

BREVIARIUM

ROMANUM.

21

VENIT PARISIIS

APUD BIBLIOPOLAS CATHOLICOS,

LITURGIE ROMANÆ EDITORES,

BÉDELET, via dicta *des Grands-Augustins*, 20.

CAMUS, via dicta *Cassette*, 20.

DEVARENNE, via dicta *du Faubourg-Saint-Honoré*, 14.

GAUME FRATRES, via dicta *Cassette*, 4.

L. F. HIVERT, ad ripam *Sequanae*, vulgò *Quai des Augustins*, 33.

ADRIANUM LE CLERE ET SOC., via dicta *Cassette*, 29.

JACOBUM LECOFFRE ET SOC., via dicta *du Vieux-Colombier*, 29.

LE HUBY, via dicta *de Seine*, 53.

J. LEROUX ET JOUBY, via dicta *des Grands-Augustins*, 7.

L. MAISON, via dicta *Christine*, 3.

AUG. VATON, via dicta *du Bac*, 50.

WAHLE, via dicta *Cassette*, 6.

EX TYPIS ADRIANI LE CLERE ET SOC.,
SS. DD. PAPÆ ET DD. ARCHIEPISCOPI PARIENSIS TYPOGRAPHORUM,
via dicta *Cassette*, 29.

23

BREVIARIUM ROMANUM

EX DECRETO SACROSANCTI CONCILII TRIDENTINI

RESTITUTUM,

S. PII V. PONTIFICIS MAXIMI

IUSSU EDITUM,

CLEMENTIS VIII ET URBANI VIII

AUTORITATE RECOGNITUM,

CUM OFFICIIS SANCTORUM

NOVISSIME PER SUMMOS PONTIFICES USQUE AD HANC DIEM CONCESSIS.

PARS HIEMALIS.

PARISIIS.

SUMPTIBUS SOCIETATIS BIBLIOPOLARUM CATHOLICORUM
LITURGIE ROMANÆ EDITORUM.

M DCCC L.

QUEBEC,

BOSSANGE, MOREL ET Cie.

Q
ex
in
per
me
Re
mis
aut
def
ma
tis
run
a F
com
con
Rom
quis
form
Epis
cult
Eccl
core
vari
tuer
peri
num
quæ
Papa
Patr
ex ip
sacra
præ
cilio
ram
judic
ipsis
neis
etiam
ret h
etiam
tate
jus r
cogni
billu
grave
remo

PIUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

QUOD a nobis postulat ratio pastoralis officii, in eam curam incumbimus, ut omnes quantum Deo adiutore fieri poterit, sacri Tridentini Concilii decreta exequantur: ac impleto id etiam impensius faciendum intelligimus, cum ea quæ in mores inducenda sunt, maxime Dei gloriam, ac debitum Ecclesiasticarum personarum officium complectuntur. Quo in genere existimamus in primis numerandas esse sacras preces, laudes, et gratias Deo persolvendas, quæ Romano Breviario continentur. Quæ divini Officii formula pie olim ac sapienter a summis Pontificibus, præsertim Gelasio ac Gregorio primis constituta, a Gregorio autem septimo reformata, cum diuturnitate temporis ab antiqua institutione deflexisset; necessaria visa res est, quæ ad pristinam orandi regulam conformata revocaretur. Alii enim præclaram veteris Breviarii constitutionem, multis locis mutilatam, alii incertis et alienis quibusdam commutatam, deformarunt: plurimi specie Officii commodioris affectu, ad breviter novum Breviarii, a Francisco Quignonio tituli sanctæ Crucis in Jerusalem Presbytero Cardinale compositi, confugerunt. Quin etiam in provincias paulatim irrepserat prava illa consuetudo, ut Episcopi in Ecclesiis quæ ab initio communiter cum ceteris vel Romano more Horas Canonicas dicere ac psallere consueverant, privatum suum quilibet Breviarium conficerent, et illam communionem uni Deo, una et eadem formula preces et laudes adhibendi, dissimillimo inter se, ac pene cujusque Episcopatus proprio Officio discernerent. Hinc illa tam multis in locis divini cultus perturbatio: hinc summa in Clero ignoratio caeremoniarum ac rituum Ecclesiasticorum, ut innumerabiles Ecclesiarum ministri, in suo munere indecore, non sine magna piorum offensione, versarentur. Hanc nimirum orandi varietatem gravissime ferens fel. mem. Paulus Papa quartus emendare constituerat. Itaque provisione adhibita, mem. Paulus Papa quartus emendare constituerat. Itaque provisione adhibita, totam rationem dicendi ac psallendi Horas Canonicas ad pristinum morem et institutum redigendam suscepit. Sed eo postea, nondum iis quæ egregie inchoaverat perfectis, de vita decedente, cum a piæ mem. Pio Papa quarto Tridentinum Concilium, antea varie intermissum, revocatum esset, Patres in illa salutari reformatione ab eodem Concilio constituta, Breviarium ex ipsius Pauli Papæ ratione restituere cogitarunt. Itaque quicquid ab eo in sacro opere collectum, elaboratumque fuerat, Concilii Patribus Tridentum a prædicto Pio Papa missum est. Ubi cum doctis quibusdam et piis viris a Concilio datum esset negotium, ut ad reliquam cogitationem, Breviarii quoque curam adjungerent, instante jam conclusione Concilii, tota res ad auctoritatem judiciumque Romani Pontificis ex decreto ejusdem Concilii relata est: qui illis ipsis Patribus ad id munus delectis, rem perficiendam curavit. Verum eo etiam viam universæ carnis ingresso, Nos, ita divina disponente clementia, licet immerito ad Apostolatus apicem assumpti, cum sacrum opus, adhibitibus etiam ad id aliis peritis viris, maxime urgeremus, magna in nos Dei benignitate (sic enim accipimus) Romanum hoc Breviarium vidimus absolutum. Cujus ratione dispositionis, ab illis ipsis qui negotio præpositi fuerant, non semel cognita, cum intelligeremus eos in rei confectione ab antiquis Breviariis nobilium Urbis Ecclesiarum, ac nostræ Vaticanæ bibliothecæ, non discessisse, gravesque præterea aliquot eo in genere scriptores secutos esse, ac deinde remotis iis quæ aliena et incerta essent, de propria summa veteris divini Officii

nihil omisisse : opus probavimus, et Romæ imprimi, impressumque divulgari
 jussimus. Itaque ut divini hujus Operis effectus re ipsa consequatur, auctori-
 tate presentium, tollimus in primis et abolemus Breviarium novum a Fran-
 cisco Cardinale prædicto editum, et in quacumque Ecclesia, Monasterio, Con-
 vento, Ordine, Militia, et loco virorum et mulierum, etiam exempto, tam a
 primæva institutione, quam aliter ab hac Sede permissum : Ac etiam abole-
 mus quæcumque alia Breviaria, vel antiquiora, vel quovis privilegio munita,
 vel ab Episcopis in suis Diocesisbus pervulgata, omnemque illorum usum de
 omnibus orbis Ecclesiis, Monasteriis, Conventibus, Militiis, Ordinibus, et lo-
 cis virorum et mulierum, etiam exemptis, in quibus alias Officium divinum
 Romanæ Ecclesiæ ritu dici consuevit, aut debet : illis tamen exceptis, quæ ab
 ipsa prima institutione, a Sede Apostolica approbata, vel consuetudine, quæ
 vel ipsa institutio, ducentos annos antecedit, aliis certis Breviariis usa fuisse
 constiterit : quibus ut inveteratum illud jus dicendi et psallendi suum Officium
 non adimimus, sic eisdem, si forte hoc nostrum, quod modo pervulgatum est,
 magis placeat, dummodo Episcopus, et universum Capitulum in eo consen-
 tiant, ut id in Choro dicere et psallere possint, permittimus. Omnes vero, et
 quascumque Apostolicas et alias permissiones ac consuetudines, et statuta
 etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia firmitate munita, necnon
 privilegia, licentias, et indulta precandi et psallendi, tam in Choro, quam extra
 illum, more et ritu Breviariorum sic suppressorum, prædictis Ecclesiis, Mo-
 nasteriis, Conventibus, Militiis, Ordinibus, et locis, necnon S. R. E. Cardinali-
 bus, Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, et aliis Ecclesiarum
 Prælati, ceterisque omnibus et singulis personis Ecclesiasticis sæcularibus et
 regularibus, utriusque sexus, quacumque causa concessa, approbata, et inno-
 vata, quibuscumque concepta formulis, ac decretis, et clausulis roborata, om-
 nino revocamus : volumusque illa omnia vim et effectum de cetero non ha-
 bere. Omni itaque alio usu quibuscumque, ut dictum est, interdicto, hoc nostrum
 Breviarium, ac precandi psallendique formulam in omnibus universis orbis
 Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus, et locis etiam exemptis, in quibus Officium
 ex more et ritu dictæ Romanæ Ecclesiæ dici debet, aut consuevit, salva præ-
 dicta institutione, vel consuetudine prædictos ducentos annos superante, præ-
 cipimus observari. Statuentes Breviarium ipsum nullo umquam tempore vel
 totum, vel ex parte mutandum, vel ei aliquid addendum, vel omnino detrahen-
 dum esse : ac quoscumque, qui Horas Canonicas ex more et ritu ipsius Ro-
 manæ Ecclesiæ, jure vel consuetudine dicere vel psallere debent, propositis
 pœnis per Canonicas sanctiones constitutis in eos, qui divinum Officium quoti-
 die non dixerint, ad dicendum et psallendum posthac in perpetuum Horas ip-
 sas diurnas et nocturnas, ex hujus Romani Breviarii præscripto et ratione om-
 nino teneri : neminemque ex illis, quibus hoc dicendi psallendique munus ne-
 cessario impositum est, nisi hac sola formula satisfacere posse. Jubemus igitur,
 omnes et singulos Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, Abbates, et ceteros
 Ecclesiarum Prælatos, ut omissis quæ sic suppressimus et abolevimus, ceteris
 omnibus etiam privatis per eos constitutis, Breviarium hoc in suis quisque
 Ecclesiis, Monasteriis, Conventibus, Ordinibus, Militiis, diocesisbus, et locis
 prædictis, introducant : et tam ipsi, quam ceteri omnes presbyteri, et clerici,
 sæculares et regulares, utriusque sexus, nec non milites et exempti, quibus
 Officium dicendi et psallendi quomodocumque, sicut prædicitur, injunctum
 est, ut ex hujus nostri Breviarii formula, tam in Choro, quam extra illum, di-
 cere et psallere procurent. Quod vero in Rubricis nostri hujus Officii præscri-
 bitur, quibus diebus Officium beatæ Mariæ semper virginis, et Defunctorum,
 item Septem Psalmos Pœnitentiales, et Graduales dici ac psalli oporteat : Nos
 propter varia hujus vitæ negotia, multorum occupationibus indulgentes, pec-
 cati quidem periculum ab ea præscriptione removendum duximus ; verum de-
 bito providentiæ pastoralis admoniti, omnes vehementer in Domino cohortamur,
 ut remissionem nostram, quantum fieri poterit, sua devotione ac dili-
 gentia præcurrentes, illis etiam precibus, suffragiis, et laudibus, suæ et alio-
 rum salutem consulere studeant. Atque ut fidelium voluntas ac studium magis
 etiam ad salutarem hanc consuetudinem incitetur, de omnipotentis Dei miseri-
 cordia, beatorum Petri et Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omni-
 bus, qui illis ipsis diebus, in Rubricis præfinitis, beatæ Mariæ, vel Defuncto-

umque divulgari
quatur, auctori-
novum a Fran-
nasterio, Con-
exempto, tam a
Ac etiam abole-
vilegio munita,
lorum usum de
rdinibus, et lo-
clium divinum
ceptis, quæ ab
uetudine, quæ,
ariis usa fuisse
suum Officium
rvulgatum est,
in eo consen-
omnes vero, et
mes, et statuta
munita, necnon
ro, quam extra
Ecclesiis, Mo-
A. E. Cardinali-
is Ecclesiarum
secularibus et
obata, et inno-
roborata, om-
etero non ha-
hoc nostrum
universis orbis
ibus Officium
it, salva præ-
perante, præ-
n tempore vel
nino detrahen-
tu ipsius Ro-
tu, propositis
Officium quoti-
um Horas ip-
et ratione om-
ne munus ne-
ubemus igitur,
es, et ceteros
vimus, ceteris
suis quisque
ibus, et locis
eri, et clerici,
empti, quibus
r, inunctum
tra illum, di-
officii præscri-
Defunctorum,
oporteat: Nos
algentes, pec-
is; verum de-
mino cohorta-
tione ac dili-
s, suæ et allo-
udum magis
tis Dei miseri-
confisi, omni-
vel Defuncto-

rum Officium dixerint, toties centum dies, qui vero Septem Psalmos, vel Graduales, quinquaginta, de inuncta ipsis penitentia relaxamus. Hoc autem concedimus sine præiudicio sanctæ consuetudinis illarum Ecclesiarum, in quibus Officium parvum beatæ Mariæ semper virginis in Choro dici consueverat, ita ut in prædictis Ecclesiis servetur ipsa laudabilis et sancta consuetudo celebrandi more solito prædictum Officium. Ceterum, ut præsentis litteræ omnibus plenius innotescant, mandamus illas ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, et Cancellariæ Apostolicæ, et in acie Campi Floræ publicari, earumque exemplar de more affigi. Volumusque, et Apostolica auctoritate decernimus, quod post huiusmodi publicationem, qui in Romana Curia sunt præsentibus, statim lapso mense: reliqui vero, qui intra montes, tribus: et qui ultra ubique locorum degunt, sex mensibus excursis, vel cum primum venaliū huius Breviarii voluminum facultatem habuerint, ad precandū et psallendū iuxta illius ritum, tam in Choro, quam extra illum, maneat obligati. Ipsarum autem litterarum exempla manu Notarii publici, et sigillo alicujus Prælati Ecclesiastici, aut illius curiæ obsignata, vel etiam ipsis voluminibus absque prædicto, vel alio quopiam adminiculo Romæ impressa, eandem ubique locorum fidem faciant, quam ipsæ præsentibus, si essent exhibitæ vel ostensæ. Sed ut Breviarium ipsum ubique inviolatum et incorruptum habeatur: prohibemus, ne alibi usquam in toto orbe, sine nostra, vel specialis ad id Commisarii Apostolici, in singulis Christiani orbis regnis et provinciis deputandi, expressa licentia imprimatur, proponatur, vel recipiatur. Quoscumque vero, qui illud secus impresserint, proposuerint vel receperint, excommunicationis sententia eo ipso innodamus. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ ablationis, abolitionis, permissionis, revocationis, jussionis, præcepti, statuti, indulti, mandati, decreti, relaxationis, cohortationis, prohibitionis, innodationis, et voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri et Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Domin. MDLXVIII, septimo Idus Julii, Pontificatus nostri anno tertio.

M. Dat.

Cæs. Glor. Aus.

H. CUMYN.

ANNO a Nativitate Domini millesimo quingentesimo sexagesimo octavo, Indictione undecima, die vero decimaquinta mensis Julii, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, et D. N. D. Pii divina providentia Papæ quinti anno tertio retrospectæ litteræ Apostolicæ lectæ, affixæ et publicatæ fuerunt ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, Cancellariæ Apostolicæ, et in acie campi Floræ, dimissis ibidem præsentibus litteris per aliquantulum temporis spatium, ut moris est, affixis, et deinde amotis per nos Julium Parium et Joannem Bornotum prælibati SS. D. N. Papæ Cursores.

ANTONIUS CLERICI *Magister Cursorum.*

CLEMENS PAPA VIII.

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

CUM in Ecclesia Catholica a Christo Domino nostra sub uno capite, ejus in terris Vicario instituta, unio, et earum rerum quæ ad Dei gloriam, et debitum Ecclesiasticarum personarum officium spectant, conformatio semper conservanda sit, tum præcipue illa communio uni Deo, una et eadem formula preces adhibendi, quæ Romano Breviario continetur, perpetuo retinenda est, ut Deus in Ecclesia per universum orbem diffusa, uno et eodem orandi et psallendi ordine a Christi fidelibus semper laudetur, et invocetur. Quamobrem ex decreto Sacri Concilii Tridentini, fel. rec. Pius Papa V. prædecessor noster pie ac sapienter admodum varietatem illam Breviariorum, quæ in singulis Ecclesiis fere diversa habebantur, nonnullis tantum excerptis sustulit, ac ipsum Breviarium restituit, et Romæ accuratissime imprimi et promulgari curavit: quod ut integrum, inviolatumque ab omnibus haberetur, debita provisione adhibita, inter alia statuit, ne ullo umquam tempore totum, vel ex parte mutaretur, aut illi aliquid adderetur, vel omnino detraheretur, sub penis in ejusdem constitutione contentis. Cum vero progressu temporis, Typographorum negligentia et incuria, et nimia aliorum etiam, ea quæ ad ipsos non pertinent, temere sibi assumptum, audacia, ac licentia, multi errores in illud irrepserint: ac tum in sacra Scriptura et Lectionibus Patrum, tum in viliis Sanctorum, et Rubricis, aliisque locis, sine nostra, et Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum auctoritate, pro cuiusque arbitrio pleraque addita et immutata fuerint, ita ut nulla jam reperiantur Breviaria, quæ a prima editione ejusdem Pii in multis non discrepent, atque dissentiant, et aliqua recognitione indigeant: Nos, qui pro Pastoralis nostra sollicitudine in eam curam præcipue incumbimus, ut ea quæ a prædecessoribus nostris sancte ac pie instituta sunt, perpetuo integra et inviolata conserventur: quæ vero hominum culpa immutata sunt atque corrupta, et quæ recognitionem exigunt, in pristinum statum restituantur, et reformentur: mandavimus nonnullis piis et eruditis viris, quorum consultatione et opera in hujusmodi rebus frequenter utimur, ut idem Breviarium nova adhibita diligentia accuratius inspicerent, atque examinerent, et ea quæ depravata esse, et recognitione indigere animadverteret, pro sua doctrina et pietate restituerent. Quod cum ab illis exacte ac profecto non mediocri cum emolumento præstitum sit, ita ut ex superiori illo incommodo per occasionem non parum utilitatis provenerit; Nos illud in nostra Typographia Vaticana quam emendatissime imprimi, ac divulgari jussimus. Ut autem illius usus in omnibus Christiani orbis partibus, perpetuis futuris temporibus conservetur, ipsum Breviarium in alma Urbe nostra in eadem Typographia tantum, et non alibi imprimi posse decernimus; extra Urbem vero juxta exemplar in dicta Typographia nunc editum, et non aliter, hac lege imprimi posse permitimus, ut nimirum Typographis quibuscumque illud imprimere volentibus, id facere liceat, requisita tamen prius et in scriptis obtesta dilectorum filiorum Inquisitorum hæreticæ pravitatis in his locis, in quibus fuerint, ubi vero non fuerint, Ordinariorum locorum licentia: alioquin si absque hujusmodi licentia dictum Breviarium sub quacunque forma de cetero ipsi imprimere, aut Bibliopolæ vendere præsumpserint, Typographi, et Bibliopolæ extra statum nostrum Ecclesiasticum existentes excommunicationis lætæ sententiæ, a qua nisi a Romano Pontifice, præterquam in mortis articulo constituti, absolvi nequeant; in alma vero Urbe, ac reliquo statu Ecclesiastico commorantes, quingentorum ducatorum auri de Camera, ac amissionis librorum, et typorum omnium Cameræ prædictæ applicandorum penas absque alia declaratione irremissibiliter incurrant eo ipso. Et nihilominus eorundem Breviariorum per eos de cetero absque hujusmodi licentia imprimendorum, aut

vendendorum usum ubique locorum, et gentium sub eisdem pœnis perpetuo interdiciamus, et prohibemus. Ipsi autem Inquisitores, seu Ordinarii locorum, antequam huiusmodi licentiam concedant, Breviaria ab ipsis Typographis imprimenda, et postquam impressa fuerint, cum hoc Breviario auctoritate nostra recognito, et nunc impresso, diligentissime conferant, nec in illis aliquid addi, vel detrahi permittant, et in ipsa licentia originali de collatione facta, et quod omnino concordent, manu propria attestentur, cuius licentia copia initio, vel in calce cuiusque Breviarii semper imprimatur: quod si secus fecerint, Inquisitores videlicet privationis suorum officiorum, ac inhabilitatis ad illa, et alia in posterum obtinenda, Antistites vero et Ordinarii locorum suspensionis a divinis, ac interdicti ab ingressu Ecclesiae, eorum vero Vicarii privationis similiter officiorum, et beneficiorum suorum, et inhabilitatis ad illa, et alia in posterum obtinenda, ac præterea excommunicationis absque alia declaratione, ut præfertur, pœnas incurrant eo ipso. Ceterum pauperum Clericorum, et aliarum personarum Ecclesiasticarum, ac Typographorum, et Bibliopolarum quorumcumque indemnitas ex benignitate Apostolica rationem habentes, eisdem Breviaria hactenus impressa penes se habentibus, ut ea retinere, et illis uti, eaque vendere respective possint, similiter permittimus, et indulgemus. Non obstantibus licentiis, indultis, et privilegiis quibuscumque Typographia hactenus per Nos, seu Romanos Pontifices prædecessores nostros Breviarium prædictum Pii V. imprimendi concessis, quæ per præsentibus expresse revocamus, et revocata esse volumus, necnon constitutionibus, et ordinationibus Apostolicis generalibus, et specialibus, in contrarium præmissorum quomodocumque concessis, confirmatis et approbatis, quibus omnibus, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialia, specifica, et expressa mentio habenda esset, tenores huiusmodi præsentibus pro expressis habentes, hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut præsentium nostrarum litterarum exemplaribus etiam in ipsis Breviariis impressis, vel manu alicujus Notarii publici subscriptis, et sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud sanctum Marcum sub Annulo Piscatoris die x Maii MDCII. Pontificatus nostri Anno undecimo.

M. VESTRIUS BARBIANUS.

AM

capite, ejus in
oriam, et debi-
o semper cona-
eodem formula
retinenda est,
dem orandi et
r. Quamobrem
ssor noster pie
singulis Eccle-
ac ipsum Bre-
garli curavit:
ita provisione
ex parte muta-
pœnis in ejus-
typographorum
non pertinent,
n illud irrepse-
n vitis Sancto-
ntificum præ-
aque addita et
prima editione
ia recognitione
ram præcipue
nstituta sunt,
a culpa immu-
stinum statum
eruditus viris,
timur, ut idem
que examina-
adverteret, pro
fecto non
o incommodo
stra Typogra-
mus. Ut autem
ris temporibus
a Typographia
um vero juxta
lege imprimi
ud imprimere
ntenta dilecto-
quibus fuerint,
uin si absque
de cetero ipsi
et Bibliopolæ
onis latæ sen-
riculo consti-
esiastico com-
onis librorum,
bsque alia de-
orumdem Bre-
endorum, aut

URBANUS PAPA VIII.

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

DIVINAM Psalmodiam sponsæ consolantis in hoc exilio absentiam suam a sponso cœlesti, decet esse non habentem rugam, neque maculam : quippe cum sit ejus Hymnodia filia, quæ canitur assidue ante Sedem Dei et Agni, ut illi similior prodeat, nihil quantum fieri potest, præferre debet, quod psallentium animos, Deo ac divinis rebus, ut convenit attentos, avocare alio ac distrahere possit : qualia sunt, si quæ interdum in sententiis aut verbis occurrant non tam apte concinneque disposita, ut tantum tantique obsequii ac ministerii opus exigeret. Quæ causæ quondam impulere summos Pontifices prædecessores nostros felicitis memoriæ Pium hujusce nominis quintum, ut Breviarium Romanum incertis per eam ætatem legibus vagum, certa stataque orandi methodo inligaret, et Clementem VIII, ut illud ipsum lapsu temporis, ac Typographorum incuria depravatam, decori pristino restituere. Nos quoque in eandem cogitationem traxere, et sollicitudo nostra erga res sacras, quas primam et optimam partem muneris nostri censemus, et piorum doctorumque virorum judicia et vota, conquerentium in eo contineri non pauca, quæ sive a primo nitore institutionis excidissent, sive inchoata potius quam perfecta forent ab aliis, certe a Nobis supremam imponi manum desiderarent. Nos itaque huic rei sedulam operam navavimus, et jussu nostro aliquot eruditi et sapientes viri suam serio curam contulerunt, quorum diligentia studioque perfectum opus est, quod gratum omnibus, Deoque et sanctæ Ecclesiæ honorificum fore speramus : siquidem in eo Hymni (paucis exceptis) qui non metro, sed soluta oratione, aut etiam rhythmo constant, vel emendationibus codicibus adhibitis, vel aliqua facta mutatione ad carminis et Latinitatis leges, ubi fieri potuit, revocati ; ubi vero non potuit, de integro conditi sunt : eadem tamen, quoad licuit, servata sententia. Restituta in Psalmis et Canticis interpunctio editionis Vulgatæ, et canentium commoditati, ob quam eadem interpunctio mutata interdum fuerat, additis Astericis consultum. Patrum Sermones et Homiliæ collatæ cum pluribus impressis editionibus, et veteribus manuscriptis, ita multa suppleta, multa emendata atque correctæ. Sanctorum Historiæ ex priscis, et probatis auctoribus recognitæ. Rubricæ detractis nonnullis, quibusdam adjectis, clarius et commodius explicatæ. Denique omnia magno et longo labore diligenter accurateque ita disposita et expolita, ut quod erat in votis, ad optatum exitum perductum sit. Cum igitur tanta tamque exacta doctorum hominum industria, ne plane in irritum recidat, requirat Typographorum fidem, mandavimus dilecto filio Andrea Brogiotto, Typographiæ nostræ Apostolicæ Præfecto, procurationem hujus Breviarii in lucem primo edendi ; quod exemplar, qui posthac Romanum Breviarium impresserint, sequi omnes teneantur. Extra Urbem vero nemini licere volumus idem Breviarium in posterum typis excudere, aut evulgare, nisi facultate in scriptis accepta ab Inquisitoribus hereticæ pravitatis, siquidem inibi fuerint, sin minus, ab locorum Ordinariis. Quod si quis quacumque forma contra præscriptam, Breviarium Romanum aut Typographus impresserit, aut impressum Bibliopola venderit, extra ditionem nostram Ecclesiasticam excommunicationis latæ sententiæ pœnæ subiaceat, a qua nisi a Romano Pontifice (præterquam in mortis articulo constitutus) absolvi nequeat ; in alma vero Urbe, ac reliquo Statu Ecclesiastico commorantes quingentorum ducatorum auri de Camera, ac amissionis librorum, et typorum omnium eidem Cameræ applicandorum pœnas, absque alia declaratione irremissibiliter incurrant ; et nihilominus Breviaria sine predicta facultate impressa, aut evulgata, eo ipso prohibita censeantur. Inquisitores vero, locorumque Ordinarii facultatem hujusmodi non prius concedant, quam

sentiam suam a
maculam: quippe
Dei et Agni, ut
et, quod psallere
alio ac distra-
verbis occurrant
qui ac ministerii
ces prædecessores
Breviarium Roma-
orandi methodo
ac Typographo-
ne in eandem co-
primam et opti-
umque virorum
ne sive a primo
perfecta forent ab
os itaque huic rei
et sapientes viri
perfectum opus
ficum fore spe-
metro, sed soluta
codicibus adhi-
ges, ubi fieri po-
t: eadem tamen,
icis inter punctio
inter punctio mu-
Sermones et Ho-
sus manuscriptis,
rum Historiæ ex
nonnullis, quibus-
a magno et longo
quod erat in votis,
exacta doctorum
typographorum fi-
æ nostræ Aposto-
mo edendi: quod
sequi omnes te-
viarium in poste-
cepta ab Inquisi-
t, ab locorum Or-
s, Breviarium Ro-
opola vendiderit,
atæ sententiæ pœ-
n mortis articulo
statu Ecclesiastico
amissionis libro-
enas, absque alia
aria sine prædicta
atur. Inquisitores
concedant, quam

xj

Breviarium tam ante, quam post impressionem cum hoc ipso exemplari, aucto-
ritate nostra vulgato, diligenter contulerint, et nihil in iis additum detractum-
que cognoverint. In ipsa autem facultate, cujus exemplum in fine aut initio
cujusque Breviarii impressum semper addatur, mentionem manu propria fa-
ciant absolute hujusmodi collationis, repertæque inter utrumque Breviarium
conformitatis, sub pœna Inquisitoribus privationis suorum officiorum, ac inha-
bilitatis ad illa, et alia in posterum obtinenda; Ordinariis vero locorum suspen-
sionis a divinis, ac interdicti ab ingressu Ecclesiæ; eorum vero Vicariis priva-
tionis officiorum et beneficiorum suorum, et inhabilitatis ad illa, et alia in
posterum obtinenda, necnon excommunicationis absque alia declaratione in-
currendæ. Sub iisdem etiam prohibitionibus et penis comprehendendi intendi-
mus et volumus ea omnia, quæ à Breviario Romano sortum habent, sive ex parte,
sive in totum; cujusmodi sunt Missalia, Diurna, Officia parva beatæ Virginis,
Officia majoris Hebdomadæ, et id genus alia, quæ deinceps non imprimantur, nisi
prævia illorum, et cujuslibet ipsorum in dicta Typographia per eundem And-
ream impressionem, ut omnino cum Breviario de mandato nostro edito con-
cordent. Injungimus autem Nuntii nostris ubique locorum degentibus, ut
huic negotio diligenter invigilent, cunctaque ad præscriptum hujus voluntatis
nostræ confici curent. Nolumus tamen his litteris Breviaria, et alia prædicta,
quæ impressa sunt hactenus, prohiberi, sed indemnitati omnium consulentes,
tam Typographis et Bibliopolis vendere, quam Ecclesiis, Clericis, aliisque reti-
nere, atque iis uti Apostolica benignitate permittimus et indulgemus. Non ob-
stantibus licentis, indultis et privilegiis Breviaria imprimendi quibuscumque
Typographis per Nos, seu Romanos Pontifices prædecessores nostros hucusque
concessis, quæ per præsentem expresse revocamus, et revocata esse volumus;
necnon constitutionibus, et ordinationibus generalibus, et specialibus in con-
trarium præmissorum quomodocumque editis, confirmatis, et approbatis.
Quibus omnibus, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica
et expressa mentio habenda esset, tenores hujusmodi præsentibus pro expressis
habentes hac vice duntaxat specialiter, et expresse derogamus, ceterisque con-
trariis quibuscumque. Volumus autem, ut præsentium litterarumstrarum
exemplaribus, etiam in ipsis Breviariis impressis, vel manu alicujus Notarii pu-
blici subscriptis, et sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica consti-
tutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhibe-
retur, si essent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die vigesima quinta Ja-
nuarii, MDCXXXI. Pontificatus nostri Anno octavo.

M. A. MARALDUS.

I. SAVENIER.

EX DECRETORUM REGISTRO

SACRÆ RITUUM CONGREGATIONIS

HÆC AD BREVIARIUM ROMANUM ATTINENT.

SACRA Rituum Congregatio declaravit et decrevit, non potuisse post Bullam S. Pii V. de Breviario Romano, neque posse locorum Ordinarios, tam Sæculares quam regulares, addere Kalendariis, etiam propriis, Sanctorum officia, nisi ea dumtaxat, quæ Breviarii Romani Rubricis, vel sacræ Rituum Congregationis, seu Sedis Apostolicæ licentia conceduntur: neque propria auctoritate, quovis prætextu, mutare ritum, qui habetur in Kalendario Romano, seu rubricis Breviarii, in altiorum ritum; neque extendere concessa Officia de loco ad locum.

Item vetuit et prohibuit celebrari per totam Civitatem vel Diœcesim, etiam de cujuscumque Ordinarii auctoritate, Festum cum Officio, eo quod in loco adsit Ecclesia Parochialis, vel Regularis, vel Abbatialis, aut aliqua Reliquia; sed tantum in ipsius Sancti Ecclesia titulari, seu ubi asservatur corpus, aut insignis Reliquia, et non alibi.

Insignes autem Reliquias declaravit esse caput, brachium, crus aut illam partem corporis, in qua passus est Martyr, modo sit integra, et non parva et legitime ab Ordinariis approbata.

De Sanctis Episcopis locorum, Martyribus, Civibus, et aliis Festis, de quibus in Kalendario Romano, seu Rubricis Breviarii nihil habetur, uti etiam de Beatis nondum canonizatis; nihil propria auctoritate constituatur, sed omnino consulatur sacra Rituum Congregatio.

Decretum quoque nuper editum super electione Sanctorum in Patronos, et impressum, omnino servetur.

Et hæc omnia decrevit, statuit, et mandavit innovando pœnas Constitutionis S. Pii V. respectivæ.

Facta denum relatione horum Decretorum SS. D. N. Urbano Papæ VIII, ea laudavit et approbavit, atque ab omnibus ubique sub prædictis pœnis servari præcepit; nec, non in novis Breviariis de mandato Sanctitatis suæ imprimendis apponi jussit.

Loco † Sigilli.

T. TEGRIMIUS, Episcopus Assisien. Secr.

EIUSDEM PRO SANCTIS AD LIBITUM.

EADEM Sac. Rit. Congreg. habita die 2 Decembris 1673, statuit ex mandato Clementis X. Festa Sanctorum ab libitum in posterum non esse transferenda, si eorum festivitas incidat in diem Dominicum, vel aliquem diem Festorum mobilium, sed tunc illo anno eorum Officia esse omittenda. Quod ipsum postea Innocentius Papa XI. In Congreg. habita 24 Januarii 1682, generali decreto confirmavit, et extendit Insuper etiam ad Octavas et Natalitia Sanctorum, de præcepto in aliqua Religione vel Diœcesi, ex indulto Apostolico recitanda. Ita ut ne quidem dictis festis vel octavis festa ad libitum tunc incidentia possint recitari, sed omitti prorsus debeant.

Permisiit tamen, ut festum translatum quod alias eo die celebrandum foret, in alium diem non impeditum transferatur: Item ut eodem die omitti possit Officium semel per hebdomadam aut mensem recitandum ex indulto Apostolico, ut ita locus sit celebrando Officio ad libitum.

EJUSDEM PRO SANCTIS IN MARTYROLOGIO NON DESCRIPTIS.

OFFICIA Sanctorum ratione Corporis, seu insignis Reliquiæ recitanda, ex Decr. S. R. Congr. 11. Augusti 1691, intelligi debere de Sanctis dumtaxat in Martyrologio Romano descriptis, et dummodo constet de identitate Corporis, seu Reliquiæ insignis illiusmet Sancti qui reperitur in Martyrologio Romano descriptus: de ceteris autem Sanctis in prædicto Martyrologio non descriptis, aut quibus a sancta Sede non fuerit specialiter concessum, Officia recitari, et Missas celebrari vetuerunt, non obstante quod ipsorum Corpora, vel insignes Reliquiæ in Ecclesiis asservuntur; quibus tamen ab Ordinariis locorum approbatis debitam Fidelium venerationem (prout hactenus servatum est) exhibendam esse consueverunt, sed absque Officio et Missa, sub pœnis de non satisfaciendo præcepto recitandi Officium, aliisque in Constitutione S. Pii contentis, die 11 Augusti 1691 et Sanctissimus approbavit die 19, Octobris ejusdem anni 1691.

Loco + Signilli.

I. VALLEMANUS, S. R. C. Secr.

DECRETA GENERALIA CIRCA RUBRICAS.

Cum Sacrorum Rituum Congregationi demisse supplicatum fuerit sequentia dubia declarare.

Primum. An, cum multis Congregationibus, Religionibus, sive Ecclesiis, vel Nationibus concessum sit a Sancta Sede Apostolica, ut semel, vel pluries in singulis hebdomadis, vel mensibus celebrentur varia Officia per annum, V. G. de Sanctissimo Sacramento, vel de Sanctis in diebus non impeditis aliquo Festo duplici, vel semiduplici, liceat ejusmodi Officia facere etiam in diebus Sanctæ Quadragesimæ, Adventus, Vigiliarum, et Quatuor Temporum, etiam si de his diebus nulla sit facta specialis mentio in aliquibus Officiorum concessionibus?

Secundum. An dies impeditus Festo duplici, vel semiduplici pro dictis Officiis recitandis, intelligantur etiam dies, in quibus ponendum est Officium de Festo duplici, vel semiduplici translatum, quemadmodum dicitur responsum fuisse olim a Sacra Congregatione; Quod scilicet Festum duplex vel semiduplex etiam translatum necnon dies Octavæ sit dies impeditus respectu talium Officiorum?

Tertium. An Regulares absque speciali privilegio, sed sola communicatione privilegiorum aliarum Religionum possint addere nomen Sancti Fundatoris in Litanis, et Confiteor, itemque recitare Officia et Missas concessa aliis Religionibus?

Sacrorum Rituum eadem Congregatio ad relationem Eminentissimi et Reverendissimi Domini Card. Colloredo respondit:

Ad primum Negative, et hujusmodi indulta non habere locum in Feris Adventus, Quadragesimæ, Quatuor Temporum, Vigiliarum, sive cum jejuniis, sive absque jejuniis, nec in Feria secunda Rogationum, nec in illa Feria, in qua secundum Rubricas sit reponendum Officium Dominicæ.

Ad secundum Affirmative.

Ad tertium Negative in omnibus.

Et ita declaravit, ac servari voluit. Ac insuper ut Declarationes, seu Decreta prædicta omnibus innotescant, typis ea imprimi mandavit. Die 20 Martii 1706.

G. Card. CARPINEUS.

Loco + Signilli.

B. INGHIRAMI, Sac. Rit. Congr. Secr.

LICENTIA ET APPROBATIO ORDINARIJ.

MARIA-DOMINICUS-AUGUSTUS SIBOUR, miseratione divina et sanctæ Sedi Apostolicæ gratia, Archiepiscopus Parisiensis.

Dilectis Nobis Bibliopolis catholicis, Liturgiæ Romanæ editoribus, licentiam dedimus typis mandandi ADRIANI LE CLERE et Soc., summi Pontificis et Archiepiscopatus nostri typographorum, BREVIARIUM ROMANUM juxta exemplar Romæ typis excusum, anno 1848, et a S. Rituum Congr. revisum, et legitime approbatum; et in eodem apponi jussimus Officia PATROCINII S. JOSEPHI, B. M. Sponsi, pro Dominica tertia post Pascha, et PRETIOSISSIMI SANGUINIS D. N. J. C., pro Dominica prima Julii, eaque ex eodem exemplari Romano, inter Officia celebranda in aliquibus locis, desumpta; item indicari jussimus pro Festo VISITATIONIS B. M. V. ritum Duplicis secundæ classis; quæ omnia fuere inde a prædicta editione Romana, a SS. Pio IX, Pont. Max. universæ Ecclesiæ concessa; tandem, extrâ ordinem aliorum Officiorum, addendi Officia, sive ex Editione Romana, sive ex aliis probatis Editionibus excerpta, et pro aliquibus locis addulta.

Cumque Nobis constet, per Presbyteros à Nobis deputatos, Breviarium in-12, ut vocant, impensis prædictorum Bibliopolarum, typis ADRIANI LE CLERE, in quatuor partes excusum, diligenti collatione facta, cum suo originali concordare, illud approbavimus, illiusque evulgandi licentiam dedimus, prout per præsentem approbamus, et licentiam damus.

In quorum fidem hæc, signo sigilloque nostris, et Secretarii Archiepiscopatus nostri subscriptione munitas, expediri jussimus, Parisiis, die quinta decembris, anno millesimo octingentesimo quinquagesimo.

Loco + Sigilli.

† MARIA-DOMINICUS-AUGUSTUS,
Archiepiscopus Parisiensis.

De Mandato Illustr. et Rev. Archiepiscopi,
COQUAND, *Can. hon. Secret. gen.*

DE ANNO ET EJUS PARTIBUS.

ANNUS menses habet duodecim, hebdomadas duas et quinquaginta, et diem unum; dies vero trecentos sexaginta quinque, et fere sex horas: tanto enim temporis intervallo Sol Zodiacum perluat. Quater autem sex horæ singulis quaternis annis diem constituunt; hinc annus ille intercalaris, Bissexus, vel Bissextilis dicitur.

*De anni correctione,
ejusque necessitate, ac Calendario
Gregoriano.*

QUOD dictum est, Annum continere trecentos et sexaginta quinque dies, et fere sex horas, intelligendum est sex horas non esse integras, cum ad earum complementum aliqua minuta deficiant.

Ex quorum minorum neglectu progressum est, ac si annus ultra dies 365 contineret integras sex horas; et factum est, ut minuta, quæ ultra debitam quantitatem annis singulis tribuebantur, tractu temporis ita excreverint, ut invicem juncta constitueret dies decem: qui causam dederunt, ut Equinoctium vernali sedem suam mutaverit.

Cui malo occurrere Gregorius XIII, non solum Equinoctium vernali restituit in pristinam sedem, a qua jam a Concilio Nicæno, decem circiter diebus in anno correctionis 1582, præcedendo recesserat, quod a Concilio ad xij Kalendas Aprilis fuerat constitutum, et xiv Lunam Paschalem suo in loco reposuit; sed viam quoque tradidit, et rationem, qua cavetur, ut in posterum et Equinoctium vernali et xiv Luna Paschalis a propriis sedibus nunquam removerentur.

Ut enim Equinoctium vernali ad xij Kalendas Aprilis restitueretur, statuit, ut dicti decem dies in mense Octobris ipsius anni 1582 eximerentur; ut post quartam diem Octobris sancto Francisco sacram, sequens dies non esset quinta, sed decima quinta Octobris. Et ita error, qui in præteritum tot annorum circulis irreperat, in momento temporis fuit correctus.

Ut autem in posterum idem error vitaretur, ne a xij Kalendas Aprilis Equinoctium vernali recederet, sta-

tuit idem Gregorius, Bissexum quarto quoque anno (uti mos est) continuari debere, præterquam in centesimis annis; qui quamvis Bissextilis antea semper fuerint qualem etiam esse voluit annum 1600, anno correctionis proximum, post eum tamen qui definceps consequentur, centesimi non omnes Bissextilis essent, sed in quadringentis quibusque annis primi quique tres centesimi sine Bissexto traherentur; quartus vero quisque centesimus esset Bissextilis; ita ut annus 1700, 1800, 1900, Bissextilis non sint, anno vero 2000, more consuetudo dies Bissexus intercaletur, Februarius dies 29 continente; idemque ordo intermittendi intercalandique Bissexum diem in quadringentis quibusque annis perpetuo conservaretur.

Quatuor Tempora.

QUATUOR Tempora celebrantur quarta et sexta feria ac Sabbato post tertiam Dominicam Advent., post primam Dominicam Quadrages., post Dominicam Pentecostes, post festum Exaltationis sanctæ Crucis.

Nuptiæ quando celebrari non possint juxta Decretum Tridentini Concilii.

A DOMINICA prima Adventus usque in diem Epiphaniæ, et a feria quarta Cinerum usque in oct. Paschatis inclusive, sancta Synodus solemnitates Nuptiarum prohibet. In aliis vero temporibus Nuptias solemniter celebrari permittit.

De Cyclo decennovennali Aurei Numeri.

CYCLUS decennovennalis Aurei numeri est revolutio numeri 19 annorum ab 1 usque ad 19 qua revoluzione peracta, iterum ad unitatem reditur. Verbi gratia, Anno 1577 numerus cycli decennovennalis, qui dicitur Aureus, est 1 anno sequenti 1578, est 2, et ita deinceps in sequentibus annis, uno semper amplius usque ad 19 qui Aureus numerus cadet in annum 1596, post quem iterum ad unitatem redeundum est ita ut anno 1596 Aureus numerus sit rursus 1 et anno 1597 sit 2, etc.

NARI.

na et sanctæ Sedi

toribus, licentiam Pontificis et Archi- W juxta exemplar visum, et legitime MINII S. JOSEPHI, SISSIMI SANGUINIS plari Romano, in- indicari jussimus assis; quæ omnia nt. Max. universæ rum, addendi Offi- cibus excerpta, et

Breviarium in-12, ANI LE CLERE, in originali concor- didimus, prout per

tarli Archiepisco- risis, die quinta

TUS, is.

iscope, Secret. gen.

Igitur ut Aureus numerus quolibet anno proposito inventiatur, composita est sequens tabella Aureorum numerorum, cujus usus incipit ab anno 1582 inclusive, duratque in perpetuum. Ex ea enim Aureus numerus cujuslibet anni post annum 1582 reperiatur hoc modo,

6.	7.	8.	9.	11.	12.
15.	16.	17.	19.	1.	2.
13.	14.				
3.	4.	5.			

Anno 1582 tribuatur primus numerus tabellæ, qui est 6, secundus autem, qui est 7 sequenti anno 1583 et ita deinceps in infinitum, donec ad annum, cujus Aureum numerum quaeris, perveniatur, redeundo ad principium tabellæ, quotiescumque eam percurreris. Nam numerus, in quem annus propositus cedit, dabit Aureum numerum quaesitum.

Modus brevi cognoscendi Aureum numerum cujusque Anni.

Numero anni de quo quaeris adde unicam unitatem 1, Exempli gratia 1710; adde 1 summam inde conflata divide per 19; quod superest, erit Aureus numerus ipsius anni; si nihil superest, erit Aureus numerus 19.

De Epactis, et Noviluniis.

EPACTA nihil aliud est, quam numerus dierum, quibus annus Solaris communis dierum 365 annum communem Lunarem dierum 354 superat: ita ut Epacta primi anni sit 11, cum hoc numero annus Solaris communis Lunarem annum communem excedat; atque adeo sequenti anno Novilunia contingant 11 diebus prius, quam anno primo. Ex quo fit, Epactam secundi anni esse 22; cum eo anno rursum annus Solaris Lunarem annum superet 11 diebus, qui additi ad 11 dies primi anni, efficiunt 22; ac proinde, finito hoc anno, Novilunia contingere 22 diebus prius, quam primo anno: Epactam autem tertii anni esse 3, quia si rursus 11 dies ad 22 adjiciantur, efficietur numerus 33, a quo si rejiciantur 30 dies, qui unam Lunationem Embolismalem constituunt, reliquentur 3, atque ita deinceps. Progrediuntur enim Epactæ omnes per continuum augmentum 11 dierum, abjectis tamen 30 quando rejici possunt. Solum quando perven-

tum erit ad ultimam Epactam Aureo numero 19 respondentem, quæ est 29, adduntur 12, ut abjectis 30 ex composito numero 41, habeatur rursus Epacta 11 ut in principio. Quod ideo fit, ut ultima Lunatio Embolismica, corrente Aureo numero 19 sit tantum 29 dierum. Si enim 30 dies contineret ut aliæ sex Lunationes Embolismicæ, non redirent Novilunia post 19 annos Solares ad eosdem dies, sed versus calcem mensium prolaberentur, contingerentque uno die tardius quam ante 19 annos. De qua re plura invenies in libro novæ rationis restituendi Kalendarii Romani. Sunt autem novendecim Epactæ, quot et Aurei numeri, respondebantque ipsis Aureis numeris ante Kalendarii correctionem eo modo, quo in hac tabella dispositæ sunt.

Tabella Epactarum respondentium Aureis numeris ante Kalendarii correctionem.

<i>Aur. num.</i>	1.	2.	3.	4.	
<i>Epactæ.</i>	xj.	xxij.	ij.	xiv.	
5.	6.	7.	8.	9.	10.
xxv.	vj.	xvij.	xxviij.	ix.	xx.
11.	12.	13.	14.	15.	16.
j.	xj.	xxij.	iv.	xv.	xxvj.
17.	18.	19.			
vij.	xviij.	xxix.			

Quia vero cyclus decennovennalis Aurei numeri imperfectus est, cum Novilunia post 19 annos Solares non præcise ad eadem loca redeant, ut dictum est, imperfectus etiam erit hic cyclus 19 Epactarum. Quamobrem ita emendatus est, ut in posterum loco Aurei numeri, et dictarum 19 Epactarum, utamur 30 numeris Epactalibus ab 1 usque ad 30 ordine progredientibus, quamvis ultima Epacta, sive quæ ordine est trigesima, notata numero non sit, sed signo hoc *, propterea quod nulla Epacta esse possit 30. Variis autem temporibus ex his 30 Epactis respondent decem et novem Aureis numeris variæ decem et novem Epactæ prout Solaris anni, ac Lunaris æquatio exposcit: quæ quidem decem et novem Epactæ progrediuntur, ut olim, per eundem numerum 11 addunturque semper 12 illi Epactæ, quæ respondet Aureo numero 19, ut habeatur sequens Epacta respondens Aureo numero 1, ob rationem paulo ante di-

nam Epactam Aureo dentem, quæ est 29, subiectis 30 ex componatur rursus Epactio. Quod ideo fit, quia Embolismica, currendo 19 sit tantum in 30 dies contineret Embolismicæ, una post 19 annos dies, sed versus prolaberentur, condie tardius quam qua re plura investigationis restituendi. Sunt autem non quot et Aurei nati, quæ ipsi Aureis adarii correctionem ac tabella dispositæ

nam respondentium ante Kalendarium

2.	3.	4.
xxij.	ij.	xiv.
8.	9.	10.
xxvii.	ix.	xx.
14.	15.	16.
iv.	xv.	xxvj.

s. decennovennalis perfectus est, cum annos Solares non octo redeant, ut dictus etiam erit hic. Nam Quamobrem ita in posterum loco Epactarum 19 Epactarum Embolismicis ordine progredientia Epacta, sive quæ a, notata numero hoc *, propterea esse possit 30. Vnde ex his 30 Epactis et novem Audet decem et novem anni, ac Lunaribus quæ quidem decem progrediuntur, ut numerum 11 addunt illi Epactæ, quæ numero 19, ut habet respondens Aurea Epacta paulo ante di,

ctam. Id quod sequens tabella perspicuum faciet, quæ continet Aureos numeros, et Epactas inter se respondentibus ab anno 1582 usque ad annum 1700 exclusive. Quamvis autem vulgares Epactæ mutantur in Martio, re ipsa tamen in principio anni mutantur sunt, una cum Aureo numero, in cuius locum hæ nostræ Epactæ succedunt.

Tabella Epactarum respondentium Aureis numeris ab Idibus Octobris anni correctionis 1582, detractis prius decem diebus, usque ad annum 1700 exclusive.

Aur. num.	6.	7.	8.	9.
Epactæ.	xxvj.	vij.	xviiij.	xxix.
10.	11.	12.	13.	14.
x.	xxj.	ij.	xiiij.	xxiv.
16.	17.	18.	19.	1.
xvj.	xxvii.	viiij.	xix.	j.
3.	4.	5.		
xxiiij.	iv.	xv.		

Itaque si Epacta quocumque anno proposito inveniendi sit, querendus est Aureus numerus illius anni in superiori ordine illius tabellæ, quæ illi temporis, in quo propositus annus continetur, congruit. Mox enim sub Aureo numero in interiori ordine tabellæ reperietur Epacta anni propositi, vel certe hoc signum *. Ubi ergo illa Epacta vel signum * in Kalendario inventum fuerit, eo die Novilunium fiet. Invenietur autem Aureus numerus vel ex antecedente canone, vel ex tabella Epactarum proposito temporis congruente,tribuendo primum Aureum numerum illius tabellæ illi anno, a quo usus tabellæ incipit, et secundum Aureum numerum sequenti anno, etc. Eodem modo reperietur Epacta sine Aureo numero, si prima Epacta tabellæ tribuatur illi anno, a quo ejus usus incipit, et secunda Epacta sequenti anno, etc.

Exemplum: Anno correctionis 1582, Aureus numerus est 6, nempe primus primæ tabellæ, cuius usus incipit ab Idibus Octobris dicti anni 1582, detractis prius x diebus. Erit ergo tunc Epacta xxvj quæ sub Aureo numero 6 collocatur, fietque Novilunium die 27 Octobris, et 26 Novembris, et 25 Decembris. Item anno 1583, jam correctio Aureus numerus est 7, cui in eadem tabella supposita est Epacta vij, quæ toto eo anno in Kalendario Nov-

lunia indicabit: ut in Januario die 24, in Febuario die 22, in Martio die 24, etc.

Tabella litterarum Dominicalium ab Idibus Octobris anni correctionis 1582 (detractis prius x diebus) usque ad annum 1700 exclusive.

c	b	A	f	e	d	c	A	g	f	e	d	c	b	A
g	e	d	c	b	A	g	f	e	d	c	b	A	g	f
f														

Usum hujus tabellæ hic est: Anno correctionis 1582 post Idus Octobris (detractis prius x diebus) tribuatur littera c primæ cellullæ, et sequenti anno 1583 littera b secundæ, et anno 1584 dentur litteræ A g terciæ cellullæ, et sic deinceps aliis annis ordine aliæ cellullæ tribuantur, donec ad annum propositum perventum sit, redeundo ad principium tabellæ quotiescunque eam percurreris. Nam cellula, in quam annus propositus cadit, dummodo minor sit, quam annus 1700, dabit litteram Dominicalem propositi anni. Quæ si unica occurrerit, annus erit communis; si vero duplex, Bissextilis: et tunc superior littera Dominica diem ostendet in Kalendario a principio anni usque ad festum S. Mathiæ Apostoli: inferior autem ab hoc Festo usque ad finem anni.

Exempli gratia: Sit inveniendi littera Dominicalis anno 1587. Numeri ab anno 1582, quem tribue primæ litteræ c, usque ad annum 1587, tribuendo singulis cellulis singulos annos (computando geminas litteras quascumque superiorem et inferiorem, pro una cellula) cadetque annus 1587 in litteram d, quæ sextum locum in tabella occupat. Est ergo toto eo anno littera Dominicalis d, annusque communis est, cum littera simplex occurrat. Rursus sit investiganda littera Dominicalis anno 1616. Numeri ab anno 1582, ut dictum est, usque ad annum 1616, redeundo ad principium tabellæ, postquam eam percurreris, perveniesque ad duas hasce litteras c b, septimo loco positas. Est ergo annus ille Bissextilis, cum duplex littera occurrat, superiorque littera c, Dominica diem indicabit a principio anni illius usque ad festum S. Mathiæ, inferior autem b in reliqua parte anni.

Alia Tabella Epactarum respondentium Aureis numeris ab anno 1700 inclusive, usque ad annum 1900 exclusive.

Aur. num.	10.	11.	12.	13.
Epactæ.	ix.	xx.	j.	xij.
14.	15.	16.	17.	18.
xxij.	iv.	xv.	xxvj.	vij.
1.	2.	3.	4.	5.
*	xj.	xxij.	ij.	xiv.
7.	8.	9.		
vj.	xxij.	xxviii.		

Ad tollendam dubitationem de usu hujus novæ tabulæ Epactarum, ostendimus rem exemplis. Anno 1700 tribuatur Epacta ix quæ sub Aureo numero 10 collocatur : sietque Novilunium 22 Januarii, 20 Februarii, 22 Martii. Item anno 1701 tribuatur Epacta xx sub Aureo numero 11 collocata, quæ toto eo anno in Calendario Novilunia monstrabit : ut in Januario die 11, in Febuario die 9, in Martio die 11. Et sic deinceps per ordinem annis progredientibus, redeundo ad principium Tabellæ, quotiescumque eam percurreris. Rursus anno 1710. Epacta non signatur numero, sed hoc signo *, quod collocatur sub Aureo numero 1 et in Calendario toto eo anno Novilunia indicabit, nimirum in Januario die 1 et 31, in Martio (nam in Febuario nullum tunc Novilunium, cum in eo signum hoc * non reperiatur) die 1 et 31, in Aprile die 29, etc.

Alia Tabella litterarum Dominicalium ab anno 1700 inclusive, usque ad annum 1900 exclusive.

d	b	a	g	f	d	c	b	a	f	e	d	c
c				e				g				b
A	g	f	e	c	b	a	g	f	e	d	c	b
			d				f			a		g

Usus hujus Tabellæ talis est : Anno 1700 tribuatur unica littera inferior c, primæ cellulæ, relicta littera d, superiori, quia annus ille 1700 non ex Bissextilis, sed communis, et littera d, fuit Dominicalis præcedenti anno 1699. Anno sequenti 1701 tribuatur littera b, secundæ cellulæ, etc. Item anno 1704 tribuatur geminæ litteræ f, e, quintæ cellulæ, et sic deinceps aliis annis per ordinem aliæ cellulæ tri-

buantur, donec ad annum propositum pervenias : redeundo ad principium Tabellæ, quotiescumque eam percurreris : nam cellula, in quam annus propositus cadet, dummodo minor sit quàm annus 1900, dabit litteram Dominicalem propositi anni : quæ si unica occurrerit, annus erit communis ; si vero duplex, Bissextilis : et tunc superior littera Dominicam diem indicabit in Calendario a principio anni, usque ad festum S. Matthæ Apostoli, inferior autem ab hoc festo, usque ad finem anni.

De Indictione.

INDICTIO est revolutio 15 annorum ab 1 usque ad 15 qua revolutione peracta, iterum reditur ad unitatem, initiumque sumit quilibet annus hujus cycli a Januario in Bullis Pontificiis. Et quoniam indictionum frequens usus est in Diplommatibus, et scripturis publicis, facile annum Indictionis currentem quolibet anno proposito inveniemus ex sequenti tabella, cujus usus perpetuus est, initium tamen sumit ab anno correctionis 1582.

Tabella Indictionis ab Anno correctionis 1582.

10.	11.	12.	13.	14.	15.	1.
2	3.	4.	5.	6.	7.	8.

Nam si anno 1582 tribus primum numerum, qui est 10 et sequenti anno 1583 secundum numerum, qui est 11 et sic deinceps usque ad annum propositum, redeundo ad principium tabellæ, quotiescumque eam percurreris, cadet annus propositus in Indictionem, quæ queritur.

DE FESTIS MOBILIBUS.

QUONIAM ex decreto sacri Concilii Nicæni Pascha, ex quo reliquæ festa mobilia pendent, celebrari debet die Dominico, qui proxime succedit xiv Lunæ primi mensis, (is vero apud Hebræos vocatur primus mensis, cujus xiv Luna vel cadit in diem/vernæ Equinoctii, quod die 21 mensis Martii contingit vel propius ipsum sequitur) efficitur, ut si Epacta cujusvis anni inveniatur, et ab ea in Calendario notata inter diem octavum Martii inclusive, et quintum Aprilis inclusive (hujus enim Epactæ xiv Luna cadit vel in diem Equinoctii verni, id est, in diem 21 Martii, vel eum propius sequitur)

ad annum proposi-
redeundo ad princi-
quotiescumque eam
cellula, in quam
s cadet, dummodo
annus 1900, dabit li-
tem propositi anni:
currerit, annus erit
ro duplex, Bissextili-
rior littera Domini-
bit in Calendario a
que ad festum S. Ma-
rior autem ab hoc
nem anni.

ditione.

lutio 15 annorum ab
qua revolutione per-
tur ad unitatem, ini-
quibet annus huius
n Bullis Pontificis.
onum frequens usus
us, et scripturis pu-
um Indictionis cur-
rum proposito inve-
i tabella, cuius usus
um tamen sumit ab
1582.

tionis ab Anno
onis 1582.

13.	14.	15.	1.
5.	6.	7.	8.

22 tribuas primum
10 et sequenti anno
merum, qui est 11
que ad annum pro-
ad principium ta-
que eam percurrere
propositus in Indi-
citur.

MOBILIBUS.

reto sacri Conclii
ex quo reliqua
ent, celebrari debet
proxime succedit
ensis, (ls vero apud
primum mensis, cu-
adit in diem verni-
die 21 mensis Martii
is ipsum sequitur)
acta cuiusvis anni
in Calendario no-
vum Martii inclu-
rillis inclusive (hu-
y Luna cadit vel in
ni, id est, in diem
propus sequitur)

numerentur inclusive deorsum versus
dies quatuordecim; proximus dies Do-
minicus diem hunc xiv sequens (ne
cum Judeis conveniamus, si forte dies
xiv Lunæ caderet in diem Dominicum)
sit dies Pasche.

Exemplum: Anno 1605 Epacta est
x et littera Dominicalis b. Et quoniam
invenimus Epactam x inter diem 8
Martii, et 5 Aprilis inclusive positam
esse e regione diei 21 Martii, a quo
inclusive si deorsum versus nume-
rentur 14 dies, inveniemus xiv Lunam
die 3 Aprilis, quæ est Dominica, cum
e regione illius sit littera Dominicalis
b. Ne igitur cum Judeis conveniamus,
qui Pascha celebrant die xiv Lunæ,
sumenda est littera Dominicalis b, quæ
sequitur xiv Lunam, nempe ea quæ e
regione diei 10 Aprilis collocatur: at-
que eo anno Pascha celebrandum erit
die 10 Aprilis. Item anno 1604. Epacta
est xxix et duplex littera Dominicalis
d, c, cum annus ille sit Bissextilis. Si
igitur ab Epacta xxix quæ e regione
diei 1 Aprilis ponitur inter diem 8
Martii, et 5 Aprilis inclusive, nume-
rentur dies 14, cadet xiv Luna in diem
14 Aprilis. Et quia tunc currit poste-
rior littera Dominicalis, nempe c, quæ
post diem 14 Aprilis, id est, post xiv
Lunam collocata est e regione diei
18 Aprilis, celebrabitur eo anno Pas-
cha die 18 Aprilis.

Ceterum ut facilius omnia Festa
mobilia inveniantur, compositæ sunt
quæ sequentes tabulæ Paschales, una
antiqua, et nova altera. Ex antiqua ita
Festa mobilia reperientur. In latere
sinistro tabulæ accipitur Epacta cur-
rens, et in linea litterarum Dominica-
rum sumatur littera Dominicalis cur-
rens infra tamen Epactam currentem,
ita ut si littera Dominicalis currens
reperiatur e regione Epactæ curren-
s, assumenda sit eadem littera Do-
minicalis proxime inferior. Nam e re-
gione huius litteræ Dominicalis om-
nia Festa mobilia continentur.

Exemplum: Anno 1606, Epacta est
xxj et littera Dominicalis A. Si igitur
in tabula antiqua sumatur littera Do-
minicalis A, quæ primo infra Epactam
xxj occurrit, reperietur e regione hu-
ius litteræ Dominica Septuagesimæ
die 22 Januarii, dies Cinerum 8 Fe-
bruarii, Pascha 26 Martii, Ascensio
Domini 4 Maii, Pentecostes 14 Maii,
et festum Corporis Christi 25 Maii.
Dominica autem inter Pentecosten,
et Adventum eo anno erunt 28 et Ad-

ventus celebrabitur die 3 Decembris:
et sic de ceteris. Item anno 1605 Epac-
ta est x et littera Dominicalis b, quæ
in tabula reperitur e regione Epactæ x.
Quare sumenda est alia littera b, quæ
proxime infra Epactam invenitur, e
regione cuius invenies Septuagesimam
die 6 Februarii, diem Cinerum
23 Februarii, Pascha 10 Aprilis, etc.

Notandum autem est, quod quem-
admodum in anno communi, cadente
littera Dominicali e regione Epactæ
in tabula antiqua, sumitur eadem littera
proxima infra Epactam, ut dixi-
mus: ita quoque in anno Bissextili,
si alterutra duarum litterarum Domini-
calium tunc currentium e regione
Epactæ reperiatur, assumenda sunt
aliæ duæ similes litteræ proxime infe-
riores, ut Festa mobilia inveniantur.

Ex tabula vero Paschali nova ita ead-
dem Festa mobilia reperientur. In
cellula litteræ Dominicalis currentis
quærat Epacta currens. Nam e di-
recto omnia Festa mobilia deprehend-
untur. Ut anno 1609 in cellula litteræ
Dominicalis d, tunc currentis e re-
gione Epactæ xxiv quæ eodem anno
currit, habetur Septuagesima die 15
Februarii, dies Cinerum 4 Martii, Pas-
cha 19 Aprilis, etc.

Sed sive antiqua, sive nova tabula
Paschali utamur, invenienda sunt om-
nia Festa mobilia in anno Bissextili-
bus per litteram Dominicalem poste-
riorem, quæ nimirum currit post fe-
stum sancti Mathiæ Apostoli, ne scilicet
ambigamus, utra duarum litterarum
pro hoc, aut illo Festo indagando
accipienda sit: ita tamen, ut Septua-
gesimæ, et diei Cinerum inventæ in
Januario aut Februario addatur unus
dies. Quod ideo fit, quia ante diem
S. Mathiæ currit prior littera Domini-
calis, quæ in Calendario posteriore
semper sequitur: post festum autem
S. Mathiæ in Februario, licet poste-
rior littera currat, additur tamen tunc
dies intercalaris, ita ut dies 24 Fe-
bruarii dicatur 25, et dies 25, dicatur
26, etc. Quod si dies Cinerum cadat
in Martium, nihil addendum est, quia
tunc et littera posterior currit, et dies
mensis Aprilis numeris respondet,
cum dies intercalaris Februarius ad-
ditus. Imo nisi per posteriorem litte-
ram investigarentur, non inveniretur
recte Septuagesima in anno Bissextili
currente Epacta xxiv vel xxv, et litte-
ra Dominicali d, c, ut in secundo ac
tertio exemplo perspicuum fiet pro

annis 4088, et 5784. Exempli gratia: Anno 2096, Bissextili Epacta erit v, et litteræ Dominicales A g. Si igitur per posteriorem litteram, quæ est g, Festa mobilia investigentur, reperietur Septuages. die 11 Febr. et dies Cinerum 28 Febr. Si autem addatur unus dies, cadet Septuagesima in diem 12 Febr. quæ est Dominica, et dies Cinerum in diem 29 Febr. quæ est FERIA IV. Pascha autem, et reliqua Festa in eos dies cadent qui in tabula expressi sunt. Item anno 4088 Bissextili Epacta erit xxiv, et litteræ Dominicales d c. Si igitur per litteram c, quæ posterior est, inquirantur Festa mobilia, invenietur Septuagesima die 21 Febr. et si addatur unus dies, cadet in diem 22 Febr. quæ est Dominica. Dies autem Cinerum cadet in diem 10 Martii: quare nihil additur, etc. Rursus anno 5784 Bissextili Epacta erit xxv, et litteræ Dominicales d c. Ergo iterum per posteriorem c, reperietur Septuag. die 21 Februarii, hoc est addita 1 die 22. Quod si per priorem litteram d, in utroque horum duorum annorum agendum esset, nihil efficeretur, cum infra Epactas xxiv et xxv, littera d, indicet Septuages. die 15 Februarii, quod falsum esset cum eo anno posterior littera c, Pascha offerat die 25 Aprilis, ac proinde Septuages. die 22 Februarii celebranda sit, ut liquido constat, si a die Paschæ Dominicæ retro numerentur usque ad Septuagesimam.

In priori porro tabula Paschali antiqua reformata, Epactis ad sinistram præposuimus Aureos numeros eodem

ordine, quo ante emendationem Kalendarii collocari solebant, ut ex iis Festa mobilia invenirentur. Hoc autem idcirco a nobis factum est, ut Pascha, ceteraque festa mobilia, a Concilio Nicæno usque ad annum 1582 quilibet indagare possit. Eodem autem prorsus artificio ex Aureis numeris ita distributis Festa mobilia eruuntur, quo ex Epactis. Sit enim explorandum, exempli causa, quando Festa hæc celebrata fuerint anno 1450. Quoniam eo anno Aureus numerus fuit 7 et littera Dominicalis d, si Aureus numerus 7 in sinistro latere accipiat, et prima littera d, infra eum occurrens, reperietur e regione hujus litteræ d, Septuagesima die 1 Februarii, dies Cinerum 18 Februarii, Pascha die 5 Aprilis, etc.

Adventus Domini celebratur semper die Dominico, qui propinquior est festo S. Andreae Apostoli, nempe a die 27 Novembris inclusive: usque ad diem 3 Decembris inclusive ita ut littera Dominicalis currens, quæ reperitur in Kalendario a die 27 Novembris usque ad diem 3 Decembris, indicet Dominicam Adventus. Ut verbi gratia, si littera Dominicalis est g, Dominica Adventus cadet in diem 2 Decembris; quia ibi est littera g, in Kalendario, etc.

Ad finem tandem tabularum Paschalium apposita est tabula temporaria multorum annorum, e regione quorum omnia Festa mobilia inveniantur, quæ quidem tabula ex tabulis Paschalibus excepta est, ex quibus infinitæ aliæ erui possunt pro quibuscunque annis.

TABULA PASCHALIS

ANTIQUA REFORMATA.

Aur. Num.	Cycl. Epact.	Littere Dom.	Septuagesim.	DiesCinerum.	Pascha.	Ascensio.	Pentecostes.	Corp. Christi.	Dom. p. Pent.	Dom. I Adv.
16	xxij		Jan.	Feb.	Mar.	Ap.	Mai.	Mai.		
5	xxij	d	18	4	22	30	10	21	28	29 Nov.
13	xxj	e	19	5	23	1Mai	11	22	28	30
2	xx	f	20	6	24	2	12	23	28	1 Dec.
10	xix	g	21	7	25	3	13	24	28	2
18	xviii	A	22	8	26	4	14	25	28	3
7	xvii	b	23	9	27	5	15	26	27	27 Nov.
15	xvj	c	24	10	28	6	16	27	27	28
4	xv	d	25	11	29	7	17	28	27	29
12	xiv	e	26	12	30	8	18	29	27	30
1	xiii	f	27	13	31	9	19	30	27	1 Dec.
9	xii	g	28	14	1Ap.	10	20	31	27	2
17	xj	A	29	15	2	11	21	1Jun	27	3
6	x	b	30	16	3	12	22	2	26	27 Nov.
14	ix	c	31	17	4	13	23	3	26	28
3	viii	d	1Fe.	18	5	14	24	4	26	29
11	vii	e	2	19	6	15	25	5	26	30
19	vj	f	3	20	7	16	26	6	26	1 Dec.
8	v	g	4	21	8	17	27	7	26	2
25	iv	A	5	22	9	18	28	8	26	3
2	iii	b	6	23	10	19	29	9	25	27 Nov.
10	ij	c	7	24	11	20	30	10	25	28
18	j	d	8	25	12	21	31	11	25	29
6		e	9	26	13	22	1Jun	12	25	30
14	xxix	f	10	27	14	23	2	13	25	1 Dec.
3		g	11	28	15	24	3	14	25	2
11	xxviii	A	12	1Ma.	16	25	4	15	25	3
19	xxvii	b	13	2	17	26	5	16	24	27 Nov.
8	xxvj	c	14	3	18	27	6	17	24	28
25	xxiv	d	15	4	19	28	7	18	24	29
2		e	16	5	20	29	8	19	24	30
10		f	17	6	21	30	9	20	24	1 Dec.
18		g	18	7	22	31	10	21	24	2
6		A	19	8	23	1Jun	11	22	24	3
14		b	20	9	24	2	12	23	23	27
3		c	21	10	25	3	13	24	23	28 Nov.

TABULA PASCHALIS.

Litteræ Dominical.	Cyclus Epactorum.	Septuages.	Dies Cinerum.
D	28. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. xxv. 25. 24.	18 Jan. 25 Jan. 1 Febr. 8 Febr. 15 Febr.	4 Febr. 11 Febr. 18 Febr. 25 Febr. 4 Mart.
E	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. xxv. 25. 24.	19 Jan. 26 Jan. 2 Febr. 9 Febr. 16 Febr.	5 Febr. 12 Febr. 19 Febr. 26 Febr. 5 Mart.
F	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. xxv. 25. 24.	20 Jan. 27 Jan. 3 Febr. 10 Febr. 17 Febr.	6 Febr. 13 Febr. 20 Febr. 27 Febr. 6 Mart.
G	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. xxv. 25. 24.	21 Jan. 28 Jan. 5 Febr. 12 Febr. 19 Febr.	7 Febr. 14 Febr. 21 Febr. 28 Febr. 7 Mart.
A	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. xxv. 25. 24.	22 Jan. 19 Jan. 5 Febr. 12 Febr. 19 Febr.	8 Febr. 15 Febr. 22 Febr. 1 Mart. 8 Mart.
B	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. xxv. 25. 24.	23 Jan. 30 Jan. 6 Febr. 13 Febr. 20 Febr.	9 Febr. 16 Febr. 23 Febr. 2 Mart. 9 Mart.
C	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. xxv. 25. 24.	24 Jan. 31 Jan. 7 Febr. 14 Febr. 21 Febr.	10 Febr. 17 Febr. 24 Febr. 3 Mart. 10 Mart.

NOVA REFORMATA.

ges.	Dies Cinerum.	PASCHA.	Ascensio.	Pentecostes	Corpus Christi.	Dom. p. Pent.	Dom. I. Advent.
n.	4 Febr.	23 Mart.	30 Apr.	10 Maii	21 Maii	28	29 Nov.
n.	11 Febr.	29 Mart.	7 Maii	17 Maii	28 Maii	27	29
br.	18 Febr.	5 Apr.	14 Maii	24 Maii	4 Junii	26	29
br.	25 Febr.	12 Apr.	21 Maii	31 Maii	11 Junii	25	29
br.	4 Mart.	19 Apr.	28 Maii	7 Junii	18 Junii	24	29
n.	5 Febr.	23 Mart.	1 Maii	11 Maii	22 Maii	28	30 Nov.
n.	12 Febr.	30 Mart.	8 Maii	18 Maii	29 Maii	27	30
br.	19 Febr.	6 Apr.	15 Maii	25 Maii	5 Junii	26	30
br.	26 Febr.	13 Apr.	22 Maii	1 Junii	12 Junii	25	30
br.	5 Mart.	20 Apr.	29 Maii	8 Junii	19 Junii	24	30
n.	6 Febr.	24 Apr.	2 Maii	12 Maii	23 Maii	28	1 Dec.
n.	13 Febr.	31 Mart.	9 Maii	19 Maii	30 Maii	27	1
br.	20 Febr.	7 Apr.	16 Maii	26 Maii	6 Junii	26	1
br.	27 Febr.	14 Apr.	23 Maii	2 Junii	13 Junii	25	1
br.	6 Mart.	21 Apr.	30 Maii	9 Junii	20 Junii	24	1
n.	7 Febr.	25 Mart.	3 Maii	13 Maii	24 Maii	28	2 Dec.
n.	14 Febr.	1 Apr.	10 Maii	20 Maii	31 Maii	27	2
br.	21 Febr.	8 Apr.	17 Maii	27 Maii	7 Junii	26	2
br.	28 Febr.	15 Apr.	24 Maii	3 Junii	14 Junii	25	2
br.	7 Mart.	22 Apr.	31 Maii	10 Junii	21 Junii	24	2
n.	8 Febr.	26 Mart.	4 Maii	14 Maii	25 Maii	28	3 Dec.
n.	15 Febr.	2 Apr.	11 Maii	21 Maii	1 Junii	27	3
br.	22 Febr.	9 Apr.	18 Maii	28 Maii	8 Junii	26	3
br.	1 Mart.	16 Apr.	25 Maii	4 Junii	15 Junii	25	3
br.	8 Mart.	23 Apr.	1 Junii	11 Junii	22 Junii	24	3
n.	9 Febr.	27 Mart.	5 Maii	15 Maii	26 Maii	27	27 Nov.
n.	16 Febr.	3 Apr.	12 Maii	22 Maii	2 Junii	26	27
br.	23 Febr.	10 Apr.	19 Maii	29 Maii	9 Junii	25	27
br.	2 Mart.	17 Apr.	26 Maii	5 Junii	16 Junii	24	27
br.	9 Mart.	24 Apr.	2 Junii	12 Junii	23 Junii	23	27
n.	10 Febr.	28 Mart.	6 Maii	16 Maii	27 Maii	27	28 Nov.
n.	17 Febr.	4 Apr.	13 Maii	23 Maii	3 Junii	26	28
br.	24 Febr.	11 Apr.	20 Maii	30 Maii	10 Junii	25	28
br.	3 Mart.	18 Apr.	27 Maii	6 Junii	17 Junii	24	28
br.	10 Mart.	25 Apr.	3 Junii	13 Junii	24 Junii	23	28

TABELLA TEMPORARIA

<i>Anni Dom.</i>	<i>Littera Dom.</i>	<i>Aur. num.</i>	<i>Epactæ.</i>	<i>Septuag.</i>	<i>Dies Cinerum.</i>	<i>Pascha.</i>
1851	e	9	xxviiij	16 Febr.	5 Mart.	20 Apr.
1852	d c	10	ix	8 Febr.	25 Febr.	11 Apr.
1853	b	11	xx	23 Jan.	9 Febr.	27 Mart.
1854	A	12	j	12 Febr.	1 Mart.	16 Apr.
1855	g	13	xij	4 Febr.	21 Febr.	8 Apr.
1856	f e	14	xxiiij	20 Jan.	6 Febr.	23 Mart.
1857	d	15	iv	8 Febr.	25 Febr.	12 Apr.
1858	c	16	xv	31 Jan.	17 Febr.	4 Apr.
1859	b	17	xxvj	20 Febr.	9 Mart.	24 Apr.
1860	A g	18	vij	5 Febr.	22 Febr.	8 Apr.
1861	f	19	xviiij	27 Jan.	13 Febr.	31 Mart.
1862	e	1		16 Febr.	5 Mart.	20 Apr.
1863	d	2	xj	1 Febr.	18 Febr.	5 Apr.
1864	c b	3	xxij	24 Jan.	10 Febr.	27 Mart.
1865	A	4	iiij	12 Febr.	1 Mart.	16 Apr.
1866	g	5	xiv	28 Jan.	14 Febr.	1 Apr.
1867	f	6	xxv	17 Febr.	6 Mart.	21 Apr.
1868	e d	7	vj	9 Febr.	25 Febr.	12 Apr.
1869	c	8	xvij	24 Jan.	10 Febr.	28 Mart.
1870	b	9	xxviiij	13 Febr.	2 Mart.	17 Apr.
1871	A	10	ix	5 Febr.	22 Febr.	9 Apr.
1872	g f	11	xx	28 Jan.	14 Febr.	31 Mart.
1873	e	12	j	9 Febr.	26 Febr.	13 Apr.
1874	d	13	xij	1 Febr.	18 Febr.	5 Apr.
1875	c	14	xxiiij	24 Jan.	10 Febr.	28 Mart.
1876	b A	15	iv	6 Febr.	23 Febr.	16 Apr.
1877	g	16	xv	28 Jan.	14 Febr.	1 Apr.
1878	f	17	xxvj	17 Febr.	6 Mart.	21 Apr.
1879	e	18	vij	9 Febr.	26 Febr.	15 Apr.
1880	d c	19	xviiij	25 Jan.	11 Febr.	28 Mart.
1881	b	1		13 Febr.	2 Mart.	17 Apr.
1882	A	2	xj	5 Febr.	22 Febr.	9 Apr.
1883	g	3	xxij	21 Jan.	7 Febr.	25 Mart.
1884	f e	4	iiij	10 Febr.	27 Febr.	13 Apr.
1885	d	5	xiv	1 Febr.	18 Febr.	5 Apr.
1886	c	6	xxv	21 Febr.	11 Mart.	25 Apr.
1887	b	7	vj	6 Febr.	23 Febr.	10 Apr.
1888	A g	8	xvij	29 Jan.	15 Febr.	1 Apr.
1889	f	9	xxviiij	17 Febr.	6 Mart.	21 Apr.
1890	e	10	ix	2 Febr.	19 Febr.	6 Apr.

FESTORUM MOBILIIUM.

<i>Dies Ferum.</i>	<i>Pascha.</i>
Mart.	20 Apr.
Febr.	11 Apr.
Febr.	27 Mart.
Mart.	16 Apr.
Febr.	8 Apr.
Febr.	23 Mart.
Febr.	12 Apr.
Febr.	4 Apr.
Mart.	24 Apr.
Febr.	8 Apr.
Febr.	31 Mart.
Mart.	20 Apr.
Febr.	5 Apr.
Febr.	27 Mart.
Mart.	16 Apr.
Febr.	1 Apr.
Mart.	21 Apr.
Febr.	12 Apr.
Febr.	28 Mart.
Mart.	17 Apr.
Febr.	9 Apr.
Febr.	31 Mart.
Febr.	13 Apr.
Febr.	5 Apr.
Febr.	28 Mart.
Febr.	16 Apr.
Febr.	1 Apr.
Mart.	21 Apr.
Febr.	15 Apr.
Febr.	28 Mart.
Mart.	17 Apr.
Febr.	9 Apr.
Febr.	25 Mart.
Febr.	13 Apr.
Febr.	5 Apr.
Mart.	25 Apr.
Febr.	10 Apr.
Febr.	1 Apr.
Mart.	21 Apr.
Febr.	6 Apr.

<i>Anni Dom.</i>	<i>Ascensio.</i>	<i>Pentecost.</i>	<i>Corpus Christi.</i>	<i>Indict.</i>	<i>Dom. post Pent.</i>	<i>I Dominica Advent.</i>
1851	29 Maii.	8 Junii.	19 Junii.	9	24	30 Nov.
1852	20 Maii.	30 Maii.	10 Junii.	10	25	28 Nov.
1853	5 Maii.	15 Maii.	26 Junii.	11	27	27 Nov.
1854	25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	12	25	8 Dec.
1855	17 Maii.	27 Maii.	7 Junii.	13	26	2 Dec.
1856	1 Maii.	11 Maii.	22 Maii.	14	28	30 Nov.
1857	21 Maii.	31 Maii.	11 Junii.	15	25	29 Nov.
1858	13 Maii.	23 Maii.	3 Junii.	1	26	28 Nov.
1859	2 Junii.	12 Junii.	23 Junii.	2	23	27 Nov.
1860	17 Maii.	27 Maii.	7 Junii.	3	26	2 Dec.
1861	9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	4	27	1 Dec.
1862	29 Maii.	8 Junii.	19 Junii.	5	24	30 Nov.
1863	14 Maii.	24 Maii.	4 Junii.	6	26	29 Nov.
1864	5 Maii.	15 Maii.	26 Maii.	7	27	27 Nov.
1865	25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	8	25	3 Dec.
1866	10 Maii.	20 Maii.	31 Maii.	9	27	2 Dec.
1867	30 Maii.	9 Junii.	20 Junii.	10	24	1 Dec.
1868	21 Maii.	31 Maii.	11 Junii.	11	25	29 Nov.
1869	6 Maii.	16 Maii.	27 Maii.	12	27	28 Nov.
1870	26 Maii.	5 Junii.	16 Junii.	13	24	27 Nov.
1871	18 Maii.	28 Maii.	8 Junii.	14	26	3 Dec.
1872	9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	15	27	1 Dec.
1873	23 Maii.	1 Junii.	12 Junii.	1	25	30 Nov.
1874	14 Maii.	24 Maii.	4 Junii.	2	26	29 Nov.
1875	6 Maii.	16 Maii.	27 Maii.	3	27	28 Nov.
1876	25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	4	25	3 Dec.
1877	10 Maii.	20 Maii.	31 Maii.	5	27	2 Dec.
1878	30 Maii.	9 Junii.	20 Junii.	6	24	1 Dec.
1879	22 Maii.	1 Junii.	12 Junii.	7	25	30 Nov.
1880	6 Maii.	16 Maii.	27 Maii.	8	27	28 Nov.
1881	26 Maii.	5 Junii.	16 Junii.	9	24	27 Nov.
1882	18 Maii.	28 Maii.	8 Junii.	10	26	3 Dec.
1883	3 Maii.	13 Maii.	24 Maii.	11	28	2 Dec.
1884	22 Maii.	1 Junii.	12 Junii.	12	25	30 Nov.
1885	14 Maii.	24 Maii.	4 Junii.	13	26	29 Nov.
1886	3 Junii.	13 Junii.	24 Junii.	14	23	28 Nov.
1887	19 Maii.	29 Maii.	9 Junii.	15	25	27 Nov.
1888	10 Maii.	20 Maii.	31 Maii.	1	27	2 Dec.
1889	30 Maii.	9 Junii.	20 Junii.	2	24	1 Dec.
1890	15 Maii.	25 Maii.	5 Junii.	3	26	30 Nov.

Hiemalis.

JANUARIUS.

Cyclus Epact.	Littera Dom.	Dies mensis.	
xxix	A	Kal.	1
.	b	iv	2
xxviii	c	iii	3
xxvii	d	Prid.	4
xxvj	e	Non.	5
25. xxv	f	viii	6
xxiv	g	vii	7
xxiii	A	vj	8
xxij	b	v	9
xxj	c	iv	10
xx	d	iii	11
xix	e	Prid.	12
xviii	f	Idib.	13
xvij	g	xix	14
xvj	A	xviii	15
xv	b	xvij	16
xiv	c	xvj	17
xiii	d	xv	18
xij	e	xiv	19
xj	f	xiii	20
x	g	xij	21
ix	A	xj	22
viii	b	x	23
vij	c	ix	24
vj	d	viii	25
v	e	vij	26
iv	f	vj	27
iii	g	v	28
ij	A	iv	29
j	b	iii	30
.	c	Prid.	31

CIRCUMCISIO DOMINI, *duplex* 2 cl.Octava S. Stephani, *dupl.*Octava S. Joannis, Apost., *dupl.*Octava SS. Innocentium, *dupl.*Vigilia Epiphaniæ, *semid.* Com.

S. Telesphori, Pap. et Mart.

EPIPHANIA DOMINI, *dupl.* 1 cl.

De Octava Epiphaniæ.

De Octava.

De Octava.

De Octava.

De Octava.

De Oct. Com. S. Hygini, P. M.

De Octava.

Octava Epiphaniæ, *dupl.*

* Dom. II post. Epiphaniam

FESTUM SS. NOMINIS JESU, *dupl.*

2 cl.

Hilarii, Episc. et Confes., *semid.*

Com. S. Felicis, Presb. et M.

Pauli, primi Eremitæ, *dupl.* Com-

memor. S. Mauri.

Marcelli, Papæ et Mart., *semid.*Antonii, Abbatis, *dupl.*CATHEDRA S. PETRI ROM. *dupl.**maj.* Com. S. Priscæ V. et M.Canuti, Regis et Mart., *semid. ad**lib.* Com. SS. Marii, etc.Fabiani et Seb., Martyrum, *dupl.*Agnētis, Virg. et Mart., *dupl.*Vincentii et Anastasii, Mart., *se-**miduplex.*

Raymundi de Pennafort, Conf.

semid. Com. S. Emerentianæ

Virginis et Martyris.

Timothei, Episc. et Mart., *semid.*CONVERSIO S. PAULI, *dupl. maj.*Polycarpi, Episc. et Mart., *sem.*

Joannis Chrysost., Episc. Conf.

et Doct., *dupl.*

Agnētis, secundò.

Francisci Salesii, Conf., *dupl.*Martinæ, Virg. et Mart., *semid.*Petri Nolasci, Conf., *duplex.*

FEBRUARIUS.

Cyclus 4 Epact.	Littera Dom.	Dies mensis.	
xxix	d	Kal.	1 Ignatii, Episc. et Mart., <i>semid.</i>
xxviii	e	iv	2 PURIFICATIO B.M. V., <i>dupl.</i> 2 cl.
xxvii	f	iii	3 Blasii, Episc. et Mart.
25, xxv	g	Prid.	4 Andreæ Corsini, Episc. et Conf., <i>duplex.</i>
xxv, xxiv	A	Non.	5 Agathæ, Virg. et Mart., <i>dupl.</i>
xxiii	b	viii	6 Dorotheæ, Virg. et Mart.
xxii	c	vii	7 Romualdi, Abbatis, <i>duplex.</i>
xxj	d	vj	8 Joannis de Matha, Conf., <i>dupl.</i>
xx	e	v	9 Apolloniæ, Virg. et Mart.
xix	f	iv	10 Scholasticæ, Virginis, <i>duplex.</i>
xviii	g	iii	11
xvii	A	Prid.	12
xvj	b	Idib.	13
xv	c	xvj	14 Valentini, Presb. et Mart.
xiv	d	xv	15 Faustini et Jovitæ, Mart.
xiii	e	xiv	16
xij	f	xiii	17
xj	g	xii	18 Simeonis, Episc. et Mart.
x	A	xj	19
ix	b	x	20
viii	c	ix	21
vij	d	viii	22 CATHEDRA S. PETRI ANTIOCHIÆ, <i>duplex majus.</i>
vj	e	vij	23 Petri Damiani, Episc. Conf. et Doct., <i>duplex.</i> Com. Vig.
v	f	vj	24 MATHIÆ, APOSTOLI, <i>dupl.</i> 2 cl.
iv	g	v	25
iii	A	iv	26
ij	b	iii	27
j	c	Prid.	28

In anno bissextili Februarius est dierum 29, et Festum S. Mathiæ celebratur 25 Februarii, et bis dicitur Sexto Kalendas, id est die 24 et die 25; et littera Dominicalis, quæ assumpta fuit in mense Januario, mutabitur in præcedentem: ut, si in Januario Littera Dominicalis fuerit A, mutatur in præcedentem, quæ est g, etc., et Littera f bis servit 24 et 25.

MARTIUS.

Cyclus Epact.	Littera Dom.	Dies mensis.	
*	d	Kal.	1
xxix	e	vj	2
xxviiij	f	v	3
xxvij	g	iv	4
xxvj	A	iiij	5
25, xxv	b	Prid.	6
xxiv	c	Non.	7
xxiiij	d	viiij	8
xxij	e	vij	9
xxj	f	vj	10
xx	g	v	11
xix	A	iv	12
xxviiij	b	iiij	13
xviij	c	Prid.	14
xvj	d	Idib.	15
xv	e	xvij	16
xiv	f	xvj	17
xiiij	g	xv	18
xij	A	xiv	19
xj	b	xiiij	20
x	c	xij	21
ix	d	xj	22
viiij	e	x	23
vij	f	ix	24
vj	g	viiij	25
v	A	vij	26
iv	b	vj	27
iiij	c	v	28
ij	d	iv	29
j	e	iiij	30
	f	Prid.	31

Casimiri, Conf., *semid.* Comm.
S. Lucii, Papæ et Mart.

Thomæ de Aquino, Conf. et Doct.,
dupl. Com. SS. Perpetuæ et Fe-
licitatis, Mart.

Joannis de Deo, Conf., *dupl.*
Franciscæ, Viduæ, *dupl.*
Quadragesima Mart., *semid.*

Gregorii, Papæ, Conf. et Doct.,
duplex.

* Feria vi post Dom. Passio-
nis. FESTUM SEPTEM DOLORUM
B. M. V., *duplex majus.*

Patritii, Episc. et Conf., *semid.*

JOSEPH, CONFESSORIS, *dupl.* 2 cl.

Benedicti Abbatis, *duplex.*

ANNUNT. B. M. V., *dupl.* 2 cl.

APRILIS.

Cyclus Epact.	ltera om.	Dies mensis.	
xxix	g	Kal.	1
xxviij	A	iv	2
xxvij	b	iiij	3
23, xxvj	c	Prid.	4
xxv,xxiv	d	Non.	5
xxiiij	e	viiij	6
xxij	f	vij	7
xxj	g	vj	8
xx	A	v	9
xix	b	iv	10
xviij	c	iiij	11
xvij	d	Prid.	12
xvj	e	Idib.	13
xv	f	xviij	14
xiv	g	xvij	15
xiiij	A	xvj	16
xij	b	xv	17
xj	c	xiv	18
x	d	xiiij	18
ix	e	xij	20
viiij	f	xj	21
vij	g	x	22
vj	A	ix	23
v	b	viiij	24
iv	c	vij	25
iiij	d	vj	26
ij	e	v	27
j	f	iv	28
i	g	iiij	29
xxix	A	Prid.	30

Francisci de Paula, Conf., *dupl.*Isidori, Episc. et Conf., *dupl.*Vincentii Ferrerii, Conf., *dupl.*Leonis, Papæ, Conf. et Doct.,
*duplex.** Dom. III post Pascha, FESTUM
PATROCINII S. JOSEPH, *dupl.* 2 cl.
Hermenegildi, Mart., *semid.*
Tiburtii, Valeriani et Maximi,
Martyrum.

Aniceti, Papæ et Martyris.

Anselmi, Episc. Conf. et Doct.,
*duplex.*Soteris et Caii, Pont. et Mart.,
*semid.*Georgii, Martyris, *semiduplex.*
Fidelis à Sigmaringa, Mart.,
*duplex.*MARCI, EVANGELISTÆ, *dupl.* 2 cl.
Cleti et Marcellini, Pontificum et
Martyrum, *semid.*

Vitalis, Martyris.

Petri, Martyris, *duplex.*Catharinæ Senensis, Virg., *dupl.*

MAIUS.

Cyclus Epact.	Littera Dom.		Dies mensis.	
xxvij	b	Kal.	1	PHILIPPI ET JACOBI, App., <i>dupl.</i> 2 cl.
xxvij	c	vj	2	Athanasii, Ep., et Conf., <i>dupl.</i>
xxvj	d	v	3	INVENTIO S. CRUCIS, <i>dupl.</i> 2 cl. Com. S. Alexandri, etc., Mart., ac Juvenalis, Episc. et Conf.
25, xxv	e	iv	4	Monicæ Viduæ, <i>duplex.</i>
xxiv	f	iiij	5	Pii V. Papæ et Conf., <i>dupl.</i>
xxiiij	g	Prid.	6	JOANNIS ANTE PORTAM LATINAM, <i>duplex majus.</i>
xxij	A	Non.	7	Stanislai, Episc. et Mart., <i>dupl.</i>
xxj	b	viiij	8	APPARITIO S. MICHAELIS ARCHAN- GELI, <i>duplex majus.</i>
xx	c	vij	9	Gregorii Nazianzeni, Episc. Conf. et Doct., <i>duplex.</i>
xix	d	vj	10	Antonini, Ep. et Conf., <i>dupl.</i> Com. SS. Gordiani et Epimachi, Mart.
xvijij	e	v	11	
xvij	f	iv	12	Nerei, Achillei, Domitillæ, Virg. atque, Pancratii, Mart., <i>semid.</i>
xvj	g	iiij	13	
xv	A	Prid.	14	Bonifacii, Martyris.
xiv	b	Idib.	15	
xiiij	c	xvij	16	Ubaldi, Episc. Conf., <i>semid.</i>
xij	d	xyj	17	Paschalis, Baylon, Conf., <i>dupl.</i>
xj	e	xv	18	Venantii, Martyris, <i>duplex.</i>
x	f	xiv	19	Petri Coel., Papæ et Conf., <i>dupl.</i> Comm. S. Pudencianæ Virg.
ix	g	xiiij	20	Bernardini Senensis, Conf. <i>sem.</i>
viiij	A	xiij	21	
vij	b	xj	22	
vj	c	x	23	
v	d	ix	24	
iv	e	viiij	25	Gregorii VII, Papæ et Conf., <i>dupl.</i> Comm. S. Urbani, Papæ et Mar- tyris.
iiij	f	vij	26	Philippi Neri, Conf. <i>dupl.</i> Comm. S. Eleutherii, Papæ et Mart.
ij	g	vj	27	Mariæ Magdalene de Pazz. Virg. <i>sem.</i> Com. S. Joannis, P. et M.
j	A	v	28	
xxix	b	iv	29	
xxvij	c	iiij	30	Felicis, Papæ et Martyris.
	d	Prid.	31	Petronillæ, Virginis

JUNIUS.

	Cyclus Epact.	Littera Dom.	Dies mensis.	
at, App., <i>dupl.</i> 2 cl.	xxvij	e	<i>Kal.</i>	1
et Conf., <i>dupl.</i>	25, xxvj	f	iv	2
cs, <i>dupl.</i> 2 cl.		g		
andri, etc., Mart.,	xxv, xxiv	iiij	<i>Prid.</i>	3
Episc. et Conf.	xxiiij	A	<i>Non.</i>	4
<i>duplex.</i>	xxij	b		5
Conf., <i>dupl.</i>	xxj	c	viiij	6
PORTAM LATINAM,	xx	d	vij	7
s.	xix	e	vj	8
et Mart., <i>dupl.</i>	xviiij	f	v	9
MICHAELIS ARCHAN-	xvij	g	iv	10
<i>majus.</i>	xvi	A	iii	11
zeni, Episc. Conf.	xv	b	<i>Prid.</i>	12
<i>lex.</i>				
Conf., <i>dupl.</i> Com.	xiv	c	<i>Idib.</i>	13
et Epimachi, Mart.	xiiij	d	xviiij	14
Domitillæ, Virg.	xij	e	xvij	15
atii, Mart., <i>semid.</i>				
yris.	xj	f	xvj	16
	x	g	xv	17
Conf., <i>semid.</i>	ix	A	xiv	18
on, Conf., <i>dupl.</i>	viiij	b	xiiij	19
yris, <i>duplex.</i>				
pæ et Conf., <i>dupl.</i>	vij	c	xij	20
Pudentianæ Virg.	vj	d	xj	21
ensis, Conf. <i>sem.</i>	v	e	x	22
	iv	f	ix	23
	iiij	g	viiij	24
pæ et Conf., <i>dupl.</i>	ij	A	vij	25
ani, Papæ et Mar-	j	b	vj	26
Conf. <i>dupl.</i> Comm.	xxix	c	v	27
; Papæ et Mart.				
næ de Pazz. Virg.	xxviiij	d	iv	28
Joannis, P. et M.		e	iiij	29
	xxvij	f	<i>Prid.</i>	30
et Martyris.				
ginis				

Marcellini, Petri, atque Erasmi,
Martyrum.

Francisci Caracciolo, Conf., *dupl.*

Norberti, Episc. et Conf., *dupl.*

Primi et Feliciani, Mart.

Margaritæ Reginae Scot. *semid.*

BARNABÆ APOSTOLI, *dupl. maj.*

Joannis à S. Facundo, Conf., *dupl.*

Comm. SS. Basilidis, etc.

Antonii de Padua, Conf., *dupl.*

Basili Magni, Episc. Conf. et

Doct., *duplex.*

Viti, Modesti atque Crescentia,

Martyrum.

Marci et Marcelliani, Martyrum.

Julianæ de Falconeris, Virginis.

dupl. Comm. SS. Gervasii et

Protasii, Martyrum.

Silverii, Papæ et Martyris.

Aloysii Gohzagæ, Conf., *dupl.*

Paulini, Episc. et Conf.

Vigilia.

NATIVITAS S. JOANNIS BAPTISTÆ,

duplex, 1 classis.

Gulielmi, Abb., *dupl.* Comm. Oct.

Joannis et Pauli, Mart., *duplex.*

Comm. Oct.

De Oct. Nativit. S. Joannis.

Leonis, Papæ et Conf., *semid.*

Comm. Oct. et Vigiliæ.

PETRI ET PAULI APOST., *dupl.*

1 cl.

Comm. S. Pauli Apost., *duplex*,

cum Comm. Oct. S. Joannis.

JULIUS.

Cyclus Epact.	Littera Dom.		Dies mensis.	
xxvj	g	Kal.	1	* Dom. I. Julii FESTUM PRETIOSI SAGUINIS D. N. J. C., <i>dupl.</i> 2 cl. Oct. S. Joannis Baptistæ, <i>dupl.</i> Comm. Oct. Apost.
25. xxv	A	vj	2	VISITATIO B. M. V., <i>duplex</i> 2 cl. Comm. Oct. Apost. et SS. Processi et Martiniani, Mart.
xxiv	b	v	3	De Octava.
xxiiij	c	iv	4	De Octava.
xxij	d	iiij	5	De Octava.
xxj	e	Prid.	6	Oct. Apost. Petri et Pauli, <i>dupl.</i>
xx	f	Non.	7	
xix	g	viiij	8	Elisabeth Reginæ Port., <i>semid.</i>
xviiij	A	vij	9	
xvij	b	vj	10	Septem Fratrum et SS. Rufinæ ac Secundæ, Mart., <i>semid.</i>
xxvj	c	v	11	Pii, Papæ et Martyris
xv	d	iv	12	Joannis Gualb. Abb., <i>dupl.</i> Com. SS. Naboris et Felicis, Mart.
xiv	e	iiij	13	Anacleti, Papæ et Mart. <i>semid.</i>
xiiij	f	Prid.	14	Bonavent., Ep. C. et Doct., <i>dupl.</i>
xij	g	Idib.	15	Henrici Imperat., Conf., <i>semid.</i>
xj	A	xvij	16	B. V. MARIE DE MONTE CARMELO, <i>duplex majus.</i>
x	b	x	17	Alexii Confessoris, <i>semiduplex.</i>
	c	xv	18	Camilli de Lellis, C., <i>dupl.</i> Com. S. Symphorose cum 7 filiis, M.
viiij	d	xiv	19	Vincentii à Paulo, Conf., <i>dupl.</i>
vij	e	xiiij	20	Hieronymi Emiliani, Conf., <i>dupl.</i> Com. S. Margaritæ, Virg. et M.
vj	f	xij	21	Praxedis, Virginis.
v	g	xj	22	Mariæ Magdalene, <i>dupl.</i>
iv	A	x	23	Apollinaris, Ep. et Mart., <i>dupl.</i> Comm. S. Liborii, Ep. et Conf.
iiij	b	ix	24	Vig. et Com. S. Christine, V. et M.
ij	c	viiij	25	JACOBI APOST., <i>dupl.</i> 2 cl. Com. S. Christophori, Mart.
j	d	vij	26	ANNÆ, MATRIS B. M., <i>dupl. maj.</i>
	e	vj	27	Pantaleonis, Mart.
xxix	f	v	28	Nazarii, Celsi, et Victoris, Papæ et Mart., ac Innocentii, Papæ et Conf., <i>semid.</i>
xxviiij	g	iv	29	Marthæ Virg., <i>semid.</i> Comm. SS. Felicis, Simplicii, etc., Mart.
xxvij	A	iiij	30	Abdon et Sennen, Mart.
25. xxvj	b	Prid.	31	Ignatii, Conf., <i>dupl.</i>

AUGUSTUS.

Cyclus Epact.	Littera Dom.	Dies mensis.	
xxv, xxiv	c	Kal.	1 PETRI AD VINCULA, <i>duplex maj.</i> Comm. SS. Machab., Mart.
xxiiij	d	iv	2 Alph. Mariæ de Lig., Ep. et C., <i>dupl.</i> Com. S. Stephani, P. et M.
xxij	e	iiij	3 Inventio S. Stephan. Protom., <i>sem.</i>
xxj	f	Prid.	4 Dominici, Conf., <i>duplex.</i>
xx	g	Non.	5 DEDIC. S. MARIE AD. NIV., <i>d. maj.</i>
xix	A	viiij	6 TRANSFIGURATIO DOM., <i>dupl. maj.</i> Comm. SS. Xysti, etc., Mart.
xviiij	b	vij	7 Cajetani Thienæi, Conf., <i>duplex.</i> Comm. S. Donati, Ep. et Mart.
xvij	c	vj	8 Cyriaci, Largi, et Smaragdi, Mart. <i>semiduplex.</i>
xvj	d	v	9 Vigilæ. Comm. S. Romani, Mart.
xv	e	iv	10 LAURENTII, MARTYRIS, <i>dupl. 2 cl.</i>
xiv	f	iiij	11 De Oct. Comm. S. Tiburtii et Susannæ, Mart.
xiiij	g	Prid.	12 Claræ Virg., <i>dupl.</i> Comm. Oct.
xij	A	Idib.	13 De Oct. Comm. SS. Hippolyti et Cassiani, Mart.
xj	b	xix	14 De Oct. Comm. Vig., et S. Euse- bii, Confes.
x	c	xviiij	15 ASSUMPTIO B. M. V., <i>dupl. 1 cl.</i> * Dom. infra Oct. Ass. FESTUM S. JOACHIM, CONF., <i>dupl. maj.</i>
ix	d	xvij	16 Hyacinthi, Conf., <i>dupl.</i> Com. Oct.
viiij	e	xvj	17 Octava S. Laurentii, <i>duplex.</i> Comm. Oct. Assumpt.
vij	f	xv	18 De Oct. Comm. S. Agapiti, Mart.
vj	g	xiv	19 De Octava.
v	A	xiiij	20 Bernardi, C. et D., <i>dupl.</i> Com. Oct.
iv	b	xij	21 Joannæ Franc., <i>dupl.</i> Com. Oct.
iiij	c	xj	22 Oct. Assumpt. B. M., <i>dupl.</i> Com. SS. Timothei, etc., Mart.
ij	d	x	23 Philippi Ben. C., <i>dupl.</i> Com. Vig.
j	e	ix	24 BARTHOL. APOST., <i>d. 2 cl. Rom. 25.</i>
xxix	f	viiij	25 Ludov. Reg. Fr., C., <i>sem. Rom. 26.</i>
xxviii	g	vij	26 Zephirini, Papæ et Martyris.
xxvii	A	vj	27 Josephi Calasancii, Conf., <i>dupl.</i>
xxvij	b	v	28 Augustini, Episc. Conf., <i>duplex.</i> Comm. S. Hermetis, Mart.
xxvj	c	iv	29 DECOLLATIO S. JOANNIS BAPTISTÆ. <i>d. maj.</i> Com. S. Sabinae, Mart.
xxv	d	iiij	30 Rosæ, Virginis Limanæ, <i>duplex.</i> Comm. S. Felicis, etc., Mart.
xxiv	e	Prid.	31 Raymundi Nonnati, Conf., <i>dupl.</i>

SEPTEMBER.

Cyclus Epact.	Littera Dom.	Dies mensis.	
xxiiij	f	Kal.	1
xxij	g	iv	2
xxj	A	iiij	3
xx	b	Prid.	4
xix	c	Non.	5
xviii	d	viiij	6
xvij	e	vij	7
xvj	f	vj	8
xv	g	v	9
xiv	A	iv	10
xiiij	b	iiij	11
xij	c	Prid.	12
xj	d	Idib.	13
x	e	xviiij	14
ix	f	xviij	15
viiiij	g	xvj	16
vij	A	xv	17
vj	b	xiv	18
v	c	xiiij	19
iv	d	xij	20
iiij	e	xj	21
ij	f	x	22
j	g	ix	23
xxix	A	viiij	24
xxviii	b	vij	25
xxvij	c	vj	26
xxviij	d	v	27
25, xxvj	e	iv	28
xxv, xxiv	f	iiij	29
xxiiij	g	Prid.	30

Ægidij, Abb. Com. 12 Fratrum.
Stephani, Regis, Conf., *semid.*

Laurentii Just., Ep. Conf., *sem.*

NATIVITAS B. M. V., *dupl.* 2 cl.
Comm. S. Adriani, Mart.
Dom. infra Oct. FESTUM SS. NO-
MINIS B. M., *duplex maj.*

De Oct. Comm. S. Gorgonii, Mart.
Nicolai de Tolentino., Conf., *dupl.*
Comm. Oct.

De Oct. Comm. S. Proti, etc., M.
De Octava.

De Octava.
EXALTATIO S. CRUCIS, *dupl. maj.*
Comm. Oct.

Oct. Nativ. B. Mariæ, *duplex.*
Comm. S. Nicomedis, Mart.

Domini. III FESTUM SEPTEM DO-
LORUM B. M. V., *dupl. maj.*

Cornelii et Cypriani, Pont. et M.
sem. Com. S. Euphemiæ, etc.

Impressio Stigm. S. Franc. *dupl.*
Josephi à Cupertino, Conf., *dupl.*

Januarii, Ep. et soc. Mart., *dupl.*
Eustachii et sociorum, Mart.,
duplex. Comm. Vigiliæ.

MATTHÆI AP. ET EVANG, d. 2 cl.
Thomæ à Villanova, Ep. et Conf.,
duplex. Comm. S. Mauritii et
sociorum, Mart.

Lini, Papæ et Mart., *semid.* Com.
S. Theclæ, Virg. et Mart.

B. M. DE MERCEDE, *duplex maj.*

Cypriani et Justinæ, Mart.

Cosmæ et Damiani, Mart., *sem.*
Wenceslai, Ducis et Mart., *sem.*

DEDICATIO S. MICHAELIS ARCH.,
duplex, 2 cl.

Hieronymi, Presb. et Doct., *dupl.*

OCTOBER.

Cyclus Epact.	Littera Dom.	Dies mensis.	
om. 12 Fratrum. Conf., <i>semid.</i>	xxij	A	<i>Kal.</i> 1
Ep. Conf., <i>sem.</i>	xxj	b	vj 2
Ep. V., <i>dupl.</i> 2 cl.	xx	c	v 3
iani, Mart.	xix	d	iv 4
FESTUM SS. No-	xviii	e	iii 5
<i>duplex maj.</i>	xvij	f	<i>Prid.</i> 6
Gorgonii, Mart.	xvj	g	<i>Non.</i> 7
no., Conf., <i>dupl.</i>	xv	A	viii 8
S. Proti, etc., M.	xiv	b	vij 9
ucis, <i>dupl. maj.</i>	xiii	c	vj 10
Mariae, <i>duplex.</i>	xij	d	v 11
comedis, Mart.	xj	e	iv 12
TUM SEPTEN DO-	x	f	iii 13
, <i>dupl. maj.</i>	ix	g	<i>Prid.</i> 14
ni, Pont. et M.	viii	A	<i>Idib.</i> 15
Euphemiae, etc.	vij	b	xvij 16
S. Franc. <i>dupl.</i>	vj	c	xvj 17
no., Conf., <i>dupl.</i>	v	d	xv 18
oc. Mart., <i>dupl.</i>	iv	e	xiv 19
ciorum, Mart.,	iii	f	xiii 20
Vigiliae.	ij	g	xij 21
EVANG., d. 2 cl.	j	A	xj 22
va, Ep. et Conf.,	xxix	b	x 23
S. Mauritii et	xxviii	c	ix 24
t., <i>semid.</i> Com.	xxvii	d	viii 25
et Mart.	xxvi	e	vij 26
e, <i>duplex maj.</i>	xxvj	f	vj 27
ae, Mart.	xxv	g	v 28
ni, Mart., <i>sem.</i>	xxiv	A	iv 29
et Mart., <i>sem.</i>	xxiii	b	iii 30
CHAEELIS ARCH.,	xxij	c	<i>Prid.</i> 31
et Doct., <i>dupl.</i>			Vigilia.

* Dominica I Octobris. FESTUM
SS. ROSARII B. M. V., *dupl. maj.*
Remigii, Ep. et C., *sem. ad lib.*
vel *simplex de precepto. In*
Gallia, duplex.
Angelorum Custodum, *duplex.*
Francisci, Confessoris, *dupl.*
Placidi et sociorum, Mart.
Brunonis, Conf., *dup.*
Marci, Papae et Confes., Comm.
S. Sergii, etc., Mart.
Birgittae Viduae, *dup.*
Dionysii, Rustici, et Eleutherii,
Mart., *semid.*
Francisci Borgiae, Conf., *semid.*
Eduardi Regis, Conf., *semid.*
Callisti, Papae et Mart., *dupl.*
Teresiae Virginis, *duplex.*
Hedwigis Viduae, *semid.*
LUCAE, EVANGELISTAE, *dupl.* 2 cl.
Petri de Alcantara, Conf., *dupl.*
Joannis Cantii, Conf., *dupl.*
Hilarionis Abb. Comm. S. Ursu-
lae et sociorum, Virg. et Mart.
Chrysanthi et Dariae, Mart.
Evaristi, Papae et Mart.
Vigilia.
SIMONIS ET JUDE AP., *dupl.* 2 cl.

NOVEMBER.

Cyclus Epact.	Littera Dom.		Dies mensis.	
xxj	d	<i>Kpl.</i>	1	FESTUM OMNIUM SANCT., <i>dupl.</i> 1 cl.
xx	e	iv	2	Comm. omnium fidelium De- funct., <i>dupl.</i> et de Oct. omnium Sanctorum.
xix	f	iii	3	De Octava.
xviii	g	<i>Prid.</i>	4	Caroli, Ep. Conf., <i>dupl.</i> Comm. Oct. et S. Vitalis, etc., Mart.
xvii	A	<i>Non.</i>	5	De Octava.
xvj	b	viii	6	De Octava.
xv	c	vii	7	De Octava.
xiv	d	vi	8	Oct. omnium Sanctorum, <i>dupl.</i> Comm. SS. Quatuor Coronato- rum, Mart.
xiii	e	v	9	Dedicat. Basilicæ Salvat., <i>dupl.</i> Comm. S. Theodori, Mart.
xij	f	iv	10	Andree Avellini, Conf., <i>duplex.</i> Comm. S. Tryphonis, etc., Mart.
xi	g	iii	11	Martini, Episc. et Conf., <i>duplex.</i> Comm. S. Mennæ, Mart.
x	A	<i>Prid.</i>	12	Martini, Papæ et Mart., <i>semid.</i>
ix	b	<i>Idib.</i>	13	Didaci, Confes., <i>semid.</i>
viii	c	xviii	14	
vii	d	xvii	15	Gertrudis, Virginis, <i>dupl.</i>
vi	e	xvi	16	
v	f	xv	17	Gregorii Thaumaturgi, Episc. et Conf., <i>semiduplex.</i>
iv	g	xiv	18	Dedicatio Basilicarum Petri et Pauli, <i>duplex.</i>
iii	A	xiii	19	Elisabeth Viduæ, <i>dupl.</i> Comm. S. Pontiani, Pap. et Mart.
ii	b	xii	20	Felices de Valois, Conf., <i>dupl.</i>
i	c	xi	21	PRÆSENTATIO B. M. V., <i>dupl. maj.</i>
	d	x	22	Cæcilie, Virg. et Mart., <i>dupl.</i>
xxix	e	ix	23	Clementis, Papæ et Mart., <i>dupl.</i> Comm. S. Felicitatis, Mart.
xxviii	f	viii	24	Joannis à Cruce, Conf., <i>duplex.</i> Comm. S. Chrysogoni, Mart.
xxvii	g	vii	25	Catharinæ, Virg. et Mart., <i>dupl.</i>
25. xxvj	A	vi	26	Petri Alexandrini, Ep. et Mart.
xxv. xxiv	b	v	27	
xxiii	c	iv	28	
xxij	d	iii	29	Vig. Comm. S. Saturnini, Mart.
xxj	e	<i>Prid.</i>	30	ANDRÆ, APOSTOLI, <i>dupl.</i> 2 cl.

DECEMBER:

Cyclus Epact.	Littera Dom.	Dies mensis.	
NIUM SANCT., <i>dupl.</i>	xx	f	<i>Kal.</i> 1
um fidelium De-	xix	g	iv 2
t. et de Oct. omnium	xviii	A	iii 3
	xvii	b	<i>Prid.</i> 4
conf., <i>dupl.</i> Comm.	xvj	c	<i>Non.</i> 5
Vitalis, etc., Mart.	xv	d	viii 6
	xiv	e	vii 7
	xiii	f	vi 8
Sanctorum, <i>dupl.</i>	xii	g	v 9
Quatuor Coronato-	xi	A	iv 10
licæ Salvat., <i>dupl.</i>	x	b	iii 11
Theodori, Mart.	ix	c	<i>Prid</i> 12
ini, Conf., <i>duplex.</i>	viii	d	<i>Idib.</i> 13
phonis, etc., Mart.	vii	e	xix 14
. et Conf., <i>duplex.</i>	vj	f	xviii 15
ennæ, Mart.	v	g	xvii 16
e et Mart., <i>semid.</i>	iv	A	xvj 17
, <i>semid.</i>	iii	b	xv 18
	ii	c	xiv 19
	i	d	xiii 20
ginis, <i>dupl.</i>	xxix	e	xij 21
maturgi, Episc. et	xxviii	f	xi 22
<i>duplex.</i>	xxvii	g	x 23
silicarum Petri et	xxvi	A	ix 24
x.	xxv	b	viii 25
uæ, <i>dupl.</i> Comm.	3. xxv	c	vii 26
Pap. et Mart.	xxiv	d	vj 27
ois, Conf., <i>dupl.</i>	xxiii	e	v 28
. M. V., <i>dupl. maj.</i>	xxii	f	iv 29
et Mart., <i>dupl.</i>	xxi	g	iii 30
pæ et Mart., <i>dupl.</i>	xx	A	<i>Prid.</i> 31
elicatis, Mart.			
ce, Conf., <i>duplex.</i>			
Chrysogeni, Mart.			
rg. et Mart., <i>dupl.</i>			
rini, Ep. et Mart.			
. Saturnini, Mart.			
rolis, <i>dupl.</i> 2 cl.			

Bibianæ, Virg. et Mart., *semid.*
 Francisci Xaverii, Conf., *dupl.*
 Petri Chrysologi, Episc. Conf. et
 Doct., *dupl.* Comm. S. Barbaræ
 Virg. et Mart.
 Sabbæ Abbatis Comm.
 Nicolai, Episc. et Conf., *dupl.*
 Ambrosii, Episc. Conf. et Doct.,
duplex.
 CONCEPTIO B. M. V., *dupl.* 2 cl.
 De Octava
 De Oct. Comm. S. Melchiadis.
 Damasi, P. et C., *sem.* Com. Oct.
 De Octava.
 Lucie, Virg. et M., *dupl.* Com. Oct.
 De Octava.
 Octava Conceptionis, *dupl.*
 Eusebii, Episc. et Mart., *semid.*

Vigilia.
 THOMÆ APOSTOLI, *dupl.* 2 cl.

Vigilia.
 NATIVITAS D. N. JESU CHRI-
 STI, *dupl.* 1 cl.
 STEPHANI PROTOMARTYRIS, *dupl.*
 2 cl. Comm. Oct.
 JOANNIS APOST. ET EVANG., *dupl.*
 2 cl. cum Comm. Octavarum.
 SS. INNOCENTIUM, *dupl.* 2 cl. Com.
 Octavarum.
 Thomæ Cantuariensis, Ep. et
 Mart., *semid.* Com. Octavar.
 De Domin. infra Oct. Nativ. vel
 de Oct. cum Comm. Octavar.
 Silvestri, Papæ et Conf., *duplex.*
 Comm. Octavarum.

Hæc Epacta 19, numquam est in usu, nisi quando eodem anno con-
 currit cum Aureo numero xix.

Hiemalis.

O
aut

05

ad R
in D
Don
luol
Trin
catc
quib
rox
cent
el p
eccl
pud
el C
ann
lis
ej
el r
revi
pr
on s
it D
orac
oru
onis
citu
2. F
uo c
erri,
ation
3. H
as in
urrat
urren
e Dup
s, us
el in
cis a
nctor
eras,
nem
h. In
Lau
is Ho
t, in
fine

RUBRICÆ GENERALES BREVIARII.

Officium quotidie fit aut Duplex, aut Semiduplex, aut Simplex.

1.

De Officio Duplicit.

OFFICIUM fit Duplex in diebus a Feria quinta in Cœna Domini usque ad Feriam tertiam Paschæ inclusive, in Dominica in Albis, in Ascensione Domini, in Dominica Pentecostes, et in duobus diebus sequentibus : in festo Trinitatis, Corporis Christi, et Dedicatæ Ecclesiæ : in Festis, quibus in Calendario apponitur hæc vox Duplex : in die octava festi habentis octavam, in festo Patroni unius vel plurium alicujus loci, vel Titularis Ecclesiæ ; et in festis Sanctorum, quibus quædam Ecclesias, Religiones, vel Congregationes consueverunt committere celebrari cum Officiis propriis a Sede Apostolica approbatis, aut ejusdem Sedis auctoritate receptis, vel recipendis (servata forma hujus Breviarii), alioquin de Communi, etiam prædicta Festa in hoc Calendario non sint descripta. Præterea Officium fit Duplex pro Defunctis in Commemoratione omnium fidelium Defunctorum, et, in die obitus, seu depositionis Defuncti, ut in eodem Officio dicitur, circa finem Breviarii.

2. Festum Duplex celebratur eo die quo cadit, nisi illud contingat transferri, ut dicitur in Rubrica de translatione Festorum.

3. Habet primas, et secundas Vesperas integras, nisi cum alio simili concurrat, ut dicitur in Rubrica de Concurrentia Officii : et totum Officium fit Duplex incipiendo a primis Vesperis, usque ad Completorium sequentis diei inclusive, nisi aliter in propriis Officiis assignetur. Officium autem Defunctorum habet tantum primas Vesperas, Matutinum, et Laudes, ut circa finem Breviarii ponitur.

4. In utrisque Vesperis, Matutino, et Laudibus tantum, non autem in aliis Horis duplicantur Antiphonæ, id est, integræ dicuntur in principio, et fine Psalmorum.

5. Ad Matutinum regulariter dicuntur tres Nocturni, cum novem Psalmis, et totidem Lectionibus, hoc est, in unoquoque Nocturno tres Psalmi, et tres Lectiones, præterquam in Paschate Resurrectionis, et Pentecostes cum duobus sequentibus diebus, in quibus dicitur unum tantum Nocturnum cum tribus Psalmis, et totidem Lectionibus, ut ibidem ponitur.

6. Preces ad Primam, et Completorium, et Suffragia de S. Maria, Apostolis, et Pace ad Vesperas, et Laudes, non dicuntur in Officio Duplici, ut etiam in propriis eorum Rubricis dicitur.

7. Quomodo sit ordinandum Officium Duplex in Vesperis, Matutino, et ceteris Horis : similiter et de Antiphonis, Responsoriis, Versibus, Capitulis, et aliis in eo dicendis, habentur inferius de singulis propriæ Rubricæ.

II.

De Officio Semiduplicit.

OFFICIUM fit Semiduplex diebus Dominicis (excepta Dominica in Albis, in qua fit Duplex et diebus infra Octavas) ; item in festis, quibus in Calendario ponitur hæc vox, Semiduplex, et in Festis propriis quorundam locorum, seu Congregationum, quæ solemnius apud illas, quam Simplicitate, consueverunt celebrari.

2. De festo Semiduplici fit eo die quo cadit, nisi illud contingat transferri, ut dicitur in Rubrica de Translatione Festorum.

3. Habet totum Officium integrum sicut Duplex, sed non duplicantur Antiphonæ.

4. Ad Matutinum dicuntur tres Nocturni, præterquam infra Octavas Paschæ et Pentecostes, in quibus dicitur unum Nocturnum cum tribus Psalmis, et totidem Lectionibus ; et regulariter quando dicuntur tres Nocturni, dicuntur novem Psalmi, et totidem Lectiones, exceptis his Dominicis, in quibus fit Officium ut in Psalterio, quæ habent xvijj Psalmos, ut ibi.

5. Quomodo sit ordinandum Offi-

cium Semiduplex tam in festis, quam in Dominicis, et infra Octavas item et de Antiphonis, Versibus, Responsoriis, et hujusmodi aliis, et quando in Semiduplici dicantur Preces ad Primam, et Completorium, et Suffragia de Sanctis ad Vesperas, et Laudes, habentur inferius de singulis propriæ Rubricæ.

III.

De Officio Simplici.

OFFICIUM fit Simplex in diebus Feriis, quando occurrit fieri de Feria: item in Festis, quibus in Calendario non apponitur hæc vox, Duplex, vel Semiduplex, vel de Octava: Item quando fit de B. Maria in Sabbato, ut in ejus Rubrica dicitur.

2. De Festo Simplici fit eo die quo cadit, nisi eodem die occurrit fieri Officium novem Lectionum, vel de S. Maria in Sabbato, vel de aliquibus feriis, quibus festum Simplex cedit, ut dicitur in Rubricis de Feriis, et de Commemorationibus.

3. Habet tantum primas Vesperas, in quibus dicuntur Psalmi feriales, et a Capitulo fit de festo, nisi cum eo concurrat Officium novem Lectionum, quia tunc de eo fit sola commemoratio, ut dicitur in Rubrica de Concurrentia Officii: et ejus Officium terminatur ad Nonam, et nihil amplius fit de eo, nec commemoratio.

4. Ad Matutinum post Invitator. et Hymnum de festo, dicitur unum tantum Nocturnum cum duodecim Psalmis, ut in Psalterio, secundum feriam quæ occurrit: et tres Lectiones leguntur, ut infra in Rubrica de Lectionibus habetur.

5. Quomodo sit ordinandum Officium Simplex ad Vesperas, Matutinum et alias Horas, item et de Antiphonis, Versibus, Responsoriis, et aliis, ac quando Preces, et Suffragia de Sanctis dicenda sint, habentur inferius propriæ Rubricæ.

IV.

De Dominica.

DE Dominica semper fit Officium in Dominicis Adventus et in Dominicis a Septuagesima usque ad Dominicam in Albis inclusive, quocumque festo Duplici, vel Semiduplici adveniente: quia tunc festum transfertur (ut in Rubrica de Translatione Festorum dicitur) nisi illud festum sit de principali Titulo, vel Patrono alicujus

Ecclesiæ, vel loci, aut Dedicatione propriæ Ecclesiæ; quia tunc de hujusmodi festo fit tantum in Ecclesia, vel loco, cujus est Titulus, vel Patronus vel Dedicatio, cum commemoratione Dominicæ; quibusdam Dominicis exceptis, ut dicitur in Rubrica de Commemorationibus. In aliis Dominicis per annum fit de Dominica, quando in eis non occurrit festum Duplex: quia tunc fit de Duplici, cum commemor. Dominicæ in utrisque Vesperis et Laudibus, et ad Matutinum legitur nona Lectio et Homilia Dominicæ, ut dicitur in Rubrica de Commemorationibus. Si Semiduplex eodem die occurat, transfertur, ut dicitur in Rubricis de Translatione Festorum.

2. De Dominica infra Octavas Nativitatis, Epiphaniæ, Ascensionis, et Corporis Christi occurrentibus, Officium fit sicut infra Octavam, et in Proprio de Tempore, cum commemor. Octavæ, et sine Precibus, et Suffragiis Sanctorum. In Dominicis vero, quæ occurrunt infra alias Octavas, totum Officium fit de Dominica, ut in Psalterio, et in Proprio de Tempore, cum commemorat. Octavæ, omissis etiam dictis Precibus, et Suffragiis ut supra. De Dominica occurrente in die Octava fit commemor. sicut dictum est, quando in ea fit de festo Duplici, præterquam in die Octava Epiphaniæ, in qua nihil fit de Dominica, quia ejus Officium ponitur in Sabbato præcedenti.

3. Positum est autem officium sex Dominicarum post Epiphaniam, et viginti quatuor post Pentecosten, ut compleatur numerus triginta Dominicarum, quæ esse possunt ab Epiphania usque ad Septuagesimam, et a Pentecoste usque ad Adventum; ne ulla ex his Dominicis vacet, quin saltem de ea fiat commemoratio. Nam quæ aliquando supersunt post Epiphaniam ante Septuagesimam, ponuntur post xxlij a Pentecoste, hoc ordine.

4. Si Dominicæ post Pentecosten fuerint xxv, Dominica xxiv post Pentecosten erit quæ est vj post Epiphaniam. Si fuerint xxvj, Dominica xxiv erit quæ est v et xxv quæ est vj. Si fuerint xxvij, Dominica xxiv erit quæ est iv, et xxv quæ est v, et xxvj erit vj. Si fuerint xxvlij, Dominica xxiv erit vj, et xxv erit iv, et xxvj erit v, et xxvij erit vj, et ultimo loco semper ponitur

oci, aut Dedicatione
e; quia tunc de hu-
tantum in Ecclesia,
st Titulus, vel Patro-
o, cum commemora-
; quibusdam Domi-
t dicitur in Rubrica
tionibus. In aliis Do-
um fit de Dominica,
n occurrit festum Du-
fit de Duplici, cum
dominica in utrisque
dibus, et ad Matuti-
na Lectio de Homilia
dicitur in Rubrica de
dibus. Si Semiduplex
arrat, transfertur, ut
ricis de Translatione

ca infra Octavas Nati-
vitate, Ascensionis, et
occurrentibus, Offi-
fra Octavam, et in Pro-
re, cum commemor.
Precibus, et Suffragiis
Dominicis vero, quæ
alias Octavas, totum
Dominica, ut in Psal-
rio de Tempore, cum
ctavæ, omissis etiam
et Suffragiis ut supra.
currente in die Octava
icudictum est, quan-
festo Duplici, præter-
Octava Epiphaniæ, in
Dominica, quia ejus
ur in Sabbato præce-

t autem officium sex
post Epiphaniam, et
post Pentecosten, ut
merus triguata Domi-
esse possunt ab Epipha-
Septuagesimam, et a
ne ad Adventum; ne
iniciis vacet, quin sal-
commemoratio. Nam
supersunt post Epi-
Septuagesimam, po-
si a Pentecoste, hoc

ca post Pentecosten
Dominica xxiv post Pen-
æ est vj post Epipha-
xxvj, Dominica xxiv
et xxv quæ est vj. Si
Dominica xxiv erit quæ
æ est v, et xxvj erit vj.
Dominica xxiv erit iij,
et xxvj erit v, et xxvj
o loco semper ponitur

quæ in ordine est xxiv post Penteco-
sten, etiam si post Pentecosten ali-
quando non sint nisi xxij Dominicæ.
Tunc enim xxiv ponitur loco xxij et
officium xxij ponitur in præcedenti
Sabbato, quod non sit impeditum festo
ix Lectionum; alioquin in alia præ-
cedenti die similiter non impedita,
in qua fiat Officium de Feria, cum
commemoratione festi Simplicis, si
occurrat; et in ea legantur tres Lectio-
nes de Homilia Dominicæ, omissis Le-
ctionibus Scripturæ illius feriæ: et in
Laudibus dicatur Antiphona ad Bene-
dictus, et Oratio de Dominica xxij.
Quod si tota Hebdomada impedita sit
festis ix Lectionum etiam translatis,
vel aliqua Octava, tunc in Sabbato le-
gatur ix Lectio de Homilia Dominicæ
xxij et de ea fiat commemoratio in
Laudibus tantum, cum Antiphona, et
Oratione propria.

5. Cum vero interdum contingat, ut
Dominica tertia, vel quarta, vel quin-
ta, vel sexta post Epiphaniam super-
sit, nec possit poni etiam post xxij a
Pentecoste, tunc de ea fit officium in
Sabbato ante Dominicam Septuages-
imæ, ut dictum est supra num. præ-
cedenti.

6. De Dominica secunda post Epi-
phaniam, quando Septuagesima vene-
rit immediate post Octavam Epipha-
niæ, quomodo agendum sit Officium,
habetur in propria Rubrica ante Do-
minicam primam post Epipha.

7. Cum autem in Proprio de Tem-
pore dicitur aliqua Dominica esse
prima mensis, in qua primo ponitur
initium libri de Scriptura cum sua
historia, id est, cum Responsoriis,
animadvertendum est, eam dici pri-
mam Dominicam mensis, quæ venit in
Kalendis illius mensis, vel est proxi-
mior Kalendis, hoc modo: Si Kalendæ
generint in ij et iij et iv Feria, Do-
minica prima mensis erit quæ præce-
dit Kalendas, licet veniat in præce-
denti mense: si autem Kalendæ vene-
rint in v et vj Feria, et Sabbato,
prima Dominica erit quæ sequitur
post ipsas Kalendas. Dominica autem
prima Adventus non sumitur ea, quæ
est proximior Kalendis Decembris, sed
isto S. Andrea, vel quæ venerit in
eo festo.

8. Officium Dominicæ fit Semidu-
plex, et incipit a primis Vesperis in
Sabbato: et habet totum Officium in-
grum usque ad Completorium Do-
minicæ inclusive, nisi cum aliquo

concurrat, ut dicitur in Rubrica de
Concurrentia Officii.

9. Ad Matutinum dicuntur tres No-
cturni cum Psalmis, ut in Psalterio;
et leguntur novem Lectiones, ut in
Proprio de tempore.

10. Quomodo autem sit ordinan-
dum ejus Officium, insuper et de Le-
ctionibus, Responsoriis, et aliis, et
quomodo initia librorum Scripturæ
cum sua historia sint ponenda, habentur
de singulis Inferius propriæ Ru-
bricæ.

V.

De Feriis.

OFFICIUM Feriale, hoc est, Simplex de
Tempore occurrenti, prout in Psal-
terio, et Proprio de Tempore habetur,
fit semper in feriis Adventus, Quadra-
gesimæ, Quatuor Temporum, Vigilia-
rum, et in feria secunda Rogationum,
quando infra Hebdom. non occurrit
festum Duplex, vel Semiduplex, vel
de Octava: quia tunc de hujusmodi
feriis fit commemor. ut dicitur in Rubr.
de Commemorationibus. Si vero in eis
occurrat festum simplex, de eo fit
tantum commemor. Item per annum fit
Officium de feria illis diebus, quibus
infra Hebdomadam in Calendario non
ponitur aliquod festum Duplex, Semi-
duplex, vel Simplex, et non occurrit
aliqua Octava, vel Officium S. Mariæ
in Sabbato, vel aliquod festum so-
lemne, aut consuetum in aliqua Ec-
clesia celebrari, quamvis in Kalend.
hujus Breviaril non sit descriptum.

2. Officium feriæ in Adventu, Qua-
dragesima, Quatuor Temporibus, Vi-
giliis, et prima die Rogationum, inci-
pit a Matutino: in aliis vero feriis per
annum, inde fit de Feria, ubi de-
sinit Officium præcedentis diei; Ita
ut si præcedenti die fuerit Duplex,
vel Semiduplex, Officium Feriæ inci-
piat sequenti die a Matutino: si præ-
cedenti die fuerit festum Simplex,
de feria fiat a Vesperis illius præce-
dentis diei inclusive. Similiter et
quando in feria iv et vj Quatuor
Temp. Septembris, et in feria iv Ci-
nerum, ac in Vigiliis occurrit aliquod
Festum Simplex, de quo fieri debet
commemoratio, tunc præcedenti die
(nisi fuerit festum ix Lectionum) in
Vesperis fit de feria, ut in Psalterio,
sine Precibus, cum Oratione Domi-
nicæ præcedentis, et cum commemo-
ratione festi trium Lectionum in se-
quenti feria occurrentis, ut dicitur

infra hanc Rubricam de Concurrentia. Terminatur autem Officium de feria, subsequente Duplici, vel Semiduplici, ad Nonam: subsequente vero Simplici, de quo fieri debeat Officium, ad Capitulum Vesperarum, quia inde fit de festo Simplici, absque ulla deliniceps commemoratione feriae.

3. Ad Matutinum dicitur unum tantum Nocturnum cum xij Psalmis, secundum ordinem Feriarum in Psalterio, et tribus Lectionibus, ut in Proprio de Tempore.

4. Exciipiuntur ab hoc ordinario Officii feriales tres feriae majores Hebdomadae sanctae, et feriae Octavarum Paschae, et Pentecostes, in quibus fit officium, ut in propriis locis ponitur.

5. Quomodo ordinandum sit Officium de Feria ad Matutinum, et alias horas, item de Lectionibus, et Responsoriis, et quando dicenda sint Preces feriales, ac de aliis quae ad Officium feriae pertinent, habentur inferius de singulis propriae Rubricae.

VII.

De Vigilis.

DE Vigilia fit Officium in omnibus Vigilis per annum quae jejunantur, ubi in Calendario annotatur haec vox, Vigilia: nisi in die Vigilae occurrat festum ix Lectionum vel Octava: tunc enim in Officio ix Lectionum legitur nona Lectio de Homilia Vigilae, et fit commemoratio de ea ad Laudes tantum, cum Antiphona ad Benedictus, et y. feriae occurrentis de Psalterio, et Oratione Vigilae; praeterquam in illis festis majoribus, quae inferius excipiuntur.

2. Si Vigilia occurrat in Dominica, de ea fit Officium in Sabbato, quod non sit impeditum officio ix Lectionum: quia tunc de Vigilia fit tantum commemoratio, ut dictum est. Exciipitur ab hac regula Vigilia Nativitatis, et Epiphaniae Domini: quae si venerint in Dominica, fit de illis, ut in propriis Rubricis dicitur. Si autem in Vigilia occurrat festum solenne alicujus loci, vel ex solemnioribus infra annum, quae inferius in Rubrica de Commemorationibus numerantur (veluti si in Vigilia S. Joannis Baptistae venerit festum Corporis Christi) nihil tunc prorsus, nec commemoratio fit de Vigilia, excepta Vigilia Epiphaniae. Idem servetur quando aliqua Vigilia venerit in Adventu, Quadrages., et Quatuor

Temporibus: nulla enim in his feriis de Vigilia fit commemoratio.

3. Officium Vigilae incipit ad Matutinum, sicut dictum est in superiori Rubrica de Feriis: terminatur autem ad Nonam, quia Vesperae sunt de sequenti festo.

4. Officium Vigilae totum fit de feria occurrenti, ut in Psalterio: et tres Lectiones leguntur de Homilia in Evangelium Vigilae, ut in propriis locis assignatur, cum tribus Responsoriis de Feria occurrenti, ordine in Rubrica de Responsoriis descripto. Dicitur Preces feriales, et Commemorationes communes, atque omnia sicut in feriis Adventus, Quadragesimae, et Quatuor Temporum; de quibus et de aliis circa ordinandum ejus Officii, habentur inferius propriae Rubricae.

5. Exciipitur ab hoc ordinario Vigiliarum quae jejunantur, Vigilia Pentecostes, quae cum tribus Nocturnis sub Officio Semiduplici celebratur, ut ibi; et Vigilia Nativitatis Domini, quae Nocturno feriae excepto, in Laudibus et Horis habet reliquum Officium Duplex. In Vigilis vero Epiphaniae et Ascensionis, quae non jejunantur, fit Officium, ut in propriis locis notatur.

VIII.

De Octavis.

DE Octava fit Officium, vel saltem commemoratio, (quando aliquo Festo, vel Dominica impeditur) per octo dies continuos. Fit de Octava in Paschate Resurrectionis, in Ascensione Domini, in Pentecoste, in festo Corporis Christi, in Festis, quibus in Calendario apponitur Octava, item in Festo Dedicationis propriae Ecclesiae, et in festo principalis Patroni, et Titularis loci, vel Ecclesiae, et in festis aliorum Sanctorum, quae apud quasdam Ecclesias, Congregationes, et Religiones consueverunt solemniter cum Octavis celebrari: nisi illa Festa venerint in Quadragesima, quo tempore omittitur Officium cujuscumque Octavae. Quod si aliquod Festum, quod celebrari solet cum Octava, paulo ante Quadragesimam venerit, et jam per aliquot dies factum sit Officium de ejus Octava, adveniente Quadragesima nihil amplius fit de ea, nec commemoratio. Et idem servetur de Octavis nondum absolutis, quando supervenit Festum Pentecostes, et dies 17 Decembris.

2. In Pascha Resurrectionis, et Pen-

ulla enim in his feriis
mem.

gilia incipit ad Matu-
tum est, in superiori
is : terminatur autem
Vesperæ sunt de se-

gilia totum fit de fe-
stis in Psalterio : et tres
atur de Homilia in
ilia, ut in propriis lo-
um tribus Responso-
currenti, ordine in
sonis descripto. Di-
eriales, et Commemo-
ones, allaque omnia aic-
entus, Quadragesimæ,
orum ; de quibus et
dinandum ejus Offi-
inferius propriæ Ru-

hoc ordinario Vigi-
antur, Vigilia Pente-
tribus Nocturnis sub
festi celebratur, ut ibi ;
tis Domini, quæ No-
cepto, in Laudibus et
quam Officium Du-
vero Epiphaniæ et
non jejunantur, fit
propriis locis notatur.

VII.

Octavis.

Officium, vel saltem
quando aliquo Festo,
editur) per octo dies
Octava in Paschate
Ascensione Domini,
Festo Corporis Chri-
stus in Calendario
Item in Festo De-
ce Ecclesiæ, et in fe-
Patroni, et Titularis
et in festis aliorum
apud quasdam Ec-
clesias, et Religiones
emitter cum Octavis
Festa venerint in
no tempore omittitur
que Octavæ. Quod
est, quod celebrari so-
lito ante Quadrage-
simam per aliquot dies
de ejus Octava,
agesima nihil am-
commemoratio. Et
Octavis nondum ab-
supervenit Festum
17 Decembris.
urrectionis, et Pen-

tecotes Officium octavæ terminatur
in Sabbato sequenti ad Nonam.

3. Infra Octavas fit de festis Dupli-
cibus, et Semiduplicibus occurrentibus,
ac etiam translatis, ut dicitur
infra de Translatione Festorum num.
5 cum commemoratione Octavæ : nisi
illa festa sint de solemnioribus enu-
meratis in sequenti Rubrica de Com-
memorationibus, in quibus nulla fit
commem. de Octava, exceptis Octavis
Mativatis, Epiphaniæ, et Corporis
Christi, de quibus fit semper com-
mem. quocumque Festo in illis oc-
currente. Infra Octavas autem Paschæ
et Pentecostes non fit de Festo aliquo,
etiam principali Patrono, vel Titulari
Ecclesiæ, vel Dedicatione ejusdem,
sed transferitur post Octavam. Infra
Octavam Epiphaniæ fit tantum de Pa-
trono, vel Titulari Ecclesiæ, et Dedi-
catione ejusdem, (non tamen in die
Octava) cum commemor. Octavæ. In-
fra Octavam Corporis Christi fit tan-
tum de Duplicibus, non tamen trans-
latis, cum commemoratione Octavæ :
et Semiduplicibus vero infra eam non
fit, sed transferuntur post Octavam,
ut dicitur in Rubrica de Translatione
Festorum. De Simplicibus infra quas-
cumque Octavas occurrentibus fit tan-
tum commemoratio, præterquam in
quibus diebus post Paschæ, et Pente-
costem, ut dicitur in sequenti Rubrica
de Commemorationibus. De Dominis
Infra Octavas occurrentibus fit
Officium, ut dictum est supra in
Rubrica de Dominicis. Si dum Octavæ
simul occurrant, (ut Octava san-
cti Joannis Baptistæ, et Octava Cor-
poris Christi, vel Octava Patroni,
vel Titularis Ecclesiæ cum alla Octava)
quando non erunt celebranda
Festa ix Lectionum, vel dies Do-
minicus, fiet Officium de digniori,
cum commem. alterius. De die autem
Octava cujuscumque Festi fit totum
Officium Duplex, cum commemora-
tione diei infra illam Octavam. De
Festis occurrentibus in die Octava
servetur quod dicitur in Rubrica de
Translatione Festorum.

4. Officium de Octava fit cum tri-
bus Nocturnis : novem scilicet Psal-
mis, et ix Lectionibus, (exceptis Octa-
vis Paschæ, et Pentecostes, in quibus
fit cum uno Nocturno, ut suis locis
ponitur) et omnia dicuntur sicut in
die Festi, præter Lectiones : quarum
ordine tres semper sunt de Scriptura
occurrente in Officio de Tempore,

præterquam infra Octavam Assum-
ptionis beatæ Mariæ, in qua singulis
diebus positæ sunt Lectiones propriæ
de Cantica canticorum : aliæ Lectio-
nes secundi et tertii Nocturni dicuntur
quæ infra Octavam positæ sunt.
Infra Octavam vero Patroni, vel Titu-
laris Ecclesiæ, aut alterius Festi quod
in aliquibus Ecclesiis consuevit cum
Octava celebrari, si apud illas Eccle-
sias non habentur propriæ, et appro-
batæ Lectiones, pro secundo, et ter-
tio Nocturno infra Octavam, repetantur
Lectiones positæ in Communi San-
ctorum, si de Sanctis fiat Octava, alio-
quin Lectiones diei Festi.

5. Infra Octavam Officium fit Semi-
duplex, in die Octavæ Duplex. In Ve-
spers infra Octavam omnia dicuntur
sicut in ij Vesperis Festi : et in primis
Vesperis diei Octavæ omnia sicut in
primis Vesperis Festi, nisi aliter in pro-
priis locis notetur.

6. Infra Octavas non sunt Suffragia
consequenda de Sanctis, nec dicuntur Præ-
ces ad Primam, et Completorium,
etiam si fiat Officium de Dominica,
vel Festo Semiduplici. In aliis, quo-
modo sit ordinandum Officium de
Octava, habentur inferius propriæ Ru-
bricæ.

VIII.

De Officio sanctæ Mariæ in
Sabbato.

In omnibus Sabbatis per annum extra
Adventum et Quadragesimam, ac
nisi Quatuor Tempora aut Vigiliæ oc-
currant, vel nisi fieri debeat de Feria
propter Officium alicujus Dominicæ
aliquando infra Hebdomadam ponen-
dum, ut in Rubrica de Dominicis dic-
tum est ; et nisi fiat Officium ix Lec-
tionum, vel de Octava Paschæ, et
Pentecostes, semper fit Officium de
S. Mariæ, eo modo quo fit de festo
Simplici, quemadmodum circa finem
Breviarii disponitur. De Festo autem
Simplici in Sabbato occurrente fit tan-
tum commemoratio.

2. Cum vero supradictis diebus fieri
non potest Officium de sancta Maria,
nulla etiam fit commemoratio de ea
propter Sabbatum, sed tantum in Semi-
duplicibus (quando ejus Officium
parvum non dicitur) fit consuecta ejus
commemor. per annum cum aliis Suffra-
giis positus in Psalterio post Vesperas
Sabbati.

3. Eius Officium in Sabbato incipit
Feria vj ad modum festi Simplici, a

Capitulo, et terminatur ad Nonam Sabbati. Si autem Feria vj occurrat Officium novem Lectionum, in Vesperis fit tantum commemoratio de S. Maria cum Antiphona, Versu, et Oratione, quæ habentur in Officio ejus in Sabbato, nisi illud Officium ix Lectionum sit de eadem B. Maria, quia tunc nulla alia commemoratio de ea facienda est.

4. Ad Matutinum post Invitatorium, et Hymnum de S. Maria, dicitur unum Nocturnum cum xij Psalmis Feriilibus, ut in Psalterio, Versus de S. Maria, prima et secunda Lectio ex Scriptura de Tempore occurrenti; tertia Lectio, et alia omnia tam in Matutino, quam in Laudibus et Horis, in Officio S. Mariæ in Sabbato assignantur.

5. Dicuntur Preces Dominicales ad Primam et Completorium, et sunt suffragia consuea de Apostolis et Pace, et tempore Paschali sola commemoratio de Cruce, ut in secunda Feria post Octavam Paschæ. Post Nonam nihil fit de ea, nisi consuea ejus commemoratio cum aliis suffragiis, quando dicenda sunt in Officio de Dominica.

IX.

De Commemorationibus.

COMMEMORATIONES sunt de Festis Simplicibus, quando in eorum diebus incidit Festum ix Lectionum etiam translatum, vel Dominica, vel Octava, vel Sabbatum, et quando fieri debet de Feria, ut ponatur Officium alicujus Dominicæ, quæ eo anno supersit.

2. De Feriis Adventus, Quadragesimæ, Quatuor Temporum, Vigiliarum, et secunda Rogationum fit commemoratio, quando Festum novem Lect. in illis Feriis occurrit. Si simplex Festum in eisdem Feriis occurrat, Officium fit de Feria, et commemoratio de Festo Simplici.

3. Præterea fit commemoratio de Dominicis a Pentecoste usque ad Adventum, et ab Epiphania usque ad Septuagesimam, et a Dominica in Albis usque ad Pentecosten exclusive quando Festo Duplici impediuntur. De aliis Dominicis nulla fit commemoratio occurrente Festo Duplici, quia festum in illis occurrens transfertur; nisi illud Festum fuerit principalis Patroni, vel Tituli, aut Dedicationis ipsius Ecclesiæ, non autem alicujus Capellæ, vel Altaris ejusdem Ecclesiæ; et tunc de hujusmodi princi-

pali Festo fit tantum in eo loco, vel Ecclesia, cujus est Patronus, vel Titulus, aut Dedicatio, cum commemoratione Dominicæ, excepta Dominica prima Adventus, Dominica prima Quadragesimæ, Dominica Passionis, Dominica Palmarum, Dominica Paschæ, Dominica in Albis, ac Dominica Pentecostes, et Trinitatis; in quibus hujusmodi occurrens Festum transfertur in sequentem diem similiter non impeditam: dummodo non fuerit infra majorem Hebdomadam, et per Octavam Paschæ et Pentecostes: quibus diebus non fit de aliquo festo Duplici occurrente.

4. De Octava etiam, quando Festo ix Lectionum, vel Dominica impeditur, fit commemoratio, nisi illud Festum ix Lectionum fuerit solemne principale alicujus loci, ut supra. Nam in primis Vesperis, et Laudibus hujusmodi Festi nulla fit commemoratio. Festi Simplicis occurrentis, nec alicujus Vigiliæ, (excepta Vigilia Epiphaniæ) nec alicujus diei infra Octavam, nec alicujus præcedentis Festi ix Lectionum (nisi id Festum fuerit ex illis, quæ infra in hac eadem Rubrica enumerantur) nec diei Octavæ, nec Dominicæ, si Festum illud solemne celebretur Feria secunda, exceptis Dominicis Adventus, et Dominicis a Septuagesima usque ad Oct. Paschæ inclusive, de quibus Dominicis, sicut etiam de Feriis Adventus, Quadragesimæ, Quatuor Temporum, et secunda Rogationum, semper fit commemoratio quocumque festo adveniente. Quod si hujusmodi Festum solemne venerit in quacumque Dominica, fit commemoratio de ea in utrisque Vesperis et Laudibus. Et similiter si occurrat in die Octava alicujus Festi habentis Octavam, de ea fiet commemoratio etiam in utrisque Vesperis, et Laudibus. In secundis autem Vesperis Festi prædicti fit commemoratio de Duplici, Semiduplici, et Dominica sequentibus, et non de aliis.

5. Idem servatur in quibusdam Festis majoribus per annum, scilicet in Nativitate Domini (in cujus Officio nulla fit commemoratio de S. Anastasia, sed in secunda tantum Missa) in Epiphania, in Pascha Resurrectionis cum tribus proxime antecedentibus, et duobus sequentibus diebus, in Ascensione Domini, in Pentecoste cum duobus sequentibus diebus, in festo Corporis Christi, in festis Nativitatis S. Joannis

tantum in eo loco, vel est Patronus, vel Titulatio, cum commemorative, excepta Dominica, Dominica prima, Dominica Passionis, marum, Dominica Pasce in Albis, ac Dominica Trinitatis; in quibus currens Festum transcurrentem diem similiter: dummodo non fuerit Hebdomadam, et per eam et Pentecostes: quibus fit de aliquo festo Du-

etiam, quando Festo ix Dominica impeditur, ratio, nisi illud Festum fuerit solemne principii, ut supra. Nam in his, et Laudibus hujusmodi fit commemoratio festi, et si illud festum sit infra Octavam, nec alicuius Festi ix Lectionum non fuerit ex illis, quæ eadem Rubrica enumerat infra Octavam, nec Dominum illud solemne celebranda, exceptis Dominicis, et Dominicis a Septuagesimæ ad Oct. Paschæ in quibus Dominicus, sicut Adventus, Quadragesimæ, et secundæ semper fit commemoratio festo adveniente. Modi Festum solemne cumque Dominica, fit de ea in utrisque Vespibus. Et similiter si octava alicujus Festi habet, de ea fiet commemoratio in utrisque Vespibus, et in secundis autem Vespibus fit commemoratio duplici, et Dominica sequenti de aliis.

Fit in quibusdam Festis annuum, scilicet in (in quibus Officio nulla de S. Anastasia, sed in Missa) in Epiphania Resurrectionis cum Antecedentibus, et duobus diebus, in Ascensione Antecoste cum duobus diebus, in festo Corporis Christi, in festo Nativitatis S. Joannis

Baptiste, sanctorum Apostolorum Petri et Pauli, et Assumptionis B. Mariæ, in festo omnium Sanctorum, et in festo Dedicationis propriæ Ecclesiæ, in quibus Festis fiunt commemorationes modo dictæ, quo dictum est supra de festo solemni alicujus loci.

6. In festis autem secundi ordinis, scilicet Circumcisionis, Trinitatis, Conceptionis, Purificationis, Annuntiationis, et Nativitatis B. Mariæ, in Natalitiis xij Apostolorum, et Evangelistarum, in festo S. Joseph, in festo Inventionis S. Crucis, et in festo S. Laurentii, et Dedicationis S. Michaelis Archangeli, in primis Vesp. fit commemoratio. Festi duplicis eo die celebrati, nisi aliter in propriis locis notetur: Dominica vero, de die infra Octavam, et de Festis Semiduplicibus non fit commemoratio, eo modo quo nec in festo solemni alicujus loci, ut dictum est supra. De Simplicibus, et Vigiliis in his festis occurrentibus legitur infra. Lectio, et fit commemoratio in Laudibus tantum. In secundis autem Vespibus fit commemoratio de quocumque sequenti festo, etiam simplicis, de die infra Octavam, si de ea fieri debeat Officium de sequenti. De Occursu Nativitatis Domini, Epiphaniæ, Corporis Christi, semper fit commemoratio in utrisque Vespibus, et in Laudibus, quandocumque contigerit infra illas de aliquo alio festo Officium celebrari juxta Rubricam de Octavis am. 3.

7. De Dominicis, et feriis Adventus, Quadragesimæ commem. fit in utrisque Vespibus, et Laudibus. De Feriis Quatuor Temporum, Vigiliarum, et secunda Rogationum, quando de illis commemoratio fieri debet, fit in Laudibus tantum. De festis autem Simplicibus (nisi in diebus supradictis occurrant) commem. fit in primis Vespibus, et Laudibus eo die quo in Calendario assignantur. De aliis vero Dominicis per annum, et Octavis, commemoratio fit in utrisque Vespibus, et in Laudibus, nisi concurrant cum supra numeratis Festis.

8. Commemorationes fiunt hoc modo. Post Orationem diei, in primis Vespibus dicitur Antiphona, quæ posita est ad Magnificat: et in Laudibus quæ posita est ad Benedictum in Communi (si propriam non habuerit) conveniens est Officio, cuius fit commemoratio: post Antiphonam dicitur Versus, inde sumendus, unde sumpta est Antiphona,

scilicet post Hymnum Vesperarum, et Laudum, deinde dicitur Oratio. Si Antiphona, et Versus festi, de quo fit commemoratio, sumenda essent ex eodem Communi, unde sumpta sunt in Officio diei, in festo Commemorationes variantur, ita ut in Vespibus sumantur ex Laudibus, et in Laudibus ex primis Vespibus ejusdem Communis, nisi aliter signetur. Et similiter si in secundis Vespibus sanctæ Agathæ, aut alterius Sanctæ novem Lectionum fieri debeat commemoratio B. Mariæ pro ejus Officio in sequenti Sabbato celebrando, ne repetatur. *Y. Diffusa est gratia*, dicatur *Y. Benedicta tu*, ex Laudibus. Si item occurrat, ut eadem sit Oratio festi, de quo fit Officium, et ejus de quo fit commemoratio, mutetur Oratio pro commemoratione in aliam de Communi. Si de Tempore fiat commemoratio de Dominica scilicet, vel feria, Antiphona, et Versus ante Orationem eodem modo sumantur ex Proprio de Tempore, si habuerit proprium: alioquin de Psalterio: Oratio vero ex Proprio de Tempore.

9. Quando fit commemoratio de Dominica vel feria, quæ habent propriam Homiliam, ix Lectio in Officio diei novem Lectionum legitur de Homilia Dominicæ, vel feriæ, quæ erit vel prima de Homilia, vel tres simul in una Lectione conjunctæ.

10. Si in die, in quo fit Officium novem Lectionum, fiat commemoratio de Festo trium Lectionum, nona Lectio legitur de festo trium Lectionum si propriam habuerit, si duas, ex duabus fiat una Lectio, quæ sit nona in Officio novem Lectionum. Quæ Lectio de Sancto non legitur, quando de eo fit commemoratio in Dominicis, quæ habent nonum Responsorium, nec quando nona Lectio legenda est de Homilia Dominicæ, vel Feriæ, ut supra, nec in Feriis, et aliis diebus, quando in Officio diei leguntur tantum tres Lectiones: nec etiam nona Lectio legitur de die infra Octavam, quando de ea fit commemoratio in Dominica, vel aliquo Festo, licet habeat Evangelium proprium, et Homiliam.

11. Quando contingit fieri plures commemorationes, servetur hic ordo. De duplici fiat ante Dominicam, de Dominica ante Festum Semiduplex, de Semiduplici ante diem infra Octavam de die infra Octavam ante ferias Adventus, Quatuor Temporum, Vigiliarum, et Rogationum, et de dictis fe-

riis ante Festum Simplex. De Sancta Maria (quando in secundis Vesperis festi novem Lectionum, quod Feria vj celebratum sit, de ea fieri debet commemoratio pro Officio sequentis Sabbati) fiat ante Festum Simplex in Sabato occurrens. De festo Simpliciter fit commemoratio ante Suffragia, seu Communes commemorationes de Cruce, sancta Maria, Apostolis, et Pace, et ante commemorationem cuiuscumque Tituli, vel Patroni Ecclesiae, quæ etiam pro sui dignitate aliis Suffragiis prædictis præponeretur. De quibus Suffragiis, quomodo et quando facienda sint, habetur inferius propria Rubrica.

X.

De Translatione Festorum.

Si aliquod Festum Duplex occurrat in Dominicis Adventus, et in Dominicis a Septuagesima usque ad Dominicam in Albis inclusive, in Vigilia Nativitatis Domini, in die Circumcisionis, in tota Octava Epiphaniæ, in feria quarta Cinerum, in tota majori Hebdomada, et infra Octavam Paschæ, in Ascensione Domini, in diebus a Vigilia Pentecostes usque ad festum Trinitatis inclusive, in festo Corporis Christi, et ejus die Octavæ, in festo Assumptionis B. Mariæ Virginis, et omnium Sanctorum; transferatur in primam diem festo Duplici, vel Semiduplici non impeditam: exceptis tamen festis Nativitatis S. Joannis Baptistæ, et sanctorum Apostolorum Petri et Pauli, quæ in die Octava Corporis Christi celebrantur: excepto quoque festo quocumque solemniter alicujus loci, quod in propria tantum Ecclesia, etiam in aliquibus ex supradictis diebus occurrens, scilicet, in Dominicis ij et iv. Adventus, et Quadragesimæ, Dominica Septuagesimæ, Sexagesimæ, et Quinquagesimæ, et diebus infra Octavam Epiphaniæ (ut in Rubrica de Commemorationibus dictum est) celebratur. Si autem festum Nativitatis S. Joannis Baptistæ venerit in die Corporis Christi, transferatur in sequentem diem, cum commemoratione Octavæ, et in secundis Vesperis Corporis Christi fit tantum commemoratio. S. Joannis: sequentibus autem diebus fit Officium de eadem Octava Corporis Christi, cum commemoratio Octavæ S. Joannis. Dies autem Octava S. Joannis tunc veniens in die Octava Corporis Christi, non transferatur, sed de illa

eo annò sit tantum commemoratio in utrisque Vesperis, et Laudibus diei Octavæ Corporis Christi; et id semper servetur quando festum habens Octavam transferatur, ut non ideo dies Octavæ transferatur, sed ipsa die de ea fiat commemoratio, quæ alias erat Octava, si festum non fuisset translatum. Quod si festum post totam suam Octavam transferri contigerit, illo anno celebretur sine Octava: nisi Titularis Ecclesiæ privilegio aliter fieri oporteat.

2. Si in die Octavæ alicujus festi habentis Octavam, occurrat aliquod festum Duplex ex majoribus supra in Rubrica de Commemorationibus enumeratis, fiat de Festo cum commemoratio diei Octavæ: excepta die Octavæ Nativitatis Domini, et Epiphaniæ, in quibus non fit de aliquo festo, sed transferatur in primam diem similiter non impeditam. Si autem non fuerit ex prædictis festis, fiat de Octavæ, et festum transferatur ut supra.

3. Si aliquod festum Duplex infra Octavam occurrens, alio majori festo Duplici impeditur, transferatur in primam diem similiter non impeditam, et in eo fiat commemoratio de Octavæ.

4. Si in aliis Dominicis per annum a supradictis occurrat festum Duplex, non transferatur, ut dictum est in Rubrica de Commemorationibus.

5. Festum Semiduplex occurrens diebus supradictis et infra Octavam Corporis Christi, et aliis Dominicis per annum, transferatur in primam diem similiter Officio non impeditam: occurrens vero in Dominicis infra illas Octavas, in quibus sit de festis occurrentibus, (ut dictum est in Rubrica de Octavis) transferatur in sequentem diem, cum commemoratione Octavæ: quæ si fuerit alio festo Duplici, vel Semiduplici impedita, prædictum festum Semiduplex veniens in Dominica, transferatur post Octavam: ita ut festum Semiduplex infra Octavam non transferatur, nisi in proxime sequentem diem.

6. Si duo, vel plura festa novem Lectionum simul eodem die veniant, fiat Officium de majori, id est, de Duplici, et semiduplica transferantur. At si omnia fuerint Duplicia, vel omnia Semiduplica, fiat de digniori, seu solemniori, et quæ minoris solemnitatis sunt, transferantur.

7. Si plura festa ex Lectionum trans-

um commemoratio in
ris, et Laudibus diei
Christi; et id semper
festum habens Octa-
væ, ut non ideo dies Oc-
tave, sed ipsa die de ea
erat, quæ alias erat Oc-
tava fuisse translatum.

post totam suam Oc-
tavam contigerit, illo anno
Octava: nisi Titularis
die alicujus festi ha-
beret Epiphania, in qui-
bus aliter fieri oporteat.
Octava alicujus festi ha-
beret Epiphania, in qui-
bus aliter fieri oporteat.
Octava alicujus festi ha-
beret Epiphania, in qui-
bus aliter fieri oporteat.

festum Duplex infra
Octavam, alio majori festo
transfatur, transferatur in
alio festo, ut non impedi-
at commemoratio de

Dominicis per annum
occurrat festum Du-
plex, ut dictum de Commemorationi-

semiduplex occurrere
in festis et infra Octavam
transfatur, et aliis Dominicis
transfatur in primam
Octavam non impediam:
in Dominicis infra il-
las sit de festis oc-
currendum est in Rubrica
transfatur in sequentem
commemoratione Octavæ:
in festo Duplici, vel
Semiduplici, prædictum fe-
stum veniens in Domi-
nica post Octavam: ita ut
ex infra Octavam non
transfatur in proxime sequen-

plura festa novem
eodem die veniant,
majori, id est, de Du-
plici transferantur.
in Duplici, vel om-
ni, fiat de digniori, seu
majoris solemnitate
transfatur.

in Lectionum trans-

ferenda sint, prius transferatur Du-
plex, quam Semiduplex: et inter
plura Duplex, quod est magis so-
lemne, semper prius transferatur, et
prius celebretur: alioquin si sunt
æqualia, novem ante aliud transferatur
eo ordine, quo erant celebranda in
propriis diebus.

8. Festum Simplex numquam trans-
fertur: sed si de eo fieri non potest
Officium, fiat commemoratio, ut di-
ctum est in Rubrica de Commemora-
tionibus: si autem venerit in illis die-
bus, in quibus de Simplici nulla fit
commemoratio, eo anno non fit de eo
amplius.

9. Si aliquod festum in Lectionum,
quod annotatum est fieri commemora-
tionem alicujus Sancti, transferatur
propter adventum Dominicam, vel
aliud festum majus, non tamen trans-
fertur cum illo commemoratio illius
Sancti in eo assignata: sed dicta com-
memoratio fit die suo in Dominica, vel alio
festo, in quo fieri possit, cum in Le-
ctione ejusdem, si propriam de vita
Sancti haberit: festum vero in Le-
ctionum transferatur sine ulla amplius
commemoratione. Festi Simplicis prædicti
quod etiam servatur in commemor-
ationibus in Vigiliis, cum de Vi-
gilia veniente in Dominica fit in Sa-
bato præcedenti: tunc enim com-
memoratio Festi Simplicis non fit in Of-
ficio Vigiliæ, sed in Dominica.

XI.

De Concurrentia Officii.

CONCURRENTIA Officii attendenda est
semper in secundis Vesperis, quo-
modo sit ordinandum Officium cum
sequenti die. Itaque cum dicitur Of-
ficium aliquod cum alio concurrere,
intelligitur de præcedenti in secundis
Vesperis cum sequenti in primis
Vesperis.

2. Duplex ergo in secundis Vesperis
concurrente cum alio sequenti Du-
plici in primis, si utraque sint ejus-
dem solemnitate, regulariter a Capitu-
lo fit de sequenti, cum commemora-
tione præcedentis, nisi aliter in pro-
priis locis annotetur. Si vero non sint
ejusdem solemnitate, servetur differ-
entia in Rubricis de Commemorationi-
bus, et Translatione Festorum assi-
gnata: ut scilicet festa majora habeant
primas et secundas Vesperas integras,
cum commemoratione minorum,
quando de eis fieri debet. Si autem

post aliquod festum ex his, quæ in se-
cundo ordine posita sunt in Rubrica
de Commemor. sequatur immediate
aliud ex solemnibus majoribus, Ve-
spere erunt de sequenti, cum com-
memor. præcedentis. Inter Festa æqua-
lia solemnitate servetur hic ordo, ut
festa Domini præferantur omnibus
aliis, et habeant utrasque Vesperas in-
tegras, sicuti Festa B. Mariæ, Festis
Sanctorum: item Festa Angelorum et
Apostolorum, ceteris aliis: et festa il-
lorum Sanctorum, qui in propriis lo-
cis, vel Ecclesiis solemniter celebran-
tur, aliis in Calendario descriptis.

3. Duplici vero concurrente cum
festo Semiduplici, cum Dominica, cum
die infra Octavam, cum festo Simplici,
et cum Officio B. Mariæ in Sabbato,
omnia in ij Vesperis de Duplici, cum
commemor. illorum, nisi illud Duplex
fuerit de his, quæ excipiuntur in Ru-
brica de Commemorationibus, in quibus
aliquæ commemorationes omittun-
tur. Duplici etiam et quocumque
Officio in Lectionum concurrente
cum feria, vel potius sequente feria,
omnia de Duplici, et nihil de feria se-
quenti. Sed si festum celebretur in
Adventu, et Quadragesima, fit semper
commemoratio de feria, ut infra dicitur.
Idem dicendum in festis Simpli-
cibus venientibus cum sequenti festo
novem Lectionum, de quibus etiam
commemoratio fit non ratione con-
cursus, sed quia eodem die occurrunt,
ut dictum est in Rubrica de Com-
memorationibus.

4. Semiduplici festo, Dominica, et
die infra Octavam concurrentibus
cum sequenti Duplici, omnia de Du-
plici cum commemoratione illorum;
nisi Duplex fuerit ex numero majorem,
quæ supra in Rubrica de Commemo-
rationibus numerata sunt, in quibus
nulla fit commemoratio præcedentis.
Semiduplici festo concurrente cum se-
quenti alio Semiduplici, cum Domi-
nica, vel cum die infra Octavam, a Ca-
pitulo fit de sequenti, et commemora-
tio præcedentis, nisi aliter signetur.
Semiduplici autem concurrente cum
sequente festo Simplici, vel cum Of-
ficio beate Mariæ in Sabbato, omnia de
Semiduplici, cum commemoratione
sequentis.

5. Dominica concurrente cum se-
quente festo Semiduplici, et cum die
infra Octavam vel cum festo simplici
omnia de Dominica cum commemora-
tione sequentis.

6. Die infra octavam concurrente cum sequente Dominica, vel Semiduplici, a Capitulo fit de sequenti cum commem. Octava. Dies infra Octavam cum Simplici proprie non habet concursus, quia in sequenti die infra Octavam fieri debet.

7. Die octava concurrente cum alia die Octava, a Capitulo fit de sequenti, cum commemoratione præcedentis, excepta Octava Corporis Christi concurrente cum Octava S. Joannis Baptistæ, in qua de sequenti fit tantum commemoratio, et quando aliter in propriis locis notatur. Die Octava concurrente cum sequenti Duplici minori etiam translato, a Capitulo fit de sequenti, cum commemor. Octavæ. Concurrente vero cum sequente Duplici majori, etiam translato, totum Officium fit de sequenti, cum commem. Octavæ; excepta die Octava Epiphaniæ, Paschæ, Ascensionis, et Corporis Christi, in quibus de sequenti fit tantum commem. Si autem sequens festum etiam translatum, fuerit ex solemnioribus supra enumeratis in Rubrica de Commemorationibus, in secundo ordine num. 6, totum Officium fit de sequenti, cum commemoratione Octavæ.

8. Simplex cum alio non potest concurrere in secundis Vesperis (licet cum ipso possit esse concursus in primis Vesperis,) quia non habet secundas Vesperas, sed ejus Officium terminatur ad Nonam, et deinceps nihil fit de eo nec commemor. Si sequatur aliud Simplex, Psalmi erunt de feria occurrente in Psalterio ad Vesperas, et a Capitulo fit de sequenti Simplici sine ulla commemor. præcedentis. Si sequatur Officium novem Lectionum, Vesperæ totæ erunt de eo sine ulla similiter commem. Simplicis præcedentis. Si nullum festum sequatur, subintrat Officium de Tempore, et Vesperæ totæ erunt de feria.

9. Feria non potest concurrere cum alio Officio in secundis Vesperis, neque cum ipsa potest esse concursus in primis Vesperis, quia ejus Officium incipit, et desinit, ubi desinit et incipit quodcumque aliud Officium. Quamvis proprie (si ei dandum est principium) sequente feria post aliam feriam, ejus Officium incipiat a Matutino, et terminetur sequente alia feria ad Completorium, et ideo si feria sequatur aliam feriam, in Vesperis præcedentis feriæ nihil fit de sequenti,

quoad ea quæ in sequente feria sunt propria. Verbi gratia, si in Vesperis feriæ iij ante feriam quartam Cinerum fiat de feria, dicitur Oratio Dominicæ præcedentis, non autem ea, quæ est propria in sequenti feria quarta Cinerum, nec ante Orationem dicuntur Preces, quæ dicendæ sunt in dicta feria quarta Cinerum. Quod etiam fit, quando feria per annum præcedit feriam Quatuor Temporum, vel Vigiliam. Hac etiam ratione superius dictum est in concurrentia aliorum Officiorum, cum feria nullum Officium concurrere, et nihil fieri de feria præcedente, adveniente alio Officio. Si autem de ea aliquando fieri debeat commemor. in Vesperis, non fit ratione concursus, sed quia eo die, quo Officium feriarum Adventus, et Quadragesimæ impeditur, illarum commemoratio ratione temporis ex præcepto Ecclesiæ prætermitti non debet.

10. Cum vero occurrat, ut festum Simplex veniat in feria quarta et sexta Quatuor Temporum, in feria quarta Cinerum, et in vigiliis quæ jejulantur, Vesperæ antecedentes (nisi ea die celebratum sit festum ix Lectionum) erunt de feria communi per annum, non autem de sequenti, ut dictum est, cum commemoratione festi Simplicis in sequenti feria occurrentis. Quod ideo non fit, quia sequens feria habeat primas Vesperas: sed quia cum festum Simplex in sequenti die non habeat Officium propter feriam prædictam in eo occurrentem, nec etiam convenit illud habere primas Vesperas in præcedenti die. Et eadem ratione, si festum Simplex occurrat feria quinta in Cæna Domini, in qua de eo non debet fieri commemoratio, nulla etiam fiet commemoratio in Vesperis feriæ iv præcedentis.

XII.

De ordinando Officio ex prædictis Rubricis.

Si quis velit ex supradictis Rubricis ordinare Officium occurrentis diei, videat in Calendario, et in Tabula Festorum Mobilium, de quo fiat officium sequenti die, et ut inveniri esse faciendum, sic ordinabit illud in Vesperis, et aliis horis nocturnis, et diurnis.

2. Si ordinandum sit Officium de tempore, id est, de Dominica, vel feria: recurrendum est semper ad Psal-

n sequente feria sunt gratia, si in Vesperis quam quartam Cinerum dicitur Oratio Dominica in autem ea, quæ est in sequenti feria quarta Cinerum.

Orationem dicuntur endæ sunt in dicta ferarum. Quod etiam sit, an annuum præcedit festorum, vel Vigiliarum ratione superius dicuntur aliorum Officia nulla Officium nihil fieri de feria præcedit alio Officio. Si autem fieri debeat competeris, non sit ratione quia eo die, quo Officium Adventus, et Quadragesimæ, illarum commemorationis ex præcepto mitti non debet.

occurrit, ut festum in feria quarta et sexta, in feria quarta vigiliis quæ jejuniatur, entes (nisi ea die ceptum ex Lectionum) omni per annum, quent, ut dictum est, ratione festi Simplicis a currentis. Quod sequens feria habeat : sed quia cum fequenti die non haopter feriam prædiurentem, nec etiam bere primas Vesperas. Et eadem ratione, occurrat feria quinta in qua de eo non demoratio, nulla etiam o in Vesperis feriarum.

XII.

Officio ex prædictis rubricis.

Supradictis Rubricis cum occurrentis die, et in Tabula Festorum, quod fiat officium et inveniatur esse facinabit illud in Vesperis nocturnis, et diurnis.

Officium de Dominica, vel festo semper ad Psalterium,

ubi ordinate ponitur quod est commune Officium de Tempore, cum distributione Psalmorum : et ad Proprium de Tempore, ubi Lectiones et Responsoria, quædam Antiphonæ, et Orationes ponuntur quæ desunt in Psalterio. Invitatorium, Hymni, Capitula, Versus, Responsoria brevia, et Antiphonæ, quæ diversis temporibus ponuntur in Proprio, dicuntur locorum quæ sunt in Psalterio : cum vero propria non fuerint, dicuntur ut in Psalterio.

3. Si Officium sit ordinandum de Sancto, recurrendum est semper ad commune Sanctorum : (nisi proprium habeat in Proprio Sanctorum :) ubi pro qualitate Festi, si novem Lectionum, id est, Duplex, vel Semiduplex fuerit, omnia ordinate ponuntur, illis exceptis, quæ propria suis locis habentur. Si Festum fuerit trium Lectionum (Nocturno Feriæ, et Lectionibus exceptis) omnia sumuntur de eodem omnium. Tres Lectiones primi Nocturni in Officio novem Lectionum, et prima et secunda Lectio, vel prima tantum in Festis trium Lectionum sumuntur de Scriptura in Officio de Tempore, nisi aliæ in propriis locis ponantur.

4. In majoribus solemnitatibus, et festis per annum, totum Officium celebratur ut in propriis locis ponatur.

5. In festis B. Mariæ (omissis istis, quæ propria in illis habentur) Hymni, novem Psalmi, et alia quædam regulanda sunt ex Communi ejus Officio, circa finem Breviarii.

6. Modus inchoandi Officium, dicendi Invitatorium, Hymnos, Antiphonas, et Versus, habetur in principio Psalterii. Cum vero Antiphonæ ducendæ sunt, dicuntur integre ante almos, sicut in fine Psalmorum.

7. Modus dicendi Absolutiones, et benedictiones ante Lectiones, legendi terminandi Lectiones, dicendi Responsoria post Lectiones, ac Responsoria brevia post Capitula, habetur in prima Dominica de Adventu.

8. Quomodo significandum, et terminandum Officium per Horas, habetur in Psalterio : quomodo terminandum per Antiphonas B. Mariæ, habetur in fine Completorii.

9. Sed ut hæc omnia facilius habeantur, posita sunt sequentes Rubricæ de singulis Horis, earumque partibus distincte cognoscendis.

XIII.

De Matutino.

Ad Matutinum hæc per ordinem regulariter dicuntur, secundum diversitatem Officii, nisi aliter in quibusdam diebus annotetur : *Pater noster, Ave Maria, Credo*, omnia secreto : deinde clara voce Hebdomadarius dicit, *Domine, labia mea*, etc. pollice signando sibi os signo Crucis : *Deus in adjutorium*, etc. manu extensa signando se signo Crucis a fronte ad pectus, et a sinistro humero usque ad dextrum (quod servatur in principio omnium Horarum, cum dicitur, *Deus in adjutorium*) cum *Gloria Patri*, et aliis, ut in principio Psalterii. Deinde dicitur Invitatorium conveniens Officio de Tempore, vel Sancto, quod dicitur cum Psalmo, *Venite exultemus*, eo modo quo in principio Psalterii describitur. Dicto Psalmo, et repetito Invitatorio, dicitur Hymnus, qui Officio de Temp. vel de Sancto convenit.

2. Postea in Duplicibus, et Semiduplicibus dicuntur novem Psalmi (sed in Dominicis plures, ut in Psalterio) cum suis Antiphonis, et Versibus, quæ temporis, vel festo conveniunt, et (totidem Lectiones cum octo Responsoriis, aliquando cum novem ut suis locis ponitur, per tres Nocturnos distinctos, hoc modo.

3. In primo Nocturno dicuntur tres Psalmi cum tribus Antiphonis, post singulos Psalmos una Antiphona : sed tempore Paschali, id est, a Dominica in Albis usque ad Pentecosten (præterquam in Officio Ascensionis Domini) tres Psalmi cujusque Nocturni dicuntur sub una Antiphona : et in fine Psalmorum post ultimam Antiphonam cujusque Nocturni dicitur Versus : postea, *Pater noster*, *Et nos* : Absolutio, *Exaudi* : Benedictio, *Benedictione perpetua*, et aliæ ad singulas Lectiones, ut in prima Dominica de Adventu ordinantur. Deinde leguntur tres Lectiones de Scriptura, quæ per ordinem in Officio de Tempore occurrunt (nisi aliæ assignentur) et ad singulas Lectiones dicitur unum Responsorium conveniens Officio, si de tempore, ut in Proprio Temporis : si de Sancto, ut in Proprio Sanctorum : alioquin ut in Communi, etiam si Lectiones primi Nocturni sint de Scriptura Officium de Tempore.

4. In fine ultimi Responsorii cujus-

que Nocturni dicitur, *Gloria Patri*, cum repetitione partis Responsorii eo modo, quo notatur in tertio Responsorio primæ Dominicæ de Adventu: nisi aliter in propriis locis signetur.

5. In secundo Nocturno dicuntur alii tres Psalmi, Antiphonæ, Versus, *Pater noster*, Absolutio, *Ipsius pietas*, et ei consequentes Benedictiones, ut in dicta Dominica prima de Adventu: tres Lectiones de aliquo Sermone, aut de vita illius Sancti, de quo sit Officium, et ad quamlibet Lectionem unum Responsorium.

6. In tertio Nocturno alii tres Psalmi cum Antiphonis, ut supra post tertiam Antiphonam, Versus, *Pater noster*: Absolutio, *et Vinculis*, et Benedictiones consequentes ad singulas Lectiones, quæ erant de Homilia Evangelii de Tempore, vel de Festo, secundum qualitatem Officii, ut in eadem prima Dominica de Adventu ponuntur. Post vij et viij Lectionem dicitur Responsorium Officio conveniens, id est, post quamlibet unum: aliquando autem dicitur etiam post nonam Lectionem, ut suis locis notatur: et in fine ultimi Responsorii, aut octavi, aut noni dicitur, *Gloria Patri*, ut supra, nisi aliter signetur. Si non dicitur nonum Responsorium, post ultimam Lectionem dicitur Hymnus, *Te Deum*.

7. In Officio trium Lectionum, ad Matutinum, *Pater noster*, *Ave Maria*; *Credo*, *Dominus labia*, etc. Invitatorium, et Hymnus in Feriali Officio de Feria, si non sint in Proprio de Tempore, dicuntur ut in Psalterio: in Festis de festo, ut in Communi Sanctorum: deinde Nocturnum Feriæ, ut in Psalterio, id est, duodecim Psalmi cum sex Antiphonis, et tempore Paschali cum una Antiphona, *Alleluia*, qui dicuntur tam in Officio Feriali, quam in Festis Simplexibus.

8. Post Psalmos, et Antiphonas dicitur Versus in Feriali Officio, ut in Psalterio, in festis, ut in Communi Sanctorum: qui in festis sumitur secundum Ferias ex Nocturno Communibus, unde sumuntur Responsorialia, ut dicitur infra in Rubricis de Versibus, et Responsoris. Post Versum dicitur, *Pater noster*, Absolutio, et Benedictiones, ut habetur infra in Rubrica de Absolutionibus, et Benedictionibus. Tres Lectiones (si non adsit Homilia) singulæ in Officio Feriali dicuntur de

Scriptura, quæ eo die occurrit in Proprio de Tempore: si adsit Homilia, singulæ tres de Homilia. In festis, prima et secunda de eadem Scriptura, tertia de Sancto. Si fuerint duæ Lectiones de Sancto, prima tantum erit de Scriptura, reliquæ de Sancto.

9. Post singulas Lectiones in Feriali extra tempus Paschale dicitur unum Responsorium, ita ut dicantur tria Responsorialia: tempore vero Paschali, et in Festis, duo tantum Responsorialia dicuntur, scilicet post primam, et secundam Lectionem tantum. In fine ultimi Responsorii, secundi scilicet aut tertii, dicitur *Gloria Patri*, cum repetitione partis Responsorii, nisi aliud notetur. Quæ Responsorialia in Officio de Sanctis sumuntur ex Communi Sanctorum, in feriali Officio ex Dominicis, quando propria per ferias non distribuuntur, ordine descripto in Rubrica de Responsoris. Quando non dicitur tertium Responsorium, post tertiam Lectionem dicitur Hymnus, *Te Deum*.

XIV.

De Laudibus.

Ad Laudes dicto Hymno, *Te Deum*, A vel ultimo Responsorio, Hebdomadarius absolute dicit: *Deus in adiutorium*, etc., ut supra, et dicuntur Psalmi, et Canticum *Benedicite*, vel aliud, ut habetur in feriali Officio extra tempus Paschale, cum Antiphonis Officio convenientibus. Qui Psalmi, et Canticum in Dominicis per annum (exceptis Dominicis à Septuagesima usque ad Dominicam Palmarum inclusive) et in feriali Officio temporis Paschalis, ac in festis tam novem, quam trium Lectionum, dicuntur de Dominica, ut in Psalterio. In predictis vero Dominicis à Septuagesima usque ad Dominicam Palmarum inclusive, dicuntur ut suis locis ponitur. In feriali Officio per annum, extra tempus Paschale, dicuntur ut in Psalterio.

2. Antiphonæ in Dominicis, quando propriæ non assignantur, dicuntur ut in Psalterio. In Festis novem et trium Lectionum, si non adsint propriæ, dicuntur de Communi. Post Psalmos dicitur Capitulum, Hymnus, Versus, Antiphona ad Canticum, *Benedictus*, cum eodem Canticum, et Officio, omnia pro qualitate Officii de Tempore vel de festo.

eo die occurrit in Pro-
pre : si adsit Homilia,
de Homilia. In festis,
de eadem Scriptura.
Si fuerint due Lectio-
prima tantum erit de
que de Sancto.

has Lectiones in Ferlis
paschale dicitur unum
ita ut dicantur tria
tempore vero Paschali,
et post primam, et se-
nem tantum. In fine
sorum, secundi scilicet
Gloria Patri, cum
rtilis Responsorii, nisi
Quæ Responsoria in Of-
sumuntur ex Com-
m, in feriali Officio ex-
endo propria per ferias
tut, ordine descripto
Responsoriorum. Quando
rtium Responsorium,
ectionem dicitur Hy-
m.

XIV.

Laudibus.

cto Hymno, *Te Deum*,
Responsorio, Hebdoma-
dicit : *Deus in adju-*
ut supra, et dicuntur
ticum *Benedicite*, vel
ut in feriali Officio ex-
chale, cum Antiphonis
entibus. Qui Psalmi, et
Dominicis per annum
miles à Septuagesima
inleam Palmarum in
eriali Officio temporis
in festis tam novem,
ectionum, dicuntur de
a Psalterio. In prædi-
cnicis à Septuagesima
inleam Palmarum in-
ur ut suis locis ponit
Officio per annum, ex-
chale, dicuntur ut in

in Dominicis, quando
assignantur, dicuntur
a. In Festis novem et
th, et non adsint pro-
de Communi. Post
Capitulū, Hymnus,
ona ad Canticum, *Be-*
edem Canticum, et Ora-
o qualitate Officii de
festo.

RUBRICÆ GENERALES BREVIARI

8. Preces quando dicendæ sunt, di-
cuntur ante primam Orationem. Com-
memorations vero de Cruce, de S. Ma-
ria, de Apostolis, de Patrono, et de
Pace, similiter quando dicendæ sunt,
dicuntur post Orationem, nisi alia
commemoratio festi Simplicis occur-
rat, quæ semper prædictas Comme-
morationes præcedit, de quibus in
propriis Rubricis dicitur.

4. Ante Orationem dicitur, *Dom-*
inus vobiscum, et *Oremus* : Post ulti-
mam Orationem repetitur, *Dominus*
vobiscum : deinde *Benedicamus Do-*
mino, et Versus, *Fidelium animæ*,
Pater noster, *Dominus det nobis*
quam pacem, et Antiphona beate Ma-
ria, ut habetur in fine Completorii,
et tunc descendendum sit a Choro : alio-
quin in fine ultime Horæ, nisi sequa-
tur Missa, vel Officium Defunctorum
vel Psalmi Penitentiales, aut Litanie,
ut in propria Rubrica dicitur,

XV.

De Prima.

d Primam, *Pater noster*, *Ave Ma-*
ria, *Credo* secreto, *Deus in adju-*
torium, etc. Hymnus, *Jam lucis orto*
serena. Deinde inchoatur Antiphona,
que convenit. Sumuntur autem Anti-
phone in Festis ad omnes Horas ex
audibus per ordinem, quarta præ-
missa, ut dicitur infra in Rubrica
Antiphonis. Postea dicuntur Psalmi,
si in Dominicis et ferlis dicuntur ut
Psalterio. In Festis autem, et tem-
pore Paschali, tres tantum, ut etiam
ad annotatur.

2. Post Antiphonam dicitur Capitu-
lum, *Regi sacrorum*. In feriali Offi-
cio, extra tempus Paschale, dicitur
capitulum, *Pacem*. Deinde Responsio-
nem breve, *Christe Fili Dei vivi*, etc.
et 4. breve in Officio Duplici, et
in Octavas statim dicitur Oratio,
Domine Deus omnipotens. In alio Of-
ficio dicitur, *Kyrie eleison*, cum re-
quis Precibus : omnia ut in Psalte-
rio. Ad 7. autem, *Adjutorium*, Heb-
domadarii signat se signo Crucis, a
monte ad pectus. Quando aliquis so-
sus recitat Officium, semel tantum
dicit, *Confiteor* : omisiss illis verba,
ubi pater, et *vobis fratres*, et *Te*
ster, et *vos fratres*, et similiter di-
cit, *Miseretur nostri, peccatis no-*
stris, perducatur nos, quod etiam ser-
vatur ad Completorium. In feriali Of-
ficio quando dicte sunt Preces ad

laudes, adduntur alie Preces, ut ibi-
dem in Psalterio.

3. Post orationem Primam, vel si di-
catur Officium beate Mariæ, post il-
lius Orationem dicto, *Benedicamus*, in
Choro legitur Martyrologium, deinde
dicitur, *Pretiosa*, cum reliquis, quæ
etiam dicantur ab illis, qui extra Cho-
rum non legerint Martyrologium. In
fine ad Absolutionem Capituli, in Fe-
stis, et aliquibus diebus pro Lectione
brevis dicitur Capitulum Nove, si ad-
sit proprium, alioquin de Communi :
alio tempore tam in Dominicis, quam
ferlis, Lectio brevis Officio illius tem-
poris in Psalterio assignata.

XVI.

De Horis, Tertia, Sexta et Nona.

A d Tertiam, Sextam, et Nonam, ante
singulas Horas dicitur, *Pater no-*
ster, *Ave Maria*, *Deus in adju-*
torium, Hymnus, et Psalmi, ut in Psal-
terio, Antiphonæ secundum Officii
qualitatem, ordine quo supra. Dictis
Psalmis, et Antiphona, dicitur Capitu-
lum, et 4. breve pro qualitate Officii :
quæ in Dominicis et Ferlis, quando
non habentur propria in Proprio de
Tempore, dicuntur ut in Psalterio : in
Festis, si in Proprio Sanctorum non
sint propria, sumuntur de Communi.
Post 4. breve dicitur, *Dominus vobis-*
cum, et Oratio, quæ habetur in Pro-
prio de Tempore : si autem sit de San-
cto, ut in Proprio Sanctorum : alio-
quin ut in Communi.

2. Post Orationem repetitur, *Dom-*
inus vobiscum, et dicitur, *Benedicamus*
Domino, *Fidelium animæ*, et
Pater noster, secreto : ut infra in
Rubrica de Oratione Dominica expli-
catur.

XVII.

De Vesperis.

A d Vesperas, *Pater noster*, *Ave Ma-*
ria, *Deus in adjutorium*, etc.
Deinde dicuntur quinque Psalmi, cum
quinque Antiphonis, ut in Proprio,
aut Communi Sanctorum signantur.
In Dominicis autem et Ferlis, Anti-
phonæ et Psalmi semper dicuntur ut
in Psalterio (ubi etiam tempore Pa-
schali Psalmi dicuntur sub una Anti-
phona, *Alleluia*) nisi alie propriae An-
tiphona, vel Psalmi, (ut in Dominicis
Adventus, et triduo ante Pascha) assi-
gnentur.

2. Post Psalmos et Antiphonas, dici

021

tur Capitulum, Hymnus, Versus, Antiphona ad Magnificat, cum eodem Cantico, et Oratio : omnia de Tempore, vel de Sancto, pro qualitate Officii.

3. Preces quando dicendæ sunt, dicuntur ante Orationem : Commemorationes vero de Cruce, sancta Maria, Apostolis, Patrono, et Pace, post Orationem, ut in propriis Rubricis habentur. Terminatur autem Officium Vesperarum, ut in aliis Horis.

XVIII.

De Completorio.

Ad Completorium absolute dicitur Lectio brevis, ut in Psalterio : deinde *Pater noster*, *Confiteor*, *Misereatur*, *Indulgentiam*, *Converte*, *Deus in adiutorium*, Antiphona, Psalmi, Hymnus, Capitulum, Responsorium breve, Canticum cum Antiphona, omnia ut in fine Psalterii, et post Antiphonam in Duplicibus, et infra Octavas dicitur Oratio : in alio autem Officio, ante Orationem dicitur, *Kyrie eleison*, cum reliquis Precibus, ut ibidem in Psalterio.

2. Post Versum, *Benedicat et custodiat nos*, etc., dicitur una ex Antiphonis B. Mariæ, cum versiculo et Oratione, ut ibidem, et dicto Versu, *Divinum auxilium*, dicitur secreto *Pater noster*, *Ave Maria*, et *Credo*.

XIX.

De Invitatorio.

Invitatorium semper dicitur in omni Officio ad Matutinum, cum Psalmo, *Venite exultemus*, ordine in principio Psalterii descripto. Sed variatur pro Officii qualitate, ut in Psalterio, et proprio de Tempore, ac in proprio, et Communi Sanctorum.

2. Non dicitur in die Epiphaniæ, nec in triduo ante Pascha, ut suis locis notatur : nec in Officio Defunctorum per annum, excepto die Commemorationis omnium fidelium Defunctorum, ac in die obitus, seu depositionis Defuncti, et quodcumque dicuntur tres Nocturni.

XX.

De Hymnis.

Hymni semper dicuntur in qualibet Hora, præterquam a triduo ante Pascha, usque ad Vesperas Sabbati in Albis exclusive, et præterquam in Officio Defunctorum.

2. Ad Matutinum Hymnus dicitur post Psalmum, *Venite*, repetito Invitatorio, præterquam in die Epiphaniæ. Ad Laudes et Vesperas dicitur post Capitulum. Ad Horas ante Psalmos. Ad Completorium post Psalmos et Antiphonam.

3. Dicuntur autem in Officio de Tempore, ut in Psalterio, quando proprii Hymni in Proprio de Tempore non adsunt : qui Hymni de Psalterio in Dominicis, et Feriis assignati, dicuntur ab Octava Pentecostes usque ad Adventum (Dominica infra Octavam Corporis Christi excepta), et ab octava Epiphaniæ usque ad Dominicam primam Quadragesimæ exclusive. In Officio de Sanctis dicuntur, ut in Communi Sanctorum, nisi proprii in Proprio Sanctorum habeantur.

4. In Nativitate Domini usque ad Epiphaniam, in festo Corporis Christi, et per octavam, et quodcumque sit Officium beatæ Mariæ tam novem, quam trium Lectionum, etiam tempore Paschali, in fine omnium Hymnorum (præterquam in fine Hymni, *Ave Mariæ stella*, et Hymni ad Laudes in festo Corporis Christi, qui habet ultimum versum proprium) dicitur, *Jesu, tibi sit gloria, Qui natus es de Virgine*, etc. ut in ejus Officio parvo, etiam si dicantur Hymni de Sanctis, qui infra octavas prædictas celebrantur, dummodo Hymni illi sint ejusdem metri, nec habeant ultimum versum proprium, ut Hymnus sanctæ Crucis ad Vesperas, et plurimorum Martyrum ad Matutinum.

5. In Epiphania Domini, et per octavam, in fine omnium Hymnorum dicitur, *Jesu, tibi sit gloria, Qui apparuisti Gentibus*.

6. A Dominica in Albis usque ad Ascensionem, in Pentecoste, et per octavam, in fine omnium Hymnorum dicitur, *Deo Patri sit gloria, Et Filio, qui a mortuis*, etiam in festis Sanctorum eodem tempore Paschali occurrentium : dummodo Hymni sint ejusdem metri, nec habeant ultimum versum proprium, qui non mutatur, ut supra.

7. In Ascensione autem usque ad Pentecosten, (præterquam in Hymno, *Saluta humane Sator*) dicitur, *Jesu, tibi sit gloria, qui victor in celum redisti*, similiter etiam in festis tunc occurrentibus.

8. In Transfiguratione Domini dicitur, *Jesu, tibi sit gloria, Qui te re-*

n Hymnus dicitur
uite, repetito Invi-
n in die Epiphaniæ.
peras dicitur post
ras ante Psalmos.
post Psalmos et An-

relas parvulis. Aliis temporibus ter-
minantur Hymni, ut suis locis ponitur.

XXI.

De Antiphonis.

Ad omnes Horas nocturnas, et diur-
nas semper cum Psalmis dicuntur
Antiphonæ, vel una vel plures, pro
diversitate Officii, et Horarum.

2. Si de Tempore fiat Officium, id
est, de Dominica aut Feria, dicuntur
Antiphonæ, ut in Psalterio, quæ cum
Psalmis positis in Vesperis Dominicæ,
et feriarum, in Completorio, et in No-
cturnis (etiam quando fit Officium de
festo trium Lectionum, id est, Sim-
plici) nunquam mutantur, nisi tem-
pore Paschali, in quo dicitur una tan-
tum Antiphona, *Alleluia*, excepto
etiam tempore Adventus, in quo ad
Vesperas, et Nocturnos Dominicæ po-
nuntur Antiphonæ propriæ. In Laudibus,
et aliis Horis mutantur, pro di-
versitate temporum, ut in Proprio
de Tempore habentur: cum vero non
assignantur propriæ, semper dicuntur,
quæ posite sunt in Psalterio.

3. Antiphonæ, quæ in Proprio de
Tempore in Sabbatis ponuntur ad Ma-
gnificat pro prima Dominica alicujus
mensis, sumendæ sunt ex ea Domi-
nica, quæ est proximior Kalendia, vel
est in Kalendis illius mensis, ut di-
ctum est supra in Rubrica de Domini-
cis, ac etiam in Rubrica mensis Augu-
stii: et semper in Sabbato ponitur
Antiphona ad Magnificat, quæ contigua
est libro Scripturæ in Dominica po-
nendo.

4. In festis novem Lectionum ad
Vesperas dicuntur Antiphonæ de Lau-
dibus, nisi propriæ in Vesperis assi-
gnentur. Ad horas similiter tam in
Officio de Tempore, quam de Sanctis,
quando habentur propriæ in Laudibus,
et aliæ propriæ non fuerint ad Horas,
sumuntur ex Laudibus, quarta præ-
missa, hoc ordine: Ad primam,
prima: ad Tertiam, secunda: ad Sex-
tam, tertia: ad Nonam, quinta.

5. In feriis Adventus, quæ non ha-
bent in Laudibus Antiphonas proprias,
sumuntur ad Horas ex Laudibus Do-
minicæ præcedentis. Ubi vero in Lau-
dibus feriarum fuerint propriæ, su-
muntur ex ipsis Laudibus.

6. Tempore Paschali in Officio tam
nocturno, quam trium Lectionum, Psalmi
cujuslibet Nocturni dicuntur sub
Antiphona, quæ Officio conve-

nit, ut suis locis ponitur: et in fine
omnium Antiphonarum, additur *Alle-
luia*, quando in illis non habetur. A Sep-
tuagesima usque ad Pascha, ubi ha-
betur *Alleluia*, tacetur; neque aliud
ejus loco dicitur.

7. In Duplicibus ad Vesperas, Matu-
tinum, et Laudes tantum: Antiphonæ
dicuntur ante Psalmos, vel Cantica
integræ, et post Psalmos, vel Cantica
integræ repetuntur: in aliis Horis, et
in Officio non Duplici, in principio
Psalmi, vel Cantici, inchoatur tantum
Antiphona, deinde in fine integra dicitur.
Et quando Antiphona sumitur ex
principio Psalmi, vel Cantici, et inci-
pit sicut Psalmus, vel Canticum, post
Antiphonam non repetitur principium
Psalmi, vel Cantici, sed continuatur,
quod sequitur in Psalmo, vel Cantico,
ab eo loco ubi secundum ritum dici
desinit Antiphona, nisi discontinuetur
per *Alleluia*.

8. Antiphonis propriis, tam in Offi-
cio de Tempore, quam de Sanctis, sem-
per cedunt, quæ habentur in Psalterio,
et in Comuni Sanctorum.

9. Quando fit aliqua commemoratio,
semper dicitur Antiphona ante Ora-
tionem cum Versu, quæ sumitur ex
Officio, quod convenit ei, de quo fit
commemoratio: ita ut in Vesperis su-
matur Antiphona, quæ assignatur ad
Magnificat, in Laudibus, quæ ad Bene-
dictus, cum Versibus, quæ habentur
post Hymnum.

10. Antiphonæ sanctæ Mariæ posite
in fine Completorii, dicuntur ut infer-
rius in propria Rubrica disponitur.

XXII.

De Psalmis.

PSAUMI in Officio de Tempore per
omnes Horas in Dominicis et feriis
dicuntur eo modo, quo distributi sunt
in Psalterio, nisi aliquando aliter in
Proprio de Tempore assignentur. In fe-
stis autem dicuntur, ut in propriis lo-
cis signantur; alioquin, ut in Com-
muni Sanctorum.

2. Psalmi ad Laudes de Dominica
cum Cantico *Benedicite*, dicuntur in
omnibus festis per annum, et in feriis
temporis Paschalis.

3. Psalmus, *Confitemini*, dicitur ad
Primam cum aliis Psalmis in Psalte-
rio assignatis, in omnibus Dominicis
(quando Officium fit de Dominica, ut
in Psalterio: etiam in Dominicis quæ
occurrunt infra octavas Sanctorum) a

autem usque ad
quam in Hymno,
ator) dicitur, Je-
qui victor in cæ-
etiam in festis

ione Domini dicitur
loria, Qui te re-

tertia Dominica post Pentecosten inclusive, usque ad Nativitatem Domini exclusive : et a secunda Dominica post Epiphaniam inclusive, usque ad Septuagesimam exclusive : a Septuagesima autem usque ad Pascha, ejus loco dicitur Psalmus, *Dominus regnavit*, quia Psalmus, *Confitemini*, tunc dicitur ad Laudes post Psalmum, *Miserere*, ut suo loco ponitur. In Dominicis vero temporis Paschalis a Dominica in Albis inclusive, usque ad Ascensionem exclusive, dicuntur tantum tres Psalmi sicut in festis, addito Symbolo Sancti Athanasii. Alii Psalmi per singulas ferias distributi ad Primam, dicuntur singuli loco Psalmi, *Confitemini*, in feriali tantum Officio, quando de feria agitur extra tempus Paschale. In feriis vero temporis Paschalis in festis per annum, et in Sabbato, sive de sancta Maria, sive de Feria fiat Officium, dicuntur tantum tres Psalmi, scilicet *Deus in nomine tuo*, *Beati immaculati*, et *Retribue* : etiam si festum Duplex celebretur in Dominica.

4. In Dominicis autem, quando officium sit de Dominica, ut in Psalterio, post Psalmos additur semper Symbolum sancti Athanasii, *Quicumque*, ut infra in propria Rubrica dicitur.

5. Psalmi Horarum, scilicet ad Tertiam, Sextam, et Nonam, et ad Completorium nunquam mutantur, ut in Psalterio, sive de Sanctis, sive de Tempore fiat Officium.

6. Psalmi de Dominica ad Vesperas, ut plurimum dicuntur in Vesperis festorum, excepto ultimo, qui mutatur : cum verò aliter fieri debet, suis locis notatur. In Vesperis infra octavam dicuntur Psalmi, ut in secundis Vesperis festi ; sed in primis Vesperis diei Octavæ, dicuntur ut in primis Vesperis festi, nisi aliter notetur.

7. In fine Psalmorum semper dicitur *Gloria Patri*, præterquam in Psalmo, *Deus Deus meus ad te de luce vigilo* : et in Psalmo, *Laudate Dominum de caelis*, qui conjunguntur cum aliis psalmis, et in fine ultimi tantum dicitur *Gloria Patri*, ut suis locis notatur. Præterea non dicitur in triduo majoris Hebdomadæ ante Pascha, nec in Officio Defunctorum, cujus loco pro Defunctis dicitur, *Requiem æternam dona eis Domine*, etiam si fiat Officium pro uno tantum.

8. Ut sacræ Vulgatæ editionis puri-

tas inconfusa et illibata servetur, etiam quoad interpunctiones, et distinctiones in sacris Bibliis appostas, additus est Asteriscus, * ut sit nota musicæ partitionis in medio versu.

XXIII.

De Canticis.

CANTICA dicuntur in Officio Tempore, tam de Dominicis, quam feris ad Laudes, Vesperas, in Completorium, ut in Psalterio distribuuntur.

2. In festis, et tempore Paschali ad Laudes semper dicitur Canticum, *Benedicite*, ut in Dominicis ; et in fine ejus non dicitur *Gloria Patri*, sicut in aliis Canticis dicitur, nec respondetur, *Amen*. Alia Cantica ferialia, ut in Psalterio, ad Laudes non dicuntur, nisi quando sit Officium de feria extra tempus Paschale.

3. Cantica, *Benedictus*, *Magnificat*, et *Nunc dimittis*, semper dicuntur suo loco, ut in Psalterio.

XXIV.

De Versibus.

VERSUS semper dicuntur ad Matutinum post ultimum Psalmum, et Antiphonam Nocturnorum, sive in Officio dicantur tres Nocturni, sive unus. Ad Laudes, et Vesperas Versus dicitur post Hymnum : ad Horas dicitur in Responsorio brevi post repetitionem partis Responsorii, dicto *Gloria Patri*.

2. In Pascha Resurrectionis et per octavam usque ad Vesperas Sabbati in Albis exclusive, in Nocturno tantum dicitur Versus, in aliis Horis non dicitur, ut ibidem.

3. Quando sit aliqua Commemoratio, semper post Antiphonam ejus, de quo sit commemoratio, dicitur Versus, qui in ejus Officio ponitur post Hymnum Vesperarum, et Laudum, nisi aliter notetur.

4. Versibus prædictis tempore Paschali, semper additur *Alleluia* : non autem Versibus Precum, nec in *Preliosa*, ad Primam, neque in Versibus Responsoriorum Matutini.

5. In Officio festi trium Lectionum, post omnes Psalmos feriales cum Antiphonis dicitur Versus de Communi Sanctorum, hoc ordine : Feria secunda et quinta Versus primi Nocturni : feria tertia et sexta Versus se-

et libata servetur, prunciones, et distinctio. Biblis appositae, adus, * ut sit nota munda medio versu.

XXIII.

Vaticis.

ur in Officio de Tempore Dominicis, quam festas, in Completorio distribui.

tempore Paschali ad dicitur Canticum, *Benedictio*; et in fine *Glória Patri*, sicut dicitur, nec respondeat Canticum feriale, ut in dies non dicuntur, nisi in die feriale extra tem-

edictus, Magnificat, semper dicuntur suo die.

XIV.

Versibus.

dicuntur ad Matutinum Psalmum, et turnorum, sive in tres Nocturni, sive et Vesperas Versum: ad Horas dictum brevi post repetitionem, dicto *Gloria*.

resurrectionis et per Vesperas Sabbati in Nocturno tantum alius Horis non dicitur.

liqua Commemoratio antiphonam ejus, de alio, dicitur Versus, post Hymnum, et Laudum, nisi

dictis tempore Patitur *Alleluia*: non recum, nec in Prece, neque in Versibus Matutini.

trium Lectionum, os feriales cum Antersus de Communi ordine: Feria secunda Versus primi Nocturni et sexta Versus se-

undi Nocturni: feria quarta Versus tertii Nocturni.

6. Versus positi in Psalterio ad Laudes, et Vesperas, semper dicuntur, quando alii proprii non assignantur Proprio de Tempore.

XXV.

de Absolutionibus et Benedictionibus ante Lectiones.

ABSOLUTIONES et Benedictiones dicuntur per ordinem in Officio novem Lectionum ante Lectiones, ut in prima Dominica Adventu ponuntur, scilicet, post Versum, dicto, *Pater noster, Et ne nos dicatur Absolutio, Benedictiones*; praterquam Matutinis temporibus majoris Hebdomadae, et in Defunctorum, quibus Absolutio, et Benedictiones dicuntur.

2. Si fiat officium trium Lectionum, sit de Feria, in qua singulae tres Lectiones sunt de Scriptura, Absolutio et Benedictiones sumuntur ex prima Dominica Adventu, hoc ordine: Feria i et v dicuntur Absolutio, et Benedictiones primi Nocturni: Feria ii et iii secundi Nocturni: Feria iv et v terti Nocturni.

Si autem singulae tres Lectiones sit de Homilia super Evangelium, Absolutio dicitur secundum Ferialia, supra: Benedictiones vero semper dicuntur, ut in tertio Nocturno, scilicet, prima Benedictio erit, *Evangelica*; secunda, *Divinum auxilium*: tertia, *Ad societatem*. Si sit de Sancto Lectionum, Absolutio dicitur secundum ferialia, ut supra: Benedictiones vero semper dicuntur, ut in tertio Nocturno, hoc modo: Prima *De nos Benedicat*: secunda, *Cujus, Quorum, vel Quarum festum coetus*: tertia, *Ad societatem*.

3. Quando sit Officium sanctae Matiae in Sabbato, Absolutio et Benedictiones dicuntur, ut habentur in Officio parvo circa finem Breviarii.

XXVI.

De Lectionibus.

LECTIONES leguntur ad Matutinum dictis Psalmis Nocturnorum, cum antiphonis, Versibus, Absolutionibus, et Benedictionibus, ut supra. Duplicibus, et Semiduplicibus di-

cuntur novem Lectiones, id est, in quolibet Nocturno tres: in feriis, et festis Simplicibus leguntur tantum tres Lectiones.

2. In Officio novem Lectionum dicuntur hoc modo. In primo Nocturno semper leguntur tres Lectiones de Scriptura: quae quando suis locis propriae, aut de Communi Sanctorum non assignantur, semper leguntur ut in Officio de Tempore, quae sua quaque die occurrunt legendae. In secundo Nocturno, si sit de Sancto, tres Lectiones leguntur de vita Sancti, vel de aliquo Sermone, aut Tractatu, qui ei convenit: quae si non adsint propriae, leguntur ex Communi Sanctorum. Ex quo etiam Communi completur numerus trium Lectionum, quando Officium sit novem Lectionum de aliquo Sancto, qui habet tantum unam, vel duas Lectiones proprias. Si sit de Dominica, vel de alio Officio novem Lectionum per annum, etiam de Octava, leguntur tres Lectiones de Sermone, aut Tractatu, qui in illis ponitur. In tertio Nocturno semper leguntur tres Lectiones de Homilia in Evangelium posita in Proprio, aut ex Communi assignata, et prima Lectio de Homilia semper praepositur principium Evangelii, de quo est Homilia, etiam infra octavas. Excipiuntur ab hoc ordinario Lectionum, Matutina tenebrarum ante Pascha, et Defunctorum, ut in suis Officiis ponitur.

3. Si in Officio novem Lectionum, in quo non dicitur novum Responsorium contingat fieri commemorationem de aliquo Sancto, qui propriam habet Lectionem, nona Lectio legitur de Sancto: si habuerit duas Lectiones, ex duabus fiat una Lectio, omissa nona Lectione in dicto Officio novem Lectionum, vel octavae Lectioni adjuncta. Quod si eodem die occurrat Dominica, vel feria, quae habeat Homiliam, nona Lectio Sancti omittitur, et ejus loco legitur Homilia Dominica, vel feria, scilicet vel prima Lectio de Homilia, vel tres simul in unam Lectionem conjunctae.

4. In Officio trium Lectionum, si sit de feria, tres Lectiones leguntur de Scriptura, nisi tres sint de Homilia, quia tunc omittitur Lectionibus de Scriptura, leguntur de Homilia. Si sit de Sancto, qui habet duas Lectiones, prima tantum erit de Scriptura, ut vel legatur una, vel ex tribus simul junctis fiat una: secunda, et tertia de

Sancto. Si unam tantum habuerit, vel propriam, vel ex Communi assignatam, prima et secunda erunt de Scriptura, tertia de Sancto : quod etiam servatur in Officio beatæ Mariæ in Sabbato.

5. Lectiones autem de Scriptura in Officio de Tempore sic distributæ sunt per annum, ut quotidie aliquid ex ea legatur, etiam in Officio de Sanctis, quando aliæ (ut dictum est) non assignantur.

6. Initia Librorum Sacræ Scripturæ (quæ fere semper in Dominicis inchoantur) eo die ponuntur, quo notata sunt, etiam si fiat Officium de Sancto, nisi in festo aliæ propriæ Lectiones Scripturæ, vel de Communi assignentur : tunc enim initium Lectionis de Scriptura transfertur in sequentem diem similiter non impeditam, et Lectiones illi diei de eadem Scriptura assignatæ, vel cum superioribus Lectionibus legantur, vel omittantur : ita ut non oporteat eas amplius in alio sequenti die resumere, sed illæ legantur, quæ sua quaque die occurrunt, aut cum eisdem jungantur. Quod semper servetur, quando Lectiones occurrentes de Scriptura aliquo die omittuntur.

7. Cum autem initium alicujus Epistolæ Catholicæ tempore Paschali, aut alicujus Prophetæ minoris mense Novembri, infra Hebdomadam illorum temporum impeditur aliquo festo novem Lectionum habente proprias Lectiones de Scriptura, dictum initium Epistolæ, et Prophetæ, quoad commode fieri poterit, ponatur in sequenti feria, alio simili initio Scripturæ ponendo, vel festo non impedita, alioquin in præcedenti similiter non impedita, ita ut aliquo modo ponatur etiam si plura initia eodem die poni oporteat.

8. De Scriptura quoque tantum est positum, quantum satis videtur pro numero Hebdomadarum, quæ esse possunt, et inter Epiphaniam et Septuagesimam, et inter Pentecosten et Adventum : ubi vero contingit minui numerum Dominicarum, et Hebdomadarum post Epiphaniam, adveniente Dominica Septuagesimæ, quod superest de Epistolis B. Pauli, quæ distributæ sunt pro numero dictarum Dominicarum, et Hebdomadarum, eo anno omittitur, quamvis de aliquibus Epistolis nihil sit lectum. Quod etiam fit de Scriptura ex libris Regum (de quibus legitur ab Octava Pentecostes usque

Dominicam primam Augusti) cum non expletur numerus Dominicarum post Pentecosten, de eis Libris annotatus usque ad mensis Augusti, quia tunc Lectionibus de his libris omisiss, legitur de Scriptura, quæ ponitur mense Augusti. Quod si fiat de aliqua Dominica post Epiphaniam anticipata in feria, eo modo quo dictum est de Dominicis numero 4 et 5, tunc post Officium Dominicæ anticipatæ, in sequentibus diebus legatur de Epistolis S. Pauli assignatis Dominicæ anticipatæ, et sequentibus feriis, omisiss aliis, quæ sunt assignatæ præcedenti Hebdomadæ. Quid autem observandum sit, cum mensis, cui quinque Dominicæ assignantur, non habuerit nisi quatuor, in propriis locis notatur.

9. Lectiones de Scriptura positæ in Communi Sanctorum, leguntur in festis, ubi assignantur in Proprio Sanctorum per annum. Rursus quando aliquod festum in propria Ecclesia solemniter celebratur : item quando aliquod festum novem Lectionum occurrit in Quadragesima, et Quatuor Temporibus, in secunda feria Rogationum, et in Vigilia Ascensionis, in quibus feriis in Officio de Tempore non assignantur Lectiones de Scriptura, sed de Homilia : tunc enim in festis recurrendum est ad Lectiones de Scriptura positas in Communi Sanctorum. Quod si in aliquibus ex supradictis feriis occurrat dies Octava alicujus festi habentis Octavam, tunc in primo Nocturno diei octavæ repetantur Lectiones, quæ in primo Nocturno festi lectæ fuerunt : si vero occurrat dies infra octavam, tunc sumantur de Communi. Aliæ Lectiones secundi, et tertii Nocturni positæ in Communi Sanctorum, similiter leguntur quando in Proprio Sanctorum assignantur, et quando in aliqua Ecclesia aliquod festum celebratur cum novem Lectionibus, quia in ea est solemne, aut consuetum in ea celebrari, quod proprias, et approbatas de festo Lectiones non habuerit.

10. Lectiones primi Nocturni leguntur cum titulo libri, ex quo sumuntur, nisi aliter in propriis locis notetur. Lectiones etiam secundi Nocturni quando sunt ex aliquo Sermone, vel Tractatu, leguntur cum titulo, et nomine auctoris, alias minime. Et similiter in tertio Nocturno præponitur Titulus auctoris, cujus est Homilia.

nam Augusti) cum non
 rus Dominicarum post
 e eis Libris annotatus
 Augusti, quia tunc
 libris omisiss, legi-
 a, quæ ponitur mense
 si fiat de aliqua Domi-
 nianam anticipare in fe-
 stivo dictum est de Domi-
 et 5, tunc post Officiu
 cipatæ, in sequentibus
 de Epistolis S. Pauli
 nicæ anticipatæ, et pe-
 is, omisiss aliis, quæ
 e præcedenti Hebd-
 otem observandum sit,
 ui quinque Dominica
 on habuerit nisi qua-
 is locis notatur.

de Scripturæ positæ in
 torum, leguntur in fe-
 antur in Proprio San-
 anum. Rursus quando
 in propria Ecclesia so-
 ratur: item quando ali-
 novem Lectionum oc-
 tragesima, et Quatuor-
 secunda feria Rogatio-
 ilia Ascensionis, in qui-
 officio de Tempore non
 Lectiones de Scriptura,
 tunc enim in festis
 et ad Lectiones de Scri-
 Communi Sanctorum,
 quibus ex supradictis
 dies Octava alicujus
 octavam, tunc in primo
 octavæ repetantur festi-
 in primo Nocturno festi-
 si vero occurrat dies
 tunc sumuntur Lectiones
 Lectiones secundi, et
 positæ in Communi
 aliter leguntur quando
 torum assignantur, et
 Ecclesia aliquod fe-
 cum novem Lectio-
 ea est solemne, aut
 celebrari, quod pro-
 patas de festo Lectiones

primi Nocturni leguntur
 libri, ex quo sumuntur
 propriis locis notatur,
 am secundi Nocturni
 ex aliquo Sermone, vel
 antur cum titulo, et
 is, alias minime. Et
 tertio Nocturno propo-
 ductoris, cujus est No-

11. In fine cujusque Lectionis dic-
 tur, *Tu autem Domine miserere no-*
stræ, et respondetur, *Deo gratias*.
 quod etiam fit in Lectionibus brevi-
 sibus in principio Completorii, et in
 e Prima post *Pretiosa*, præter-
 am in triduo majoris Hebdomadæ
 de Pascha, et in Officio Defunctorum,
 suis locis ponitur.

XXVII.

De Responsoriis post Lectiones.

RESPONSORIA dicuntur ad Matutinum
 post Lectiones: id est, postquam
 Lectionem dicitur unum Respon-
 sium, ut infra.

In festis novem Lectionum (præ-
 quam in festo Sanctorum Innocen-
 ti, quando non venerit in Domi-
 na) et in Dominicis ab octava Pa-
 se inclusive, usque ad Adventum
 usive, et a Dominicis infra octa-
 vā Nativitatis inclusive, usque ad Se-
 gesimam exclusive, dicuntur octo
 rum Responsoria: in fine tertii, et
 ti, et octavi dicitur *Gloria Patri*,
 repetitione partis Responsorii:
 Regularē est in fine ultimi Re-
 sponsorii cuilibet Nocturni, tam in
 novem, quam trium Lectionum;
 excepto tempore Passionis, quo tem-
 pore loco *Gloria Patri*, repetitur Re-
 sponsorium a principio, excepto etiam
 Officio Defunctorum, cujus loco dic-
 tur *Requiem æternam*, etc. Qui Ver-
 ba *Gloria Patri*, quibusdam diebus
 tur in primo Responsorio, ut in
 propriis locis annotatur. Post nonam
 Lectionem prædictis diebus quando
 tantum dicuntur Responsoria,
 mediate dicitur Hymnus, *Te*
Deum.

In Dominicis Adventus, et in Domi-
 nis a Septuagesima usque ad Domi-
 nam Palmarum inclusive, et in tri-
 ante Pascha, dicuntur novem Re-
 sponsoria, quia tunc non dicitur, *Te*
Deum.

In Officio autem trium Lectio-
 num, quando fit de festo, et in feriis
 propriis Paschalis, quod est inter Do-
 micam in Albis, et Ascensionem
 septa feria secunda Rogationum,
 na ponitur tertium Responsorium
 dicuntur duo Responsoria, quia post
 Lectionem dicitur, *Te Deum*. Qua-
 sponsoria in festis sumuntur de
 uni Sanctorum, et in dictis fe-
 temporis Paschalis, quando alla

propria non assignantur, sumuntur
 de Dominica, in qua primo sunt po-
 sita, hoc ordine: Secunda et quinta
 Feria, primum et secundum Respon-
 sorium primi Nocturni: Feria tertia
 et sexta primum et secundum Respon-
 sorium secundi Nocturni: Feria quar-
 ta, primum et secundum Responso-
 rium tertii Nocturni.

5. In aliis Feriis extra tempus Pa-
 schale dicuntur tria Responsoria (quia
 in illis non dicitur, *Te Deum*), hoc
 ordine: Feria secunda et quinta tria
 Responsoria primi Nocturni: Feria
 tertia et sexta tria Responsoria
 secundi Nocturni: Feria quarta et
 Sabbato, quando in eo fit de Feria,
 tria Responsoria tertii Nocturni
 Dominicæ præcedentis, in qua primo
 sunt posita. Verum quia in tertio No-
 cturno Dominicarum a tertia post
 Pentecosten inclusive, usque ad Ad-
 ventum exclusive, non habetur nisi
 unum Responsorium dicendum infra
 Hebdomadam, quod septimum in Do-
 minica, propterea quod est Responso-
 rium, *Duo Seraphim*, non dicitur nisi in
 prædictis Dominicis; ideo Feria quarta
 et Sabbato, quando Responsoria su-
 menda erunt ex tertio Nocturno, pri-
 mum Responsorium erit quod est se-
 ptimum Dominicæ: secundo et tertio
 loco dicitur ij et iij sequentis Feriæ,
 id est, post secundam et tertiam Le-
 ctionem dicitur secundum et tertium
 Responsorium, quod est ij et iij se-
 cundæ sequentis Feriæ, si propria Re-
 sponsoria habuerit; alioquin si non
 habuerit propria, dicitur secundum
 et tertium Responsorium primi No-
 cturni ejusdem Dominicæ. Ab Octava
 Epiphaniæ usque ad Septuagesimam
 habentur Responsoria propria in sin-
 gulis Feriis, excepto Sabbato: in quo,
 quando fit de Feria, dicuntur Respon-
 soria ferie quartæ.

6. Sumuntur autem Responsoria ex
 eo loco, ubi primo sunt posita, in
 principio mensis, vel Libri, et repe-
 untur in aliis sequentibus Dominicis
 illius mensis, in quibus alia non assi-
 gnantur, vel donec de illo libro legi-
 tur, unde sumpta sunt Responsoria,
 Quæ autem in prima Hebdomada men-
 sis posita sunt per ferias, repetuntur
 eodem ordine in eisdem feriis per se-
 quentes Hebdomadas, donec alia po-
 nantur. Ubi vero non adsunt propria,
 semper ex Nocturnis Dominicæ su-
 muntur dicto ordine.

7. Si Responsoria primi Nocturni

ejus Dominica, in qua primo ponuntur, propter Festum Duplex in ea occurrens, in ipsa Dominica poni non possint, ponantur prima die ejus Hebdomadae, in qua occurrit fieri de Feria, et omittantur alia, quæ forte in illa Feria propria haberentur. Si vero in tota Hebdomada non occurrat dies, in quo fiat de Feria, illa Responsoria ponantur in sequenti Hebdomada, vel Dominica similiter non impedita, et dummodo in ea alia Responsoria non sint primo ponenda; alioquin eo anno omittantur. Responsoria etiam, quæ in aliquibus Feriis per Hebdomadam habentur, si eo die, quo posita sunt, non possunt dici propter Festum occurrens, non sunt transferenda in aliam diem, sed omittuntur.

8. Tempore Paschali in fine Responsorii ante Versum additur *Alleluia*.

XXVHI.

De Responsoriis brevibus Horarum.

RESPONSORIA breviter dicuntur post Capitulum ad Primam, Tertiam, Sextam, et Nonam, et ad Completorium, præterquam in triduo ante Pascha usque ad Nonam Sabbati in Albis inclusive, quibus diebus non dicuntur. Ad primam, et Completorium semper dicuntur eodem modo, ut in Psalterio. In alijs Horis, quando sit Officium de Dominica, vel Feria per annum, dicuntur ut habentur in Psalterio. In Adventu autem, Quadragesima, tempore Passionis, et Paschali, ut suis locis habentur propria. In festis similiter, quando non habentur propria; dicuntur ut in Communi Sanctorum.

2. In fine Responsorii brevis dicitur, *Gloria Patri*, cum repetitione Responsorii, eo modo, quo ordinatur ad Primam in Psalterio, præterquam tempore Passionis: tunc enim non dicitur, *Gloria Patri*, in Officio de Tempore, sed solum repetitur Responsorium breve a principio.

3. In Responsorio brevis ad Primam, loco Versus, *Qui sedes*, etc. in Adventu dicitur, *Qui venturus es in mundum*, tam in Dominica, et Feriis, quam in Festis, excepto Festo Concept. B. Mariæ, et per Oct. in Nativit. Domini usque ad Epiphaniam, etiam in Festis occurrentibus, in festo Corporis Christi, et per Octavam,

et in omni Officio B. Mariæ tam novem, quam trium Lectionum, etiam si infra ejusdem Octavas fiat de Festo, vel de Dominica, dicitur, *Qui natus es de Maria Virgine*. In Epiphania, et per Octavam, et in festo Transfigurationis dicitur, *Qui apparuisti hodie*. A Dominica in Albis inclusive, usque ad Ascensionem exclusive, tam in Officio de Tempore, quam de Sanctis (excepto Officio S. Mariæ), semper dicitur, *Qui surrexisti a mortuis*. In Ascensione usque ad Pentecosten exclusive, dicitur, *Qui scandis super sidera*. In Pentecoste, et reliquo anni tempore, tam in Officio de Tempore, quam de Sanctis, dicitur, *Qui sedes ad dexteram Patris*; ut in Psalterio.

4. Responsoria breviter aliarum Horarum, quæ ponuntur in prima Dominica de Adventu, dicuntur per totum Adventum, quando sit officium de Tempore. Similiter quæ ponuntur in prima Dominica Quadragesimæ, dicuntur usque ad Dominicam Passionis exclusive. Et quæ ponuntur in Dominica Passionis, dicuntur usque ad Feriam quintam in Coena Domini exclusive. Item quæ ponuntur in Dominica in Albis, dicuntur usque ad Ascensionem exclusive. Quæ vero ponuntur in aliquo festo habente Octavam, dicuntur per totam Octavam, quando sit de Octava. In Officio autem B. Mariæ, tam novem, quam trium Lectionum, excepto Festo Assumptionis ejusdem, dicuntur semper Responsoria breviter de Communi Virginum.

5. Tempore Paschali, a Dominica in Octava Paschæ usque ad Sabbatum post Pentecosten inclusive, in fine Responsorii brevis ante primum Versum, dicuntur duo *Alleluia*, quæ etiam post dictum primum Versum repetuntur pro parte Responsorii, et in fine secundi Versus unum tantum *Alleluia*, tam in Officio de Tempore, quam de Sanctis, ut dicitur in Rubrica, quæ est in Sabbato in Albis. Extra tempus Paschale, quamvis in aliquibus Festis ad Tertiam, Sextam, et Nonam Responsorii brevibus addantur *Alleluia*, non ideo adduntur ad Primam, et Completorium.

XXIX.

De Capitulis.

CAPITULA semper dicuntur (præterquam a Feria quinta in Coena Do-

mini,
Albis e
ficio D
des, et
Antipho
dicto b

2. Ca
Psalteri
peris, in
tertia D
que ad
Epiphani
Capitula
Octavam
tum, et
Dominio
Alis ten
prio de
in Propri
unt; a
um. Ca
quando
mutatur

3. In
Octava
esima u
osten, e
in om
alum po
tur in
secundis
is, qua
4. In
rimam
clorum
is. Post
etur: D

ORATIO
dicitur
eat, et B
quando di
euntur po
llarum Or
horas Ora
tum brevis
tunc enim
Ad Comple
Antiphona
te sint Pri
llas.

2. Ad P
numquam
habentur in
riduo ante
omnes Hora
mudi inclu

B. Mariæ tam no-
lectionum, etiamsi
ivas fiat de Festo,
dicitur, *Qui natur
ine.* In Epiphania,
in festo Transfigu-
apparuit hodie,
is inclusive, usque
clusive, tam in Or-
quam de Sanctis
Mariæ), semper di-
a mortuis. In
ad Pentecosten ex-
scandis super si-
et reliquo anni
ciclo de Tempore,
dicitur, *Qui sedes
ris* : ut in Psal-

brevia aliarum Ho-
ur in prima Domi-
cuntur per totum
o sit officium de
quæ ponuntur in
uadragesima, di-
minicam Passionis
ponuntur in Domi-
norum usque ad Fe-
ena Domini exclu-
antur in Dominica
usque ad Ascensio-
is vero ponuntur
nte Octavam, di-
Octavam, quando
citur autem B. Ma-
iam trium Lectio-
sto Assumptionis
emper Responso-
um Virginum.

all, a Dominica in
ue ad Sabbatum
clusive, in fine
nte primum Ver-
o *Alleluia*, quæ
primum Versum
es Responsorii, et
us unum tantum
ciclo de Tempore,
t dicitur in Ru-
abbato in Albis
ale, quamvis in
tertiam, Sextam,
ris brevibus ad-
ideo adduntur
letorium.

X.
tulia.

dicuntur (præter
nta in Coena Do-

mini, usque ad Vesperas Sabbati in
Albis exclusive, et præterquam in Of-
ficio Defunctorum) ad Vesperas, Lau-
des, et alias Horas, dictis Psalmis, et
Antiphonis ; ad Completorium vero
dicto etiam Hymno.

2. Capitula Dominicalia posita in
Psalterio, in primis, et secundis Vesp-
eris, in Laudibus, et Horis dicuntur a
tertia Dominica post Pentecosten us-
que ad Adventum, et a secunda post
Epiphaniam usque ad Septuagesimam.
Capitula autem ferialia dicuntur post
Octavam Pentecostes usque ad Adven-
tum, et ab Octava Epiphaniæ usque ad
Dominicam primam Quadragesimæ.
aliis temporibus dicuntur ut in Pro-
prio de Tempore ; si sit de Sanctis, ut
in Proprio de Sanctis, cum propria ad-
dunt ; alioquin de Communi Sancto-
rum. Capitulum Primæ et Completorii
quando Capitula dicuntur) punquam
mutatur, ut in Psalterio.

3. In Dominicis ab Adventu usque
ad Octavam Epiphaniæ, et a Septua-
gesima usque ad tertiam post Pente-
osten, et in Feriis temporis Paschalis,
et in omnibus festis regulariter Cap-
itulum positum in primis Vesperis, di-
citur in Laudibus, ad Tertiam, et in
secundis Vesperis, quibusdam exce-
ptis, quæ suis locis assignantur.

4. In Feriis tempore Paschali ad
primam dicitur Capitulum, *Regi sæ-
clorum* : sicut in Dominicis, et Fe-
lis. Post Capitulum semper respon-
detur : *Deo gratias.*

XXX.

De Oratione.

ORATIO in Vesperis, et Laudibus di-
citur post Antiphonas ad Magnifi-
cat, et Benedictus immediate, nisi
quando dicendæ sunt Preces, quæ di-
cuntur post Antiphonam, et in fine
iliarum Oratio. Ad Primam, et alias
Horas Oratio dicitur post Responso-
rium breve, nisi dicendæ sint Preces ;
tunc enim Oratio dicitur post Preces.
ad Completorium Oratio dicitur post
Antiphonam, *Salva nos*, nisi dicen-
dæ sint Preces : et tunc dicitur post
illas.

2. Ad Primam, et Completorium
nunquam mutantur Orationes, quæ
habentur in Psalterio, præterquam in
triduo ante Pascha, in quo triduo ad
omnes Horas usque ad Nonam Sabbati
sancti inclusive post Psalmum, *Miser-*

rere, dicitur Oratio diei, ut suo loco
ponitur. In aliis Horis regulariter di-
citur Oratio, quæ dicta est in primis
Vesperis. In Quadragesima autem,
Quatuor Temporibus, Vigiliis, et Feria
secunda Rogationum, Oratio, quæ di-
cta est in Laudibus, dicitur tantum ad
Tertiam, Sextam, et Nonam. In Vesp-
eris autem sequentibus, si sit de Feria,
dicitur vel alia propria, ut in Quadra-
gesima, vel Dominicæ præcedentis, ut
in aliis Feriis. Quæ Oratio præceden-
tis Dominicæ semper dicitur in feriali
Officio per Hebdomadam, quando pro-
pria non assignatur. Infra octavas di-
citur Oratio, ut in die Festi : similiter
et in die Octava, nisi alia propria as-
signetur.

3. Ante Orationem, etiam quando
aliquis solus recitat Officium, semper
dicitur Versus, *Dominus vobiscum*, et
respondetur, *Et cum spiritu tuo*. Qui
Versus non dicitur ab eo, qui non
est saltem in ordine Diaconatus, nec
a Diacono præsentē Sacerdote, nisi de
illius licentia. Si quis autem ad Dia-
conatus ordinem non pervenerit, ejus
loco dicat, *Domine exaudi orationem
meam*, et respondetur, *Et clamor
meus ad te veniat*. Deinde dicitur,
Oremus, postea Oratio : quæ si unica
tantum dicatur, Versus, *Dominus vo-
biscum*, vel, *Dominus exaudi*, repeti-
tur finita Oratione, postquam fuerit
responsum, *Amen* : sin autem plures
Orationes dicendæ sint, ante quam-
libet Orationem dicitur Antiphona, et
Versus, deinde *Oremus* : et post ulti-
mam Orationem repetitur, *Dominus
vobiscum* : postea dicitur, *Benedicamus
Domino* : respondetur : *Deo gratias*.
Deinde dicitur Versus, *Fidelium
animæ*. Qui versus non dicitur post
Benedicamus Domino, ad Primam
ante Pretiosa, etc., neque ad Comple-
torium ante Versum, *Benedicat*, etc.,
nec quando post aliquam Horam im-
mediate sequitur Officium parvum
beate Mariæ, vel officium Defuncto-
rum, aut Septem Psalmi Penitentia-
les, vel solæ Litanie.

4. Si Oratio dirigatur ad Patrem,
concluditur, *Per Dominum*. Si ad Fi-
lium, *Qui vivis et regnas*. Si in prin-
cipio Orationis fiat mentio Filii, di-
catur, *Per eundem* ; si in fine Ora-
tionis, dicatur, *Qui tecum vivis et
regnas*. Si fiat mentio Spiritus sancti,
dicatur, *In unitate ejusdem Spiritus
sancti*, etc.

5. Quando plures Orationes dicun-

tur, prima tantum dicitur sub sua conclusione, *Per Dominum*, vel alter, ut supra: alia non concluduntur, nisi in ultima Oratione, sed unicuique Orationi semper præponitur *Oremus*, præterquam in Officio Defunctorum, in quo alio modo, quam ut supra, Orationes dicuntur: item in Litanis, Orationes omnes dicuntur conjunctim sub uno *Oremus*, ut suis locis habetur.

XXXI.

De Hymno, Te Deum.

HYMNUS, *Te Deum*, dicitur in omnibus Festis per annum, tam trium, quam novem Lectionum, et per eorum octavas, excepto festo sanctorum Innocentium, nisi venerit in Dominica; dicitur tamen in ejus die octava; dicitur etiam in omnibus Dominicis a Pascha Resurrectionis inclusive, usque ad Adventum exclusive, et a Nativitate Domini inclusive, usque ad Septuagesimam exclusive: et in omnibus Feriis temporis Paschalis, scilicet a Dominica in Albis, usque ad Ascensionem, excepta feria secunda Rogationum, in qua non dicitur.

2. Non dicitur autem in Dominicis Adventus, et a Septuagesima usque ad Dominicam Palmarum inclusive, neque in Feriis extra tempus Paschale.

3. Cum dicitur, omittitur semper nonum, vel tertium Responsorium, et statim dicitur post ultimam Lectionem.

4. Cum non dicitur, ejus loco ponitur nonum, vel tertium Responsorium: quo dicto statim inchoantur Laudes. Similiter quando dicitur, *Te Deum*, eo Hymno dicto statim inchoantur Laudes, præterquam in nocte Nativitatis Domini, quia tunc dicitur Oratio, postea celebratur Missa, ut suo loco notatur.

XXXII.

De Oratione Dominica, et Salutatione Angelica.

ORATIO Dominica, *Pater noster*, et Salutatio Angelica, *Ave Maria*, semper dicitur secreto ante omnes Horas, præterquam ad Completorium, in cujus principio post Lectionem brevem, *Fratres, Sobrii*, dicto Versu, *Adjutor nostrum*, dicitur tantum *Pater noster*, secreto, et in fine Completorii statim post Orationem B. Ma-

riæ, dicitur *Pater noster*, *Ave Maria*, et *Credo*, totum similiter secreto. Finitis Horis, et dicto Versu, *Fidelium animæ*, dicitur similiter secreto, *Pater noster*, tantum, nisi sequatur Officium B. Mariæ, quia tunc post illud dicitur, *Pater noster*, ut supra, et nisi alia Hora subsequatur: tunc enim dicitur semel tantum, *Pater noster*, cum *Ave Maria*, pro principio sequentis Horæ, qua finita, dicitur, *Pater noster*, ita ut semper dicatur in fine ultimæ Horæ. Si autem post Vesperas immediate sequatur Completorium, dicto, *Fidelium animæ*, incipitur Versus, *Jube domine benedicere*.

2. Quando in fine Orationis Dominicæ proferendum est clara voce, *Et ne nos inducas*, semper in principio eadem voce proferuntur hæc duo verba, *Pater noster*, ut in Precibus, et similibus: alias numquam proferuntur, sed dicitur totum secreto. Ad Laudes vero, et Vesperas, quando in feriali Officio dicuntur Preces, totum dicitur clara voce ab Hebdomadario.

3. Salutatio Angelica semper dicitur ante Officium beate Mariæ, quando non conjungitur cum Officio Domini, quia tunc sufficit dixisse eam in principio cum Oratione Dominica.

XXXIII.

De Symbolo Apostolorum et Symbolo S. Athanasii.

SYMBOLUM Apostolorum semper dicitur ante Matutinum, et Primam, et finito Completorio post Orationem Angelicam, totum secreto, etiam si ad Primam, et Completorium iterum dicendum sit cum Precibus. Quando vero dicitur cum Precibus ad Primam, et Completorium, clara voce profertur, *Credo in Deum*, et in fine, *Carnis resurrectionem*, reliquum dicitur secreto, alias totum secreto dicitur ut supra.

2. Symbolum S. Athanasii dicitur ad Primam post Psalmum, *Retribue*, in omnibus Dominicis per annum, quando Officium sit de Dominica, exceptis Dominicis infra octavas Nativitatis Domini, Epiphaniæ, Ascensionis, et Corporis Christi, ac Dominica Resurrectionis, et Pentecostes, in quibus dicuntur tantum tres Psalmi consuevi ut in Festis. In Dominicis infra alias octavas, et in Dominica Trinitatis di-

itur, alia
estum I
lica. Et
Patri.

PRECES
quand
incipiente
ater no
2. Prec
Comple
cuntur
vas, nec
a sexta,
nsionis,
ficium d
multiplic
on dicunt
ntur.
3. Preces
ras dist
ntur tan
adragese
Vigiliari
otis Vigi
ilia, et
ostes) e
in ali
m dicunt
non de
in Fe
æ, et Q
Preces
on sequ
um dicit
sed fle
Preces
dario usq
discum, a
sumstant
a. Bened
am Orati
In Vigi
tantum
ad Ves
itur, qu
ost Vigi
mus dies
dicuntur
enda sit
tis, et n
vatur, qu
bato Quat
sit Offici
occurrat
a: tunc
ne dicunt
da sit Ora

Hiem

oster, Ave Maria, aliter secreto. *Flos Versus, Fidelium* aliter secreto, *Pater noster* sequatur *Officium* tunc post illud *ter*, ut supra, et quatuor : tunc enim in, *Pater noster*, pro principio se-
nita, dicitur, *Pater noster* dicatur in Si autem post *Versum* sequatur *Completo-
rium antima*, incipit *domine benedi-*
e *Orationis* Domini-
est clara voce, Et
mper in principio
runtur hæc duo
r, ut in *Precibus*,
numquam profecto
sequatur secreto. Et
asperas, quando in-
tuntur : *Preces*, to-
voce ab Hebdoma-

II.
apostolorum
S. Athanasii.

orum semper dici-
um, et Primam, et
post *Orationem* An-
creto, etiam si ad-
corum iterum di-
Precibus. Quando
Precibus ad Pri-
mum, clara voce
Deum, et in fine
nem, reliquum di-
notum secreto dici-

thanasii dicitur ad
um, *Retribue*, in
per Annum, quan-
dominica, excepta
ctavas *Nativitatis*
Ascensionis, et
Dominica Resur-
costes, in quibus
Psalmi consue-
nificis infra alia
nica *Trinitatis* de-

itur, alias nunquam, neque si aliquod
estum Duplex celebretur in Domi-
nica. Et in fine illius dicitur, *Gloria*
Patri.

XXXIV.

De Precibus.

PRECES sunt aliquot Versus, qui al-
quando dicuntur ante *Orationem*,
incipientes a *Kyrie eleison*, vel a
Pater noster.

2. *Preces* Dominicæ ad Primam,
Completo-rium ut in Psalterio, non
cuntur in Duplicibus, nec infra Oc-
tas, nec in Vigilia Epiphaniæ, et Fe-
a sexta, et Sabbato post Octavam As-
nionis, etiam si infra octavam fiat
ficium de Dominica, vel alio festo
miduplici, quia tunc ratione octavæ
on dicuntur; alias autem semper di-
cuntur.

3. *Preces* feriales ad Laudes, et per
as distinctæ, ut in Psalterio, di-
cuntur tantum in Feriis Adventus,
adagesimæ, Quatuor Temporum,
Vigiliarum, quæ jejunantur, (ex-
tis Vigilia Nativitatis Domini, ac
illa, et Quatuor Temporibus Pen-
estes) et tunc dicuntur flexis geni-
bus. In aliis Feriis per annum num-
quam dicuntur nisi Dominicæ, et in
non flectuntur genua.

In Feriis Adventus, Quadrage-
mæ, et Quatuor Temporum, dicun-
tur *Preces* feriales etiam ad Vesperas
non sequatur festum : ad Comple-
to-rium dicuntur consuetæ de Domi-
nica, sed flexis genibus. Dicuntur au-
tem *Preces* flexis genibus ab Hebdo-
mario usque ad Versum, *Dominus*
discum, ante primam *Orationem*; a
sumstantibus autem usque ad Ver-
bum, *Benedicamus Domino*, post ul-
timam *Orationem*.

In Vigiliis *Preces* feriales dicun-
tantum ad Matutinum, et per Ho-
ram ad Vesperas vero sequentes non
dicuntur, quia inde fit de festo. Quod
post Vigiliam S. Mathiæ sequatur
mus dies Quadragesimæ, in Vespere
dicuntur *Preces* feriales, quamvis
enda sit *Oratio* Dominicæ præce-
tis, et non Vigiliæ. Quod etiam
vatur, quando in Feria sexta, et
bato Quatuor Temporum Septem-
bus fit *Officium* de feria, cum in eis
occurrat Festum novem Lectio-
nibus : tunc enim in Vesperis feria-
les dicuntur *Preces*, quamvis di-
ca sit *Oratio* Dominicæ præceden-

Hiemalis.

tis, non autem feriæ Quatuor Tempo-
rum.

6. Psalmus, *Miserere*, dicitur cum
Precibus ad Vesperas tantum, et Psalmus,
De profundis ad Laudes. In Of-
ficio Defunctorum dicuntur Psalmi,
qui in eo Officio designantur.

XXXV.

De Commemorationibus commu-
nibus, seu Suffragiis Sancto-
rum.

COMMEMORATIONES communes, seu
Suffragia de Sanctis, quæ habentur
in Psalterio post Vesperas Sabbati, di-
cuntur in fine Vesperarum, et Laudum
ab Octava Epiphaniæ usque ad Domi-
nicam Passionis exclusive, et ab Octa-
va Pentecostes usque ad Adventum
exclusive, in Dominicis, Feriis et Fe-
stis (nisi Officium sit Duplex, vel in-
fra octavas, etiam si de Dominica, vel
Semiduplici infra eas fiat) et illis ad-
jungitur commemoratio de Patrono,
vel Titulo Ecclesiæ, ante vel post com-
memorationem de Sancta Maria, et de
Apostolis, pro dignitate illius; ita ta-
men, ut semper ultimo loco ponatur
commemoratio de Pace. Et ante illas
in feriali Officio fit commemoratio de
Cruce, quæ habetur in Psalt. post Lau-
des Feriæ secundæ.

2. Tempore Paschali fit alia com-
memoratio de Cruce, ut ibi ponitur in
Laudibus Feriæ secundæ post Domi-
nicam in Albis, et ea solum tunc di-
citur : non tamen in Duplicibus, neque
infra Octavas.

3. Si facienda sit commemoratio
alicujus Festi occurrentis, semper fit
ante ipsa Suffragia consuetæ, etiam
ante commem. de Cruce.

4. Commemoratio de sancta Maria
non fit cum aliis, quando dicitur ejus
Officium parvum, nec quodcumque
sit Officium de ea.

XXXVI.

De Antiphonis B. Mariæ in fine
Officii.

ANTIPHONÆ beate Mariæ posite in
fine Psalterii post Completo-rium,
singulæ dicuntur pro temporis di-
versitate, ut ibi annotatur, præter-
quam in triduo majoris Hebdomadæ
ante Pascha.

2. Dicuntur autem extra Chorum,
tantum in fine Completo-rii, et in fine
Matutini, dictis Laudibus, si tunc ter-

minandum sit Officium : alioquin, si
alia subsequatur Hora, in fine ultimæ
Horæ. In Choro autem semper dicun-
tur, quandoquunque terminata aliqua
Hora discedendum est a Choro.

3. Numquam vero dicuntur post al-
quam Horam, quando subsequitur
cum Officio dei Officium Defuncto-
rum, vel Septem Psalmi Pœnitentiales,
aut Litanie, præterquam post Com-
pletorium, in quo semper dicuntur,
etiam si prædicta subsequantur : ne-
que etiam dicuntur, quando post al-
quam Horam immediate subsequitur
Missa. Dicuntur autem flexis genibus
(præterquam in diebus Dominicis, a
primis Vesperis Sabbati et toto tem-

pore Paschali) Hebdomadario tamen ad
Orationem surgente.

XXXVII.

De Officio parvo B. Mariæ et aliis.

DE Officio parvo B. Mariæ, de Officio
Defunctorum, de Septem Psalmis
Pœnitentialibus, et Litanis, et de Psalmis
Gradualibus, quando, et quemodo,
tam in Choro, quam extra Chorum,
dicenda sint, habentur suis locis pro-
pria Rubricæ circa finem Breviarii.

2. Tempore Paschali in Officio parvo
beate Mariæ, quod dicitur in Choro,
non additur, *Alleluia*, Antiphonis, ne-
que Versibus, neque Responsoriis.

In qua
pieri, d
tum, si
errant.
In secu
ceden
ficio seq
Ex utr
perietur
Primum
s in qua
quibus
m occu
da juxta
o, et ex
endum.
Exempli
sibi i
mæ Clas
erit q
mæ Ta
merus f
x, quan
m locis
sibi inv
tem jux
a sic hab
1. Trans
secundo
prædic
um fiat d
ia cum
mo seu
to in su
o, ut Du
undo ve
iori part
minica p
In aliqu
illus appo
illus occu
test : vel
tatur in
nn.
Scire tam
cia prima
ra per an
ria major

II.
tomadario tamen ad
e.

VII.

B. Mariæ et aliis.

B. Mariæ, de Officio
de Septem Psalmis
Litanis, et de Psal-
mando, et quomodo,
am extra Chorum,
ntur suis locis pro-
finez Breviaril.
nali in Officio parvo
dicitur in Choro-
tia, Antiphonis, ne-
ne Responsoriis.

DUÆ TABELLÆ

EX RUBRICIS GENERALIBUS EXCERPTÆ.

*In quarum prima statim videri
plurim, de quo celebrandum erit Of-
fium, si plura eodem die Festa oc-
currant.*

*In secunda vero, quomodo Officium
precedens concurrat in vespertis cum
Officio sequentis diei.*

*Ex utraque Tabella hoc ordi-
ne perietur quod queritur.*

Primum inveniat numerus posi-
tus in quadrangulo illo, in quo Festa,
quibus est controversia, sibi invi-
cem occurrunt: deinde legatur Re-
gula juxta dictum numerum descri-
bitur, et ex ea clare videbitur quid sit
agendum.

Exempli gratia. Quadrangulus, in
quo sibi invicem occurrunt Duplex
primæ Classis, et Dominica primæ Clas-
sis, erit qui est in angulo superiori
primæ Tabellæ, in quo signatus est
numerus 1, quia si ad eum tam Du-
plex, quam Dominica prædicta ex eo-
dem locis recto tramite pergerent, in
quo sibi invicem occurrerent. Regula
autem juxta dictum numerum appo-
sita sic habet.

*1. Translatio de primo, Officium
secundo. Id est, Duplex primæ Clas-
sis prædictum transferatur, et Offi-
cium fiat de Dominica primæ Classis;
quia cum in his regulis dicitur, de
primo seu precedenti, intelligitur de
Festo in superiori parte Tabellæ appo-
sito, ut Duplex prædictum; cum de
secundo vel sequenti, de Festo in in-
feriori parte sub numeris appposito, ut
Dominica prædicta.*

In aliquibus autem quadrangulis
nullus appositus est numerus, vel quia
nullus occurrit, neque concursus esse
testis: vel quia in propriis locis ad-
notatur in Breviario quid sit agen-
dum.

Scire tamen oportet, quæ sint Du-
plex primæ et secundæ Classis et ma-
jores per annum, et quæ Dominicæ et
alia majores dicantur.

DUPLICIA PRIMÆ CLASSIS

*In quibus nulla sit commemoratio
quorumcumque Festorum occur-
rentium, nisi prout supra in Ru-
bricis:*

Nativitas Domini.
Epiphania Domini.
Pascha Resurrectionis, cum tribus an-
tecedentibus et duobus sequentibus
diebus.
Ascensio Domini.
Pentecostes, cum duobus sequentibus
diebus.
Festum Corporis Christi.
Nativitas S. Joannis Baptistæ.
Festum sanctorum Apostolorum Pe-
tri et Pauli.
Assumptio B. Mariæ virginis.
Festum omnium Sanctorum.
Dedicatio propriæ Ecclesiæ.
Patronus vel Titulus Ecclesiæ.

DUPLICIA SECUNDÆ CLASSIS

*in quibus de Simplicibus sit comme-
moratio in Laycibus tantum:*

Circumcisio Domini.
Festum SS. Nominis Jesu.
Festum sanctissimæ Trinitatis.
Conceptio
Nativitas
Annuntiatio
Visitatio
Purificatio
Dedicatio S. Michaelis Archangel.
Natalitia undecim Apostolorum.
Festa Evangelistarum.
Festum S. Stephani Protomartyris.
Festum S. Laurentii Martyris.
SS. Innocentium Martyrum.
Festum, et Patrocinium S. Joseph
Sponsi B. Mariæ Virginis, Confes-
soris.
Inventio sanctæ Crucis.

DOMINICÆ MAJORES
dividuntur in duas Classes.

DOMINICÆ PRIMÆ CLASSIS

• quæ nunquam omittuntur.

Prima Adventus.
Prima Quadragesimæ.
Passionis.
Palmarum.
Paschæ.
In albis.
Pentecostes.
Trinitatis.

DOMINICÆ SECUNDÆ CLASSIS

quæ non omittuntur, nisi occurrente
Patrôno vel Titulari Ecclesiæ, et
ejusdem Dedicatione: et tunc de
eis fit semper commemoratio in
utrisque Vesperis et Laudibus.

Secunda	}	Adventus.
Tertia		
Quarta		
Dominicæ	}	Septuagesimæ.
		Sexagesimæ.
		Quinquagesimæ.
Secunda	}	Quadragesimæ.
Tertia.		
Quarta		

DUPLICIA MAJORA PER ANNUM
quæ aliis duplicibus minoribus
præferuntur.

Transfiguratio Domini.
Exaltatio sanctæ Crucis.
Festum Pretios. Sanguinis D. N. J. C.
Festum SS. Nominis
Præsentatio
Festum Nivis
Comm. de Monte Carm.
Solemnitas SS. Rosarii
Duo Festa Sept. Dolor.
Festum de Mercede
Apparitio S. Michaelis Archangeli.
Decollatio S. Joannis Baptiste.
Cathedra S. Petri utraque.
Festum ejusdem ad Vincula.
Conversio S. Paull.
Festum S. Joannis ante portam Lat.
nam.
S. Barnabæ Apostoli.
S. Joachin Patris B. M. V. Cont.
S. Annæ Matris B. M. V.
Patronorum minus principallium.

Feriæ majores, de quibus semper fit
commemoratio.

Adventus.
Quadragesimæ.
Quatuor Temporum, et
Secunda Rogationum.

Duplex p
Duplex s
Duplex p
Dies infr
Dies Oct
Semidup
Implex,
sancta M
eria Ma
igilia,
Transla
Officiu
Officiu
transla
Comme
primo,
secund
Officiu
comme
cundo.
Nihil d
cium de
Officiu
nihil de
Officiu
comme
nus dig
Officiu
translat
digno.

TANDUM.
que, etia
ia, vel D
rens in V
Pentecoste
die Octa
arta Clier
domada,
Pentecoste
Festo Col
umptionis
m Sancto
fra Octav
Patrôno,

SI OCCURAT EODEM DIE

Duplex primæ Classis, et	6	4	0	6	2	4	6	2	2	8	4	4	1
Duplex secundæ Classis,	4	4	0	4	2	4	6	2	8	1	4	1	1
Duplex per Annum,	4	4	0	4	2	1	4	8	1	1	4	1	1
Dies infra Octavam,	4	4					3	7	3	5	5	3	3
Dies Octavæ,	4	4					4	2	3	3	4	3	3
Semiduplex,	4	4					4	1	1	1	1	1	1
Simplex,	3	3	3				3	3	3	3	5	3	3
Sancta Maria in Sabbato	5	5	0	4	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Feria Major,	6	0	6	4	3	3	3	3	3	3	0	0	0
Vigilia,	0	5	6	4	3	3	3	3	3	5	0	0	0
Translatio de primo,	Vigilia.	Feria major.	Sancta Maria in Sabbato.	Simplex.	Semiduplex.	Dies Octavæ.	Dies infra Octavam.	Duplex per Annum.	Duplex secundæ Classis.	Duplex primæ Classis.	Dominica per Annum.	Dominica secundæ Classis.	Dominica primæ Classis.
Officium de secundo.													
Officium de primo, translatio de secundo.													
Commemoratio de primo, Officium de secundo.													
Officium de primo, commemoratio de secundo.													
Nihil de primo, Officium de secundo.													
Officium de primo, nihil de secundo.													
Officium de digniori, commemoratio de minus digno.													
Officium de digniori, translatio de minus digno.													

NOTANDUM, quod Duplex quodcumque, etiam Patroni, et Tituli Ecclesie, vel Dedicationis ejusdem, occurrens in Vigiliis Nativitatis Domini Pentecostes, in die Circumcisionis, die Octava Epiphaniæ, in Feria quarta Cinerum, ac in tota majori hebdomada, et infra Octavas Paschæ Pentecostes, in Ascensione Domini, Festo Corporis Christi, in Festo assumptionis Beatæ Virginis, et omnium Sanctorum, transferatur infra Octavam Epiphaniæ fit tantum Patrono, vel Titulari Ecclesie, et

ejusdem Dedicatione, cum commemoratione Octavæ : alia Festa transferuntur post Octavam.

Infra Octavam Corporis Christi, Semiduplex transferatur, neque fit de Duplici translatio; et de ea, quocumque adveniente Duplici, fit commemoratio.

Infra illas Octavas, in quibus fit de Festis occurrentibus Semiduplex occurrens in Dominica, transferatur in proxime sequentem diem quæ si fuerit impedita alio simili Festo, transferatur post Octavam.

De Octava Nativitatis Domini, Epi-

phanias, et Corporis Christi, semper fit commemoratio quocumque Festo in illis occurrente.

De aliis Octavis, quæ non sunt in Calendario, nihil fit. Feria quarta Cinerum usque ad Dominicam in albis, et à Vigilia Pentecostes usque ad Festum Trinitatis inclusive, et à die 17. Decembris usque ad Epiphaniam.

Dies Octavæ nunquam transferuntur: ideo quamquam Nativitas S. Joannis Baptistæ occurrens in die Corporis Christi, transferatur in diem sequentem: non tamen transferuntur Octavæ, sed de ea fit tantum commemoratio in Officio de Octava Corporis Christi. Circa alias vero Octavæ observanda est Rubrica particularis num. VII: ab ea tamen excipiendum Festum Portiunculæ, quod vim habet Festi sollemnis non transferendi ob concurrentiam Octavæ ejusdem Patroni, Titularis, aut Dedicationis Ecclesiæ.

Si occurrat, ut Patronus, vel Titulus Ecclesiæ descriptus sit eodem die

in Calendario cum aliis Sanctis, in ea Ecclesia fit tantum de Patrono, vel Titulari, absque commemoratione aliorum. Qui si in dicto Calendario descripti sint sub Officio Duplici, vel Semiduplici, transferuntur in primam diem simili Officio non impeditam; et de eis fiat Officium Semiduplex, nisi tamen sint de majoribus Festis, quia tunc de translatio quoque fiat Officium Duplex, ac si proprio die celebraretur. Si vero in Calendario omnes sint tamquam Festum Simplex, de illis nihil fit.

De Feriis Adventus et Quadragesimæ, quando de eis non fit Officium, fit commemoratio in utrisque Vesperis et Laudibus cujuscumque Festi: de Quatuor Temporibus, et Feria secunda Rogationum, ac Vigiliis, in Laudibus tantum. Si vero aliqua Vigilia occurrat in Adventu, Quadragesima, et Quatuor Temporibus, vel in diebus Festorum Duplicitum primæ Classis, sive Patroni, vel Tituli, aut Dedicationis Ecclesiæ, de ea nihil fit nec etiam in Laudibus.

Dom
Dom
Dupl
Dupl
Patro
Dupl
Dupl
Semi
Dies
Dies
1 Tot
2 Tot
de
3 Tot
mo
4 Tot
me
5 Cap
me
6 Tot
mo
Simplex
to,
curr

NOTANDUM
ris d
poris Ch
tava, cu
dentis fe
solemn
cunda
fieret Off
Octava.
In sec
Epiphani
Corporis
fit tantu
fuerit pri
Patronus
Ecclesiæ

QUANDO CONCURRIT

Dom major, seu j et ij class. cum	0	4	3	4	4	3	3	3	3	0	
Dominica minor, seu per annum	0	4	3	4	4	3	3	1	1	0	
Duplex primæ Classis,	2	2	4	2	4	4	4	0	4	4	
Duplex secundæ Classis,	4	4	4	4	4	4	4	3	6	4	
Patronus, seu Titulus Ecclesiæ,	2	2	4	2	4	4	4	0	4	4	
Duplex per Annum majus,	4	4	4	4	4	4	6	1	3	4	
Duplex per Annum minus,	4	4	5	4	4	5	3	1	3	4	
Semiduplex,	4	5	3	4	5	3	3	1	1	5	
Dies Octavæ,	4	4	5	4	4	5	3	1	3	4	
Dies infra Octavam,	0	0	3	4	5	3	3	1	1	5	
1 Totum de sequenti, nihil de præcedenti.	Sanc ta Ma ri a in Sab ba to.	Die in fra Oc ta vam.	Die Oc ta væ.	Sim pli ci.	Sem idu pli ci.	Duplici per Annum minore.	Duplici per Annum majore.	Patronus, seu Titulo Ecclesiæ.	Duplici secundæ Classis.	Duplici primæ Classis.	Dominica quæcumque.
2 Totum de præcedenti, nihil de sequenti.											
3 Totum de sequenti, commemoratio de præcedenti.											
4 Totum de præcedenti, commemoratio de sequenti.											
5 Capitulum de sequenti, commemoratio de præcedenti.											
6 Totum de digniori, commemoratio de minus digno.											
Simplex, et S. Maria in Sabbato, Féria, et Vigilia non concurrunt.											

NOTANDUM, quod in primis Vesperis diei Octavæ Ascensionis et Corporis Christi, totum Officium fit de Octava, cum Commemoratione præcedentis festi Duplicis, nisi fuerit Festum solemne principale, vel primæ vel secundæ Classis, quia tunc de Festo fieret Officium, et Commemoratio de Octava.

In secundis Vesperis diei Octavæ Epiphaniæ, Paschæ, Ascensionis, et Corporis Christi, de sequenti Duplici fit tantum Commemoratio, nisi illud fuerit primæ, vel secundæ Classis, seu Patronus, vel Titulus, aut Dedicatio Ecclesiæ: quia tunc de Festo fieret

Officium, et de Octava Commemoratio. Et similiter die Octava Corporis Christi in secundis Vesperis concurrente cum die Octava S. Joannis Baptistæ, Vesperæ erunt de Octava Corporis Christi cum Commemoratione Octavæ S. Joannis.

In secundis Vesperis Duplicis secundæ Classis non fit Commemoratio de die infra Octavam, nisi quando de ea fieri debeat Officium die sequenti.

Cum plures sunt Commemorationes, servetur hic ordo: De Duplici, de Dominica, de Semiduplici, de die infra Octavam, de Féria majori, seu Vigilia, de S. Maria in Sabbato, de Simplici.

ORATIO.

A PAPA URBANO VIII EDITA.

ANTE oculos tuos, Dómine
culpas nostras fériamus, et
plagas quas accépimus, con-
fériamus.

Si pensámus malum quod fé-
cimus, minus est quod páti-
mur, majus est quod meré-
mur.

Grávius est quod commísimus,
lévius est quod tolerámus.

Peccáti poenam sentimus, et
peccáandi pertináciam non
vitámus.

In flagéllis tuis infirmitas no-
stra téritur, et iniquitas non
mutátur.

Mens aegra torquétur, et cer-
vix non fléctitur.

Vita in dolore suspirat, et in
ópere non se emendat.

Si expéctas, non corrigimur :
si vindicas, non durámus.

Confitémur in correctióne quod
égimus : obliviscimur post
visitatióem quod flévimus.

Si exténderis manum, faciéndam
promittimus : si suspénderis
gladium, promissa non sól-
vimus.

Si férias, clamámus ut parcas :
si pepérceris, iterum provo-
cámus ut férias.

Habes Dómine confiténtes reos :
nóvimus quod nisi dimittas,
recte nos périmas.

Praesta Pater omnipotens sine
mérito quod rogámus, qui
fecisti ex nihilo qui te rogá-
rent. Per Christum Dómi-
num nostrum. Amen.

ŷ. Gregem tuum Pastor aetérne
non déseras.

ñ. Sed per beátos Apóstolos
tuos perpétua defensióne
custódias.

ŷ. Prótege. Dómine pópulum
tuum ad te clamántem, et
Apostolórum tuórum patro-
cinio confidéntem.

ñ. Perpétua defensióne custó-
dias.

ŷ. Oráte pro nobis sancti Apó-
stoli Dei.

ñ. Ut digni efficiámur promís-
sionibus Christi.

ORATIO.

PRAESTA quæsumus omnipo-
tens Deus : ut nullis nos per-
mittas perturbatióibus cón-
cuti, quos in Apostólicæ con-
fessiónis petra solidásti. Per
Dóminum.

ñ. Amen.

IMPLORET, clementíssime Dó-
mine, nostris opportúnam
necessitatibus opem devóte a
nobis proláta meditatio, qua
sanctus olim Joánnes Chryso-
stómus, in hac Basilica cón-
ditus, te cum beatíssimis Apó-

A.

omnipotens sine
rogamus, qui
lo qui te rogá-
ristum Dómi-
Amen.

Pastor ætérne

tos Apóstolos
a defensione

ine pópulum
clamántem, et
uórum patro-
em.

sione custó-

is sancti Apó-

amur promi-
ti.

o.

amus omnípo-
nullis nos per-
ciónibus cón-
stólicæ con-
solidásti. Per

ntissime Dó-
oportúnam
em devóte a
editatio, qua
nes Chryso-
sílica cón-
dissimis Apó-

tolis Petro et Paulo repræ-
sentávit sic colloquéntem : Cir-
cúmdate hanc novam Sion, et
circumvalláte eam : hoc est,
custodite, munite, précibus
firmáte; ut quando iráscor in
tempore, et Orbem terræ con-
túto, aspiciens sepúlcrum ve-
trum numquam desitúrum,
et quæ libénter própter me gé-
ntis stigmata, iram misericór-

dia vincam, et ob hanc perci-
piam vestram intercessiónem.
Etenim quando Sacerdótium et
Regnum video lacrymári, sta-
tim quasi compátiens ad com-
miseratióem flector, et illius
meæ vocis reminiscor : Próte-
gam Urbem hanc propter Da-
vid servum meum, et Aaron
sanctum meum. Dómine, fiat,
fiat : Amen, Amen.

ORATIO

DICENDA ANTE DIVINUM OFFICIUM.

APERI Dómine os meum ad benedicéndum nomen sanctum tuum : munda quoque cor meum ab ómnibus vanis, pervérsis, et aliénis cogitationibus : intellectum illúmina, affectum inflamma; ut digne, attén-te, ac devóte hoc Officium recitáre váleam, et exaudiri mérear ante conspéctum divínæ Majestátis tuæ. Per Christum Dóminum nostrum. *ñ. Amen.*

Dómine, in unióne illius divínæ intentiónis, qua ipse in terris laudes Deo persolvisti, has tibi Horas persólvo.

Orationem sequentem devote post Officium recitantibus Leo Papa X defectus et culpas in eo persolvendo ex humaná fragilitate contractas indulsit.

SACROSANCTÆ et individuæ Trinitáti, crucifixi Dómini nostri Jesu Christi humanitáti, beatissimæ et gloriosissimæ semperque virginis Mariæ fœcúndæ integritáti, et ómnium Sanctórum universitáti, sit sempitérna laus, honor, virtus et glória, ab omni creatúra, nobisque remissio ómnium peccatórum, per infinita sæcula sæculórum. *ñ. Amen.*

γ. Beáta viscera Mariæ virginis, quæ portavérunt æterni Patris Filium.

ñ. Et beáta úbera, quæ lactavérunt Christum Dóminum. Pater noster. Ave María.

DICENDA

pro se

EXAUDI
E prec
miser
e et S
gnas i
ñ Ame

Bened
dicat

ñ. Am
Uniger
medice
tur.

Spiritu
net se

IN

et pro te

PSIUS p
rios ad

Spiritu
in sæcula

ñ. Ame

B

Deus P

nobis p

ñ. Ame

Christu

gaudia

Ignem

Deus in

ABSOLUTIONES ET BENEDICTIONES

DICENDÆ ANTE LECTIONES IN OFFICIO NOVEM, ET TRIUM LECTIONUM.

IN I NOCTURNO,

pro secunda et quinta Feria,

ABSOLUTIO.

EXAUDI Dómine Jesu Christe
preces servorum tuorum,
miserere nobis: qui cum Pa-
tre et Spiritu sancto vivis et
regnas in sæcula sæculorum.

ñ. Amen.

BENEDICTIONES.

Benedictione perpetua bene-
dicat nos Pater æternus.
ñ. Amen.

Unigenitus Dei Filius nos be-
nedicere et adjuvare digne-
tur.

Spiritus sancti gratia illumi-
net sensus et corda nostra.

IN II NOCTURNO.

et pro tertia et sexta Feria,

ABSOLUTIO.

PSIUS pietas et misericordia
nos adjuvet, qui cum Patre
et Spiritu sancto vivit et regnat
in sæcula sæculorum.

ñ. Amen.

BENEDICTIONES.

Deus Pater omnipotens sit
nobis propitius et clemens.
ñ. Amen.

Christus perpétuæ det nobis
gaudia vitæ.

Ignem sui amoris accendat
Deus in cordibus nostris.

IN III NOCTURNO,

et pro Feria quarta et Sabbato,

ABSOLUTIO.

AVINCULIS peccatorum no-
strorum absolvat nos omni-
potens et misericors Dóminus.
ñ. Amen.

BENEDICTIONES.

7 Evangelica lectio sit nobis
salus et protectio. ñ. Amen.

8 Divinum auxilium maneat
semper nobiscum.

9 Ad societatem civium super-
nórum perducatur nos Rex
Angelórum.

*Si officium fit de Sancto no-
vem Lectionum, octava Bene-
dictio erit,*

Cujus festum colimus, ipse,
vel ipsa intercedat pro nobis
ad Dóminum.

*Quando sunt plures, dicitur,
Quorum, vel Quarum festum
colimus, ipsi, vel ipsæ interce-
dant pro nobis ad Dóminum.*

*Si Officium fit de sancta Ma-
ria, octava Benedictio erit,*

Cujus festum colimus, ipsa
Virgo virginum intercedat pro
nobis ad Dóminum.

*Si in ultima Lectione legen-
dum sit aliud Evangelium cum
Homilia, nona Benedictio erit,*

Per Evangelica dicta deleantur
nostra delicta.

In Officio trium Lectionum dicuntur Absolutiones et Benedictiones prædictæ ordine superius in Rubricis generalibus, et in prima Dominica de Adventu descripto: et in eo, quando non legitur Homilia cum Evangelio, et Benedictiones dicenda sunt ex tertio Notanda: prima Benedictio dicenda.

- 1 Ille nos benedicat, qui sine fine vivit et regnat.
- 2 Divinum auxilium.
- 3 Ad societatem.

In Officio trium Lectionum,

quando legitur Homilia cum Evangelio, prima Benedictio erit,

- 1 Evangelica lectio.
- 2 Divinum auxilium.
- 3 Ad societatem.

In officium fit de Sancto trium Lectionum, prima Benedictio erit,

- 1 Ille nos benedicat, qui sine fine vivit et regnat.
- 2 Cujus, vel Quorum.
- 3 Ad societatem.

In Officio de S. Maria in Sabbato, Absolutio et Benedictiones quæ ibidem ponuntur.

DIS

ante Ma

DATER
sanct
diveniat
tantas tu
erra. Pa
anum
itte nol
et no
bus nos
as in ter
os a ma
ve Ma
A minus
n muliér
ructus ve
maria, ma
is pecca
ora mort
In pri
primæ, ac
icitur eti
olorum.
CREDO in
nipotér
t terræ. E
ilium eju
ostrum;
Hiemo

PSALTERIUM

DISPOSITUM PER HEBDOMADAM

CUM ORDINARIO OFFICII DE TEMPORE.

PARS HIEMALIS.

DOMINICA AD MATUTINUM.

ante Matutinum, et omnes Horas, præterquam ad Completorium, dicitur secreto :

PATER noster, qui es in cœlis : sanctificetur nomen tuum : advéniat regnum tuum : fiat voluntas tua, sicut in cœlo, et in terra. Panem nostrum quotidianum da nobis hodie : et mitte nobis debita nostra, sicut et nos dimittimus debitoribus nostris : et ne nos induas in tentationem : sed libera nos a malo, Amen.

AVE Maria, grátia plena : Dominus tecum : Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui Jesus. Sancta Maria, mater Dei, ora pro nobis peccatoribus nunc, et in hora mortis nostræ, Amen.

In principio Matutini, et primæ, ac in fine Completorii, dicitur etiam Symbolum Apostolorum.

CREDO in Deum, Patrem omnipotentem, Creatorem cœli et terræ. Et in Jesum Christum filium ejus unicum, Dominum nostrum ; qui conceptus est de

Hiemalis.

Spiritu sancto, natus ex Maria virgine, passus sub Póntio Piláto, crucifixus, mortuus, et sepultus : descendit ad inferos : tertia die resurrexit a mortuis : ascendit ad cœlos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipotentis : inde venturus est judicare vivos et mortuos. Credo in Spiritum sanctum, sanctam Ecclesiam Catholicam, Sanctorum communionem, remissionem peccatorum, carnis resurrectionem, vitam æternam, Amen.

Deinde clara voce dicitur :

DOMINE lábia mea apéries. **R.** Et os meum annuntiabit laudem tuam.

V. Deus in adiutorium meum intende. **R.** Domine ad adiuvandum me festina.

Gloria Patri, et Filio, et Spiritui sancto :

Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculorum, Amen. Alleluia.

Sic dicitur Allelúia, ad omnes Horas per totum Annum, præterquam a Dominica in Septuagesima usque ad Feriam quintam in Cæna Domini : tunc enim dicitur, Laus tibi Dómine, Rex æternæ glóriæ.

Invitatorium sequens dicitur ab Octava Epiphaniæ usque ad Dominicam Septuagesimæ.

*Invitatorium. Adorémus Dóminum, * Qui fecit nos.*

Repetitur. Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

PSALMUS 94.

VENITE, exultémus Dómino, jubilémus Deo salutári nostro : * præoccupémus faciém ejus in confessióne, et in psalmis jubilémus ei.

Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

Quóniam Deus magnus Dóminus, et Rex magnus super omnes deos : quóniam non répellét Dóminus plebem suam, quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, et altitúdines montium ipse conspícit.

Qui fecit nos.

Quóniam ipsius est mare, et ipse fecit illud, et áridam fundavérunt, manus ejus : veníte adorémus, et procidámus ante Deum ; plorémus coram Dómino, qui fecit nos, quia ipse est Dominus Deus noster : nos autem pópulus ejus et oves páscuæ ejus.

Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

Hódie si vocem ejus audieritis, nolíte obduráre corda

vestra, sicut in exacerbatióne secúndum diem tentatióis in deserto : ubi tentavérunt patres vestri, probavérunt, et vidérunt ópera mea.

Qui fecit nos.

Quadráginta annis próximus fui generatióni huic, et dixi : Semper hi errant corde : ipsi vero non cognovérunt vias meas, quibus jurávi in ira mea, si introibunt in réquiem meam.

Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

Glória Patri, et Filio, et Spirítui sancto : Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum, Amen.

Qui fecit nos.

Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

Sequens Hymnus dicitur ab Octava Epiphaniæ usque ad Dominicam primam, Quadragesimæ.

HYMNUS.

Primo die, quo Trínitas Beáta mundum cóndidit, Vel quo resúrgens Conditor Nos morte victa liberat :

Pulsis procul torpóribus Surgámus omnes ócyus, Et nocte quærámus Deum, Prophéta sicut præcipit :

Nostras preces ut audiat, Suámque dextram pórrigat, Et expiátos sórdibus Reddat polórum sedibus :

Ut quique sacratíssimo Hujus diéi témpore Horis quíetis psállimus, Donis beátis múneret.

in exacerbatione
tem tentationis in
tentaverunt me
probaverunt, et
ira mea.

ta annis proximus
ni huic, et dixi:
errant corde: ipsi
cognoverunt vias
juravi in ira mea,
in requiem meam.
Dominum, qui

ri, et Filio, et Spi-
o: Sicut erat in
t nunc, et sem-
ecula saeculorum,

Dominum, qui fe-
Hymnus dicitur ab
phaniae usque ad
primam. Quadra-

YMNUS.
quo Trinitas
undum condidit,
argens Conditor
icta liberat:
ocul torporibus
mnes ocyus,
eramus Deum,
cut praecipit:
reces ut audiat,
xtram porrigat,
sordibus
rum sedibus:
sacratissimo
tempore
psallimus,
muneret.

Jam nunc Paterna claritas
Te postulamus assatum;
Absint faces libidinis,
Et omnis actus noxius.

Ne foeda sit, vel lubrica
compago nostri corporis,
ob cujus ignes ignibus
vernus urat acrius.
Mundi Redemptor quaesumus,
in probra nostra diluas:
nobisque largus commoda
ita perennis conseras,
Praesta, Pater piissime,
Trique compari Unice,
um Spiritu Paraclito
regnans per omne saeculum.
Amen.

Aliis temporibus a supradic-
to, Invitatorium et Hymnus
cantantur quae habentur in Pro-
prio de Tempore, pro Officii
sacratate: quod et in Capitulis
Hymnis ad Laudes, et in
his similibus servetur.

IN I NOCTURNO.

In Adventu, Ant. 1. 1. Ve-
nit ecce Rex.

Per Annum Antiphona toni 8.
Invite Domino.

Asteriscus * notat pausam
factam in Choro.

PSALMUS 1.

STATUS vir, qui non abiit in
consilio impiorum, et in via
peccatorum non stetit, * et in
sedra pestilens non sedit:
Sed in lege Domini voluntas
eius, * et in lege ejus medita-
tur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum,
quod plantatum est secus decur-
sus aquarum, * et quod fructum
suum dabit in tempore suo:

Et solum ejus non defluet: *
et omnia quaecumque faciet
prosperabuntur.

Non sic impii, non sic: *
sed tamquam pulvis, quem
projicit ventus a facie terrae.

Ideo non resurgent impii in
judicio: * neque peccatores in
concilio justorum.

Quoniam novit Dominus
viam justorum: * et iter im-
piorum peribit.

Gloria Patri, et Filio, * et
Spiritus sancto:

Sicut erat in principio, et
nunc, et semper, * et in sae-
cula saeculorum, Amen.

Hic versus, Gloria semper
dicitur in fine omnium Psal-
morum, nisi aliter notetur.

PSALMUS 2.

QUARE fremuerunt Gentes, *
et populi meditati sunt inania?

Astiterunt Reges terrae,
et principes convenerunt in
unum, * adversus Dominum,
et adversus Christum ejus.

Dirumpamus vincula eo-
rum: * et projiciamus a nobis
jugum ipsorum.

Qui habitat in caelis, irride-
bit eos: * et Dominus subsan-
nabit eos.

Tunc loquetur ad eos in ira
sua, * et in furore suo contur-
babit eos.

Ego autem constitutus sum
Rex ab eo super Sion montem
sanctum ejus, * praedicans prae-
ceptum ejus.

Dominus dixit ad me: * Filius
meus es tu, ego hodie genui te.

DOMINICA AD MATUTINUM.

Postula a me, et dabo tibi
Gentes hereditatem tuam, *
et possessionem tuam terminum
terre.

Reges eos in virga ferrea, *
et tamquam vas figuli confrin-
ges eos.

Et nunc reges intelligite : *
erudimini qui iudicatis terram.

Servite Dómino in timóre : *
et exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplinam,
ne quando irascátur Dómi-
nus, * et pereátis de via justa.

Cum exáserit in brevi ira
ejus, * beati omnes qui confi-
dunt in eo.

PSALMUS 3.

DOMINE, quid multiplicati
sunt qui tribulant me? *
multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt anime meae : *
Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine susceptor
meus : * glória mea, et exál-
tans caput meum.

Vocem meam ad Dóminum cla-
mávi : * et exaudivit me de
monte sancto suo.

Ego dormivi, et soporátus
sum : * et exurrexi, quia Dó-
minus suscepit me.

Non timébo mihi populi
circumdántis me : * et erge Dó-
mine, salvum me fac Deus
meus.

Quóniam tu percussisti om-
nes adversántes mihi sine cau-
sa : * dentes peccatórum con-
trivisti.

Dómini est salus : * et su-
per pópulum tuum benedictio
tua.

PSALMUS 6.

DOMINE, ne in furóre tuo ár-
guas me : * neque in ira tua
corripas me.

Miserére mei Dómine, quón-
iam infirmus sum : * sana me
Dómine, quóniam conturbata
sunt ossa mea.

Et ánima mea turbata est
valde : * sed tu Dómine usque-
quo?

Convérttere Dómine, et éripe
ánimam meam : * salvum me
fac propter misericórdiam
tuam.

Quóniam non est in morte
qui memor sit tui : * in in-
férno autem quis confitebitur
tibi?

Laborávi in gémitu meo,
lavábo per singulas noctes lec-
tum meum : * lácrymis meis
stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus
meus : * inveterávi inter omnes
inimicos meos.

Discédite a me omnes qui
operimini iniquitatem : * quón-
iam exaudivit Dóminus vo-
cem fletus mei.

Exaudivit Dóminus depre-
cationem meam, * Dóminus
orationem meam suscepit.

Erubescant, et conturbén-
tur vehementer omnes inimici
mei : * convertántur, et eru-
bescant valde velociter.

In Adventu, Ant. Véniet
ecce Rex excelsus cum potes-
tate magna ad salvandas Gen-
tes, allelúia.

Ant. t. 2. Confortáte.

Per Annum, Ant. Servite

Dómino
ei cum
Ant.

Dómino
sper
ómnibu
et libera

Nequa
mam m
qui redi
vuni faci

Dómino
istud, *
nibus m

Si re
mami ma
ab omni

Perser
mam
et concu
meam, *

púlverem
Exúrge
et exaltár
rum meón

Et ex
meus in p
dasti : *

rum circú
Et prop
regredere
pópulos.

Júdica
dum justit
cúndum
super me.

Consum
tórum, et
scrutans co

Justum
Dómino, *
ctos corde.

us 6.
furóre tuo ár-
neque in ira tua

Dómine, quó-
um : * sana me
m conturbata

ea turbata est
Dómine usque-

Domine, et éripe
* saluum me
misericórdiam

Est in morte
tui : * in in-
is confitébitur

gémitu meo,
ilas noctes lac-
lacrymis meis
igábo.

furóre oculus
vi inter omnes

ne omnes qui
tatem : * quó-
Dóminus vo-

minus depre-
*, * Dóminus
suscepit.

et conturbén-
omnes inimici
ntur, et eru-
lóciter.

Ant. Véniet
is cum potes-
salvandas Gen-

ortáte.

Ant. Servite

Dómino in timóre, et exultáte
ei cum tremóre.

Ant. t. 8. Deus iudex justus.

PSALMUS 7.

DOMINE Deus meus, in te
sperávi : * saluum me fac ex
omnibus persequéntibus me,
et libera me.

Nequándo rápiat ut leo áni-
mam meam, * dum non est
qui rédimat, neque qui sal-
vum faciát.

Dómine Deus meus, si feci
istud, * si est iniquitas in má-
nibus meis :

Si réddidi retribuéntibus
mihi mala, * decídám mérito
ab inimicis meis inánis.

Persequátur inimicus áni-
mam meam, et comprehéndat,
et concúctet in terra vitam
meam, * et animam meam in
púlverem deducat.

Exúrge Dómine in ira tua : *
et exaltáre in finibus inimicó-
rum meórum.

Et exúrge Dómine Deus
meus in præcépto quod man-
dásti : * et synagóga populó-
rum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum
regrédere : * Dóminus júdicat
pópulos.

Júdica me Dómine secún-
dum justítiam meam, * et se-
cúndum innocéntiam meam
super me.

Consumétur nequítia pecca-
tórum, et diriges justum, *
scrutans corda et renes Deus.

Justum adjutórium meum a
Dómino, * qui salvos facit re-
ctos corde.

Deus iudex justus, fortis, et
pátiens : * numquid iráscitur
per singulos dies?

Nisi conversi fuéritis, glá-
dium suum vibrábit : * arcum
suum teténdit, et parávit il-
lum.

Et in eo parávit vasa mor-
tis, * sagittas suas ardéntibus
effécit.

Ecce partúriit injustítiam : *
concépit dolórem, et péperit
iniquitátem.

Lacum aperuit, et effódit
eum : * et incidit in foveam,
quam fecit.

Convertétur dolor ejus in
caput ejus : * et in vérticem
ipsius iniquitas ejus descén-
det.

Confitébor Dómino secún-
dum justítiam ejus : * et
psallam nómini Dómini altís-
simi.

PSALMUS 8.

DOMINE Dóminus noster, *
quam admirábile est no-
men tuum in univérsa terra!

Quónjam eleváta est magni-
ficéntia tua * super cælos.

Ex ore infántium et lactén-
tium perfecisti laudem propter
inimicos tuos, * ut destruas
inimicum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos,
ópera digitórum tuórum : *
lunam et stellas, quæ tu fun-
dásti.

Quid est homo, quod memor
es ejus? * aut Filius hóminis,
quóniam visitas eum?

Minuisti eum paulo minus
ab Angelis, glória et honóre

coronasti eum: * et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Omnia subiecisti sub pedibus ejus, * oves et boves universas, insuper et pecora campi.

Volucres celi, et pisces maris, * qui perambulant semitas maris.

Domine Dominus noster, * quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

PSALMUS 9.

Confitebor tibi Domine in toto corde meo: * narrabo omnia mirabilia tua.

Lætabor et exultabo in te: * psallam nomini tuo Altissime.

In convertendo inimicum meum retrorsum: * infirmabuntur, et peribunt a facie tua.

Quoniam fecisti iudicium meum et causam meam: * sedisti super thronum qui iudicas iustitiam.

Increpasti Gentes, et perivit impius: * nomen eorum delesti in æternum, et in sæculum sæculi.

Inimici defecerunt frater in finem: * et civitates eorum destruxisti.

Perivit memoria eorum cum sonitu: * et Dominus in æternum permanet.

Paravit in iudicio thronum suum: * et ipse iudicabit orbem terræ in æquitate, iudicabit populos in iustitia.

Et factus est Dominus refugium pauperi: * adiutor in

opportunitatibus, in tribulatione.

Et sperent in te qui novērunt nomen tuum: * quoniam non dereliquisti querentes te Domine.

Psallite Domino, qui habitat in Sion: * annuntiate inter Gentes studia ejus:

Quoniam requirens sanguinem eorum recordatus est: * non est oblitus clamorem pauperum.

Miserere mei Domine: * vide humilitatem meam de inimicis meis.

Qui exaltas me de portis mortis, * ut annuntiem omnes laudationes tuas in portis filiae Sion.

Exultabo in salutari tuo: * infixæ sunt Gentes in interitu, quem fecerunt.

In laqueo isto, quem absconderunt, * comprehensus est pes eorum.

Cognoscetur Dominus iudicia faciens: * in operibus manuum suarum comprehensus est peccator.

Convertantur peccatores in infernum, * omnes Gentes que obliviscuntur Deum.

Quoniam non in finem oblivio erit pauperis, * patientia pauperum non peribit in finem.

Exurge Domine, non confutetur homo: * iudicentur Gentes in conspectu tuo.

Constituë Domine legislatorem super eos: * ut sciant Gentes quoniam homines sunt.

Ut quid Domine recessisti

longe: * quæritibus.

Dum ascenditur, ascendunt cogitant.

Quoniam in desiderio iniquus b

Exacerbat, * nem iræ

Non est ius: * illius in o

Auferunt ius ejus: * uorum de

Dixit enim non movet generationem

Cujus nomen est, solo: * sum dolor.

Sedet in ius in o

Oculi ejus piciunt: * ondito qu

Insidiatur em: * um attrah

In laqueo: * in et, cum

pauperum. Dixit enim

olitus est em suam. Exurge i

longe : * despicis in opportunitatibus, in tribulatione?

Dum superbit impius, intenditur pauper : * comprehenduntur in consiliis quibus cogitant.

Quoniam laudatur peccator in desideriis animae suae : * et iniquus benedicitur.

Exacerbavit Dominum peccator, * secundum multitudinem irae suae non quaeret.

Non est Deus in conspectu eius : * inquinatae sunt viae illius in omni tempore.

Auferuntur iudicia tua a facie ejus : * omnium inimicorum tuorum dominabitur.

Dixit enim in corde suo : * non movebor a generatione in generationem sine male.

Cujus maledictione os plenum est, et amaritudine, et dolore : * sub lingua ejus labor et dolor.

Sedet in insidiis cum divitiis : * occultis, * ut interficiat innocentem.

Oculi ejus in pauperem respiciunt : * insidiatur in abscondito quasi leo in spelunca sua.

Insidiatur ut rapiat pauperem : * rapere pauperem, eum attrahit eum.

In laqueo suo humiliabit eum : * inclinabit se, et cecidet, cum dominatus fuerit in pauperum.

Dixit enim in corde suo : * solutus est Deus : * avertit faciem suam, ne videat in finem.

Exurge Domine Deus, exal-

tetur manus tua : * ne obliviscaris pauperum.

Propter quid irritavit impius Deum? * dixit enim in corde suo : Non requiret.

Vides quoniam tu laborem et dolorem consideras : * ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelictus est pauper : * orphanus tu eris adjutor.

Contere brachium peccatoris et maligni : * quaeretur peccatum illius, et non invenietur.

Dominus regnabit in aeternum, et in saeculum saeculi : * peribitis gentes de terra illius.

Desiderium pauperum exaudivit Dominus : * praeparationem cordis eorum, audivit auris tua.

Judicare pupillo et humili, * ut non apponat ultra magnificare se homo super terram.

PSALMUS 10.

IN Domino confido : quomodo dicitis animae meae : * Transmigre in montem sicut passer?

Quoniam ecce peccatores intendunt arcum, paraverunt sagittas suas in pharetra, * ut sagittent in obscuro rectos corde.

Quoniam quae perfecisti, destruxerunt : * justus autem quid fecit?

Dominus in templo sancto suo, * Dominus in caelo sedes ejus :

Oculi ejus in pauperem respiciunt : * palpebrae ejus interrogant filios hominum.

Dominus interrogat justum et impium : * qui autem dili-

git iniquitatem, odit animam suam.

Pluet super peccatores láqueos : * ignis, et sulphur, et spíritus procellarum, pars cálicis eorum.

Quóniam justus Dóminus, et justitias dilexit : * æquitatem vidit vultus ejus.

In Adventu, Ant. Confortáte manus dissolutas : confortámini, dicite : Ecce Deus noster veniet, et salvábit nos, allelúia.

Ant. t. 3. Gaudéte omnes.

Per Annum, Ant. Deus judex justus, fortis, et longánimis : numquid irascétur per singulos dies ?

Ant. t. 8. Tu Dómine.

PSALMUS 11.

SALVUM me fac Dómine, quóniam defécit sanctus : * quóniam diminútæ sunt veritátes a filiis hóminum.

Vana locúti sunt unusquisque ad próximum suum : * lábia dolósa, in corde et corde loéuti sunt.

Dispérdat Dóminus universa lábia dolósa, * et linguam magniloquam.

Qui dixerunt : Linguam nostram magnificábitur, lábia nostra a nobis sunt, * quis noster Dóminus est ?

Propter misériam inopum, et gémítum páuperum, * nunc exurgam, dicit Dóminus.

Ponam in salutári, * fiduciáliter agam in eo.

Elóquia Dómini, elóquia casta : * argéntum igne examiná-

tum, probátum terræ, purgátum séptuplum.

Tu Dómine servábis nos : et custódies nos * a generatióne hac in ætérnum.

In circúitu impii ambulánt : * secúndum altitúdinem tuam multiplicásti filios hóminum.

PSALMUS 12.

USQUEQUO Dómine obliviscéris me in finem ? * Usquequo avértis faciém tuam a me ?

Quamdiu ponam consilia in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem ?

Usquequo exaltábitur inimícus meus super me ? * respice, et exáudi me Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos, ne umquam obdórmiam in morte : * nequándo dicat inimícus meus : Præválui advérsus eum.

Qui tribulant me, exultábunt si motus fuero : * ego autem in misericórdia tuá sperávi.

Exultábit cor meum in salutári tuo : cantábo Dómino qui bona tribuit mihi : * et psallam nómini Dómini altíssimi.

PSALMUS 13.

DIXIT insipiens in corde suo : * Non est Deus.

Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in stadiis suis : * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Dóminus de cælo prospéxit super filios hóminum, * ut videat si est intelligens, aut roquýrens Deum.

Omnes deusnaverunt, simul inútiles facti sunt : * non est

qui fáciat bonum, non est

qui fáciat bonum, non est

qui fáciat bonum, non est

qui fáciat bonum, non est

qui fáciat bonum, non est

qui fáciat bonum, non est

qui fáciat bonum, non est

qui fáciat bonum, non est

qui fáciat bonum, non est

qui fáciat bonum, non est

qui fáciat bonum, non est

qui fáciat bonum, non est

qui fáciat bonum, non est

qui fáciat bonum, non est

qui fáciat bonum, non est

qui fáciat bonum, non est

qui fáciat bonum, non est

qui fáciat bonum, non est

qui fáciat bonum, non est

qui fáciat bonum, non est

qui fáciat bonum, non est

qui fáciat bonum, non est

qui fáciat bonum, non est

qui fáciat bonum, non est

qui faciat bonum, non est usque ad unum.

Sépulchrum patens est guttur eorum: linguis suis dolose agébant, * venenum áspidum sub lábiis eorum.

Quorum os maledictione et amaritudine plenum est: * veloces pedes eorum ad effundendum sanguinem.

Contritio et infelicitas in viis eorum, et viam pacis non cognoverunt: * non est timor Dei ante oculos eorum.

Nónne cognóscunt omnes qui operántur iniquitatem, * qui devorant plebem meam sicut escam panis?

Dóminum non invocaverunt, * illic trepidaverunt timore, ubi non erat timor.

Quóniam Dóminus in generatione justa est, consilium in eis confudistis: * quóniam Dóminus spes ejus est.

Quis habitabit ex Sion salutáre Israel? * cum avérterit dóminus captivitatem plebis suæ, exultábit Jacob, et lætábitur Israel.

PSALMUS 14.

DÓMINE, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine mácula, * et operátur justitiam:

Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua.

Nec fecit ei malum, * nec apprehébit ei opprobrium: quoniam cum adversus proximos accépit, * non est

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus: * timéntes autem Dóminum glori-ficát:

Qui jurat próximo suo, et non decipit, * qui pecúniám suam non dedit ad usúram, et múnera super innocentem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

In Adventu, Ant. Gaudéte omnes, et lætámini: ecce quia vénit Dóminus ultiónis, addúcet retributióem: ipse véniet, et salvábit nos.

ŷ. Ex Sion spécies decóris ejus. R. Deus noster manifeste véniet.

Per Annum, Ant. Tu Dómine servábis nos, et custódies nos.

ŷ. Memor fui nocte nóminis tui Dómine. R. Et custodivi legem tuam.

Post Versiculum cujuslibet Nocturni dicitur

Pater noster, secreto.

ŷ. Et ne nos in lúcas in tentatióem. R. Sed libera nos a malo.

ABSOLUTIO.

EXAUDI Dómine Jesu Christe preces servórum tuórum, et miserere nobis: qui cum Patre et Spíritu sancto vivis et regnas in sæcula sæculórum. R. Amen.

ŷ. Jube domne benedicere. Benedictio. Benedictione perpétua benedicat nos Pater ætérnus. R. Amen.

Deinde leguntur Lectiones cum Responsoriis ut in Proprio de Tempore assignantur.

Pro secunda Lectione.

Bened. Unigénitus Dei Filius nos benedicere et adjuvare dignetur. *R.* Amen.

Pro tertia Lectione.

Bened. Spíritus sancti grátia illúminet sensus et corda nostra. *R.* Amen.

IN II NOCTURNO.

In Adventu, Ant. t. 4. Gaude et lætare.

Per Annum, Ant. t. 3. Bonorum meorum.

PSALMUS 15.

CONSERVA me Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonorum meorum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntates meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitates eorum: * póstea acceleráverunt.

Non congregábo conventicula eorum de sanguinibus: * nec memor ero nóminum eorum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ, et cálicis mei: * tu es, qui restitues hæreditátem meam mihi.

Funes ceciderunt mihi in præcláris: * etenim hæreditas meæ præclára est mihi.

Benedicam Dóminum, qui tribuit mihi intelléctum: * insuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspectu meo semper: * quóniam

a dextris est mihi, ne commovear.

Propter hoc lætatum est cor meum, et exultávit lingua mea: * insuper et caro mea requiescet in spe.

Quóniam non derelinques ánimam meam in inférno: * nec dabis Sanctum tuum vidére corruptionem.

Notas mihi fecisti vias vitæ, adimplébis me lætitiâ cum vultu tuo: * delectatiónes in dextera tua usque in finem.

In Adventu, Ant. Gaude et lætare filia Jerúsalem: ecce Rex tuus véniet tibi: Sion noli timére, quia cito véniet salus tua.

Ant. t. 5. Rex noster.

Per Annum, Ant. Bonorum meorum non indiges, in te sperávi, conserva me Dómitte.

Ant. t. 6. Propter verba.

PSALMUS 16.

EXAUDI Dómine justitiam meam: * inténde deprecationem meam.

Auribus percipe orationem meam, * non in lábiis dolosis.

De vultu tuo iudicium meum pródeat: * óculi tui videant æquitates.

Probásti cor meum, et visitásti nocte: * igne me examinásti, et non est inventa in me iniquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hominum: * propter verba labiorum tuorum custodivi vias duras.

Pérfice gressus meos in se-

mihi, ne commo-

de lætatum est cor
exultavit lingua
super et caro mea
spe.

non derelinques
in inferno : *
et tuum videre

fecisti vias vita,
et lætitia cum vul-
lectationes in dex-
ere in finem.

Ant. Gaude et
Jerusalem : ecce
veniet tibi : Sion
quia cito veniet

Rex noster.

Ant. Bonorum
indiges, in te spe-
ra me Domine.
Propter verba.

PSALMUS 16.

Domine iustitiam
intende deprecor.

Ant. Domine
in labiis dol-

no iudicium meum
oculi tui videant

meum, et vis-
* igne me exam-
est inventa in me

quatur os meum
ium : * propter
um tuorum et
duras.

essus meos in se-

mitis tuis : * ut non movean-
tur vestigia mea.

Ego clamavi, quoniam exau-
disti me Deus : * inclina aurem
tuam mihi, et exaudi verba
mea.

Mirifica misericordias tuas, *
qui salvos facis sperantes in te.
A resistentibus dexteræ tuæ
custodi me, * ut pupillam oculi.

Sub umbra alarum tuarum
protege me : * a facie impio-
rum qui me afflixerunt.

Inimici mei animam meam
circumdedērunt, adipem suum
concluserunt : * os eorum lo-
cutum est superbiam.

Projicientes me nunc circum-
dedērunt me : * oculos suos
statuerunt declinare in terram.

Suscipiant me sicut leo pa-
ratus ad prædam : * et sicut
catalus leonis habitans in ab-
ditis.

Exurge Domine, præveni
eum, et supplanta eum : *
eripe animam meam ab im-
pio, frameam tuam ab inimi-
cis manus tuæ.

Domine a paucis de terra di-
vide eos in vita eorum : * de
absconditis tuis adimplētus est
venter eorum.

Saturati sunt filii : * et di-
miserunt reliquias suas parvu-
lis suis.

Ego autem in iustitia appa-
rebo conspectui tuo : * satiabor
eum apparuerit gloria tua.

In Adventu, Ant. Rex noster
adveniet Christus, quem Joā-
nes predicavit Agnum esse
venturum.

Ant. t. 6. Ecce venio.

Per Annum, Ant. Propter
verba labiorum tuorum ego
custodivi vias duras.

Ant. t. 6. Diligam te.

Et non repetitur in Psalmo :
quod semper fit, quando Anti-
phona incipit a primo versu
Psalmi ; et Psalmus tunc inci-
pitur ab eo verbo, in quo desi-
nit Antiphona, sive integra di-
catur, sive tantum inchoata ; si
tamen eadem sint verba, et con-
tinuetur Ant. cum Psalmo.

PSALMUS 17.

DILIGAM te Domine fortitudo
mea : * Dominus firmamen-
tum meum, et refugium meum,
et liberator meus.

Deus meus adiutor meus : *
et sperabo in eum.

Protector meus, et cornu
salutis meæ ; * et susceptor
meus.

Laudans invocabo Domi-
num : * et ab inimicis meis
salvus ero.

Circumdedērunt me dolores
mortis : * et torréntes iniqui-
tatis conturbaverunt me.

Dolores inferni circumdede-
runt me : * preoccupaverunt
me laquei mortis.

In tribulatione mea invocavi
Dominum, * et ad Deum meum
clamavi :

Et exaudivit de templo san-
cto suo vocem meam : * et el-
amor meus in conspectu ejus
introivit in aures ejus.

Commota est, et contremuit
terra : * fundamenta món-
tium conturbata sunt, et com-

móta sunt, quóniam irátus est eis.

Ascéndit fumus in ira ejus : et ignis a fácie ejus exársit : * carbónes succénsi sunt ab eo.

Inclinávit cœlos, et descéndit : * et caligo sub pédibus ejus.

Et ascéndit super Chérubim, et volávit : * volávit super penas ventórum.

Et pósuit ténébras latibulum suum, in circúitu ejus tabernaculum ejus : tenebrósa aqua in núbibus áeris.

Præ fulgóre in conspéctu ejus nubes transiérunt, * grando et carbónes ignis.

Et intónuit de cœlo Dóminus, et Altissimus dedit vocem suam : * grando et carbónes ignis.

Et misit sagittas suas, et dissipávit eos : * fúlgura multiplicávit, et conturbávit eos.

Et apparuerunt fontes aquarum, * et reveláta sunt fundamenta orbis terrarum.

Ab increpatione tua, Dómine, * ab inspiratione spiritus iræ tuæ.

Misit de summo, et accépit me : * et assumpsit me de aquis multis.

Eripuit me de inimicis meis fortissimis, et ab iis qui odérunt me : * quóniam confortáti sunt super me.

Prævenérunt me in die afflictionis meæ : * et factus est Dóminus protéctor meus.

Et edúxit me in latitudinem : * salvum me fecit, quóniam voluit me.

Et retribuet mihi Dóminus secúndum justitiam meam, * et secúndum puritatem manuum mearum retribuet mihi :

Quia custodivi vias Dómini, * nec impie gessi a Deo meo.

Quóniam ómnia júdicia ejus in conspéctu meo : * et justitiæ ejus non répuli a me.

Et ero immaculátus cum eo : * et observábo me ab iniquitate mea.

Et retribuet mihi Dóminus secúndum justitiam meam, * et secúndum puritatem manuum mearum in conspéctu oculórum ejus.

Cum sancto sanctus eris, * et cum viro innocénte innocens eris :

Et cum electo electus eris : * et cum perverso pervertéris.

Quóniam tu pópulum húmilem salvum fácies : * et óculos superbórum humiliábis.

Quóniam tu illúminas lucernam meam, Dómine : * Deus meus illúmina ténébras meas.

Quóniam in te eripiar a tentatione, * et in Deo meo transgrediar murum.

Deus meus impollúta via ejus : elóquia Dómini igne examinata : * protéctor est ómnium sperántium in se.

Quóniam quis Deus præter Dóminum ? aut quis Deus præter Deum nostrum ?

Deus qui præcínxit me virtute : * et pósuit immaculatam viam meam.

Qui perfecit pedes meos tam

et mihi Dominus
stitium meam, *
puritatem má-
m retribuet mihi:
divi vias Dómini, *

ssi a Deo meo.
omnia iudicia ejus
meo: * et justi-
répuli a me.

maculatus cum
ervábo me ab ini-

et mihi Dominus
stitium meam, * et
arritatem mánuum
onspectu oculórum

to sanctus eris, *
innocente innocens

cto electus eris: *
erso pervertéris.
tu pópulum húmi-
fáces: * et óculos
humiliábis.

tu illúminas lu-
am, Dómine: *
illúmina ténebras

n te eripiar a ten-
in Deo meo trans-
um.

impollúta via ejus:
ini igne examina-
ctor est ómnium
n se.

quis Deus præ-
ut quis Deus præ-
strum?

præcinxit me vir-
suis immaculatam

t pedes meos tam

quam cervórum, * et super ex-
celsa státuens me.

Qui docet manus meas ad
orellum: * et posuisti, ut
arcum æreum, bráchia mea.

Et dedisti mihi protectionem
salútis tuæ: * et dextera tua
auscépit me:

Et disciplina tua corréxit me
in finem, * et disciplina tua
osa me docébit.

Dilatásti gressus meos sub-
tus: * et non sunt infirmáta
estigia mea.

Pérsequar inimicos meos, et
comprehendam illos: * et non
convértar donec deficiant.

Confringam illos, nec póte-
rant stare: * cadent sub-
tus pedes meos.

Et præcinxisti me virtúte ad
bellum: * et supplantásti in-
ergentes in me sub-
tus me.

Et inimicos meos dedísti
mihi dorsum: * et odiéntes me
isperdísti.

Clamavérunt, nec erat qui
illos fáceret, ad Dóminum: *
nec exaudivit eos.

Et comminúam eos ut púl-
verem ante faciém venti: * ut
tum plateárum delébo eos.

Eripies me de contradictió-
bus pópuli, * constitúes me
caput Gentium.

Pópulus, quem non cognóvi,
reviví mihi: * in auditu au-
di obediuit mihi.

Filii aliéni mentiti sunt mi-
hi: * filii aliéni invéterati sunt,
claudicavérunt a sémitis

Viví Dominus, et benedi-

ctus Deus meus, * et exaltétur
Deus salútis meæ.

Deus qui das vindictas mihi,
et subdis pópulos sub me, *
liberátor meus de inimicis meis
iracúndis.

Et ab insurgéntibus in me
exaltábis me: * a viro iníquo
eripiés me.

Proptérea confitébor tibi in
natióibus Dómine: * et nó-
mini tuo psalmum dicam.

Magnificans salútes Regis
ejus, et faciens misericórdiam
Christo sup David, * et sémini
ejus usque in sæculum.

In Adventu, Ant. Ecce vénio
cito, et mérces mea mecum
est, dicit Dóminus: dare uni-
cuique secúndum ópera sua.

ŷ. Emítte Agnum Dómine
Dominatórem terræ. R. De pe-
tra desérti ad montem filiae
Sion.

Per Annum, Ant. Diligam te
Dómine virtus mea.

ŷ. Quóniam tu illúminas lu-
cernam meam Dómine. R. Deus
meus illúmina ténebras meas.

Pater noster, secreto.

ŷ. Et ne nos indúcas in ten-
tationem. R. Sed libera nos a
malo.

ABSOLUTIO.

IPSUS pietas et misericórdia
nos adjuvet, qui cum Patre
et Spiritu sancto vivit et regnat
in sæcula sæculórum. R. Amen.

ŷ. Jube domne benedi-
cere.

Bened. Deus Pater omnipo-
tens sit nobis propítius et cle-
mens. R. Amen.

Pro quinta Lectione.

Bened. Christus perpétuæ
det nobis gaudia vitæ. *R.* Amen.

Pro sexta Lectione.

Bened. Ignem sui amoris,
accendat Deus in cordibus no-
stris. *R.* Amen.

IN III NOCTURNO.

In Adventu, Ant. t. 7. Gá-
briel Angelus.

Per Annum, Ant. t. 7. Non
sunt loquélæ.

PSALMUS 18.

Cœli enarrant glóriam Dei,*
et ópera mánuum ejus an-
núnciat firmaméntum.

Dies diéi éructat verbum,*
et nox nocti indicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sér-
mónes,* quorum non audián-
tur voces eórum.

In omnem terram exívit so-
nus eórum : * et in fines orbis
terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum
suum : * et ipse tamquam spon-
sus procédens de thálamo suo :

Exultávit ut gigas ad currén-
dam viam,* a summo cœlo
egréssio ejus :

Et occúrsum ejus usque ad
summum ejus : * nec est qui
se abscondat a calore ejus.

Lex Dómini immaculáta, con-
vertens ánimas : * testimónium
Dómini fidèle, sapiéntiam præ-
stans párvulis.

Justitiæ Dómini rectæ, læti-
ficántes corda : * præcéptum
Dómini lúcidum, illúminans
oculos.

Timor Dómini sanctus pér-
manens in sæculum sæculi ; *

judicia Dómini vera, justificata
in semetipsa.

Desiderabilia super aurum et
lápide[m] pretiósium multum :
et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custodi-
et ea,* in custodiéndis illis retri-
bútio multa.

Delicta quis intéligit? ab oc-
cúltis meis munda me : * et ab
aliénis parce servo tuo.

Si mel non fúerint domináti,
tunc immaculátus ero : * et
emundábor a delicto máximo.

Et erunt ut compláceant elo-
quia oris mei : * et meditáti-
o cordis mei in conspéctu tu-
sempér.

Dómine adjútor meus,*
redémptor meus.

In Adventu, Ant. Gábríel An-
gelus locútus est Mariæ, di-
cens, Ave grátia plena, Dómi-
nus tecum : Benedicta tu in-
ter mulieres.

Ant. t. 6. Maria dixit.

Per Annum, Ant. Non sunt
loquélæ, neque sermónes, quo-
rum non audiántur voces e-
rum.

Ant. t. 8. Exáudiat.

PSALMUS 19.

EXAUDIAT te Dóminus in
tribulatiónis : * prólegati-
onem nomen Dei Jacob,

Mittat tibi auxilium de san-
cto : * et de Sión tueátur tibi.

Memor sit omnis sacrifici-
i tui : * et holocáustum tuum
pingue fiat.

Tribuat tibi secúndum o-
ratum tuum : * et omne consili-
um tuum confirmet,

Lætābimur in salutāri tuo : *
et in nōmine Dei nostri magnificābimur.

Impleat Dōminus omnes petitiōnes tuas : * nunc cognōvi quōniam saluum fecit Dōminus Christum suum.

Exāudiet illum de cœlo sancto suo : * in potentatibus salus dexterae ejus.

Hi in cūribus, et hi in equis : * nos autem in nōmine Dōmini Dei nostri invocābimus.

Ipsi obligāti sunt, et ceciderunt : * nos autem surrēximus, et erecti sumus.

Dōmine saluum fac regem : * et exāudi nos in die, qua invocāverimus te.

In Adventu, Ant. Maria dixit : quātuor qualis est ista salutatio : quia conturbata est anima mea, et quia paritura sum Regem, qui claustrum virginitatis meae non violabit?

Ant. t. 4. In adventu.

Per Annum, Ant. Exāudiat Dōminus in die tribulatiōnis.

Ant. t. 8. Dōmine.

PSALMUS 20.

DŌMINE in virtute tua lætābitur rex : * et super salutārem tuam exultābit vehementer.

Desiderium cordis ejus tribuisti ei : * et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.

Quōniam praevenisti eum in benedictiōnibus dulcedinis : * et in manu dexterae tuae posuisti in capite ejus coronam auream, et lapide pretioso.

Vitam petiit a te : * et tribuisti ei longitudinem dierum.

in saeculum, et in saeculum saeculi.

Magna est gloria ejus in salutari tuo : * gloriam et magnum decorem impones super eum.

Quōniam dabis eum in benedictiōnem in saeculum saeculi : * lætificabis eum in gaudio cum vultu tuo.

Quōniam rex, sperat in Dōmino : * et in misericordia Altissimi non commovēbitur.

Inveniatur manus tua omnibus inimicis tuis : * dextera tua inveniāt omnes, qui te odērunt.

Pones eos ut elibanum ignis in tempore vultus tui : * Dōminus in ira sua conturbabit eos, et devorabit eos ignis.

Fructum eorum de terra perdes : * et semen eorum a filiis hominum.

Quōniam declinaverunt in te mala : * cogitaverunt consilia quae non potuerunt stabilire.

Quōniam pones eos dormitum : * in reliquiis tuis praeprabis vultum eorum.

Exaltare Dōmine in virtute tua : * cantābimus et psallēmus virtutes tuas.

In Adventu, Ant. In adventu summi Regis mundentur corda hominum, ut digne ambulemus in occursum illius : quia ecce veniet, et non tardabit.

¶ Egre dietur Dōminus de loco sancto suo : ¶ Veniet et salvet populum suum.

Per Annum, Ant. Dōmine in virtute tua lætābitur rex.

Ÿ. Exaltare Dómine in virtute tua. R. Cantabimus et psallémus virtutes tuas.

Pater noster, *secreto*.

Ÿ. Et ne nos inducas in tentationem. R. Sed libera nos a malo,

ABSOLUTIO.

AVINCULIS peccatorum nostrorum absolvat nos omnipotens et misericors Dóminus.

R. Amen.

Ÿ. Jube domne benedicere. *Bened.* Evangélica lectio sit nobis salus et protectio.

R. Amen.

Pro octava Lectione.

Bened. Divinum auxilium maneat semper nobiscum.

R. Amen.

Pro nona Lectione.

Bened. Ad societatem civium supernorum perducatur nos Rex Angelorum.

R. Amen.

Sequens Hymnus semper dicitur post ultimam Lectionem in omnibus Dominicis et Festis tantum (excepto festo SS. Innocentium, quando non venit in Dominica) a Nativitate Domini usque ad Septuagesimam. In Adventu autem non dicitur nisi in Festis. Quando vero non dicitur, ejus loco ponitur IX. aut III. R.

HYMNUM SANCTORUM AMBROSII ET AUGUSTINI.

TE Deum laudamus: te Dóminum confitemur.

Te ætérnum Patrem: omnis terra veneratur.

Tibi omnes Angeli: tibi cœli, et universæ potestates:

Tibi Chérubim et Séraphim: incessabili voce proclamant:

Sanctus,

Sanctus,

Sanctus: Dóminus Deus Sabaoth.

Pleni sunt cœli et terra: majestatis glóriæ tuæ.

Te gloriósus Apostolorum chorus,

Te Prophetarum laudabilis numerus,

Te Mátyrum candidatus laudat exércitus,

Te per orbem terrarum, sancta confitetur Ecclesia,

Patrem imménsæ majestatis, Venerandum tuum verum,

et únicum Filium,

Sanctum quoque Paráclitum Spíritum.

Tu Rex glóriæ Christe.

Tu Patris sempiternus es Filius.

Tu ad liberandum suscepturus hominem: non horruisti Virginis úterum.

Tu devicto mortis acúleo: aperuisti credéntibus regna cœlorum.

Tu ad dexteram Dei sedes in glória Patris.

Judex crederis esse venturus.

Te ergo quæsumus, tuis famulis subveni: quos pretiosó sanguine redemisti.

Ætérna fac cum sanctis tuis in glória numerári.

Salvum fac populum tuum Dómine: et benedíc hæreditatí tuæ.

Angeli: tibi cœli,
potestates:
him et Séraphim:
oce proclamant:

Dominus Deus Sá-

cœli et terra: ma-
e tuæ.

us Apostolorum

etatum laudabilis

am candidatus lau-

em terrarum, san-

r Ecclesia,

amensæ majestatis,

um tuum verum,

ilium,

quoque Paráclitum

oriæ Christe.

sempiternus es Fi-

berandum susce-

inim: non hor-

is iterum.

to mortis aculeo,

redéntibus regna-

teram Dei sedes:

tris.

leris esse venturus

uasumus, tuis fl-

eni: quos pretios-

demisti.

cum sanctis tuis

merari.

ne populum tuum

benédic hereditat-

Et rege eos: et extolle illos
que in æternum.

Per singulos dies, benedici-

us te.

Et laudamus nomen tuum

sæculum: et in sæculum

sæculi.

Dignare Dómine die isto:

ne peccato nos custodire.

Miserere nostri Dómine:

serere nostri.

Fiat misericórdia tua Dó-

ne super nos: quemádmo-

um sperávimus in te.

In te Dómine sperávi: non

confundar in æternum.

AD LAUDES.

DEUS in adiutorium meum

intende. R. Dómine ad ad-

andum me festina.

Gloria Patri, et Filio, et Spi-

riti sancto:

sicut erat in principio, et

et semper, et in sæcula

seculorum, Amen. Allelúia,

Laus tibi Dómine, Rex æ-

ternæ glóriæ, pro temporis

transi-tione.

Dominica post Oct. Epi-

scopie usque ad Septuagesi-

ma, Ant. t. 6. Allelúia.

PSALMUS 92.

DOMINUS regnauit, decorem

indutus est: * indutus est

minis fortitudinem, et præ-

Elevauerunt flumina fluctus
suos, * a vócbus aquarum
multarum.

Mirabiles elationes maris: *
mirabilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília
facta sunt nimis: * domum
tuam decet sanctitúdo Dómine
in longitudinem dierum.

PSALMUS 99.

JUBILATE Deo omnis terra: *
servite Dómino in lætitia.

Introite in conspectu ejus, *

in exultatione.

Scitote quóniam Dóminus

ipse est Deus: * ipse fecit nos,

et non ipsi nos:

Pópulus ejus, et oves páscae

ejus: * introite portas ejus in

confessione, átria ejus in

hymnis, confitemini illi.

Laudate nomen ejus: quo-

niam suavis est Dóminus, in

æternum misericórdia ejus, *

et usque in generationem et

generationem veritas ejus.

PSALMUS 62.

DEUS Deus meus * ad te de-

de luce vigilo.

Sitivit in te ánima mea, *

quam multipliciter tibi caro

mea.

In terra deserta, et in via, et

iniquosa: * sic in sancto ap-

páru tibi, ut vidérem virtú-

tem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam melior est miseri-

córdia tua super vitas: * lábia

mea laudábunt te.

Sic in te in vita

mea: * et in nómine tuo le-

uabo manus meas.

Sicut adipe et pinguedine re-

pleatur anima mea : * et labiis
exultationis laudabit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutinis meditabor in te : * quia fulisti adiutor meus.

Et in velamento alarum tuarum exultabo, adhæsit anima mea post te : * me suscepit dextera tua.

Ipsi vero in vanum quasierrunt animam meam, introibunt in inferiora terræ : * tradentur in manus gladii, partes vulpium erunt.

Rex vero lætabitur in Deo, dabuntur omnes qui jurant eo : * quia obstructum est loquentium iniqua.

Hic non dicitur Glória.

PSALMUS 66.

DEUS misereatur nostri, et benedicat nobis : * illuminet vultum suum super nos, et misereatur nostri.

Ut cognoscamus in terram viam tuam, * in omnibus Gentibus salutare tuum.

Confiteantur tibi populi Deus : * confiteantur tibi populi omnes.

Lætentur et exultent Gentes : * quoniam iudicas populos in æquitate, et Gentes in terram dirigis.

Confiteantur tibi populi Deus : confiteantur tibi populi omnes : * terra dedit fructum suum.

Benedicat nos Deus, Deus noster, benedicat nos Deus : * et metuant eum omnes fines terræ.

Glória Patri.

Per Annum, Ant. Allelúia, allelúia.

Ant. t. 8. Tres pueri.

CANTICUM TRIUM PUERORUM.

Danielis 3. c.

BENEDICITE omnia ópera Domini Domino : * laudate et superexaltate eum in sæcula.

Benedicite Angeli Domini Domino : * benedicite cœli Domino.

Benedicite aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, Domino : * benedicite, omnes virtutes Domini, Domino.

Benedicite sol et luna Domino : * benedicite stellæ cœli Domino.

Benedicite omnis imber et rores Domino : * benedicite omnes spirítus Dei Domino.

Benedicite ignis et æstus Domino : * benedicite frigus et æstus Domino.

Benedicite rores et pruina Domino : * benedicite gelu et frigus Domino.

Benedicite glacies et nives Domino : * benedicite noctes et dies Domino.

Benedicite lux et tenebræ Domino : * benedicite fulgur et nubes Domino.

Benedicat terra Dominum : * laudet et superexaltet eum in sæcula.

Benedicite montes et colles Domino : * benedicite universa germinantia in terra Domino.

Benedicite fontes Domino :

benedictio
Domino.

Bened

quæ the
mino :

lucres co

Bened

pécora E
filii hóm

Bened

laudet et
sæcula.

Bened

nihi Dó
ervi Dón

Benedi

ustorum
ite sanc

Dómino.

Benedi

lisaël Dó

aperexal
Benedi

am sup

audemus
um in sa

Benedi

armamén
ilis, et g

kaltatus i

Hic non

ri, neque

cis dicunt

Per Ann

ssu regis
ant, non t

s, dicente

Ant. t. 8.

Ps

AUDATE
lis : * la

Laudate

nt. Allelúia,

púeri.

PUERORUM.

3. e

ia ópera Dó-

: * laudáte

eum in sæ-

geli Dómini

edicite cœli

ae omnes, quæ

t, Dómino: *

s virtutes Dó-

et luna Dó-

te stellæ cœli

nis imber et

* benedicite

Dei Dómino.

nis et aestus

edicite frigus

res et pruina

edicite gelu et

acies et nives

edicite noctes

x et tenebrae

edicite fulgur

o.

ra Dóminum:

exáltet eum in

ontes et colles

enedicite un-

ntia in terra

ntes Dómino:

benedicite inátria et flúmina
Dómino.

Benedicite cete, et ómnia
quæ inveniuntur in aquis, Dó-
mino: * benedicite omnes vó-
lucres cœli Dómino.

Benedicite omnes béstiae et
pécora Dómino, * benedicite
filii hóminum Dómino.

Benedicat Israel Dóminum: *
laudet et superexáltet eum in
sæcula.

Benedicite sacerdótes Dó-
mini Dómino: * benedicite
servi Dómini Dómino.

Benedicite spíritus et ánimæ
iustórum Dómino: * benedi-
cite sancti et húmiles corde
Dómino.

Benedicite Anania, Azaria,
Israhel Dómino: * laudáte et
superexáltate eum in sæcula.

Benedicamus Patrem et Fi-
lium cum sancto Spíritu: *
laudemus et superexáltemus
eum in sæcula.

Benedictus es Dómine in
armaménto cœli: * et laudá-
bilis, et gloriósus, et super-
exáltatus in sæcula.

*Hic non dicitur Glória Pa-
tri, neque Amen; in aliis Can-
ticis dicuntur.*

Per Annum, Ant. Tres púeri
in assu regis in fornacem missi
sunt, non tíméntes flammam ignis,
dicéntes: Benedictus Deus:
Ant. t. 8. Allelúia.

PSALMUS 148.

AUDATE Dóminum de cœ-
lis: * laudáte eum in excél-

Laudáte eum omnes Angeli

ejus: * laudáte eum omnes
virtutes ejus.

Laudáte eum sol et luna: *
laudáte eum omnes stellæ et
lumen.

Laudáte eum, cœli cœló-
rum: * et aquæ omnes, quæ
super cœlos sunt, laudent no-
men Dómini.

Quia ipse dixit, et facta
sunt: * ipse mandávit, et
creata sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in
sæculum sæculi: * præcéptum
pósuit, et non præteribit.

Laudáte Dóminum de terra: *
dracónes, et omnes abyssi:

Ignis, grando, nix, glacies,
spíritus procellárum: * quæ
fáciunt verbum ejus.

Montes, et omnes colles: * li-
gna fructifera, et omnes cedri.

Béstiae, et univérsa pécora, *
serpéntes, et vólucres. pen-
natæ:

Reges terræ, et omnes pó-
puli: * principes, et omnes
iudices terræ:

Júvenes et vírgines, senes
cum junióribus laudent nomen
Dómini: * quia exaltátum est
nomen ejus solius.

Confessio ejus super cœlum
et terram: * et exáltavit cornu
pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis
ejus: * filiis Israel, pópulo
appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Glória Patri.

PSALMUS 149.

CANTATE Dómino cánticum
novum: * laus ejus in Ec-
clésia sanctórum.

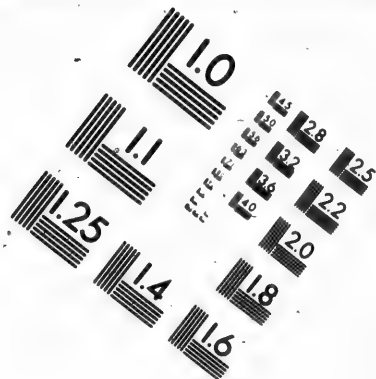
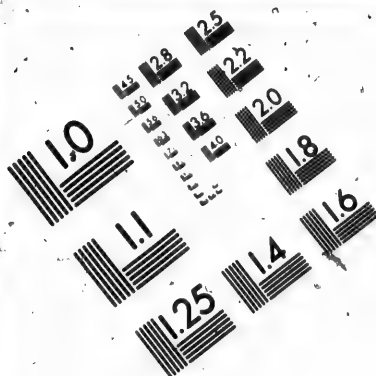
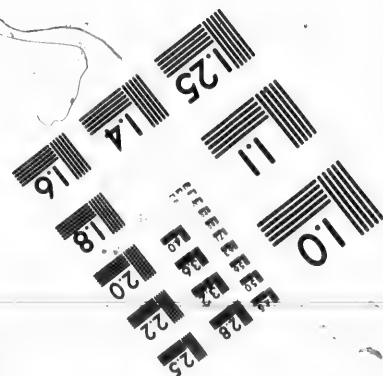
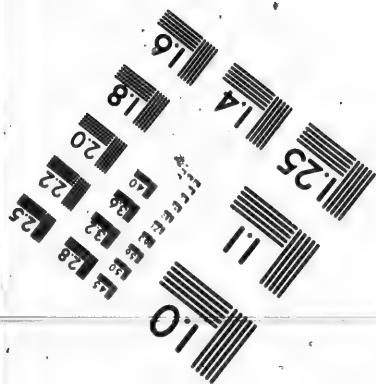
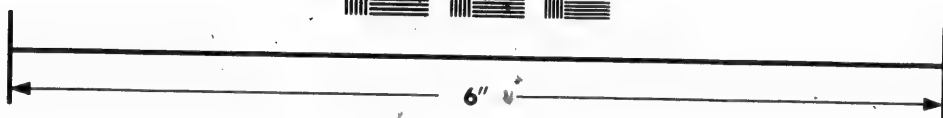
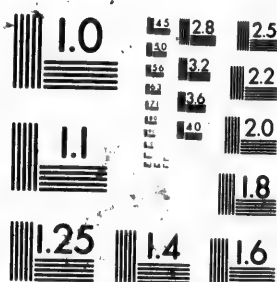

IMAGE EVALUATION TEST TARGET (MT-3)

Photographic
Sciences
Corporation

23 WEST MAIN STREET
WEBSTER, N.Y. 14580
(716) 872-4503

1.8 2.0 2.2 2.5 2.8 3.2 3.6 4.0 4.5 5.0 5.6 6.3 7.1 8.0 9.0 10.0 11.2 12.5 14.0 16.0 18.0 20.0 22.5 25.0 28.0 32.0 36.0 40.0 45.0 50.0 56.0 63.0 71.0 80.0 90.0 100.0

10

Lætetur Israel in eo, qui fecit eum : * et filii Sion exultent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro : * in tympano et psalterio psallant ei.

Quia beneplacitum est Domino in populo suo : * et exaltabit mansuetos in salutem.

Exultabunt sancti in gloria : * lætabuntur in cubilibus suis.

Exaltationes Dei in gutture eorum : * et gladii ancipites in manibus eorum.

Ad faciendam vindictam in nationibus : * increpationes in populis.

Ad alligandos reges eorum in compedibus, * et nobiles eorum in manicis ferreis.

Ut faciant in eis iudicium conscriptum : * gloria hæc est omnibus sanctis ejus.

Hic non dicitur Gloria Patri.

PSALMUS 150.

LAUDATE Dominum in sanctis ejus : * laudate eum in firmamento virtutis ejus.

Laudate eum in virtutibus ejus : * laudate eum secundum multitudinem magnitudinis ejus.

Laudate eum in sono tubæ : * laudate eum in psalterio, et cithara.

Laudate eum in tympano, et choro : * laudate eum in chordis, et organo.

Laudate eum in cymbalis benesonantibus : laudate eum

in cymbalis jubilationis : * omnis spiritus laudet Dominum.

Gloria Patri.

Per Annum, Ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

Sequens Capit. dicitur in Domin.; a secunda post Epiphaniam usque ad Septuag.

CAPITULUM. Apoc. 7. c

BENEDICTIO, et claritas, et sapientia, et gratiarum actio, honor, virtus et fortitudo Deo nostro in sæcula sæculorum, Amen.

ñ. Deo grátias.

Sic respondetur in fine omnium Capitulorum.

* HYMNUS.

AETERNE rerum Conditor, Noctem diemque qui regis, Et temporum das tempora, Ut alleves fastidium.

Nocturna lux viantibus
A nocte noctem segregans,
Preco diei jam sonat,
Jubarque solis evocat.

Hoc excitatus lucifer
Solvit polum caligine;
Hoc omnis erronum cohors
Viam nocendi deserit.

Hoc nauta vires colligit,
Pontique mitescunt freta :
Hoc, ipsa petra Ecclesiæ,
Canente, culpam diluit.

Surgamus ergo strenue,
Gallus jacentes excitat,
Et somnolentos increpat,
Gallus negantes arguit.

Gallo canente spes redit,
Ægris salus refunditur,
Muero latronis conditur,
Lapsis fides revértitur.

Jesu labantes respice,

Et no
Si res
Fletu

Tu

Mentis

Te nos

Et vot

Deo

Ejusqu

Cum S

Nunc,

Ame

Per

gnavit,

duit Dó

præcin

A S

Quadra

refugi

generat

In A

clara vo

ñ. Ve

sérto :

ñ. Recta

CAN

BENEDIC

Israe

fecit rede

Et ere

bis, * in

sui.

Sicut le

ctorum, *

prophetar

Saluten

et de mar

runt nos

Ad faci

cum patri

morari tes

Jusjuram

lationis : * om-
det Dominum.

Ant. Allelúia,

it. dicitur in
nda post Epi-
d Septuag.

Apoc. 7. c
claritas, et sa-
gratiarum ac-
s et fortitúdo
æcula sæculó-

er in fine om-
m.

US.
a Cónditor,
que qui regis,
tempora,
um.

riántibus
égregans,
nat,
ocat.

úcifer
gine;
am cohors

erit.
s colligit,
nt freta :

cclesiæ,
diluit.

strénue,
citat,
crepat,

rguit.
pes redit,
ditur,

aditur,
itur.

spice,

Et nos videndo corrige :

Si respicis, labes cadunt,
Fletúque culpa solvitur.

Tu lux refúlsge sènsibus,
Mentisque somnum discute;
Te nostra vox primum sonet,
Et vota solvámus tibi.

Deo Patri sit glória,
Ejusque soli Filio,
Cum Spiritu Paráclito,
Nunc, et per ómne sæculum.
Amen.

Per Annum, †. Dóminus re-
gnávit, decórem induit. ñ. In-
duit Dóminus fortitudinem, et
præcínxit se virtute.

A Septuagesima usque ad
Quadragesimam, †. Dómine
refúgium factus ex nobis. ñ. A
generatióne, et progénie.

In Adventu, Hymnus, En
clara vox.

†. Vox clamántis in de-
sérto : Paráte viam Dómini.
ñ. Rectas fácite sémitas ejus.

CANTICUM ZACHARIÆ.

Luce 1. g

BENEDICTUS Dóminus Deus
Israel, * quia visitávit, et
fecit redemptionem plebis suæ :

Et eréxit cornu salutis no-
bis, * in domo David púeri
sul.

Sicut locútus est per os san-
ctórum, * qui a sæculo sunt,
prophetárum ejus :

Salútem ex inimicis nostris, *
et de manu ómnium qui-odé-
runt nos :

Ad faciéndam misericórdiam
cum pátribus nostris : * et me-
morári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit

ad Abraham patrem nostrum, *
datúrur se nobis :

Ut sine timóre, de manu ini-
micórum nostrórum liberáti, *
serviámus illi.

In sanctitáte et justitia co-
ram ipso, * ómnibus diébus
nostris.

Et tu, puer, Prophéta Altis-
simi vocáberis : * præbis enim
ante faciém Dómini paráre vias
ejus.

Ad dandam sciéntiam salutis
plebi ejus : * in remissionem
peccatórum eórum :

Per viscera misericórdiæ Dei
nostræ, * in quibus visitávit
nos, oriens ex alto :

Illumináre his, qui in téne-
bris, et in umbra mortis se-
dent : * ad dirigéndos pedes
nostros in viam pacis.

Glória Patri, et Filio.

Deinde dicitur Antiphona
et Oratio propria, et post eam,
si occurrat eo die aliquod Fes-
tum Simplex, fit de eo commemo-
ratio. Postremo (si id tem-
pus requirit) sunt commemora-
tiones de S. Maria, de Aposto-
lis, et de Patrono Ecclesiæ in
ordine aliarum commem. se-
cundum illius dignitatem, et
ultimo loco de Pace, ut infra
in Vesperis Sabbati.

In fine, si discedendum sit a
Choro, dicitur una ex Anti-
phonis B. Mariæ, ut habetur
infra post Completorium.

DOMINICA

AD PRIMAM.

Pater noster. Ave Maria.
Credo.

†. Deus in adiutorium, p. 17.

HYMNUS.

JAM lucis orto sidere
Deum precemur supplices,
Ut in diurnis actibus
Nos servet a nocentibus.

Linguam refrænans tēperet,
Ne litis horror insonet :
Visum fovendo cōtegat,
Ne vanitātes hauriat.

Sint pura cordis intima,
Absistat et vecordia :
Carnis terat superbiam
Potus cibique parcitas :

Ut, cum dies abscesserit,
Noctemque sors redūxerit,
Mundi per abstinentiam
Ipsi canamus gloriā.

Deo Patri sit glória,
Ejusque soli Filio,
Cum Spiritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

*In Dominicis per Annum,
Ant. t. 8. Allelúia.*

PSALMUS 53.

DEUS in nómine tuo salvum
me fac ; * et in virtute tua
iudica me.

Depos exaudi orationem meam : *
auribus percipe verba
oris mei.

Quóniam aliēni insurrex-
erunt adversum me, et fortes
quasiērunt animam meam : *
et non proposuerunt Deum ante
conspēctum suum.

Ecce enim Deus adjuvat me : *
et Dóminus susceptor est ani-
mæ meæ.

Avérte mala inimicis meis : *
et in veritate tua disperde
illos.

Voluntarie sacrificabo tibi, *
et confitebor nómini tuo, Dó-
mine, quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribula-
tione eripulisti me : * et super
inimicos meos despexit oculus
meus.

*Sequens Psalmus, Confite-
mini Dómino, dicitur tantum
in Dominicis, quando sit Offi-
cium de Dominica, ut in Psal-
terio.*

*A Septuagesima vero usque
ad Pascha ejus loco dicitur
Psalmus Dóminus regnavit, ut
supra in Laudibus, p. 17.*

PSALMUS 117.

CONFITEMINI Dómino quóniam
bonus : * quóniam in sæcu-
lum misericórdia ejus.

Dicat nunc Israel quóniam
bonus : * quóniam in sæculum
misericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron : *
quóniam in sæculum miseri-
córdia ejus.

Dicant nunc qui timent Dó-
minum : * quóniam in sæcu-
lum misericórdia ejus.

De tribulatione invocavi Dó-
minum : * et expandit me in
latitudine Dóminus.

Dóminus mihi adjutor : * non
timébo quid faciat mihi homo.

Dóminus mihi adjutor : * et
ego despiciam inimicos meos.

Bonum est confidere in Dó-
mino, * quam confidere in hó-
mine.

Bonum est sperare in Dó-
mino, * quam sperare in prin-
cipibus.

Omnes Gentes circujerunt

me :
quia u-

Circu-

runt m-

mini q-

Circu-

apes, e-

in spiri-

mini qu-

Impu-

derem :

me.

Forti-

Dóminu-

in salúte

Vox e-

in taber-

Dexter-

tem : de-

me, * de-

tutem.

Non m-

narrábo

Castig-

minus :

dit me.

Aperit-

ingressus

mino : *

justi intr-

Confite-

disti me

in salúter

Lápidi-

runt adif-

est in cap

A Dómi-

et est mira

Hæc est

minus : *

mur in ea

O Dómi-

Dómine

erificabo tibi, *
domini tuo, Dó-
bonum est.

omni tribula-
ne : * et super
despexit oculus

mus, Confité-
dicetur tantum
quando sit Offi-
cia, ut in Psal-

ma vero usque
s loco dicitur
us regnavit, ut
bus, p. 47.

s 117.
domino quóniam
óniam in sæcu-
a ejus.

Israel quóniam
am in sæculum
s.

mus Aaron : *
culum miseri-

qui timent Dó-
niam in sæcu-
a ejus.

ne invocavi Dó-
audivit me in
aus.

adjutor : * non
at mihi homo.
adjutor : * et
nimos meos.

nsidere in Dó-
nsidere in hó-

perare in Dó-
perare in prin-

s circumierunt

me : * et in nómine Dómini-
quia ultus sum in eos.

Circumdantes circumdede-
runt me : * et in nómine Dó-
mini quia ultus sum in eos.

Circumdedérunt me sicut
apes, et exarsérunt sicut ignis
in spinis : * et in nómine Dó-
mini quia ultus sum in eos.

Impulsus eversus sum ut cá-
derem : * et Dóminus suscepit
me.

Fortitúdo mea, et laus mea
Dóminus : * et factus est mihi
in salútem.

Vox exultationis et salútis, *
in tabernaculis justórum.

Dextera Dómini fecit virtú-
tem : dextera Dómini exaltávit
me, * dextera Dómini fecit vir-
tútem.

Non móriar, sed vivam : * et
narrábo ópera Dómini.

Castigans castigávit me Dó-
minus : * et morti non trádi-
dit me.

Aperite mihi portas justitiæ,
ingressus in eas confitébor Dó-
mino : * hæc porta Dómini,
justi intrábunt in eam.

Confitébor tibi quóniam exau-
disti me : * et factus es mihi
in salútem.

Lápidem, quem reprobavé-
runt edificantes, * hic factus
est in caput ánguli.

A Dómino factum est istud : *
et est mirábile in oculis nostris.

Hæc est dies, quam fecit Dó-
minus : * exultémus, et læté-
mur in ea.

O Dómine salvum me fac, o
Dómine bene prosperare : *

benedictus qui venit in nómine
Dómini.

Benediximus vobis de domo
Dómini : * Deus Dóminus, et
illúxit nobis.

Constitúite diem solémnem
in condénsis, * usque ad cornu
altáris.

Deus meus es tu, et confité-
bor tibi : * Deus meus es tu, et
exaltábo te.

Confitébor tibi quóniam exau-
disti me : * et factus es mihi
in salútem.

Confitémini Dómino quóniam
bonus : * quóniam in sæculum
misericórdia ejus.

PSALMUS 118.

BEATI immaculáti in via, *
qui ambulánt in lege Dómini.

Beáti, qui scrutántur testi-
mónia ejus : * in toto corde ex-
quírunť eum.

Non enim qui operántur ini-
quitátem, * in viis ejus ambu-
lavérunt.

Tu mandásti * mandáta tua
custodiri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ, *
ad custodiéndas justificatiónes
tuas.

Tunc nón confúndar, * cum
perspéxero in ómnibus mandá-
tis tuis.

Confitébor tibi in directiône
cordis, * in eo quod didici ju-
dicia justitiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custó-
diam : * non me derelinquas
usquequáque.

In quo corrigit adolescéntior
viam suam ? * in custodiéndo
sermónes tuos.

In toto corde meo exquisivi te : * ne repellas me a mandatis tuis.

In corde meo abscondi eloquia tua : * ut non peccem tibi.

Benedictus es, Dómine : * doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis * pronuntiávi omnia iudicia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divitiis.

In mandátis tuis exercébor : * et considerábo vias tuas.

In justificatióibus tuis meditábor : * non obliviscar sermones tuos.

RETRIBUE servo tuo, vivifica me : * et custódiám sermones tuos.

Revéla óculos meos : * et considerábo mirabilia de lege tua.

Incola ego sum in terra : * non abscondas a me mandata tua.

Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas, * in omni témpore.

Incepásti supérbos : * maledicti qui declinant a mandátis tuis.

Aufer a me oppróbrium et contéptum : * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, et advérsus me loquebántur : * servus autem tuus exercebátur in justificatióibus tuis.

Nam et testimonia tua meditatio mea est : * et consílium meum justificatiónes tuæ.

Adhæsit paviménto ánima mea : * vivifica me secúndum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, et exaudivisti me : * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum instrue me : * et exercébor in mirabilibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio : * confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove a me : * et de lege tua miserere mei.

Viam veritátis elégi : * iudicia tua non sum oblitus.

Adhæsi testimóniis tuis, Dómine : * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucúrri, * cum dilatásti cor meum.

Sequens Symbolum dicitur in Dominicis tantum, quando fit Officium de Dominica ut in Psalterio.

SYMBOLUM S. ATHANASII.

QUICUMQUE vult salvus esse, * ante omnia opus est, ut teneat cathólicam fidem :

Quam nisi quisque íntegram inviolatámque serváverit, * abeque dúbio in ætérnum peribit.

Fides autem cathólica hæc est, * ut unum Deum in Trinitáte, et Trinitátem in unitáte venerémur.

Neque confundéntes personas, * neque substántiam separántes.

Alia est enim persóna Patris, alia Filii, * alia Spíritus sancti.

Sed Patris, et Filii, et Spí-

ritus sa-
equalia
jestas.

Qual-
talis Spí-

Incre-

lius, *
ctus.

Imme-
Filius,
sanctus

Ætér-

lius, * æ-

Et tan-

Sicut

tres im-

creátus,

Simili-

omnipot-

tens Spí-

Et tan-

téntes ; *

Ita De-

Deus Spí-

Et tan-

unus est

Ita Dó-

Filius, *

ctus.

Et tam-

sed unus

Quia s-

quámque

Dóminum

veritate c

Deos aut

thólica r

Pater a

nec creat

Filius a

factus, ne

Spíritu

Hien

vimento anima
me secundum

untiavi, et exau-
ce me justifica-

tionum tuarum
et exercébor in
s.

anima mea præ-
ma me in verbis

itatis amove a
ge tua miserere

is elegi : * judi-
n oblitus.

monis tuis, Dó-
ne confundere.

torum tuorum
n dilatasti cor

mbolum dicitur
antum, quando
Dominica ut in

. ATHANASII.
lt salvus esse, *
opus est, ut te-
fidem :

aisque integram
erváverit, * abs-
térnum peribit.
cathólica hæc
Deum in Trini-
tem in unitate

ndentes perso-
ubstantiam se-

persóna Patris,
Spiritus sancti
et Filii, et Spi-

ritus sancti una est divinitas, *
æqualis glória, coetérna ma-
jestas.

Qualis Pater, talis Filius, *
talis Spiritus sanctus.

Increátus Pater, increátus Fi-
lius, * increátus Spiritus san-
ctus.

Imménsus Pater, imménsus
Filius, * imménsus Spiritus
sanctus.

Ætérnus Pater, ætérnus Fi-
lius, * ætérnus Spiritus sanctus.

Et tamen non tres ætérni ; *
sed unus ætérnus.

Sicut non tres increáti, nec
tres imménsi ; * sed unus in-
creátus, et unus imménsus.

Similiter omnipotens Pater,
omnipotens Filius, * omnipo-
tens Spiritus sanctus.

Et tamen non tres omnipo-
tentes ; * sed unus omnipotens.

Ita Deus Pater, Deus Filius, *
Deus Spiritus sanctus.

Et tamen non tres Dii ; * sed
unus est Deus.

Ita Dóminus Pater, Dóminus
Filius, * Dóminus Spiritus san-
ctus.

Et tamen non tres Dómini ; *
sed unus est Dóminus.

Quia sicut singillátim unam-
quámque personam Deum ac
Dóminum confiteri Christiana
veritate compéllimur : * ita tres
Deos aut Dóminos dicere, Cath-
ólica religióne prohibémur.

Pater a nullo est factus : *
nec creátus, nec génitus.

Filius a Patre solo est : * non
factus, nec creátus, sed génitus.

Spiritus sanctus a Patre et
Hiemalis.

Filio : * non factus, nec creá-
tus, nec génitus, sed procédens.

Unus ergo Pater, non tres
Patres : unus Filius, non tres
Filii : * unus Spiritus sanctus,
non tres Spiritus sancti.

Et in hac Trinitate nihil
prius aut postérius, nihil ma-
jus aut minus ; * sed totæ tres
personæ coetérnæ sibi sunt, et
coæquales.

Ita ut per ómnia, sicut jam
supra dictum est, * et unitas
in Trinitate, et Trinitas in uni-
tate veneranda sit.

Qui vult ergo salvus esse, *
ita de Trinitate sentiat.

Sed necessariū est ad ætér-
nam salutem, * ut incarnatió-
nem quoque Dómini nostri Jesu
Christi fideliter credat.

Est ergo fides recta, ut cre-
dámus et confiteámur, * quia
Dóminus noster Jesus Christus
Dei Filius, Deus et homo est.

Deus est ex substantia Pa-
tris ante sæcula génitus : * et
homo est ex substantia matris
in sæculo natus.

Perfèctus Deus, perfèctus ho-
mo : * ex ánima rationali, et
humána carne subsistens.

Æqualis Patri secundum di-
vinitatem : * minor Patre se-
cundum humanitatem.

Qui licet Deus sit, et ho-
mo : * non duo tamen, sed
unus est Christus.

Unus autem non conver-
sione divinitatis in carnem ; *
sed assumptione humanitatis
in Deum.

Unus omnino non confu-

sione substantiæ; * sed unitate personæ.

Nam sicut anima rationalis et caro unus est homo : * ita Deus et homo unus est Christus.

Qui passus est pro salute nostra, descendit ad inferos, * tertia die resurrexit a mortuis.

Ascendit ad cœlos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipotentis : * inde venturus est iudicare vivos, et mortuos.

Ad cuius adventum omnes homines resurgere habent cum corporibus suis : * et reddituri sunt de factis propriis rationem.

Et qui bona egerunt, ibunt in vitam æternam : * qui vero mala, in ignem æternum.

Hæc est fides Catholica : * quam nisi quisque fideliter firmiterque crediderit, salvus esse non poterit.

Gloria Patri, et Filio.

Ant. Allelûia, allelûia, allelûia.

CAPITULUM. 1. Tim. 1. d

Regi sæculorum immortalis et invisibili, soli Deo honor, et gloria in sæcula sæculorum, Amen. R. Deo grâcias.

R. br. Christe Fili Dei vivi, * Misere nobis. Et repetitur, Christe Fili Dei vivi, misere nobis. Y. Qui sedes ad dexteram Patris. R. Misere nobis. Y. Gloria Patri, et Filio, et Spiritui sancto. R. Christe Fili Dei vivi, misere nobis.

Y. Exurge Christe, adjuva

nos. R. Et libera nos propter nomen tuum.

Sequentes Preces non dicuntur in Duplicibus, nec infra Octavas : sed tunc dicto. R. br. dicitur Dominus vobiscum, et Oratio, Domine Deus omnipotens, ut infra, p. 27.

KYRIE eleison. Christe eleison. Kyrie eleison.

Pater noster, secreto usque ad Y. Et ne nos inducas in tentationem. R. Sed libera nos a malo.

Credo in Deum, secreto usque ad Y. Carnis resurrectionem. R. Vitam æternam, Amen.

Y. Et ego ad te Domine clamavi. R. Et mane oratio mea præveniet te.

Y. Repleatur os meum laude. R. Ut cantem gloriam tuam, tota die magnitudinem tuam.

Y. Domine averte faciem tuam a peccatis meis. R. Et omnes iniquitates meas dele.

Y. Cor mundum crea in me, Deus. R. Et spiritum rectum innova in visceribus meis.

Y. Ne projicias me a facie tua. R. Et Spiritum sanctum tuum ne auferas a me.

Y. Redde mihi lætitiā salutāris tui. R. Et spiritu principali confirma me.

Y. Adjutorium nostrum in nomine Domini. R. Qui fecit cœlum et terram.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem.

CONFITEOR Deo omnipotenti, beatæ Mariæ semper virgini,

beato

beato Jo. Apóstoli-
nibus Sa-
quia pec-
verbo, e-
mea cul-
Ideo pr-
semper
chaëlem
tum Joā-
ctos Apō-
lum, or-
fratres,
minum l-

Ch

MISERE

Deus

tuis, per-

nam. R.

Deinde

et ubi di-

vos frat-

et te pate-

Facta C

Hebd

MISERE

tens

cātis ves-

vitam æt-

INDULGE

et rem

nostroru

nīpotens

nus. R. A

Et pro

Dōmine d

cāto nos

Y. Mise

R. Misere

Y. Fiat

mine sup

modum s

ra nos propter

ces non dicun-
us, nec infra
nc dicto. R. Or.
s vobiscum, et
Deus omni-
p. 27.

Christe elci-
léison.

secreto usque
os indúcas in
Sed libera nos

m, secreto us-
rnis resurre-
tam æternam,

te Dómine cla-
ne oratio mea

s meum laude.
glóriam tuam,
údinem tuam.
vërte faciem
s meis. R. Et
es meas dele.
in crea in me,
ritum rectum
ibus meis.

s me a facie
itum sanctum
a me.

lætitiam salu-
spiritu princi-

nostrum in
R. Qui fecit

adarius facit
nem.

omnipotenti,
emper virgini,

beato Michaëli Archángelo,
beato Joánni Baptistæ, sanctis
Apóstolis Petro et Paulo, óm-
nibus Sanctis, et vobis fratres:
quia peccávi nimis cogitatione,
verbo, et ópere : mea culpa,
mea culpa, mea máxima culpa.
Ideo precor beatam Mariam
semper virginem, beatum Mi-
chaëlem Archángelum, beá-
tum Joánnem Baptistam, san-
ctos Apóstolos Petrum et Pau-
lum, omnes Sanctos, et vos
fratres, oráre pro me ad Dó-
minum Deum nostrum.

Chorus respondet :

MISEREATUR tui omnipotens
Deus, et dimissis peccátis
tuis, perducát te ad vitam æter-
nam. R. Amen.

Deinde repetit Confessionem :
et ubi dicitur vobis fratres, et
vos fratres dicatur tibi pater,
et te pater.

Facta Confessione a Choro,
Hebdomadarius dicit :

MISEREATUR vestri omni-
potens Deus, et dimissis pec-
cátis vestris, perdúcat vos ad
vitam æternam. R. Amen.

INDULGENTIAM, absolutiónem,
et remissionem peccatorum
nostrorum tribuat nobis om-
nipotens et miséricors Dómi-
nus. R. Amen.

Et prosequitur R. Dignáre
Dómine die isto. R. Sine pec-
cáto nos custodire.

R. Miserére nostri Dómine.
R. Miserére nostri.

R. Fiat misericórdia tua Dó-
mine super nos. R. Quemád-
modum sperávimus in te,

R. Dómine exáudi oratióem
meam. R. Et clamor meus ad
te véniat.

R. Dóminus vobiscum. R. Et
cum spiritu tuo.

Orémus. ORATIO.

DOMINE Deus omnipotens, qui
ad principium hujus diéi
nos pervenire fecisti : tua nos
hódie salva virtúte ; ut in hac
die ad nullum declinémus pec-
cátum, sed semper ad tuam
justitiam faciendam nostra pro-
cédant elóquia, dirigántur co-
gitatióes et ópera. Per Dómi-
num nostrum Jesum Christum
Filium tuum : Qui tecum vivit
et regnat in unitate Spiritus
sancti Deus, per ómnia sæcula
sæculórum. R. Amen.

R. Dóminus vobiscum. R. Et
cum spiritu tuo.

R. Benedicámus Dómino.
R. Deo grátias.

Deinde in Choro R. *igitur*
Martyrologium. Et quædam di-
cenda est Prima de B. Maria,
præponitur Lectioni Martyro-
logii.

Postea Hebdomadarius dicit.

R. Pretiósá in conspéctu Dó-
mini. R. Mors sanctorum ejus.

Et absolute sine Orémus.

ORATIO.

SANCTA María, et omnes
Sancti intercédant pro no-
bis ad Dóminum ; ut nos mereá-
mur ab eo adjuvári et salvári,
qui vivit et regnat in sæcula
sæculórum. R. Amen.

R. Deus in adiutorium meum
inténde. R. Dómine ad adju-
vándum me festína.

Et dicitur ter : ultimo additur Glória Patri. Sicut erat.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster, *secreto.*

†. Et ne nos inducas in tentationem. *ñ.* Sed libera nos a malo.

†. Réspice in servos tuos Dómine, et in ópera tuá, et dirige filios eórum. *ñ.* Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dirige super nos, et opus mánuum nostrárum dirige.

†. Glória Patri. *ñ.* Sicut erat.

Orémus. ORATIO.

DIRIGERE et sanctificare, regere et gubernare dignare, Dómine Deus Rex cœli et terræ, hódie corda et corpóra nostra, sensus, sermónes, et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatorum tuórum : ut hic, et in ætérnum, te auxiliante, salvi et liberi esse mereámur, Salvátor mundi : Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. *ñ.* Amen.

†. Jube domne benedicere.

Bened. Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnipotens. *ñ.* Amen.

Ad Absolutionem Capituli in Dominicis et Feriis per Annum, ab Octava Epiphaniæ usque ad Dominicam primam Quadragesimæ exclusive.

LECTIO BREVIS. 2. *Thess.* 3. b

DOMINUS autem dirigat corda et corpóra nostra in cha-

ritate Dei, et patientia Christi. Tu autem Dómine. miserere nobis.

ñ. Deo grátias.

A Dominica prima Adventus usque ad Vigiliam Nativitatis Domini exclusive.

Isaías 33.

DOMINE, miserere nostri : te enim expectávimus : esto bráchiúm nostrum in mane, et salus nostra in tempore tribulationis. Tu autem.

Post Lectionem brevem dicitur, †. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. *ñ.* Qui fecit cœluth et terram.

†. Benedícite. *ñ.* Deus.

Bened. Dóminus hos benedicat, et ab omni malo deféndat, et ad vitam perducát ætérnam : et fidélium animæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. *ñ.* Amen.

IN FIERALI OFFICIO
AD PRIMAM.

Pater noster. Ave Maria. Credo.

†. Deus in adjutórium, *p. 17.*

HYMNUS.

JAM lucis orto sidere
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis actibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrænans tēporet,
Ne litis horror insonet :

Visum fovendo contēgat,
Ne vanitátes háuriat.

Sint pura córdis intima,
Absistat et vecórdia :
Carnis terat superbiam
Potus ciblīque párcitas :

Ut, cu
Noctémq
Mundi p
Ipsi cana
Deo P
Ejúsque
Cum Spl
Nunc, et
Amen.
Per An
qui ámb
Tempo
Laudibus
proptiis

DEUS in
me fa
júdica me
Deus e
am : * áu
oris mei.
Quónia
runt adv
quæsiérunt
et non pr
te conspé
Ecce en
et Dómin
mæ meæ.
Avérte
et in verit
Volunt
et confité
mine : qu
Quónia
tione erip
inimicos
meus.
Post P
mine tuo
témīni, d
scriptis P
rias disti

tiéntia Christi,
ine. miserere

prima Adven-
giliam Nativi-
tatis.

33.

ere nostri : te
távimus : esto
um in mane,
a in tēpore
u autem.

in brevem dici-
um nostrum in

. A. Qui fecit
n.

. A. Deus.

us hos bene-
ni malo defen-
tam perducit
delium animæ
mi Dei requies-
Amen.

OFFICIO

MAM.

Ave Maria.

utōrium, p. 17.

us.

idere

nur supplices,

ibus

entibus.

tenans tēpe-

isonet :

contegat,

ariat.

ils intima,

dia :

erbiām

reitas :

Ut, cum dies abscēsserit,
Noctēmq̃ sors redūxerit,
Mundi per abstinentiam
Ipsi canāmus glóriam.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Filio,
Cum Sp̃ritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

Per Annum, Ant. t. 8. Beāti
qui ambulant.

Tempore Adventus, Ant. de
Laudibus Dominicæ, aut ex
propriis Laudibus.

PSALMUS 53.

DEUS in nómine tuo salvum
me fac : * et in virtute tua
iudica me.

Deus exaudi orationem me-
am : * auribus percipe verba
oris mei.

Quóniam aliéni insurrex-
erunt adversum me, et fortes
quæsiérunt animam meam : *
et non proposuerunt Deum an-
te conspectum suum.

Ecce enim Deus adjuvat me : *
et Dóminus susceptor ani-
mæ meæ.

Avérte mala inimicis meis : *
et in veritate tua disperde illos.

Voluntarie sacrificabo tibi, *
et confitebor nómini tuo Dó-
mine : quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribula-
tione eripuisti me : * et super
inimicos meos despexit oculus
meus.

Post Psalmum, Deus in nó-
mine tuo, loco Psalmi, Confi-
témmini, dicitur unus ex infra-
scriptis Psalmis, secundum Fe-
rias distinctis. Sabbato autem

*dicuntur tantum tres Psalmi,
sicut in festis.*

FERIA SECUNDA.

PSALMUS 23.

DOMINI est terra, et plenitudo
ejus : * orbis terrarum, et
universi qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fun-
davit eum : * et super flumina
preparavit eum.

Quis ascendet in montem Dó-
mini : * aut quis stabit in loco
sancto ejus ?

Innocens manibus et mundo
corde, * qui non accepit in vano
animam suam, nec juravit in
dolo próximo suo.

Hic accipiet benedictionem a
Dómino : * et misericordiam a
Deo salutari suo.

Hæc est generatio quæren-
tium eum, * quærentium fá-
ciem Dei Jacob.

Attollite portas, principes,
vestras, et elevámini portæ æter-
náles : * et introibit Rex
glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ ? *
Dóminus fortis et potens : Dó-
minus potens in prælio.

Attollite portas, principes,
vestras, et elevámini portæ æter-
náles, * et introibit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ ? *
Dóminus virtutum ipse est Rex
glóriæ.

FERIA TERTIA.

PSALMUS 24.

Ad te Dómine levávi animam
meam : * Deus meus in te
confido, non erubescam :

Neque irrideant me inimici
mei : * etenim universi, qui

sustinent te, non confundentur.

Confundantur omnes iniqua agentes * supervacue.

Vias tuas Domine demonstra mihi : * et semitas tuas edoce me.

Dirige me in veritate tua, et doce me : * quia tu es Deus salvator meus, et te sustinui tota die.

Reminiscere miserationum tuarum Domine, * et misericordiarum tuarum, quæ a sæculo sunt.

Delicta juventutis meæ, * et ignorantias meas ne memineris.

Secundum misericordiam tuam memento mei tu : * propter bonitatem tuam Domine.

Dulcis et rectus Dominus : * propter hoc legem dabit delinquentibus in via.

Diriget mansuetos in iudicio : * docebit mites vias suas.

Universæ viæ Domini misericordia et veritas, * requirētibz testamentum ejus, et testimonia ejus.

Propter nomen tuum Domine propitiaberis peccato meo : * multum est enim.

Quis est homo qui timet Dominum ? * legem statuit ei in via, quam elegit.

Anima ejus in bonis demorabitur : * et semen ejus hæreditabit terram.

Firmamentum est Dominus timētibz eum : * et testamentum ipsius ut manifestetur illis.

Oculi mei semper ad Domi-

num : * quoniam ipse evellat de laqueo pedes meos.

Rēspice in me, et miserere mei : * quia unicuique et pauper sum ego.

Tribulationes cordis mei multiplicatæ sunt : * de necessitatibus meis erue me.

Vide humilitatem meam, et laborem meum : * et dimitte universa delicta mea.

Rēspice inimicos meos quoniam multiplicati sunt, * et odio iniquo oderunt me.

Custodi animam meam, et erue me : * non erubescam, quoniam speravi in te.

Innocentes et recti adhæserunt mihi : * quia sustinui te.

Libera, Deus, Israel, * ex omnibus tribulationibus suis.

FERIA QUARTA.

PSALMUS 23.

JUDICA me Domine, quoniam ego in innocentia mea ingressus sum : * et in Domino sperans non infirmabor.

Proba me Domine, et tenta me : * ure renes meos et cor meum.

Quoniam misericordia tua ante oculos meos est : * et complacui in veritate tua.

Non sedi cum concilio vanitatis : * et cum iniqua gerentibus non introibo.

Odivi ecclesiam malignantium : * et cum impiis non sedēbo.

Lavabo inter innocentes manus meas : * et circumdabo altare tuum Domine :

Ut audiam vocem laudis, *

et enarra-
tua.

Domine
mus tu
tionis gl

Ne per
animam
sanguin

In qu
tates su
plēta es

Ego
mea ing
me, et b

Pes m
in ecclē
mine.

F

DOMINU

mili
cua ibi

Super
cavit m
convēti

Dedōx
stitiæ *

Nam;
medio u
mēbo ma
cum es.

Virga
ipsa me

Parast
mensam,
tribulant

Imping
meum :

ebrians,
Et mis
quētur n
vitæ mea

Et ut in

et enarrarem universa mirabilia tua.

Domine dilexi decorem domus tue; * et locum habitationis gloriæ tue.

Ne perdas cum impiis Deus animam meam, * et cum viris sanguinum vitam meam:

In quorum manibus iniquitates sunt: * dextera eorum repleta est muneribus.

Ego autem in innocentia mea ingressus sum: * redime me, et miserere mei.

Pes meus stetit in directo: * in ecclesiis benedicam te Domine.

FERIA QUINTA.

PSALMUS 22.

Dominus regit me, et nihil mihi deerit: * in loco pascuæ ibi me collocavit.

Super aquam refectiōis educavit me: * animam meam convertit.

Deduxit me super semitas iustitiæ, * propter nomen suum.

Nam, et si ambulāvero in medio umbræ mortis, non timebo mala: * quoniam tu mecum es.

Virga tua, et baculus tuus, * ipsa me consolata sunt.

Parasti in conspectu meo mensam, * adversus eos qui tribulant me.

Impinguasti in oleo caput meum: * et calix meus inebrians quam præclarus est!

Et misericordia tua subsequetur me * omnibus diebus vite mee.

Et ut inhabitem in domo Do-

mini; * in longitudinem dierum.

FERIA SEXTA.

PSALMUS 21.

Deus Deus meus, respice in me: quare me dereliquisti? * longe a salute mea verba delictorum meorum.

Deus meus clamabo per diem, et non exaudies; * et nocte, et non ad insipientiam mihi.

Tu autem in sancto habitas, * laus Israel.

In te speraverunt patres nostri: * speraverunt, et liberasti eos.

Ad te clamaverunt, et salvi facti sunt: * in te speraverunt, et non sunt confusi.

Ego autem sum vermis, et non homo: * opprobrium hominum; et abjectio plebis.

Omnes videntes me, deriserunt me: * locuti sunt labiis, et moverunt caput.

Speravit in Domino, eripiat eum: * salvum faciat eum, quoniam vult eum.

Quoniam tu es, qui extraxisti me de ventre: * spes mea ab uberebus matris mee. In te projectus sum ex utero;

De ventre matris mee Deus meus es tu, * ne discesseris a me:

Quoniam tribulatio proxima est: * quoniam non est qui adjuvet.

Circumdederunt me vituli multi: * tauri pingues obsederunt me.

Aperuerunt super me os

suum : * sicut leo rápiens et rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum : * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquéscens * in médio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhæsit fáucibus meis : * et in pulverem mortis deduxisti me.

Quóniam circumdederunt me canes multi : * concilium malignántium obsédit me.

Foderunt manus meas et pedes meos : * dinumeráverunt ómnia ossa mea.

Ipsi vero consideráverunt et inspexérunt me : * divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

Tu autem Dómine ne elongáveris auxiliium tuum a me : * ad defensiónem meam cónspece.

Erue a frámea Deus ánimam meam ; * et de manu canis únicam meam.

Salva me ex ore leónis : * et a cornibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum fratribus meis : * in médio Ecclesiæ laudábo te.

Qui timétis Dóminum, laudáte eum : * universum semen Jacob glorificáte eum.

Timeat eum omne semen Israel : * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecationem páuperis :

Nec avértit faciém suam a

me : * et cum clamárem ad eum exaudivit me.

Apud te laus mea in Ecclesiá magna : * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

Edent páuperes, et saturábuntur : et laudábunt Dóminum qui requirunt eum : * vivent corda eórum in sæculum sæculi.

Reminiscentur et converténtur ad Dóminum * universi fines terræ :

Et adorábunt in conspéctu ejus : * universæ familiæ Géntium.

Quóniam Dómini est regnum : * et ipse dominábitur Géntium.

Manducáverunt et adoráverunt omnes pingues terræ : * in conspéctu ejus cadent omnes qui descéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet : * et semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra : * et annuntiábunt cœli justitiam ejus populo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Sabbato nihil additur, ut supra in Rubrica, p. 29.

Deus dicitur

ALMUS 118.

BEATI immaculáti in via, * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti, qui scrutántur testimónia ejus : * in toto corde exquirunt eum.

Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ámbuláverunt.

Tu h
custodi
Utin
ad cust
tuas.

Tunc
perspex
dátis tu
Conf

cordis;
dicia ju
Justifi
diam :

usqueq
In qu
tior via
diendo

In tot
te : * n
dátis tu

In co
quia tua
Benet

doce me
In lãt
ómnia j

In vi
rum del
in ómni

In tr
bor : *
tuas.

In ius
ditabor
mónes t

RETR
me :
nēs tuos

Revél
consider
tua.

Incola

clamárem ad
me.

mea in Eccle-
ta mea reddam
mentium eum.
res, et satura-
dabunt Dómi-
unt eum : * vi-
um in sæculum

et conver-
ninum * uni-

in conspectu
e familie Gén-

mini est re-
se dominabitur

et adoravé-
gues terræ : *
as cadent om-
adunt in ter-

a illi vivet : *
serviet ipsi.

r Dómino ge-
: * et annun-
tiam ejus pó-
ur, quem fecit

additur, ut
a, p. 29.

licitur
s 118.

ati in via, * qui
lege Dómini.
utántur testi-
in toto corde

operántur ini-
is ejus ambu-

Tu mandásti * mandata tua
custodiri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ, *
ad custodiéndas justificatiónes
tuas.

Tunc non confúndar, * cum
perspéxeró in ómnibus man-
dátis tuis.

Confitébor tibi in directiõe
cordis, * in eo quod didici
judicia justitiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custo-
diam : * non me derelinquas
usquequaque.

In quo corrigit adolescén-
tior viam suam? * in custó-
diendo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisivi
te : * ne repéllas me a man-
dátis tuis.

In corde meo abscondi eló-
quia tua, * ut non peccem tibi.

Benedictus es Dómine : *
doce me justificatiónes tuas.

In lábilis meis * pronuntiávi
omnia judicia oris tui.

In viâ testimoniórum tuó-
rum delectátus sũm, * sicut
in ómnibus divitiis.

In mandátis tuis exercé-
bor : * et considerábo vias
tuas.

In justificatióibus tuis me-
ditábor : * non obliviscar ser-
mónes tuos.

RETRIBUE servo tuo, vivifica
me : * et custódiam sermó-
nes tuos.

Revéla oculos meos : * et
considerábo mirabilia de lege
tua.

Incola ego sum in terra : *

non abscondas a me mandata
tua.

Concupivit ánima mea desi-
deráre justificatiónes tuas, *
in ómni tẽpore.

Increpásti supérbos : * ma-
ledicti qui declinant a mandá-
tis tuis.

Aufer a me oppróbrium et
contẽptum : * quia testimo-
nia tua exquisivi.

Etenim sederunt príncipes,
et adversum me loquebân-
tur : * servus autem tuus
exercebatur in justificatióni-
bus tuis.

Nam et testimónia tua me-
ditatió mea est : * et con-
siliũ meum justificatiónes
tuæ.

Adhæsit pavimẽto ánima
mea : * vivifica me secúndum
verbum tuum.

Vias meas enuntiavi, et ex-
audisti me : * doce me justifi-
catiões tuas.

Viam justificatiónum tuá-
rum instrue me : * et exercé-
bor in mirabilibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ
tædio : * confirmá me in ver-
bis tuis.

Viam iniquitatis amove a
me : * et de lege tua miserere
mei.

Viam veritatis elegi : * ju-
dicia tua non sum oblitus.

Adhæsi testimoniis tuis Dó-
mine : * noli me confundere.

Viam mandatórum tuórum
eucúrri, * cum dilatásti cor
meum.

Per Annum, Ant. Beati qui

ambulant in lege tua Dómine.

Temp. Adventus, Ant. de Laudibus Dominicæ, aut ex propriis Laudibus.

CAPITULUM. Zach. 8. d

PACEM et veritatem diligite, ait Dóminus omnipotens. *ñ. Deo grátias.*

*ñ. br. Christe Fili Dei vivi, * Miserere nobis. Et repetitur. Christe Fili Dei vivi, miserere nobis. ñ. Qui sedes ad dexteram Patris, ñ. Miserere nobis. ñ. Glória Patri, et Filio, et Spiritui sancto. ñ. Christe Fili Dei vivi, miserere nobis.*

ñ. Exúrge Christe, adjuva nos. ñ. Et libera nos propter nomen tuum.

KYRIE eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster, secreto.

ñ. Et ne nos indúcas in tentationem. ñ. Sed libera nos a malo.

Credo in Deum, secreto.

ñ. Carnis resurrectionem. ñ. Vitam æternam, Amen.

ñ. Et ego ad te Dómine clamavi. ñ. Et mane oratio mea præveniet te.

ñ. Repleátur os meum laude. ñ. Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitudinem tuam.

ñ. Dómine avérte faciém tuam a peccátis meis. ñ. Et omnes iniquitates meas dele.

ñ. Cor mundum crea in me Deus. ñ. Et spiritum rectum innova in visceribus meis.

ñ. Ne projicias me a fácie tua. ñ. Et Spiritum sanctum tuum ne áuferas a me.

ñ. Redde mihi lætitiám salutáris tui. ñ. Et spíritu principalí confirma me.

Quando ad Laudes non sunt dictæ Preces feriales, statim dicitur Adjutórium nostrum, et Confiteor Deo, etc. ut infra.

Quando autem ad Laudes dictæ sunt Preces feriales inferius positæ post Laudes Feriæ secundæ, tunc ad Primam prædictæ Preces et sequentes, dicuntur flexis genibus.

ñ. Eripe me Dómine ab hómine malo. ñ. A viro iniquo eripe me.

ñ. Eripe me de inimicis meis, Deus meus. ñ. Et ab insurgéntibus in me libera me.

ñ. Eripe me de operántibus iniquitatem. ñ. Et de viris sanguínum salva me.

ñ. Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi. ñ. Ut reddam vota mea de die in diem.

ñ. Exáudi nos Deus salutáris noster. ñ. Spes ómnium finium terræ, et in mari longe.

ñ. Deus in adjutórium meum inténde. ñ. Dómine ad adiuvándum me festína.

ñ. Sanctus Deus, sanctus fortis, sanctus immortalis. ñ. Miserere nobis.

ñ. Bénedic ánima mea Dómino. ñ. Et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

ñ. Bénedic ánima mea Dó-

mino. ñ. nes retril

ñ. Qui iniquitati

nat omne

ñ. Qui vitam tua

in miseri

bis.

ñ. Qui flerium tu

ut áquilæ

ñ. Adju

nómine I

cælum et

Deinde I

C

CONFITEO

beátæ

ñi, beato M

beato Joán

Apóstolis

ñibus Sanct

quia peccá

terbo, et

ne culpa

deo prec

emper vi

haelem A

oánnem

apóstolos

ñnes San

rare pró

eam nost

Chor

MISEREAT

Dëus, e

ñis, perdú

am. ñ. Ar

Deinde re

ubi dici

os fratres,

te pater.

ni lætitiā sa-
Et spiritu prin-
me.

audes non sunt
feriales, statim
rium nostrum,
o, etc. ut in-

em ad Laudes
ces feriales in-
ost Laudes Fe-
nc ad Primam
s et sequentes,
genibus.

Dómine ab hó-
A viro iniquo

e de inimicis
eus. *ñ.* Et ab
in me libera

de operántibus
. Et de viris
ya me.

um dicam nó-
eculum sæculi.
ota mea de die

os Deus salu-
Spes ómnium
et in mari

adjutórium me-
Dómine ad ad-
estina.

Deus, sanctus
s immortalis
ois.

nima mea Dó-
mnia quæ in-
nómini sancto

ánima mea Dó-

mino. *ñ.* Et noli oblivisci om-
nes retributiónes ejus.

ñ. Qui propitiátur ómnibus
iniquitatibus tuis. *ñ.* Qui sa-
nat omnes infirmitates tuas.

ñ. Qui rédimat de intéritu
vitam tuam. *ñ.* Qui coronat te
in misericórdia et miserationi-
bus.

ñ. Qui replet in bonis desi-
lérum tuum. *ñ.* Renovábitur
ut áquilæ juvéntus tua.

ñ. Adjutórium nostrum in
nómine Dómini. *ñ.* Qui fecit
cælum et terram.

*Deinde Hebdomadarius facit
Confessionem.*

CONFITEOR Deo omnipoténti,
beátæ Mariæ semper virgi-
ni, beáto Michaéli Archángelo,
beáto Joánni Baptistæ, sanctis
Apóstolis Petro et Paulo, óm-
nibus Sanctis, et vobis, fratres:
quia peccávi nimis cogitatíone,
serbo, et ópere: mea culpa,
mea culpa, mea máxima culpa.
deo precor beátam Mariam
semper virginem, beátum Mi-
haelem Archángelum, beátum
Joánnem Baptistam, sanctos
Apóstolos Petrum et Paulum,
omnes Sanctos, et vos fratres,
orare pró me ad Dóminum
Deum nostrum.

Chorus respondet:

MISEREATUR tui omnipotens
Deus, et dimissis peccátis
tuis, perdúcat te ad vitam ætér-
nam. *ñ.* Amen.

*Deinde repetit Confessionem:
ubi dicitur vobis fratres, et
vos fratres, dicatur tibi pater,
et pater.*

*Facta Confessione a Choro,
Hebdomadarius dicit:*

MISEREATUR vestri omnípo-
tens Deus, et dimissis pec-
cátis vestris, perdúcat vos ad
vitam ætérnam. *ñ.* Amen.

INDULGENTIAM, absolutiónem,
et remissiónem peccatórum
nostrórum tribuat nobis om-
nipotens et miséricors Dó-
minus. *ñ.* Amen.

Et proseguitur ñ. Dignáre
Dómine die isto. *ñ.* Sine pec-
cáto nos custodire.

ñ. Miserére nostri Dómine.
ñ. Miserére nostri.

ñ. Fiat misericórdia tua Dó-
mine super nos. *ñ.* Quemád-
modum sperávimus in te.

ñ. Dómine exáudi oratiónem
meam. *ñ.* Et clamor meus ad
te véniat.

ñ. Dóminus vobiscum. *ñ.* Et
cum spiritu tuo.

Orémus. ORATIO.

DOMINE Deus omnipotens, qui
ad principium hujus diéi
nos pervenire fecisti: tua nos
hódie salva virtúte; ut in hac
die ad nullum declinémus pec-
cátum, sed semper ad tuam
justitiam faciéndam nostra
procédant elóquia, dirigántur
cogitatíones et ópera. Per Dó-
minum nostrum Jesum Chri-
stum Filium tuum: Qui tecum
vivit et regnat in unitáte Spi-
ritus sancti Deus, per ómnia
sæcula sæculórum. *ñ.* Amen.

ñ. Dóminus vobiscum. *ñ.* Et
cum spiritu tuo.

ñ. Benedicámus Dómino.
ñ. Deo grátias.

Deinde in Choro legitur Martyrologium. Et quando dicenda est Prima de B. Maria, præponitur Lectioni Martyrologii.

*Postea Hebdomadarius dicit
 ¶ Pretiosa in conspectu Domini. R. Mors sanctorum ejus.
 Et absolute sine Orémus.*

ORATIO.

SANCTA Maria, et omnes Sancti intercedant pro nobis ad Dominum: ut nos mereamur ab eo adjuvari et salvari, qui vivit et regnat in sæcula sæculorum. R. Amen.

¶ Deus in adiutorium meum intende. R. Domine ad adiuvandum me festina.

Et dicitur ter: ultimo additur Gloria Patri. Sicut erat.

Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison.

Pater noster, *secreto.*

¶ Et ne nos inducas in tentationem. R. Sed libera nos a malo.

¶ Respice in servos tuos Domine, et in opera tua, et dirige filios eorum. R. Et sit splendor Domini Dei nostri super nos, et opera manuum nostrarum dirige super nos, et opus manuum nostrarum dirige.

¶ Gloria Patri. R. Sicut erat.

Orémus. **ORATIO.**

DIRIGERE et sanctificare, regere et gubernare dignare, Domine Deus Rex celi et terræ, hodie corda et corpora nostra, sensus, sermones, et actus nostros in lege tua, et in operi-

bus mandatorum tuorum: tu hic, et in æternum, te auxiliante, salvi et liberi esse mereamur, Salvator mundi: Qui vivis et regnas in sæcula sæculorum. R. Amen.

¶ Jube domne benedicere.

Bened. Dies et actus nostros in sua pace disponat Dominus omnipotens. R. Amen.

Ad Absolutionem Capituli in Dominicis et Feriis per Annum, ab Octava Epiphaniæ usque ad Dominicam primam Quadrage. exclusive.

LECTIO BREVIS. 2. *Thess.* 3.

DOMINUS autem dirigat corda et corpora nostra in charitate Dei, et patientia Christi. Tu autem Domine miserere nobis.

R. Deo gratias.

A Dominica prima Adventus usque ad Vigiliam Nativitatis Domini exclusive.

Isaia 33.

DOMINE, miserere nostri: te enim expectavimus: est brachium nostrum in manu, et salus nostra in tempore tribulationis. Tu autem Domine.

Post Lectionem brevem dicitur ¶ Adjutorium nostrum in nomine Domini. R. Qui fecit celum et terram.

¶ Benedicite. R. Deus.

Bened. Dominus nos benedicat, et ab omni malo defendat, et ad vitam perducat æternam, et fidelium animæ per misericordiam Dei requiescant in pace.

R. Amen.

Post P
ne tuo,
Beati im
Deinde A
qua ut su
in Dupli
non dicit
Benedicam
Prima de
est: post
gium in
¶ Pretios
ora.
Ad Ab
n Festis
Nonæ.
A
Pater no
Deus in
NUNC SAN
Unum
dignare pr
nostro ref
Os, ling
vigor,
confession
flammesc
ccendat a
Præsta, l
atrique co
um Spirit
regnans p
Amen.
In Dom
nt. t. 8. A
In feriali
nt. t. 2. D
Tempore
ominica
aud.
Hiema

IN FESTIS

Per Annum.

Post Psalmum, Deus in nómine tuo, dicitur tantum Psalm. Beáti immaculáti, et Retribue. Deinde Ant. competens, et reliqua ut supra in Dominica, sed in Duplicibus, et infra Octav. non dicuntur Preces. Dicto Benedicámus Dómino, dicitur Prima de B. Maria, si dicenda est: postea legitur Martyrologium in Choro. Deinde dicitur Pretiósá, cum reliquis ut supra.

Ad Absolutionem Capituli in Festis dicitur Capitulum Nonæ.

AD TERTIAM.

Pater noster. Ave Maria.
Deus in adiutorium, p. 17.

HYMNUS.

*N*UNC sancte nobis Spiritus,
Unum Patri cum Filio,
Signáre promptus ingeri
nostro refusus pectori.
Os, lingua, mens, sensus,
vigor,
confessionem personent,
flammescat igne charitas,
accendat ardor próximos.
Præsta, Pater piissime,
atrique compar Unice,
cum Spíritu Paráclito
regnans per omne sæculum.
Amen.

*In Dominicis per Annum,
Ant. t. 8. Allelúia.*

*In feriali Officio per Annum,
Ant. t. 2. Deduc me.*

*Tempore Adv. Ant. de Laud.
dominicæ, aut ex propriis
aud.*

Hiemalis.

PSALMUS.

LEGEM pone mihi Dómine
viam justificationum tuarum: * et exquiram eam semper.

Da mihi intellectum, et scrutabor legem tuam: * et custodiam illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam mandatorum tuorum: * quia ipsam volui.

Inclina cor meum in testimónia tua: * et non in avaritiam.

Avérte oculos meos ne videant vanitatem: * in via tua vivifica me.

Státue servo tuo elóquium tuum, * in timóre tuo.

Amputa opprobrium meum, quod suspicatus sum: * quia judicia tua jucúnda.

Ecce concupivi mandata tua: * in æquitáte tua vivifica me.

Et véniat super me misericórdia tua Dómine: * salutare tuum secundum elóquium tuum.

Et respondébo exprobrantibus mihi verbum: * quia sperávi in sermonibus tuis.

Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequaque: * quia in iudiciis tuis supersperávi.

Et custodiam legem tuam semper, * in sæculum et in sæculum sæculi.

Et ambulábam in latitúdine: * quia mandata tua exquisivi.

Et loquébar in testimoniis tuis in conspectu regum : * et non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis, * quæ diléxi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua, quæ diléxi : * et exercébar in justificatióibus tuis.

MEMOR esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedísti.

Hæc me consoláta est in humilitáte mea : * quia eloquium tuum vivificávit me.

Superbi inique agébant usquequaque : * a lege autem tua non declinávi.

Memor fui judiciórum tuórum a sæculo Dómine : * et consolátus sum.

Defectio tenuit me : * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant justificatióes tuæ, * in loco peregrinatióis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui Dómine : * et custodivi legem tuam.

Hæc facta est mihi : * quia justificatióes tuas exquisivi.

Pórtio mea Dómine, * dixi, custodire legem tuam.

Deprecátus sum faciem tuam in toto corde meo : * miserere mei secúndum eloquium tuum.

Cogitávi vias meas : * et converti pedes meos in testimónia tua.

Parátus sum, et non sum

turbátus : * ut custódiam mandáta tua.

Funes peccatórum circumpléxi sunt me : * et legem tuam non sum oblitus.

Média nocte surgébam ad confiténdum tibi, * super iudicia justificatióis tuæ.

Párticeps ego sum omnium timentium te, * et custodiéntium mandáta tua.

Misericórdia tua Dómine plena est terra : * justificatióes tuas doce me.

BONITATEM fecisti cum servo tuo Dómine : * secúndum verbum tuum.

Bonitatem, et disciplinam, et sciéntiam doce me : * quia mandátis tuis credidi.

Priúsqvam humiliárer, ego deliqui : * propterea eloquium tuum custodivi.

Bonús es tú : * et in bonitáte tua doce me justificatióes tuas.

Multiplicáta est super me iniquitas superbórum : * ego autem in toto corde meo scrutábor mandáta tua.

Coagulátum est sicut lac cor eórum : * ego vero legem tuam meditátus sum.

Bonum mihi quia humiliásti me : * ut discam justificatióes tuas.

Bonum mihi lex oris tui, super millia auri et argénti.

Manus tuæ fecerunt me, et plasmaverunt me : * da mihi intellectum ; et discam mandáta tua.

Qui tibi
et lætabi
tua super
Cognó
as iudic
tate tua
Fiat m
solétur n
quium tu
Vénian
tuæ, et v
meditatio
Confun
injüste in
ne : * ego
mandátis
Convert
e, * et q
ia tua.
Fiat cor
um in ius
t non cor
Ant. All
Sequens
n aliis Ho
iniciis a l
d Septuag
sque ad
ragesimæ
equuntur i
CAPITULU
EUS chá
D. manet
anet, et I
R. br. - I
eus, * In
ina. y. A
videant
a vivifica
a. Glória
y. Ego d
re mei.
eam quia

Qui timent te vidébunt me,
et lætabúntur : * quia in verba
tua supersperávi.

Cognóvi Dómine quia æqui-
tas judícia tua : * et in veri-
tate tua humiliásti me.

Fiat misericórdia tua ut con-
solétur me, * secúndum eló-
quium tuum servo tuo.

Véniant mihi miseratiónes
tuæ, et vivam : * quia lex tua
meditatio mea est.

Confundántur superbi, quia
injúste iniquitatem fecérunt in
me : * ego autem exercébor in
mandátis tuis.

Convertántur mihi tímētes
te, * et qui novérunt testimó-
nia tua.

Fiat cor meum immaculá-
tum in justificatióibus tuis, *
ut non confundar.

Ant. Allelúia, allel. allel.

*Sequens Capitulum, et alia
in aliis Horis, dicuntur in Do-
minicis a II post Epiph. usque
ad Septuag. Rñ. brevia etiam
usque ad Dominicam I Qua-
ragesimæ : similiter et quæ
sequuntur in feriali Officio.*

CAPITULUM. 1. Joan. 4. c

DEUS charitas est : et qui
manet in charitate, in Deo
manet, et Deus in eo.

*Rñ. br. Inclina cor meum
Deus, * In testimónia tua. In-
clina. y. Avérte oculos meos,
ut videant vanitatem : in via
tua vivifica me. In testimónia
tua. Glória Patri. Inclina cor.
y. Ego dixi, Dómine mise-
re mei. Rñ. Sana animam
meam quia peccávi tibi.*

*In feriali Officio per Annū,
Ant. Deduc me Dómine in sé-
mitam mandatorum tuorum.*

CAPITULUM. Jerem. 17. c

SANA me Dómine, et saná-
bor : salvum me fac, et
salvus ero : quóniam laus mea
tu es.

Rñ. br. Sana animam meam,
Quia peccávi tibi. Sana. y. Ego
dixi : Dómine miserere mei.
Quia. Glória Patri. Sana.*

*y. Adjutor meus esto, ne de-
relinquas me. Rñ. Neque despi-
cias me Deus salutáris meus.*

*Quando ad Matutinum dictæ
sunt Preces, ad Tertiam, Sex-
tam, et Nonam flexis genibus
dicitur, Kyrie eléison. Christe
eléison. Kyrie eléison.*

Pater noster, secreto.

*y. Et ne nos inducas in tenta-
tionem. Rñ. Sed libera nos a malo.*

*y. Dómine Deus virtutum
convérte nos. Rñ. Et osténde
faciem tuam, et salvi érimus.*

*y. Exúrge. Christe, adjuva
nos. Rñ. Et libera nos propter
nomen tuum.*

*y. Dómine exáudi orationem
meam. Rñ. Et clamor meus ad
te véniat.*

*y. Dóminus vobiscum. Rñ. Et
cum spiritu tuo.*

Orémus. Orat. conveniens.

*Tempore Adv. in feriali Offi-
cio, Ant. de Laud. Dominica,
aut ex propriis Laud.*

CAPITULUM. Jerem. 13.

ECCE dies veniunt, dicit Dó-
minus, et suscitábo David
germen justum : et regnabit
Rex, et sapiens erit : et faciet

judicium, et justitiam in terra.
R. br. Veni ad liberandum
 nos, * Dómine Deus virtutum.
 Veni. *ŷ.* Osténde faciém tuam,
 et salvi érimus. Dómine Deus.
 Glória Patri. Veni.

ŷ. Timébunt gentes nomen
 tuum Dómine. *R.* Et omnes
 reges terræ glóriam tuam. Ky-
 rie eléison.

Oratio conveniens.

AD SEXTAM.

Pater noster. Ave María.
 Deus in adiutorium, p. 17.

HYMNUS.

RECTOR potens, verax Deus,
 Qui témperas rerum vices,
 Splendóre mane illúminas,
 Et ignibus meridiem;

Extingue flammás litium,
 Aufer calórem nóxium,
 Confer salútem córporum,
 Verámque pacem córdium.

Præsta, Pater piissime,
 Patrique compar Unice,
 Cum Spiritu Paráclito,
 Regnans per omne sæculum.
 Amen.

In Dominicis per. Annum,
Ant. t. 8. Allelúia.

In feriali Officio per Annum,
Ant. t. 8. Adjuva me.

Tempore Adv. Ant. de Lau-
di-bus Dominicæ, aut ex pro-
priis Laudibus.

PSALMUS.

DEFECIT in salutáre tuum
 ánima mea: * et in verbum
 tuum supersperávi.

Defecerunt óculi mei in eló-
 quium tuum, * dicéntes:
 Quando consoláberis me?

Quia factus sum sicut uter

in pruina: * justificatiónes
 tuas non sum oblitus.

Quot sunt dies servi tui: *
 quando fácies de persequénti-
 bus me iudicium?

Narravérunt mihi iniqui fa-
 bulatiónes: * sed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua véri-
 tas: * inique persecúti sunt
 me, adjuva me.

Paulo minus consummavé-
 runt me in terra: * ego autem
 non dereliqui mandáta tua.

Secúndum misericórdiam
 tuam vivifica me: * et custó-
 diam testimónia oris tui.

In ætérnum Dómine, * ver-
 bum tuum pérmanet in cælo.

In generatióem, et genera-
 tióem veritas tua: * fundásti
 terram, et pérmanet.

Ordinatióne tua perseverá-
 dies: * quóniam ómnia ser-
 viunt tibi.

Nisi quod lex tua meditáti-
 mea est: * tunc forte peris-
 sem in humilitáte mea.

In ætérnum non obliviscar
 justificatiónes tuas: * quia in
 ipsis vivificásti me.

Tuus sum ego, salvum me
 fac: * quóniam justificatiónes
 tuas exquisivi.

Me expectavérunt peccátore
 ut pérderent me: * testimónia
 tua intelléxi.

Omnis consummationis ví-
 finem: * latum mandátum
 tuum nimis.

QUOMODO diléxi legem tua
 Dómine? * tota die meditáti-
 mea est.

Super
 éntem
 quo: * q
 est.

Super
 intelléxi
 tua medi

Super
 mandáta
 Ab om

pedes me
 verba tua
 A judi

návi: * q
 mihi.

Quam
 elóquia t
 meo!

A man
 propterea
 iniquitatis

Lucérn
 bum tuu
 is meis.

Jurávi,
 iudicia jus
 Humiliá

que Dómi
 úndum v

Voluntá
 cita fac D
 ua doce n

Anima r
 emper: *
 um oblitu

Posuér
 ueum mi
 is non ex

Hæredit
 ia tua in
 xultatio c

Inclináv
 éndas ju

justificatiões
oblitus.

es servi tui : *
de persequenti-
n?

mihi iniqui fa-
d non ut lex tua.
dáta tua veri-
persecúti sunt

consummavé-
a : * ego autem
mandáta tua.

misericórdiam
ne : * et custó-
a oris tui.

Dómine, * ver-
manet in celo.

nem, et genera-
tua : * fundast
manet.

tua perseverá-
am ómnia ser-

x tua meditáti-
ne forte peris-
áte mea.

non obliviscar
tuas : * quia in
me.

ego, salvum me
in justificatiões

érunt peccátore
ne : * testimóni-

ummationis vi-
um mandátum

éxi legem tua
tota die meditáti-

Super inimicos meos pru-
déntem me fecisti mandáto
tuo : * quia in aetérnum mihi
est.

Super omnes docéntes me
intelléxi : * quia testimónia
tua meditatio mea est.

Super senes intelléxi : * quia
mandáta tua quæsivi.

Ab omni via mala prohibui
pedes meos : * ut custódiam
verba tua.

A judiciis tuis non decli-
návi : * quia tu legem posuisti
mihi.

Quam dúlcia fáucibus meis
elóquia tua, * super mel ori
meo!

A mandátis tuis intelléxi : *
propterea odívi omnem viam
iniquitátis.

Lucérna pédibus meis ver-
bum tuum, * et lumen sémi-
is meis.

Jurávi, et státui * custodíre
judicia justitiæ tuæ.

Humiliátus sum usquequá-
que Dómine : * vivífica me se-
cúndum verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplá-
cita fac Dómine : * et judicia
tua doce me.

Anima mea in má nibus meis
semper : * et legem tuam non
um oblitus.

Posuérunt peccátore lá-
queum mihi : * et de mandátis
tuis non errávi.

Hæreditáte acquisívi testimó-
nia tua in aetérnum : * quia
xultatio cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum ad fa-
ciéndas justificatiões tuas in

aetérnum, * propter retributió-
nem.

IN INIQUOS ódio hábui : * et legem
tuam diléxi.

Adjútor et suscéptor meus
es tu : * et in verbum tuum
supersperávi.

Declináte a me maligni : *
et scrutábor mandáta Dei
mei.

Súscipe me secúndum eló-
quium tuum, et vivam : * et
non confúndas me ab expecta-
tiõe mea.

Adjuva me, et salvus ero : *
et meditábor in justificatiõ-
ibus tuis semper.

Sprevisti omnes discedéntes
a judiciis tuis : * quia injústa
cogitatio eórum.

Prævaricántes reputávi om-
nes peccátore terræ : * ideo
diléxi testimónia tua.

Confige timóre tuo carnes
meas : * a judiciis enim tuis
timui.

Feci júdicium et justítiam : *
non tradas me calumniántibus
me.

Súscipe servum tuum in bo-
num : * non calumniéntur me
supérbi.

Oculi mei defecérunt in sa-
lutáre tuum : * et in elóquium
justitiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secún-
dum misericórdiam tuam : *
et justificatiões tuas doce
me.

Servus tuus sum ego : * da
mihi intelléctum, ut sciam te-
stimónia tua.

Tempus faciendi Dómine : *
dissipaverunt legem tuam.

Ideo dilexi mandata tua, *
super aurum et topázion.

Propterea ad ómnia mandata
tua dirigébar : * omnem viam
iniquam ódio hábui.

Ant. Allelúia, allel. allel.

CAPITULUM. *Galat. 6.*

ALTER altérius ónera portáte,
et sic adimplébitis legem
Christi.

ñ. br. In ætérnum Dómine, *
Pérmanet verbúm tuum. In
ætérnum. *ŷ.* In sæculum sæ-
culi véritas tua. Pérmanet.
Glória Patri. In ætérnum.

ñ. Dóminus regit me, et
nihil mihi déerit. *ñ.* In loco
pascuæ ibi me collocávit.

In feriali Officio per Annum,
Ant. Adjuva me, et salvus ero
Dómine.

Capitulum, Alter altérius.

ñ. br. Benedicam Dómi-
num, * In omni tēpore. Be-
nedicam. *ŷ.* Semper laus ejus
in ore meo. In omni. Glória
Patri. Benedicam.

ŷ. Dóminus regit me et nihil
mihi déerit. *ñ.* In loco pascuæ
ibi me collocávit.

*Quando ad Matutinum dictæ
sunt Preces, flexis genibus dici-
tur* Kyrie eléison. Christe eléi-
son. Kyrie eléison.

Pater noster, secreto.

ŷ. Et ne nos inducas in ten-
tationem. *ñ.* Sed libera nos a
malo.

ŷ. Dómine Deus virtútum
convérte nos. *ñ.* Et osténde
faciem tuam, et salvi érimus.

ŷ. Exúrge Christe, adjuva
nos. *ñ.* Et libera nos propter
nomen tuum.

ŷ. Dómine exáudi orationem
meam. *ñ.* Et clamor meus ad
te véniat.

ŷ. Dóminus vobiscum. *ñ.* Et
cum spiritu tuo.

Orémus. Oratio conveniens.

*Tempore Adv. in feriali Offi-
cio, Ant. de Laud. Dominice,
aut ex propriis Laudibus.*

CAPITULUM. *Jerem. 23.*

IN diébus illis salvábitur Juda,
et Israel habitábit confiden-
ter : et hoc est nomen, quod
vocabunt eum, Dóminus justus
noster.

ñ. br. Osténde nobis Dó-
mine, * Misericórdiam tuam,
Osténde. *ŷ.* Et salutáre tuum
da nobis. Misericórdiam. Gló-
ria Patri. Osténde.

ŷ. Meménto nostri Dómine,
in beneplácito pópuli tui. *ñ.* Vi-
sita nos in salutári tuo.

Kyrie eléison.

Oratio conveniens.

AD NONAM.

Pater noster. Ave Maria.

Deus in adjutórium, p. 17.

HYMNUS.

RERUM Deus tenax vigor,
Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ tēpora
Succéssibus determinans.

Largíre lumen vespere,
Quo víta nusquam decídat,
Sed præmíum mortis sacræ
Perénis instet glória.

Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar ánice,
Cum Spiritu Paráclito

Regnan

Am

In D

Ant. t. 1

In fer

Ant. t. 2

Temp

Dominic

libus.

MIRABI

ideo

mea.

Declar

rum illú

ctum dat

Os me

spiritum

desiderál

Aspice

mei, * se

igéntium

Gressu

dum elo

non domi

ustitia.

Rédime

minum :

data tua.

Fáciem

servum tr

ustificati

Exitus.

culi mei

liérunt le

Justus

tum judi

Mandás

ia tua :

rimis.

Tabesce

neus : * q

ua inimic

Christe, adjuva
ra nos propter

exaudi orationem
amor meus ad

obiscum. A. Et

atio conveniens.
in feriali Offi-

ud. Dominice,
Laudibus.

Jerem. 23.
salvabitur Juda,

abit confidenti-
nomen, quod

Dominus justus

de nobis Do-
cordiam tuam,

salutare tuum
ricordiam. Glo-

de.
nostri Domine,

opuli tui. A. Vi-
tari tuo.

uens.
ONAM.

Ave Maria.
orium, p. 17.

us.
enax vigor,

te permanens,
tempora

terminans.
in vespere,

am decidat,
nortis sacræ

glória.
pitissime,
rúnice,
récrito

Regnans per omne sæculum.
Amen.

In Dominicis per Annum,
Ant. t. 8. Alleluia.

In feriali Officio per Annum,
Ant. t. 8. Aspicite in me.

Tempore Adv. Ant. de Laud.
Dominicæ, aut ex propriis Lau-
dibus.

PSALMUS.

MIRABILIA testimonia tua : *
ideo scrutata est ea anima
mea.

Declaratio sermonum tuo-
rum illuminat : * et intellé-
ctum dat parvulis.

Os meum aperui, et attraxi
spiritum : * quia mandata tua
desiderabam.

Aspicite in me, et miserere
mei, * secundum iudicium di-
gentium nomen tuum.

Gressus meos dirige secun-
dum eloquium tuum : * et
non dominetur mei omnis in-
iustitia.

Rédime me a calumniis hó-
minum : * ut custodiam man-
data tua.

Faciem tuam illumina super
servum tuum : * et doce me
iustificationes tuas.

Exitus aquarum deduxerunt
oculi mei : * quia non custo-
diarunt legem tuam.

Iustus es Domine : * et re-
ctum iudicium tuum.

Mandasti iustitiam testimó-
nia tua : * et veritatem tuam
iudicis.

Tabescere me fecit zelus
meus : * quia oblii sunt verba
qua inimici mei.

Ignitum eloquium tuum ve-
hementer : * et servus tuus
dilexit illud.

Adolescéntulus sum ego, et
contemptus : * justificationes
tuas non sum oblitus.

Iustitia tua, iustitia in ætér-
num : * et lex tua veritas.

Tribulatio et angustia inve-
nerunt me : * mandata tua
meditatio mea est.

Æquitas testimonia tua in
æternum : * intellectum da
mihi, et vivam.

CLAMAVI in toto corde meo,
exaudi me Domine : * ju-
stificationes tuas requiram.

Clamavi ad te salvum me
fac : * ut custodiam mandata
tua.

Præveni in maturitate, et
clamavi : * quia in verba tua
supersperavi.

Prævenérunt oculi mei ad te
diluculo : * ut meditárer eló-
quia tua.

Vocem meam audi secun-
dum misericórdiam tuam Dó-
mine : * et secundum iudi-
cium tuum vivifica me.

Appropinquavérunt perse-
quentes me iniquitati : * a
lege autem tua longe facti
sunt.

Prope es tu Domine : * et
omnes viæ tuæ veritas.

Initio cognóvi de testimoniis
tuis : * quia in æternum fun-
dasti ea.

Vide humilitatem meam, et
eripe me : * quia legem tuam
non sum oblitus.

Judica judicium meum, et redime me : * propter eloquium tuum vivifica me.

Longe a peccatoribus salus : * quia justificationes tuas non exquisierunt.

Misericordiae tuae multae Domine : * secundum judicium tuum vivifica me.

Multi qui persequuntur me, et tribulant me : * a testimoniis tuis non declinavi.

Vidi praevicantes, et tabescēbam : * quia eloquia tua non custodiērent.

Vide quoniam mandata tua dilexi Domine : * in misericordia tua vivifica me.

Principium verborum tuorum veritas : * in aeternum omnia iudicia justitiae tuae.

PRINCIPES persecuti sunt me gratis : * et a verbis tuis formidavit cor meum.

Laetabor ego super eloquia tua, * sicut qui invenit spolia multa.

Iniquitatem odio habui, et abominatus sum : * legem tuam dilexi.

Septies in die laudem davi tibi, * super iudicia justitiae tuae.

Pax multa diligentibus legem tuam : * et non est illis scandalum.

Expectabam salutare tuum Domine : * et mandata tua dilexi.

Custodivit anima mea testimonia tua : * et dilexit ea vehementer.

Servavi mandata tua, et testimonia tua : * quia omnes viae meae in conspectu tuo.

Appropinquet deprecatio mea in conspectu tuo Domine : * juxta eloquium tuum da mihi intellectum.

Intret postulatō mea in conspectu tuo : * secundum eloquium tuum eripe me.

Erucebunt labia mea hymnum, * cum docueris me justificationes tuas.

Pronuntiabit lingua mea eloquium tuum : * quia omnia mandata tua aequitas.

Fiat manus tua ut salvet me : * quoniam mandata tua elegi.

Concupivi salutare tuum Domine : * et lex tua meditatio mea est.

Vivet anima mea, et laudabit te ; * et iudicia tua adjuvabunt me.

Erravi sicut ovis quae periiit : * quare servum tuum, quia mandata tua non sum oblitus.

Ant. Alleluia, alleluia, alleluia.

Capitulum. 1. Cor. 6. d

EMPII enim estis pretio maris. Gno glorificate et portate Deum in corpore vestro.

*ñ. br. Clamavi in toto corde meo, * Exaudi me Domine. Clamavi. ꝑ. Justificationes tuas requiram. Exaudi. Gloria Patri. Clamavi.*

ꝑ. Ab occultis meis munda me Domine. ñ. Et ab alienis parce servo tuo.

In feriali Officio per Annum.

Ant. Aspice mei Domine.

Capitulum.

ñ. br.

Et misere.

ꝑ. Pes.

via recta.

Gloria Patri.

ꝑ. Ab.

me Domine.

parce servo.

Quand.

sunt Prec.

tur Kyrie.

son. Kyrie.

Pater n.

ꝑ. Et n.

tationem.

malo.

ꝑ. Don.

converte r.

ciem tuam.

ꝑ. Exu.

nos. ñ. Et.

men tuum.

ꝑ. Domi.

meam. ñ.

te veniat.

ꝑ. Domi.

cum spirit.

Orēmus.

Tempore.

Officio, An.

aut ex prop.

CAPIT.

PROPE

ejus, e.

gabuntur.

Dominus J.

bitur.

ñ. br. St.

Orietur Dō.

Ant. Aspice in me, et miserere mei Dómine.

Capitulum, Empti enim estis.

ñ. br. Rédime, me Dómine, *
Et miserere mei. Rédime.
ñ. Pes enim meus stetit in
via recta. ñ. Et miserere mei.
Glória Patri. Rédime.

ñ. Ab occúltis meis munda
me Dómine. ñ. Et ab aliénis.
parce servo tuo.

*Quando ad Matutinum dictæ
sunt Preces, flexis genibus dici-
tur Kyrie eleíson. Christe eleí-
son. Kyrie eleíson.*

Pater noster, secreto.

ñ. Et ne nos indúcas in ten-
tationem. ñ. Sed libera nos a
malo.

ñ. Dómine Deus virtútum
convérte nos. ñ. Et osténde fá-
ciem tuam, et salvi érimus.

ñ. Exúrge Christe ádjuva
nos. ñ. Et libera nos propter no-
men tuum.

ñ. Dómine exáudi orationem
meam. ñ. Et clamor meus ad
te véniat.

ñ. Dóminus vobiscum. ñ. Et
cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio conveniens.

*Tempore Adventus in feriali
Officio, Ant. de Laud. Domini,
aut ex propriis Laud.*

CAPITULUM. Isaia 14.

PROPE est ut véniat tempus
ejus, et dies ejus non elon-
gabuntur. Miserébitur enim
Dóminus Jacob et Israel salvá-
bitur.

ñ. br. Super te Jerúsalem, *
Oriétur Dóminus. Super. ñ. Et

glória ejus in te vidébitur.
Oriétur. Glória Patri. Super
te.

ñ. Veni Dómine, et noli tar-
dare. ñ. Reláxa facinora plebi
tuæ. Kyrie eleíson.

Oratio conveniens.

*Vesp. in Dominica, et in Fe-
riis, habentur inferius post
Laud. Sabbati.*

FERIA SECUNDA AD MATUTINUM.

*Pater noster. Ave Maria.
Credo.*

ñ. Dómine lábia mea apé-
ries, ut supra, p. 1.

Invitat. Veníte, * Exultémus
Dómino.

Psalm. Jubilémus Deo salu-
tári nostro, ut supra, p. 2.

HYMNUS.

SOMNO refectis ártubus,
Spreto cubili surgimus :
Nobis, Pater, canéntibus
Adesse te depóscimus.

Te lingua primum cóncinat,
Te mentis ardor ámbiat :
Ut áctuum sèquentium
Tu, sancte, sis exórdium.

Cedant tenébræ lúmini,
Et nox diúrno síderi,
Ut culpa, quam nox intulit,
Lucis labáscat múnere.

Precámur iidem súplices,
Noxas ut omnes ámputes,
Et ore te canéntium
Laudéris omni témpore.

Praesta, Pater piíssime,
Patrique còmpar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Invitatoria per Férias dicunt.

tur in feriali Officio ab Octava Epiphania usque ad Dominicam Passionis. Hymni vero tam ad Matutinum, quam ad Laudes et Vesperas usque ad Dominicam I Quadragesimæ. Ant. autem Noct. per totum annum, ut infra.

Ant. t. 1. f Dominus defensor.

PSALMUS 26.

DOMINUS illuminatio mea, et salus mea, * quem timebo?

Dominus protector vitæ meæ, * a quo trepidabo?

Dum appropiant super me nocentes, * ut edant carnes meas :

Qui tribulant me inimici mei, * ipsi infirmati sunt, et ceciderunt.

Si consistant adversum me castra, * non timebit cor meum.

Si exurgat adversum me praelium, * in hoc ego sperabo.

Unam petii a Domino, hanc requiram, * ut inhabitem in domo Domini omnibus diebus vitæ meæ :

Ut videam voluptatem Domini, * et visitem templum ejus.

Quoniam abscondit me in tabernaculo suo : * in die malorum protexit me in abscondito tabernaculi sui.

In petra exaltavit me : * et nunc exaltavit caput meum super inimicos meos.

Circulvi et immolavi in tabernaculo ejus hostiam vociferationis : * cantabo, et psallam dicam Domino.

Exaudi Domine vocem me-

am, qua clamavi ad te : * miserere mei, et exaudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisivit te facies mea : * faciem tuam Domine requiram.

Ne avertas faciem tuam a me : * ne declines in ira a servo tuo.

Adjutor meus esto : * ne derelinquas me, neque despicias me Deus salutaris meus.

Quoniam pater meus, et mater mea dereliquerunt me : * Dominus autem assumpsit me.

Legem pone mihi Domine in via tua : * et dirige me in semitam rectam propter inimicos meos.

Ne tradideris me in animas tribulantium me : * quoniam insurrexerunt in me testes iniqui, et mentita est iniquitas sibi.

Credo videre bona Domini * in terra viventium.

Expecta Dominum, viriliter age : * et confortetur cor tuum, et sustine Dominum.

PSALMUS 27.

Ad te Domine clamabo, Deus meus ne sileas a me : * nequando taceas a me, et assimilabor descendentibus in lacum.

Exaudi Domine vocem deprecationis meæ dum oro ad te : * dum extollo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatoribus : * et cum operantibus iniquitatem ne perdas me.

Qui loquuntur pacem cum

proximo
cordibus

Da illi
rum, *
adinvem

Secun
eorum
retribut

Quoni
opera D
num ej
non ædi

Bened
niam ex
cationis

Domin
protector
ravit co
sum.

Et refl
ex volun

Domin
sue : *

num Chr

Salvum
Domine,
ditati tua
extolle i

num.

Ant. D
meæ.

Ant. t.

AFFERT

Afferte

honorem

riam no
rate Dom

ejus.

Vox D
Deus ma
Dominus

i ad te : * mi-
cāudi me.

neum, exquisi-
ea : * faciē
quiram.

faciē tuam a
ines in ira a

esto : * ne de-
eque despicias
ris meus.

er meus, et
iquērunt me : *
assumpsit me.

mihi Dómine
et dirige me in
propter inimi-

me in ánimas
e : * quóniam
a me testes ini-
a est iniquitas

bona Dómini *
um.

inum, viriliter
onfortétur cor
e Dóminum.

US 27.

clamábo, Deus
as a me : * ne

me, et assimi-
antibus in la-

ine vocē de-
e dum oro ad
lo manus meas

actum tuum.

ahas me cum
* et cum ope-

atētem ne per-
ar pacem cum

próximo suo, * mala autem in
córdibus eórum.

Da illis secúndum ópera eó-
rum, * et secúndum nequitiam
adinventiónum ipsórum.

Secúndum ópera mánuum
eórum tribue illis : * redde
retributióem eórum ipsis.

Quóniam non intellexérunt
ópera Dómini, et in ópera má-
nuum ejus * déstrues illos, et
non ædificábis eos.

Benedictus Dóminus : * quó-
niam exaudivit vocem depre-
catiónis meæ.

Dóminus adjutor meus, et
protector meus : * in ipso spe-
ravit cor meum, et adjutus
sum.

Et reflóruit caro mea : * et
ex voluntate mea confitebor ei.

Dóminus fortitúdo plebis
sue : * et protector salvatió-
num Christi sui est.

Salvum fac pópulum tuum
Dómine, et benedic hære-
ditati tuæ : * et rege eos, et
extolle illos usque in ætér-
num.

Ant. Dóminus defensor vitæ
meæ.

Ant. t. 8. Adoráte.

PSALMUS 28.

AFFERTE Dómino filij Dei * af-
ferre Dómino filios arietum.

Afferre Dómino glóriam et
honórem, afferre Dómino gló-
riam nómini ejus : * ado-
ráte Dóminum in átrio sancto
ejus.

Vox Dómini super aquas,
Deus majestátis intónuit : *
Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte : *
vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis
cedros : * et confringet Dómi-
nus cedros Libani :

Et comminuet eas tamquam
vitulum Libani : * et dilectus
quemádmódum filius unicór-
nium.

Vox Dómini intercidéntis
flammam ignis : * Vox Dó-
mini concutiéntis désertum :
et commovébit Dóminus désér-
tum Cades.

Vox Dómini præparántis
cervos, et revelábit condénsa : *
et in templo ejus omnes dicent
glóriam.

Dóminus dilúvium inhabi-
táre facit : * et sedébit Dómi-
nus Rex in ætérnum.

Dóminus virtutē pópulo
suo dabit : * Dóminus benedi-
cet pópulo suo in pace.

PSALMUS 29.

EXALTABO te Dómine quó-
niam suscepisti me : * nec
delectásti inimicos meos super
me.

Dómine Deus meus clamávi
ad te, * et sanásti me.

Dómine eduxisti ab inférno
ánimam meam : * salvásti me
a descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino sancti ejus : *
et confitémini memoríæ san-
ctitátis ejus.

Quóniam ira in indignatióne
ejus : * et vita in voluntáte
ejus.

Ad vésperum demorábitur
fletus : * et ad matutinum læ-
titia.

Ego autem dixi in abundántia mea : * Non movébor in ætérnum.

Dómine in voluntáte tua, * prestitisti decóri meo virtútem.

Avertisti fáciem tuam a me, * et factus sum conturbátus.

Ad te Dómine clamábo : * et ad Deum meum deprecábor.

Quæ utilitas in ságuine meo, * dum descéndo in corruptioném?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritatem tuam?

Audivit Dóminus, et misérus est mei : * Dóminus factus est adjutor meus.

Convertisti plañctum meum in gáudium mihi : * conscidisti saccum meum, et circumdedisti me lætítia :

Ut cantet tibi glória mea, et non compungar : * Dómine Deus meus in ætérnum confitébor tibi.

Ant. Adoráte Dóminum in aula sancta ejus.

Ant. t. 8. f In tua justítia.

PSALMUS 30.

In te Dómine sperávi, non confundar in ætérnum : * in justítia tua libera me.

Inclina ad me aúrem tuam : * accélera ut éruas me.

Ergo, omnihi in Deum protéc-torém, et in Dóminum refúgiu, * ut salvum me facias.

Quóniam fortitúdo mea, et refúgium meum es tu : * et

propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi : * quóniam tu es protéc-tor meus.

In manus tuas comméndo spíritum meum : * redemisti me Dómine Deus veritátis.

Odisti observántes vanitátes, * supervácue.

Ego autem in Dómino sperávi : * exultábo, et lætábor in misericórdia tua.

Quóniam respexisti humili-tátem meam, * salvásti de necessitatibus ánimam meam.

Nec conclusisti me in má-nibus inimíci : * statuisti in loco spatióso pedes meos.

Miserére mei Dómine quóniam tribulor : * conturbátus est in ira óculus meus, ánimamea, et venter meus.

Quóniam defécit in dolóre vita mea, * et anni mei in gemítibus.

Infirmáta est in paupertáte virtus mea : * et ossa mea conturbáta sunt.

Super omnes inimícos meos factus sum opprobrium et vicinis meis valde, * et timor notis meis.

Qui vidébant me, foras fúgerunt a me : * obliuioni datus sum, tamquam mórtuus a corde.

Factus sum tamquam vspérditum : * quóniam au-divi vituperaciónem multórum commorántium in circúitu.

In eo dum convenírent simul advérsus me, * accipere

ánimam

Ego a

mine :

tu : in

mea.

Eripe

rum me

quéntibu

Illústr

servum

in miser

non con

vocávi te

Erubés

cántur in

fiant lábi

Quæ

justum i

pérbia, e

Quam

cédinis tu

abscondis

Perfeci

te, * in co

minum.

Abscón

fáciéi tua

hóminum

Prótege

tuo * a co

rum.

Benedic

nam m

diam sua

munita.

Ego au

tu menti

tus sum a

rum.

Ideo ex

nis meo :

te.

Diligite

tuum deduces
me.

de láqueo hoc,
erunt mihi : *
protéctor meus.
as commendo
: * redemisti
s veritátis.

vántes vanitá-
te.

in Dómino spe-
s, et lætabor in

perxisti humili-
salvásti de ne-

mam meam.

ti me in máni-
statuísti in loco
néos.

Dómine quí-
* conturbátus

s meus, ánima
meus.

écit in dolore
anni mei in ge-

in paupertáte
* et ossa mea

.
inimicos meos

róbrium et vi-
* et timor no-

me, foras fu-
* obliuioni da-

am mórtuus a

tanquam vs

quóniam au-

tem multórum

in circúitu

onvenirent si-
ne, * accipere

ánimam meam consiliáti sunt.

Ego autem in te sperávi Dó-
mine : * dixi : Deus meus es
tu : in mánibus tuis sortes
meæ.

Eripe me de manu inimicó-
rum meórum, * et a perse-
quéntibus me.

Illústra faciém tuam super
servum tuum, salvum me fac
in misericórdia tua : * Dómine
non confúndar, quóniam in-
vocávi te.

Erubéscant ímpii, et dedu-
cántur in inférnum : * muta
fiant lábia dolósa :

Quæ loquúntur advérsus
justum iniquitátem, * in su-
perbia, et in abusióne.

Quam magna multitúdo dul-
cedinis tuæ Dómine, * quam
abscondisti timéntibus te!

Perfecisti eis, qui sperant in
te, * in conspéctu filiórum hó-
minum.

Abscóndes eos in abscóndito
faciei tuæ * a conturbatióne
hóminum.

Protege eos in tabernáculo
tuó * a contradicióne linguá-
rum.

Benedíctus Dóminus : * quó-
nim mirificávit misericór-
diam suam mihi in civitáte
munita.

Ego autem dixi in excé-
ssu mentis meæ : * projec-
tus sum a facie oculórum tuó-
rum.

Ideo exaudisti vocem oratió-
nis meæ : * dum clamárem ad
te.

Diligite Dóminum omnes

sancti ejus : * quóniam veritá-
tem requirét Dóminus, et re-
tribuet abundánter faciéntibus
superbíam.

Viriliter ágite, et conforté-
tur cor vestrum, * omnes qui
sperátis in Dómino.

PSALMUS 31.

BEATI quorum remissæ sunt
iniquitátes : * et quorum
tectá sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputá-
vit Dóminus peccátum, * nec
est in spiritu ejus dolus.

Quóniam tácui inveteravé-
runt ossa mea, * dum clamá-
rem tota die.

Quóniam die ac nocte gra-
váta est super me manus tua : *
convérsus sum in ærúmna
mea, dum configitur spina.

Delictum meum cógnitum
tibi feci : * et injustítiam meam
non abscóndi.

Dixi : Confitébor advérsus
me injustítiam meam Dómi-
no : * et tu remisisti impietá-
tem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis
sanctus, * in témpore oppor-
túno.

Verúmtamen in dilúvio a-
quárum multárum * ad eum
non approximábunt.

Tu es refúgium meum a
tribulatióne, quæ circúmdedit
me : * exultatio mea, quæ me
a circúmdántibus me.

Inteléctum tibi dabo, et ín-
struam te in viá hac, quæ gra-
diéris : * firmábo super te
oculos meos.

Nolite fieri sicut équus et

mulus, * quibus non est intellectus.

In camo et fræno maxillas eorum constringe, * qui non appropinquant ad te.

Multa flagella peccatoris, * sperantem autem in Domino misericordia circumdabit.

Lætâmini in Domino, et exultate justi, * et gloriâmini omnes recti corde.

Ant. In tua justitia libera me Domine.

Ant. t. 1. f Rectos decet.

PSALMUS 32.

EXULTATE justi in Domino : * rectos decet collaudatio.

Confitemini Domino in citharra : * in psalterio decem chordarum psallite illi.

Cantate ei canticum novum : * bene psallite ei in vociferatione.

Quia rectum est verbum Domini, * et omnia opera ejus in fide.

Diligit misericordiam et iudicium : * misericordia Domini plena est terra.

Verbo Domini coeli firmati sunt : * et spiritu oris ejus omnis virtus eorum.

Congregans sicut in utre aquas maris : * ponens in thesauris abyssos.

Timeat Dominum omnis terra : * ab eo autem commoveantur omnes inhabitantes orbem.

Quoniam ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandavit, et creata sunt.

Dominus dissipat consilia

gentium : * reprobat autem cogitationes populorum, et reprobat consilia principum.

Consilium autem Domini in æternum manet : * cogitationes cordis ejus in generatione et generationem.

Beata gens, cujus est Dominus, Deus ejus ; * populus, quem elegit in hereditatem sibi.

De caelo respexit Dominus : * vidit omnes filios hominum.

De præparato habitaculo suo * respexit super omnes, qui habitant terram.

Qui finxit singillatim corda eorum : * qui intelligit omnia opera eorum.

Non salvatur rex per multam virtutem : * et gigas non salvabitur in multitudine virtutis suæ.

Fallax equus ad salutem : * in abundantia autem virtutis suæ non salvabitur.

Ecce oculi Domini super tuentes eum : * et in eis, qui sperant super misericordia ejus :

Ut eruat a morte animas eorum : * et alat eos in fame.

Anima nostra sustinet Dominum : * quoniam adiutor et protector noster est.

Quia in eo lætabitur cor nostrum : * et in nomine sancto ejus speravimus.

Fiat misericordia tua Domine super nos : * quemadmodum speravimus in te.

PSALMUS 33.

BENEDICAM Dominum in omni tempore : * semper laus ejus in ore meo,

In Dón

nea : *

etentur

Magni

um : *

jus in id

Exquis

audivit

tribulatio

Accedit

amini :

confundé

Iste pau

inus ex

omnibus

salvavit e

Immitte

circuito t

ripiet eos

Gustate

uavis est

ir, qui sp

Timete

ti ejus :

nopia tim

Divites

unt : * in

inum no

ono.

Venite fi

orem Dó

Quis est

am : * dil

os ?

Próhibe

o : * et lá

ur dolum

Diverte

um, * in

equere ea

Oculi Dó

aures ej

Vultus a

probat autem co-
rumpitur, et repro-
batur.

tem Dómini in
t : * cogitatio-
in generatio-
nem.

ujus est Dómi-
pópulus, quem
itatem sibi.

xit Dóminus : *
s hominum.

ito habitáculo
super omnes,
ram.

ngillatim corda
ntelligit omnia

rex per multam
rigas non salvá-
tudine virtútis

ad salutem : *
autem virtútis
itur.

mini super me-
et in eis, qui spe-
ricórdia ejus :
orte ánimas eo-
pos in fame.

sústinet Dómi-
adjutor et pro-
t.

etabitur cor po-
nómine sancto

s.
dia tua Dómine
quemadmodum

e.

us 33.

minum in omni

* semper laus

In Dómino laudábitur ánima
nea : * áudiant mansuétí, et
etentur.

Magnificáte Dóminum me-
um : * et exaltémus nomen
jus in idipsum.

Exquisivi Dóminum, * et
exaudivit me : * et ex ómnibus
tribulatióibus meiseripuit me.

Accédite ad eum, et illumi-
námmini : * et fácies vestrae non
confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dó-
minus exaudivit eum : * et de
ómnibus tribulatióibus ejus
salvavit eum.

Immittet Angelus Dómini in
circúitu tíméntium eum : * et
rípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam
quávis est Dóminus : * beátus
ir, qui sperat in eo.

Tíméte Dóminum omnes santi
ejus : * quóniam non est
nópiá tíméntibus eum.

Divites eguérunt et esurié-
unt : * inquirentes autem Dó-
minum non minuéntur omni-
modo.

Veníte filii, audíte me : * tí-
mórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vi-
am : * diligit dies vidére bo-
nos ?

Próhibe linguam tuam a ma-
lo : * et lábia tua ne loquán-
tur dolum.

Divérte a malo, et fac bo-
num, * inquire pacem, et per-
sequere eam.

Oculi Dómini super justos : *
aures ejus in preces eórum.
Vultus autem Dómini super

faciéntes mala : * ut perdat de
terra memóriam eórum.

Clamavérunt justí, et Dómi-
nus exaudivit eos : * et ex óm-
nibus tribulatióibus eórum li-
berávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui
tribuláto sunt corde : * et hú-
miles spíritu salvábit.

Multae tribulatióes justó-
rum : * et de ómnibus his li-
berábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa
eórum : * unum ex his non
conterétur.

Mors peccatórum péssima : *
et qui odérunt justum, delin-
quent.

Rédimet Dóminus ánimas
servórum suórum : * et non
delinquent omnes qui sperant
in eo.

Ant. Rectos decet collaudatio.
Ant. t. 1. l Expugna.

PSALMUS 34.

JUDICA Dómine nocéntes me, *
expugna impugnántes me.

Apprehénde arma et scu-
tum : * et exúrge in adjutó-
rium mihi.

Effúnde frámeam, et con-
clúde advérsus eos, qui perse-
quúntur me : * dic animae
meae : Salus tua ego sum.

Confundántur et reveceán-
tur, * quéréntes animam
meam.

Avertántur retrósum, et
confundántur * cogitántes mihi
mala.

Fiant tamquam pulvis ante
fáciem venti : * et Angelus Dó-
mini coácretans eos.

Fiat via illórum ténebræ et lúbricum : * et Angelus Dómini persequens eos.

Quóniam gráti abscondérunt mihi intéritum láquei sui : * supervácue exprobráverunt ánimam meam.

Véniat illi láqueus, quem ignórat : et cáptio, quam abscondit, apprehéndat eum : * et in láqueum cadat in ipsum.

Anima autem mea exultábit in Dómino : * et delectábitur super salutári suo.

Omnia ossa mea dicent : * Dómine, quis símilis tibi ?

Eripiens inopem de manu fortiórum ejus : * egénúm et páuperem a diripiéntibus eum.

Surgéntes testes iniqui, * quæ ignorábam, interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis : * sterilitátem ánimæ meæ.

Ego autem cum mihi moléstí essent, * induébar cilicio.

Humiliábam in jejúnió ánimam meam : * et orátio mea in sinu meo convertétur.

Quasi próximum, et quasi fratrem nostrum, sic complaébam : * quasi lugens et contristátus sic humiliábar.

Et advérsus me lætáti sunt, et convenérunt : * congregáta sunt super me flagélla, et ignórávi.

Dissipáti sunt, nec compúnci, tentáverunt me, subsannáverunt me subsannatióne : * frenduérunť super me déntibus suis.

Dómine, quando respicies ? * restitúe ánimam meam a malignitáte eórum, a leónibus únícám meam.

Confitébor tibi in Ecclesiá magna, * in pópulo gravi laudábo te.

Non supergáudeant mihi qui adversántur mihi inique : * qui odérunt me gráti et ánnuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacífice loquebántur : * et in iracúndia terræ loquéntes, dolos cogitábant.

Et dilatáverunt super me os suum : * dixerunt : Euge, euge, vidérunt óculi nostri.

Vidisti Dómine, ne síleas : * Dómine ne discédas a me.

Exúrge et inténde júdicium meo ; * Deus meus, et Dóminus meus in causam meam.

Júdica me secúndum justítiam tuam Dómine Deus meus, * et non supergáudeant mihi.

Non dicant in córdibus suis : Euge, euge, ánimæ nostræ : * nec dicant : Devorávimus eum.

Erubéscant et revearéantur simul, * qui gratulántur malis meis.

Induántur confusióne et reveréntia * qui magna loquúntur super me.

Exúltent et læténtur qui volúnt justítiam meam : * et dicant semper : Magnificétur Dóminus, qui volúnt pacem servare ejus.

Et lingua mea meditábitur justítiam tuam, * tota die laudem tuam,

DIXIT i
seme
mor Dei
Quóni
spéctu e
iniquitas
Verba
dolus : *

bene áge
Iniquit
cubili su
non bona
odivit.

Dómine
tua : * et
nubes.

Justítia
Dei : *

multa.

Hómine
bis Dómin
multiplica
am Deus.

Filii au
égmine a
bunt.

Inebria
domus tua
uptátis tu

Quóniam
æ : * et i
mus lume

Præféc
am sciént
iam tuam
corde.

Non vér
piæ : * et n
nóveat me

Ibi cecid
iniquitátes
nec potuer

PSALMUS 35.

DIXIT iníustus ut delinquat in semetipso : * non est timor Dei ante óculos ejus.

Quóniam dolóse egit in conspéctu ejus : * ut inveniátur iniquitas ejus ad ódium.

Verba oris ejus iniquitas, et dolus : * nóluit intelligere ut bene ágeret.

Iniquitátem meditátus est in cubili suo : * ástitit omni viæ non bonæ, malitiam autem non odivit.

Dómine in cælo misericórdia tua : * et véritas tua usque ad nubes.

Justítia tua sicut montes Dei : * judicia tua abyssus multa.

Hómines, et juménta salvábis Dómine : * quemádmódum multiplicásti misericórdiam tuam Deus.

Filii autem hóminum, * in tégmine alárum tuárum sperábunt.

Inebriabúntur ab ubertáte domus tuæ : * et torrén-te voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniam apud te est fons viæ : * et in lúmine tuo vidébitur lumen.

Prætén-de misericórdiam tuam sciéntibus te, * et justitiam tuam his, qui recto sunt corde.

Non véniat mihi pes supérbiæ : * et manus peccatóris non móveat me.

Ibi ceciderúnt qui operántur iniquitátem : * expúlsi sunt, nec potuerunt stare.

Ant. Expúgna impugnántes me.

Ant. t. 6. Revéla.

PSALMUS 36.

NOLI æmulári in malignántibus : * neque zelaveris faciéntes iniquitátem.

Quóniam tamquam scænum velóriter aréscunt : * et quemádmódum ólera herbárum cito décident.

Spera in Dómino, et fac bonitátem : * et inhábita terram, et pascéris in divítiis ejus.

Delectáre in Dómino : * et dabit tibi petitiónes cordis tui.

Revéla Dómino viam tuam, et spera in eo : * et ipse fáciat.

Et edúcet quasi lumen justitiam tuam, et judícium tuum tamquam meridiem : * súbditus esto Dómino, et ora eum.

Noli æmulári in eo qui prosperátur in via sua : * in hómine facién-te injustitias.

Désine ab ira, et derelinque furórem : * noli æmulári ut malignéris.

Quóniam qui malignántur, exterminabúntur : * sustinéntes autem Dóminum, ipsi hæreditábunt terram.

Et adhuc pusillum, et non erit peccátor : * et quæres locum ejus, et non invénies.

Mansuétí autem hæreditábunt terram, * et delectabúntur in multitudíne pacis.

Observábit peccátor justum : * et stridébit super eum déntibus suis.

Dóminus autem irridébit eum : * quóniam prospicit quod véniet dies ejus.

Gládium evaginavérunt peccatóres : * intendérunt arcum suum.

Ut decificent páuperem et inopem : * ut trucident rectos corde.

Gládus eórum intret in corda ipsórum : * et arcus eórum confringátur.

Mélius est módicum justo, * super divítias peccatórum multas.

Quóniam bráchia peccatórum conteréntur : * confirmat autém justos Dóminus.

Novit Dóminus dies immaculatórum : * et hæréditas eórum in ætérnum erit.

Non confundéntur in tēpore malo, et in diébus famis saturabúntur : * quia peccatóres peribunt.

Inimíci vero Dómini innox ut honorificáti fúerint et exaltáti, * deficientes, quemádmódum fumus deficient.

Mutuábitur peccátor, et non solvet : * justus autem miserétur et tribuet.

Quia benedicéntes ei hæreditábunt terram : * maledicéntes autem ei disperibunt.

Apud Dóminum gressus hóminis dirigéntur : * et viam ejus volet.

Cum ceciderit, non collidétur : * quia Dóminus supponit manum suam.

Júnior fui, etenim senui : * et non vidi justum derelictum,

nec semen ejus quærens panem.

Tota die miserétur et cómodat : * et semen illius in benedictióne erit.

Declina a malo, et fac bonum : * et inhábita in sæculum sæculi.

Quia Dóminus amat judicium, et non derelinquet sanctos suos : * in ætérnum conservabúntur.

Injústi puniéntur : * et semen impiórum peribit.

Justi autem hæreditábunt terram : * et inhabitábunt in sæculum sæculi super eam.

Os justi meditábitur sapientiam, * et lingua ejus loquétur judicium.

Lex Dei ejus in corde ipsius : * et non supplantabúntur gressus ejus.

Considerat peccátor justum : * et quærit mortificáre eum.

Dóminus autem non derelinquet eum in manibus ejus : * nec damnábit eum cum judicábitur illi.

Expécta Dóminum, et custódi viam ejus : et exaltábit te, ut hæreditáte cápias terram : * cum perierint peccatóres vidébis.

Vidi ímpium superexaltátum, * et elevátum, sicut cedros Libani.

Et transívi, et ecce non erat : * et quæsívi eum, et non est invéntus locus ejus.

Custódi ínnocéntiam, et vide æquitátem : * quóniam summi reliquiæ hómini pacífico.

Injústi simul : * deribunt.

Salus a domino, * et tēpore. Et adj. et liberat. a peccató quia sper

DÓMINE, guas

qua corrip. Quóniam sunt mih super me

Non es mea a fá est pax ó peccatórum

Quóniam pergressæ et sicut eunt super

Putruérunt cicati insipientia

Miser factus sum nota die co par.

Quóniam sunt illis est sanitas

Afflictus sum nimis in situ cordi

Dómine érium me deus a te n Cor meum dereliquit

querens pa-
eretur et com-
men illius in
t.
lo, et fac h
ibita in sæcu

s amat judi-
relinquet san-
æternum con-

ntur : * et se-
peribit.

hæreditabunt
habitabunt in
super eam.

editabitur sa-
lingua ejus lo-
a.

in corde ip-
supplantabun-

cator justum :
ficare eum.

em non dere-
manibus ejus :
eum cum judi-

inimum, et cu-
: et exaltabit
ite capias ter-
erierint pecca-

a superexaltá-
tum, sicut ce-

et ecce non
esivi eum, et
s locus ejus.
éntiam, et vide
quóniam sunt
pacifico.

Injásti autem disperibunt
imul : * reliquiæ impiórum in-
eribunt.

Salus autem justórum a Dó-
mino, * et protéctor eórum in
tempore tribulatiónis.

Et adjuvabit eos Dóminus,
et liberabit eos : * et eruet eos
a peccatóribus, et salvabit eos :
quia speravérunt in eo.

PSALMUS 37.

DOMINE, ne in furóre tuo ár-
guas me, * neque in ira
tua corripas me.

Quóniam sagittæ tuæ infixæ
sunt mihi : * et confirmásti
super me manum tuam.

Non est sánitas in carne
mea a fácie iræ tuæ : * non
est pax óssibus meis a fácie
peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ su-
pergréssæ sunt caput meum : *
et sicut onus grave gravátæ
sunt super me.

Putruérunt, et corruptæ
sunt cicatrices meæ, * a fácie
insipientiæ meæ.

Miser factus sum, et curvá-
tus sum usque in finem : *
tota die contristátus ingredie-
bar.

Quóniam lumbi mei impléti
sunt illusióibus : * et non
est sánitas in carne mea.

Afflictus sum, et humiliátus
sum nimis : * rugiebam a gé-
nitu cordis mei.

Dómine ante te omne desi-
érium meum : * et gémitus
meus a te non est absconditus.

Cor meum conturbátum est,
relinquit me virtus mea : * et

lumen oculórum meórum, et
ipsum non est mecum.

Amici mei, et próximi mei *
adversum me appropinquáve-
runt, et steterunt.

Et qui juxta me erant, de
longe steterunt : * et vim fa-
ciébant qui quærébant ánimam
meam.

Et qui inquirebant mala
mihi, locúti sunt vanitátes : *
et dolos tota die meditábantur.

Ego autem tamquam sur-
dus non audiébam : * et sic-
ut mutus non apériens os
suum.

Et factus sum sicut homo
non audiens : * et non habens
in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te Dómine spe-
rávi : * tu exáudies me Dómine
Deus meus.

Quia dixi : Nequándo super-
gaudeant mihi inimici mei : *
et dum commovéntur pedes
mei, super me magna locúti
sunt.

Quóniam ego in flagélla pa-
rátus sum : * et dolor meus in
conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitatem meam
annuntiábo : * et cogitábo pro
peccáto meo.

Inimici autem mei vivunt,
et confirmáti sunt super me : *
et multiplicáti sunt qui odérunt
me inique.

Qui retribuunt mala pro bo-
nis, detrahébant mihi : * quó-
niam sequébar bonitatem.

Ne derelinquas me Dómine
Deus meus : * ne discésseris a
me.

Inténde in adiutorium meum, * Dómine Deus salutis meae.

Ant. Revela Dómino viam tuam.

Per Annum. *ŷ.* Dómine in cælo misericórdia tua. *ñ.* Et veritas tua usque ad nubes.

In Adventu. *ŷ.* Ex Sion species decóris ejus. *ñ.* Deus noster manifeste veniet.

Pro uno Martyre. *ŷ.* Glória et honóre coronásti eum Dómine. *ñ.* Et constituísti eum super ópera manuum tuarum.

Pro pluribus Martyribus. *ŷ.* Lætámini in Dómino et exultáte justi. *ñ.* Et gloriámini omnes recti corde.

Pro Confessore Pontifice, et non Pontifice. *ŷ.* Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. *ñ.* Stola glóriæ induit eum.

Pro una sancta. *ŷ.* Spécie tua, et pulchritudine tua. *ñ.* Inténde, prospere procéde, et regna.

AD LAUDES.

ŷ. Deus in adiutorium meum inténde, *ut supra*, p. 17.

Quando non assignantur propriae Ant. dicitur Ant. Miserere.

PSALMUS 50.

MISERERE mei Deus, * secundum magnam misericórdiam tuam :

Et secundum multitudinem miserationum tuarum, * dele iniquitatem meam.

Amplius lava me ab iniquitate mea : * et a peccato meo munda me.

Quóniam iniquitatem meam ego cognosco : * et peccatum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificeris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum : * et in peccatis concepit me mater mea.

Ecce enim veritatem dilexisti : * incerta et occulta sapientiæ tuæ manifestásti mihi.

Asperges me hyssópo, et mundabor : * lavabis me, et super nivem dealbabor.

Auditui meo dabis gaudium et lætitiám : * et exultabunt ossa humiliata.

Avérte faciém tuam a peccatis meis : * et omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me Deus : * et spíritum rectum innova in viscéribus meis.

Ne projicias me a faciē tua : * et spíritum sanctum tuum ne auferas a me.

Redde mihi lætitiám salutáris tui : * et spíritu principalí confirma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et impii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salutis meæ : * et exultábit lingua mea justitiam tuam.

Dómine lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísset sacrificium, dedissem útique : * non locáustis non delectaberis.

Sacrificium
tribulatio
humiliat
cies.

Benign
voluntate
licentur

Tunc
justitiæ,
causta :

per altare

Ant. M
Ant. t.

VERBA
Dómine
rem meum
Inténde

Rex meus
Quóniam
Dómine n

meam.
Mane as
quóniam

iniquitatem
Neque l
ignus : *

injústi ant
Odísti o

iniquitatem
qui loquú

Vírum
sum abom
ego autem

sericórdiæ
Introibo

adorábo ac
uum in ti
Dómine

qua : * pr
dirige in
meam.

Quóniam

uitatem meam
* et peccatum
ne est semper.

tavi, et malum
* ut justificeris
tuis, et vincas

n iniquitatibus
: * et in peccat
mater mea.

ritatem dilexi
et occulta sa
nifestasti mihi.

e hyssopo, et
lavabis me, et
calbabor.

dabis gaudium
et exultabunt

m tuam a pec
t omnes iniqui

n crea in me
ritum rectum
ribus meis.

s me a facie
ritum sanctum
s a me.

etiam salutem
ritu principali

os vias tuas :
nvertentur.

le sanguinibus
utis meae : * et
a mea iustitiam

mea aperies :
nuntiabit lau

voluisses sacri
n utique : * ho
electaberis.

Sacrificium Deo spiritus con
tribulatus : * cor contritum et
humiliatum Deus non despi
cies.

Benigne fac Domine in bona
voluntate tua Sion : * ut aedi
ficentur muri Ierusalem.

Tunc acceptabis sacrificium
iustitiae, oblationes, et holo
causta : * tunc imponent su
per altare tuum vitulos.

Ant. Miserere mei Deus.

Ant. t. 8. f. Intellige.

PSALMUS 5.

VERBA mea auribus percipe
Domine : * intellige clamorem
meum.

Intende voci orationis meae : *
Rex meus, et Deus meus.

Quoniam ad te orabo : *
Domine mane exaudies vocem
meam.

Mane astabo tibi, et videbo : *
quoniam non Deus volens ini
quitatem tu es.

Neque habitabit juxta te ma
lignus : * neque permanebunt
injusti ante oculos tuos.

Odisti omnes, qui operantur
iniquitatem : * perdes omnes,
qui loquuntur mendacium.

Virum sanguinum et dolo
sum abominabitur Dominus : *
ego autem in multitudine mi
sericordiae tuae.

Introibo in domum tuam : *
adorabo ad templum sanctum
tuum in timore tuo.

Domine deduc me in iustitia
tua : * propter inimicos meos
dirige in conspectu tuo viam
meam.

Quoniam non est in ore eo-

rum veritas : * cor eorum va
num est.

Sepulchrum patens est gut
tur eorum, linguis suis dolose
agebant : * iudica illos Deus.

Decidant a cogitationibus
suis, secundum multitudinem
impietatum eorum expelle
eos, * quoniam irritaverunt te
Domine.

Et laetentur omnes, qui spe
rant in te, * in aeternum exul
tabunt, et habitabis in eis.

Et gloriabuntur in te om
nes, qui diligunt nomen
tuum, * quoniam tu benedices
justo.

Domine, ut scuto bonae vo
luntatis tuae * coronasti nos.

Ant. Intellige clamorem
meum Domine.

Ant. t. 8. f. Deus Deus meus
ad te de luce vigilo.

Psalm. idem, ut supra, p. 17.

Ant. t. 8. Conversus est.

CANTICUM ISAE PROPHETAE.

Cap. 12.

CONFITEBOR tibi Domine,
quoniam iratus es mihi : *
conversus est furor tuus, et
consolatus es me.

Ecce Deus salvator meus, *
fiducialiter agam, et non ti
mebo.

Quia fortitudo mea et laus
mea Dominus, * et factus es
mihi in salutem.

Haurietis aquas in gaudio
de fontibus Salvatoris : * et
dicetis in illa die : Confitemini
Domino, et invocate nomen
ejus :

Notas facite in populis adin-

ventiones ejus : * mementôte
quóniam excelsum est nomen
ejus.

Cantáte Dómino, quóniam
magnífice fecit : * annuntiáte
hoc in univérſa terra.

Exúltá, et laudá habitatio
Sión : * quia magnus in médio
tui sanctus Israel.

Ant. Convérſus est furor
tuus Dómine, et consolátus es
me.

Ant. t. 1. Laudáte Dómi-
num de cælis.

Psalms idem, p. 19.

*Capitulum sequens dicitur
in seriali Officio, ab Oct. Epi-
phanie usque ad Domin. pri-
mam Quadrag. aliis tempori-
bus habentur propria.*

CAPITULUM. Rom. 13. d

Nox præcessit, dies autem
appropinquavit : abjiciá-
mus ergo ópera tenebrarum,
et induámur arma lucis : sic-
ut in die honeste ambulémus.

HYMNUS.

SPLENDOR patérnæ glóriæ,
De luce lucem próferens,
Lux lucis, et fons lúminis,
Diem dies ihluminans :

Verúsque sol illábere,
Micans nitóre pépeti :
Jubárque sancti Spiritus
Infúnde nostris sènsibus.

Votis vocémus et Patrem,
Patrem poténtis grátiae,
Patrem perénis glóriæ,
Culpatam reléget lúbricam.

Confirmet actus strénuos :
Dentes retúndat invidi :
Casus secúndet áspetros :
Agènda recte dirigat.

Mentem gubérnet, et regat :

Sit pura nobis cástitas :

Fides calóre férveat :

Fráudis venéna nesciat.

Christúsque nobis sit cibus,

Potúsque noster sit fides :

Læti bibámus sóbriam

Profusiónem Spiritus.

Lætus dies híc tránseat :

Pudor sit ut dilúculum :

Fides velut meridies :

Crepúsculum méns nesciat.

Auróra lucem próvehit;

Cum luce nobis pródeat.

In Patre totus Filius,

Et totus in Verbo Pater.

Deo Patri sit glória,

Ejúsque soli Filio,

Cum Spiritu Paráclito,

Nunc, et per omne sæculum.

Amen.

Per Annum. *ÿ.* Repléti su-
mus mane misericórdia tua.
ñ. Exultávimus, et delectáti
sumus.

Ad Bened. Ant. t. 6. Bene-
dictus Dóminus Deus Israel.

*In Feriis Adventus; Qua-
tuor Temporum; et Vigilia-
rum quæ jejuntur (excepta
Vigilia Nativitatis Domini)
post Antiphonam ad Bene-
dictus; et in Vesperis ad Ma-
gnificat; dicuntur sequentes
Preees flexis genibus : aliis
temporibus non dicuntur.*

KYRIE eléison. Christe eléi-
son. Kyrie eléison.

Pater noster, totum dicitur
clara voce, etiam in Vesperis.

ÿ. Et ne nos indúcas in ten-
tationem. *ñ.* Sed libera nos a
malo.

bérnet, et regat :
 s castitas :
 férveat :
 na nésciat.
 e nobis sit elbus,
 ter sit fides :
 sobriam
 Spiritus.
 hic transeat :
 lilúculum :
 eridies :
 mens nésciat.
 ein próvehit;
 is pródeat.
 Filius,
 rbo Pater.
 t glória,
 illo,
 paráclito,
 omne sæculum.

ŷ. Repléti su-
 misericórdia tua.
 is, et delectati

Ant. 1. 6. Bene-
 s Deus Israel.

adventus; Qua-
 n; et Vigilia-
 rantur (excepta
 itatis Domini)
 am ad Bene-
 esperis ad Ma-
 tur. sequentes
 genibus : aliis
 dicuntur.

. Christe elcí-
 eléison.

totum dicitur
 n in Vesperis.
 indúcas in ten-
 d libera nos a

ŷ. Ego dixi, Dómine mise-
 rere mei. *ñ.* Sana ánimam
 meam, quia peccávi tibi.

ŷ. Convértere Dómine ús-
 quequo. *ñ.* Et deprecábilis esto
 super servos tuos.

ŷ. Fiat misericórdia tua Dó-
 mine super nos. *ñ.* Quemád-
 modum sperávimus in te.

ŷ. Sacerdotes tui induántur
 justitiam. *ñ.* Et sancti tui exúl-
 tent.

ŷ. Dómine salvum fac Re-
 gem. *ñ.* Et exáudi nos in die,
 qua invocáverimus te.

ŷ. Salvum fac pópulum tuum
 Dómine, et bédedic hæreditáti
 tuæ. *ñ.* Et rege eos, et extolle
 illos usque in ætérnum.

ŷ. Memento congregatiónis
 tuæ. *ñ.* Quam possedisti ab
 initio.

ŷ. Fiat pax in virtúte tua.
ñ. Et abundantia in túrribus
 tuis.

ŷ. Oremus pro fidélibus de-
 fúctis. *ñ.* Réquiem ætérnam
 dona eis Dómine; et lux per-
 pétua luceat eis.

ŷ. Requíescant in pace.
ñ. Amen.

ŷ. Pro fratribus nostris ab-
 sentibus. *ñ.* Salvos fac servos
 tuos, Deus meus, sperántes in
 te.

ŷ. Pro afflictis et capti-
 vis. *ñ.* Libéra eos Deus Israel
 ex ómnibus tribulatióibus
 suis.

ŷ. Mitte eis Dómine auxí-
 lium de sancto. *ñ.* Et de Sion
 tuere eos.

ŷ. Dómine exáudi oratióem

meam. *ñ.* Et clamor meus ad
 te véniat.

Deinde dicitur

PSALMUS 129.

DE profúndis clamávi ad te
 Dómine : * Dómine exáudi
 vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes, *
 in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitates observáveris
 Dómine : * Dómine quis susti-
 nébit?

Quia apud te propitiatio
 est : * et propter legem tuam
 sustinuit te Dómine.

Sustinuit ánima mea in ver-
 bo ejus : * sperávit ánima mea
 in Dómino.

A custódia matutíná usque
 ad noctem, * speret Israel in
 Dómino.

Quia apud Dóminum mise-
 ricórdia : * et copiósa apud
 eum redemptio.

Et ipse redimet Israel, * ex
 ómnibus iniquitatibus ejus.

Glória Patri, et Filio.

In Vesperis ejus loco dicitur
 Psalmus Miserere mei Deus,
 p. 129.

Finíto Psalmo, dicitur :

ŷ. Dómine Deus virtútum
 convérte nos. *ñ.* Et osténde
 faciém tuam, et salvi éri-
 mus.

ŷ. Exúrge Christe, adjuva
 nos. *ñ.* Et libera nos propter
 nomen tuum.

ŷ. Dómine exáudi oratióem
 meam. *ñ.* Et clamor meus ad
 te véniat.

ŷ. Dóminus vobiscum. *ñ.* Et
 cum Spiritu tuo.

*Deinde dicitur Orat. propr.
Et quando in feriali Officio
sunt Commemorationes com-
munes de Sancta Maria, de
Apostolis et de Pace, ante eas
tam in Laudibus, quam in Ves-
peris fit sequens Commemora-
tio de Cruce.*

*Ant. Per signum Crucis de
inimicis nostris libera nos Deus
noster.*

*Ÿ. Omnis terra adóret te, et
psallat tibi. R. Psalmum dicat
nómini tuo Dómine.*

Orémus. ORATIO.

PERPETUA nos, quæsumus
Dómine, pace custódi : quos
per lignum sanctæ Crucis redi-
mere dignátus es.

*Quæ Commem. de Cruce fit
etiam, quando non dicuntur
Preces, in feriali tantum Offi-
cio.*

FERIA TERTIA AD MATUTINUM.

*Invitator. Jubilémus Deo, **
Salutári nostro.

*Psalm. Veníte, exultémus,
p. 2.*

HYMNUS.

CONSORS Patérni lúminis,
Lux ipse lucis, et dies,
Noctem canéndo rúmpimus :
Assiste postulántibus.

Aufer tenébras méntium :
Fuga catervas dæmonum :
Expélle somnoléntiam,
Ne pigritántes óbruat.

Sic Christe nobis ómnibus
Indúlgeas credéntibus,
Ut prosit exorántibus,
Quod præcinéntes psállimus.

Præsta, Pater piissime,

Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

*Ant. t. 1. l. Ut non delin-
quam.*

PSALMUS 38.

DIXI : Custódiam vias meas :
ut non delinquam in lin-
gua mea.

Pósui ori meo custódiam, *
cum consisteret peccátor ad-
vérsus me.

Obmútui, et humiliátus sum,
et silui a bonis : * et dolor
meus renovatus est.

Concáluit cor meum intra
me : * et in meditatióne mea
exardescet ignis.

Locútus sum in lingua mea : *
Notum fac mihi Dómine finem
meum.

Et númerum diérum meó-
rum quis est : * ut sciam quid
desit mihi.

Ecce mensurábiles posuisti
dies meos : * et substántia mea
tamquam nihilum ante te.

Verúmtamen univérsa vá-
nitas, * omnis homo vi-
vens.

Verúmtamen in imágine per-
tránsit homo : * sed et frustra
conturbátur.

Thesaurizat : * et ignorat
cui congregábit ea.

Et nunc quæ est expectatió
mea ? nóne Dóminus ? * et
substántia mea apud te est.

Ab ómnibus iniquitátibus
meis érue me : * oppróbrium
insipiénti dedisti me.

Obmútui, et non apérui os

meum,
ámove a

A fort
deféci in
propter
hómines

Et ta

aráneam
rúmtame
omnis ho

Exáud
mine, et
am : * á

mas mea
Ne sile

ego sum
nus, * sic

Remitte
priusquan
plius non

EXPECTA
num,
Et exau

et edúxit
et de luto

Et státu
des meos :

meos.
Et immi

icum nov
nostro.

Vidébun
bunt : * e

mino.
Beátus v

Dómini sp
respéxit in
bias falsas.

Multa fed
meus mira
gitationibus
similis sit t
Hiema

meum, quóniam tu fecisti : *
 amove a me plagas tuas.

A fortitúdine manus tuæ ego
 defeci in increpationibus : *
 propter iniquitatem corripuisti
 hóminem.

Et tabescere fecisti sicut
 aráneam ánimam ejus : * ve-
 rumtamen vane conturbátur
 omnis homo.

Exáudi orationem meam Dó-
 mine, et deprecationem me-
 am : * áuribus pèrcipe lácry-
 mas meas.

Ne sileas : quóniam ádvena
 ego sum apud te, et peregrin-
 us, * sicut omnes patres mei.

Remitte mihi, ut refrigerer
 priúsqvam ábeam, * et ám-
 pliùs non ero.

PSALMUS 39.

EXPECTANS expectávi Dómi-
 num, * et inténdit mihi.

Et exaudivit preces meas : *
 et edúxit me de lacu misériae,
 et de luto facis.

Et státuit super petram pe-
 des meos : * et diréxit gressus
 meos.

Et immisit in os meum cán-
 ticum novum, * carmen Deo
 nostro.

Vidébunt multi et timé-
 bunt : * et sperábunt in Dó-
 mino.

Beátus vir, cujus est nomen
 Dómini spes ejus : * et non
 respéxit in vanitates et insá-
 bias falsas.

Multa fecisti tu Dómine Deus
 meus mirabilia tua : * et co-
 nturbationibus tuis non est qui
 similis sit tibi.

Hiemalis.

Annuntiávi, et locútus sum : *
 multiplicáti sunt super núme-
 rum.

Sacrificium et oblationem
 noluisti : * aures autem perfe-
 cisti mihi.

Holocáustum et pro peccáto
 non postulásti : * tunc dixi :
 Ecce vénio.

In cápíte libri scriptum est
 de me, ut fácerem voluntátem
 tuam : * Deus meus volui, et
 legem tuam in médio cordis
 mei.

Annuntiávi justitiam tuam
 in ecclésia magna, * ecce lábia
 mea non prohibébo : Dómine
 tu scisti.

Justitiam tuam non abscon-
 di in corde meo : * veritátem
 tuam et salutáre tuum dixi.

Non abscondi misericórdiam
 tuam, et veritátem tuam, * a
 concilio multo.

Tu autem Dómine ne longe
 fácias miseratiónes tuas a
 me : * misericórdia tua et vé-
 ritas tua semper suscepérunt
 me.

Quóniam circumdederunt
 me mala, quorum non est nú-
 merus : * comprehendérunt
 me iniquitates meæ, et non pó-
 tui ut vidérem.

Multiplicatæ sunt super ca-
 pillos cápitis mei : * et cor
 meum dereliquit me.

Compláceat tibi Dómine ut
 éruas me : * Dómine, ad adju-
 vándum me respice.

Confundántur et revereán-
 tur simul, qui quærunt ánimam
 meam, * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsum, et
revereántur * qui volunt mihi
mala.

Ferant conféstim confusió-
nem suam, * qui dicunt mihi :
Euge, euge.

Exúltent et læténtur super
te omnes quærentes te : * et
dicant semper : Magnificétur
Dóminus : qui diligunt salu-
táre tuum.

Ego autem mendícus sum,
et pauper : * Dóminus sollici-
tus est mei.

Adjútor meus et protéctor
meus tu es : * Deus meus ne
tardáveris.

Ant. Ut non delinquam in
lingua mea.

Ant. t. 2. Sana.

PSALMUS 40.

BEATUS qui intéllegit super
egénium et páuperem : * in
die mala liberábit eum Dómi-
nus.

Dóminus consérvet eum, et
vivíficet eum, et beátum faciat
eum in terra : * et non tradat
eum in ánimam inimicórum
ejus.

Dóminus opem ferat illi su-
per lectum dolóris ejus : * uni-
vèrsum stratum ejus versásti
in infirmitáte ejus.

Ego dixi : Dómine miserére
mei : * sana ánimam meam,
quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixerunt mala
mihi : * Quando moriétur, et
peribit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidé-
ret, vana loquebátur, * cor ejus
congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et lo-
québatur in idípsum.

Advérsus me susurrábant
omnes inimíci mei : * advér-
sum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constitué-
runt advérsus me : * Num-
quid qui dormit, non adjiciet
ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ, in
quo sperávi : * qui edébat pa-
nes meos, magnificávit super
me supplantatióem.

Tu autem Dómine miserére
mei, et resúscita me : * et re-
tribuam eis.

In hoc cognóvi quóniam vo-
luisti me : * quóniam non
gaudebit inimícus meus super
me.

Me autem propter innocén-
tiam suscepisti ; * et confir-
másti me in conspéctu tuo in
aetérnum.

Benedictus Dóminus Deus
Israel a sæculo, et usque in sæ-
culum : * fiat, fiat.

PSALMUS 41.

QUEMADMODUM desiderat cer-
vus ad fontes aquárum, *
ita desiderat ánimá mea ad te
Deus.

Sitívit ánimá mea ad Deum
fortem vivum : * quando vé-
niam et apparébo ante faciém
Dei?

Fuerunt mihi lácrymæ meæ
panes die ac nocte : * dum di-
citur mihi quotidie : Ubi est
Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et ef-
fúdi in me ánimam meam : *
quóniam transibo in locum ter-
ribilem.

bernáculi
ad domu

In voce
cessiónis,

Quare t

et quare

Spera i

que confit

ultus me

Ad meip

urbáta es

nor ero

is, et Her

lico.

Abyssus

n voce

um.

Omnia e

tus tui *

runt.

In die

nisericórdi

ánticum e

Apud m

neæ, * dic

neus es.

Quare ob

quare contr

ffligit me i

Dum co

nea, * ex

si qui tri

nei.

Dum dicu

os dies : U

quare tristis

quare contú

Spera in

que confitéb

ultus mei,

Ant. Sana

neam, quia

Ant. t. 6.

foras, * et lo-
psum.

ne susurrabant
mei : * advér-
ant mala mihi.
uum constituē-
me : * Num-
t, non adjiciet

o pacis meæ, in
qui edebat pa-
nificavit super
nem.

omine miserere
ta me : * et re-

vi quóniam vo-
quóniam non
cus meus super

propter innocen-
; * et confir-
nspectu tuo in

Dóminus Deus
et usque in sæ-
fiat.

us 41.
t desiderat cer-
tes aquarum,
anima mea ad te

mea ad Deum
* quando ve-
bo ante faciē-

i lacrymæ mea
cte : * dum di-
idie : Ubi est

us sum, et et
nam meam :
bo in locum ta-

bernáculi admirábilis, usque
ad domum Dei :

In voce exultatiónis, et con-
fessiónis, * sonús epulántis.

Quare tristis es ánima mea? *
et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam ad-
uc confitébor illi : * salutáre
vultus mei, et Deus meus.

Ad méipsum ánima mea con-
urbáta est : * propterea me-
nor ero tui de terra Jordá-
nis, et Hermóniim a monte mó-
lico.

Abyssus abyssum invocat, *
in voce cataractárum tuá-
um.

Omnia excélsa tua, et flu-
tus tui * super me transié-
runt.

In die mandávit Dóminus
misericórdiam suam, * et nocte
ánticum ejus.

Apod me orátio Deo vitæ
meæ, * dicam Deo : Suscéptor
meus es.

Quare oblitus es mei? * et
quare contristátus incédo, dum
affligit me inimícus?

Dum confringúntur ossa
mea, * exprobravérunt mi-
hi qui tribulant me inimíci
mei.

Dum dicunt mihi per singu-
los dies : Ubi est Deus tuus? *
quare tristis es ánima mea? et
quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam ad-
uc confitébor illi : * salutáre
vultus mei, et Deus meus.

Ant. Sana Dómine ánimam
meam, quia peccávi tibi.

Ant. t. 6. Eructávit.

PSALMUS 43.

DEUS auribus nostris audívi-
mus, patres nostri annun-
tiavérunt nobis

Opus, quod operátus es in
diébus eórum, * et in diébus
antiquis.

Manus tua gentes dispérdi-
dit, et plantásti eos : * af-
flixisti pópulos, et expulisti
eos :

Nec enim in gládio suo pos-
sedérunt terram, * et brá-
chium eórum non salvávit
eos :

Sed dextera tua, et brá-
chium tuum, et illuminatio
vultus tui : * quóniam com-
placuisti in eis.

Tu es ipse Rex meus, et
Deus meus : * qui mandas sa-
lútes Jacob.

In te inimícos nostros venti-
lábitus cornu, * et in nómine
tuo spernémus insurgéntes in
nobis.

Non enim in arcu meo spe-
rábo : * et gladius meus non
salvábit me.

Salvásti enim nos de affli-
géntibus nos : * et odiéntes nos
confudisti.

In Deo laudábimur tota
die : * et in nómine tuo confi-
tébitur in sæculum.

Nunc autem repulisti et con-
fudisti nos : * et non egre-
diéris Deus in virtútibus no-
stris.

Avertísti nos retrórsum post
inimícos nostros : * et qui odé-
runt nos, diripiébant sibi.

Dedísti nos tamquam oves

escarum : * et in Géntibus dispersisti nos.

Vendidisti pópulum tuum sine pretio : * et non fuit multitúdo in commutationibus eorum.

Posuisti nos oppróbrium vicinis nostris, * subsannationem et derisum his, qui sunt in circúitu nostro.

Posuisti nos in similitudinem Géntibus ; * commotionem capitis in pópulis.

Tota die verecúndia mea contra me est, * et confusio faciei meae cooperuit me,

A voce exprobrántis et obloquentis, * a facie inimici et persequentis.

Hæc ómnia venérunt super nos, nec obliti sumus te : * et inique non egimus in testamento tuo.

Et non recessit retro cor nostrum : * et declinasti sémitas nostras a via tua :

Quóniam humiliasti nos in loco afflictionis, * et cooperuit nos umbra mortis.

Si obliti sumus nomen Dei nostri, * et si expandimus manus nostras ad deum alienum :

Nónne Deus requíret ista ? * ipse enim novit abscondita cordis.

Quóniam propter te mortificámur tota die : * æstimati sumus sicut oves occisionis.

Exúrge, quare obdormis Dómine ? * exúrge, et ne repéllas in finem.

Quare faciém tuam avértis, *

oblisceris inópiae nostræ et tribulationis nostræ ?

Quóniam humiliata est in pulvere ánima nostra : * conglutinátus est in terra venter noster.

Exúrge Dómine, áduvanos, * et rédime nos propter nomen tuum.

PSALMUS 44.

ERUCTAVIT cor meum verbum bonum : dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea calamus scribæ, * velociter scribentis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis : * propterea benedixit te Deus in ætérnum.

Accingere gládio tuo super femur tuum, * potentissime,

Spécie tua, et pulchritudine tua * inténde, prospere procéde, et regna,

Propter veritátem, et mansuetudinem, et justitiam : * et dedúcet te mirabiliter dextera tua.

Sagittæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua Deus in sæculum sæculi : * virga directionis virga regni tui.

Dilexisti justitiam, et odisti iniquitátem : * propterea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætitiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et casia vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectaverunt te filiae regum in honore tuo.

Astitit in vestitu data vari

Audi fi

na aure

cere póp

ulum pati

Et conc

tuum : *

minus De

eum..

Et filiae

vultum t

omnes dív

Omnis

ab intus,

circumam

Adducé

post eam

ferentur ti

Afferent

tatione : *

plum Regi

Pro páti

tibi filii

principes

ram.

Mémores

in omni g

rationem.

Proptere

tur tibi in

culum sæc

Ant. Ex

verbum bo

Ant. t. 1

Ps

D

us nos

tus ; *

tionibus, q

nimis.

Proptere

dum turb

Astitit regina a dextris tuis
in vestitu deaurato, * circúm-
data varietate.

Audi filia, et vide, et incli-
na aurem tuam, * et oblivis-
cere pópulum tuum, et do-
mum patris tui.

Et concupiscet Rex decórem
tuum : * quóniam ipse est Dó-
minus Deus tuus, et adorábunt
eum.

Et filiae Tyri in munéribus *
vultum tuum deprecabúntur,
omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus filiae Regis
ab intus, * in fimbriis áureis
circumamicta varietatibus.

Adducéntur Regi vírgines
post eam : * próximæ ejus af-
feréntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exul-
tatione : * adducéntur in tem-
plum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt
tibi filii : * constitues eos
principes super omnem ter-
ram.

Mémoires erunt nóminis tui *
in omni generatione et gene-
rationem.

Propterea pópuli confitebún-
tur tibi in ætérnum, * et insæ-
culum sæculi.

Ant. Eructávit cor meum
verbum bonum.

Ant. t. 1. l. Adjutor.

PSALMUS 45.

DEUS noster refúgium, et vir-
tus ; * adjutor in tribula-
tionibus, quæ invenérunt nos
nimis.

Propterea non timébimus
dum turbábitur terra : * et

transferéntur montes in cor
maris.

Sonuerunt, et turbatæ sunt
aquæ eórum : * conturbáti
sunt montes in fortitúdine
ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat
civitátem Dei : * sanctificávit
tabernáculum suum. Altissi-
mus.

Deus in médio ejus, non
commovébitor : * adjuvábit
eam Deus mane dilúculo.

Conturbatæ sunt Gentes, et
inclináta sunt regna : * de-
dit vocem suam, mota est
terra.

Dóminus virtútum nobís-
cum : * suscëptor noster Deus
Jacob.

Venite et vidéte ópera Dó-
mini, quæ pósuit prodigia su-
per terram : * áuferens bella
usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrín-
get arma : * et scuta combúret
igni.

Vacáte, et vidéte, quóniam ego
sum Deus : * exaltábor in Gén-
tibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobís-
cum : * suscëptor noster Deus
Jacob.

PSALMUS 46.

OMNES Gentes pláudite máni-
bus : * jubiláte Deo in voce
exultationis.

Quóniam Dóminus excélsus,
terribilis, * Rex magnus super
omnem terram.

Subjécit pópulos nobis, * et
Gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hæreditátem

suam, * sp̄ciem Jacob, quam
dilexit.

Ascēdit Deus in júbilo, * et
Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite:
* psállite Regi nostro, psál-
lite.

Quóniam Rex omnis terræ
Deus: * psállite sapienter.

Rēgnabit Deus super Gen-
tes: * Deus sedet super sedem
sanctam suam.

Principes populórum congre-
gati sunt cum Deo Abraham: *
quóniam dii fortes terræ, ve-
hementē elevati sunt.

Ant. Adjutor in tribulati-
onibus.

Ant. t. 8. Magnus Dóminus.

PSALMUS 47.

MAGNUS Dóminus, et laudá-
bilis nimis * in civitate Dei
nostri, in monte sancto ejus.

Fundatur exultatione uni-
versæ terræ mons Sion, * lá-
tera Aquilonis, civitas Regis
magni.

Deus in domibus ejus cogno-
scetur, * cum suscipiet eam.

Quóniam ecce reges terræ
congregati sunt: * convenērunt
in unum.

Ipsi vidētes sic admirati
sunt, conturbati sunt, com-
moti sunt: * tremor apprehē-
dit eos.

Ibi dolores ut parturiētis
in spiritu vehementi conteres
naves Tharsis.

Sicut audivimus, sic vidimus
in civitate Dómini virtutum,
in civitate Dei nostri: * Deus
fundavit eam in ætérnum.

Suscēpimus Deus misericor-
diam tuam, * in medio templi
tui.

Secundum nomen tuum
Deus, sic et laus tua in fines
terræ: * justitia plena est
dextera tua.

Lætetur mons Sion, et exul-
tent filiae Judæ, * propter ju-
dicia tua Dómine.

Circumdante Sion, et com-
plectimini eam: * narrate in
túribus ejus.

Ponite corda vestra in vir-
tute ejus: * et distribuite do-
mos ejus, ut enarrētis in pro-
genie altera.

Quóniam hic est Deus, Deus
noster in ætérnum, et in sæ-
culum sæculi: * ipse reget
nos in sæcula.

PSALMUS 48.

AUDITE hæc omnes Gentes: *
Auribus percipite omnes
qui habitatis orbem:

Quique terrigenæ, et filii
hominum: * simul in unum
dives et pauper.

Os meum loquetur sapien-
tiam: * et meditatio cordis
mei prudentiam.

Inclinabo in parabola au-
rem meam: * aperiam in
psalterio propositionem meam.

Cur timebo in die mala?
Iniquitas calcanei mei circum-
dabit me.

Qui confidunt in virtute
sua: * et in multitudine divi-
tiarum suarum gloriāntur.

Fateri non redimit, redimet
homo: * non dabit Deo pla-
cationem suam;

Et pr
animæ su
etérnum
inem.

Non vi
viderit sa
simul insi
bunt.

Et reli
as suas
um dom
um.

Taberna
enie, et
erunt nó
uis.

Et hom
isset, non
aratus es
bus, et si

Hæc via
psis: * et
omplacébu

Sicut ov
unt: * mo
Et domin
i in matu
brum vete

lória eorum
Verumtā
nimam me

ri, * cum
Ne timē
us fuerit
multiplicata

us ejus.
Quóniam
en sumet

escendet cr
Quia anim
us benedic
r tibi cum
Introibit u

Et pretium redemptionis
animæ suæ : * et laborabit in
aeternum, et vivet adhuc in
aeternum.

Non videbit interitum, cum
viderit sapientes morientes : *
simul insipiens et stultus per-
bunt.

Et relinquent aliénis divi-
tias suas : * et sepúlchra eó-
rum domus illórum in aetér-
num.

Tabernacula eórum in pro-
genie, et progénie : * voca-
verunt nómína sua in terris
suis.

Et homo, cum in honóre
esset, non intelléxit : * com-
parátus est jumentis insipien-
tibus, et similis factus est illis.

Hæc via illórum scándalum
ipsis : * et póstea in ore suo
complacébunt.

Sicut oves in inférno positi
sunt : * mors depáscet eos.

Et dominabúntur eórum ju-
ni in matutino : * et auxilium
eorum veteráscet in inférno a
glória eórum.

Verámten Deus redimet
animam meam de manu in-
feri, * cum accéperit me.

Ne timéris cum dives fa-
ctus fuérit homo : * et cum
multiplicata fuérit glória do-
mus ejus.

Quóniam cum interierit,
non sumet ómnia : * neque
ascéndet cum eo glória ejus.

Quia ánima ejus in vita ip-
sius benedicétur : * confitebi-
tur tibi cum beneféceris ei.

Introibit usque in progénies

patrum suórum : * et usque in
aeternum non videbit lumen.

Homo, cum in honóre esset,
non intelléxit : * comparátus
est jumentis insipientibus, et
similis factus est illis.

Ant. Magnus Dóminus, et
laudábilis nimis.

Ant. 1. 8. f. Deus deórum.

PSALMUS 49.

DEUS deórum Dóminus locú-
tus est : * et vocávit ter-
ram.

A solis ortu usque ad occá-
sum : * ex Sion species decó-
ris ejus.

Deus manifeste véniet : *
Deus noster et non silébit.

Ignis in conspéctu ejus exar-
descet : * et in circúitu ejus
tempéstas válda.

Advocábit cælum desúr-
sum, * et terram discernere
pópulum suum.

Congregáte illi sanctos ejus : *
qui órđinant testaméntum ejus
super sacrificia.

Et annuntiábunt cæli justi-
tiam ejus : * quóniam Deus
judex est.

Audi pópulus meus, et lo-
quar, Israel, et testificabor
tibi : * Deus Deus tuus ego sum.

Non in sacrificiis tuis ár-
guam te : * holocáusta autem
tua in conspéctu meo sunt
semper.

Non accipiam de domo tua
vítulos, * neque de grégibus
tuis hircos.

Quóniam meæ sunt omnes
feræ silvárú, * jumenta in
móntibus et boves.

Cognóvi ómnia volatilia cœli : * et pulchritúdo agri mecum est.

Si esuriero, non dicam tibi : * meus est enim orbis terræ, et plenitúdo ejus.

Numquid manducábo carnes taurórum ? * aut sanguínem hircórum potábo ?

Immola Deo sacrificium laudis : * et redde Altíssimo vota tua.

Et invoca me in die tribulatiónis : * éruam te, et honorificábis me.

Peccatóri autem dixit Deus : * Quare tu enárras justitias meas, et assúmis testaméntum meum per os tuum.

Tu vero odisti disciplinam : * et projecisti sermónes meos retrórsim.

Si vidébas furem, currébas cum eo : * et cum adulteris portiónem tuam ponébas.

Os tuum abundávit malitia : * et lingua tua concinnábat dolos.

Sedens advérsus fratrem tuum loquebáris, et advérsus filium matris tuæ ponébas scándalum : * hæc fecisti, et táciui.

Existimásti inique quod ero tui similis : * árguam te, et státuam contra faciém tuam.

Intelligite hæc qui obliviscimini Deum : * nequándo rápiat, et non sit qui erípiat.

Sacrificium laudis honorificábit me : * et illic iter, quo osténdam illi salutáre Dei.

PSALMUS 51.

QUID gloriáris in malitia : * qui potens es in iniquitaté ?

Tota die injustitiam cogitavit lingua tua : * sicut novacula acúta fecisti dolum.

Dilexisti malitiam super benignitátem ; * iniquitátem magis, quam loqui æquitátem.

Dilexisti ómnia verba præcipitatiónis, * lingua dólósa.

Proptérea Deus destruet te in finem : * evéllét te, et emigrábit te de tabernáculo tuo, et radicem tuam de terra vivéntium.

Vidébunt justí, et timébunt, et super eum ridébunt, et dicent : * Ecce homo, qui non pósuit Deum adjutórem suum :

Sed sperávit in multitudine divitiárum suárum : * et prævályit in vanitaté sua.

Ego autem sicut oliva fructífera in domo Dei, * sperávi in misericórdia Dei in ætérnum, et in sæculum sæculi.

Confitébor tibi in sæculum quia fecisti : * et expectábo nomen tuum, quóniam bonum est in conspéctu sanctorum tuórum.

Ant. Deus deórum Dóminus locútus est.

Per Annum, ꝑ. Immola Deo sacrificium laudis. *ñ.* Et redde Altíssimo vota tua.

In Adventu, ꝑ. Emitte Agnum, Dómine, Dominatorem terræ. *ñ.* De petra desce ad montem filię Sion.

Pro un
Domine
ñ. Coron
ioso.
Pro p
ñ. Exulte
Dei. ñ. E
itia.
Pro C
ñ. Elégit
erdótem
ñ. E
ñ. Os justi
ñ. quétur ju
Pro un
ñ. Deus i
commové
Ant. t.
ñ. tatem m
Psalm. M
Ant. t. 6
ñ. P
JUDICA m
causam.
ñ. a
ñ. Exulte
ñ. Quia tu
*ñ. : * q*
ñ. quare t
ñ. fligit me i
ñ. Emitte l
ñ. tuam
ñ. erunt
ñ. pontem sa
ñ. tabernacula
ñ. Et introit
ñ. Deum, q
ñ. item mean

Pro uno Martyre, y. Posuisti
Dómine super caput ejus.
Corónam de lapide pre-

1080.

Pro pluribus Martyribus,
Exultent justi in conspectu
Dei. *ñ.* Et delectentur in læ-
titia.

Pro Confessore Pontifice,
Elégit eum Dóminus sa-
cerdotem sibi. *ñ.* Ad sacrificán-
tium ei hostiam laudis.

Pro Confess. non Pontifice,
Os justi meditabitur sapién-
tiam. *ñ.* Et lingua ejus lo-
quetur judicium.

Pro una Sancta, y. Adju-
rabit eam Deus vultu suo.
Deus in medio ejus, non
commovébitur.

AD LAUDES.

Ant. t. 4. Dele Dómine ini-
quitatem meam.

Psalm. Miserere, p. 56.

Ant. t. 6. Salutare.

PSALMUS 42.

JUDICA me Deus, et discérne
causam meam de gente non
sancta. * ab hómine iniquo et
doloso érue me.

Quia tu es Deus fortitúdo
mea : * quare me repulisti?
quare tristis incédo, dum
affligit me inimicus?

Emitte lucem tuam et veri-
tatem tuam : * ipsa me de-
duxerunt et adduxerunt in
pontem sanctum tuum, et in
tabernacula tua.

Et introibo ad altare Dei : *
ad Deum, qui lætificat juven-
tatem meam.

Confitébor tibi in cithara.
Deus Deus meus : * quare tri-
stis es ánima mea? et quare
contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam ad-
huc confitébor illi : * salutáre
vultus mei, et Deus meus.

Ant. Salutare vultus mei, et
Deus meus.

Ant. t. 7. r. Ad te de luce
vigilo Deus.

Psalm. Deus Deus meus *
ad te, ut supra, p. 17.

Ant. t. 3. Cunctis diébus.

CANTICUM EZECHIE.

Isaia 38. b

Ego dixi : In dimidio diérum
meórum * vadam ad por-
tas inferi.

Quæsiui residuum annórum
meórum : * dixi : Non vidébo
Dóminum Deum in terra vi-
ventium.

Non aspiciam hóminem ul-
tra, * et habitatórem quiétis.

Generátio mea ablata est, et
convoluta est a me, * quasi
tabernáculum pastórum.

Præcisa est velut a texénte
vita mea : dum adhuc ordire,
succidit me : * de mane usque
ad vésperam finies me.

Sperábam usque ad mane, *
quasi leo sic contrivit ómnia
ossa mea : * : edilia tua

De mane usque ad véspe-
ram finies me : sicut pullus
hirundinis sic clamabo, undi-
tabor ut columba. *ñ.* Quia

Attenuáti sunt óculi mei, *
aspicientes in excelsum.

Dómine vim patior, respón-
de pro me. * Quid dicam, ut

quid respondébit mihi, cum ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine si sic vivitur, et in talibus vita spiritus mei, corripias me, et vivificabis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima :

Tu autem eruisti ánimam meam ut non períret, * projecisti post tergum tuum omnia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te : * non expectábunt, qui descendunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie : * pater filiis notam faciet veritátem tuam.

Dómine salvum me fac, * et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Ant. Cunctis diébus vitæ nostræ salvos nos fac Dómine,

Ant. t. 5. Omnes Angeli ejus laudáte Dóminum de cælis.

Psalm. Laudáte Dóminum de cælis, p. 19.

CAPITULUM. Rom. 13. d

Nox præcëssit, dies autem appropinquávit : abjiciamus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis sicut in die honéste ambulémus.

HYMNUS.

ALES diéi nuntius
Lucem propínquam præcinit,

Nos excitátor méntium
Jam Christus ad vitam vocat.

Auférte, clamat, léctulos,
Ægro sopóre désides :
Castique, recti, ac sóbrii.
Vigilate, jam sum próximus.
Jesum ciámus vóci bus,
Flentes, precántes, sóbrii :
Inténta supplicátió
Dormire cor mundum vetat.

Tu Christe somnum discute :
Tu rumpe noctis víncula :
Tu solve peccátum vetus,
Novúmque lumen ingerere.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Filio,
Cum Spiritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

ÿ. Repléti sumus mane misericórdia tua. ñ. Exultávimus, et delectáti sumus.

Ad Bened. Ant. t. 6 r Eréxi nobis Dóminus cornu salutis, in domo David púeri sui.

Preces quando dicuntur, habentur supra in Feria secunda, p. 58.

FERIA QUARTA AD MATUTINUM.

Invitator. In manu tua Dómine, * Omnes fines terræ.

Psalm. Veníte, exultémus p. 2.

HYMNUS.

RERUM Créator óptime,
Rectórque noster, aspice :
Nos a quiéte nóxia
Mersos sopóre libera.

Te, sancte Christe, póscimus,
Ignósce culpis ómnibus :
Ad confiténdum súrgimus,
Morásque noctis rúmpimus.

Mentes
Prophéta
Sobis geré
Paulúsque
Vides m
Occulta no
Preces gen
Dimitte qu
Præsta,
Patrique co
Cum Spirit
regnans p
Amen.
Ant. 8
Ps

DIXIT INSI
Non es
Corrupti
iles facti
us. * non e
Deus de
er filios h
eat si est i
qurens Deu
Omnes de
utiles fact
ui faciat b
ne ad unu
Nonne scie
ntur iniqu
prant plebe
anis.
Deum non
ic trepidav
on erat tim
Quóniam
rum qui ho
nfusi sunt
rexit eos.
Quis dabit
rael? * cum
pivitatem
bit Jacob, c

entium
vitam vocat.
at, léctulos,
sides :
ac sóbrii.
m próximos.
vócibus,
tes, sóbrii :
tio
ndum vetat.
nnum discute :
s vincula :
um vetus,
en ingerere.
glória,
io,
ráclito,
ne sæculum.

mus mane mi-
n. Exultávi-
i sumus.
t. 6 r Eréxi
cornu salutis,
púeri sui.
o dicuntur, ho-
Feria secunda.

QUARTA
UTINUM.
manu tua Do-
fines terræ.
te, exultémus.

NUS.
r optime,
noster, aspice :
tia
bera.
iste, póscimus
mnibus :
súrgimus,
rumpimus.

Mentes manúsque tollimus,
Prophéta sicut noctibus
nobis geréndum præcipit,
Paulusque gestis cénsum.
Vides malum, quod fécimus :
Occulta nostra pándimus :
Preces geméntes fúndimus,
Dimitte quod peccávimus.
Præsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
cum Spiritu Paráclito
regnans per omne sæculum.
Amen.

Ant. 8. Avértit Dóminus.

PSALMUS 52.

DIXIT insipiens in corde suo : *
Non est Deus.

Corrupti sunt, et abominá-
biles facti sunt in iniquitáti-
bus : * non est qui fáciat bonum.

Deus de cœlo prospéxit su-
per filios hóminum : * ut ví-
deat si est intelligens, aut re-
quirens Deum.

Omnes declinavérunt, simul
inútiles facti sunt : * non est
qui fáciat bonum, non est us-
que ad unum.

Nónne scient omnes, qui ope-
runtur iniquitátem, * qui dé-
corant plebem meam ut cibum
sanis.

Deum non invocavérunt : *
hic trepidavérunt timóre, ubi
non erat timor.

Quóniam Deus dissipávit ossa
eorum qui homínibus placent : *
confusi sunt, quóniam Deus
revertit eos.

Quis dabit ex Sion salutáre
Israel ? * cum convérterit Deus
in pietátem plebis suæ, exul-
tabit Jacob, et lætábitur Israel.

PSALMUS 54.

EXAUDI Deus oratióem me-
am, et ne despéxeris de-
precatióem meam : * inténde
mihi, et exaudi me.

Contristátus sum in exerci-
tatióne mea : * et conturbátus
sum a voce inimici, et a tribu-
latiόne peccatóris.

Quóniam declinavérunt in
me iniquitátes : * et in ira mo-
lesti erant mihi.

Cor meum conturbátum est
in me : * et formido mortis cé-
cidit super me.

Timor et tremor venérunt
super me : * et contexérunt me
tenebræ :

Et dixi : Quis dabit mihi pen-
nas sicut columbæ * et volábo,
et requiescam ?

Ecce elongávi fúgiens : * et
mansi in solitúdine.

Expectábam eum, qui sal-
vum me fecit * a pusillanimi-
tate spiritus et tempestáte.

Præcipita Dómine, dívide lin-
guas eórum : * quóniam vidi
iniquitátem et contradicióem
in civitate.

Die ac nocte circúmdabit eam
super muros ejus iniquitas : *
et labor in médio ejus, et in-
justitia.

Et non defécit de platéis
ejus * usúra, et dolus.

Quóniam si inimicus meus
maledixisset mihi, * sustinuis-
sem útique.

Et si is, qui óderat me, su-
per me magna locútus fuisset : *
abscondissem me fórsitan ab
eo.

Tu vero homo utiā nimis, *
dus meus, et notus meus :

Qui simul mecum dulces capiēbas cibos : * in domo Dei ambulāvimus cum consensu.

Véniat mors super illos : *
et descendant in infērum vi-
vēntes :

Quóniam nequitiæ in habi-
tāculis eorum, * in medio eo-
rum.

Ego autem ad Deum clamā-
vi, * et Dóminus salvābit me.

Vespere, et mane, et meri-
die narrābo, et annuntiābo : *
et exāudiet vocem meam.

Rédimet in pace animam
meam ab his, qui appropin-
quant mihi : * quóniam inter
multos erant mecum.

Exāudiet Deus, et humiliābit
illos, * qui est ante sæcula.

Non enim est illis commutā-
tio, et non timuērunt Deum : *
extēdit manum suam in retri-
buendo.

Contaminavērunt testamē-
tum ejus, divisi sunt ab ira
vultus ejus : * et appropinquā-
vit cor illius.

Molliti sunt sermōnes ejus
super oleum : * et ipsi sunt já-
cula.

Jacta super Dóminum curam
tuam, et ipse te enútriet : *
non dabit in ætérnum fluctua-
tiōnem justo.

Tu vero Deus deduces eos *
in puteum interitus.

Virī sanguinum, et dolosi
non dimidiābunt dies suos : *
ego autem sperābo in te Dó-
mine.

Ant. Avértit Dóminus capti-
vitatem plebis suæ.

Ant. t. 8. Quóniam.

PSALMUS 53.

MISERERE mei Deus, quóniam
conculcāvit me homo : *
tota die impūgnans tribulāvit
me.

Conculcavērunt me inimici
mei tota die : * quóniam multū
bellāntes advēsum me.

Ab altitudine diēi timēbo : *
ego vero in te sperābo.

In Deo laudābo sermōnes
meos, in Deo sperāvi : * non
timēbo quid faciat mihi caro.

Tota die verba mea execra-
bāntur : * advēsum me om-
nes cogitationes eorum in ma-
lum.

Inhabitābunt, et abscon-
dent : * ipsi calcāneum meum
observābunt.

Sicut sustinuērunt animam
meam, pro nihilo salvos faciēs
illos : * in ira pópulos confrin-
ges.

Deus, vitam meam annun-
tiāvi tibi : * posuisti lácrymas
meas in conspēctu tuo.

Sicut et in promissione tua :
tunc convertēntur inimici mei
retrórsus :

In quacúmque die invecti-
vero te : * ecce cognóvi quia
niam Deus meus es.

In Deo laudābo verbum, in
Dómino laudābo sermōnem : *
in Deo sperāvi, non timēbo
quid faciat mihi homo,

In me sunt Deus vota tua,
quæ reddam, laudationes tibi
Quóniam eripuisti animam

meam
de laps
Deo in

MISERERE mei
didit an

Et in
sperābo
quitas.

Clama-
num *

mihi.
Misit
me : *

conculcā-
Misit

suam, et
eripuit a
dio catu-

mivi con-
Filii ho-

arma et
eorum gl-

Exaltā-
et in or-

tua.
Laquei

ous meis
animam r

Foderu-
ovcam :

eam.
Paratur

ratum cor
et psalmu

Exurge
sakterium
tam diluc

Confiteb-
dómine : *

tibi in Gēr-

Quóniam

Item

it Dóminus capti-
ssuæ.

Quóniam.

PSALMUS 53.

mei Deus, quóniam
vit me homo :
ignans tribulávi

erunt me inimici
* quóniam mult

érsuam me.

ne diéi timébo :
e sperábo.

udábo sermónes
sperávi : * non

fáciat mihi caro.

erba mea execra-

lvérsuam me om-

nes eórum in ma-

nt, et abscon-

calcáneum meum

nuérunt animam

ihilo salvos fáci-

pópulos confrin-

m meam annun-

posuisti lácrymas

péctu tuo.

romissióne tua :

éntur inimici me-

que die invocá-

ce cognóvi que-

eus es.

lábo verbum, in-

bo sermónem :

vi, non timébo

mihi homo,

Deus vota tua,

laudatiónes tibi

ripuisti animam

meam de morte, et pedes meos
de lapsu : * ut pláceam coram
Deo in lumine vivéntium.

PSALMUS 56.

MISERERE mei Deus, miserere
mei : * quóniam in te confi-
didit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum
sperábo, * donec tránseat ini-
quitas.

Clamábo ad Deum altissi-
mum : * Deum qui benefécit
mihi.

Misit de cælo, et liberávit
me : * dedit in oppróbrium
conculcantes me.

Misit Deus misericórdiam
suam, et veritátem suam, * et
eripuit ánimam meam de mé-
dio catulórum leónum : dor-
mivi conturbátus.

Filii hóminum dentes eórum
arma et sagittæ : * et lingua
eórum gládius acútus.

Exaltáre super cælos Deus : *
et in omnem terram glória
tua.

Láqueum paravérunt pedi-
bus meis : * et incurvavérunt
ánimam meam.

Foderunt ante fáciem meam
lanceam : * et incidérunt in
eam.

Parátum cor meum Deus, pa-
rátum cor meum : * cantábo,
et psalmum dicam.

Exúrge glória mea, exúrge
psalterium et cithara : * exúr-
gam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis
Dómine : * et psalmum dicam
tibi in Géntibus.

Quóniam magnificáta est us-
que in Hiemalis.

que ad cælos misericórdia tua, *
et usque ad nubes veritas tua.

Exaltáre super cælos Deus ; *
et super omnem terram glória
tua.

Ant. Quóniam in te confidit
ánima mea.

Ant. t. 8. f Justa judicáte.

PSALMUS 57.

SI vere útique justitiam lo-
quimini : * recta judicáte
filii hóminum.

Etenim in corde iniquitátes
operámini : * in terra injusti-
tias manus vestræ concinnant.

Alienáti sunt peccatóres a
vulva, erravérunt ab útero : *
locúti sunt falsa.

Furor illis secúndum simili-
túdinem serpéntis : * sicut ás-
pidis surdæ, et obturántis áu-
res suas.

Quæ non exáudiet vocem
incantántium, * et venéfici in-
cantántis sapiénter.

Deus cónteret dentes eórum
in ore ipsórum : * molas leó-
num confringet Dóminus.

Ad nihilum devénient tam-
quam aqua decúrrens : * in-
téndit arcum suum donec in-
firméntur.

Sicut cera, quæ fluit, aufe-
réntur : * supercécidit ignis, et
non vidérunt solem.

Priúsquam intellerent spi-
næ vestræ rhamnum : * sicut
vivéntes, sic in ira absorbet
eos.

Lætábitur justus cum vide-
rit vindictam : * manus suas
lavábit in ságuine pecca-
tóris.

Et dicet homo: Si útique est fructus justo: * útique est Deus júdicans eos in terra.

PSALMUS 58.

ERIPE me de inimicis meis Deus meus: * et ab insurgéntibus in me libera me.

Eripe me de operántibus iniquitátem: * et de viris sanguinum salva me.

Quia ecce cepérunt ánimam meam: * irruérunt in me fortes.

Neque iniquitas mea, neque peccátum meum Dómine: * sine iniquitáte cucúrri, et diréxi.

Exúrge in occúrsum meum, et vide: * et tu Dómine Deus virtútum, Deus Israel,

Inténde ad visitándas omnes Gentes: * non misereáris omnibus, qui operántur iniquitátem.

Converténtur ad vésperam, et famem patiéntur ut canes: * et circuibunt civitátem.

Ecce loquéntur in ore suo, et gládus in lábiis eórum: * quóniam quis audivit?

Et tu Dómine deridébis eos: * ad nihilum dedúces omnes Gentes.

Fortitúdinem meam ad te custódiám, quia Deus suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia ejus præveniet me.

Deus osténdet mihi super inimicos meos, ne occidas eos: * nequándo obliviscántur pópuli mei.

Dispérge illos in virtúte

tua: * et depóne eos protector meus Dómine.

Delictum oris eórum, sermónem labiórum ipsórum: * et comprehendántur in superbia sua.

Et de execratíone et mendácio annuntiabúntur in consummatíone: * in ira consummatíonis, et non erunt.

Et scient quia Deus dominábitur Jacob, * et finium terræ.

Converténtur ad vésperam, et famem patiéntur ut canes: * et circuibunt civitátem.

Ipsi dispergéntur ad manducándum: * si vero non fuerint saturáti, et murmúrabunt.

Ego autem cantábo fortitúdinem tuam: * et exultábo mane misericórdiam tuam.

Quia factus es suscéptor meus, * et refúgium meum, in die tribulatíonis meæ.

Adjútor meus tibi psallám, quia Deus suscéptor meus es: Deus meus misericórdia mea.

Ant. Justa judicáte filii hóminum.

Ant. t. 2. Da nobis.

PSALMUS 59.

DEUS repulisti nos, et destruxisti nos: * irátus es et misértus es nobis.

Commovisti terram, et conturbásti eam: * sana contritiónes ejus, quia commóta es.

Ostendisti pópulo tuo deráram: * potásti nos vino commotiōnis.

Dedisti metuéntibus te

gnificati
facie arc

Ut lib

salvum

exaudi m

Deus

suo: * la

chimam,

naculoru

Meus

est Mana

fortitudo

Juda r

spei meæ

In Idur

ceamentu

alienigena

Quis d

tem mun

me usque

Nónne

nos: * et

in virtutib

Da nobi

latiōne: *

minis.

In Deo f

et ipse a

tribulante

p

EXAUDI

meam

meæ.

A finibu

mávi: * d

meum, in

Deductis

spes mea:

a facie inir

Inhabitá

tuo in sac

velamento

Quóniam

gnificationem: * ut fugiant a facie arcus;

Ut liberentur dilecti tui: * salvum fac dextera tua, et exaudi me.

Deus locutus est in sancto suo: * lætabor, et partibor Sichimam, et convallē tabernaculorum metibor.

Meus est Galaad, et meus est Manasses: * et Ephraim fortitudo capitis mei.

Juda rex meus: * Moab olla spei meæ.

In Idumæam extendam calcamentum meum: * mihi alienigenæ subditi sunt.

Quis deducet me in civitatem munitam? * quis deducet me usque in Idumæam?

Nonne tu Deus, qui repulisti nos: * et non egrediēris Deus in virtutibus nostris?

Da nobis auxilium de tribulatione: * quia vana salus hominis.

In Deo faciemus virtutem: * et ipse ad nihilum deducet tribulantes nos.

PSALMUS 60.

EXAUDI Deus deprecationem meam: * intēde orationi meæ.

A finibus terræ ad te clamavi: * dum anxietur cor meum, in petra exaltasti me.

Deduxisti me, quia factus es spes mea: * turris fortitudinis a facie inimici.

Inhabitabo in tabernaculo tuo in sæcula: * protegar in velamento alarum tuarum.

Quoniam tu Deus meus

exaudisti orationem meam: * dedisti hæreditatem timētibuscum nomen tuum.

Dies super dies regis adjicies: * annos ejus usque in diem generationis, et generationis.

Permanet in ætēnum in conspectu Dei: * misericordiam et veritatem ejus quis requirit?

Sic psalmum dicam nōmini tuo in sæculum sæculi: * ut reddam vota mea de die in diem.

Ant. Da nobis Dōmine auxilium de tribulatione.

Ant. t. 3. Nōne Deo.

PSALMUS 61.

NONNE Deo subjecta erit anima mea? * ab ipso enim salutare meum.

Nam et ipse Deus meus, et salutaris meus: * susceptor meus, non movēbor amplius.

Quousque irruitis in hominem? * interficitis universi vos: tamquam parieti inclināto et maceriæ depulsæ?

Verūmtamen pretium meum cogitaverunt repellere, cucurri in siti: * ore suo benedicebant, et corde suo maledicebant.

Verūmtamen Deo subjecta esto anima mea: * quoniam ab ipso patientia mea.

Quia ipse Deus meus, et salvator meus: * adjutor meus, non emigrabo.

In Deo salutare meum, et glōria mea: * Deus auxilii mei, et spes mea in Deo est.

Speráte in eo omnis congregatio pópuli, effúndite coram illo corda vestra: * Deus adiutor noster in ætérnum.

Verúmtamen vani filii hóminum, mendáces filii hóminum in statéris: * ut decipiant ipsi de vanitate in idipsum.

Nolite speráre in iniquitate, et rapinas nolite concupiscere: * divitiæ si affluant, nolite cor appónere.

Semel locútus est Deus, duo hæc audiui, quia potestas Dei est, et tibi Dómine misericórdia: * quia tu reddes unicuique iuxta ópera sua.

PSALMUS 63.

EXAUDI Deus orationem meam cum déprecor: * a timóre inimici éripe ánimam meam,

Protexisti me a convéntu malignántium, * a multitudine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas: * intendérunt arcum rem amáram, ut sagittent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt in abscondérent láqueos: * dixerunt: Quis videbit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes: * defecérunt scrutántes scrutinio.

Accédet homo ad cor altum: * et exaltábitur Deus.

Sagittæ parvulórum factæ

sunt plagæ eórum: * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos: * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei: * et facta ejus intellexerunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Ant. Nónne Deo subjecta erit ánimá mea?

Ant. t. 6. Benedicite.

PSALMUS 63.

JUBILATE Deo omnis terra, psalmum dicite nómini ejus: * date glóriam laudi ejus.

Dicite Deo, quam terribília sunt ópera tua Dómine! * in multitudine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimici tui.

Omnis terra adóret te, et psallat tibi: * psalmum dicat nómini tuo.

Venite, et vidéte opera Dei: * terribilis in consiliis super filios hóminum.

Qui convértit mare in áridam, in flúmine pertransibunt pede: * ibi lætábimur in ipso.

Qui dominátur in virtúte sua in ætérnum, óculi ejus super Gentes respiciunt: * qui exasperant, non exalténtur in semetipsis.

Benedicite Gentes Deum nostrum: * et auditam fácite vocem laudis ejus.

rum: * et in-
contra eos lin-

sunt omnes qui
* et timuit om-

avérunt ópera
ejus intellexé-

ustus in Dómi-
bit in eo, *
r omnes recti

Deo subjecta
? medicite.
us 65.

o omnis terra,
dicite nómini
glóriam laudi

quam terribilia
t Dómine! * in
tútis tuæ men-
nici tui.

adóret te, et
psalmum dicat

éte opera Dei: *
nsiliis super fe-

t mare in ári-
ine pertransi-
oi lætābimur in

tur in virtute
um, óculi ejus
respiciunt: *
non exaltén-

is.
entes Deum no-
auditam fácite
us.

Qui pósuit ánimam meam
ad vitam: * et non dedit in
commotiōnem pedes meos.

Quóniam probásti nos De-
us: * igne nos examinásti, sic-
ut examinátur argéntum.

Induxisti nos in láqueum,
posuisti tribulatiōnes in dorso
nostro: * imposuisti hómines
super cápita nostra.

Transivimus per ignem et
aquam: * et eduxisti nos in
refrigérium.

Introibis in domum tuam
in holocaustis: * reddam tibi
vota mea, quæ distinxerunt
vísibilia mea.

Et locútum est os meum, *
in tribulatiōne mea.

Holocáusta medulláta offe-
ram tibi cum incenso arie-
um: * offeram tibi boves
cum hircis.

Venite, audite, et narrábo,
omnes qui timétis Deum, *
quanta fecit animæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi, *
et exaltávi sub lingua mea.

Iniquitatem si aspéxi in cor-
de meo, * non exáudiet Dómi-
nus.

Propterea exaudivit Deus, *
et atténdit voci deprecationis
meæ.

Benedíctus Deus, * qui non
amóvit oratiōnem meam, et
misericórdiam suam a me.

PSALMUS 67.

EXURCAT Deus, et dissipén-
tur inimici ejus: * et fú-
giant qui odérunt eum, a fácie
ejus.

Sicut déficit fumus, defi-

cient: * sicut fluit cera a fá-
cie ignis, sic péreant peccató-
res a fácie Dei.

Et justí epuléntur, et exúl-
tent in conspéctu Dei: * et
delecténtur in lætitia.

Cantáte Deo, psalmum dí-
cite nómini ejus: * iter fácite
ei, qui ascéndit super occá-
sum: Dóminus nomen illi.

Exultáte in conspéctu ejus, *
turbabúntur a fácie ejus, pa-
tris orphanórum, et júdicis vi-
duárum.

Deus in loco sancto suo: *
Deus qui inhabitáre facit unius
moris in domo:

Qui edúcit vinctos in for-
titúdine, * similiter eos qui
exásperant, qui hábitant in
sepúlchris.

Deus cum egredereris in
conspéctu pópuli tui, * cum
pertransires in desérto:

Terra mota est, etenim cœli
distillavérunt a fácie Dei Sí-
nai, * a fácie Dei Israel.

Plúviam voluntáriam segre-
gábis Deus hæreditáti tuæ: *
et infirmáta est, tu vero per-
fecisti eam.

Animália tua habitábunt in
ea: * parásti in dulcédine tua
páuperi Deus.

Dóminus dabit verbum evan-
gelizántibus, * virtúte multa.

Rex virtútum dilécti dilé-
cti: * et speciēi domus divi-
dere spólia.

Si dormiátis inter médios
cleros, pennæ colúmbæ dearg-
entátæ, * et posterióra dorsi
ejus in pallóre auri.

Dum discernit cœlestis reges
super eam, nive dealbabuntur
in Selmon : * mons Dei, mons
pinguis :

Mons coagulatus mons pin-
guis : * ut quid suspicâmini
montes coagulatos?

Mons, in quo beneplacitum
est Deo habitare in eo : *
etenim Dominus habitabit in
finem.

Currus Dei decem millibus
multiplex, millia letantium : *
Dominus in eis in Sina in
sancto.

Ascendisti in altum, cepisti
captivitatem : * accepisti dona
in hominibus.

Etenim non credentes, * in-
habitare Dominum Deum.

Benedictus Dominus die
quotidie : * prorsperum iter faci-
et nobis Deus salutarium no-
strorum.

Deus noster, Deus salvos fa-
ciendi : * et Domini Domini
exitus mortis.

Verumtamen Deus confrin-
get capita inimicorum suo-
rum : * verticem capilli
perambulantium in delictis
suis.

Dixit Dominus : Ex Basan
convértam, * convértam in
profundum maris :

Ut intingatur pes tuus in
sanguine : * lingua canum tuo-
rum ex inimicis, ab ipso.

Viderunt ingressus tuos
Deus, * ingressus Dei mei, Re-
gis mei qui est in sancto.

Prævenérunt principes con-
iuncti psallentibus, * in mé-

dio juvenecularum tympani-
striarum.

In Ecclesiis benedicite Deo
Domino, * de fontibus Israel.

Ibi Benjamin adolescentu-
lus, * in mentis excessu.

Principes Juda, duces eo-
rum : * principes Zabulon,
principes Nephthali.

Manda Deus virtuti tuæ? *
confirma hoc Deus, quod ope-
ratus es in nobis.

A templo tuo in Jerusa-
lem, * tibi offerent reges mu-
nera.

Increpa feras arundinis,
congregatio taurorum in vac-
cis populorum : * ut exclu-
dant eos qui probati sunt ar-
gento.

Dissipa Gentes, quæ bella
volunt : venient legati ex
Egypto : * Æthiopia præveniet
manus ejus Deo.

Regna terræ, cantate Deo : *
psallite Domino.

Psallite Deo, qui ascendit su-
per cœlum cœli, * ad Oriën-
tem.

Ecce dabit voci suæ vocem
virtutis, date gloriâ Deo su-
per Israel, * magnificentia
ejus, et virtus ejus in nûbibus.

Mirabilis Deus in sanctis suis,
Deus Israel ipse dabit virtutem
et fortitudinem plebi suæ : *
benedictus Deus.

Ant. Benedicite Gentes Deum
nostrum.

Per Annum, γ. Deus vitam
meam annuntiavit tibi. α. Pro-
suisti lacrymas meas in con-
spéctu tuo,

In Ad-
ominus
. Veniet
uum.

Pro un-
st glória
Glorian-
em impo-

Pro p-
. Justi a
vivent. α.

est merces
Pro C-
Tu es sa-

Secund-
edech.

Pro Con-
. Lex De-
ius. α.

ountur gr-
Pro uno
eam Deus,

In tabe-
are facit

Ant. t.

ne Domine

Psalm. M

Ant. t. 8

Ps

TE decet

votum in Jo-

Exaudi o-

ad te omni-

Verba in-

unt super

atibus nos-

ris.

Beatus, c-

umpsisti

tris tuis.

Replebim

In Adventu, γ. Egrediétur
Dóminus de loco sancto suo.
Véniet ut salvet pópulum
suum.

Pro uno Martyre, γ. Magna
est glória ejus in salutári tuo.
Glóriam et magnum decó-
rem impónes super eum.

Pro pluribus Martyribus,
Justi autem in perpétuum
vivunt. *α.* Et apud Dóminum
est merces eórum.

Pro Confessore Pontifice,
Tu es sacerdos in ætérnum.
Secúndum órđinem Melchi-
sedech.

Pro Confessore non Pontifice,
Lex Dei ejus in corde ip-
sius. *α.* Et non supplantá-
buntur gressus ejus.

Pro una Sancta, γ. Elégit
eam Deus, et præelégit eam.
In tabernáculo suo habi-
táre facit eam.

AD LAUDES.

Ant. t. 7. r Amplius lava
me Dómine ab injustitia mea.

Psalm. Miserere, p. 56.

Ant. t. 8. f Te decet.

PSALMUS 64.

Te decet hymnus Deus in
Sion : * et tibi reddétur
votum in Jerúsalem.

Exáudi orationem meam : *
ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævalu-
erunt super nos : * et impie-
tátibus nostris tu propitiábe-
ris.

Beátus, quem elegisti et as-
sumpsisti : * inhabitábit in
terris tuis.

Replébmur in bonis domus

tuæ : * sanctum est téplum
tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos Deus salutáris
noster, * spes ómnium finium
terræ, et in mari longe.

Præparans montes in vir-
túte tua, accinctus poténtia : *
qui contúrbas profúndum ma-
ris, sonum ductuum ejus.

Turbatúntur Gentes, et ti-
mébunt qui hábitant términos
a signis tuis : * éxitus matutini
et vespere delectábis.

Visitásti terram, et inebriá-
sti eam : * multiplicásti locu-
pletáre eam.

Flumen Dei replétum est
aquis, parásti cibum illórum : *
quóniam ita est præparátio
ejus.

Rivos ejus inébria, multi-
plica genimina ejus : * in stil-
licidiis ejus lætábitur gérmi-
nans.

Benedices coronæ anni be-
nignitátis tuæ : * et campi tui
replébúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa de-
sérti : * et exultatióne colles
accingéntur.

Indúti sunt arietes óviúm,
et valles abundábunt fru-
mento : * clamábunt, etenim
hymnum dicent.

Ant. Te decet hymnus Deus
in Sion.

Ant. t. 8. Lábia mea laudá-
bunt te in vita mea, Deus
meus.

Psalm. Deus Deus meus *
ad te, p. 17.

Ant. t. 6. f Dóminus judicá-
bit.

CANTICUM ANNÆ. 1. Reg. 2.

EXULTAVIT COR meum in Dómino, * et exaltátum est cornu meum in Deo meo :

Dilatátum est os meum super inimicos meos : * quia lætata sum in salutári tuor.

Non est sanctus, ut est Dóminus : neque enim est álius extra te, * et non est fortis sicut Deus noster.

Nolite multiplicáre loqui sublimia, * gloriántes :

Recédant vétera de ore vestro : quia Deus scientiarum Dóminus est, * et ipsi præparántur cogitátiones.

Arcus fórtium superátus est, * et infirmi accincti sunt róbre.

Repléti prius, pro pánibus se locavérunt : * et famélici saturátí sunt.

Donec stérilis péperit plúrimos : * et quæ multos habébat filios, infirmáta est.

Dóminus mortificat et vivificat, * dedúcit ad inferos et redúcit.

Dóminus páuperem facit et ditat, * humiliat et súblevat.

Súscitat de púlvere egénium, * et de stérpore élevat páuperem :

Ut sédeat cum principibus, * et sólium glóriæ téneat.

Dómini enim sunt cárdines terræ, * et pósuit super eos orbem.

Pedes sanctórum suórum servábit, et impíi in ténebris conticéscunt : * quia non in for-

titúdine sua roborábitur vir.

Dóminum formidábunt adversárii ejus : * et super ipsos in cœlis tonábit :

Dóminus judicábit fines terræ, et dabit impérium regi suó, * et sublimábit cornu Christi sui.

Ant. Dóminus judicábit fines terræ.

Ant. t. 2. Cœli cœlórum laudáte Deum.

Psalm. Laudáte Dóminum de cœlis, p. 19.

CAPITULUM. Rom. 13. d.

NOX præcëssit, dies autem appropinquávit : abjiciamus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis : sicut in die honéste ambulémus.

HYMNUS.

Nox, et tenébræ, et núbila, Confúsa mundi, et túrbida : Lux intrat : albéscit polus : Christus venit : discédite.

Caligo terræ scinditur, Percússa solis spiculo, Rebúsque jam color redit; Vultu niténtis sideris.

Te, Christe, solum nóvimus, Te mente pura et simplici, Flendo, et canéndo, quæsumus,

Inténde nostris sénsibus.

Sunt multa fucis illita, Quæ luce purgéntur tua : Tu vera lux cœléstium Vultu seréno illúmina.

Deo Patri sit glória, Ejúsque soli Filio, Cum Spíritu Paráclito, Nunc, et per omne sæculum. Amen.

ŷ. Rep
sericórdi
mus, et

Ad Be

manu ó
nos, liber

Preces

ŷentur su
da, p. 58

FE

AD

Invítat.

nos, * Ve

Psalm.

p. 2.

Nox atra

Terræ

Nos confite

Te, juste j

Ut áufer

Sordésque

Donésque,

Et arceánt

Mens eco

Quam culp

Obscúra g

Et te, Red

Repélle.

Intrinsecus

Et in beáto

ŷe collocáre

Præsta, I

atrique co

um Spirit

regnans pe

Amen.

Ant. t. 2.

Ps

CALYUM m

D niam int

ŷue ad ánin

Infixus ŷ

ſ. Replēti ſumus mane miſericórdia tua. ſ. Exultávimus, et delectáti ſumus.

Ad Bened. Ant. t. 1. f De manu ómnium qui odérunt nos, libera nos Dómine.

Preces quando dicuntur, habentur ſupra in Feria ſecunda, p. 58.

FERIA QUINTA AD MATUTINUM.

Invitat. Dóminum, qui fecit nos, * Venite adorémus.

Psalm. Venite, exultémus, p. 2.

HYMNUS.

Nox atra rerum cóntegit
Terræ colóres ómnium :

Nos confitētes póſcimus
Te, juſte judex córdium ;

Ut áuferas piácula,
Dónésque mentis ábluas ;
Et arceántur crimina.

Mens ecce torpet impia,
Quám culpa mordet noxia :
Obscúra geſtit tollere,

Et te, Redémptor, quærere.

Repélle tu caliginem
Intrinſecus quam máxime ;

Ut in beáto gaudeat
ſe collocári lúmine.

Præſta, Pater piíſſime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
regnans per omne ſæculum.
Amen.

Ant. t. 2. Dómine Deus.

PSALMUS 68.

Salvum me fac Deus : * quóniam intravérunt aquæ uſque ad ánimam meam.

Infixus ſum in limo pro-

fúndi : * et non eſt ſubſtántia.

Veni in altitúdinem maris : * et tempéſtas deméſit me.

Laborávi clamans, raucæ factæ ſunt fauces meæ : * defecérunt óculi mei, dum ſpero in Deum meum.

Multiplicáti ſunt ſuper capillos cápitis mei, * qui odérunt me gratis.

Confortáti ſunt qui perſecúti ſunt me inimici mei injúſte : * quæ non rápui, tunc exſolvébam.

Deus tu ſcis inſipiéntiam meam : * et delicta mea a te non ſunt abſcóndita.

Non erubéſcant in me qui expéctant te Dómine, * Dómine virtútum.

Non confundántur ſuper me, * qui quærunt te Deus Iſrael.

Quóniam propter te ſuſtinui oppróbrium : * opéruit confúſio faciē meam.

Extráneus factus ſum fratribus meis, * et peregrínus filiis matris meæ.

Quóniam zelus domus tuæ comédit me : * et oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt ſuper me.

Et opéruí in jejúnio ánimam meam : * et factum eſt in oppróbrium mihi.

Et pſuí veſtiméntum meum cilicium : * et factus ſum illis in parábolam.

Advérsus me loquebántur qui ſedébant in porta : * et in me pſallébant qui bibébant vinum.

Ego vero orationem meam
ad te Domine : * tempus bene-
placiti Deus.

In multitudinem misericordiae
 tuae exaudi me, * in veritate
 salutis tuae.

Eripe me de luto, ut non in-
figar : * libera me ab iis qui
oderunt me, et de profundis
 aquarum.

Non me demergat temp-
stas aquae, neque absorbeat
 me profundum : * neque ur-
geat super me puteus os
 suum.

Exaudi me Domine, quoniam
 benigna est misericordia tua : *
 secundum multitudinem mi-
serationum tuarum respice in
 me.

Et ne avertas faciem tuam a
 puero tuo : * quoniam tribu-
lor, velociter exaudi me.

Intende animae meae, et li-
bera eam : * propter inimicos
 meos eripe me.

Tu scis improperium meum,
 et confusionem meam, * et re-
verentiam meam.

In conspectu tuo sunt om-
nes qui tribulant me : * impro-
perium expectavit cor meum,
 et miseriam.

Et sustinui qui simul con-
tristaretur, et non fuit : *
 et qui consolaretur, et non in-
veni.

Et dederunt in escam meam
 fel : * et in siti mea potave-
runt me aceto.

Fiat mensa eorum coram
 ipsis in laqueum, * et in retri-
butiones, et in scandalum.

Obscurentur oculi eorum ne
videant : * et dorsum eorum
 semper incurva.

Effunde super eos iram
 tuam : * et furor irae tuae com-
prehendat eos.

Fiat habitatio eorum deserta : * et in tabernaculis eorum
 non sit qui inhabitet.

Quoniam quem tu percussi-
sti, persecuti sunt : * et super
dolorem vulnery meorum
 addiderunt.

Appone iniquitatem super
 iniquitatem eorum : * et non
 intrent in iustitiam tuam.

Deleantur de libro viven-
tium : * et cum iustis non
 scribantur.

Ego sum pauper et dolens : *
 salus tua Deus suscepit me.

Laudabo nomen Dei cum
 cantico : * et magnificabo eum
 in laude :

Et placebit Deo super vitu-
lum novellum, * cornua pro-
ducentem et ungulas.

Videant pauperes, et laeten-
tur : * quaerite Deum, et vivet
 anima vestra.

Quoniam exaudivit pauperes
 Dominus : * et victos suos
 non despexit.

Laudent illum caeli et ter-
ra, * mare, et omnia reptilia
 in eis.

Quoniam Deus salvam faciet
 Sion : * et aedificabuntur civi-
tates Juda.

Et inhabitabunt ibi, * et ha-
reditate acquirunt eam.

Et semen servorum ejus pos-
sident eam : * et qui dili-

gunt no-
in ea.

DEUS in-
ter-
juvandu-
Confu-
tur, * q-
meam.

Averta-
erubesci-
mala :

Averta-
centes, *
ge, euge.

Exultet
omnes qu-
cant semp-
minus, q-
tuum.

Ego ver-
sum : * De-

Adjutor
meus es t-
reris.

Ant. Do-
lorum me-

Ant. t. c.

P

IN te Dom-
fundar i-
stitia tua l-
me.

Inclina a-
et salva me

Esto mi-
ctorem, et i-
ut salvum

Quoniam
am, * et i-
u.

Deus me-
au peccato-

oculi eorum ne
dorsum eorum

per eos iram
iræ tuæ com-

o eorum deser-
rnaculis eorum
abitet.

em tu percussi-
unt : * et super
erum meorum

quitatem super
rum : * et non
tiam tuam.

e libro vivén-
tum justis non

per et dolens :
suscepit me.
men Dei cum
magnificabo eum

Deo super viti-
* cornua pro-
ngulas.

peres, et lætén-
Deum, et vivet

udivit pauperes
et victos suos

m cœli et ter-
omnia reptilia

us salvam faciet
ficabuntur civi-

unt tibi, * et ha-
ent eam.

vorum ejus pos-
* et qui dila-

gunt nomen ejus, habitabunt
in ea.

PSALMUS 69.

DEUS in adiutorium meum
intende : * Dómine ad ad-
juvandum me festina.

Confundantur et revereán-
tur, * qui quærunt animam
meam.

Avertantur retrorsum, et
erubescant, * qui volunt mihi
mala :

Avertantur statim erubes-
centes, * qui dicunt mihi : Eu-
ge, euge.

Exultent et lætèntur in te
omnes qui quærunt te, * et di-
cant semper : Magnificetur Dó-
minus, qui diligunt salutare
tuum.

Ego verò egénus, et páuper
sum : * Deus adjuva me.

Adjutor meus, et liberátor
meus es tu : * Dómine ne mo-
rèris.

Ant. Dómine Deus in adju-
torium meum intende.

Ant. t. 6. Esto mihi.

PSALMUS 70.

In te Dómine sperávi, non con-
fúdar in ætérnum : * in ju-
stitia tua libera me, et éripe
me.

Inclina ad me aurem tuam, *
et salva me.

Esto mihi in Deum prote-
ctórem, et in locum munitum : *
ut salvum me fácias.

Quóniam firmaméntum me-
um, * et refúgium meum es
tu.

Deus meus éripe me de ma-
nu peccatóris, * et de manu

contra legem agéntis, et ini-
qui :

Quóniam tu es, paciéntia
mea Dómine : * Dómine spes
mea a juventúte mea.

In te confirmátus sum ex úte-
ro : * de ventre matris meæ tu
es protéctor meus.

In te cantátio mea semper : *
tamquam prodigium factus sum
multis : et tu adjutor fortis.

Repleátur os meum laude,
ut cantem glóriam tuam ; * tota
die magnitúdinem tuam.

Ne projicias me in témpore
senectútis : * cum defécerit vir-
tus mea, ne derelinquas me.

Quia dixerunt iniúnci mei
mihi : * et qui custodiébant
animam meam, consilium fe-
cerunt in unum,

Dicéntes : Deus dereliquit
eum, persequimini, et compre-
héndite eum : * quia non est
qui eripiat.

Deus ne elongéris a me : *
Deus meus in auxilium meum
réspice.

Confundantur, et deficiant
detrahéntes animæ meæ : * ope-
riántur confusióne et pudóre,
qui quærunt mala mihi.

Ego autem semper sperábo : *
et adjiciam super omnem lau-
dem tuam.

Os meum annuntiábit justi-
tiam tuam ; * tota die salutare
tuum.

Quóniam non cognóvi litte-
ratúram, introibo in poténtias
Dómini : * Dómine memorábor
justitiæ tuæ solius.

Deus docuisti me a juven-

tute mea : * et usque nunc pronuntiabo mirabilia tua :

Et usque in senectam et senium : * Deus ne derelinquas me,

Donec annuntiem brachium tuum * generationi omni, quæ ventura est ;

Potentiam tuam, et justitiam tuam Deus usque in altissima, quæ fecisti magnalia : * Deus quis similis tibi ?

Quantas ostendisti mihi tribulationes multas, et malas : et conversus vivificasti me : * et de abyssis terræ iterum re-duxisti me :

Multiplicasti magnificentiam tuam : * et conversus consolatus es me.

Nam et ego confitebor tibi in vasis psalmi veritatem tuam : * Deus psallam tibi in cithara, sanctus Israel.

Exultabunt labia mea cum cantavero tibi ; * et anima mea, quam redemisti.

Sed et lingua mea tota die meditabitur justitiam tuam : * cum confusi et reveriti fuerint qui quærent mala mihi.

PSALMUS 71.

Deus judicium tuum regi da : * et justitiam tuam filio regis.

Judicare populum tuum in justitia, * et pauperes tuos in judicio.

Suscipiant montes pacem populo, * et colles justitiam.

Judicabit pauperes populi, et salvos faciet filios paupe-

rum : * et humiliabit calumniatorem.

Et permanebit cum sole, et ante lunam, * in generatione et generationem.

Descendet sicut pluvia in vellus, * et sicut stillicidia stillantia super terram.

Orietur in diebus ejus justitia, et abundantia pacis, * donec auferatur luna.

Et dominabitur a mari usque ad mare, * et a flumine usque ad terminos orbis terrarum.

Coram illo procident Æthiopes : * et inimici ejus terram lingent.

Reges Tharsis et insulæ mœnæ offerent : * reges Arabum et Saba dona adducent :

Et adorabunt eum omnes reges terræ : * omnes Gentes servient ei :

Quia liberabit pauperem a potente ; * et pauperem, cui non erat adjutor.

Parcet pauperi et inopi : * et animas pauperum salvos faciet.

Ex usuris et iniquitate redimet animas eorum : * et honorabile nomen eorum coram illo.

Et vivet, et dabitur ei de auro Arabiæ, et adorabunt de ipso semper : * tota die benedicent ei.

Et erit firmamentum in terra in summis montium, super extolletur super Libanum fructus ejus : * et florebunt de civitate sicut fenum terræ.

Sit no
in sæcul
net nom
Et ben
nes tribu
tes magn
Bened
Israel, *
lus :

Et ben
jestatis e
replebitu
terra : fia
Ant. R
Deum pro
Ant. t.

QUAM
his, q
Mei au
pedes : *
sus mei.

Quia ze
pacem pe
Quia no
eorum ; *
plaga eorū
In lab
sunt, * et
flagellabū

Ideo tē
operti sun
pietate sua
Prodiit
quitas eorū
in affectum

Cogitavē
nequitiam,
celso locuti
Posuerun
um : * et l
vit in terr
Ideo co

Sit nomen ejus benedictum in sæcula : * ante solem permanet nomen ejus.

Et benedicentur in ipso omnes tribus terræ : * omnes Gentes magnificabunt eum.

Benedictus Dóminus Deus Israel, * qui facit mirabilia solus :

Et benedictum nomen majestátis ejus in aeternum : * et replebitur majestáte ejus omnis terra : fiat, fiat.

Ant. Esto mihi Dómine in Deum protectórem.

Ant. t. 8. Liberásti virgam.

PSALMUS 72.

QUAM bonus Israel Deus * his, qui recto sunt corde!

Mei autem pene moti sunt pedes : * pene effusi sunt gressus mei.

Quia zelávi super iníquos, * pacem peccatórum videns.

Quia non est respectus morti eórum ; * et firmaméntum in plaga eórum.

In labore hóminum non sunt, * et cum homínibus non flagellabúntur.

Ideo tenuit eos superbia, * operti sunt iniquitáte, et impietáte sua.

Pródiit quasi ex ádipe iniquitas eórum : * transiérunt in affectu cordis.

Cogitavérunt, et locúti sunt nequitiam, * iniquitátem in excélsis locúti sunt.

Posuérunt in cælum os suum : * et lingua eórum transivit in terra.

Ideo convertétur pópulus

meus hic : * et dies pleni inveniéntur in eis.

Et dixerunt : Quómodo scit Deus, * et si est sciéntia in excélsis ?

Ecce ipsi peccatóres, et abundantes in sæculo, * obtinuerunt divitias.

Et dixi : Ergo sine causa justificávi cor meum, * et lavi inter innocéntes manus meas.

Et fui flagellátus tota die, * et castigatio mea in matutinis.

Si dicébam : Narrábo sic : * ecce nationem filiórum tuórum reprobávi.

Existimábam ut cognóscerem hoc, * labor est ante me.

Donec intrem in sanctuárium Dei : * et intelligam in novissimis eórum.

Verúmtamen propter dolos posuisti eis : * dejecisti eos dum allevarentur.

Quómodo facti sunt in desolationem, súbito defecerunt : * perierunt propter iniquitátem suam.

Velut sómniurn surgéntium Dómine, * in civitaté tua imaginem ipsórum ad nihilum rediges.

Quia inflammátum est cor meum, et renes mei commutáti sunt : * et ego ad nihilum redactus sum, et nescivi.

Ut jumentum factus sum apud te : * et ego semper tecum.

Tenuisti manum dexteram meam : et in voluntáte tua deduxisti me, * et cum glória suscepisti me.

Quid enim mihi est in cœlo? *
et a te quid volui super ter-
ram?

Defecit caro mea, et cor
meum : * Deus cordis mei, et
pars mea Deus in æternum.

Quia ecce, qui elongant se a
te, peribunt : * perdidisti om-
nes, qui fornicantur abs te.

Mihi, autem adhærere Deo
bonum est : * ponere in Dô-
mino Deo spem meam :

Ut annuntiem omnes prædi-
cationes tuas, * in portis filiae
Sion.

PSALMUS 73.

Ut quid Deus repulisti in fi-
nem : * iratus est furor
tuus super oves pascuæ tuæ?

Memor esto congregationis
tuæ, * quam possedisti ab initio.

Redemisti virgam hæreditatis
tuæ : * mons Sion, in quo
habitasti in eo.

Levâ manus tuas in super-
bias eorum in finem : * quanta
malignatus est inimicus in san-
cto?

Et gloriati sunt qui odérunt
te, * in medio solemnitatis tuæ.

Posuerunt signa sua, signa : *
et non cognoverunt sicut in
exitu super summum.

Quasi in silva lignorum se-
cûribus exciderunt januas ejus
in idipsum : * in secûri et as-
cia dejecerunt eam.

Incenderunt igni Sanctua-
rium tuum : * in terra pol-
luerunt tabernaculum nominis
tui.

Dixerunt in corde suo cognâ-
tio eorum simul : * Quiêscere

faciamus omnes dies festos Dei
a terra:

Signa nostra non vidimus,
jam non est Propheta : * et
nos non cognoscet amplius.

Usquequo Deus Impropera-
bit inimicus : * irritat ad-
versarius nomen tuum in fi-
nem?

Ut quid avertis manum tuam,
et dexteram tuam, * de medio
sinu tuo in finem?

Deus autem Rex noster ante
sæcula, * operatus est salutem
in medio terræ.

Tu confirmasti in virtute tua
mare : * contribulasti capita
draconum in aquis.

Tu confregisti capita dracô-
nis : * dedisti eum escam pò-
pulis Æthiopum.

Tu dirupisti fontes, et tor-
rentes : * tu siccasti flûvios
Ethan.

Tutus est dies, et tua est
nox : * tu fabricatus es auroram
et solem.

Tu fecisti omnes terminos
terræ : * æstatem et ver tu plas-
masti ea.

Memor esto hujus, inimicus
improperavit Domino : * et pò-
pulus insipiens incitavit nomen
tuum.

Ne tradas bestiis animas con-
fidentes tibi, * et animas pau-
perum tuorum, ne obliviscaris
in finem.

Rèspice in testamentum tu-
um : * quid replèti sunt, qui
obscurati sunt terræ domibus
iniquitatum.

Ne avertatur humilis factus

confusus
audâhuni
Exurge
nam : *
iorum tu
inspiente
Ne obli
orum tu
orum, qu
it semper
Ant. Lib
litalis tua
Ant. t. 8
P
CONFITEB
confite
mus nome
Narrabil
um accép
titias judic
Liquefac
es qui há
confirmavi
Dixi iniqu
gere : *
Nolite exalt
Nolite e
ornu vest
qui adversu
em.
Quia neq
ue ab Occi
értis môt
Deus judex
Hunc hun
at : * quia
mini vini
Et inclina
erunt a me
xinanita : *
atôres terr
Ego aute
seculum : *

dies festos Dei

non vidimus,
propheta : * et
et amplius.

us Improperá-
* irritat ad
n tuum in fi-

manum tuam,
m, * de médio
n?

ex noster ante
us est salutem

in virtute tua
ibulásti capita
nis.

capita dracó-
eum escam pó-

fontes, et tor-
icásti flúvios

es, et tua est
us es auróram

ones términos
et ver tu plas-

ujus, inimicus
mino : * et pó-

ncitávit nomen

is ánimas con-
t ánimas pau-

ie obliviscáris

tamentum tu-
pléti sunt, qui

errae dómibus

humilis factus

confusus : * pauper et inops
audáhunt nomen tuum.

Exúrge Deus, júdica causam
tuam : * memor estó imprope-
rórur tuórum, eórum quæ ab
insipiente sunt tota die.

Ne obliviscáris voces inim-
icórum tuórum : * superbia
icórum, qui te odérunt, astra-
vit semper.

Ant. Liberásti virgam hæ-
re-
tátis tuæ.

Ant. t. 8. f Et invocábimus.
PSALMUS 74.

CONFITEBIMUR tibi Deus : *
confitebimur, et invocábi-
mus nomen tuum.

Narrábimus mirabilia tua : *
cum accépero tempus, ego ju-
stitias judicábo.]

Liquefacta est terra, et om-
nes qui hábitant in ea : * ego
confirmávi columbas ejus.

Dixi iniquis : Nolite inique
gere : * et delinquentibus :
Nolite exaltáre cornu :

Nolite extóllere in altum
cornu vestrum : * nolite lo-
qui advérsus Deum iniquita-
tem.

Quia neque ab Oriente, ne-
que ab Occidente, neque a de-
fértis móntibus : * quóniam
Deus júdex est.

Hunc humiliat, et hunc exál-
tat : * quia calix in manu Dó-
mini vini meri plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in hoc :
et intamen flex ejus non est
inanita : * bibent omnes pec-
cátóres terræ.

Ego autem annuntiábo in
seculum : * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum
confringam : * et exaltábuntur
córnua justí.

PSALMUS 75.

NOTUS in Judæa Deus ; *
in Israel magnum nomen
ejus :

Et factus est in pace locus
ejus, * et habitatio ejus in
Sion.

Ibi confrégit poténtias ár-
cuum, * scutum, gládium, et
bellum.

Illúminans tú mirabiliter a
móntibus ætérnis : * turbáti
sunt omnes insipientes corde.

Dormierunt somnum suum : *
et nihil invenerunt omnes viri
divitiarum in manibus suis.

Ab increpatione tua Deus Ja-
cob * dormitaverunt qui ascen-
derunt equos.

Tu terribilis es, et quis re-
sistet tibi ? * ex tunc ira tua.

De cælo * ignem fecisti ju-
dicium : * terra tremuit et
quievit.

Cum exúrgeret in judicium
Deus, * ut salvos fáceret om-
nes mansuetos terræ.

Quóniam cogitatio hóminis
confitebitur tibi : * et reliquæ
cogitationis diem festum agent
tibi.

Vovete, et reddite Dómi-
no Deo vestro, * omnes qui
in circúitu ejus affertis mún-
dera.

Terribili et ei qui aufert spí-
ritum principum, * terribili
apud reges terræ.

Ant. Et invocábimus nomen
tuum Dómine,

Ant. t. 5. Tu es Deus.

PSALMUS 76.

VOCE mea ad Dóminum clamávi : * voce mea ad Deum, et inténdit mihi.

In die tribulatiónis meæ Deum exquisivi, mánibus meis nocte contra eum : * et non sum decéptus.

Rénuit consolári ánima mea, * memor fui Dei, et delectátus sum, et exercitátus sum : et defécit spíritus meus.

Anticipavérunt vigilias óculi mei : * turbátus sum, et non sum locútus.

Cogitávi dies antiquos : * et annos ætérnos in mente hábui.

Et meditátus sum nocte cum corde meo, * et exercitábar, et scopébam spíritum meum.

Numquid in ætérnum projiciet Deus : * aut non appónet ut complacitior sit adhuc ?

Aut in finem misericórdiam suam abscindet, * a generatióne in generatióne ?

Aut obliviscétur miseréri Deus ? * aut continébit in ira sua misericórdias suas ?

Et dixi, Nunc cœpi : * hæc mutatió dexteræ Excelsi.

Memor fui óperum Dómini : * quia memor ero ab initio mirabilium tuórum.

Et meditabor in ómnibus opéribus tuis : * et in adinventiõibus tuis exercébor.

Deus in sancto via tua : quis Deus magnus sicut Deus noster ? * tu es Deus qui facis mirabilia.

Notam fecisti in pópulis vir-

tutem tuam : * redemisti in bráchio tuo pópulum tuum, filios Jacob, et Joseph.

Vidérunt te aquæ Deus, * déderunt te aquæ : * et timuérunt, et turbatæ sunt abyssi.

Multitúdo sónitus aquárum : * vocem dedérunt nubes.

Etenim sagittæ tuæ tráseunt : * vox tonitruí tui in rota.

Illuxérunt coruscationes tuæ orbi terræ : * commóta est, et contrémuit terra.

In mari via tua, et sémite tuæ in aquis multis : * et vestigia tua non cognoscéntur.

Deduxisti sicut oves pópulum tuum, * in manu Móysi et Aaron.

PSALMUS 77.

ATTENDITE pópule meus legem meam : * inclináte aurem vestram in verba oris mei.

Apériam in parábolis os meum : * loquar propositiões ab initio.

Quanta audívimus, et cognóvimus ea : * et patres nostri narravérunt nobis.

Non sunt occultáta a filiis eórum, * in generatióne áltera.

Narrántes laudes Dómini, et virtútes ejus, * et mirabilia ejus quæ fecit.

Et suscitávit testimónium in Jacob : * et legem pósuit in Israel.

Quanta mandávit pátribus nostris nota fácere ea filiis suis : * ut cognóscat generatió áltera.

Filii qui nascéntur, et exúr-

* redemisti in
pópulum tuum,
Joseph.

aquæ Deus, vi-
æ : * et timu-
æ sunt abyssi.
nitus aquarum :
ut nubes.

ttæ tuæ trans-
tonitru tui in

ruscationes tuæ
commóta est, et
ra.

tua, et semita
multis : * et ve-
cognoscéntur.

ut oves pópu-
manu Móysi et

us 77.

pópule meus le-
: * inclináte au-
verba oris mei.
arabolis, os me-
propositiones ab

vimus, et co-
et patres nostri
bis.

ultata a filiis eó-
ratione áltera.
udes Dómini, et
* et mirabilia

t testimónium
egem pósuit in

dávit pátribus
icere ea filiis
escat generatio

éntur, et exúr.

ent, * et narrábunt filiis suis.

Ut ponant in Deo spem su-
am, et non obliviscántur ópe-
um Dei : * et mandáta ejus ex-
mirant.

Ne fiant sicut patres eórum, *
generatio prava et exasperans :

Generatio, quæ non diréxit
or suum : * et non est créditus
um Deo spíritus ejus.

Filii Ephrem intendéntes et
niténtes arcum, * convérsi
unt in die belli.

Non custodiérunt testamén-
um Dei : * et in lege ejus no-
nerunt ambuláre.

Et obliti sunt benefactorum
ejus, * et mirabilium ejus, quæ
stendit eis.

Coram pátribus eórum fecit
mirabilia in terrâ Ægypti, * in
ampo Táneos.

Interrúpit mare, et perdúxit
eos : * et státuit aquas quasi in
tre.

Et dedúxit eos in nube diéi, * et
otanocte in illuminatióne ignis.

Interrúpit petram in eré-
no : * et adaquávit eos velut
in abysso multa.

Et edúxit aquam de petra : *
et dedúxit tanquam flúmina
aquas.

Et apposuérunť adhuc pec-
cáre ei : * in iram excitavérunt
excélsum in inaquóso.

Et tentavérunt Deum in cór-
pibus suis : * ut péterent es-
as animábus suis.

Et male locúti sunt de Deo : *
ixérunt : Numquid póterit
Deus paráre mensam in de-
erto?

Quóniam percússit petram,
et fluxérunt aquæ, * et torrén-
tes inundavérunt.

Numquid et panem póterit
dare, * aut paráre mensam pó-
pulo suo?

Ideo audivit Dóminus, et di-
stulit : * et ignis accénsus est in
Jacob, et ira ascéndit in Israel.

Quia non credidérunt in
Deo, * nec speravérunt in sa-
lutári ejus.

Et mandávit núbibus desu-
per, * et jánuas cœli apé-
ruit.

Et pluit illis manna ad man-
ducándum, * et panem cœli
dedit eis.

Panem Angelórum mandu-
cávit homo : * cibária misit eis
in abundantia.

Tránstulit Austrum de cœ-
lo : * et indúxit in virtúte sua
Africum.

Et pluit super eos sicut púl-
verem carnes, * et sicut aré-
nam maris volatilia pennáta.

Et cecidérunt in médio ca-
strórum eórum, * circa taber-
nacula eórum.

Et manducavérunt, et satu-
ráti sunt nimis, et desidérium
eórum áttulit eis : * non sunt
fraudáti a desidério suo.

Adhuc escæ eórum erant in
ore ipsórum, * et ira Dei as-
céndit super eos.

Et occidit pingues eórum, *
et eléctos Israel impedivit.

In ómnibus his peccavérunt
adhuc : * et non credidérunt
in mirabilibus ejus.

Et defecérunt in vanitate

dies eorum, * et anni eorum cum festinatione.

Cum occideret eos, quærebant eum : * et revertébantur, et dilúculo veniébant ad eum.

Et rememoráti sunt quia Deus adjutor est eorum : * et Deus excelsus redemptor eorum est.

Et dilexerunt eum in ore suo, * et lingua sua mentiti sunt ei :

Cor autem eorum non erat rectum cum eo : * nec fidèles hábiti sunt in testaménto ejus.

Ipse autem est miséricors, et propitius fiet peccátis eorum, * et non dispédet eos.

Et abundávit, ut averteret iram suam : * et non accéndit omnem iram suam.

Et recordátus est quia caro sunt : * spiritus vadens, et non rédiens.

Quóties exacerbavérunt eum in desérto, * in iram concitavérunt eum in inaquóso?

Et conversi sunt, et tentavérunt Deum : * et sanctum Israel exacerbavérunt.

Non sunt recordáti manus ejus, * die qua redémit eos de manu tribulántis,

Sicut pósuit in Egipto signa sua, * et prodigia sua in campo Táneos.

Et convértit in sanguíne flúmina eorum, * et imbres eorum, ne biberent.

Misit in eos cænomyíam, et comédit eos : * et rariam, et dispédidit eos.

Et dedit ærúgini fructus eorum,

* et labóres eorum locústæ.

Et occidit in grándine vineas eorum, * et moros eorum in pruina.

Et trádedit grándini juménta eorum, * et possessionem eorum igni.

Misit in eos iram indignationis suæ, * indignationem, et iram, et tribulationem : immissiones per Angelos malos.

Viam fecit semítæ iræ suæ non pepércit a morte animabus eorum : * et juménta eorum in morte conclusit.

Et percússit omne primogenitum in terra Egipti : * primitias omnis labóris eorum in tabernáculis Cham.

Et abstulit sicut oves populum suum : * et perdúxit eos tamquam gregem in desérto.

Et dedúxit eos in spe, et non timuérunt : * et inimicos eorum opéruit mare.

Et indúxit eos in montem sanctificationis suæ ; * montem quem acquisivit dextera ejus.

Et ejécit a facie eorum Gentes : * et sorte divisit eis terram in funiculo distributivis.

Et habitare fecit in tabernaculis eorum * tribus Israel.

Et tentavérunt, et exacerbavérunt Deum excelsum : * et testimónia ejus non custodierunt.

Et avertérunt se, et non servavérunt pactum : * quemadmodum patres eorum, contrasisti sunt in arcum pravum.

In iram

in collibus

otilibus su

um provo

Audivit

et ad nih

Israel.

Et répu

o, * taber

habitavit in

Et tráditi

virtutem eo

ordinem eó

nici.

Et conclu

um suum

quam spre

Júvenes

is : * et v

unt lamen

Sacerdote

eciderunt

on ploraba

Et excitáti

niens Dómi

ens crapulá

Et percú

n posteriór

empitérnun

Et répulit

eph : * et

on elegit :

Sed elegit

montem Sion

Et edificá

um sanctifi

, * quam

ala.

Et elegit I

m, et sústu

bus óvium

ntes accépi

Pascere Ja

cores eorum lo-

grándine véneas

uros eorum in

grándini jumén-

et possessionem

ram indignatio-

gnationem, et

nationem: immis-

relos malos.

emitæ iræ suæ

a morte animæ

et juménta eorum

conclúsit.

omne primogénitum

Egypti: * pri-

abóris eorum in

ham.

sicut oves pópuli

et perdúxit eos in

em in deserto.

os in spe, et non

et inimicos eorum

are.

s in montem san-

uæ; * montem

it dextera ejus.

cie eorum Gen-

e divisit eis terram

ulo distribuit

fecit in tabernaculo

tribus Israel.

unt, et exacerbat

excélsum: * eorum

s non custodi-

In iram concitaverunt eum in collibus suis: * et in sculptilibus suis ad æmulationem eum provocaverunt.

Audivit Deus et sprevit: * et ad nihilum redégit valde Israel.

Et répulit tabernáculum Sion, * tabernáculum suum, ubi habitávit in hominibus.

Et tradidit in captivitatem virtutem eorum: * et pulchritudinem eorum in manus ini-mici.

Et conclúsit in gládio pópulum suum: * et hæreditatem suam sprevit.

Júvenes eorum comédit ignis: * et vírgines eorum non sunt lamentatæ.

Sacerdótes eorum in gládio ceciderunt: * et viduæ eorum non plorabántur.

Et excitátus est tamquam dormiens Dóminus, * tamquam potens crapulátus a vino.

Et percússit inimicos suos in posterióra: * oppróbrium sempitérnum dedit illis.

Et répulit tabernáculum Joseph: * et tribum Ephraim non elégit:

Sed elégit tribum Juda, * in montem Sion quem diléxit.

Et ædificávit sicut unicórnium sanctificium suum in terrâ, * quam fundávit in sæcula.

Et elégit David servum suum, et sústulit eum de grégibus óvium: * de post fœntes accépit eum,

Pascere Jacob servum su-

um, * et Israel hæreditatem suam.

Et pavit eos in innocentia cordis sui: * et in intelléctibus mánuum suárum dedúxit eos.

Ant. Tu es Deus, qui facis mirabilia.

Ant. t. 8. f. Propítius esto.

PSALMUS 78.

DEUS venérunt Gentes in hæreditatem tuam, polluéruunt templum sanctum tuum: * posuéruunt Jerúsalem in pomórum custódiam.

Posuéruunt morticina servórum tuórum, escas volatilibus cœli; * carnes sanctórum tuórum béstiis terræ.

Effudérunt ságuinem eórum tamquam aquam in circúitu Jerúsalem: * et non erat qui sepeliret.

Facti sumus oppróbrium vicinis nostris; * subsannatio, et illúsió his, qui in circúitu nostro sunt.

Usquequo Dómine irascéris in finem: * accendétur velut ignis zelus tuus?

Effúnde iram tuam in Gentes, quæ te non novérunt; * et in regna, quæ nomen tuum non invocáverunt:

Quia comedérunt Jacob: * et locum ejus desoláverunt.

Ne memineris iniquitátum nostrárum antiquárum, cito anticipent nos misericórdiæ tuæ: * quia páuperes facti sumus nimis.

Adjuva nos Deus salutáris noster: et propter glóriam nóminis tui Dómine libera nos: *

et propitius esto peccatis nostris propter nomen tuum :

—Ne forte dicant in Géntibus: Ubi est Deus eórum? * et innotéscat in nationibus coram oculis nostris,

Ultio sanguinis servórum tuórum, qui effusus est; * intróeat in conspéctu tuo gémittus compeditórum.

Secúndum magnitudinem bráchii tui, * pösside filios mortificatórum.

Et redde vicinis nostris séptuplum in sinu eórum: * impropérium ipsórum, quod exprobravérunt tibi Dómine.

Nos autem pópulus tuus, et oves páscuæ tuæ, * confitébimur tibi in sæculum.

In generatióem et generatióem * annuntiábitis laudem tuam.

PSALMUS 79.

QUI regis Israel, inténde: * qui dedúcis velut ovem Joseph.

Qui sedes super Chérubim, * manifestáre coram Ephraim, Bénjamin, et Manásse.

Excita poténtiam tuam, et veni, * ut salvos fácias nos.

Deus convérte nos: * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Dómine Deus virtútum, * quódsque irascéris super oratióem servi tui?

Cibábis nos pane lacrymárum: * et potum dabis nobis in lácrymis in mensúra?

Posuisti nos in contradicti-

nem vicinis nostris: * et inimici nostri subsannavérunt nos.

Deus virtútum convérte nos: * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Vineam de Ægypto transplantasti: * eiecisti Gentes, et plantásti eam.

Dux itineris fuísti in conspéctu ejus: * plantásti radices ejus, et implévit terram.

Opéruit montes umbra ejus: * et arbústa ejus cedros Dei.

Exténdit pálmities suos usque ad mare: * et usque ad flumen propágenes ejus.

Ut quid destruxísti macériam ejus: * et vindémiant eam omnes, qui prætergre-diúntur viam?

Exterminávit eam aper de silva: * et singuláris ferus depástus ést eam.

Deus virtútum convértere: * respice de cœlo, et vide, et visita vineam istam.

Et pèrfice eam, quam plantávit dextera tua: * et super filium hóminis, quem confirmásti tibi.

Incénsa igni, et suffóssa * ab increpatione vultus tui peribunt.

Fiat manus tua super filium dexterae tuæ, * et super filium hóminis, quem confirmásti tibi.

Et non discédimus a te, vivificábis nos: * et nomen tuum invocábitur.

Dómine Deus virtútum con-

verte nos
ciem tuam

Ant. P.
nostris De

Per An
lábia mea

R. Et áni
misti.

In Adve
ries decór

ster mani

Pro uno
et honóre

mine. R.
super óper

Pro plu
Lætám

exultáte ju
omnes rect

Pro Con
non Pontif

Dóminus,
Stolam

Pro una
tua, et pule

ténde, pro
regna.

AD
Ant. t. 8.

Dómine mis

Psalm. M

Ant. t. 6.

Ps.

DÓMINE, r
nobis, *

generatione

Priúsquam

ut formare

bis; * a sa

saeculum tu

Ne avértas
militátem: *

verte nos : * et ostende faci-
ciem tuam, et salvi erimus.

Ant. Propitius esto peccatis
nostris Domine.

Per Annum, y. Gaudébunt
labia mea, cum cantávero tibi.
Et ánima mea, quam redém-
misti.

In Adventu, y. Ex Sion spé-
cies decóris ejus. *R.* Deus no-
ster manifesté véniet.

Pro uno Martyre, y. Glória
et honóre coronásti cum Dó-
mino. *R.* Et constituísti cum
super ópera mánuum tuárum.

Pro pluribus Martyribus, y.
Lætámini in Dómino, et
exultáte justi, *R.* Et gloriámini
omnes recti corde.

*Pro Confessore Pontifice, et
non Pontifice, y.* Amávit eum
Dóminus, et ornávit eum.
R. Stolum glóriæ induit eum.

Pro una Sancta, y. Spécie
tua, et pulchritúdine tua. *R.* In-
ténde, prospere procéde, et
regna.

AD LAUDES.

Ant. t. 8. Tibi soli peccávi,
Domine miserére mei.

Psalm. Miserére mei, p. 56.

Ant. t. 6. Domine.

PSALMUS 89.

DOMINE, refúgium factus es
nobis, * a generatióne in
generatiónem.

Priúsqvam montes fierent,
aut formarétur terra et or-
bis; * a sæculo et usque in
sæculum tu es Deus.

Ne avértas hóminem in hu-
militatem : * et dixisti : Con-
vertimini filii hóminum.

Quóniam mille anni ante
óculos tuos, * tamquam dies
hestérna quæ præteriit,

Et custódia in nocte, * quæ
pro nihilo habéntur, eórum
anni erunt.

Mane sicut herba tránsceat,
mane flóreat, et tránsceat, * Ves-
pere decídat, indúret, et arés-
cat.

Quia defécimus in ira tua, *
et in furóre tuo turbáti su-
mus.

Posuisti iniquitátes nostras
in conspéctu tuo, * sæculum
nostrum in illuminatióne vul-
tus tui.

Quóniam omnes dies nostri
defecérunt : * et in ira tua de-
fécimus.

Anni nostri sicut aránea me-
ditabúntur, * dies annórum
nostrórum in ipsis, septuagin-
ta anni.

Si autem in potentibus,
octoginta anni : * et amplius
eórum labor et dolor.

Quóniam supervénit man-
suetúdo, * et corripiémur.

Quis novit potestátem iræ
tuæ, * et præ tunc tuo iram
tuam dinumeráre?

Déxeram tuam sic notam
fac; * et eruditos corde in sa-
piéntia.

Convertere Domine úsque-
quo? * et deprecábilis esto su-
per servos tuos.

Repléti sumus mane miseri-
córdia tua : * et exultávimus,
et delectáti sumus omnibus dié-
bus nostris.

Lætáti sumus pro diébus, qui-

bus nos humiliasti : * annis
quibus vidimus male.

Réspice in servos tuos, et in
ópera tua : * et dirige filios ó-
rum.

Et sit splendor Dómini Dei
nostri super nos, et ópera má-
nuum nostrarum dirige super
nos : * et opus manuum no-
strarum dirige.

Ant. Dómine refúgium fa-
ctus es nobis.

Ant. t. 1. f. In matutinis me-
ditabor in te.

Psalms. Deus Deus meus, p. 17.

Ant. t. 4. Cantemus.

CANTICUM MOYSI. *Exodi* 15.

CANTEMUS Dómino : glorióse
enim magnificátus est, *
équum et ascensórem dejécit
in mare.

Fortitúdo mea, et laus mea
Dóminus, * et factus est mihi
in salutem.

Iste Deus meus, et glorificá-
bo eum : * Deus patris mei,
et exaltábo eum.

Dóminus quasi vir pugnátor,
omnipotens nomen ejus : * cú-
rus Pharaónis et exercitum
ejus projéxit in mare :

Elécti principes ejus submér-
si sunt in mari rubro : * aby-
ssi operuérunt eos, descendé-
runt in profundum quasi lapis.

Dextera tua Dómine má-
gnificata est in fortitúdine : de-
stra tua Dómine percússit inim-
icum : * et in multitudine glo-
riae tuae deposuisti adversários
tuos :

Misisti iram tuam, quæ de-
vorávit eos sicut stipulam : *

et in spiritu furóris tui congre-
gátæ sunt aquæ :

Stetit unda fluens, * con-
gregátæ sunt abyssi in médio
mari.

Dixit iniquus : Persequar
et comprehendam, * dividam
spólia, implebitur ánima mea :

Evaginábo gládium meum, *
interficiet eos manus mea.

Flavit spiritus tuus, et opé-
ruit eos mare : * submersi sunt
quasi plumbum in aquis vehe-
mentibus.

Quis similis tui in fórtibus
Dómine ? * quis similis tui, ma-
gníficus in sanctitáte, terribilis
atque laudábilis, faciens mira-
bilia ?

Extendisti manum tuam, et
devorávit eos terra : * dux fui-
sti in misericórdia tua pópulo
quem redemisti.

Et portásti eum in fortitú-
dine tua, * ad habitáculum san-
ctum tuum.

Ascendérunt pópuli, et irati
sunt : * dolóres obtinuérunt
habitatóres Philistiim.

Tunc conturbáti sunt prin-
cipes Edom, robústos Moab ob-
tinnit tremor : * obriguérunt
habitatóres Chánaan.

Quat super eos formido et
terror, * in magnitúdine br-
achii tui :

Fiant immóbiles quasi lapis,
donec pertránseat pópulus tuus
Dómine, * donec pertránseat
populus tuus iste, quem posse-

introduces eos, et plantabis
in monté hæreditatis tuæ, *

firmis
operátus

Sanctu-

quod firm-

Dóminus

et ultra.

Ingress-

Pháraó c-

tibus ejus

xit super

maris :

Filii au-

runt per

ejus.

Ant. Ca-

rióse.

Ant. t. 1.

dáte Deum

Psalms

de celis, p.

CAPITULUM

Nox præ-

appropin-

mus ergo

et induamur

ut in die h-

lux ecce

L Pallens

Quæ nos me-

Erróre traxi-

Hæc illa

Purósque n-

Nihil loquán-

Volúmus ob-

Sic tota de-

Ne lingua m-

Oculive pecc-

Ne noxa cor-

Speculátor

Qui nos diéb-

Actusque no-

A luce prin-

oris tui congre-

fluens, con-
y si in medio

is. Persequar
am, * dividam
ur anima mea:
idium meum, *
anus mea.

s tuus, et opé-
* submersi sunt
in aquis vehe-

tui in fortibus
similis tui, ma-
titate, terribilis
, faciens mira-

anum tuam, et
rra: * dux fui
tua populo

um in fortiti-
bitaculum san-

populi, et irati
s obtinuerunt
isthiim.

ati sunt prin-
ustos Moab ob-
* obriguerunt
es Chanaan.

eos formido et
gnitudine bri-

les quasi lapis,
at populus tuus
ec pertranseat
e, quem posse-

s, et plantabis
editatis tuae, *

firmissimo habitaculo tuo quod
operatus es Domine :

Sanctuarium tuum Domine,
quod firmaverunt manus tue. *
Dominus regnabit in æternum,
et ultra.

Ingressus est enim eques
Pharao cum curribus et equi-
tibus ejus in mare : * et redu-
xit super eos Dominus aquas
maris :

Filii autem Israel ambulave-
runt per siccum * in medio
ejus.

Ant. Cantemus Domino glo-
riose.

Ant. t. 6. In sanctis ejus lau-
date Deum.

Psalmus. Laudate Dominum
de caelis, p. 19.

CAPITULUM. Rom. 13. d

Nox præcessit, dies autem
appropinquavit : abjiciamus
ergo opera tenebrarum,
et induamur arma lucis : sic-
ut in die honeste ambulemus.

HYMNUS.

Lux ecce surgit aurea :

Pallens facessat cæcitas,
Quæ nosmet in præceps diu
Erròre traxit dextro.

Hæc illi serenum conferat
Purosque nos præstet sibi :
Nihil loquamur subdolum :
Nolumus obscurum nihil.

Sic tota decurrat dies,
Ne lingua mendax, ne manus,
Oculive peccent lubrici,
Ne noxa corpus inquinet.

Speculator adstat desuper
Qui nos diebus omnibus,
Actusque noctis prospicit
A luce prima in vespèrum.

Deo Patri sit gloria,
Ejusque soli Filio,
Cum Spiritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

Y. Repleti sumus mane mi-
sericordia tua. R. Exultavimus,
et delectati sumus.

Ad Bened. Ant. t. 1. f In
sanctitate serviamus Domino,
et liberabit nos ab inimicis no-
stris.

Preces quando dicuntur, ha-
bentur supra in secunda Fe-
ria, p. 58.

FERIA SEXTA

AD MATUTINUM.

Invitat. Adoremus Domi-
num, * Quoniam ipse fecit
nos.

Psalm. Venite, exultemus,
p. 2.

HYMNUS.

Tu Trinitatis Unitas,
Orbem potenter quæ regis,
Attende laudis canticum,
Quod excubantes psallimus.

Nam lectulo consurgimus
Noctis quieto tempore,
Ut flagitemus omnium
A te medelam vulnèrum.

Quo fraude quidquid dæmo-
num

In noctibus deliquimus,
Abstergat illud cælitus
Tuæ potestas gloriæ.

Ne corpus adstet sordidum,
Nec torpor instet còrdio,
Nec criminis contagio
Tepescat ardor spiritus.

Oh hoc Redemptor, quæsu-
mus,

Reple tuo nos lumine,

Per quod dierum circulis,
Nullis ruamus actibus.
Præsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Ant. t. 1. l. Exultate.

PSALMUS 80.

EXULTATE Deo adjutori nostro : * jubiláte Deo Jacob. Sumite psalmum, et date tympanum : * psalterium jucundum cum cithara.

Buccinate in Neoménia tuba, * in insigni die solemnitatis vestrae :

Quia præceptum in Israel est : * et iudicium Deo Jacob.

Testimónium in Joseph posuit illud, cum exiret de terra Ægypti : * linguam quam non nóverat, audivit.

Diverſit ab oneribus dorsum ejus : * manus ejus in cophino serviérunt.

In tribulatione invocasti me, et liberavi te : * exaudivi te in abscondito tempestatis : probavi te apud aquam contradictionis.

Audi pópulus meus, et contestabor te ; * Israel si audieris me, non erit in te deus recens, neque adorabis deum alienum.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui eduxi te de terra Ægypti : * dilata os tuum, et implebo illud.

Et non audivit pópulus meus vocem meam : * et Israel non inténdit mihi.

Et dimisi eos secundum desideria cordis eorum, * ibunt in adinventiónibus suis.

Si pópulus meus audisset me : * Israel si in viis meis ambulasset :

Pro nihilo försitan inimicos eorum humiliassem : * et super tribulantes eos misissem manum meam.

Inimici Dómini mentiti sunt ei : * et erit tempus eorum in sæcula.

Et cibavit eos ex adipice frumenti : * et de petra, melle saturavit eos.

PSALMUS 81.

DEUS stetit in synagoga deorum : * in medio autem deos dijudicat.

Usquequo judicatis iniquitatem : * et facies peccatorum sumitis ?

Judicate egēno, et pupillo : * hūmitem et pauperem justificáte.

Eripite pauperem : * et egēnum de manu peccatoris liberáte.

Nesciérunt, neque intellexerunt, in ténébris ambulant : movebuntur ómnia fundamenta terræ.

Ego dixi : Dii estis, * et excelsi omnes.

Vos autem sicut homines moriemini : * et sicut unus de principibus cadétis.

Surge Deus, júdica terram : * quóniam tu hæreditabis in ómnibus Géntibus.

Ant. Exultate Deo adjutori nostro.

Ant. t.

DEUS, q
ne ta
caris Deu

Quónia
sonuerun
te, extulé

Super
ignaverun
cogitaveru
tuos.

Dixerun
damus eos
memorétu
tra.

Quónia
nimitter : *

estamentu
bernacula
mahelitæ :

Moab, et
Ammon, e
bigenæ cur
rum.

Etenim A
is : * facti
iliis Lot.

Fac illis s
sare : * sic
Cisson.

Disperier
acti sunt u
Pone prin

Oreb, et Z
Sálmana :

Omnes p
qui dixerun
videamus sa

Deus meus
am, * et
aciem veni

Sicut ignis

Hiemali

Ant. t. 6. Tu solus.

PSALMUS 82.

DEUS, quis similis erit tibi? *
ne taceas, neque compes-
cáris Deus :

Quóniam ecce inimici tui
sonuerunt : * et qui odérunt
te, extulérunt caput.

Super pópulum tuum ma-
gnáverunt consilium : * et
cogitáverunt advérsus sanctos
tuos.

Dixerunt : Veníte, et disper-
damus eos de gente : * et non
memorétur nomen Israel ul-
tra.

Quóniam cogitáverunt una-
nimiter : * simul advérsus te
testamentum disposuérunt, ta-
bernacula Idumæórum et Is-
mahelitæ :

Moab, et Agaréni, Gebal, et
Ammon, et Amalec : * alie-
nigenæ cum habitántibus Ty-
rum.

Etenim Assur venit cum il-
lis : * facti sunt in adjutórium
illis Lot.

Fac illis sicut Márian, et Si-
naræ : * sicut Jabin in torrente
Cisson.

Disperierunt in Endor : *
facti sunt ut stercus terræ.

Pone principes eórum sicut
Oreb, et Zeb, * et Zébea, et
Sálmana :

Omnes principes eórum, *
qui dixerunt : Hæreditate pos-
sideámus sanctuárium Dei.

Deus meus pone illos ut ro-
tam, * et sicut stipulam ante
faciem ventis.

Sicut ignis qui combúrit sil-
væ hiemalis.

vam : * et sicut flamma com-
búrens montes :

Ita persequéris illos in tem-
pestáte tua : * et in ira tua
turbábis eos.

Imple fácies eórum ignomi-
nia : * et quærent nomen
tuum, Dómine.

Erubéscant, et conturbéntur
in sæculum sæculi : * et con-
fundántur, et péreant.

Et cognóscant quia nomen
tibi Dóminus : * tu solus Al-
tissimus in omni terra.

PSALMUS 83.

QUAM dilécta tabernacula tua
Dómine virtutum ! * concu-
piscit et déficit ánima mea in
átria Dómini.

Cor meum et caro mea *
exultáverunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi
domum, * et turtur nidum
sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua Dómine virtú-
tum : * Rex meus, et Deus
meus.

Beáti qui hábitant in domo
tua Dómine : * in sæcula sæcu-
lórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxi-
lium abs te : * ascensiónes in
corde suo dispósuit, in valle
lacrymarum, in loco quem
posuit.

Etenim benedictiónem da-
bit legislátor, ibunt de virtúte
in virtutem : * videbitur Deus
deórum in Sion.

Dómine Deus virtutum exáu-
di orationem meam : * áuribus
pércepe Deus Jacob.

Protektor noster aspice De-

us: * et respice in faciē
Christi tui.

Quia melior est dies una in
atriis tuis * super millia.

Elégi abjectus esse in domo
Dei mei, * magis quam ha-
bitare in tabernaculis peccato-
rum.

Quia misericordiam et ve-
ritatem diligit Deus: * grā-
tiam et gloriā dabit Dómi-
nus.

Non privabit bonis eos qui
ambulāt in innocentia: * Dó-
mine virtutum, beātus homo,
qui sperat in te.

Ant. Tu solus Altissimus su-
per omnem terram.

Ant. t. 6. Benedixisti.

PSALMUS 84.

BENEDIXISTI Dómine terram
tuam: * avertisti captivi-
tatem Jacob.

Remisisti iniquitatem plebis
tuæ: * operuisti omnia pec-
cata eorum.

Mitigasti omnem iram tu-
am: * avertisti ab ira indigna-
tionis tuæ.

Converte nos Deus salutaris
noster: * et averta iram tuam
a nobis.

Numquid in æternum irascē-
ris nobis? * aut extēdes iram
tuam a generatione in gene-
rationem.

Deus tu convērsus vivificā-
bis nos: * et plebs tua lætābi-
tur in te.

Ostēde nobis Domine mi-
sericordiam tuam: * et salu-
tare tuum da nobis.

Audiam quid loquatur in

me Dóminus Deus: * quóniam
loquētur pacem in plebem
suam,

Et super sanctos suos, *
in eos qui convertuntur a
cor.

Verūtamēn prope timē-
tes eum salutare ipsius: *
inhābitet glória in terra no-
stra.

Misericordia et veritas ob-
viaverunt sibi: * justitia et
pax osculātæ sunt.

Veritas de terra orta est:
et justitia de cælo prospexit.

Etenim Dóminus dabit be-
nignitatem: * et terra nostra
dabit fructum suum.

Iustitia ante eum ambulā-
bit: * et ponet in viā gressus
suos.

PSALMUS 85.

INCLINA Dómine aurem tuam
et exaudi me: * quóniam
inops et pauper sum ego.

Custodi animam meam, quóniam
sanctus sum: * salvum
fac servum tuum, Deus meus
sperantem in te.

Miserere mei Dómine, quóniam
niam ad te clamavi tota die:
lætifica animam servi tui, quóniam
niam ad te Dómine animam
meam levavi.

Quóniam tu Dómine suavis
et mitis, * et multæ misericordi-
diæ omnibus invocantibus te.

Auribus percipe Dómine
orationem meam: * et intēde
voci deprecationis meæ.

In die tribulationis meae
clamavi ad te: * quia exaudivisti
me.

Non est
omine: *
um opera
Omnes
ecisti veni
oram te
rabunt no
Quóniam
ciens m
eus solus.
Deduc m
a, et ing
a: * læt
meat nom
Confitebe
eus in tol
rificabo
ternum.
Quia mis
na est sup
nim me
rior.
Deus, inf
per me,
ntium qua
eam: * et
in conspē
Et tu Dón
r et misē
multæ mis
x.
Respice in
ei, * da
tero tuo: e
im ancillæ
Fac mecum
am, ut vi
nt me,
r: * quón
juvisti me,
e.
Ant. Benedi
m tuam.

Deus: * quóniam
em in plebe

ntos suos, *
convertuntur ad

n prope timen-
are ipsius: *
ria in terra no-

a et veritas ob-
i: * justitia e-
sunt.

terra orta est:
celo prospici-
minus: * bit be-
* et ter: * nost-
suum.

e cum an-
et in via gressu-

PSALMUS 85.

ine aurem tua-
me: * quóniam
per sum ego.

mam meam, qu-
sum: * salvu-
um, Deus meus
te.

ei Dómine, qu-
amavi tota die:

am servi tui, qu-
Dómine animam

i Dómine suam
multae misericor-
invocántibus te
ercepe Dómine
am: * et inténdi
ónis meae.

bulatiónis me-
e. * quia exau-

Non est similis tui in diis
Dómine: * et non est secun-
um ópera tua.

Omnes Gentes quascúmque
ceisti vénient, et adorábunt
pram te Dómine: * et glori-
rábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et
sciens mirabilia: * tu es
Deus solus.

Deduc me Dómine in via
ta, et ingrédiar in veritate
ta: * lætetur cor meum ut
meat nomen tuum.

Confitebor tibi Dómine Deus
Deus in toto corde meo, * et
glorificábo nomen tuum in
térnum.

Quia misericórdia tua ma-
na est super me: * et eruisti
animam meam ex inférno in-
firiórum.

Deus, iniqui insurrexérunt
per me, et synagóga po-
ntium quæsiérunt animam
eam: * et non proposuérunt
in conspéctu suo.

Et tu Dómine Deus miserá-
r et misericors, * pátiens,
multae misericórdiae, et ve-
rox.

Réspice in me, et miserere
ei, * da impérium tuum
hero tuo: et salvum fac fi-
liam ancillae tuae.

Fac mecum signum in bo-
am, ut videant qui odé-
nt me, et confundán-
r: * quóniam tu Dómine
juvisti me, et consolátus es
me.

Ant. Benedixisti Dómine ter-
ram tuam.

Ant. 1. 6. Fundaménta ejus.
PSALMUS 86.

FUNDAMENTA ejus in móntibus
sanctis: * diligit Dóminus
portas Sion super ómnia taber-
nacula Jacob.

Gloriosa dicta sunt de te, *
civitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylo-
nis * sciéntium me.

Ecce alienigenae, et Tyrus et
pópulus Æthiopum, * hi fué-
runt illic.

Numquid Sion dicet: Homo,
et homo natus est in ea: * et
ipse fundávit eam Altissimus?

Dóminus narrábit in scriptú-
ris populórum, et principum, *
horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium *
habitatio est in te.

PSALMUS 87.

DÓMINE Deus salutis meae, *
in die clamávi, et nocte co-
ram te.

Intret in conspéctu tuo orá-
tio mea: * inclina aurem tuam
ad precem meam:

Quia repléta est malis ani-
ma mea: * et vita mea inférno
appropinquávit.

Æstimátus sum cum descen-
déntibus in lacum: * factus
sum sicut homo sine adjutório,
inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes
in sepúlchris, quorum non es
memor ámplius: * et ipsi de
manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu infe-
rióri: * in tenebrósis et in
umbra mortis.

Super me confirmátus est fu-

ror tuus : * et omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longe fecisti notos meos a me : * posuerunt me abominationem sibi.

Tráditus sum, et non egre-diébar : * óculi mei langué-runt præ inópia.

Clamávi ad te Dómine tota die : * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mi-rabilia : * aut médici suscitá-bunt, et constebúntur tibi?

Numquid larrábit áliquis, in sepúlchro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditione?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabilia tua, * et justitia tua in terra obli-vionis?

Et ego ad te Dómine cla-mávi : * et máne oratio mea præveniet te.

Ut quid Dómine repéllis ora-tionem meam : * avértis fá-ciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in labó-ribus a juventúte mea : * exal-tátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ : * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die : * circumdedé-runt me simul.

Elongásti a me amicum et próximum, * et notos meos a miséria.

Ant. Fundaménta ejus in móntibus sanctis.

Ant. t. 6. Benedíctus.

PSALMUS 88.

MISERICORDIAS Dómini * in ætérnum cantábo.

In generatióem et genera-tionem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

Quóniam dixísti : In ætér-num misericórdia ædificábitur in coelis : * præparábitur vé-ritas tua in eis.

Dispósui testaméntum elé-ctis meis, jurávi David ser-vo meo : * Usque in ætér-num præparábo semen tuum.

Et ædificábo in generatió-nem et generatióem * sedem tuam.

Constebúntur coeli mirabi-lia tua Dómine : * etenim veri-tátem tuam in Ecclesia sanctó-rum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino : * similis erit Deo in filiis Dei?

Deus, qui gloriificátur in con-silio sanctórum : * magnus et terribilis super omnes qui in circúitu ejus sunt.

Dómine Deus virtútum quib-símilis tibi? * potens es Dó-mine, et veritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti ma-ris : * motum autem fluctuum ejus tu mitigas.

Tu humiliásti sicut vulnerá-tum, superbum : * in bráchio virtútis tuæ dispersisti inimícos tuos.

Tui sunt coeli, et tua est terra, orbem terræ et plení-tudinem ejus tu fundásti :

Aquilón

Thabo

ne tuo

chium c

Firmé

exaltétur

tia et ju

dis tuæ.

Miseri

cédent fá

pópulus,

Dómine

tui ambu

tuo exulta

justitia tu

Quónia

rum tu e

cito tuo e

strum.

Quia D

nostra, *

nostri.

Tunc lo

sanctis tui

sui adjutó

exaltávi ele

Inveni

um : * óle

eum.

Manus e

tur ei : *

confortábit

Nihil pr

eo, * et fil

appónet no

Et concio

inimicos ej

eum in fuga

Et verita

córdia mea

nomine meo

ejus.

Et ponam

nedictus.
us 88.
s Dómini * in
cantábo.
nem et genera-
ntiábo veritátem
eó.

xísti : In ætér-
dia ædificábitur
præparábitur vé-
taméntum elé-
ávi David ser-
usque in ætér-
o semen tuum.
o in generatió-
tionem * sedem

ar cœli mirabi-
: * etenim veri-
Ecclésia sancto-

is in núbibus
mino : * similis
Dei?
rificátur in con-
n : * magnus es
r omnes qui in-
unt.

s virtútum quib-
potens es Dó-
s tua in circuitu

s potestáti ma-
autem fluctuam

i sicut vulnera-
a : * in bráchio
dispersisti inimí-

eli, et tua est
errie et plentia
a fundásti :

Aquilónem et mare tu creásti.
Thabor et Hermon in nómi-
ne tuo exultábunt, * tuum brá-
chium cum poténtia.

Firmétur manus tua, et
exaltétur dextera tua : * justi-
tia et iudicium præparatio se-
dis tuæ.

Misericórdia et véritas præ-
cedent faciém tuam : * beátus
populus, qui scit jubilationem.

Dómine, in lumine vultus
tui ambulábunt, et in nómine
tuo exultábunt tota die : * et in
justitia tua exaltábuntur.

Quóniam glória virtútis có-
rum tu es : * et in beneplá-
cito tuo exaltábitur cornu no-
strum.

Quia Dómini est assumptio
nostra, * et sancti Israel Regis
nostri.

Tunc locútus es in visione
sanctis tuis, et dixisti : * Pó-
sui adjutórium in poténte : et
exaltávi eléctum de plebe mea.

Inveni David servum me-
um : * óleo sancto meo unxi
eum.

Manus enim mea auxiliábi-
tur ei : * et bráchium meum
confortábit eum.

Nihil proficiet inimícus in
eo, * et filius iniquitátis non
appónet nocére ei.

Et concidam a facie ipsius
inimicos ejus : * et odientes
eum in fugam convértam.

Et véritas mea, et miseri-
córdia mea cum ipso : * et in
nómine meo exaltábitur cornu
ejus.

Et ponam in mari manum

ejus, * et in fluminibus dexte-
ram ejus.

Ipse invocábit me : Pater
meus es tu : * Deus meus, et
suscéptor salutis meæ :

Et ego primogénitum ponam
illum, * excélsus præ régibus
terræ.

In ætérnum sérvabo illi mi-
sericórdiam meam : * et testá-
méntum meum fidéle ipsi.

Et ponam in sæculum sæculi
semen ejus, * et thronum ejus
sicut dies cœli.

Si autem dereliquerint filii
ejus legem meam : * et in
iudiciis meis non ambuláverint :

Si justitias meas profanáve-
rint : * et mandáta mea non
custodierint :

Visitábo in virga iniquitátes
eórum : * et in verbéribus
peccáta eórum.

Misericórdiam autem meam
non dispérgam ab eo : * neque
nocébo in veritáte mea :

Neque profanábo testamén-
tum meum : * et quæ procé-
dunt de lábiis meis non faciám
írrita.

Semel jurávi in sancto meo,
si David mentiar : * semen
ejus in ætérnum manébit.

Et thronus ejus sicut sol in
conspéctu meo, * et sicut luna
perfecta in ætérnum : et testis
in cœlo fidélis.

Tu vero repulisti et despe-
xisti : * distulisti Christum
tuum.

Evertísti testaméntum servi
tui : * profanásti in terra san-
ctuárium ejus.

Destruixisti omnes sepes ejus : * posuisti firmamentum ejus formidinem.

Diripuérunt eum omnes transeúntes viam : * factus est opprobrium vicinis suis.

Exaltásti dexteram depri-
mentium eum : * lætificásti
omnes inimicos ejus.

Avertisti adjutorium gládii
ejus : * et non es auxiliátus ei
in bello.

Destruixisti eum ab emunda-
tione : * et sedem ejus in ter-
ram collisisti.

Minorásti dies témporisejus : *
perfudisti eum confusione.

Usquequo Dómine avértis
in finem : * exardescet sicut
ignis ira tua?

Memoráre quæ mea substan-
tia : * numquid enim vane
constituisti omnes filios hómi-
num?

Quis est homo, qui vivet, et
non videbit mortem : * eru-
et animam suam de manu inferi?

Ubi sunt misericordiæ tuæ
antiquæ Dómine, * sicut jurásti
David in veritate tua?

Memor esto Dómine oppro-
brii servórum tuórum * (quod
contipui in sinu meo) multá-
rum Géntium.

Quod exprobravérunt ini-
mici tui Dómine, * quod ex-
probravérunt commutationem
Christi tui.

Benedictus Dóminus in æter-
num : * fiat, fiat.

PSALMUS 93.

DEUS ultiónum Dóminus : *
Deus ultiónum libere egit.

Exaltáre qui júdicas ter-
ram : * redde retributiónem
supérbis.

Usquequo peccatóres Dómi-
ne, * usquequo peccatóres glo-
riabúntur :

Effabúntur, et loquéntur
iniquitatem : * loquéntur om-
nes, qui operántur injustitiam?
* Pópulum tuum Dómine hu-
miliavérunt : * et hæreditatem
tuam vexavérunt.

Viduam et adyenam interfe-
cerunt : * et pupillos occide-
runt.

Et dixerunt : Non videbit
Dóminus, * nec intélliget Deus
Jacob.

Intelligite insipientes in pó-
pulo : * et stulti aliquándo
pite.

Qui plantávit aurem, non au-
dient : * aut qui finxit oculum,
non considerat?

Qui corripit Gentes, non a-
guet : * qui docet hóminem
sciéntiam?

Dóminus scit cogitationes
hóminum, * quóniam vana
sunt.

Beátus homo, quem tu eru-
dieris Dómine, * et de lege tua
docueris eum :

Ut mitiges ei a diebus ma-
lis : * donéc fodiátur peccatori
fóvea.

Quia non repellet Dóminus
plebem suam : * et hæredita-
tem suam non derelinquet.

Quoadúsque justitia conver-
sit in júdicium : * et qui
pessimi illam omnes qui recto sunt
corde.

Quis co-
sus mali-
stabit m-
rantes in-
Nisi qu-
me : * pa-
in inférno
Si dicé-
meus : *
mine adju-
Secund-
lórum me-
consolatio-
runt anim-
Numquid
iniquitatis
rem in pra-
Captabu-
et sanguin-
dennabun-
Et factu-
in refúgiu-
in adjutori-
Et redde-
osórum :
dispédet e-
los Dóminu-
Ant. Ben-
eternum.
Ant. t. 2.
Ps
CANTATE
Gloriam
omnis terra
Cantate D-
cite nómini
de die in die
Annuntiá-
glóriam ejus
púlis mirabi-
Quóniam
et laudabilis
in est super

júdicās ter-
retributióem

catóres Dómi-
peccatóres glo-

et loquéntur
loquéntur om-
in injustitiam?
in Dómine hu-
t hæreditatem
t.

enam interfe-
pillōs occide-

: Non vidébit
intelligét Deus

piéntes in pó-
aliquándo

laurem, non au-
finxit oculos

entes, non au-
ocet hóminem

t cogitatióes
uóniam vana

quem tu eru-
et de lege tua

a diebus me-
iátur peccatóri

ellet Dóminus
* et hæreditá-

erelinquet.
istitia conver-

m : * et qui
qui recto sunt

Quis consúrget mihi advér-
sus malignántes? * aut quis
stabit mecum advérsus ope-
rántes iniquitátem?

Nisi quia Dóminus adjúvit
me : * paulo minus habitáset
in inférno ánima mea.

Si dicébam : Motus est pes
meus : * misericórdia tua Dó-
mine adjuvábát me.

Secúndum multitudínem do-
lórum meórum in corde meo : *
consolatióes tuæ lætificav-
runt ánimam meam.

Numquíd adhæret tibi sedes
iniquitátis : * qui fingis labó-
rem in præcepto?

Captábunt in ánimam justí : *
et sanguinem innocentem con-
demnábunt.

Et factus est mihi Dóminus
in refúgium, * et Deus meus
in adiutoriúm spei meæ.

Et reddet illis iniquitátem
psórum : et in malitia eórum
dispérdet eos : * dispérdet il-
los Dóminus Deus noster.

Ant. Benedictus Dóminus in
eternum.

Ant. t. 2. Cantáte.

PSALMUS 95.

CANTÁTE Dómino cánticum
novum : * cantáte Dómino
omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedi-
cite nómini ejus : * annuntiáte
de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes
glóriam ejus, * in ómnibus pó-
pulis mirabilia ejus.

Quóniam magnus Dóminus,
et laudábilis nimis : * terribi-
lis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium
dæmónia : * Dóminus autem
cælos fecit.

Confessió et pulchritúdo in
conspéctu ejus : * sanctimónia,
et magnificéntia in sanctifica-
tióne ejus.

Afferte Dómino patriæ Gén-
tium, afferite Dómino glóriam
et honórem, * afferite Dómino
glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introite in
átria ejus : * adoráte Dóminum
in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus
univérsa terra : * dicite in
Géntibus quia Dóminus regná-
vit.

Etenim corréxit orbem ter-
ræ, qui non commovébitur : *
judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exúltet
terra, commoveátur mare, et
plenitúdo ejus : * gaudébunt
campi, et ómnia quæ in eis
sunt.

Tunc exultábunt ómnia li-
gna silvarum a fácie Dómini,
quia venit : * quóniam venit
judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in
æquitáte, * et pópulos in veri-
táte sua.

PSALMUS 96.

DÓMINUS regnávít, exúltet
terra : * læténtur insulæ
multæ.

Nubes, et caligo in circúitu
ejus : * justitia, et iudicium
correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, *
et inflammábit in circúitu ini-
micos ejus.

Illuxerunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxerunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justitiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adorant sculptilia : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adorate eum omnes Angeli ejus : * audivit, et lætáta est Sion.

Et exultavérunt filiæ Judæ,* propter judicia tua Dómine.

Quóniam tu Dóminus altissimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui diligitis Dóminum, odite malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo,* et rectis corde lætitia.

Lætámini justí in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Cantáte Dómino, et benedicite nómini ejus.

Per Annum, ŷ. Intret oratio mea in conspéctu tuo Dómine. *ŷ.* Inclina aurem tuam ad precem meam.

In Adventu, ŷ. Emíste Agnum, Dómine, Dominatórem terræ. *ŷ.* De petra desérti, ad montem filiæ Sion.

Pro uno Martyre, ŷ. Posuisti, Dómine, super caput ejus.

ŷ. Corónam de lápide pretioso.

Pro pluribus Martyribus, ŷ. Exúltent justí in conspéctu Dei. *ŷ.* Et delecténtur in lætítia.

Pro Confessore Pontifice, ŷ. Elégit eum Dóminus sacerdotem sibi. *ŷ.* Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Pro Confessore non Pontifice, ŷ. Os justí meditábitur sapientiam. *ŷ.* Et lingua ejus loquétur judícium.

Pro una Sancta, ŷ. Adjuvábiteam Deus vultu suo. *ŷ.* Deus in médio ejus, non commóvetur.

AD LAUDES.

Ant. t. 1. l. Spíritu princípáli confirma cor meum Deus.

Psalm. Miserére, p. 56.

Ant. t. 8. In veritáte.

PSALMUS 142.

DOMINE exáudi oratióne meam : áuribus pèrcipe obsecratióne meam in veritáte tua : * exáudi me in tua justítia.

Et non intres in judícium cum servo tuo : * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimicus animam meam : * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscuris sicut mórtuos sæculi : * et anxiátus est super me spiritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus

bus opér
mánuum
Expán
te : * an
sine aqua
Velocit
ne : * de
Non av
me, * e
déntibus
Audita
sericórdia
te speráv
Notam
qua ámb
levávi áni
Eripe m
Dómine, a
ce me fáce
quia Deus
Spiritus
me in ter
pter nome
vificábis n
Educes
mam mean
tua dispér
Et perde
lant ánim
niam ego s
Ant. In
me Dómine
Ant. t.
mine vultu
Psalm.
p. 17.
Ant. t. 4.
CANTICUM
DOMINE
tuam, *
Dómine
medio ann
lud.

le lapide pre-

s *Martyribus*,
ti in conspectu
et tētur in lati-

ore *Pontifice*,
Dóminus sacer-
Ad sacrificiū
laudis.

re non *Pontifice*,
itabitur sapien-
lingua ejus lo-
i.

ta, y. Adjuvā-
tu suo. R. Deus
non commovē-

UDES.

Spiritu princi-
r meum Deus.

ere, p. 56.

veritate.

S 142.

audi orationem
uribus percipe
meam in veri-
tudi me in tua

es in iudicium

* quia non ju-
conspēctu tuo

tus est inimi-
eam : * humi-
itām meam.

e in obscuris
sæculi : * et

per me spiritus
rbatum est cor

erum antiquo-
sum in omni-

FERIA SEXTA AD LAUDES.

103

bus opēribus tuis : * in factis
mānuum tuarum meditabar.

Expādi manus meas ad
te : * anima mea sicut terra
sine aqua tibi :

Velociter exaudi me. Dómi-
ne : * defecit spiritus meus.

Non avērtas faciē tuam a
me, * et similis ero descen-
dētibz in lacum.

Auditam fac mihi mane mi-
sericórdiam tuam : * quia in
te speravi.

Notant fac mihi viam, in
qua ambulem : * quia ad te
levavi animam meam.

Eripe me de inimicis meis
Dómine, ad te confūgi : * doce
me facere voluntatem tuam,
quia Deus meus es tu.

Spiritus tuus bonus deducet
me in terram rectam : * pro-
pter nomen tuum Dómine vi-
vificabis me, in æquitate tua.

Educes de tribulatione ani-
mā meam : * et in misericórdia
tua disperdes inimicos meos.

Et perdes omnes, qui tribu-
lant animam meam : * quon-
iam ego servus tuus sum.

Ant. In veritate tua exaudi
me Dómine.

Ant. t. 1. l. Illúmina Dó-
mine vultum tuum super nos.

Psalm. Deus Deus meus,
p. 17.

Ant. t. 4. Dómine.

CANTICUM HABACUC. Cap. 3.

DÓMINE audi vii auditiōem
tuam, * et timui.

Dómine opus tuum, * in
medio annórum vivifica il-
lud.

In medio annórum notum
facies : * cum iratus fueris,
misericórdiæ recordaberis.

Deus ab Austro veniet, * et
sanctus de monte Pharan :

Opēruit cœlos glória ejus : *
et laudis ejus plena est terra.

Splendor ejus ut lux erit : *
córnuā in mānibus ejus.

Ibi abscondita est fortitudo
ejus : * ante faciē ejus ibit
mors.

Et egrediētur diabolus ante
pedes ejus : * stetit et mensus
est terram.

Aspēxit, et dissolvit Gen-
tes : * et contriti sunt montes
sæculi.

Incurvati sunt colles mun-
di, * in itineribus æternitatis
ejus.

Pro iniquitate vidi tentoria
Æthiopiæ, * turbabuntur pel-
les terræ Madian.

Numquid in fluminibus irā-
tus es Dómine? * aut in flu-
minibus furor tuus? vel in
mari indignatio tua?

Qui ascēdes super equos
tuos : * et quadrigæ tuæ sal-
vatio.

Suscitans suscitabis arcum
tuum, * juramenta tribubz
quæ locutus es.

Fluvios scindēs terræ, vidē-
runt te, et doluerunt mon-
tes : * gurgēs aquarum trans-
iit.

Dedit abyssus vocem suam : *
altitudo manūs suas levavit.

Sol et luna steterunt in ha-
bitaculo suo, * in luce sagittā-
rum tuarum, ibunt in splen-

dore fulgurantis flastæ tuæ.

In frémitu conculcabis terram : * et in furóre obstupescies Gentes.

Egressus es in salutem populi tui, * in salutem cum Christo tuo.

Percussisti caput de domo impii : * denudasti fundamentum ejus usque ad colulum.

Maledixisti sceptris ejus, capiti bellatorum ejus, * venientibus ut turbo ad dispergendum me.

Exultatio eorum, * sicut ejus qui devorat pauperem in abscondito.

Viam fecisti in mari equis tuis, * in luto aquarum multarum.

Audivi, et conturbatus est venter meus : * a voce contremuerunt labia mea.

Ingradiatur putredo in ossibus meis, * et subter me scateat.

Ut requiescam in die tribulationis : * ut agendam ad populum accinctum nostrum.

Ficus enim non florebit : * et non erit germen in vineis.

Mentiétur opus olivæ : * et arva non afferent cibum.

Abscindétur de ovili pecus : * et non erit armentum in præsepibus.

Ego autem in Domino gaudebo : * et exultabo in Deo Jesu meo.

Deus Dominus fortitudo

mea : * et ponet pedes meos quasi cervorum.

Et super excelsa mea deducet me victor * in psalmis canentem.

Ant. Domine audiui auditum tuum, et timui.

Ant. t. 1. In tympano et choro, in chordis et organo laudate Deum.

Psalm. Laudate Dominum de cœlis, p. 19.

CAPITULUM. Rom. 13. d

Nox præcessit, dies autem appropinquavit : abjiciamus ergo opera tenebrarum, et induamur arma lucis sicut in die honeste ambulemus.

HYMNUS.

ÆTERNA cœli gloria,
Beata spes mortalium,
Summi Tonantis Unice,
Castæque proles Virginis :

Da dexteram surgentibus,
Exurgat et meus sobria,
Flagrans et in laudem Dei
Grates rependat debitas.

Ortus refulget lucifer,
Præitque solem nuntius :
Cadunt tenebræ noctium :
Lux sancta nos illuminet.

Manensque nostris sensibus,
Noctem repellat sæculi,
Omnique fine temporis
Purgata servet pectora.

Quæsita jam primum Fides
In corde radices agat,
Secunda Spes congáudeat,
Quæ major extat Charitas.

Deo Patri sit gloria,
Ejusque soli Filio,
Cum Spiritu Paráclito,

Nunc et Amen

ÿ. Rep. sericórdi mus, et

Ad B. viscera m stri visitá

Preces habentur cunda, 58

AD Invitat

trum, * V Psalm.

p. 2.

SUMME F

Mundi Unius et s

Trinusque Nostros

Fletus ben Ut corde p

Te perfrua Lumbos,

Flammis a Accincti ut

Luxu remó Quicúmque

Nunc concei Dilemur, o

Donis beata Præsta, I

Patrique co Cum Spiritu

Regnans pe Amen.

Ant. t. 1. Ps. CANTATE D

Uum : *

Nunc et per omne sæculum.
Amen.

ÿ. Replēti sumus mane misericordia tua. R. Exultavimus, et delectati sumus.

Ad Bened. Ant. t. 8. Per viscera misericordiae Dei nostri visitavit nos Oriens ex alto.
Preces quando dicendae sunt, habentur supra in Feria secunda, 58.

SABBATO AD MATUTINUM.

*Invitat. Dominum Iesum nostrum, * Venite adoramus.*

Psalm. Venite, exultemus,
p. 2.

HYMNUS.

SUMME Parens clementiae,
Mundi regis qui machinam,
Unius et substantiae,
Trinusque personis Deus :

Nostros pius cum canticis
Fletus benigne suscipe;
Ut corde puro sordium
Te perfruamur largius.

Lumbos, jecurque morbidum
Flammis adire congruis;
Accincti ut artus excubent,
Luxu remoto pessimo.

Quicumque ut horas noctium
Nunc concinendo rumpimus,
Ditemur, omnes affatim
Donis beatae patriae.

Præsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.

Amen.

Ant. t. 1. Quia mirabilia.

PSALMUS 97.

CANTATE Dómino canticum novum : * quia mirabilia fecit.

Salvavit sibi dextera ejus, *
et brachium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutare suum : * in conspectu Gentium revelavit justitiam suam.

Retordatus est misericordiae suae, * et veritatis suae domui Israel.

Viderunt omnes termini terrae * salutare Dei nostri.

Jubilate Deo omnis terra : * cantate, et exultate, et psallite.

Psallite Dómino in cithara, in cithara et voce psalmi : * in tubis ductilibus, et voce tubae cornae.

Jubilate in conspectu Regis Dómini : * moveatur mare, et plenitudo ejus; orbis terrarum, et qui habitant in eo.

Flumina plaudent manu, simul montes exultabunt a conspectu Dómini : * quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terrarum in justitia, * et populos in aequitate.

PSALMUS 98.

DÓMINUS regnavit, irascantur populi : * qui sedet super Cherubim, moveatur terra.

Dóminus in Sion magnus : * et excelsus super omnes populos.

Confiteantur nómini tuo magno : quoniam terribile, et sanctum est : * et honor regis iudicium diligit.

Tu parasti directiones : * iudicium et justitiam in Jacob tu fecisti.

Exaltate Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabellum pe-

dum ejus : * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdotibus ejus : * et Sámuel inter eos, qui invocant nomen ejus :

Invocabant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in columna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præceptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster tu exaudiébas eos : * Deus tu propitius fuisti eis, et ulciscens in omnes adinventiões eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus : * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Ant. Quia mirabilia fecit Dóminus.

Sequens Ant. et Psalm. Jubiláte, *hic prætermittitur, quando dicitur in Laudibus, ut in Sabbatis in quibus fit Officium de S. Maria, et in Vigil. Nativ. Domini in Sabbato occurrente : et ejus loco dicitur Ant. et Psalm.* Bonum est * confitéri Dómino.

Ant. t. 4. Jubiláte.

PSALMUS 99.

JUBILATE Deo omnis terra : * servite Dóminò in lætitia. Introite in conspectu ejus, * in exultatione.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus : * ipse fecit nos, et non ipsi nos.

Pópulus ejus, et oves pascuæ ejus : * introite portas ejus in confessione, átria ejus in hymnis : confitémini illi.

Laudáte nomen ejus : quóniam suavis est Dóminus, in ætérnum misericórdia ejus, * et usque in generationem et generationem veritas ejus.

Vel PSALMUS 91.

BONUM est confitéri Dómino, * et psallere nómini tuo Altissime ;

Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam, * et veritatem tuam per noctem :

In decachórdò psalterio : * cum cántico, in cithara.

Quia delectásti me Dómine in factúra tua : * et in operibus mánuum tuárum exultábo.

Quam magnificáta sunt ópera tua Dómine ! * nimis profunda factæ sunt cogitationes tuæ.

Vir insipiens non cognóscet : et stultus non intélliget hæc.

Cum exórti fúerint peccatores sicut fœnum : * et apparuerint omnes, qui operántur iniquitatem :

Ut intéreant in sæculum sæculi : * tu autem Altissimus in ætérnum Dómine.

Quóniam ecce inimici tui Dómine, quóniam ecce inimici tui peribunt : * et disperent omnes qui operántur iniquitatem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum : * et senectus mea in misericórdia úberi.

Et despexit óculus meus inimicos meos, * et in insurgentibus in me malignántibus audiet auris mea.

Justus ut palma florébit :

sicut cedibitur.

Plantæ in átriis rébunt.

Adhuc senecta tientes er

Quóniam Deus noster quitas in

P MISERIC

cantá Psallam immaculá ad me.

Perambordis mei meæ.

Non pro los meos r rientes pr

Non adh um : * de liguin non

Detrahe mo suo, *

Superbo corde, * cu

Oculi me ut sedeant

ans in via mihi minist

Non hab mus meæ qui loquitu

exit in co eorum.

In matur omnes pecca disperderem omnes oper

Hiemal

nen ejus : quod
est Dóminus, in
misericórdia ejus, *
generatióem et
veritas ejus.

PSALMUS 91.
Confíteři Dómino, *
nómini tuo Al-

ndum mane mi-
am, * et verita-
noctem :

do psalterio : *
in cithara.

sti me Dómine
: * et in opéri-
tuárum exul-

ficatasunt ópera
nimis profunda
itationes tuæ.

non cognóscet :
intelliget hæc :
fuerint peccati-
um : * et appa-
re, qui operántur

in sæculum se-
em Altissimus in
ine.

ce inimici tui de-
cece inimici tui
et despera-
erántur iniqui-

ur sicut unicór-
m : * et senéctu-
córdia úberi.

oculus meus in
et in insurgen-
alignántibus au-

alma florébit :

sicut cedrus Libani multiplicá-
bitur.

Plantáti in domo Dómini, *
in átriis domus Dei nostri flo-
rébunt.

Adhuc multiplicabúntur in
senécta úberi : * et bene, pa-
tientes erunt, ut annúntient :

Quóniam rectus Dóminus
Deus noster : * et non est in-
iquitas in eo.

PSALMUS 100.

MISERICORDIAM et júdicium *
cantábo tibi Dómine :

Psallam, et intélligam in via
immaculáta, * quando vénies
ad me.

Perambulábam in innocéntia
cordis mei, * in médio domus
meæ.

Non proponébam ante ócu-
los meos rem iníustam : * fa-
cientes prævaricatióes odivi.

Non adhæsit mihi cor pra-
vum : * declinántem a me ma-
lignum non cognoscébam.

Detrahéntem secréto próxi-
mo suo, * hunc persequébar.

Superbo óculo, et insatiábili
corde, * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fideles terræ,
ut sédeant mecum : * ámbu-
lans in via immaculáta, hic
mihi ministrábat.

Non habitábit in médio do-
mus meæ qui facit supérbiam : *
qui loquitur iniqua, non di-
rigit in conspéctu oculórum
meórum.

In matutino interficiébam
omnes peccátorez terræ : * ut
dispénderem de civitate Dómini
omnes operántes iniquitatem.

Hieremias.

Ant. Jubiláte Deo omnis terra.
Vel Ant. Bonum est confi-
tèři Dómino.

Ant. t. I. I Clamor meus.

PSALMUS 101.

DÓMINE exáudi oratióem
meam : * et clamor meus
ad te véniat.

Non avértas faciém tuam a
me : * in quacúmque die tri-
bulor, inclina ad me aurem
tuam.

In quacúmque die invocávero
te, * velocíter exáudi me :

Quia defecérunt sicut fumus
dies mei : * et ossa mea sicut
crémium aruerunt.

Percússus sum ut fœnum,
et áruit cor meum : * quia
oblitus sum comédere panem
meum.

A voce gémitus mei * adhæ-
sit os meum carni meæ.

Similis factus sum pellicáno
solitúdinis ; * factus sum sicut
nycticorax in domicilio.

Vigilávi, * et factus sum sic-
ut passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi
inimici mei : * et qui laudá-
bant me, advérsus me jurá-
bant.

Quia cinerem tamquam pa-
nem manducábam, * et potum
meum cum fletu miscébam.

A facië iræ et indignatióis
tuæ : * quia élevans allisisti
me.

Dies mei sicut umbra decli-
navérunt : * et ego sicut fœ-
num áruí.

Tu autem Dómine in æter-
num pérmanes : * et memo-

riale tuum in generationem et generationem.

Tu exurgens miseréberis Sion : * quia tempus miserendi ejus, quia venit tempus.

Quoniam placuerant servis tuis lapides ejus : * et terræ ejus miserebuntur.

Et timebunt Gentes nomen tuum Domine, * et omnes reges terræ gloriā tuam.

Quia ædificavit Dominus Sion : * et videbitur in gloria sua.

Respexit in orationem humilium : * et non sprexit precem eorum.

Scribantur hæc in generatione altera : * et populus, qui creabitur, laudabit Dominum :

Quia prospexit de exteſo sancto suo : * Dominus de cælo in terram aspexit :

Ut audiret gemitus compeditorum : * ut solveret filios interemptorum :

Ut annuntient in Sion nomen Domini : * et laudem ejus in Jerusaleme.

In conveniendo populos in unum, * et reges ut serviant Domino.

Respondit ei in via virtutis sue : * Paucitatem dierum meorum nuntia mihi.

Ne revoces me in dimidio dierum meorum : * in generationem et generationem anni tui.

Initio tu Domine terram fundasti : * et opera manuum tuarum sunt cæli.

Ipsi peribunt, tu autem permanes : * et omnes sicut vestimentum veterascent.

Et sicut opertorium mutabis eos, et mutabuntur : * tu autem idem ipse es, et anni tui non deficient.

Fili servorum tuorum habitabunt : * et semen eorum in sæculum dirigetur.

PSALMUS 102.

BENEDIC anima mea Domino : * et omnia quæ intra me sunt, nomini sancto ejus.

Benedic anima mea Domino : * et noli oblivisci omnes retributiones ejus.

Qui propitiatur omnibus iniquitatibus tuis : * qui sanat omnes infirmitates tuas.

Qui redimit de interitu vitam tuam : * qui coronat te in misericordia et miserationibus.

Qui replet in bonis desiderium tuum : * renovabitur ut aquilæ juventus tua.

Faciens misericordias Dominus, * et iudicium omnibus injuriā patientibus.

Notas fecit vias suas Moysi, filiis Israel voluntates suas.

Miserator, et misericors Dominus, * longanimis, et multum misericors.

Non in perpetuum irascitur : * neque in æternum comminabitur.

Non secundum peccata nostra fecit nobis : * neque secundum iniquitates nostras retribuit nobis.

Quoniam secundum altitudinem

nem cœ
vit mise
timentes

Quant
cidente
iniquitat

Quom
liorum,
timentib

ipse cog
strum.

Recor
vis sum
num die

agri sic e
Quonia
ibit in ill

et non c
cum suu

Miseric
ab æterne
num supe

Et justi
liorum, *

mentum e
Et men

rum ipsi
ea.

Domini
dem suam
omnibus d

Benedici
Angeli ejus
facientes
audiendam

ejus.
Benedici
virtutes eju

qui facitis
Benedici
opera ejus

inationis
nea Domini

nem cœli a terra, * corroboravit misericordiam suam super timētes se.

Quantum distat ortus ab occidente : * longe fecit a nobis iniquitātes nostras.

Quomodo miseretur pater filiorum, misertus est Dñus timētibz se : * quoniam ipse cognovit figmentum nostrum.

Recordatus est quoniam pulvis sumus : * homo sicut fœnum dies ejus, tamquam flos agri sic efflorebit.

Quoniam spiritus pertransibit in illō, et non subsistet : * et non cognosceat amplius locum suum.

Misericordia autem Dñi ab æterno, * et usque in æternum super timētes eum.

Et justitia illius in filios filiorum, * his qui servant testamentum ejus.

Et mēiores sunt mandatorum ipsius, * ad faciendum ea.

Dñus in cœlo paravit sedem suam : * et regnum ipsius omnibus dominabitur.

Benedicite Dño omnes Angeli ejus : * potētes virtute, facientes verbum illius, ad audiendam vocem sermonum ejus.

Benedicite Dño omnes virtutes ejus : * ministri ejus, qui faciitis voluntatem ejus.

Benedicite Dño omnia opera ejus : * in omni loco dominationis ejus, benedic anima mea Dño.

Ant. Clamor meus ad te veniat Deus.

Ant. t. 8. f. Benedic.

PSALMUS 103.

BENEDIC anima mea Dño : * Dñe Deus meus magnificatus es vehementer.

Confessionem, et decorem induisti, * amictus lumine sicut vestimento :

Extēdens cœlum sicut pellem, * qui tegis aquis superiora ejus.

Qui ponis nubem ascensum tuum : * qui ambulat super pennas ventorum.

Qui facis angelos tuos spiritus : * et ministros tuos, ignem urētem.

Qui fundasti terram super stabilem suam : * non inclinabitur in sæculum sæculi.

Abyssus, sicut vestimentum, amictus ejus : * super montes stabunt aquæ.

Ab increpatione tua fugient : * a voce tonitru tui formidabunt.

Ascendunt montes, et descendunt campi, * in locum quem fundasti eis.

Terminum posuisti, quem non transgrediētur : * neque convertentur operire terram.

Qui emittis fontes in convallibus : * inter medium montium pertransibunt aquæ.

Et stabunt omnes bestię agri : * exherbent onagri in siti sua.

Et ea volucres cœli habitabunt : * de medio petrarum dabunt voces.

Rigans montes de superiori.

bus suis : * de fructu óperum tuórum satiábitur terra :

Prodúcens fenum juméntis : * et herbam servitúti hóminum :

Ut edúcas panem de terra : * et vinum lætificet cor hóminis :

Ut exhilaret faciém in óleo : * et panis cor hóminis confirmet.

Saturabúntur ligna campi, et cedri Libani, quas plantávit : * illic pásseres nidificábunt.

Heródii domus dux est eórum : * montes excélsi cervis : petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpora : * sol cognóvit occásu suum.

Posuisti ténébras, et facta est nox : * in ipsa pertransibunt omnes béstiae silvæ.

Cátuli leónum rugiéntes, ut rápíant, * et quærant a Deo escam sibi.

Ortus est sol, et congregáti sunt : * et in cubilibus suis collocabúntur.

Exibit hómo ad opus suum, * et ad operatiónem suam usque ad vésperum.

Quam magnificáta sunt ópera tua Domine ! * ómnia in sapiéntia fecisti : impléta est terra possessiône tua.

Hoc mare magnum, et spatiósum máribus : * illic reptília, quorum non est númerus.

Animália pusilla cum magnis : illic naves pertransibunt.

Draco iste, quem formásti ad illudéndum ei : * ómnia a te expéctant ut des illis escam in témpore.

Dante te illis, cólligent, * aperiénte te manum tuam, ómnia implebúntur bonitáte.

Averténte autem te faciém, turbabúntur : * áuferes spiritum eórum, et deficient, et in pólvorem suum reverténtur.

Emittes spíritum tuum, et creabúntur : * et renovabis faciém terræ.

Sit glória Dómini in sæculum : * lætábitur Dóminus in opéribus suis :

Qui réspicit terram, et facili cam trémere : * qui tangit montes, et fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea : * psallam Deo meo quámdiu sum.

Jucúndum sit ei elóquium meum : * ego vero delectábor in Dómino.

Deficiant peccatóres a terra, et iniqui ita ut non sint : * benedic ánima mea Dómino.

PSALMUS 104.

CONFITEMINI Dómino, et invocate nomen ejus : * annuntiáte inter Gentes ópera ejus.

Cantáte ei, et psállite ei : * narráte ómnia mirabilia ejus.

Laudámini in nómine sancto ejus : * lætétur cor quærentium Dóminum.

Quærite Dóminum, et confirmámini : * quærite faciém ejus semper.

Mementóte mirabiliu ejus,

quæ feci judicia o

Semen

fili Jacob

Ipse Dó

in univér

Memor

stamenti

dávit in r

Quod dig

et juramé

Et státu

céptum, *

tum ætern

Dicens

Chánaan,

tátis vestr

Cum ess

paucissimi

Et pertu

in gentem

pópulum a

Non rel

cere eis : *

reges.

Nolite tán

et in proph

lignári.

Et vocáv

ram : * et

panis contr

Misit ant

servum ve

seph.

Humiliav

bis pedes

transiit áni

veniret ver

Elóquium

vit eum : *

em; princ

dimisit eum

Constituit

em formástiad
: * omnia a te
s illis escam in

s, colligent, *
num tuam, om-
r bonitáte.

tem te faciem,
* áuferes spiri-
deficient, et in
a reverténtur.
itum tuum, et
et renovábis fá-

ómini in sacra-
tur Dóminus in

terram, et facit
* qui tangit
igant.

ómino in vita
Deo meoquám-

it ei elóquium
vero delectábor

ecatóres a terra,
non sint : * hē
ea Dómino.

us 104.

Dómino, et inve-
n ejus : * a-
Gentes ópera

et psállite ei : *
mirabilia ejus.
in nómine san-
ctétur cor quae-
num.

minum, et con-
quærite faciem

mirábilium ejus.

quæ fecit ; * prodigia ejus, et
judicia oris ejus.

Semen Abraham, servi ejus : *
filii Jacob electi ejus.

Ipse Dóminus Deus noster : *
in universa terra judicia ejus.

Memor fuit in sæculum tes-
taménti sui ; * verbi, quod man-
davit in mille generatiónes :

Quod dispósuit ad Abraham : *
et juraménti sui ad Isaac :

Et státuit illud Jacob in præ-
ceptum, * et Israel in testamén-
tum ætérnum :

Dicens : Tibi dabo terram
Chánaan, * funiculum hæredi-
tátis vestræ.

Cum essent número brevi, *
paucissimi et incolæ ejus :

Et pertransiérunt de gente
in gentem, * et de regno ad
pópulum alterum.

Non reliquit hóminem no-
cere eis : * et corripuit pro eis
reges.

Nolite tângere christos meos : *
et in prophétis meis nolite ma-
lignári.

Et vocávit famem super ter-
ram : * et omne firmaméntum
panis contrívit.

Misit ante eos virum : * in
servum venúmdatus est Jo-
seph.

Humiliavérunt in compédi-
bus pedes ejus, ferrum per-
transiit ánimam ejus, * donec
veniret verbum ejus.

Elóquium Dómini inflammá-
vit eum : * misit rex, et solvit
eum ; princeps populórum, et
dimisit eum.

Constituit eum dóminum do-

mus suæ : * et principem om-
nis possessiόνis suæ :

Ut erudiret principes ejus
sicut seipsum : * et senes
ejus præsentiam doceret.

Et intrávit Israel in Egy-
ptum : * et Jacob áccola fuit in
terra Cham.

Et áuxit pópulum suum vehe-
ménter : * et firmávit eum su-
per inimicos ejus.

Convértit cor eórum ut odi-
rent pópulum ejus : * et do-
lum fácerent in servos ejus.

Misit Móysen servum suum ; *
Aaron, quem elégit ipsum.

Pósuit in eis verba signó-
rum suórum, * et prodigió-
rum in terra Cham.

Misit ténebras, et obscurá-
vit : * et non exacerbávit ser-
mónes suos.

Convérfit aquas eórum in
sanguinem : * et occidit pis-
ces eórum.

Edidit terra eórum ranas *
in penetrálibus regum ipsó-
rum.

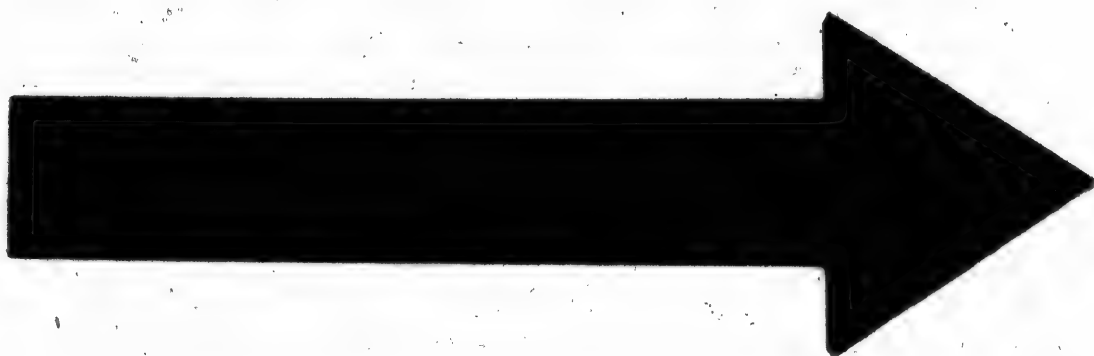
Dixit, et venit cœnomyia : *
et cinifes in ómnibus finibus
eórum.

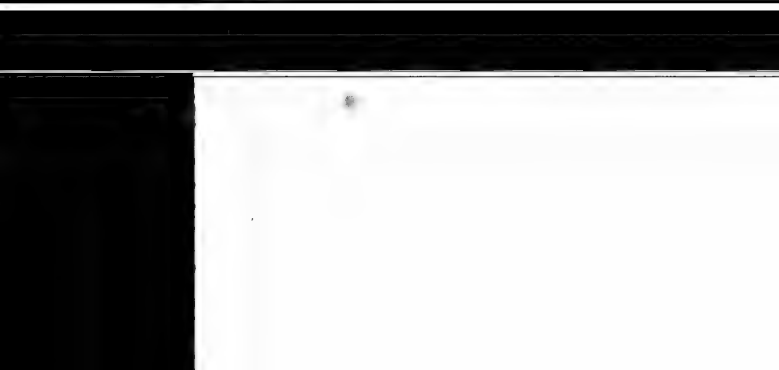
Pósuit plúvias eórum grán-
dinem, * ignem comburentem
in terra ipsórum.

Et percússit vineas eórum,
et ficúlneas eórum : * et con-
trívit lignum finium eórum.

Dixit, et venit locústa, et
bruchus, * cujus non erat nú-
merus :

Et comédit omne fœnum in
terra eórum : * et comédit
omnem fructum terræ eórum.

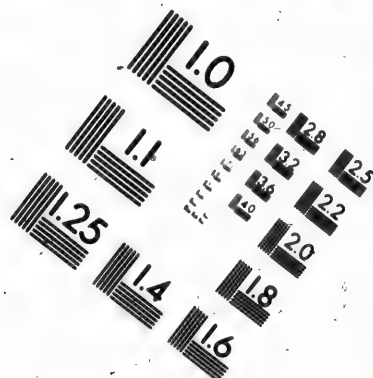
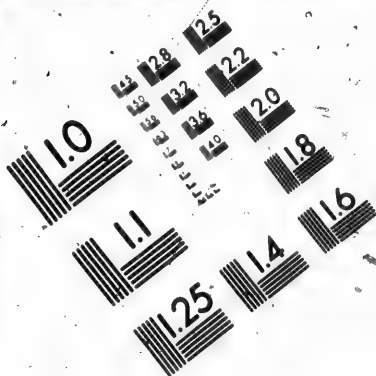
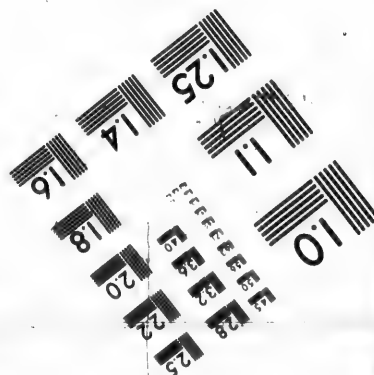
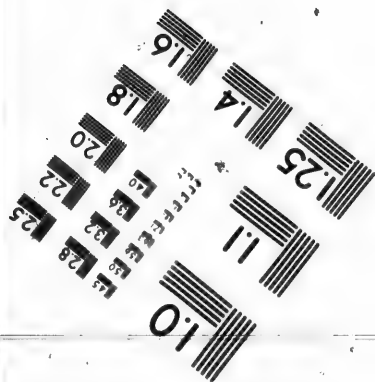
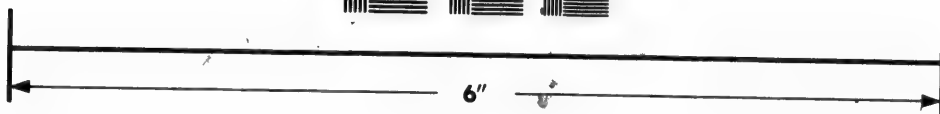
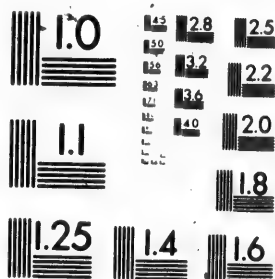

IMAGE EVALUATION TEST TARGET (MT-3)

Photographic
Sciences
Corporation

23 WEST MAIN STREET
WEBSTER, N.Y. 14580
(716) 872-4503

15 128 25
13 192 22
11 20 18

10 01

Et percussit omne primogénitum in terra eorum : * primicias omnis laboris eorum.

Et eduxit eos cum argento et auro : * et non erat in tribus eorum infirmus.

Lætata est Ægyptus in protectione eorum : * quia incubuit timor eorum super eos.

Expándit nubem in protectionem eorum, * et ignem ut luceret eis per noctem.

Petierunt, et venit coturnix : * et pane cæli saturavit eos.

Dirupit petram, et fluxerunt aquæ : * abierunt in sicco flumina;

Quóniam memor fuit verbi sancti sui, * quod habuit, ad Abraham puerum suum.

Et eduxit populum suum in exultatione, * et electos suos in lætitia.

Et dedit illis regiones Géntium : * et labores populorum possederunt :

Ut custodiant justificationes ejus, * et legem ejus requirant.

Ant. Benedic ánima mea Dómino.

Ant. t. 8. f. Visita nos.

PSALMUS 105.

CONFITEMINI Dómino quóniam bonus : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Quis loquétur poténtias Dómini, * auditas faciet omnes laudes ejus?

Beáti, qui custodiunt iudicium, * et faciunt justitiam in omni tempore.

Memento nostri Domine in

beneficentia populi tui : * visita nos in salutari tuo :

Ad videndum in bonitate electorum tuorum, ad lætandum in lætitia gentis tuæ : * ut lauderis cum hæreditate tua.

Peccavimus cum patribus nostris : * iniuste egimus, iniquitatem fecimus.

Patres nostri in Ægypto non intellexerunt mirabilia tua : * non fuerunt memores multitudinis misericórdiæ tuæ.

Et irritaverunt ascendentes in mare, * Mare rubrum.

Et salvavit eos propter nomen suum : * ut notam faceret poténtiam suam.

Et increpuit Mare rubrum, et exsiccatum est : * et dedit eos in abyssis sicut in deserto.

Et salvavit eos de manu odientium : * et redemit eos de manu inimici.

Et operuit aqua tribulantes eos : * unus ex eis non remansit.

Et crediderunt verbis ejus : * et laudaverunt laudem ejus.

Cito fecerunt, obliti sunt operum ejus : * et non sustinuerunt consilium ejus.

Et concupiérunt concupiscentiam in deserto : * et tentaverunt Deum in inaquoso.

Et dedit eis petitionem ipsorum : * et misit saturitatem in ánimas eorum.

Et irritaverunt Móysen in castris, * Aaron sanctum Dómini.

Aperta est terra, et deglu-

tivit Dat
per cong

Et exa
eorum

peccatoru

Et fecer

reb : *

ptile.

Et mu

am * in

comedent

Obliti

vavit eos

in Ægypt

Cham : t

bro.

Et dixit

si non Mó

tisset in

spéctu eju

Ut avér

dispérdere

nihil habu

rabilem :

Non cre

et murmur

culis suis

vocem Dón

Et elev

super eos

eos in dese

Et ut d

rum in na

pergeret e

Et initi

gor : * et

cia mortuo

Et irrita

ventionibus

plicita est

Et stetit

vit : * et c

Et reput

puli tui : * vi-
tari tuo :

in bonitate
um, ad lætan-
gentis tuæ : * ut
hereditate tua.
cum patribus
ste egimus, ini-
us.

in Egypto non
mirabilia tua : *
nemores multi-
ordiae tuæ.

ut ascendentes
e rubrum.

propter no-
ut notam face-
suam.

Mare rubrum,
est : * et dedū-
sis sicut in de-

eos de manu
et redemit eos

ci.

qua tribulantes
ex eis non re-

ut verbis ejus : *

laudem ejus.

et, obliti sunt
* et non susti-

um ejus.

erunt concupis-
erto : * et ten-

in inaquoso.

petitionem ip-
sit saturitatem

n.

ut Mōysen in
a sanctum Dō-

rra, et deglu-

tivit Dathan : * et operuit su-
per congregatiōem Abiron.

Et exarsit ignis in synagoga
eorum : * flamma combussit
peccatores.

Et fecerunt vitulum in Ho-
reb : * et adoraverunt scul-
ptile.

Et mutaverunt gloriā su-
am * in similitudinē vituli
comedentis fœnum.

Obliti sunt Deum, qui sal-
vavit eos, * qui fecit magnalia
in Egypto, mirabilia in terra
Cham : terribilia in Mari ru-
bro.

Et dixit ut disperderet eos : *
si non Mōyses electus ejus ste-
tisset in confractiōe in con-
spectu ejus :

Ut averteret iram ejus, ne
disperderet eos : * et pro nī-
hilo habuerunt terram deside-
rabilem :

Non crediderunt verbo ejus,
et murmuraverunt in tabernā-
culis suis : * non exaudierunt
vocem Dōmini.

Et elevavit manum suam
super eos : * ut prosterneret
eos in deserto :

Et ut deiceret semen eo-
rum in nationibus : * et dis-
pergeret eos in regiōnibus.

Et initiati sunt Beelphe-
gor : * et comederunt sacrifi-
cia mortuorum.

Et irritaverunt eum in adin-
ventionibus suis : * et multi-
plicata est in eis ruina.

Et stetit Phinees, et placā-
vit : * et cessavit quassatio.

Et reputatum est ei in ju-

stitiam, * in generatiōem et
generatiōem usque in sempi-
ternum.

Et irritaverunt eum ad
aquas contraditiōis : * et vexā-
tus est Mōyses propter eos :
quia exacerbaverunt spiritum
ejus.

Et distinxit in labiis suis : *
non disperderet Gentes,
quas dixit Dōminus illis.

Et commixti sunt inter Gen-
tes, et didicerunt opera eo-
rum : et servierunt sculptili-
bus eorum : * et factum est
illis in scādalum.

Et immolaverunt filios su-
os, * et filias suas dæmoniis.

Et effuderunt sanguinem in-
nocentem : * sanguinem filiō-
rum suorum et filiārum suā-
rum, quas sacrificaverunt scul-
ptilibus Chanaan.

Et infecta est terra in san-
guinibus, et contaminata est
in opēribus eorum : * et for-
nicati sunt in adinventionibus
suis.

Et iratus est furōre Dōmi-
nus in pōpulum suum : * et
abominatus est hæreditatem
suam.

Et tradidit eos in manus
Gentium : * et dominati sunt
eorum, qui oderunt eos.

Et tribulaverunt eos inimici
eorum, et humiliati sunt sub
manibus eorum : * sæpe libe-
ravit eos.

Ipsi autem exacerbaverunt
eum in consilio suo : * et humi-
liati sunt in iniquitatibus suis.

Et vidit cum tribularēn-

tur : * et audivit orationem eorum.

Et memor fuit testamenti sui : * et premituit eum secundum multitudinem misericordiae suae.

Et dedit eos in misericordias * in conspectu omnium qui ceperant eos.

Salvos nos fac Domine Deus noster : * et congrega nos de nationibus :

Ut confiteamur nomini sancto tuo : * et gloriemur in laude tua.

Benedictus Dominus Deus Israel a saeculo et usque in saeculum : * et dicet omnis populus : Fiat, fiat.

PSALMUS 106.

CONFITEMINI Domino quoniam bonus : * quoniam in saeculum misericordia ejus.

Dicant qui redempti sunt a Domino, quos redemit de manu inimici : * et de regionibus congregavit eos.

A solis ortu, et occasu ; * ab Aquilone, et mari.

Erraverunt in solitudine in inaquoso : * viam civitatis habitaculi non invenerunt.

Esuriētes, et sitiētes : * anima eorum in ipsis defecit.

Et clamaverunt ad Dominum cum tribularēntur : * et de necessitatibus eorum eripuit eos.

Et deduxit eos in viam rectam : * ut irent in civitatem habitacionis.

Confiteantur Domino misericordiae ejus : * et mirabilia ejus filiis hominum.

Quia satiavit animam inanem : * et animam esuriētem satiavit bonis.

Sedentes in tenebris, et umbra mortis : * vinctos in mendicitate, et ferro.

Quia exacerbaverunt eloquia Dei : * et consilium Altissimi irritaverunt.

Et humiliatum est in laboribus cor eorum : * infirmati sunt, nec fuit qui adjuvaret.

Et clamaverunt ad Dominum cum tribularēntur : * et de necessitatibus eorum liberavit eos.

Et eduxit eos de tenebris et umbra mortis, * et vincula eorum dirupit.

Confiteantur Domino misericordiae ejus : * et mirabilia ejus filiis hominum.

Quia contrivit portas aereas, * et vectes ferreos confrégit.

Suscipit eos de via iniquitatis eorum : * propter injustitias enim suas humiliati sunt.

Omnem escam abominata est anima eorum : * et appropinquaverunt usque ad portas mortis.

Et clamaverunt ad Dominum cum tribularēntur : * et de necessitatibus eorum liberavit eos.

Misit verbum suum, et sanavit eos : * et eripuit eos de interitionibus eorum.

Confiteantur Domino misericordiae ejus : * et mirabilia ejus filiis hominum.

Et sacrificent sacrificium laudis : * et annuntient opera ejus in exultatione.

Qui de
vibus, *
in aquis.

Ipsi vid
et mirab
Dixit,
cellae : *
ctus ejus.

Ascend
et descen
sos : * a
tabescéba

Turbati
sicut ebri
piētia eorū

Et clari
num cum
de necessari
eos.

Et statu
auram : *
ejus.

Et læta
runt : * et
tum volun

Confitea
ricordiae e
ejus filiis h

Et exalta
plebis : *
rum laudem

Posuit f
tum, * et
situm :

Terram
suginem, *
tantum in

Posuit de
aquarum : *
aqua in exi

Et colloc
tes : * et co
tem habitat

Qui descendunt mare in navibus, * facientes operationem in aquis multis.

Ipsi viderunt opera Domini, * et mirabilia ejus in profundo. Dixit, et stetit spiritus procellæ : * et exaltati sunt fluctus ejus.

Ascendunt usque ad cœlos, et descendunt usque ad abyssos : * anima eorum in malis tabescebat.

Turbati sunt, et moti sunt sicut ebrius : * et omnis sapientia eorum devorata est.

Et clamaverunt ad Dominum cum tribularerentur : * et de necessitatibus eorum eduxit eos.

Et statuit procellam ejus in auram : * et siluerunt fluctus ejus.

Et lætati sunt quia siluerunt : * et deduxit eos in portum voluntatis eorum.

Confiteantur Domino misericordiae ejus : * et mirabilia ejus filiis hominum.

Et exaltent eum in Ecclesia plebis : * et in cathedra seniorum laudent eum.

Posuit flumina in desertum, * et exitus aquarum in sitim :

Terram fructiferam in sanguinem, * a malitia inhabitantium in ea.

Posuit desertum in stagna aquarum : * et terram sine aqua in exitus aquarum.

Et collocavit illic esurientes : * et constituerunt civitatem habitationis.

Et seminaverunt agros, et plantaverunt vineas : * et fecerunt fructum nativitatis.

Et benedixit eis, et multiplicati sunt nimis : * etumenta eorum non minoravit.

Et pauci facti sunt : * et vexati sunt a tribulatione malorum, et dolore.

Effusa est contemptio super principes : * et errare fecit eos in invio, et non in via.

Et adjuvit pauperem de inopia : * et posuit sicut oves familias.

Videbunt recti, et lætabuntur : * et omnis iniquitas operabitur os suum.

Quis sapiens, et custodiet hæc : * et intelliget misericordias Domini?

Ant. Visita nos Domine in salutari tuo.

Ant. t. 5. Confitebor Domino.

PSALMUS 107.

PARATUM cor meum Deus, paratum cor meum : * cantabo, et psallam in gloria mea. Exurge gloria mea, exurge psalterium et cithara : * exurge diluculo.

Confitebor tibi in populis Domine : * et psallam tibi in nationibus.

Quia magna est super cœlos misericordia tua : * et usque ad nubes veritas tua.

Exaltare super cœlos Deus, et super omnem terram gloria tua : * ut liberentur dilecti tui.

Salvum fac dexteram tuam, et

exaudi me ; * Deus locutus est in sancto suo.

Exultabo, et dividam Sichimam, * et convállem tabernaculorum dimetiár.

Meus est Galaad, et meus est Manásses : * et Ephraim susceptio capitis mei.

Juda rex meus : * Moab lebes spei meae.

In Idumæam extendam calcamentum meum : * mihi alienigenæ amici facti sunt.

Quis deducet me in civitatem munitam ? * quis deducet me usque in Idumæam ?

Nónne tu Deus, qui repulisti nos, * et non exhibis Deus in virtutibus nostris ?

Da nobis auxilium de tribulatione : * quia vana salus hominis.

In Deo faciemus virtutem : * et ipse ad nihilum deducet inimicos nostros.

PSALMUS 108.

DEUS laudem meam ne tacueris : * quia os peccatoris, et os dolosi super me apertum est.

Locuti sunt adversum me lingua dolosa, et sermonibus odii circumdederunt me : * et expugnaverunt me gratis.

Pro eo ut me diligerent, detrahebant mihi : * ego autem orabam.

Et posuerunt adversum me mala pro bonis : * et odium pro dilectione mea.

Constitue super eum peccatorem : * et diabolus stet a dextris ejus.

Cum judicatur, exeat condemnatus : * et oratio ejus fiat in peccatum.

Fiant dies ejus pauci : * et episcopatum ejus accipiat alter.

Fiant filii ejus orphani : * et uxor ejus vidua.

Nutantes transferantur filii ejus, et mendicent, * et ejiciantur de habitationibus suis.

Scrutetur fœnerator omnem substantiam ejus : * et diripiant alieni labores ejus.

Non sit illi adjutor : * nec sit qui misereatur pupillis ejus.

Fiant nati ejus in interitum : * in generatione una deleatur nomen ejus.

In memoriam redeat iniquitas patrum ejus in conspectu Domini : * et peccatum matris ejus non deleatur.

Fiant contra Dominum semper, et dispereat de terra memoria eorum : * pro eo quod non est recordatus facere misericordiam.

Et persecutus est hominem inopem et mendicum, * et compunctum corde mortificare.

Et dilexit maledictionem, et venit ei : * et noluit benedictionem, et elongabitur ab eo.

Et induit maledictionem sicut vestimentum, * et intravit sicut aqua in interiora ejus, et sicut oleum in ossibus ejus.

Fiat ei sicut vestimentum, quo operitur ; * et sicut zona, qua semper præcingitur.

Hoc opus
hunt mihi
et qui loqu
sus animar

Et tu D
mecum pro
quia suavi
tua.

Libera
pauper eg
meum con
me.

Sicut un
ablatus sur
sum sicut l

Genua m
jejúnio : *
tata est pro

Et ego f
brium illis
moverunt c

Adjuva
meus : * s
cundum mi

Et sciant
hæc : * et
eam.

Maledicen
ces : * qui
confundant

tuus lætabit
Induantur
mihi, pudor

tur sicut di
sua.

Confitebor
ore meo : *
torum lauda

Quia astiti
ris, * ut salv
sequentibus

Ant. Conf
mis in ore m

Hoc opus eorum, qui detrāhunt mihi apud Dōminum : * et qui loquuntur mala adversus animam meam.

Et tu Dōmine, Dōmine, fac mecum propter nomen tuum : * quia suavis est misericordia tua.

Libera me, quia egenus et pauper ego sum : * et cor meum conturbatum est intra me.

Sicut umbra cum declinat, ablatus sum : * et excussus sum sicut locustae.

Genua mea infirmata sunt a jejūnio : * et caro mea immutata est propter oleum.

Et ego factus sum opprobrium illis : * viderunt me, et moverunt capita sua.

Adjuva me Dōmine Deus meus : * salvum me fac secundum misericordiam tuam.

Et sciant quia manus tua haec : * et tu Dōmine fecisti eam.

Maledicent illi, et tu benedices : * qui insurgunt in me, confundantur : servus autem tuus laetabitur.

Induantur qui detrāhunt mihi, pudore : * et operiantur sicut diplōide confusione sua.

Confitebor Dōmino nimis in ore meo : * et in medio mulierum laudabo eum.

Quia assistit a dextris pauperis, * ut salvam faceret a persequentibus animam meam.

Ant. Confitebor Dōmino nimis in ore meo.

Per Annum, γ. Dōmine exaudi orationem meam. *η.* Et clamor meus ad te veniat.

In Adventu, γ. Egrediatur Dōminus de loco sancto suo. *η.* Veniet ut salvet populum suum.

Pro Beata Maria, γ. Diffusa est grātia in labiis tuis. *η.* Propterea benedixit te Deus in aeternum.

AD LAUDES.

Ant. t. 4. Benigne fac in bona voluntate tua Dōmine.

Psal. Miserere, p. 56.

Ant. t. 8. f Bonum est.

PSALMUS 91.

BONUM est confiteri Dōmino, * et psallere nōmini tuo Altissime;

Ad annuntiandum mane misericordiam tuam, * et veritatem tuam per noctem;

In decachōrdo psalterio; * cum cāntico, in cithara.

Quia delectasti me Dōmine in factūra tua : * et in operibus manuum tuarum exultabo.

Quam magnificata sunt opera tua Dōmine! * nimis profundae factae sunt cogitationes tuae.

Vir insipiens non cognoscet : * et stultus non intelliget haec.

Cum exōrti fuerint peccatores sicut fœnum : * et apparuerint omnes, qui operantur iniquitatem :

Ut intēreant in saeculum saeculi : * tu autem Altissimus in aeternum Dōmine.

Quoniam ecce inimici tui

Dómine, quóniam ecce inimíci tui peribunt : * et dispergéntur omnes qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum : * et se-néctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimicos meos, * et in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Justus ut palma florébit : * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi : * et bene patientes, erunt ut annúntient;

Quóniam rectus Dóminus Deus noster : * et non est iniquitas in eo.

Ant. Bonum est confitéri Dómino.

Ant. t. 1. Ménuant Dóminus omnes fines terræ.

Psalm. Deus Deus meus * ad te, p. 17.

Ant. t. 6. Date magnitúdinem.

CANTICUM MOYSI. *Deuter. 32.*

AUDITE cœli quæ loquor, * áudiat terra verba oris mei.

Concréscat ut plúvia doctrina mea, * fluat ut ros elóquium meum.

Quasi imber super herbam, et quasi stillæ super grámina : * quia nomen Dómini invocábo.

Date magnificéntiam Deo nostro : * Dei perfécta sunt ópera, et omnes viæ ejus judícia.

Deus fidélis, et absque ulla iniquitáte, justus et rectus : * peccavérunt ei, et non filii ejus in sórdibus.

Generátio prava atque perversa. * Hæccine reddis Dómino pópule stulte et insipientes?

Númquid non ipse est pater tuus, * qui possédit te, et fecit, et creávit te?

Meménto diérum antiquórum, * cógita generatiónes singulas :

Interroga patrem tuum, et annuntiábit tibi ; * majóres tuos, et dicent tibi.

Quando dividébat Altíssimus Gentes : * quando separábat filios Adam.

Constituit téminos populórum * juxta númerum filiórum Israël.

Pars autem Dómini, pópulus ejus : * Jacob funiculus hæreditátis ejus.

Invénit eum in terra déserta, * in loco horróris, et vastæ solitúdinis :

Circumdúxit eum, et dócuit : * et custodivit quasi pupillam óculi sui.

Sicut áquila próvocans ad volándum pullos suos, * et super eos volítans.

Expándit alas suas, et assúmpsit eum, * atque portávit in húmeris suis.

Dóminus solus dux ejus

fuit : * e
deus alién

Constit

sam terra

fructus ag

Ut sóge

oleúmque

Butyrum

de óvibus

rum, et a

san :

Et hirc

tici, * et s

ret meraci

Incrássá

recalcitráv

impinguát

Dereliqu

suum, * et

lutári suo.

Próvocav

aliénis, * e

bus ad irac

runt.

Immolav

non Deo, *

bant :

Novi rece

quos non co

rum.

Deum, qu

quisti, * et

creatóris tu

Vidit Dó

cúndiam co

quia provoc

sui et filie.

Et ait : A

meam ab eis

novissima e

Generatio

est, * et infi

Ipsi me pr

fuit : * et non erat cum eo deus alienus.

Constituit eum super excelsam terram : * ut comederet fructus agrorum,

Ut sugeret mel de petra, * oleumque de saxo durissimo :

Butyrum de armento, et lac de ovibus, * cum adipem agnorum, et arietum filiorum Basan :

Et hircos cum medulla tritici, * et sanguinem uvæ biberet meracissimum.

Incrassatus est dilectus, et recalcitravit : * incrassatus, impinguatus, dilatatus,

Dereliquit Deum factorem suum, * et recessit a Deo salutari suo.

Provocaverunt eum in diis alienis, * et in abominationibus ad iracundiam concitaverunt.

Immolaverunt dæmoniis et non Deo, * diis, quos ignorabant :

Novi recentésque venerunt, * quos non coluerunt patres eorum.

Deum, qui te genuit dereliquisti, * et oblitus es Domini creatoris tui.

Vidit Dominus, et ad iracundiam concitatus est : * quia provocaverunt eum filii sui et filiae.

Et ait : Abscondam faciem meam ab eis, * et considerabo novissima eorum :

Generatio enim perversa est, * et infidèles filii.

Ipsi me provocaverunt in eo

qui non erat deus, * et irritaverunt in vanitatibus suis :

Et ego provocabo eos in eo qui non est populus, * et in gente stulta irritabo illos.

Ignis succensus est in furore meo, * et ardebit usque ad inférni novissima :

Devorabitque terram cum germine suo, et montium fundamenta comburet.

Congregabo super eos mala, * et sagittas meas complébo in eis.

Consuméntur fame, * et devorabunt eos aves morsu amarissimo :

Dentes bestiárum immittam in eos, * cum furore trahéntium super terram, atque serpéntium.

Foris vastabit eos gladius, et intus pavor, * juvenem simul ac virginem, lactentem cum homine sene.

Dixi : Ubinam sunt? * cessare faciam ex hominibus memoriam eorum.

Sed propter iram inimicorum distuli : * ne forte superbirent hostes eorum.

Et dicerent : Manus nostra excelsa, et non Dominus, * fecit hæc omnia.

Gens absque consilio est, et sine prudentia : * utinam sciperent, et intelligerent, ac novissima providerent.

Quomodo persequatur unus mille, * et duo fugent decem millia?

Nónne ideo, quia Deus suos vendidit eos, * et Dominus conclusit illos?

Non enim est Deus noster ut dii eorum : * et inimici nostri sunt iudices.

De vinea Sodomorum, vinea eorum, * et de suburbanis Gomorrhæ :

Uva eorum uva fellis, * et botri amarissimi :

Fel draconum vinum eorum, * et venenum aspidum insanabile.

Nonne hæc condita sunt apud me, * et signata in thesauris meis ?

Mea est ultio, et ego retribuam in tempore, * ut labatur pes eorum :

Juxta est dies perditionis, * et adesse festinant tempora.

Judicabit Dominus populum suum, * et in servis suis miseretur.

Videbit quod infirmata sit manus, * et clausi quoque defecerunt, residuique consumpti, sunt.

Et dicet : Ubi sunt dii eorum, * in quibus habebant fiduciam ?

De quorum victimis comdebant adipem, * et bibebant vinum libaminum :

Surgant, et opitulentur vobis, * et in necessitate vos protegant.

Videte quod ego sim solus, * et non sit alius Deus præter me.

Ego occidam, et ego vivere faciam : percutiam, et ego sanabo, * et non est qui de manu mea possit erigere.

Levabo ad celum manum

meam, et dicam : * Vivo ego in æternum.

Si acvero ut fulgur gladium meum, * et arripuerit iudicium manus mea :

Reddam ultionem hostibus meis, * et his qui oderunt me retribuam.

Inebriabo sagittas meas sanguine, * et gladius meus devorabit carnes,

De cruore occisorum, * et de captivitate, nudati inimicorum capitis.

Laudate Gentes populum ejus, * quia sanguinem servorum suorum ulciscetur :

Et vindictam retribuet in hostes eorum, * et propitius erit terræ populi sui.

Ant. Date magnitudinem Deo nostro.

Ant. t. 4. In cymbalis benesonantibus laudate Deum.

Psalm. Laudate Dominum de cœlis, p. 19.

CAPITULUM. Rom. 13. d

Nox præcessit, dies autem appropinquavit : abjiciamus ergo opera tenebrarum, et induamur arma lucis : sicut in die honeste ambulemus.

HYMNUS.

Aurora jam spargit polum, Terris dies illabitur : Lucis resultat spiculum : Discadat omne lubricum :

Phantasma noctis exulet : Mentis reatus corruat : Quidquid tenebris horridum Nox attulit culpæ, cadat :

Ut mane quod nos ultimum

Hic depre
Cum luce
Hoc dum
Deo Pa
Ejusque s
Cum Spir
Nunc et p
Amen.

ÿ. Reple
sericordia
mus, et de

Ad Bene
re Domine
sedent ; et
in viam pa

Preces q
habentur
cunda, p.

AD

Pater no

ÿ. Deus

Ant. t.

nus.

Ps.

Dixit Dón

Sede a

Donec po

scabellum p

Virgam v

Dominus ex

in medio in

Tecum pr

tutis tuæ in

ctorum : * e

rum genui t

Juravit D

nitebit eum

in æternum

nem Melchis

Dominus

confregit in

Judicabit

Hic deprecámur cernui;
Cum luce nobis éffluat,
Hoc dum canóre concrepat.

Deo Patri sit glória,
Ejusque soli Filio,
Cum Spiritu Paráclito,
Nunc et per omne sæculum.
Amen.

Ÿ. Repléti sumus mane mi-
sericórdia tua. R. Exultávi-
mus, et delectáti sumus.

Ad Bened. Ant. t. 8. Illuminá-
re Dómine his, qui in ténebris
sedent; et dirige pedes nostros
in viam pacis, Deus Israel.

*Preces quando dicendæ sunt,
habentur supra in Feria se-
cunda, p. 58.*

DOMINICA AD VESPERAS.

Pater noster. Ave María.

Ÿ. Deus in adiutórium. 17.

Ant. t. 7. f Dixit Dómi-
nus.

PSALMUS 109.

DIXIT Dóminus Dómino meo : *
Sede a dextris meis.

Donec ponam inimicos tuos,
scabellum pedum tuorum.

Virgam virtútis tuæ emittet
Dóminus ex Sion : * domináre
in médio inimicórum tuorum.

Tecum principium in die vir-
tútis tuæ in splendoribus sanctórum : * ex útero ante lucife-
rum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœ-
nitēbit eum : * Tu es sacerdos
in ætérnum secundum ordi-
nem Melchisedech.

Dóminus a dextris tuis, *
confregit in die iræ suæ reges.
Judicabit in nationibus, im-

plebit ruinas : * conquassabit
capita in terra multórum.

De torrente in via bibet, *
propterea exaltabit caput.

Ant. Dixit Dóminus Dómino
meo : Sede a dextris meis.

Ant. t. 4. m Fidélia.

PSALMUS 110.

CONFITEBOR tibi Dómine in
toto corde meo, * in consi-
lio justórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini : * ex-
quisita in omnes voluntates
ejus:

Confessio et magnificéntia
opus ejus : * et justitia ejus
manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabílium
suórum, miséricors et miserá-
tor Dóminus, * escam dedit ti-
mentibus se.

Memor erit in sæculum tes-
taménti sui : * virtutem ópe-
rum suórum annuntiabit pó-
pulo suo :

Ut det illis hæreditatem Gén-
tium : * ópera mánuum ejus
véritas et iudicium.

Fidélia ómnia mandata ejus :
confirmata in sæculum sæculi, *
facta in veritate et æquitate.

Redemptionem misit pópulo
suo : * mandavit in ætérnum
testaméntum suum.

Sanctum, et terribile nómen
ejus : * inítiū sapiéntiæ ti-
mor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus
faciéntibus eum : * laudatio
ejus manet in sæculum sæculi.

Ant. Fidélia ómnia mandata
ejus, confirmata in sæculum sæ-
culi.

Ant. t. 4. m In mandátis.

PSALMUS 111.

BEATUS vir, qui timet Dóminum: * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus: * generatio rectórum benedicétur.

Glória et divitiæ in domo ejus: * et justitia ejus manet in sæculum sæculi.

Exortum est in ténébris lumen rectis, * miséricors, et miserátor, et justus.

Jucundus homo qui miseretur et commodat, dispónet sermones suos in judicio: * quia in ætérnum non commovebitur.

In memoria ætérna erit justus: * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus: * non commovebitur donec despiciat inimicos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus: justitia ejus manet in sæculum sæculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et irascétur, déntibus suis fremet et tabéscet: * desidérium peccatórum peribit.

Ant. In mandátis ejus cupit nimis.

Ant. t. 7. Sit nomen Dómini.

PSALMUS 112.

LAUDATE púeri Dóminum: * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedictum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occiduum, * laudábile nomen Dómini.

Excelsus super omnes Gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humilia respicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra inopem, * et de stercore érigens páuperem:

Ut collocet eum cum principibus, * cum principibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. Sit nomen Dómini benedictum in sæcula.

Ant. t. 4. m Nos qui vivimus.

PSALMUS 113.

IN éxitu Israel de Ægypto, * domus Jacob de pópulo bárbaro:

Facta est Judæa sanctificatio ejus, * Israel potestas ejus.

Mare vidit, et fugit: * Jordánis convérsus est retrórsus.

Montes exultavérunt ut arietes, * et colles sicut agni óvium.

Quid est tibi mare, quod fugisti: * et tu Jordánis, quia convérsus es retrórsus.

Montes exultástis sicut arietes: * et colles sicut agni óvium.

A fácie Dómini mota est terra, * a fácie Dei Jacob.

Qui convértit petram in sta-

ma aqua

fontes aqua

Non nob

ois: * sec

nam.

Super m

eritate tu

ant Gentes

um?

Deus aute

omnia quæc

it.

Simulacra

um et aur

num homi

Os haben

ur: * ócul

videbunt.

Aures hal

lient: * nar

lorábunt.

Manus hab

uunt: pedes

ambulábunt.

uunt in guttu

Similes illis

a: * et om

n eis.

Domus Isra

mino: * adjú

ector eórum

Domus Aar

mino: * adjú

ector eórum

Qui timent

avérunt in

or eórum et

st.

Dóminus me

t benedixit n

Benedixit d

enedixit dóm

Benedixit ó

aque ad occi-
e nomen Do-

omnes Gentes
per cœlos glô-

inus Deus ne-
hâbitat, * et
in cœlo et in

ra inopem, *
gens pânpe-

n cum prin-
incipibus pô-

facit stérilem
rem filiôrum

n Dômini be-
la.

Nos qui vivi-

113.

le Ægypto, *
e pópulo bâr-

sanctificatio

stas ejus.

ugit : * Jor-
est retrôr-

erunt ut arie-
sicut agni

are, quod fu-
rdânis, quia
rsum.

is sicut arie-
agni ôvium.
nota est ter-
acob.

etram in sta-

ma aquarum, * et rupem in
fontes aquarum.

Non nobis Dômine, non no-
bis : * sed nômîni tuo da glô-
riam.

Super misericórdia tua, et
veritate tua : * nequândo di-
ant Gentes : Ubi est Deus cõ-
um?

Deus autem noster in cœlo : *
omnia quacúmque vóluit, fe-
cit.

Simulâcra Géntium argén-
um et aurum, * ópera má-
num hómînum.

Os habent, et non loquén-
tur : * óculos habent, et non
vidébunt.

Aures habent, et non áu-
diunt : * nares habent, et non
odorábunt.

Manus habent, et non palpá-
bunt : pedes habent, et non
ambulábunt : * non clamá-
bunt in gútture suo.

Similes illis fiant qui faciunt
ea : * et omnes qui confidunt
in eis.

Domus Israel sperávit in Dô-
mino : * adjútôr eórum et pro-
tector eórum est.

Domus Aaron sperávit in Dô-
mino : * adjútôr eórum et pro-
tector eórum est.

Qui timent Dôminum, spe-
râvunt in Dômino : * adjú-
tor eórum et protector eórum
est.

Dôminus memor fuit nostri : *
et benedixit nobis.

Benedixit dómui Israel : *
et benedixit dómui Aaron.

Benedixit ómnibus qui ti-

ment Dôminum, * pusillis cum
majoribus.

Adjiciat Dôminus super vos : *
super vos, et super filios ve-
stros.

Benedicti vos a Dômino, *
qui fecit cœlum et terram.

Cœlum cœli Dômino : * ter-
ram, autem dedit filiis hómî-
num.

Non mórtui laudábunt te Dô-
mine : * neque omnes, qui de-
scéndunt in inférnum.

Sed nos qui vivimus, benedi-
cimus Dômino, * ex hoc nunc,
et usque in sæculum.

Ant. Nos qui vivimus, benedi-
cimus Dômino.

CAPITULUM. 2. Cor. 1.

BENEDICTUS Deus, et Pater
Dômini nostri Jesu Christi,
Pater misericordiárum, et Deus
totius consolatiónis, qui conso-
látur nos in omni tribulatióne
nostra.

HYMNUS.

LUCIS Creátor óptime,
Lucem diérum próferens,
Prímórdiis lucis novæ,
Mundi parañs originem.

Qui mane junctum vésperi
Diem vocári præcipis :
Illábitur tetrum chaos,
Audi preces cum flétibus.

Ne mens graváta crimine,
Vitæ sit exíl múnere,
Dum nil perénne cógitat,
Seséque culpis illigat.

Celéste pulset óstium :
Vitæ tollat præmium :
Vitémus omne nóxium :
Purgémus omne péssimum.

Præsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum,
Amen.

†. Dirigatur, Dómine, oratio
mea. ♫. Sicut incensum in conspéctu tuo.

*Prædictus Hymn. cum suo
v. dicitur a Dominica-II Post
Epiph. usque ad Domini-
cam I Quadragessimæ : Capit.
vero prædictum dicitur in eis-
dem Dominicis post Epiph. us-
que ad Septuag. tantum. Dici-
tur etiam in feriali Officio ab
Oct. Epiph. usque ad Domini-
cam I Quadrag. Similiter et
v. Ant. autem cum Psal. sem-
per dicuntur ut supra, quando
fit Officium de Dominica, ex-
ceptis Dominicis Adv., quæ ha-
bent. Ant. proprias.*

CANTICUM B. MARIE VIRGINIS.

Lucæ 1. e

MAGNIFICAT * ánima mea Dó-
minum :

Et exultávit spiritus meus *
in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitátem
ancillæ suæ : * ecce enim ex
hoc beatám me dicent omnes
generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui
potens est, * et sanctum nomen
ejus.

Et misericórdia ejus a pro-
génie in progenies * timentí-
bus eum.

Fecit potentiam in bráchio
suo : * dispérsit supérbos men-
te cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, *
et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis : *
et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel púerum su-
um, * recordátus misericórdiæ
suæ.

Sicut locútus est ad patres
nostros, * Abraham, et sémini
ejus in sæcula.

Glória Patri.

*Deinde dicitur Antiphona,
et Oratio propria.*

FERIA SECUNDA AD VESPERAS.

Ant. t. 1. f Inclínávit.

PSALMUS 114.

DILEXI, quóniam exáudiet
Dóminus * vocem oratiónis
meæ.

Quia inclinávit aurem suam
mihi : * et in diébus meis invo-
cábo.

Circumdederunt me dolóres
mortis : * et perícula inférni
invenérunt me.

Tribulatiónem et dolórem
inveni : * et nomen Dómini in-
vocávi.

O Dómine líbera ánimam
meam : * misericors Dóminus,
et justus, et Deus noster mise-
rétur.

Custódiens párvulos Dómi-
nus : * humiliátus sum, et lí-
berávit me.

Convertere ánima mea in
réquiem tuam : * quia Dóminus
benefécit tibi.

Quia eripuit ánimam meam
de morté, * oculos meos a lá-
crymis, pedes meos a lapsu.

Placébo
vivorum.

*Ant. Inclínávit
aurem suam mihi.*

Ant. t. 8.

PSALMUS

CREDEDI, p
sum : *

íatus sum
Ego dixi

Omni homo

Quid retr
oro omnib
mihi?

Calicem sa
t nomen Dó

Vota mea
oram omni

pretiósá in
mors sanctó

O Dómine
us : * ego

us ancillæ
Dirupisti

ibi sacrificá
t nomen Dó

Vota mea
nspéctu on

n atriis do
nédio tui Jer

*Ant. Crédi
ocútus sum.*

Ant. t. 6. L

PSALMUS

AUDATE D
gentes : *

es pópuli :

Quóniam co

er nos mise

t veritas Dó

eternum.
*Ant. Laudá
es Gentes*

Placébo Dómino * in regione
vivorum.

Ant. Inclínávit Dóminus au-
tem suam mihi.

Ant. t. 8. f. Crédidi.

PSALMUS 115.

CRÉDIDI, propter quod locútus
sum : * ego autem humi-
latus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : *
Omnis homo mendax.

Quid retribuam Dómino, *
pro ómnibus, quæ retribuit
mihi?

Cálicem salutáris accipiam : *
et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam
et coram omni pópulo ejus : *
et pretiósam in conspectu Dómini
mors sanctorum ejus.

O Dómine, quia ego servus
tuus : * ego servus tuus, et fi-
lius ancillæ tuæ.

Dirupisti vincula mea : *
mihi sacrificábo hóstiam laudis,
et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino redam in
conspectu omnis pópuli ejus ; *
in atriis domus Dómini, in
medio tui Jerúsalem.

Ant. Crédidi, propter quod
locútus sum.

Ant. t. 6. Laudáte.

PSALMUS 116.

LAUDATE Dóminum omnes
gentes : * laudáte eum om-
nes pópuli :

Quóniam confirmáta est su-
per nos misericórdia ejus : *
et veritas Domini manet in
eternum.

Ant. Laudáte Dóminum om-
nes Gentes

Ant. t. 1. l. Clamávi.

CANTICUM GRADUUM.

PSALMUS 119.

AD Dóminum cum tribulárer
clamávi : * et exaudivit me.
Dómine libera ánimam meam
a lábiis iniquis, * et a lingua
dolosa.

Quid detur tibi, aut quid ap-
petatur tibi * ad linguam do-
losam ?

Sagittæ poténtis acutæ, *
cum carbónibus desolatóriis.

Hec mihi, quia incolátus
meus prolongátus est : habitávi
cum habitántibus Cedar : *
multum incolá fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pa-
cem, eram pacíficus : * cum lo-
québar illis, impugnábant me
gratis.

Ant. Clamávi, et exaudivit
me.

Ant. t. 1. l. Unde véniet.

PSALMUS 120.

LEVAVI óculos meos in mon-
tes, * unde véniet auxilium
mihi.

Auxilium meum a Dómino, *
qui fecit cælum et terram.

Non det in commotionem pe-
dem tuum : * neque dormitet
qui custódit te.

Ecce non dormitábit, neque
dormiet, * qui custódit Israel.

Dóminus custódit te, Dómi-
nus protéctio tua * super ma-
num dexteram tuam.

Per diem sol non uret te, *
neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni
malo : * custódiat ánimam tuam
Dóminus.

Dóminus custódiat introitum tuum, et éxitum tuum; * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Ant. Unde véniet auxilium mihi.

CAPITULUM: 2. Cor. 4.

BENEDICTUS Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totius consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

HYMNUS.

IMMENSE cœli cónditor,
Qui mixta ne confúderent,
Aquæ fluénta dividens,
Cœlum dedisti limitem.

Firmans locum cœlestibus,
Simúlque terræ rivulis:
Ut unda flammæ témperet,
Terræ solum ne dissipent.

Infúnde nunc, piissime,
Donum perénis grátiae:
Fraudis novæ ne cásibus
Nos error átterat vetus.

Lucem fides adaúgeat:
Sic lúminis jubar ferat:
Hæc vana cuncta próterat,
Hanc falsa nulla cóprimant.

Præsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice;
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum,
Amen.

†. Dirigátur, Dómine, orátio mea. R. Sicut incensum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Magnificat ánima mea Dóminum, quia respéxit Deus humilitátem meam.

In Feriis Adventus, post

Ant. ad Magnif. dicuntur sequentes Preces flexis genibus, si dicendæ sint.

KYRIE eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster, totum dicitur clara voce.

†. Et ne nos indúcas in tentatiónem. R. Sed libera nos a malo.

†. Ego dixi, Dómine miserere mei. R. Sana animam meam, quia peccávi tibi.

†. Convértere Dómine úsquequo. R. Et deprecábilis esto super servos tuos.

†. Fiat misericórdia tua Dómine super nos. R. Quemádmódum sperávimus in te.

†. Sacerdótes tui induántur justitiam. R. Et sancti tui exultent.

†. Dómine salvum fac Regem. R. Et exáudi nos in die, qua invocáverimus te.

†. Salvum fac pópulum tuum Dómine, et bénedic hæreditáti tuæ. R. Et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.

†. Memento congregatiónis tuæ. R. Quam possedisti ab initio.

†. Fiat pax in virtúte tua. R. Et abundántia in túribus tuis.

†. Orémus pro fidélibus defúctis. R. Réquiem ætérnam dona eis Dómine, et lux perpétua lúceat eis.

†. Requiescant in pace. R. Amen.

†. Pro fratribus nostris ab-

séntibus. tuos, Deus

†. Pro R. Libera omnibus

†. Mitte de sancto. eos.

†. Dómine meam. R. te véniat.

Deinde dic

MISERERE

dum diam tuam

Et secúr miseratióne iniquitatem

Amplius tate mea :

munda me. Quóniam

ego cognosce meum cont

Tibi soli coram te fe

in sermóni cum judicár

Ecce eni conceptus su

tis concepiti

Ecce eni lexisti : * in piéntiæ tuæ

Aspérge mundabor : super nivem

Auditui m et lætitiám ossa humiliá

Avérte fáctis meis : * tes meas del

séntibus. *ñ.* Salvos fac servos tuos, Deus meus sperantes in te.

ÿ. Pro afflictis et captivis. *ñ.* Libera eos Deus Israel ex omnibus tribulationibus suis.

ÿ. Mitte eis Dómine auxilium de sancto. *ñ.* Et de Sion tuere eos.

ÿ. Dómine exáudi orationem meam. *ñ.* Et clamor meus ad te veniat.

Deinde dicitur : PSALMUS 50.

MISERERE mei Deus, * secundum magnam misericórdiam tuam :

Et secundum multitudinem miserationum tuarum, * dele iniquitatem meam.

Amplius lava me ab iniquitate mea : * et a peccato meo munda me.

Quóniam iniquitatem meam ego cognosco : * et peccatum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificeris in sermónibus tuis, et vincas cum iudicáris.

Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum : * et in peccatis concepit me mater mea.

Ecce enim veritatem dilexisti : * incerta et occulta sapientiae tuae manifestasti mihi.

Asperges me hyssopo, et mundabor : * lavabis me, et super nivem dealbabor.

Auditui meo dabis gaudium et lætitiám : * et exultabunt ossa humiliata.

Avérte faciém tuam a peccatis meis : * et omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me Deus : * et spiritum rectum innova in viscéribus meis.

Ne projicias me a facie tua : * et spiritum sanctum tuum ne auferas a me.

Redde mihi lætitiám salutáris tui : * et spiritu principali confirma me.

Docébo iniquos vias tuas : * et impii ad te converténtur.

Libera me de sanguinibus Deus, Deus salutis meae : * et exultábit lingua mea justitiám tuam.

Dómine lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluisses sacrificium, dedissem útique : * holocáustis non delectaberis.

Sacrificium Deo spiritus contribulátus : * cor contritum et humiliátum Deus non despicies.

Benigne fac Dómine in bona voluntate tua Sion : * ut ædificentur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium justitiæ, oblationes, et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vitulos.

Glória Patri.

Finito Psalmo, dicitur

ÿ. Dómine Deus virtutum converté nos. *ñ.* Et osténde faciém tuam, et salvi érimus.

ÿ. Exúrge/Christe, adjuva nos. *ñ.* Et libera nos propter nomen tuum.

ÿ. Dómine exáudi orationem meam. *ñ.* Et clamor meus ad te veniat.

ŷ. Dóminus vobiscum. R. Et cum spiritu tuo.

Oratio, quando propria non assignatur, dicitur de Dominica præcedenti, ut habetur in Proprio de Tempore.

Ant. cum Psalmis semper dicuntur ad Vesperas in Officio feriali, ut hic in Psalterio. Hymni vero ab Oct. Epiphaniæ usque ad Dominicam I Quadragesimæ. Ant. autem ad Magnificat, eisdem temporibus usque ad Septuagesimam.

FERIA TERTIA

AD VESPERAS.

Ant. t. 4. m In domum Dómini.

PSALMUS 121.

LÆTATUS sum in his, quæ dicta sunt mihi : * in domum Dómini ibimus.

Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis Jerusalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut civitas : * cujus participatio ejus in idipsum.

Illuc enim ascenderunt tribus, tribus Dómini, * testimonium Israel ad confitendum nómini Dómini.

Quia illic sederunt sedes in judicio, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem : * et abundantia diligentibus te.

Fiat pax in virtute tua : * et abundantia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te :

Propter domum Dómini Dei

nostri, * quæsi vi bona tibi

Ant. In domum Dómini lætantes ibimus.

Ant. t. 8. Qui hábitas.

PSALMUS 122.

Ad te levávi óculos meos, * qui hábitas in cœlis.

Ecce sicut óculi servórum, in mánibus dominórum suorum ;

Sicut óculi ancillæ in mánibus dómínæ suæ : * ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nostri.

Miserére nostri Dómine, miserére nostri : * quia multum repléti sumus despéctiône :

Quia multum repléta est ánima nostra : * oppróbrium abundantibus, et despéctio superbis.

Ant. Qui hábitas in cœlis, miserére nobis.

Ant. t. 1. f Adjutórium.

PSALMUS 123.

NISI quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israel : nisi quia Dóminus erat in nobis.

Cum exúrgerent hómines in nos, * forte vivos deglutissent nos :

Cum irascerétur furor eorum in nos, * fórsitan aqua absorbuisset nos.

Torréntem pertransiuit anima nostra : * fórsitan pertransisset anima nostra aqua intolerábilem.

Benedictus Dóminus, * qui non dedit nos in captiviténtibus eórum.

Anima crepta est : sum :

Laqueus nos liberát :

Adjutóri- nine Dómi- um et terr-

Ant. Adj- ómine Dó-

Ant. t. 8

PSA

QUI conf-

sicut n-

ommovébi-

qui hábitat

Montes in-

t Dóminus

ui, ex hoc

eculum.

Quia non

us virgam

er sortem

on exténda-

item manus

Bénéfac D-

ectis corde.

Declinante

ationes, a-

um operá-

em : * pax s-

Ant. Béné-

rectis cord

Ant. t. 1, l

PSAL

convertén-

ptivitatem

us sicut cor

Tunc replé-

nostrum :

ra exultatió-

Tunc dicen-

Anima nostra sicut passer
repta est * de láqueo venân-
ium:

Láqueus contritus est, * et
nos liberáti sumus.

Adjutórium nostrum in nó-
mine Dómini, * qui fecit cœ-
um et terram.

Ant. Adjutórium nostrum in
nómine Dómini.

Ant. t. 8. f. Bénefac.

PSALMUS 124.

QUI confidunt in Dómino,
sicut mons Sion: * non
commovébitur in ætérnum,
qui hábitat in Jerúsalem.

Montes in circúitu ejus: *
et Dóminus in circúitu pópuli
sui, ex hoc nunc et usque in
æcolum.

Quia non relinquet Dómi-
nus virgam peccatórum su-
orum, ut non exténdant justi ad iniqui-
tatem manus suas.

Bénefac Dómine bonis, * et
rectis corde.

Declinantes autem in obli-
vionibus, addúcet Dóminus
eorum operántibus iniquitá-
tem: * pax super Israel.

Ant. Bénefac Dómine bonis
rectis corde.

Ant. t. 1. f. Facti sumus.

PSALMUS 125.

Converténdo Dóminus cap-
tivitatem Sion: * facti su-
mus sicut consoláti:

Tunc replétum est gáudio
nostrum: * et lingua no-
stra exultatióne.

Tunc dicent inter Gentes: *

Magnificávit Dóminus fácere
cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere
nobiscum: * facti sumus læ-
tantes.

Convérte Dómine captivitá-
tem nostram, * sicut torrens in
Austro.

Qui sémant in lácrymis, *
in exultatióne metent.

Eúntes ibant et flebant, *
mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem venient
cum exultatióne, * portántes
manipulos suos.

Ant. Facti sumus sicut con-
soláti.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 1.

BENEDICTUS Deus, et Pater
Dómini nostri Jesu Chri-
sti, Pater misericordiárum, et
Deus totíus consolatiónis, qui
consoláture nos in omni tribu-
latiόne nostra.

HYMNUS.

TELLURIS alme Córditor,
Mundi solum qui séparans,
Pulsis aquæ moléstiiis,
Terram dedisti inmóbilem.

Ut germen aptum próferens,
Fulvis decóra flóribus,
Fœcúnda fructu sisteret,
Pastúmque gratum rédderet.

Mentis perústæ vulnera
Munda viróre grátia:

Ut facta fletu diluat,
Motúsque pravos átterat.

Jussis tuis obtémperet:
Nullis malis appróximet:

Bonis repléri gaúdeat,
Et mortis ictum nésciat.

Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,

Cum Spiritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum,
Amen.

ÿ. Dirigátur, Dómine, orá-
tio mea. R. Sicut incensum in
conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. t. 5. Exúl-
tet spíritus meus in Deo sa-
lutári meo.

*Preces si dicendæ sint, ha-
bentur supra in Vesperis Fe-
riæ secundæ, p. 128.*

FERIA QUARTA
AD VESPERAS.

Ant. t. 2. Non confundé-
tur.

PSALMUS 126.

NISI Dóminus ædificáverit do-
mum, * in vanum labora-
vérunt qui ædificant eam.

Nisi Dóminus custodierit ci-
vitátem, * frustra vigilat qui
custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem
surgere : * surgite postquam
sederitis, qui manducátis pa-
nem dolóris.

Cum dederit diléctis suis som-
num : * ecce hæreditas Dómi-
ni, filii; merces, fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu po-
téntis, * ita filii excussórum.

Beátus vir, qui implevit de-
sidérium suum ex ipsis : * non
confundetur cum loquétur ini-
micis suis in porta.

Ant. Non confundétur cum
loquétur inimicis suis in porta.

Ant. t. 2. Beáti.

PSALMUS 127.

BEATI omnes qui timent Dó-
minum, * qui ambulant in
viis ejus.

Labóres mánuum tuárum
quia manducábis ; * beátus es
et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abún-
dans, * in latéribus domus
tuæ.

Filii tui sicut novellæ olivi-
rum, * in circúitu mensæ
tuæ.

Eccè sic benedicétur homo,
qui timet Dóminum.

Benedicat tibi Dóminus ex
Sion : * et videas bona Je-
rusalem omnibus diébus vitæ
tuæ.

Et videas filios filiórum
tuórum, * pacem super Israel.

Ant. Beáti omnes qui timeant
Dóminum.

Ant. t. 4. Sæpe.

PSALMUS 128.

SÆPE expugnáverunt me
juventúte mea, * dicat nunc
Israel.

Sæpe expugnáverunt me
juventúte mea : * etenim non
potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fa-
bricáverunt peccatóres : *
prolongáverunt iniquitatem
suam.

Dóminus justus concidit ca-
vices peccatórum : * confun-
dántur, et convertántur re-
trórsus omnes, qui odérunt
Sion.

Fiant sicut fœnum tecti-
rum : * quod priúsquam er-
látur, exáruit.

De quo non implevit me-
num suam qui metit, * et
num suum qui manipulos co-
ligit.

Et non o-
ibant : Be-
per vos :

in nómine

Ant. Sæ-

me a juven-

Ant. t. 1.

Ps.

DE profu-

te Dómi-

vocem mea-

Fiant au-

tes * in vo-

meæ.

Si iniqui-

Dómine ; *

stínóbit ?

Quia ap-

est : * et pr-

ustinui te I-

Sustinuit

bo ejus : * s-

n Dómino.

A custódia

ad noctem,

Dómino.

Quia apud

órdia, * et c-

edemptio.

Et ipse ré-

omnibus iniq-

Ant. De p-

d te Dómine.

Ant. t. 1.

PSAL-

DOMINE, no-

cor meum

unt oculi me-

Neque amb-

neque in mira-

Si non h-

am : * sed

eam.

Hiemalis.

Et non dixerunt qui præster-
bant: Benedictio Dómini su-
per vos: * benediximus vobis
in nómine Dómini.

Ant. Sæpe expugnâverunt
me a juventute mea.

Ant. t. 1. 1 De profundis.

PSALMUS 129.

DE profundis clamâvi ad
te Dómine: * Dómine exâudi
vocem meam.

Fiant aures tuæ intendén-
tes * in vocem deprecationis
meæ.

Si iniquitâtes observâveris
Dómine: * Dómine quis su-
stinébit?

Quia apud te propitiatio
est: * et propter legem tuam
sustinui te Dómine.

Sustinuit ânima mea in ver-
bo ejus: * sperâvit ânima mea
in Dómino.

A custódia matutina usque
ad noctem, * speret Israel in
Dómino.

Quia apud Dóminum miseri-
córdia, * et copiosa apud eum
redemptio.

Et ipse redimet Israel, * ex
omnibus iniquitatibus ejus.

Ant. De profundis clamâvi
ad te Dómine.

Ant. t. 1. 1 Speret.

PSALMUS 130.

DÓMINE, non est exaltatum
côr meum, * neque elâti
sunt oculi mei;

Neque ambulâvi in magnis, *
neque in mirabilibus super me.

Si non humiliter senti-
am: * sed exaltâvi ânimam
meam.

Himalis.

Sicut ablactatus est super
matre sua, * ita retributio in
ânima mea.

Speret Israel in Dómino, *
ex hoc nunc, et usque in sæ-
culum.

Ant. Speret Israel in Dómino.

CAPITULUM. 2. Cor. 1.

BENEDICTUS Deus, et Pater
Dómini nostri Jesu Christi,
Pater misericordiârum, et Deus
totius consolationis, qui conso-
latur nos in omni tribulatione
nostra.

HYMNUS.

COELI Deus sanctissime
Qui lúcidas mundi plagas
Candóre pingis igneo,
Augens decôro lúmine.

Quarto die qui flâmmeam
Dum solis accendis rotam;
Lunæ ministras ordinem,
Vagósque cursus siderum.

Ut nóctibus, vel lúmini,
Direptionis términum,
Primórdiis et ménsium
Signum dares notissimum.

Expelle noctem córdium:
Absterge sordes méntium:
Resolve culpæ vînculum:
Evérte moles criminum.

Præsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum,
Amen.

γ. Dirigatur, Dómine, oratio
mea. β. Sicut incensum in
conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Re-
spexit Dóminus humilitatem
meam, et fecit in me magna,
qui potens est,

*Preces quando dicendæ sunt,
habentur supra in Vesperis
Feriæ secundæ, p. 128.*

**FERIA QUINTA
AD VESPERAS.**

Ant. t. 1. l Et omnis.

PSALMUS 131.

MEMENTO Dómine David, * et
omnis mansuetúdinis ejus:

Sicut jurávit Dómino, * vo-
tum vovit Deo Jacob :

Si introiero in tabernáculum
domus meæ, * si ascéndero in
lectum strati mei :

Si dédero somnum óculis
meis, * et pálpebris meis dor-
mitatiónem,

Etréquiem tempóribus meis,
donec invéniam locum Dómi-
no, * tabernáculum Deo Ja-
cob.

Ecce audivimus eam in
Ephrata : * invénimus eam in
campis silvæ.

Introibimus in tabernácu-
lum ejus : * adorábitus in lo-
co, ubi steterunt pedes ejus.

Surge Dómine in réquiem
tuam, * tu et arca sanctifica-
tiónis tuæ.

Sacerdotes tui induántur jus-
títiam : * et sancti tui exúl-
tent.

Propter David servum tu-
um, * non avértas faciém Chri-
sti tui.

Jurávit Dóminus David ve-
ritátem, et non frustrábitur
eam : * De fructu ventris tui
ponam super sedem tuam.

Si custodierint filii tui testa-
méntum meum, * et testimónia
mea hæc, quæ docébo eos :

Et filii eorum usque in sæ-
culum, * sedébunt super sedem
tuam.

Quóniam elégit Dóminus
Sion : * elégit eam in habitati-
onem sibi.

Hæc réquies mea in sæcu-
lum sæculi : * hic habitábo,
quóniam elégi eam.

Viduam ejus benedicens be-
nedicam : * páuperes ejus sa-
turábo pánibus :

Sacerdotes ejus induam sa-
lutári : * et sancti ejus exulta-
tióne exultábunt.

Illuc prodúcarn cornu David,
parávi lucérnam Christo meo.

Inimicos ejus induam confu-
sióne : * super ipsum autem
efflorebit sanctificatió mea.

Ant. Et omnis.

Ant. t. 4. Ecce.

PSALMUS 132.

ECCE quam bonum, et quam
jucúndum, * habitáre fra-
tres in unum :

Sicut unguéntum in cápite,
quod descéndit in barbam,
barbam Aaron.

Quod descéndit in oram ve-
stíménti ejus : * sicut ros Her-
mon, qui descéndit in montem
Sion.

Quóniam illic mandávit Dó-
minus benedictiόnem, * et vi-
tam usque in sæculum.

*Ant. Ecce quam bonum, et
quam jucúndum, habitáre fra-
tres in unum.*

Ant. t. 3. d Omnia.

PSALMUS 134.

LAUDATE nomen Dómini,
laudáte servi Dóminum.

Qui stat
in átriis do-

Láudate
nus Dómin-
ejus, quóni-

Quóniam
Dóminus, *
nem sibi.

Quia ego
gnus est D-
noster præ-

Omnia q
Dóminus fe-
terra, * in m-
abyssis.

Edécens
terra : * f-
fecit.

Qui prod-
sauris suis
primogénita
usque ad pec-

Et misit si-
medio tui A-
raonem, et
ejus.

Qui percú-
tas : * et
tes.

Schonregen
et Og regem
regna Chána-

Et dedit te-
reditatem, * h-
pópulo suo.

Dómine, non
aum : * Dón-
aum in gene-
rationem.

Quia judicá-
lum suum
nis deprecábi-

Simulácula

Qui statis in domo Dómini,*
in átriis domus Dei nostri.

Láudate Dóminum, quia bo-
nus Dóminus: * psállite nomini
ejus, quóniam suáve.

Quóniam Jacob elégit sibi
Dóminus, * Israhel in possessi-
onem sibi.

Quia ego cognóvi quod ma-
gnus est Dóminus, * et Deus
noster præ ómnibus diis.

Omnia quaecúmque vóluit,
Dóminus fecit in cælo, et in
terra, * in mari, et in ómnibus
abyssis.

Edócens nubes ab extrémis
terræ: * súlgora in plúviam
fecit.

Qui producit ventos de the-
sauris suis: * qui percússit
primogénita Ægypti ab hómine
usque ad pecus:

Et misit signa et prodigia in
medio tui Ægypte: * in Pha-
raónem, et in omnes servos
ejus.

Qui percússit Gentes mul-
tas: * et occidit reges for-
tes.

Sehon regem Amorrhæorum,
et Og regem Basan, * et ómnia
regna Chánaan:

Et dedit terram eórum hæ-
reditátem, * hæreditátem Israhel
pópulo suo.

Dómine, nomen tuum in ætér-
num: * Dómine memoriale
tuum in generatióem et ge-
neratióem.

Quia judicábit Dóminus pó-
pulum suum: * et in servis
suis deprecábitur.

Simulácta Géntium argén-

tum et aurum, * ópera má-
nuum hóminum.

Os habent, et non loquén-
tur: * óculos habent, et non
vidébunt.

Aures habent, et non au-
diunt: * neque enim est spíri-
tus in ore ipsórum.

Similes illis fiant qui faciunt
ea: * et omnes qui confidunt
in eis.

Domus Israhel benedicite Dó-
mino: * domus Aaron benedi-
cite Domino.

Domus Levi benedicite Dó-
mino: * qui timétis Dóminum,
benedicite Domino.

Benedictus Dóminus ex Sion*:
qui hábitat in Jerúsalem.

Ant. Omnia quaecúmque vó-
luit, Dóminus fecit.

Ant. t. 3. d. Quóniam in ætér-
num.

PSALMUS 135.

CONFITEMINI Dómino quóniam
bonus: * quóniam in ætér-
num misericórdia ejus.

Confitémini Deo deórum: *
quóniam in ætérnum miseri-
córdia ejus.

Confitémini Dómino domi-
nórum: * quóniam in ætér-
num misericórdia ejus.

Qui facit mirabilia magna
solus: * quóniam in ætérnum
misericórdia ejus.

Qui fecit cælos in intelléctu: *
quóniam in ætérnum miseri-
córdia ejus.

Qui firmávit terram super
aquas: * quóniam in ætérnum
misericórdia ejus.

Qui fecit luminária ma-

gna : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Solem in potestátem diéi : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Lunam et stellas in potestátem noctis : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui percússit Ægyptum cum primogénitis eórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui edúxit Israel de médio eórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

In manu, poténti, et bráchio excélso : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui divisit Mare rubrum in divisiones : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et edúxit Israel per médium ejus : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et excússit Pharaónem, et virtútem ejus in Mari rubro : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui tradúxit pópulum suum per desértum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui percússit reges magnos : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et occidit reges fortes : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Sehon regem Amorrhæorum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et Og regem Basan : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et dedit terram eórum hæreditátem : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Hæreditátem Israel servo suo : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Quia in humilitáte nostra memor fuit nostri : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et redémit nos ab inimicis nostris : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui dat escam omni carni : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Deo cœli : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino domínorum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Ant. Quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Ant. t. 8. Hymnum cantáte.

PSALMUS 136.

SUPER flúmina Babylónis, illic sédimus et flévimus, cum recordarémur Sion :

In salicibus in médio ejus, suspendimus órgana nostra.

Quia illic interrogáverunt nos, qui captivos duxerunt nos, * verba cantiónum.

Et qui abduxerunt nos : Hymnum cantáte nobis de canticis Sion.

Quómodo cantábimus canticum Dómini * in terra aliéna?

Si oblitus fuero tui Jerusalem, * oblivióni detur dextera mea.

Adhærea
bus meis,
tibi :

Si non
lem, * in
mere.

Memor
rum Edom.
lem.

Qui dicunt
nanite : *
mentum in

Filia Bab
beatus, qui
tributiónem
tribuisti nob

Beatus, q
allidet párv
tram.

Ant. Hym
de canticis S

CAPITULU
BENEDICTUS
mini nos

Pater miseric
totius consol
solátur nos
tione nostra.

H
MAGNÆ Deu
Qui ferti
Partim relinq
Partim levás i

Demersa
mens,

Subvécta cœli
Et stirpe ab u
Diversa réple

Largire cur
Quos mundat
Nescire lapsus

Nec ferre mor
Ut culpa nu

Adhæreat lingua mea faucibus meis, * si non meminero tui :

Si non proposuero Jerusalem, * in principio lætitiæ mee.

Memor esto Dómine filiolum Edom, * in die Jerusalem.

Qui dicunt : Exinanite, exinanite : * usque ad fundamentum in ea.

Filia Babylónis misera : * beatus, qui retribuet tibi retributionem tuam, quam retribuisti nobis.

Beatus, qui tenébit, * et allidet parvulos tuos ad petram.

Ant. Hymnum cantate nobis de canticis Sion.

CAPITULUM. 2. Cor. 1.

BENEDICTUS Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totius consolatiónis, qui consolatur nos in omni tribulatione nostra.

HYMNUS.

MAGNA Deus poténtiæ, Qui fértili natos aqua Partim relinquis gurgiti, Partim levas in æra.

Demersa lymphis impri-

mens,

Subvécta cœlis érigens :

Ut stirpe ab una pródita,

Diversa répleant loca.

Largire cunctis sérvulis,

Quos mundat unda sanguíinis,

Nescire lapsus criminum,

Nec ferre mortis tædium.

Ut culpa nullum déprimat :

Nullum ésserat jactántia
Elisa mens ne cóncidat :
Eláta mens ne córruat.

Præsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum,
Amen.

†. Dirigátur, Dómine, oratio mea. R. Sicut incensum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. t. 7. Fac Deus poténtiam in bráchio tuo : dispérde supérbos, et exálta húmiles.

Preces quando dicendæ sunt, habentur supra in Vesperis Ferie secundæ, p. 128.

FERIA SEXTA
AD VESPERAS.

Ant. t. 5. In conspéctu.

PSALMUS 137.

CONFITEBOR tibi Dómine in toto corde meo : * quóniam audisti verba oris mei.

In conspéctu Angélorum psallam tibi : * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua, et veritate tua : * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me, * multiplicábis in ánima mea virtutem.

Constituantur tibi Dómine omnes reges terræ : * quia audierunt ómnia verba oris tui :

Et content in viis Dómini : * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excelsus Dóminus,
et humilia respicit : * et alta
a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tri-
bulatiónis, vivificabis me : * et
super iram inimicórum meó-
rum extendisti manum tuam,
et salvum me fecit dextera
tua.

Dóminus retribuet pro me : *
Dómine misericórdia tua in
sæculum : ópera mánuum tuá-
rum ne despicias.

Ant. In conspectu Angeló-
rum psallam tibi Deus meus.

Ant. t. 3. d. Dómine.

PSALMUS 138.

DOMINE probasti me, et co-
gnovisti me : * tu cogno-
visti sessiónem meam, et re-
surrectiónem meam.

Intellexisti cogitationes meas
de longe : * sémitam meam,
et funiculum meum investi-
gasti.

Et omnes vias meas prævi-
disti : * quia non est sermo in
lingua mea.

Ecce Dómine tu cognovisti
omnia, novissima et antiqua :
tu formasti me, et posuisti
per me manum tuam.

Mirabilis facta est sciéntia
tua ex me : * confortata est,
et non pótero ad eam.

Quo ibo a spiritu tuo? * et
quó a facie tua fugiam?

Si ascéndero in cælum, tu
hic es : * si descéndero in in-
fèrnum, ades.

Si sumpsero pennas meas
dilúculo, et habitávero in ex-
trémis maris :

Etenim illuc manus tua de-
ducet me : * et tenébit me
dextera tua.

Et dixi : Fórsitan tenebræ
conculcábunt me, * et nox
luminatío mea in deliciis meis.

Quia tenebræ non obscura-
búntur a te, et nox sicut dies
illuminábitur : * sicut tene-
bræ ejus, ita et lumen ejus.

Quia tu possedisti renes
meos : * suscepisti me de
útero matris meæ.

Confitébor tibi quia terribi-
liter magnificátus es : * mira-
bilis ópera tua, et ánima mea
cognóscit nimis.

Non est occultátum os meum
a te, quod fecisti in occulto : *
et substantia mea in inférió-
ribus terræ.

Imperfèctum meum vidé-
runt óculi tui, et in libro tuo
omnes scribéntur : * dies for-
mabúntur, et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorifi-
cáti sunt amici tui, Deus : *
nimis confortátus est princip-
tus eórum.

Diminuébo eos, et super
eos multiplicabúntur : *
exurrexi, et adhuc sum te-
cum.

Si occideris Deus peccato-
res : * víri sanguinum deci-
nate a me.

Quia dicitis in cogitatíone :
Accipient in vanitatē civitatē
tuas.

Nónne qui odérunt te Dó-
mine, óderam : * et super inimi-
cos tuos tabescám?

Perfècto ódio óderam illos :

et inimici

Proba me

neum : * in

gnace sémi

Et vide, s

me est : * e

atérna.

Ant. Dómi

cognovisti m

Ant. t. 4.

PSAL

ERIPE ME

malò :

eripe me.

Qui cogita

in corde : * t

bant prælia.

Acuerunt l

serpéntis : *

dum sub lábi

Custódi me

peccatóris : *

iniquis eripe

Qui cogita

are gressus n

runt supérbi

Et funes ex

queum : * ju

um posuerun

Dixi Dómino

u : * exaudi

deprecatiónis

Dómine, Dó

itis meæ : *

er caput meu

Ne tradas m

idério meo pe

avérunt contr

elinquas me,

entur.

Caput circui

bor labiórum

et eos.

et inimici facti sunt mihi.

Proba me Deus, et scito cor meum : * interroga me, et cognosce sémitas meas.

Et vide, si via iniquitátis in me est : * et deduc me in via aterna.

Ant. Dómine probásti me, et cognovisti me.

Ant. t. 4. m. A viro iniquo.

PSALMUS 139.

ERIPE me Dómine ab hómine malo : * a viro iniquo eripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde : * tota die constituébant praelia.

Acuérunt linguas suas sicut serpéntis : * venénium áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me Dómine de manu peccátoris : * et ab hóminibus iniquis eripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos : * abscondérunt supérbi láqueum mihi.

Et funes extendérunt in láqueum : * juxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino : Deus meus es tu : * exáudi Dómine vocem deprecationis meae.

Dómine, Dómine virtus salutis meae : * obumbrásti super caput meum in die belli.

Ne tradas me Dómine a deidério meo peccátor : * cogitavérunt contra me, ne delinquas me, ne forte exaléntur.

Caput circuitus eórum : * labor labiórum ipsórum operiet eos.

Cadent super eos carbónes, in ignem deícies eos : * in misériis non subsistent.

Vir linguósus non dirigétur in terra : * virum iníustum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia faciet Dóminus judicium inopis, * et vindictam páuperum.

Verúntamen iusti confitebúntur nómini tuo : * et habitábunt recti cum vultu tuo.

Ant. A viro iniquo libera me Dómine.

Ant. t. 8. f. Dómine.

PSALMUS 140.

DOMINE clamávi ad te, exáudi me : * inténde voci meae, cum clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incénsus in conspéctu tuo : * elevátio mánuum meárum sacrificium vespertinum.

Pone Dómine custódiam ori meo : * et óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declines cor meum in verba malitiæ, * ad excusandas excusationes in peccátis.

Cum hominibus operántibus iniquitátem, * et non comunicábo cum eléctis eórum.

Corripiet me justus in misericórdia, et increpábit me : * óleum autem peccátoris non impinguet caput meum.

Quóniam adhuc et orátio mea in beneplácitis eórum : * absorpti sunt juncti petrá iudices eórum.

Audient verba mea quóniam potuérunt : * sicut crassitúdo terræ erúpta est, super terram,

Dissipata sunt ossa nostra
secus infernum : * quia ad te
Domine, Domine oculi mei : in
te speravi, non auferas ani-
mam meam.

Custodi me a laqueo, quem
statuerunt mihi : * et a scan-
dalis operantium iniquitatem.

Cadent in retiáculo ejus
peccatores : * singulariter sum
ego donec transeam.

Ant. Domine clamavi ad te,
exaudi me.

Ant. t. 5. Portio mea.

PSALMUS 141.

VOCE mea ad Dominum cla-
mavi : * voce mea ad Do-
minum deprecatus sum :

Effundo in conspectu ejus
orationem meam, * et tribula-
tionem meam ante ipsum pro-
nunto.

In deficiendo ex me spiri-
tum meum : * et tu cognovisti
semitas meas.

In via hac, qua ambulabam,
* absconderunt laqueum
mihi.

Considerabam ad dexteram,
et videbam : * et non erat qui
cognosceret me.

Périt fuga a me, * et non
est qui requirat animam
meam.

Clamavi ad te Domine, *
dixi : Tu es spes mea, portio
mea in terra viventium.

Intende ad deprecationem
meam : * quia humiliatus
sum nimis.

Libera me a persequentibus
me : * quia confortati sunt
super me.

Educ de custodia animam
meam ad constituendum nomen
tuo : * me expectant just, do-
nec retribuas mihi.

Ant. Portio mea Domine sit
in terra viventium.

CAPITULUM. 2. Cor. 1.

BENEDICTUS Deus, et Pater
Domini nostri Jesu Christi,
Pater misericordiarum, et Deus
totius consolationis, qui conso-
latur nos in omni tribulatione
nostra.

HYMNUS.

HOMINIS supérne Conditor,
Qui cuncta solus ordinas,
Humum jubes producere
Reptantis et feræ genus,

Et magna rerum corpora,
Dictu jubentis vividâ,
Per temporum certas vices
Obtemperare servulis.

Repelle, quod cupidinis
Ciénte vi, nos impetit,
Aut moribus se suggerit,
Aut actibus se intèrserit.

Da gaudiorum præmia,
Da gratiarum mûnera :
Dissolve litis vincula,
Adstringe pacis fœdera.

Præsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum,
Amen.

Ÿ. Dirigatur, Domine, oratio
mea. ñ. Sicut incensum in
conspectu tuo.

Ad Magnif. Ant. t. 1. Depo-
suit potentes, sanctos perse-
quentes : et exaltavit humiles
Christum confitentes.

Preces quando dicende sunt,

habent
Feria s

Ant. t.

BENEDICTIO
meus
meas ad
meos ad
Miseric
gium m
meus, et
Protect

Speravi :
meum su

Domine
innotuisti

minis, qui
Homo v

est : * die
prætereun

Domine
et descend

et fumigab

Fulgura
dissipabis

tas tuas, et
Emitte

to, eripe m

aquis multi

rum alieno

Quorum
nitatem : *

dextera iniq

Deus can

tabo tibi : *

chordo psal

Qui das s

qui redemis

tuum de

eripe me,

Et erue m

*habentur supra in Vesperis
Feria secunda, p. 128.*

**SABBATO
AD VESPERAS.**

Ant. t. 6. Benedictus.

PSALMUS 143.

BENEDICTUS Dominus Deus
meus, qui docet manus
meas ad praelium, * et digitos
meos ad bellum.

Misericordia mea, et refu-
gium meum, * susceptor
meus, et liberator meus :

Protector meus, et in ipso
speravi : * qui subdit populum
meum sub me.

Domine quid est homo, quia
innotuisti ei? * aut filius ho-
minis, quia reputas eum?

Homo vanitati similis factus
est : * dies ejus sicut umbra
praeteriunt.

Domine inclina caelos tuos,
et descende : * tange montes,
et fumigabunt.

Fulgura coruscationem, et
dissipabis eos : * emitte sagi-
tas tuas, et conturbabis eos :

Emitte manum tuam de al-
to, eripe me, et libera me de
aquis multis : * de manu filio-
rum alienorum :

Quorum os locutum est va-
nitatem : * et dextera eorum,
dextera iniquitatis.

Deus canticum novum can-
tabo tibi : * in psalterio deca-
chordeo psallam tibi.

Qui das salutem regibus : *
qui redemisti David servum
tuum de gladio maligno :
eripe me,

Et erue me de manu filio-

rum alienorum, quorum os
locutum est vanitatem : * et
dextera eorum, dextera ini-
quitatis :

Quorum filii, sicut novellae
plantationes, * in juventute
sua.

Filiae eorum compositae, *
circumornatae ut similitudo
templi.

Promptuaria eorum plena, *
eructantia ex hoc in illud.

Oves eorum foetosa, abun-
dantes in egressibus suis : *
boves eorum crassae.

Non est ruina maceriae, ne-
que transitus, * neque clamor
in plateis eorum.

Beatum dixerunt populum,
cui haec sunt : * beatus popu-
lus, cujus Dominus Deus ejus.

*Ant. Benedictus Dominus
Deus meus.*

*Ant. t. 8. f Per singulos
dies.*

PSALMUS 144.

EXALTA BO te Deus meus
rex : * et benedicam no-
mini tuo in saeculum, et in
saeculum saeculi.

Per singulos dies benedi-
cam tibi : * et laudabo nomen
tuum in saeculum, et in saecu-
lum saeculi.

Magnus Dominus et lauda-
bilis nimis ; * et magnitudinis
ejus non est finis.

Generatio et generatio lau-
dabit opera tua : * et poten-
tiam tuam pronuntiabunt.

Magnificentiam gloriae san-
ctitatis tuae loquentur : * et
mirabilia tua narrabunt.

Et virtutem terribilium tuorum dicent : * et magnitudinem tuam narrabunt.

Memoriam abundantiae suavitatis tuae eructabunt : * et iustitia tua exultabunt.

Miserator et misericors Dominus : * patiens, et multum misericors.

Suavis Dominus universis : * et miserationes ejus super omnia opera ejus.

Confiteantur tibi Domine omnia opera tua : * et sancti tui benedicant tibi.

Gloriam regni tui dicent : * et potentiam tuam loquentur.

Ut notam faciant filiis hominum potentiam tuam : * et gloriam magnificentiae regni tui.

Regnum tuum, regnum omnium saeculorum : * et dominatio tua in omni generatione et generationem.

Fidelis Dominus in omnibus verbis suis : * et sanctus in omnibus operibus suis.

Allevat Dominus omnes qui corruunt : * et erigit omnes elisos.

Oculi omnium in te sperant Domine : * et tu das escam illorum in tempore opportuno.

Aperis tu manum tuam : * et imples omne animal benedictione.

Justus Dominus in omnibus viis suis : * et sanctus in omnibus operibus suis.

Prope est Dominus omnibus invocantibus eum : * omnibus

invocantibus eum in veritate.

Voluntatem timentium se faciet, * et deprecationem eorum exaudiet : et salvos faciet eos.

Custodit Dominus omnes diligentes se : * et omnes peccatores disperdet.

Laudationem Domini loquetur os meum : * et benedictio omnis caro nomen sancto ejus in saeculum, et in saeculum saeculi.

Ant. Per singulos dies benedicam te Domine.

Ant. t. 4. Laudabo.

PSALMUS 145.

LAUDA anima mea Dominum. Laudabo Dominum in vita mea : * psallam Deo meo quamdiu fuero.

Nolite confidere in principibus : * in filiis hominum, in quibus non est salus.

Exibit spiritus ejus, et revertetur in terram suam : * in illa die peribunt omnes cogitationes eorum.

Beatus, cujus Deus Jacob adjutor ejus, spes ejus in Domino Deo ipsius : * qui fecit caelum et terram, mare et omnia quae in eis sunt.

Qui custodit veritatem in saeculum, facit judicium injuriarum patientibus : * dat escam esurientibus.

Dominus solvit compeditos : * Dominus illuminat caecos.

Dominus erigit elisos, * Dominus diligit justos.

Dominus custodit adven-

upillum
priet : * et
perdet.

Regnabit
Deus
ationem e

Ant. Lau
n vita mea

Ant. t. 8.
Ps.

AUDATE
L bonus e

ostro sit
audatio.

Edificans
us : * di

ongregabit

Qui sanat
t alligat co

Qui num
tellarum :

omina voc

Magnus D
agna virtus

ae ejus non

Suscipiens
inus : * hur

atores usqu

Præcinite
ssione : * p

cithara.

Qui operu
us : * et par

Qui produ
enum, * et

ominum.

Qui dat jum
am, * et pul
ocantibus eu

Non in fort
ntatem habet

is viri bene
Beneplacitu

um in veritate.
timéntium
precaçãoem e
et salvos faciet

minus omnes di
et omnes pecca

in Dómini loque
* et benedict
in sancto ejus
et in sæculum
gulos dies bene
ne.

laudábo.
US 145.

mea Dóminum.
Dóminum in vita
Deo meo quám

ere in principi
s hóminum, in
salus.

us ejus, et rever
m suam : * in
at omnes cogita

us Deus Jacob
pes ejus in Dó
us : * qui fecit

m, mare et om
sunt.

veritatem in sa
dicium injúria
dat escam eis

olvit, compedi
illúminat eis

git elisos, * D
istos.

stódit adven

upillum et viduam susci
piet : * et vias peccatórum dis
cerdet.

Regnabit Dóminus in sæcu
lo, Deus tuus Sion * in gene
rationem et generationem.

Ant. Laudábo Deum meum
in vita mea.

Ant. t. 8. f Deo nostro.

PSALMUS 146.

LAUDATE Dóminum quóniam
bonus est psalmus : * Deo
nostro sit jucúnda decóraque
laudatio.

Edificans Jerúsalem Dómi
nus : * dispersiones Israël
congregabit.

Qui sanat contritos corde : *
et alligat contritiões eorum.

Qui numerat multitudinem
stellarum : * et omnibus eis
nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, et
magna virtus ejus, * et sapien
tia ejus non est número.

Suscipiens mansuétos Dó
minus : * humilians autem pec
catóres usque ad terram.

Præcinite Dómino in con
fessione : * psállite Deo nostro
in cithara.

Qui óperuit cælum núbibus
: * et parat terræ plúviam.

Qui producit in móntibus
avenam, * et herbam servitúti
hóminum.

Qui dat jumentis escam ipsó
rum, * et pullis corvórum in
peccantibus eum.

Non in fortitúdine equi vo
luntatem habebit : * nec in ti
gri.

Beneplácitum erit ei.
Beneplácitum est Dómino

super timéntes eum : * et in eis
qui sperant super misericórdia
ejus.

Ant. Deo nostro jucúnda sit
laudatio.

Ant. t. 1. l Lauda.

PSALMUS 147.

LAUDA Jerúsalem Dóminum : *
lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras
portarum tuarum : * benedixit
filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pa
cem : * et adipe fruménti sá
tiat te.

Qui emittit elóquium suum
terræ, * velociter currit ser
mo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : *
nébulam sicut cinerem spargit.

Mittit crystallum suum sicut
buccéllas : * ante faciém frigo
ris ejus quis sustinebit?

Emittet verbum suum, et
liquefaciet ea : * flabit spiritus
ejus et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum
Jacob : * justitias et judicia sua
Israel.

Non fecit taliter omni na
tióni : * et judicia sua non ma
nifestávit eis.

Ant. Lauda Jerúsalem Dómi
num.

CAPITULUM. Rom. 11. d

O altitúdo divitiarum sapién
tiæ, et sciéntiæ Dei : quam
incomprehensibilia sunt judi
cia ejus, et investigábiles viæ
ejus!

HYMNUS.

JAM sol recedit igneus :
Tu lux perennis Unitas,

Nostris, beata Trinitas,
Infunde lumen cordibus.

Te mane laudum carmine,
Te deprecamur vespere :
Digneris, ut te supplices
Laudemus inter Cœlites.

Patri, simulque Filio,
Tibique sancte Spiritus,
Sicut fuit, sit jūgiter
Sæculum per omne glória,
Amen.

Ÿ. Vespertina oratio ascen-
dat ad te, Dómine. R. Et de-
scendat super nos misericórdia
tua.

Ad Magnif. Ant. t. 7. r Suscé-
pit Deus Israel puerum suum :
sicut locútus est ad Abraham,
et semen ejus : exaltáre hú-
miles usque in sæculum.

Capitulum, O altitúdo, dicitur in Vesperis Sabbati, ab Octava Epiphaniæ usque ad Septuagesimam : Hymnus, et Ÿ. etiam usque ad Quadrages. Ant. ad Magnificat, ab Octava Epiphaniæ usque ad Septuagesimam tantum. Post Ant. dicitur Oratio propria.

*Deinde sunt sequent. Com-
memorations communes, seu
Suffragia Sanctorum, quæ di-
cuntur etiam ad Laudes.*

COMMEMORATIO DE CRUCE.

In feriali tantum Officio.

Ad Vesperas et Laudes. Ant.
Per signum Crucis de inimi-
cis nostris libera nos Deus no-
ster.

Ÿ. Omnis terra adoret te, et
psallat tibi. R. Psalmum dicit
nómini tuo Dómine.

Orémus. ORATIO.

PERPETUA NOS, quæsumus Dó-
mine, pace custodi : quæ
per lignum sanctæ Crucis re-
dimere dignátus es.

COMMEMORATIONES COMMUNES.

Sive Suffragia Sanctorum.

*De sancta Maria, quando
non dicitur ejus Officium par-
vum.*

Ad Vesp. et Laudes, Ant.
Sancta Maria succurre miseris
juvâ pusillánimes, réfove flébi-
les, ora pro pópulo, intérvai
pro clero, intercède pro devótis
femíneo sexu : sentiant omne
tuum juvâmen, quicúmque cé-
lebrant tuam sanctam commé-
moratióem.

Ÿ. Ora pro nobis sancta De-
génitrix. R. Ut digni efficiámur
promissionibus Christi.

Orémus. ORATIO.

CONCEDE NOS fámulos tuos
quæsumus Dómine Deus
perpétua mentis et corpóris
sanitaté gaudere : et gloriâ
beátæ Maríte semper virgínis
intercessióne, a præsentí libe-
rári tristitia, et ætérna pérfrui
lætítia.

*Ab Oct. Epiph. usque ad
Purificationem dicitur Ÿ. Po-
partum Virgo inviolata per-
mansisti. R. Dei génitrix inte-
cède pro nobis.*

Orémus. ORATIO.

Deus, qui salutis ætérnæ
beátæ Mariæ virginitate
cúnda, humano generi præ-
parastisti : tribue quæsumus
ut ipsam pro nobis intercède-
sentiamus, per quam me-

mus aucto-
Dóminum

stum Filiu

Ad Vesp.

Apóstolus,

géntium, i

gem tuam

Ÿ. Consu-

super omni-

niores eru-

nine.

Ad Lau-

principes t

ita sua di

n morte no

Ÿ. In omni

onus eórum

rbis terræ

Orémus

DEUS, cujus

Petrum a

ibus, ne m

coapóstolu

rtio naufra

ndo pelági

os propítius

abórum m

óriam conse

De Patrono

esiae fit Co

eta ante vel

tionés præd

le illius : e

ce.

Ad Vesp.

pacem Dón

stris, quia n

gnet pro no

ster.

Ÿ. Fiat pax

Et abundan

s.

Hiemalis

ORATIO.

quæsumus Dñm
custodi : quæ
Crucis re-

ONES COMMUNES.
Sanctorum.
Maria, quæ
s Officium par-

Laudes, Ant.
accurre miseris
es, refouve flébi
pulo, interven
ccède pro devot
séntiant omne
quicúmque cé
antam comme-

nobis sancta De
digni efficiámur
Christi.

ORATIO.
fámulos tuos
Dómine Deus
tis et corpore
re : et gloriá
semper virgini
a præsentí libe
eterna perfru-

oph. usque a
dicitur y. Pa
inviolata per
i génitrix inter

ORATIO.
alutis aeterna
e virginitate
o géneri præm
bue quæsumus
obis intercede
r quam me-

mus auctórem vitæ suscipere,
Dóminum nostrum Jesum Chri-
stum Filium tuum.

De Apostolis.

Ad Vesperas, Ant. Petrus
Apóstolus, et Paulus Doctor
Géntium, ipsi nos docuérunt le-
gem tuam Dómine.

y. Constitues eos principes
super omnem terram. R. Mé-
mores erunt nóminis tui Dó-
mine.

Ad Laudes, Ant. Gloriósi,
principes terræ, quómodo in
ita sua dilexérunt se, ita et
a morte non sunt separáti.

y. In omnem terram exivit
onus eórum. R. Et in fines
terre verba eórum.

Orémus. ORATIO.

DEUS, cujus dextera beátum
Petrum ambulántem in flú-
ribus, ne mergerétur, erexit :
coapóstolum ejus Paulum,
partio naufragántem, de pro-
fundo pélagi liberávit : exáudi
os propítius, et concède ; ut
nobórum méritis aeternitátis
glóriam consequámur.

De Patrono, vel Titulari Ec-
clesiæ fit Commemorat. con-
feta ante vel post Commemo-
rationes prædictas, pro digni-
tate illius : et ultimo loco de
ce.

Ad Vesp. et Laudes, Ant.
pacem Dómine in diébus
stris, quia non est álius qui
ignet pro nobis, nisi tu Deus
ster.

y. Fiat pax in virtúte tua.
Et abundantia in túrribus
s.

Hiemalis

Orémus. ORATIO.

DEUS, a quo sancta desidéria,
recta consilia, et justa sunt
ópera : da servis tuis illam,
quam mundus dare non po-
test, pacem ; ut et corda nostra
mandátis tuis dédita, et hó-
stium sublata formidine, tém-
pora sint tua protectióne tran-
quilla. Per Dóminum nostrum
Jesum Christum Filium tuum :
Qui tecum vivit et regnat in
unitate Spiritus sancti Deus
per ómnia sæcula sæculórum.
R. Amen.

y. Dóminus vobiscum. R. Et
cum spiritu tuo.

y. Benedicámus Dómino.
R. Deo grátias.

y. Fidélium animæ per mi-
sericórdiam Dei requiescant in
pace. R. Amen.

Deinde dicitur secreto, Pater
noster.

Sic terminatur Officium, ubi
alia non sequatur Hora, ut di-
citur in Rubrica de Oratione
Dominica.

Dictæ Commemorat. seu Suf-
fragia dicuntur ab Octava
Epiphaniæ usque ad Domi-
nicam Passionis, exceptis Du-
plicibus, et infra Octavas.

Quando dicitur Officium bea-
tæ Mariæ, non fit alia Comme-
moratio de ea.

AD COMPLETORIUM.

Lector incipit y. Jube domne
benedicere.

Bened. Noctem quiétam, et
finem perfectum concédant no-
bis Dóminus omnipotens.

R. Amen.

LECTIO BREVIS. 1. Pet. 5. c

FRATRES, Sobrii estote, et vigilate : quia adversarius vester diabolus tamquam leo rugiens circuit, quærens quem devoret : cui resistite fortes in fide. Tu autem Domine misere-re nobis. *ñ. Deo grátias.*

ñ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ñ. Qui fecit cælum et terram.

Pater noster, totum secreto.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem.

CONFITEOR Deo Omnipoténti, beátæ Mariæ semper virgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptistæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et vobis fratres : quia peccávi nimis cogitatione, verbo et ópere : mea culpa, mea culpa, mea máxima culpá. Ideo precor beátam Mariam semper virginem, beátum Michaëlem Archángelum, beátum Joánnem Baptistam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos fratres oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet :

MISEREATUR tui omnipotens Deus, et dimissis peccátis tuis, peducat te ad vitam ætérnam. *ñ. Amen.*

Deinde repetit Confessionem: et ubi dicitur vobis fratres, et vos fratres, dicatur tibi pater, et te pater.

Facta Confessione a Choro Hebdomadarius dicit :

MISEREATUR vestri omnipotens Deus, et dimissis peccátis vestris, perducat vos ad vitam ætérnam. *ñ. Amen.*

INDULGENTIAM, absolutionem, et remissionem peccatórum nostrórum tribuat nobis omnipotens et misericors Dóminus. *ñ. Amen.*

Et facta absolutione dicitur :
ñ. Convertite nos Deus salutáris noster. ñ. Et avérte iram tuam a nobis.

ñ. Deus in adjutórium meum inténde. ñ. Dómine ad adjuvándum me festina.

Glória Patri. Sicut erat.

Ant. f. 8. Miserére.

PSALMUS 4.

CUM invocárem exaudivit me Deus justitiæ meæ : * in tribulatione dilatásti mihi.

*Miserére mei, * et exáudi orationem meam.*

*Filii hóminum úsqueque gravi corde ? * ut quid diligitis vanitatem, et quæritis mendacium ?*

Et scitote quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

*Irascimini, et nolite peccáre : * quæ dicitis in córdibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.*

*Sacrificáte sacrificium justitiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt : Quis osténdit nobis bona ?*

*Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine : * disti letitiam in corde meo.*

A fructu olei sui *

In pacem, et

Quóniam

lariter in

In te Do

confund

justitia tu

Inclina

accéléra u

Estó mil

rem, et in

ut salvum

Quóniam

refúgium

propter no

me, et enú

Edúces r

quem absc

quóniam tu

In manu

spiritum me

me Dómine

Ps.

Qui hábita

tissimi, *

celi commo

Dicet Dón

neus es t

neum : * D

n eum.

Quóniam

e láqueo v

erbo aspero

Scápulis s

bi : * et sul

abis.

Scuto circ

us : * non

octárno,

A sagitta v

A fructu frumenti, vini et olei sui * multiplicati sunt.

In pace in idipsum * dormiam, et requiescam;

Quoniam tu Domine singulariter in spe * constituisti me.

PSALMUS 30.

In te Domine speravi, non confundar in ætænum : * in iustitia tua libera me.

Inclina ad me aurem tuam, * accelera ut eruas me.

Estó mihi in Deum protectorem, et in domum refugii, * ut salvum me facias.

Quoniam fortitudo mea, et refugium meum es tu : * et propter nomen tuum deduces me, et enutries me.

Educes me de laqueo quem quem absconderunt mihi : * quoniam tu es protector meus.

In manus tuas commendo spiritum meum : * redemisti me Domine Deus veritatis.

PSALMUS 90.

Qui habitat in adiutorio Altissimi, * in protectione Dei celi commorabitur.

Dicit Domino : Susceptor meus es tu, et refugium meum : * Deus meus sperabo in eum.

Quoniam ipse liberavit me de laqueo venantium, * et a verbo aspero.

Scapulis suis obumbrabit mihi : * et sub pennis ejus sperabis.

Scuto circumdabit te veritas : * non timebis a timore nocturno,

A sagitta volante in die, a

negotio perambulante in tenebris, * ab incursu, et dampno meridiano.

Cadent a latere tuo mille, et decem millia a dextris tuis : * ad te autem non appropinquabit.

Verumtamen oculis tuis considerabis : * et retributionem peccatorum videbis.

Quoniam tu es Domine spes mea : * altissimum posuisti refugium tuum.

Non accedet ad te malum : * et flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo.

Quoniam Angelis suis mandavit de te : * ut custodiant te in omnibus viis tuis.

In manibus portabunt te : * ne forte offendas ad lapidem pedem tuum.

Super aspidem et basiliscum ambulabis : * et conculcabis leonem et draconem.

Quoniam in me speravit, liberabo eum : * protegam eum, quoniam cognovit nomen meum.

Clamabit ad me, et ego exaudiam eum : * cum ipso sum in tribulatione : eripiam eum, et glorificabo eum.

Longitudine dierum replebo eum : * et ostendam illi salutarem meum.

PSALMUS 133.

Ecce nunc benedicite Dominum, * omnes servi Domini.

Qui statis in domo Domini, * in atriis domus Dei nostri.

In noctibus extollite manus vestras in sancta, * et benedicite Dominum.

Benedicat te Dóminus ex
Sion, * qui fecit cælum et ter-
ram.

Ant. Miserére mihi Dómine,
et exaúdi orationem meam.

HYMNUS.

TE lucis ante términum
Rerum Creátor póscimus,
Ut pro tua clémentia
Sis præsul et custódia.

Procul recédant sómnia,
Et nóctium phantásmata;
Hostémque nostrum cómpime,
Ne polluantur córpora.

Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

CAPITULUM. *Jerem. 14. b*

TU autem in nobis es Dó-
mine, et nomen sanctum
tuum invocátum est super nos,
ne derelinquas nos Dómine
Deus noster. *ñ.* Deo grátias.

ñ. br. In manus tuas Dó-
mine, * Comméndo spiritum
meum. In manus. *ñ.* Redemísti
nos Dómine Deus veritátis.
Comméndo. Glória. In manus.

ñ. Custódi nos Dómine ut
pupillam óculi. *ñ.* Sub umbra
alárum tuárum prótege nos.

Ant. Salva nos.

CANTICUM SIMÉONIS.

Lucæ. 2. c

NUNC dimittis servum tuum
Dómine, * secúndum ver-
bum tuum in pace :

Quia viderunt óculi mei *
salutáre tuum.

Quod parásti * ante faciém
ómnium populórum;

Lumen ad revelatiónem
Géntium, * et glóriam plebis
tuæ Israel.

Glória Patri, et Filio.

Ant. Salva nos Dómine vi-
lantes, custódi nos dormi-
tes : ut vigilémus cum Chri-
sto, et requiescámus in pace.

*Sequentes Preces semper di-
cuntur, præterquam in Officio
Dupl., et infra Octav. : quæ
in seriali Officio, temp. Adven-
tus, quando dictæ sunt Preces in
Vesp. dicuntur flexis genibus.*

KYRIE eléison. Christe eléi-
son. Kyrie eléison.

Pater noster, *secreto.*

ñ. Et ne nos indúcas in ten-
tatiónem. *ñ.* Sed libera nos a
malo.

Credo in Deum, *secreto.*

ñ. Carnis resurrectionem.

ñ. Vitam ætérnam, Amen.

ñ. Benedictus es Dómine
Deus patrum nostrórum. *ñ.* Et
laudábilis et gloriósus in sæ-
cula.

ñ. Benedicámus Patrem et
Filiúm cum sancto Spiritu.
ñ. Laudémus, et superexalté-
mus eum in sæcula.

ñ. Benedictus es Dómine in
firmaménto cœli. *ñ.* Et laudá-
bilis, et gloriósus, et super-
exaltátus in sæcula.

ñ. Benedicat et custódiat nos
omnípotens et miséricors Dó-
minus. *ñ.* Amen.

ñ. Dignáre Dómine nocte ista.
ñ. Sine peccáto nos custodire.

ñ. Miserére nostri Dómine.
ñ. Miserére nostri.

✠ Fiat misericórdia tua Dó-

mine su-
modum s-

ñ. Dómi-
neam. *ñ.*

te véniat.

ñ. Dómi-
cum spiri-

Oré

VISITA,
habita-

nes insidia-

repelle: A-

tent in ea,

diant: et

per nos ser-

ñ. Dómi-
cum spiri-

ñ. Bene-

ñ. Deo grá-

Bened. I

diat nos on-

cors Dómi-

et Spiritus

Et non d-

mæ, sed im-

et infraser.

A Vesper-

minic. I A

Purification

AN

ALMA Re

quæ pé

Porta manes

succurr

Surgere qui

quæ ger

Natura mira

ctum Ge

Virgo prius

briélis a

sumens illud

miserére

In Adventu

mine super nos. *ñ.* Quemadmodum sperávimus in te.

ñ. Dómine exáudi orationem meam. *ñ.* Et clamor meus ad te véniat.

ñ. Dóminus vobiscum. *ñ.* Et cum spiritu tuo.

Orémus. ORATIO.

VISITA, quæsumus Dómine, habitationem istam, et omnes insidias inimici ab ea longe repelle: Angeli tui sancti habitent in ea, qui nos in pace custodiant: et benedictio tua sit super nos semper. Per Dóminum.

ñ. Dóminus vobiscum. *ñ.* Et cum spiritu tuo.

ñ. Benedicámus Dómino. *ñ.* Deo grátias.

Bened. Benedicat, et custodiat nos omnipotens et misericors Dóminus, Pater, et Filius, et Spiritus sanctus. *ñ.* Amen.

Et non dicitur Fidélium animæ, sed immediate dicitur una et infrafer. Antiph. pro Temp.

A Vesperis Sabbati ante Dominic. I Adventus, usque ad Purificationem inclusive.

ANTIPHONA.

ALMA Redemptóris Mater, quæ pèrvia cæli porta manes, et stella maris, succúrre cadénti, Súrgero qui curat, pópulo: tu quæ genuisti, Natúra miránte, tuum sanctum Genitórem.

Virgo prius ac postérius, Gabriélis ab ore sumens illud Ave, peccatórum miserére.

In Adventu. *ñ.* Angelus Dó-

mini nuntiávit Mariæ. *ñ.* Et concepít de Spíritu sancto.

Orémus. ORATIO.

GRATIAM tuam, quæsumus Dómine, méntibus nostris infunde: ut qui, Angelo nuntiánte, Christi Filii tui incarnationem cognóvimus; per passionem ejus et crucem ad resurrectionis glóriam perducámur. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. *ñ.* Amen.

A I Vesp. Nativitatis, et deinceps. *ñ.* Post partum Virgo invioláta permansisti. *ñ.* Dei genitrix, intercède pro nobis.

Orémus. ORATIO.

DEUS qui salútis æternæ, beatæ Mariæ virginitáte fecúnda, humano géneri præmia præstitisti: tribue quæsumus; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam meruimus auctórem vitæ suscipere, Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

ñ. Amen.

Post Purificationem, id est, a fine Completorii illius diei secundæ Februarii inclusive, etiam quando transfertur Festum Purificationis B. Mariæ Virginis, usque ad Feriam v in Cæna Domini exclusive.

ANTIPHONA.

AVE Regina cælórum, Ave Dómina Angelórum: Salve radix, salve porta, Ex qua mundo lux est orta: Gaude Virgo gloriósa, Super omnes speciósa: Vale o valde decóra, Et pro nobis Christum exóra.

ŷ. Dignare me laudare te,
Virgo sacrata. R. Da mihi vir-
tutem contra hostes tuos.

Orémus. ORATIO.

CONCEDE misericors Deus fra-
gilitati nostrae praesidium :
ut qui sanctae Dei genitricis
memoriam agimus, interces-
sionis ejus auxilio a nostris
iniquitatibus resurgamus. Per
eundem Christum Dominum
nostrum.

R. Amen.

ŷ. Divinum auxilium maneat
semper nobiscum. R. Amen.

Deinde dicitur secreto Pater
noster, Ave Maria, et Credo.

Si post Completorium im-
mediate sequatur Matutinum,
tunc bis dicatur Pater noster,
Ave Maria, et Credo : quia
Complet., quod est finis Officii,
sic terminari debet; et ante
Matut. iterum repetitur pro
principio Officii sequentis diei.

Ant. praedicta dicuntur etiam
in fine Laudum, quando disce-
dendum est a Choro : sed si im-
mediate post Matut. subsequa-
tur Prima, vel alia Hora, di-
cuntur in fine ultimae Horae, ita
ut dicantur semper, quando ter-
minata aliqua Hora disceden-
dum est a Choro : et tunc post
ŷ. Fidei animae, et Pater
noster, secreto dicitur

ŷ. Dominus det nobis suam
pacem. R. Et vitam aeternam,
Amen.

Deinde una ex praedictis
Ant. et in fine, Divinum auxi-
lium maneat semper nobis-
cum. R. Amen.

Extra Chorum autem dicun-
tur in fine Laudum, si tunc
terminandam sit Offic. alio-
quin in fine ultimae Horae.
Post alias vero Horas, quando
terminatur Officium, dicitur
tantum, Pater noster, secreto.

PRO COMMEMOR. DOMINIC. ET FER.

IN ADVENTU.

AD LAUD. ŷ. Vox clamantis
in deserto : Parate viam Do-
mini. R. Rectas facite semitas
ejus.

AD VESP. ŷ. Rorate coeli
desuper, et nubes pluant ju-
stum. R. Aperitur terra, et
germinet Salvatorem.

AB OCTAVA EPIPHANIE

AD SEPTUAG.

IN VESP. SABBATI. Ant. Suscé-
pit Deus Israel puerum suum :
sicut locutus est ad Abraham,

et semen ejus : exaltare húmi-
les usque in saeculum.

ŷ. Vespertina oratio ascen-
dat ad te Domine. R. Et de-
scendat super nos misericordia
tua.

IN DOMINICIS.

AD LAUD. ŷ. Dominus regna-
vit, decorem induit. R. Induit
Dominus fortitudinem, et præ-
cinxit se virtute.

AD VESP. ŷ. Dirigatur Do-
mine oratio mea. R. Sicut in-
censum in conspectu tuo.

Ante Do

AD

CAPITU

FRATRES.
F. somno
propior es
cum credis
R. Deo g
Sic sem
fine omniu

CREATOR
C. Eterna
Jesu Redem
Intende vo
Qui daem
Periret orb
Amoris act
Mundi mede

Commún
Ut expiáres
E Virginis s
Intácta proc
Cujus pot
Nomenque c
Et Caelites,
Treménte c
Te deprec
Magnum dié
Armis super
Defénde nos
Virtus, ho
Deo Patri cu
Sancto simu
In saeculóru

PROPRIUM DE TEMPORE.

SABBATO

*Ante Dominicam primam
Adventus.*

AD VESPERAS.

CAPITULUM. Rom. 13. d

EFRATRES, Hora est jam nos de
somnia surgere. Nunc enim
propior est nostra salus, quam
cum credidimus.

ñ. Deo grátias.

*Sic semper respondetur in
fine omnium Capitulorum.*

HYMNUS.

CREATOR alme siderum,
Eterna lux credentium,
Jesu Redemptor omnium,
Intende votis supplicium.

Qui dæmonis he fraudibus
Periret orbis, impetu
Amoris actus, languidi
Mundi medela factus es.

Commune qui mundi nefas
Ut expiâres, ad Crucem
E Virginis sacrario
Intacta prodixisti.

Cujus potestas gloriæ,
Nomenque cum primum sonat;
Et Cælitæ, et inferi
Tremente curvantur genu.

Te deprecamur ultimæ
Magnum diæi Jûdicem;
Armis supernæ gratiæ
Defende nos ab hostibus.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Filio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculorum sæcula. Amen.

*ñ. Rorate cœli desuper, et
nubes pluant iustum. ñ. Ape-
riatur terra, et germinet Sal-
vatorem.*

*Ad Magnif. Ant. t. 1. Ecce
nomen Dñmhi * venit de lon-
gino, et claritas ejus replet
orbem terrarum.*

ORATIO.

EXCITA, quæsumus Dñmine,
potentiam tuam, et veni:
ut ab imminèntibus peccato-
rum nostrorum periculis, te
mereamur protegente eripi, te
liberante salvari. Qui vivis et
regnas cum Deo Patre in uni-
tate Spiritus sancti Deus, per
omnia sæcula sæculorum.

ñ. Amen.

*Commemorationes, seu Suf-
fragia Sanctorum, non sunt
per totum Adventum, etiam in
Officio de Sanctis, nec de Cru-
ce in feriali Officio.*

*In Adventu non fit de Festo,
nisi fuerit Duplex, vel Semi-
duplex: quod si occurrat in
Dominica, transfertur in pri-
mam diem simili Festo non im-
peditam, secundum Rubricam
de Translatione Festorum. De
Simplici vero fit tantum Com-
memoratio.*

DOMINICA I ADVENTUS.

AD MATUTINUM.

*Invitat. Regem venturum
Dñm, * Venite, adorémus.*

Et dicitur etiam in Feriis, usque ad Dominicam III Adventus.

Psalmus. Venite, exultemus, p. 2.

HYMNUS.

VERBUM supérnum pródiens

E Patris aetérni sinu,
Qui natus orbi súbvenis,
Labéntē cursu témporis.

Illúmina nunc pectora,
Tuóque amóre cóncrema;
Ut cor cadúca déserens
Cœli volúptas ímpleat.

Ut, cum tribúnal Júdicis
Damnábit igni nóxios,
Et vox amica débitum
Vocábit ad cœlum pios.

Non esca flammárum nigros
Volvámur inter túrbines,
Vultu Dei sed cómpotes
Cœli fruámur gáudiis.

Patri, simulque Filio,
Tibique sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.

Amen.

IN I NOCTURNO.

Ant. Véniet ecce Rex.

Psalm. Beátus vir, cum reliquis, ut in Psalterio. p. 3.

Post y. in quolibet Nocturno dicitur

Pater noster, secreto, usque ad y. Et ne nos indúcas in tentatióem. R. Sed libera nos a malo.

Absolutio. Exaúdi Dómine Jesu Christe preces servórum tuórum, et miserére nobis, qui cum Patre et Spíritu sancto vivis et regnas in sæcula sæculórum. R. Amen.

y. Jube Domne benedicere. Bened. Benedictiône perpétua benedicat nos Pater aetérnus. R. Amen.

Incipit liber Isaiaë Prophætæ.

LECTIO I. Cap. 1.

VISIO Isaiaë filii Amos, quam vidit super Judam et Jérusalem, in diébus Oziaë, Jóathan, Achaz, et Ezechiaë, regum Juda. Audite cœli, et auribus pèrcepe terra, quóniam Dóminus locútus est: Filios enutrivit, et exaltávi: ipsi autem sprevérunt me. Cognóvit bos possessórem suum, et ásinus præsépe Dómini sui: Israël autem me non cognóvit, et pópulus meus non intelléxit. Tu autem Dómine miserére nobis.

R. Deo grátias.

Sic semper terminantur Lectiones, nisi aliter signetur.

R. Aspiciens a longe, ecce video Dei poténtiam veniéntem, et nébulam totam terram tegéntem. * Ite óbviám ei, et dicite: * Núntia nobis, si tu es ipse, * Qui regnatúrus es in pópulo Israël.

y. Quique terrigenæ, et filii hóminum, simul in unum díces et pauper. Ite óbviám ei, et dicite.

y. Qui regis Israël inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph. Núntia nobis, si tu es ipse.

y. Tóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ aetérnales, et introibit rex glóriæ. Qui regnaturus es in pópulo Israël.

Glória
ritui sanc
Deinde
a longe,
terrigena
Hoc Re
tur per H
loco dicit
mum sequ
y. Jube
Bened. U
nos bened
gnétur. R.

Væ genti
gravi
inequam, fi
liquerunt
maverunt
alienati su
quo percút
dentes præ
caput láng
merens. A
ad vértice
mitas: vuln
ga tumens
ta, nec curá
que fota óle
R. Aspici
etis: et ecce
Filius hómi
datum est e
nor: * Et o
bus, et lin
y. Potestas e
na, quæ non
gnum ejus,
pétur. Et on
y. Jube do
Bened. Spi
illúminet s
stra, R. Ame

Glória Patri, et Filio, et Spiritui sancto.

Deinde repetitur *ñ.* Aspiciens a longe, usque ad *ÿ.* Quique terrigenæ.

Hoc Responsorium non dicitur per Hebdomadam, sed ejus loco dicitur Responsorium primum sequentis Feriæ secundæ.

ÿ. Jube domne benedicere.

Bened. Unigénitus Dei Filius nos benedicere et adjuvare dignetur. *ñ.* Amen.

LECTIO II.

Væ genti peccatrici, pópulo gravi iniquitatē, sémini iniquam, filiis sceleratis : dereliquerunt Dóminum, blasphemaverunt sanctum Israël, abalienati sunt retrórsus. Super quo percútiā vos ultra, ad dentes prævaricationem? omne caput lánguidum, et omne cor merens. A planta pedis usque ad vérticem non est in eo sánitas : vulnus, et livor, et plaga tumens non est circumligata, nec curata medicamine, neque fota óleo.

ñ. Aspiciēbam in visu notis : et ecce in núbibus cœli Filius hóminis veniēbat : et datum est ei regnum, et honor : * Et omnis pópulus, tribus, et linguæ sèrvient ei. *ÿ.* Potestas ejus potestas æternā, quæ non auferétur : et regnum ejus, quod non corrumpétur. Et omnis.

ÿ. Jube domne benedicere.

Bened. Spiritus sancti grátia illúminet sensus et corda nostra. *ñ.* Amen.

LECTIO III.

TERRA vestra desérta, civitates vestræ succénsæ igni : regiónem vestram coram vobis aliéni dévorant, et desolábitur sicut in vastitatē hostili. Et derelinquétur filia Sion ut umbráculum in vinea, et sicut túgúrium in cucumerário, et sicut civitas quæ vastátur. Nisi Dóminus exercituum reliquisset nobis semen, quasi Sódoma fuissémus, et quasi Gomórrha similes essémus.

ñ. Missus est Gábriel Angelus ad Mariam virginem desponsatam Joseph, nuntians ei verbum : et expavescit Virgo de lúmine : Ne timeas Maria, invenisti grátiam apud Dóminum : * Ecce concipies et páries, et vocábitur Altíssimi Filius. *ÿ.* Dabit ei Dóminus Deus sedem David patris ejus, et regnabit in domo Jacob in ætérnum. Ecce concipies et páries. Glória Patri. Ecce concipies et páries.

Sic semper dicitur Glória Patri in fine ultimi Responsorii cujuslibet Nocturni, nisi aliter notetur.

IN II NOCTURNO.

Ant. Gaude et lætare.

Psalm. Consérva, cum reliquis ut in Psalterio, p. 10.

Absolutio. Ipsius pietas et misericórdia nos adjúvet, qui cum Patre et Spiritu sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum. *ñ.* Amen.

ÿ. Jube domne benedicere. *Bened.* Deus Pater omnipo-

tens sit nobis propitius et clemens. *R.* Amen.

Sermo sancti Leonis Papæ.

LECTIO IV.

Serm. 8. de jejuniis x mensis, et eleemosynis.

CUM de adventu regni Dei, et de mundi fine ac temporum, discipulos suos Salvator instrueret, totamque Ecclesiam suam in Apostolis erudiret: Cavete, inquit, ne forte graventur corda vestra in crapula, et ebrietate, et cogitationibus secularibus. Quod utique præceptum, dilectissimi, ad nos specialius pertinere cognoscimus, quibus denuntiatus dies, etiam si est occultus, non dubitatur esse vicinus.

R. Ave Maria, gratia plena, Dominus tecum: * Spiritus sanctus superveniet in te, et virtus Altissimi obumbrabit tibi: quod enim ex te nascetur Sanctum, vocabitur Filius Dei. *ŷ.* Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco? Et respondens Angelus dixit ei: Spiritus sanctus.

ŷ. Jube domne benedicere.

Bened. Christus perpetua det nobis gaudia vite. *R.* Amen.

LECTIO V:

Ab ejus adventum omnem hominem convenit præparari: ne quem aut ventri deditum, aut curis secularibus invenerat implicatum. Quotidiano enim, dilectissimi, experimento probatur, potus satietate aciem mentis obtundi, et ciborum nimietate vigorem

cordis hebetari: ita ut delectatio edendi etiam corporum contraria sit salutis, nisi ratio temperantiae obsistat illi cebræ, et quod futurum est oneri, subtrahat voluptati.

R. Salvatorem expectamus Dominum Jesum Christum, * Qui reformabit corpus humilitatis nostræ, configuratum corpori claritatis suæ. *ŷ.* Sobrie, et juste, et pie vivamus in hoc sæculo, expectantes beatam spem, et adventum gloriæ magni Dei. Qui reformabit.

ŷ. Jube domne benedicere.

Bened. Ignem sui amoris accendat Deus in cordibus nostris. *R.* Amen.

LECTIO VI.

QUAMVIS enim sine anima nihil caro desideret, et inde accipiat sensus, unde sumit et motus: ejusdem tamen est anime, quædam sibi subditæ negare substantiæ, et interiori judicio ab inconvenientibus exteriora frenare: ut a corporeis cupiditatibus sæpius libera, in aula mentis possit divinæ vacare sapientiæ: ubi omni strepitu terrenarum silentente curarum, in meditationibus sanctis, et in deliciis lætetur æternis.

R. Obsecro Domine, mitte quem missurus es: vide afflictionem populi tui: * Sicut locutus es, veni, * Et libera nos. *ŷ.* Qui regis Israel intende, qui dedecis velut ovem Joseph, qui sedes super Cherubim. Sit. Glória Patri. Et libera.

IN
Ant.

Psalm
reliquis.

Absol

torum n

omnipot

minus.

ŷ. Jub

Bened.

sit nobis

R. Amen

Lecti

sec

Sicsem

sancti Ev

Lectionem

LECT

IN illo t

I discipu

in sole, e

in terris p

reliqua.

Homili

Homilia

DOMINUS

parato

derans, se

quæ mala

tat, ut nos

pescat. Ap

terminum c

prævenian

Deum meto

nolumus; s

judicium ve

triti timean

R. Ecce

pariet filium

Et vocabitu

mirabilis, D

solum Davi

IN III NOCTURNO.

*Ant. Gabriel Angelus.**Psalm. Cœli enarrant, cum reliquis, ut in Psalterio, p. 14.**Absolutio.* A vinculis peccatorum nostrorum absolvat nos omnipotens et misericors Dominus. *R. Amen.**†. Jube domine benedicere.**Benedictio.* Evangelica lectio sit nobis salus et protectio. *R. Amen.*

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

*Sic semper præponitur Lectio sancti Evangelii, ante primam Lectionem de Homilia.*LECTIO VII. *Cap. 21. c***I**n illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Erunt signa in sole, et luna, et stellis, et in terris pressura gentium. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papæ.

*Homilia 1. in Evangelia.***D**ominus ac Redemptor noster paratos nos invenire desiderans, senescentem mundum quæ mala sequantur, denuntiat, ut nos ab ejus amore compescat. Appropinquantem ejus terminum quantæ perturbationes præveniant, innotescit : ut si Deum metuere in tranquillitate nolumus, saltem vicinum ejus judicium vel percussionibus attriti timeamus.*R. Ecce virgo concipiet, et pariet filium, dicit Dominus : * Et vocabitur nomen ejus Admirabilis, Deus, Fortis. †. Super solum David, et super regnum*

ejus sedebit in æternum. Et vocabitur.

*†. Jube domine benedicere:**Bened.* Divinum auxilium maneat semper nobiscum. *R. Amen.**Quando fit Officium de Sanctis, dicitur*Cujus (vel Quorum, vel Quorum) festum colimus, ipse (vel ipsa, ipsi, vel ipsæ) intercedat (vel intercedant) pro nobis ad Dominum. *R. Amen.**Quando fit Officium de sancta Maria.*Cujus festum colimus, ipsa Virgo virginum intercedat pro nobis ad Dominum. *R. Amen.*

LECTIO VIII.

Huc etenim lectioni sancti Evangelii, quam modo vestra fraternitas audivit, paulo superius Dominus præmisit, dicens : Exurgat gens contra gentem, et regnum adversus regnum : et erunt tremotus magni per loca, pestilentie, et fames. Et quibusdam interpositis, hoc, quod modo audistis, adjunxit : Erunt signa in sole, et luna, et stellis, et in terris pressura gentium præ confusione sonitus maris, et fluctuum. Ex quibus profecto omnibus alia jam facta terminus, alia in proximo ventura formidamus.*R. Audite verbum Domini gentes, et annuntiate illud in finibus terre : * Et insulis quæ procul sunt, dicite : Salvator noster adveniet. †. Annuntiate,*

et auditum facite : loquimini, et clamáte. Et insulis.

ŷ. Jube domne benedicere.

Bened. Ad societátem civium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum. *ñ.* Amen.

Quando legitur aliud Evangelium cum Homilia, dicitur sequens Benedictio.

Per Evangelica dicta deléantur nostra delicta. *ñ.* Amen.

Prædicto ordine dicuntur Absolutiones et Benedictiones, quandocumque fit Officium novem Lectionum.

Quando verò fit trium Lectionum, et singulæ tres Lectiones sunt de Scriptura, Absolutiones et Benedictiones I Nocturni dicuntur II et V Feria; II Nocturni III et VI Feria; III Nocturni, IV Feria et Sabbato, ommissa Benedictione ante Evangelium, cujus loco dicitur :

Ille nos benedicat, qui sine fine vivit et regnat. *ñ.* Amen.

Si autem singulæ tres Lectiones non sint de Scriptura, Absolutiones dicuntur eodem ordine; Benedictiones verò, ut in III Nocturno.

Si fit de Sancto, prima erit, Ille nos benedicat.

Secunda, Cujus festum cólimus.

Tertia, Ad societátem.

LECTIO IX.

NAM gentem contra gentem exúrgere, earúmque presúram terris insistere, plus jam in nostris temporibus cérnimus, quam in codicibus légitimus. Quod terræmótus urbes

innúmeras óbruat, ex áliis mundi pártibus scitis quam frequénter audivimus. Pestiléntias sine cessatióne pátimur. Signa vero in sole, et luna, et stellis, adhuc apérte minime vidimus : sed quia et hæc non longe sint; ex ipsa jam áeris immutatióne colligimus.

ñ. Ecce dies véniunt, dicit Dóminus, et suscitábo David germen justum, et regnabit Rex, et sapiens erit, et faciet judicium et justitiam in terra : * Et hoc est nomen quod vocabunt eum : * Dóminus justus noster. ŷ. In diébus illis salvabitur Juda, et Israhel habitabit confidénter. Et hoc est. Glória Patri. Dóminus justus.

Ab hac Dominica usque ad Nativitatem Domini, et a Dominica Septuagesimæ usque ad Pascha, Dominicis diebus dicitur nonum Responsorium, quia Te Deum non dicitur, nisi in Festis.

AD LAUDES.

ET PER HORAS.

Ant. t. 8. In illa die * stillábunt montes dulcédinem, et colles fluent lac et mel, allelúia.

Psalm. Dóminus regnávít. p. 17.

Ant. t. 8. Jucundáre * filia Sion, et exúlta satis filia Jérusalem, allelúia.

Psalm. Jubiláte Deo, p. 17.

Ant. t. 5. Ecce Dóminus * véniet, et omnes sancti ejus cum eo : et erit in dñe illa lux magna, allelúia.

Psalm.
te, p. 17.

Ant. t.
venite ad
minum
allelúia.

Cantic.
Ant. t.
phéta ma
vábít Jeru

Psalm.
de celis,
CAPITULUM

FRATRES
de so
enim próp
quàm cùn
ñ. Deo g

EN clara
Obscú
nans

Procul fug

Ab alto Jes

Mens jan

Non ampli

Sidus refúl

Ut tollat or

En Agnu

Laxáre gra

Omnes sim

Précémur i

Ut, cum

Metúque m

Non pro re

Sed nos pi

Virtus, h

Deo Patri c

Sancto simu

In sæculóru

ŷ. Vox cla

Paráte viam

facite sémít

Psalm. Deus Deus meus, ad te, p. 17.

Ant. t. 7. Omnes sitiéntes * venite ad aquas : quærite Dóminum dum inveniri potest, allelúia.

Canticum. Benedícite, p. 18.

Ant. t. 4. Ecce véniet * Prophéta magnus : et ipse renovábit Jerúsalem, allelúia.

Psalm. Laudáte Dóminum de celis, p. 19.

CAPITULUM. Rom. 13. d

FRATRES, Hora est jam nos de somno súrgere. Nunc enim própior est nostra salus, quàm cùm credidimus.

℞. Deo grátias.

HYMNUS.

EN clara vox redárguit

Obscúra quæque pèrsonans :

Procul fugéntur sómnia :

Ab alto Jesus prómicat.

Mens jam resúrgat tórpida,

Non amplius jacens humi :

Sidus refúlget jam novum,

Ut tollat omne nòxium.

En Agnus ad nos mittitur

Laxáre gratis débitum :

Omnes simul cum lácrymis

Precémur indulgéntiam :

Ut, cum secúndo fúlserit,

Metúque mundum cínxerit,

Non pro reátu púniat,

Sed nos pius tunc próteget.

Virtus, honor, laus, glória

Deo Patri cum Filio,

Sancto simul Paráclito,

In sæculórum sæcula. Amen.

℣. Vox clamántis in déserto :

Paráte viam Dómini. ℞. Rectas facite sémitas ejus.

Ad Bened. Ant. t. 8. Spiritus sanctus * in te descéndet, María : ne timeas, habébis in útero Filium Dei, allelúia.

ORATIO.

EXCITA, quæsumus Dómine, poténtiam tuam, et veni : ut ab imminéntibus peccatórum nostrórum perículis, te mereámur protegénte, eripi, te liberánte salvári. Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Ad Primam, Tertiam, Sextam, et Nonam Antiphonæ de Laudibus dicuntur per ordinem, quarta prætermittitur. Quod etiam servatur in aliis Dominicis Adventus.

AD PRIMAM.

Hymnus. Jam lucis orto sídere, p. 22.

Ant. In illa die.

Psalmus. Deus in nómine tuo, cum reliquis de Psalterio, p. 22.

Capitulum. Regi sæculórum, p. 26.

℞. br. Christe Fili Dei vivi, * Miserére nobis. *Repetitur* Christe Fili Dei vivi, miserére nobis. ℣. Qui ventúrus es in mundum. Miserére nobis. Glória Patri, et Filio, et Spiritui sancto. Christe Fili Dei vivi, miserére nobis.

℣. Exúrge Christe, ádjuva nos. ℞. Et libera nos propter nomen tuum.

Sic dicitur quotidie usque ad Nativitatem Domini, etiam in Officio de Sanctis, præterquam in die Conceptionis beatæ Mariæ, et per Octavam.

Deinde Kyrie eleison. Chri-
ste eleison. Kyrie eleison.

Pater noster. Credo.

Ÿ. Et ego ad te Dómine cla-
mávi, cum reliquis ut in *Psal-*
terio, p. 26.

Ad absolutionem Capituli,
Lectio brevis, Dómine miseré-
re, p. 28: *Quæ dicitur in Domi-*
nica et Fetiis usque ad Vigi-
liam Nativitatis Domini exclu-
sive.

AD TERTIAM.

Hymnus, Nunc sancte, p. 37.

Ant. Jucundáre.

Psal. Legem pone, cum
reliquis. p. 37.

Capitulum, Fratres, Hora est,
ut supra, *ad Laudes*:

Ÿ. br. Veni ad liberándum
nos, * Dómine Deus virtútum.
Et repetitur Veni ad liberán-
dum nos, Dómine Deus virtú-
tum. Ÿ. Osténde faciém tuam,
et salvi érimus. Dómine Deus
virtutum. Glória Patri. Veni ad
liberándum nos, Dómine Deus
virtutum.

Ÿ. Timebunt Gentes nomen
tuum Dómine. Ÿ. Et omnes
reges terræ glóriam tuam.

Sic repetitur Versus in om-
nibus Responsoriis brevibus Ho-
rarum.

AD SEXTAM.

Ant. Ecce Dóminus.

Capitulum. Rom. 13. d

Nox præcessit, dies autem
N appropinquavit : abjiciá-
mus ergo opera tenebrarum,
et induamur arma lucis.

Ÿ. br. Osténde nobis Dómi-
ne, * Misericórdiam tuam.

Osténde. Ÿ. Et salutáre tuum
da nobis. Misericórdiam. Gló-
ria Patri. Osténde.

Ÿ. Meménto nostri Dómine
in beneplácito pópuli tui. Ÿ. Vi-
sita nos in salutári tuo.

AD NONAM.

Ant. Ecce véniet.

Capitulum. Rom. 13. d.

Sicut in die honeste ambu-
lemus: non in comessatio-
nibus et ebrietatibus; non in
cubilibus, et impudicitis, non
in conteptione et æmulatione.
sed induimini Dóminum Jesum
Christum.

Ÿ. br. Super te Jerúsalem, *
Oriétur Dóminus. Super te.
Ÿ. Et glória ejus in te videbí-
tur. Oriétur. Glória Patri. Su-
per te.

Ÿ. Dómine Deus virtutum
convérte nos. Ÿ. Et osténde
faciém tuam, et salvi éri-
mus.

AD VESPERAS.

Ant. In illa die, cum reliquis
de *Laudibus*, p. 156:

Psal. Dixit Dóminus, cum
reliquis de *Dominica*, p. 123.

Capitulum, Fratres Hora est.

Hymnus, Creator alme side-
rum, ut supra in primis *Vespe-*
ris, p. 151.

Ÿ. Roráte cæli desuper, et
nubes pluant justum. Ÿ. Ape-
riátur terra, et germinet Sal-
vatórem.

Ad Magnif. Ant. t. 8: Ne ti-
meas María; * invenisti enim
gratiam apud Dóminum. Ecce
concipies, et paries filium, et
Ielúia.

Oratio

Dómine,

Hymnus

ria brevis

cuntur ti

Fetiis Ad

Post Vi

Vesperæ

FEL

AD

Invitat

Dóminum

Hymnu

pródiens;

Ant. Dó

Psal.

cum reliq

Post Ÿ.

lutiones

hac et sequ

tur ordine

p. 156.

De I

LECTIO

LAVAMINI

L férte n

vestrarum

quiescite á

te benefác

clum, subv

dicat pup

duam. Et

me, dicit D

peccáta ve

quasi hix

foerint rub

lus, velut l

Ÿ. Súscep

tia, quod

Angelum

concipies et

ter et hóm

dicta dicári

Oratio, Excita quæsumus Domine, ut supra, p. 137.

Hymni, Versus et Responsoria brevia hujus Dominicæ dicuntur in aliis Dominicis et Fertiis Adventus.

Post Vesperas diei dicuntur Vesperæ Defunctorum.

FERIA SECUNDA.

AD MATUTINUM.

*Invitat. Regem venturum Dominum; * Venite, adoremus. Hymnus, Verbum supernum prodiens; p. 132.*

Ant. Dominus defensor.

Psalm. Dominus illuminatio, cum reliquis de Psalterio, p. 46.

Post 7. et Pater noster; Absolutiones et Benedictiones in hac et sequentibus Fertiis dicuntur ordine superius descripto, p. 136.

De Isaia Propheta.

LECTIO I. Cap. 1. d.

LAVAMINI, mundi estote, auferite malum cogitationum vestrarum ab oculis meis : quiescite agere perverse, discite benefacere : querite iudicium, subvenite oppresso : iudicate pupillo, defendite viduam. Et venite, et arguite me, dicit Dominus : si fuerint peccata vestra ut cæcinum, quasi nix dealbabuntur : et si fuerint rubra quasi vermiculus, velut lana alba erunt.

*A. Suscipe verbum virgo Maria, quod tibi a Domino per Angelum transmissum est : concipies et paries Deum pariter et hominem. * Ut benedicta dicaris inter omnes mu-*

lieres. 7. Paries quidem filium, et virginitatis non patieris detrimētum : efficiēris grāvīda, et eris mater semper intacta. Ut.

LECTIO II.

SI volueritis, et audieritis me, si bona terræ comederitis. Quod si nolueritis, et me ad iracundiam provocaveritis : gladius devorabit vos, quia os Domini locutum est. Quomodo facta est meretrix civitas fidelis, plena iudicii? iustitia habitavit in ea, nunc autem homicidæ. Argentum tuum versum est in scoriā : vinum tuum mistum est aqua. Principes tui infideles, socii surum : omnes diligunt munerā, sequuntur retributiones. Pupillo non iudicant, et causa viduæ non ingreditur ad illos.

*A. Letentur cæli, et exaltet terra, jubilate montes laudem : quia Dominus noster venit, * Et pauperum suorum miseretur. 7. Orietur in diebus ejus iustitia, et abundantia pacis. Et pauperum.*

LECTIO III.

PROPTER hoc, ait Dominus Deus exercituum fortis Israel : Heu! consolabor super hostibus meis, et vindicabor de inimicis meis. Et convertam marum meam ad te, et excoquam ad purum scoriā tuā, et auferam omne stannum tuum. Et restituam iudices tuos ut fuerunt prius, et consiliarios tuos sicut antiquitus : post hæc vocaberis civitas iusti, urbs fidelis. Sion in iusti-

ciò redimétur, et redúcent eam in justitia : et cónteret sceléstos, et peccatores simul : et qui dereliquerunt Dóminum, consuméntur.

R. Aliéni non transibunt per Jerúsalem ámplius : * Nam in illa die stillábunt montes dulcédinem, et colles fíent lac et mel, dicit Dóminus. **V.** Deus a Libano véniet, et sanctus de monte umbróso et condénso. Nam. Glória Patri. Nam.

AD LAUDES.

Ant. et Psalm. Miserére, cum reliquis de Psalterio, p. 56.

CAPITULUM. *Isaia 2.*

VENITE, et ascendámus ad montem Dómini, et ad domum Dei Jacob : et docébit nos vias suas, et ambulábimus in sémitis ejus : quia de Sion exhibit lex, et verbum Dómini de Jerúsalem.

Hymnus, En clara vox, ut supra, p. 157.

V. Vox clamántis in desérto : Paráte viam Dómini. **R.** Rectas fácite sémitas ejus.

*Ad Bened. Ant. t. 1. Angelus Dómini * nuntiávit Mariæ, et concépit de Spiritu sancto, allelúia.*

Deinde dicuntur Preces.

Kyrie eléison.

Pater noster.

V. Ego dixi, Dómine, *ut in Psalterio, p. 50.*

ORATIO.

EXCITA, quæsumus Dómine, poténtiam tuam, et veni : ut ab imminéntibus peccatórum nostrórum periculis, te

mereámur protegénte éripi, te liberánte salvári. Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Oratio Dominicæ præterita semper dicitur per Hebdomadam in feriali Officio, quando propria non assignatur. Et ad Horas Ant. sumuntur de Laudibus Dominicæ præcedentis, quando ad Laudes Fertiæ non assignantur propriæ.

Hodie dicitur Officium Defunctorum.

AD PRIMAM.

Ant. In illa die.

Capitulum, Pacem et veritatem, ut in Psalterio, p. 34.

R. br. Christe Fili Dei vivi, * Miserére nobis. *Repetitur, Christe Fili Dei vivi, miserére nobis. V.* Qui ventúrus es in mundum. Miserére nobis. Glória Patri. Christe Fili Dei vivi, miserére nobis.

V. Exúrge Christe, ádjuva nos. **R.** Et libera nos propter nomen tuum.

Deinde Preces, ut in Psalterio in feriali Officio, p. 34.

Ad Absolutionem Capituli Dómine miserére, ut in Psalterio, p. 36.

AD TERTIAM.

Ant. Jucundáre.

CAPITULUM. *Jerem. 23.*

ECCE dies véniunt, dicit Dóminus : et suscitábo David germen justum, et regnabit Rex, et sapiens erit : et faciet iudicium et justitiam in terra.

R. br. Veni ad liberándum nos, * Dómine Deus virtútum. Veni. **V.** Osténde faciém tuam,

et salvi éri-

virtútum.

V. Timéb-

suum Dóm-

reges terræ

Post **R.**

eléison. Chr-

eléison.

Pater nos-

V. Dómin-

ut in Psalter-

AD

Ant. Ecce

CAPITULUM

ix diébus ill-

et Israel h-

er : et hoc

rocábunt eur-

poster.

R. br. Oste-

ne, * Mise-

osténde. **V.**

a nobis. Mi-

ia Patri. Oste-

V. Memént-

n beneplác-

. Visita nos

Deinde Kyrie

salterio, p.

AD I

Ant. Ecce

CAPITULUM

PROPE est u-

ejus, et di-

abúntur. M-

Dóminus Jaco-

itur.

R. br. Super-

rietur Dómi-

Et glória ej-

br. Orietur I-

atri. Super t-

V. Veni Dón-

ente éripi, te
Qui vivis et
atre.

æ præterita
er Hebdoma-
cio, quando
natur. Et ad
natur de Lau-
præcedentis,
s Ferie non
ia.

Officium De-

AM.

cem et veri-
erio, p. 34.

ili Dei vivi,*
petitur, Chre-

miserere no-
us es in mun-

nobis. Glória
ili Dei vivi,

iste, áduva
nos propter

ut in Psalte-
cio, p. 34.

em Capituli
ut in Psal-

AM.

e.

rem. 23.

nt, dicit Dó-

citábo David

et regnábit

erit : et faciet

am in terra.

liberándum

us virtutum.

ficiem tuam,

et salvi érimus. Dómine Deus
virtutum. Glória Patri. Veni.

ŷ. Timébunt Gentes nomen
tuum Dómine. ŷ. Et omnes
reges terræ glóriam tuam.

Post ŷ. br. dicitur Kyrie
eléison. Christe eléison. Kyrie
eléison.

Pater noster.

ŷ. Dómine Deus virtutum,
ut in Psalterio, p. 39.

AD SEXTAM.

Ant. Ecce Dóminus.

CAPITULUM. Jerem. 23.

ix diébus illis salvábitur Juda,
et Israel habitábit confidén-
ter; et hoc est nomen quod
vocábunt eum, Dóminus justus
noster.

ŷ. br. Osténde nobis Dómi-
ne, * Misericórdiam tuam.

Osténde. ŷ. Et salutáre tuum
nobis. Misericórdiam. Gló-
ria Patri. Osténde.

ŷ. Meménto nostri Dómine
in beneplácito pópuli tui.

Visita nos in salutári tuo.

Deinde Kyrie eléison, ut in
Psalterio, p. 42.

AD NONAM.

Ant. Ecce véniet.

CAPITULUM. Isaíæ 14.

Drope est ut véniat tempus
ejus, et dies ejus non elon-
gábuntur. Miserébitur enim
Dóminus Jacob, et Israel salvá-
bitur.

ŷ. br. Super te Jerúsalem, *

erietur Dóminus. Super te.

Et glória ejus in te vidébi-
tur. Oriétur Dóminus. Glória

Patri. Super te.

ŷ. Veni Dómine, et noli tar-

dáre. ŷ. Reláxa facinora plebi
tuæ.

Deinde Kyrie eléison, ut in
Psalterio, p. 45.

AD VESPERAS.

Ant. Inclínávit.

Psalm. Diléxi, cum reliquis
de Psalterio, p. 126.

CAPITULUM. Gen. 49. b

NON auferétur sceptrum de
Juda, et dux de fémore
ejus, donec véniat qui mittén-
dus est : et ipse erit expectá-
tio Géntium.

Hymnus, Créator alme side-
rum, ut supra, p. 151.

ŷ. Roráte celi désuper, et
nubes pluant justum. ŷ. Ape-
riátur terra, et gérmínet Sal-
vatórem.

Ad Magnif. Ant. t. 1. l. Leva
Jerúsalem * óculos tuos, et vi-
de poténtiam Regis : ecce Sal-
vátor venit sólvere te a vincu-
lo.

Deinde dicitur Kyrie eléison,
cum Precibus, ut supra in Psal-
terio, p. 128.

Capitula prædicta dicuntur
in seriali Officio usque ad Vigi-
liam Nativitatis Domini exclu-
sive.

FERIA TERTIA.

De Isaia Prophéta.

LECTIO I. Cap. 2.

VERBUM, quod vidit Isaías,
filius Amos, super Juda,
et Jerúsalem. Et erit in novís-
simis diébus præparátus mons
domus Dómini in vértice món-
tium, et elevábitur super colles;
et fluent ad eum omnes gentes.
Et ibunt pópuli multi, et di-

cent : Venite, et ascendamus ad montem Dómini, et ad domum Dei Jacob; et docébit nos vias suas, et ambulabimus in sémitis ejus : quia de Sion exíbit lex, et verbum Dómini de Jerúsalem.

ñ. Montes Israel, ramos vestros expándite, et floréte, et fructus fácite : * Prope est ut véniat dies Dómini. †. Roráte cœli désuper; et nubes pluant justum : aperiátur terra, et gérmínet Salvatórem. Propé est.

LECTIO II.

ET judicábit Gentes, et árguet pópulos multos; et confidábunt gládios suos in vómeres; et lanceas suas in falces : non levábit gens contra gentem gládium, nec exercebúntur ultra ad prælium. Domus Jacob, venite, et ambulémus in lúmine Dómini. Projecisti enim pópulum tuum, domum Jacob : quia repléti sunt ut olim, et áugures habuerunt ut Philístiim, et púeris aliénis adhæserunt.

ñ. Erúmpant montes jucunditatem, et colles justitiam, * Quia lux mundi Dóminus cum poténtia venit. †. De Sion exíbit lex, et verbum Dómini de Jerúsalem. Quia.

LECTIO III.

REPLETA est terra argénto et auro; et non est finis thesaurórum ejus : et repléta est terra ejus equis; et innumerábiles quadrigæ ejus. Et repléta est terra ejus idólis : opus

mánuum suárum adoráverunt, quod fecérunt digiti eórum. Et incurvávít se homo, et humiliátus est vir : ne ergo dimittas eis.

ñ. Ecce ab Austro vénio, ego Dóminus Deus vester : * Visitáre vos in pace. †. Aspiciam vos, et créscere faciám : multiplicabímíni, et firmábo pactum meum vobiscum. Visitáre. Glória Patri. Visitáre.

Ad Bened. Ant. t. 1. Antequam convenirent, * inventa est María habens in útero de Spíritu sancto, allelúia.

Deinde Kyrie eléison, ut supra, p. 58.

Ad Magnif. Ant. t. 4. Quæríte Dóminum, * dum inveniri potest : invocáte eum, dum prope est, allelúia.

Deinde Kyrie eléison, ut supra, p. 128.

FERIA-QUARTA.

De Isaiá Prophéta.

LECTIO I: Cap. 3.

ECCE enim Dominátor Dóminus exercituum áuferet a Jerúsalem et a Juda válidum et fortem, omne robur panis, et omne robur aquæ : fortem, et virum bellatórem, júdicem, et Prophétam, et ariolum, senem : príncipem super quinquaginta, et honorábilem vultu, et consiliárium, et sapientem de architèctis, et prudentem eloquii mystici. Et dabo púeros príncípes eórum, et femináti dominabúntur eis.

ñ. Rex noster advéniat Christus, * Quém Joánnēs prædica-

vit Agnus
†. Super ip
ges os suu
precabúntu

I

Et irruet

E rum, c

próxim

bitur puer

ignóbilis co

prehéndet

suum domé

Vestimentu

esto noster,

sub manu t

die illa dice

dicus, et in

panis, neq

nolite const

pem pópuli.

ñ. Ante m

phetávit Ez

tam clausan

sæcula ex e

salúte mund

clausa, demó

quia post p

virgo. †. Po

Dóminus sol

am. Et erat.

LE

uit enim

R das cónce

rum et ad

contra Dómi

ent oculos

agnitio vultu

lit eis : et

quasi Sódome

et abscondé

orum, quón

is mala. Dic

ene, quón

adoraverunt,
digiti eorum.
homo, et hu-
: ne ergo di-

stro venio. ego
vester: * Visi-
. y. Aspiciam
faciam: mul-
firmabo pa-
obiscum. Visi-
i. Visitare.
nt. t. 1. Ante-
nt, * inven-
s in utero de-
llelúia.

elélison, ut su-

nt. t. 4. Qua-
dum inveni-
te gum, dum
ia.

elélison, ut su-

UARTA.

Propheta.

Cap. 3.

minátor Dómi-

ium auferet

Juda válidum

robur panis,

quæ: fortem,

rem, júdiceam

et ariokum, d-

im super quib-

orabilem vul-

um, et sapien-

is, et prudén-

stici. Et dabi-

eorum, et el-

buntur eis.

adveniet Chri-

stus pñies pradi-

vit Agnum esse venturum.
y. Super ipsum continébunt re-
ges os suum, ipsum Gentes de-
precabuntur. Quem.

LECTIO II.

Et irruet pópulus, vir ad vi-
rum, et unusquisque ad
próximam suam: tumultuá-
bitur puer contra senem, et
ignóbilis contra nóbilem. Ap-
prehéndet enim vir fratrem
suum domésticum patris sui:
Vestimentum tibi est, princeps
esto noster, ruína autem hæc
sub manu tua. Respondébit in
die illa dicens: Non sum mé-
dicus, et in domo mea non est
panis, neque vestimentum:
nolite constituere me princi-
pem pópuli.

ñ. Ante multum tempus pro-
phetávit Ezéchiel: Vidi por-
tam clausam, ecce Deus ante
sæcula ex ea procedébat pro
salute mundi: * Et erat iterum
clausa, démonstrans Virginem,
quia post partum permánsit
virgo. y. Porta quam vidisti,
Dóminus solus transibit per il-
lam. Et erat.

LECTIO III.

Pur enim Jerúsalem, et Ju-
das concidit: quia lingua
eorum et adinventiones eorum
contra Dóminum, ut provocá-
rent oculos majestátis ejus.
Ignitio vultus eorum respón-
dit eis: et peccátum suum
quasi Sódoma prædicaverunt,
et abscondérunt: vae animæ
eorum, quóniam reddita sunt
eis mala. Dicite justo quóniam
bene, quóniam fructum adin-

ventionum suarum comedet.
Vae impio in malum: retribu-
tio enim manuum ejus fiet ei.

ñ. Ecce dies veniunt, dicit
Dóminus, et suscitábo David
germen justum: et regnabit
Rex, et sapiens erit, et faciet
judicium et justitiam in terra: *
Et hoc est nomen quod vocá-
bunt eum: * Dóminus justus
noster. y. In diébus illis sal-
vabitur Juda, et Israel habitabit
confidenter: Et hoc. Glória Pa-
tri. Dóminus.

*Ad Bened. Ant. t. 2. De Sion *
exibit lex, et verbum Dómini
de Jerúsalem.*

*Deinde Kyrie elélison, ut su-
pra, p. 58.*

*Ad Magnif. Ant. t. 3. Vé-
niet * fortior me post me, cu-
jus non sum dignus sölvere
corrigiam calcéamentórum.*

*Deinde Kyrie elélison, ut su-
pra, p. 128.*

FERIA QUINTA.

De Isaia Propheta.

LECTIO I. Cap. 4.

Et apprehéndent septem mu-
lières virum unum in die
illa, dicéntes: Panem nostrum
comedimus, et vestimentis no-
stris operiemur: tantummodo
invocétur nomen tuum super
nos, aufer oppróbrium no-
strum. In die illa erit germen
Dómini in magnificéntia, et
glória, et fructus terræ subli-
mis, et exultatio his qui sal-
vati fuerint de Israel. Et erit:
Omnis qui relictus fuerit in
Sion, et residuus in Jerúsalem,
sanctus vocabitur, omnis qui

scriptus est in vita in Jerúsalem.

ñ. Súscipe verbum, p. 159.

LECTIO II. *Cap. 5.*

CANTABO dilécto meo cánti-cum patruélis mei vineæ suæ, Vineá facta est dilécto meo in cornu ólei. Et sepivit eam, et lápides elégit ex illa, et plantávit eam eléctam, et ædificávit turrim in médio ejus, et torcular extrúxit in ea; et expectávit ut fáceret uvas, et fecit labrúscas. Nunc ergo habitátóres Jerúsalem, et viri Juda, judicáte inter me et vineam meam. Quid est quod débui ultra fácere vineæ meæ, et non feci ei? an quòd expectávi ut fáceret uvas: et fecit labrúscas?

ñ. Aspiciébam, p. 153.

LECTIO III.

ET nunc osténdam vobis quid ego faciám vineæ meæ: Auferam sepem ejus, et erit in direptionem: díruam macériam ejus, et erit in conculcaciónem. Et ponam eam desértam: non putábitur, et non fodiétur: et ascéndent vepres et spinæ: et núbibus mandábo ne pluant super eam imbrem. Vineá enim Dómini exercituum domus Israel est: et vir Juda, germen ejus delectábile: et expectávi ut fáceret judícium, et ecce iniquitas; et justítiam, et ecce clamor.

ñ. Missus est Gábriel, p. 153.

Ad Bened. Ant. t. 4. Benedicta * tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui.

Deinde Kyrie eléison, p. 58.

Ad Magnif. Ant. t. 4. Expectábo * Dóminum Salvátorem meum, et præstolabor eum dum prope est, allelúia.

Deinde Kyrie eléison, p. 128.

FERIA SEXTA.

De Isaia Prophéta.

LECTIO I. *Cap. 6.*

IN anno, quo mórtuus est rex Ozias, vidi Dóminum sedentem super sólum excélsu[m] et elevátu[m]: et ea, quæ sub ipso erant, replébant templum. Séraphim stabant super illud: sex alæ uni, et sex alæ alteri: duábus velábant faciém ejus, et duábus velábant pedes ejus, et duábus volábant. Et clamábant alter ad alterum, et dicebant: Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus exercituum; plena est omnis terra glória ejus.

ñ. Ave María, p. 154.

LECTIO II.

ET commóta sunt superliminária cárdu[m] a voce clamántis, et domus repléta est fumo. Et dixi: Væ mihi, quia tácu[i], quia vir pollútus lábiis ego sum, et in médio populi pollúta lábia habéntis ego hábito, et Regem Dóminu[m] exercituum vidi óculis meis. Et volávit ad me unus de Séraphim, et in manu ejus cálculus, quem fórcipe túlerat de altári. Et tétigit os meum, et dixit: Ecce tétigit hoc lábia tua, et auferétur iniquitas tua, et peccátum tuum mundábitur.

ñ. Salvátorem, p. 154.

ET audiv centi quis ibit n ego, mitte et dices p audientes, et videte cognoscere hujus, et a et óculos e videat ocul suis audiat, ligat, et cor eum.

ñ. Obsecr Ad Benedic véniet * Deus David sedént lúia.

Deinde Kyrie eléison, p. 58.

Ad Magnificat. Egypto * v am: véniet tuum.

Deinde Kyrie eléison, p. 128.

SA De Isaia

LECTIO I. factume filii Jóath is Juda, as yrie, et Ph rex Israe d præliandu non potu am. Et nun david, dicent la super Eph am est cor e us, sicut m

LECTIO III.

ET audiui vocem Dómini dicentis : Quem mittam ? et quis ibit nobis ? Et dixi : Ecce ego, mitte me. Et dixit : Vade, et dices pópulo huic : Audite audientes, et nolite intelligere : et videte visionem, et nolite cognoscere. Excæca cor pópuli hujus, et aures ejus ágrava, et oculos ejus claude : ne forte videat oculis suis, et auribus suis audiat, et corde suo intelligat, et convertátur, et sanem eum.

ŷ. Obsecro Dómine, p. 154.

Ad Bened. Ant. t. 1. Ecce veniet * Deus et homo de domo David sedere in throno, allelúia.

Deinde Kyrie eléison, ut supra, p. 58.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Ex Egypto * vocávi Filium meum : veniet ut salvet pópulum meum.

Deinde Kyrie eléison, ut supra, p. 128.

SABBATO.

De Isaia Prophéta.

LECTIO I. *Cap. 7.*

ET factum est in diébus Achaz : filii Jóathan, filii Ozia regis Juda, ascéndit Rasin rex syriæ, et Phácee filius Romæ rex Israel, in Jerúsalem, et præliándum contra eam : et non potuerunt debellare eam. Et nuntiavérunt dómui David, dicentes : Requiévit Syria super Ephraim, et commóvis, sicut movéntur ligna sil-

várum a facie venti. Et dixit Dóminus ad Isaíam : Egrédere in occúrsum Achaz tui, et qui derelictus est Jasub filius tuus, ad extrémum aquæductus piscinæ superiôris in via Agri fulónis.

ŷ. Ecce virgo, p. 155.

LECTIO II.

ET dices ad eum : Vide ut sis leas : noli timére, et cor tuum ne formidét a duábus caudis titiónum fumigántium istórum, in ira furóris Rasin regis Syriae, et filii Romelie : eo quòd consilium inierit contra te Syria in malum Ephraim, et filius Romelie, dicentes : Ascendámus ad Judam, et suscitémus eum, et avellámus eum ad nos, et ponámus regem in médio ejus filium Tábeel.

ŷ. Audite verbum, p. 155.

LECTIO III.

ET adjécit Dóminus loqui ad Achaz, dicens : Pete tibi signum a Dómino Deo tuo in profúndum inférni, sive in excésum súpra. Et dixit Achaz : Non pétam, et non tentábo Dóminum. Et dixit : Audite ergo domus David : Numquid parúm vobis est moléstos esse hominibus, quia molésti estis et Deo meo ? Propter hoc dabit Dóminus ipse vobis signum. Ecce virgo concipiet, et páriet filium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel. Butyrum et mel cómedet, ut sciat reproháre malum, et eligere bonum.

ŷ. Ecce dies veniunt, p. 156.

Ad Bened. Ant. t. 4. Sion noli

timere, * ecce Deus tuus veniet, alleluia.

Deinde Kyrie eleison, ut supra, p. 58.

AD VESPERAS.

CAPITULUM. *Rom.* 15.

FRATRES, quaecumque scripta sunt, ad nostram doctrinam scripta sunt: ut per patientiam, et consolationem Scripturarum, spem habeamus.

HYMNUS.

CREATOR alme siderum,
Æterna lux credentium,
Jesu Redemptor omnium,
Intende votis supplicum.

Qui dæmonis ne fraudibus
Periret orbis, impetu
Amoris actus, languidi
Mundi medela factus es.

Commune qui mundi nefas
Ut expiâres, ad Crucem
E Virginis sacraria
Intacta prodia victima.

Cujus potestas gloriæ,
Nomenque cum primum sonat;

Et Caelites, et inferi
Tremēte curvantur genu.

Te deprecamur ultimæ
Magnum dei Jûdicem;
Armis supernæ gratiæ
Defende nos ab hostibus.

Virtus, honor, laus, glória.
Deo Patri cum Filio,
Sancto simul Paracrito,
In sæculorum sæcula.

Amen.

†. Rorate cœli desuper, et
nubes pluant justum. †. Aperiatur terra, et germinet Salvatorem.

Ad Magnif. Ant. t. 7. r Veni
Dómine * visitare nos in pace,
ut lætémur coram te corde
perfecto.

ORATIO.

EXCITA Dómine corda nostra
ad præparandas Unigéniti
tui vias: ut per ejus adventum
purificatis tibi mentibus ser-
vire mereámur. Qui tecum vi-
vit et regnat.

DOMINICA II ADVENTUS.

AD MATUTINUM.

Invitat. Regem venturum
Dóminum, * Venite adorémus.

Psalm. Venite exultémus,
p. 2.

HYMNUS.

VERBUM supernum pródiens
E Patris æterni sinu,
Qui natus orbis subvenis,
Labente cursu temporis.

Illumina nunc pectora,
Tuoque amore concrerem;
Ut cor caduca deserens
Cœli voluptas impleat.

Ut, cum tribunal Jûdicis
Damnabit igni noxios,
Et vox amica debitum
Vocabit ad cœlum pios.

Non esca flammarum nigros
Volvámur inter turbines,
Vultu Dei sed compotes
Cœli fruámur gaudiis.

Patri, simulque Filio,
Tibique sancte Spiritus,
Sicut fuit, sit jûgiter
Sæculum per omne glória.

Amen.

IN I NOCTURNO.

Ant. Veniet ecce Rex.

Psalm. Beatus vir, cum re-
liquis de Psalterio, p. 3;

De Isaia Propheta.

LECTIO I. Cap. 41.

ET egrediatur virga de radice Jesse, et flos de radice ejus ascendet. Et requiescet super eum spiritus Domini; spiritus sapientiae et intellectus, spiritus consilii et fortitudinis, spiritus scientiae et pietatis: et replebit eum spiritus timoris Domini. Non secundum visionem oculorum iudicabit, neque secundum auditum aurium arguet: sed iudicabit in iustitia pauperes, et arguet in aequitate pro mansuetis terrae.

¶ Jerúsalem, cito veniet salus tua: quare moerere consumeris? numquid consiliarius non est tibi, quia inproavit te dolor? * Salva te, et libera te, noli timere. ¶ Ego enim sum Dominus Deus tuus, sanctus Israel, Redemptor tuus. Salva te.

LECTIO II.

ET percussit terram virga oris sui, et spiritu labiorum sporum interficiet impium. Et erit iustitia cingulum lumborum ejus, et fides cinctorium renum ejus. Habitabit lupus cum agno, et pardus cum hodo accubabit: vitulus et leo et ovis simul morabuntur, et puer parvulus minabit eos. Vitulus et ursus pascuntur: simul requiescent catuli eorum: et leo quasi bos comedet paleas.

¶ Ecce Dominus veniet, et omnes sancti ejus cum eo, et

erit in die illa lux magna: et exiunt de Jerúsalem sicut aqua munda: et regnabit Dominus in aeternum, * Super omnes Gentes. ¶ Ecce Dominus cum virtute veniet: et regnum in manu ejus, et potestas, et imperium. Super.

LECTIO III.

ET delectabitur infans ab ubere super foramine aspidis: et in caverna reguli, qui ablactatus fuerit, manum suam mittet. Non nocébunt, et non occident in universo monte sancto meo: quia repleta est terra scientia Domini, sicut aquae maris operientes. In die illa radix Jesse, qui stat in signum populorum, ipsum Gentes deprecabuntur, et erit sepulchrum ejus gloriosum.

¶ Civitas Jerúsalem non flere: quoniam doluit Dominus super te, * Et auferet a te omnem tribulationem. ¶ Ecce Dominus in fortitudine veniet: et brachium ejus dominabitur. Et auferet. Glória Patri. Et auferet.

IN II NOCTURNO.

Ant. Gaude et lætare.

Psalm. Conserva, cum reliquis ut in Psalterio, p. 10.

De expositione sancti Hieronymi Presbyteri in Isaiam Prophetam.

LECTIO IV.

Lib. 4. in cap. 11. Isaia.

ET egrediatur virga de radice Jesse. Usque ad principium visionis, vel ponderis Babylonis, quod vidit Isaias

02.4

filius Amos, omnis hæc prophetia de Christo est : quam per partes volumus explanare, ne simul propòsita atque disersa, lectoris confundat memoriâ. Virgam et florem de radice Jesse ipsum Dòminum Judæi interpretantur : quod scilicet in virga regnantis potentia, in flore pulchritudo monstrètur.

℞. Ecce veniet Dòminus protector noster, sanctus Israel, * Corònam regni habens in capite suo. ⁊. Et dominabitur à mari usque ad mare, et à flumine usque ad terminos orbis terrarum. Corònam.

LECTIO V.

Nos autem virgam de radice Jesse sanctam Mariam virginem intelligamus, quæ nullum habuit sibi fruticem coherentem : de qua et suprâ legimus : Ecce virgo concipiet, et pariet filium. Et florem, Dòminum Salvatorem, qui dicit in Cântico canticorum : Ego flos campi, et lilium convallium.

℞. Sicut mater consolatur filios suos, ita consolabor vos, dicit Dòminus : et de Jerúsalem civitate quam elegi, veniet vobis auxilium : * Et videbitis, et gaudèbit cor vestrum. ⁊. Dabo in Sion salutem, et in Jerúsalem glóriam meam. Et videbitis.

LECTIO VI.

SUPER hunc igitur florem, qui de trunco et radice Jesse per Mariam virginem re-

pente consurget, requiescet Spiritus Dòmini : quia in ipso complacuit omnem plenitudinem divinitatis habitare corporaliter : nequâquam per partes, ut in ceteris sanctis : sed juxta Evagélium eorum, quod Hebræo sermone conscriptum legunt Nazaræi : Descendet super eum omnis fons Spiritus sancti : Dòminus autem Spiritus est : et ubi Spiritus Dòmini, ibi libertas.

℞. Jerúsalem plantabis vineam in montibus tuis : exultabis, quoniam dies Dòmini veniet : surge Sion, convertere ad Dòminum Deum tuum : gaudè et lætare Jacob, * Quia de medio Géntium Salvator tuus veniet. ⁊. Exulta satis filia Sion : júbila filia Jerúsalem. Quia. Glória Patri. Quia.

IN III NOCTURNO.

Ant. Gábríel Angelus.

Psalm. Coeli enarrant, cum reliquis ut in Psalterio, p. 11.

Lectio sancti Evagélíi secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 11.

IN illo tempore : Cum audisset Joánnes in vinculis ópera Christi, mittens duos de discipulis suis, ait illi : Tu es, qui venturus es, an álium expectamus? Et reliqua.

Homilia sancti Gregórii Pape.

Homilia 6. in Evangelia post principium.

VISIS tot signis, tantisque virtutibus, non scandalizari quisque pótuit, sed admirari. Sed infidélíum mens

grave i
lit, cum
moriem
lus dici
mus Ch
dæis qu
tibus a
tum qu
est, ut
vitæ mo
tra eum
psit, un
fieri deb
ab homi
randus
nibus et
℞. Eg
Samaria
spicit ad
in Bèthle
aquis re
Tunc salu
quia ecce
rabitur in
ejus, et s
veritate.
nis.

QUID est
qui n
tus in me
jectionem
tatémque
tenter dic
cio, sed
dedignor.
te subsequ
est homin
tem despici
nerantur.
℞. Festi
Dòmine : *
tum. ⁊. V

Hiema

get, requiescet
ni : quia in ipso
mne plenitudi-
s habitare corpo-
aquam per par-
ris sanctis : sed
um eorum, quod
one conscriptum
i : Descendet su-
is fons Spiritus
us autem Spiri-
bi Spiritus Dó-
tas.

m plantabis vi-
ibus tuis : exul-
m dies Dómini
e Sion, conver-
um Deum tuum :
e Jacob, * Quia
ntium Salvátor
v. Exulta satis
ila filia Jerusa-
ria Patri. Quia.
CTURNO.

Angelus.
enarrant, cum
salterio, p. 11.
ti Evangelii
Matthæum.
Cap. 11.

e : Cum audis-
vinculis ópera
duos de disci-
li : Tu es, qui
álum expecta-
.

Gregórii Pape.
n Evangelia
cipium.

nis, tantisque
non scandali-
tuit, sed admi-
delium mens

grave in illo scándalum pertu-
lit, cum eum post tot miracula
moriéntem vidit. Unde et Pau-
lus dicit : Nos autem prædicá-
mus Christum crucifixum, Ju-
dæis quidem scándalum, Gén-
tibus autem stultitiam. Stul-
tum quippe hominibus visum
est, ut pro hominibus auctor
vitæ morerétur : et inde con-
tra eum homo scándalum sum-
psit, unde ei amplius débitor
fieri débuit. Nam tanto Deus
ab hominibus dignius hono-
rándus est, quanto pro homi-
nibus et indigna suscepit.

ñ. Egrediétur Dóminus de
Samaría ad portam, quæ ré-
spicit ad orientem : et véniet
in Bèthlehem, ámbulans super
aquas redemptionis Judæ : *
Tunc salvus erit omnis homo :
quia ecce véniet. ʒ. Et præpa-
rábitur in misericórdia sólium
ejus, et sedébit super illud in
veritate. Tunc salvus erit om-
nis.

LECTIO VIII.

QUID est ergo dicere : Beátus
qui non fúerit scandalizá-
tus in me, nisi apérta voce ab-
jectionem mortis suæ, humili-
tatémque signáre ? Ac si pa-
ténter dicat : Mira quidem fá-
cio, sed abjecta perpeti non
dedignor. Quia ergo moriéndo
te subsequor, cavéndum valde
est hominibus, ne in me mor-
tem despiciant, qui signa ve-
nerántur.

ñ. Festina, ne tardáveris
Dómine : * Et libera pópulum
tuum. ʒ. Veni Dómine, et noli

Hiemalis.

tardáre, reláxa facinora plebi
tuæ. Et libera.

LECTIO IX.

S ED dimissis Joánnis discipu-
lis, quid de eódem Joánnē
turbis dicat, audiámus. Quid
existis in désertum vidére ?
Arúndinem vento agitatam ?
Quod videlicet non asserendo,
sed negádo intulit. Arúndi-
nem quippe mox ut aura con-
tigerit, in partem álteram in-
flectit. Et quid per arúndinem,
nisi carnális ánimus designá-
tur ? Qui mox ut favóre, vel
detractióne tángitur, statim in
partem quámlibet inclinátur.

ñ. Ecce Dóminus véniet cum
splendóre descéndens, et vir-
tus ejus cum eo, * Visitáre pó-
pulum suum in pace, et con-
stituíre super eum vitam sem-
pitérnam. ʒ. Ecce Dóminus
noster cum virtúte véniet. Vi-
sitáre pópulum. Glória Patri.
Visitáre.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 2. Ecce in núbibus
cœli * Dóminus véniet cum po-
testáte magna, alleluia.

Psalm. Dóminus regnávít,
cum reliquis, p. 17.

Ant. ʒ. 7. f Urbs fortitúdi-
nis * nostræ Sion, Salvátor
ponétur in ea murus et ante-
murále : aperite portas quia
nobiscum Deus, alleluia.

Ant. t. 7. r Ecce apparebit *
Dóminus, et non mentiétur :
si moram fécerit, expecta
eum : quia véniet, et non tar-
dábit, alleluia.

Ant. t. 1. Montes et colles * cantábunt coram Deo laudem, et omnia ligna silvárum plaudent mánibus : quóniam véniet Dominátor Dóminus in regnum ætérnum, allelúia, allelúia.

Ant. t. 3. Ecce Dóminus noster * cum virtúte véniet, et illuminábit óculos servórum suórum, allelúia.

CAPITULUM. *Rom. 15.*

FRATRES, Quaecúmque scripta sunt, ad nostram doctrinam scripta sunt : ut per patientiam, et consolatióem Scripturárum, spem habeamus.

HYMNUS.

EN clara vox redárguit Obscúra quæque personans :

Procul fugéntur sómnia :

Ab alto Jesus prómicat.

Mens jam resúrgat tórpida,

Non ámplius jacens humi :

Sidus refúlget jam novum,

Ut tollat omne nóxium.

En Agnus ad nos mittitur

Laxáre gratis débitum :

Omnes simul cum lácrymis

Precémur indulgéntiam :

Ut, cum secúndo fúlserit,

Metúque mundum cínxerit,

Non pro reátu púniat,

Sed nos pius tunc prótegit.

Virtus, honor, laus, glória

Deo Patri cum Filio,

Sancto simul paráclito,

In sæculórum sæcula. Amen.

†. Vox clamántis in desérto :

Paráte viam Dómini. †. Rectas facíte sémitas ejus.

Ad Bened. Ant. t. 1. Joánes autem * cum audisset in vinculis ópera Christi, mittens duos ex discipulis suis, ait illi : Tu es qui ventúrus es, an álium expectámus ?

ORATIO.

EXCITA Dómine, corda nostra ad præparándas Unigéniti tui vias : ut per ejus adventum, purificáti tibi méntibus servíre mereámur. Qui tecum vivit.

AD TERTIAM.

Ant. Urbs fortitúdinis.

Capitulum, Fratres, Quaecúmque, *ut supra.*

†. *br.* Veni ad liberándum nos, * Dómine Deus virtútum. Veni. †. Osténde faciém tuam, et salvi érimus. Dómine Deus virtútum. Glória Patri. Veni.

†. Timébunt Gentes nomen tuum Dómine. †. Et omnes reges terræ glóriam tuam.

AD SEXTAM.

Ant. Ecce apparebit.

CAPITULUM. *Rom. 15.*

DEUS autem patientiæ, et solatii, det vobis idípsum sápere in alterútrum secúndum Jesum Christum : ut unánimes, uno ore honorificétis Deum, et Patrem Dómini nostri Jesu Christi.

†. *br.* Osténde nobis Dómine, * Misericórdiam tuam. Osténde. †. Et salútare tuum da nobis. Misericórdiam. Glória Patri. Osténde.

†. Meménto nostri Dómine in beneplácito pópuli tui. †. Visita nos in salutári tuo.

Ant.

CAPITULUM.

DEUS autem

omnium

déno :

et in vir-

†. *br.*

Oriétur

†. Et gló-

tur. Orié-

†. Dó-

con-

fác-

†.

Ant. E-

reliquis d-

Psalm.

reliquis d-

Capitulum.

cúmque.

Hymnus.

†. Rorát-

bes pluant

terra, et gé-

Ad Magn.

qui ventúr-

expectámus

vidistis : Ad

ri, mórtui r-

evangelizán-

Oratio, E-

nostra, ut s-

Post Vesp.

Vesperæ Dep.

FERIA

De Isa-

LECTIO

NUS Baby-

Isaias fil-

montem ca-

ignum, exal-

panum, et in-

AD NONAM.

Ant. Ecce Dóminus noster.

Capitulum. Rom. 15. c

DEUS autem spei répleat vos omni gáudio et pace in credendo : ut abundétis in spe, et in virtúte Spiritus sancti.

ñ. br. Super te Jerúsalem, * Oriétur Dóminus. Super te.

ñ. Et glória ejus in te vidébatur. Oriétur. Glória. Super te.

ñ. Dómine Deus virtútum condónos. *ñ.* Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

AD VESPERAS.

Ant. Ecce in núbibus, *cum reliquis de Laudibus*, p. 169.

Psal. Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, p. 123.

Capitulum, Fratres, Quæcúmque.

Hymnus, Créator, p. 166.

ñ. Roráte cœli désuper, et nubes pluant justum. *ñ.* Aperiátur terra, et germinet Salvatórem.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Tu es qui ventúrus es, * an álium expectámus? Dicite Joánni quæ vidistis : Ad lumen rédeunt cæci, mórtui resúrgunt, páuperes evangelizántur, allelúia.

Oratio, Excita Dómine corda nostra, *ut supra*, *ad Laudes*.

Post Vesperas diei dicuntur Vesperæ Defunctorum.

FERIA SECUNDA.

De Isaia Prophéta.

LECTIO I. *Cap. 13.*

DONUS Babylónis, quod vidit Isaias filius Amos. Super montem caliginosum leváte signum, exaltáte vocem, leváte manum, et ingrediántur portas

duces. Ego mandávi sanctificátiis meis, et vocávi fortes meos in ira mea, exultántes in glória mea. Vox multitudinis in móntibus, quasi populórum frequentium : vox sónitus regum, Géntium congregátarum.

ñ. Súscipe verbum, p. 159.

LECTIO II.

DOMINUS exercituum præcepit militiæ belli, veniéntibus de terra procul a summitáte cœli : Dóminus, et vasa furóris ejus, ut dispérdat omnem terram. Ululáte, quia prope est dies Dómini : quasi vastitas a Dómino véniet. Propter hoc omnes manus dissolvéntur, et omne cor hóminis contabéscet, et conterétur. Tor-siões et dolóres tenébunt : quasi partúriens dolébunt, unusquisque ad próximum suum stupébit, fácies combústæ vultus eórum.

ñ. Læténtur cœli, p. 159.

LECTIO III.

ECCE dies Dómini véniet, crudélis, et indignationis plenus, et iræ, furorisque, ad ponéndam terram in solitudinem, et peccatóres ejus conteréndon de ea. Quóniam stellæ cœli, et splendor eárum non expándent lumen suum : obtenebrátus est sol in ortu suo, et luna non splendébit in lúmine suo. Et visitábo super orbis mala, et contra ímpios iniquitátem eórum, et quiéscere fáciem superbíam infidélium, et arrogantiam fortium humiliábo.

ñ. Alióni, p. 160.

AD LAUDES.

Ant. et Psalm. Miserere mei, cum reliquis de Psalterio, p. 58.

CAPITULUM. *Isaia. 2.*

VENITE, et ascendamus ad montem Domini, et ad domum Dei Jacob : et docebit nos vias suas, et ambulabimus in semitis ejus : quia de Sion exhibit lex, et verbum Domini de Jerusalem.

Hymnus, En clara vox, p. 170.

¶ Vox clamantis in deserto : Parate viam Domini. R. Rectas facite semitas ejus.

*Ad Bened. Ant. t. 7. r De celo veniet * Dominator Dominus, et in manu ejus honor et imperium.*

Deinde Kyrie eleison, p. 58.

ORATIO.

EXCITA Domine, corda nostra ad preparandas Unigeniti tui vias : ut per ejus adventum purificatis tibi mentibus servire mereamur. Qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus sancti Deus.

Hodie dicitur Officium defunctorum.

AD HORAS.

Ant. de Laudibus Dominice precedentis. Capitula et Responsoria brevia ut in Psalterio tempore Adventus.

In R. brevis ad Primam, loco ¶ Qui sedes, dicitur ¶ Qui venturus es in mundum.

AD VESPERAS.

Ant. Inclinauit.

Psalm. Diléxi, cum reliquis de Psalterio, p. 126.

CAPITULUM. *Genes. 49. b*

Non auferetur sceptrum de Juda, et dux de femore ejus, donec veniat qui mittendus est : et ipse erit expectatio Gentium.

Hymnus, Creator alme, ut supra, p. 166.

¶ Rorate celi desuper, et nubes pluant justum. R. Aperiat terra, et germinet Salvatorem.

*Ad Magnif. Ant. t. 4. Ecce veniet Rex * Dominus terra, et ipse auferet jugum captivitatis nostrae.*

Deinde Kyrie eleison, ut supra, p. 128.

FERIA TERTIA.

De Isaia Propheta.

LECTIO I. *Cap. 14.*

PROPE est ut veniat tempus ejus : et dies ejus non elongabuntur. Miserabitur enim Dominus Jacob, et eliget adhuc de Israel, et requiescere eos faciet super humum suam : adjungetur advena ad eos, et adherabit domui Jacob. Et tenebunt eos populi, et addicient eos in locum suum : et possidebit eos domus Israel super terram Domini in servos et ancillas : et erunt capientes eos qui se ceperant, et subicient exactores suos.

¶ Montes Israel, p. 162.

LECTIO II.

Et erit in die illa, cum requiem dederit tibi Deus a labore tuo, et a concussione tua, et a servitute dura, quam ante servisti : sumes parabo-

lam istam lenis, et scivit exatum? Conlum impionantium, in indignabili, su re Gentes, deliter.

¶ Erum

QUOMODO luciferis? corruvulnerabasbas in cor conscendant exaltabo só in monte tribus Aquil per altitudinis ero Altis ad infernum fundum lac

¶ Ecce a

*Ad Benedicte * Jerusalem, et gloriabitur.*

Deinde Kyrie eleison, p. 58.

*Ad Magnificam clamantis * in viam Domini mitas Dei no*

Deinde Kyrie eleison, p. 128.

FERIA

De Isaia

LECTIO

EMITTE AGNEM minatore

lam istam contra regem Baby-
lonis, et dices : Quomodo ces-
savit exactor, quiévit tribú-
tum? Contrivit Dóminus bácu-
lum impiórum, virgam domi-
nantium, cadéntem pópulos
in indignatióne, plaga insa-
nabili, subjiciéntem in furó-
re Gentes, persequéntem cru-
déliter.

ñ. Erumpant montes, p. 162.

LECTIO III.

QUOMODO cecidisti de celo
lúcifer, qui mane oriebá-
ris? corruisti in terram, qui
vulnerábas Gentes? qui dicé-
bas in corde tuo : In cælum
conscéndam, super astra Dei
exaltábo solum meum, sedébo
in monte testaménti, in laté-
ribus Aquihónis. Ascéndam su-
per altitúdinem núbium, simi-
lis ero Altíssimo. Verámtenen
ad inférnum detráheris in pro-
fúndum laci.

ñ. Ecce ab Austro, p. 162.

Ad Bened. Ant. t. 4. Super
te * Jérusalem oriétur Dómi-
nus, et glória ejus in te vidé-
bitur.

Deinde Kyrie eléison, ut su-
pra, p. 58.

Ad Magnif. Ant. t. 5. Vox
clamántis * in desérto : Paráte
viam Dómini, rectas fácite sé-
mitas Dei nostri.

Deinde Kyrie eléison, ut su-
pra, p. 28.

FERIA QUARTA.

De Isaia Prophéta.

LECTIO I. Cap. 16.

ERITE Agnum Dómine Do-
minatorem terræ, de petra

desérti ad montem filiae Sion.
Et erit : Sicut avis fugiens, et
pulli de nido avolantes, sic
erunt filiae Moab in transcensu
Arnon. In consilium, coge con-
cilium : pone quasi noctem
umbram tuam in meridie : ab-
scónde fugientes, et vagos ne
prodas. Habitábunt apud te
prófugi mei : Moab esto latibulum
eorum a fácie vasta-
tórís.

ñ. Rex noster, p. 162.

LECTIO II.

FINITUS est enim pulvis, con-
summátus est miser, de-
fécit qui conculcábat terram.
Et præparábitur in misericór-
dia solum, et sedébit super
illud in veritate in tabernáculo
David, júdicans et quærens jú-
dicium, et velócliter reddens
quod justum est. Audivimus
superbiam Moab, superbus est
valde : superbia ejus, et arro-
gántia ejus, et indignatió ejus
plus quam fortitúdo ejus.

ñ. Ante multum, p. 163.

LECTIO III.

PERCIRCO ululábit Moab ad Moab,
univérsum ululábit : his, qui
lætántur super muros cocti lá-
teris, loquimini plagas suas.
Quóniam suburbána Hésebon
desérta sunt, et vineam Sába-
ma Dómini Géntium excidé-
runt : flagélla ejus usque ad
Jazer pervenérunt : erravérunt
in desérto, propágines ejus re-
lictæ sunt, transierunt mare.

ñ. Ecce Dóminus, p. 167.

Ad Bened. Ant. t. 8. Ecce
ego mitto * Angelum meum,

qui præparabit viam meam ante faciem tuam.

Deinde Kyrie eleison, ut supra, p. 58.

Ad Magnif. Ant. t. 4. Sion renovaberis, * et videbis justum tuum; qui venturus est in te.

Deinde Kyrie eleison, p. 128.

FERIA QUINTA.

De Isaia Propheta.

LECTIO I. *Cap. 19.*

ONUS Egypti. Ecce Dominus ascendet super nubem levem, et ingreditur Egyptum, et commovebuntur simulacra Egypti a facie ejus, et cor Egypti tabescet in medio ejus. Et concurrere faciam Egyptios adversus Egyptios: et pugnabit vir contra fratrem suum, et vir contra amicum suum, civitas adversus civitatem, regnum adversus regnum.

¶ Jerusalem, p. 167.

LECTIO II.

ET dirumpetur spiritus Egypti in visceribus ejus, et consilium ejus præcipitabo: et interrogabunt simulacra sua, et divinos, suos, et pythones, et ariolos. Et tradam Egyptum in manu dominorum crudelium, et rex fortis dominabitur eorum, ait Dominus Deus exercituum. Et arcescet aqua de mari; et fluvius desolabitur, atque siccabitur. Et deficient flumina; attenuabuntur, et siccabuntur rivi aggerum.

¶ Ecce Dominus, p. 167.

LECTIO III.

STULTI principes Taneos, sapientes consilarii Pharaonis

dedērunt consilium insipiens. Quomodo dicētis Pharaoni: Filius sapientium ego, filius regum antiquorum? Ubi nunc sunt sapientes tui? Annuntient tibi, et indicent quid cogitaverit Dominus exercituum super Egyptum. Stulti facti sunt principes Taneos, emarcuerunt principes Memphicos, deceperunt Egyptum, angulum populorum ejus.

¶ Civitas Jerusalem, p. 167.

Ad Bened. Ant. t. 8. f Tu es qui venturus es * Domine, quem expectamus, ut salvum facias populum tuum.

Deinde Kyrie eleison, ut supra, p. 58.

Ad Magnif. Ant. t. 4. Qui post me veniet, * ante me factus est: cuius non sum dignus calceamenta solvere.

Deinde Kyrie eleison, ut supra, p. 128.

FERIA SEXTA.

De Isaia Propheta.

LECTIO I. *Cap. 24.*

ECCE Dominus dissipabit terram, et nudabit eam, et affliget faciem ejus, et disperget habitatores ejus. Et erit sicut ut populus; sic sacerdos: et sicut servus, sic dominus ejus: sicut ancilla, sic domina ejus: sicut emens, sic ille qui vendit: sicut foenerator, sic is qui mutuum accipit: sicut qui rogit, sic qui debet. Dissipatione dissipabitur terra; et de reptione prædabitur: Dominus enim locutus est verbum hoc. ¶ Ecce veniet, p. 168.

LUXIT, et infirmata terræ. Et t habitatōrib grēssi sunt jus, dissipāpiternum. ctio vorābit bunt habitā insānient c linquēntur ¶. Sicut p. 168.

LUXIT vind vitis, in qui lætabā gaudium tyr sōnitus lætā dulcedo cith non bibent pōtio bibent est civitas va omnis domus Clamor erit tēis: desētia translātum e Relicta est i et caldmitas Quia hæc er ræ, in medio modo si pā remanserunt olea; et racē nita vindēmie cent suam, a eum glorificā nus, hīnient hœc in doctri minum: In i men Dōmini I

LECTIO II.

LUXIT, et defluxit terra, et infirmata est : defluxit orbis, infirmata est altitudo populi terrae. Et terra infecta est ab habitatoribus suis : quia transgressi sunt leges, mutaverunt jus, dissipaverunt fœdus sempiternum. Propter hoc maledictio vorabit terram, et peccabunt habitatores ejus : ideoque insipienter cultores ejus, et relinquentur homines pauci.

¶ Sicut mater consolatur, p. 168.

LECTIO III.

LUXIT vindemia, infirmata est vitis, ingemuerunt omnes qui lætabantur corde. Cessavit gaudium tympanorum, quievit sonitus lætantium, conticuit dulcedo citharæ. Cum canticum non bibent vinum : amara erit potio bibentibus illam. Attrita est civitas vanitatis, clausa est omnis domus nullo introeunte. Clamor erit super vino in plateis : deserta est omnis lætitia : translatum est gaudium terræ. Relicta est in urbe solitudo, et calamitas opprimit portas. Quia hæc erunt in medio terræ, in medio populorum : quomodo si paucae olivæ quæ remanserunt, excutiantur ex olea ; et racemi, cum fuerit finita vindemia. Hi levabunt vocem suam, atque laudabunt : cum glorificatus fuerit Dominus, hincient de mari. Propter hoc in doctrinis glorificatio Domini : in insulis maris nomen Domini Dei Israel. A fini-

bus terræ laudes audivimus, gloriâ justî.

¶ Jerusalem plantabis vineam, p. 168.

Ad Bened. Ant. t. 1. f. Dicite : * Pusillânimies confortâmini ; ecce Dominus Deus noster veniet.

Deinde Kyrie eleison, ut supra, p. 58 :

*Ad Magnif. Ant. t. 7. + Cantate Domino * canticum novum : laus ejus ab extremis terræ.*

Deinde Kyrie eleison, ut supra, p. 128 :

SABBATO.

De Isala Propheta.

LECTIO I: Cap. 23.

DOMINE, Deus meus es tu, exaltabo te, et confitebor nomini tuo : quoniam fecisti mirabilia, cogitationes antiquas fideles, ameni. Quia posuisti civitatem in tumulum, urbem fortem in ruinam, domum alienorum : ut non sit civitas, et in sempiternum non ædificetur. Super hoc laudabit te populus fortis, civitas Gentium robustarum timebit te. Quia factus es fortitudo pauperi, fortitudo egeno in tribulatione sua : spes a turbine, umbraculum ab æstu.

¶ Egrediatur Dominus, p. 169.

LECTIO II:

SPIRITUS enim robustorum quasi turbo impellens parietem. Sicut æstus in siti, tumultum alienorum humilabis : et quasi calore sub nube tor-

rénre propáginem fórtium marcéscere fácies. Et fáciét Dóminus exercítuum ómnibus pópulis in monte hoc convívium pinguium; convívium vindémíæ, pinguium medullatórum, vindémíæ defæcátæ. Et præcipitábit in monte isto fáciem vínculi colligátí super omnes pópulos, et telam quam órditus est super omnes nátiónes.

ñ. Festína, p. 169.

LECTIO III.

PRÆCIPITABIT mortem in sempitérnum : et áuferet Dóminus Deus lácrymam ab omni fácie : et opprobrium pópuli sui áuferet de univérsa terra : quia Dóminus locútus est. Et dicet in die illa : Ecce Deus noster iste, expectávimus eum, et salvábit nos : iste Dóminus, sustinúimus eum, exultávimus, et lætábimur in salutári ejus. Quia requiescet manus Dómini in monte isto : et tritúrabitur Moab sub eo, sicuti terúntur páleæ in plaustro. Et exténdet manus suas sub eo, sicut exténdit natans ad natándum : et humiliábit glóriam ejus cum allisióne mánuum ejus. Et muniménta sublimium murórum tuórum concident, et humiliabúntur, et detrahéntur in terram usque ad púlverem.

ñ. Ecce Dóminus véniet, p. 167.

Ad Bened. Ant. t. 2. Levábit Dóminus signum * in nátióibus, et congregábit dispérsos Israel.

Deinde Kyrie eléison, ut supra, p. 58.

AD VESPERAS.

CAPITULUM. *Philip. 4.*

FRATRES, Gaudéte in Dómino semper : iterum dico, gaudéte. Modéstia vestra nota sit ómnibus hominibus : Dóminus enim prope est.

HYMNUS.

CREATOR alme siderum, Ætérna lux credéntium, Jesu redémptor ómnium, Inténde votis súpplicum.

Qui dæmonis ne fráudibus Periret orbis, impetu Amóris actus, lánguidi Mundi medéla factus es.

Commúne qui mundi nefas Ut expiáres, ad Crucem E Virginis sacrário Intácta prodís víctima.

Cujus potéstas glóriæ, Noménque cum primum sonat;

Et Cœlites, et inferi Treménte curvántur genu.

Te deprecámur últimæ Magnum diéi Júdicem; Armis supérnæ grátie Defénde nos ab hóstibus.

Virtus, honor, laus, glória Deo Patri cum Filio, Sancto simul Paráclito, In sæculórum sæcula.

Amen.

ñ. Roráte cœli désuper, et nubes pluánt justum. ñ. Aperriátur terra, et gérmínet Salvatórem.

Ad Magnif. Ant. t. 1. Ante me * non est formátus Deus, et post me non erit : quia mún-

curvabitur
stabitur on

AUREM tuam
mine, p
cómmoda :
ténèbras gr
illóstra. Qu
cum Deo Pa
DOMINICA

AD M
Invitat. P
minus : * Ve
Et dicitur
Nativitatis I
Psalm. V

p. 2.

VERBUM SU
E Patris
Qui natus or
Labénte curs
Illúmina n
Tuoque amór
Ut cor cadúc
Cœli volúptas
Ut, cum tr
Dannábit ign
Et vox amíca
Vocábit ad co
Non esca fl
Volvámur int
Vultu Dei sed
Cœli fruámur
Patri, simú
Tibique sanct
Sicut fuit, sit
Sæculum per o
Amen.

IN I M
Ant. Véniet
Psalm. Beat
quis ut in Pa

curvabitur omne genu, et confitebitur omnis lingua.

ORATIO.

Aurem tuam, quæsumus Domine, precibus nostris accommoda: et mentis nostræ tenebras gratia tuæ visitationis illustra. Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

DOMINICA III ADVENTUS.

AD MATUTINUM.

Invitat. Prope est jam Dominus: * Venite, adoremus.

Et dicitur usque ad Vigiliam Nativitatis Domini exclusive.

Psalm. Venite, exultemus; p. 2.

HYMNUS.

Verbum supernum prodiens

Ex Patris æterni sinu;

Qui natus orbi subvenis,
Labente cursu temporis.

Illumina nunc pectora,
Tuoque amore concrema;

Ut cor caduca deserens

Cæli voluptas impleat.

Ut, cum tribunal Iudicis

Damnabit igni noxios,

Et vox amica debitum

Vocabit ad cælum pios.

Non esca flammarum nigros

Volvamur inter turbines,

Vultu Dei sed compotes

Cæli fruamur gaudiis.

Patri, simulque Filio,

Tibi que sancte Spiritus,

Sicut fuit, sit iugiter

Sæculum per omne gloria.

Amen.

IN I NOCTURNO.

Ant. Veniet ecce Rex.

Psalm. Beatus vir, cum reliquis ut in Psalterio, p. 3.

De Isaia Propheta.

LECTIO I. Cap. 26.

In die illa cantabitur canticum istud in terra Juda: Urbs fortitudinis nostræ Sion Salvator, ponetur in ea murus et antemurale. Aperite portas, et ingrediatur gens justa, custodiens veritatem. Vetus error abiit: servabis pacem; pacem, quia in te speravimus. Sperastis in Domino in sæculis æternis, in Domino Deo forti in perpetuum. Quia incurvabit habitantes in excelsis, civitatem sublimem humiliabit. Humiliabit eam usque ad terram, detrahet eam usque ad pulverem. Conculcabit eam pes, pedes pauperis, gressus egenorum.

¶. Ecce apparebit Dominus super nubem candidam, * Et cum eo sanctorum millia: et habebit in vestimento, et in femore suo scriptum: Rex regum, et Dominus dominantium. ¶. Apparebit in finem, et non mentietur: si moram fecerit, expecta eum, quia veniens, veniet. Et cum eo.

LECTIO II.

Semita justi recta est, rectus callis justi ad ambulandum. Et in semita iudiciorum tuorum Domine sustinimus te: nomen tuum, et memoriale tuum in desiderio animæ. Anima mea desideravit te in nocte: sed et spiritu meo in precordiis meis de mane vigilaabo ad te. Cum feceris iudicia tua in terra, iustitiam discent

habitatores orbis. Misereamur impio, et non discet justitiam: in terra sanctorum iniqua gessit, et non videbit gloriam Domini.

℟. Bethlechem civitas Dei summi, ex te exiet Dominator Israel, et egressus ejus sicut à principio dierum aeternitatis, et magnificabitur in medio universae terrae: * Et pax erit in terra nostra, dum venerit. ℣. Loquetur pacem in Gentibus, et potestas ejus a mari usque ad mare. Et pax erit in terra.

LECTIO III.

DOMINE exaltetur manus tua, et non videant: videant, et confundantur zelantes populi: et ignis hostes tuos devoret. Domine dabis pacem nobis: omnia enim opera nostra operatus es nobis. Domine Deus noster, possederunt nos domini absque te, tantum in te recordemur nominis tui. Morientes non vivant, gigantes non resurgant: propterea visitasti et contrivisti eos, et perdidisti omnem memoriam eorum.

℟. Qui venturus est, veniet, et non tardabit: et jam non erit timor in finibus nostris: * Quoniam ipse est Salvator noster. ℣. Deponet omnes iniquitates nostras: et projiciet in profundum maris omnia peccata nostra. Quoniam ipse. Gloria Patri. Quoniam ipse.

IN II NOCTURNO.

Ant. Gaude et laetare.

Psalm. Conserva, cum reliquis ut in Psalterio, p. 10.

Sermo sancti Leonis Papae.

LECTIO IV.

Sermo 2. de jejuniis decimimensis, et collectis.

QUOD temporis ratio, et devotio nostrae admonet consuetudo, pastorali vobis, dilectissimi, sollicitudine praedicamus, decimi mensis celebrandum esse jejunium, quo pro consummata perceptione omnium fructuum, dignissime largitori eorum Deo continentiae libamen offertur. Quid enim potest efficacius esse jejunio? cujus observantia appropinquamus Deo, et resistentes diabolo, vitia blanda superamus.

℟. Egypte noli flere, quia Dominator tuus veniet tibi, ante cujus conspectum movebuntur abyssi, * Liberare populum suum de manu potentiae. ℣. Ecce veniet Dominus exercituum, Deus tuus cum potestate magna. Liberare populum.

LECTIO V.

SEMPER enim virtuti cibis jejunium fuit. De abstinencia denique prouident castae cogitationes, rationabiles voluntates, salubriora consilia: et per voluntarias afflictiones caro concupiscentiis moritur, virtutibus spiritus innovatur. Sed quia non solo jejunio animarum nostrarum salus acquiritur: jejunium nostrum misericordius pauperum sup-

pleamus. In quod subtrahatur. Fiat refectio mentia jejuni. ℟. Prope- pus ejus, et gabuntur: minus Jacobur. ℣. Revertere aderebitur Deo.

LESTUDEAMUS. Sion, pudentium paci- egrinus, adje- estiat nudus: ut qui- e justis laborum omni- um hujus p- e eodem reg- ium percipi- quarta igitur- junemus: ud beatum- m pariter v- affragantibus- scimus, imp- r Dominum- ristum, qui- necto Spiritu- saecula saecu- Descendet- ovia in vellu- bus ejus jus- antia pacis. ℣- m omnes reg- servient ei- tri. Orietur.

IN III NO- Ant. Gabriel

pleamus. Impendamus virtuti,
quod subtrahimus voluptati.
Fiat refectio pauperis, absti-
nencia jejunantis.

¶ Prope est ut veniat tem-
pus ejus, et dies ejus non elon-
gabuntur : * Miserebitur Do-
minus Jacob, et Israel salvabi-
tur. †. Revertere virgo Israel,
revertere ad civitates tuas. Mi-
serebitur Dominus.

LECTIO VI.

STUDEAMUS VITARUM defen-
sioni, pupillorum utilitati,
gentium consolationi, dissi-
dentium paci. Suscipiatur pe-
grinus, adjuvetur oppressus,
estiat nudus, foveatur agros-
us : ut quicumque nostrum
e justis laboribus auctori bo-
rum omnium Deo sacrifi-
cium hujus pietatis obtulerit,
eodem regni celestis pre-
mium percipere mereatur.
Quarta igitur et sexta Feria
junemus : Sabbato autem
venerandum Petrum Aposto-
lum pariter vigilemus : cujus
affragantibus meritis, quæ
nescimus, impetrare possimus,
et Dominum nostrum Jesum
Christum, qui cum Patre et
sancto Spiritu vivit et regnat
in secula seculorum, Amen.
¶ Descendat Dominus sicut
fluvius in vellus : * Orietur in
fluvius ejus justitia, et abun-
dantia pacis. †. Et adorabunt
omnes reges, omnes Gen-
tes, et servient ei. Orietur. Gloria
in excelsis Deo.

IN III NOCTURNO.

Ant. Gabriel Angelus.

Psalm. Cœli enarrant, cum
reliquis ut in Psalterio, p. 14.

Lectio sancti Evangelii
secundum Joannem.

LECTIO VII. Cap. 1. c

In illo tempore : Misérunt Ju-
dæi ab Jerosolymis Sacerdó-
tes et Levítas ad Joánnem, ut
interrogarent eum : Tu quis
es ? Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii
Papæ.

Homilia 7. in Evang.

Ex hujus nobis lectionis ver-
bis, fratres charissimi,
Joánnis humilitas commendá-
tur : qui cum tantæ virtutis
esset, ut Christus credi po-
tuisset, elegit sólido subsistere
in se, ne humana opinione
raperetur inaniter super se.
Nam confessus est, et non ne-
gavit : et confessus est : Quia
non sum ego Christus. Sed qui
dixit, Non sum ; negavit plane
quod non erat, sed non negá-
vit quod erat : ut veritatem
loquens, ejus membrum fieret,
cujus sibi nomen fallaciter non
usurparet. Cum ergo non vult
appetere nomen Christi, factus
est membrum Christi : quia
dum infirmitatem suam stú-
duit humiliter agnoscere, il-
lus celsitudinem meruit verá-
citer obtinere.

¶ Veni Domine, et noli
tardare : reláxa facinora plebi
tuæ, * Et révoca dispersos in
terram suam. †. Excita Domine
potentiam tuam, et veni, ut
salvos facias nos. Et révoca
dispersos.

LECTIO VIII.

SED cum ex lectione alia Redemptoris nostri sententia ad mentem reducitur, ex huius lectionis verbis nobis quaestio valde implexa generatur. Alio quippe in loco inquisitus a discipulis Dominus de Eliae adventu, respondit: Elia jam venit, et non cognoverunt eum, sed fecerunt in eum quaecumque voluerunt: et, si vultis scire, Joannes ipse est Elia. Requisitus autem Joannes dicit: Non sum Elia. Quid est hoc, fratres charissimi, quia quod Veritas affirmat, hoc Propheta veritatis negat? Valde namque inter se diversa sunt: Ipse est; et: Non sum. Quomodo ergo Propheta veritatis est, si ejusdem veritatis sermonibus concors non est?

¶ Ecce radix Jesse descendet in salutem populorum, ipsum Gentes deprecabuntur: * Et erit nomen ejus gloriosum. ¶ Dabit ei Dominus Deus sedem David patris ejus, et regnabit in domo Jacob in aeternum. Et erit nomen.

LECTIO IX.

SED si subtiliter veritas ipsa requiratur, hoc quod inter se contrarium sonat, quomodo contrarium non sit, invenitur. Ad Zachariam namque de Joanne Angelus dicit: Ipse praecedet ante illum in spiritu et virtute Eliae. Qui idcirco venturus in spiritu et virtute Eliae dicitur, quia sicut Elia secundum Domini adventum

praevéniet, ita Joannes praevénit primum. Sicut ille praecursor venturus est iudicis, ita iste praecursor est factus Redemptoris. Joannes igitur in spiritu Elia erat, in persona Elia non erat. Quod ergo Dominus fatetur de spiritu, hoc Joannes denegat de persona.

¶ Docébit nos Dominus vias suas, et ambulabimus in semitis ejus: * Quia de Sion exhibit lex et verbum Domini de Jerusalem. Venite, ascendamus ad montem Domini, et ad domum Dei Jacob. Quia, Glória Patri. Quia.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 1. Veniet Dominus, et non tardabit, et illuminabit abscondita tenebrarum, et manifestabit se ad omnes gentes, allelúia.

Psalm. Dominus regnavit cum reliquis, p. 17.

Ant. t. 8. Jerusalem gaude gaudio magno, quia veniet Salvator, allelúia.

Ant. t. 8. Dabo in Sion salutem, et in Jerusalem gloriam meam, allelúia.

Ant. t. 5. Montes et omnes colles * humiliabuntur: erunt prava in directa, et opera in vias planas: veni domine, et noli tardare, allelúia.

Ant. t. 2. Iuste et pie * vivamus, expectantes beatam spem et adventum Domini.

CAPITULUM. Philip. 1.

FRATRES, Gaudete in Domino semper: iterum dico gaude.

dete. Modeste omnibus huiusmodi enim proprie

Ex clara vobis Obscurans:

Procul Tugé Ab alto Jésu

Mens jam

Non amplius

Sidus refulget

Ut tollat omnia

En Agnus

Laxare gratias

Omnes simul

Precorur in

Ut, cum se

Metuque m

Non pro reat

Sed nos pius

Virtus, hor

Deo Patri cur

Sancto simul

in saeculorum

¶ Vox clari

Parate viam I

facite semitas

Ad Bened.

solium * Davi

num ejus sed

allelúia.

OR

AUREM tuam

A mine, prece

ommoda: et

tenebras gratia

is illustra. Qu

um Deo Patre

AD TE

Ant. Jerusal

Capitulum,

ele, ut supra,

Illicialis

dete. Modestia vestra nota sit
omnibus hominibus : Dominus
enim prope est.

HYMNUS.

Ex clara vox redarguit.

Obscúra quæque re-
sonans :

Procul fugéntur sóni

Ab alto Jésus prómi

Mens jam resúrgat t

Non amplius jacens humi :

Sidus refúlgét jam novum,

Ut tollat omne nóxium.

En Agnus ad nos mittitur

Laxare gratis débitum :

Omnes simul cum lácrymis

Precémur indulgéntiam :

Ut, cum secúndo fúlserit,

Metúque múndum cinxerit,

Non pro reátu púníat,

Sed nos pius tunc prótegat.

Virtus, honor, laus, glória

Deo Patri cum Filio,

Sancto simul Paráclito,

In sæculórum sæcula. Amen.

†. Vox clamántis in déserto :

Paráte viam Dómini. *ñ.* Rectas

fácite sémitas ejus.

Ad Bened. Ant. t. 8. Super

ólium * David, et super re-

num ejus sedébit in ætérnum,

allelúia.

ORATIO.

Aurem tuam, quæsumus Dó-

mine, précibus fístris ac-

commoda : et mentis nostræ

nebras grátia tuæ visitatió-

is illústra. Qui vivis et regnas

in Deo Patre.

AD TERTIAM

Ant. Jérusalem gaude.

Capitulum, Fratres, Gau-

de, ut supra, ad Laudes.

Hicmalis

ñ. br. Veni ad liberándum
nos, * Dómine Deus virtútum.
Veni. †. Osténde faciém tuam,
et salvi érimus. Dómine Deus
virtútum. Glória Patri. Veni
ad liberándum.

†. Timébunt Gentes nomen
tuum Dómine. *ñ.* Et omnes
reges terræ glóriam tuam.

AD SEXTAM.

Ant. Dabo in Sion.

CAPITULUM. Philip. 4. b

Nihil solliciti sitis : sed in
omni oratióne, et obsecra-
tióne, cum gratiárum actiõe
petitiões vestræ innotéscant
apud Deum.

ñ. br. Osténde nobis Dó-
mine, * Misericórdiam tuam.
Osténde. †. Et salutáre tuum
da nobis. Misericórdiam. Gló-
ria Patri. Osténde.

†. Meménto nostri Dómine
in beneplácito pópuli tui. *ñ.* Vi-
sita nos in salutári tuo.

AD NONAM.

Ant. Juste et pie.

CAPITULUM. Philip. 4. b

Et pax Dei, quæ exúperat
omnem sensum, custódiat
corda vestra et intelligéntias
vestras, in Christo Jesu Dó-
mino nostro.

ñ. br. Super te Jérusalem, *
Oriétur Dóminus. Super te.
†. Et glória ejus in te vidébi-
tur. Oriétur. Glória Patri. Su-
per te.

†. Dómine Deus virtútum
convérte nos. *ñ.* Et osténde
faciém tuam, et salvi érimus.

AD VESPERAS.

Ant. Véniet Dóminus, cum

reliquis de Laudibus, p. 180.

Psalm. Dixit Dóminus, cum reliquis, p. 123.

Capitulum, Fratres, Gaude, Hymnus, Creátor alme, p. 176.

Ÿ. Rosáte cœli désuper, et nubes pluant justum. ŕ. Aperiátur terra, et germinet Salvatorem.

*Ad Magnif. Ant. t. 8. Beáta es María, * quæ credidisti Dómino : perficiéntur in te, quæ dicta sunt tibi a Dómino, allelúia.*

Oratio. Aurem tuam, ut supra, p. 181.

Post Vesperas diei dicuntur Vesperæ Defunctorum.

Hæc Antiphona prætermittitur, si hodie ejus loco ponenda sit una ex Antiphonis majoribus, ut infra : quibus semper cedunt Antiphonæ propriæ aliis diebus ad Magnificat assignatæ.

Sequentes Antiphonæ majores, ad Magnificat inchoantur die XVII Decembris, et singulæ ante et post Magnificat integræ sicut in Duplicibus dicuntur per ordinem usque in diem ante Vigiliam Nativitatis. Si vero Festum fuerit, dicuntur post Orationem Festi pro Commem. Adventus.

DIE 17 DECEMBRIS.

Ant. t. 2. O Sapiéntia, quæ ex ore Altissimi prodiisti, attingens a fine usque ad finem fórtiter, suavitérque dispónens ómnia : veni ad docéndum nos viam prudentiæ.

18.

Ant. t. 2. O Adónai, et domus Israel, qui Moysi in igne flammæ rubi apparuisti, et ei in Sina legem dedisti : veni ad rediméndum nos in bráchio exténto.

19.

Ant. t. 2. O Radix Jesse, qui stas in signum populórum, super quem continébunt reges os suum, quem Gentes deprecabúntur : veni ad liberándum nos, jam noli tardáre.

20.

Ant. t. 2. O Clavis David, et sceptrum domus Israel : qui áperis, et nemo claudit : claudis, et nemo áperit : veni, et educ vinctum de domo cárceris, sedéntem in ténebris, et umbra mortis.

21.

Ant. t. 2. O Oriens, splendor lucis æternæ, et sol justitiæ : veni, et illúmina sedéntes in ténebris, et umbra mortis.

22.

Ant. t. 2. O Rex Géntium, et desiderátus eárum, lapisque anguláris, qui fácis útraque unum : veni, et salva hominem, quem de limo formásti.

23.

Ant. t. 2. O Emmánuel, Rex et légifer noster, expectatio Géntium, et Salvátor eárum : veni ad salvándum nos, Dómine Deus noster.

Sequentes Antiphonæ ad Laudes et per Horas dicuntur in sex Fertiis ante Vigiliam Nati-

vitatis ; i Decembris, Feria illa Similiter e propriis Fe

Quod si Dominica, tur sequen quæ erit dicendæ ess currit Fest dicuntur in mis Sabbat prætermissa citur

Ant. t. 4. pluvia eloq descendet su Deus noster Nisi Vigi nerit in Dom in Sabbato na de Lau quarta præte dicitur Ant.

Antiphona Oratio dicitur Quatuor Tem p. 192.

Antiphonæ quæ occurrunt, eo anno p in Domini Antiphonæ de dicitur in Ru p. 202.

Similiter on ectétur, quan in Sabbato ven

FERIA S

AD L

ET PER

Ant. t. 4. Ec

ónai, et dux
Moysi in igne
aruiti, et ei
edisti : veni
os in bráchio

Radix Jesse,
populorum,
nébunt reges
gentes depre-
ad liberán-
li tardáre.

avis David, et
Israel : qui
claudit : clau-
rit : veni, et
domo cárce-
ténébris, et

Oriens, splen-
dore, et sol justí-
túmina seden-
et umbra mor-

Rex Géntium,
rum, lapisque
fácis útraque
et salva homi-
mo formásti.

Emmánuel,
ster, expectá-
Salvátor ed-
olvándum nos
ster.

phónæ ad Lau-
s dicuntur in
Vigiliam Natí-

vitatis, incipiendo die XVII
Decembris, ab Antiphonis, quæ
Feria illius diei assignantur.
Similiter et aliæ dicuntur in
propriis Fertis.

Quod si dies XVII fuerit
Dominica, Antiphonæ inchoan-
tur sequenti Feria secunda,
quæ erit dies XVIII. Quæ autem
dicendæ essent die in quo oc-
currit Festum sancti Thomæ,
dicuntur in Sabbato cum Psal-
mis Sabbati, quarta Antiphona
prætermissa : ejus loco di-
citur

Ant. t. 4. Expectétur * sicut
plúvia elóquium meum : et
descéndet super nos sicut ros
Deus noster.

Nisi Vigilia Nativitatis ve-
nerit in Dominica : tunc enim
in Sabbato dicuntur Antipho-
næ de Laudibus Dominicæ,
quarta prætermissa, cujus loco
dicitur Ant. Expectétur.

Antiphona ad Benedictus et
Oratio dicitur ut in Sabbato.
Quatuor Temporum ponitur,
p. 192.

Antiphonæ vero de Laudibus,
quæ occurrunt in die S. Tho-
mæ, eo anno prætermittuntur :
et in Dominica tunc dicuntur
Antiphonæ de Vigilia, ut infra
dicitur in Rubrica de Vigilia,
p. 202.

Similiter omittitur Ant. Ex-
pectétur, quando illud Festum
in Sabbato venerit.

FERIA SECUNDA.

AD LAUDES.

ET PER HORAS.

Ant. t. 4. Ecce véniet * Dó-

minus princeps regum terræ :
beáti, qui paráti sunt occúr-
rere illi.

Psalmi ejusdem Feriæ,
p. 56.

Ant. t. 8. f Cum vénerit *
Filius hóminis, putas invéniet
fidem super terram ?

Ant. t. 5. Ecce jam venit *
plenitúdo témporis, in quo mi-
sit Deus Filium suum in ter-
ras.

Ant. t. 1. Hauriétis aquas *
in gáudio de fóntibus Salvató-
ris.

Ant. t. 4. Egrediétur * Dó-
minus de loco sancto suo :
véniet ut salvet pópulum
suum.

FERIA TERTIA.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 4. Rorate cœli desu-
per, * et nubes pluant justum :
aperiátur terra, et germinet
Salvátorem.

Psalmi ejusdem Feriæ,
p. 69.

Ant. t. 4. Emitte Agnum Dó-
mine * Dominátorem terræ,
de Petra déserti, ad montem
filix Sion.

Ant. t. 4. Ut cognoscámus
Dómine * in terra viam tuam,
in ómnibus Géntibus salutáre
tuum.

Ant. t. 4. Da mercédem Dó-
mine * sustinentibus te, ut
Prophétæ tui fidéles invenían-
tur.

Ant. t. 2. Lex per Moysen
data est, * grátia et véritas per
Jesum Christum facta est.

FERIA QUARTA.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 3. Prophætæ prædicaverunt * nasci Salvatorem de virgine Maria.

Psalmi ejusdem Ferie, p. 79.

Ant. t. 2. Spiritus * Domini super me, evangelizare pauperibus misit me.

Ant. t. 4. Propter Sion * non tacébo, donec egrediatur ut splendor justus ejus.

Ant. t. 4. Ecce veniet Dominus, * ut sédeat cum principibus, et solium gloriæ téneat.

Ant. t. 4. Annuntiâte * populis, et dicite : Ecce Deus Salvator noster veniet.

FERIA QUINTA.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 1. De Sion * veniet Dominus omnipotens, ut saluum faciat populum suum.

Psalmi ejusdem Ferie, p. 93.

Ant. t. 8. Convertere Domine * aliquántulum, et ne tardes venire ad servos tuos.

Ant. t. 1. f De Sion * veniet, qui regnaturus est Dominus, Emmánuel magnum nomen ejus.

Ant. t. 8. Ecce Deus meus, * et honorábo eum : Deus Patris mei, et exaltábo eum.

Ant. t. 1. Dominus * légifer noster, Dominus Rex noster, ipse veniet, et salvábit nos.

FERIA SEXTA.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 2. Constantes estóte, *

vidébitis auxilium Domini super vos.

Psalmi ejusdem Ferie, p. 101.

Ant. t. 4. m Ad te Domine * levávi ánimam meam : veni, et éripe me, Domine ad te confúgi.

Ant. t. 4. m Veni Domine, * et noli tardáre : reláxa facinora plébi tuæ Israel.

Ant. t. 2. Deus a Libano veniet, * et splendor ejus sicut lumen erit.

Ant. t. 4. Ego autem * ad Dominum aspiciam, et expectábo Deum Salvatorem meum.

SABBATO.

Antiphonæ secundum superiorem Rubricam, p. 182.

Ad Canticum vero, Ant. t. 1. Expectétur * sicut plúvia eloquium meum : et descéndet super nos sicut ros Deus noster.

Psalmi ut in Laudibus Sabbati, p. 119.

In festo sancti Thomæ, pro Commemoratione Adventus.

Ad Bened. Ant. t. 8. Nolite timére : quinta enim die veniet ad vos Dominus noster.

Si vero contingat Festum sancti Thomæ transferri in secundam Feriam, Antiphonæ prædicta dicitur ad Benedictum in Dominica, loco Antiphonæ Ave Maria.

Ultimo die ante Vigiliam Nativitatis.

Ad Bened. Ant. t. 8. f Ecce compléta sunt * ómnia, quæ dicta sunt per Angelum de virgine Maria.

Quibus Antiphonis cedunt

aliæ Antiphonæ ad Benedictum

FERIA

De Isa

LECTIO

VE coróna Ephraim

gloriæ exultant

erant in vértice

simile, errábat

válidus et fortis

impetus grátiæ

fringens, sicut

rum multarum

et emissarum

spatiósam. In

bitur coróna

rum Ephraim

¶. Ecce ap

LE

Et erit flor exultatio

super vértice

guum ; quæ

ante maturi

quod cum a

statim ut ma

vorábit illud

Dominus ex

gloriæ, et ser

residuo populi

judicii sedenti

et fortitúdo

ello ad por

quoque præ

et præ ebriet

acerdos et F

unt præ ebr

unt a vino.

¶. Béthlehe

LECTIO

DETERGO hæc

Deus : Ecce

aliæ Antiphonæ in propriis locis ad Benedictus assignatæ.

FERIA SECUNDA.

De Isaia Propheta.

LECTIO I. Cap. 28.

VE coronæ superbiæ, ebrii Ephraïm, et flori decidenti, gloriæ exultationis ejus, qui erant in vertice vallis pinguis-
simæ, errantes a vino. Ecce validus et fortis Dominus sicut impetus grândinis : turbo confringens, sicut impetus aquarum multarum inundantium, et emissarum super terram spatiosam. Pédibus conculcabitur coronâ superbiæ ebriorum Ephraïm.

ñ. Ecce apparebit, p. 177.

LECTIO II.

Erit flos decedens gloriæ exultationis ejus, qui est super verticem vallis pinguium, quasi temporaneum ante maturitatem autûmni : quod cum aspexerit videns, statim ut manu tenuerit, de-
vorabit illud. In die illa erit Dominus exercituum coronâ gloriæ, et sertum exultationis residuo pópuli sui : et spíritus iudicii sedenti super iudicium, et fortitúdo reverténtibus de bello ad portam. Verum hi quoque præ vino nescierunt, et præ ebrietate erraverunt : acérδος et Prophéta nesci-
unt præ ebrietate, absorpti sunt a vino.

ñ. Béthlehem, p. 178.

LECTIO III.

Dicitur hæc dicit Dominus Deus : Ecce ego mittam in

fundamentis Sion lapidem, lapidem probatum, angularem, pretiosum, in fundamento fundatum. Qui crediderit, non festinet. Et ponam in pondere iudicium, et justitiam in mensura, et subvertet grando spem mendacium : et protectionem aquæ inundabunt. Et delébitur fœdus vestrum cum morte, et pactum vestrum cum inferno non stabit.

ñ. Qui venturus est, p. 178.

AD LAUDES.

Ant. et Psalm. Misérere, cum reliquis de Psalterio, p. 56, nisi dicendæ sint Antiphonæ secundum superiorem Rubricam, p. 182.

CAPITULUM. Isaï. 2.

VENITE et ascendamus ad montem Domini, et ad domum Dei Jacob : et docébit nos vias suas, et ambulabimus in seminis ejus : quia de Sion exíbit lex, et verbum Domini de Jerúsalem.

Hymnus, En clara vox, p. 181.

γ. Vox clamantis in deserto : Paráte viam Domini. ñ. Rectas fácite sémitas ejus.

*Ad Bened. Ant. t. 1. Egre-
diétur * virga de radice Jesse,
et replébitur omnis terra gló-
ria Domini : et vidébit omnis
caro salutare Dei.*

Deinde Kyrie eléison, p. 58.

ORATIO.

AUREM tuam, quæsumus Domine, precibus nostris accommoda : et mentis nostræ ténchras grátia tuæ visitatio-

nis illústra. Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Hodie dicitur Officium Defunctorum.

AD HORAS.

Antiphonæ de Laudibus Dominicæ, aut ex propriis Laudibus secundum superiorem Rubricam, p. 182. Capitula et ññ, brevia ut in Psalterio tempore Adventus.

AD VESPERAS.

Ant. Inclínayit.

Psalm, Diléxi, cum reliq. de Psalterio, p. 126.

CAPITULUM. *Genes. 49. b*

NON auferétur sceptrum de Juda, et dux de femore ejus, donec veniat qui mittendus est : et ipse erit expectatio Gentium.

Hymnus, Creator alme, p. 176.

ÿ. Rorate cœli désuper, et nubes pluant justum. ñ. Aperiat terra, et germinet Salvatorem.

*Ad Magnif. Ant. t. 8. Beati tam me dicent omnes * generationes, quia ancillam humilem respexit Deus.*

Nisi dicenda sit Ant. O.

Deinde Kyrie eléison, p. 128.

FERIA TERTIA.

De Isaiâ Propheta.

LECTIO I. *Cap. 30. d*

EXPECTAT Dóminus ut misereatur vestri, et ideo exaltabitur parcens vobis : quia Deus iudicii Dóminus : beati omnes qui expectant eum. Pópulus enim Sion habitabit in Jérusalem, plorans nequá-

quam plorábis, miserans miserébitur tui : ad vocem clamóris tui statim ut audieris, respondébit tibi. Et dabit vobis Dóminus panem arctum, et aquam brevem : et non faciet avolare a te ultra doctorem tuum : et erunt oculi tui vidéntes præceptorem tuum.

ñ. Egypte noli flere, p. 178.

LECTIO II.

EGRÉDERE, dices ei : Et dabitur plúvia sémipi tuo, ubi cúnquē semináveris in terra : et panis frugum terræ erit ubérrimus et pinguis. Pasce-tur in possessione tua in die illa agnus spatióse : et tauri tui, et pulli asinórum, qui operántur terram, commistum migma comedent sicut in área ventilátum est. Et erunt super omnem montem excelsum, et super omnem collem elevátum rivi currentium aquárum, in die interfectionis multórum cum ceciderint turres.

ñ. Prope est, p. 179.

LECTIO III.

ET erit lux lunæ sicut lux solis, et lux solis erit septem-pliciter sicut lux septem dierum, in die qua alligáverit Dóminus vulnus pópuli sui, et percussúram plagæ ejus sanáverit. Ecce nomen Dómini venit de longinquo, ardens furor ejus, et gravis ad portándum : lábia ejus repléta sunt indignatione, et lingua ejus quasi ignis devorans. Spiritus ejus velut torrens inundans usque ad médium colli, ad per-

dendas ge-frænum e-maxillis p-

ñ. De p. 179.

Ad Ben- Béthlehem-
eris mínim-
Dux, qui re-
Israel.

Deinde K-

Ad Mag- vâre, elevá-
rúsaem :
tui, captiva

Nisi dice-

Deinde K-

FERI

Quatuor

Lectio s-

secund-

LECTIO

In illo tém-

Angelus Gal-

vitatem Gal-

Nazareth, a

sponsatam v-

erat Joseph,

et nomen V-

reliqua.

Homilia s-

Ep-

Lib. 2:

LATENT qui-

stéria, n-

prophéticum

quam hómin-

consilium De-

ceteris factis

Dómini Salva

intelligere et

uisse consili-

núm electa e-

dendas gentes in nihilum, et
frænum erroris, quod erat in
maxillis populorum.

ñ. Descendet Dominus,
p. 179.

Ad Bened. Ant. t. 8. Tu
Bethlehem * terra Juda, non
eris minima : ex te enim exiet
Dux, qui regat populum meum
Israel.

Deinde Kyrie eléison, p. 58.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Ele-
vare, elevare, * consurge Je-
rusalem : solve vincula colli
tui, captiva filia Sion.

Nisi dicenda sit Ant. O.

Deinde Kyrie eléison, p. 128.

FERIA QUARTA

Quatuor Temporum.

Lectio sancti Evangelii
secundum Lucam.

LECTIO I. Cap. 1. c

In illo tempore : Missus est
Angelus Gabriel a Deo in ci-
vitatem Galilææ, cui nomen
Nazareth, ad Virginem des-
ponsatam viro, cui nomen
erat Joseph, de domo David :
et nomen Virginis Maria. Et
reliqua.

Homilia sancti Ambrósii
Episcopi.

Lib. 2: in Lucam.

ATENT quidem divina my-
stéria, nec facile, juxta
propheticum dictum, quis-
quam hominum potest scire
consilium Dei. Sed tamen ex
ceteris factis atque præceptis
Domini Salvatoris possumus
intelligere et hoc propensioris
consilii, quod ea potissi-
mum electa est ut Dominum

päreret, quæ erat desponsata
viro. Cur autem non antequam
desponsarétur, impléta est?
Fortasse ne dicerétur, quod
concéperat ex adultério.

ñ. Clama in fortitudine, qui
annuntias pacem in Jerusa-
lem : * Dic civitatibus Judæ,
et habitatoribus Sion : Ecce
Deus noster, quem expectabá-
mus, advéniet. ¶. Supra mon-
tem excelsum ascende tu qui
evangelizas Sion, exalta in for-
titudine vocem tuam. Dic civi-
tatibus.

LECTIO II.

ET ingressus ad eam Ange-
lus. Disce virginem mori-
bus, disce virginem verecun-
dia, disce oráculo, disce my-
stério. Trepidare virginum est,
et ad omnes viri ingressus pa-
vere, omnes viri affatus vereri.
Discant mulieres propositum
pudoris imitari. Sola penetra-
libus, quam nemo virorum
viderit, solus Angelus repere-
rit : sola sine comite, sola sine
teste, ne quo degénere de-
preparétur affatu, ab Angelo
salutatur.

ñ. Oriétur stella ex Jacob,
et exurget homo de Israel, e-
confringet omnes duces alieni-
genarum : * Et erit omnis terra
possessio ejus. ¶. Adorabunt
eum omnes reges terræ, om-
nes Gentes servient ei. Et erit.

LECTIO III.

TANTI namque mandati my-
stérium non hominis fuit,
sed Angeli ore proméndum.
Hodie primum auditur : Spi-

ritus sanctus supervéniet in te. Et auditur, et créatur. Denique : Ecce, inquit, ancilla Dómini, contingat mihi secúndum verbum tuum. Vide humilitatem, vide devotionem. Ancillam se dicit Dómini, quam mater eligitur : nec repentino exaltata promisso est.

¶. Modo véniet Dominátor Dominus : * Et nomen ejus Emmanuel vocabitur. ¶. Orietur in diebus ejus justitia, et abundantia pacis. Et nomen Glória Patri. Et nomen.

Ad Bened. Ant. t. 8. Missus est Gabriel * Angelus ad Mariam virginem desponsatam Joseph.

Deinde Kyrie eléison, p. 58.

ORATIO.

PRESTA, quæsumus omnipotens Deus : ut redemptionis nostræ ventúra solémnitas, et præsentis nobis vitæ subsidia cónferat, et æternæ beatitudinis præmia largiatur. Per Dóminum.

Et dicitur ad omnes Horas, præterquam in Vesperis.

Ad Magnif. Ant. t. 8. f. Ecce ancilla Dómini, * fiat mihi secúndum verbum tuum.

Nisi dicenda sit Ant. O.

Post Preces dicitur Oratio.

Dominicæ præcedentis, tuam, ut supra, p. 181.

FERIA QUINTA

De Isaia Propheta.

LECTIO I. Cap. 33.

VE qui prædâris, nonne ipse prædâberis? et qui spernis, nonne et ipse spernê-

ris? cum consummâveris depredationem, depridâberis : cum fatigatus desideris contemnere, contemneris. Dómine miserere nostri : te enim expectavimus : esto brâchium nostrum in mane, et salus nostra in tempore tribulationis.

¶. Egrediétur Dóminus, et præliâbitur contra Gentes : * Et stabunt pedes ejus supra montes olivârûm ad Oriëntem.

¶. Et elevâbitur supra omnes colles, et fluent ad eum omnes Gentes. Et stabunt.

LECTIO II.

A VOCE Angeli fugerunt populi, et ab exaltatione tua dispersæ sunt Gentes. Et congregabûntur spolia vestra sicut colligitur bruchus, velut cum fossæ plenæ fuerint de eo. Magnificatus est Dóminus, quoniam habitavit in excélsio : implevit Sion judicio et justitia. Et erit fides in temporibus tuis : divitiæ salutis, sapientia et scientia : timor Dómini ipse est thesaurus ejus.

¶. Præcûrsor pro nobis ingreditur Agnus sine macula, * Secúndum ordinem Melchisedech Pontifex factus in æternum, et in sæculum sæculi. Ipse est Rex justitiæ, cujus generatio non habet finem. Secúndum.

LECTIO III.

CONTERRITI sunt in Sion peccatôres, possédit tremor hypocritas. Quis poterit habitare de vobis cum igne devorante? quis habitabit ex vobis

cum ardore. Qui ambulavit in avaritiâ, erudit manum suam, et non audit sonum vocis. Qui dilâvit oculos suos, et non vidit. Qui contempsit munimenta, et non timuit. Quis erudit manum suam, et non timuit. Quis dilâvit oculos suos, et non vidit. Qui contempsit munimenta, et non timuit. Quis erudit manum suam, et non timuit. Quis dilâvit oculos suos, et non vidit. Qui contempsit munimenta, et non timuit.

¶. Vidébatur tuum, et cunctum tuum : nomen novum, et nomen domini nominis gloriæ et diadema tui. Et vocabitur. Et vocabitur.

*Ad Bened. late * animo Dóminus Deus.*

Nisi occurrat Thomæ, qui missa, dicitur.

Ant. t. 8. f. quinto enim Dóminus Deus.

Quod etiam in quibus diebus Festum occurrit.

Deinde Kyrie.

*Ad Magnif. mini * cum Jeremias in ea orationem in æternam.*

Deinde Kyrie.

nmáveris de-
prv daberis :
ies contem-
ris. Dómine
te enim ex-
bráchium
et salus no-
tribulatiónis.
Dóminus, et
a Gentes : *
s. ejus supra
ad Oriéntem.
supra omnes
d eum omnes
nt.

II.
fugerunt pó-
caltatióne tua
ntes. Et con-
ia- vestra sic-
uchus, velut
fuerint de eo.
Dóminus, quó-
excélso : in-
o et justitia.
tempóribus
tis, sapiéntia
r Dómini ipse
s.

pro nobis in-
ine mácula, *
em Melchise-
ctus in aeter-
ulum sæculi.
ustitiæ, cuius
bet finem. Se-

III.
t in Sion pec-
sédit tremor
póterit habi-
m igne devo-
tábit ex vobis

cum ardóribus sempitérnis?
Qui ámbulat in justitiis, et ló-
quitur veritátem, qui prójicit
avaritiam ex calúmnia, et éx-
cutit manus suas ab omni múnere,
qui obtúrat aures suas
ne áudiat sánguinem, et clau-
dit óculos suos ne videat ma-
lum. Iste in excélsis habitábit,
muniménta saxórum sublimi-
tas ejus : panis ei datus est,
aquæ ejus fidéles sunt. Re-
gem in decóre suo vidébunt
óculi ejus, cernent terrám de
longe.

ñ. Vidébunt Gentes justum
tuum, et cuncti reges inely-
tum tuum : * Et vocábitur tibi
nomen novum, quod os Dó-
mini nominávit. ⁊. Et eris co-
rona glóriæ in manu Dómini,
et diadéma regni in manu Dei
tui. Et vocábitur. Glória Patri.
Et vocábitur.

Ad Bened. Ant. t. 4. Vigi-
late * ánimo, in próximo est
Dóminus Deus noster.

Nisi occurrat Festum sancti
Thomæ, quia tunc, eá præter-
missa, dicitur

Ant. t. 3. Nolite timere : *
quinta enim die veniet ad vos
Dóminus Deus noster.

Quod etiam servatur in se-
quentibus diebus, quando illud
Festum occurrit.

Deinde Kyrie eléison, p. 58.

Ad Magnif. Ant. t. 3. Læti-
mini * cum Jerúsalem, et exul-
tate in ea omnes qui diligitis
eam in æternum.

Nisi occurrat Ant. O.

Deinde Kyrie eléison, p. 128.

FERIA SEXTA

Quatuor Temporum.

Lectio sancti Evangelii
secundum Lucam.

LECTIO I. Cap. 1. d

IN illo tempore : Exurgens
Maria abiit in montana cum
festinatione in civitatem Juda :
et intravit in domum Zacha-
riae, et salutavit Elisabeth. Et
reliqua.

Homilia sancti Ambrósii
Episcopi.

Lib. 2. in Luc. cap. 1.
post initium.

MORALE est omnibus, ut qui
fidem exigunt, fidem ás-
truant. Et ideo Angelus, cum
abscondita nuntiaret, ut fidem
astrueret, exemplo senioris fé-
minæ sterilisque, conceptum
virgini Mariæ nuntiavit : ut
possibile Deo omne, quod ei
placuerit, asséreret. Ubi audi-
vit hoc Maria, non quasi in-
credula de oráculo, nec quasi
incerta de nuntio, nec quasi
dubitans de exemplo, sed quasi
læta pro voto, religiôsa pro of-
ficio, festina pro gaudio, in
montana perrexit. Quo enim
jam Deo plena, nisi ad supe-
riora cum festinatione contén-
deret? Nescit tarda molimina
sancti Spiritus gratia.

ñ. Emitte Agnum Dómine
Dominatorem terræ, * De pe-
tra deserti ad montem filiae
Sion. ⁊. Ostende nobis Dó-
mine misericórdiam tuam, et
salutarem tuum da nobis. De
petra deserti ad montem filiae
Sion.

LECTIO II.

DISCITE et vos sanctæ mulieres sedulitatem, quam prægnantibus debeatis exhibere cognatis. Mariam, quæ ante sola in intimis penetralibus versabatur, non a publico virginitatis pudor, non ab studio asperitas montium, non ab officio prolixitas itineris retardavit. In montana Virgo cum festinatione, Virgo officii memor, injuriæ immemor, affectu urgente, non sexu, relicta perrexit domo. Discite virgines non circumcursare per alienas aedes, non demorari in platæis, non aliquos in publico miscere sermones. Maria in domo sera, festina in publico, mansit apud cognatam suam tribus mensibus.

¶ Rorate cæli desuper, et nubes pluant justum : * Aperiat̃ur terra, et germinet Salvatorem. ¶ Emitte Agnū Dōmine Dominatorem terræ, de petra deserti ad montem filię Sion, Aperiat̃ur.

LECTIO III.

DIDICISTIS virgines pudorem Mariæ; discite humilitatem. Venit propinqua ad proximam, junior ad seniore; nec solum venit, sed etiam prior salutavit. Decet enim, ut quanto castior virgo, tanto humilior sit. Noverit deferre senioribus. Sit magistra humilitatis, in qua est professio castitatis. Est et causa pietatis, est etiam norma doctrinæ. Contuendum est enim, quia su-

prior venit ad inferiorem, ut inferior adjuvetur; Maria ad Elisabeth, Christus ad Joannem.

¶ Germinaverunt campi eremi germen odoris Israel; quia ecce Deus noster cum virtute venit, * Et splendor ejus cum eo. ¶ Ex Sion species decoris ejus : Deus noster manifeste venit, Et. Glória Patri. Et.

Ad Bened. Ant. t. 1. Ex quo facta est * vox salutationis tuæ in auribus meis, exultavit in gaudio infans in utero meo, allelúia.

Nisi dicenda sit Ant. Nolite timere.

Deinde Kyrie eleison, p. 38.

ORATIO.

EXCITA, quæsumus Dōmine, potentiam tuam, et veni : ut hi, qui in tua pietate confidunt, ab omni citius adversitate liberentur. Qui vivis.

Et dicitur ad omnes Horas, præterquam in Vesperis.

Ad Magnif. Ant. t. 1. Hæc est testimōnium, * quod perhibuit Joānes, qui post me venit, ante me factus est.

Nisi dicenda sit Ant. O.

Deinde Kyrie eleison, p. 38.

Oratio Dominicæ præced., p. 185.

SABBATO.

Quatuor Temporum.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam,

LECTIO I. Cap. 3.

ANNO quinto decimo imperii Tiberii Cæsaris, procurante

Pontio Pil-
liqua.

Homili

Homilia

REDEMPTOR, quæ-
tionis officii
morato R
principe,
designatur.
prædicare
Judæa quos
Gentibus r
per regem
pes Judæo
ejus tempor
autem Ger
erat, et Jud
diæ disperg
descriptio t
ostendit : c
mana repū
fuisse descri
regno per qu
rimi princip

¶ Egre
dice Jesse,
ejus ascende
tia cingulum
et fides ci
ejus. ¶ Et
cum Spiritus
sapientiæ, et
ritus cōs
Et erit.

VOCES eteni-
ptoris di
guum, seip
solabitur. L
ad finem reg
rat, quæ to

feriorem, ut
r; Maria ad
us ad Joán-

runt campi
loris Israel;
noster cum
Et splendor
Ex Sion spé-
Deus noster
Et. Glória Pa-

t. 1. Ex quo
utationis tuae
exultávit in
útero meo.

it Ant. Nolite

léison, p. 38.
p.

mus Dómine,
am, et veni;
pietate confi-
tius adversi-
Qui vivis.

omnes Horas,
esperis.

nt. t. 1. Hor
* quod perbi-
i post me ve-
us est.

it Ant. O.
léison, p. 38.
icæ præced.

TO
mporum.
Evangelii
Lucam,
Cap. 3.
écimo imperi-
is, procurante

Póntio Piláto Judæam. Et ré-
liqua.

Homilia sancti Gregórii
Papæ.

Homilia 20. in Evangelia.

REDEMPTORIS nostri Præcúr-
sor, quo tempore prædica-
tionis officium accéperit, me-
moráto Románæ reipublicæ
principe, et Judææ régibus,
designátur. Quia enim illum
prædicare veniebat, qui et ex
Judæa quosdam, et multos ex
Géntibus redempturus erat :
per regem Géntium, et princi-
pes Judæórum prædicationis
ejus tempora designántur. Quia
autem Gentilitas colligenda
erat, et Judæa pro culpa perfí-
diæ dispergenda, ipsa quoque
descriptio terréni principátus
osténdit : quóniam et in Ro-
mána república unus præ-
fuisse describitur, et in Judææ
regno per quartam partem plú-
rimi principabántur.

ñ. Egrediétur virga de ra-
dice Jesse, et flos de radice
ejus ascéndet : * Et erit justí-
tia cingulum lumbórum ejus,
et fides cinctórium renum
ejus. ñ. Et requiescet super
eum Spiritus Dómini : spiritus
sapientiæ, et intelléctus, spi-
ritus consilii et fortitudinis.
Et erit.

LECTIO II.

VOCE etenim nostri Redem-
ptoris dicitur : Omne re-
gnum, seipsum divisum desolábitur.
Liquet ergo, quod
ad finem regni Judæa pervéne-
rat, quæ tot régibus divisa

subjacébat. Apte quoque non
solum quibus régibus, sed
etiam quibus sacerdotibus ac-
tum sit, demonstrátur : et quia
illum Joánnes Baptista prædi-
cáret, qui simul Rex et Sacér-
dos existeret, Lucas Evange-
lista prædicationis ejus tem-
pora per regnum et sacerdotí-
um designávit.

ñ. Radix Jesse, qui exúrget
judicare Gentes, in eum Gen-
tes sperábunt : * Et erit no-
men ejus benedictum in sæ-
cula. ÿ. Super ipsum contine-
bunt reges os suum, ipsum
Gentes deprecabúntur. Et erit
nomen.

LECTIO III.

ET venit in omnem regiónem
Jordánis, prædicans baptis-
mum pœnitentiæ in remissió-
nem peccatórum. Cunctis le-
géntibus liquet, quia Joánnes
non solum baptismum pœ-
nitentiæ prædicávit, verum
etiam quibúsdam dedit :
tamen baptismum suum in re-
missiónem peccatórum dare
non pótuit. Remissio etenim
peccatórum in solo nobis ba-
ptismo Christi tribúitur. No-
tándum itaque quod dicitur :
Prædicans baptismum pœni-
tentiæ in remissiónem pecca-
tórum : quóniam baptismum,
quod peccáta sólveret, quia
dare non póterat, prædicábat :
ut sicut incarnatum Verbum
Patris præcurrébat verbo præ-
dicationis, ita baptismum pœ-
nitentiæ, quo peccáta solvún-
tur, præcurreret suo baptis-

mâte, quo peccata solvi non possunt.

R. Veni Domine, et noli tardare : relâxa facinora plebi tuæ, * Et revoca dispêrsos in terram suam. *ÿ.* Excita Domine poténtiam tuam, et veni, ut salvos facias nos. Et revoca. Glória Patri, Et revoca.

Ad Bened. Ant. t. 7. Quomodo fiet istud, * Angele Dei, quoniam virum non cognosco? Audi Maria virgo : Spiritus sanctus supervéniet in te, et virtus Altissimi obumbrabit tibi.

Nisi dicenda sit Ant. Nolite timere, et nisi hæc fuerit dies ante Vigiliam Nativitatis, quia tunc, ea prætermissa, dicuntur.

Ant. t. 8. f. Ecce compléta sunt * omnia, quæ dicta sunt per Angelum de virgine Maria.

Quod etiam servatur (si idem contingat) in sequentibus diebus.

Deinde Kyrie eleison, p. 58.

ORATIO.

DEUS, qui cónspicis, quia ex nostra gravitate affligimur : concede propitius ; ut ex tua visitatione consolémur. Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Et dicitur ad omnes Horas.

AD VESPERAS

CAPITULUM. 1. *Corinth. 4.*

FRATRES, Sic nos existimet homo ut ministros Christi, et dispensatôres mysteriôrum Dei. Hic jam quæritur inter

dispensatôres, ut fidêlis quis inveniatur.

HYMNUS.

CREATOR alme siderum,
Ætérna lux credéntium,
Jesu Redémptor ómnium,
Inténde votis supplicum.

Qui dæmonis ne fraudibus
Periret orbis, impetu
Amôris actus lánguidi
Mundi medéla factus es.

Commune qui mundi nefas
Ut expiâres, ad Crucem
E Virginitatis sacrário
Intacta prodixisti victimam.

Cujus potestas glóriæ
Nomenque cum primis sonat;
Et Cœlites, et inferi.

Treménte curvantur genua
Te deprecámur últimæ

Magnum diéi Júdicem;
Armis supérnæ grátiae
Defénde nos ab hóstibus.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Filio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.

Amen.

ÿ. Rorate cœli desuper, et nubes pluant justum. *R.* Aperiatúr terra, et gérmínet Salvatorem.

Antiphona ad Magnificat, una ex majoribus. O.

ORATIO.

EXCITA, quæsumus Domine, poténtiam tuam, et veni, et magna nobis virtute succurre : ut per auxilium grátiae tuæ, quod nostra peccata præpédiunt, indulgéntia tuæ propitiationis accéleret. Qui vivis et regnas.

DOMINIC

AD I

Invitat.

minus : * V

Psalm.

p. 2.

VERBUM

E Patr

Qui natus c

Labente cu

Illumina

Tuoque am

Ut cor cadu

Cœli volúpt

Ut, cum t

Damnabit ig

Et vox amic

Vocabit ad e

Non esca f

Viamur in

Vultu Dei se

Cœli fruamur

Patri, sim

Tibique sanc

Sicut fuit, sit

Sæclum per e

Amen.

IN I N

Ant. Venie

Psalm. Be

quique, ut in I

De Isaia

LECTIO

ETABITUR C

L et exultab

orebit quasi

ans germinat

etabunda et

libani data est

néli et Saron

glóriam Dómin

ei nostri. Co

DOMINICA IV ADVENTUS.

AD MATUTINUM.

Invitat. Prope est jam Dominus : * Venite, adoremus.

Psalm. Venite, exultemus, p. 2.

HYMNUS.

VERBUM supernum prodiens

E Patris æterni sinu,
Qui natus orbi subvenis,
Labente cursu temporis.

Illumina nunc pectora,
Tuoque amore concrema;
Ut cor caduca deserens

Cæli voluptas impleat.

Ut, cum tribunal Judicis
Damnabit igni noxios,
Et vox amica debitum

Vocabit ad cælum pios.

Non esca flammarum nigros
Vidamur inter turbines,
Vultu Dei sed compotes

Cæli fruamur gaudiis.

Patri, simulque Filio,
Tibi que sancte Spiritus,
Sicut fuit, sit jūgiter

Sæclum per omne gloria.

Amen.

IN I NOCTURNO.

Ant. Veniet ecce Rex.

Psalm. Beatus vir, cum reliquis, ut in Psalterio, p. 3.

De Isaia Propheta.

LECTIO I. Cap. 35.

ETABITUR deserta et in via,

Et exultabit solitudo, et

lorebit quasi liliū. Germi-

ans germinabit, et exultabit

et labunda et laudans : gloria

libani data est ei : decor Car-

neli et Saron, ipsi videbunt

gloriam Domini, et decorem

dei nostri. Confortate manus

dissolutas, et genua debilia roborate. Dicite pusillanimis : Confortamini, et nolite timere : ecce Deus vester ultionem adducet retributionis : Deus ipse veniet, et salvabit vos. Tunc aperientur oculi cæcorum, et aures surdorum patebunt. Tunc saliet sicut cervus claudus, et aperta erit lingua mutorum : quia scissæ sunt in deserto aquæ, et torrentes in solitudine. Et quæ erat arida, erit in stagnum, et sitiens in fontes aquarum.

R. Canite tuba in Sion, vocate Gentes, annuntiate populis, et dicite : * Ecce Deus Salvator noster adveniet. V. Annuntiate, et auditum facite : loquimini, et clamate. Ecce Deus.

LECTIO II.

IN cubilibus, in quibus prius dracones habitabant, oriatur vapor calami et junci. Et erit ibi semita et via, et via sancta vocabitur : non transibit per eam pollutus, et hæc erit vobis directa via, ita ut stulti non errent per eam. Non erit ibi leo, et mala bestia non ascendet per eam, nec inveniatur ibi : et ambulabunt qui liberati fuerint. Et redempti a Domino, convertentur, et venient in Sion cum laude : et lætitia sempiterna super caput eorum : gaudium et lætitiā obtinebunt, et fugiet dolor et gemitus.

R. Non auferetur sceptrum de Juda, et dux de femore

ejus, donec véniat qui mittendus est : * Et ipse erit expectatio Géntium. *ŷ.* Pulchriores sunt óculi ejus vino, et dentes ejus lacte candidióres. Et ipse.

LECTIO III. *Cap. 41.*

TACEANT ad me insulæ, et Gentes mutent fortitudinem : accédant, et tunc loquantur, simul ad judicium propinquemus. Quis suscitávit ab Oriente justum, vocávit eum ut sequeretur se? dabit in conspéctu ejus Gentes, et reges obtinébit : dabit quasi púlverem gládio ejus, sicut stipulam vento raptam árcui ejus. Persequétur eos, transibit in pace, sémitta in pédibus ejus non apparebit. Quis hæc operátus est, et fecit, vocans generationes ab exórdio? Ego Dóminus, primus et novissimus ego sum.

ŷ. Me opórtet minui, illum autem crescere : qui autem post me venit, ante me factus est : * Cujus non sum dignus corrigiam calceamentórum sólvere. *ŷ.* Ego baptizávi vos aqua : ille autem baptizábit vos Spíritu sancto. Cujus non. Glória Patri. Cujus non.

IN II NOCTURNO.

Ant. Gaude et lætare,

Psalm. Consérva, cum reliquis ut in *Psalterio*, p. 10.

Sermo sancti Leónis Papæ.

LECTIO IV.

Sermon. 1. de jejuniis decimi mensis, et collectis.

Si fidéliter, dilectissimi, atque sapiénter creatiõnis

nostræ intelligámus exórdium, inveniémus hóminem ideo ad imáginem Dei conditum, ut imitátor sui esset auctóris : et hanc esse naturálem nostrigeneris dignitatem, si in nobis, quasi in quodam spéculo, divinæ benignitátis forma resplendeat. Ad quam quotidie nos útique réparat grátia Salvatóris, dum quod cecidit in Adam primo, erigitur in secúndo.

ŷ. Nascétur nobis párvulus, et vocábitur Deus, Fortis : * Ipse sedébit super thronum David Patris sui, et imperábit : cujus potestas super húmerum ejus. *ŷ.* In ipso benedicéntur omnes tribus terræ, omnes Gentes sérvient ei. Ipse sedébit.

LECTIO V.

CAUSA autem reparatiõnis nostræ non est nisi misericórdia Dei : quem non diligérémus, nisi prius nos ipse diligeret, et ténébras ignorantiæ nostræ, suæ veritátis luce discúteret. Quod per sanctum Isaiam Dóminus denúntians, ait : Addúcam cæcos in viam quam ignorábant, et sémittas quas nesciébant, fáciam illos calcáre : fáciam illis ténébras in lucem, et prava in directá. Hæc verba fáciam illis, et non relinquam eos. Et iterum : hunc véntus sum, inquit, a non quæréntibus me, et palam aparáui iis, qui me non interrogábant.

ŷ. Ecce jam venit plenitúdo témporis, in quo misit Deus

Filium suum de Virgine, Ut eos, qui dimeret. *ŷ.* charitatem nos Deus, in similitudine cæti. Ut eos, redimeret.

QUOD quóniam Joánnes dicens : Scilicet Deus, ut sensum, ut ruin, et sim ejus. Et iterum ligamus Deus prior diléxit que nos Deus suam nos re nobis forma invéniat, dat quod operátur cédens scilicet strarum luce sois charitati non solum in quidquid diléxit.

ŷ. Virgo Israhel civitates tuas, et avertéris in novum Salvatorem. *ŷ.* In claudere te : ideó trans tui. Usque Ambulabunt.

IN III NOCTURNO. *Ant.* Gabriel. *Psalm.* Cœli reliquis, ut in

us exórdium,
nem ideo ad
nditum, ut
auctóris : et
m nostri ge-
si in nobis,
péculo, divi-
ma resplén-
quotidie nos
itia Salvató-
didit in Adam
secúdo.
bis párvulus,
s, Fortis : *
er thronum
at imperábit :
er húmerum
benedicéntur
erræ, omnes
ei. Ipse se-

v.
reparatióis
st nisi miseri-
n non dilige-
s nos ipse dis-
as ignorantie
tatis luce di-
per sanctum
denúntians,
æcos in viam
t, et sémitan-
fáciam illos
illis ténebras
va in directa
m illis, et non
Et iterum : la-
quit, a non
et palam ap-
e non interro-

enit plenitúdo
o misit Deus

Filium suum in terras, natum
de Virgine, factum sub lege : *
Ut eos, qui sub lege erant, re-
dimeret. *ŷ.* Propter nimiam
charitatem suam, qua diléxit
nos Deus, Filium suum misit
in similitúdinem carnis pec-
cáti. Ut eos, qui sub lege erant,
redimeret.

LECTIO VI.

QUOD quómodo implétum sit,
Joánnes Apóstolus docet,
dicens : Scimus quóniam Fi-
lius Dei venit, et dedit nobis
sensum, ut cognoscámus ve-
rum, et simus in véro Filio
ejus. Et iterum : Nos ergo di-
ligámus Deum, quóniam ipse
prior diléxit nos. Dilligéndo ita-
que nos Deus, ad imáginem
suam nos réparat : et ut in
nobis formam suæ bonitátis
inveniat, dat unde ipsi quoque
quod operátur operémur, ac-
cédens scilicet méntium no-
strárum lucérnas, et igne nos
sote charitátis inflámmans, ut
non solum ipsum, sed étiam
quidquid diligit, diligámus.

ŷ. Virgo Israel revértere ad
civitates tuas : * Usquequo do-
dens avértéris ? genéribus. Dó-
minum Salvátorem, opatió-
nem novam in terra : * Ambu-
lábunt hómines in salvatió-
nem. *ŷ.* In charitáte perpétua
dilexi te : ideo attráxi te mise-
rans tui. Usquequo. Glória Pa-
tri. Ambulábunt.

IN III NOCTURNO.

Ant. Gabriel Angelus.

Psalm. Celi enarrant, cum
reliquis, ut in *Psalterio*, p. 14.

Lectio sancti Evangelii
secúndum Lucam.

LECTIO VII. *Cap. 3.*

ANNO quinto décimo impérii
Tibérii Cæsaris, procu-
ránte Póntio Piláto Judæam.
Et reliqua.

De Homilia S. Gregórii Papæ.
Ex Homilia 20. in Evangelia,
ante medium.

DICÉBAT Joánnes ad turbas,
quæ exhibant ut baptizarén-
tur ab eo : Genimina viperá-
rum, quis osténdit vobis fú-
gere a ventúra ira? Ventúra
enim ira est animadvérsio ul-
tiónis extrémæ : quam tunc
fúgere peccátor non valet, qui
nunc ad láménta pœniténtiæ
non recúrrit. Et notándum,
quod malæ sóboles, malórum
paréntum actiónem imitátes,
genimina viperárum vocántur :
quia per hoc quod bonis invi-
dent, eosque persequúntur,
quod quibúsdam mala retri-
buunt, quod læsiónes próximis
exquirunt : quóniam in his
ómnibus patrum spórum car-
nálium vias sequúntur, quasi
venenáti filii de venenátis pa-
réntibus nati sunt.

ŷ. Jurávi, dicit Dóminus, ut
ultra jam non iráscar super
térram : montes enim et colles
suscipient justitiam meam, *
Et testaméntum pacis erit in
Jerúsalem. *ŷ.* Juxta est salus
mea, ut véniat : et justitia mea,
ut revelétur. Et testaméntum.

LECTIO VIII.

SED quia jam peccávimus,
quia usu malæ consuetúdi-

nis involuti sumus : dicat quid nobis faciendum sit, ut fugere a ventura ira valeamus. Sequitur : Facite ergo fructus dignos poenitentiae. In quibus verbis notandum est, quod amicus sponsi non solum fructus poenitentiae, sed dignos poenitentiae admonet esse faciendos. Aliud namque est fructum facere poenitentiae ; aliud dignum poenitentiae fructum facere. Ut enim secundum dignos poenitentiae fructus loquamur, sciendum est, quia quisquis illicita nulla commisit, huic jure conceditur, ut licitis utatur : sique pietatis opera faciat, ut tamen si voluerit, ea, quae mundi sunt, non relinquat.

R. Non discédimus a te, vivificabis nos Domine, et nomen tuum invocábimus : * Osténde nobis faciém tuam, et salví érimus. V. Meménto nostri Domine in beneplácito pópuli tui : visita nos in salutári tuo. Osténde.

LECTIO IX.

AT si quis in fornicationis culpam, vel fortasse, quod est gravius, in adulterium lapsus est : tanto a se licita debet abscindere, quanto se mémpit et illicita perpetrásse. Neque enim par fructus boni óperis esse debet, ejus qui mínus, et ejus qui ámplius deliquit : aut ejus qui in nullis, et ejus qui in quibúsdam facinorosis rébus cecidit, et ejus qui in multis est lapsus. Per hoc ergo

quod dicitur : Facite fructus dignos poenitentiae : uniuscujusque conscientia convenitur, ut tanto majóra acquirat bonorum óperum lucra per poenitentiam, quanto gravíora sibi intulit damna per culpam.

R. Intuémini, quantus sit iste, qui ingreditur ad salvandas Gentes : ipse est Rex justitiae, * Cujus generatio non habet finem. V. Præcúrsor pro nobis ingreditur, secundum ordinem Melchisedech Pontifex, factus in ætérnum. Cujus generatio. Glória Patri. Cujus generatio.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 1. Canite tuba * in Sion, quia prope est dies Domini : ecce veniet ad salvandum nos, alleluia, alleluia.

Psalm. Dominus regnavit cum reliquis, p. 17.

Ant. t. 1. Ecce veniet * considerátus cunctis Géntibus : et replébitur glória domus Domini, alleluia.

Ant. t. 1. f. Erunt prava in directa, * et áspera in vias planas : veni Domine, et noli tardare, alleluia.

Ant. t. 1. Dominus veniet, * occúrrite illi, dicéntes : Magnum principium, et regnum ejus non erit finis : Deus, fortis, dominátor, princeps pacis, alleluia, alleluia.

Ant. t. 2. Omnipotens sermo tuus * Domine a regalibus sedibus veniet, alleluia.

CAPITULUM

Fratres, homo, stili, et dispersum Dei. inter dispersos quis inveniat

En clara vultu Obscúra

nans : Procul fugé

Ab alto Jesu

Mens jam

Non ámplius

Sidus refúlg

Ut tollat om

En Agnus

Laxare grati

Omnes simul

Præcémur in

Ut, cum se

Metúque mun

Nor pro reat

Sed nos pius

Virtus, hor

Deo Patri cu

Sancto simul

In sæculórum

V. Vox clar

Parate viam

Facite sémitas

Ad Bened.

Maria, * grátia

Secum : Bene

léribus, alle

Nisi dicend

iméne, vel

pléta, ut sup

Or

Excita, qua

poténtiam

et magna nol

CAPITULUM. 1. Cor. 4.

FRATRES, Sic nos existimet homo, ut ministros Christi, et dispensatores mysteriorum Dei. Hic jam quaeritur inter dispensatores, ut fidelis quis inveniatur.

HYMNUS.

EN clara vox redarguit
Obscura quæque personans :

Procul fugentur somnia :

Ab alto Jesus promicat.

Mens jam resurgat torpida,

Non amplius jacens humi :

Sidus refulget jam novum,

Ut tollat omne noxium.

En Agnus ad nos mittitur

Laxare gratis debitum :

Omnes simul cum lacrymis

Precemur indulgentiam :

Ut, cum secundo fulserit,

Metuque mundum cinxerit,

Nox pro reatu puniat,

Sed nos pius tunc protegat.

Virtus, honor, laus, gloria

Deo Patri cum Filio,

Sancto simul Paraclyto,

In saeculorum saecula. Amen.

Ÿ. Vox clamantis in deserto,

Parate viam Domini. R. Rectas

facite semitas ejus.

Ad Bened. Ant. t. 1. f. Ave

Maria, * gratia plena : Dominus

tecum : Benedicta tu in mul-

ieribus, alleluia.

Nisi dicenda sit Ant. Nolite

timere, vel Ant. Ecce com-

pleta, ut supra, p. 184.

ORATIO.

EXCITA, quaesumus Domine,

potentiam tuam, et veni

et magna nobis virtute sne-

curre : ut per auxilium gratiae tuae, quod nostra peccata praepediunt, indulgentiae tuae propitiationis acceleret. Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitate Spiritus sancti Deus.

AD TERTIAM.

Ant. Ecce veniet.

Capitulum, Fratres, Sic nos, ut supra.

R. br. Veni ad liberandum

nos, * Domine Deus virtutum.

Veni. Ÿ. Ostende faciem tuam,

et salvi erimus. Domine. Gló-

ria Patri. Veni.

Ÿ. Timebunt Gentes nomen

tuum Domine. R. Et omnes

reges terrae gloriam tuam.

AD SEXTAM.

Ant. Erunt prava in directa.

CAPITULUM. 1. Cor. 4.

MINI autem pro minimo est, ut a vobis iudicer, aut ab humano die : sed neque me ipsum iudico.

R. br. Ostende nobis Do-

mine, * Misericordiam tuam.

Ostende. Ÿ. Et salutare tuum

da nobis. Misericordiam. Gló-

ria Patri. Ostende.

Ÿ. Meménto nostri Domine

in beneplácito populi tui. R. Vi-

sita nos in salutari tuo.

AD NONAM.

Ant. Omnipotens sermo tuus.

CAPITULUM. 1. Cor. 4.

ITAQUE nolite ante tempus iudicare, quoadusque veniat Dominus : qui et illuminabit abscondita tenebrarum, et manifestabit consilia cordium : et tunc laus erit unicuique a Deo.

R. *br.* Super te Jerúsalem, *
Oriétur Dóminus. Super te.
†. Et glória ejus in te vidébi-
tur. Oriétur. Glória Patri. Su-
per te.

†. Dómine Deus virtútum
converte nos. *R.* Et osténde
faciem tuam, et salvi éri-
mus.

AD VESPERAS.

Ant. Cánite tuba, *cum reli-
quis de Laudibus*, p. 196.

Psalm. Dixit Dóminus, *cum
reliquis*, p. 123.

Capitulum, Fratres, Sic nos
existimet. *Hymnus*, Creátor al-
me, *ut supra*, p. 192.

†. Roráte cœli désuper, et
nubés pluant justum. *R.* Ape-
riátur terra, et gérmínet Sal-
vatórem.

Ad Magnif. Ant. O.

Oratio, Excita, quæsumus,
ut supra, p. 197.

*Post Vesperas diei dicuntur
Vesperæ Defunctorum.*

FERIA SECUNDA.

De Isaia Prophéta.

LECTIO I. Cap. 41. b

ET tu Israel serve meus, Ja-
cob quem elegi, semen
Abrahám amici mei : in quo
apprehéndi te ab extrémis ter-
ræ, et a longinquis ejus vocávi
te, et dixi tibi : Servus meus
es tu, elégi te, et non abjéci
te. Ne timeas, quia ego tecum
sum : ne declines, quia ego
Deus tuus : confortávi te, et
auxiliátus sum tibi, et suscep-
pit te dextera justí mei.

R. Cánite tuba in Sion,
p. 193.

LECTIO II.

ECCE confundéntur et eru-
béscent omnes qui pugnant
adversum te : erunt quasi non
sint, et peribunt viri qui con-
tradícunt tibi. Quæres eos, et
non invénies, viros rebelles
tuos : erunt quasi non sint, et
veluti consúptio, hómines
bellántes adversum te. Quia
ego Dóminus Deus tuus appre-
héndens manum tuam, di-
cénsque tibi : Ne timeas, ego
adjúvi te.

R. Non auferétur sceptrum,
p. 193.

LECTIO III.

NOLI timére vermis Jacob,
qui mórtui estis ex Israel :
ego auxiliátus sum tibi, dicit
Dóminus : et redemptor tuus
sanctus Israel. Ego pósui te
quasi plaustrum tritúrans no-
vum, habens rostra serrántia :
triturrábis montes, et commi-
nues, et colles quasi púlverem
pones. Ventilábis eos, et ven-
tus tollet, et turbo dispérget
eos : et tu exultábis in Dó-
mino, in sancto Israel lætá-
beris.

R. Me opórtet minui, p. 194.

AD LAUDES.

*Antiphonæ secundum supe-
riorum Rubricam*, p. 182.

Psalm. Miserére, *cum reli-
quis de Psalterio*, p. 56.

Capitulum. Isai. 2.

VENITE, et ascendámus ad
montem Dómini, et ad doe-
mum Dei Jacob, et docébit nos
vias suas, et ambulábitur in
sémitis ejus : quia de Sion eru-

bit lex, et
Jerúsalem.

Hymnus.
p. 197.

†. Vox cla-
Paráte viam
facite sémitas

*Ad Benedic-
Dóminus, * I*

appropinqu-
cælórum, a

*Nisi dicen-
timére, vel A*

p. 184.

Deinde. K
C

EXCITA, qu-
epoténtian

et magna n-
curre : ut pe-

tua, quod no-
pédiunt, indi-

pitiationis ac-
et regnas cur-

*Hodie dic-
functorum.*

AD
Antiphonæ

Antiphonæ
Antiphonæ

Antiphonæ
Antiphonæ

Antiphonæ
Antiphonæ

Antiphonæ
Antiphonæ

Antiphonæ
Antiphonæ

Antiphonæ
Antiphonæ

Antiphonæ
Antiphonæ

Antiphonæ
Antiphonæ

Antiphonæ
Antiphonæ

Antiphonæ
Antiphonæ

bit lex, et verbum Dómini de Jerúsalem.

Hymnus, En clara vox, p. 197.

Ÿ. Vox clamántis in deserto: Paráte viam Dómini. R. Rectas fácite sémitas ejus.

Ad Bened. Ant. t. 8. Dicit Dóminus, * Pœniténtiam ágite: appropinquávit enim regnum cœlórum, allelúia.

Nisi dicenda sit Ant. Nolite timére, *vel Ant.* Ecce compléta, p. 184.

Deinde. Kyrie eléison, p. 58.

ORATIO.

Excita, quæsumus Dómine, poténtiam tuam, et veni, et magna nobis virtúte succurre: ut per auxilium grátiae tuæ, quod nostra peccáta præpédiunt, indulgéntia tuæ propitiationis accéleret. Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Hodie dicitur Officium Defunctorum.

AD HORAS.

Antiphonæ secundum superiorem Rubricam, p. 182. *Capitula et R. brevia ut in Psalterio tempore Adventus.*

AD VESPERAS.

Ant. Inclínávit.

Psalm. Diléxi, *cum reliquis Psalterio*, p. 126.

Capitulum. Genes. 49. b

Non auferétur sceptrum de Juda, et dux de femore ejus, donec véniat qui mitténtus est: et ipse erit expectatio gentium.

Hymnus, Créator alme, p. 192.

Ÿ. Roráte cœli désuper, et nubes pluant justum. R. Aperíatur terra, et gérmínet Salvatorem.

Ad Magnif. Ant. O.

Deinde Kyrie eléison, p. 58.

FERIA TERTIA.

De Isaia Prophéta.

LECTIO I. *Cap. 42.*

Ecce servus meus, suscipiam eum: eléctus meus, compláuit sibi in illo ánima mea: dedi spiritum meum super eum, judicium Géntibus próferet. Non clamábit, neque accipiet persónam, nec audiétur vox ejus foris. Cálamum quasátum non cõnteret, et linum fúmigans non extinguet; In veritate edúcet judicium. Non erit tristis, neque turbuléntus, donec ponat in terra judicium: et legem ejus insulæ expectábunt.

R. Nascétur nobis párvulus, p. 194.

LECTIO II.

Hæc dicit Dóminus Deus, creans cœlos, et exténdens eos: firmans terram, et quæ gérmínant ex ea: dans flatum pópulo, qui est super eam, et spiritum calcántibus eam. Ego Dóminus vocávi te in justitia, et apprehédi manum tuam, et servávi te. Et dedi te in fœdus pópuli, in lúcem Géntium: ut aperires oculos cæcórum, et edúceres de conclusióné vinctum, de domo cærceris sedéntes in tónebris.

R. Ecce jam venit plenitúdo, p. 194.

LECTIO III.

CANTATE Dómino cánticum novum, laus ejus ab extrémis terræ: qui descenditis in mare, et plenitúdo ejus; insulæ, et habitatóres eárum. Sublevétur désertum, et civitátes ejus: in dómibus habitábit Cedar; laudáte habitatóres Petrá, de vértice móntium clamábunt. Ponent Dómino glóriam, et laudem ejus in insulis nuntiábunt. Dóminus sicut fortis egrediétur, sicut vir præliátor suscitábit zelum: vociferábitur, et clamábit: super inimicos suos confortábitur.

℞. Virgo Israel, p. 195.

Ad Bened. Ant. t. 2. Consúrge, consúrge; *indúere fortitúdinem bráchium Dómini.

Nisi dicenda sit Ant. Nolite timére, *vel Ant.* Ecce compléta, p. 184.

Deinde Kyrie eléison, ut supra, p. 58.

Ad Magnif. Ant. O.

Deinde Kyrie eléison, p. 128.

FERIA QUARTA.

De Isaia Prophéta.

LECTIO I. Cap. 51.

AUDITE me qui sequimini quod justum est, et quæritis Dóminum: atténdite ad petram unde excisi estis, et ad cavernam laci, de qua præcisi estis. Atténdite ad Abraham patrem vestrum, et ad Saram quæ péperit vos: quia unum vocávi eum, et benedixi ei, et multiplicávi eum. Consolábitur ergo Dóminus Sion, et

consolábitur omnes ruinas ejus: et ponet désertum ejus quasi delicias, et solitúdinem ejus quasi hortum Dómini. Gáudium et lætitia inveniétur in ea; gratiarum actio, et vox laudis.

℞. Jurávi, p. 195.

LECTIO II.

ATTENDITE ad me pópule meus, et tribus mea me audite: quia *Alex* a me exiet, et judicium meum in lucem populórum requiescet. Prope est justus meus, egréssus est salvátor meus, et bráchia mea pópulos judicábunt: me insulæ expectábunt, et bráchium meum sustinébunt. Leváte in cælum óculos vestros, et vidéte sub terra deórsum: quia cœli sicut fumus liquéscent, et terra sicut vestiméntum aterétur, et habitatóres ejus sicut ut hæc interibunt: salus autem mea in sempiternum erit, et justitia mea non deficiet.

℞. Non discédimus, p. 196.

LECTIO III.

AUDITE me qui scitis justum. Pópulus meus lex mea in corde eórum: nolite timére oppróbrium hóminum, et blasphemias eórum ne metúatis. Sicut enim vestiméntum, sic cómedet eos vermis: et sicut lanam, sic devorábit eos tinea: salus autem mea in sempiternum erit, et justitia mea in generationes generatiónum.

℞. Intuémini, p. 196.

Ad Bened. Ant. t. 8. Ponáti in Sion *salútem, et in Jeru-

galem glóriam.

Nisi dicenda sit Ant. Nolite timére, *vel Ant.* Ecce compléta, p. 184.

Deinde Kyrie eléison, ut supra, p. 58.

Ad Magnif. Ant. O.

Deinde Kyrie eléison, ut supra, p. 58.

FERIA

De Isaia

LECTIO

UTINAM dñs et descēderit mōtes deflētio ignis t ardērent ign nomen tuum facie tua ge Cum fēcēris sustinēbimus facie tua me A seculo non turibus perco non vidit, Deo reparasti ex ℞. Cāntic t

LEC

OCCURRISTI cienti jus nis recordab a iratus es, n ipsis fūimur abimur. Et fa mūdus omne annus mepst stitiae nostra nasi fōlium nūitates nostr astulērunt. ne vocet nomen argat, et tēne si faciē tu isisti nos in nostrae.

ruinas
desértum ejus
et solitudinem
tuum. Dómini.
itia invenietur
actio, et vox

195.

10. II.

ad me pópule
ribus mea me
x a me exiet
eum in lucem
niéscet. Prope
s, egréssus est
et bráchia mea
unt : me ipsu
, et bráchium
unt. Leváte in
vestros, et vi
deórsum : quia
us liquéscent,
estíméntum ab
atós ejus sie
unt : salus au
pitérnum erit,
non deficiet.

dimus, p. 196.
o III.

i scitis justum,
us lex mea in
polite timere
minum, et bla
n ne metuatis
stíméntum, si
ermis : et sicut
rábit eos timea
ea in sempiternu
ustitia mea in
neratiónum.
p. 196.

nt. t. 8. Ponat
em, et in Jeru

salem glóriam meam, allelúia.
Nisi dicenda sit Ant. Nolite
timere, *vel Ant.* Ecce compléta,
p. 184.

Deinde Kyrie eléison, p. 58.

Ad Magnif. Ant. O.

Deinde Kyrie eléison, p. 128.

FERIA QUINTA.

De Isaia Prophéta.

LECTIO I. Cap. 64.

UTINAM dirúmperes cœlos;
et descénderes : a fácie tua
móntes deflúerent. Sicut exú
stio ignis tabéscerent, aquæ
ardérent igni, ut notum fieret
nomen tuum inimicis tuis : a
fácie tua gentes turbaréntur.
Cum féceris mirabilia, non
sustinébimus : descendisti, et
a fácie tua montes defluxérunt.
A sæculo non audiérunt, neque
auribus percepérunt : oculus
non vidit, Deus absque te, quæ
pararásti expectántibus te.

ñ. Cánite tuba, p. 193.

LECTIO II.

OCCEURISTI lætánti, et fa
ciénti justitiam : in viis
tuis recordabúntur tui : Ecce
ira tus es, et peccávimus :
in ipsis fuimus semper, et sal
vabimur. Et facti sumus ut im
píus omnes nos, et quasi
annus menstruatæ univérsæ
justitiæ nostræ : et cecidimus
quasi fólium univérsi, et ini
quitates nostræ quasi ventus
estulé runt. nos. Non est qui
vocet nomen tuum, qui con
gruat, et téneat te : abscon
sti faciém tuam a nobis, et
disisti nos in manu iniquitá
tis nostræ.

ñ. Non auferétur, p. 193.

LECTIO III.

ET nunc Dómine, Paternoster
es tu, nos vero lutum : et
fictor noster tu, et ópera má
nuum tuarum omnes nos. Ne
irascáris Dómine satis, et ne
ultra memineris iniquitátis
nostræ : ecce respice, pópulus
tuus omnes nos. Cívitas sancti
tui facta est desérta, Sion de
sérta facta est, Jerusalem de
soláta est. Domus sanctificatió
nis nostræ, et glóriæ nostræ,
ubi laudavérunt te patres no
stri, facta est in exustiónem
ignis, et ómnia desiderabilia
nostra versa sunt in ruínas.

ñ. Me opórtet minui, p. 194.

Ad Bened. Ant. t. 2. Conso
lámini, consolámini * pópule
meus, dicit Dóminus Deus ve
ster.

Nisi dicenda sit Ant. Ecce
compléta, p. 184.

*Deinde Kyrie eléison, ut su
pra, p. 58.*

Ad Magnif. Ant. O.

*Deinde Kyrie eléison, ut su
pra, p. 128.*

FERIA SEXTA.

De Isaia Prophéta.

LECTIO I. Cap. 66. b

AUDITE verbum Dómini, qui
atrémittis ad verbum ejus :
dixerunt fratres vestri odién
tes vos, et abjiéientes propter
nomen meum : Glorificétur
Dóminus, et vidébimus in læ
titia vestra : ipsi autem con
fundéntur. Vox pópuli de civi
tate, vox de templo, vox fi
mini reddéntis retributió nem

inimicis suis. Antequam par-
turiret, péperit : antequam ve-
niret partus ejus, péperit má-
sculum. Quis audivit umquam
tale? et quis vidit huic simile?
Numquid partúriet terra in die
una? aut parietúr gens simul,
quia parturivit et péperit Sion
filios suos?

ñ. Nascétur nobis, p. 194.

LECTIO II.

NUMQUID ego, qui álios páre-
re fácio, ipse non páriam, di-
cit Dóminus? si ego, qui gene-
rationem céteris tribuo, stéril-
is ero, ait Dóminus Deus tuus?
Lætámini cum Jerúsalem, et
exultáte in ea omnes qui dili-
gitis eam : gaudéte cum ea
gáudio universi, qui lugétis
super eam, ut sugátis, et re-
pleámini ab úbere consolatió-
nis ejus : ut mulgeátis, et de-
liciis affluátis ab omnimoda
glória ejus. Quia hæc dicit Dó-
minus : Ecce ego declinábo
super eam quasi flúvium pac-
cis, et quasi torréntem inun-
dántem glóriam Géntium,
quam sugétis : ad úbera por-
tabimini, et super génua blan-
diéntur vobis.

ñ. Ecce jam, p. 194.

LECTIO III.

QUOMODO si cui mater blan-
diátur, ita ego consolábor
vos, et in Jerúsalem consola-
bímini. Vidébitis, et gaudébit
cor vestrum, et ossa vestra
quasi herba germinábunt : et
cognoscétur manus Dómini
servis ejus, et indignábitur ini-
micis suis. Quia ecce Dóminus

in igne véniet, et quasi turbo
quadrigæ ejus : réddere in in-
dignatione furórem suum, et
increpationem suam in flamma
ignis : quia in igne Dóminus
dijudicábit, et in gládio suo
ad omnem carnem, et multi-
plicabúntur interfécti a Dó-
mino.

ñ. Virgo Israel, p. 195.

Ad Bened. Ant. t. 8. f Ecce
compléta sunt * omnia, que
dicta sunt per Angelum de vir-
gine Maria.

Deinde Kyrie eléison, p. 58.

*Ad Magnif. Ant. t. 2. O Em-
mánuel, * Rex et légifer no-
ster, expectatio Géntium, et Sal-
vator earum, veni ad salván-
dum nos, Dómine Deus no-
ster.*

Deinde Kyrie eléison, p. 120.

*Si Vigilia Nativitatis Dó-
mini venerit in Dominica, Offi-
cium fit hoc modo.*

*Ad Matutinum, Invitator. de
Vigilia, Hódie sciétis, ut infra.*

*Hymnus de Adventu, Ver-
bum supérnum, ut infra.*

*Antiphonæ, Psalmi. Versi-
culi, Lectiones, et Responsoria
in I et II Nocturno dicuntur
de Dominica quarta.*

*In III Nocturno Antiphonæ
et Psalmi de Dominica, p. 140.
ñ. de Vigilia, tres Lectiones de
Homilia Vigiliæ cum suis Respon-
soriis, et non legitur Homilia
Dominicæ pro ultima Lectione.*

*Laudes de Vigilia cum
memoratione de Dominica.*

*Similiter et per Horas cele-
bratur Officium de Vigilia.*

* IN
Nativitatis
AD M

Invitat. H
véniet Dómini
debitis glóri
Psalm. V
p. 2.

H
VERBUM SU
E Patris
Qui natus or
Labente curs
Illúmina n
Tuoque amor
Ut cor caduca
Celi voluptas
Ut, cum tri
Damnabit ign
Et vox amica
Vocabit ad co
Non esca fla
Solvámur inte
ultu Dei sed
Celi fruámur
Patri, simul
ibique sancte
sicut fuit, sit j
actum per or
Amen.

Antiphonæ e
a occurrente.
ñ. Hódie sciét
Dóminus. ñ. Et
glóriam ejus.
Lectio sanc
secundum
LECTIO I.
esset des
Jesu Maria
am conveni
útero habe
cto. Et reliq

IN VIGILIA

Nativitatis Domini.

AD MATUTINUM.

Invitat. Hodie sciétis, quia
veniet Dóminus, * Et mane vi-
debitis glóriam ejus.

Psalm. Veníte exultémus,
p. 2.

HYMNUS.

VERBUM supérnum pródiens

E Patris aetérni sinu,
Qui natus orbis subvenis,
Labente cursu témporis.

Illúmina nunc pectora,
Tuoque amóre concrema;
Ut cor cadúca déserens
Caeli volúptas impleat.

Ut, cum tribúnal Júdicii
Damnabit igni-nóxios,
Et vox amica débitum
Vocabit ad cælum pios.

Non esca flammárum nigros
Volvámur inter túrbines,
Vultu Dei sed cómpotes
Caeli fruámur gaudiis.

Patri, simúlque Filio,
Tibique-sancte Spiritus,
Sicut fuit, sit júgiter
aeternum per omne glória.

Amen.

Antiphona et Psalmi de Fe-
sta occurrente.

†. Hódie sciétis, quia véniet
Dóminus. R. Et mane videbítis
glóriam ejus.

Lectio sancti Evangélíi
secúndum Matthæum.

LECTIO I. Cap. 1. c

¶ Cum esset desponsáta mater
Jesu Maria Joseph, ante-
quam convenirent, invénta est
in útero habens de Spiritu
sancto. Et reliqua.

Homília sancti Hierónymi
Presbyteri.

Lib. 1. Comment. in cap. 1.

Matthæi.

QUARE non de simplici vir-
gine, sed de desponsáta
concipitur? Primum, ut per
generatióem Joseph, origo
Mariæ monstrarétur: secúndo,
ne lapidarétur a Judæis, ut
adúltera: tertio, ut in Ægy-
ptum fúgiens, habéret solá-
tium. Martyr Ignátius étiam
quartam addidit causam, cur
a desponsáta concéptus sit: Ut
partus, inquiens, ejus celare-
tur diabolo; dum eum putat
non de virgine, sed de uxóre
generátum.

R. Sanctificámini hódie, et
estóte parátí: quia die crástina
videbítis * Majestátem Dei in
vobis. †. Hódie sciétis quia vé-
niet Dóminus, et mane videbí-
tis. Majestátem Dei.

LECTIO II.

ANTEQUAM convenirent, in-
vénta est in útero habens
de Spiritu sancto. Non ab álío
invénta est, nisi a Joseph, qui
pone licéntia maritali futúre
uxóris omnia nóverat. Quod
autem dicitur: Antequam con-
venirent: non sequitur ut pó-
stea contrénerint, sed Scri-
ptúra quod factum non sit,
osténdit.

R. Constantés estóte, videbí-
tis auxiliúm Dómini super vos:
Judæa et Jérusalem nolite tí-
mère: * Cras egrediémíni, et
Dóminus erit vobiscum. †. San-
ctificámini filii Israel, et estóte

parati. Cras egrediimini, et Dominus.

LECTIO III.

JOSEPH autem vir ejus cum esset justus, et nollet eam traducere, voluit occulte dimittere eam. Si quis fornicariæ conjungitur, unum corpus efficitur; et in lege præceptum est, non solum reos, sed et conscios criminum. Quomodo Joseph, cum crimen celaret uxoris, justus scribitur? Sed hoc testimonium Mariæ est, quod Joseph sciens illius castitatem, et admirans quod evenerat, celat silentio, cujus mysterium nesciebat.

R. Sanctificamini filii Israel, dicit Dominus: die enim crastina descendet Dominus, * Et auferet a vobis omnem linguorem. *Y.* Crastina die delebitur iniquitas terræ, et regnabit super nos Salvator mundi. Et auferet. Glória Patri. Et auferet.

Deinceps Officium fit Duplex.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 8. Judæa et Jerúsalem nolite timere: cras egrediimini, et Dominus erit vobiscum, allelúia.

Psalm. Dominus regnavit, cum reliquis, p. 17.

Ant. t. 8. f. Hodie sciétis quia veniet Dominus, et mane videbitis glóriam ejus.

Ant. t. 4. Crastina die delebitur iniquitas terræ, et regnabit

super nos Salvator mundi.

Ant. t. 1. Dominus veniet, occurrите illi, dicentes: Magnum principium, et regni ejus non erit finis: Deus, fortis, dominator, princeps pacis, allelúia.

Ant. t. 8. f. Crastina erit vobis salus, dicit Dominus Deus exercituum.

CAPITULUM. Rom. 1.

PAULUS servus Jesu Christi, vocatus Apóstolus, segregatus in Evangelium Dei, quod ante promiserat per Prophetas suos in Scripturis sanctis de Filio suo, qui factus est ei ex semine David secundum carnem.

HYMNUS.

EN clara vox redarguit
Obscura quæque personans:

Procul fugentur somnia:
Ab alto Jesus promicat.

Mens jam resurgat torpida,
Non amplius jacens humi:
Siquis refulget jam novum,
Ut tollat omne noxium.

En Agnus ad nos mittitur
Laxare gratis debitum:
Omnes simul cum lacrymis
Precemur indulgentiam:

Ut, cum secundo fulserit,
Metoque mundum cinxerit,
Non pro reatu puniat,
Sed nos pius tunc protegat.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Filio,
Sancto simul paracrito,
In sæculorum sæcula.

Amen.

Y. Crastina die delebitur

quitas terrarum
super nos S

Ad Bened.
sicut sol Sa
descendet in
sicut imber
lelúia.

DEUS, qui
nostræ a
lætificas: p
tum tuum,
rem lætis susci
quoque judic
mus, Dominu
sum Christus
Qui tecum v
unitate Spiri
per omnia sa
A. Amen.

Et dicitur p
Prima dici
plicibus: et
Capituli dic
Nonc.

AD T
Ant. Hodie
Capitulum,
ut supra, ad 1
A. br. Hodie
veniet Dominu
mane videbiti
Quia. Glória P
Y. Constant

quitas terræ. *R.* Et regnabit super nos Salvator mundi.

Ad Bened. Ant. t. 3. Orietur sicut sol Salvator mundi : et descendet in úterum Virginis sicut imber super gramen, allelúia.

ORATIO.

DEUS, qui nos redemptionis nostræ ánnua expectatione lætificas : præsta, ut Unigénitum tuum, quem Redemptorem læti suscipimus, venientem quoque júdicem secúri videamus, Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum : Qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Et dicitur per Horas diei.

Prima dicitur sicut in Duplicibus : et ad Absolutionem Capituli dicitur Capitulum Nonæ.

AD TERTIAM.

Ant. Hódie sciétis.

Capitulum, Paulus servus, ut supra, ad Laudes.

*R. br. Hódie sciétis, ** Quia veniet Dóminus. Hódie. *Y.* Et mane videbitis glóriam ejus. Quia. Glória Patri. Hódie.

Y. Constantes estóte, *R.* Vi-

debitis auxilium Dómini super vos.

AD SEXTAM.

Ant. Crástina die.

CAPITULUM. Rom. 1.

QUI prædestinátus est Filius Dei in virtúte secúndum spiritum sanctificatiónis, ex resurrectione mortuórum Jesu Christi Dómini nostri.

*R. br. Crástina die, ** Delébitur iniquitas terræ. Crástina. *Y.* Et regnabit super nos Salvator mundi. Delébitur. Glória Patri. Crástina die.

Y. Crástina erit vobis salus. *R.* Dicit Dóminus Deus exercituum.

AD NONAM.

Ant. Crástina erit.

CAPITULUM. Rom. 1.

PER quem accépmus grátiam, et Apostolátum ad obediéndum fidei in ómnibus Géntibus pro nómine ejus, in quibus estis et vos vocáti Jesu Christi Dómini nostri.

*R. br. Crástina, ** Erit vobis salus. Crástina. *Y.* Dicit Dóminus Deus exercituum. Erit. Glória Patri. Crástina.

Y. Crástina die delébitur iniquitas terræ. *R.* Et regnabit super nos Salvator mundi.

IN NATIVITATE DOMINI.

AD VESPERAS.

Ant. t. 8. Rex pacificus magnificatus est, cujus vultum desiderat universa terra.

Psalm. Dixit Dominus, cum reliquis de Dominica, p. 123, t loco ultimi, *Psalm.* Laudate Dominum omnes gentes, p. 127.

Ant. t. 7. r Magnificatus est Rex pacificus super omnes reges universae terrae.

Ant. t. 8. Complēti sunt dies Mariæ, ut pareret filium suum primogenitum.

Ant. t. 8. Scitōte quia prope est regnum Dei : amen dico vobis, quia non tardabit.

Ant. t. 2. Levate capita vestra : ecce appropinquat redemptio vestra.

CAPITULUM. Tit. 3. b

APPARUIT benignitas et humanitas Salvatoris nostri Dei : non ex operibus iustitiæ quæ fecimus nos, sed secundum suam misericordiam salvos nos fecit.

HYMNUS.

JESU Redemptor omnium,
Quem lucis ante originem
Parem paternæ gloriæ
Pater supremus edidit.

Tu lumen et splendor Patris,
Tu spes perennis omnium,
Intēde quas fundunt preces
Tui per orbem servuli.

Memento, rerum Conditor,

Nostri quod olim corporis,
Sacra ab alvo Virginis
Nascendo, formam sumpseris.

Testatur hoc praesens dies
Currēns per anni circulum,
Quod solus e sinu Patris
Mundi salus adveneris.

Hunc astra, tellus, aequora,
Hunc omne quod caelo subest,
Salutis Auctorem novae
Novo salutat cantico.

Et nos, beata quos sacri
Rigavit unda sanguinis,
Natalis ob diem tui,
Hymni tributum solvimus.

Jesu tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spiritu,
In sempiterna saecula. Amen.

Sic terminantur omnes Hymni ejusdem metri usque ad Epiphaniam.

v. Crastina die delēbitur iniquitas terrae. *ñ.* Et regnabit super nos Salvator mundi.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Cum ortus fuerit sol de caelo, videbitis Regem regum procedentem a Patre, tamquam possum de thalamo suo.

ORATIO.

CONCEDE, quaesumus omnipotens Deus : ut nos Unigeniti tui nova per carnem nativitas liberet, quos sub peccatorum iugo vetusta servitus tenebat. Per eundem Dominum.

AD M
Invitat. C
nobis : * Ve
Psalm. V
p. 2.

Hymnus,
ut supra.

IN I M
Ant. t. 8. f

ad me : Filiu
hodie genui t

PSAL

QUARE frem
et populi m
ma?

Astitērunt

et principes
unum, * adv

et adversus Ch
Dirumpāmu

rum : * et pro
ugum ipsorum

Qui habitat
bit eos : * et D

abit eos.

Tunc loquet
qua, * et in fur

abit eos.

Ego autem c
ter ab eo supe

auctum ejus, *

septum ejus.

Dominus dixi
neus es tu, ego

Postula a m
entes haeredi

possessionem
trae.

Reges eos in
tamquam vas

es eos.

Et pūc reges
rudimini qui ju

AD MATUTINUM.

Invitat. Christus natus est nobis : * Venite, adorémus.

Psalm. Venite, exultémus, p. 2.

Hymnus. Jesu Redemptor, ut supra.

IN I NOCTURNO.

Ant. t. 8. (Dominus * dixit ad me : Filius meus es tu, ego hódie genui te.

PSALMUS 2.

QUARE fremuerunt Gentes, * et populi meditati sunt inania?

Astitérunt Reges terræ, et principes convenérunt in unum, * adversus Dóminum, et adversus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis iugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis, irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Filius meus es tu, ego hódie genui te.

Postula a me, et dabo tibi hereditatem tuam, * possessionem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc reges intelligite : * rudimini qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplinam, nequándo irascátur Dóminus, * et perdis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confidunt in eo.

Ant. Dóminus dixit ad me : Filius meus es tu, ego hódie genui te.

Ant. t. 8. Tamquam sponsus Dóminus * procedens de thalamo suo.

PSALMUS 18.

CŒLI enarrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquelæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

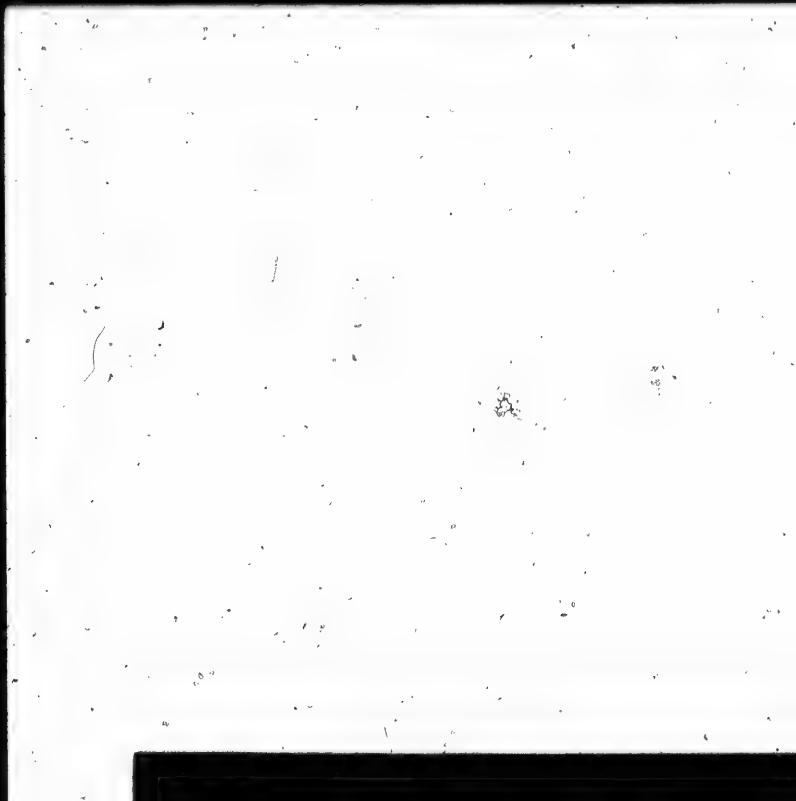
In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procedens de thalamo suo :

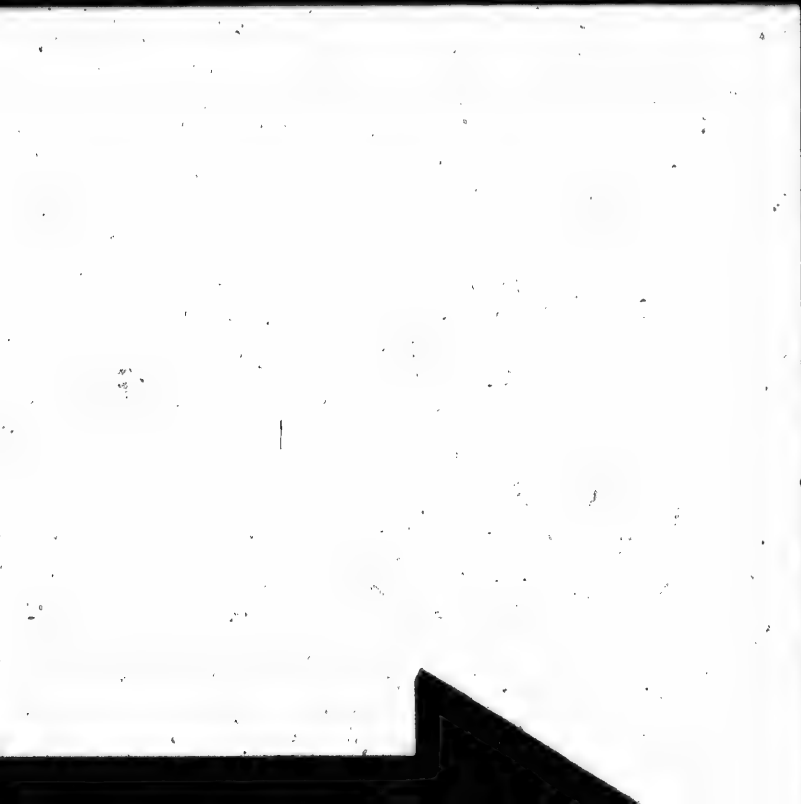
Exultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cœlo egressio ejus :

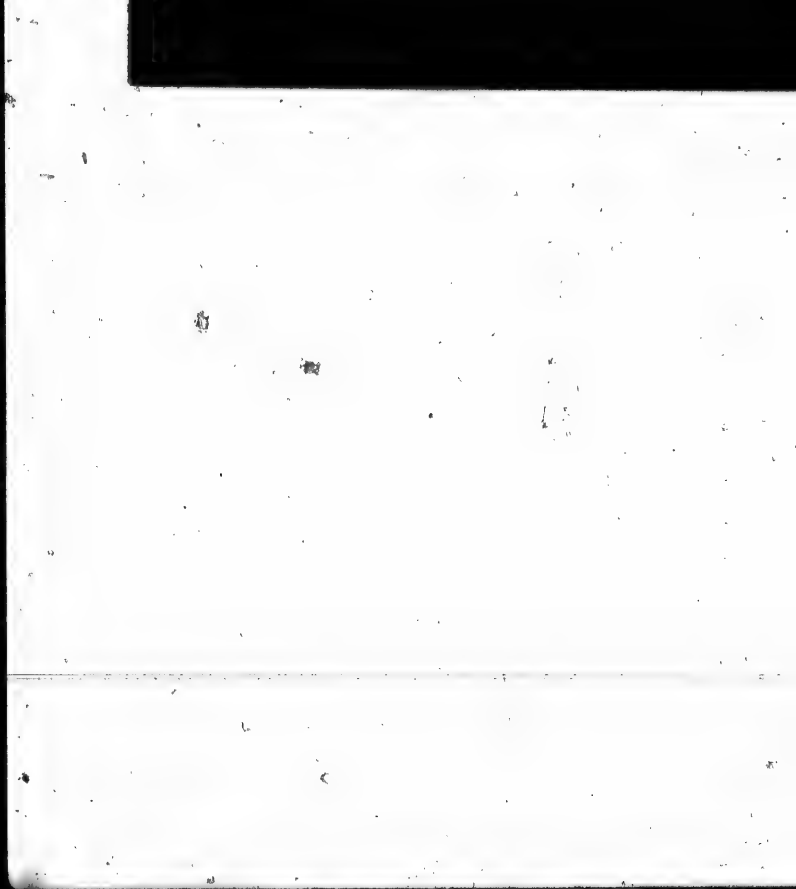
Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscondat a calore ejus.

Lex Dómini immaculáta, convertens ánimas : * testimónium Dómini fidèle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justitiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præceptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

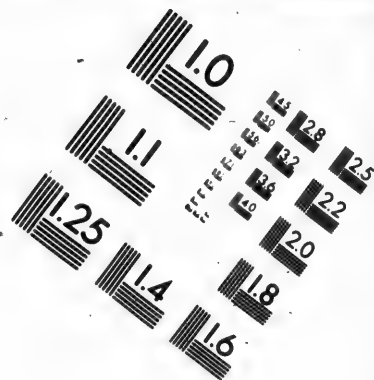
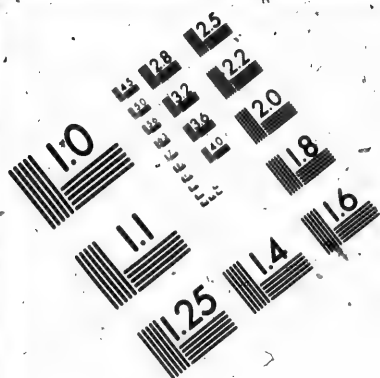
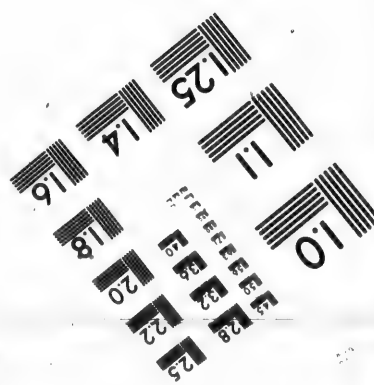
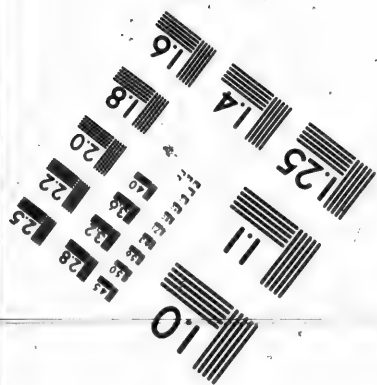
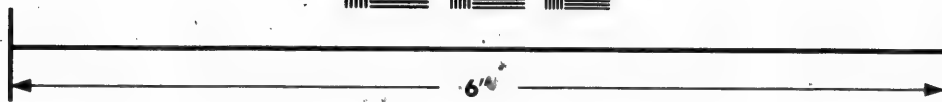
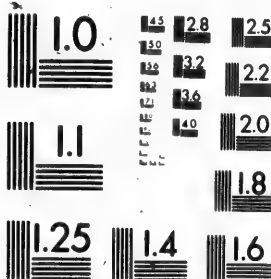

IMAGE EVALUATION TEST TARGET (MT-3)

Photographic
Sciences
Corporation

23 WEST MAIN STREET
WEBSTER, N.Y. 14580
(716) 872-4503

24
26
28
30
32
34
36
38
40
18
20
22
25

10
01

Timor Dómini sanctus, permanens in sæculum sæculi : * judicia Dómini vera, justificata in semetipsa.

Desiderabilia super aurum et lápidem pretiosum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custodit ea, * in custodiendis illis retributio multa.

Delicta quis intélligit? ab occultis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fuerint dominati, tunc immaculatus ero : * et emundabor a delicto máximo.

Et erunt ut compláceant eloquia oris mei : * et meditatio cordis mei in conspectu tuo semper.

Dómine adjutor meus, * et redemptor meus.

Ant. Tamquam sponsus Dóminus procedens de thalamo suo.

Ant. t. 1. l. Diffusa est * grátia in lábiis tuis, propterea benedixit te Deus in ætérnum.

PSALMUS 44.

ERUCAVIT cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea calamus scribæ, * velociter scribentis.

Speciosus forma præ filiis hóminum, diffusa est grátia in lábiis tuis : * propterea benedixit te Deus in ætérnum.

Accingere gládio tuo super femur tuum, * potentissimè.

Spécies tua, et pulchritudine tua * inténde, prospere procede, et regna.

Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam : * et deducet te mirabiliter dextera tua.

Sagittæ tuæ acutæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua Deus in sæculum sæculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem : * propterea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætitiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et casia a vestimentis tuis, a dómibus ebúrneis ; * ex quibus delectaverunt te filiæ regum in honore tuo.

Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato : * circumdata varietate.

Audi filia, et vide, et inclina aurem tuam : * et obliviscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupiscet Rex decorem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorabam eum.

Et filiæ Tyri in munéribus vultum tuum deprecabúntur omnes divites plebis.

Omnis glória ejus filia Regis ab intus, * in fimbriis aureis circumamicta varietatibus.

Adducéntur Regi virgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætitia et exultatione :

plum Regis

Pro patribus filiis principibus

Mémoriam in omni generatione.

Propterea tur tibi in cūlum sæculum

Ant. Diffusio

his tuis, in te Deus in

¶ Tamquam minus pro suo.

Pater noster Absolutio

¶ Jube de Bened. B.

tua.

Tres seculi

Isaia legum

LECTIO

PRIMO témpore

terra Zaphnethi

Néphthali : gravata est

Jordánem Górgon

Pópulus, qui nebris, vidit

habitántibus bre mortis,

Multiplicasti magnificasti

búntur coram tántur in me

tant victóres quando divid

gum enim ómnem gam húmeri exactóris ejus

tatione : * adducuntur in templum Regis.

Pro patribus tuis nati sunt tibi filii : * constitues eos principes super omnem terram.

Mémores erunt nómínis tui : * in omni generatione et generationem.

Propterea pópuli confitebuntur tibi in ætérnum, * et in sæculum sæculi.

Ant. Diffusa est grátia in labiis tuis, propterea benedixit te Deus in ætérnum.

†. Tamquam sponsus. R. Dóminus procedens de thálamo suo.

Pater noster.

Absolutio. Exaúdi Dómine.

†. Jube domne.

Bened. Benedictione perpétua.

Tres sequentes Lectiones Isaie leguntur sine titulo.

LECTIO I. Cap. 9.

Primo témpore alleviata est terra Zabulon, et terra Néphthali : et novissimo aggravata est via maris trans Jordánem Galilæe Géntium. Pópulus, qui ambulabat in tenebris, vidit lucem magnam : habitantibus in regione umbræ mortis, lux orta est eis. Multiplicasti gentem, et non magnificasti lætitiám. Lætábuntur coram te, sicut qui lætántur in messe, sicut exultant victóres capta præda, quando dividunt spólia. Jugum enim óneris ejus, et virgam húmeri ejus, et sceptrum exactóris ejus superasti sicut

in die Málian. Quia omnis violenta prædátio cum tumultu, et vestiméntum mistum sanguine, erit in combustionem, et cibus ignis. Párvulus enim natus est nobis, et filius datus est nobis, et factus est princípatus super húmerum ejus : et vocábitur nomen ejus, Admirábilis, consiliárius, Deus, fortis, pater futúri sæculi, princeps pacis.

R. Hódie nobis celórum Rex de Virgine nasci dignátus est, ut hóminem pérditum ad celéstia regna revocáret. * Gaudet exercitus Angelórum : quia salus ætérna humano géneri apparuit. †. Glória in excélsis Deo, et in terra pax homínibus bonæ voluntátis. Gaudet exercitus. Glória Patri.

Et repetitur R. Hódie nobis celórum, usque ad †. Glória in excélsis.

Bened. Unigénitus Dei Filius.

LECTIO II. Cap. 40.

CONSOLAMINI, consolámini pópule meus, dicit Deus vester. Loquimini ad cor Jerúsalem, et advocáte eam : quóniam compléta est malitia ejus, dimissa est iniquitas illius : suscepit de manu Dómini duplicia pro ómnibus peccátis suis. Vox clamántis in deserto : Paráte viam Dómini, rectas fácite in solitúdine sémitas Dei nostri. Omnis vallis exaltábitur, et omnis mons et collis humiliábitur, et erunt prava in directa, et áspera in vias planas. Et revelábitur glória

Dómini, et vidébit omnis caro pariter quod os Dómini locutum est. Vox dicentis : Clama. Et dixi : Quid clamábo? Omnis caro fœnum, et omnis glória ejus quasi flos agri. Exsiccátum est fœnum, et cecidit flos, quia spiritus Dómini sufflavit in eo. Vere fœnum est pópulus : exsiccátum est fœnum, et cecidit flos : Verbum autem Dómini nostri manet in ætérnum.

ñ. Hódie nobis de cælo pax vera descendit : * Hódie per totum mundum melliflui facti sunt cæli. †. Hódie illuxit nobis dies redemptionis novæ, reparationis antiquæ, felicitátis æternæ. Hódie per totum.

Bened. Spiritus sancti gratia.

LECTIO III. Cap. 52.

CONSURGE, consurge, induere fortitudinem tua Sion, induere vestimentis glóriæ tuæ Jérusalem, civitas sancti : quia non adjiciet ultra ut pertranscat per te incircumciscus et immundus. Excútere de pulvere, consurge; sede Jérusalem : solve vincula colli tui captiva filia Sion; Quia hæc dicit Dóminus : Grátis venundati estis, et sine argénto redimémmini. Quia hæc dicit Dóminus Deus : In Ægyptum descendit pópulus meus in principio, ut colonus esset ibi : et Assur absque ulla causa calumniatus est eum. Et nunc quid mihi est hic, dicit Dóminus, quóniam ablatus est pó-

pulus meus gratis? Dominatōres ejus inique agunt, dicit Dóminus, et júgiter tota die nomen meum blasphemátur. Propter hoc sciet pópulus meus nomen meum in die illa : quia ego ipse qui loquébar, ecce adsum.

ñ. Quem vidistis pastōres? dicite, annuntiáte nobis, in terris quis apparuit? * Natum vidimus, et choro Angelórum collaudantes Dóminum. †. Dicite, quidnam vidistis? et annuntiáte Christi nativitatem. Natum vidimus. Glória Patri. Natum vidimus.

IN II NOCTURNO.

Ant. t. 8. Suscépimus Deus misericórdiam tuam in médio templi tui.

PSALMUS 47.

MAGNUS Dóminus, et laudabilis nimis * in civitate Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exultatióne universæ terræ mons Sion, * latera Aquilonis, civitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suseipiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregati sunt : * conveniunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admirati sunt, conturbati sunt, commoti sunt : * tremor apprehendit eos.

Ubi dolores ut parturientis, * in spiritu vehementi conteres naves Tharsis.

Sicut audivimus, sic vidi-

mus in civitatem, in civitatem Deus fundánum.

Suscépiam tuam, tui.

Secúndum Deum, sic et terræ : * justitia tua.

Lætétur mentes filiae Judicia tua Dómini.

Circúdate plectimini earturibus ejus.

Pónite cordite ejus : * et ejus, ut enarrátera.

Quóniam hinc noster in ætérnum saeculi : in saecula.

Ant. Suscépimus misericórdiam tuam, tui.

Ant. t. 3. Ori Dómini abunda dominábitur.

PSALMUS

Deus judiciu da : * et j filio regis.

Judicare pópulo, * et páudicio.

Suscipiant mópulo, * et colludicabit páu salves faciet

mus in civitate Domini virtutum, in civitate Dei nostri : * Deus fundavit eam in ætænum.

Suscipimus Deus misericordiam tuam, * in medio templi tui.

Secundum nomen tuum Deus, sic et laus tua in fines terræ : * justitia plena est dextera tua.

Lætetur mons Sion, et exultent filiae Judæ, * propter judicia tua Domine.

Circumdante Sion, et complectimini eam : * narrate in turribus ejus.

Ponite corda vestra in virtute ejus : * et distribuite domos ejus, ut enarrétis in progenie altera.

Quoniam hic est Deus, Deus noster in ætænum, et in sæculum sæculi : * ipse reget nos in sæcula.

Ant. Suscepimus Deus misericordiam tuam in medio templi tui.

Ant. t. 3. Orietur * in diebus Domini abundantia pacis, et dominabitur.

PSALMUS 71.

Deus judicium tuum regi da : * et justitiam tuam filio regis.

Judicare populum tuum in justitia, * et pauperes tuos in iudicio.

Suscipiant montes pacem populo, * et colles justitiam.

Judicabit pauperes populi, et pavor faciet filios pauperum : * et humiliabit calumniantem.

rum : * et humiliabit calumniantem.

Et permanebit cum sole, et ante lunam, * in generatione et generationem.

Descendet sicut pluvia in vellus : * et sicut stillicidia stillantia super terram.

Orietur in diebus ejus justitia, et abundantia pacis : * donec auferatur luna.

Et dominabitur a mari usque ad mare : * et a flumine usque ad terminos orbis terrarum.

Coram illo procident Æthiopes : * et inimici ejus terram lingent.

Reges Tharsis et insulae munera offerent : * reges Arabum et Saba dona adducent :

Et adorabunt eum omnes reges terræ : * omnes Gentes servient ei :

Quia liberabit pauperem a potente : * et pauperem, cui non erat adiutor.

Parcet pauperi et inopi : * et animas pauperum salvas faciet.

Ex usuris et iniquitate redimet animas eorum : * et honorabile nomen eorum coram illo.

Et vivet, et dabitur ei de auro Arabiæ, et adorabunt de ipso semper : * tota die benedicent ei.

Et erit firmitamentum in terra in summis montium, superextolletur super Libanum fructus ejus : * et florabunt de civitate sicut spinum terre.

Sit nomen ejus benedictum in sæcula : * ante solem permanet nomen ejus.

Et benedicentur in ipso omnes tribus terræ : * omnes Gentes magnificabunt eum.

Benedictus Dóminus Deus Israel, * qui facit mirabilia solus.

Et benedictum nomen majestátis ejus in ætérnum : * et replébitur majestátis ejus omnis terra : fiat, fiat.

Ant. Oriétur in diébus Dómini abundantia pacis, et dominábitur.

Ant. t. 8. f. Véritas * de terra orta est, et justitia de cœlo prospexit.

PSALMUS 84.

BENEDIXISTI Dómine terram tuam : * avertisti captivitatem Jacob.

Remisisti iniquitatem plebis tuæ : * operuisti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam : * avertisti ab ira indignationis tuæ.

Convérte nos Deus salutáris noster : * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatióne?

Deus tu convérsus vivificábis nos : * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam : * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me

Dóminus Deus : * quóniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos : * et in eos qui convertuntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsius : * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia et véritas obviavérunt sibi : * justitia et pax osculatæ sunt.

Véritas de terra orta est : * et justitia de cœlo prospexit.

Etenim Dóminus dabit benígnitatem : * et terra nostra dabit fructum suum.

Justitia ante eum ambulábit : * et ponet in via gressus suos.

Ant. Véritas de terra orta est, et justitia de cœlo prospexit.

†. Speciosus forma præ filiis hóminum. *ñ.* Diffusa est grátia in lábiis tuis.

Pater noster.

Absolutio. Ipsius pietas.

†. Jube domne benedicere.

Bened. Deus Pater omnipotens.

Sermo sancti Leónis Papæ.

LECTIO IV.

Sermone 1. de Nativ. Domini.

SALVATOR noster, dilectissimi mi, hódie natus est, gaudeámus. Neque enim fas est locum esse tristitiæ, ubi natalis est vitæ : quæ consúmpcio mortalitátis timóre, nobis ingerit de promissa æternitate lætitiám. Nemo ab hujus altitátis participatióne secerni-

tur. Una múnis est : nus noster destrúctor : reátu liberándis ómnibus sanctus, quæ palmam : quia invitá métur Gen : ad vitam. secundum poris, quæ scrutábilis : reconcilián : taram géne : máni, ut in : bolus, per : rat, vincere :

ñ. O magis admirábile : animália v : natum, jacé : Beata Virg : meruerunt : Christum. † : plena : Dóm : Virgo.

Bened. Ch : LE

In quo cor : linito, ma : aequitátis ju : dum omnipot : savissimo h : majestáte, se : greditur hum : ei eandem se : dem nostræ : peccáti totius : num quippe : est, quod de :

* quóniam lo-
plebem suam,
ctos suos : *

vertúntur ad

prope timen-
ipsius : * ut
in terra no-

t véritas ob-
* justitia et
nt.

ra orta est : *
o prospéxit.
us dabit beni-
terra nostra
num.

eum ambulá-
in via gressus

de terra orta
de cœlo pro-

orma præ filiis
ffusa est grátia

ius pietas.
e benedicere.

Pater omnipo-

leónis Pape.
o IV.

Nativ. Domini.
ter, dilectissi-
tus est, gau-
enim fas est
tiæ, ubi natí-
tæ consumpla-
óre, nobis in-
ssa æternitá-
ab hujus ala-
tione secerni-

tur. Una cunctis lætitiæ com-
múnis est rãtio : quia Dómi-
nus noster peccãti mortisque
destructor, sicut nullum a
reãtu liberum réperit, ita libe-
rándis ómnibus venit. Exúltet
sanctus, quia propinquat ad
palmam : gáudeat peccátor,
quia invitátur ad véniam : ani-
métur Gentilis, quia vocátur
ad vitam. Dei namque Filius
secúndum plenitúdinem témpo-
ris, quam divini consilii in-
scrutãbilis altitúdo dispósuit,
reconciliándam auctóri suo na-
túrã generis assúmpsit hu-
mãni, ut inventor mortis diã-
bolus, per ipsam quam vice-
rat, vinceretur.

¶ O magnum mystérium, et
admirãbile sacraméntum, ut
animália vidèrent Dóminum
natum, jacéntem in præsepio : *
Beãta Virgo, cujus viscera
meruérunt portãre Dóminum
Christum. ¶ Ave Maria, grátia
plena : Dóminus tecum. Beãta
Virgo.

Bened. Christus perpétuæ.

LECTIO V.

In quo conflictu pro nobis
linito, magno et mirãbili
æquitãtis jure certátum est,
dum omnipotens Dóminus cum
súvissimo hoste non in sua
majestãte, sed in nostra con-
gréditur humilitãte : objiciens
ei eãdem formam, eãdem-
que natúrã, mortalitãtis qui-
dem nostræ participem, sed
peccãti totius expértẽ. Alién-
um quippe ab hac nativitatẽ
est, quod de ómnibus légitur :

Nemo mundus a sorde, nec in-
fans, cujus est unius diẽi vita
super terram. Nihil ergo in
istã singulãrem nativitãtem
de carnis concupiscéntia trans-
ívit, nihil de peccãti lege man-
nãvit. Virgõ régia Davidicæ
stirpis eligitur, quæ sacro gra-
vidãda fœtu, divinã human-
nãmque prolem prius concipe-
ret mente, quam corpore. Et
ne supérni ignãra consilii ad
inusitãtos paveret affãtus, quod
in ea operándum erat a Spí-
ritu sancto, colloquio discit
Angélico : nec damnum credit
pudóris, Dei génitrix mox fu-
túra.

¶ Beãta Dei génitrix Maria,
cujus viscera intãcta pérma-
nent : * Hódie genuit Salvató-
rẽm sæculi. ¶ Beãta quæ cré-
didit : quóniam perfécta sunt
ómnia, quæ dicta sunt ei a
Dómino. Hódie genuit.

Bened. Ignem sui amoris.

LECTIO VI.

AGAMUS ergo, dilectissimi,
grátias Deo Patri, per Fi-
lium ejus in Spíritu sancto :
qui propter multã charitatẽ
suã, qua dilexit nos, misér-
tus est nostri : et cum essẽmus
mórtui peccãtis, convivificãvit
nos Christo, ut essẽmus in
ipso nova creatúra, novúmque
figmẽtum. Deponãmus ergo
vétẽrẽ hómĩnem cum actibus
suis : et adẽpti participatiõem
generatiõis Christi, carnis re-
nuntiẽmus opéribus. Agnosce,
o Christiãne, dignitatẽ tuã :
et divinæ consors factus natú-

ræ, noli in vèterem vilitatè degneri conversatiòne redire. Meménto, cujus capitis et cujus corpòris sis membrum. Reminiscere, quia èrutus de potestàte tenebrarum, translatus es in Dei lumen et regnum.

¶ Sancta et immaculata virginitas, quibus te laudibus effera nescio : * Quia quem cœli capere non poterant, tuo gremio contulisti. ¶ Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui. Quia. Glória Patri. Quia.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 6. Ipse invocabit me, * allelúia : Pater meus es tu, allelúia.

PSALMUS 88.

MISERICORDIAS Dómini * in ætérnum cantábo.

In generatióem et generatióem * annuntiábo veritatè tuam in ore meo.

Quóniam dixisti : In ætérnum misericórdia ædificábitur in cœlis : * præparábitur veritas tua in eis.

Dispósui testaméntum electis meis, jurávi David servo meo : * usque in ætérnum præparábo semen tuum.

Et ædificábo in generatióem et generatióem * sedem tuam.

Constitutebuntur cœli mirabilia tua Dómine : * etenim veritatè tuam in Ecclésia sanctorum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino : * similis erit Deo in filiis Dei ?

Deus, qui gloriificátur in consilio sanctorum : * magnus et terribilis super omnes qui in circúitu ejus sunt.

Dómine Deus virtútum quis similis tibi ? * potens es Dómine, et veritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris potestati maris : * motum autem fluctuum ejus tu migitas.

Tu humiliásti sicut vulneratum, supérbum : * in bráchio virtutis tuæ dispersisti inimicos tuos.

Tui sunt cœli, et tua est terra, orbem terræ et plenitudinem ejus tu fundásti : * Aquilónem et mare tu creásti.

Thabor et Hermon in nómine tuo exultábunt, * tuum bráchium cum poténtia.

Firmétur manus tua, et extétur dextera tua : * justitia et judicium præparatio sedis tuæ.

Misericórdia et veritas præcedent faciè tuam : * beátus pópulus, qui scit jubilatióem.

Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt, et in nómine tuo exultábunt tota die : * et in justitia tua exaltábuntur.

Quóniam glória virtutis eorum tu es : * et in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.

Quia Dómini est assúptio nostra, * et sancti Israel Regis nostri.

Tunc locútus es in visione sanctis tuis, et dixisti : * Póssi

adjutoriū
tū electū

Inveni De
oleo sancto

Manus e
tur ei : *

confortabit
Nihil pr

eo, * et fili
appónet no

Et concit
inimicos ej

eum in fug
Et veritas

córdia mea
nómine meo

ejus.

Et ponam
ejus, * et in

ram ejus.

Ipse invo
meus es tu :

suscéptor sa
Et ego pri

illum * excé
terre.

In ætérnum
sericórdiam

méntum meū
Et ponam i

semen ejus
ejus sicut die

Si autem c
ejus legem

judiciis meis
rint :

Si justitias
rint : * et m

custodiérint :
Visitábo in

eorum : * et in
rata eorum.

Misericórdia

ificatur in
n : * magnus
r omnes qui
unt.

irtutum quis
tens es Dó-
tua in cir-

potestati ma-
tem fluctuum

sicut vulnera-
* in brachio
ersisti inimi-

, et tua est
ræ et plenitudo
fundasti : *
re tu creasti.
rmon in nó-
bunt, * tuum
oténtia.

us tua, et
tua : * justi-
reparatio se-

veritas præ-
am : * beatus
cit jubilatio-

imine vultus
et in nómine
ota die : * et
altabuntur.
a virtutis eo-
in beneplá-
cornu no-

est assumptio
cti Israel Re-

es in visione
xisti : * Póssi-

adjutorium in potente, et exal-
tavi electum de plebe mea.

Inveni David servum meum : *
oleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliabitur ei : * et brachium meum confortabit eum.

Nihil proficiet inimicus in eo, * et filius iniquitatis non apponet nocere ei.

Et concidam a facie ipsius inimicos ejus : * et odientes eum in fugam convertam.

Et veritas mea, et misericordia mea cum ipso : * et in nomine meo exaltabitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus, * et in fluminibus dexteram ejus.

Ipse invocabit me : Pater meus es tu : * Deus meus, et susceptor salutis meæ.

Et ego primogenitum ponam illum * excelsum præ regibus terræ.

In æternum servabo illi misericordiam meam : * et testamentum meum fidele ipsi.

Et ponam in sæculum sæculi semen ejus : * et thronum ejus sicut dies cæli.

Si autem dereliquerint filii ejus legem meam : * et in iudiciis meis non ambulaverint :

Si justitias meas profanaverint : * et mandata mea non custodierint :

Visitabo in virga iniquitates eorum : * et in verbis peccata eorum.

Misericordiam autem meam

non dispergam ab eo : * neque nocēbo in veritate mea :

Neque profanabo testamentum meum : * et quæ procedunt de labiis meis non faciam irrita.

Semel juravi in sancto meo, si David mentiar : * semen ejus in æternum manebit.

Et thronus ejus sicut sol in conspectu meo, * et sicut luna perfecta in æternum : et testis in cælo fidelis.

Tu vero repulisti et despectisti : * distulisti Christum tuum.

Evertisti testamentum servi tui : * profanasti in terra sanctuarium ejus.

Destruxisti omnes sepes ejus : * posuisti firmamentum ejus formidinem.

Diripuērunt eum omnes transeuntes viam : * factus est opprobrium vicinis suis.

Exaltasti dexteram depri-
mentium eum : * lætificasti omnes inimicos ejus.

Avertisti adjutorium gladii ejus : * et non es auxiliatus ei in bello.

Destruxisti eum ab emundatione : * et sedem ejus in terram collisisti.

Minorasti dies temporis ejus : * perfudisti eum confusione.

Usquequo Dómine avértis in finem : * exardescet sicut ignis ira tua ?

Memorare quæ mea substantia : * numquid enim vane constituisti omnes filios hominum ?

Quis est homo, qui vivet, et non vidébit mortem : * éruct animam suam de manu inferi ?

Ubi sunt misericórdia tua antiquae Dómine, * sicut jurásti David in veritate tua ?

Memor esto, Dómine opprobrii servórum tuum : * (quod continui in sinu meo) multárum gentium.

Quod exprobraverunt inimici tui Dómine, * quod exprobraverunt commutationem Christi tui.

Benedictus Dóminus in aeternum : * fiat, fiat.

Ant. Ipse invocábit me, allelúia : Pater meus es tu, allelúia.

Ant. t. 4. Laeténtur coeli, * et exúltet terra ante fáciem Dómini, quóniam venit.

PSALMUS 95.

CANTATE Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedicite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutare ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabilia ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terribilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium daemónia : * Dóminus autem coelos fecit.

Confessio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia, et magnificentia in sanctificatione ejus.

Afferte Dómino pátria Gén-

tium, afferte Dómino glóriam et honórem : * afferte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introite in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commovéatur a fácie ejus univérsa terra : * dicite in Géntibus quia Dóminus regnavit.

Etenim corréxit orbem terrae, qui non commovébitur : * judicábit pópulos in aequitate.

Laeténtur coeli, et exúltet terra, commovéatur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia quae in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicare terram.

Judicábit orbem terrae in aequitate, * et pópulos in veritate sua.

Ant. Laeténtur coeli, et exúltet terra ante fáciem Dómini, quóniam venit.

Ant. t. 6. Notum fecit Dóminus, * allelúia, salutare suum, allelúia.

PSALMUS 97.

CANTATE Dómino cánticum novum : * quia mirabilia fecit.

Salvavit sibi dextera ejus, et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutare suum : * in conspéctu Géntium revelávit justitiam suam.

Recordátus est misericórdia-

suae, * et v. Israel.

Viderunt rae * salutár-

Jubiláte Dó-

Psállite. Dó-

in cithara et

tubis ductilib

córnea.

Jubiláte in

Dómini : * m

plenitúdo ej

rum, et qui h

Flúmina pl

mul montes e

spéctu Dómin

nit judicare te

Judicábit o

in justitia, * et

late.

Ant. Notum

allelúia, salu

lúia.

ſ. Ipse invo

lúia. R. Pater

lúia.

Pater noster.

Absolutio. A

brum nostróru

nnipotens et

pinus. R. Amer

R. Jube domi

Bened. Evang

obis salus et p

R. Amen.

Lectio sancti

secúndum

LECTIO VII.

illo témpore :

a Cesare Aug

eretur univérsu

qua.

Himalis.

sue, * et veritatis sue domui
Israel.

Viderunt omnes termini ter-
re * salutare Dei nostri.

Jubilare Deo omnis terra : *
cantate, et exultate, et psallite.

Psallite. Domino in cithara,
in cithara et voce psalmi : * in
tubis ductilibus, et voce tubæ
corneæ.

Jubilare in conspectu Regis
Domini : * moveatur mare, et
plenitudo ejus : orbis terrarum,
et qui habitant in eo.

Flumina plaudent manu, si-
mul montes exultabunt a con-
spectu Domini : * quoniam ve-
nit judicare terram.

Judicabit orbem terrarum
in justitia, * et populos in æqui-
tate.

Ant. Notum fecit Dominus,
alleluia, salutare suum, alle-
luia.

ſ. Ipse invocabit me, alle-
luia. R. Pater meus es tu, alle-
luia.

Pater noster.

Absolutio. A vinculis pecca-
torum nostrorum absolvat nos
omnipotens et misericors Do-
minus. R. Amen.

R. Jube domne benedicere.

Bened. Evangelica lectio sit
vobis salus et protectio.

R. Amen.

Lectio sancti Evangelii
secundum Lucam.

LECTIO VII. Cap. 2.

In illo tempore : Exiit edictum
a Cesare Augusto ut descri-
beretur universus orbis. Et re-
qua.

Himalis.

Homilia sancti Gregorii
Papæ.

Homilia 8. in Evangelia.

QUIA largiente Domino, Mis-
sarum sollemnia ter hodie
celebraturi sumus, loqui diu
de Evangelica lectione non pos-
sumus : sed nos aliquid vel
brevisiter dicere, Redemptoris
nostræ nativitas ipsa compellit.
Quid est enim, quod nascituro
Domino mundus describitur,
nisi hoc, quod aperte mon-
stratur, quia ille apparebat in
carne, qui electos suos adscri-
beret in æternitate? Quo con-
tra de reprobus per Propheta-
tam dicitur : Deleantur de libro
viventium, et cum justis non
scribantur. Qui bene etiam in
Bethlehem nascitur. Bethle-
hem quippe domus panis in-
terpretatur. Ipse namque est,
qui ait : Ego sum panis vivus,
qui de cælo descendi. Locus
ergo, in quo Dominus nascitur,
domus panis antea vocatus est :
quia futurum profecto erat, ut
ille ibi per materiam carnis
appareret, qui electorum men-
tes interna satietate reficeret.
Qui non in parentum domo,
sed in via nascitur : ut pro-
fecto ostenderet, quia per hu-
manitatem suam, quam as-
sumperat, quasi in alieno
nascebatur.

R. Beata viscera Mariæ vir-
ginis, quæ portaverunt æterni
Patris Filium : et beata ubera,
quæ lactaverunt Christum Do-
minum : * Qui hodie pro sa-
lute mundi de Virgine nasci

dignatus est. *ŷ.* Dies sanctificatus illuxit nobis: venite Gentēs, et adorāte Dōminum. Qui hōdie.

ŷ. Jube domne benedicere.

Bened. Per Evangelica dicta deleantur nostra delicta.

Ŗ. Amen.

Lectio sancti Evangelii
secundum Lucam.

LECTIO VIII. Cap. 2. b

IN illo tempore: Pastores loquebantur ad invicem: Transcāmus usque Bēthlehem; et videāmus hoc verbum quod factum est, quod Dōminus ostēdit nobis. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrosii
Episcopi.

Lib. 2. in cap. 2. Lucæ, circa medium.

VIDETE Ecclesiæ surgētis exordium. Christus nascitur, et pastores vigilare ceperunt: qui gentium greges, pēcudum modo ante vivētes, in caulam Dōmini congregarent, ne quos spiritalium bestiārum per offūsas noctium tēnebras paterentur incursus. Et bene pastores vigilant, quos bonus pastor informat. Grex igitur pōpulus, nox sēculum, pastores sunt sacerdotes. Aut fortasse etiam ille sit pastor, cui dicitur: Estō vigilans, et confirma. Quia non solum Episcopos ad tuendum gregem Dōminus ordināvit, sed etiam Angelos destināvit.

Ŗ. Verbum caro factum est, et habitāvit in nobis: * Et vidimus glōriam ejus, glōriam

quasi unigeniti a Patre, plenum grātiæ et veritātis. *ŷ.* Omnia per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil. Et vidimus. Glōria Patri. Et vidimus.

ŷ. Jube domne benedicere.

Bened. Verba sancti Evangelii doceat nos Christus Filius Dei.

Ŗ. Amen.

Lectio sancti Evangelii
secundum Joānnem.

LECTIO IX. Cap. 1.

IN principio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum: et Deus erat Verbum: Et reliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

Tract. 1. in Joan. circa medium.

NE vile aliquid putāres, quale consuevisti cogitare, cum verba humana soleres audire, audi quid cogites: Deus erat Verbum. Exeat nunc nescio quis infidelis Ariānus, et dicat, quia Verbum Dei factum est. Quomodo potest fieri, ut Verbum Dei factum sit, quando Deus per verbum fecit omnia? Si et Verbum Dei ipsum factum est, per quod aliud Verbum factum est? Si hoc dicis, quia hoc est verbum Verbi, per quod factum est illud, ipsum dico ego unicum Filium Dei. Si autem non dicis verbum Verbi, concede non factum, per quod facta sunt omnia. Non enim per seipsam fieri potuit, per quod factum

sunt omni-
geliste.

Deinde
Deum laud-

Quo finit
ŷ. Domini

cum spiritu
Oratio, et

ut infra in
Et dicta

mino, celeb-

post median-

dinario: qu-

Laudes.

ŷ. Deus in
AD

ET P

Ant. t. 2.

stōres? * dici-

bis, in terri-

Natum vidin-

gelorum co-

nium, alleluia.

Psalmus.

cum reliquis

Ant. t. 2.

Regem, cui

et gaudia ma-

virginitatis

mam similem

bere sequenti

Ant. t. 7. A

res * ait: Ann-

dium magnu-

robis hodie

alleluia.

Ant. t. 7. F

gelo * multitu-

cius laudanti-

centium: Glō-

deo, et in terra

bonæ voluntati

Ant. t. 8. P

sunt omnia. Crede ergo Evangelistæ.

Deinde dicitur Hymnus, Te Deum laudamus, p. 18.

Quo finito dicitur

† Dominus vobiscum. R. Et cum spiritu tuo.

Oratio, Concède quæsumus, ut infra in Laudibus, p. 220.

Et dicto Benedicamus Domino, celebratur prima Missa post mediam noctem, ut in Ordinario: qua finita, dicuntur Laudes.

† Deus in adiutorium.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

*Ant. t. 2. Quem vidistis pastores? * dicite, annuntiâte nobis, in terris quis apparuit? Natum vidimus, et choros Angelorum collaudantes Dominum, allelûia, allelûia.*

Psalms, Dominus regnavit, cum reliquis, p. 17.

*Ant. t. 2. Genuit puerpera * Regem, cui nomen æternum, et gaudia matris habens cum virginitatis honore? nec primam similem visa est; nec habere sequentem, allelûia.*

*Ant. t. 7. Angelus ad pastores * ait: Annuntio vobis gaudium magnum: quia natus est vobis hodie Salvator mundi, allelûia.*

*Ant. t. 7. Facta est cum Angelo * multitudo cœlestis exercitus laudantium Deum, et dicentium: Glória in excelsis Deo, et in terra pax hominibus bonæ voluntatis, allelûia.*

*Ant. t. 8. Párvulus fílius **

hodie natus est nobis, et vocabitur Deus, Fortis, allelûia, allelûia.

CAPITULUM. *Hebr. 1.*

MULTIPARIAM, multisque modis olim Deus loquens patribus in Prophétis: novissimo diebus istis locutus est nobis in Filio, quem constituit hæredem universorum, per quem fecit et sæcula.

HYMNUS.

ASOLIS ortus cardine
Ad usque terræ limitem,
Christum canamus Principem,
Natum Maria Virgine.

Beatus auctor sæculi,
Servile corpus induit:
Ut carne carnem liberans,
Ne perderet quos condidit.

Caste paréntis viscera
Cœlestis intrat grátia:
Venter Puellæ bájulat
Secréta, quæ non nóverat.

Domus pudíci pectoris
Templum repénite fit Dei:
Intácta nesciens virum,
Concépit alvo Filium.

Enítitur puerpera,
Quem Gábriel prædixerat,
Quem ventre Matris géstiens,
Baptista clausum senserat.

Fœno jacére pertulit:
Præsepe non abhórruit,
Et lacte módico pastus est,
Per quem nec ales ésurit.

Gaudet chorus cœlestium,
Et Angeli canunt Deo;
Palámque fit Pastóribus
Pastor, Créátor ómnium.

Jesu tibi sit glória,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre et almo Spiritu,

In sempiterna sæcula.

Amen.

†. Notum fecit Dominus, allelúia. *ñ.* Salutare suum, allelúia.

Ad Bened. Ant. t. 8. Glória in excelsis Deo; * et in terra pax hominibus bonæ voluntatis, allelúia, allelúia.

ORATIO.

CONCEDE, quæsumus omnipotens Deus: ut nos Unigéniti tui nova per carnem natiuitas liberet, quos sub peccati iugo vetusta sèrvitus tenet. Per eúmdem Dóminum.

Summomanè dicitur Prima, qua finita, celebratur secunda Missa in aurora, et in ea fit Commemoratio de sancta Anastasia martyre.

AD PRIMAM.

Ant. Quem vidistis.

Capitulum, Regisæculórum, p. 26.

ñ. br. Christe Fili Dei vivi, * Miserere nobis. †. Qui natus es de Maria virgine.

Et sic dicitur quotidie usque ad Epiphaniam.

Ad Absolutionem Capituli, Lectio brevis, Ipsi peribunt, ut infra ad Nonam.

Tertia dicitur hora sua: qua finita, celebratur tertia Missa de die Natiuitatis.

AD TERTIAM.

Ant. Genuit puerpera.

Capitulum, Multifariam, ut supra, ad Laudes.

ñ. br. Verbum caro factum est, * Allelúia, allelúia. Verbum. †. Et habitávit in nobis.

Allelúia, allelúia. Glória Patri. Verbum.

†. Ipse invocábit me, allelúia. *ñ.* Pater meus es tu, allelúia.

AD SEXTAM.

Ant. Angelus ad pastóres.

Capitulum. Hebr. 1. c

ET: tu in principio Dómine terram fundásti: et ópera mánuum tuárum sunt cœli.

ñ. br. Notum fecit Dominus, * Allelúia, allelúia. Notum. †. Salutare suum. Allelúia, allelúia. Glória. Notum.

†. Vidérunt omnes fines terræ, allelúia. *ñ.* Salutare Dei nostri, allelúia.

AD NONAM.

Ant. Párvulus filius.

Capitulum. Hebr. 1. d

IPSI peribunt: tu autem permanébis: et omnes sicut vestiméntum veteráscunt: et velut amictum mutábis eos, et mutabúntur: tu autem idem ipse es, et anni tui non deficiunt.

ñ. br. Vidérunt omnes fines terræ. * Allelúia, allelúia. Vidérunt. †. Salutare Dei nostri. Allelúia, allelúia. Glória. Vidérunt.

Verbum caro factum est, allelúia. ñ. Et habitávit in nobis, allelúia.

AD VESPERAS.

Ant. t. 1. f Tecum principium * in die virtútis tuæ, in splendoribus sanctorum, ex útero ante luciferum génti te.

PSALMUS 100.

DIXIT Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis:

Donec p
scabellum
Virgam

Dóminus
in médio

Tecum
tútis tuæ

ctórum: *
rum génu

Jurávit I
nitébit eun

in æternu
nem Meleh

Dóminus
confregit in

Judicabit
plebit ruina

cápita in te
De torrén

propterea e
Ant. Tec

die virtútis.
bus sanctor

luciferum g
Ant. t. 7.

misit Dómin
mandávit in

méntum suu
PSAL

CONFITEBOR
toto cord

silio justoru
tione.

Magna ópe
quisita in c

rejus.
Confessio

opus ejus: *
manet in sæc

Memóriam
suorum, misé

tor Dóminus
timéntibus se

Glória Patri.

time, allelúia.
tu, allelúia.

AM.

ad pastóres.

Hebr. 1. c

ipio Dómine

isti : et ópera

sunt cœli.

icit Dóminus,*

Notum. y. Sa-

allelúia, alle-

um.

mes fines ter-

Salutare Dei

AM.

filius.

Hebr 1. d

tu autem per-

omnes sicut

teráscent : et

utábis eos, et

autem idem

tui non defi-

t omnes fines

, allelúia. Vi-

re Dei nostrū

. Glória. Vide-

ro factum est,

abitávit in no-

PERAS.

Tecum princi-

rtútis tuæ, in

sanctorum, et

rum génui te.

100.

Dómino meo,*

is meis :

Donec ponam inimicos tuos,*
scabellum pedum tuorum.

Virgam virtútis tuæ emittet
Dóminus ex Sion : * domináre
in médio inimicorum tuorum.

Tecum principium in die vir-
tútis tuæ in splendóribus san-
ctorum : * ex útero ante lucife-
rum génui te.

Jurávit Dóminus, et non po-
nit eum : * Tu es sacerdos
in ætérnum secúndum ordi-
nem Melchisedech.

Dóminus a dextris tuis,*
confregit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natióibus, im-
plebit ruinas : * conquassábit
cápita in terra multorum.

De torrénate in via bibet,*
propterea exaltábit caput.

Ant. Tecum principium in
die virtútis tuæ, in splendóri-
bus sanctorum, ex útero ante
luciferum génui te.

Ant. t. 7. r. Redemptionem
misit Dóminus * pópulo suo,
mandávit in ætérnum testa-
mentum suum.

PSALMUS 110.

CONFITEBOR tibi Dómine in
C. toto corde meo : * in con-
silio justorum, et congrega-
tione.

Magna ópera Dómini : * ex-
quisita in omnes voluntates
ejus.

Confessio et magnificéntia
opus ejus : * et justitia ejus
manet in sæculum sæculi.

Móriam fecit mirabilium
suorum, miséricors et miserá-
tor Dóminus : * escam dedit
timéntibus se.

Memor erit in sæculum te-
stamenti sui : * virtutem ópe-
rum suorum annuntiábit pó-
pulo suo.

Ut det illis hæreditátem gén-
tium : * ópera mánuum ejus
véritas et judicium.

Fidélia ómnia mandáta ejus:
confirmáta in sæculum sæ-
culi, * facta in veritáte et
æquitáte.

Redemptionem misit pópulo
suo : * mandávit in ætérnum
testamentum suum.

Sanctum et terribile nomen
ejus : * initium sapiéntiæ ti-
mor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus
faciéntibus eum : * laudatio
ejus manet in sæculum sæ-
culi.

Ant. Redemptionem misit
Dóminus pópulo suo, mandá-
vit in ætérnum testamentum
suum.

Ant. t. 7. f. Exórtum est * in
ténébris lumen rectis corde :
miséricors, et miserátor, et
justus Dóminus.

PSALMUS 111.

B. EATUS vir, qui timet Dómi-
num : * in mandátis ejus
volet nimis.

Potens in terra erit semen
ejus : * generatio rectórum
benedicétur.

Glória, et divitiæ in domo
ejus, * et justitia ejus manet
in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lu-
men rectis : * miséricors, et
miserátor, et justus.

Jucúndus homo qui misere-

tur et commodat, disponet sermones suos in iudicio : * quia in æternum non commovebitur.

In memoria æterna erit justus : * ab auditiōe malā non timebit.

Paratum cor ejus sperare in Domino, confirmatum est cor ejus : * non commovebitur, donec despiciat inimicos suos.

Dispērsit, dedit pauperibus : justitia ejus manet in sæculum sæculi, * cornu ejus exaltabitur in gloria.

Peccator videbit, et irascetur, dentibus suis fremet, et tabescet : * desiderium peccatorum peribit.

Ant. Exortum est in tenebris lumen rectis corde : misericors, et miserator, et justus Dominus.

Ant. t. 4. Apud Dominum * misericordia, et copiosa apud eum redemptio.

PSALMUS 129.

DE profundis clamavi ad te Domine : * Domine exaudi vocem meam.

Fiant aures tue intendentes, * in vocem deprecationis meae.

Si iniquitates observaveris Domine : * Domine quis sustinebit ?

Quia apud te propitiatio est : * et propter legem tuam sustinui te Domine.

Sustinuit anima mea in verbo ejus : * speravit anima mea in Domino.

A custodia matutina usque

ad noctem : * speret Israel in Domino.

Quia apud Dominum misericordia : * et copiosa apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israel : * ex omnibus iniquitatibus ejus.

Ant. Apud Dominum misericordia, et copiosa apud eum redemptio.

Ant. t. 8. De fructu * ventris tui ponam super sedem tuam.

PSALMUS 131.

MEMENTO Domine David, * et omnis mansuetudinis ejus :

Sicut juravit Domino, * votum vovit Deo Jacob :

Si introiero in tabernaculum domus meae, * si ascendero in lectum strati mei ;

Si dederō somnum oculis meis, * et palpebris meis dormitationem :

Et requiem temporibus meis, donec inveniam locum Domini, * tabernaculum Deo Jacob.

Ecce audivimus eam in Ephrata : * invenimus eam in campis silvæ.

Introibimus in tabernaculum ejus : * adorabimus in loco, ubi steterunt pedes ejus.

Surge Domine in requiem tuam, * tu et arca sanctificationis tue.

Sacerdotes tui induantur justitiam : * et sancti tui exultent.

Propter David servum tuum, * non avertas faciem Christi tui.

Juravit Dominus David et

ritatem.

eam : *

ponam su

Si custe

mentum r

mea hæc,

Et filii

culum, * s

tuam.

Quonia

Sion : * e

tionem sib

Hæc ré

lum sæcu

quoniam e

Viduam

nedicam :

turabo p

Sacerd

lutari : * et

tionē exult

Illuc pro

vid, * par

sto meo.

Inimicos

sione : * s

efflorebit sa

Ant. De

ponam supe

CAPITUL

MULTIFARI

dis oli

patribus in

sime diebus

nobis in Fili

heredem un

quem fecit e

Hymnus,

ut supra, p.

Notam fe

lita. a. Saluta

Ad Magni

Christus nat

beret Israel in

minum miseri-
osa apud eum

et Israel : * ex
tibus ejus.
minum mise-
osa apud eum

fructu * ventris
sedem tuam.
131.

ine David, *
mansuetudinis

Dómino, * vo-
cob :

tabernáculum
ascendero in
i :

omnum óculis
bris meis dop-

apóribus meis,
locum Dómi-
um Deo Jacob.

us eam in
nimus eam in

n tabernácu-
rábimus in lo-
pedes ejus.

e in réquiem
arca sanctifica-

induántur jus-
ncti tui exul-

l servum tu-
faciem Chri-

us David ve

ritatem, et non frustrabitur
eam : * de fructu ventris tui
ponam super sedem tuam.

Si custodierint filii tui testa-
mentum meum, * et testimonia
mea hæc, quæ docebo eos :

Et filii eorum usque in sæ-
culum, * sedebunt super sedem
tuam.

Quoniam elegit Dominus
Sion : * elegit eam in habitá-
tionem sibi.

Hæc requies mea in sæcu-
lum sæculi : hic habitabo,
quoniam elegi eam.

Viduam ejus benedicens be-
nedicam : * pauperes ejus sa-
turabo panibus.

Sacerdotes ejus induam sa-
lutari : * et sancti ejus exulta-
tione exultabunt.

Illuc producam cornu Da-
vid, * paravi lucernam Chri-
sto meo.

Inimicos ejus induam confu-
sione : * super ipsum autem
efflorebit sanctificatio mea.

Ant. De fructu ventris tui
ponam super sedem tuam.

CAPITULUM. *Hebr.* 1.

MULTIFARIAM, multisque mo-
dis olim Deus loquens
patribus in Prophetis : novis-
sime diebus istis locutus est
nobis in Filio, quem constituit
hæredem universorum, per
quem fecit et sæcula.

Hymnus. Jesu Redemptor,
ut supra, p. 206.

†. Notum fecit Dominus, alle-
luia. †. Salutare suum, alleluia.

Ad Magnif. Ant. 1. 1. Hodie
Christus natus est : hodie

Salvator apparuit : hodie in
terra canunt Angeli, lætântur
Archángeli : hodie exultant
justi, dicentes : Glória in excél-
sis Deo, alleluia.

Oratio. Concède quæsumus,
ut supra, ad Laudes.

Deinde pro S. Stephano.

Ant. Stéphanus autem ple-
nus grátia, et fortitudine fa-
ciebat signa magna in pópulo.

†. Glória et honóre coroná-
sti eum Dómine. †. Et consti-
tuisti eum super ópera má-
num tuarum.

ORATIO.

DA nobis, quæsumus Dómi-
ne, imitari quod cólimus,
ut discamus et inimicos dili-
gere : quia ejus natalitia cele-
bramus, qui novit étiam pro
persecutóribus exoráre Dómi-
num nostrum Jesum Christum
Filium tuum. Qui tecum vivit
et regnat.

IN FESTO S. STEPHANI

PROTOMARTYRIS.

Duplex.

AD MATUTINUM.

Invitat. Christum natum, qui
beátum hódie coronávit Sté-
phanum, * Veníte, adorémus.

Psal. Veníte, exultémus,
p. 2.

*Hymnus, Antiphonæ, Psal-
mi, et †. Nocturnorum dicun-
tur de Communi unius Marty-
ris, p. xxj.*

IN I NOCTURNO.

De Actibus Apostolorum.

LECTIO I. *Cap. 6.*

In diebus illis, crescente nú-
mero discipulorum factum

est murmur Græcorum adversus Hebræos, eo quod despicerentur in ministério quotidiano viduæ eorum. Convocantes autem duodecim multitudinem discipulorum, dixerunt : Non est æquum nos derelinquere verbum Dei, et ministrare mensis. Considerate ergo, fratres, viros ex vobis boni testimonii septem, plenos Spiritu sancto et sapientia, quos constituamus super hoc opus. Nos vero orationi, et ministério verbi instantes erimus.

¶. Stéphanus autem plenus grátia et fortitúdine, * Faciebat prodigia, et signa magna in pópulo. ¶. Surrexerunt quidam de synagoga disputantes cum Stéphanó, et non poterant resistere sapientiæ, et Spiritui, qui loquebátur. Tunc summiserunt viros, qui dicerent se audivisse eum dicentem verba blasphemie in Móysen, et in Deum. Commoverunt itaque plebem, et seniôres, et Scribas : et concurrentes rapuerunt eum, et adduxerunt in concilium, et statuerunt falsos testes, qui dicerent : Homo iste non cessat loqui verba adversus locum sanctum, et legem.

Bened. Unigénitus Dei Filius.

LECTIO II.

Et placuit sermo coram omni multitúdine. Et elegerunt Stéphanum, virum plenum fide et Spiritu sancto, et Philippum, et Próchorum, et Nicánorem, et Timónem, et Pármenam, et Nicoláum advenam Antiochénum. Hos statuerunt ante conspectum Apostolorum : et orantes imposuerunt eis manus. Et verbum Domini crescebat, et multiplicabátur númerus discipulorum in Jerúsalem valde : multa etiam turba sacerdotum obediébat fidei. Stéphanus autem

plenus grátia, et fortitúdine faciebat prodigia, et signa magna in pópulo.

¶. Vidébant omnes Stéphanum, qui erant in concilio, * Et intuebántur vultum ejus tamquam vultum Angeli stantis inter illos. ¶. Plenus grátia, et fortitúdine faciebat prodigia et signa magna in pópulo. Et intuebántur.

Bened. Spiritus sancti grátia.

LECTIO III.

SURREXERUNT autem quidam de synagoga, quæ appellátur Libertinórum, et Cyrenénsium, et Alexandrinórum, et eorum qui erant a Cilicia et Asia, disputantes cum Stéphanó : et non poterant resistere sapientiæ, et Spiritui, qui loquebátur. Tunc summiserunt viros, qui dicerent se audivisse eum dicentem verba blasphemie in Móysen, et in Deum. Commoverunt itaque plebem, et seniôres, et Scribas : et concurrentes rapuerunt eum, et adduxerunt in concilium, et statuerunt falsos testes, qui dicerent : Homo iste non cessat loqui verba adversus locum sanctum, et legem.

¶. Intuens in cælum beátus Stéphanus, vidit glóriam Dei, et ait : * Ecce video cælos apertos, et Filium hominis stantem a dextris virtutis Dei. ¶. Cum autem esset Stéphanus plenus Spiritu sancto, intendens in cælum, vidit glóriam Dei, et ait. Ecce video, Glória Patri. Ecce video,

IN
Sermo S

Sermo

HERI CE

lem a

stri natal

mus trium

sionem. H

trabea car

iteri. virg

sitare digi

hodie mil

corporis e

migravit a

piternæ De

vata, servil

assumens,

campum p

iste depôsi

corporis in

palatium p

rus, ascen

carno velâ

sanguine la

¶. Lapid

invocantem

Dómine Jes

spiritum me

illis hoc pe

autem genit

magna, dice

Bened. Ch

LE

ASCENDIT IS

ad deis, qu

latantibus A

excelsis Deo,

goli exultant

hodie Stéphan

saum consorti

Heri Dóminus

IN II NOCTURNO.

Sermo S. Fulgéntii Episcopi.

LECTIO IV.

*Sermone de S. Stephano,
circa initium.*

HERI celebrávimus temporá-
lem sempitérni Regis no-
stri natálem : hódie celebrá-
mus triumphálem militis pas-
sionem. Heri enim Rex noster
trábea carnis indútus, de aula
úteri virginális egrédiens, vi-
sitáre dignátus est mundum :
hódie miles de tabernáculo
córporis éxiens, triumphátor
migrávit ad cœlum. Ille sem-
piternæ Deitátis majestáte ser-
váta, servile cinctórium carnis
assúmens, in hujus sæculi
campum pugnáturus intrávit :
iste depósitus corruptibilibus
córporis indumentis, ad cœli
palátium perénriter regnatú-
rus ascéndit. Ille descéndit
carne velátus, iste ascéndit
sanguine laureátus.

Lapidábant Stéphanum
invocántem et dicéntem : *
Dómine Jesu Christe, áccipe
spíritum meum : et ne státuas
illis hoc peccátum. **Ÿ.** Pósitis
autem génibus clamávit voce
magna, dicens. Dómine Jesu.
Bened. Christus perpétuæ.

LECTIO V.

ASCÉNDIT iste lapidántibus Ju-
dæis, quia ille descéndit
letántibus Angelis. Glória in
excelsis Deo, heri sancti An-
geli exultántes cantavérunt :
hódie Stéphanum letántes in
suum consórtium suscepérunt.
Heri Dóminus exivit de útero

Virginis : hódie miles egréssus
est de ergástulo carnis. Heri
Christus pro nobis pannis est
involútus : hódie Stéphanus
stola est ab eo immortalitátis
indútus. Heri præsépis angú-
stia Christum portávit infán-
tem : hódie imménsitas cœli
suscépit Stéphanum trium-
phántem. Solus Dóminus de-
scéndit, ut multos eleváret :
humiliávit se Rex noster, ut
suos milites exaltáret.

R. Impetum fecérunt unani-
miter in eum, et ejecérunt
eum extra civitátem, invocán-
tem et dicéntem : * Dómine
Jesu, áccipe spíritum meum.
Ÿ. Et testes deposuérunt vesti-
ménta sua secus pedes adole-
scéntis, qui vocabátur Saulus :
et lapidábant Stéphanum in-
vocántem et dicéntem. Dómine
Jesu.

Bened. Ignem sui amoris.

LECTIO VI.

NECCESSARIUM tamen nobis est,
fratres, agnóscere, quibus
armis præcinctus Stéphanus
sævitiám Judæórum pótuít su-
peráre, ut ita meruisset felici-
ter triumpháre. Stéphanus er-
go, ut nóminis sui coronám
meruisset accipere, charitá-
tem pro armis habébat, et per
ipsam ubique vincébat. Per
charitátem Dei sæviéntibus Ju-
dæis non cessit : per charitá-
tem próximi pro lapidántibus
intercessit. Per charitátem ar-
guébat errántes, ut corrige-
réntur : per charitátem pro
lapidántibus orábat, ne puni-

rentur. Charitatis virtute subnixus, vicit Saulum crudeliter sævientem : et quem habuit in terra persecutorem, in cœlo meruit habere consortem.

¶ Impii super justum jacturam fecerunt, ut eum morti traderent : * At ille gaudens suscepit lapides, ut mereretur accipere coronam gloriæ. ¶ Continuérunt aures suas, et impetum fecerunt unanimiter in eum. At ille. Glória Patri. At ille.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangélii
secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 23. d

In illo tempore : Dicebat Jesus Scribis et Phariseis : Ecce ego mitto ad vos Prophétas, et sapientes, et Scribas : et ex illis occidétis, et crucifigétis. Et reliqua.

Homilia sancti Hierónymi
Presbyteri.

Lib. 4. Comment. in cap. 23.
Matthæi.

Hoc quod antea dixeramus, Implète mensuram patrum vestrorum, ad personam Domini pertinere, eo quod occidendus esset ab eis, potest et ad discipulos ejus referri : de quibus nunc dicit : Ecce ego mitto ad vos Prophétas, et sapientes, et Scribas simulque observa, juxta Apóstolum scribentem ad Corinthios, vária esse dona discipulorum Christi : alios Prophétas, qui ventura prædicant : alios sapientes, qui novérunt quando debeant

proférre sermonem : alios Scribas in lege doctissimos, ex quibus lapidatus est Stéphanus, Paulus occisus, crucifixus Petrus, flagellati in Actibus Apostolorum discipuli.

¶ Stéphanus servus Dei, quem lapidabant Judæi, vidit cœlos apertos : vidit et introivit : * Beatus homo, cui cœli patébant. ¶ Cum igitur saxorum crepitantium turbine quateretur, inter æthereos aulae cœlestis sinus divina ei cláritas fulsit. Beatus.

Bened. Cujus festum cõlîmus.

LECTIO VIII.

QUERIMUS, quis iste sit Zacharias filius Barachiae : quia multos légimus Zacharias. Et ne libera nobis tribueretur erroris facilitas, additum est : Quem occidistis inter templum et altare. In diversis diversa legi : et debeo singulorum opinionones pónere. Alii Zachariam filium Barachiae dicunt, qui in duodecim Prophétis undecimus est : patrisque in eo nomen consentit ; sed ubi occisus sit inter templum et altare, Scriptura non loquitur : maxime cum temporibus ejus viruinae templi fuérint. Alii Zachariam patrem Joánnis intelligi volunt, ex quibúsdam apocryphorum sônnis approbantes, quod propterea occisus sit, quia Salvatoris prædicaverit adventum.

¶ Patefacta sunt januae cõli Christi mártiri beato Sté

phano, quorum invenit
Et ideo tri
ronatus. ¶
Salvator
pro nobis
mus redd
ideo. Glóri
Bened. A

ALII istum
Zachariam
Joas rege J
et altare, s
história, s
quod ille Z
lius Barach
sacerdotis :
refert : No
Joas patris
sibi fecisset
et Zachariam
cisionis cons
rimus, quare
filius, et no
chia lingua
Domini dicit
Joíadae justit
demonstratu
quo utuntur
ho Barachiae
perimus scri

Te Deum la
AD
ET PE
Ant. t. 8. I
phanum, et i
minum, dicer
lis hoc peccat
Psal. Dó
cum reliquis,

Ant. t. 7. r
tis illi dulces

a : alios Scri-
mos, ex qui-
Stéphanus,
ucifixus Pe-
Actibus Apo-

ervus Dei,
Judæi, vidit
lit et introi-
no, cui cœli
igitur saxo-
turbine qua-
néreos aule
na ei cláritas
estum cœli-

III.
iste sit Za-
Barachia:
as Zacharias
tribueretur
dditum est:
ter templum
ersis diversa
gulorum opti-
i Zachariam
icunt, qui in
tis undécie-
e in eo no-
ed ubi occi-
um et altare,
uitur: maxi-
us ejus vi-
rint. Alii Za-
oannis intel-
búsdam apo-
is approbá-
érea occisus
s prædicáve-
nt janua co-
i beato Sté-

phano, qui in número máty-
rum inventus est primus : *
Et ideo triúmphat in cœlis co-
ronátus. ¶ Mortem enim, quam
Salvator noster dignátus est
pro nobis pati, hanc ille pri-
mus réddidit Salvatori. Et
ideo. Glória Patri. Et ideo.

Bened. Ad societátem.

LECTIO IX.

ALII istum volunt esse Za-
chariam, qui occisus est a
Joas rege Judæ inter templum
et altare, sicut Regum narrat
história. Sed observándum,
quod ille Zacharias non sit fi-
lius Barachia, sed filius Joiadæ
sacerdotis : unde et Scriptúra
refert : Non fuit recordátus
Joas patris ejus Joiadæ, quia
sibi fecisset bona. Cum ergo
et Zachariam teneámus, et oc-
cisiónis conséntiat locus : quæ-
rimus, quare Barachia dicatur
filius, et non Joiadæ? Bara-
chia lingua nostra, Benedictus
Dómini dicitur, et sacerdotis
Joiadæ justitia Hebræo nómine
demonstrátur. In Evangélio,
quo utúntur Nazaréni, pro fi-
lio Barachia, filium Joiadæ re-
perimus scriptum.

Te Deum laudámus, p. 16.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 8. Lapidáverunt Sté-
phanum, et ipse invocábat Dó-
minum, dicens : Ne státuas il-
li hoc peccátum.

Psalm. Dóminus regnávít,
cum reliquis, p. 17.

Ant. t. 7. r. Lápides torréntis
illi dulces fuérunt : ipsum

sequúntur omnes animæ ju-
stæ.

Ant. t. 3. Adhæsit anima
mea post te, quia caro mea
lapidáta est pro te, Deus
meus.

Ant. t. 8. Stéphanus vidit
cœlos apértos, vidit et introi-
vit : beátus homo, cui cœli
patébant.

Ant. t. 4. Ecce video cœlos
apértos, et Jesum stantem a
dextris virtútis Dei.

CAPITULUM. Act. 6. b

STÉPHANUS autem plenus grá-
tia, et fortitúdine, faciébat
prodigia et signa magna in pó-
pulo:

HYMNUS.

INVICTE martyr, únicum
Patris secútus Filium,
Victis triúmphas hóstibus,
Victor fruens cœlestibus.

Tui precátus múnere
Nostrum reátum dilue,
Arcens mali contágium,
Vitæ repéllens tædium.

Solúta sunt jam vincula
Tui sacráti córporis :
Nos solve vinclis sæculi
Dono supérni Núminis.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spiritu,
In sempitérna sæcula.

Amen.

¶ Sepeliérunt Stéphanum
viri timoráti. ¶ Et fecérunt
planctum magnum super eum.

Ad Bened. Ant. t. 8. f. Sté-
phanus autem plenus grátia, et
fortitúdine, faciébat signa ma-
gna in pópulo.

ORATIO.

DA nobis, quæsumus Dómine, imitari quod cólimus, ut discámus et inimicos diligere: quia ejus natalitia celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum. Qui tecum vivit.

Deinde fit Commemoratio de Nativitate.

Ant. Glória in excélsis Deo, et in terra pax hominibus bonæ voluntátis, allelúia, allelúia.

†. Notum fecit Dóminus, allelúia. *ñ.* Salutáre suum, allelúia.

ORATIO.

CONCEDE, quæsumus omnipotens Deus: ut nos Unigéniti tui nova per carnem natiuitas liberet, quos sub peccati iugo vetústa sérvitus tenet. Per eúndem Dóminum.

AD TERTIAM.

Ant. Lápides torrentis.

Capitulum. Stéphanus autem, ut *supra* ad Laudes.

ñ. br. Glória et honóre * Coronásti eum Dómine. Glória et honóre. †. Et constituísti eum super ópera mánuum tuarum. Coronásti. Glória Patri. Glória et honóre.

†. Posuísti Dómine super caput ejus. *ñ.* Corónam de lápide pretióso.

AD SEXTAM.

Ant. Adhæsit ánima mea.

Capitulum. Act. 6. e

SURREXERUNT autem quidam de synagóga, quæ appellá-

tur Libertinórum, et Cyrenénsium et Alexandrinórum, et eórum, qui erant a Cilicia et Asia, disputántes eum Stéphanó: et non póterant resistere sapiéntiæ, et Spirítui qui loquebátur.

ñ. br. Posuísti Dómine * Super caput ejus. Posuísti. †. Corónam de lápide pretióso. Super. Glória Patri. Posuísti.

†. Magna est glória ejus in salutári tuo. *ñ.* Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

AD NONAM.

Ant. Ecce video:

Capitulum. Act. 7. g

POSUITIS autem génibus, clamávit voce magna, dicens: Dómine, ne * státuas illis hoc peccátum. Et cum hoc dixisset, obdormívit in Dómino.

ñ. br. Magna est glória ejus * In salutári tuo. Magna est. †. Glóriam et magnum decórem impónes super eum. In salutári. Glória Patri. Magna est.

†. Justus ut palma florébit. *ñ.* Sicut cedrus Libáni multiplicábitur.

AD VESPERAS.

Ant. Tecum principium, cum reliquis *Antiphonis* et *Psalmis* de Nativitate, ut *supra*, p. 220.

Et dicuntur etiam in aliis *Festis* infra hanc Octavam *currentibus*.

Capitulum. Stéphanus autem, ut *supra*, ad Laudes.

Deus tuus
Sors,
Laudes car
Absolve ne
Hic nem
Et blanda
Imbúta fell
Pervenit ac
Penas ca
Et sústulit
Fundénsqu
nem,
Eterna dor
Ob hoc p
Te póscimus
In hoc triú
Dimitte nox
Jesu tibi
Qui natus es
Cum Patre e
In sempitér
Amen.
†. Stépha
apértos. *ñ.* V
beatus homo
bant.
Ad Magni
liérunt Stéph
rati, et feceru
gaum super e
Oratio, Da
ut *supra*.
Deinde pro
Ant. Iste e
supra pectus
recubuit t. be
qui reveláta s
lestia.
†. Valde l
beatus Joánn
pectus Dómini
mit.

et Cyrenen-
norum, et
ilicia et Asia
Stéphano : et
stere sapien-
qui loque-

i Dómine •
is. Posuisti
lápide pre-
na Patri. Po-

lória ejus in
Glóriam et
impónes su-

AM.

et. 7. g
génibus, cla-
igna, dicens:
as illis hoc
n hoc dixit
Dómino.

glória ejus,*
Magna est
agnum deo
per eum. In
Patri. Magna

alma florébit.
Libani multi-

ERAS.

principium,
ntiphonis et

itate, ut su-

iam in aliis

Octavam co-

phanes au-

Laudes.

HYMNUS.

Deus tuorum militum
Sors, et corona, præmium,
Laudes canentes Mártyris
Absolve nexu criminis.

Hic nempe mundi gaudia,
Et blanda fraudum pábula
Imbúta felle deputans,
Pervenit ad coeléstia.

Pænas cucúrrit fortiter,
Et sústulit viriliter,
Fundénsque pro te sângui-
nem,

Etérna dona pössidet.

Ob hoc precátu súplici
Te pöscimus piíssime ;
In hoc triúmpho Mártyris
Dimitte noxam sérvulis.

Jesu tibi sit glória,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre et almo Spiritu,
In sempitérna sæcula.

Amen.

ŷ. Stéphanus vidit cœlos
apértos. ñ. Vidit et introivit :
beatus homo, cui cœli paté-
bant.

Ad Magnif. Ant. i. 8. Sepe-
liérunt Stéphánus viri timo-
ráti, et fecérunt planctum ma-
gnum super eum.

Oratio. Da nobis quæsumus,
ut supra.

Deinde pro S. Joanne,

Ant. Iste est Joáñnes, qui
supra pectus Dómini in cena
recubuit : beátus Apóstolus,
cui reveláta sunt secréta cœ-
léstia.

ŷ. Valde honórándus est
beátus Joáñnes. ñ. Qui supra
pectus Dómini in cena recu-
buit.

ORATIO.

ECCLÉSIAM tuam, Dómine,
benignus illústra : ut beáti
Joáñnis Apóstoli tui et Evan-
gelistæ illumináta doctrinis,
ad dona pervéniant sempitérna.

*Postea fit Commemor. de
Nativitate.*

Ant. Hodie Christus natus
est : hódie Salvátor apparuit :
hódie in terra canunt Angeli,
lætántur Archángeli : hódie
exúltant justí dicéntes : Glória
in excélsis Deo, allelúia.

ŷ. Notum fecit Dóminus, al-
lelúia. ñ. Salutare suum, alle-
lúia.

ORATIO.

CONCEDE, quæsumus omni-
potens Deus : ut nos Uni-
géniti tui nova per carnem
nativitas liberet, quos sub pec-
cátu jugo vetústa sérvitus te-
net. Per eúndem Dóminum
nostrum.

IN FESTO S. JOANNIS

APOSTOLI ET EVANGELISTÆ.

Duplex.

AD MATUTINUM.

*Invitatorium, Hymnus, An-
tiphona, Psalmi, et Vers. No-
cturnorum de Comuni Apo-
stolorum, p. ij.*

IN I. NOCTURNO.

Incipit Epistola prima beáti
Joáñnis Apóstoli.

LECTIO I. Cap. 1.

QUOD fuit ab initio, quod au-
divimus, quod vidimus
oculis nostris, quod perspéxi-
mus, et manus nostræ contre-
xerunt de vëro vité : et
vita manifestáta est, et vidi-

mus, et testamur, et annuntiamus vobis vitam æternam, quæ erat apud Patrem, et apparuit nobis : quod vidimus et audivimus, annuntiamus vobis, ut et vos societatem habeatis nobiscum, et societas nostra sit cum Patre, et cum Filio ejus Jesu Christo. Et hæc scribimus vobis ut gaudetis, et gaudium vestrum sit plenum. Et hæc est annuntiatio, quam audivimus ab eo, et annuntiamus vobis : Quoniam Deus lux est, et tenebræ in eo non sunt ullæ.

¶. Valde honorandus est beatus Joannes, qui supra pectus Domini in cæna recubuit.* Cui Christus in cruce matrem virginem virgini commendavit. ¶. Virgo est electus a Domino, atque inter ceteros magis dilectus. Cui Christus.

Bened. Unigenitus Dei Filius.

LECTIO II.

Si dixerimus quoniam societatem habemus cum eo, et in tenebris ambulamus, mentimur, et veritatem non facimus. Si autem in luce ambulamus sicut et ipse est in luce; societatem habemus ad invicem, et sanguis Jesu Christi, Filii ejus, emundat nos ab omni peccato. Si dixerimus quoniam peccatum non habemus, ipsi nos seducimus, et veritas in nobis non est. Si confitemur peccata nostra : fidelis est, et justus, ut remittat nobis peccata nostra, et emundet nos,

ab omni iniquitate. Si dixerimus quoniam non peccavimus mendacem facimus eum, et verbum ejus non est in nobis.

¶. Hic est discipulus ille, qui testimonium perhibet de his, et scripsit hæc : * Et scimus quia verum est testimonium ejus. ¶. Fluente Evangelii de ipso sacro Dominici pectoris fonte potavit. Et scimus.

Bened. Spiritus sancti gratia.

LECTIO III. Cap. 2.

FILIIOLI mei, hæc scribo vobis, ut non peccetis. Sed et si quis peccaverit, advocatum habemus apud Patrem, Jesum Christum justum : et ipse est propitiatio pro peccatis nostris : non pro nostris autem tantum, sed etiam pro totius mundi. Et in hoc scimus, quoniam cognovimus eum si mandata ejus observemus. Qui dicit se nosse eum, et mandata ejus non custodit, mendax est, et in hoc veritas non est. Qui autem servat verbum ejus, vere in hoc charitas Dei perfecta est.

¶. Hic est beatissimus Evangelista et Apostolus Joannes, Qui privilegio amoris praecepti, ceteris altius a Domino meruit honorari. ¶. Hic est discipulus ille quem diligebat Jesus, qui supra pectus Domini in cæna recubuit. Qui privilegio. Glória Patri. Qui privilegio.

IN
Ex libro
Presby
Ecclesiæ

JOANNES
sus ama
Zebedæi,
stoli, quem
sionem Dō
vissimus or
gelium, ro
scopis, ad
aliosque h
me tunc
consurgens
stum ante
unde et con
ejus nativit
¶. Qui vi
colūmnam
cit Dominus
per eum no
men civitati
¶. Vincenti
vite, quod
mei. Et scri
Bened. Ch

QUARTO de
secunda
persecutione
tiano, in Pat
gatus, scrip
quam inter
martyr, et h
autem Domi
ob nimiam c
natu rescissi
cipe rediit
usque ad Tra
perseverans,
vit rexitque

IN II NOCTURNO.

Ex libro sancti Hierónymi
Presbyteri de Scriptóribus
Ecclesiásticos.

LECTIO IV.

JOANNES Apóstolus, quem Je-
sus amávit plúrimus, filius
Zebedæi, frater Jacóbi Apó-
stoli, quem Heródes post pas-
sionem Dómini decollávit, no-
vissimus ómnium scripsit Evan-
gélium, rogátus ab Asiæ Epi-
scopis, advérsus Cerinthum,
alíosque hærétiços : et máxi-
me tunc Ebionitárum dogma
consurgens, qui ásserunt Chri-
stum ante Mariam non fuisse :
unde et compúlsus est divinam
ejus nativitátem edicere.

¶ Qui vicerit, fáciám illum
colúmnám in templo meo, di-
cit Dóminus : * Et scribam su-
per eum nomen meum, et no-
men civitátis novæ Jerúsalem.
¶ Vincenti dabo edere de ligno
vitæ, quod est in paradiso Dei
mei. Et scribam.

Bened. Christus perpétuæ.

LECTIO V.

QUARTO décimo igitur anno,
secúndam post Nerónem
persecutionem movénte Domi-
tiáno, in Patmos insulam rele-
gátus, scripsit Apocalypsim,
quam interpretátur Justinus
martyr, et Irenæus. Interféc-
to autem Domitiáno, et actis ejus
ob nimiam crudelitátem à Se-
náto rescissis, sub Nerva Prin-
cipe rediit Ephesum : ibique
usque ad Trajánum Principem
perseveráns, totas Asiæ fundá-
vit rexítque Ecclesiás : et con-

féc-
tus sénio, sexagésimo octávo
post passionem Dómini anno
mórtuus, juxta eámdem ur-
bem sepúltus est.

¶ Diligébat autem eum Je-
sus, quóniam specialis præro-
gativa castitátis, amplióri dile-
ctione fécerat dignum : * Quia
virgo electus ab ipso, virgo in
ævum permánsit. ¶ In cruce
dénique moritúrus, huic ma-
trem suam virginem virgini
commendávit. Quia.

Bened. Ignem sui amoris.
Ex Commentáriis ejúsdem in
Epístolam ad Gálatas.

LECTIO VI.

Lib. 3. cap. 6.

BEATUS Joánes Evangelista,
cum Ephesi morarétur us-
que ad últimam senectutem,
et vix inter discipulórum ma-
nus ad Ecclesiám deferretur,
nec posset in plura vocem
verba contéxere : nihil aliud
per singulas solébat proférre
collektas, nisi hoc : Filioli,
diligite alterútrum. Tandem
discipuli, et fratres, qui áde-
rant, tædio affécti quod eádem
semper audirent, dixerunt :
Magister, quare semper hoc
lóqueris? Qui respóndit dignam
Joánni senténtiam : Quia præ-
ceptum Dómini est, et si solum
fiat, súfficit.

¶ In médio Ecclesiæ apé-
ruit os ejus, * Et implevit
eum Dóminus spiritu sapién-
tiæ et intelléctus. ¶ Jucundi-
tátem et exultationem thesau-
rizávit super eum. Et implé-
vit. Glória Patri. Et implevit.

IN III. NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii
secundum Joannem.

LECTIO VII. Cap. 21. d

In illo tempore : Dixit Jesus Petro : Séquere me. Convēsus Petrus, vidit illum discipulum, quem diligēbat Jesus, sequentem. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

Tractatu 124. in Joannem,
post medium.

Duas vitas sibi divinitus prædicatas, et commendatas novit Ecclesia, quarum est una in fide, altera in specie : una in tempore peregrinationis, altera in eternitate mansionis ; una in labore, altera in requie : una in via, altera in patria : una in opere actionis, altera in mercede contemplationis. Una declinat a malo, et facit bonum : altera nullum habet, a quo declinet malum : et magnum habet, quo fruatur, bonum. Una cum hoste pugnat, altera sine hoste regnat.

¶ In illum diem suscipiam te servum meum, et per te sicut signaculum in conspectu meo : * Quoniam ego elegi te, dicit Dominus. ¶ Esto fidelis usque ad mortem, et dabo tibi coronam vitæ. Quoniam.

Bened. Cujus festum colimus.

LECTIO VIII.

Una subvenit indigenti, altera ibi est, ubi nullum invenit indigentem. Una aliena

peccata, ut sua sibi ignoscatur, ignoscit : altera nec patitur quod ignoscat, nec sibi quod sibi poscat ignoscere. Una flagellatur malis, ne extollatur in bonis : altera tanta plenitudine gratiæ caret omni malo, ut sine ulla temptatione superbiæ cohæreat summo bono.

¶ Iste est Joannes, qui supra pectus Domini in cena recubuit : * Beatus Apostolus, cui revelata sunt secreta cælestia. ¶ Fluēta Evangelii de ipso sacro Dominici pectoris fonte potavit. Beatus Apostolus. Glória Patri. Beatus.

Bened. Ad societatem.

LECTIO IX.

Ergo una bona est, sed adhuc misera, altera melior, et beata. Ista significata est per Apostolum Petrum, illa per Joannem. Tota hic agitur ista usque in hujus sæculi finem, et illic invenit finem : differtur illa complēda post hujus sæculi finem, sed in futuro sæculo non habet finem. Iste dicitur hunc Séquere me. Beatus autem : Sic eum volo manere, donec veniam, quid ad te : tu me séquere. Quid enim est hoc? quantum scio, quantum capio, quid est hoc? nisi tu me séquere per imitationem perferendi temporalia mala : ille maneat, donec sempiterna venio redditurus bona.

Te Deum laudamus, p. 16.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. 1. 8. Valde honorandus

est beatus
pectus Domini
huit.

Psalm.
cum reliqu

Ant. 1. 3.

ille, qui tes
de his, et a
est testimonio

Ant. 1. 3.

meus : sic
donec venia

Ant. 1. 4.

tibus, qui n
tem, donec v
minis in reg

Ant. 1. 4.

electus, que
per eum spira

CAPITULUM

Qui timet
et qui co
tim, apprehē
vibit illi qu
ficata.

H

Exultet ori
Cælum re
Apostolorum

Tellus, et ast

Vos sæculó

Et vera mund

Votis precamur

Audite voces

Qui templa

Seriatque verbi

Noa a reatu m

Solvi jubete, c

Præcepta qu

Langvor, salu

Sanate mentes

Augete nos vir

Ut, cum red

est beatus Joannes, qui supra
pectus Domini in cena recu-
buit.

Psalm. Dominus regnavit,
cum reliquis, p. 17.

Ant. 1. 3. Hic est discipulus
ille, qui testimonium perhibet
de his, et scimus quia verum
est testimonium ejus.

Ant. 1. 3. Hic est discipulus
meus: sic eum volo manere,
donec veniam.

Ant. 1. 1. Sunt de hic stan-
tibus, qui non gustabunt mor-
tem, donec videant Filium ho-
minis in regno suo.

Ant. 1. 1. Ecce puer meus
electus, quem elegi, posui su-
per eum spiritum meum.

CAPITULUM. Eccli. 15.

QUI timet Deum, faciet bonas
et qui continens est justi-
tiam, apprehendet illam, et ob-
viabit illi quasi mater honori-
ficata.

HYMNUS.

EXULTEZ orbis gaudiis:
Caelum resaltet laudibus:
Apostolorum gloriam
Tellus, et astra concinunt.

Vos saeculorum iudices,
Et vera mundi lumina,
Votis precamur cordium,
Audite voces supplicum.

Qui templa caeli clauditis,
Sensaque verbo solvitis;
Non a rectu noxia
Soli jubete, quosumus.

Præcepta quorum protinus
Languor, salusque sentiant;
Sanate mentes languidas:
Augete nos virtutibus:

Ut, cum redibit Arbiter

In fine Christi saeculi,
Nos sempiterni gaudii
Concedat esse compotes.

Jesu tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre et almo Spiritu,
In sempiterna saecula.

Amen.

†. Hic est discipulus ille, qui
testimonium perhibet de his.
†. Et scimus quia verum est
testimonium ejus.

Ad Bened. Ant. 1. 1. f Iste
est Joannes qui supra pectus
Domini in cena recubuit: bea-
tus Apostolus, cui revelata
sunt secreta caelestia.

ORATIO.

ECCELSIAM tuam, Domine,
benignus illustra: ut beati
Joannis Apostoli tui et Evan-
gelistae illuminata doctrinis,
ad dona perveniat sempiterna.
Per Dominum.

*Deinde fit Commemoratio de
Nativitate.*

Ant. Gloria in excelsis Deo,
et in terra pax hominibus bo-
nae voluntatis, alleluia, alle-
luia.

†. Notum fecit Dominus, al-
leluia. †. Salutare suum, alle-
luia.

ORATIO.

CONCEDE, quosumus omnipo-
tens Deus: ut nos Unigeniti
tui nova per carnem nativitas
liberet, quos sub peccati iugo
vetusta servitus tenet.

Pro S. Stephano,

Ant. Stephanus autem ple-
nus gratia, et fortitudine, fa-
ciebat signa magna in populo,

ŷ. Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti. *ñ.* Et fecérunt planctum magnum super eum.

ORATIO.

DA nobis, quæsumus Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus et inimicos diligere : quia ejus natalitia celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exórare Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

AD TERTIAM.

Ant. Hic est discipulus ille. *Capitulum*, Qui timet Deum, ut *supra*, ad *Laudes*.

ñ. br. In omnem terram, * Exivit sonus eórum. In omnem. ŷ. Et in fines orbis terræ verba eórum. Exivit. Glória Patri. In omnem.

ŷ. Constitues eos principes super omnem terram. *ñ.* Mémoires erunt nóminis tui, Dómine.

AD SEXTAM.

Ant. Hic est discipulus meus.

CAPITULUM. *Eccli.* 15.

CIBAVIT illum pane vitæ et intellectus, et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum Dóminus Deus noster.

ñ. br. Constitues eos principes, * Super omnem terram. Constitues. ŷ. Mémoires erunt nóminis tui, Dómine. Super. Glória Patri. Constitues.

ŷ. Nimis honoráti sunt amici tui Deus. *ñ.* Nimis confortátus est principátus eórum.

AD NONAM.

Ant. Ecce puer meus.

CAPITULUM. *Eccli.* 15.

IN médio Ecclesiæ apéruiť ejus, et implévit illum Dóminus spiritu sapiéntiæ, et intellectus, et stolam glóriæ induit eum.

ñ. br. Nimis honoráti sunt * Amici tui Deus. Nimis honoráti. ŷ. Nimis confortátus est principátus eórum. Amici. Glória Patri. Nimis honoráti.

ŷ. Annuntiavérunt ópera Dei. *ñ.* Et facta ejus intellexérunt.

AD VESPERAS.

Ant. Tecum principium, cum reliquis *Antiphonis et Psalmis de Nativitate*, p. 220.

Capitulum, Qui timet Deum. *Hymnus*, Exúltet orbis, ut *supra*, ad *Laudes*.

ŷ. Valde honorándus est beátus Joánnes. *ñ.* Qui supra pectus Dómini in cœna recubuit.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Exiit sermo inter fratres, quod discipulus ille non móritur : et non dixit Jesus : Non móritur, sed, Sic eum volo manére, donec véniam.

Oratio, Ecclesiám tuam, ut *supra*, ad *Laudes*.

Deinde pro SS. Innocentibus,

Ant. Hi sunt, qui cum muliéribus non sunt coinquináti : Vírgines enim sunt, et sequúntur Agnũ quocúmque íerit.

ŷ. Heródes irátus occidit multos púeros. *ñ.* In Bétlehem Judæ civitaté David.

DEUS, Precón tyres non riendo con nobis vitió ut fidem t nostra lóqu vita fateátur *Deinde f*

Nativitate,

Ant. Hódie

est : hódie

hódie in te

latántur A

exúltant just

in excelsis I

ŷ. Notum

telúia. *ñ.* Sa

lúia.

C

CONCEDERE, q

tens Deus

tui nova per

liberet, quos

vetústa servi

Pro S.

Ant. Sepeli

virí timoráti,

etum magnu

ŷ. Stéphan

apértos. *ñ.* V

beátushomo,

Or

DA nobis,

mine, im

mus, ut discá

diligere : qu

celebrámus,

pro persecutór

minum nostru

stum Filium

eum vivit et r

Eccli. 15.
 iæ aperuit os
 vit illum Dó-
 ientiae, et in-
 am gloriæ in-

onorati sunt*
 Nimis hono-
 confortatus est
 n. Amici. Gló-
 honorati.

erunt ópera
 jus intellexé-

ERAS.
 principium,
 Antiphonis et
 itate, p. 220.
 i timet Deum.
 tet orbis, ut

s.
 norandus est
 q. Qui supra
 n cœna recti-

at. t. 8. Exiit
 es, quod disci-
 pritur : et non
 moritur, sed,
 ancre, donec

siam tuam,
 des.

S. Innocenti-

qui cum mu-
 unt coinqui-
 nim sunt, et
 n quocúmque

ratús occidit
 . In Bethle-
 e David,

ORATIO.

DEUS, ejus hodierna die
 præconiū Innocentes má-
 tyres non loquendo, sed mo-
 riendo confessi sunt : omnia in
 nobis vitiórum mala mortifica ;
 ut fidem tuam, quam lingua
 nostra loquitur, étiam moribus
 vita fateatur.

*Deinde fit Commemoratio de
 Nativitate,*

Ant. Hódie Christus natus
 est : hódie Salvátor apparuit :
 hódie in terra canunt Angeli.
 letántur Archángeli : hódie
 exultant justí, dicentes : Glória
 in excelsis Deo, alleluia.

†. Notum fecit Dóminus, al-
 leluia. R. Salutare suum, alle-
 luia.

ORATIO.

CONCEDE, quæsumus omni-
 tens Deus, ut nos Unigéniti
 tui nova per carnem nativitas
 liberet, quos sub peccáti jugo
 vetústa servitus tenet.

Pro S. Stephano.

Ant. Sepeliérunt Stéphanum
 viri timorati, et fecérunt plan-
 ctum magnum super eum.

†. Stéphanus vidit cœlos
 apertos. R. Vidit et introivit :
 beátus homo, cui cœli patébant.

ORATIO.

DA nobis, quæsumus Dó-
 mine, imitari quod colí-
 mus, ut discámus et inimicos
 diligere : quia ejus natalitia
 celebrámus, qui novit étiam
 pro persecutóribus exoráre Dó-
 minum nostrum Jesum Chri-
 stum Filium tuum. Qui te-
 cum vivit et regnat,

IN FESTO

SANCTORUM INNOCENTIIUM.

Duplex.

AD MATUTINUM.

Invitat. Regem Mártýrum
 Dóminum, * Venite, adoré-
 mus.

Psalm. Venite, exultémus,
 p. 2.

HYMNUS.

AUDIT tyránnus anxius
 Adesse regum Princípem,
 Qui nomen Israel regat,
 Teneátque David Régiam.
 Exclámat amens nuntio :
 Succéssor instat, pèllimur :
 Satélles i, ferrum rape :
 Perfúnde cunas sanguine.

Quid próficit tantum nefas ?
 Quid crimen Heródem juvat ?
 Unus tot inter fúnera
 Impúne Christus tollitur.

Jesu tibi sit glória,
 Qui natus es de Virgine,
 Cum Patre, et almo Spirítu,
 In sempitérna sæcula.

Amen.

Antiphonæ, Psalmi, et †.
Nocturnorum sumuntur de
Communi plurimorum Marty-
rum, p. xxxv, excepta secunda
Antiphona tertii Nocturni, ut
infra.

IN I NOCTURNO.

De Jeremía Prophéta.

LECTIO I. Cap. 31. c

HÆC dicit Dóminus : Vox in
 excélsó audita est lamen-
 tatiónis, luctus, et fletus Ra-
 chel plorántis filios suos, et no-
 léntis consolári super eis, quia
 non sunt. Hæc dicit Dóminus :
 Quiescat vox tua a plorátu, et

oculi tui a lácrymis : quia est merces óperis tui, ait Dóminus : et reverténtur de terra inimici. Et est spes novissimis tuis, ait Dóminus : et reverténtur filii ad téminos suos.

R. Centum quadraginta quatuor millia, qui empti sunt de terra, hi sunt qui cum mulieribus non sunt coinquináti : * Virgines enim permansérunt, ideo regnant cum Deo, et Agnus Dei cum illis. *Y.* Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in ságuine Agni. Virgines.

Bened. Unigénitus Dei Filius.

LECTIO II.

AUDIENS audivi Ephraím transmigrántem : Castigásti me, et eruditus sum, quasi juvénculus indómitus : converté me, et convertar, quia tu Dóminus Deus meus. Postquam enim convertisti me, egi pœniténtiam : et postquam ostendisti mihi, percússi semur meum. Confúsus sum, et erúbui, quóniam sustinui opprobrium adolescentiæ meæ. Si filius honorábilis mihi Ephraím, si puer delicátus : quia ex quo locútus sum de eo, adhuc recordábor ejus.

R. Sub altáre Dei audivi voces occisorum dicéntium : * Quare non deféndis ságuinem nostrum? et accepérunt divinum respósum : Adhuc sustinétis módicum tempus, donec impleátur númerus fratrum vestrorum. *Y.* Vidi sub

altáre Dei ánimas interfectórum propter verbum Dei, et propter testimónium quod habébant, et clamábant voce magna, dicéntes. Quare non deféndis.

Bened. Spiritus sancti grátia.

LECTIO III.

STATUE tibi spéculam, pone tibi amaritódines, dirige cor tuum in viam rectam, in qua ambulásti : revertere virgo Israel, revertere ad civitatés tuas istas. Usquequo deliciis dissolvéris filia vaga? quia creávit Dóminus novum super terram : Fémina circúmdabit virum. Hæc dicit Dóminus exercituum, Deus Israel : Adhuc dicent verbum istud in terra Juda, et in úrbibus ejus, cum convertéro captivitátem eórum. Benedicat tibi Dóminus, pulchritúdo justitiæ, mons sanctus.

R. Adoravérunt vivéntem in sæcula sæculórum, * Mitténtes coronas suas ante thronum Dómini Dei sui. *Y.* Et ceciderunt in conspéctu throni in facies suas : et benedixerunt vivéntem in sæcula sæculórum. Mitténtes. Glória Patri. Mitténtes.

IN H NOCTURNO.

Sermo sancti Augustini
Episcopi.

LECTIO IV.

Sermone 10. de Sanctis.

HODIE, fratres charissimi, natalem illórum infántium cólimus, quos ab Heróde crudelissimo rege interfectos et

sc. Evange
Et ideo c
tióne gáud
militum e
secúnda v
sanus hosti
párvulis ta
tuisset obsé
fuit odio.
simum pra
manifestat,
párvulos in
tantum in
ctiōis refú
R. Effud
sanctorum v
cúto Jerúsa
qui sepelire
mortalia ser
cas volatilib
sanctorum t
re. Et non
ret.

Bened. Ch
LE

BPRATA ES, ó
Juda, qu
immanitátem
tinctione perp
uno tempore
bem imbellis
offérre meruis
natálem illórum
beátius aetérn
edidit, quam q
viscerum part
dem ante vitæ
sunt dignitátem
preséntis accé
R. Isti sunt
sunt propter te
her eos : * Qu
e quotidie. *Y.*

as interfecto-
rum Dei, et
ium quod ha-
mabant voce
. Quare non

sancti gratia.
III.

eculam, pone
dines, dirige
rectam, in
vertere virgo
ad civitates
nequo delicis

vaga? quia
novum super
a circumdabit
icit Dominus
as Israel: Ad-
pium istud in
orbibus ejus,
captivitatem
tibi Dominus,
stitiæ, mons

nt viventem in
m, * Mittentes
nte thronum
y. Et cecide-
ctu throni in
benedixerunt
la sæculorum.
a Patri. Mil-

TURNO.

Augustini
pi.

IV.

de Sanctis.

harissimi, na-

m infantium

Herode er-

interfectos et

se, Evangelii textus eloquitur.
Et ideo cum summa exulta-
tione gaudeat terra, cœlestium
militum et tantarum parens.
secunda virtutum. Ecce pro-
fanus hostis numquam beatis
parvulis tantum prodesse po-
tuisset obséquio, quantum pro-
fuit odio. Nam sicut sacratis-
simum præsentis diei festum
manifestat, quantum in beatos
parvulos iniquitas abundavit,
tantum in eis gratia benedi-
ctionis refudit.

¶ Effuderunt sanguinem
sanctorum velut aquam in cir-
cuito Jerusalem: * Et non erat
qui sepeliret. y. Posuerunt
mortalia servorum tuorum es-
cas volatilibus cœli, carnes
sanctorum tuorum bestiis ter-
re. Et non erat qui sepeli-
ret.

Bened. Christus perpetuæ.

LECTIO V.

PRATA ES, ô Bèthlehem terra
Juda, quæ Herodis regis
immanitatem in puerorum ex-
tinctione perpessa es, quæ sub
uno tempore candidatam ple-
bem imbellis infantiæ Deo
offerre meruisti. Dignè tamen
matrem illorum colimus, quos
beatus æternæ vitæ mundus
edidit, quam quos maternorum
viscerum partes effudit. Siqui-
dem ante vitæ perpetuæ adepti
sunt dignitatem, quam usuram
præsentis acceperint.

¶ Isti sunt sancti, qui passi
sunt propter te Domine: vin-
dica eos: * Quia clamant ad
te quotidie. y. Vindica Domine

sanguinem sanctorum tuorum,
qui effusus est. Quia.

Bened. Ignem sui amoris.

LECTIO VI.

ALIORUM quidem pretiosa
mors martyrum laudem in
confessione promeruit, horum
in consummatione complacuit.
Quia incipientis vitæ primor-
diis, ipse eis occasus initium
gloriæ dedit, qui præsentis
terminum imposuit. Quos He-
rodus impietas lactantes ma-
trum uberibus abstraxit, qui
jure dicuntur Martyrum flores,
quos in medio frigore infide-
litate exortos, velut primas
crumpentes Ecclesiæ gemmas,
quædam persecutionis pruina
decocxit.

¶ Isti sunt, qui non in-
naverunt vestimenta sua: *
Ambulabunt mecum in albis,
quia digni sunt. y. Hi sunt, qui
cum mulieribus non sunt coin-
quinati: virgines enim sunt.
Ambulabunt. Gloria Patri. Am-
bulabunt.

IN III NOCTURNO.

*Loco Antiphonæ, Tradide-
runt, dicitur sequens*

Ant. t. 1. f Isti sunt, qui ven-
erunt ex magna tribulatione, et
laverunt stolas suas in san-
guine Agni.

Lectio sancti Evangelii
secundum Mattheum.

LECTIO VII. Cap. 2. c.

I n illo tempore: Angelus Do-
mini apparuit in somnis Jo-
seph, dicens: Surge et accipe
puerum et matrem ejus, et
fuge in Egyptum: et esto

ibi usque dum dicam tibi. Et reliqua.

Homilia sancti Hierónymi
Presbyteri.

*Lib. 1. Comment. in cap. 2.
Matth. et apud Gloss. ordi-
nariam.*

QUANDO tulit puerum, et matrem ejus, ut in Ægyptum transeat, nocte tulit, et in tenebris : quia noctem ignorantie his, a quibus ipse recessit, reliquit incredulis. Quando vero revertitur in Judæam, nec nox, nec tenebræ ponuntur in Evangelio : quia in fine mundi Judæi, fidem tamquam Christum ab Ægypto revertentem suscipientes, illuminabuntur.

¶ Cantabant Sancti canticum novum ante sedem Dei et Agni, * Et resonabat terra in voces eorum. †. Hi empti sunt ex hominibus primitiæ Deo et Agno, et in ore ipsorum non est inventum mendacium. Et resonabat.

Bened. Quorum festum.

LECTIO VIII.

Ut adimpleretur quod dictum est a Domino per Propheta dicentem : Ex Ægypto vocavi Filium meum. Respondent, qui Hebræorum voluminum denegant veritatem, ubi hoc in Septuaginta legatur interpretibus. Quod cum non invenerint, nos eis dicemus, in Osée propheta scriptum, sicut et exemplaria probare possunt, quæ nuper edidimus.

¶ Vidi sub altare Dei animas interfectorum propter ver-

bum Dei quod habebant, et clara voce dicebant : * Vindica Domine sanguinem sanctorum tuorum, qui effusus est. †. Sub throno Dei omnes Sancti clamant. Vindica Domine.

Si venerit in Dominica additur Glória Patri. Vindica Domine.

Bened. Ad societatem.

LECTIO IX.

TUNC adimplétum est, quod dictum est per Jeremiam prophetam dicentem : Vox in Rama audita est, ploratus et ululatus multus, Rachel plorans filios suos. De Rachel natus est Benjamin, in cujus tribu non est Bethlehem. Quæritur ergo, quomodo Rachel filios Judæ, id est Bethlehem, quasi suos ploret. Respondēbimus breviter, quia sepulta sit juxta Bethlehem in Ephrata, et ex materno corpúsculi hospitiæ matris nomen accepit. Sive quoniam Juda et Benjamin duobus tribus junctæ erant ; et Herodes præceperat non solum in Bethlehem interfici pueros, sed et in omnibus finibus ejus.

Nonnum Responsorium ponitur, quia Te Deum, non dicitur, nisi hoc Festum veniat in Dominica.

¶ Isti qui amicti sunt stolis albis, qui sunt, et unde venerunt ? Et dixit mihi : * Hi sunt, qui venerunt de tribulatione magna, et laverunt stolas suas, et dealbaverunt eas in sanguine Agni. †. Vidi sub altare Dei animas interfectorum pro-

pter verbum
testimoniū
Hi sunt. Gl

Ant. t. 1.

Ant. t. 1.

Ant. t. 1.
Ant. t. 1.
Ant. t. 1.
Ant. t. 1.
Ant. t. 1.

Ant. t. 1.
Ant. t. 1.
Ant. t. 1.

Ant. t. 1.
Ant. t. 1.
Ant. t. 1.

Ant. t. 1.
Ant. t. 1.
Ant. t. 1.

Ant. t. 1.
Ant. t. 1.
Ant. t. 1.

Ant. t. 1.
Ant. t. 1.
Ant. t. 1.

Ant. t. 1.
Ant. t. 1.
Ant. t. 1.

Ant. t. 1.
Ant. t. 1.
Ant. t. 1.

Ant. t. 1.
Ant. t. 1.
Ant. t. 1.

Ant. t. 1.
Ant. t. 1.
Ant. t. 1.

Ant. t. 1.
Ant. t. 1.
Ant. t. 1.

Ant. t. 1.
Ant. t. 1.
Ant. t. 1.

Ant. t. 1.
Ant. t. 1.
Ant. t. 1.

Ant. t. 1.
Ant. t. 1.
Ant. t. 1.

habébant, et
nt : * Vindica
m sanctorum
us est. *ŷ.* Sub
s Sancti cla-
mine.

minica addi.
Vindica Dó-

etatem.

ix.

um est, quod

er Jeremiam

tem : Vox in

, ploratus et

Rachel plo-

De Rachel na-

in cuius tribu

in. Queritur

Rachel filios

lehem, quasi

spondébimus

oula sit juxta

phrata, et ex

culi hospiti

céperit. Sive

Bénjamin duc

nt ; et Heródes

olúm in Bét-

úeros, sed et

us ejus.

orum poni-

um, non diri-

um veniat in

eti sunt stolis

et unde veni-

hi : * Hi sunt,

tribulatione

nt stolas suas,

as in sín-

di sub altá-

ectorum pro

per verbum Dei, et propter
testimónium quod habébant.
Hi sunt. Glória Patri. Hi sunt.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 1. Heródes irátus * oc-
cidit multos púeros in Bét-
lehem Judæ civitaté David.

Psalm. Dóminus regnávít,
cum reliquis, p. 17.

Ant. t. 1. A bimátu * et infra,
occidit multos púeros Heródes
propter Dóminum.

Ant. t. 8. Angeli córum *
semper vident faciém Patris.

Ant. t. 2. Vox in Rama au-
dita est, plorátus et ululátus,
Rachel plorans filios suos.

Ant. t. 8. f Sub throno Dei *
omnes Sancti clamant : Vindica
sanguinem nostrum Deus no-
ster.

CAPITULUM. *Apoc. 14.*

VIDI supra montem Sion
Agnum stantem, et cum
eo centum quadraginta quatuor
millia, habéntes nomen ejus,
et nomen Patris ejus scriptum
in fróntibus suis.

HYMNUS.

SALVETE flores Mártyrum,
Quos lucis ipso in limine
Christi insecútor sústulit,
Ceu turbo nascéntes rosas.

Vos prima Christi victima,
Grex immolatórum tener,
Aram sub ipsam simplices
Palma et corónis lúditis.

Jesu tibi sit glória,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spíritu
in sempitérna sæcula.

Amen.

ŷ. Heródes irátus occidit
multos púeros. *ŷ.* In Bétlehem
Judæ civitaté David.

Ad Bened. Ant. t. 1. f Hi
sunt, qui cum mulieribus non
sunt coinquináti : Virgines
enim sunt, et sequúntur Agnum
quocúmque ierit.

ORATIO.

DEUS, cujus hodiérna die præ-
cónium Innocéntes Márty-
res non loquendo, sed morien-
do conféssi sunt : ómnia in no-
bis vitiórum mala mortifica,
ut fidem tuam, quam lingua
nostra loquitur, étiam moribus
vita fateatur. Per Dóminum.

*Deinde fit Commemoratio de
Nativitate.*

Ant. Glória in excélsis Deo,
et in terra pax homínibus
bonæ voluntátis, allelúia, alle-
lúia.

ŷ. Notum fecit Dóminus, al-
lelúia. *ŷ.* Salutare suum, alle-
lúia.

ORATIO.

CONCEDE, quæsumus omnipo-
tens Deus : ut nos Unigéniti
tui nova per carnem nativitas
liberet, quos sub peccáti jugo
vetústa sérvitus tenet.

Pro S. Stephano.

Ant. Stéphanus autem ple-
nus grátia et fortitúdone, faci-
bat signa magna in pópulo.

ŷ. Sepeliérunt Stéphanum
viri timoráti. *ŷ.* Et fecérunt
planctum magnum super eum.

ORATIO.

DA nobis, quæsumus Dómine,
imitári quod cólimus, ut
discámus et inimicos diligere :

quia ejus natalitia celebrámus, qui novit etiam pro persecutóribus exoráre Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

Pro S. Joanne.

Ant. Iste est Joánnes, qui supra pectus Dómini in cœna recubuit : beátus Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cœlestia.

Ÿ. Hic est discipulus ille, qui testimonium pèrhibet de his. R. Et scimus quia verum est testimonium ejus.

ORATIO.

ECCELSIAM tuam, Dómine, benignus illústra : ut beáti Joánnis Apóstoli tui et Evangeliste illumináta doctrinis, ad dona perveniat sempiterna. Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Ant. A bimátu.

Capitulum. Vidi supra montem, ut supra, ad Laudes.

R. br. Lætámini in Dómino, * Et exultáte justí. Lætámini. Ÿ. Et gloriámini omnes recti corde. Et exultáte. Glória Patri. Lætámini.

Ÿ. Exúltent justí in conspéctu Dei. R. Et delecténtur in lætítia.

AD SEXTAM.

Ant. Angeli eórum.

Capitulum. Apoc. 14.

Hi sunt, qui cum mulieribus non sunt coinquináti : Virgines enim sunt. Hi sequúntur Agnám quocúmque ierit.

R. br. Exúltent justí, * In conspéctu Dei. Exúltent. Ÿ. Et delecténtur in lætítia. In con-

spéctu. Glória Patri. Exúltent.

Ÿ. Justí autem in perpétuum vivent. R. Et apud Dóminum est merces eórum.

AD NONAM.

Ant. Sub throno Dei.

Capitulum. Apoc. 14.

Hi empti sunt ex hominibus primitiæ Deo, et Agno, et in ore ipsórum non est inventum mendácium : sine mácula enim sunt ante thronum Dei.

R. br. Justí autem, * In perpétuum vivent. Justí. Ÿ. Et apud Dóminum est merces eórum. In perpétuum. Glória Patri. Justí.

Ÿ. Exultábunt Sancti in glória. R. Lætábúntur in cubilibus suis.

AD VESPERAS.

Ant. Tecum principium, cum reliquis Antiphonis et Psalmis de Nativitate, p. 220.

Capitulum. Vidi supra montem, p. 239.

Hymnus. Salvéte flores Mártirum, p. 239.

Ÿ. Sub throno Dei omnes sancti clamant. R. Vindica sanguinem nostrum Deus noster.

Ad Magnif. Ant. t. 2. Innocéntes pro Christo infántes occisi sunt, ab iniquo rege lacténtes interfécti sunt, ipsum sequúntur Agnám sine mácula, et dicunt semper : Glória tibi Dómine.

Oratio. Deus, cujus hodierna, ut supra, in Laud., p. 239.

Deinde fit Commemoratio S. Thomæ Cantuariensis, nisi fuerit Sabbatum.

Ant. Iste Dei sui certem, et a v timuit : su supra firma Ÿ. Glória eum Dómin eum super órum.

Dices, pro ríus gládiis impi præsta quæ qui ejus imp petitionis su sequántur eff Et fit Com tivitatie.

Ant. Hódie est : hódie Sa hódie in terr lætántur Arc exúltant justi ria in excelsis Ÿ. Notum fec lúia. R. Salutar

Or CONCEDE, qua tens Deus niti tui nova p vitas liberet, q iugo vetusta se

Pro S. S. Ant. Sepeliér viri timoráti, e ctum magnum Ÿ. Stéphanu pèrtos. R. Vid beátus homo, cu

ORA: nobis, quæ imitari quo Hiemalis.

Ant. Iste sanctus pro lege Dei sui certavit usque ad mortem, et a verbis impiorum non timuit : fundatus enim erat supra firmam petram.

† Glória et honoré coronasti eum Dómine. R. Et constituisti eum super ópera mánuum tuarum.

ORATIO.

Deus, pro cujus Ecclesiá glóriosus Pontifex Thomas gládiis impiorum occubuit : presta quæsumus, ut omnes, qui ejus implórant auxilium, petitionis suæ salutárem consequantur effectum.

Et fit Commemoratio de Nativitate.

Ant. Hódie Christus natus est : hódie Salvátor apparuit : hódie in terra canunt Angeli, lætántur Archángeli : hódie exúltant justi, dicéntes : Glória in excélsis Deo, allelúia.

† Notum fecit Dóminus, allelúia. R. Salutare suum, allelúia.

ORATIO.

CONCEDE, quæsumus omnipotens Deus : ut nos Unigéniti tui nova per carnem natiuitas liberet, quos sub peccati iugo vetústa servitus tenet.

Pro S. Stephano.

Ant. Sepeliérunt Stéphánium viri timoráti, et fecérunt plantatum magnum super eum.

† Stéphánus vidit cælos apértos. R. Vidit et introivit : beátus homo, cui cæli patebant.

ORATIO.

DANOBIS, quæsumus Dómine, imitari quod cólimus, ut Hiemalis.

discámus et inimicos diligere : quia ejus natalitia celebrámus, qui novit etiám pro persecutóribus exoráre Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

Pro S. Joanne.

Ant. Exiit sermo inter fratres, quod discipulus ille non móritur : et non dixit Jesus, Non móritur, sed, Sic eum volo manére, donec véniam.

† Valde honorándus est beátus Joánnes. R. Qui supra petus Dómini in cœna recubuit.

ORATIO.

ECCLESIAM tuam, Dómine, benígnus illústra : ut beáti Joánnis Apóstoli tui et Evangelistæ illumináta doctrinis, ad dona pervéniant sempitérna. Per Dóminum.

Si Festum Nativitatis Domini, S. Stephani, S. Joannis Evangelistæ, SS. Innocentium, et eorum dies Octavæ, venerint in Dominica, ipso die nihil fit de Dominica, sed die proximo post Festum S. Thomæ Martyris fit de ea, ut infra, p. 245.

Si Festum S. Thomæ venerit in Dominica, transfertur in II Feriam, et in Sabbato post Orationem SS. Innocentium dicitur Antiphona, †. et Oratio Dominicæ, quæ paulo infra habetur, p. 245. Deinde fit Commemoratio Octavarum : et in secundis Vesperis Dominicæ fit Commemoratio S. Thomæ, et Octavarum.

In secundis Vesperis sancti

Thomæ, Antiphonæ et Psalmi de Nativitate, p. 220, quæ duplicantur : Capitulum et alia de S. Silvestro cum Commem. sancti Thomæ et Octavarum.

IN FESTO S. THOMÆ

EPISCOPI ET MARTYRIS

Semiduplex.

Romæ, et in statu Eccles. ex Decr. S. R. C. 15 maii 1846.

Duplex.

De Communi unius Martyris.

ORATIO.

DEUS, pro cuius Ecclesiâ gloriôsus Póntifex Thomas glâdiis impiôrum occubuit : præsta quæsumus, ut omnes, qui ejus implórant auxilium, petitionis suæ salutârem consequantur effectum. Per Dóminum.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Communi unius Martyris. A Miléto, p. xx.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

THOMAS, Londini in Angliâ natus, Theobáldo succésit Cantuariénsi Episcopo : et qui ántea in administrândo Cancellariæ múnere præcláre se gesserat, in Episcopáli officio fortis et invictus fuit. Cum enim Henricus secúndus Angliæ rex, convocátis ad se Episcopis et procéribus regni, leges ferret utilitatí ac dignitatí Ecclesiásticæ repugnâtes, ádeo constánter óbstittit régiæ cupiditatí, ut neque pollicitationibus, neque terroribus de sententia decédens, próxime conjiáciendus in cárcerem clam recesscrit. Inde propinqui ejus

omnis ætátis ejécti, amici, factóres omnes, iis, quibus per ætatem licéret, jurejurândo adstrictis, univérso Thomam adiúturos, si fortásse misérabili suórum calamitatís aspéctu moverétur, qui a sancto propósito privátis incómodis deterri minime potuisset. Non respéxit carnem aut sánguinem, neque ullus in eo humanitatís sensus pastorális officii constántiam labefactávit.

¶ Honéstum fecit illum Dóminus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductóribus tãtávit illum : * Et dedit illi claritatem æternam. ¶ Descenditque cum illo in fóveam : et in vineulis non dereliquit eum. B. dedit.

LECTIO V.

CONTULIT igitur se ad Alexádrum Tértium Pontificem, a quo benigne accéptus est : et inde proféctus, Mónachis Pontiniacénsis monastérii, Cisterciénsis Ordinis, ab eodém commendátus. Quod ut cognovit Henricus, missis ad Convéntum Fratrum Cisterciensium minácibus litteris, Thomam e Pontiniaco monasterio exturbáre conátur. Quare vir sanctus véritus, ne sua causamali áliquíd Cisterciénsis famíliæ paterétur, sponte decéssit et Ludovicum Gállia regem ejus invitáto convénit : ut tamdiu fuit, quoad Pontifex Máximo, et ipso rege agentibus, ab exilio summa totius regni gratulatíone revocat

Qui dum b
secúrus ex
natióres ad
eum multa
publicam q
propterea a
tur rex, se
uno sacerdo
non posse.

¶ Desidér
tribuisti ei D
tate : labiôru
dasti eum. ¶
nisti eum in
dulcedinis :
ejus coronan
túo. Et.

LECTIO

EX qua regi
télites : sp
se regi factó
medio tollere
nientes Cantu
pum in temple
ris operam dan
tur. Qui cléric
præclúdere co
rens, óstium ap
verbis ad suos
Ecclesiâ custod
trórum : et eg
el libenter m
um ad milites,
arété, ne cui
océcitis. Deinde
eo, beatæ Mari
ysio, et reliqui
Ecclesiæ patróni
ipsam commén
put eadém co
quissimi regis
rat, impio fer
um obtulit qua

Qui dum boni pastōris officium
secūrus exequitur, ecce calum-
niatōres ad regem dēferunt,
eum multa contra regnum et
publicam quīetē moliri : ut
propterea sæpius conquererē-
tur rex, se in suo regno cum
uno sacerdotē pacem habere
non posse.

¶ Desiderium animæ ejus
tribuisti ei Dōmine, * Et volun-
tate labiōrum ejus non frau-
dasti eum. † Quoniam præve-
nisti eum in benedictionibus
dulcedinis : posuisti in cāpite
ejus coronam de lapide pre-
tioso. Et.

LECTIO VI.

Ex qua regis voce nefarii sa-
tellites sperantes gratum
se regi factūros, si Thomam e-
medio tōllerent, clam conve-
nientes Cantuariam, Episco-
pum in templo Vespertinis ho-
ris operam dantem, aggrediū-
tur. Qui clēricis templi aditus
præcludere conantibus accū-
rens, ostium aperuit, illis usus
verbis ad suos : Non est Dei
Ecclēsia custodiēda more ca-
strōrum : et ego pro Ecclēsia
et libenter mortem subibo.
Iam ad milites, Vos Dei jussu
arēte, ne cuiquam meōrum
vocetis. Deinde flexis genibus,
eo, beatæ Mariæ, sancto Dio-
nyso, et reliquis Sanctis, ejus
Ecclēsiæ patrōnis, Ecclēsiā et
ipsum commendans, sacrum
apud eādem constantia, qua
quissimi regis lēgibus resti-
tuit, impio ferro præciden-
tum obtulit quarto Kalēdas

Januarii, anno Dōmini mil-
lēsimo centesimo septuagē-
simo primo : cujus cērebro
respersum est totius tem-
pli pavimentum. Quem mul-
tis pōstea illūstrem miraculis
idem Alexāder Pōntifex rétu-
lit in Sanctōrum nūmerum.

¶ Stola jucunditatis, p. xxvj.
IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii
secundum Joānnem.

LECTIO VII. Cap. 10. b

In illo tempore : Dixit Jesus
Pharisæis : Ego sum pastor
bonus. Bonus pastor animam
suam dat pro ovibus suis. Et
reliqua.

Homilia sancti Joānnis
Chrysostomi.

Homilia 59. in Joānnem.

MAGNUM quiddam, dilectis-
simi, magnum inquam est
Ecclēsiæ prælatio, et quæ multa
indiget sapientia et fortitudine,
qualem Christus proposuit : ut
animam pro ovibus ponamus,
et numquam illas deseramus : ut
lupo generose resistamus. Hæc
enim inter pastorem et merce-
narium est differentia. Alter
propriæ, contemptis ovibus,
alter, sua contempta, ovium
semper salutis invigilat. Pastoris
ergo exemplo demonstrato, de-
ceptores duos meminit, furem
mactantem et rapientem oves :
et mercenarium permittentem,
neque defendentem commissas.
¶ Corona aurea super caput
ejus, * Expressa signo sancti-
tatis, gloria honoris, et opus
fortitudinis. † Quoniam præ-

venisti eum in benedictionibus dilectionis, posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Expressa signo.

LECTIO VIII.

QUOD superiori tempore Ezechiel his verbis insectatus est: Vae pastöribus Israel: nonne pascébant semetipsos? nonne greges pascuntur a pastöribus? Sed illi contrarium faciébant, quod maxime malitiæ genus est, et plurimorum causa malorum. Idcirco inquit: Neque quod abiectum erat, reducebant: neque quod perierat, quærebant, neque confractum alligabant, neque infirmum consolidabant: quoniam se, non gregem pascébant. Idem et Paulus aliis verbis significat: Omnes quæ suas sunt, quærunt, non quæ Jesu Christi.

¶ Hic est vere martyr, qui pro Christi nomine sanguinem suum fudit: * Qui minas iudicum non timuit, nec terrene dignitatis gloriam quæsivit, sed ad cœlestia regna pervénit. ¶ Justum deduxit Dominus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Qui minas. Glória Patri. Qui minas.

LECTIO IX.

VERUM ab utroque se dissidere osténdit Christus: ab illis quidem, qui in aliorum perniciem veniunt, cum dicat se propterea venisse, ut vitam haberent, et abundantius haberent: ab his autem, qui oves a lupis rapi negligébant, dicéndo, se propter eas animam

pónere, ne oves perirent. Nam cum Judæi ipsum interimere vellent, non propterea desistit a doctrina, neque credentes tradidit, sed perstitit, et pertulit mortem: ideo frequenter inquit: Ego sum pastor bonus. Quia cum nullo nisi testimonio viderentur (quod enim póneret animam suam, non multo post remonstratum est: quod autem vitam haberent, et abundantius haberent, eventurum erat in futuro sæculo) alterum ab altero confirmat.

Te Deum laudamus, p. 16.

Et in Laudibus sunt Commemorationes de Octavis.

De Nativitate.

Ant. Glória in excelsis Deo, et in terra pax hominibus bonæ voluntatis, alleluia, alleluia.

¶ Notum fecit Dominus, alleluia. ¶ Salutare suum, alleluia.

ORATIO.

CONCEDE, quæsumus omnipotens Deus: ut nos Unigeniti tui nova per carnem nativitas liberet, quos sub peccati iugo vetusta servitus tenet.

Pro S. Stephano.

Ant. Stephanus autem plenus gratia, et fortitudine, faciebat signa magna in populo.

¶ Sepelierunt Stephanum viri timorati. ¶ Et fecerunt planctum magnum super eum.

ORATIO.

DA nobis, quæsumus Domine, imitari quod collimus, ut discamus et inimicos diligere: quia ejus natalitia celebramus, qui noxam etiam

persecutori
num nostrum
Filium tuum

Pro

Ant. Iste supra pectus recubuit: bene revelata sunt.

¶ Hic est testimonium. ¶ Et scimus testimonium.

C

ECCELSIAM nignus ti Joannis Evangelistæ nis, ad donum piterna.

Pro SS.

Ant. Hi sunt virgines enim Agnum quod

¶ Herodes multos pueros em Judæ civi

ORATIO.

DEUS, cujus præconium

res non loquendo confess

nobis vitiu

ca: ut fidem t

na nostra loqu

bus vita fatea

Si Festum

merit in Domi

ominica fit di

genti Festum ip

Sabbatum, qu

onica fit tantu

io in die S. S.

perirent. Nam
interimere
pterea destitit
quo credentes
stitit, et pertu-
eo frequenter
pastor bonus
niti testimonio
enim pōneret
non multo post
est : quod au-
rent, et aben-
nt, eventūrum
eulo) alterum
mat.

lāmus, p. 16.
us sunt Com-
e Octavis.
vitate.

a excelsis Deo,
hominibus bo-
lelōia, allelōia.
Dōminus, alle-
uum, allelōia.
TIO.

sumus omni-
ut nos Unige-
r carnem nati-
aos sub pecc-
vritas tenet.
Stephano.

aus autem p-
rtitudine, faci-
na in populo
ant Stephano
n. Et fecerunt
um super eum
ATIO.

esumus Do-
quod colim-
et inimicos
s natalitia
noxit etiam

DOMINICA INFRA OCTAVAM NATIVITATIS.

213

persecutoribus exorare Dōmi-
num nostrum Jesum Christum
Filiū tuum.

Pro S. Joanne.

Ant. Iste est Joānes, qui
supra pectus Dōmini in cōna
recubuit : beātus Apōstolus, cui
revelāta sunt secrēta cōlēstia.

ñ. Hic est discipulus ille, qui
testimōnium pēhibet de his.
ñ. Et scimus quia verum est
testimōnium ejus.

ORATIO.

ECCELSIAM tuā, Dōmine, be-
nignus illūstra : ut beā-
ti Joānnis Apōstoli tui et
Evangelistae illumināta doctri-
nis, ad dona pervēniat sem-
piterna.

Pro SS. Innocentibus.

Ant. Hi sunt, qui cum mu-
lieribus non sunt coinquināti :
virgines enim sunt, et sequū-
r Agnum quocūque ierit.

γ. Herōdes irātus occidit
multos pūeros. ñ. In Bēthle-
em Judae civitatē David.

ORATIO.

Deus, cujus hodierna die
praeconium Innocētes Mār-
tes non loquēdo, sed mo-
tēdo confēssi sunt : omnia
nobis vitiorum mala morti-
ca; ut fidem tuam, quam lin-
gua nostra loquitur, etiam mō-
bus vita fateatur. Per.

*Si Festum S. Thomae non
merit in Dominica, Officium
dominicæ fit die immediate se-
quenti Festum ipsius; nisi fue-
rit Sabbatum, quia tunc de Do-
minica fit tantum Commemo-
ratio in die S. Silvestri; et in*

*Sabbato fit Officium de Octa-
va Nativitatis, ut inferius po-
nitur, p. 251.*

DOMINICA.

INFRA OCTAVAM NATIVITATIS.

*In secundis Vesperis S. Tho-
mae, quando non venerit in Do-
minica, Ant. Tecum princi-
pium, cum reliquis Antiphonis
et Psalmis de Nativitate, p. 220.*

CAPITULUM. Galat. 4.

FRATRES, Quanto tempore he-
res parvulus est, nihil dif-
fert a servo, cum sit dōminus
ōmnium : sed sub tutoribus et
actoribus est usque ad prae-
nitum tempus a patre.

*Hymnus, Jesu Redemptor,
p. 206.*

γ. Verbum caro factum est,
allelūia. ñ. Et habitavit in no-
bis, allelūia.

Ad Magnif. Ant. 1. 8. Dum
mēdium silēntium * tenērent
ōmnia, et nox in suo cursu
mēdium iter perageret, omni-
potens sermo tuus Dōmine a re-
galibus sēdibus venit, allelūia.

ORATIO.

OMNIPOTENS sempiternē Deus,
dirige actus nostros in
beneplácito tuo : ut in nōmi-
ne dilēcti Filii tui mereāmur
bonis opēribus abundāre. Qui
tecum vivit.

*Deinde fit Commemoratio
S. Thomae.*

Ant. Qui vult venire post me,
abneget semetipsum, et tollat
crucem suam, et sequatur me.

γ. Justus ut palma florēbit.
ñ. Sicut cedrus Libani multi-
plicabitur.

ORATIO.

DEUS, pro cuius Ecclesia gloriosus Pontifex Thomas gladiis impiorum occubuit : præsta quæsumus ; ut omnes, qui ejus implorant auxilium, petitionis suæ salutarem consequantur effectum.

De Nativitate.

Ant. Hódie Christus natus est : hódie Salvator apparuit : hódie in terra canunt Angeli, lætântur Archàngeli : hódie exultant justi dicentes : Glória in excelsis Deo, alleluia.

ÿ. Notum fecit Dóminus, alleluia. R. Salutare suum, alleluia.

ORATIO.

CONCEDE, quæsumus omnipotens Deus : ut nos Unigeniti tui nova per carnem natiuitas liberet, quos sub peccati iugo vetusta sèrvitus tenet.

Pro S. Stephano.

Ant. Sepeliérunt Stéphánus viri timoráti, et fecérunt planctum magnum super eum.

ÿ. Stéphánus vidit cœlos apértos. R. Vidit et introivit : beátus homo, cui cœli patébant.

ORATIO.

DA nobis, quæsumus Dómine, imitari quod cólimus, ut discámus et inimicos diligere : quia ejus natalitia celebrámus, qui novit etiam pro persecutóribus exoráre Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

Pro S. Joanne.

Ant. Exiit sermo inter fratres, quod discipulus ille non móritur : et non dixit Jesus, Non móritur ; sed, Sic eum volo manére, donec veniam.

ÿ. Valde honorándus est beátus Joánnes. R. Qui supra pectus Dómini in cœna recubuit.

ORATIO.

ECCELSIAM tuam, Dómine, benignus illústra : ut beati Joánnis Apóstoli tui et Evangelistæ illumináta doctrinis, ad dona perveniat sempiterna.

Pro SS. Innocentibus.

Ant. Innocentes pro Christo infántes occisi sunt, ab iniquo rege lacténtes interfécti sunt : ipsum sequúntur Agnum sine mácula, et dicunt semper : Glória tibi Dómine.

ÿ. Sub throno Dei omnes sancti clamant. R. Vindica sanguinem nostrum Deus noster.

ORATIO.

DEUS, cujus hodierna die præcónium Innocentes martyres non loquendo, sed moriendo conféssi sunt : ómnibus in nobis vitiorum mala mortifica ; ut fidem tuam, quam lingua nostra loquitur, etiam moribus vita fateatur. Per Dóminum nostrum.

Ad Matutinum omnia dicuntur sicut in die Nativitatis p. 207, præter Ant. ad Beatum dictus et Magnificat, Oratio

nem, Lectio.

Hæc nocte

B. Pauli ad

et aliis ejus

usque ad Se

IN I

Incipit Epi

Apóstoli

LECTIO

PAULUS SER

vocatus.

gatus in Eva

ante promisc

suos in Scri

Filio suo, qu

semine Davi

nem, qui p

Filius Dei in

spiritum san

resurrectione

Christi Dómi

quem accépi

Apostolátum

fidei in ómnib

nómine ejus,

et vos vocati

ómnibus qui s

lectis Dei, voc

ia vobis et p

nostro, et Dóm

to.

R. Hódie nob

era descendit

otum mundum

unt cœli. ÿ. H

is dies redem

eparationis anti

térne. Hódie p

LECTIO

panum quiden

Deo meo per

am pro ómnib

des vestra annu

nem, Lectiones et Responsoria.
Hæc nocte ponitur Epistola
B. Pauli ad Romanos, et de ea
et aliis ejus Epistolis legitur
usque ad Septuagesimam.

IN I NOCTURNO.

Incipit Epistola beati Pauli
Apóstoli ad Romanos.

LECTIO I. Cap. 1.

PAULUS servus Jesu Christi,
 vocátus. Apóstolus, segre-
 gátus in Evangélium Dei, quod
 ante promiserat per Prophétas
 suos in Scriptúris sanctis de
 Filio suo, qui factus est ei ex
 semine David secundum car-
 nem, qui prædestinátus est
 Filius Dei in virtúte secundum
 spiritum sanctificationis, ex
 resurrectione mortuórum Jesu
 Christi Dómini nostri : per
 quem accepimus grátiam, et
 Apostolátum ad obediéndum
 fidei in ómnibus Géntibus pro
 nómine ejus, in quibus estis
 et vos vocáti Jesu Christi
 ómnibus qui sunt Romæ, di-
 lectis Dei, vocátis sanctis. Grá-
 tia vobis et pax à Deo Patre
 nostro, et Dómino Jesu Chri-
 sto.

¶ Hódie nobis de cælo pax
 descéndit : * Hódie per
 totum mundum melliflui facti
 sunt cæli. ¶ Hódie illéxit no-
 bis dies redemptionis novæ
 separationis antiquæ, felicitatis
 æternæ. Hódie per totum.

LECTIO II.

¶ Nunc quidem grátias ago
 Deo meo per Jesum Chri-
 stum pro ómnibus vobis : quia
 vobis vestra annuntiátur in uni-

verso mundo. Testis enim mihi
 est Deus, cui servo in spiritu
 meo in Evangélio Filii ejus,
 quod sine intermissione me-
 moriam vestri fácio semper in
 orationibus meis : óbsecrans
 si quo modo tandem aliquán-
 do prósperum iter hábeam
 in voluntáte Dei veniendi ad
 vos. Desidero enim vidére vos
 ut aliquid impertiatur vobis grá-
 tiæ spiritualis ad confirmándos
 vos : id est, simul consolári
 in vobis per eam, quæ invi-
 cem est, fidem vestram atque
 meam.

¶ Quem vidistis pastóres ?
 dicite, annuntiáte nobis, in
 terris quis apparuit ? * Natum
 vidimus, et choros Angelórum
 collaudantes Dóminum. ¶ Di-
 cite, quidnam vidistis, et an-
 nuntiáte Christi nativitátem.
 Natum.

LECTIO III.

NOLO autem vos ignoráre,
 fratres : quia sæpe propó-
 sui venire ad vos (et prohibi-
 tus sum usque adhuc) ut ali-
 quem fructum hábeam et in
 vobis, sicut et in céteris Gén-
 tibus, Græcis, ac Bárbaris, sa-
 piéntibus, et insipientibus dé-
 bitor sum : ita (quod in me)
 promptum est et vobis, qui
 Romæ estis, evangelizáre. Non
 enim erubescó Evangéliam.
 Virtus enim Dei est in salútem
 omni credénti, Judæo primum,
 et Græco. Justitia enim Dei in
 eo revelátur ex fide in fidem :
 sicut scriptum est : Justus
 autem ex fide vivit. Revelátur

120

121

enim ira Dei de cœlo super omnem impietatem et iniquitatem hominum eorum, qui veritatem Dei in iustitia detinent : quia quod notum est Dei, manifestum est in illis. Deus enim illis manifestavit.

R. O magnum mysterium et admirabile sacramentum, ut animalia viderent Dominum natum, jacentem in præsepio : * Beata Virgo cujus viscera meruerunt portare Dominum Christum. **V.** Ave Maria, grátia plena : Dominus tecum. Beata virgo. Glória Patri. Beata.

IN II NOCTURNO.

Sermo sancti Leónis Papæ.

LECTIO IV.

Sermone 9. de Nativitate Domini.

EXCEDIT quidem dilectissimi multumque supereminet humani eloquii facultatem divini operis magnitudo : et inde oritur difficultas fandi, unde adest ratio non tacendi. Quia in Christo Jesu Filio Dei non solum ad divinam essentiam, sed etiam ad humanam spectat naturam, quod dictum est per Prophetam : Generationem ejus quis enarrabit ? Utramque enim substantiam in unam convenisse personam, nisi fides credat, sermo non explicat. Et ideo numquam materia déficit laudis, quia numquam sufficit copia laudatoris.

R. Beata Dei genitrix Maria, cujus viscera intacta perma-

nent, * Hodie genuit Salvatorem sæculi. **V.** Beata quæ credidit, quoniam perfecta sunt omnia, quæ dicta sunt ei a Domino. Hodie genuit.

LECTIO V.

GAUDEAMUS igitur quod ad eloquendum tantæ misericordiæ sacramentum impares sumus : et cum salutis nostræ altitudinem promere non valeamus, sentiāmus nobis bonum esse, quod vincimur. Nemo enim ad cognitionem veritatis magis propinquat, quam qui intelligit in rebus divinis, etiam si multum proficiat, semper sibi superesse quod quærat. Nam qui se ad id, in quod tendit, pervenisse præsumit, non quæsitā reperit, sed in inquisitione déficit.

R. Sancta et immaculata virginitas, quibus te laudibus effera, nescio : * Quia quem cœli capere non poterant, tuo gremio contulisti. **V.** Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui. Quia quem.

LECTIO VI.

NE autem infirmitatis nostræ perturbemur angustiis, Evangelicæ nos et propheticae adjuvant voces : quibus in ascendimus, et docemur, ut nos nativitatem Domini, quod Verbum caro factum est, non tam præteritam recollere, quam præsentem videāmus inspicere. Quod enim pastoribus peregum suorum custodia vigilantibus nuntiavit Angeli

etiam nostrum : et id præsumus.

tus edita cor

tamquam e

vitæ dicat

his gaudium

erit omni

est vobis h

est Christus

tate David.

R. Beata v

entis, quæ p

Patris Filium

quæ lactaver

unum : *

lute mundi

dignatus est.

catus illuxit

Genes. : et a

Qui hodie.

hodie.

IN III

Lectio san

secundu

Lectio vi

in illo tempo

et Maria Ma

es super his

de illo. Et reli

Homilia sar

Epis

Lib. 2. in cap.

fin

ymus ubere

tiam Domi

litosam, et pre

ulis negatam e

coe et Simeon

uinam et resur

modum veniss

am Christum,

quorūque

luit Salvati-
ata quæ cre-
perfecta sunt
ta sunt ei a
enuit.

V.
tur quod ad
tantæ miseri-
tum impares
salutis nostræ
mere non va-
us nobis ho-
vincimur. Ne-
nitionem veri-
nquat, quam
rebus divinis,
m proficiat,
peresse quod
i se ad id, in-
venisse præ-
esita reperit,
ne déficit.

immaculata
te laudibus
* Quia quem
póterant, tuo
ti. ¶ Benedi-
bus, et bene-
ntris tui. Quia

O VI.
mitatis nostræ
r angustis,
et prophétia
: quibus in-
docemur, et
Dómini, quæ
ctum est, non
recólere, quan-
amur inspicere
pastoribus per
eustodia vigi-
avit Angelus.

etiam nostrum implevit audi-
tum : et ideo Dominicis óvibus
præsumus, quia verba divini-
tus edita cordis aure servamus :
tamquam et in hodierna festi-
vitáte dicatur : Evangelizo vo-
bis gaudium magnum, quod
erit omni pópulo, quia natus
est vobis hódie Salvátor, qui
est Christus Dóminus, in civi-
táte David.

¶ Beata viscera Mariæ vir-
ginis, quæ portaverunt æterni
Patris Filium : et beata úbera,
quæ lactaverunt Christum Dó-
minum : * Qui hódie pro sa-
lute mundi de Virgine nasci
dignatus est. ¶ Dies sanctifi-
catus illúxit nobis : venite
Gentes, et adoráte Dóminum.
Qui hódie. Glória Patri. Qui
hódie.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii
secundum Lucam.

Lectio VII. Cap. 2. o

In illo tempore : Erat Joseph,
et María Mater Jesu mirán-
tes super his, quæ dicebantur
de illo. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrosii
Episcopi.

Lib. 2. in cap. 2. Lucæ, prope
finem.

Vides úberem in Joannes grá-
tiam Dómini generatione
diffusam, et prophetiam incre-
dulis negatam esse, non justis.
Ioseph et Simeon prophetat, in
animam et resurrectionem plu-
rimorum venisse Dóminum Je-
sum Christum, ut justorum,
iniquarumque mérita discer-

nat : et pro nostrorum quali-
tate factorum, iudex verus et
justus aut supplicia decernat,
aut præmia.

¶ Verbum caro factum est,
et habitavit in nobis : * Et
vidimus glóriam ejus, glóriam
quasi unigéniti a Patre, ple-
num grátie et veritátis. ¶ Om-
nia per ipsum facta sunt, et
sine ipso factum est nihil. Et.

LECTIO VIII.

ET tuam ipsius animam per-
transibit gladius. Nec lit-
tera, nec história docet, ex hac
vita Mariam corporális necis
passiõe migrasse. Non enim
ánima, sed corpus materiali
gládio transverberatur. Et ideo
prudéntiam Mariæ haud igná-
ram mystérii cœlestis osténdit.
Vivum enim verbum Dei et
válidum, et acútius omni glá-
dio acutissimo, pénétrans us-
que ad divisionem animæ et
spíritus, artuum quoque et mo-
dullarum, cogitationes cordis
et secréta scrutátur animó-
rum, quia nuda et apérta sunt
omnia Dei Filio, quem con-
sciéntiæ secréta non fallunt.

¶ O Regem cœli, cui talia
famulántur obséquia! stábulo
pónitur, qui contémnet mun-
dum : * Jacet in præsepío, et
in cœlis regnat. ¶ Natus est
nobis hódie salvátor, qui est
Christus Dóminus, in civitáte
David. Jacet in præsepío. Gló-
ria Patri. Jacet.

LECTIO IX.

PROPHETAVIT itaque Simeon,
et prophetáverat virgo, pro-

phetáverat copuláta conjúgio, prophetáre débuit étiam vídua, ne qua aut professio deéset, aut sexus. Et ideo Anna et stipéndiis viduitátis, et móribus talis indúctur, ut digna plane fuisse credátur, quæ Redemptórem ómnium venisse nuntiáret. Cujus mérita cum álibi descripsérimus, cum víduas hortarémur, hoc loco, quóniam ad ália properámus, non putámus iteránda.

Te Deum laudámus, p. 16.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 2. Quem vidistis * pastóres, dicite, annuntiáte nobis, in terris quis apparuit? Natum vídimus, et choros Angelórum collaudántes Dóminum, allelúia, allelúia.

Psalm. Dóminus regnávít, cum reliquis, p. 17.

Ant. t. 2. Genuit puerpera * Regem, cui nomen ætérnum, et gáudia matris habens cum virginitátis honóre : nec primam similem visa est, nec habére sequéntem, allelúia.

Ant. t. 7. Angelus ad pastóres * ait : Annúntio vobis gáudium magnum : quia natus est vobis hódie Salvátor mundi, allelúia.

Ant. t. 7. Facta est * cum Angelo multitúdo cœléstis exercitus laudántium Deum, et dicéntium : Glória in excélsis Deo, et in terra pax hominibus bonæ voluntátis, allelúia.

Ant. t. 8. Párvulus filius * hódie natus est nobis, et vocá-

bitur Deus, Fortis, allelúia, allelúia.

CAPITULUM. Galat. 4.

FRATRES, Quanto témpore hæres párvulus est, nihil differt a servo, cum sit Dóminus ómnium : sed sub tutoribus et actóribus est usque ad præfinitum tempus a patre.

Hymnus. A Solis ortus cædine, p. 219.

ÿ. Verbum caro factum est, allelúia. R. Et habitávit in nobis, allelúia.

Ad Bened. Ant. t. 8. Dum médium siléntium * tenérent ómnia, et nox in suo cursu médium iter perágeret, omnipoténs sermo tuus Dómine a regálibus sédibus venit, allelúia.

ORATIO.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, dirige actus nostros in beneplácito tuo : ut in nómine dilécti Filii tui mereámur bonis opéribus abundáre. Qui tecum vivit et regnat.

Et fit Commémoratio de Octava Nativitátis, et aliis Octavis, ut supra post nonam Lectionem sancti Thomæ, p. 244.

AD PRIMAM.

Ant. Quem vidistis.

Capitulum. Regisæculórum, p. 26.

R. br. Christe Fili Dei vivi, Misereere nobis. ÿ. Qui natus es de Maria virgine.

Ad Absolutionem Capituli dicitur Capitulum Nonæ, infra.

AD
Ant. Gén
Capitulum
témppore, ut
R. br. - Ve
est, * Allelú
bum. ÿ. Et
Allelúia, alle
Verbum.
ÿ. Ipse in
lúia. R. Pate
lélúia.

AD
Ant. Angel
CAPITULUM
Antubi veni
A. poris, m
suum factum
etiam sub leg
lege erant,
adoptionem
remus.

R. br. Notun
Allelúia, allelú
utáre suum. A
Glória Patri. N
ÿ. Vidérunt
R. allelúia.
nostri, allelúia.

AD N
Ant. Párvulu
CAPITULUM.
TAQUE jam
sed filius : q
heres per Deu
R. br. Vidérunt
erræ, * Allelú
vērunt. ÿ. Salu
Allelúia, allelú
Vidérunt omnes
ÿ. Verbum ca
Allelúia. R. Et h
is, allelúia.

AD TERTIAM.

Ant. Genuit puerpera.*Capitulum.* Fratres, Quanto tempore, *ut supra, ad Laudes.**ñ. br.* Verbum caro factum est, * Allelúia, allelúia. Verbum. *ÿ.* Et habitávit in nobis. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Verbum.*ÿ.* Ipse invocábit me, allelúia. *ñ.* Pater meus es tu, allelúia.

AD SEXTAM.

Ant. Angelus ad pastóres.*Capitulum.* Galat. 4.*ñ.* Tui venit plenitúdo temporis, misit Deus Filium suum factum ex muliere, factum sub lege, ut eos qui sub lege erant, redimeret : ut adoptionem filiórum reciperemus.*ñ. br.* Notum fecit Dóminus, * Allelúia, allelúia. Notum. *ÿ.* Salutare suum. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Notum.*ÿ.* Vidérunt omnes fines terræ, allelúia. *ñ.* Salutare Dei nostri, allelúia.

AD NONAM.

Ant. Párvulus filius.*Capitulum.* Galat. 4.

Itaque jam non est servus, sed filius : quod si filius, et heredes per Deum.

ñ. br. Vidérunt omnes fines terræ, * Allelúia, allelúia. Vidérunt. *ÿ.* Salutare Dei nostri. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Vidérunt omnes.*ÿ.* Verbum caro factum est, allelúia. *ñ.* Et habitávit in nobis, allelúia.

IN II VESPERIS.

*Ant., Psalmi, Capitulum, et Hymnus ut supra in primis Vesperis, p. 245.**ÿ.* Verbum caro factum est, allelúia. *ñ.* Et habitávit in nobis, allelúia.*Ad Magnif. Ant.* Puer Jesus * proficiebat ætate et sapientiá coram Deo et hominibus.*Oratio.* Omnipotens sempitérne Deus, *ut supra, ad Laudes.**Et fit Comm. de Octava Nativitatis, et aliis Octavis, ut supra in primis Vesperis, p. 246.**Si dies post Festum S. Thomæ fuerit Sabbatum, Officium fit de Octava Nativitatis hoc modo. In secundis Vesperis S. Thomæ omnia dicuntur sicut in secundis Vesperis diei Nativitatis, p. 220 (sed non duplicantur Ant.) et post Orationem Nativitatis fit Commemoratio S. Thomæ, deinde S. Stephani, et aliarum Octavarum, ut supra post Orationem Dominicæ, p. 246.**Ad Matutinum omnia dicuntur sicut in die Nativitatis, p. 207, præter Lectiones primi et secundi Nocturni, et Responsoria, quæ dicuntur ut supra in Dominica, p. 247, et Lectiones tertii Nocturni, quæ dicuntur ut infra.**Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.**LECTIO VII. Cap. 2. b**In illo tempore : Pastóres loquebantur ad invicem : Trans-*

cāmus usque Bēthlehem, et videāmus hoc verbum, quod factum est, quod Dóminus ostēdit nobis. Et venērunt festinātes. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrósii
Episcopi.

Lib. 2. in cap. 2. Lucæ, circa
medium.

VIDES festinare pastores. Ne-
mo enim cum desidia Chri-
stum requirit. Vides pastores
Angelo credidisse; et tu Patri,
Filio, Spiritui sancto, Angelis,
Prophētis, et Apóstolis, cré-
dere non vis? Vide, quam si-
gnāter Scriptūra singulorum
libret momenta verborum. Fe-
stinant, inquit, Verbum vidē-
re. Etenim cum caro Dómini
videtur, verbum videtur, quod
est Filius.

¶ Verbum caro factum est,
et habitavit in nobis: * Et vi-
dimus glóriam ejus, glóriam
quasi unigéniti a Patre, ple-
num grátiae et veritátis. ¶ Om-
nia per ipsum facta sunt, et
sine ipso factum est nihil. Et
vidimus.

LECTIO VIII.

NON mediocre fidei tibi hoc
videatur exemplum, quod
vilis sit persóna pastorum.
Certe quo vilior ad prudén-
tiam, eo pretiosior ad fidem.
Non gymnásia choris referta
sapiéntum, sed plebem Dómi-
nus simplicem requisivit, quæ
phalerare audita, et facere
nesciret. Simplicitas enim que-
ritur, non ambitio desiderá-
tur.

¶ O Regem cœli, cui tālia
famulāntur obséquia! stābulū
pōnitur, qui cōtinet mun-
dum: * Jacet in præsépīo, et
in cœlis regnat. ¶ Natus est
nobis hódie Salvátor, qui est
Christus Dóminus, in civitatē
David. Jacet. Glória Patri.
Jacet.

LECTIO IX.

NEC contemnenda putes quasi
vilis verba Pastorum. A
pastoribus enim Maria fidem
cōlligit. A pastoribus pópulo
ad Dei reveréntiam congrega-
tur. Mirāti etiā sunt omnes
qui audierunt, de iis quæ di-
cebāntur a pastoribus ad ipsos.
Maria autem conservabat om-
nia verba hæc, cōferens in
eorde suo. Discāmus sanctæ
Virginis in omnibus castitā-
tem, quæ non minus ore pu-
dica quam corpore, argu-
ménta fidei cōferēbat in corde.

Te Deum laudāmus, p. 16.

Ad Laudes omnia dicuntur
sicut in Nativitate, p. 219, et
post Orationem fit Commemo-
ratio de S. Stephano; et reli-
quis Octavis, ut supra post
nonam Lectionem S. Thomæ,
p. 244.

Ad Horas omnia dicuntur
sicut in Nativitatē Dómini,
p. 220.

Ad Vesperas, Ant. Tecum
principiam, cum reliquis An-
tiphonis et Psalmis de Nativita-
te, p. 220. Et Antiphonæ du-
plicāntur. Capitulum et reliquæ
de S. Silvestro.

Si Festum S. Silvestri

nerit in D
Festo cum
nica in
Laudibus a
nium Octav
erit de H
p. 249.

IN FESTO

PAPÆ ET

A Capitulu
mini Conf
p. xlix.

DA, quæsu
Deus :
Confessoris
cis venerand
levationem
salutem. Per

Deinde fit
Octavis, ut su
nem Dominica

AD MA
Omnia de 6

oris Pontific

lectiones et O

IN I NA
De Epistola

LECTIO I

PROPTER quo

es, ô homo

cas. In quo e

rum; teipsu

dem enim ag

imus enim c

um Dei est s

tem in eos, q

istimas autem

ni iudicas eos q

facis ea, qu

dictum Dei? A

latis ejus, et

Hiemalis.

nerit in Dominica, agitur de Festo cum Commemor. Dominica in primis Vesperis et Laudibus ante Commemor. omnium Octavarum, et IX Lectio erit de Homilia Dominica, p. 249.

IN FESTO S. SILVESTRI

PAPÆ ET CONFESSORIS.

Duplex.

A Capitulo omnia de Communi Confessoris Pontificis, p. xlix.

ORATIO.

DA, quesumus omnipotens Deus : ut beati Silvestri Confessoris tui atque Pontificis veneranda sollemnitas, et elevotionem nobis augeat, et salutem. Per Dominum.

Deinde fit Commemoratio de Octavis, ut supra post Orationem Dominica, p. 246.

AD MATUTINUM.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, p. 1, præter Lectiones et Orationem.

IN I NOCTURNO.

De Epistola ad Romanos.

LECTIO I. Cap. 2.

PROPTER quod inexcusabilis es, ô homo omnis, qui iudicas. In quo enim iudicas aliorum, teipsum condemnas, idem enim agis quæ iudicas. Scimus enim quoniam iudicium Dei est secundum veritatem in eos, qui talia agunt. Custodias autem hoc, ô homo, si iudicas eos qui talia agunt, facis ea, quia tu effugies iudicium Dei? An divitias habetis ejus, et patientiæ, et Hiemalis.

longanimitatis contemnitis? ignoras quoniam benignitas Dei ad penitentiam te adducit?

R. Euge serve bone et fidelis : quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constitutam : * Intra in gaudium Domini tui. **Y.** Domine quinque talenta tradidisti mihi, ecce alia quinque superlucratus sum. Intra.

LECTIO II.

SECUNDUM autem duritiam tuam, et impenitentem cor, thesaurizas tibi iram in die iræ, et revelationis justi iudicii Dei, qui reddet unicuique secundum opera ejus : iis quidem, qui secundum patientiam boni operis, gloriam, et honorem et incorruptionem quaerunt, vitam æternam : iis autem, qui sunt ex contentione, et qui non acquiescunt veritati, credunt autem iniquitati, ira et indignatio.

R. Ecce sacerdos magnus, qui in diebus suis placuit Deo : * Ideo jurejurando fecit illum Dominus crescere in plebem suam. **Y.** Benedictionem omnium gentium dedit illi, et testamentum suum confirmavit super caput ejus. Ideo.

LECTIO III.

TRIBULATIO et angustia in omnem animam hominis operantis malum, Judæi primum, et Græci; gloria autem et honor et pax omni operanti bonum, Judæo primum, et Græco : non enim est acceptio personarum apud Deum. Qui-

cúmque enim sine lege peccaverunt, sine lege peribunt: et quicumque in lege peccaverunt, per legem iudicabuntur. Non enim auditores legis iusti sunt apud Deum, sed factores legis iustificabuntur.

ñ. Jurávit Dominus, p. liij.

IN II NOCTURNO.

LECTIO I.

SILVESTER Románus, patre Rufino, a prima ætate operam dedit Cyrino presbytero: cujus doctrinam et mores egregie imitatus, trigésimum annum agens, Præsbyter sanctæ Romænæ Ecclesiæ a Marcellino Pontifice creatur. Quo in munere cum omni laude, clericis aliis antecelleret, in Melchiadis postea locum succéssit, Imperatore Constantino. Cui Imperatori, cum lepræ curandæ causa, sibi ex infántium sanguine, medicórum consilio, bálneum parári jussisset, sancti Apóstoli Petrus et Paulus in quiete apparuerunt, præcipientes ei, ut si ex lepra liberári vellet, ommissa impii bálnei immanitate, Silvèstrum in Soracte monte latitántem accérreret: a quo salutári lavacro recreatus, in omni ditione Románi Imperii templa Christiáno more ædificári imperáret: sublatisque inánium deórum simulácris, vero Deo cultum adhiberet. Constantinus igitur, cælestibus mónitis obtémperans. Silvèstrum diligentissime conquisitum vocat: a quo, Apostolorum imágenes recognó-

scens, baptismo sanátur: et ad tuéndam, propagandámque Christi religionem inflammatur.

ñ. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. †. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. Manus enim.

LECTIO V.

ITAQUE auctóre Silvèstro multas Basilicas ædificávit, quas sacris imaginibus, donisque, armuneribus magnificéntissimis exornávit: facultáte étiam dante Christiánis, quod antea negatum erat, publice templa extruendi. Hoc Pontifice hábita sunt duo Concilia: Nicænum, ubi præsidentibus ejus Legátis, præsentique Constantino, et trecéntis decem et octo Episcopis, sancta et Cathólica Fides explicáta est, Ario ejusque sectatoribus condemnátis: quam étiam Synodum confirmávit, peténtibus Concilii Pátribus univérsis: et Románum, in quo interfuére ducénti octoginta quátuor Episcopi, ubi iterum Arius condemnátus est.

ñ. Pósuí adjutórium super poténtem, et exaltávi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. †. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

LECTIO VI.

MULTA item decreta fecit Ecclesiæ Dei utilia: in his

Ut a solo conficeretur chrismate liniret vé dalmaticis linóstima a Ut in lineo ficiumaltá scripsit ter Ordinibus cendi sing clésia, anta altiórem gr Ut láicus c crimen: Ne fánum júdic Sabbati, et mine retént madae dies distinctos, clésia vocári lári voluit: quotidiecléri rum rerum sus vacdre de prudéntiæ, ministrábat, citas, et ben res perpétuo genere provio plosis egéntes sacris virgini etum necessár litaféntur. Vir unios viginti decem, diem est in Cæmeté alária. Fecit tem mense De reávit Presbyt a duos, Diácon que, Episcopos exaginta quino

sanatur : et
pagandamque
in inflamma-

avid servum
cto meo unxi
nim mea auxi
Nihil proficiet
t filius iniqui
bit ei. Manus

v.
Silvestro mul-
edificavit, quas
s, donisque, ac
nificientissimis
tate etiam dale
d antea nega-
rice templa ex-
pontifice habita-
ia : Nicænum,
us ejus Legatus,
onstantino, et
et octo Episco-
Catholica Fides
rio ejusque se-
emnatiss : quam
n confirmavit,
ncilii Patribus
Românium, in-
ducenti octo-
Episcopi, ubi
ndemnatus est
utôrium super
xaltavi electum
* Manus enim
ar ei. y. Inven-
neum, oleo san-
eum. Manus

to VI.
ecrêta fecit E
utilia : in his

Ut a solo Episcopo Crisma
conficeretur : Ut Presbyter
chrismate baptizati summum
liniret verticem : Ut Diaconi
dalmaticis in Ecclesia, et palla
linostima ad lavam uterentur :
Ut in lineo tantum velo sacri-
ficium altaris conficeretur. Præ-
scripsit tempus omnibus, qui
Ordinibus initiati essent, exer-
cendi singulos Ordines in Ec-
clesia, antequam quisque ad
altiorum gradum ascenderet :
Ut laicus clerico non inferret
crimen : Ne clericus apud pro-
fanum iudicem causam diceret.
Sabbati, et Dominici diei nô-
mine retento, reliquos hebdo-
madæ dies Feriarum nomine
distinctos, ut jam ante in Ec-
clesia vocari cœperant, appel-
lari voluit ; quo significaretur,
quotidie clericis, abjecta cetera-
rum rerum cura, uni Deo prorsus
vacare debere. Huic cœlesti
prudentiæ, qua Ecclesiam ad-
ministrabat, insignis vitæ san-
ctitas, et benignitas in pœu-
peres perpétuo respondit. Quo in
genere providit, ut clericis co-
piosis egentes confingeret : et
sacris virginibus, quæ ad vi-
ctum necessaria essent, suppe-
ditarentur. Vixit in Pontificatu
quinos viginti unum, menses
decem, diem unum. Sepultus
est in Cœmetério Priscillæ, via
Salaria. Fecit Ordinationes se-
ptem mense Decembri, quibus
creavit Presbyteros quadragin-
ta duos, Diaconos viginti quin-
que, Episcopos per diversa loca
sexaginta quinque.

R. Iste est qui ante, p. lvj.
In III Nocturno Homilia in
Evangelio. Sint lumbi vestri præ-
cincti, ut in Comm. Confessoris
non Pontificis, primo loco,
p. lxxvj.

Responsoria de Comuni
Confessoris Pontificis, p. lviii.
Reliqua omnia usque ad Ve-
speras sumuntur de Comuni
Confessoris Pont., p. lix.

Et in fine Laudum fit Comm.
de Octavis, ut supra post no-
nam Lect. S. Thomæ, p. 244.

IN CIRCUMCISIONE DOMINI
Et Octava Nativitatis.

Duplex.

AD VESPERAS.

Ant. O admirabile commér-
cium, cum reliquis de Laudi-
bus, p. 264.

Psalm. Dixit Dominus. Lau-
date pueri. Lætatus sum. Nisi
Dominus. Lauda Jérusalem, ut
in Festis B. M. per annum,
p. cxxxviii.

CAPITULUM. Tit. 2. c

APPARUIT grátia Dei Salvató-
ris nostri omnibus homini-
bus, erudiens nos, ut abne-
gantes impietatem, et sæculá-
ria desideria, sóbrie, et juste,
et pie vivámus in hoc sæculo.

HYMNUS.

JESU Redemptor omnium,
Quem lucis ante originem
Parem patrernæ glóriæ
Pater suprémus édedit.

Tu lumen et splendor Patris,
Tu spes perénis omnium,
Intende quas fundunt preces
Tui per orbem sèrvuli.

Memento, rerum Conditor,

Nostri quod olim corporis,
Sacrata ab alvo Virginis.
Nascendo, formam sumpseris.

Testatur hoc praesens dies
Currens per anni circulum,
Quod solus e sinu Patris
Mundi salus adveneris.

Hunc astra, tellus, æquora,
Hunc omne quod cælo subest,
Salutis Auctorem novæ
Novo salutat canticò.

Et nos, beata quos sacri
Rigavit unda Sanguinis,
Natalis ob diem tui,
Hymni tributum solvimus.

Jesu tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spiritu,
In sempiterna sæcula.

Amen.

Ÿ. Verbum caro factum est,
alleluia. R. Et habitavit in nobis,
alleluia.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Propter nimiam charitatem suam,
qua dilexit nos Deus, Filium suum misit in similitudinem carnis peccati, alleluia.

ORATIO.

DEUS, qui salutis æternæ;
beatæ Mariæ virginitate fecunda,
humano generi præmia præstitisti : tribue quæsumus;
ut ipsam pro nobis intercedere sentiamus, per quam meruimus auctorem vitæ suscipere
Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum. Qui tecum.

Et nulla fit Commemoratio.

AD MATUTINUM.

Invitat. Christus natus est nobis : * Venite, adorémus.

Psal. Venite, exultemus,
p. 2.

Hymnus. Jesu Redemptor,
ut p. 253.

IN I NOCTURNO.

Ant. t. 8. f Dominus dixit *
ad me : Filius meus es tu, ego
hodie genui te.

PSALMUS 2.

QUARE fremuerunt Gentes, *
et populi meditati sunt
inania?

Astitérunt Reges terræ, et
principes convenérunt in
unum, * adversus Dominum, et
adversus Christum ejus.

Dirumpamus vincula eorum : *
et projiciamus a nobis
jugum ipsorum.

Qui habitat in cœlis irridet
eos : * et Dominus subsannabit
eos.

Tunc loquetur ad eos in ira
sua, * et in furóre suo conturbabit eos.

Ego autem constitutus sum
Rex ab eo super Sion montem
sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dominus dixit ad me : * Filius meus es tu, ego hodie genui te.

Postula a me, et dabo tibi
Gentes hereditatem tuam, * et
possessionem tuam termines
terræ.

Réges eos in virga ferrea, *
et tamquam vas figuli confranges eos.

Et nunc reges intelligite : *
erudimini qui judicatis terram.

Servite Domino in timore, *
et exultate ei cum tremore.

Apprehendit
nequando
et pereatis.

Cum ex
ejus, * be
dunt in eo.

Ant. D.
Filius meus
genui te.

Ant. t. 8.
tabernaculo
tamquam

de thalamo
Ps

*C*œli enā
et opera

nūtiat firm
Dies diēi.

et nox no
tiam.

Non sunt
sermōnes, *
diantur voce.

In omnem
nus eorum :

terræ verba
In sole pos

sum : * et ip
sus proceden

Exultavit u
dam, viam :

egressio ejus
Et occursu

sumum ejus
et abscondat

Lex Domini
vertens anima

Domini fidele
stans parvulis

Justitiæ Dom
antes corda

Domini iudic
culos.

Apprehéndite disciplinam,
nequándo irascatur Dóminus, *
et pereátis de via justa.

Cum exáserit in brevi ira
ejus, * beáti omnes, qui confi-
dunt in eo.

Ant. Dóminus dixit ad me :
Filius meus es tu, ego hódie
génui te.

Ant. t. 8. f In sole pósuit *
tabernáculum suum : et ipse
tamquam sponsus procedens
de thálamo suo.

PSALMUS 18.

Cœli enarrant glóriam Dei, *
et ópera mánuum ejus an-
núntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, *
et nox nocti indicat scién-
tiam.

Non sunt loquélæ, neque
sermónes, * quorum non au-
diántur voces eórum.

In omnem terram exivit so-
nus eórum : * et in fines orbis
terre verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum
suum : * et ipse tamquam spon-
sus procedens de thálamo suo.

Exultávit ut gigas ad curren-
tiam, viam : * a summo cœlo
egressio ejus :

Et occursus ejus usque ad
summum ejus : * nec est qui
abscondat a calore ejus.

Lex Dómini immaculáta, con-
vertens ánimas : * testimónium
Dómini fidèle, sapiéntiam præ-
stans parvulis.

Justitiae Dómini rectæ, lætifi-
cantes corda : * præceptum
Dómini lucidum, illúminans
oculos.

Timor Dómini sanctus per-
manens in sæculum sæculi : *
judicia Dómini vera, justifi-
cáta in semetipsa.

Desiderabilia super aurum
et lápidem pretiosum mul-
tum : * et dulcióra super mel
et favum.

Etenim servus tuus custódit
ea, * in custodiéndis illis re-
tribúto multa.

Delicta quis intélligit ? ab oc-
cultis meis munda me : * et ab
aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti,
tunc immaculátus ero : * et
emundábor a delicto máximo.

Et erunt ut compláceant
elóquia oris mei : * et meditatio
cordis mei in conspéctu tuo
semper.

Dómine adjútor meus, * et
redemptor meus.

Ant. In sole pósuit taberná-
culum suum : et ipse tamquam
sponsus procedens de thálamo
suo.

Ant. t. 8. f Elevámini * por-
te aeternáles, et introibit rex
glóriæ.

PSALMUS 23.

DOMINI est terra, et pleni-
túdo ejus : * orbis terrá-
rum, et universi qui habitant
in eo.

Quia ipse super mária fun-
davit eum : * et super flúmina
præparávit eum.

Quis ascéndet in montem
Dómini ? * aut quis stabit in
loco sancto ejus ?

Innocens máribus, et mundo
corde, * qui non accépit in

vano animam suam, nec juravit in dolo próximo suo.

Hic accipiet benedictionem a Domino : * et misericordiam a Deo salutari suo.

Hæc est generatio querentium eum, * querentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas, principes, vestras, et elevamini portæ æternales : * et introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus fortis et potens : Dominus potens in prælio.

Attollite portas, principes, vestras, et elevamini portæ æternales : * et introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus virtutum ipse est Rex gloriæ.

Ant. Elevamini portæ æternales, et introibit rex gloriæ.

ÿ. Tamquam sponsus. ñ. Dominus procedens de thalamo suo.

De Epistola beati Pauli Apostoli ad Romanos.

LECTIO I. Cap. 3 et 4.

QUID ergo amplius Judæo est? aut quæ utilitas circumcisionis? multum per omnem modum. Primum quidem : quia credita sunt illis eloquia Dei. Quid enim si quidam illorum non crediderunt? Numquid incredulitas illorum fidem Dei evacuabit? Absit. Est autem Deus verax : omnis autem homo mendax, sicut scriptum est : Ut justificeris in sermonibus tuis, et vincas cum iudica-

ris. Si autem iniquitas nostra justitiam Dei commendat, quid dicemus? Numquid iniquus est Deus, qui infert iram? (secundum hominem dico.) Absit. Alioquin quomodo iudicabit Deus hunc mundum?

ñ. Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccata mundi : ecce de quo dicebam vobis, Qui post me venit, ante me factus est : * Cujus non sum dignus corrigiam calceamenti solveré. ÿ. Qui de terra est, de terra loquitur, qui de cælo venit, super omnes est. Cujus non sum dignus.

LECTIO II.

AN Judæorum Deus tantum? Nonne et Gentium? Immo et Gentium. Quoniam quidem unus est Deus qui justificat circumcisionem ex fide, et præputium per fidem. Legem ergo destruímus per fidem? Absit : sed legem statuímus. Quid ergo dicemus invenisse Abraham patrem nostrum secundum carnem? Si enim Abraham ex operibus justificatus est, habet glóriam, sed non apud Deum. Quid enim dicit Scriptura? Crédidit Abraham Deo : et reputatum est illi ad justitiam. Ei autem, qui operatur, merces non imputatur secundum grátiam, sed secundum debitum. Ei vero, qui non operatur, credenti autem in eum qui justificat impium, reputatur fides ejus ad justitiam secundum propositum grátie Dei. Sicut et David dicit beati-

tudinem habere. Cepto fertur. bus : Beati sunt iniqui tecta sunt.

ñ. Dies nobis : veniente Domino descendit lumen. ÿ. Hæc dies natus, exultatur in ea. Quia.

LE. **P**ER TITULO. **C**ircumcisio an etiam in præputio quia re- lides ad justitiam ergo reputatur. sione, an in circumcisiõne. Et signum ac- nis, signaculum quæ est in præputio omnium præputium, u- ad justitiam- circumcisionis. qui sunt ex ci- et illi, qui secti dei, quæ est. tris nostri Abi. ñ. Benedictio. nomine Domini et illuxit nobis. elõia. ÿ. Hæc Dominus, exul- tur in ea. Alle- ri. Allelõia.

IN II NO. *Ant. t. 1. r S.* præ filiis ho- et grátia in lá-

quitas nostra
mendat, quid
id iniquus est
ram? (secun-
dico.) Absit,
do judicabit
um?

Dei, ecce qui
andi: ecce de
bis, Qui post
factus est: *
dignus cor-
énti sôlvere,
est, de terra
ujus non sum

Deus tantum?
ntium? Immo
oniam quidem
i justificat cir-
fide, et præ-
n. Legem ergo
fidem? Absit:
nus. Quid ergo
isse Abraham
secundum ear-
raham ex opé-
is est, habet
n apud Deum.
It Scriptura?

Am Deo: et re-
i ad justitiam.
operatur, mer-
atur secundum
eundem debile
qui non oper-
autem in eum
opium, reputa-
bitur justitiam
bitum gratia
avid dicit beati

tudinem hominis, cui Deus ac-
cepto fert justitiam sine opéri-
bus: Beati, quorum remissæ
sunt iniquitates, et quorum
tecta sunt peccata.

¶ Dies sanctificatus illuxit
nobis: venite gentes, et ado-
rate Dominum: * Quia hodie
descendit lux magna in terris.
¶ Hæc dies quam fecit Domi-
nus, exultemus, et lætemur in
ea. Quia.

LECTIO III.

PARTITIO ergo hæc in cir-
cumcisione tantum manet,
an etiam in præputio? Dicimus
enim quia reputata est Abraham
fides ad justitiam. Quomodo
ergo reputata est, in circumci-
sione, an in præputio? Non in
circumcisione, sed in præputio.
Et signum accepit circumcisi-
onis, signaculum justitiæ fidei,
quæ est in præputio: ut sit pa-
ter omnium credentium per
præputium, ut reputetur et illis
ad justitiam: et sit pater cir-
cumcisionis non iis tantum,
qui sunt ex circumcissione, sed
et iis, qui sectantur vestigia fi-
dei, quæ est in præputio pa-
tris nostri Abraham.

¶ Benedictus qui venit in
nómine Domini, Deus Dominus
et illuxit nobis: * Allelúia, al-
lelúia. ¶ Hæc dies quam fecit
Dominus, exultemus et læte-
mur in ea. Allelúia. Glória Pa-
tri. Allelúia.

IN II NOCTURNO.

Ant. t. 1. r. Speciosus * for-
ma præ filiis hominum, diffusa
est grátia in lábiis tuis.

PSALMUS 44.

ERUCTAVIT cor meum ver-
bum bonum: * dico ego
opera mea Regi.

Lingua mea calamus scri-
bæ, * velociter scribentis.

Speciosus forma præ filiis
hominum, diffusa est grátia in
lábiis tuis: * propterea bene-
dixit te Deus in ætérnum.

Accingere gládio tuo super
femur tuum, * potentissime.

Spécie tua, et pulchritudine
tua * inténde, prospere pro-
cede, et regna.

Propter veritatem, et man-
suetudinem, et justitiam: * et
deducet te mirabiliter dextera
tua.

Sagittæ tuæ acutæ, populi
sub te cadent, * in corda ini-
micorum regis.

Sedes tua Deus in sæculum
sæculi: * virga directionis
virga regni tui.

Dilexisti justitiam, et odisti
iniquitatem: * propterea unxit
te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ
præ consortibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a
vestimentis tuis, a domibus
ebúrneis: * ex quibus delecta-
verunt te filiæ regum in ho-
nóre tuo.

Astitit regina a dextris tuis
in vestitu deaurato: * circum-
data varietate.

Audi filia, et vide, et inclina
aurem tuam: * et obliviscere
pópulum tuum, et domum pa-
tris tui.

Et concupiscet Rex decórem
tuum: * quóniam ipse est Dó-

minus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et filiae Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur, omnes divites plebis.

Omnis glória ejus filiae Regis ab intus, * in fimbriis aureis circumamicta varietátibus.

Adducéntur Regi virgines post eam : * próximas ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætitia et exultatione : * adducéntur in templum Regis.

Pro patribus tuis nati sunt tibi filii : * constitues eos principes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatione et generationem.

Propterea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, * et in sæculum sæculi.

Ant. Speciosus forma præ filiis hóminum, diffusa est grátia in lábiis tuis.

Ant. t. 7. Homo natus * est in ea, et ipse fundávit eam Altissimus.

PSALMUS 86.

FUNDAMENTA ejus in móntibus sanctis : * diligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernacula Jacob.

Gloriosa dicta sunt de te, * civitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienigenæ, et Tyrus, et pópulus Æthiopum, * hi fuerunt illi.

Numquid Sion dicet : Homo, et horro natus est in ea : *

et ipse fundávit eam Altissimus?

Dóminus narrábit in scripturis populórum, et principum, * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitatio est in te.

Ant. Homo natus est in ea, et ipse fundávit eam Altissimus.

Ant. t. 5. Exultábunt ómnia ligna * silvárum ante faciém Dómini, quóniam venit.

PSALMUS 95.

CANTATE Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedicite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabilia ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terribilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia : * Dóminus autem cœlos fecit.

Confessio et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia, et magnificéntia in sanctificatione ejus.

Afférte Dómino patriæ Géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introite in átria ejus : * adoráte Dónum in átrio sancto ejus.

Commoveatur a faciē ejus univérſa terra : * dicite in Géntibus quia Dóminus regnáv.

Et enim
ra, qui no
judicabit p
Læténtu
terra, com
plenitúdo
campi, et
sant.

Tunc ex
gna silvárur
quia venit
judicáre ter
Judicabit
æquitáte, *
ritáte sua.

Ant. Exul
gna silvárur
mini, quónia
*. Specios
hóminum. R
in lábiis tuis
Sermo sanc

Sermo 7.
De

FESTIVITATI
ctissimi,
est, et pius c
incarnatione
salum, nec d
sentit indign
periculi malu
naturæ nostra
sermo glóriæ
tas. Cum erg
dum sacramē
Christi, qua d
est ortus, accé
procul terrena
tionum, et ab
culo mundan
nus abscedat.
R. Congratul

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte. Læténtur cœli, et exúltet terra, commoveátur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sũt.

Tunc exultábunt ómnia lígna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritate sua.

Ant. Exultábunt ómnia lígna silvárum ante fáciem Dómini, quóniam venit.

*. Speciósus forma præ filiis hóminum. R. Diffusa est grátia in lábiis tuis.

Sermo sancti Leónis Papæ.

LECTIO IV.

Sermo 7. de Nativitate Domini.

FESTIVITATIS hodiernæ, dilectissimi, verus venerátor est, et pius cultor, qui nec de incarnatione Dómini aliquid falsum, nec de Deitáte aliquid sentit indignum. Paris enim periculi malum est, si illi aut naturæ nostræ veritas, aut paternæ glóriæ negátur æqualitas. Cum ergo ad intelligendum sacramentum nativitátis Christi, qua de matre virgine est ortus, accédimus, abigátur procul terrenárum caligo ratiónum, et ab illuminatæ fidei óculo mundanæ sapiéntiæ fumus abscedat.

R. Congratulámini mihi om-

nes, qui diligitis Dóminum : * Quia cum essem párvula, plá-cui Altíssimo, et de meis viscéribus génui Deum et hóminem. ¶. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancillam húmílem respéxit Deus. Quia.

LECTIO V.

DIVINA est enim auctóritas, cui crédimus : divina est doctrina, quam séquimur. Quóniam sive legis testificatióni, sive oráculis Prophetárum, sive Evangélicæ tubæ interiorem admoveámus auditum : verum est, quod Joánnes plenus Spírítu sancto intónuit : In principio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Hoc erat in principio apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil. Et similiter verum est quod idem prædicátor adjécit : Verbum caro factum est, et habitávit in nobis : et vidimus glóriam ejus, glóriam quasi unigéniti a Patre.

R. Confirmátum est cor Virgínis, in quo divina mystéria Angelo nuntiánte concepit : tunc speciósum forma præ filiis hóminum castis suscepit viscéribus : * Et benedicta in ætérnum, Deum nobis prótulit et hóminem. ¶. Domus pudici pectoris, templum repénite sit Dei, intácta nésciens virum, verbo concepit Fílium. Et.

LECTIO VI.

IN utrâque ergo natura idem est Dei Fílius, nostra suscipiens, et própria non amittens :

in hómine hóminem renovans. in se incommutábilis perseverans. Dóitas enim, quæ illi cum Patre commúnis est, nullum detriméntum omnipoténtiæ súbiit, nec Dei formam servi forma violávit : quia summa et sempitérna esséntia, quæ se ad húmáni géneris inclinávit salútē, nos quidem in suam glóriam tránstulit, sed quod erat, esse non déstitit. Unde cum Unigénitus Dei minórem se Patre confitétur, cui se dicit æquálem; veritátem in se formæ utrúsq; demónstrat: ut et húmánam probet imparilitas, et divínā decláret æquálitas.

ñ. Benedícta, et venerábilis es virgo María, quæ sine tactu pudóris invénta es mater Salvatóris : * Jacébat in præsépio, et fulgébat in cælo. Ý. Dómine, audi vi auditum tuum, et tímui : considerávi ópera tua, et expávi : in médio duórum animálium. Jacébat. Glória Patri. Jacébat.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 8. In principio, * et ante sæcula Deus erat Verbum, et ipse natus est hódie Salvátor mundi.

PSALMUS 96.

DOMINUS regnávit, exúltet terra : * læténtur insulæ multæ.

Nubes, et caligo in circúitu ejus : * justitia, et judicium correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimicos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justitiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adoránt sculptília. et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exultavérunt filiæ Judæ, * propter judicia tua Dómine.

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnetn terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui diligitis Dóminum, odite malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætitia.

Lætámini justí in Dómino : * et confitémíni memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. In principio, et ante sæcula Deus erat Verbum, et ipse natus est hódie Salvátor mundi.

Ant. t. 2. Ante luciferum génitus, * et ante sæcula, Dóminus Salvátor noster hódie nasci dignátus est.

PSALMUS 97.

CANTATE Dómino cánticum novum : * quia mirabilia fecit. Salvávit sibi dextera ejus, * et bráchium sanctum ejus.

Notum fácie suæ. Géntium suam.

Recordátur suæ, * et v. Israel.

Vidérunt ræ : * salute.

Jubiláte in cantáte, et lite.

Psállite in cithara et tubis ductil cornu.

Jubiláte in Dómini : * plenitúdo ejus et qui hábita.

Flúmina p. mul montes. spéctu Dómini nit judicáre. t. Judicábit o. justitia, * et tate.

Ant. Ante l. et ante sæcul. vátor noster h. tus est.

Ant. t. 8. Na. gelórum. Chor. cana : Salus De. super thronu.

PSALMUS 97.

DOMINUS regn. pópuli : * Chérubim, me. Dóminus in. et excelsus sup. los.

Confiteantur

Notum fecit Dominus salutare suum : * in conspectu Gentium revelavit justitiam suam.

Recordatus est misericordiae suae, * et veritatis suae domui Israel.

Viderunt omnes termini terrae : * salutare Dei nostri.

Jubilate Deo omnis terra : * cantate, et exultate, et psallite.

Psallite Domino in cithara, in cithara et voce psalmi ; * in tubis ductilibus, et voce tubae cornae.

Jubilate in conspectu Regis Domini : * moveatur mare, et plenitudo ejus ; orbis terrarum, et qui habitant in eo.

Flumina plaudent manu, simul montes exultabunt a conspectu Domini : * quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terrarum in justitia, * et populos in aequitate.

Ant. Ante luciferum genitus, et ante saecula, Dominus Salvator noster hodie nasci dignatus est.

Ant. 1. 8. Nato Domino * Angelorum Chorus canebat, dicens : Salus Deo nostro, sedenti super thronum, et Agno.

PSALMUS 98.

Dominus regnavit, irascantur populi : * qui sedet super Cherubim, moveatur terra.

Dominus in Sion magnus : * et excelsus super omnes populos.

Confiteantur nomini tuo ma-

gno : quoniam terribile, et sanctum est : * et honor regis judicium diligit.

Tu parasti directiones : * judicium, et justitiam in Jacob tu fecisti.

Exaltate Dominum Deum nostrum, et adorate scabellum pedum ejus : * quoniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdotibus ejus : * et Sámuel inter eos, qui invocant nomen ejus :

Invocabant Dominum, et ipse exaudivat eos : * in columna nubis loquebatur ad eos.

Custodiebant testimonia ejus, * et praeceptum quod dedit illis.

Domine Deus noster tu exaudivas eos : * Deus tu propitius fuisti eis, et ulciscens in omnes adinventiones eorum.

Exaltate Dominum Deum nostrum, et adorare in monte sancto ejus : * quoniam sanctus Dominus Deus noster.

Ant. Nato Domino Angelorum Chorus canebat, dicens : Salus Deo nostro, sedenti super thronum, et Agno.

¶ Notum fecit Dominus, alleluia. R. Salutare suum, alleluia.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

LECTIO VII. Cap. 2. c.

In illo tempore : Postquam consummati sunt dies octo, ut circumcideretur puer, vocatum est nomen ejus Jesus, Et reliqua.

Homilia sancti Ambrósii
Episcopi.

Lib. 2. in cap. 2. Lucæ, circa
medium.

CIRCUMCIDITUR itaque puer.
Quis est iste puer, nisi ille,
de quo dictum est : Puer natus
est nobis, filius datus est no-
bis ? Facius est enim sub lege,
ut eos, qui sub lege essent, lu-
crificaret. Ut sisterent eum
Dómino. Quid sit autem in Je-
rúsalem sisti Dómino, dicerem,
nisi in Isaïæ commentis ante
dixissem. Circumcisis enim ví-
tiis Dominico dignus judicatur
obtútu : quia óculi Dómini su-
per justos. Vides omnem legis
veteris sériem fuisse typum fu-
túri : nam et circumcisio pur-
gationem significat delictórum.

ñ. Sancta et immaculáta vir-
ginitas, quibus te laudibus éf-
feram, néscio : * Quia quem
coeli cápere non póterant, tuo
grémio contulisti. ý. Benedicta
tu in mulieribus, et benedictus
fructus ventris tui. Quia quem.
Bened. Divinum auxilium.

LECTIO VIII.

SED quóniam prona quadam
cupiditate peccandi, humá-
næ carnis et mentis fragilitas
inextricabilibus vitiis implicá-
tur, eo per octávum circumci-
sionis diem culpæ totius futura
purgatio, resurrectionis præfi-
gurabatur ætate. Hoc est enim
illud : Quia omne masculinum
adapériens vulvam, sanctum
Dómino vocabitur. Verbis enim
Legis promittebatur Virginis
partus. Et vere sanctus, quia

immaculátus. Dénique ipsum
esse, qui Lege signétur, in
eúmdem modum ab Angelo re-
petita verba declárant : Quod
nascétur, inquit, Sanctum, vo-
cábitur Filius Dei.

ñ. Nésciens mater virgo vi-
rum, péperit sine dolore, *
Salvátorem sæculórum, ipsum
Regem Angelórum, sola Virgo
lactábat úbere de cœlo pleno.
ý. Domus pudici pectoris, tem-
plum repénite fit Dei : intácta
nésciens virum, verbo conce-
pit Filium. Salvátorem. Glória
Patri. Salvátorem.

LECTIO IX.

SOLUS enim per ómnia ex na-
tis de femina sanctus Dó-
minus Jesus, qui terrénæ con-
tágia corruptelæ immaculáti
partus novitate non senserit,
et cœlesti majestate depúlerit.
Nam si litteram sequámur :
quómodo sanctus omnis máscu-
lus, cum multos sceleratissi-
mos fuisse non láteat ? Num-
quid sanctus Achab ? Numquid
sancti pseudoprophætæ, quos
ad Eliæ preces ultor cœlestis
injúriæ ignis absúmpsit ? Sed
ille sanctus, quem in figura fu-
túri mystérii pia legis divinæ
præscripta signábant : eo quod
solus sanctæ Ecclesiæ Virginia
ad generándos pópulos Dei,
immaculátæ fœcunditatis ape-
ririt generálé secretum.

Te Deum laudámus, p. 16.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 6. O admirábile com-
mércium ! * Créator géneris hu-

máni, ani-
mens, de V-
tus est :
sine sémin-
suam Deitá-

Psalm. I
cum reliqu-

Ant. t. 3.

es : ineffa-
tunc implét
Sicut plúvia
distillat sal-

Ant. t. 4.

derat Móyses
conservátam
laudábilem
génitrix inter-

Ant. t. 1.

Jesse : orta
rob : virgo
rem : te lau-
der.

Ant. t. 2.

nuit nobis. Sa-
Joánes viden-
cens : Ecce A-
qui tollit pecc-

Ant. t. 3.

CAPITULU-
APPARUIT GR-
A ris nostri
bus, erudiens
santes : impiet-
aria desidéri-
uste, et pie
sæculo.

HYM-

SOLIS ortus

Ad usque t-

Christum caná-

atum Maria v-

nique ipsum
signetur, in
ab Angelo re-
arant : Quid
Sanctum, vo-

ater virgo vi-
ne dolore, *
orum, ipsum
m, sola Virgo
a celo pleno.
pectoris, tem-
Dei : intacta
verbo conce-
torem. Gloria

ix.
omnia ex na-
sanctus Dó-
terrénæ con-
immaculati
non senserit,
âte depulerit.
sequamur :

omnis máscu-
sceleratissi-
lateat? Num-
ab? Numquid
phétæ, quos
ultor cœlestis
sumpsit? Sed
n in figura fu-
a legis divi-
bant : eo quod
lésiæ Virginis
pópulos Dei,
unditatis ape-
retum.

amus, p. 16.
IDES
HORAS.
mirábile com-
or géneris hu-

mni, animatum corpus su-
mens, de Virgine nasci digná-
tus est : et procedens homo
sine semine, largitus est nobis
suam Deitatem.

Psalm. Dóminus regnavit,
cum reliquis, p. 17.

Ant. t. 3. r. Quando natus
est : ineffabiliter ex Virgine,
tunc implétæ sunt Scripturæ :
Sicut plúria in vellus descen-
disti, ut salvum faceres genus
humánum : te laudamus Deus

Ant. t. 4. Rubum quem vi-
derat Móyses * incumbustum,
conservatam agnovimus tuam
laudabilem virginitatem, Dei
génitrix intercede pro nobis.

Ant. t. 1. Germinavit radix
Jesse : orta est stella ex Ja-
cob : virgo péperit Salvató-
rem : te laudamus Deus nos-
ter.

Ant. t. 2. Ecce Maria * ge-
nuit nobis Salvátorem, quem
Joánes videns exclamavit, di-
cens : Ecce Agnus Dei : Ecce
qui tollit peccata mundi, alle-
luia.

CAPITULUM. Tit. 2. c

APPARUIT grátia Dei Salvató-
ris nostri omnibus homini-
bus, erudiens nos, ut abne-
gantes impietatem, et sæcu-
laria desidéria, sóbrie, et
iuste, et pie vivamus in hoc
sæculo.

HYMNUS.

A SOLIS ortus cárdine
Ad usque terræ limitem,
Christum canamus Principem,
Matrem Maria virgine.

Beátus auctor sæculi,
Servile corpus induit :
Ut carne carnem liberans,
Ne pérderet quos condidit.

Castæ paréntis viscera
Cœlestis intrat grátia :
Venter puéllæ hájulat
Secréta, quæ non nóverat.

Domus pudici pectoris,
Templum repente fit Dei :
Intacta nésciens virum,
Concepit alvo Filium.

Enititur puerpera,
Quem Gábriel prædixerat,
Quem ventre Matris géstiens,
Baptista clausum senserat.

Fœno jacere pertulit :
Præsepe non abhórruit,
Et lacte módico pastus est,
Per quem nec ales ésurit.

Gaudet chorus cœlestium,
Et Angeli canunt Deo ;
Palámque fit Pastóribus
Pastor, Créator ómnium.

Jesu tibi sit glória,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.

Amen.

Ÿ. Verbum caro factum est,
allelúia. R. Et habitavit in no-
bis, allelúia.

Ad Bened. Ant. t. 8. Mirá-
bile mystérium declarátur hó-
die, innovántur naturæ, Deus
homo factus est : id quod
fuit, permánsit, et quod non
erat, assumpsit ; non commix-
tiónem passus, neque divisio-
nem.

ORATIO.

D EUS, qui salutis æternæ,
beátæ Mariæ virginitate

fecunda, humano generi prae-
mia praestitisti : tribue quaesum-
us; ut ipsam pro nobis in-
tercedere sentiamus, per quam
meruimus auctorem vitae susci-
pere Dominum nostrum Je-
sum Christum Filium tuum.
Qui tecum vivit.

AD TERTIAM.

Ant. Quando natus es.

Capitulum, Apparuit gra-
tia, *ut supra*, *ad Laudes*.

ñ. br. Verbum caro factum
est, * Allelúia, allelúia. Ver-
bum. *ÿ.* Et habitavit in nobis.
Allelúia, allelúia. Glória Patri.
Verbum.

ÿ. Ipse invocabit me, alle-
lúia. *ñ.* Pater meus es tu, al-
lelúia.

AD SEXTAM.

Ant. Rubum quem viderat
Moyses.

CAPITULUM. Hebr. 1. c

ET : Tu in principio Domine
terram fundasti, et ópera
manuum tuarum sunt caeli.

ñ. br. Notum fecit Domi-
nus, * Allelúia, allelúia. No-
tum. *ÿ.* Salutare suum. Alle-
lúia, allelúia. Glória Patri.
Notum.

ÿ. Viderunt omnes fines ter-
ra, allelúia. *ñ.* Salutare Dei
nostri, allelúia.

AD NONAM.

Ant. Ecce Maria.

CAPITULUM. Hebr. 1. d

IPSI peribunt, tu autem per-
manebis, et omnes sicut ve-
stiméntum veterascent : et ve-
lut amictum mutabis eos, et
mutabuntur : tu autem idem

ipse es, et anni tui non defi-
cient.

ñ. br. Viderunt omnes fines
terrae, * Allelúia, allelúia. Vi-
derunt. *ÿ.* Salutare Dei nostri.
Allelúia, allelúia. Glória Patri.
Viderunt.

ÿ. Verbum caro factum est,
allelúia. *ñ.* Et habitavit in no-
bis, allelúia.

AD VESPERAS.

Ant. O admirabile, cum re-
liquis de Laudibus, p. 264.

*Psalmi, Capitulum, et Hym-
nus, ut supra, in I Vesperis,*
p. 255.

ÿ. Notum fecit Dominus, al-
lelúia. *ñ.* Salutare suum, alle-
lúia.

Ad Magnif. Ant. 1. 2. Ma-
gnum haereditatis mysterium:
Templum Dei factus est úterus
nescientis virum : non est pol-
lútus ex ea carnem assumens:
omnes Gentes venient, dicen-
tes : Glória tibi Domine.

*Oratio ut supra, in Laudi-
bus.*

Deinde pro S. Stephano.

Ant. Stéphanus autem ple-
nus grátia et fortitúdine fa-
ciebat signa magna in pópulo.

ÿ. Stéphanus vidit caelos
apértos. *ñ.* Vidit et introi-
vit : beátus homo, cui caeli pa-
tebant.

ORATIO.

OMNIPOTENS sempitérne Deus,
qui primitias Mártýrum in
beáti Levitae Stéphanii sangui-
ne dedicasti : tribue quaesum-
us; ut pro nobis intercessor
existat, qui pro suis étiam per-

secutóribus
nostrum Je-
sum tuum

*De aliis
speris nihil*

IN

SANC

Omnia d

Festi, p. 22

et Orationes

Et fit Com

Octavis.

IN I

De Actib

LECTIO I

DURA CERV

sis córdi

semper Spir

tis; sicut pa

vos. Quem

sunt persecu

occiderunt

tiabant de

ius vos nunc

micidae fuisti

legem in dis

rum, et non

diéntes aute

bantur córdi

debant dénti

ñ. Stéphan

grátia et for

bat prodigia,

in pópulo.

quidam de

ántes cum S

póterant resi

et spiritui qui

cebat.

LEC

cum autem

Oritu sanct

tui non defi-

at omnes fines
allelúia. Vi-
re Dei nostri.
Glória Patri.

ro factum est,
abitavit in no-

PERAS.

abile, cum re-
p. 264.

ulum, et Hym-
in I Vesperis,

t Dóminus, al-
re suum, alle-

Ant. t. 2. Ma-
is mysterium:
ctus est úterus
a: non est po-
tem assumens:
énient, dicen-
Dómine.
ra, in Laudi-

Stephano.
us autem ple-
fortitúdine fa-
gna in pópulo.
s vidit coelos
dit et introi-
to, cui coeli pa-

rio.
mpítérne Deus,
s Mártýrum in
phani sángu-
tribue quæ-
suis etiam per-

secutóribus exorávit Dóminum
nostrum Jesum Christum Fi-
lium tuum. Qui tecum vivit.

*De aliis Octavis in his Ve-
speris nihil fit.*

IN OCTAVA

SANCTI STEPHANI.

Duplex.

*Omnia dicuntur sicut in die
Festi, p. 223, præter Lectiones
et Orationem.*

*Et fit Commemoratio de aliis
Octavis.*

IN I NOCTURNO.

De Actibus Apostolorum.

LECTIO I. Cap. 7. f et 8.

DURA cervice, et incircumci-
sis córdibus et áuribus vos
semper Spiritui sancto resisti-
tis, sicut patres vestri, ita et
vos. Quem Prophetárum non
sunt persecúti patres vestri? et
occiderunt eos, qui prænun-
tiabant de adventu Justi, cu-
jus vos nunc proditóres et ho-
micidæ fuistis: qui accepistis
legem in dispositióne Angeló-
rum, et non custodistis. Au-
diéntes autem hæc, dissecá-
bantur córdibus suis, et strí-
debant déntibus in eum.

¶ Stéphanus autem plenus
grátia et fortitúdine, * Facié-
bat prodigia, et signa magna
in pópulo. ¶ Surrexérunt
quidam de synagóga dispu-
tantes cum Stéphanó, et non
póterant resistere sapiéntiæ,
et spíritui qui loquebátur. Faci-
ebat.

LECTIO II.

¶ Cum autem esset plenus Spí-
ritu sancto, inténdens in

cœlum, vidit glóriam Dei, et
Jesum stantem a dextris Dei.
Et ait: Ecce video cœlos apér-
tos, et Filium hóminis stan-
tem a dextris Dei. Exclamán-
tes autem voce magna, conti-
nuérunt áures suas, et impe-
tum fecérunt unanimiter in
eum. Et ejiciéntes eum extra
civitátem lapidábant; et testes
deposuérunt vestiménta sua
secus pedes adolescentis, qui
vocabátur Saulus. Et lapidá-
bant Stéphanum invocántem,
et dicéntem: Dómine Jesu,
súscipe spíritum meum.

¶ Vidébant omnes Stépha-
num, qui erant in concilio: *
Et intuebántur vultum ejus
tamquam vultum Angeli stari-
tis inter illos. ¶ Plenus grátia
et fortitúdine faciébat prodí-
gia et signa magna in pópulo.
Et.

LECTIO III.

POSITIS autem génibus, cla-
mávit voce magna, dicens:
Dómine ne státuas illis hoc pec-
cátum. Et cum hoc dixisset,
obdormivit in Dómino. Sau-
lus autem erat conséntiens
neci ejus. Facta est autem in
illa die persecútio magna in
Ecclesiá, quæ erat Jerosólymis:
et omnes dispersi sunt per re-
giónes Judææ et Samariæ præ-
ter Apóstolos. Curavérunt au-
tem Stéphanum viri timoráti,
et fecérunt planctum magnum
super eum.

¶ Intuens in cœlum beatus
Stéphanus, vidit glóriam Dei,
et ait: * Ecce video cœlos

apertos, et Filium hominis stantem a dextris virtutis Dei. *ŷ.* Cum autem esset Stephanus plenus Spiritu sancto, intendens in coelum vidit gloriam Dei, et ait. Ecce video. Gloria Patri. Ecce video.

IN II NOCTURNO.

Sermo sancti Augustini
Episcopi.

LECTIO IV.

Serm. 2. de sancto Stephano.

Post hesternum festivissimum diem, quo Salvatoris nostri Christi nobis nativitas illuxit, etiam hodiernus dies beati martyris Stephani corona illustratur. Martyris illius merita nulla pars orbis ignorat: passus enim est in ipso principio Ecclesiae, id est, in ipsa urbe Ierosolyma. Ibi enim diaconus ministravit: et in ipso juventutis flore decorem aetatis suae sanguine purpavit. Passio ejus insignis est, multumque mirabilis. Hanc modo de libro Actuum Apostolorum cum legeretur, non solum audivimus, sed etiam oculis spectavimus.

ŷ. Lapidabunt Stephanum invocantem et dicentem: * Domine Jesu Christe, accipe spiritum meum: et ne statuas illis hoc peccatum. *ŷ.* Positis autem genibus clamavit voce magna, dicens. Domine Jesu.

LECTIO V.

Christus ergo caput Martyrum prior passus est pro nobis, relinquens vobis exemplum, ut sequamini vestigia

ejus. Cujus passionis vestigia prosecutus beatissimus Stephanus, confitendo Christum lapidatus a Judaeis, coronam meruit tamquam suo sibi nomine positi. Stephanus enim Graece, Latine corona appellatur. Jam corona nomen habebat, et ideo palmam martyrii suo nomine praeferebat.

ŷ. Impetum fecerunt unanimiter in eum, et ejecerunt eum extra civitatem, invocantem et dicentem: * Domine Jesu, accipe spiritum meum. *ŷ.* Et testes deposuerunt vestimenta sua secus pedes adolescentis, qui vocabatur Saulus: et lapidabant Stephanum invocantem et dicentem. Domine.

LECTIO VI.

Qui cum lapidaretur, non solum non expectabat de persecutoribus reportare vindictam, sed eis potius a Deo veniam postulabat. Meminerat enim dixisse Dominum: Mihi vindicta, ego retribuam, dicit Dominus. Et iterum: Ne dicaris, Ulciscar me de inimicis meis: sed expecta Dominum, ut tibi auxilio sit. Expectare nos jubet Dominus Deus, ut in die futurae retributionis cum sanctis Martyribus vindicemur.

ŷ. Impii super justum percuturam fecerunt, ut cum morti traderent: * At ille gaudens suscepit lapides, ut mereretur accipere coronam gloriae. *ŷ.* Continuerunt aures suas, et impetum fecerunt unanimiter in

eum. At illi

IN II

Lectio s

secundu

Lectio v

In illo tem

Ius Scri

Ecce ego m

tas, et Sapi

et ex illis oc

golia. Et rel

Homilia s

Pr

Lib. 4. Com

M

JERUSALEM

Jocidis P

lem, non sa

tatis, sed h

quam plang

sicut et in a

quod videns

eo autem qu

volui congre

omnes retro

missos esse

quoque simil

grantis sub al

crantico Deute

Sicut aquila

sum, et su

desideravit,

suas, suscepit

per pennas su

ŷ. Stephan

quem lapidab

oculos apertos

vit: * Beatus

patiebant. *ŷ.* C

rum crepitant

eretur, inter

crelatis sinus

as falsit. Bed

cum. At ille. Glória Patri. At.

IN III NOCTURNÓ.

Lectio sancti Evangélii
secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 23. d

In illo tempore : Dicébat Je-
sus Scribis et Phariseis :
Ecce ego mitto ad vos Prophé-
tas, et Sapiéntes, et Scribas :
et ex illis occidétiis, et crucifi-
gétiis. Et reliqua.

Homilia sancti Hierónymi
Presbyteri.

Lib. 4. Comment. in Cap. 23.
Matthæi.

JERUSALEM, Jerúsalem quæ
occidis Prophétas. Jerúsa-
lem, non saxa et ædificia civi-
tatis, sed habitatóres vocat :
quam plangit patris afféctu,
sicut et in alio loco légimus,
quod videns eam fleverit. In
eo autem quod dicit : Quótiés
volui congregare filios tuos,
omnes retro Prophétas a se
missos esse testátur. Gallinæ
quoque similitúdinem congre-
gantis sub alas pullos suos, in
cántico Deuteronomii légimus :
Sicut áquila protégit nidum
suum, et super pullos suos
desiderávit, expándens alas
suas, suscepit eos, et tulit su-
per pennas suas.

¶ Stéphanus servus Dei,
quem lapidábant Judæi, vidit
celos apertos : vidit, et introi-
it. * Beátus homo, cui cæli
patébant. ¶ Cum igitur saxó-
rum crepitántium turbine qua-
rerétur, inter æthéreos aulae
crelctis sinus divina ei clári-
tas fulsit. Beátus homo.

LECTIO VIII.

ECCE relinquétur vobis do-
mus vestra desérta. Hoc
ipsum ex persóna Jeremiæ jam
ante dixerat : Reliqui domum
meam, dimisi hæreditátem
meam : facta est mihi hærédi-
tas mea quasi spelúnca hyænæ.
Desértam Judæórum domum,
id est, templum illud quod ful-
gébat augústius, óculis com-
probámus, quia habitatórem
Christum pérdidit, et hæredi-
tátem præripere géstiens occi-
dit hærédem.

¶ Patefactæ sunt jánuæ
cæli Christi mártýri beáto Sté-
phano, qui in número Mártý-
rum inventus est primus : * Et
ideo triúmphat in cælis coro-
nátus. ¶ Mortem enim, quam
Salvátor noster dignátus est
pro nobis pati, hanc ille pri-
mus réddidit Salvatóri. Et
ideo. Glória Patri. Et ideo.

LECTIO IX.

Dico enim vobis, non me vi-
débitis ámodo, donec dicá-
tis : Benedictus, qui venit in
nómine Dómini. Ad Jerúsalem
lóquitur, et ad pópulum Ju-
dæórum. Versiculum autem
istum, quo et párvuli atque
lacténtes in ingressu Jerúsa-
lem Dómini Salvatóris usi sunt,
quando dixerunt : Benedictus
quí venit in nómine Dómini.
Hosánna in excelsis : sum-
psit de centesimo décimo sé-
ptimo Psalmo, qui manifeste
de advéntu Dómini scriptus
est.

Te Deum laudámus. p. 16.

AD LAUDES
ET PER HORAS.

Ant. Lapidaverunt, cum reliquis, p. 227.

Pro Commemoratione sancti Joannis.

Ant. Iste est Joannes, qui supra pectus Domini in cœna recubuit : beatus Apostolus, cui revelata sunt secreta cœlestia.

Ÿ. Hic est discipulus ille, qui testimonium perhibet de his. R. Et scimus quia verum est testimonium ejus.

ORATIO.

ECCLESIAM tuam, Domine, benignus illústra : ut beati Joannis Apostoli tui et Evangelistæ illuminata doctrinis, ad dona perveniat sempiterna.

Pro SS. Innocentibus.

Ant. Hi sunt, qui cum mulieribus non sunt coinquinati : Virgines enim sunt, et sequuntur Agnum quocúmque ferit.

Ÿ. Heródes irátus occidit multos pueros. R. In Bethlehém Judæ civitate David.

ORATIO.

DEUS, cujus hodierna die præconiũ Innocentes Martyres non loquendo, sed moriendo confessi sunt : omnia in nobis vitiórum mala mortifica ; ut fidem tuam, quam lingua nostra loquitur etiam moribus vita fateatur. Per.

AD II VESPERAS.

Ant. de Laudibus festi, Lapidaverunt, cum reliquis, p. 227.

Psalm. Dixit Dominus, cum reliquis de Dominica, p. 123, et ultimi loco, Psalm. Credidi, p. 127.

Deinde fit de S. Joanne.

CAPITULUM. *Eccli. 15.*

QUI timet Deum, faciet bona : et qui continens est justitias, apprehendet illam, et oblabit illi quasi mater honorificata.

HYMNUS.

EXULTET orbis gaudiis : Cælum resúltet laudibus :

Apostolorum glóriam Tellus, et astra concinunt :

Vos sæculórum Júdices, Et vera mundi lúmina, Votis precámur córdium ; Audite voces supplicum.

Qui templa cœli clauditis, Serásque verbo sólvitis ; Nos a reátu nóxios Solvi jubète, quæsumus.

Præcepta quorum prótinus Languor, salúsque sentiunt ; Sanáte mentes lánguidas : Augète nos virtútibus :

Ut, cum redibit Arbiter In fine Christus sæculi, Nos sempiterni gaudií Concédát esse cómpotes.

Jesu tibi sit glória, Qui natus es de Virgine, Cum Patre et almo Spirítu, In sempiterna sæcula.

Amen.

Ÿ. Valde honorándus est beatus Joannes. R. Qui supra pectus Domini in cœna recubuit.

Ad Magnif. Ant. t. 1. f. iste

est Joannes, Domini in coetus Apostolus sunt secreta

Oratio, Eccli. supra, p. 270.

Pro S. Ant. Sepeli virt timorati, etum magnus

Ÿ. Stéphanus apértos. R. V beatus homo

bant

Or

Omnipotens qui primi

beati Levitæ

guine dedicás

sumus ; ut pro

sor existat, qu

persecutóribus

num nostrum

fillum tuum.

Pro SS. I.

Ant. Innocé

infantes occisi

ge lactentes

psum sequúnt

macula, et d

glória tibi Dón

Ÿ. Sub thro

sancti claman

anguinem nos

der.

Oratio. Deu

270.

IN OC

SANCTI

Dup

Omnia dicunt

229, præter

dominus, cum
inica, p. 123,
alm. Credidi,

S. Joanne.
Eccli: 15.
faciet bona:
mens est justi-
t illam, et ob-
mater honori-

us.
gaudiis:
sultet laudi-

riam
concinunt:
n iudices,
umina,
cordium;
plicum.
ali clauditis,
solvitis;
ios
resomus.
rum protinus
ue sentiunt;
anguidas:
tibus:
it Arbiter
saeculi,
gaudii
mpotes.
loria,
Virgine,
mo Spiritu,
ecula.

norandus est
A. Qui supra
n cena recu-

nt. t. 1. f. iste

est Joannes, qui supra pectus
Domini in cena recubuit: beatus
Apostolus, cui revelata
sunt secreta coelestia.

Oratio, Ecclesiam tuam, ut
supra, p. 270.

Pro S. Stephano.

Ant. Sepelierunt Stephanum
virum timorati, et fecerunt plan-
ctum magnum super eum.

¶ Stephanus vidit coelos
aperptos. R. Vidit et introivit:
beatus homo, cui coeli pate-
bant.

ORATIO.

OMNIPOTENS sempiternus Deus,
qui primitias Martyrum in
beati Levitae Stephani san-
guine dedicasti: tribue qua-
esumus; ut pro nobis interces-
sor existat, qui pro suis etiam
persecutoribus exoravit Domi-
num nostrum Jesum Christum
Filium tuum.

Pro SS. Innocentibus.

Ant. Innocentes pro Christo
infantes occisi sunt, ab iniquo
rege lactentes interfecisti sunt,
ipsi sequuntur Agnum sine
macula, et dicunt semper:
Gloria tibi Domine.

¶ Sub throno Dei omnes
sancti clamant. R. Vindica
sanguinem nostrum Deus no-
ster.

Oratio. Deus, ut supra,
270.

IN OCTAVA

SANCTI JOANNIS.

Duplex.

Omnia dicuntur sicut in die,
229, praeter Lectiones.

IN I NOCTURNO.

De libro Apocalypsis beati
Joannis Apostoli.

LECTIO I. Cap. 4.

POST haec vidi: et ecce postium
aperitum in caelo, et vox
prima quam audivi tamquam
tubae loquentis mecum, di-
cens: Ascende huc, et ostenden-
dam tibi quae oportet fieri post
haec. Et statim fui in spiritu:
et ecce sedes posita erat in
caelo, et supra sedem sedens
Et qui sedebat, similis erat
aspectui lapidis iaspidis et sar-
dinis: et iris erat in circuitu
sedis, similis visioni smaragdi-
nae. Et in circuitu sedis sedi-
lia viginti quatuor: et super
thronos viginti quatuor senio-
res sedentes, circumamicti
vestimentis albis, et in capi-
tibus eorum coronae aureae.

A. Valde honorandus est
beatus Joannes, qui supra pe-
ctus Domini in cena recu-
buit: * Cui Christus in cruce
matrem virginem virgini com-
mendavit. ¶ Virgo est electus
a Domino, atque inter ceteros
magis dilectus. Cui Christus.

LECTIO II.

ET de throno procedebant
fulgura, et voces, et toni-
trua: et septem lampades ar-
dentes ante thronum, qui sunt
septem Spiritus Dei. Et in con-
spectu sedis tamquam mare vi-
treum simile crystallo: et in
medio sedis, et in circuitu se-
dis, quatuor animalia plena
oculis ante et retro. Et animal
primum simile leoni, et secun-

dum animal simile vitulo, et tertium animal habens faciem quasi hominis, et quartum animal simile aquilae volanti. Et quatuor animalia, singula eorum habebant alas senas: et in circuitu, et intus plena sunt oculis.

¶ Hic est discipulus illè, qui testimoniūm pèrhibet de his, et scripsit hæc: * Et scimus quia verum est testimoniūm ejus. ¶ Fluēta Evangelii de ipso sacro Dominici pectoris fonte potavit. Et scimus.

LECTIO III.

ET requiem non habebant die ac nocte, dicētia: Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus Deus omnipotens, qui erat, et qui est, et qui venturus est. Et cum darent illa animalia gloriā et honorem, et benedictionem sedēti super thronum, vivēti in sæcula sæculorum, procidebant viginti quatuor seniores ante sedentem in throno, et adorabant viventem in sæcula sæculorum, et mittebant coronas suas ante thronum, dicētes: Dignus es Domine Deus noster accipere gloriā, et honorem, et virtutem: quia tu creasti omnia, et propter voluntatem tuam erant, et creata sunt.

¶ Hic est beatissimus Evangelista et Apostolus Joānes, * Qui privilegio amoris præcipui, ceteris altius a Domino mēruit honorari. ¶ Hic est discipulus ille quem diligēbat Jesus, qui supra pectus Domini

in cœna recubuit. Qui privilegio. Glória Patri. Qui privilegio.

IN II NOCTURNO.

Ex Tractātu sancti Augustini
Episcopi in Joānnem.

LECTIO IV.

Tractatu 36.

IN quatuor Evangeliiis, vel potius quatuor libris unius Evangelii sanctus Joānes Apostolus non immerito secundum intelligentiam spiritalem aquilae comparatus, altius multoque sublimius aliis tribus erexit prædicationem suam: et in ejus erectione etiam corda nostra erigi voluit. Nam ceteri tres Evangelistae tamquam cum homine Domino in terra ambulabant, et de divinitate ejus pauca dixerunt: istum autem quasi piguerit in terra ambulare, sicut ipso exordio sui sermonis intonuit, erexit se non solum super terram, et super omnem ambitum aeris et coeli, sed super omnem etiam exercitum Angelorum, omnemque constitutionem invisibilium potestatum: et pervenit ad eum, per quem facta sunt omnia, dicendo: In principio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum.

¶ Qui vicerit, faciam illum columnam in templo meo, dicit Dominus: * Et scribam super eum nomen meum, et nomen civitatis novae Jerusalem. ¶ Vincēti dabo edere ligno vitæ, quod est in paradiso Dei mei. Et scribam.

L
Huic tanta
cipii et
predicavit,
mitate, quom
est locutus
quod biberat
causa de illo
gelio narratu
vivio super p
cumbēbat. De
in secreto h
in secreto bil
eructavit: ut
nes Gentes n
patio Filii De
narratio. sec
ante incarnati
ri, Verbum F
generanti; re
missus est.
¶ Diligēbat
us, quoniam
ogativa castit
ctione fēcera
irgo electus a
eum perman
enique mori
em suam v
ompendavit.

LECTIO

quæ ipse e
blimium pr
s internæ atq
colis contemp
niti et pulli a
nitibus sic pro
et ungue sus
lis oppōni. C
mplatus fueri
tatur: si acie
enquam adul
ac dimittitur.

LECTIO V.

HUIC tantæ sublimitati principii etiam cetera congrua prædicavit, et de Domini divinitate, quomodo nullus alius, est locutus: hoc ructabat, quod biberat. Non enim sine causa de illo in isto ipso Evangelio narratur, quia et in convivio super pectus Domini discumbebat. De illo ergo pectore in secreto bibebat, sed quod in secreto bibit, in manifesto ructavit: ut perveniat ad omnes Gentes non solum incarnatione Filii Dei, passio, et resurrectione, sed etiam quod erat ante incarnationem unicus Pater, Verbum Patris, coæternus generanti, æqualis ei, a quo missus est.

¶ Diligebat autem eum Jesus, quoniam specialis prærogativa castitatis, ampliiori dictione fecerat dignum.* Quia ergo electus ab ipso, virgo in eum permansit. ¶ In cruce etiam moriturus huic matrem suam virginem virgini commendavit. Quia virgo.

LECTIO VI.

QUITA ipse est Joannes, sublimitium prædicator, et luminis internæ atque æternæ fixis oculis contemplator. Dicuntur enim et pulli aquilarum a parentibus sic probari, patris scientie ungue suspendi, et radiis solis opponi. Qui firme contemplatus fuerit, filius agnoscitur: si acie palpitaverit, inquam adulterinus ab uno de dimittitur. Jam ergo vidē-

te, quam sublimia loqui debuit, qui est æquale comparatus: et tamen etiam nos humi repentes, infirmi, et vix ullius momenti inter homines, audemus tractare ista, et ista exponere: et putamus nos aut capere posse cum cogitamus, aut capi dum dicimus.

¶ In medio Ecclesiæ aperuit os ejus,* Et implevit eum Dominus spiritu sapientiæ et intellectus. ¶ Jucunditatem et exultationem thesaurizavit super eum. Et implevit. Glória Patri. Et implevit.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

LECTIO VII. Cap. 21. d

IN illo tempore: Dixit Jesus Petro: Séquere me. Conversus Petrus, vidit illum discipulum, quem diligebat Jesus, sequentem. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis

Chrysostomi.

Homilia 87. in Joannem, circa medium.

CUM magna Christus Petro communicasset, orbis terrarum curam demandasset, martyrium prædixisset, et majorem erga eum dilectionem testatus esset: cum vellet Petrus Joannem socium et collegam, inquit: Hic autem quid? Numquid eandem viam aggrediatur? Et quemadmodum in cœna interrogare non ausus, Joannem suffecit: ita nunc vicem reddit, arbitratus eum velle, sed non audere de se

sciscitári. Tum Christus : Si eum volo manére donec véniam, quid ad te?

¶ In illum diem suscipiam te servum meum, et ponam te sicut signaculum in conspectu meo : * Quóniam ego elegi te, dicit Dóminus. ¶ Esto fidélis usque ad mortem, et dabo tibi coronam vitæ. Quóniam.

LECTIO VIII.

NAM cum nimia id charitáte diceret Petrus, nec ab eo dividi vellet, osténdens Christus, quod quantávis eum dilectione prosequerétur, suam ásequi non posset, inquit : Si eum volo manére, quid ad te? His verbis nos erúdiens, neque doléndum, neque curiosius præter divinam voluntátem investigándum. Nam cum Petrus semper in hujusmodi interrogatíones fervéntius prosiliret, iterum ejus fervórem retúndens, quod non sit ultérior inquiréndum, in hunc modum respóndit.

¶ Iste est Joánnes, qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit : * Beátus Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cœlestia. ¶ Fluénta Evangélíi de ipso sacro Dominici pectoris fonte potávit. Beátus Apóstolus. Glória Patri. Beátus Apóstolus.

LECTIO IX.

EXIIT ergo sermo iste inter fratres, quod discipulus ille non móritur : et non dixit ei Jesus, quia non móritur,

sed, Si eum volo manére donec véniam, quid ad te? Noli arbitrári, inquit, eódem modo me de vobis disposuisse. Hoc autem dixit, ut intempestivum affectum, et consuetúdinis desiderium tólleret. Cum enim essent orbis terrárum curam susceptóri, simul ámplius esse non oportébat : magnum enim fuisset mundo detríméntum. Idcirco inquit : Opus suscepisti, id considera, pèrfice, labóra, et te certamínibus expóne. Quid ad te, si volo eum manére hic? tu officium tuum cura, et exéquare.

Te Deum laudámu. p. 14.

AD LAUDES.

Ant. Valde honorándus, cum reliquis, p. 232.

Capitulum. Hymnus, ¶.

Ant. ad Benedictus. ibidem.

Pro. Commemoratióne apóstolorum Innocéntium.

Ant. Hi sunt, qui cum mulieribus non sunt coinquándi. Virgines enim sunt, et sequuntur Agnum quocúmque ierit.

¶ Heródes irátus occidit multos púeros. ¶ In Bethlehém Judæ civitaté David.

ORATIO.

DEUS, cujus hodiérna diapræcónium innocéntium Mártýres non loquendo, sed moriéndo conféssi sunt : omnia in nobis vitiórum mála mortifica; ut fidem tuam, quam lingua nostra lóquitur, étiam moribus vita fateátur. Per Dóminum.

Ad Horatium
Fest. p. 232.

AD II.

Ant. de

honorándus

ut in secund

moni Apóst

Capitulum

p. 233, cum

SS. Innocént

Ant. ¶. O

Laudes.

IN

SS. IN

D

Omnia di

Festo, p. 235.

et omittitur

rium, cujus

Te Deum

IN I N

De Epistol

LECTIO

JUSTIFICATI

cem habet

per Dóminum

Christum : pe

mus accessum

grátiam istam.

et gloriámur

lórum Dei. No

sed et gloriám

ibus scientes

patiéntiam ope

autem probati

vero spem, s

confundit : q

diffusa est in

per Spiritum s

us est nobis.

¶ Centum q

mor millia, qu

terra, hi sunt

Ad Horas omnia ut in die Festi, p. 233.

AD II VESPERAS.

Ant. de Laud. Festi, Valde honorandus, p. 232. Psalmi ut in secundis Vesperis de Comuni Apostolorum, p. 233.

Capitulum et alia ut in die p. 233, cum Commemoratione SS. Innocentium.

Ant. 7. Oratio, ut supra Laudes.

IN OCTAVA

SS. INNOCENTII.

Duplex.

Omnia dicuntur sicut in Festo, p. 235, præter Lectiones: et omittitur novum Responsorium, cujus loco dicitur,

Te Deum laudamus, p. 16.

IN I NOCTORNO.

De Epistola ad Romanos.

LECTIO I. Cap. 5.

IUSTIFICATI ergo ex fide, pacem habeamus ad Deum per Dominum nostrum Jesum Christum : per quem et habemus accessum per fidem in gratiam istam, in qua stamus, et gloriamur in spe gloriæ filiorum Dei. Non solum autem; sed et gloriamur in tribulationibus scientes quod tribulationem operatur, patientia autem probationem, probatio vero spem, spes autem non confundit : quia charitas Dei diffusa est in cordibus nostris per Spiritum sanctum, qui datus est nobis.

¶ Centum quadraginta quatuor millia, qui empti sunt de terra, hi sunt qui cum mulie-

ribus non sunt coinquinati : * Virgines enim permanserunt, ideo regnant cum Deo, et Agnus Dei cum illis. 7. Isti sunt, qui venerunt ex magna tribulatione, et laverunt stolas suas in sanguine Agni. Virgines.

LECTIO II.

UT quid enim Christus, cum adhuc infirmi essemus secundum tempus pro impiis mortuus est? Vix enim pro justo quis moritur : nam pro bono forsitan quis audeat mori? Commendat autem charitatem suam Deus in nobis : quoniam cum adhuc peccatores essemus, secundum tempus Christus pro nobis mortuus est : multo igitur magis nunc justificati in sanguine ipsius, salvi erimus ab ira per ipsum.

¶ Sub altare Dei audiui voces occisorum dicentium : * Quare non defendis sanguinem nostrum? et acceperunt divinum responsum : adhuc sustinete modicum tempus, donec impleatur numerus fratrum vestrorum. 7. Vidi sub altare Dei animas interfectorum propter Verbum Dei, et propter testimonium quod habebant, et clamabant voce magna, dicentes. Quare.

LECTIO III.

SI enim cum inimici essemus, reconciliati sumus Deo per mortem Filii ejus : multo magis reconciliati salvi erimus in vita ipsius. Non solum autem :

sed et gloriámur in Deo per Dóminum nostrum Jesum Christum, per quem nunc reconciliatióem accépinus. Propterea sicut per unum hóminem peccátum in hunc mundum intrávit, et per peccátum mors, et ita in omnes hómines mors pertránsiit, in quo omnes peccavérunt.

ñ. Adoravérunt vivéntem in sæcula sæculórum, * Mitténtes corónas suas ante thronum Dómini, Dei sui. ý. Et cecidérunt in conspéctu throni in fácies suas : et benedixérunt vivéntem in sæcula sæculórum. Mitténtes corónas suas. Glória Patri. Mitténtes corónas suas.

IN II NOCTURNO.

Sermo sancti Augustini
Episcopi.

LECTIO IV.

Sermone 1. de Innocentibus.

NASCENTE Dómino luctus cœpit, non cœlo, sed mundo; indicitur mátribus lamentatio, Angelis exultatio, infántibus transmigratio. Deus est, qui natus est : Innocéntes illi debéntur victima, qui venit dampnare mundi malitiam. Agnelli debent immolari, quia Agnus futurus est crucifigi, qui tollit peccata mundi. Sed oves ululant matres, quia agnos perdunt sine voce balantes. Grande martyrium, crudele spectaculum. Eximitur machæra, et nulla intèrvenit causa : sola stridet invidia, cum qui natus est, nulli fáciat violéntiam. Sed

oves cœrnimus matres, quæ super agnos lugent. Vox in Rama audita est, ploratus et ululatus magnus. Pignora sunt, non crédita, sed créata : non depósita, sed expósita.

ñ. Effudérunt sánguinem sanctorum velut aquam in circúitu Jerúsalem : * Et non erat qui sepeliret. ý. Posuerunt mortália servórum tuórum escas volatilibus cœli, carnes sanctorum tuórum bestiis terræ. Et non erat qui sepeliret.

LECTIO V.

TESTIS est ipsa natura, quæ pugnabat in mártires, cum tyránnus jactáret infántes. Mater crines capitis dissipabat quæ ornámentum capitis amittébat. Quantis modis infántem volébat abscondere, et ipse se infántulus publicabat. Nesciébat tacere, quia necdum didicerat formidare. Pugnabat mater, et cárnifex : ille trahebat, illa tenébat : Ad cárnificem mater clamábat : Quid séparas a me, quem génuí ex me? Uterus génuít, non mansit ille, cum vixit, úbera mea frustra lacte contórquens. Cauté portávi, quem a te video manu crudéli jactári. Modó eum effudérunt viscera mea, et tu elidis ad terram.

ñ. Isti sunt sancti qui passi sunt propter te Dómine : vindica eos : * Quia clamant ante te quotidie. ý. Vindica Dómine sánguinem sanctorum tuórum qui effusus est. Quia clamant

LE
LIA acclam
A exactor la
leret simul oc
matrem : Ut
inánem? Si cu
si non est cri
tem, et liberi
dicebat : Quid
queritis, et n
et ad unum, q
tingere non po
tra clamábat :
Salvator mundi
raris? Nullum
te miles, et no
dat infántes.
mentatio matru
transibat oblát

ñ. Isti sunt,
naverunt vesti
Ambulábunt m
quia digni sun
qui cum muliér
coinquináti :
sunt. Ambuláb
tri. Ambulábun

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti
secundum M

LECTIO VII.

In illo tempore
mini apparuit
seph, dicens : S
cipe puerum, et
et fuge in Egy
bi usque dum d
reliqua.

Homilia sancti
Chrysostomi

Ex Hom. 8 in Ma
ta cum audi
nequáquam
Hematis.

LECTIO VI.

Alia acclamabat mater, cum
 A exactor latro non compél-
 leret simul occidi cum parvulo
 matrem : Ut quid me dimittis
 inánem? Si culpa est, mea est!
 si non est crimen, junge mor-
 tem, et libera matrem. Alia
 dicebat : Quid queritis? Unum
 queritis, et multos occiditis,
 et ad unum, qui unus est, at-
 tingere non potéstis. Alia con-
 tra clamábat : Veni jam, veni
 Salvator mundi, quándiu quæ-
 reris? Nullum times : videat
 te miles, et nostros non occi-
 dat infántes. Miscebátur la-
 mentatio matrum, et ad cælum
 transibat oblatio parvulorum.

¶ Isti sunt, qui non inqu-
 navérunt vestimenta sua : *
 Ambulábunt mecum in albis,
 quia digni sunt. ¶ Hi sunt,
 qui cum mulieribus non sunt
 coinquináti : Virgines enim
 sunt. Ambulábunt. Glória Pa-
 tri. Ambulábunt.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii
 secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 2. c

In illo tempore : Angelus Dó-
 mini apparuit in somnis Jo-
 seph, dicens : Surge, et ac-
 cipe puerum, et matrem ejus,
 et fuge in Ægyptum, et esto
 ibi usque dum dicam tibi. Et
 reliqua.

Homilia sancti Joánnis
 Chrysóstomi.

Ex Hom. 8 in Matth. ant. med.

¶ Cum audisset Joseph,
 nequáquam passus est
 Hiematis.

scándalum, neque dixit : In-
 certa ista res est, ac prorsus
 ambigua. Tu pauló ante dicé-
 bas, quia salvabit populum
 suum, et nunc seipsum qui-
 dem non potest de periculis
 liberáre, sed fuga nobis est
 necessariá, et peregrinatio, ac
 transmigratio longinqua. Con-
 traria omnino sunt facta pro-
 missis. Sed horum nihil prorsus
 oppónit : vir enim erat
 fidélis; neque reversiónis tem-
 pus curióse inquiri, quod úti-
 que ab Angelo non signáte fce-
 rat expréssum : Sed, Esto ibi,
 inquit, úsquequo dicam tibi.

¶ Cantábant sancti canti-
 cum novum ante sedem Dei
 et Agni : * Et resonábat terra
 in voces eorum. ¶ Hi empti
 sunt ex hominibus primitiæ
 Deo et Agno, et in ore ipsorum
 non est inventum mendácium.
 Et.

LECTIO VIII.

VERUM ille nec per ista qui-
 dem factus est ségnior,
 sed obedivit libénter, et crédi-
 dit, omnes prorsus tribulatió-
 nes cum gáudio sustinendo.
 Enimvéro miséricors Deus,
 mœstis rebus quædam étiam
 jucúnda permiscuit. Quod certe
 in Sanctis ómnibus facit, quos
 neque tribulatiónes, neque ju-
 cunditates sinit habére conti-
 nuas : sed tum de advérsis,
 tum ex prósperis justórum vi-
 tam quasi admirábili varietáte
 contéxit. Quod hic quoque eum
 fecisse considera.

¶ Vidi sub altáre Dei áni-

mas interfectórum propter Verbum Dei quod habébant, et clara voce dicébant : * Vindica Dómine sánguinem sanctórum tuórum, qui effúsus est. *Ÿ.* Sub throno Dei omnes sancti clamant. Vindica. Glória Patri. Vindica.

LECTIO IX.

VIDENDO quippe sanctus Joseph grávidam Virginem, in conturbatióem incidit máximam : sed ádfuit repénte Angelus, timórem prorsus extinguens. Deinde videns puerum natum, máxima exultatióne replétus est : sed rursus huic étiam gáudio periculum grande succéssit, cum tota illique civitas turbaretur : ipse rex fúreret, et ad necem puerum quæreretur. Sed et hunc mórórem ália rursus lætitia subsecúta est, apparitio videlicet stellæ, et adorátio Magórum. Post hanc quoque jucunditatem, iterum periculum iterumque formido. Quærit, inquit, Heródes ánimam pueri, et fúgere necesse est, et in longinqua transire.

Te Deum laudámus, p. 16.

Ad Laudes et per Horas, omnia ut in die Festi, p. 235, omissis Commemorationibus.

AD II VESPERAS.

Ant. De Laudibus, p. 239.

Psalm. de Dominica, p. 123. et loco ultimi, Psalm. Crédidi, p. 127. Reliqua ut in die, p. 240.

Post Orationem SS. Innocentium fit Commemoratio de Vigilâ Epiphaniæ.

Ant. Puer Jesus proficiébat ætate et sapiéntia coram Deo et hominibus.

Ÿ. Notum fecit Dóminus, allelúia. *Ŗ.* Salutáre suum, allelúia.

ORATIO.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, dirige actus nostros in beneplácito tuo : ut in nómine dilécti Filii tui mereámur bonis opéribus abundáre.

Deinde fit Commemoratio S. Telesphori Papæ et martyris.

Ant. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non timuit : fundátus enim erat supra firmam petram.

Ÿ. Glória et honóre coronásti eum Dómine. *Ŗ.* Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

ORATIO.

DEUS, qui nos beáti Telesphóri Mártiris tui alque Pontificis ánnua solemnitate lætificas : concéde propitius ; ut cujus natalitia cólimus, de ejúsdem étiam protectiõe gaudeámus. Per Dóminum.

IN VIGILIA EPIPHANIE.

Officium fit Semiduplex.

AD MATUTINUM.

Omnia dicuntur ut in Octava Nativitatis, exceptis Lect. et aliis, quæ infra ponuntur.

IN I NOCTURNO.

De Epistola ad Romanos.

LECTIO I. Cap. 7.

AN ignorátis, fratres (sciatis) tibus enim legem loquor

quia lex in h
quanto témpo
quæ sub viro
vénite viro, a
si autem mó
ejus, solúta es
tur, vivénite
adúltera, si
viro ; si autem
vir ejus, libe
viri, ut non
fuerit cum alio
Ŗ. Ecce Agn
tollit peccata
quo dicébam v
mevenit, ante
Cujus non sur
giam calcean
Ÿ. Qui de terr
loquitur : qui
super omnes e

LECTIO II.

ITAQUE fratres
mortificati
Corpus Christi
rius, qui ex
réxit, ut fruct
Cum enim essé
passiões peccat
legem erant, o
membris nostris
rent morti. Num
sumus á lege
detinebámur, ita
in novitate spiri
vetustate litteræ

Ŗ. Dies sanct
nobis : venite g
tate Dóminum :
descéndit lux ma
Ÿ. Hæc dies qua
nus, exultémus
ra. Quia.

quia lex in hómine dominátur quanto témpore vivit? Nam quæ sub viro est mûlier, vivente viro, alligáta est legi: si autem mórtuus fúerit vir ejus, solúta est a lege viri. Igitur, vivente viro, vocábitur adultera, si fúerit cum alio viro; si autem mórtuus fúerit vir ejus, liberáta est a lege viri, ut non sit adultera, si fúerit cum alio viro.

¶. Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi: ecce de quo dicebam vobis: Qui post me venit, ante me factus est: * Cujus non sum dignus corrigiam calceamenti sólvete. ¶. Qui de terra est, de terra loquitur: qui de cælo venit, super omnes est. Cujus non.

LECTIO II.

ITAQUE fratres mei, et vos mortificáti estis legi per Corpus Christi, ut sitis altérius: qui ex mórtuis resurrexit, ut fructificémus Deo. Cum enim essémus in carnè, passióes peccatórum, quæ per legem erant, operabántur in membris nostris, ut fructificarent morti. Nunc autem solúti sumus a lege mortis in qua detinebámur, ita ut serviámus in novitate spiritus, et non in vetustate litteræ.

¶. Dies sanctificátus illúxit nobis: venite gentes, et adoráte Dóminum: * Quia hódie descendit lux magna in terris. ¶. Hæc dies quam fecit Dóminus: exultémus et lætémur in ea. Quia.

LECTIO III.

QUID ergo dicémus? lex peccátum est? Absit. Sed peccátum non cognóvi, nisi per legem: nam concupiscéntiam nesciébam, nisi lex diceret: Non concupisces. Occasióne autem accépta, peccátum per mandátum operátum est in me omnem concupiscéntiam. Sine lege enim peccátum mórtuum erat. Ego autem vivébam sine lege aliquándo. Sed cum venisset mandátum, peccátum revixit.

¶. Benedictus qui venit in nómine Dómini, Deus Dóminus, et illúxit nobis: * Allelúia, allelúia. ¶. Hæc dies quam fecit Dóminus, exultémus et lætémur in ea. Allelúia. Glória Patri. Allelúia.

IN II NOCTURNO.

Sermo sancti Augustini
Episcopi.

LECTIO IV.

Sermone 13. de Tempore.

DÓMINUS noster Jesus Christus, fratres charissimi, qui in ætérnum est cunctórum créator, hódie de matre nascendo, factus est nobis Salvátor. Natus est nobis hódie in témpore per voluntátem, ut nos perdúcat ad Patris æternitátem. Factus est Deus homo, ut homo fieret Deus: ut panem Angelórum manducáret homo Dóminus Angelórum hódie factus est homo.

¶. Congratulámini mihi omnes qui diligitis Dóminum: * Quia cum essem párvula, plá-

cui Altissimo, et de meis visceribus genui Deum et hominem. *ŷ.* Beātam me dicent omnes generationes, quia ancillam hūilem respexit Deus. Quia cum,

LECTIO V.

HODIE implēta est Prophetia illā, quæ dicit: Florāte celi dēsuper, et nubes pluant justum: aperiātur terra, et germinet Salvatorem. Factus est igitur qui fecerat, ut inveniretur qui perierat. Sic enim in Psalmis homo constitetur: Priusquam humiliārer, ego peccāvi. Peccāvit homo, et factus est reus: natus est homo Deus, ut liberaretur reus. Homo igitur cecidit, sed Deus descēdit. Cecidit homo miserabiliter, descēdit Deus misericōrditer. Cecidit homo per supērbiam, descēdit Deus cum grātia.

ŷ. Confirmātum est cor Virginis, in quo divina mystēria Angelo nuntiānte concēpit: tunc speciōsum formā prae filiis hōminum castis suscepit visceribus: * Et benedicta in ætērnū, Deum nobis proutulit et hōminem. *ŷ.* Domus pudici pētoris, templum repēte fit Dei: intācta nēsciens virum, verbo concēpit Filium. Et benedicta.

LECTIO VI.

OMIRACULA, ō prodigia, fratres mei, naturæ jura mutantur in hōmine! Deus nascitur, virgo sine viro gravidatur, viri nēsciam sermo Dei

maritat: simul facta est mater et virgo, mater facta, sed incorrupta, virgo habens filium, nēsciens virum; semper clausa, sed non infēcūda. Solus enim sine peccāto est natus, quem sine virili complexu non concupiscētia carnis, sed obediētia genuit mentis.

ŷ. Benedicta, et venerabilis es virgo Maria, quæ sine tactu pudōris invēta es mater Salvatōris: * Jacēbat in præsēpio, et fulgēbat in cælo. *ŷ.* Dōmine audi vi auditum tuum, et timui: considerāvi opēra tua, et expāvi: in mēdio duōrum animalium, Jacēbat in præsēpio. Glōria Patri. Jacēbat in præsēpio.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 2. d

In illo tempore: Defuncto Herōde, ecce Angelus Dōmini apparuit in somnis Joseph in Ægypto, dicens: Surge, et accipe puerum, et matrem ejus, et vade in terram Israel. Et reliqua.

Homilia sancti Hierōnymi Presbyteri.

Lib. 1. Comm. in c. 2. Matth.

Ex hoc loco intelligimus, non solum Herōdem, sed et sacerdōtes et scribas eodē tempore necem Dōmini fuisse meditatōs. Qui surgens accēpit puerum, et matrem ejus. Non dixit, Accēpit filium suum, et uxōrem suam: sed puerum,

et matrem eius, non materem. *ŷ.* Sancta ginitas, qui feram, nēscis celi capere gremio contutu in mulierem fructus ventriculi.

LE

AUDIENS autē laus regis Herōde patris ire. Multi labier ignorantes eūm dē a quo in passum irridetur, et esse referatur ille, qui cum etias fecit, melius est, frater.

ŷ. Nēsciens virum, peperit Salvatorem suum. Regem Angelus lactābat ubere. *ŷ.* Domus pudicium repēte nēsciens virum, peperit Filium. Saluti Patri. Salvatōri.

LEC

QUONIAM Nazareth. Si fixum fuisset exēplum diceret: Quod Prophētas, secū Quod dictum est: nunc a Prophētas vocant non verba de

acta est mater
facta, sed in-
habens filium,
semper clau-
cunda. Solus
natus est, non
complexu non
arnis, sed obe-
ntis.

et venerabilis
quæ sine tactu
es mater Sal-
bat in præse-
celo. *¶* Dó-
tum tuum, et
ivi ópera tua,
medio duorum
bat in præse-
i. Jacebat in

TURNO.

Evangelii
atthæum.

Cap. 2. d

; Defuncto He-
angelus Dómini
nis Joseph in
; Surge, et de-
matrem ejus,
n Israel. Et re-

i Hierónymi
teri.

m. in c. 2.

th.

elligimus, non
dem, sed et sa-
as eodem tem-
mini fuisse me-
argens accepi-
rem ejus. Non
filium suum,
sed puerum,

et matrem ejus : quasi nutri-
tus, non maritus.

¶ Sancta et immaculata vir-
ginitas, quibus te laudibus éf-
feram, nescio : * Quia quem
celi capere non póterant, tuo
gremio contulisti. *¶* Benedicta
tu in mulieribus, et benedictus
fructus ventris tui. Quia quem
celi.

LECTIO VIII.

AUDIENS autem quod Arche-
laús regnaret in Judæa pro
Herode patre suo, timuit illo
ire. Multi labúntur errore, pro-
pter ignorántiam históriæ, pu-
tantes eúmdem esse Heródem,
a quo in passióne sua Dóminus
irridétur, et qui nunc mórtuus
esse referátur. Ergo Heródes
ille, qui cum Piláto póstea ami-
citiás fecit, hujus Heródis fi-
lius est, frater Archelái.

¶ Nesciens mater virgo vi-
rum, péperit sine dolóre, *
Salvatórem sæculórum, ipsum
Regem Angelórum. Sola Virgo
lactábat úbere de cælo pleno.
¶ Domus pudici pectoris, tem-
plum repénite fit Dei : intácta
nesciens virum, verbo conce-
pit Filium. Salvatórem. Glória
Patri. Salvatórem.

LECTIO IX.

QUONIAM Nazareus vocábitur.
Si fixum de scriptúris po-
suisset exéplum, numquam
diceret : Quod dictum est per
Prophétas, sed simpliciter :
Quod dictum est per Prophé-
tam : nunc autem pluráliter
Prophétas vocans, osténdit se
non verba de Scriptúris sum-

psisse, sed sensum. Nazareus
Sanctus interpretátur. Sanctum
autem Dóminum futúrum, om-
nis Scriptúra commémorat.

Te Deum laudámus, p. 16.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 6. O mirabile com-
mércium ! * Créator géneris
humáni, animátum corpus su-
mens, de Virgine nasci digná-
tus est : et procedens homo
sine sémine, largitus est nobis
suam Deitátem.

Psalm. Dóminus regnávít,
cum reliquis, p. 17.

Ant. t. 3. r Quando natus
es * ineffabiliter ex Virgine,
tunc implétæ sunt Scripturæ :
Sicut plúvia in vellus descen-
disti, ut salvum faceres genus
humánum : te laudámus Deus
noster.

Ant. t. 4. Rubum quem vi-
derat Móyses * incombústum,
conservátam agnóvimus tuam
laudábilem virginitátem : Dei
génitrix intercède pro nobis.

Ant. t. 1. Germinávit radix
Jesse : * orta est stella ex Ja-
cob : Virgo péperit Salvató-
rem : te laudámus Deus noster.

Ant. t. 2. Ecce Maria * gé-
nuit nobis Salvatórem : quem
Joánnes videns exclamávit, di-
cens : Ecce Agnus Dei : ecce
qui tollit peccáta mundi, alle-
lúia.

CAPITULUM. Galat. 4.

FRATRES, Quánto témpore he-
res párvulus est, nihil dif-
fert a servo, cum sit dóminus
ómnium : sed sub tutoribus et

actoribus est usque ad p̄cūfīnī-
tum tempus a patre.

HYMNUS.

A SOLIS ortus cardine
Ad usque terras limitein,
Christum canamus Principem,
Natum Maria Virgine.

Beatus auctor sæculi,
Servile corpus induit :
Ut carne carnem liberans,
Ne perderet quos condidit.

Castæ parentis viscera
Cœlestis intrat grátia :
Venter puellæ háulāt
Secrēta quæ non nóverat.

Domus pudici pectoris,
Templum repēte fit Dei :
Intácta nesciens virum,
Concepit álvo Filium.

Enititur puerpera,
Quem Gábrīel prædixerat,
Quem ventre Matris géstiens,
Baptista clausum sēnserat.

Fœno jacere pertulit :
Præsepe non abhórruit,
Et lacte módico pastus est,
Per quem nec ales ésurit.

Gaudet chorus cœlestium,
Et Angeli canunt Deo ;
Palámquē fit Pastóribus
Pastor, Creatór ómnium.

Jesu tibi sit glória,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre et almo Spírītu
In sempiterna sæcula.

Amen.

ŷ. Verbum caro factum est,
allelúia. R. Et habitávit in nobis,
allelúia.

Ad Bened. Ant. t̄ 6. In
médium * siléntium tenemur
ómnia, et nox in suo
médium iter perágeret, omni-

potens sermo tuus Domine a
regalibus sédibus venit, alle-
lúia.

ORATIO.

O MNIPOTENS sempitérne Deus,
dante actus nostros in be-
nignitáte tuo : ut in nómine
dilecti Filii tui mereámur bo-
nis opéribus abundáre. Qui te-
cum vivit et regnat.

Et fit Commemoratio S. Te-
lesphori Papæ et martyris.

Ant. Qui odit ánimam suam
in hoc mundo, in vitam ætér-
nam custódit eam.

ŷ. Justus ut palma florébit,
R. Sicut cedrus Libani multi-
plicábitur.

ORATIO.

D EUS, qui nos beáti Telesphóri
Martyris tui atque Pontifi-
cis ánnua solemnité lætificas ;
concède propitius ; ut ejus na-
talitia cólimus, de ejusdem
étiam protectione gaudeámus.
Per Dóminum nostrum Jesum
Christum Filium tuum.

AD PRIMAM.

Ant. O admirábile.

Capitulum, Regi sæculórum,
p. 26.

R. br. Christe-Fili Dei vivi,
Miserére nobis. ŷ. Qui natus
es de Maria virgine.

Et non dicuntur Preces.

Ad Absolutionem Capituli di-
citur Capitulum Nonæ, Itaque
jam non est servus.

AD TERTIAM.

Ant. Quando natus es.

Capitulum, Fratres, Quanto
tempore, ut supra.

R. br. Verbum caro factum

est, * Alle-
lum. ŷ. Et
Allelúia, al-
Verbum.

ŷ. Ipse
lúia. R. Pa-
lúia.

AD
Ant. Rubi
CAPITU-

Ant ubi ve-
poris, n-
suum factu-
etum sub le-
lege erant, n-
ptionem filii
R. br. Nota
Allelúia, alle-
lutare suum.
Gloria. Nota

est, * Allelúia, allelúia. Verbum. *ŷ.* Et habitávit in nobis. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Verbum.

ŷ. Ipse invocábit me, allelúia. *ŷ.* Pater meus es tu, allelúia.

AD SEXTAM.

Ant. Rubum quem viderat.

CAPITULUM. *Galat.* 4.

At ubi venit plenitúdo tēporis, misit Deus Filium suum factum ex muliere, factum sub lege: ut eos qui sub lege erant, redimeret: ut adoptionem filiorum reciperemus.

ŷ. br. Notum fecit Dóminus, * Allelúia, allelúia. Notum. *ŷ.* Salutare suum. Allelúia, allelúia. Glória. Notum.

ŷ. Vidérunt omnes fines terræ, allelúia. *ŷ.* Salutare Dei nostri, allelúia.

AD NONAM.

Ant. Ecce Maria.

CAPITULUM. *Galat.* 4.

ITAQUE jam non est servus, sed filius: quod si filius, et hæres per Deum.

ŷ. br. Vidérunt omnes fines terræ, * Allelúia, allelúia. Vidérunt. *ŷ.* Salutare Dei nostri. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Vidérunt omnes fines terræ.

ŷ. Verbum caro factum est, allelúia. *ŷ.* Et habitávit in nobis, allelúia.

Vesperæ de Epiphania, Duplex.

IN EPIPHANIA DOMINI.

AD VESPERAS.

Ant. Ante luciferum gé-
tus, cum reliquis de Laud.,
p. 295.

Psalm. Dixit Dóminus, cum
reliquis de Dominica, p. 123,
et loco ultimi, *Psalm.* Laudáte
Dóminum omnes gentes, p. 127.

CAPITULUM. *Isai.* 60.

SURGE, illumináre Jerúsa-
lem : quia venit lumen
tuum, et glória Dómini super
te orta est.

HYMNUS.

CRUDELI Heródes, Deum
Regem venire quid times?
Non éripit mortália,
Qui regna dat cœlestia.

Ibant Magi, quam viderant
Stellam sequéntes præviam :
Lumen requirunt lumine :
Deum faténtur múnere.

Lavácula puri gúrgitis
Cœlestis Agnus áttigit,
Peccáta, quæ non détulit,
Nos abluendo sústulit.

Novum genus poténtiæ,
Aquæ rubescunt hydriæ,
Vinúmque iussa fundere,
Mutávit unda originem.

Jesu, tibi sit glória,
Qui apparuisti Géntibus,
Cum Patre et almo Spiritu,
In sempiterna sæcula.

Amen.

*Sic terminantur Hymni per
totam Octavam.*

†. Reges Tharsis et insule
múnera ófferent. R. Reges
Arabum et Saba dona addú-
cent.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Magi
vidéntes stellam, dixerunt ad
invicem : Hoc signum magni
Regis est : eámus et inquirá-
mus eum, et offerámus ei mú-
nera, aurum, thus, et myr-
rham, allelúia.

ORATIO.

DEUS, qui hodiérna die Uni-
génitum tuum Géntibus
stella duce revelásti : concède
propitius ; ut qui jam te ex
fide cognóvimus, usque ad
contemplándam spéciem tuæ
celsitudinis perducámur. Per
eúmdem Dóminum.

AD MATUTINUM.

*Dicto Pater noster, Ave Ma-
ria, et Credo, omissis †. Dó-
mine lábia, Invitatorio cum
Psalm.* Venite, et *Hymno, in-
cipitur ab Ant.* Afferte Dó-
mino.

Infra Octavam vero dicitur :
†. Dómine lábia.

Invitat. Christus apparuit
nobis : * Venite, adorémus.

Psalmus, Venite, exulté-
mus, p. 2.

Hymnus, Crudélis Heródes,
ut supra.

IN I NOCTURNO.

Ant. t. 7. r Afferte Dómino

fili Dei, ad
aula sancta
Ps.

AFFERTE D
afferte
tum.

Afferte D
honorent, a
riam nómín
Dóminum in

Vox Dón
Deus majes
Dóminus su

Vox Dóni
vox Dómini

Vox Dóni
cedros : * et

us cedros I

Et commin
vitulum Lib
quemádmod
nium.

Vox Dón
flammam ig
mini concuti
commovébit
tum Cades,

Vox Dómin
vos, et revel
et in templo
glóriam.

Dóminus
tare facit : *
ma Rex in æ
Dóminus

suo dabit *
et pater su

Ant. Afferte
Dei, adoráte
sancta ejus.

Ant. t. 6, F
latitudo, alle
Dei, allelúia.

fili Dei, adoráte Dóminum in
aula sancta ejus.

PSALMUS 28.

Afferre Dómino filii Dei : *
Afferre Dómino filios arie-
tum.

Afferre Dómino glóriam et
honorem, afferre Dómino gló-
riam nómini ejus : * adoráte
Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas,
Deus majestátis intónuit : *
Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte : *
vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis
cedros : * et confringet Dómi-
nus cedros Libani :

Et comminuet eas tamquam
vitulum Libani : * et diléctus
quemadmodum filius unicór-
nium.

Vox Dómini intercidéntis
flamam ignis : * Vox Dó-
mini concutientis désertum, et
commovébit Dóminus désér-
tum Cades,

Vox Dómini præparántis cer-
vos, et revelábit condénsa : *
et in templo ejus omnes dicent
glóriam.

Dóminus dilúvium inhabi-
tare facit : * et sedébit Dómi-
nus Rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo
suo dabit : * Dóminus benedi-
cet pópulo suo in pace.

Ant. Afferre Dómino filii
Dei, adoráte Dóminum in aula
sancta ejus.

Ant. t. 6. Flúminis impetus *
latitábat, allelúia : civitátem
Dei, allelúia.

PSALMUS 45.

Deus noster refúgium, et vir-
tus : * adjútor in tribula-
tiónibus, quæ invenérunt nos
nimis.

Propterea non timébimus
dum turbábitur terra : * et
transferéntur montes in cor-
maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt
aquæ eórum : * conturbáti
sunt montes in fortitúdine
ejus.

Flúminis impetus lætificat
civitátem Dei : * sanctificávit
tabernáculum suum Altissi-
mus.

Deus in médio ejus, non
commovébitur : * adjuvábít
eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et
inclináta sunt regna : * dedit
vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobis-
cum : * suscepitor noster Deus
Jacob.

Venite, et vidéte ópera Dó-
mini, quæ pósuit prodigia
per terram : * aúferens bella
usque ad finem terræ.

Arcum conteret, et confrin-
get arma : * et scuta combúret
igni :

Vacáte, et vidéte quóniam
ego sum Deus : * exaltábor
in gentibus, et exaltábor in
terra.

Dóminus virtútum nobis-
cum : * suscepitor noster Deus
Jacob.

Ant. Flúminis impetus læti-
ficat, allelúia : civitátem Dei,
allelúia.

Ant. 1. 2. Psállite Deo nostro, * psállite : psállite Regi nostro, psállite sapienter.

PSALMUS 46.

OMNES Gentes pláudite manibus : * jubilate Deo in voce exultationis.

Quóniam Dóminus excelsus, terribilis : * Rex magnus super omnem terram.

Subiécit pópulos nobis : * et Gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hæreditatem suam : * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo : * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite : * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus : * psállite sapienter.

Regnabit Deus super gentes : * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham : * quóniam dñi fortes terræ, vehementer eleváti sunt.

Ant. Psállite Deo nostro, psállite : psállite Regi nostro, psállite sapienter.

Omnis terra adóret te, et psállat tibi. *ñ.* Psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

Pater noster.

Absolutio. Exáudi Dómine.

̃. Jube domne.

Bened. Benedictione perpetua.

De Isaia Prophéta

LECTIO I. Cap. 53.

OMNES sitiéntes venite ad aquas : et qui non habétis

argéntum, properáte, émite, et comédite : venite, émite absque argénto, et absque ulla commutatione, vinum et lac. Quare appénditis argéntum non in pánibus, et labórem vestrum non in saturitate? Audite audiéntes me, et comédite bonum, et delectábitur in crassitudine ánima vestra. Inclínate aurem vestram, et venite ad me : audite, et vivet ánima vestra, et feriam vobiscum pactum sempiternum, misericórdias David fidéles. Ecce testem pópulis dedi eum, ducem ac præceptorem Gentíliis.

̃. Hodie in Jordane baptizáto Dómino apérti sunt cæli, et sicut columba super eum Spiritus mansit, et vox Patris intónuit : * Hic est Filius meus diléctus, in quo mihi bene complácuti. ̃. Descéndit Spiritus sanctus corporáli specie sicut columba in ipsum, et vox de cælo facta est. Hic est Filius.

Prædictum Responsorium dicitur hac dié, et in Dominica infra Octavam, et in dié Octav. tantum : aliis vero diebus infra Octavam ejus loco dicitur.

̃. Tria sunt múnera, p. 297.

Bened. Unigénitus Dei Filius.

LECTIO II. Isaia 60.

SURGE, illumináre Jerúsalem : quia venit lúmen tuum, et glória Dómini super te orta est. Quia ecce ténebræ opérient terram, et caligo pópulos : super te autem oriétur Dóminus, et glória ejus in te

videbitur. Et
tes in lúmin
splendóre o
circuitu ócu
omnes isti
venérunt ti
longe venier
latere surge
et afflues, et
tabitur cor t
versa fuerit
maris, fortit
nerit tibi. I
rum opérient
Mádian et E
Saba venient
deferéntes, e
annuntiántes
̃. In colú
ritus sanctus
na vox audi
lius meus
mi bene co
apérti sunt s
Filius intónu
lius.

Bened. Spir
LECTIO III.

CAUDENS gau
U et exultáb
Deo meo : qui
stíméntis salú
stitiæ circou
sponsum deco
quasi sponsan
bus suis. Si
profert germe
ortus semen
ic Dóminus I
ustitiam, et
mixersis Gér
tion non tacé
erusalem non

peráte, émite,
énte, émite abs-
et absque ulla
vinum et lar-
tis argentum
et labórem
saturitate? Au-
ne, et comédite
tábitur in eras
vestra. Inell-
tram, et venite
et vivet ánima
n vobiscum par-
um, misericór-
es. Ecce testem
am, ducem ac-
éntias.

Jordanis bap-
tínti sunt cœli,
a supra eum
et vox Patris
est Filius meus
uo mihi bene
descéndit Spiri-
corporáli spée
in ipsum, et
cta est. Hic est

Responsorium
et in Domi-
nam, et in di-
liis vero diebus
us loco dicitur.
núra, p. 297.
itus Dei Filius.
Isaie 60.

áre Jérusalem:
imen tuum, et
super te orta
ténèbræ opé-
t caligo popu-
autem orietur
ória ejus in te

vidébitur. Et ambulábunt Gen-
tes in lúmine tuo, et reges in
splendóre ortus tui. Leva in
circúitu óculos tuos et vide,
omnes isti congregáti sunt,
venérunt tibi : filii tui de
longe venient, et filíæ tuæ de
latere surgent. Tunc vidébis,
et afflues, et migníbitur, et dila-
tábitur cor tuum, quando con-
versa fuerit ad te multitúdo
maris, fortitúdo Géntium vé-
nerit tibi. Inundátio cameló-
rum opériet te, dromedárii
Mádian et Ephá : omnes de
Saba venient, aurum et thus
deferéntes, et laudem Dómino
annuntiántes.

* In colúmbæ spée Spí-
ritus sanctus visus est, patr-
na vox audita est : * Hic est
meus diléctus, in quo
bene complácuti. ŷ. Cœli
aperi sunt super eum, et vox
Patris intónuit. Hic est Fi-
lius.

Bened. Spíritus sanctigrátia.

LECTIO III. *Isai. 61 et 62.*

GAUDENS gaudebo in Dómino,
et exultábit ánima mea in
Deo meo : quia induit me ve-
stíméntis salútis ; et induménto
justitiæ circúmdedit me, quasi
sponsam decorátum coróna, et
quasi sponsam ornátam moni-
bus suis. Sicut enim terra
profert germen suum et sicut
ortus semen suum germinat,
sic Dóminus Deus germinábit
justitiám, et laudem coram
univérsis Géntibus. Propter
hoc non tacébo, et propter
hoc Jérusalem non quiescam, do-

neo egrediátur ut splendor ju-
stus ejus, et salvátor ejus ut
lampas accendátur.

ŷ. Reges Tharsis, et insulæ
múnera offerent : * Reges Ara-
bum et Saba dona Domino Deo
addúcent. ŷ. Omnes de Saba vé-
nient, aurum et thus defe-
réntes. Reges. Glória Patri.
Reges.

IN II NOCTURNO.

Ant. t. 4. Omnis terra adó-
ret te, * et psallat tibi ; psal-
mum dicat nómini tuo Dó-
mine.

PSALMUS 65.

JUBILATE Deo omnis terra,
psalmum dicite nómini
ejus : * date glóriam laudi
ejus.

Dicite Deo, quam terribilia
sunt ópera tua Dómine ! * in
multitúdine virtútis tuæ men-
tiéntur tibi inimici tui.

Omnis terra adóret te, et
psallat tibi : * psalmum dicat
nómini tuo.

Venite, et vidéte ópera Dei : *
terribilis in consiliis super fi-
lios hóminum.

Qui convértit mare in ári-
dam, in flúmine pertrans-
ibunt pede : * ibi lætábimur
in ipso.

Qui dominátur in virtúte
sua in ætérnum, óculi ejus
super Gentes respiciunt : * qui
exasperant, non exalténtur in
semetipsis.

Benedicite Gentes Deum no-
strum : * et audítam fácite vo-
cem laudis ejus.

Qui pósuit animam meam

ad vitam : * et non dedit in commotionem pedes meos.

Quoniam probasti nos Deus : * igne nos examinasti, sicut examinatur argentum.

Induxisti nos in laqueum, posuisti tribulationes in dorso nostro : * imposuisti homines super capita nostra.

Transivimus per ignem, et aquam : * et eduxisti nos in refrigerium.

Introibo in domum tuam in holocaustis : * reddam tibi vota mea quae distinxerunt labia mea.

Et locutum est os meum, * in tribulatione mea.

Holocausta medullata offeram tibi cum incenso arietum : * offeram tibi boves cum hircis.

Venite, audite, et narrabo, omnes qui timetis Deum, * quanta fecit animae meae.

Ad ipsum ore meo clamavi, * et exaltavi sub lingua mea.

Iniquitatem si aspexi in corde meo, * non exaudiet Dominus.

Propterea exaudivit Deus, * et attendit voci deprecationis meae.

Benedictus Deus, * qui non amovit orationem meam, et misericordiam suam a me.

Ant. Omnis terra adoret te, et psallat tibi : psalmum dicat nomini tuo Domine.

Ant. t. 1. Reges Tharsis, * et insulae munera offerent Regi Domino.

PSALMUS 71. *

DEUS judicium tuum regis da : * et justitiam tuam filio regis.

Judicare populum tuum in justitia, * et pauperes tuos in judicio.

Suscipiant montes pacem populo; * et colles justitiam.

Judicabit pauperes populi, et salvos faciet filios pauperum : * et humiliabit calumniantorem.

Et permanebit cum sole, et ante lunam, * in generatione et generationem.

Descendet sicut pluvia in vellus : * et sicut stillicidia stillantia super terram.

Orietur in diebus ejus justitia, et abundantia pacis, * donec auferatur luna.

Et dominabitur a mari usque ad mare : * et a flumine usque ad terminos orbis terrarum.

Coram illo procident Aethiopes : * et inimici ejus terram lingent.

Reges Tharsis, et insulae munera offerent : * reges Arabum, et Saba dona adducent :

Et adorabunt eum omnes reges terrae : * omnes Gentes servient ei :

Quia liberabit pauperem a potente : * et pauperem, cum non erat adjutor.

Parcet pauperi et inopi : * et animas pauperum salvas faciet.

Ex usuris et iniquitate redimet animas eorum : * et non

norabile nomen illo.

Et vivet, auro Arabiae, ipso semper : dicent ei.

Et erit firma in summis extolletur super

etiam ejus : * et virtute sicut fœ-

Sit nomen eius in saecula : * amen nomen ejus.

Et benedicent ei omnes tribus terrarum magnificabitur.

Benedictus Israel, * qui facit haec.

Et benedicent ei omnes justitiae ejus in replebitur majoris terra : fiat,

Ant. Reges Tharsis, * et insulae munera offerent Regi Domino.

Ant. t. 4. Omnes reges terrarum, * et adorabunt eum.

PSALMUS 145.

INCLINA Domine, et exaudi me, et pauperem.

Custodi animam meam sanctus servum tuum operantem in te.

Miserere mei Domine ad te clama- verunt omnes sancti animarum tuarum ad te Domine.

Et non levavi.

Himialis.

norabile nomen eorum coram illo.

Et vivet, et dabitur ei de auro Arabiæ, et adorabunt de ipso semper : * tota die benedicent ei.

Et erit firmamentum in terra in summis montium, superextolletur super Libanum fructus ejus : * et florebut de civitate sicut fenenum terræ.

Sit nomen ejus benedictum in secula : * ante solem permaneat nomen ejus.

Et benedicentur in ipso omnes tribus terræ : * omnes Gentes magnificabunt eum.

Benedictus Dominus Deus Israel, * qui facit mirabilia solus.

Et benedictum nomen majestatis ejus in æternum : * et replébitur majestâte ejus omnis terra : fiat, fiat.

Ant. Reges Tharsis et insulæ mûnera offerent Regi Dômino.

Ant. t. 4. Omnes Gentes * quascûmque fecisti, venient, et adorabunt coram te Dômine.

PSALMUS 85.

INCLINA Dômine aurem tuam, et exaudi me : * quoniam inops et pauper sum ego.

Custodi animam meam, quoniam sanctus sum : * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperantem in te.

Miserere mei Dômine, quoniam ad te clamavi tota die : * sanctifica animam servi tui, quoniam ad te Dômine animam meam levavi.

Hymnalis.

Quoniam tu Dômine suavis et mitis : * et multæ misericordiæ omnibus invocantibus te.

Auribus percipe Dômine orationem meam : * et intende voci deprecationis meæ.

In die tribulationis meæ clamavi ad te : * quia exaudisti me.

Non est similis tui in diis Dômine : * et non est secundum opera tua.

Omnes Gentes quascûmque fecisti, venient, et adorabunt coram te Dômine : * et glorificabunt nomen tuum.

Quoniam magnus es tu, et faciens mirabilia : * tu es Deus solus.

Deduc me Dômine in via tua, et ingrediar in veritate tua : * lætetur cor meum ut timeat nomen tuum.

Confitebor tibi Dômine Deus meus in toto corde meo, * et glorificabo nomen tuum in æternum :

Quia misericordia tua magna est super me : * et erui-ti animam meam ex infêrno inferiori.

Deus, iniqui insurrexerunt super me, et synagoga potentium quæsiêrunt animam meam : * et non proposuerunt te in conspectu suo.

Et tu Dômine Deus miserator et misericors, * patiens, et multæ misericordiæ, et verax.

Rêspice in me, et miserere mei, * da impérium tuum

pūero tuo : et saluum fac filium ancillæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut videant qui odērunt me, et confundātur : * quoniam tu Dómine adiuuisti me, et consolátus es me.

Ant. Omnes Gentes quas-cūmque fecisti, venient, et adorábunt coram te Dómine.

†. Reges Tharsis et insulæ múnera offerent. R. Reges Arabum et Saba dona addúcent.

Pater noster.

Absolutio. Ipsius pietas.

†. Jube domne.

Bened. Deus Pater omnipotens.

Sermo sancti Leónis Papæ.

LECTIO IV.

Sermone 2. de Epiphania.

GAUDETE in Dómino dilectissimi, iterum dico, gaudete : quoniam brevi intervállo témporis, post solemnitatem Nativitátis Christi, festiuitas declaratióis ejus illúxit, et quem in illa die Virgo péperit, in hoc mundus agnóvit. Verbum enim caro factum, sic susceptiōis nostræ temperávit exórdia, ut natus Jesus et credentibus manifestus, et persequentibus esset occúltus. Jam tunc ergo coeli enarravérunt glóriam Dei, et in omnem terram sonus veritátis exiit, quando et pastóribus exercitus Angelórum Salvatóris éditi annuntiátor apparuit, et Magos ad eum adorándum stella perduxit : ut a sole orti usque ad occásu veritatis Regis

generatió coruscáret, cum rerum fidem et regna Oriéntis per Magos discerent, et Romanum impérium non latéret.

R. Illumináre, illumináre Jerúsalem, quia venit lux tua, * Et glória Dómini super te orta est. †. Et ambulábunt Gentes in lúmine tuo, et reges in splendóre ortus tui. Et glória.

Bened. Christus perpétuæ.

LECTIO V.

NAM et sævítia Heródis volens primórdia suspécti sibi Regis extingueré, huic dispensatióni nesciens serviébat : ut dum atróci intentus facinori, ignótum sibi pūerum indiscreta infántium cede persequitur, annuntiátum celitus dominatóris ortum insignior ubique fama loquerétur : quam promptiorem ad enarrándum, diligentiorémque scrutábat et supérnæ significatióis novitas, et cruentissimi persecutóris impietas. Tunc autem étiam Ægypto Salvátor illátus est, ut gens, antiquis erroribus dedita, jam ad yicinam salutem per occúltam grátiam signaretur : et quæ nondum ejécerat ab animo superstitióem, iam hospitio reciperet veritatem.

R. Omnes de Saba venient, aurum et thus deferentes, et laudem Dómino annuntiantes, * Allelúia, allelúia, allelúia. †. Reges Tharsis et insulæ múnera offerent, reges Arabum et Saba dona addúcent. Allelúia.

Bened. Ignem sui amoris.

L
AGNOSCANT
Asimi, in
Christi, vo
fideique prin
tibus animis
celebrémus.
atérnam ha
mus introire
Christum lo
rum arcána
ritas, quam
cátio non réc
tiónibus lum
Honóretur it
erátissimus d
nostræ aucto
quem Magi in
sunt in cuná
potentem ad
Ac sicut illi d
mysticas Dón
species obtulé
de cordibus n
sunt digna, pr

R. Magi veni
Jerúsolymam,
dicentes : Ubi
est, cujus stel
Et vénimus ad
†. Vidimus ad
Oriente. Et v
Patri. Et.

IN III N
Ant. t. 8. V
eum : quia ip
Deus noster.

Hæc Antiphona
Psalmi ordine

PSALM

VENITE, exu
no, * jubilé
tári nostro.

LECTIO VI.

AGNOSCAMUS ergo, dilectissimi, in Magis adoratoribus Christi, vocationis nostrae, fideique primitias: et exultantibus animis beatæ spei initia celebrémus. Exinde enim in æternam hæreditatem cœpi-mus introire: exinde nobis Christum loquentia scripturárum arcána patuérunt; et véritas, quam Judæorum obcæcátio non récipit, ómnibus ná-tiónibus lumen suum invexit. Honóretur itaquæ a nobis sacratissimus dies, in quo salutis nostræ auctor apparuit: et quem Magi infántem venerátí sunt in cunábulis, nos omni-potentem adorémus in cœlis. Ac sicut illi de thesáuris suis mysticas Dómino, múnorum species obtulérunt, ita et nos de córdibus nostris, quæ Deo sunt digna, promámus.

Magi véniunt ab Oriénte Jerósolymam, quæréntes, et dicéntes: Ubi est, qui natus est, cujus stellam vidimus? * Et vénimus adoráre Dóminum. Vidimus stellam ejus in Oriénte. Et vénimus. Glória Patri. Et.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 8. Veníte adorémus eum: quia ipse est Dóminus Deus noster.

Hæc Antiphona repétitur in Psalmo ordine infrascripto.

PSALMUS 94.

VENITE, exultémus Dómino, * jubilémus Deo salu-tári nostro.

Præoccupémus faciém ejus in confessione: * et in psalmis jubilémus ei.

Ant. Venite adorémus eum: quia ipse est Dóminus Deus noster.

Quóniam Deus magnus Dóminus: * et Rex magnus super omnes deos.

Quia in manu ejus sunt omnes fines terræ: * et altitúdines móntium ipsius sunt.

Ant. Venite adorémus eum: quia ipse est Dóminus Deus noster.

Quóniam ipsius est mare, et ipse fecit illud: * et siccam manus ejus formavérunt.

Ant. Venite adorémus eum: quia ipse est Dóminus Deus noster.

Et nós populus pascuæ ejus, et oves manus ejus. * Hódie si vocem ejus audiéritis, nolite obduráre corda vestra:

* Sicut in irritatióne secúndum diem tentatiónis in deserto: * ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt me, et vidérunt ópera mea.

Ant. Venite adorémus eum: quia ipse est Dóminus Deus noster.

Quadraginta annis offensus fui generatióni illi, * et dixi: Semper hi errant corde.

Et isti non cognovérunt vias meas: ut jurávi in ira mea: * Si introibunt in réquiem meam.

Ant. Venite adorémus eum: quia ipse est Dóminus Deus noster.

Glória Patri, et Filio, * et Spiritui sancto.

Sicut erat in principio, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculorum. Amen.

Ant. Venite adorémus cum : quia ipse est Dóminus Deus noster.

Antiphona prædicta cum suo Psalmo dicitur tantum hæc nocte : per Octavam vero loco hujus dicitur :

Ant. t. 7. Homo natus est * in ea, et ipse fundávit eam Altissimus.

PSALMUS 86.

FUNDAMENTA ejus in montibus sanctis : * diligit Dóminus portas Sion super omnia tabernacula Jacob.

Gloriosa dicta sunt de te, * civitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylonis * scientium me.

Eccce alienigenæ, et Tyrus, et populus Æthiopum, * hi fuerunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, et homo natus est in ea : * et ipse fundávit eam Altissimus?

Dóminus narrábit in scripturis populorum, et principum ; * horum, qui fuerunt in ea.

Sicut lætantium omnium * habitatio est in te.

Ant. Homó natus est in ea, et ipse fundávit eam Altissimus.

Ant. t. 6. Adorate Dóminum, * allelúia : in aula sancta ejus, allelúia.

PSALMUS 93.

CANTATE Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedicite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in omnibus populis mirabilia ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terribilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Gentium dæmonia : * Dóminus autem celos fecit.

Confessio, et pulchritúdo in conspectu ejus : * sanctimónia, et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afferte Dómino pátriæ Gentium, afferte Dómino glóriam et honórem : * afferte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introite in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commovéatur a fácie ejus univérsa terra : * dicite in Géntibus quia Dóminus regnávít.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovebitur : * judicábit pópulos in equitáte.

Læténtur cæli, et exultet terra, commovéatur mare, et plenitúdo ejus : * gaudebunt campi, et omnia, quæ in eis sunt.

Tónce exultábunt omnia ligna silværum a fácie Dómini,

quia venit
judicáre ter-

Judicábit
aquitáte, *
táte sua.

Ant. Ador-
lelúia : in a-
lelúia.

Ant. t. 6.
allelúia : om-
allelúia.

PSA-

DÓMINUS
terra : *

multæ.
Nubes, et
ejus : * just-

corréctio sedi-
Ignis ante
et inflammáb-

micos ejus.
Illuxérunt
terræ : * vidi-

terra.
Montes sicut
a fácie Dómini

mini omnis te-
Annuntiavér-

tiam ejus : *
nes pópuli gló-

Confundánt
adoránt seculi
qui gloriántur

suis.
Adorate eun-

ejus : * audivi
Sion.

Et exultavérunt
propter judicium
Quóniam tu-

simus super om-
nimis exaltátus
nes deos.

quia venit : * quóniam venit
judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in
æquitáte, * et pópulos in veri-
táte sua.

Ant. Adoráte Dóminum, al-
lelúia : in aula sancta ejus, al-
lelúia.

Ant. t. 6. Adoráte Deum, *
allelúia : omnes Angeli ejus,
allelúia.

PSALMUS 96.

DOMINUS regnávít, exúltet
terra : * læténtur insulæ
multæ.

Nubes, et caligo in circúitu
ejus : * justitia, et judicium
correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet,*
et inflammábit in circúitu ini-
micos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi
terræ : * vidit, et commóta est
terra.

Montes sicut cera fluxérunt
a fácie Dómini : * a fácie Dó-
mini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justí-
tiam ejus : * et vidérunt óm-
nes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui
adórant sculptilia : * et
qui gloriántur in simulácris
suis.

Adoráte eum omnes Angeli
ejus : * audivit, et lætáta est
Sion.

Et exultavérunt filiæ Judæ,*
propter judicia tua Dómine :

Quóniam tu Dóminus altis-
simus super omnem terram : *
nimis exaltátus es super om-
nes deos.

Qui diligitis Dóminum, odi-
te malum : * custódit Dómi-
nus ánimas sanctórum suó-
rum, de manu peccatóris libe-
rábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis
corde lætitia.

Lætámini justí in Dómino : *
et confitémini memóriæ sancti-
ficatiónis ejus.

Ant. Adoráte Deum, allelúia :
omnes Angeli ejus, allelúia.

ŷ. Adoráte Dóminum, al-
lelúia. *ŷ.* In aula sancta ejus,
allelúia.

Pater noster.

Absolutio. A vinculis.

ŷ. Jube domne.

Bened. Evangélica lectio.

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 2.

CUM natus esset Jesus in
Bethlehem Juda in diébus
Heródis regis, ecce Magi ab
Oriente venérunt Jerosóly-
mam, dicéntes : Ubi est qui
natus est Rex Judæorum? Et
réliqua.

Homilia sancti Gregórii Papæ.

Hom. 10. in Evang.

SICUT in lectione Evangélica,
fratres charissimi, audistis,
cæli Regé nato, rex terræ tur-
bátus est : quia nimirum ter-
réna altitúdo confúnditur, cum
celsitúdo cæléstis aperitur. Sed
quæréndum nobis est, quid-
nam sit, quod Redemptóre
nato, pastóribus in Judæa An-
gelus apparuit, atque ad ado-
rándum hunc ab Oriente Ma-
gos non Angelus, sed stella

perdūxit? Quia videlicet Judæis, tamquam ratione utentibus, rationale animal, id est Angelus, prædicare debuit: Gentiles vero, quia uti ratione nesciebant, ad cognoscendum Dominum non per vocem, sed per signa perducuntur. Unde etiam per Paulum dicitur: Prophetiæ fidelibus datæ sunt, non infidelibus: signa autem infidelibus, non fidelibus. Quia et illis prophetiæ tamquam fidelibus, non infidelibus: et istis signa tamquam infidelibus, non fidelibus data sunt.

R. Stella, quam viderant Magi in Oriente, antecedebat eos, donec venirent ad locum, ubi puer erat. * Videntes autem eam, gavisii sunt gaudio magno. * Et intrantes domum, invenerunt puerum cum Maria matre ejus, et procidentes adoraverunt eum. Videntes.

Bened. Divinum auxilium.

LECTIO VIII.

Et notandum, quod Redemptorem nostrum, cum jam perfectæ esset ætatis, eisdem Gentilibus Apostoli prædicant, eumque parvulum, et necdum per humani corporis officium loquentem, stella Gentibus denuntiat: quia nimirum rationis ordo postcebat, ut et loquentem jam Dominum loquentes, nobis prædicatores innotescerent, et necdum loquentem elementa muta prædicarent. Sed in omnibus signis, quæ vel nascente Domino, vel moriente eo mon-

strata sunt, considerandum nobis est, quanta fuerit in quorundam Judæorum corde duritia, qui hunc nec per prophetiæ donum, nec per miracula agnoverunt.

R. Videntes stellam Magi, gavisii sunt gaudio magno, * Et intrantes domum, invenerunt puerum cum Maria matre ejus, et procidentes adoraverunt eum: * Et apertis thesauris suis obtulerunt ei munera: aurum, thus, et myrrham. y. Stella, quam viderant Magi in Oriente, antecedebat eos usque dum veniens staret supra, ubi erat puer. Et intrantes. Glória Patri. Et apertis.

Bened. Ad societatem.

LECTIO IX.

OMNIA quippe elementa autorem suum venisse testata sunt. Ut enim de eis quiddam usu humano loquar: Deum hunc cœli esse cognoverunt, quia protinus stellam miserunt. Mare cognovit, quia sub plantis ejus se calcabile præbuit. Terra cognovit, quia eo moriente contrémuit. Sol cognovit, quia lucis suæ radios abscondit. Saxa et parietes cognoverunt, quia tempore mortis ejus scissa sunt. Infernus agnovit, quia hos, quos tenebat mortuos, reddidit. Et tamen hunc, quem Dominum omnia insensibilia elementa senserunt, adhuc infidelium Judæorum corda Deum esse minime cognoscunt, et duriora

saxis, scindunt.

Te Deum.

AD

ET PI

Ant. t. 2.

genitus, * et

minus Salvator

mundo apparuit.

Psalm. Domine Deus cum reliquis

Ant. t. 1.

toium * Jeru

Domini super

ambulabunt

tuo, alleluia.

Ant. t. 1. l.

suis * obtuler

aurum, thus,

leluia.

Ant. t. 4. M

benedicite Do

dicite fontes

leluia.

Ant. t. 7.

sicut flamma

gem regum De

Magi cum vid

Regi munera

CAPITULU

SURGE, illu

Slein: qu

tuum, et glori

te orta est.

HY

SOLA magni

Major Beth

git.

Ducem salutis

Incorporatum

Quem stella

tam

Vincit decore

saxis, scindi ad poenitendum nolunt.

Te Deum laudamus, p. 16.

AD LAUDES.

ET PER HORAS.

Ant. t. 2. Ante luciferum genitus, * et ante sæcula, Dominus Salvator noster hodie mundo apparuit.

Psalm. Dominus regnavit, cum reliquis, p. 17.

Ant. t. 1. f. Venit lumen tuum * Jerusalelem, et gloria Domini super te orta est : et ambulabunt Gentes in lumine tuo, allelûia.

Ant. t. 1. l. Apertis thesauris suis * obtulerunt Magi Domino aurum, thus, et myrrham, allelûia.

Ant. t. 4. Maria et flumina * benedicite Domino : hymnum dicite fontes Domino, allelûia.

Ant. t. 7. f. Stella ista * sicut flamma coruscat, et Regem regum Deum demonstrat : Magi eam viderunt, et magno Regi munera obtulerunt.

CAPITULUM. *Isai. 60.*

SURGE, illuminare Jerusalelem : quia venit lumen tuum, et gloria Domini super te orta est.

HYMNUS.

OSOLA magnarum urbium Major Bethlem, cui contigit.

Ducem salutis cœlitus Incorporatum gignere.

Quem stella, quæ solis rotam

Vincit decore ac lumine,

Venisse terris nuntiat

Cum carne terrestri Deum.

Videre postquam illum Magi,
Ea promunt munera,
Stratique votis offerunt
Thus, myrrham, et aurum regium.

Regem Deumque annuntiant
Thesaurus et fragrans odor
Thuris Sabæi, ac myrrheus,
Pulvis sepulchrum prædocet.

Jesu, tibi sit gloria,
Qui apparuisti Gentibus,
Cum Patre, et almo Spiritu,
In sempiterna sæcula.

Amen.

Ÿ. Adorate Deum, allelûia.
R̃. Omnes Angeli ejus, allelûia.

Ad Bened. Ant. t. 8. Hodie cœlesti sponso juncta est Ecclesia, quoniam in Jordane lavit Christus ejus crimina : currunt cum muneribus Magi ad regales nuptias, et ex aqua facto vino lætantur convivæ, allelûia.

ORATIO.

DEUS, qui hodierna die Unigenitum tuum Gentibus stella duce revelasti : concede propitius ; ut qui jam te ex fide cognovimus, usque ad contemplandam speciem tuæ celsitudinis perducamur. Per eundem Dominum.

AD PRIMAM.

R̃. br. Christe Fili Dei vivi.

Ÿ. Qui apparuisti hodie.

Et sic dicitur per totam Octavam.

AD TERTIAM.

Ant. Venit lumen tuum.

Capitulum, Surge, illuminare, ut supra, ad Laudes.

ñ. br. Reges Tharsis et insulæ múnera offerent, * Allelúia, allelúia. Reges. *ŷ.* Reges Arabum et Saba dona addúcent. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Reges.

ŷ. Omnes de Saba vénient, allelúia. *ñ.* Aurum et thus deferéntes, allelúia.

AD SEXTAM.

Ant. Apértis thesáuris suis.

Capitulum. Isai. 60.

LEVA in circúitu óculos tuos, et vide : omnes isti congregáti sunt, venérunt tibi : filii tui de longe vénient, et filiae tuae de látere surgent.

ñ. br. Omnes de Saba vénient, * Allelúia, allelúia. Omnes de Saba. *ŷ.* Aurum et thus deferéntes. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Omnes.

ŷ. Adoráte Dóminum, allelúia. *ñ.* In aula sancta ejus, allelúia.

AD NONAM.

Ant. Stella ista.

Capitulum. Isai. 60.

OMNES de Saba vénient, aurum et thus deferéntes, et laudem Dómino annuntiántes.

ñ. br. Adoráte Dóminum, * Allelúia, allelúia. Adoráte. *ŷ.* In aula sancta ejus. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Adoráte.

ŷ. Adoráte Deum, allelúia. *ñ.* Omnes Angeli ejus, allelúia.

AD VESPERAS.

Ant. Ante luciferum, cum reliquis de Laudibus, p. 295.

Psalm. Dixit Dóminus, cum reliquis de Dominica, p. 123.

Et sic dicitur per totam Octavam.

Capitulum, Surge illuminare.

Hymnus, Crudélis Heródes. *ŷ.* Reges Tharsis, ut in primis Vesperis, p. 284.

Ad Magnif. *Orn. t. 1.* r Tribus miraculis ornátum diem sanctum cólimus : hódie stella Magos duxit ad præsépium : hódie vinum ex aqua factum est ad nuptias : hódie in Jordáne a Joánne Christus baptizáři voluit, ut salváret nos, allelúia.

Oratio, Deus, qui hodiérna, ut supra, p. 295.

Si Epiphania venerit in Sabato, in II Vesperis fit Commemor. Dominicae infra Octavam,

Ant. Remánsit.

ŷ. Omnes de Saba.

Oratio, Vota quæsumus, ut infra, p. 312.

Infra Octavam Epiphania si occurrat Festum Duplex, vel Semiduplex, transferatur post Octavam, nisi fuerit Patroni vel Titularis Ecclesiae, vel Dedicatio ejusdem, ut dicitur in Rubrica de Octava; de Simplicibus vero fit Commemoratio.

AD MATUTINUM.

ŷ. Dómine, lábia mea.

Invitatorium et Hymnus ut supra in Rubrica Festi ponitur, p. 284. Reliqua omnia ut

in die Festi et Antiphona Magnificat, bus habentur quitur.

De Dominica in quacumque incidit, fit ordinatur, ponitur Epistola thios, ommissa Epistola ad I

Post Dominica nuantur dies mero quo nota

si Dominica n Exempli gratia

venerit in ter

tacum, prima

cam, Lectione

et Antiphona

Magnificat, d

die infra Octo

ceps de aliis :

primi Nocturn

Romanos omitt

surguntur de E

Corinthios, qu

Dominicam, c

etiam post Oct

Dominicam sec

SECUN

INFRA OCTAVA

IN I NO

De Epistola

LECTIO I

VÉRITATEM d

non mént

nium mihi pe

sciéntia mea in

quóniam tristici

est, et continu

men. Optábam

in die Festi, præter Lectiones et Antiphonas ad Benedictus et Magnificat, quæ singulis diebus habentur propriæ, ut sequitur.

De Dominica infra Octavam, in quamcumque diem Octavæ incidit, fit Officium ut infra ordinatur, p. 313, et in ea ponitur Epistola prima ad Corinthios, omissis Lectionibus de Epistola ad Romanos.

Post Dominicam vero continuantur dies Octavæ, eodem numero quo notantur, perinde ac si Dominica non intercessisset. Exempli gratia : Si Dominica venerit in tertia die infra Octavam, prima die post Dominicam, Lectiones II et III Noct., et Antiphonæ ad Benedictus, et Magnificat, dicentur de tertia die infra Octavam, et sic deinceps de aliis : Lectiones tamen primi Nocturni de Epistola ad Romanos omittuntur, et pro iis sequuntur de Epistola prima ad Corinthios, quæ sequuntur post Dominicam, et de ea legitur etiam post Octavam usque ad Dominicam sequentem.

SECUNDA DIE

INFRA OCTAVAM EPIPHANIE.

IN I NOCTURNO.

De Epistola ad Romanos.

LECTIO I. Cap. 9.

VERITATEM dico in Christo, non mentior : testimonium mihi perhibente conscientia mea in Spiritu sancto : quoniam tristitia mihi magna est, et continuus dolor cordi meo. Optabam enim ego ipse

anathema esse a Christo pro fratribus meis, qui sunt cognati mei secundum carnem, qui sunt Israelitæ, quorum adoptio est filiorum, et gloria, et testamentum, et legislatio, et obsequium, et promissa : quorum patres, et ex quibus est Christus secundum carnem, qui est super omnia Deus benedictus in sæcula. Amen.

¶ Tria sunt mûnera pretiosa, quæ obtulerunt Magi Dômino in die ista, et habent in se divina mystéria : * In auro, ut ostendatur Regis potentia ; in thure, Sacerdotem magnum considera ; et in myrrha, Dominicam sepulturam. ¶ Salûtis nostræ auctorem Magi venerati sunt in cunâbulis, et de thesauris suis mysticas ei mûnerum species obtulerunt. In auro.

LECTIO II.

Nox autem quod exciderit verbum Dei. Non enim omnes qui ex Israël sunt, ii sunt Israelitæ, neque qui semen sunt Abraham, omnes filii, sed in Isaac vocabitur tibi semen, id est, non qui filii carnis, hi filii Dei : sed qui filii sunt promissionis, æstimantur in semine. Promissionis enim verbum hoc est : Secundum hoc tempus veniam : et erit Saræ filius. Non solum autem illa, sed et Rebëcca ex uno concubitu habens Isaac patris nostri.

¶ In columbæ specie Spiri-

tus sanctus visus est, paterna vox audita est : * Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui. *ŷ.* Cœli aperti sunt super eum, et vox Patris intónuit. Hic est.

LECTIO III.

CUM enim nondum nati fuissent, aut aliquid boni egissent, aut mali (ut secundum electionem propositum Dei maneret) non ex opéribus, sed ex vocante dictum est ei : Quia major serviet minóri, sicut scriptum est : Jacob dilexi, Esau autem odio habui. Quid ergo dicemus? numquid iniquitas apud Deum? Absit. Moysi enim dicit : Miserebor, cuius misereor : et misericordiam præstabo, cuius miserebor. Igitur non volentis, neque currentis, sed miserentis est Dei.

R. Reges Tharsis, p. 287.

IN II NOCTURNO.

Sermo sancti Augustini
Episcopi.

LECTIO IV.

Sermo 2. de Epiphania, qui est 30. de Tempore.

AD partum Virginis adorandum Magi ab Oriente venerunt. Hunc diem hodie celebramus. Huic debitum solennitati sermonem persolvimus. Illis dies iste primus illuxit, anniversaria nobis festivitáte rediit. Illi erant primitiæ Gentium, nos populus Gentium. Nobis hoc lingua fructuavit Apostolorum, stella illis tamquam lingua cœlorum : et

nobis iidem Apóstoli tamquam alii cœli enarraverunt glóriam Dei.

R. Illuminare, illuminare Jérusalem, quia venit lux tua.* Et glória Dómini super te orta est. *ŷ.* Et ambulábunt Gentes in lumine tuo, et reges in splendóre ortus tui. Et glória Dómini.

LECTIO V.

MAGNUM sacraméntum : in præsepío jacébat, et Magos ab Oriente ducébat : abscondebátur in stábulo, et agnoscebátur in cœlo : ut ágnitus in cœlo, manifestaretur in stábulo, et appellaretur Epiphania dies iste, quod Latine manifestatio dici potest, simul ejus celsitudinem humilitatemque commendans, ut qui in aperto cœlo signis sidereis monstrabatur magnus, in Augusto diversório quesitus, inveniretur invalidus, infantilibus in membris natus, infantilibusque pannis involutus, adoraretur a Magis, timeretur a malis.

R. Omnes de Saba venient, aurum et thus deferentes, et laudem Dómino annuntiantes, Allelúia, allelúia, allelúia. *ŷ.* Reges Tharsis, et insulæ múnera offerent, reges Arabum et Saba dona addúcent. Allelúia.

LECTIO VI.

TIMUIT enim eum rex Herodes, eisdem sibi Magis nuntiántibus, cum adhuc quærent parvulum, quem cognov-

verant cœlo.
Quid erit t
quando sup
bula terréba
to consúlti
Heródes, in
sed, sicut
rare delecté
tim eum, qu
quam cupie
ferre, etiam
ab inimicis
in suo corpó
Pie timeant
dexteram jan
rex impius tí
libera lambé

R. Magi vé

IN III I

Lectio san
secundum

LECTIO V

CUM natus
Bethlehem
Heródis régis
Oriente ven
mam, dicente
natus est Rex
reliqua.

De Homilia

Pa

Hom. 10.

NATIVITATE
gnita, Her
argumenta cor
terreno regno
nuntiári sibi,
niatur, postula
velle se simul
inveniri possit,
quanta est h
contra consiliu
Scriptum quipp

verant cœlo teste jam natum. Quid erit tribunal judicantis, quando superbos reges cunabula terrébant infántis? quanto consúltius reges, non sicut Heródes, interficere quærant, sed, sicut Magi, pótius adorare delecténtur, jam præsertim eum, qui et ipsam mortem quam cupiebat inimicus inferre, étiam pro ipsis inimicis ab inimicis sustinuit, eamque in suo corpore occisus occidit. Pie timeant reges ad Patris dexteram jam sedentem, quem rex impius timuit adhuc matris úbera lambentem.

¶ Magi veniunt, p. 291.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 2.

CUM natus esset Jesus in Bethlehém Juda in diebus Heródis regis, ecce Magi ab Oriente venerunt Jerosólymam, dicentes : Ubi est qui natus est Rex Judæórum? Et reliqua.

De Homilia sancti Gregórii Papæ.

Hom. 10. in Evang.

NATIVITATE Regis nostri cognita, Heródes ad cállida argumenta convertitur : et ne terréno regno privaréture, renuntiári sibi, ubi puer inveníatur, póstat. Adorare eum velle se simulat, ut hunc, si inveniri possit, extinguat. Sed quanta est humana malitia contra consilium divinitátis? Scriptum quippe est : Non est

sapientia, non est prudentia, non est consilium contra Dóminum. Nam ea, quæ apparuit stella, Magos perdúcit : natum Regem repériunt, múnera deferunt : et ne redire ad Heródem debeant, in somnis admonéntur. Sicque fit, ut Jesum, quem quærit Heródes, invenire non possit. Cujus persóna, qui álii, quam hypócritæ designántur, qui dum fecte quærunt, invenire Dóminum numquam meréntur.

¶ Stella, quam viderant Magi in Oriénte, antecedebat eos donec venirent ad locum, ubi puer erat. * Videntes autem eam, gavisí sunt gaudio magno. †. Et intrantes domum, invenérunt puerum cum Maria matre ejus, et procidentes adoravérunt eum. Videntes autem eam.

LECTIO VIII.

SED inter hæc sciendum, quod Prisèillianistæ hæretici nasci unumquémque hóminem sub constitútionibus stellarum putant : et hoc in adiutorium sui erroris assúmunt, quod nōva stella exiit, cum Dóminus in carne apparuit, cujus fuisse fatum eamdem, quæ apparuit, stellam putant. Sed si Evangelii verba pensámus, quibus de eadem stella dicitur : Usque dum videretis stellam, staret supra, ubi erat puer ; dum non puer ad stellam, sed stella ad puerum currir : si dici liceat, non stella fatum pueri, sed fatum

stellæ is qui apparuit, puer fuit.

¶. Videntes stellam Magi, gavisī sunt gaudio magno : * Et intrāntes domum, invenērunt puerum cum Maria matre ejus, et procidentes adorāvērunt eum : * Et apertis thesauris suis obtulērunt ei mūnera, aurum, thus, et myrrham. ¶. Stella, quam viderant Magi in Oriēte, antecēdebat eos, usque dum veniens staret supra, ubi erat puer. Et intrāntes. Glória Patri. Et apertis.

LECTIO IX.

SED a fideliū cōrdibus absit, ut aliquid esse fatum dicant. Vitam quippe hōminum solus hic cōnditor, qui creāvit, administrat. Neque enim propter stellas homo, sed stellæ propter hōminem factæ sunt : et si stella fatum hōminis dicitur, ipsis suis ministēriis subesse homo perhibetur. Certe cum Jacob de ūtero egrēdiens, priōris fratris plantam teneret manu, prior perfectē nequāquam egrēdi pōtuit, nisi subsequens inchoāset : et tamen cum uno tempore eodēque momento utrūque mater fūderet, non una utriusque vitæ qualitas fuit.

Te Deum laudāmus, p. 16.

Ad Bened. Ant. t. 8. Ab Oriēte * venērunt Magi in Bēthlehem adorāre Dōminum, et apertis thesauris suis, pretiosa mūnera obtulērunt : aurum, sicut Regi magno : thus,

sicut Deo vero : myrrham sepulturæ ejus, alleluia.

Ad Magnif. Ant. t. 7. r. Vidētes stellam Magi, * gavisī sunt gaudio magno ; et intrāntes domum, obtulērunt Dōmino aurum, thus, et myrrham, alleluia.

TERTIA DIE.

IN I NOCTURNO.

De Epistola ad Romānos.

LECTIO I. Cap. 12.

OBSECRŌ itaque vos fratres per misericōrdiam Dei, ut exhibeātis cōrpora vestra hōstiam vivētem, sanctam, Deo placētem, rationābile obsequium vestrum. Et nolite conformāri huic sæculo, sed reformāmini in novitatē sensus vestri : ut probetis quæ sit voluntas Dei bona, et benēplacens, et perfectā. Dico enim per grātiā quæ data est mihi, omnibus qui sunt inter vos : Non plus sāpere quam oportet sāpere, sed sāpere ad sobrietatem : et unicuique sicut Deus divisit mensuram fidei.

¶. Tria sunt mūnera pretiosa, quæ obtulērunt Magi Dōmino in die ista, et habent in se divina mystēria : * In auro, ut ostendātur Regis potētia ; in thure, Sacerdotem magnum considera ; et in myrrha, Dominicam sepulturam. ¶. Salūtis nostræ auctorem Magi venerātī sunt in cūnabulis, et de thesauris suis mysticas ei mūnerum species obtulērunt. In auro ut ostendātur.

L
SICUT enim multa m
omnia aute
eūdem act
multi unam
Christo, sing
alterius mem
tem donatōn
tiam, quæ da
ferētes : sive
cōndum rati
ministērium
sive qui docet
exhortātur in
tribuit in
præest in solli
serētur in hīla
¶. In cōfūm
tus sanctus vis
vox audita est
lius meus dilēc
bene complācu
sunt super eum
intōnuī. Hic.

LECTIO

DILECTIO sin
Odiētes ma
tes bono : cha
tatis invicem d
more invicem p
Sollicitūdine no
rim fervētes :
diētes : Spe p
tribulatōne pati
tioni instāntes :
anctōrum com
ospitalitatem se
dicite persequē
edicite, et nolite
audere cum
ere cum flēntib
vicem sentiēte

LECTIO II.

SICUT enim in uno corpore multa membra habemus, omnia autem membra non eundem actum habent : ita multi unum corpus sumus in Christo, singuli autem alter alterius membra. Habentes autem donationes secundum gratiam, quæ data est nobis, differentes : sive prophetiam secundum rationem fidei, sive ministerium in ministrando, sive qui docet in doctrina, qui exhortatur in exhortando, qui tribuit in simplicitate, qui præest in sollicitudine, qui miseretur in hilaritate.

¶ In columbæ specie Spiritus sanctus visus est, paterna vox audita est : * Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui. ¶ Coeli aperuerunt super eum, et vox Patris intonuit. Hic.

LECTIO III.

DILECTIO sine simulatione. Odientes malum, adherentes bono : charitate fraternitatis invicem diligentes : Honore invicem prævenientes : Sollicitudine non pigri : Spiritu ferventes : Domino serviens : Spe gaudentes : In tribulatione patientes : Orationi instantes : Necessitatibus sanctorum communicantes : Hospitalitatem sectantes. Benedicite persequentibus vos : benedicite, et nolite maledicere. Audere cum gaudentibus, flere cum flentibus : Idipsum sentire sentientes : Non alta

sapientes, sed humilibus consentientes.

¶ Reges Tharsis, p. 287.

IN II NOCTURNO.

Sermone S. Augustini Episcopi.

LECTIO IV.

Sermo 2. de Epiphania.

CUM tam multi jam nati, atque defuncti essent reges Judæorum, numquid quemquam eorum adorandum Magi quæsierunt? Non, quia nec quemquam eorum cælo loquente didicerunt. Verumtamen, quod prætereundum non est, hæc Magorum illuminatio magnum testimonium cæcitate extitit Judæorum. In terra eorum isti requirebant, quem illi in sua non agnoscebant.

¶ Illuminare, illuminare Jerusalem, quia venit lux tua : * Et gloria Domini super te orta est. ¶ Et ambulabant Gentes in lumine tuo, et reges in splendore ortus tui. Et gloria.

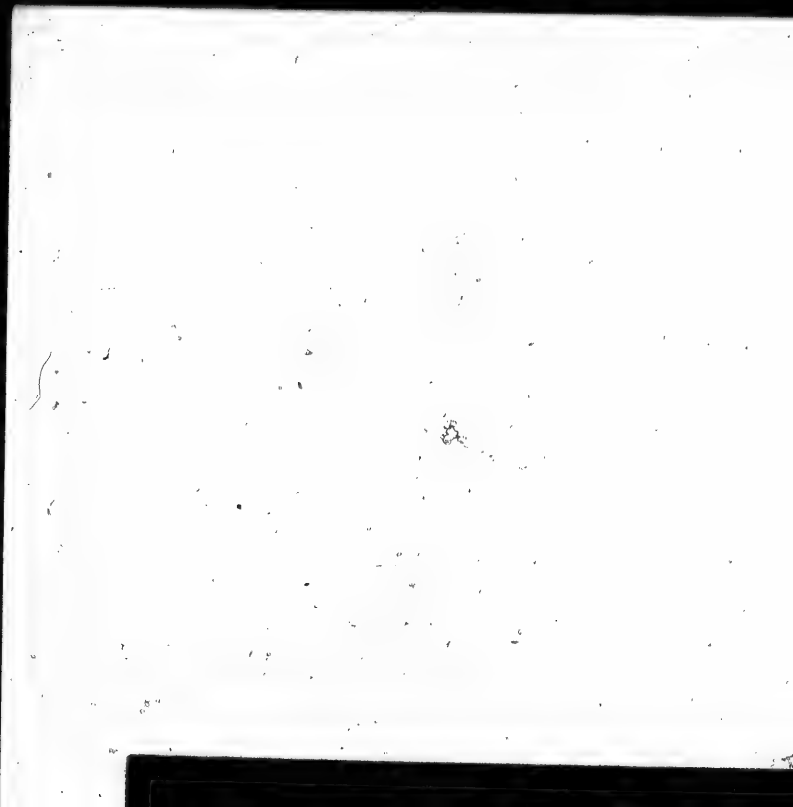
LECTIO V.

APUD eos isti infantem invenerunt, quem illi apud se negaverunt. In his terris de longinquo isti, et peregrini, puerum Christum nondum verba promentem adoraverunt, ubi cives illi juvenem miracula facientem crucifixerunt. Isti in membris parvis Deum adoraverunt, illi in magnis factis nec tamquam homini pepercunt : quasi plus fuerit videre novam stellam in ejus nativitate fulgentem,

1st

1st

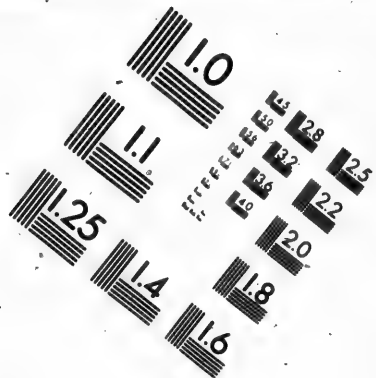
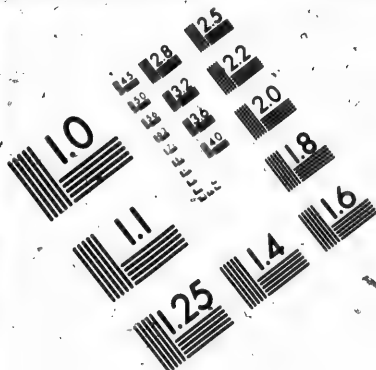
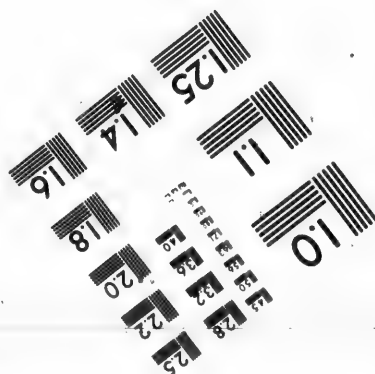
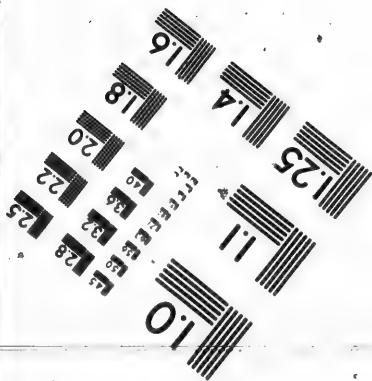
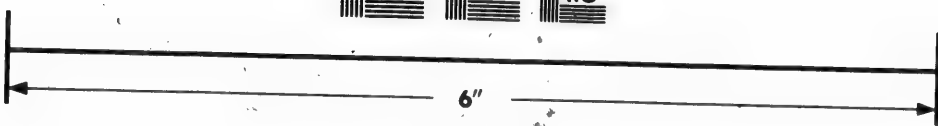
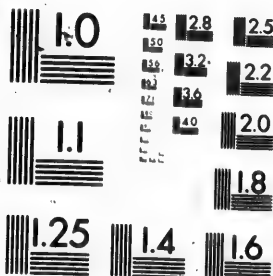

IMAGE EVALUATION TEST TARGET (MT-3)

Photographic
Sciences
Corporation

23 WEST MAIN STREET
WEBSTER, N.Y. 14580
(716) 872-4503

18 20 22 25 28 32 36 40

10 01

quam solem ejus in morte lugentem.

℞. Omnes de Saba venient, aurum et thus deferentes, et laudem Dómino annuntiántes.* Allelúia, allelúia, - allelúia. ŷ. Reges Tharsis et insulæ múnera offerent, reges Arabum et Saba dona addúcent. Allelúia.

LECTIO VI.

JAM vero quod eadem stella, quæ Magos perdúxit ad locum, ubi erat cum matre Virgine Deus infans, quæ útique póterat eos ad ipsam perdúcere civitátem : se tamen subtráxit, nec eis prorsus apparuit, donec de civitate, in qua Christus nasceretur, iidem ipsi interrogaréntur Judæi, et ipsi eam secúndum divinæ Scripturæ testimónium nominárent, ipsi dicerent, in Bétlehem Judæ : Sic enim scriptum est : Et tu Bétlehem terra Juda, non es minima in principibus Juda : ex te enim éxiet Dux qui regat pópulum meum Israel. Quid aliud hic significávit divina providéntia, nisi apud Judæos solas divinas litteras remansúras, quibus Gentes instrueréntur, illi excæcaréntur.

℞. Magi veniunt ab Oriente, p. 291.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangélíi secúndum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 2.

Eum natus esset Jesus in Bétlehem Juda in diébus

Heródis regis, ecce Magi ab Oriente venerunt Jerosólymain, dicéntes : Ubi est qui natus est rex Judæorum ? Et reliqua.

De Homilia sancti Gregórii Papæ.

Ex Homilia 10. in Evang.

MAGI vero aurum, thus et myrrham deferunt. Aurum quippe regi congruit, thus vero in Dei sacrificium pónitur, myrrha autem mortuórum corpóra condiúntur. Eum ergo Magi, quem adorant, étiam mysticis muneribus prædicant : auro Regem, thus Deum, myrrha mortalem. Sunt vero nonnulli hæretici, qui hunc Deum credunt, sed ubique regnáre nequáquam credunt. Hi profecto ei thus offerunt, sed offerre étiam aurum nolunt. Et sunt nonnulli, qui hunc Regem existimant, sed Deum negant. Hi videlicet ei aurum offerunt, sed offerre thus nolunt.

℞. Stella, quam viderant Magi in Oriente, antecedebat eos, donec venirent ad locum, ubi puer erat. * Vidéntes autem eam, gavisí sunt gaudio magno. ŷ. Et intrántes domum, invenérunt púerum cum Maria matre ejus, et procidentes adoravérunt eum. Vidéntes autem eam.

LECTIO VIII.

Et sunt nonnulli, qui hunc et Deum et Regem faténtur, sed assumpsisse carnem mortálem negant. Hi nimirum

ei aurum efferre mortalitátis nato Dómino et hunc ut teámur : o credámus, quod appáru pora extitit rham, ut e mus in su passibilem, in nostra f tálem.

℞. Vidént gavisí sunt Et intrántes runt púerum ejus, et proc runt eum : sáuris suis ol nera : aurum rham. ŷ. Ste rant Magi in débat eos : use staret supra, intrántes dom Et apértis.

LECTIO

QUAMVIS in myrrha in potest. Auro n designátur, stánte, qui ait siderábilis re sapiéntis. Thu Deo incénditur nis exprimitur stánte, qui di orátio mea sic conspéctu tuo. vero, carnis no llo figurátur, t

ei aurum et thus offerunt, sed offerre myrrham assumptæ mortalitatis nolunt. Nos itaque nato Domino offeramus aurum, et hunc ubique regnare faciamur : offeramus thus, ut credamus, quod is, qui in tempore apparuit, Deus ante tempora extitit : offeramus myrrham, ut eum, quem credimus in sua divinitate impassibilem, credamus etiam in nostra fuisse carne mortalem.

¶. Videntes stellam Magi, gavisus sunt gaudio magno, * Et intrantes domum, invenērunt puerum cum Maria matre ejus, et procidentes adoraverunt eum : * Et apertis thesauris suis obtulerunt ei munerum : aurum, thus, et myrrham. †. Stella, quam viderant Magi in Oriente, antecederet eos : usque dum veniens staret supra, ubi erat puer. Et intrantes domum. Gloria Patri. Et apertis.

LECTIO IX.

QUAMVIS in auro, thure, et myrrha intelligi et aliud potest. Auro namque sapientia designatur, Salomone attestante, qui ait : Thesaurus desiderabilis requiescit in ore sapientis. Thure autem, quod deo incenditur, virtus orationis exprimitur, Psalmista testante, qui dicit : Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo. Per myrrham vero, carnis nostræ mortificatione figuratur, Unde sancta Ec-

clesia de suis operariis usque ad mortem pro Deo certantibus dicit : Manus meæ distillerunt myrrham.

Te Deum laudamus, p. 16.

Ad Bened. Ant. t. 4. Tria sunt munera, * quæ obtulerunt Magi Domino, aurum, thus, et myrrham, Filio Dei Regi magno, allelûia.

Ad Magnif. Ant. t. 8. f Lux de luce * apparuisti Christe, cui Magi munera offerunt, allelûia, allelûia, allelûia.

QUARTA DIE.

IN I NOCTURNO.

De Epistola ad Romanos.

LECTIO I. Cap. 13.

OMNIS anima potestatibus sublimioribus subdita sit : non est enim potestas nisi a Deo : quæ autem sunt, a Deo ordinatæ sunt. Itaque qui resistit potestati, Dei ordinationi resistit. Qui autem resistunt, ipsi sibi damnationem acquirunt : nam principes non sunt timori boni operis, sed mali. Vis autem non timere potestatem ? Bonum fac, et habebis laudem ex illa : Dei enim minister est tibi in bonum.

¶. Tria sunt munera pretiosa, quæ obtulerunt Magi Domino in die ista, et habent in se divina mysteria : * In auro, ut ostendatur Regis potentia ; in thure, Sacerdotem magnum considera ; et in myrrha, Dominicam sepulturam. †. Salutis nostræ auctorem Magi venerati sunt in cunabu-

lis, et de thesauris suis mysticas ei munerum species obtulerunt. In auro, ut ostendatur.

LECTIO II.

SI autem malum feceris, time: non enim sine causa gladium portat. Dei enim minister est, vindex in iram ei, qui malum agit. Ideo necessitate subditi estote, non solum propter iram, sed etiam propter conscientiam. Ideo enim et tributa prastatis: ministri enim Dei sunt, in hoc ipsum servientes. Reddite ergo omnibus debita: cui tributum, tributum: cui vectigal, vectigal: cui timorem, timorem: cui honorem, honorem.

¶ In columbae specie Spiritus sanctus visus est, paterna vox audita est: * Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui. y. Coeli aperti sunt super eum, et vox patris intonuit. Hic est Filius meus dilectus.

LECTIO III.

NEMINI quidquam debeatis, nisi ut invicem diligatis: qui enim diligit proximum, legem implevit. Nam, Non adulterabis, Non occides, Non furaberis, Non falsum testimonium dices, Non concupisces: et si quod est aliud mandatum in hoc verbo instauratur: Diliges proximum tuum sicut teipsum. Dilectio proximi malum non operatur. Plenitudo ergo legis est dilectio.

¶ Reges Tharsis et insulae, p. 287.

IN II NOCTURNO.

Sermo sancti Leonis Papae.

LECTIO IV.

Sermone 1. de Epiphania.

CELEBRATO proximo die, quo intemerata virginitas humani generis edidit Salvatorem, Epiphaniae, nobis, dilectissimi, veneranda festivitas dat perseverantiam gaudiorum ut inter cognatarum solemnitarum vicina sacramenta, exultationis vigor, et fervor fidei non tepescat. Ad omnium enim hominum spectat salutem, quod infantia mediatoris Dei et hominum, jam universo declarabatur mundo, cum adhuc exiguo detineretur oppidulo.

¶ Illuminare, Illuminare Iherusalem, quia venit lux tua, * gloria Domini super te orta est. y. Et ambulabunt Gentes in lumine tuo, et reges in splendore ortus tui. Et gloria.

LECTIO V.

QUAMVIS enim Israeliticam gentem, et ipsius gentis unam familiam delegisset, de qua naturam universae humanitatis assumeret; noluit tamen intra maternae habitationis angustias ortus sui latere primordia; sed mox ab omnibus voluit agnoscere, qui dignatus est omnibus nasci. Tribus igitur Magis in regione Orientis stella novae claritatis apparuit, quae illustrior ceteris pulchriorque sideribus, facile in se intuendum oculos animos-

que conv
stim adv
otiosum,
videbatur.

¶ Omne
aurum et
laudem D
tes, * Alle
luia. y. Reg
la muner
bum et S
cent. Alle
luia.

L
DEDIT ergo
tellectur
signum: et
ligi, fecit in
niendum o

Sequuntur
luminis duct
goris indic
templatione
agnitionem
splendore d
mano sensu
Regis ortum
civitate regi
dum. Sed qui
formam, et m
nerat, sed ju
praelegit nat
mam passioni

¶ Magi veni

IN III NOCTURNO.

LECTIO SANCTAE
secundum

LECTIO V.

¶ Qui natus
Bethleheim
Herodis regis
Oriente vene
mam, dicente:

ónis Papæ.
IV.

Epiphania.
imo die, quo
rginitas hu-
didit Salvató-
nobis, dile-
da festivas
n gaudiorum
um solemn-
mēta, exul-
servor fidei
mnium enim
at salutem,
mediatoris Dei
universo de-
o, cum ad-
eretur oppi-

Illuminare
enit lux tua,*
ni super te
ambulabunt
tuo, et reges
tus tui. Et

V.

Israeliticam
psius gentis
delegisset, de-
versæ huma-
; noluit ta-
æ habitatiō-
sui latere
ox ab omni-
i, qui dignā-
nasci. Tribus
giōne Oriē-
ritatis appa-
r ceteris pul-
us, facile in-
ulos animos-

que converteret : ut confes-
sim adverteretur, non esse
otiosum, quod tam insolitum
videbatur.

¶ Omnes de Saba venient,
aurum et thus deferentes, et
laudem Dómino annuntián-
tes, * Allelúia, allelúia, alle-
lúia. ¶ Reges Tharsis et insu-
le múnera offerent, reges Ara-
bum et Saba dona addú-
cent. Allelúia, allelúia, alle-
lúia.

LECTIO VI.

DEDIT ergo aspiéntibus in-
tellectum, qui præstitit
signum : et quod fecit intél-
ligi, fecit inquiri; et se inve-
niendum obtulit requisitus.
Sequuntur tres viri supérni
lúminis ductum, et prævii ful-
goris indicium inténta con-
templatione comitantes, ad
agnitiōnem veritátis, grátie
splendóre ducuntur, qui hu-
máno sensu significátum sibi
Regis ortum æstinaverunt in
civitáte régia esse quærén-
dum. Sed qui servi suscepérat
formam, et non judicáre vé-
nerat, sed judicári, Bétlehem
prælegit nativitáti, Jerosóly-
mam passiōni.

¶ Magi veniunt, p. 291.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 2.

QUONIAM natus esset Jesus in
Bétlehem Juda in diébus
Heródis regis, ecce Magi ab
Oriente venerunt Jerosóly-
mam, dicentes : Ubi est qui

natus est rex Judæorum? Et
reliqua.

De Homilia sancti Gregórii
Papæ.

Ex Homilia 10. in Evang.

MAGNUM vero nobis áliquid
Magi innuunt, quod in re-
giōnem suam per áliam viam
revertuntur, in eo namque
quod admóniti faciunt, nobis
profecto insinuant, quid faciá-
mus. Régio quippe nostra pa-
radisus est : ad quam, Jesu
cógno, redire per viam qua
venimus, prohibémur. A re-
giōne etenim nostra super-
biendo, inobediendo, visibilia
sequendo, cibum vetitum gu-
stando discéssimus : sed ad
eam necesse est, ut flendo,
obediendo, visibilia contem-
nendo, atque appetitum car-
nis refrænando redeámus.

¶ Stella, quam viderant
Magi in Oriēte, antecédēbat
eos, donec venirent ad locum,
ubi puer erat. * Vidētes au-
tem eam, gavisí sunt gáudio
magno. ¶ Et intrántes domum,
invenérunt púerum cum Ma-
ria matre ejus, et procidētes
adoravérunt eum. Vidētes au-
tem eam.

LECTIO VIII.

PER áliam ergo viam ad re-
giōnem nostram regrédi-
mur : quóniam qui a paradisi
gáudiis per delectamenta di-
scéssimus, ad hæc per lámēnta
revocámur. Unde necesse est,
fratres charíssimi, ut semper
pávidi, sempérque suspécti,
ponámus ante óculos cordis,

hinc culpas óperis, illinc iudicium extrémæ districtiónis. Pensémus quam districtus iudex véniat, qui iudicium minátur, et latet : terróres peccatóribus inténtat, et tamen adhuc sústinet : et idcirco venire citius differt, ut minus invéniat quod condémnet.

¶. Vidéntes stellam Magi, gavisí sunt gáudio magno, * Et intrántes domum, invénérunt púerum cum Maria matre ejus, et procidéntes adoravérunt eum : * Et apértis thesáuris suis obtulérunt ei múnera, aurum, thus et myrrham. ¶. Stella, quam videbant Magi in Oriénte, antecédébat eos, usque dum véniens staret supra, ubi erat puer. Et intrántes. Glória Patri. Et apértis thesáuris suis.

LECTIO IX.

PUNIAMUS flétibus culpas, et cum Psalmistæ voce, præveniámus faciém ejus in confessióne. Voluptátum nos ergo fallácia nulla decipiat, nulla vana lætítia seducat. In próximo namqué est Iudex, qui dixit : Væ vobis, qui ridétis nunc : quia lugébitis et flébitis. Hinc enim Sálomon ait : Risus dolóri miscébitur : et, Extréma gáudii luctus occupat. Hinc iterum dicit : Risum deputávi errórem, et gáudio dixi : Quid frustra deciperis? Hinc rursus ait : Cor sapiéntium ubi tristítia est : et cor stultórum ubi lætítia.

Te Deum laudámus, p. 16.

Ad Bened. Ant. t. 1. f Vidimus stellam * ejus in Oriénte, et vénimus cum munéribus adoráre Dóminum.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Interrogábat * Magos Heródes : Quod signum vidistis supernatum Regem? Stellam vidimus fulgéntem, cujus splendor illúminat mundum.

QUINTA DIE.

IN I NOCTURNO.

De Epístola ad Romános.

LECTIO I. Cap. 14.

INFIRMUM autem in fide assúmte, non in disceptationibus cogitationum. Alius enim credit se manducáre ómnia : qui autem infirmus est, olus mandúcet. Is qui mandúcat, non manducántem non spernat : et qui non mandúcat, manducántem non júdicet : Deus enim illum assumpsit. Tu quis es, qui júdicas aliénium servum? Dómino substat, aut cadit : stabit autem ; potens est enim Deus statuere illum.

¶. Tria sunt múnera pretiósa, quæ obtulérunt Magi Dómino in die ista, et habent in se divina mystéria : * In auro, ut ostendátur Regis poténtia ; in thure, Sacerdotém magnum considera ; et in myrrha, Dominicam sepultúram.

¶. Salútis nostræ auctórem Magi veneráti sunt in cunábulis, et de thesáuris suis mysticas ei múnere species obtulérunt. In auro ut ostendátur

LEC

NAM alius júdiciem : alium omnem diem : suo sensu abútem, Dómino mandúcat, Dómino grátias enim a non mandúcat mandúcat, et g Nemo enim nos et nemo sibi enim vivimus, mus : sive mórmur. Sive mus, sive mórmur.

¶. In columba quæ sanctus visus vox audita est : filius meus dilectus bene compláui. sunt super eum. intónuit. Hic es dilectus.

LECTIO

¶. hoc enim Christus est, et resurrexerunt et vivorum tu autem quidrem tuum? aut tuis fratrem tuum stábitus a Christi. Scriptum vivo ego, dicit Deus mihi flece : et omnis obitur Deo. Itaque nostrum proddet Deo. Non ecom judicemus. ¶. Reges Tharsis.

LECTIO II.

NAM alius júdicat diem inter diem : alius autem júdicat omnem diem : unusquisque in suo sensu abúndet. Qui sapit diem, Dómino sapit. Et qui mandúcat, Dómino mandúcat : grátias enim agit Deo. Et qui non mandúcat, Dómino non mandúcat, et grátias agit Deo. Nemo enim nostrum sibi vivit, et nemo sibi móritur. Sive enim vivimus, Dómino vivimus : sive mórimur, Dómino mórimur. Sive ergo vivimus, sive mórimur, Dómini sumus.

¶ In colúmbæ specie Spíritus sanctus visus est, patérna vox audita est : * Hic est Filius meus diléctus, in quo mihi bene complácu. ¶ Cœli apérti sunt super eum, et vox Patris intónuit. Hic est Filius meus diléctus.

LECTIO III.

In hoc enim Christus mórtuus est, et resurréxit : ut et mórtuorum et vivórum dominétur. Tu autem quid júdicas fratrem tuum ? aut tu quare speras fratrem tuum ? Omnes enim stábitus ante tribúnal Christi. Scriptum est enim : Vivo ego, dicit Dóminus, quóniam mihi flectétur omne genu : et omnis lingua confitébitur Deo. Itaque unusquisque nostrum pro se ratiónem reddet Deo. Non ergo ámplius avicem júdicemus.

¶ Reges Tharsis et insulæ,

287.

IN II NOCTURNO.

Sermo sancti Máximi Episcopi.

LECTIO IV.

Homilia 1. de Epiphaniá.

In hac, dilectissimi, celebritáte, sicut relátu patrernæ traditiónis instróimur, multiplici nobis est festivitáte lætándum. Ferunt enim hódie Christum Dóminum nostrum vel stella duce a Géntibus adorátum, vel invitátum ad nuptias, aquas in vina vertisse, vel suscepto a Joánnē baptis- mate, consecrásse fídentia Jordánis, suúmque simul purifí- cásse Baptistam.

¶ Illumináre, illumináre Jerúsalem, quia venit lux tua : * Et glória Dómini super te orta est. ¶ Et ambulábunt Gentes in lúmine tuo, et reges in splendóre ortus tui. Et glória Dómini.

LECTIO V.

SED quid potissimum præ- senti hoc factum sit die, nó- verit ipse qui fecit : nos tamen crédere, nec dubitáre debémus, quidquid illud est, factum esse pro nobis. Nam quod eum fulgentióri stellæ rádiis incitáti adoravére Chaldæi, Deum ve- rum Géntibus spes data est adorándi. Quod aquæ novo sunt órđine in vina mutátæ, novi nobis póculi prælibátum est Sacraméntum. Quod au- tem baptizátus est Agnus Dei, regenerántis baptismi salutáre nobis munus est dedicátum.

¶ Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes, et

laudem Dómino annuntiántes, * Allelúia, allelúia, allelúia. *ŷ.* Reges Tharsis et insulæ múnera offerent, reges Arabum, et Saba dona addúcent. Allelúia.

LECTIO VI.

OPORTET itaque nos, fratres, ad honórem Salvatóris nostri, cujus Nativitatem debita nuper cum exultatione transégimus, omni cum devotíone etiam hunc virtutum ejus celebrare natálem. Et quam recte tria hæc nobis uno acta in die mystéria prædicántur, qui ineffabilis Trinitátis arcánium uno Dei sub nómine confitémur. Per hæc ergo miracula Christus Dóminus Redemptor noster óculis se voluit revelare mortálíum, quatenus invisibilis ejus divinitas quæ latébat in hómine, in ópere non latéret.

R. Magi véniunt, p. 291.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangélíi secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 2.

CUM natus esset Jesus in Bethléhem Juda in diébus Heródis regis, ecce Magi ab Oriénte venérunt Jerosólymam, dicéntes : Ubi est qui natus est rex Judæórum ? Et reliqua.

Homilia sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 1. Comment. in cap. 2.

Matthæi.

VIDIMUS enim stellam ejus in Oriénte. Ad confusionem

Judæórum : ut nativitatem Christi a Géntibus discerent, órítur in Oriénte stella, quam futúram, Bálaam, cujus successóres erant, vaticinio noverant. Lege Numerórum librum : deferóntur autem Magi stellæ indicio in Judæam, ut sacerdótes a Magis interrogátí, ubi Christus nascerétur, inexcusábiles fierent de adventu ejus.

R. Stella, quam viderant Magi in Oriénte, antecedebat eos, donec venirent ad locum, ubi puer erat. * Vidéntes autem eam, gavisí sunt gáudio magno. *ŷ.* Et intrántes domum, invenérunt púerum cum Maria matre ejus, et procidentés adoravérunt eum. Vidéntes.

LECTIO VIII.

AT illi dixerunt ei : In Bethléhem Judææ. Librariórum me error est. Putámus enim ab Evangelista primum editum, sicut in ipso Hebræo légimus, Judæ, non Judææ. Quæ est enim aliárum géntium Bethléhem, ut ad distinctionem ejus hic Judææ ponerétur ? Judææ autem idcirco scribitur, quia est et aliá Bethléhem in Galilæa. Lege librum Jesu filii Nave. Dénique et in ipso testimónio, quod de Michææ prophetia sumptum est, ita habétur : Et tu Bethléhem terra Juda.

R. Vidéntes stellam Magi gavisí sunt gáudio magno. Et intrántes domum, invenérunt púerum cum Maria matre

ejus, et prostrá-
runt eum :
sauris suis ob-
nera, aurum,
rhama. *ŷ.* Stellam
Magi in Oriénte
eos, usque du-
ret supra, ul-
trántes domum
púerum cum Ma-
tri. Et apértis
obtulérunt.

LECTIO
Apértis th-
tulérunt e-
rum; thus, et
chérissime mú-
ménta Juvénis
versículo comp-
aurum, myrrh-
hominique, De-
runt. Et respón-
sonnis, ne red-
dem, per aliam
sunt in región-
múnera obtulé-
consequenter re-
piunt, non per
per ipsum Dómi-
ritórum Joseph
demonstrarétur.
autem per aliam
fidelitáti miscé-
Judæórum.

Te Deum laud-
Ad Bened. An-
es nátiónes * vo-
e, portántes mú-
lúia.

Ad Magníf. An-
es de Saba vénit-
thus deferéntes
lúia.

nativitatem
s discerent,
tella, quam
cujus suc-
cicinio nove-
erorum li-
autem Magi
Judæam, ut
interrogati,
eretur, in ex-
de adventu

m viderant
antecedebat
at ad locum.
Videntes au-
sunt gaudio
ntes domum,
m cum Ma-
procidentibus
Videntes.

III.
ei : In Beth-
Librariorum
tamus enim
primum edi-
so Hebræo
non Judææ.
rum gentium
distinctionem
neretur? Ju-
o scribitur,
éthlehem in
um Jesu filii
in ipso te-
de Michææ
um est, in
éthlehem ter-

ellam Magi
io imago,
um, inven-
Maria matre

ejus, et procidentibus adorave-
runt eum : * Et apertis the-
sauris suis obtulerunt ei mû-
nera, aurum, thus, et myr-
rham. 7. Stella, quam viderant
Magi in Oriente, antecede-
bat eos, usque dum veniens sta-
ret sopra, ubi erat puer. Et
intrantes domum, invenerunt
puerum cum Maria. Glória Pa-
tri. Et apertis thesauris suis
obtulerunt.

LECTIO IX.

Et apertis thesauris suis, ob-
tulerunt ei mûnera, au-
rum, thus, et myrrham. Pul-
cherrime mûnerum sacra-
menta Juvencus presbyter uno
versiculo comprehendit : Thus,
aurum, myrrham, Regique,
hominique, Deoque dona fe-
runt. Et responso accepto in
sommis, ne redirent ad Herô-
dem, per aliam viam reversi
sunt in regionem suam. Qui
mûnera obtulerant Dômino,
consequenter responsum acci-
piunt, non per Angelum, sed
per ipsam Dôminum : ut me-
ritorum Joseph privilegium
demonstraretur. Revertuntur
autem per aliam viam : quia
infidelitatis miscendi non erant
Judæorum.

Te Deum laudamus, p. 16.

Ad Bened. Ant. t. 7. Om-
nes nationes * venient a lon-
ge, portantes mûnera sua, al-
lelûia.

Ad Magnif. Ant. t. 8. f Om-
nes de Saba venient, * aurum
et thus deferentes, allelûia, al-
lelûia.

SEXTA DIE.

IN I NOCTURNO.

De Epistola ad Romanos.

LECTIO I. Cap. 15.

DEBEMUS autem nos firmiores
imbecillitates infirmorum
sustinere, et non nobis pla-
cere. Unusquisque vestrum
proximo suo placeat in bo-
num, ad ædificationem. Et-
nim Christus non sibi plâ-
cuit, sed sicut scriptum est :
Impropéria impropérantium ti-
bi ceciderunt super me. Quæ-
cúmque enim scripta sunt,
ad nostram doctrinam scripta
sunt, ut per patientiam, et
consolationem Scripturârum
spem habeamus.

¶ Tria sunt mûnera pre-
tiosa quæ obtulerunt Magi Dô-
mino in die ista, et habent in
se divina mystéria : * In auro,
ut ostendatur Regis potentia ;
in thure, Sacerdotem magnum
considera ; et in myrrha, Do-
minicam sepulturam. 7. Salû-
tis nostræ auctorem Magi ve-
nerati sunt in cunâbulis, et
de thesauris suis mysticas ei
mûnerum species obtulerunt.
In auro.

LECTIO II.

DEUS autem patientiæ et so-
lâtii det vobis idipsum sâ-
pere in alterutrum secundum
Jesum Christum : ut unânimes,
uno ore honorificetis Deum, et
Patrem Dômini nostri Jesu
Christi. Propter quod suscipite
invicem, sicut et Christus sus-
cepit vos in honorem Dei. Dico
enim Christum Jesum mini-

strum facisse circumcisionis propter veritatem Dei, ad confirmandas promissiones patrum : Gentes autem super misericordia honorare Deum, sicut scriptum est : Propterea confitebor tibi in Gentibus Domine, et nomini tuo cantabo. Et iterum dicit : Laetamini Gentes cum plebe ejus. Et iterum : Laudate omnes Gentes Dominum : et magnificate eum omnes populi.

¶ In columbæ specie Spiritus sanctus visus est, paterna vox audita est : * Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui. †. Cæli aperti sunt super eum, et vox Patris intonuit. Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui.

LECTIO III.

Et rursus Isaias ait : Erit radix Jesse, et qui exurget regere Gentes, in eum Gentes sperabunt. Deus autem spei repleat vos omni gaudio et pace in credendo : ut abundetis in spe, et virtute Spiritus sancti. Certus sum autem, fratres mei, et ego ipse de vobis, quoniam et ipsi pleni estis dilectione, repleti omni scientia, ita ut possitis alterutrum monere. Audacius autem scripsi vobis, fratres, ex parte, tamquam in memoriam vos reducens : propter gratiam, quæ data est mihi a Deo, ut sim minister Christi Jesu in Gentibus, sanctificans Evangelium Dei, ut fiat oblatio Gentium

accepta, et sanctificata in Spiritu sancto.

¶. Reges Tharsis et insule, p. 287.

IN II NOCTURNO.

Sermo sancti Fulgentii
Episcopi.

LECTIO IV.

Ex Serm. 5. qui est de Epiph.
sub initium

IPSE Deus, qui sibi in veteri Testamento primitias offerri mandavit, homo natus, Gentium primitias suo cultui dedicavit : Pastores fuerunt primitiæ Judæorum : Magi facti sunt primitiæ Gentium. Illi de proximo adducti, isti de longinquo redacti. Ubi est, inquirunt, qui natus est Rex Judæorum ? De Herode rege Judæorum filii jam fuerant nati. Archelaus natus est in palatio. Christus in diversorio. Archelaus natus, est in lecto argenteo positus ; Christus autem natus, in præsepio est brevissimo collocatus : et tamen ille natus in palatio contemnitur, iste natus in diversorio queritur : ille a Magis nullatenus nominatur, iste inventus suppliciter adoratur.

¶. Illuminare, illuminare Jerusalelem, quia venit lux tua. * Et gloria Domini super te orta est. †. Et ambulabunt Gentes in lumine tuo, et reges in splendore ortus tui. Et gloria Domini.

LECTIO V.

Quis est iste Rex Judæorum ? Pauper et dives, humilis

et sublimis. (Judæorum, parvulus, ad parvus in prælo in celo : vilius in stellis sic turbatis Herodes qui natus est, pugnando superando mirabilis. Nec ideo natus erat, sed ut fideliter credam non ut pugnet triumphet occidat. ¶. Omnes de aurum et thus laudem Dominum. * Alleluia. †. Reges insule munerantur Arabum et Sabæ. cent. Alleluia.

LECTIO VI.

Puer iste, qui dicitur Rex idem creator est Angelorum. Quia times infantiam magis timere debet quam judicantis. timere regni tui sed time infidelitatis maximum damnum inquit, et renuntio ego veniens ad te caliditas ficta, o nequa menta ! Sanguis quem crudeliter estatur quid de iusti.

¶. Magi veniunt

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 2.

CUM natus esset Jesus in
Bethlehem Juda in diebus
Herodis regis, ecce Magi ab
Oriente venerunt Jerosoly-
mam, dicentes : Ubi est qui
natus est rex Judæorum? Et
reliqua.

Homilia sancti Ambrosii
Episcopi.

Lib. 2. in Luc. cap. 2. post
initium.

QUÆ sunt ista veræ fidei mû-
nera? Aurum Regi, thus
Deo, myrrha defuncto. Aliud
enim Regis insigne, aliud divi-
næ sacramentum potestatis,
aliud honor est sepulturæ,
quæ non corrumpat corpus
mórtui, sed resêrvet. Nos quo-
que, qui hæc audimus, et légi-
mus, de thesauris nostris tá-
lia, fratres, mûnera proferá-
mus. Habemus enim thesau-
rum in vasis fictilibus. Si igitur
in te ipso, quod es, non ex te
debes æstimáre, sed ex Chri-
sto : quanto magis in Christo
non tua debes æstimáre, sed
Christi?

¶ Stella, quam viderant
Magi in Oriente, antecedebat
eos, donec venirent ad locum,
ubi puer erat. * Vidéntes au-
tem eam, gavisí sunt gáudio
magno. †. Et intrántes do-
mum, invenérunt púerum cum
Maria matre ejus, et proci-
déntes adoravérunt eum. Vi-
déntes autem eam.

et sublimis. Quis est iste Rex
Judæorum, qui portátur ut
párvulus, adorátur ut Deus?
parvus in præsepío, imménsus
in cælo : vilis in pannis, præ-
tiosus in stellis. Quid est quod
sic turbáris Heródes? Rex iste,
qui natus ést, non venit reges
pugnando superáre, sed mo-
riéndó mirabiliter subjugáre.
Nec ideo natus est, ut tibi suc-
cedat, sed ut in eum mundus
fideliter credat. Venit ergo,
non ut pugnet vivus, sed ut
triúmphet occisus.

¶ Omnes de Saba vénient,
aurum et thus deferéntes, et
laudem Dómino annuntián-
tes. * Allelúia, allelúia, alle-
lúia. †. Reges Tharsis, et in-
solæ mûnera ófferent, reges
Arabum et Saba dona addú-
cent. Allelúia.

LECTIO VI.

PUER iste, qui nunc a Magis
dicitur Rex Judæorum,
idem créator ést, et Dóminus
Angelórum. Quapropter ejus
times infántiam nascéntis, ma-
gis timére debes omnipotén-
tiam judicántis. Noli eum ti-
mére regni tui successórem,
sed time infidelitátis tuæ ju-
stissimum damnatórem. Ite,
inquit, et renuntiáte mihi, ut
et ego véniens adórem eum. O
calliditas ficta, ó incredúlitas
impia, ó nequitia fraudu-
lenta! Sanguis innocentium,
quem crudéliter effudisti, at-
téstatur quid de hoc púero vo-
luisti.

¶ Magi véniunt, p. 201.

LECTIO VIII.

ERGOMagi de thesauris suis offerunt mûnera. Vultis scire quam bonum mûritum habéant? Stella ab his videtur; et ubi Herôdes est, non videtur: ubi Christus est, rursus videtur, et viam demonstrat! Ergo stella hæc via est, et via Christus: quia secundum incarnationis mysterium, Christus est stella. Orietur enim stella ex Jacob, et exurgit homo ex Israel. Denique ubi Christus, et stella est. Ipse enim est stella splendida, et matutina. Sua igitur ipse luce se signat.

ñ. Videntes stellam Magi, gavisunt gaudio magno, * Et intrantes domum, invenerunt puerum cum Maria matre eius, et procidentes adoraverunt eum: * Et apertis thesauris suis obtulerunt ei mûnera: aurum, thus, et myrrham. ÿ. Stella quam viderant Magi in Oriente, antecederat eos, usque dum veniens staret supra, ubi erat puer. Et intrantes. Glória Patri. Et apertis.

LECTIO IX.

ACCIPE aliud documentum. Alia venerunt via Magi, alia redeunt: qui enim Christum viderant, Christum intellexerant, meliores utique, quam venerant, revertuntur. Duæ quippe sunt viæ: una, quæ ducit ad interitum: alia quæ ducit ad regnum. Illa peccatorum est, quæ ducit ad Herodem, hæc Christus est, quæ

reditur ad patriam. Hic enim temporalis est incolatus, sicut scriptum est: Multum incola facta est anima mea.

Te Deum laudamus, p. 16.

Ad Bened. Ant. t. 8. Venient ad te, * qui detrahebant tibi, et adorabunt vestigia pedum tuorum.

Ad Magnif. Ant. t. 2. Admoniti Magi * in somnis per aliam viam reversi sunt in regionem suam.

SABBATO

INFRA OCTAVAM EPIPHANIE.

AD VESPERAS.

CAPITULUM. Rom. 12.

FRATRES, Obsecro vos per misericordiam Dei, ut exhibeatis corpora vestra hostiam viventem, sanctam, Deo placentem, rationabile obsequium vestrum.

Hymnus, Crudelis Herôdes, p. 284.

ÿ. Reges Tharsis, p. 284.

Ad Magnif. Ant. t. 2. Remansit puer Jesus * in Jerusalem, et non cognoverunt parentes ejus, existimantes illum esse in comitatu: et requirébant eum inter cognatos et notos.

ORATIO.

VOTA, quæsumus Domine. supplicantis populi cælesti pietate proséquere: ut et quæ agenda sunt, videant, et adimplenda, quæ viderint, convalêscant. Per Dóminum.

Deinde fit Commemoratio Epiphaniæ per Antiphonam quæ occurrit secundum ordinem

non dierum

ÿ. Omnes

alleluia. ñ. A

ferentes, alle

Nisi dicat

de Saba venie

pur.

ÿ. Adorate

ñ. Omnes An

loia.

Or.

Dñs, qui ho

génitum

stella duce rev

propitius; ut q

cognovimus, us

plandam spœie

dinâ perducâm

dem Dóminum.

DOMINI

INFRA OCTAVAM

Totum Officiu

Epiphania præ

Capitula, Antiph

dictus, et ad

Orationem.

In I Nocturno

stola prima ad C

inferius post Oct

p. 320, et legitur

bus diebus. Le

quæ aliquando

Epistola ad Roma

retermittuntur.

Quando Epiph

onica venerit,

menti fit Officiu

ica, et Feria vi

capitula de Dom

commemoratione C

In I Nocturno l

ones de Epistola

ut infra: Ep

Hiemalis.

non dierum infra Octavam.

† Omnes de Saba venient, alleluia. R. Aurum et thus deferentes, alleluia.

Nisi dicta sit Ant. Omnes de Saba venient, tunc enim legitur.

† Adorate Deum, alleluia. R. Omnes Angeli ejus, alleluia.

ORATIO.

Deus, qui hodierna die Unigenitum tuum Gentibus stella duce revelasti: concede propitius; ut qui jam te ex fide cognovimus, usque ad contemplandam speciem tue celsitudinis perducamur. Per eundem Dominum.

DOMINICA

INFRA OCTAVAM EPIPHANIE.

Totum Officium dicitur de Epiphania præter Lectiones, Capitula, Antiphonas ad Benedictus, et ad Magnificat, et Orationem.

In I Nocturno ponitur Epistola prima ad Corinthios quæ inferius post Octavam habetur, p. 320, et legitur de ea sequentibus diebus. Lectiones vero, quæ aliquando supersunt de Epistola ad Romanos, eo anno prætermittuntur.

Quando Epiphania in Dominica venerit, Sabbato sequenti fit Officium de Dominica, et Feria VI Vesperæ a Capitulo de Dominica cum commemoratione Octavæ.

In I Nocturno leguntur Lectiones de Epistola ad Romanos, et infra: Epistola vero Hiemalis.

ad Corinthios tunc ponitur ipsa die Dominica in Officio Octavæ.

IN I NOCTURNO.

De Epistola ad Romanos.

LECTIO I. Cap. 16.

COMMEMENDO autem vobis Phœben sororem nostram, quæ est in ministerio Ecclesiæ, quæ est in Cenchris: ut eam suscipiatis in Domino digne Sanctis, et assistatis ei in quocumque negotio vestri indigerit: etenim ipsa quoque assistit multis, et mihi ipsi. Salutate Priscam et Aquilam adiutores meos in Christo Jesu (qui pro anima mea suas cervices supposuerunt: quibus non solum ego gratias ago, sed et cunctæ Ecclesiæ Gentium), et domesticam Ecclesiam eorum. R. Hodie in Jordane baptizato Domino aperti sunt cœli, et sicut columba super eum Spiritus mansit, et vox Patris intonuit: * Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui. † Descendit Spiritus sanctus corporali specie sicut columba in ipsum, et vox de cœlo facta est. Hic est.

LECTIO II.

ROGO autem, vos fratres, ut observetis eos, qui dissensiones et offendicula præter doctrinam, quam vos didicistis, faciunt, et declinate ab illis. Hujuscemodi enim Christo Domino nostro non serviunt, sed suo ventri: et per dulces sermones, et benedi-

ctiões sedúcunt corda innocentium. Vestra enim obediētia in omnem locum divulgata est. Gáudeo igitur in vobis : sed volo vos sapiētes esse in bono, et simplices in malo.

℞. In columbæ spēcie Spiritus sanctus visus est, patrēna vox audita est : * Hic est Filius meus dilēctus, in quo mihi bene complācui. ⁊. Celi apērti sunt super eum, et vox Patris intōnuuit. Hic est Filius.

LECTIO III.

SALUTAT vos Timótheus adiutor meus, et Lúcius, et Jason, et Sosipater cognāti mei. Salúto vos ego Tértius, qui scripsi Epistolam, in Dómino. Salútat vos Caius hospes meus, et univérſa Ecclēsia. Salútat vos Erástus arcáriuſ civitatís, et Quartus, frater. Grátia Dómini nostri Jesu Christi cum omnibus vobis, Amen.

℞. Reges Tharsis, p. 287.

IN II NOCTURNO.

Sermo sancti Leónis Papæ.

LECTIO IV.

Serm. 4. de Epiphania.

IUSTUM et rationábile, dilectissimi, veræ pietátis obsequium est, in diēbus qui divínæ ópera misericórdiæ protestántur, toto corde gaudere, et honorifice ea, quæ ad salutem nostram gesta sunt, celebráre, vocánte nos ad hanc devotiōnem ipsa recurrentium témporum lege, quæ nobis post diem, in quo cōetérnus Patri Filius Dei natus ex vírgine est, brevi intervállo Epi-

phaníæ intulit festum, ex apparitiōne Dómini consecrátum.

℞. Illumináre, illumináre Ierúsalem, quia venit lux tua, * Et glória Dómini super te orta est. ⁊. Et ambulábunt Gentes in lúmine tuo, et reges in splendóre ortus tui. Et glória.

LECTIO V.

IN quo fidei nostræ magnum præsidium providētia divína constituit : ut, dum solémni veneratione receditur adoráta in exórdiis suis Salvatóris infántia, per ipsa originália documenta probaretur veri hómīnis in Christo orta nátura. Hoc enim est, quod justificat ímpios : hoc est, quod ex peccatóribus facit sanctos, si in uno eodémque Dómino nostro Jesu Christo et vera Déitas, et vera credátur humanitas : Déitas, qua ante ómnia sæcula in forma Dei æquális est Patri : humanitas, qua novíssimis diēbus in forma servi unitus est hómīni.

℞. Omnes de Saba venient, aurum et thus deferētes, et laudem Dómino annuntiātes. * Allelúia, allelúia, allelúia. Reges Tharsis et insulæ múnera offerent, reges Arabum et Saba dona addúcent. Allelúia.

LECTIO VI.

AD roborándum ergo haud fidem, quæ contra omnes pronuntiabátur erróres, et magna gestum est divínæ potestatis consilii, ut gens in longin-

qua Oriens consistens, siderum annuntiata pueri, Israel esset peret. Novus apud Magos apparuit, et mos ita adorans implere sibi credens quod tanto

elo.

℞. Magi veni.

IN III

Lectio s

secún

LECTIO

cum factu

rum du

tibus illis Je

dum consue

consummati

redirent, re

in Ierúsalem

Homilia s

Ep

Lib. 2. in

i

A Duodeci

mus, De

disputatiōnis

enim prædic

gelizantium

tur. Nec otio

rum secundu

tum, qui se

ntique sapiē

tur et grátia,

peritur in te

indicio, quia

triumphalls il

sedē cōlesti, e

estum, ex ap-
ni consecra-

illuminare le-
enit lux tua, *
super te orta
labunt Gentes
, et reges in
tui. Et gloria:
O V.

stræ magnum
providentia di-
: ut, dum so-
one receditur
diis suis Salva-
per ipsa origi-
ta probaretur
Christo orta
nim est, quod
s : hoc est,
ribus facit san-
eodémque Do-
esu Christo et
vera credatur
eitas, qua ante
in forma Dei
ri : humanitas,
licibus in forma
homini.

Saba venient,
deferentes; et
no annuntián-
allelúia, alle-
Tharsis et insu-
rent, reges Ara-
lona addúcent.

TO VI.

um ergo hanc
e contra omne
e errores, et
est divini pro-
gens in longi-

qua Orientalis plagæ regione
consistens, quæ spectandorum
siderum arte pollebat, signum
nati pueri, qui supra omnem
Israel esset regnáturus, acci-
peret. Nova etenim claritas
apud Magos stellæ illustrioris
apparuit, et intuitum áni-
mos ita admiratione sui splen-
doris implévit, ut nequáquam
sibi crederent negligendum,
quod tanto nuntiabatur indi-
cio.

¶ Magi veniunt, p. 291.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii
secundum Lucam.

LECTIO VII. Cap. 2.

Cum factus esset Jesus annó-
rum duodecim; ascendén-
tibus illis Jerosólymam secún-
dum consuetudinem diéi festi,
consummatisque diebus, cum
redirent, remansit puer Jesus
in Jerúsalem. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrósii
Episcopi.

Lib. 2. in cap. 2. Lucæ,
in fine.

A DUODECIMO anno, ut légi-
mus, Dominicæ sumitur
disputatiónis exórdium. Hic
enim prædicandæ fidei evan-
gelizantium número debebátur.
Nec otiose immemor suó-
rum secundum carnem parén-
tum, qui secundum carnem
utique sapientia Dei implebátur
et grátia, post triduum re-
peritur in templo : ut esset
indicio, quia post triduum
triumphalls illius passiónis, in
cælesti, et honóre divino,

fidei nostræ se suscitátus of-
ferret, qui mórtuus credebá-
tur.

¶ Stella, quam viderant
Magi in Oriénte, antecedebat
eos donec venirent ad locum,
ubi puer erat. * Vidéntes au-
tem eam gavisi sunt gáudio
magno. ¶ Et intrántes do-
mum, invenérunt puerum cum
Maria matre ejus, et procidén-
tes adoravérunt eum. Vidéntes
autem.

LECTIO VIII.

Quin est quod me quære-
bátis? Duæ sunt in Christo
generatiónes : una est patérna,
matérna áltera. Patérna illa
divinior : matérna vero, quæ
in nostrum labórem usúmquo
descéndit. Et ideo quæ supra
naturam, supra ætátém, supra
consuetudinem fiunt, non hu-
mánis assignánda virtútibus,
sed divinis referénda sunt po-
testátibus. Alibi eum ad mi-
nistérium mater impéllit : hic
mater arguitur, quia adhuc
quæ humana sunt, éxigat. Sed
cum hic duodecim describátur
annórum, illic discipulos ha-
bére dicátur : vides matrem
didicisse a Filio, ne exigeret a
validióre ministérium, quæ
stupébat in junióre mirácu-
lum.

¶ Vidéntes stellam Magi,
gavisi sunt gáudio magno, *
Et intrántes domum, invené-
runt puerum cum Maria ma-
tre ejus, et procidéntes ado-
ravérunt eum : * Et apértis
thesáuris suis obtulérunt ei

múnera, aurum, thus, et myrrham. *ŷ.* Stella quam viderant Magi in Oriente, antecedebat eos, usque dum veniens staret supra, ubi erat puer. Et intrantes. Glória Patri. Et apértis.

LECTIO IX.

Et venit Náza-reth, et erat súbditus illis. Quid enim magister virtútis, nisi officium pietátis impléret? Et mirámur, si patri defert, qui súbditur matri? Non útique infirmitátis, sed pietátis ista subjeção est: attóllat licet sævis emissus látebris cóluber perfidiæ caput, et serpentínis évomat venéna pectoribus. Cum dicit se Filius missum, majórem hæreticus appéllat Patrem, ut imperfectum Filium dicat, qui potest habére majórem: ut aliénis auxiliis ásserat eum, qui mittitur, indigére. Numquid et humano egébat auxilio, ut matérno serviret império.

Te Deum laudámus, *p.* 16.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 2. Ante luciferum génitus * et ante sæcula Dóminus Salvátor noster hódie mundo apparuit.

Psalm. Dóminus regnávít, cum reliquis de Dominica, *p.* 17.

Ant. t. 1. f. Venit lumen tuum * Jerúsalem, et glória Dómini super te orta est: et ambulábunt Gentes in lumine tuo, allelúia.

Ant. t. 1. f. Apértis thesau-

ris suis * obtulérunt Magi Dómino aurum, thus, et myrrham, allelúia.

Ant. t. 4. Mária et flúmina * benedicite Dómino: hymnum dicite fontes Dómino, allelúia.

Ant. t. 7. f. Stella ista * sicut flamma corúscat, et Regem regum Deum demónstrat: Magi eam vidérunt, et magno Regi múnera obtulérunt.

CAPITULUM. *Rom.* 12.

Fratres, Obsecro vos per misericórdiam Dei, ut exhibeátis córpora vestra hóstiam vivéntem, sanctam, Deo placentem, rationábile obséquium vestrum.

Hymnus, O Sola magnárum, *p.* 295.

ŷ. Adoráte Deum, allelúia. *ñ.* Omnes Angeli ejus, allelúia.

Ad Bened. Ant. t. 2. Remánsit puer Jesus * in Jerúsalem, et non cognovérunt paréntes ejus, existimántes illum esse in comitátu: et requirebant eum inter cognátos et notos.

ORATIO.

Vota, quæsumus Dómine, supplicántis populi cælésti pietáte proséquere: ut et quæ agénda sunt, videant, et ad implénda, quæ viderint, convaléscant. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit Commemor. de Epiphania.

Ant. Hódie cælésti sponso juncta est Ecclésia, quóniam in Jordáne lavit Christus ejus crimina: currunt cum muné-

ribus Magi ad et ex aqua

tur convivæ,

ŷ. Omnes

allelúia. *ñ.* A

feréntes, alle

Oratio. De

ut *supra*, *p.*

AD T

Ant. Venit

Capitulum

ero vos, ut su

ñ. br. Reg

sulæ múnera

lúia, allelúia.

Arabum et S

cent. Allelúia.

Patri. Reges.

ŷ. Omnes d

allelúia. *ñ.* A

feréntes, allelú

AD S

Ant. Apértis

Capitulum

Dico enim p

data est m

sunt inter vos

pere, quam op

sápere ad sobr

ñ. br. Omne

nient, * Allelú

nes. *ŷ.* Aurum

réntes. Allelúia

ria Patri. Omne

ŷ. Adoráte I

lúia. *ñ.* In au

allelúia.

AD NO

Ant. Stella is

Capitulum.

Sicut enim in

multa mem

omnia autem

ribus Magi ad regales nuptias :
et ex aqua factò vino, lætân-
tur convivæ, allelúia.

Ÿ. Omnes de Saba vénient,
allelúia. R. Aurum et thus de-
ferentes, allelúia.

Oratio. Deus, qui hodierna,
ut *supra*, p. 313.

AD TERTIAM.

Ant. Venit lumen tuum.

Capitulum. Fratres, Obse-
cro vos, ut *supra*.

R. br. Reges Tharsis et ín-
sule múnera offerent, * Alle-
lúia, allelúia. Reges. Ÿ. Reges
Arabum et Saba dona addú-
cent. Allelúia, allelúia. Glória
Patri. Reges.

Ÿ. Omnes de Saba vénient,
allelúia. R. Aurum et thus de-
ferentes, allelúia.

AD SEXTAM.

Ant. Apértis thesauris suis.

CAPITULUM. Rom. 12.

Dico enim per grátiam quæ
data est mihi, ómnibus qui
sunt inter vos : Non plus sá-
pere, quam ópórtet sápere, sed
sápere ad sobrietátem.

R. br. Omnes de Saba vé-
nient, * Allelúia, allelúia. Om-
nes. Ÿ. Aurum et thus defe-
rentes, allelúia, allelúia. Gló-
ria Patri. Omnes.

Ÿ. Adoráte Dóminum, alle-
lúia. R. In aula sancta ejus,
allelúia.

AD NONAM.

Ant. Stella ista.

CAPITULUM. Rom. 12. b

Sicut enim in uno corpore
multa membra habémus,
omnia autem membra non

eúmdem actum habent : ita
multi unum corpus sumus in
Christo, singuli autem alter al-
térius membra ; in Christo
Jesu Dómino nostro.

R. br. Adoráte Dóminum, *
Allelúia, allelúia. Adoráte.
Ÿ. In aula sancta ejus. Alle-
lúia, allelúia. Glória Patri.
Adoráte.

Ÿ. Adoráte Deum, allelúia.
R. Omnes Angeli ejus, alle-
lúia.

AD VESPERAS.

Ant. Ante luciferum, cum
reliquis de Laudibus, p. 295.

Psal. Dixit Dóminus, cum
reliquis de Dominica, p. 123.

Capitulum. Fratres, Obse-
cro vos, ut *supra*, ad Laudes.
Hymnus, Crudélis Heródes,
p. 284.

Ÿ. Reges Tharsis, p. 284.

Ad Magnif. *Ant. t.* 8. Fili,
quid fecisti nobis sic? ego et
pater tuus doléntes quærebá-
mus te. Quid est quod me quæ-
rebátis? nesciebátis quia in iis,
quæ Patris mei sunt, ópórtet
me esse.

Oratio. Vota, quæsumus Dó-
mine, ut *supra*, ad Laudes.

*Et fit Commemoratio de Epi-
phania.*

Ant. Tribus miráculis orná-
tum diem sanctum cólimus :
hódie stella Magos duxit ad
præsépium : hódie vinum ex
aqua factum est ad nuptias :
hódie in Jordáne a Joánne
Christus baptizári vóluit, ut
salváret nos, allelúia.

Ÿ. Omnes de Saba vénient,

allelúia. *ŕ.* Aurum et thus deferentes, allelúia.

Oratio, Deus, qui hodierna, ut supra, p. 313.

Si Octava Epiphaniæ venerit in Dominica, nihil fit de Dominica in ipsa die Octava, sed tantum in primis Vesperis diei Octavæ fit Commemoratio pro secundis Vesperis Dominicæ infra Octavam, de qua celebratum est Officium eo die.

Ant. Fili quid fecisti, p. 317.

ŕ. Omnes de Saba, ut supra:

Qui Versus etiam dicitur, quando Octava Epiphaniæ venerit in Feria secunda, pro Commemoratione Dominicæ in primis Vesperis diei Octavæ.

IN DIE OCTAVA

EPIPHANIE.

Duplex.

In primis Vesperis omnia dicuntur sicut in primis Vesperis Epiphaniæ, p. 284, excepta Oratione, quæ dicitur ut sequitur.

ORATIO.

DEUS, cujus Unigenitus in substantia nostræ carnis apparuit : præsta quæsumus, ut per eum, quem similem nobis foris agnovimus, intus reformari mereamur. Qui tecum vivit et regnat, in unitate Spiritus sancti Deus.

AD MATUTINUM.

Invitatorium, Hymnus et Psalmi ut infra Octavam : cætera dicuntur sicut in die Epiphaniæ, præter Lectiones.

In I Nocturno leguntur Lectiones de Epistola prima ad

Corinthios, quæ occurrunt secundum superiorem Rubricam, p. 313.

IN II NOCTURNO.

Sermo S. Gregórii Nazianzeni.

LECTIO IV.

Oratione in sancta lumina.

NON possum cohibere lætitiæ voluptatem, sed mente extollor, et afficior; et propriæ pusillitatis oblitus, officium magni Joánnis, immo potius famulatum subire contendo, ac gèstio : et licet non sim præcursor, de eremo tamen venio. Christus ergo illuminatur, immo potius fulgore suo nos illuminat : Christus baptizatur, simul et nos descendamus : ut cum ipso pariter ascendamus.

ŕ. Illuminare, illuminare Jérusalem, quia venit lux tua, * Et glória Dómini super te orta est. *ŕ.* Et ambulabunt Gentes in lumine tuo, et reges in splendore ortus tui. Et glória.

LECTIO V.

JOANNES baptizat, et accedit Jesus, sanctificans quidem et ipsum qui baptizat, præcipue tamen, ut et veterem Adam sepeliat in aquis, et ante omnia, ut per hæc sanctificetur aquæ Jordánis : ut sicut erat spiritus et caro, ita et his, qui baptizandi erant, in spiritu et aqua sanctificationis successio traderetur. Non suscipit Baptista, conténdit Jesus. Ego, inquit, opus habeo a te baptizari. Lucerna dicit

ad Solem, Verbum.

ŕ. Omne aurum et laudem Ihesus, * Allelúia. *ŕ.* Reges læ múnerebum et Sa Allelúia, a

ASCENDIT cum quod sum educe dum : et v lum, sed a nobis post ille conclus gládio para sus. Spiritu nium perhi que sibi ip celo testim inde enim unonium per *ŕ.* Magi v

IN III

Lectio sa secundu

LECTIO V.

In illo témp nes Jesum et ait : Ecce qui tollit pec reliqua.

Homilia sa

Ep

Tractatu 6

ma

ANTEQUAM

ut baptiza

Jordáne, nóve

cibus; ubi ait

ad Solem, et vox loquitur ad Verbum.

¶ Omnes de Saba venient, aurum et thus deferentes, et laudem Dómino annuntiántes, * Allelúia, allelúia, allelúia. ¶ Reges Tharsis, et insula múnera offerent, reges Arabum et Saba dona addúcent. Allelúia, allelúia, allelúia.

LECTIO VI.

ASCENDIT Jesus de aqua, secum quodámodo demersum edúcens et elevans mundum : et vidit non dividi cælum, sed aperiri ; quod sibi ac nobis post se aliquándo Adam ille conclúserat, sicut et igneo gládio paradísus fúerat conclúsus. Spiritus sanctus testimónium pérhibet : similia namque sibi ipsa concúrrunt. De cælo testimónium defértur : inde enim erat ille, cui testimónium pérhibétur.

¶ Magi veniunt, p. 291.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Joánnem.

LECTIO VII. *Cap. I. d*

In illo témpore : Vidit Joánnes Jesum veniéntem ad se, et ait : Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccátum mundi. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tractatu 6. in Joan. ante medium.

ANTEQUAM veniret Dóminus ut baptizáretur a Joánnem in Jordáne, nóverat eum illis vó-
cibus ; ubi ait ; Tu ad me ve-

nis baptizári? Ego a te débco baptizári. Sed ecce Dóminum nóverat, nóverat Filium Dei. Unde probámus quod jam nóverat, quia ipse baptizáret in Spiritu sancto? Antequam veniret ad flúvium, cum multi ad Joánnem cúrrerent baptizári, ait illis : Ego quidem baptizo vos in aqua : qui autem post me venit, major me est : cujus non sum dignus corrigiam calceaménti sólvare : ipse vos baptizábit in Spiritu sancto et igni. Jam et hoc nóverat.

¶ Stella, quam viderant Magi in Oriénte, antecedebat eos, donec venirent ad locum, ubi puer erat. * Vidéntes autem eam, gavisí sunt gáudio magno. ¶ Et intrántes domum, invenérunt púerum cum Maria matre ejus, et procidéntes adoravérunt eum. Vidéntes autem.

LECTIO VIII.

QUID ergo per colúmbam dicit, ne mendax póstea inveniátur (quod avértat a nobis Deus opinári) nisi quamdám proprietátem in Christo talem futúram, ut quamvis multi ministri baptizatúri essent, sive justí, sive injústi, non tribuerétur sanctitas baptismi, nisi illi, super quem descendit colúmba, de quo dictum est : Hic est qui baptizat in Spiritu sancto, Petrus baptizet, hic est qui baptizat : Paulus baptizet, hic est qui baptizat ; Judas baptizet, hic est qui

baptizat. Nam si pro diversitate meritorum baptismum sanctum est : quia diversa sunt merita, diversa erunt baptismata ; et tanto quisque aliquid melius putatur accipere, quanto a meliore videtur accepisse.

¶ Videntes stellam Magi, gavisus sunt gaudio magno, * Et intrantes domum, invenerunt puerum cum Maria matre ejus, et procidentes adoraverunt eum : * Et apertis thesauris suis obtulerunt ei munera : aurum, thus, et myrrham. ¶ Stella, quam viderant Magi in Oriente, antecesserat eos, usque dum veniens staret supra, ubi erat puer. Et intrantes. Gloria Patri. Et apertis.

LECTIO IX.

Ipsi sancti (intelligite fratres) boni pertinentes ad columbam, pertinentes ad sortem civitatis illius Jerusalem, ipsi boni in Ecclesia, de quibus dicit Apostolus : Novit Dominus qui sunt ejus, diversarum gratiarum sunt, non omnes paria merita habent. Sunt alii aliis sanctiores, sunt alii aliis meliores. Quare ergo si unus ab illo, verbi gratia, justo, sancto baptizetur, alius ab alio inferioris meriti apud Deum, inferioris gradus, inferioris continentiae, inferioris vitae : unum tamen et par et aequale est quod acceperunt, nisi quia hic est, qui baptizat ?

Te Deum laudamus, p. 16.

Ad Laudes, et per Horas, et ad Vesperas, omnia dicuntur sicut in die Epiphaniae, excepta Oratione, quae est, Deus cujus Unigenitus, p. 318.

Si Octava Epiphaniae venerit in Sabbato, in II Vesperis Octavae fit Commem. Dominicae II post Epiphaniam. Quando autem Septuagesima venerit in I Dominica post Octavam Epiphaniae, tunc in primo Sabbato post Octav., non impedito Festo novem Lectionum, aliquin prima die post Octavam, fiat Officium de Feria, in qua ponuntur Responsoria I Nocturni Dominicae II post Epiphani., et tres Lectiones leguntur de Homilia ejusdem Dominicae, cum ejus Antiphona ad Benedictus, et Oratione. Festum vero Semiduplex in ea occurrens transfertur in primam diem similiter non impeditam.

DOMINICA PRIMA

POST EPIPHANIAM,

Quae est infra Octavam.

In I Nocturno legitur Epistola prima ad Corinthios secundum superiorem Rubricam, p. 313.

Incipit Epistola prima beati Pauli Apostoli ad Corinthios.

LECTIO I. Cap. 1.

PAULUS vocatus Apostolus Jesu Christi per voluntatem Dei, et Sósthene frater, Ecclesiae Dei, quae est Corinthi, sanctificatis in Christo Jesu, vocatis sanctis, cum omnibus qui invocant nomen Do-

mini nostri omni loco ipse Gratia vobis in Christo.

¶ Hodie in domino et sicut colui Spiritus mansuetudinis intonuit : * Hic dilectus, in complacui. ¶ Iste sanctus sicut columba vox de caelo Filius.

LECTIO II.

GRATIAS ago pro vobis quae data est vobis in Jesu : quod in facti estis in verbo, et in obo sicut testimonium firmatum est in vobis nihil vobis despectantibus remini nostri Jesu et confirmabit inem sine criminentus Dominus Christi. Fidelem quem vocati estis filii ejus Jesu nostri.

¶ In columbae sanctus visus vox audita est Filius meus dilectus mihi bene compertus sunt super Patris intonuit. Iste meus dilectus

mini nostri Jesu Christi, in omni loco ipsorum, et nostro. Grátia vobis et pax a Deo Patre nostro, et Dómino Jesu Christo.

¶ Hódie in Jordáne baptizato Dómino apérti sunt cœli, et sicut colúmba super eum Spiritus mansit, et vox Patris intónuit : * Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi bene complácu. ¶ Descéndit Spiritus sanctus corporáli spécie sicut colúmba in ipsum, et vox de cœlo facta est. Hic est Filius.

LECTIO II.

GRATIAS ago Deo meo semper pro vobis in grátia Dei, quæ data est vobis in Christo Jesu : quod in ómnibus divites facti estis in illo, in omni verbo, et in omni sciéntia : sicut testimónium Christi confirmátum est in vobis : ita ut nihil vobis desit in ulla grátia, expectántibus revelatióem Dómini nostri Jesu Christi, qui et confirmábit vos usque in finem sine crimine, in die adventus Dómini nostri Jesu Christi. Fidélis Deus, per quem vocáti estis in societatem Filii ejus Jesu Christi Dómini nostri.

¶ In colúmbæ spécie Spiritus sanctus visus est, patérna vox audita est : * Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi bene complácu. ¶ Cœli apérti sunt super eum, et vox Patris intónuit. Hic est Filius meus dilectus.

LECTIO III.

OBSECO autem vos, fratres, per nomen Dómini nostri Jesu Christi, ut idipsum dicatis omnes, et non sint in vobis schismata : sitis autem perfecti in eódem sensu, et in eadem senténtia. Significátum est enim mihi de vobis, fratres mei, ab iis qui sunt Chloes, quia contentiões sunt inter vos. Hoc autem dico, quod unusquisque vestrum dicit : Ego quidem sum Pauli : ego autem Apólo : ego vero Cephæ : ego autem Christi. Divisus est Christus? Numquid Paulus crucifixus est pro vobis? aut in nómine Pauli baptizáti estis?

¶ Reges Tharsis, p. 287.

In II et III Nocturno leguntur Lectiones Dominicæ infra Octavam, p. 314.

Si vero dies Octava venerit in Dominica, dicuntur de die Octava, p. 318.

FERIA SECUNDA.

De Epistola prima ad Corinthios.

LECTIO I. Cap. 2.

ET ego, cum venissem ad vos, fratres, veni non in sublimitate sermónis, aut sapientiæ, annúntians vobis testimónium Christi. Non enim judicávi me scire aliquid inter vos, nisi Jesum Christum, et hunc crucifixum. Et ego in infirmitate, et timóre, et tremóre multo fui apud vos : et sermo meus, et prædicatio mea non in persuasibilibus

humánæ sapiéntiæ verbis, sed in ostensióne spiritus, et virtútis : ut fides vestra non sit in sapiéntia hóminum, sed in virtúte Dei.

LECTIO II.

SAPIENTIAM autem loquimur inter perfectos : sapiéntiam vero non hujus sæculi, neque principum hujus sæculi, qui destruuntur : sed loquimur Dei sapiéntiam in mystério, quæ abscondita est, quam prædestinavit Deus ante sæcula in glóriam nostram, quam nemo principum hujus sæculi cognóvit : si enim cognovissent, nunquam Dóminum glóriæ crucifixissent. Sed sicut scriptum est : Quod óculus non vidit, nec auris audivit, nec in cor hóminis ascendit, quæ præparavit Deus iis qui diligunt illum.

LECTIO III.

NOBIS autem revelávit Deus, per Spiritum suum : Spiritus enim ómnia scrutátur, étiam profunda Dei. Quis enim hóminum scit quæ sunt hóminis, nisi spiritus hóminis, qui in ipso est? ita et quæ Dei sunt, nemo cognóvit, nisi Spiritus Dei. Nos autem non spiritum hujus mundi accépi-mus, sed Spiritum, qui ex Deo est, ut sciámus quæ a Deo donáta sunt nobis : quæ et loquimur non in doctis humánæ sapiéntiæ verbis, sed in doctrina Spiritus, spiri-tualibus spiri-tuália compa-rantes.

FERIA TERTIA.

De Epistola prima ad Corinthios.

LECTIO I. Cap. 5.

OMNINO auditur inter vos fornicatio, et talis fornicatio, qualis nec inter Gentes, ita ut uxórem patris sui áliquis habeat. Et vos infláti estis : et non magis luctum habuistis, ut tollátur de médio vestrum qui hoc opus fecit. Ego quidem absens corpore, præsens autem spiritu, jam judicávi ut præsens, eum qui sic operátus est, in nómine Dómini nostri Jesu Christi, congregátis vobis et meo spiritu, cum virtúte Dómini nostri Jesu, trádere hujusmodi satánæ in intéritum carnis, ut spiritus salvus sit in die Dómini nostri Jesu Christi.

LECTIO II.

NOV est bona gloriatio vestra. Nescitis quia módicum fermentum totam massam corrumpit? Expurgáte vetus fermentum, ut sitis nova conspersio, sicut estis ázymi. Etenim Pascha nostrum immolatus est Christus. Itaque epulémur, non in fermento vétéri, neque in fermento malitiæ, et nequitiae : sed in ázymis sinceritatis, et veritátis.

LECTIO III.

SCRIPSI vobis in epistola : Ne commisceámini fornicáriis. Non útique fornicáriis hujus mundi, aut aváris, aut rapacibus, aut idólis serviéntibus : alióquin debuerátis de hoc

mundo exiit scripsi vobis si is, qui fornicátor autem serviens, aut ebriósus, aut iusmodi nec

FERIA

De Epistola Corinthios.

LECTIO

AUDET aliquis : A bens negat alterum, judicet quos, et non. An nescitis, quod hoc mundo judicet in vobis judicet indigni estis judicetis? Ne angelos judicet magis sæcula igitur judicet contemptibiles Ecclesia, illos judicandum. A vestram dico : ter vos sapiens possit judicare suum? sed fra-judicio conténdit infidéles?

LECTIO

JAM quidem ostendit in vobis habetis inter vos magis injuriam non magis fraudat. Sed vos injuri fraudatis : et An nescitis quia Dei non possit errare : neque

mundo exiisse. Nunc autem scripsi vobis non commisceri : si is, qui frater nominatur, est fornicator aut avarus, aut idolis serviens, aut malèdicus, aut ebriosus, aut rapax : cum hujusmodi nec cibum sumere.

FERIA QUARTA.

De Epistola prima ad Corinthios.

LECTIO I. Cap. 6.

AUT aliquis vestrum habens negotium adversus alterum, judicari apud iniquos, et non apud sanctos? An nescitis, quoniam sancti de hoc mundo judicabunt? Et si in vobis judicabitur mundus, indigni estis qui de minimis judicetis? Nescitis quoniam angelos judicabimus, quanto magis secularia? Secularia igitur judicia si habueritis; contemptibiles, qui sunt in Ecclesia, illos constituite ad judicandum. Ad verecundiam vestram dico : Sic non est inter vos sapiens quisquam, qui possit judicare inter fratrem suum? sed frater cum fratre iudicio contendit : et hoc apud infideles?

LECTIO II.

IAM quidem omnino delictum est in vobis, quod judicia habetis inter vos. Quare non magis injuriam accipitis? quare non magis fraudem patimini? Sed vos injuriam facitis, et fraudatis : et hoc fratribus. An nescitis quia iniqui regnum Dei non possidebunt? Nolite errare : neque fornicarii, ne-

que idolis servièntes, neque adulteri, neque molles, neque masculorum concubitores, neque fures, neque avari, neque ebriosi, neque malèdici, neque rapaces, regnum Dei possidebunt. Et hæc quidam fuistis : sed abluti estis, sed sanctificati estis, sed justificati estis in nomine Domini nostri Jesu Christi, et in Spiritu Dei nostri.

LECTIO III.

OMNIA mihi licent, sed non omnia expediunt. Omnia mihi licent, sed ego sub nullius redigar potestate. Escaveutri, et venter escis : Deus autem et hunc et has destruet : corpus autem non fornicationi, sed Domino : et Dominus corpori. Deus vero et Dominum suscitavit : et nos suscitabit per virtutem suam. Nescitis quoniam corpora vestra membra sunt Christi? Tollens ergo membra Christi, faciam membra meretricis? Absit. An nescitis, quoniam qui adhæret meretrici, unum corpus efficitur? Erunt enim (inquit) duo in carne una. Qui autem adhæret Domino, unus spiritus est. Fugite fornicationem.

FERIA QUINTA.

De Epistola prima ad Corinthios.

LECTIO I. Cap. 7.

DE quibus autem scripsistis mihi : Bonum est homini mulierem non tingere : propter fornicationem autem unusquisque suam uxorem habeat,

et unaquæque suum virum habeat. Uxóri vir debitum reddat: similiter autem et uxor viro. Mulier sui corporis potestatem non habet, sed vir. Similiter autem et vir sui corporis potestatem non habet, sed mulier.

LECTIO II.

NOLITE fraudare invicem, nisi forte ex consensu ad tempus, ut vacetis orationi: et iterum revertimini in idipsum, ne tentet vos sathanas propter incontinentiam vestram. Hoc autem dico secundum indulgentiam, non secundum imperium. Volo enim omnes vos esse sicut meipsum: sed unusquisque proprium donum habet ex Deo, alius quidem sic, alius vero sic. Dico autem non nuptis, et viduis: bonum est illis si sic permaneant sicut et ego. Quod si non se continent, nubant. Melius est enim nubere, quam uri.

LECTIO III.

IIS autem, qui matrimonio juncti sunt, præcipio non ego, sed Dominus, uxorem a viro, non discedere: quod si discesserit, manere innuptam, aut viro suo reconciliari. Et vir uxorem non dimittat. Nam ceteris ego dico, non Dominus. Si quis frater uxorem habet infidelis, et hæc consentit habitare cum illo, non dimittat illam. Et si qua mulier fidelis habet virum infidelis, et hic consentit habitare cum illa, non dimittat virum. San-

ctificatus est enim vir infidelis per mulierem fidem, et sanctificata est mulier infidelis per virum fidem: alioquin filii vestri immundi essent, nunc autem sancti sunt.

FERIA SEXTA.

De Epistola prima ad Corinthios.

LECTIO I. Cap. 13.

Si linguis hominum loquar et Angelorum, charitatem autem non habeam; factus sum velut aes sonans, aut cymbalum tinniens. Et si habuero prophetiam, et noverim mysteria omnia, et omnem scientiam: et si habuero omnem fidem, ita ut montes transferam, charitatem autem non habuero, nihil sum. Et si distribuero in cibis pauperum omnes facultates meas, et si tradidero corpus meum ita ut ardeam, charitatem autem non habuero, nihil mihi prodest.

LECTIO II.

CHARITAS patiens est, benigna est: charitas non amollitur, non agit perperam, non inflatur, non est ambitiosa, non querit quæ sua sunt, non irritatur, non cogitat malum, non gaudet super iniquitate, congrædat autem veritati; omnia suffert, omnia credit; omnia sperat, omnia sustinet. Charitas numquam excidit: sive prophetiæ evacuabuntur, sive linguæ cessabunt, sive scientia destruetur. Ex parte enim cognoscimus, et ex parte prophetamus. Cum au-

tem vener
est, evacua
cst.

Cum essen
bar ut
ut parvulus
vulus. Quia
sum vir, e
parvuli. V
speculum in
autem facio
cognosco ex
cognoscam,
sum. Nunc
fides, spes,
major autem
ritas.

SA
De Epist
Co

LECTIO

De collecti
in sanct
Ecclesiis Gal
cite. Per un
quisque vest
uat, recorde
placuerit: ut
tunc collecta
tem præsens
haveritis pe
mittam perfe
tram in Jerús
gnum fuerit
cum ibunt.

LE

VENIAM au
Macedon
nam Macedon
Apud vos au
nebo, vel eti
vos me dedu

Hemali:

n vir infidelis
élem, et san-
lier infidelis-
m : alióquin
úndi essent,
ti sunt.

EXTA.

prima ad
ios.

Cap. 13.

inum loquar
n, charitátem
eam; factus
ans, aut cym-
Et si habúero
nóverim my-
omnem scien-
úero omnem
ontes transfe-
autem non
sum. Et si
bos páuperum
s meas, et si
meum ita ut
em autem non
ihi prodest.

o II.

ns est, beni-
tas non æmu-
éperam, non
est ambiósa,
sua sunt, non
gitat malum,
per iniquitáte,
n veritáti; om-
ia credit; om-
nia sústinet.
iam excidit:
evacuábuntur,
sábunt, sive
tur. Ex parte
mus, et ei
nus. Cum, ar

tem venerit quod perfectum
est, evacuabitur quod ex parte
est.

LECTIO III.

Cum essem párvulus, loqué-
bar ut párvulus, sapiébam
ut párvulus, cogitábam ut pár-
vulus. Quando autem factus
sum vir, evacuávi quæ erant
párvuli. Vidémus nunc per
speculum in ænigmate : tunc
autem fácie ad fáciem. Nunc
cognósco ex parte : tunc autem
cognóscam, sicut et cognitus
sum. Nunc autem manent,
fides, spes, cháritas, tria hæc :
major autem horum est chá-
ritas.

SABBATO.

De Epístola prima ad
Corinthios.

LECTIO I. Cap. 16.

De collectis autem, quæ fiunt
in sanctos, sicut ordinávi
Ecclesiis Galátiae, ita et vos fá-
cite. Per unam sábbati unus-
quisque vestrum apud se sepó-
nat, recóndens quod ei bene
placuerit : ut non cum vénero,
tunc collectæ fiant. Cum au-
tem præsens fúero, quos pro-
baveritis per epistolas, hos
mittam perférre grátiam ves-
tram in Jerúsalem. Quod si di-
gnum fúerit ut et ego eam, me-
cum ibunt.

LECTIO II.

VENIAM autem ad vos, cum
Macedóniam pertransiero :
nam Macedóniam pertransibo.
Apuđ vos autem fórsitan ma-
nébo, vel étiam hiemábo : ut
vos me deducátis quocúmque
Hiemalis.

iero. Nolo enim vos modo in
transitu vidére : spero enim
me aliquántulum témporis ma-
nére apud vos, si Dóminus
permiserit. Permanébo autem
Ephesi usque ad Pentecósten.
Ostium enim mihi apértum est
magnum et évidens : et adver-
sarii multi.

LECTIO III.

Si autem venerit Timótheus,
vidéte ut sine timóre sit
apud vos : opus enim Dómini
operátur ; sicut et ego. Ne quis
ergo illum spernat : dedúcite
autem illum in pace, ut véniat
ad me : expécto enim illum
cum fratribus. De Apóllo au-
tem fratre vobis notum fácio,
quóniam multum rogávi eum,
ut veniret ad vos cum fratri-
bus : et útique non fuit volún-
tas, ut nunc veniret : véniet
autem cum ei vácuum fúerit.
Vigiláte, state in fide, viriliter
ágite, et confortámini. Omnia
vestra in charitáte fiant.

SABBATO PRIMO

POST OCTAVAM EPIPHANIE.
AD VESPERAS.

*Omnia, præter Orationem,
ut in Psalterio, p. 141. Quod
servatur in aliis Sabbatis us-
que ad Septuagesimam.*

ORATIO.

OMNIPOTENS sempitérne Deus,
qui celéstia simul et ter-
réna moderáris : supplicatio-
nes pópuli tui cleménter ex-
áudi, et pacem tuam nostris
concède témporibus. Per Dó-
minum.

Deinde sunt Commemoratio-

nes ibidem posita ut in Psalterio, p. 144.

DOMINICA II

POST EPIPHANIAM.

Omnia ut in Psalterio, præter ea, quæ hic sunt propria.

IN I NOCTURNO.

Incipit Epistola secunda beati Pauli Apostoli ad Corinthios.

LECTIO I. Cap. 1.

PAULUS Apostolus Jesu Christi per voluntatem Dei, et Timotheus frater Ecclesiæ Dei quæ est Corinthi, cum omnibus sanctis qui sunt in universa Achæia. Grátia vobis et pax a Deo Patre nostro, et Dómino Jesu Christo. Benedictus Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiæ, et Deus totius consolatiónis, qui consolatur nos in omni tribulatióne nostra: ut possimus et ipsi consolari eos, qui in omni pressúra sunt, per exhortationem qua exhortamur et ipsi a Deo. Quóniam sicut abundans passiones Christi in nobis, ita per Christum abundat consolatio nostra.

¶ Dómine, ne in ira tua arguas me, neque in furóre tuo corripas me: * Miserere mei Dómine, quóniam infirmus sum. ¶ Timor et tremor venerunt super me, et contexerunt me tenebræ. Miserere mei.

LECTIO II.

SIVE autem tribulamur pro vestra exhortatióne et salute, sive consolamur pro vestra consolatióne, sive exhor-

tamur pro vestra exhortatióne et salute, quæ operatur tolerantiam earúndem passionum, quas et nos patimur: ut vestra nostra firma sit pro nobis scientes, quod sicut socii passionum estis, sic eritis et consolatiónis.

¶ Deus, qui sedes super thronum, et iudicas æquitatem, esto refúgium pauperum in tribulatióne: * Quia tu solus laborem et dolorem consideras. ¶ Tibi enim derelictus est pauper, pupillo tu eris adiutor. Quia.

LECTIO III.

NON enim volumus ignorare vos, fratres, de tribulatióne nostra, quæ facta est in Asia, quóniam supra modum gravati sumus, supra virtutem, ita ut tæderet nos etiam vivere. Sed ipsi in nobismet ipsis responsum mortis habuimus, ut non simus fidentes in nobis, sed in Deo, qui suscitavit mortuos: qui de tantis periculis nos eripuit, et eruit: in quibus speramus, quóniam et nos eripiet, adiuvantibus et vobis in oratióne pro nobis: ut ex multorum personis, ejus, quæ in nobis est donatiónis, per multos grátia agantur pro nobis.

¶ A dextris est mihi Dóminus, ne commovear: * Propter hoc dilatatum est cor meum, et exultavit lingua mea. ¶ Dóminus pars hereditatis meæ, et calicis mei. Propter. Glória Patri. Propter.

IN II
Sermo s

Ch

LE

Ex præfatio
beati

BEATI Pauli
ctionem

scólto, per
singulas bis,
quater, quotie
rum Mátyrum
bramus, gaud
illa spiritali p
citor, ac desi
vocem mihi

scens, et fere
sum intuéri,
audire videor.

leo et moléste f

hunc non omne

cognoscunt: v

nonnulli ignora

stolorum quide

rum plane sci

non imperitia f

volint beati huj

assidue in mani

¶. Notas mihi

vias vitæ: * Adin

titia cum vultu

tionem in dextera

finem. ¶. Tu es

hereditatem me

implebis.

LECTIO

Nunc enim nos

si quid scimus

bonitate atque a

mus: sed quod e

rum impense affe

ctione nunquam

quidem qui am

IN II NOCTURNO.

Sermo sancti Joannis
Chrysostomi.

LECTIO IV.

*Ea præfatione in Epistolas
beati Pauli.*

BEATI Pauli Epistolarum lectionem dum assidue ausculto, perque hebdomadas singulas bis, sæpe, et ter, et quater, quotiescunque sanctorum Martyrum memorias celebramus, gaudio exulto, tuba illa spiritali perfruens, et excitator, ac desiderio incalresco, vocem mihi amicam agnoscens, et fere præsentem ipsum intuëri, et disserentem audire videor. Sed tamen doleo et moleste fero, quod virum hunc non omnes, sicut par est, cognoscunt: verum ita illum nonnulli ignorant, ut ne Epistolarum quidem ejus numerum plane sciant. Hoc vero non imperitia facit: sed quod nolint beati hujus viri scripta assidue in manibus habere.

¶ *Notas mihi fecisti Domine vias vitæ: * Adimplëbis me lætitia cum vultu tuo: delectationes in dextera tua usque in finem. † Tu es qui restitues hereditatem meam mihi. Adimplëbis.*

LECTIO V.

Nos enim nos, quæ scimus, si quid scimus, ab ingenio bonitate atque acumine scimus: sed quod erga hunc virum impense affecti, ab illius lectione numquam discédimus: quidem qui amant, ii plus

quam ceteri omnes eorum facta norunt, quos amant, ut qui de iis ipsis sint solliciti. Id quod beatus hic veluti ostendens, ad Philippenses ait: Sicut est mihi justum, ut hoc de vobis omnibus sentiam, eo quod habeam vos in corde, et in vinculis meis, et in defensione et confirmatione Evangelii.

¶ *Diligam te Domine virtus mea: Dominus firmamentum meum, * Et refugium meum. † Liberátor meus, Deus meus, adjutor meus. Et refugium.*

LECTIO VI.

QUAPROPTER si et vos quoque lectioni diligenter attendere volueritis, nihil aliud vobis erit requirendum. Verax est enim Christi sermo dicentis: Querite, et inveniëtis: pulsate, et aperietur vobis. Ceterum, quodquidem complures ex iis, qui huc nobiscum conveniunt, et liberorum educationem, et uxoris curam, et familiæ providentiam suscipere, ob idque toto sese huic labori dare non sustinent: at certe ipsi vos excitatè ad ea saltem capiënda, quæ alii collegerint, studii tantumdem iis, quæ dicta fuerint, auscultandis, quantum pecuniis colligendis impertiëntes. Nam etsi turpe sit, non nisi tantum studii a vobis exigere: optabile tamen erit, si tantum saltem tribuatis.

¶ *Domini est terra, et plenitudo ejus: * Orbis terrarum, et universi qui habitant in eo.*

ÿ. Ipse super mária fundávit cam, et super flúmina præparávit illam. Orbis terrárum. Glória Patri. Orbis terrárum.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangélíi secundum Joánnem.

LECTIO VII. Cap. 2.

In illo témpore : Núptiæ factæ sunt in Cana Galilææ, et erat mater Jesu ibi. Vocátus est autem et Jesus, et discipuli ejus ad núptias. Et reliqua.

Homiha sancti Augustini Episcopi.

Tract. 9. in Joan. post init.

Quod Dóminus invitátus venit ad núptias, étiam ex-cépta mystica significatióne, confirmáre vóluit quod ipse fecit núptias. Futúri enim erant de quibus dixit Apóstolus, prohibéntes núbere, et dicéntes quod malum essent núptiæ, et quod diábolus eas fecisset : cum idem Dóminus dicat in Evangélio, interrogátus, utrum liceat hómini dimittere uxórem suam ex quálibet causa, non licére, excépta causa fornicatiónis. In qua responsióne, si meministis, hoc ait : Quod Deus conjúnxit, homo non séparet.

ñ. Ad te Dómine levávi ánimam meam : * Deus meus in te confido, non erubescam. ÿ. Custódi ánimam meam, et éripe me. Deus.

LECTIO VIII.

Et qui bene eruditi sunt in fide Cathólica, novérunt quod Deus fécerit núptias : et

sicut conjunctio a Deo, ita divórtium a diábolo sit. Sed propterea in causa fornicatiónis licet uxórem dimittere : quia ipsa esse uxor prior nóluit, quæ fidem conjugálem marito non servávit. Nec illæ, quæ virginitátem Deo vovent, quamquam ampliorem gradum honoris et sanctitátis in Ecclesiá téneant, sine núptiis sunt : nam et ipsæ pertainent ad núptias cum tota Ecclesiá, in quibus núptiis sponsus est Christus.

ñ. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum? * Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ÿ. Tres sunt, qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spiritus sanctus : et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena est.

Hoc Responsor. semper dicitur post VIII Lectionem ab hac Dominica usque ad Septuagesimam in Dominicis tantum.

LECTIO IX.

Ac per hoc ergo Dóminus invitátus venit ad núptias, ut conjugális castitas firmáretur, et ostenderétur sacraméntum núptiarum : quia et illárum núptiarum sponsus persónam Dómini figurábat, cui dictum est : Servásti vinum bonum usque adhuc. Bonum enim vinum Christus servávit usque adhuc, id est, Evangélium suum.

Te Deum laudámus, p. 16.

AD
Omnia ut
Ad Bened
facte sunt *
et erat ibi
matre sua.

OMNIPOTEN
qui cæle
rena moder
nes pópuli
audi, et pac
concede tem
Deinde fun
pra in Vesp.

AD
ET V
Omnia ut i
Ad Magnif
ciénte vino,
pleri hydrias
num convers
Oratio. Om
Deinde fun
pra in Vesp.

Post Octav
usque ad Qu
occurrit fieri
cium ut in P
iis, quæ sunt
vero dicitur d
cedenti.

FERIA S
De Epistola
Corin

LECTIO I
INCIPIMUS iter
commendare
egimus (sicut
mendatitiis ep
aut ex vobis?
vos estis, scrip
nostris, quæ s

AD LAUDES.

Omnia ut in Psalterio, p. 17.

*Ad Bened. Ant. t. 1. Nuptiæ factæ sunt * in Cana Galilææ, et erat ibi Jesus cum Maria matre sua.*

ORATIO.

OMNIPOTENS sempiternè Deus, qui cœlestia simul et terrena moderâris : supplicationes populi tui clemënter exaudi, et pacem tuam nostris concede temporibus. Per.

Deinde fiunt Commem. ut supra in Vesp. Sabb., p. 145.

AD HORAS,
ET VESPERAS.

Omnia ut in Psalt. de Dom.

*Ad Magnif. Ant. t. 1. Deficiente vino, * jussit Jesus impleri hydrias aqua, quæ in vinum conversa est, allelûia.*

Oratio. Omnipotens, supra.

Deinde fiunt Commem. ut supra in Vesp. Sabb., p. 144.

Post Octavam Epiphaniæ usque ad Quadrages. quando occurrit fieri de Feria, fit Officium ut in Psalterio, exceptis iis, quæ sunt propria. Oratio vero dicitur de Dominica præcedenti.

FERIA SECUNDA.

De Epistola secunda ad Corinthios.

LECTIO I. Cap. 3.

INCIPIMUS iterum nosmetipsos commendare? aut numquid egemus (sicut quidam) commendatitiis epistolis ad vos, aut ex vobis? Epistola nostra vos estis, scripta in cordibus nostris, quæ scitur et legitur

ab omnibus hominibus : manifestati quod epistola estis Christi, ministrata a nobis, et scripta non atramento, sed Spiritu Dei vivi : non in tabulis lapideis, sed in tabulis cordis carnalibus.

*ñ. Quam magna multitudo dulcedinis tuæ, Domine, * Quam abscondisti timéntibus te! †. Et perfecisti eis qui sperant in te Domine, in conspectu filiorum hominum. Quam abscondisti.*

LECTIO II.

FIDUCIAM autem talem habemus per Christum ad Deum : non quod sufficientes simus cogitare aliquid a nobis, quasi ex nobis : sed sufficientia nostra ex Deo est : qui et idoneos nos fecit ministros novi Testaménti, non littera, sed Spiritu : littera enim occidit, Spiritus autem vivificat. Quod si ministratio mortis, litteris deformata in lapidibus, fuit in glória : ita ut non possent intendere filii Israel in faciem Moysi, propter glóriam vultus ejus, quæ evacuatur; quomodo non magis ministratio Spiritus erit in glória?

*ñ. Adjutor meus esto Deus : * Ne derelinquas me. †. Neque despicias me Deus salutâris meus. Ne derelinquas me.*

LECTIO III.

NAM si ministratio damnationis glória est : multo magis abundat ministerium justitiæ in glória. Nam nec glorificatum est, quod clâruit in hac

parte, propter excellentem glóriam. Si enim quod evacuatur, per glóriam est : multo magis quod manet, in glória est. Habentes igitur talem spem, multa fidúcia útimur : et non sicut Moyses ponébat velámen super fáciem suam ut non inténderent filii Israel in fáciem ejus, quod evacuatur, sed obtúsi sunt sensus eórum. Usque in hodiérnum enim diem idípsum velámen in lectione véteris Testaménti manet non revelátum, quóniam in Christo evacuatur.

ñ. Benedicam Dóminum in omni témpore : * Semper laus ejus in ore meo. ⁊. In Dómino laudábitur ánima mea, audiant mansuétí, et læténtur. Semper laus. Glória Patri. Semper laus.

Responsoria in hac et sequentibus Feriis posita, repetuntur in Feriis sequentium Hebdomadarum usque ad Septuagesimam.

FERIA TERTIA.

De Epístola secúnda ad Corinthios.

LECTIO I. Cap. 5.

SCIMUS enim, quóniam si terréstris domus nostra hujus habitatiónis dissolvátur, quod ædificatióem ex Deo habémus, domum non manufáctam, ætérnam in cœlis. Nam et in hoc ingemiscimus, habitatióem nostram, quæ de cœlo est, superindui cupientes : si tamen vestiti, non nudi inveniámur, Nam et qui su-

mus in hoc tabernáculo, ingemiscimus graváti : eo quod nolumus expoliári, sed supervestiri, ut absorbeátur quod mortále est, a vita.

ñ. Auribus pécipie Deus lácrymas meas : ne sileas a me; remitte mihi : * Quóniam incola ego sum apud te, et peregrínus. ⁊. Compláceat tibi, ut eripias me : Dómine ad adjuvándum me festína. Quóniam.

LECTIO II.

AUDENTES igitur semper, sciéntes quóniam dum sumus in corpore, peregrinámur a Dómino : (per fidem enim ambulámus, et non per spéciem) audémus autem, et bonam voluntátem habémus magis peregrinári a corpore, et præséntes esse ad Dóminum. Et ideo conténdimus, sive abséntes, sive præséntes, placére illi. Omnes enim nos manifestári opórtet ante tribúnal Christi, ut réferat unusquisque própria córporis, prout gessit, sive bonum, sive malum.

ñ. Státuit Dóminus supra petram pedes meos, et diréxit gressus meos Deus : * Et misit in os meum cánticum novum. ⁊. Exaudivit preces meas : et edúxit me de lacu misériæ. Et misit.

LECTIO III.

SCIENTES ergo timórem Dómini, hominibussuadémus, Deo autem manifesti sumus. Spero autem et in consciéntiis vestris manifestos nos esse,

Non iterum c
vobis, sed o
vobis glorián
habeátis ad
gloriántur, e
Sive enim m
Deo : sive sóh
Cháritas eni
nos : æstima
niam si unu
mórtuus est,
tui sunt : et p
tuus est Chri
vivunt, jam r
sed ei, qui pr
est, et resurre

ñ. Ego dixi
rere mei : *
meam, quia pe
omnibus iniqu
éripie me Dómi
Patri, Sana.

FERIA

De Epístola
Corin

LECTIO I.

HAS ergo ha
siones, char
mus nos ab
ménto carnis et
ciéntes sanctific
móre Dei. Cáp
nem læsimus, n
pimus, néminer
mus. Non ad cor
vestram dico.
enim, quod in co
estis ad commor
convivéndum.

ñ. Ne perdid
iniquitatibus me
nem irátus r
mea. ⁊. Non intr

culo, inge-
eo quod
sed super-
atur quod

e Deus lá-
leas a me;
óniam in-
te, et pe-
ccat tibi,
mine ad
tina. Quó-

semper,
n dum su-
egrinamur
dem enim
n per spé-
em, et ho-
bémus ma-
órpore, et
Dóminum.
s, sive ab-
tes, placere
nos manife-
e tribúnal
nusquisque
rout gessit,
alum.
nus supra
, et diréxit
* Et misit
am novum.
meas : et
nisériæ. Et

monem Dó-
suadémus,
sti sumus.
consciéntis
pos esse,

Non iterum commendámus nos
vobis, sed occasiódinem damus
vobis gloriándi pro nobis : ut
habeátis ad eos qui in fácie
gloriántur, et non in corde.
Sive enim mente excédimus,
Deo : sive sóbrii sumus, vobis.
Cháritas enim Christi urget
nos : æstimántes hoc, quó-
niam si unus pro ómnibus
mórtuus est, ergo omnes mórtui
sunt : et pro ómnibus mórtui
est Christus : ut, et qui
vivunt, jam non sibi vivant,
sed ei, qui pro ipsis mórtuus
est, et resurréxit.

¶ Ego dixi, Dómine mise-
rere mei : * Sana ánimam
meam, quia peccávi tibi. † Ab
ómnibus iniquitatibus meis
éripe me Dómine. Sana. Glória
Patri, Sana.

FERIA QUARTA.

De Epístola secúnda ad
Corínthios.

LECTIO I. Cap. 7.

Has ergo habéntes promissió-
nes, charissimi, mundé-
mus nos ab omni inquina-
ménto carnis et spíritus, perfici-
éntes sanctificatióem in ti-
móre Dei. Cápíte nos. Némi-
nem læsimus, néminem corrú-
pimus, néminem circumvéni-
mus. Non ad condemnatióem
vestram dico. Prædiximus
enim, quod in córdibus nostris
estis ad commoriéndum, et ad
convivéndum.

¶ Ne perdideris me cum
iniquitatibus meis : * Neque in
finem irátus reserves mala
mea. † Non intres in iudicium

cum servo tuo Dómine. Ne-
que in finem.

LECTIO II.

MULTA mihi fidúcia est apud
vos, multa mihi gloriatio
pro vobis, replétus sum con-
solatióne, superabúndo gáudio
in omni tribulatióne nostra.
Nam et cum venissémus in
Macedóniam, nullam réquiem
hábuit caro nostra, sed omnem
tribulatióem passi sumus :
foris pugnae, intus timóres.
Sed qui consolátur húmiles,
consolátus est nos Deus in ad-
véntu Titi. Non solum autem
in advéntu ejus, sed étiam in
consolatióne, qua consolátus
est in vobis, réferens nobis
vestrum desidérium, vestrum
fletum, vestram æmulatióem
pro me, ita ut magis gau-
derem.

¶ Parátum cor meum, Deus,
parátum cor meum. * Cantábo,
et psalmum dicam Dómino.
† Exúrge glória mea, exúrge
psaltérium et cithara, exúrgam
dilúculo. Cantábo.

LECTIO III.

QUONIAM etsi contristávi vos
in epístola, non me pœni-
tet : et si pœnitétet videns
quod epístola illa (etsi ad ho-
ram) vos contristávit ; nunc
gaúdeo : non quia contristáti
estis, sed quia contristáti estis
ad pœniténtiam. Contristáti
enim estis secúndum Deum, ut
in nullo detriméntum patia-
mini ex nobis. Quæ enim se-
cúndum Deum tristitia est,
pœniténtiam in salútem stábi,

lem operátur : sæculi autem tristitia mortem operátur.

ñ. Adjutor meus tibi psallam, quia Deus susceptor meus es. * Deus meus, misericordia mea. †. Lætabor et exultabo in te, psallam nómini tuo, Altissime. Deus. Glória Patri. Deus.

FERIA QUINTA.

De Epístola secúnda ad Corinthios,

LECTIO I. Cap. 10.

IPSE autem ego Paulus óbsecro vos, per mansuetudinem et modéstiam Christi, qui in fácie quidem húmilis sum inter vos, absens autem confido in vobis. Rogo autem vos, ne præsens aúdeam per eam confidéntiam, qua existimor audére in quosdam, qui arbitrántur nos tamquam secúndum carnem ambulémus. In carne enim ambulátes, non secúndum carnem militámus.

ñ. Deus in te sperávi, Dómine non confúndar in ætérnum : in justítia tua libera me, * Et éripe me. †. Inclina ad me aurem tuam, et salva me. Et éripe me.

LECTIO II.

NAM arma militiæ nostræ non carnália sunt, sed poténtia Deo ad destructiónem munitiónum, consília destruéntes, et omnem altitúdinem extolléntem se advérsus sciéntiam Dei, et in captivitátem redigéntes omnem intelléctum in obséquium Christi, et in promptu habéntes ulcisci omnem inobediéntiam, cum impléta fuerit

vestra obediéntia. Quæ secúndum fáciem sunt, vidéte. Si quis confidit sibi Christi se esse, hoc cógitet iterum apud se : quia sicut ipse Christi est, ita et nos.

ñ. Repleátur os meum laude tua, ut hymnum dicam glóriæ tuæ, tota die magnitúdinem tuam : noli me projicere in témpore senectútis : * Dum defecerit in me virtus mea, ne derelinquas me. †. Gaudébunt lábia mea cum cantávero tibi. Dum.

LECTIO III.

NAM, et si ámplius áliquid gloriátus fúero de potestate nostra, quam dedit nobis Dóminus in ædificatióem, et non in destructiónem vestram, non erubescam. Ut autem non existimer tamquam terrére vos per epístolas : quóniam quidam epístolæ, inquiunt, graves sunt et fortes : præséntia autem cóporis infirma, et sermo contemptibilis : hoc cógitet qui ejúsmodi est, quia quales sumus verbo per epístolas abséntes, tales et præséntes in facto. Non enim audémus insérere, aut comparáre nos quibúsdam, qui seipsos comméndant : sed ipsi in nobis nosmetipsos metiéntes, et comparátes nosmetipsos nobis.

ñ. Gaudébunt lábia mea cum cantávero tibi : * Et ánima mea, quam redemísti Domine. †. Sed et lingua mea meditábitur justitiam tuam, tota die laudem tuam. Et. Glória Patri. Et.

FERIA

De Epístola

Cor

LECTIO

Si gloriári

Spedit qui

tem ad visi

Dómini. Scio

sto ante anno

(sive in corp

extra corpus

raptum hujús

tertium cœlum

modi hómine

pore, sive extr

Deus scit) qu

in paradisu

cana verba, q

mini loqui.

ñ. Confitébo

Deus, in toto

honorificábo

ætérnum : * Q

tua, Dómine, i

me. †. Deus

confitébor tibi

tu, et exaltábo

LECTIO

pro hujúsmodi

pro me aut

bor nisi in infir

Nam et si volúe

ero insipiens :

dicam : parco a

me existimet su

det in me, au

ex me. Et ne m

lationum extóll

est mihi stimul

ángelus sátanæ.

phizet. Propter

um rogávi ut d

et dixit mihi : S

FERIA SEXTA.

De Epistola secunda ad Corinthios.

LECTIO I. Cap. 12.

Si gloriari oportet (non expedit quidem) veniam autem ad visiones et revelationes Domini. Scio hominem in Christo ante annos quatuordecim, (sive in corpore nescio, sive extra corpus nescio, Deus scit) raptum huiusmodi usque ad tertium coelum. Et scio huiusmodi hominem, (sive in corpore, sive extra corpus, nescio, Deus scit) quoniam raptus est in paradysum : et audivit arcana verba, quae non licet homini loqui.

¶ Confitebor tibi, Domine Deus, in toto corde meo, et honorificabo nomen tuum in aeternum : * Quia misericordia tua, Domine, magna est super me. ¶ Deus meus es tu, et confitebor tibi : Deus meus es tu, et exaltabo te. Quia.

LECTIO II.

Pro huiusmodi gloriabor : pro me autem nihil gloriabor nisi in infirmitatibus meis. Nam et si voluero gloriari, non ero insipiens : veritatem enim dicam : parco autem, ne quis me existimet supra id quod videt in me, aut aliquid audit ex me. Et ne magnitudo revelationum extollat me, datus est mihi stimulus carnis meae angelus satanae, qui me colaphizat. Propter quod ter Dominum rogavi ut discederet a me : et dixit mihi : Sufficit tibi gra-

tia mea : nam virtus in infirmitate perficitur.

¶ Misericordia tua, Domine, magna est super me : * Et liberasti animam meam ex inferno inferiori. ¶ In die tribulationis meae clamavi ad te, quia exaudisti me. Et liberasti animam.

LECTIO III.

LIBENTER igitur gloriabor in infirmitatibus meis, ut inhabitet in me virtus Christi. Propter quod placeo mihi in infirmitatibus meis, in contumeliis, in necessitatibus, in persecutionibus, in angustiis pro Christo. Cum enim infirmor, tunc potens sum. Factus sum insipiens, vos me coegistis. Ego enim a vobis debui commendari : nihil enim minus fui ab iis, qui sunt supra modum Apostoli : tametsi nihil sum.

¶ Factus est mihi Dominus in refugium : * Et Deus meus in auxilium spei meae. ¶ Eripuit me de inimicis meis fortissimis, et factus est Dominus protector meus. Et Deus. Gloria Patri. Et Deus.

SABBATO.

De Epistola secunda ad Corinthios.

LECTIO I. Cap. 13.

ECCE tertio hoc venio ad vos : In ore duorum vel trium testium stabit omne verbum. Praedixi, et praedico, ut praesens, et nunc absens, iis qui ante peccaverunt, et ceteris omnibus, quoniam si venero

iterum, non parcam. An experimentum queritis ejus, qui in me loquitur Christus, qui in vobis non infirmatur, sed potens est in vobis? Nam etsi crucifixus est ex infirmitate: sed vivit ex virtute Dei. Nam et nos infirmi sumus in illo: sed vivemus cum eo ex virtute Dei in vobis.

¶ Ne perdideris me cum iniquitatibus meis: * Neque in finem iratus reserves mala mea. †. Non intres in iudicium cum servo tuo Domine. Neque in finem.

LECTIO II.

VOSMETIPROS tentate si estis in fide: ipsi vos probate. An non cognoscitis vosmetipsos, quia Christus Jesus in vobis est? nisi forte reprobi estis. Spero autem quod cognoscetis, quia nos non sumus reprobi. Oramus autem Deum, ut nihil mali faciatis; non ut nos probati appareamus, sed ut vos quod bonum est faciatis: nos autem ut reprobi simus. Non enim possumus aliquid adversus veritatem, sed pro veritate. Gaudemus enim, quoniam nos infirmi sumus, vos autem potentes estis. Hoc et oramus vestram consummationem.

¶ Paratum cor meum Deus, paratum cor meum: * Cantabo, et psalmum dicam Domino. †. Exurge gloria mea, exurge psalterium et cithara, exurgam diluculo. Cantabo, et psalmum.

LECTIO III.

IDEO haec absens scribo, ut non praesens durius agam secundum potestatem, quam Dominus dedit mihi in aedificationem, et non in destructionem. De cetero, fratres, gaudete, perfecti estote, exhortamini, idem sapite, pacem habete, et Deus pacis et dilectionis erit vobiscum. Salutate invicem in osculo sancto. Salutant vos omnes sancti. Gratia Domini nostri Jesu Christi, et charitas Dei, et communicatio sancti Spiritus sit cum omnibus vobis. Amen.

¶ Adjutor meus tibi psallam, quia Deus susceptor meus es: * Deus meus, misericordia mea. †. Laetabor et exultabo in te, psallam nomini tuo Altissime. Deus meus. Gloria Patri. Deus meus.

AD VESPERAS.

ORATIO.

OMNIPOTENS sempiternus Deus, infirmitatem nostram propitius respice: atque ad protegendum nos dexteram tuam majestatis extende. Per Dominum nostrum.

DOM. III POST EPIPH.

AD MATUTINUM.

Omnia ut in Psalterio.

IN I NOCTURNO.

Incipit Epistola B. Pauli, Apostoli ad Galatas.

LECTIO I. Cap. 1.

PAULUS Apostolus non ab hominibus, neque per hominem, sed per Jesum Christum, et Deum Patrem, qui suscitavit

eum a mortuis, sunt omnes Galatiae. Gratia Deo Patri, et Jesu Christo, ipsum pro peccatis eriperet nos omne nequam, secundum tem Dei et Filii est gloria in saecula. Amen.

¶ Domine, ne quae me, neque corripas me Domine, quoniam sum. †. Timor super me tenebrae,

LECTIO II.

MIROR quod non serimini a cavit in gratia aliud Evangelium est aliud, nisi vos conturbavertere Evangelium. Sed licet nos, caelo evangelizamus quod vobis, anathema diximus, et nunc Si quis vobis praeter id quod thema sit. Modus suadeo, a hominibus plerumque hominibus plerumque servus non esse.

¶ Deus, qui thronum, et jugum esto refugium in tribulatione: * (C) bonum et dolor

eum a mortuis : et qui mecum sunt omnes fratres, Ecclesiis Galatiæ. Grátia vobis et pax a Deo Patre, et Dómino nostro Jesu Christo, qui dedit semetipsum pro peccátis nostris, ut eriperet nos de præsentí sæculo nequam, secundum voluntatem Dei et Patris nostri, cui est glória in sæcula sæculorum. Amen.

¶ Dómine, ne in ira tuas arguas me, neque in furóre tuo corripas me : * Miserére mei, Dómine, quóniam infirmus sum. †. Timor et tremor venerunt super me, et contexerunt me tenebræ, Miserére mei.

LECTIO II.

MIROR quod sic tam cito transferimini ab eo, qui vos vocavit in grátiam Christi, in aliud Evangélium : quod non est aliud, nisi sunt aliqui qui vos conturbant, et volunt convertere Evangélium Christi. Sed licet nos, aut Angelus de celo evangelizet vobis præterquam quod evangelizávimus vobis, anáthema sit. Sicut prædiximus, et nunc iterum dico : Si quis vobis evangelizáverit præter id quod accepistis, anáthema sit. Modo enim hominibus suádeo, an Deo? An quæro hominibus placere? Si adhuc hominibus placérem, Christi servus non essem.

¶ Deus, qui sedes super thronum, et júdicas æquitatem, esto refúgium pauperum in tribulatióne : * Quia tu solus laborem et dolorem consideras.

†. Tibi enim derelictus est pauper, pupillo tu eris adjutor. Quia tu.

LECTIO III.

NOTUM enim vobis fácio, fratres, Evangélium quod evangelizátum est a me, quia non est secundum hominem : neque enim ego ab homine accepi illud, neque didici : sed per revelatiónem Jesu Christi. Audistis enim conversatiónem meam aliquándo in Judaismo : quóniam supra modum persequébar Ecclesiam Dei, et expugnábam illam, et proficiébam in Judaismo supra multos coetáneos meos in génere meo, abundantius æmulátor existens paternarum mearum traditiónum.

¶ A dextris est mihi Dóminus, ne commóvear : * Propter hoc dilatatum est cor meum, et exultávit lingua mea. †. Dóminus pars hæreditátis meæ, et cálicis mei. Propter hoc. Glória Patri. Propter hoc.

IN II NOCTURNO.

De Expositione sancti Augustini Episcopi in Epistolam ad Galatas.

LECTIO IV.

In præfatione, tom. 4.

CAUSA, propter quam scribit Apóstolus ad Galatas, hæc est : ut intélligant grátiam Dei id secum ágere, ut sub lege jam non sint. Cum enim prædicata eis esset Evangélii grátia, non defuerunt quidam ex circumcisióne, quamvis Christiáni nómine, nondum tamen

tenentes ipsum grátiae benefici-
cium, et adhuc volentes esse
sub onéribus legis, quæ Dómi-
nus Deus imposuerat non ius-
titiae serviéntibus, sed pec-
cáto, justam scilicet legem in-
iústis hominibus dando ad de-
monstránda peccáta eórum,
non auferénda. Non enim au-
fert peccáta, nisi grátia fidei,
quæ per dilectiónem operátur.

ñ. Notas mihi fecisti, Dó-
mine, vias vitæ : * Adimplébis
me lætitia cum vultu tuo : de-
lectatióne in dextera tua us-
que in finem. †. Tu es qui resti-
tues hæreditatem meam mihi.
Adimplébis.

LECTIO V.

SUB hac ergo grátia jam Gá-
latas constitutos illi volé-
bant constitútere sub onéribus
legis, asseverantes nihil eis
prodésse Evangélium, nisi cir-
cumcideréntur, et céteras car-
nales judáici ritus observatió-
nes subirent. Et ideo Paulum
Apóstolum suspéctum habere
cœperant, a quo illis Evangé-
lium prædicátum erat, tam-
quam non tenentem discipli-
nam ceterórum Apostolorum,
qui gentes cogébant judaizáre.

ñ. Diligam te, Dómine, vir-
tus mea : Dóminus firmamén-
tum meum, * Et refúgium
meum. †. Liberátor meus,
Deus ipseus, adjutor meus. Et
refúgium.

LECTIO VI.

TALIS quidem quæstio est et
in Epístola ad Romános :
verúntamen vidétur áliquíd

interesse, quod ibi contenti-
onem ipsam dirimit, litémque
compónit, quæ inter eos, qui
ex Judæis, et eos, qui ex gen-
tibus crediderant, orta erat :
cum illi tamquam ex méritis
óperum legis, sibi rédditum
Evangélii præmium arbitra-
réntur, quod præmium in cir-
cumcisis tamquam imméritis
nolébant dari : illi contra Ju-
dæis se præferre gestirent,
tamquam interfectóribus Dó-
mini. In hac vero Epístola ad
eos scribit, qui jam commoti
erant auctoritate illórum, qui
ex Judæis erant, et ad obser-
vatiónes legis cogébant.

ñ. Dómini est terra, et ple-
nitúdo ejus : * Orbis terrá-
rum, et univérsti qui hábitant
in eo. †. Ipse super mária
fundávit eam, et super flú-
mina præparávit illam. Orbis
terrárum. Glória Patri. Orbis
terrárum.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 8.

IN illo témpore : Cum descen-
disset Jesus de monte, secúta
sunt eum turbæ multæ : et ecce
leprósus véniens, adorábat
eum. Et reliqua.

Homilia sancti Hierónymi
Presbyteri.

Lib. 1. Comm. in c. 8. Math.
DE monte Dómino descen-
dente, occurrunt turbæ,
quia ad altióra ascéndere non
valuérunt. Et primus ei occur-
rit leprósus : necdum enim

póterat cum
plicem in m
dire sermón
quod hic p
curátus sit
Centuriónis
tri febriens
quarto loco,
a dæmónio
spiritus verb
do et omne
curávit.

ñ. Ad te,
ánimam me
in te confido
†. Custódi á
eripe me. De

Lectio

Et ecce lepr
orabat eu
post prædica
ctinam, sign
ut per virtute
térus apud
firmétur. Dón
me mundáre.
rogat, de vir
Et exténdens
tigit eum, dic
dare. Extend
mino, statim
múlque consi
milis, et sine
sio. Ille dixer
minus respón
promiserat, E
re : Dóminus
Mundáre. Non
que. Latínoru
géndum est, et
mundáre : sec
primum dicat,
peret, Mundár

contenti-
t, litémque
er eos, qui
qui ex gen-
orta et al:
ex méritis
i rédditum
m arbitra-
nium ineci-
a imméritis
contra Ju-
gestirent,
tóribus Dó-
Epístola ad
m commóti
lórum, qui
et ad obser-
bant.

rra, et ple-
Orbis terrá-
qui hábitant
uper mária
super flú-
llam. Orbis
Patri. Orbis

URNO.

Evangélii
thæum.

ap. 8.

Cum descen-
onte, secúte
ultæ: et ecce
, adorábat

hierónymi
ri.

c. 8. Math.
ino descen-
unt turbæ,
éndere non
us ei occur-
edum enim

póterat cum lepra tam multi-
plicem in monte Salvatóris au-
dire sermónem. Et notándum,
quod hic primus speciáliter
curátus sit : secúndo puer
Centuriónis : tertio, socrus Pe-
tri febriens in Caphárnaum :
quarto loco, qui obláti sunt ei
a dæmónio vexáti : quorum
spiritus verbo ejiciebat, quan-
do et omnes male habéntes
curávit.

¶ Ad te, Dómine, levávi
ánimam meam : * Deus meus
in te confido, non erubescam.
¶ Custódi ánimam meam, et
eripe me. Deus meus.

LECTIO VIII.

ET ecce leprósus véniens ad-
orábat eum, dicens. Recte
post prædicatióem atque do-
ctrinam, signi offéitur occasio,
ut per virtútem miráculi, præ-
teritus apud audiéntes sermo
firmétur. Dómine, si vis, potes
me mundáre. Qui voluntátem
rogat, de virtúte non dúbitat.
Et exténdens Jesus manum té-
tigit eum, dicens : Volo, mun-
dáre. Extendénte manum Dó-
mino, statim lepra fugit. Si-
múlque considera, quam hú-
milis, et sine jactántia respón-
sio. Ille dixerat, Si vis : Dó-
minus respóndit, Volo. Ille
promiserat, Potes me mundá-
re : Dóminus jungit, et dicit,
Mundáre. Non ergo, ut pleri-
que Latínorum putant, jun-
gendum est, et legéndum, Volo
mundáre : sed separátim, ut
primum dicat, Volo, deinde im-
peret, Mundáre.

¶ Duo Séraphim clamábant
alter ad alterum : * Sanctus,
Sanctus, Sanctus, Dóminus
Deus Sábaoth : * Plena est
omnis terra glória ejus. ¶ Tres
sunt qui testimónium dant in
cælo, Pater, Verbum, et Spí-
ritus sanctus; et hi tres unum
sunt. Sanctus. Glória Patri.
Plena est.

LECTIO IX.

ET ait illi Jesus : Vide, né-
mini dixeris. Et revérá
quid erat necesse ut sermóne
jactáret, quod corpore præfe-
rébat? Sed vade, osténde te
sacerdóti. Várias ob causas
mittit eum ad sacerdotem : pri-
mum, propter humilitátem, ut
sacerdótibus deferre honórem
videátur. Erat enim lege præ-
ceptum, ut, qui mundáti fúe-
rant a lepra, offérrent múnera
sacerdótibus. Deinde, ut mun-
dátum vidéntes leprósum, aut
créderent Salvatóri, aut non
créderent : si créderent, sal-
varéntur : si non créderent,
inexcusábiles forent. Et simul,
ne, quod in eo sæpissime cri-
minabántur, legem viderétur
infringere.

Te Deum laudámus, p. 16.

Ad Bened. Ant. t. 8. Cum
descendisset * Jesus de monte,
ecce leprósus véniens adorábat
eum, dicens : Dómine, si vis,
potes me mundáre : et extén-
dens manum, tétigit eum, di-
cens : Volo, mundáre.

ORATIO.

O MNIPOTENS sempitérne Deus,
infirmatém nostram pro-

pítius respice : atque ad protegéndum nos dextéram tuæ majestátis exténde. Per Dóminum.

*Ad Magnif. Ant. t. 1. f. Dómine, si vis, * potes me munda-re : et ait Jesus : Volo, munda-re.*

FERIA SECUNDA.

De Epístola ad Gálatas.

LECTIO I. Cap. 3.

O INSENSATI Gálatæ, quis vos fascinávit non obedire veritáti, tante quorum óculos Jesus Christus præscriptus est, in vobis crucifixus? Hoc solum a vobis volo discere : ~~ex~~ opéribus legis Spíritum accepistis, an ex auditu fidei? Sic stulti estis, ut cum spiritu cœperitis, nunc carne consummémini? Tanta passi estis sine causa? si tamen sine causa. Qui ergo tribuit vobis Spíritum, et operátur virtútes in vobis : ex opéribus legis, an ex auditu fidei? Sicut scriptum est : Abraham crédidit Deo, et reputátum est illi ad justitiam.

ñ. Quam magna, p. 329.

LECTIO II.

COGNOSCITE ergo, quia qui ex fide sunt, ii sunt filii Abrahæ. Próvidens autem Scriptúra, quia ex fide justificat gentes Deus, prænuntiávit Abrahæ : Quia benedicéntur in te omnes gentes. Igitur qui ex fide sunt benedicéntur cum fidéli Abraham. Quicúmque enim ex opéribus legis sunt, sub maledicto sunt. Scriptum est enim : Maledictus omnis, qui non per-

mánserit in ómnibus quæ scripta sunt in libro legis, ut faciát ea.

ñ. Adjútor meus, p. 329.

LECTIO III.

QUONIAM autem in lege nemo justificátur apud Deum, manifestum est : quia justus ex fide vivit. Lex autem non est ex fide, sed, Qui fécerit ea, vivet in illis. Christus nos redémmit de maledicto legis, factus pro nobis maledictum, quia scriptum est : Maledictus omnis qui pendet in ligno : ut in gentibus benedictio Abrahæ fieret in Christo Jesu, ut pollicitationem Spíritus accipiamus per fidem.

ñ. Benedicam Dóminum, p. 330.

FERIA TERTIA.

De Epístola ad Gálatas.

LECTIO I. Cap. 5.

STATE, et nolite iterum jugo servitútis continéri. Ecce ego Paulus dico vobis, quóniam si circumcidámini, Christus vobis nihil próderit. Testificor autem rursus omni homini circumcidénti se, quóniam débitor est univérsæ legis faciéndæ. Evacuáti estis a Christo, qui in lege justificámini : a grátia excidistis. Nos enim spíritu ex fide, spem justitiæ expectámus.

ñ. Auribus pécipe, p. 330.

LECTIO II.

NAM in Christo Jesu neque circumcisio áliquid valet, neque præpútium : sed fides, quæ per charitátem operátur.

Currebátis h
pedivit veri
Persuásio h
qui vocat v
méntum tot
rúmpit. Ego
in Dómino,
sapiétis, qu
vos, portábi
cúmque est i
ñ. Státuit

LE
Ego autem
circumcisio
dico, quid a
nem pátor?
est scándalu
et abscindán
túrbant. Vos
tem vocáti es
tum ne libert
nem detis c
charitátem Sp
vicem. Omnis
sermóne impl
ximum tuum
Quod si invic
coméditis, vic
cem consuma
tem : Spíritu
sidéria carnis
Caro enim co
sus spiritum, s
vérsus carnem
invicem adve
quocúmque v
ñ. Ego dixi

FERIA

Incipit Epíst
Apostoli a
LECTIO

PAULUS Apóst
sti per volu

Currebátis bene : quis vos impedívit veritatí non obedire? Persuasio hæc non est ex eo, qui vocat vos. Módicum fermentum totam massam corrumpit. Ego confido in vobis in Dómino, quod nihil aliud sapiétis, qui autem contúrbat vos, portábit iudicium, quicumque est ille.

¶ Státuit Dóminus, p. 330.

LECTIO III.

Ego autem, fratres, si circumcisiónem adhuc prædico, quid adhuc persecutió- nem pátiar? Ergo evacuátum est scándalum crucis. Utinam et abscondantur qui vos contúrbant. Vos enim in libertátem vocáti estis, fratres : tantum ne libertátem in occasi- ónem detis carnis, sed per charitatém Spiritus servite invicem. Omnis enim lex in uno sermóne implétur : Diliges próximum tuum sicut teipsum. Quod si invicem mordétis, et coméditis, vidéte ne ab invicem consumámini. Dico autem : Spiritu ambuláte, et desidéria carnis non perficiétis. Caro enim concupiscit advérsus spiritum, spiritus autem advérsus carnem : hæc enim sibi invicem adversántur, ut non quæcúmque vultis, illa faciátis.

¶ Ego dixi, p. 331.

FERIA QUARTA.

Incipit Epístola B. Pauli
Apostoli ad Ephésios.

LECTIO I. Cap. 1.

PAULUS Apóstolus Jesu Christi per voluntátem Dei óm-

nibus sanctis qui sunt Ephesi, et fidélibus in Christo Jesu. Grátia vobis et pax a Deo Patre nostro, et Dómino Jesu Christo. Benedictus Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui benedixit nos in ómni benedictióne spirituáli in cœlestibus in Christo, sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutió- nem, ut essémus sancti et immaculáti in conspéctu ejus in charitaté.

¶ Ne perdideris, p. 331.

LECTIO II.

Qui prædestinávit nos in ad- opti- ónem fili- órum per Je- sum Christum in ipsum, se- cundum propósitum voluntátis suæ, in laudem glóriæ grátia suæ, in qua gratificávit nos in dí- lecto Filio suo. In quo habémus redempti- ónem per ságuinem ejus, remissi- ónem peccatórum, secundum divítias grátia ejus, quæ superabundávit in nobis, in omni sapiéntia et prudén- tia : ut notum faceret nobis sacraméntum voluntátis suæ, secundum beneplácitum ejus, quod propósuit in eo, in dis- pensati- óne plenitúdinis témpo- rum, instauráre ómnia in Christo, quæ in cœlis, et quæ in terra sunt, in ipso.

¶ Parátum cor, p. 331.

LECTIO III.

In quo étiam et nos sorte vo- cáti sumus, prædestináti se- cundum propósitum ejus, qui operátur ómnia secundum con- silium voluntátis suæ : ut si- mus in laudem glóriæ ejus

nos, qui antè sperávimus in Christo: In quo et vos, cum audissétis verbum veritátis (Evangelíum salútis vestræ), in quo et credéntes signáti estis Spiritu promissionis sancto, qui est pignus hæreditátis nostræ, in redemptionem acquisitionis, in laudem glóriæ ipsius.

ñ. Adjutor, p. 332.

FERIA QUINTA.

De Epístola ad Ephésios.

LECTIO I. Cap. 4.

OBSECO itaque vos ego vinctus in Dómino, ut digne ambulétis vocatióne qua vocáti estis, cum omni humilitate et mansuetudine, cum patientia, supportantes invicem in charitate sollicite servare unitatem Spiritus in vinculo pacis. Unum corpus, et unus Spiritus, sicut vocáti estis in una spe vocatiónis vestræ. Unus Dóminus, una fides, unum baptisma. Unus Deus et Pater omnium, qui est super omnes, et per omnia, et in omnibus nobis.

ñ. Deus in te sperávi, p. 332.

LECTIO II.

UNICUIQUE autem nostrum data est grátia secundum mensuram donatiónis Christi. Propter quod dicit: Ascendens in altum, captivam duxit captivitatem: dedit bonam hominibus. Quod autem ascendit, quid est, nisi quia et descendit primum in inferiores partes terræ? Qui descendit,

ipse est et qui ascendit super omnes cælos, ut impleret omnia.

ñ. Repleatur os meum, p. 332.

LECTIO III.

ET ipse dedit quosdam quidem Apóstolos, quosdam autem Prophétas, alios vero Evangelistas, alios autem pastores, et doctores ad consumptionem sanctorum in opus ministerii, in ædificationem corporis Christi; donec occurramus omnes in unitatem fidei, et agnitiónis Filii Dei, in virum perfectum, in mensuram ætatis plenitudinis Christi: ut jam non simus parvuli fluctuantes; et circumferamur omni vento doctrinæ in nequitia hominum, in astútia ad circumventionem erroris. Veritatem autem facientes in charitate, crescamus in illo per omnia, qui est caput Christus.

ñ. Gaudébunt lábia, p. 332.

FERIA SEXTA.

De Epístola ad Ephésios.

LECTIO I. Cap. 5.

ESTOTE ergo imitatores Dei, sicut filii charíssimi: et ambulate in dilectione, sicut et Christus diléxit nos, et tradidit semetipsum pro nobis oblationem et hostiam Deo in odorem suavitatis. Fornicatio autem, et omnis immunditia, aut avaritia, nec nominetur in vobis, sicut decet sanctos: aut turpítudo, aut stultiloquium, aut scurrilitas, quæ ad rem

non pertinet
tiarum actio
ñ. Confitetur

Hoc enim
tes, quod
aut: immún
quod est id
non habet h
gno Christi
seducat inán
per hæc eni
filios diffidé
effici partici
enim aliquán
autem lux in
lucis ambulá
ñ. Misericordi

Tunc enim
omni bon
et veritate:
beneplacitum
communicare
tutis tenebr
tem redargu
occulto fiunt
est et dicere
quæ arguunt
nifestantur:
manifestatur.
pter quod dici
mis, et exurg
luminabit te

ñ. Factus est

SAB

De Epístola

LECTIO

Pulcrum obedi
stris in De
justum est.
tum, et mat
est mandatum

ascendit su-
ut impleret

os meum,

III.

uosdam qui-
os, quosdam
, alios vero
as autem pa-
as ad consum-
um in opus
edificationem
dohec occur-
unitatem f-

Filii Dei, in
, in mensu-
tudinis Chri-
imus parvuli
reumferamur
rinæ in ne-
in astütia ad
erroris. Ve-
facientes in
imus in illo
t caput Chri-

abäbia, p. 332.

EXTA.

Ephésios.

Cap. 5.

mitatores Dei,
arissimi : et
ctione, sicut
it nos, et trá-
n pro nobis
stiam Deo in
is. Fornicatio
immunditia,
nominetur in
sanctos : aut
multiloquium,
quæ ad rem

non pertinet : sed magis gra-
tiarum actio.

¶. Confitebor tibi, p. 333.

LECTIO II.

Hoc enim scitote intelligén-
tes, quod omnis fornicátor,
aut immundus, aut avárus,
quod est idolórum sérvitus,
non habet hæreditatem in re-
gno Christi et Dei. Nemo vos
seducat inánibus verbis : pro-
pter hæc enim venit ira Dei in
filios diffidentiae. Nolite ergo
effici participes eórum. Erátis
enim aliquándó ténébræ : nunc
autem lux in Dómino, ut filii
lucis ambuláte.

¶. Misericórdia tua, p. 333.

LECTIO III.

Fructus enim lucis est in
omni bonitate, et justitia
et veritate : probantes quid sit
beneplácitum Deo, et nolite
communicare opéribus infru-
ctuosis tenebrarum, magis au-
tem redarguite : Quæ enim in
occulto fiunt ab ipsis, turpe
est et dicere. Omnia autem,
quæ arguuntur, a lumine ma-
nifestantur : omne enim, quod
manifestatur, lumen est. Pro-
pter quod dicit : Surge qui dor-
mis, et exúrge a mórtuis, et il-
luminabit te Christus.

¶. Factus est, p. 333.

SABBATO.

De Epístola ad Ephésios.

LECTIO I. Cap. 6.

Non obedite paréntibus ve-
stris in Dómino : hoc enim
iustum est. Honóra patrem
matrem, et matrem tuam. Quod
est mandátum primum in pro-

missione : ut bene sit tibi, et
sis longævus super terram. Et
vos, patres, nolite ad iracún-
diam provocare filios vestros :
sed educáte illos in disciplina
et correptione Dómini.

¶. Ne perdidideris, p. 334.

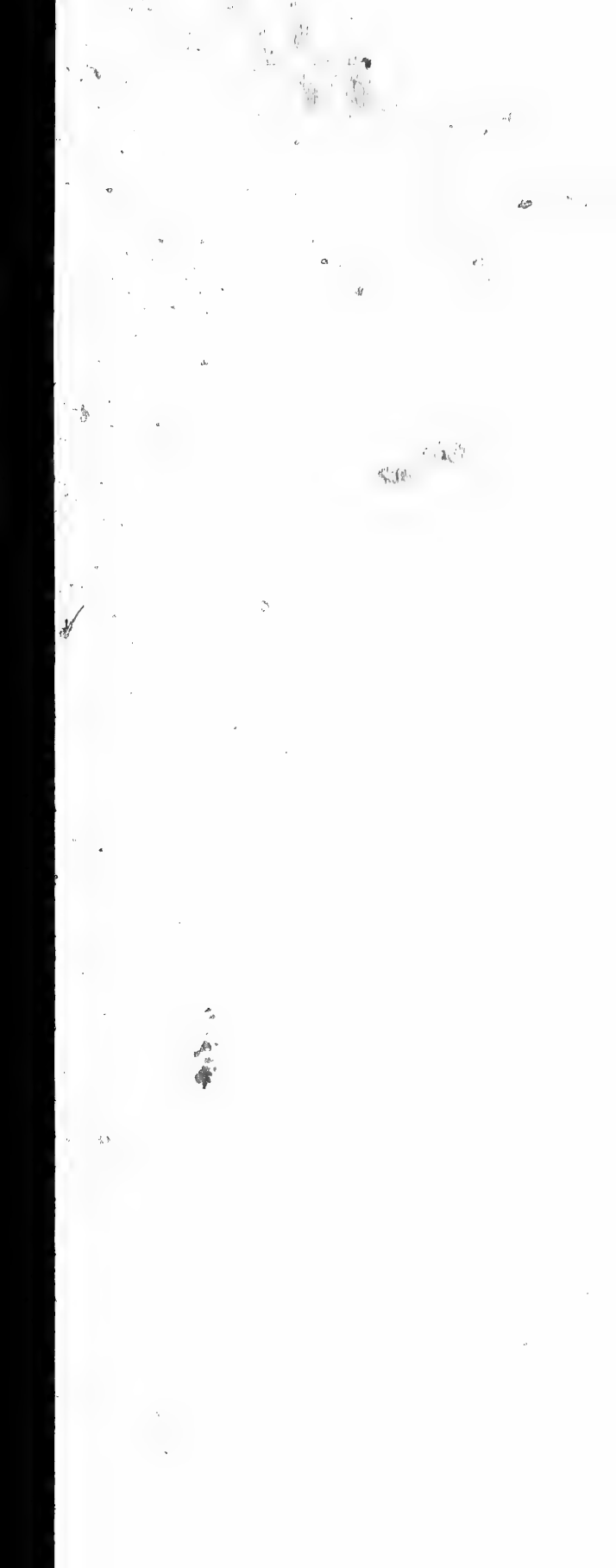
LECTIO II.

Servi obedite dóminis carná-
libus cum timóre et tremóre,
in simplicitate cordis vestri,
sicut Christo : non ad óculum
servientes, quasi hominibus
placéntes, sed ut servi Christi,
facientes voluntatem Dei ex
ánimo, cum bona voluntate
servientes sicut Dómino, et non
hominibus ; sciéntes quóniam
unusquisque quodcúmque fé-
cerit bonum, hoc recipiet a
Dómino, sive servus, sive li-
ber. Et vos, dómini, éadem fá-
cite illis, remitténtes minas :
sciéntes, quia et illórum et ve-
ster Dóminus est in cælis : et
personarum accéptio non est
apud eum.

¶. Parátum cor, p. 334.

LECTIO III.

De cétero, fratres, confortá-
mini in Dómino, et in po-
téntia virtútis ejus. Indúite vos
armatúram Dei, ut possitis
stare advérsus insidias diaboli.
Quóniam non est nobis collu-
ctatio advérsus carnem et sán-
guinem : sed advérsus princíp-
pes, et potestates, advérsus
mundi rectóres tenebrarum
harum, contra spiriituália ne-
quitiae, in cœléstibus. Propté-
rea accipite armatúram Dei, ut
possitis resistere in die malo,

et in ómnibus perfecti stare.

ñ. Adjutor meus. p. 334.

AD VESPERAS.

ORATIO.

DEUS, qui nos in tantis periculis constitutos, pro humana fragilitate non posse subsistere : da nobis salutem mentis et corporis ; ut ea, quae pro peccatis nostris patimur, te adjuvante vincamus, Per Dóminum.

DOM. IV POST EPIPH.

IN I NOCTURNO.

Incipit Epistola B. Pauli
Apostoli ad Philippenses.

LECTIO I. Cap. 1.

PAULUS et Timótheus servi Jesu Christi, ómnibus sanctis in Christo Jesu, qui sunt Philippis, cum Episcopis et Diaconibus. Grátia vobis et pax a Deo Patre nostro, et Dómino Jesu Christo. Grátias ago Deo meo in omni memoria vestri, semper in cunctis orationibus meis pro ómnibus vobis cum gaudio deprecationem faciens, super communicatione vestra in Evangelio Christi a prima die usque nunc. Confidens hoc ipsum, quia qui cepit in vobis opus bonum, perficiet usque in diem Christi Jesu. Sicut est mihi justum hoc sentire pro ómnibus vobis : eo quod habeam vos in corde et in vinculis meis, et in defensione, et confirmatione Evangelii, socios gaudii mei omnes vos esse.

ñ. Dómine, ne in ira tua arguas me, neque in furore tuo corripas me ; * Miserere mei

Dómine, quóniam infirmus sum. ÿ. Timor et tremor venerunt super me, et contexerunt me tenebrae. Miserere.

LECTIO II.

TESTIS enim mihi est Deus, quomodo cupiam omnes vos in visceribus Jesu Christi. Et hoc oro, ut charitas vestra magis ac magis abundet in scientia, et in omni sensu ; ut probetis potiora, ut sitis sinceri, et sine offensa in diem Christi, replenti fructu justitiae per Jesum Christum, in gloriam et laudem Dei. Scire autem vos volo, fratres, quia quae circa me sunt, magis ad perfectum venerunt Evangelii ; ita ut vincula mea manifesta fierent in Christo in omni praetorio, et in ceteris ómnibus ; et plures e fratribus in Dómino confidentes vinculis meis, abundantius auderent sine timore verbum Dei loqui.

ñ. Deus, qui sedes super thronum, et iudicas aequitatem, esto refugium pauperum in tribulatione : * Quia tu solus laborem et dolorem consideras. ÿ. Tibi enim derelictus est pauper, pupillo tu eris adjutor. Quia.

LECTIO III.

QUIDAM quidem et propter invidiam et contentionem, quidam autem et propter bonam voluntatem Christum praedicant, quidam ex charitate, scientes quóniam in defensionem Evangelii positus sum. Quidam autem ex contentione

Christum an
cère, existim
se suscitare
enim ? Dum
per occasio
tatem, Christi
in hoc gaude
ñ. A dexte
mus, ne con
pter hoc d
meum, et ex
ñ. Dóminus
mea, et cali
Gloria Patri.

IN II

Ex libro M
Greg

LECTIO IV

REPLEMUS
pus, ne
iat : extenu
ne nos replé
getamus hoc
immobilitatis
ius hoc coll
ne ipsa sua
cumbat : ad
tium tegimu
rimat : et q
projicimus.
Tot igitur div
entes, quid
ruptibilitatis
multiplicitas
corpus sustine
nfirmas mut
ñ. Notas
mine, vias vit
ne letitia cu
ectationes in
que in finem
restituae hae
mihi. Adimpl

iam infirmus
et tremor ve
ne, et contem
p. Miserere.

o II.

mihi est Deus,
cúpiam omnes
s Jesu Christi.
charitas vestra
is abundet in
mni sensu; ut
a, ut sitis sin
tensa in diem
fructu justitiæ

istum, in gló
Dei. Scire au
atres, quia quæ

magis ad pro
nt Evangélii;
mea manifesta

to in omni præ
teris omnibus;
ibus in Dómino
ulis meis, abun
nt sine timóre
ui.

ni sedes super
iudicas æquitá
ium páuperum
; * Quia tu so
dolórem consi
enim derelictus
billo tu cris ad

o III.

em et propter
contentiónem,
et propter bo
Christum præ
n ex charitatē,
am in defensio
pósitus sum
ex contentiōne

Christum annúntiant non sín
cere, existimantes pressúram
se suscitáre vinculis meis. Quid
enim? Dum omni modo, sive
per occasiōnem, sive per veri
tatem, Christus annuntiétur; et
in hoc gaúdeo, sed et gaudébo.

¶ A dextris est mihi Dómi
nus, ne commóvear : * Pro
pter hoc dilatátum est cor
meum, et exultávit lingua mea.
¶ Dóminus pars hæreditátis
meæ, et cálicis mei. Propter.
Glória Patri. Propter.

IN II NOCTURNO.

Ex libro Morálum sancti
Gregórii Papæ.

LECTIO IV. *Lib. 4. c. 30.*

¶ **P**LENUM refectionibus cor
pus, ne extenuátum defi
ciat : extenuámus abstinentia,
ne nos replétum premat : ve
getámus hoc móribus, ne situ
immobilitátis intéreat : sed ci
lius hoc collocádo sistimus,
ne ipsa sua vegetatiōe suc
cumbat : adjumentis hoc vé
tium tégimus, ne frigus inté
rimat : et quæsitá adjumenta
projicimus, ne calor exúrat.
Tot igitur diversitatibus occur
rentes, quid ágimus, nisi cor
ruptibilitátis servimus, ut saltem
multiplicitas impénsi obsequii
corpus sustineat, quod anxietas
infirmæ mutabilitátis gravat?

¶ Notas mihi fecisti, Dó
mine, vias vitæ : * Adimplébis
me lætitia cum vultu tuo : de
lectatiōes in dextera tua us
que in finem, ¶ Tu es, qui
constituas hæreditatem meam
mihi. Adimplébis,

LECTIO V.

¶ **U**NDE bene per Paulum dici
tur : Vanitáti enim subjé
cta est creatúra non volens,
sed propter eum qui subjécit
eam in spe : quia et ipsa crea
tura liberábitur a servitúte
corruptiōnis, in libertatem gló
riæ filiórum Dei. Vanitáti quip
pe creatúra non volens súbdit
ur : quia homo, qui ingénitæ
constantiæ statum volens de
sérui, pressus justo mortalitá
tis pónere, nolens mutabilitá
tis suæ corruptiōni servit. Sed
creatura hæc tunc a servitúte
corruptiōnis eripitur, cum ad
filiórum Dei glóriam incorrú
pta resurgédo sublevátur,

¶ Diligam te Dómine virtus
mea : Dóminus firmamentum
meum, * Et refúgium meum.
¶ Liberátor meus, Deus meus,
adjutor meus. Et refúgium.

LECTIO VI.

¶ **H**ic itaque elécti moléstia
vincti sunt, quia adhuc
corruptiōnis suæ pœna depri
múntur : sed cum corruptibili
carne exúimur, quasi ab his
quibus nunc adstringimur, mo
léstia vinculis relaxámur. Præ
sentári namque jam Deo cúpi
mus, sed adhuc mortális cor
poris obligatiōe præpedimur.
Jure ergo vincti dicimur, quia
adhuc incéssum nostri desidé
rii ad Deum liberum non ha
bémus. Unde bene Paulus,
ætérna desiderans, sed tamen
adhuc corruptiōnis suæ sárce
nam portans, vinctus clamat :
Cúpio dissólvi et esse cum Chrí.

sto. Dissólvi enim non quæret, nisi se procul dúbio vincitum vidéret.

ñ. Dómini est terra, et plenitúdo ejus : * Orbis terrárum, et universi qui hábitant in eo. *ÿ.* Ipse super mária fundávit eam, et super flúmina præparávit illam. Orbis terrárum. Glória Patri. Orbis terrárum.

IN III NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Matthæum.

LECTIO VII. *Cap. 8. c*

In illo témpore : Ascendénte Jesu in naviculam, secúti sunt eum discipuli ejus : et ecce motus magnus factus est in mari, ita ut navícula operirétur flúctibus, ipse vero dormiebat. Et reliqua.

Homilia sancti Hierónymi
Presbyteri.

Lib. 1. Comm. in cap. 8. Matth.

QUINTUM signum fecit, quando ascédens navem de Caphárnaum, ventis imperávit et mari. Sextum, quando in regione Gerasenórum dedit potestátem dæmónibus in porcos. Séptimum, quando ingrédiens civitátem suam, paralyticum secúndum curávit in léctulo. Primus enim paralyticus est puer Centuriónis.

ñ. Ad te, Dómine, levávi animam meam : * Deus meus in te confido, non erubescam. *ÿ.* Custódi animam meam, et éripe me. Deus.

LECTIO VIII.

IPSE vero dormiebat : et accesserunt ad eum, et susci-

taverunt eum, dicétes : Dómine, salva nos. Hujus signi typum in Jona légimus, quando céteris periclitántibus, ipse secúrus est, et dormit, et suscitátur ; et império ac sacraménto passionis suæ liberat suscitantés. Tunc surgens imperávit ventis et mari. Ex hoc loco intelligimus, quod omnes creatúra sentiant creatórem. Quia enim increpávit, et quibus imperávit, sentiunt imperántem : non erróre hæreticórum, qui ómnia putant animántia, sed majestáte conditóris, quæ apud nos insensibilia, illi sensibilia sunt.

ñ. Duo Seraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est ómnis terra glória ejus. *ÿ.* Tres sunt qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum et Spíritus sanctus : et hi tres unus sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena est.

LECTIO IX.

PORRO hómines miráti sunt dicétes : Qualis est hic, quia venti et mare obédiunt ei ? Non discipuli, sed nauta et céteri qui in navi erant, mirabántur. Sin autem quis contentióse volúerit, eos, qui mirabántur, fuisse discipulos respondébimus, recte hómines appellátos, qui necdum nóverant poténtiam Salvatóris.

Te Deum laudámus, *p. 16.*

Ad Bened. Ant. 1. 6. Ascendénte Jesu * in naviculam, et

motus magnus factus est in mari : et suscitávit eum. *Oratio.* Deus, qui nos per tuos sanctos frá-

Ad Magnif. Dómine, * salva nos a peccatis, et a fá-

FERIA 1. De Epistola a-

LECTIO II. TAQUE fratres, et desideratíum, et corónam Dómino, etiam rogo, et recor idipsurum. Etiam pane. comparat mecum in evangélio cum óteris adjutóribus, et nómína-

ñ. Quam magnam. *LECTIO III.* NÓBIS in Dómino iterum dicístis vestra nómína : Nihil solliciti oratione, gratiarum acciónes vestras in

dicentes : Dñs. Hujus signi-
ficamus, quando
tribus, ipse se-
ormit, et susci-
o ac sacramen-
berat suscitá-
gens imperá-
Ex hoc loco in-
ad omnes crea-
t, et quibus im-
nt imperántem
ereticórum, qu-
animántia, se-
tórís, quæ ap-
a, illi sensibili-

motus magnus factus est in
mari : et suscitavérunt eum
discipuli ejus, dicentes : Dó-
mine, salva nos, perimus.

ORATIO.

DEUS, qui nos in tantis peri-
culis constitutos, pro hu-
mana scis fragilitate non posse
subsistere : da nobis salutem
mentis et corporis ; ut ea, quæ
pro peccatis nostris patimur,
adjuvante vincamus. Per Dó-
minum.

Ad Magnif. Ant. t. 1. f Dó-
mine, * salva nos, perimus :
impera, et fac Deus tranquil-
tatem.

FERIA SECUNDA.

De Epistola ad Philippenses.

LECTIO I. Cap. 4.

ITIQUE fratres mei charissimi
et desideratissimi, gaudium
meum, et corona mea : sic state
in Dómino, charissimi. Evón-
iam rogo, et Syntyche de-
recor idipsum sapere in Dó-
mino. Etiam rogo et te ger-
mane compar, adjuva illas,
quæ mecum laboravérunt in
evangélio cum Cleménte, et
ceteris adjutoribus meis, quo-
rum nomina sunt in libro
vite.

ñ. Quam magna, p. 320.

LECTIO II.

GAUDETE in Dómino semper :
Iterum dico gaudete. Mo-
estia vestra nota sit omnibus
hominibus : Dóminus prope
est. Nihil solliciti sitis : sed in
omni oratione, et obsecratione
in gratiarum actione, peti-
tiones vestras innotescant apud

Deum. Et pax Dei, quæ exúpe-
rat omnem sensum, custodiat
corda vestra, et intelligentias
vestras, in Christo Jesu.

ñ. Adjutor meus, p. 320.

LECTIO III.

DE cetero, fratres, quæcúm-
que sunt vera, quæcúmque
pudica, quæcúmque justa,
quæcúmque sancta, quæcúm-
que amabilia, quæcúmque bo-
næ famæ, si qua virtus, si qua
laus disciplinæ, hæc cogitate.
Quæ et didicistis, et accepistis,
et audistis, et vidistis in me,
hæc ágite : et Deus pacis erit
vobiscum. Gavisus sum autem
in Dómino vehementer, quón-
iam tandem aliquando reflu-
uistis pro me sentire, sicut et
sentiebátis : occupati autem
erátis.

ñ. Benedicam Dóminum,
p. 330:

FERIA TERTIA.

Incipit Epistola B. Pauli
Apóstoli ad Colossenses.

LECTIO I. Cap. 1.

PAULUS Apóstolus Jesu Chri-
sti per voluntatem Dei, et
Timótheus frater : eis, qui
sunt Colóssis, sanctis, et fidéli-
bus fratribus in Christo Jesu.
Grátia vobis et pax a Deo Pa-
tre nostro, et Dómino Jesu Chri-
sto. Grátias ágimus Deo et Pa-
tri Dómini nostri Jesu Christi
semper pro vobis orantes : au-
diéntes fidem vestram in Chri-
sto Jesu, et dilectionem quam
habétis in sanctos omnes, pro-
pter spem, quæ repósa est
vobis in cælis, quam audistis

IO IX.
nes mirati sum
Qualis est hic
mare obédien-
tuli, sed nau-
a navi erant,
autem quis co-
rit, eos, qui
esse discipulos
s, recte homi-
i necdum nó-
n Salvatórís.
udámus, p. 14
Ant. t. 6. Asce-
naviculam, et

sicut oportet, in Domino. Viri diligite uxores vestras, et nolite amari esse ad illas. Filii obedite parentibus per omnia : hoc enim placitum est in Domino. Patres, nolite ad indignationem provocare filios vestros, ut non pusillo animo fiant.

¶ Parátum cor, p. 331.

LECTIO III.

¶ VIRI obedite per omnia dominis carnalibus, non ad oculum serviéntes, quasi hominibus placéntes, sed in simplicitate cordis, timéntes Deum. Quodcúmque facitis, ex animo operámini sicut Domino, et non hominibus : sciéntes quod a Domino acepiétis retributióem hereditátis, Domino Christo servite. Qui enim injúriam facit, recipiet id quod inique essit : et non est personarum exceptio apud Deum. Domini, quod justum est et æquum, servis præstáte : sciéntes quod et vos Dominum habétis in cælo. Rationi instáte, vigilántes in gratiarum accióne.

¶ Adjutor meus, p. 332.

FERIA QUINTA.

¶ Incipit Epístola prima beati Pauli Apóstoli ad Thessalonicenses.

LECTIO I. Cap. 1.

PAULUS, et Silvánus, et Timotheus, Ecclesiæ Thessalonicensium in Deo Patre, et Domino Jesu Christo. Grátia vobis et pax. Grátias ágimus vobis semper pro omnibus vobis : memóriam vestri faciéntes in orationibus nostris sine

intermissione, memóres óperis fidei vestræ, et labóris, et charitátis, et sustinéntiæ spei Domini nostri Jesu Christi, ante Deum et Patrem nostrum : sciéntes fratres, dilecti a Deo, electi ónem vestram : quia Evangélium nostrum non fuit ad vos in sermóne tantum, sed et in virtúte, et in Spiritu sancto, et in plenitúdine multa, sicut scitis quales fuérimus in vobis propter vos.

¶ Deus in te, p. 332.

LECTIO II.

ET vos imitatóres nostri facti estis, et Domini, excipientes verbum : in tribulatióne multa cum gaudio Spiritus sancti : ita ut facti sitis forma omnibus credéntibus in Macedónia, et in Acháia. A vobis enim diffamátus est sermo Domini, non solum in Macedónia, et in Acháia, sed et in omni loco fides vestra, quæ est ad Deum, profecta est, ita ut non sit nobis necesse quidquam loqui. Ipsi enim de nobis annúntiant qualem introítum habuérimus ad vos : et quómodo conversi estis ad Deum a simulácris, servire Deo vivo et vero, et expectare Filium ejus de cælis (quem suscitávit ex mórtuis) Jesum, qui eripuit nos ab ira ventúra.

¶ Repleatur, p. 332.

LECTIO III. Cap. 2.

NAM ipsi scitis, fratres, introítum nostrum ad vos, quia non inánis fuit, sed ante passi, et contuméliis affecti

(sicut scitis) in Philippis, fiduciam habuimus in Deo nostro loqui ad vos Evangelium Dei in multa sollicitudine. Exhortatio enim nostra non de errore, neque de immunditia, neque in dolo, sed sicut probati sumus a Deo ut crederetur nobis Evangelium: ita loquimur, non quasi hominibus placentes, sed Deo, qui probat corda nostra. Neque enim aliquando fuimus in sermone adulationis, sicut scitis: neque in occasione avaritiæ, Deus testis est: nec quærentes ab hominibus gloriam, neque a vobis, neque ab aliis.

ñ. Gaudébunt labia, p. 332.

FERIA SEXTA.

De Epistola prima ad Thessalonicenses.

LECTIO I. Cap. 4.

DE cetero ergo, fratres, rogamus vos, et obsecramus in Domino Jesu, ut quemadmodum accepistis a nobis quomodo oporteat vos ambulare, et placere Deo, sic et ambulétis, ut abundétis magis. Scitis enim quæ præcepta dederim vobis per Dominum Jesum. Hæc est enim voluntas Dei, sanctificatio vestra: ut abstineátis vos a fornicatione, ut sciat unusquisque vestrum vas suum possidere in sanctificatione et honore: non in passione desiderii, sicut et gentes, quæ ignorant Deum.

ñ. Confitebor tibi, Domine, p. 333.

LECTIO II.

Et ne quis supergrediatur neque circumveniat in negotio fratrem suum: quoniam vindex est Dominus de his omnibus, sicut prædiximus vobis, et testificati sumus. Non enim vocavit nos Deus in immunditiam, sed in sanctificationem. Itaque qui hæc spernit, non hominem spernit, sed Deum: qui etiam dedit Spiritum suum sanctum in nobis.

ñ. Misericordia, p. 333.

LECTIO III.

DE charitate autem fraternitatis non necesse habemus scribere vobis: ipsi enim vos a Deo didicistis ut diligatis invicem. Etenim illud facitis in omnes fratres in universa Macedonia. Rogamus autem vos, fratres, ut abundétis magis, et operam detis ut quieti sitis, et ut vestrum negotium agatis, et operemini manibus vestris, sicut præcepimus vobis, et ut honeste ambulétis ad eos qui foris sunt: et nullius aliquid desideretis.

ñ. Factus est, p. 333.

SABBATO.

Incipit Epistola secunda ad Thessalonicenses.

LECTIO I. Cap. 1.

PAULUS, et Silvānus, et Timotheus, Ecclesiæ Thessalonicensium in Deo Patre nostro, et Domino Jesu Christo Grátia vobis et pax a Deo Patre nostro, et Domino Jesu Christo. Grátias agere debemus semper Deo pro vobis, fratres, ita

dignum est
crederet fides
charitas un
strum in in
nos ipsi in v
Ecclesiis Dei
stra; et fide
persecutionib
bulationibus
in exemplum
ut digni hab
Dei, pro quo

ñ. Ne per

LEC

Si tamen j
S Deum re
tionem iis qu
et vobis, qui
quiem nobisc
ne Domini Jes
Angelis virtut
na ignis dant
qui non nov
qui non obe
Domini nostr
hui penas dal
eternus a fac
loria virtutis
erit glorific
et admirabilis
us qui cred
reditum est t
rum super v
quo etiam
ro vobis: u
ocatione sua
pleant omne
nitatis, et op
te, ut clarific
ini nostri J
obis, et vos in
gratiam Dei nos
su Christi.

Hiemalis.

I.
II.
pergrediatur
véniam in ne-
am: quóniam
inus de his
prædiximus
icati sumus.
t nos Deus in
ed in sanctifi-
qui hæc spe-
m spernit, sed
m dedit Spiri-
um in nobis.
a, p. 333.

III.
autem frater-
necesse habi-
bis: ipsi enim
tis ut diligatis
n illud factis
is in universa
gamus autem
abundetis me-
detis ut quies-
trum negotium
eremini man-
sient præcep-
ut honeste au-
qui foris sunt:
id desideretis
t, p. 333.

ATO.
la secunda ad
nicenses.
Cap. 1.
Silvânus, et Ti-
Ecclesiæ Thessa-
a Deo Patre no-
no Jesu Christo
pax a Deo Patre
no Jesu Christo
lebemus semper
e, fratres, ita

dignum est, quóniam super-
erant fides vestra, et abundat
charitas uniuscujusque ve-
strum in invicem: ita ut et
nos ipsi in vobis gloriémur in
Ecclesiis Dei pro patientia ve-
stra; et fide, et in ómnibus
persecutionibus vestris, et tri-
bulationibus, quas sustinetis
in exemplum justí judicii Dei;
ut digni habeámini in regno
Dei, pro quo et patimini.

¶ Ne perdidideris, p. 334.

LECTIO II.

SI tamen justum est apud
Deum retribuere tribula-
tionem iis qui vos tribulant:
et vobis, qui tribulamini, ré-
quiem nobiscum in revelatió-
ne Dómini Jesu, de cælo cum
Angelis virtutis ejus, in flam-
ma ignis dantis vindictam iis,
qui non novérunt Deum, et
qui non obédiunt Evangélio
Dómini nostri Jesu Christi.
qui pœnas dabunt in intéritu
eternas a fácie Dómini, et a
glória virtutis ejus: cum vé-
rit glorificári in sanctis suis,
et admirábilis fieri in ómni-
bus qui crediderunt: quia
réditum est testimonium no-
rum super vos in die illo.
a quo étiam óramus semper
pro vobis: ut dignétur vos
ocatione sua Deus noster, et
impleat omnem voluntátem
unitatis, et opus fidei in vir-
tute, ut clarificétur nomen Dó-
mini nostri Jesu Christi in
vobis, et vos in illo, secúndum
glóriam Dei nostri, et Dómini
esu Christi.

Hiemalis.

¶ Parátum, p. 334.

LECTIO III. Cap. 2.

ROGAMUS autem vos, fratres,
per adventum Dómini no-
stri Jesu Christi, et nostræ
congregationis in ipsum: ut
non cito moveámini a vestro
sensu, neque terredámini, ne-
que per spiritum, neque per
sermónem, neque per epístolam
tamquam per nos missam,
quasi instet dies Dómini. Ne
quis vos seducat ullo modo:
quóniam nisi vénerit discés-
sio primum, et revelátus fue-
rit homo peccati filius per-
ditionis, qui adversátur, et
extóllitur supra omne quod
dicitur Deus, aut quod cóli-
tur, ita ut in templo Dei sé-
deat, osténdens se tamquam
sit Deus.

¶ Adjutor meus, p. 334.

AD VESPERAS.

ORATIO.

FAMILIAM tuam, quæsumus
Dómine, continua pietáte
custódi: ut, quæ in sola spe
gratiæ cœlestis innititur, tua
semper protectiône muniatur.
Per Dóminum.

DOM. V^o POST EPIPH.

IN 1 NOCTURNO.

Incipit Epístola prima beáti
Pauli Apóstoli ad Timó-
theum.

LECTIO I. Cap. 1.

PAULUS-Apóstolus Jesu Chri-
sti secúndum impérium
Dei Salvatóris nostri, et Chri-
sti Jesu spei nostræ: Timó-
theo dilécto filio in fide. Grá-
tia, misericórdia, et pax a Deo

Patre, et Christo Jesu Dómino nostro. Sicut rogávi te ut remanéres Ephesi cum irem in Macedóniam, ut denuntiáres quibúsdam ne áliter docérent, neque inténdèrent fábulis, et genealogiis interminátis, quæ quæstiões præstant magis quam ædificatióem Dei, quæ est in fide.

ñ. Dómine, ne in ira tua arguas me, neque in furóre tuo corripias me : * Miserére mei Dómine, quóniam infirmus sum. ⁊. Timor et tremor venérunt super me, et contéxerunt me ténebræ. Miserére.

LECTIO II.

FINIS autem præcepti est cháritas de corde puro, et consciéntia bona, et fide non ficta. A quibus quidam aberrántes, conversi sunt in vanilóquium, voléntes esse legis doctóres, non intelligéntes neque quæ loquúntur, neque de quibus affirmant. Scimus autem quia bona est lex, si quis ea legitime utátur : sciens hoc, quia lex justo non est pósita, sed injústis, et non súbditis, impiis et peccatóribus, scelerátis et contaminátis, parricidis et matricidis, homicidis, fornicariis, masculórum concubitóribus, plagiáriis; mendácibus et perjúris, et si quid áliud sanæ doctrinæ adversátur, quæ est secúndum Evangélium glóriæ beáti Dei, quod créditum est mihi.

ñ. Deus, qui sedes super thronum, et júdicas æquitá-

tem, esto refúgium pauperum in tribulatióne : * Quia tu solus labórem et dolórem consideras. ⁊. Tibi enim derelictus est pauper, pupillo tu eris adjutor. Quia.

LECTIO III.

GRATIAS ago ei, qui me confortávit, Christo Jesu Dómino nostro, quia fidélem me existimávit, ponens in ministério : qui prius blasphemus fui, et persecutor, et contuméliósus sed misericórdiam Dei consecútus sum, quia ignorans feci in incredulitate. Superabundávit autem grátia Dómini nostri cum fide et dilectiõe, quæ est in Christo Jesu. Fidelis sermo, et omni acceptiõe dignus : quod Christus Jesus venit in hunc mundum peccátóres salvos facere, quorum primus ego sum. Sed ideo misericórdiam consecútus sum, ut in me primo ostenderet Christus Jesus omnem paciéntiam, ad informatiõe meórum, qui creditóri sunt illi, in vitam ætérnam.

ñ. A dextris est mihi Dóminus, ne commóvear : * Propter hoc dilatátum est os meum, et exultávit lingua mea. ⁊. Dóminus pars hæreditátis meæ, et cálicis mei. Propter. Glória Patri. Propter.

IN II NOCTURNO.

Sermo S. Augustini Episcopi.

LECTIO IV.

De Verb. Ap. Serm. 8, sub in-

HUMANUS sermo, et omni acceptiõe dignus, qui

Christus Jesus mundum peccare. Attende. Venit enim Filius. Venero et salvabo. Si homo non hominis non perierat homo, et in Perierat hominem : per grátiam.

ñ. Notas per me, vias vitæ, me lætitia cum lætationes in que in finem situs hæreci. Adimpléb.

LEX. QUÆRIS, quid tum libe. Nécole homi. Quæris, quid tum Deus, e. in eo grátiam quam pótuit tum váleat. usurpata per. aténdum sine. malum non p. nifestius exp. Dómine primo. nus homo, e. enim et secun. ille homo, t. et ideo human. ñ. Diligam. nea : Dómine. eum, * Et i. Liberátor n. adjutor meus. eum.

m pauperum
* Quia tu so-
lorem consi-
im derelictus
illo tu eris ad-

III.
qui me con-
isto Jesu Do-
ia fidèlem me-
ens in mini-
blasphémus
r, et contume-
ricórdiam Dei
quia ignorans
uliâte. Super-
n grátia Dómini
et dilectione,
isto Jesu. Fide-
mni acceptione

Christus Jesu
mundum pecca-
cere, quorum
n. Sed ideo ni-
nsecutus sum:
mo ostèderat
omnem patien-
tationem eórum,
unt illi, in vitam

est mihi Dómi-
nóvear: * Pro-
tátum est co-
exultávit ling-
us pars hære-
cális mei. Pro-
atri. Propter.

NOCTURNO.
gustini Episcopi
TIO IV.
Serm. 8, sub in-
sermo, et om-
ne dignus, qu-

Christus Jesu venit in hunc
mundum peccatores salvos fá-
cere. Attende Evangelium:
Venit enim Filius hominis quæ-
rere et salvare quod perierat.
Si homo non periisset, Filius
hominis non venisset. Ergo
perierat homo; venit Deus
homo, et inventus est homo.
Perierat homo per liberam vo-
luntatem: venit Deus homo
per grátiam liberatricem.

¶ Notas mihi fecisti, Dómi-
ne, vias vitæ: * Adimplébis
me lætitia cum vultu tuo: de-
lectationes in dextera tua us-
que in finem. ¶ Tu es qui re-
stitues hæreditatem meam mi-
hi. Adimplébis.

LECTIO V.
QUÆRIS, quid váleat ad ma-
lum liberum arbitrium?
Reóle hominem peccantem.
Quæris, quid váleat ad auxi-
lium Deus, et homo? Attende
in eo grátiam liberantem. Nus-
quam pótuit sic ostèndi, quan-
tum váleat volúntas hominis
usurpata per superbiam, ad
pléndum sine adjutório Dei:
malum non pótuit plus et ma-
lifestius exprimi, quam in
Dómine primo. Ecce perit pri-
mus homo, et ubi esset, nisi
venisset secúndus homo? quia
ille homo, ideo et iste homo;
et ideo humanus sermo.

¶ Diligam te Dómine virtus
mea: Dóminus firmaméntum
meum, * Et refúgium meum.
Liberátor meus, Deus meus,
adjutor meus. Et refúgium
meum.

LECTIO VI.

PRORSUS nusquam sic appá-
ret benignitas grátiae, et
liberalitas omnipoténtiae Dei,
quam in homine mediátore Dei
et hominum, homine Christo
Jesu. Quid enim dicimus, fra-
tres mei? in fide cathólica nu-
tritis loquor, vel in pacem ca-
tholicam lucrátis. Nóvimus et
tenémus mediátorem Dei et
hominum; hominem Christum
Jesum, in quantum homo erat,
ejus esse naturæ, cujus et nos
sumus. Non enim altérius na-
turæ caro nostra, et caro il-
lius: nec altérius naturæ áni-
ma nostra, et anima illius.
Hanc suscepit naturam, quam
salvandam esse judicávit.

¶ Dómini est terra, et plen-
itúdo ejus: * Orbis terrarum,
et universi qui hábitant in eo.
¶ Ipse super mária fundávit
eam, et super flúmina præpa-
rávit illam. Orbis. Glória Patri.
Orbis.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 13. c

IN illo tempore: Dixit Jesus
in turbis parabolas hanc: Si-
mile factum est regnum cælo-
rum homini qui seminávit bo-
num semen in agro suo. Et
reliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

Lib. quæst. Evang. in Matth.
c. 11. tom. 4.

CUM negligéntius ágerent præ-
pósiti Ecclesiæ, aut cum

dormitióem mortis acciperent Apóstoli, venit diábolus, et superseminávit eos, quos malos filios Dóminus interpretátur. Sed quæritur, utrum hæretici sint, an male vivéntes cathólici? Possunt enim dici filii mali étiam hæretici, quia ex eódem Evangélíi sémíne, et Christi nómine procreáti, pravis opiniónibus ad falsa dógmata convertúntur.

¶ Ad te, Dómine, levávi ánimam meam : * Deus meus in te confido, non erubescam. ¶ Custódi ánimam meam, et éripe me. Deus.

LECTIO VIII.

SED quod dicit eos in médio tritici seminátos, quasi vidéntur illi significári, qui unius communionis sunt. Verúm tamen quóniam Dóminus agrum ipsum, non Ecclesiám, sed hunc mundum interpretátus est : bene intelligúntur hæretici, quia non societáte unius Ecclesiæ, vel unius fidei, sed societáte solius nóminis christiáni in hoc mundo permiscéntur bonis. At illi qui in eadém fide mali sunt, pálea pótius quam zizánia reputántur : quia pálea étiam fundamentum ipsum habet cum fruménto, radicémque communem.

¶ Duo Séraphim clamábant alter ad áterum : * Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ¶ Tres sunt qui testimónium dant in

cælo, Pater, Verbum, et Spiritus sanctus : et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena est.

LECTIO IX.

IN illa plane sagéna, qua concludúntur et mali et boni pisces, non absúrde mali cathólici intelligúntur. Aliud est enim mare, quod magis mundum istum significat : aliud sagéna, quæ unius fidei, vel unius Ecclesiæ communionem vidétur osténdere. Inter hæreticos et malos cathólicos hoc interest, quod hæretici falsa credunt : illa autem vera credéntes, non vivunt ita ut credunt.

Te Deum laudámus, p. 16.

*Ad Bened. Ant. t. 1. f Dómine, * nonne bonum semen seminásti in agro tuo? unde ergo habet zizánia? Et ait illis: Hoc fecit inimicus homo.*

ORATIO.

FAMILIAM tuam, quæsumus Dómine : continua pietatē custódi : ut, quæ in sola spe glóriæ cœlestis innítitur, tua semper protectióne muniátur. Per

*Ad Magnif. Ant. t. 1. Colligite * primum zizánia, et alligáte ea in fasciculos ad comburéndum : triticum autem congregáte in hórreum meum, dicit Dóminus.*

FERIA SECUNDA.

De Epístola prima ad Timótheum.

LECTIO I. Cap. 3. et 4.

FIDELIS sermo : Si quis Episcopátum desiderat, bonum

opus desideret. Episcopum esse, unum virum, pudicum, rem, non violentum, non litigiosum, suæ dómui filios habentem, omni castitatis dómui suæ quomodo Ecclésiám habebit, ne in superbi dicitur incidit, autem illum habere bonum sunt, ut non eideat, et in

¶ Quam

LE
DIACONOS non bilis vino deditos, sectantes : ha fidei in consensu autem probentur sic ministrant habentes. M pudicas, non fornicarias, fideles coni sunt un qui filiis suis quia dómibus ministraverint sibi acquirentiam in fide, do Jesu.

¶ Adjutor

LEO

HAC tibi sermo ad te veni

um, et Spiritu
hi tres unum
Glória Patri.

IX.

rena, qua con-
mali et boni
urde mali ca-
tur. Aliud est
d magis mun-
nificat : aliud
nui fidei, vel
communione
re. Inter hære-
cathólicos hoc
hæretici falsa
utem vera cre-
unt ita ut cre-

idamus, p. 16.
nt. t. 1. f. Dō-
bonum semen
gro tuo? unde
nia? Et ait illis:
cus homo.

ATIO.

am, quæsumus
continua pietate
e in sola spe græ-
nititur, tua sem-
e muniatur. Per
Ant. t. 1. Col-
zizania, et ali-
sciculos ad com-
triticum autem
hórreum meum

SECUNDA.

pla prima ad
theum.

Cap. 3. et 4.

no : Si quis Ep-
desiderat, bonu

opus desiderat. Opórtet ergo
Episcopum irreprehensibilem
esse, unius uxóris virum, só-
brium, prudéntem, ornátum,
pudicum, hospitálem, doctó-
rem, non vinoléntum, non per-
cussórem, sed modéstum : non
litigiósum, non cúpidum, sed
sue dómui bene præpósitum,
filios habéntem súbditos cum
omni castitaté. Si quis autem
dómui sue præesse nescit,
quómmodo Ecclésiæ Dei diligen-
tiam habébit? Non neóphytum :
ne in supérbiam elátus, in ju-
diciu incidat diaboli. Opórtet
autem illum et testimónium
habére bonum ab iis qui foris
sunt, ut non in oppróbrium in-
cidat, et in láqueum diaboli.

¶ Quam magna, p. 329.

LECTIO II.

DIACONOS similiter pudicos,
non bilingues, non multo
vino déditos, non turpe lucrum
sectántes : habéntes mystérium
fidei in consciéntia pura. Et hi
autem probéntur primum : et
sic ministrent, nullum crimen
habéntes. Mulieres similiter
pudicas, non detrahéntes, só-
brias, fidéles in ómnibus, Diá-
coni sint unius uxóris viri :
qui filiis suis bene præsent, et
in domibus. Qui enim bene
ministráverint, gradum bonum
sibi acquirunt, et multam fidú-
ciam in fide, quæ est in Chri-
sto Jesu.

¶ Adjútor meus, p. 329.

LECTIO III.

Nunc tibi scribo, sperans me
ad te venire cito. Si autem

tardávero, ut scias quómmodo
opórtet te in domo Dei con-
versári, quæ est Ecclésiá Dei
vivi, colúmna et firmaméntum
veritatís. Et manifeste magnum
est pietátis sacraméntum, quod
manifestátum est in carne, ju-
stificátum est in spiritu, appá-
ruit Angelis, prædicátum est
géntibus, créditum est in mun-
do, assúptum est in glória.
Spiritus autem manifeste dicit,
Quia in novíssimis temporibus
discédent quidam a fide, atten-
déntes spiritibus erróris, et
doctrinis dæmoniórum.

¶ Benedicam, p. 330.

FERIA TERTIA.

Incipit Epístola secúnda beáti
Pauli Apóstoli ad Timó-
theum.

LECTIO I. Cap. 1.

PAULUS Apóstolus Jesu Christi
per voluntátem Dei, secún-
dum promissionem vitæ, quæ
est in Christo Jesu : Timótheo
charíssimo filio, grátia, mise-
ricórdia, pax a Deo Patre, et
Christo Jesu Dómiño nostro.
Grátias ago Deo, cui sérvio a
progenitóribus in' consciéntia
pura, quod sine intermissione
hábeam tui memóriam in ora-
tiónibus meis, nocte ac die de-
siderans te vidére, memor la-
crymárum tuárum, ut gáudio
implear, recordationem acci-
piens ejus fidei, quæ est in te
non ficta, quæ et habitávit pri-
mum in ávia tua Lóide, et ma-
tre tua Eunice, certus sum au-
tem quod et in te.

¶ Auribus pécipe, p. 330.

LECTIO II.

PROPTER quam causam admo-
neote, ut resuscites grátiam
Dei, quæ est in te per imposi-
tiónem mánuum meárum. Non
enim dedit nobis Deus Spi-
ritum timóris; sed virtútis, et di-
lectiónis, et sobrietátis. Noli ita-
que erubescere testimonium
Dómini nostri, neque me vin-
ctum ejus; sed collabora Evan-
gélío secúndum virtutem Dei:
qui nos liberávit, et vocávit vo-
cacióne sua sancta, non secún-
dum ópera nostra, sed secún-
dum propósitum suum, et grá-
tiam, quæ data est nobis in Chri-
sto Jesu ante témpora sæculária.

¶. Státuit Dóminus, p. 330.

LECTIO III.

MANIFESTATA est autem nunc
per illuminationem Salva-
tória nostri Jesu Christi, qui
destrúxit quidem mortem, il-
luminávit autem vitam et in-
corruptionem per Evangelium:
in quo pósitus sum ego prædicá-
tor et Apóstolus et magister gén-
tium. Ob quam causam étiam
hæc pátor, sed non confúndor.
Scio enim cui crédidi, et certus
sum quia potens est depósitum
meum serváre in illum diem.
Formam habe sanórum verbó-
rum, quæ a me audisti in fide
et in dilectione in Christo Jesu.

¶. Ego dixi, p. 331.

FERIA QUARTA.

De Epístola secúnda ad
Timótheum.

LECTIO I. Cap. 3.

Hoc autem scito, quod in
novísimis diébus instá-

bunt témpora periculósa:
erunt homines scipso amá-
ntes, cúpidi, eláti, superbi,
blasphémi, paréntibus non
obediéntes, ingrátí, sceléstí,
sine affectióné, sine pace, cri-
minatóres, incontinentes, im-
mites, sine benignitáte, prodí-
tóres, protérvi, tímidi, et vo-
luptátum amatóres magis quam
Dei: habéntes spéciem quidem
pietátis, virtutem autem ejus
abnegántes. Et hos devita.

¶. Ne perdidideris, p. 331.

LECTIO II.

Ex his enim sunt, qui péné-
trant domos, et captivas
ducunt muliérculas onerátas
peccátis, quæ ducúntur váris
desidéris: semper discéntes,
et numquam ad sciéntiam ve-
ritátis perveniéntes. Quemád-
modum autem Jannes et Mau-
bres restitérunt Moysi, ita et hi
resistunt veritáti: homines
corrúpti mente: réprobi circa
fidem; sed ultra non proficiéntes:
insipiéntia enim eórum mani-
fésta erit ómnibus, sicut et il-
lórum fuit.

¶. Parátum cor, p. 331.

LECTIO III.

Tu autem assecútus es mea
doctrínam, institutiónem
propósitum, fidem; longanimi-
tatem, dilectionem, paci-
tiam: persecutiónes, passió-
né quália mihi facta sunt Anti-
ochiæ, Iconii, et Lystri: quæ
ex ómnibus eripuit me Dóni-
nus. Et omnes, qui pie volu-
viveré in Christo Jesu, per-

cutiõnem p
tem homin
proficient i
et in errore

¶. Adjúto

FERI

Incipit Epi

Apосто

LECTIO

PAULUS ser

I autem Je

dum fidem

agnitiõnem

secundum piet

vitæ æternæ

qui non me

témpora sæ

stávit autem

verbum suum

quæ credita e

præceptum

Dei: Tito di

lum comun

et pax a Deo

Jesu Salvatór

¶. Deus in t

LEO

ius rei

I Crete, ut

corrigas, et c

itates Presby

ispósui tibi.

me est, uni

os habens fi

usatiõne luxú

itos. Opórtet

ne crimine e

ensatórem:

on iracúndur

am, non per

erps lucrí cú

statem; benig

stum, sanctu

periculosa :
eipsos amā-
ti, superbi,
entibus non
ati, scelēsti,
ine pace, cri-
stinētes, im-
nitātē, prodi-
ūmīdi, et vo-
es magis quam
ēciem quidem
m autem ejus
os devita.
ris, p. 331.

o II.
unt, qui pene-
s, et captivas
culas oneratas
lucūtur vāris
per discētes,
sciētiā vē-
ntes. Quēad-
Jannes et Man-
Moysi, ita et hi
tati : hōmīnē
: rēprobi circa
non proficiēti-
m eōrum mani-
bus, sicut et il-

cor, p. 331.
io III.

secūsus es mea-
institutiōnem
dem; longanimi-
tatiōnem, patiē-
tatiōnes, passiōes
facta sunt Anti-
et Lysiris : qu-
ōnes sustinui,
ripuit me Dōm-
s, qui pie vole-
risto Jesu, per-

cutiōnem patiētur. Mali au-
tem hōmīnēs, et seductōres
proficiēti in pejus, errāntes,
et in errōrem mittētes.

¶ Adjutor, p. 332.

FERIA QUINTA.

Incipit Epistola beati Pauli
Apostoli ad Titum.

LECTIO I. Cap. 1.

PAULUS servus Dei, Apostolus
autem Jesu Christi secūn-
dam fidem electōrum Dei, et
agnitiōnem veritātis, quæ se-
cūndum pietatē est, in spem
vitæ æternæ, quam promisit
qui non mentitur, Deus ante
tempora sæcularia : manife-
stavit autem temporibus suis
verbum suum in prædicatiōne,
quæ credita est mihi secūndum
præceptum Salvatoris nostri
Dei : Tito dilēcto filio secūn-
dam communē fidem, grātia
et pax a Deo Patre, et Christo
Jesu Salvatore nostro.

¶ Deus in te speravi, p. 332.

LECTIO II.

HUIUS rei grātia reliqui te
Cretæ, ut ea, quæ desunt,
emendas, et constituas per ci-
vitates Presbyteros, sicut et ego
disposui tibi. Si quis sine cri-
mine est, unius uxoris vir, fi-
dos habens fidēles, non in ac-
cusatiōne luxuriæ, aut non sub-
ditos. Opōrtet enim Episcopum
ne crimine esse, sicut Dei dis-
pensatorem : non superbum,
non iracūndum, non vinolēn-
tem, non percussorem, non
avaris lucri cupidum : sed hos-
pitalem, benignum, sobrium,
sanctum, sanctum, continentem,

amplectentem eum, qui secūn-
dam doctrinam est, fidēlem
sermōnem : ut potens sit exhor-
tari in doctrina sana, et eos,
qui contradicunt, arguere.

¶ Repleatur, p. 332.

LECTIO III.

SUNT enim multi etiā in-
obediētes, vaniloqui et se-
ductōres, maxime qui de cir-
cumcisiōne sunt : quos opōrtet
redargui : qui universas domos
subvertunt, docētes quæ non
opōrtet, turpis lucri grātia.
Dixit quidam ex illis, proprius
ipsorum prophēta : Cretenses
semper mendaces, malæ bē-
stiae, ventres pigri. Testimō-
nium hoc verum est. Quam ob
causam increpa illos dure, ut
sani sint in fide, non intendē-
tes Judæicis fabulis, et mandā-
tis hōminum aversantium se a
veritate. Omnia munda mun-
dis : coinquinatis autem, et in-
fidēlibus nihil est mundum.

¶ Gaudēbunt labia, p. 332.

FERIA SEXTA.

De Epistola ad Titum.

LECTIO I.

Cap. 2. d et 3.

HÆ loquere, et exhortare,
et argue cum omni impē-
rio. Nemo te contēmnat. Ad-
mone illos principibus et pote-
statibus subditos esse, dicto
obedire, ad omne opus bonum
paratos esse : neminem blas-
phemare, non litigiōsos esse,
sed modestos, omnem osten-
dētes mansuetudinē ad om-
nes hōmīnēs.

¶ Confitebor, p. 333.

02.1

LECTIO II.

ERAMUS enim aliquándo et nos insipientes, increduli, errantes, serviētes desidériis et voluptatibus vāriis, in malitia et invidia agētes, odibiles, odiētes invicem. Cum autem benignitas et humanitas apparuit Salvatoris nostri Dei : non ex opēribus justitiæ, quæ fecimus nos, sed secūndum suam misericordiam salvos nos fecit per lavacrum regenerationis et renovatiōis Spiritus sancti, quem effudit in nos abūde per Jesum Christum Salvatorem nostrum, ut justificati grātia ipsius heredes simus secūndum spem vitæ æternæ.

ñ. Misericordia, p. 333.

LECTIO III.

FIDELIS sermo est, et de his volo te confirmare : ut curent bonis opēribus præesse qui credunt Deo. Hæc sunt bona et utilia hominibus. Stultas autem quæstiōnes, et genealogias, et contentiōnes, et pugnas legis devita : sunt enim inutiles et vanæ. Hereticum hominem post unam et secundam correptionem devita : sciens quia subversus est qui ejusmodi est, et delinquit, cum sit proprio judicio condemnatus.

ñ. Factus est, p. 333.

SABBATO.

Incipit Epistola B. Pauli Apostoli ad Philémonem.

LECTIO I. Cap. I.

PAULUS vinctus Christi Jesu, et Timotheus frater; Phi-

lémoni dilēcto, et adjutori nostro, et Appiæ sorori charissimæ, et Archippo commilitoni nostro, et Ecclesiæ quæ in domo tua est. Grātia vobis et pax a Deo Patre nostro, et Dómino Jesu Christo. Grātiās ago Deo meo, semper memoriæ tui faciēns in oratiōibus meis, audiēns charitatē tuam, et fidem, quam habes in Dómino Jesu, et in omnes sanctos : ut communicatiō fidei tuæ évidens fiat in agnitiōe omnis opēris boni, quod est in vobis in Christo Jesu.

ñ. Ne perdidieris, p. 334.

LECTIO II.

GAUDIUM enim magnum habui, et consolatiōem in charitatē tua : quia viscera sanctorum requieverunt per te, frater. Propter quod multam fiduciam habens in Christo Jesu imperandi tibi quod ad rem pertinet : propter charitatē magis obsecro, cum sis talis, ut Paulus senex, nunc autem et vinctus Jesu Christi : obsecro te pro meo filio, quem genui in vinculis, Onesimo, qui tibi aliquándo inutilis fuit, nunc autem et mihi et tibi utilis, quem remisi tibi.

ñ. Paratum cor, p. 334.

LECTIO III.

Tu autem illum ut mea viscera suscipe : quem ego voluéram mecum detinere, ut pro te mihi ministraret in vinculis Evangelii : sine consilio autem tuo nihil volui facere, uti ne velut ex necessitate bo-

nūm tuum.
rium. Fōrsi
scēsit ad h
num illum
ut ærvum,
rissimum
mibi : qua
tibi, et in ca
Si ergo hab
scipe illum
aliquid noc
hoc mihi im
scripai mea
ñ. Adjuto
AD.

PRÆSTA, q
tens Deu
tionabilia m
sunt placita
mur, et fact
DOM. VI
IN I
Incipit Ep
Apostol
LECTIO
MULTIFARI
M dis olim
tribus in P
simo, diēbu
nobis in Fili
heredem u
quem fecit e
sit splendor
substantiæ
omnia verbo
rationem pe
cedet ad de
in excelsis
relia effectū
entius pro
litavit.

ñ. Dómine

et adjutori
sorori cha-
ippo commi-
Ecclesiæ quæ
Gratia vobis
tre nostro, et
risto. Grati-
mper memò-
in orationi-
ns charitatem
quam habes
et in omnes
nunicatio fidei
in agnitio-
ni, quod est in
Jesu.

ris, p. 334.

O II.

magnum hæ-
solationem in
quia viscera
uieverunt per
pter quod mul-
bens in Christo
tibi quod ad
propter chari-
bsecro, cum sis
s senex, nunc
s Jesu Christi
meo filio, quem
is, Onésimo, qui
inútilis fuit,
mihi et tibi tibi
si tibi.

cor, p. 334.

O III.

lum ut mea vi-
cipe : quem ego
um detinere, et
ministraret in via
i : sine consilio
hil volui facere
x necessitate bo-

num tuum esset, sed voluntá-
rium. Fórsitan enim ideo di-
scéssit ad horam a te, ut ætér-
num illum reciperes; jam non
ut servum, sed pro servo cha-
rissimum fratrem, máxime
mihi : quanto autem magis
tibi, et in carne, et in Dómino?
Si ergo habes me socium, sú-
cipe illum sicut me. Si autem
aliquid nócuit tibi, aut debet,
hoc mihi imputa. Ego Paulus
scripsi mea manu.

ñ. Adjutor meus, p. 334.

AD VESPERAS.

ORATIO.

PRÆSTA, quæsumus omnípo-
tens Deus : ut semper ra-
tionabilia meditantes, quæ tibi
sunt plácita, et dictis exequá-
mur, et factis. Per Dóminum:

DOM. VI POST EPIPH.

IN I NOCTURNO.

Incipit Epistola B. Pauli
Apóstoli ad Hebræos.

LECTIO I. Cap. 4.

MULTIFARIAM, multisque mo-
dis olim Deus loquens pá-
tribus in Prophétis : novís-
sime, diébus istis locútus est
nobis in Filio, quem constituit
heredem universórum, per
quem fecit et sæcula. Qui cum
sit splendor glóriæ, et figúra
substantiæ ejus, portánsque
omnia verbo virtútis suæ, pur-
tationem peccatórum faciens,
sedet ad dexteram majestátis
in excelsis : tanto melior An-
gelis effectus, quanto disfe-
rentius præ illis nomen hære-
bat.

ñ. Dómine, ne in ira tua ár-

guas me, neque in furóre tuo
corripias me : * Miserére mei
Dómine, quóniam infirmus
sum. †. Timor et tremor ve-
nerunt super me, et contexé-
runt me tenebræ. Miserére.

LECTIO II.

CUI enim dixit aliquándo An-
gelórum : Filius meus es
tu, ego hódie genui te? Et rur-
sum : Ego ero illi in patrem,
et ipse erit mihi in filium? Et
cum iterum introdúcit primo-
génitum in orbem terræ : di-
cit : Et adórent eum omnes
Angeli Dei, Et ad Angelos qui-
dem dicit : Qui facit Angelos
suos spirítus, et ministros suos
flammam ignis. Ad Filium au-
tem : Thronus tuus Deus, in
sæculum sæculi : virga æqui-
tátis, virga regni tui. Dilexisti
justitiam, et odisti iniquitá-
tem : propterea unxit te Deus,
Deus tuus oleo exultatiónis
præ participibus tuis.

ñ. Deus, qui sedes super
thronum, et júdicas æquitá-
tem, esto refúgium paúperum
in tribulatióne : * Quia tu so-
lus labórem et dolórem consi-
deras. †. Tibi enim derelictus
est pauper, pupillo tu eris ad-
jutor. Quia.

LECTIO III.

ET Tu in principio, Dómine,
terram fundásti : et ópera
mánuum tuarum sunt cæli.
Ipsi peribunt, tu autem per-
manébis, et omnes ut vesti-
méntum veteráscunt : et velut
amictum mutábis eos, et mu-
tabúntur : tu autem idem ipse

es, et anni tui non deficiant. Ad quem autem Angelorum dixit aliquando : Sede a dextris meis, quoadusque ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum? Nonne omnes sunt administratorii spiritus, in ministerium missi propter eos, qui hereditatem capient salutis?

¶. A dextris est mihi Dominus, ne commovear : * Propter hoc dilatatum est cor meum, et exultavit lingua mea. ¶. Dominus pars hereditatis meae, et calicis mei. Propter. Gloria Patri. Propter.

IN II NOCTURNO.

Sermo sancti Athanasii
Episcopi.

LECTIO IV.

Orat. 2. contra Arianos,
post medietum.

SI personam, rem, tempus Apostolici dicti cognoscerent haeretici, numquam humana in deitatem transferentes, tam impie et stulte adversus Christum sese habuissent. Id intuere licebit. Si initium lectionis denuo repetitum probe excepias. Dicit enim Apostolus : Multifariam, multisque modis olim Deus locutus est patribus nostris per Prophetas : ultimis autem diebus locutus est nobis in Filio. Atque ita paulo post dicit : Perfecta ab eo nostrorum peccatorum purificatione, ipsum sedere ad dexteram maiestatis in ecclesiis, tanto meliorem Angelis factum, quanto praestantius no-

men prae illis sortitus est. De eo igitur tempore quo nobis per Filium locutus est, cum peccatorum purgatio fieret, Apostolicum dictum mentionem facit. Quando autem nobis locutus est in Filio, aut quando purgatio peccatorum facta, aut quando natus est homo, nisi post Prophetas, idque in ultimis diebus?

¶. Notas mihi fecisti, Domine, vias vitae : * Adimplebis me laetitia cum vultu tuo : delectationes in dextera tua usque in finem. ¶. Tu es qui restitues hereditatem meam mihi. Adimplebis.

LECTIO V.

DEINDE cum narratio instituta esset de humana Verbi dispensatione, deque ultimis temporibus consequenter commemoravit, Deum neque superioribus aetatibus tacuisse, sed locutum esse per Prophetas : et postquam Prophetas suo officio perfuncti sunt, et lex per Angelos pronuntiata est, et Filius etiam ad nos descendit, et ad ministrandum accessit; tunc demum necessario subintulit : Tanto melius Angelis factus : ostendere volens, quanto Filius prae se excellit, tanto functione officioque servorum Filii administrationem meliorem fuisse.

¶. Diligam te Domine virtus mea : Dominus firmamentum meum, * Et refugium meum. ¶. Liberator meus, Deus meus adjutor meus. Et refugium.

FUNCTIONEM Apostolus tum novam, libertate utitur scribens et hoc igitur, non ex propria cognitione dixit, quoniam notior esset de ejusdem generis omnibus. Ereret : etiam dicitur naturae Filii ad dicaret.

¶. Domini multitudo ejus : rum, et univ in eo. ¶. Ipse davit eam, et preparavit illa Patri. Orb

IN III A

Lectio san
secundum

LECTIO VII
In illo tempo
turbis paral
mle est reg
grano sinapis
omo semina
Et reliqua.

Homilia san

Pres

Lib. 2. Comm

M

REGNUM coelo

Evangelii

scripturarum

itam, et de q

scos. Aufero

num Dei, et

LECTIO VI.

FUNCTIONEM igitur discernens, Apóstolus, tum veterem, tum novam, magna dicendi libertate útitur, ad Judæos scribens et loquens. Propter hoc igitur, non in univérsum ex propria comparationis ratione dixit, quod major aut honoratior esset : ne quis quasi de ejúsdem generis, et cum eo omnibus rebus hæc verba diceret : sed ideo meliorem dicitur duxit, ut discrimen naturæ Filii ad res creatas indicaret.

Domini est terra, et plenitudo ejus : * Orbis terrarum, et univérsi qui habitant in eo. *ŷ.* Ipse super mária fundavit eam, et super flúmina præparavit illam. Orbis. Glória Patri, Orbis.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 13. d

In illo tempore : Dixit Jesus turbis parabolam hanc : Simile est regnum cælorum grano sinápis, quod accipiens homo seminavit in agro suo. Et reliqua.

Homilia sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 2. Comment. in cap. 13. Matth.

REGNUM cælorum, prædicatio Evangelii est, et notitia scripturarum, quæ ducit ad vitam, et de qua dicitur ad Judæos : Auferetur a vobis regnum Dei, et dabitur genti fa-

ciénti fructus ejus. Simile est ergo hujuscémodi regnum grano sinápis, quod accipiens homo seminavit in agro suo. Homo qui séminat in agro suo, a plerisque Salvátor intelligitur, quod in ánimis credentium séminet : ab aliis ipse homo séminans in agro suo, hoc est in semetipso, et in corde suo.

ŷ. Ad te, Dómine, levavi animam meam : * Deus meus in te confido, non erubescam. *ŷ.* Custódi animam meam, et éripe me. Deus.

LECTIO VIII.

QUIS est iste qui séminat, nisi sensus noster et ánimus, qui suscipiens granum prædicationis, et fovens seméntem, humóre fidei facit in agro sui pectoris pulluláre? Prædicatio Evangelii mínima est ómnibus disciplinis. Ad primam quippe doctrinam, fidem non habet veritátis, hominem Deum, Christum mórtuum, et scándalum crucis prædicans. Confer hujuscémodi doctrinam dogmátibus philosophórum, et libris córum, et splendóri eloquentiæ, et compositioni sermonum : et vidébis quanto minor sit ceteris seminibus seméntis Evangelii.

ŷ. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. *ŷ.* Tres sunt qui testimónium dant in

cœlo, Pater, Verbum, et Spiritus sanctus : et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena est.

LECTIO IX.

SED illa cum créverint, nihil mordax, nihil vívidum, nihil vitále démonstrant : sed totum fláccidum marcidúmque et mollium ebúllit in ólera et in herbas, quæ cito aréscunt et córruunt. Hæc autem prædicatib, quæ parva videbatur in principio, cum vel in ánima credéntis, vel in toto mundo sata fúerit, non exúrgit in ólera, sed crescit in árborem : ita ut vólucres cœli (quas vel ánimas credentium, vel fortitúdes, Dei servitio mancipátas, sentire debémus) véniant et hábitent in ramis ejus. Ramos puto Evangélicæ árboris, quæ de grano sinápis créverit, dógmata esse diversitátes, in quibus supradictárum vólucrum unáquæque requiescit.

Te Deum laudámus, p. 16.

Ad Bened. Ant. t. 7. r Simile est * regnum cœlórú gráno sinápis, quod mínimum est ómnibus seminibus : cum autem créverit, majus est ómnibus oléribus.

ORATIO.

PRÆSTA, quæsumus omnípotens Deus : ut semper rationábilia meditántes, quæ tibi sunt plácita, et dictis exequámur, et factis. Per Dóminum.

Ad Magnif. Ant. t. 1. r Simile est regnum * cœlórú fermento, quod accéptum mú-

liar abscondit in farinae satis tritus, donec fermentátum est totum.

FERIA SECUNDA.

De Epístola ad Hebræos.

LECTIO I. Cap. 3.

UNDE fratres sancti, vocatiónis cœlestis participes, consideráte Apóstolum et Pontíficem confessiónis nostræ Jesum : qui fidélis est ei qui fecit illum, sicut et Moyses in omni domo ejus. Ampliórís enim glóriæ iste præ Moyse dignus est hábitus, quanto ampliorem honórem habet domus, qui fabricávit illam. Omnis namque domus fabricátur ab aliquo : qui autem ómnia creávit, Deus est.

ñ. Quam magna, p. 329.

LECTIO II.

ET Moyses quidem fidélis erat in tota domo ejus tamquam fámulus, in testimónium eórum, quæ dicénda erant : Christus vero tamquam filius in domo sua : quæ domus sumus nos, si fidúciam, et glóriam spei usque ad finem, firmam retineámus. Quapropter sicut dicit Spiritus sanctus : Hódie si vocem ejus audieritis, nolite obduráre corda vestra, sicut in exacerbatióné secundum diem tentatiónis in deserto.

ñ. Adjutor meus, p. 329.

LECTIO III.

VIDETE, fratres, ne forte sit in aliquo vestrum cor malum incredulitátis, discedéndi a Deo vivo : sed adhortámini

vosmetipsos donec Hódie non obduretis bis fallácia peccatorum enim Christi tamen initiatus usque ad finem nemus. Dum si vocem ejus obdurare cor admodum in tione. Quidam exacerbaverunt versi qui per Egypto per Benedic

p. 330.

FERIA

De Epístola

LECTIO

TIMEAMUS

Relicta p treuendi in r stimetur aliqu se. Etenim et est, quemad Sed non profi ditus, non ad que audierun enim in requi mas : quemad Sicut juravi i troibunt in r et quidem op tione mundi p

ñ. Auribus

LEC

Dixit enim de die sép quíevit Deus ómnibus opé isto rursum : réquiem mea

Hiemali

vosmetipsos per singulos dies, donec Hódie cognominátur, ut non obdurétur quis ex vobis fallácia peccáti. Participes enim Christi effécti sumus : si tamen initium substantiæ ejus usque ad finem firmum retinemus. Dum dicitur : Hódie si vocem ejus audieritis, nolite obdurare corda vestra, quemadmodum in illa exacerbatione. Quidam enim audientes exacerbaverunt, sed non universi qui profecti sunt ex Egypto per Moysen.

¶ Benedicam Dóminum, p. 330.

FERIA TERTIA.

De Epístola ad Hebræos.

LECTIO I. *Cap. 4.*

PIMEAMUS ergo ne forte, relicta pollicitatione introeundi in requiem ejus, existimetur aliquis ex vobis deesse. Etenim et nobis nuntiátum est, quemadmodum et illis. Sed non profuit illis sermo auditus, non admixtus fidei ex iis quæ audierunt. Ingrediemur enim in requiem, qui credidimus : quemadmodum dixit : Sicut juravi in ira mea : Si introibunt in requiem meam : et quidem opéribus ab institutione mundi perfectis.

¶ Auribus percipe, p. 330.

LECTIO II.

DIXIT enim in quodam loco de die septima sic : Et requievit Deus die septima ab omnibus opéribus suis. Et in isto rursum : Si introibunt in requiem meam. Quóniam ergo

Hiemalis,

súperest introire quosdam in illam, et ii, quibus prióribus annuntiátum est, non introierunt propter incredulitatem : iterum terminat diem quemdam, Hódie, in David dicendo, post tantum téporis, sicut supra dictum est : Hódie si vocem ejus audieritis, nolite obdurare corda vestra.

¶ Státuit Dóminus, p. 330.

LECTIO III.

NAM si eis Jesus requiem præstitisset, numquam de alia loqueretur, posthac, die. Itaque, relinquitur sabbatis mus pópulo Dei. Qui enim ingressus est in requiem ejus : etiám ipse requievit ab opéribus suis, sicut a suis Deus. Festinemus ergo ingredi in illam requiem : ut ne in idipsum quis incidat incredulitatis exemplum. Vivus est enim sermo Dei, et efficax, et penetrabilior omni gladio ancipiti : et pertingens usque ad divisionem animæ ac spiritus, compágum quoque ac medullarum, et discretor cogitationum et intentionum cordis.

¶ Ego dixi, p. 331.

FERIA QUARTA.

De Epístola ad Hebræos.

LECTIO I. *Cap. 6.*

QUAPROPTER intermittentes inchoationis Christi sermonem, ad perfectiorem feramur : non rursum jaciétes fundamentum poenitentiæ ab opéribus mórtuis, et fidei ad Deum baptismatum doctrinæ, impositionis quoque mánuum, ac

resurrectionis mortuorum, et
iudicii æterni. Et hoc faci-
emus, si quidem permiserit
Deus.

ñ. Ne perdideris, p. 331.

LECTIO II.

IMPOSSIBILE est enim, eos qui
semel sunt illuminati, gus-
taverunt etiam donum cœlestē,
et participes facti sunt Spī-
ritus sancti, gustaverunt nihilō-
minus bonum Dei verbum,
virtutesque sæculi ventūri, et
prolapsi sunt, rursus renovari
ad pœnitentiam, rursum cru-
cigētes sibimetipsis Filium
Dei, et ostēntul habēntes.

ñ. Paratum cor, p. 331.

LECTIO III.

TERRA enim sæpe venientem
super se bibens imbrem, et
gēnerans herbam opportunam
illis, a quibus colitur, accipit
benedictionem a Deo. Proferens
autem spinas ac tribulos, ré-
proba est, et maledicto próxi-
ma : cuius consummatio in
combustionem. Confidimus au-
tem de vobis, dilectissimi, me-
liora, et viciniora salutē : ta-
mētsi ita loquimur. Non enim
injūstus Deus, ut obliviscatur
opēris vestri, et dilectionis
quam ostendistis in nōmine
ipsius, qui ministrastis san-
ctis, et ministratis.

ñ. Adjutor meus, p. 332.

FERIA QUINTA.

De Epistola ad Hebræos.

LECTIO I. Cap. 7.

Hic enim Melchisedech, rex
Salem, sacerdos Dei sum-
mi, qui obviavit Abrahæ re-

gresso a cæde regum, et bene-
dixit ei : cui et décimas om-
nium divisit Abraham : pri-
mum quidem qui interpretatur
rex justitiæ : deinde autem et
rex Salem, quod est, rex pa-
cis, sine patre, sine matre,
sine genealogia, neque in-
itium dierum, neque finem vi-
tæ habens, assimilatus autem
Filio Dei, manet sacerdos in
perpétuum.

ñ. Deus in te speravi, p. 332.

LECTIO II.

INTUEMINI autem quantus sit
hic, cui et décimas dedit de
præcipuis Abraham patriar-
cha. Et quidem de filiis Levi
sacerdotium accipientes, man-
datum habent décimas sumere
a populo secundum legem, id
est, a fratribus suis : quan-
quam et ipsi exierint de lumbis
Abrahæ. Cujus autem gene-
ratio non annumeratur in eis,
décimas sumpsit ab Abraham :
et hunc, qui habebat, repro-
missiones benedixit.

ñ. Repleatur, p. 332.

LECTIO III.

SINE ulla autem contradi-
ctione, quod minus est, a
meliore benedicatur. Et hic
quidem, décimas morientes
homines accipiunt : ibi autem
contestatur, quia vivit. Et (ut
ita dictum sit) per Abraham,
et Levi, qui décimas accepit,
decimatus est : adhuc enim in
lumbis patris erat, quando ob-
viavit ei Melchisedech. Si ergo
consummatio per sacerdotium
Leviticum erat (populus enim

sub ipso lege
adhuc necessa-
rium ordine
alium surgere
non secundum
dici : Transla-
tio, necesse es-
latio fiat.

ñ. Gaudete

FERIA

De Epistola

LECTIO

Est autem fi-
substantia
mentum non
hac enim tes-
tati sunt aen-
mus aptata es-
Dei : ut ex in-
lia fierent. Fi-
stiam Abel, q-
lit Deo, per q-
consecutus es-
stimonium pe-
ribus ejus. De-
defunctus adh-

ñ. Confitébo

LEC

Fide Henoc
ne videtur
inveniebatur
illum Deus :
nem enim tes-
placuisse Deo.
impossibile e-
Credere enim
tem ad Deum.
quirentibus se
Fide Noe, res-
tis que adhuc
metuens apta-
tom domus sue
navit mundum

sub ipso legem accepit), quid adhuc necessarium fuit, secundum ordinem Melchisedech alium surgere sacerdotem, et non secundum ordinem Aaron dici: Translato enim sacerdotio, necesse est ut et legis translatio fiat.

¶ Gaudébunt, p. 332.

FERIA SEXTA.

De Epistola ad Hebræos.

LECTIO I. Cap. 11.

Est autem fides sperandarum substantiarum rerum, argumentum non apparentium. In hac enim testimonium consecuti sunt omnes. Fide intelligimus aptata esse sæcula verbo Dei; ut ex invisibilibus visibilia fierent. Fide plurimam hostiam Abel, quam Cain, obtulit Deo, per quam testimonium consecutus est esse justus, testimonium perhibente muneribus ejus Deo, et per illam defunctus adhuc loquitur.

¶ Confitébor, p. 333.

LECTIO II.

Fide Henoch translatus est ne videret mortem, et non inveniebatur, quia transtulit illum Deus: ante translationem enim testimonium habuit placuisse Deo. Sine fide autem impossibile est placere Deo. Credere enim oportet accedentem ad Deum, quia est, et inquirentibus se remunerator sit. Fide Noe, responso accepto de his que adhuc non videbantur, metuens aptavit arcam in salutem domus sue, per quam salvavit mundum: et justitiæ,

quæ per fidem est, hæres est institutus.

¶ Misericordia, p. 333.

LECTIO III.

Fide qui vocatur Abraham obedivit in locum exire, quem accepturus erat in hæreditatem: et exiit, nesciens quo iret. Fide demoratus est in Terra repromissionis, tamquam in aliena, in casulis habitando, cum Isaac et Jacob cohæredibus repromissionis ejusdem. Expectabat enim fundamenta habentem civitatem: cujus artifex et conditor Deus.

¶ Factus est, p. 333.

SABBATO.

De Epistola ad Hebræos.

LECTIO I. Cap. 13.

Charitas fraternitatis mandata in vobis. Et hospitalitatem nolite oblivisci: per hanc enim latuerunt quidam, Angelis hospitio receptis. Memento vinctorum, tamquam simul vincti; et laborantium, tamquam et ipsi in corpore morantes. Honorabile connubium in omnibus, et thorur immaculatus. Fornicatores enim, et adulteros judicabit Deus.

¶ Ne perdideris, p. 334.

LECTIO II.

Sint mores sine avaritia, contenti presentibus: ipse enim dixit: Non te deseram, neque derelinquam. Ita ut confidenter dicamus: Dominus mihi adiutor, non timebo quid faciat mihi homo. Memento

præpositorum vestrorum, qui vobis locuti sunt verbum Dei: quorum intuentes exitum conversationis, imitâmini fidem. Jesus Christus heri, et hodie: ipse et in sæcula.

Ant. Paratum cor, p. 334.

LECTIO III.

DOCTRINIS variis et peregrinis nolite abdâci. Optimum est enim grâtiâ stabilire cor, non escis: quæ non profuerunt ambulântibus in eis. Habemus altare, de quo edere non habent potestatem qui tabernaculo deserviunt. Quorum enim animalium infertur sanguis pro peccato in Sancta per Pontificem, horum corpora cremantur extra castra. Propter quod et Jesus, ut sanctificaret per suum sanguinem populum, extra portam passus est.

Ant. Adjutor, p. 334.

Si aliquod Festum Duplex celebretur in Sabbato ante Septuagesimam, in secundis Vesperis post Orationem Festi fit Commemoratio de Dominica, et in fine dicitur Benedicamus Dômino, allelûia, allelûia, etc. ut infra.

SABBATO

ANTE SEPTUAGESIMAM.

AD VESPERAS.

CAPITULUM. 1 Cor. 9. d

FRATRES, Nescitis quod ii qui in stadio currunt, omnes quidem currunt, sed unus accipit bravium? Sic currite ut comprehendatis.

Hymnus, Jam sol, ut in Psalt. p. 143.

†. Vespertina oratio ascendat ad te Dômine. Ant. Et descendat super nos misericordia tua.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Dixit Dôminus* ad Adam: De ligno quod est in medio paradisi, ne comedas: in qua hora comederis, morte morieris.

ORATIO.

PRECES populi tui, quesumus. Dômine, clementer exaudi: ut, qui juste pro peccatis nostris affligimur, pro tui nominis glôria misericorditer liberemur. Per Dôminum.

†. Benedicamus Dômino, allelûia, allelûia. Ant. Deo grâtiâ, allelûia, allelûia.

Et deinceps non dicitur Allelûia, usque ad Sabbatum sanctum. Sed post Deus in adjutorium, ubi dicebatur Allelûia, dicitur Laus tibi Dômine, Rex æternæ gloriæ.

Si in Dominicis a Septuagesima usque ad Dominicam in Albis occurrat Festum Duplex, vel Semiduplex, transfertur in primam diem similiter non impeditam, ut dicitur in Rubrica de Translatione Festorum.

DOM. IN SEPTUAGESIMA.

AD MATUTINUM.

Invitat. Præoccupemus faciem Dômini: * Et in psalmis jubilemus ei.

Psalmus, Venite, exultemus, p. 2.

In primo Versu Psalmi omittitur Præoccupemus faciem ejus, etc., et ejus loco repetitur a Choro Invitatorium.

Hymnus, P

Ant. Psalm

Nocturnorum

IN I NE

Lucipit lib

LECTIO

principio

lum et terra

erat inanis et

erant sup

et Spiritu

super aquas

Fiat lux. Et

vidit Deus lu

bona: et divi

nebris. Appe

diem, et tén

factumque es

ne, dies unu

Dona. Fiat

medio aquar

apud ab aqua

firmamentum

quæ erant su

his quæ eran

tum. Et factu

vitque Deus fi

lem: et factu

mane, dies se

In princ

colum et terr

hominem, *

similitudinem

mavit igitur

limo terræ, e

ciem ejus spi

imâginem.

LE

Dixit vero

tur aqua

sunt, in loc

pareat arida

ita. Et voca

Hymnus, Primo die, p. 2.

*Ant. Psalmi, et Versiculi
Nocturnorum de Psalterio, p. 3.*

IN I NOCTURNO.

Incipit liber Genesis.

LECTIO I. Cap. 1.

In principio creavit Deus cœlum et terram. Terra autem erat inanis et vœua, et tenebræ erant super faciẽm abyssi, et Spiritus Dei ferebatur super aquas. Dixitque Deus : Fiat lux. Et facta est lux. Et vidit Deus lucem quod esset bona : et divisit lucem a tenebris. Appellavitque lucem diem, et tenebras noctem : factumque est vespere et mane, dies unus. Dixit quoque Deus : Fiat firmamentum in medio aquarum : et dividat aquas ab aquis. Et fecit Deus firmamentum, divisitque aquas quæ erant sub firmamento, ab his quæ erant super firmamentum. Et factum est ita. Vocavitque Deus firmamentum, Cœlum : et factum est vespere et mane, dies secundus.

¶ In principio creavit Deus cœlum et terram, et fecit in ea hominem, * Ad imaginem et similitudinem suam. ¶ Formavit igitur Deus hominem de limo terræ, et inspiravit in faciẽm ejus spiraculum vitæ. Ad imaginem.

LECTIO II.

Dixit vero Deus : Congregentur aquæ, quæ sub cœlo sunt, in locum unum, et appareat arida. Et factum est ita. Et vocavit Deus aridam,

terram : congregationesque aquarum appellavit maria. Et vidit Deus quod esset bonum. Et ait : Germinet terra herbam virẽtem, et faciẽtem semen, et lignum pomiferum faciẽs fructum juxta genus suum, cuius semen in semetipso sit super terram. Et factum est ita. Et protulit terra herbam virẽtem, et faciẽtem semen juxta genus suum, lignumque faciẽs fructum, et habens unumquodque semẽtem secundum speciem suam. Et vidit Deus quod esset bonum. Et factum est vespere et mane, dies tertius. Dixit autem Deus : Fiant luminaria in firmamento cœli, et dividant diem ac noctem, et sint in signa et tempora, et dies et annos : ut luceant in firmamento cœli, et illuminent terram. Et factum est ita. Fecitque Deus duo luminaria magna : luminare majus, ut præesset diẽi et luminare minus, ut præesset nocti : et stellas. Et posuit eas in firmamento cœli, ut lucerent super terram, et præessent diẽi ac nocti, et dividerent lucem ac tenebras. Et vidit Deus quod esset bonum. Et factum est vespere et mane, dies quartus.

¶ In principio creavit Deus cœlum et terram, et Spiritus Dei ferebatur super aquas : * Et vidit Deus cuncta quæ fecerat, et erant valde bona. ¶ Igitur perfecti sunt cœli, et terra, et omnis ornatus eorum. Et vidit.

LECTIO III.

DIXIT etiam Deus : Producant aquæ réptile animæ vivéntis, et volátile super terram sub firmaménto Cœli. Creavitque Deus cete grándia, et omnem animam vivéntem atque motábilem, quam produxerant aquæ in espécies suas, et omne volátile secúndum genus suum. Et vidit Deus quod esset bonum. Benedixitque eis, dicens : Crescite, et multiplicámini, et repléte aquas maris : avésque multiplicéntur super terram. Et factum est vespere et mane, dies quintus. Dixit quoque Deus : Producat terra animam vivéntem in genere suo, juménta, et reptilia, et béstias terræ secúndum espécies suas. Factúmque est ita. Et fecit Deus béstias terræ juxta espécies suas, et juménta, et omneréptile terræ in genere suo. Et vidit Deus quod esset bonum, et ait : Faciámus hóminem ad imáginem et similitúdinem nostram : et præsit piscibus maris, et volatilibus cœli, et béstis, universæque terræ, omnique réptili quod movétur in terra.

R. Formávit Dóminus hóminem de limo terræ. * Et inspirávit in faciém ejus spiráculum vite, et factus est homo in animam vivéntem. **Ÿ.** In principio fecit Deus cœlum et terram, et plasrávit in ea hóminem. Et inspirávit in faciém. Glória Patri. Et inspirávit in faciém.

IN II NOCTURNO.

Ex libro Enchiridii sancti Augustini Episcopi.

LECTIO IV.

C. 25. 26. et 27. tom. 3.

MORTIS supplicium Dóminus hómini comminátus fúerat si peccáret : sic eum múnens libero arbitrio, ut tamen régeret império, terreret extitio : atque in paradisi felicitáte, tamquam in umbra vitæ, unde justitia custodita. in mellóra conscenderet, collocávit. Ilne post peccátum exul effectus, stirpem quoque suam, quam peccádo in se tamquam in radice vitiáverat, pœna mortis et damnatióne obstrinxit : utquidquid prolis ex illo, et simul damnata per quam peccáverat, cónjuge, per carnálem concupiscéntiam, in qua inobediéntiæ pœna similis retribúta est nasceretur, tráheret originále peccátum, quo tráheretur per errores doloresque diversos ad illud extrémum cum desertóribus ángelis, vitiátoribus et possessoribus et consórtibus suis, sine fine supplicium.

R. Tulit Dóminus hóminem, et posuit eum in paradiso voluptátis. * Ut operaretur et custodiret illum. **Ÿ.** Plantáverat autem Dóminus Deus paradisum voluptátis a principio, in quo pósuit hóminem quem formáverat. Ut.

LECTIO V.

SIC per unum hóminem peccátum intrávit in mundum, et per peccátum mors : et ita

in omnes hó
in quo om
Mundum qui
loco Apóstoli
nus, human
se habebant.
vel etiam v
malis in ma
totius human
damnata :
eorum, qui
lorum lueba
tiónis dignis
R. Dixit
est bonum
lum : * Fac
rium simile
non invenie
milis sibi :
Faciámus.

L.
Ad iram q
justam,
indomita
ciunt libént
quid man
pœnis pati
sine Creat
nitáte, et
ministráre
poténtiam
strátio si
bunt) et h
de propági
tíque nas
semina, et
nare mem
etates, p
vegetáre s
nare. Mel
de malis
mala nulla
R. Immi

RNO.

i sancti
copi.

tom. 3.

Dominus
atus fuerat
munerans
tamen ré-
ret exitio:
felicitate,
vitæ, unde
in mellora
cavit. Hinc
effectus,
nam, quam
quam in ra-
na mortis et
xit: utquid-
, et simul

peccaverat,
lem concu-
inobedi-
tributa est
et originale
heretur per
diversos ad
um deserto-
atōribus et
consortibus
plicium.

s hominem,
in paradiso
peraretur et
Plantave-
us Deus para-
a principio,
minem quem

v.
minem pec-
in mundum,
nors: et ita

in omnes homines pertransiit, in quo omnes peccaverunt. Mundum quippe appellavit eo loco Apostolus universum genus humanum. Ita ergo res se habebant. Jacēbat in malis, vel etiam volvebatur, et de malis in mala precipitabatur totius humani generis massa dampnata: et adjuncta parti eorum, qui peccaverant, angelorum luebat impie desertionis dignissimas pœnas.

¶ Dixit Dominus Deus: Non est bonum hominem esse solum: * Faciamus ei adiutorium simile sibi. ¶ Adæ vero non inveniebatur adiutor similis sibi: dixit vero Deus. Faciamus.

LECTIO VI.

Ad iram quippe Dei pertinet a justam, quidquid cœca et indomita concupiscentia faciunt libenter mali, et quidquid manifestis opertisque pœnis patiuntur inviti: non tunc Creatoris desistente bonitate, et malis angelis subministrare vitam, vivacemque potentiam: (quæ subministratio si auferatur, interibunt) et hominum, quamvis de propagine vitiata damnataque nascentium, formare semina, et animare, et ordinare membra per temporum ætates, per locorum spatia vegetare sensus, alimenta donare. Melius enim iudicavit de malis bene facere, quam mala nulla esse permittere.

¶ Immisit Dominus soporem

in Adam, et tulit unam de costis ejus: * Et ædificavit costam, quam tolerat Dominus de Adam in mulierem, et adduxit eam ad Adam, ut videret, quid vocaret eam: * Et vocavit nomen ejus Virago, quia de viro sumpta est. ¶ Cumque obdormisset, tulit unam de costis ejus, et replevit carnem pro ea. Et ædificavit. Gloria Patri. Et vocavit.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 20.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Simile est regnum cœlorum homini patrifamilias, qui exiit primo mane conducere operarios in vineam suam. Et reliqua.

De Homilia S. Gregorii Papæ.

Hom. 19. in Evang. post principium.

REGNUM cœlorum homini patrifamilias simile dicitur, qui ad excolendam vineam suam operarios conducit. Quis vero patrifamilias similitudinem rectius tenet, quam conditor noster, qui regit quos condidit, et electos suos sic in hoc mundo possidet, quasi subiectos dominus in domo? Qui habet vineam, universalem scilicet Ecclesiam, quæ ab Abel justo usque ad ultimum electum, qui in fine mundi nasciturus est, quot sanctos protulit, quasi tot palmites misit.

¶ Plantaverat autem Dominus Deus paradisum voluptatis a principio : * In quo posuit hominem, quem formaverat. ¶ Produxitque Dominus Deus de humo omne lignum pulchrum visu, et ad vescendum suave ; lignum etiam vite in medio paradisi. In quo posuit.

LECTIO VIII.

Hic itaque paterfamilias ad excolendam vineam suam, mane, hora tertia, sexta, nona, et undecima operarios conducit : quia a mundi hujus initio usque in finem ad erudiendam plebem fidelium, prædicatores congregare non desistit. Mane etenim mundi fuit ab Adam usque ad Noe : hora vero tertia a Noe usque ad Abraham : sexta quoque ab Abraham usque ad Moysen : nona autem a Moysen usque ad adventum Domini : undecima vero ab adventu Domini usque ad finem mundi. In qua prædicatores sancti Apostoli missi sunt, qui mercèdem plenam et tardè venientes acceperunt.

¶ Ecce Adam quasi unus ex nobis factus est, sciens bonum et malum : * Videte, ne forte sumat de ligno vite, et vivat in æternum. ¶ Fecit quoque Dominus Deus Adæ tunicam pelliceam, et induit eum, et dixit. Videte.

LECTIO IX.

Ad erudiendam ergo Dominus plebem suam, quasi

ad excolendam vineam suam, nullo tempore destitit operarios mittere : quia et prius per patres, et postmodum per legis doctores et Prophetas, ad extremum vero per Apostolos, dum plebis suæ mores excoluit, quasi per operarios in vineæ cultura laboravit : quamvis in quolibet modulo vel mensura, quisquis cum fide recta bonæ prædicator actionis extitit, hujus vineæ operarius fuit. Operator ergo mane, hora tertia, sexta, et nona, antiquus ille et Hebræicus populus designatur : qui in electis suis ab ipso mundi exordio, dum recta fide Deum studuit colere, quasi non destitit in vineæ cultura laborare. Ad undecimam vero Gentiles vocantur, quibus et dicitur : Quid hic statis tota die otiosi ?

¶ Ubi est Abel frater tuus ? dixit Dominus ad Cain. Nescio Domine, numquid custos fratris mei sum ego ? et dixit ad eum : Quid fecisti ? * Ecce vox sanguinis fratris tui Abel clamat ad me de terra. ¶ Maledictus eris super terram, quæ aperuit os suum, et suscepit sanguinem fratris tui de manu tua. Ecce vox sanguinis. Glória Patri. Ecce vox sanguinis.

Nonum ¶ dicitur in Dominicis usque ad Pascha loco Hymni Te Deum qui non dicitur hoc tempore, nisi in Festis.

AD L.

Ant. t. 1. f.
Deus, et a delicto
meo : quia tibi s

Psalm. Miserere.

Ant. t. 1. 8. Co.
gnationem exaud

Psalm. Confitebor.

Ant. t. 2. Deus
te de luce vigili
es adjutor meu

Psalm. Deus.

p. 17.
Ant. t. 2. Ber.
firmamento coe

in secula, Deus
Cantic. Bene.

Ant. t. 1. f. La.
de celis.

Psalm. Lau.
de celis, p. 19

CAPITULUM.

FRATRES, Ne
¶ qui in st

omnes quidem
unus accipit

curre ut comp
Hymnus.

Conditor, p. 20
¶ Domine r

es nobis. ¶ A
progenie.

Ad Bened. A.
est * regnum

mini patrifami
primo mane co

rios in vineam
Dominus.

ORA

Pateres populi
¶ Domine, cle

et, qui juste p
tris affligimur.

AD LAUDES

*Ant. t. 1. f. Miserere * mei*
Deus, et a delicto meo munda
me : quia tibi soli peccavi.

Psalm. Miserere, p. 36.

*Ant. t. 8. Confitebor tibi, **
quoniam exaudisti me.

Psalm. Confitemini, p. 36.

*Ant. t. 2. Deus Deus meus * a-*
nte de luce vigilo, quia factus
es adjutor meus.

Psalm. Deus Deus meus,
p. 17.

*Ant. t. 2. Benedictus * es in*
firmamento cœli, et laudabilis
in sæcula, Deus noster.

Cantic. Benedicite, p. 18.

Ant. t. 1. f. Laudate Dominum
de cœlis.

Psalm. Laudate Dominum
de cœlis, p. 19.

CAPITULUM. 1. Cor. 9. d.

FRATRES, Nescitis quod ii
qui in stadio currunt,
omnes quidem currunt, sed
unos accipit bravium? Sic
currite ut comprehendatis.

Hymnus, Aeternæ rerum
Conditor, p. 20.

†, Domine refugium factus
es nobis. R. A generatione et
progenie.

Ad Bened. Ant. t. 1. f. Simile
est * regnum cœlorum hō-
mini patrifamilias, qui exiit
primo mane conducere operā-
rios in vineam suam, dicit
Dominus.

ORATIO.

Pateris populi tui, quaesumus
† Domine, clementer exaudi:
et, qui juste pro peccatis nos-
tris affligimur, pro tui nōmi-

nis glōria misericōrditer libe-
remur. Per Dominum.

AD PRIMAM.

*Ant. t. 1. Conventiōne * au-*
tem facta cum operāris ex de-
nario diurno, misit eos in vi-
neam suam.

Ad Absolutionem Capit. Dō-
minus autem dirigat, p. 36.

AD TERTIAM.

*Ant. t. 8. f. Ite et vos **
vineam meam, et quod justum
fuerit, dabo vobis.

Capitulum, Fratres, Nescitis,
ut supra.

R. br. Inclina cor meum
Deus, * In testimonia tua. In-
clina. γ. Averte oculos meos, ne
videant vanitatem : in via tua
vivificabo me. In testimonia tua.
Glōria Patri. Inclina cor.

γ. Ego dixi, Domine miserere
mei. R. Sana animam meam,
quia peccavi tibi.

AD SEXTAM.

Ant. t. 1. f. Quid hic statis
tota die * otiosi? Responderunt,
et dixerunt : Quia nemo nos
conduxit.

Capitulum. 1. Cor. 9. d

OMNIS autem, qui in agōne
contendit, ab omnibus se
abstinet : et illi quidem ut cor-
ruptibilem coronam accipiant,
nos autem incorruptam.

R. br. In ætēnum Domine, *
Permanet verbum tuum. In
ætēnum. γ. In sæculum sæ-
culi veritas tua. Permanet.
Glōria Patri. In ætēnum.

γ. Dominus regit me, et ni-
hil mihi deerit. R. In loco pās-
cuae ibi me collocavit.

AD NONAM.

Ant. t. 8. Voca opérarios, * et redde illis mercédem suam, dicit Dóminus.

Capitulum. 1 Cor. 10.

BIBEBAUT autem de spiritali, consequente eos, petra; petra autem erat Christus: sed non in plúribus eórum beneplácitum est Deo.

ñ. *br.* Clamávi in toto corde meo, * Exaúdi me Dómine. Clamávi. †. Justificatiónes tuas requiram. Exaúdi. Glória Patri. Clamávi.

†. Ab occúltis meis munda me Dómine. ñ. Et ab aliénis parce servo tuo.

AD VESPERAS.

Ant. et Psalm. de Dominica, p. 123.

Capitulum, Fratres, Nescitis, ut supra, ad Laudes.

Hymnus, Lucis Créator, ut in Psalterio, p. 125.

†. Dirigátur, Dómine, oratio mea. ñ. Sicut incensum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. t. 7. r Dixit paterfamilias * opérariis suis: Quid hic statis tota die otiosi? At illi respondentes dixerunt: Quia nemo nos condúxit. Ite et vos in vineam meam: et quod justum fuerit, dabo vobis.

Oratio, Preces pópuli tui, ut supra, ad Laudes.

FERIA SECUNDA.

De libro Génesis.

LECTIO I. *Cap. 1. d*

ET creávit Deus hóminem ad imáginem suam: ad imá-

ginem Dei creávit illum, másculúm et fémnam creávit eos. Benedixitque illis Deus, et ait: Crescite, et multiplicámini, et repléte terram, et subjicite eam, et dominámini piscibus maris, et volatilibus cœli, et univér sis animántibus, quæ móvêntur super terram. Dixitque Deus: Ecce dedi vobis omnem herbam asseréntem semen super terram, et univér sa ligna quæ habent in semetipsis seméntem géneris sui, ut sint vobis in escam: et cunctis animántibus terræ, omnique volúcri cœli, et univér sis quæ móvêntur in terra, et in quibus est ánima vivens, ut hábeant ad vescéndum. Et factum est ita. Viditque Deus cuncta quæ fécerat: et erant valde bona. Et factum est vespere et mane dies sextus.

ñ. Dum deambuláret Dóminus in paradiso ad auram post meridiem, clamávit, et dixit: Adam, ubi es? Audivi, Dómine, vocem tuam, * Et abscondi me. †. Vocem tuam audi vi in paradiso, et timui, eo quod nudus essem. Et abscondi me.

LECTIO II. *Cap. 2.*

IGITUR perfécti sunt cœli et terra, et omnis ornátus eórum. Complevitque Deus die séptimo opus suum quod fécerat: et requiév it die séptimo ab univér so ópere quod patrát. Et benedixit diéi séptimo, et sanctificávit illum: quia in ipso cessáverat ab omni ópere suo quod creávit Deus ut fáce-

ret. Istæ sunt et terræ, quæ in die quo factum est cœlum et virgultum arietur in terram regionem minaret: Dominus Deus et homo non arietur terram debeat e terram superflua.

ñ. In sudoribus panis tui comeditur ad Adam: cunctis terram, non. Sed spinas et bit tibi. †. uxoris tuæ, quo: ex quo ne comederet in ópere tuo.

FORMA V. Deus hómo, et inspicit spiraculum homo in cœlo. Plantáverat Deus paradiso principio, in nem quem duxitque humo omnem visu, et ad lignum etiam radia, li boni et ma diabatur de irrigándum inde dividi pita.

ret. Istæ sunt generatiões cœli et terræ, quando creata sunt, in die quo fecit Dóminus Deus cœlum et terram : et omne virgultum agri ántequam oriretur in terra, omnémque herbam regiõis priúsqvam germináret : non enim plúerat Dóminus Deus super terram, et homo non erat qui operaretur terram : sed fons ascendeat e terra, irrigans univérsum superficiem terræ.

¶ In sudóre vultus tui vesceris pane tuo, dixit Dóminus ad Adam : cum operátus fúeris terram, non dabit fructus suos.* Sed spinas et tribulos germinábit tibi. ¶ Quia audisti vocem uxoris tuæ, et comedisti de ligno : ex quo præcéperam tibi ne coméderes, maledicta terra in opere tuo. Sed spinas.

LECTIO III.

FORMAVIT igitur Dóminus Deus hóminem de limo terræ, et inspirávit in faciém ejus spiráculum vitæ, et factus est homo in ánimam vivéntem. Plantáverat autem Dóminus Deus paradisum voluptátis a principio, in quo pósuit hóminem quem formáverat. Produxitque Dóminus Deus de humo omne lignum pulchrum visu, et ad vescéndum suáve : lignum etiám vitæ in médio paradisi, lignúmque sciéntiæ boni et mali. Et flúvius egrediebatur de loco voluptátis ad irrigándum paradisum, qui inde dividitur in quátuor cápita.

¶ Formávit Dóminus hóminem de limo terræ ; * Et inspirávit in faciém ejus spiráculum vitæ, et factus est homo in ánimam vivéntem. ¶ In principio fecit Deus cœlum et terram, et plasmávit in ea hóminem. Et inspirávit. Glória Patri. Et inspirávit.

Ad Magnif. Ant. t. 1. l Hi novissimi * una hora fecérunt, et pares illos nobis fecisti, qui portávimus pondus diéi, et æstus.

FERIA TERTIA.

De libro Génesis.

LECTIO I. *Cap. 2. c*

TULIT ergo Dóminus Deus flóminem, et pósuit eum in paradiso voluptátis, ut operaretur, et custodiret illum præcepitque ei, dicens : Ex omni ligno paradisi cómede : de ligno autem sciéntiæ boni et mali ne cómedas. In quocúmque enim dié coméderis ex eo, morte moriérís. Dixit quoque Dóminus Deus : Non est bonum esse hóminem solum : faciámus ei adjutórium símile sibi.

¶ Tulit Dóminus, *ut in secundo Nocturno Dominicæ præcedentis*, p. 366.

LECTIO II.

FORMATIS igitur, Dóminus Deus, de humo cunctis animántibus terræ, et univérsis volatilibus cœli, addúxit ea ad Adam, ut vidéret quid vocáret ea : omne enim quod vocávit Adam ánimæ vivéntis, ipsum est nomen ejus. Appellávitque

Adam nominibus suis cuncta animantia, et universa volatilia cœli, et omnes bestias terræ : Adæ vero non inveniebatur adjutor similis ejus.

¶. Dixit Dominus Deus ,
p. 367.

LECTIO III.

IMMISIT ergo Dominus Deus soporem in Adam : cumque obdormisset, tulit unam de costis ejus, et replévit carnem pro ea. Et ædificavit Dominus Deus costam, quam tulerat de Adam, in mulierem : et adduxit eam ad Adam. Dixitque Adam : Hoc nunc os ex ossibus meis, et caro de carne mea : hæc vocabitur Virago, quoniam de viro sumpta est. Quamobrem relinquet homo patrem suum, et matrem, et adherébit uxóri suæ : et erunt duo in carne una.

¶. Immisit Dominus, p. 367.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Dixit autem paterfamilias : * Amice, non facio tibi injuriam : nonne ex denario convenisti mecum ? tolle quod tuum est, et vade.

FERIA QUARTA.

De libro Génesis.

LECTIO I. Cap. 3.

SED et serpens erat callidior cunctis animantibus terræ, quæ fecerat Dominus Deus. Qui dixit ad mulierem : Cur præcepit vobis Deus ut non comederetis de omni ligno paradisi ? Cui respondit mulier : De fructu lignorum, quæ sunt in paradiso, vescimur : de fructu vero ligni, quod est in medio

paradisi, præcepit nobis Deus ne comederemus, et ne tangeremus illud, ne forte moriamur. Dixit autem serpens ad mulierem : Nequâquam morte moriemini. Scit enim Deus quod in quocumque die comederitis ex eo, aperiuntur oculi vestri : et eritis sicut dii, scientes bonum et malum. Vidit igitur mulier quod bonum esset lignum ad vescendum, et pulchrum oculis, aspectuque delectabile : et tulit de fructu illius, et comedit : deditque viro suo, qui comedit. Et aperti sunt oculi amborum.

¶. Plantaverat autem Dominus, p. 368.

LECTIO II.

CUMQUE cognovissent se esse nudos, consuérunt folia figuli, et fecerunt sibi perizomata. Et cum audissent vocem Domini Dei deambulantis in paradiso ad auram post meridiem, abscondit se Adam et uxor ejus a facie Domini Dei in medio ligni paradisi. Vocavitque Dominus Deus Adam, et dixit ei : Ubi es ? qui ait : Vocem tuam audivi in paradiso : et timui, eo quod nudus essem, et abscondi me. Cui dixit : Quis enim indicavit tibi quod nudus esses, nisi quod ex ligno, de quo præceperam tibi ne comederes, comedisti ? Dixitque Adam : Mulier, quam dedisti mihi sociam, dedit mihi de ligno, et comedi. Et dixit Dominus Deus ad mulierem : Quare hoc fecisti ? Quare re-

spondit : Serpens et comedi.

¶. Ecce Adam, p. 368.

LECTIO III.

Erit autem Dominus Deus pœnitentem : maledictus es animantia, et bestia per pectus tuum terram comeditur vitæ quæ. Inter te et mulierem tuam erit iniqua conteret insidiaberis. Cuiusque domus tua in dolore et sub viri perizoma dominabitur. Dixit : Quia a facie tua, et comeditur ex quo præcedit merces, maledictum opus tuo : in dies ex ea cuncta tua. Spinæ et tribus nascuntur tibi, et terræ. In sudore facis panem, in terram deditur quia pulvis es revertéris. Et mulierem uxoris sue mater esset cunctis.

¶. Ubi est Adam, p. 368.

Ad Magnif. quod tuum est quia ego bonus sum.

spōdit : Serpens decēpit me,
et comēdi.

¶ Ecce Adam quasi unus,
p. 368.

LECTIO III.

Erat Dóminus Deus ad ser-
pētem : Quia fecisti hoc,
maledictus es inter ómnia ani-
mántia, et béstias terræ, su-
per pectus tuum gradiéris, et
terram cómedes cunctis diébus
vitæ tuæ. Inimicitias ponam
inter te et mulierem, et se-
men tuum et semen illius :
ipsa cónferet caput tuum, et tu
insidiaberis calcáneo ejus. Mu-
lier quoque dixit : Multiplicábo
arúmnas tuas, et concéptus
tuos : in dolore páries filios,
et sub viri potestáte eris, et
ipse dominábitur tui. Adæ vero
dixit : Quia audisti vocem uxó-
ris tuæ, et comedisti de ligno;
ex quo præcéperam tibi ne co-
méderes, maledicta terra in
ópere tuo : in labóribus cóme-
des ex ea cunctis diébus vitæ
tuæ. Spinās et tribulos germi-
nabit tibi, et cómedes herbam
terræ. In sudóre vultus tui ve-
scéris pane, donec revertáris
in terram de qua sumptus es :
quia pulvis es, et in púlverem
revertéris. Et vocávit Adam no-
men uxóris suæ Heva : eo quod
mater esset cunctórum vivén-
tium.

¶ Ubi est Abel frater tuus,
p. 368.

Ad Magnif. Ant. t. 8. f Tolle
quod tuum est, * et vade :
quia ego bonus sum, dicit Dó-
minus.

FERIA QUINTA.

De libro Génesis.

LECTIO I. Cap. 4.

ADAM vero cognóvit uxórem
suam Hévam, quæ concé-
pit et péperit Cain, dicens :
Possédi hóminem per Deum.
Rursúmque péperit fratrem
ejus Abel. Fuit autem Abel
pastor óvium, et Cain agricola.
Factum est autem post multos
dies ut offérret Cain de frúcti-
bus terræ múnera Dómino.
Abel quoque obtulit de primo-
génitis gregis sui, et de adipi-
bus eórum : et respéxit Dómi-
nús ad Abel, et ad múnera
ejus. Ad Cain vero, et ad mú-
nera illius non respéxit : ira-
túsque est Cain veheménter,
et concidit vultus ejus : Dixit-
que Dóminus ad eum : Quare
irátus es ? et cur concidit fá-
cies tua ? Nonne si bene égeris,
recipies : sin autem mále, sta-
tim in fóribus peccátum áde-
rit ? sed sub te erit appetitus
ejus, et tu domináberis illius.

¶ In principio, p. 365.

LECTIO II.

DIXITQUE Cain ad Abel fra-
trem suum : Egrediamur
foras. Cumque essent in agro,
consurrexit Cain advérsus fra-
trem suum Abel, et interfécit
eum. Et ait Dóminus ad Cain :
Ubi est Abel frater tuus ? Qui
respóndit : Nescio : Num cu-
stos fratris mei sum ego ? Di-
xitque ad eum : Quid fecisti ?
vox ságuinis fratris tui clamat
ad me de terra. Nunc igitur
maledictus eris super terram,

quæ aperuit os suum, et suscepit sanguinem fratris tui de manu tua. Cum operatus fueris eam, non dabit tibi fructus suos: vagus et profugus eris super terram.

¶ In principio, p. 365.

LECTIO III.

DIXITQUE Cain ad Dominum:

Major est iniquitas mea, quam ut veniam merear. Ecce ejicias me hodie a facie terræ, et a facie tua abscondar, et ero vagus; et profugus in terra; omnis igitur qui invenerit me, occidet me. Dixitque ei Dominus. Nequāquam ita fiet; sed omnis qui occiderit Cain, septuplum puniētur. Posuitque Dominus Cain signum, ut non interficeret eum omnis qui invenisset eum. Egressusque Cain a facie Domini, habitavit profugus in terra ad orientalem plagam Eden.

¶ Formavit Dominus, p. 366.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Non licet * mihi quod volo facere? an oculus tuus nequam est, quia ego bonus sum? dicit Dominus.

FERIA SEXTA.

De libro Génesis.

LECTIO I. Cap. 4. c

COGNOVIT autem Cain uxorem suam, quæ concepit, et peperit Henoch: et edificavit civitatem, vocavitque nomen ejus ex nomine filii sui, Henoch. Porro Henoch genuit Irad, et Irad genuit Maviael, et Maviael genuit Mathúsaël, et Mathúsaël genuit Lamech. Qui

accepit duas uxóres, nomen uni Ada, et nomen alteri Sella. Genuitque Ada Jabel, qui fuit pater habitantium in tentoriis, atque pastorum. Et nomen fratris ejus Jubal: ipse fuit pater canentium cithara et organo. Sella quoque genuit Tubalcain, qui fuit malleator et faber in cuncta opera æris et ferri. Soror vero Tubalcain, Noëma.

¶ Tulit Dominus, p. 366.

LECTIO II.

DIXITQUE Lamech uxóribus suis Adæ et Sellæ: Audite vocem meam uxóres Lamech, auscultate sermonem meum: quoniam occidi virum in vulnus meum, et adolescentulum in livorem meum. Septuplum ultio dabitur de Cain, de Lamech vero septuagies septies. Cognovit quoque adhuc Adam uxorem suam: et peperit filium, vocavitque nomen ejus Seth, dicens: Posuit mihi Deus semen aliud pro Abel, quem occidit Cain. Sed et Seth natus est filius, quem vocavit Enos: iste cepit invocare nomen Domini.

¶ Dixit Dominus, p. 367.

LECTIO III. Cap. 5.

HIC est liber generationis Adam. In die qua creavit Deus hominem, ad similitudinem Dei fecit illum. Masculum et feminam creavit eos, et benedixit illis: et vocavit nomen eorum Adam, in die quo creati sunt. Vixit autem Adam centum triginta annis: et genuit ad imaginem et similitudinem

nam, vocavitque Seth. Et facti sunt postquam genuit Sethi anni; genuitque Seth filias. Et factum est postquam genuit Sethi triginta, et immisit Deus

SABB

De libro

LECTIO I.

VIXIT autem Sethi triginta annis, et genuit Jared. Et factum est postquam genuit Sethi triginta annis, nait filios et filias omnes dies Mæthúsalam nonaginta annis mortuus est. Centum sexaginta annis, et genuit Jared, postquam nait noeh, octingenta annis nait filios et filias omnes dies sexaginta duo est. Porro Henoch triginta quinque annis Mathúsalam.

¶ Plantavit

LEC

ET ambulavit Sethi annis, et vixit Mathúsalam annis, et genuit Jared. Facti sunt omnes dies Mæthúsalam annis. Ambulavit non apparuit Deus. Vixit centum octoginta annis et genuit Lamech

nam, vocavitque nomen ejus Seth. Et facti sunt dies Adam, postquam genuit Seth, octingenti anni; genuitque filios et filias. Et factum est omne tempus quod vixit Adam, anni nongenti triginta, et mortuus est. *R.* Immisit Dominus, p. 367.

SABBATO.

De libro Génesis.

LECTIO I. *Cap. 5. b*

VIXIT autem Maláleel sexaginta quinque annis, et genuit Jared. Et vixit Maláleel, postquam genuit Jared, octingentis triginta annis: et genuit filios et filias. Et facti sunt omnes dies Maláleel octingenti nonaginta quinque anni, et mortuus est. Vixitque Jared centum sexaginta duobus annis, et genuit Henoch. Et vixit Jared, postquam genuit Henoch, octingentis annis, et genuit filios et filias. Et facti sunt omnes dies Jared nongenti sexaginta duo anni, et mortuus est. Porro Henoch vixit sexaginta quinque annis, et genuit Mathúsalam.

R. Plantáverat, p. 368.

LECTIO II.

Et ambulávit Henoch cum Deo, et vixit, postquam genuit Mathúsalam, trecentis annis, et genuit filios et filias. Et facti sunt omnes dies Henoch trecenti sexaginta quinque anni. Ambulavitque cum Deo, et non apparuit: quia tulit eum Deus. Vixit quoque Mathúsala centum octoginta septem annis, et genuit Lamech. Et vixit Ma-

thúsala, postquam genuit Lamech, septingentis octoginta duobus annis, et genuit filios et filias. Et facti sunt omnes dies Mathúsala nongenti sexaginta novem anni, et mortuus est.

R. Ecce Adam, p. 368.

LECTIO III.

VIXIT autem Lamech centum octoginta duobus annis, et genuit filium: vocavitque nomen ejus Noe, dicens: Iste consolábitur nos ab opéribus et labóribus mánuum nostrárum, in terra cui maledixit Dominus. Vixitque Lamech, postquam genuit Noe, quingentis nonaginta quinque annis, et genuit filios et filias. Et facti sunt omnes dies Lamech, septingenti septuaginta septem anni, et mortuus est.

R. Ubi est Abel, p. 368.

SABBATO

ANTE SEXAGESIMAM.

AD VESPERAS.

CAPITULUM. 2 *Cor. 11. d*

FRATRES, Libénter suffértis insipientes, cum sitis ipsi sapientes. Sustinétis enim si quis vos in servitútem rédigat, si quis dévoret, si quis accipit, si quis extollitur, si quis in faciém vos cædit.

Hymnus, Jam sol, de Psalterio, p. 143.

γ. Vespertina oratio ascéndat ad te Dómine. R. Et descéndat super nos misericórdia tua.

*Ad Magnif. Ant. 1. 8. Dixit Dóminus ad Noe: * Finis universæ carnis venit coram me:*

fac tibi arcam de lignis levigatis, ut salvetur universum semen in ea.

ORATIO.

DEUS, qui conspicias, quia ex nulla nostra actione confidimus: concede propitius, ut contra adversa omnia Doctoris gentium protectione muniamur. Per Dñm nostrum Jesum Christum.

DOM. IN SEXAGESIMA.

AD MATUTINUM.

Invitat. Præoccupemus faciem Dñi: * Et in psalmi jubilemus ei.

Psalm. Venite, exultemus, p. 2.

In primo versu Psalmi omittitur Præoccupemus faciem ejus, etc., et ejus loco repetitur a Choro Invitatorium.

Hymnus. Primo die, p. 2.

Ant. Psalmi, et 77., ut in Psalterio, p. 3.

IN I NOCTURNO.

De libro Génesis.

LECTIO I. Cap. 5. d. et 6.

NOË vero cum quingentorum Nasset annorum, genuit Sem, Cham, et Japheth. Cumque cepissent homines multiplicari super terram, et filias procreassent, videntes filii Dei filios hominum quod essent pule-rii, acceperunt sibi uxores de filiabus, quas elegerant. Et ait Deus: Non permanebit spiritus meus in homine in æternum, quia caro est: eruntque dies illius centum viginti annorum. Gigantes autem erant super terram in diebus illis. Post-

quam enim ingressi sunt filii Dei ad filias hominum, illæque genuerunt, isti sunt potentes a seculo, viri famosi.

R. Dixit Dominus ad Noë: Finita est terra carnis venit coram me: repleta est terra iniquitate eorum: * Et ego disperdam eos cum terra. *Ÿ.* Fac tibi arcam de lignis levigatis, mansiunculas in ea facies. Et ego.

LECTIO II.

VIDENS autem Deus quod multa malitia hominum esset in terra, et cuncta cogitatio cordis intenta esset ad malum omni tempore, poenituit eum quod hominem fecisset in terra. Et tactus dolore cordis intrinsecus, Delébo, inquit, hominem, quem creavi, a facie terræ, ab homine usque ad animantia, a reptili usque ad volucres celi. Poenitet enim me fecisse eos. Noë vero invenit gratiam coram Domino.

R. Noë vir justus atque perfectus, cum Deo ambulavit: * Et fecit omnia quæcúmque præcepit ei Deus. *Ÿ.* Fecit sibi arcam, ut salvaretur universum semen. Et fecit.

LECTIO III.

HÆ sunt generationes Noë: Noë vir justus atque perfectus fuit in generationibus suis, cum Deo ambulavit. Et genuit tres filios, Sem, Cham et Japheth. Corrupta est autem terra coram Deo, et repleta est iniquitate. Cumque vidisset Deus terram esse corruptam,

(omnis quippe viam suam sumit ad Noë: Finita venit coram terra iniquitas et ego disperdam terram. Fac tibi levigatis: mansiunculas facies, et bitrinsecus et e facies eam: bitorum erit quinquaginta todo, et triginta illius.

R. Quadraginta aperti sunt omni carne hinc ingressa. Et clausit a minimus. *Ÿ.* In ingressus est filii ejus et uxores filiorum Glória Patri.

IN II NOCTURNO.

Ex libro sapientie.

Episcopi d.

Lectio.

Cap. 4.

HABES, quia in quoniam daret, hoc homo positus carnem porta esse, non posset velut quidam cum est, carnis (cēbra) tamen mentem rationemque animi portante coram Deo.

sunt filii
m; illæque
potentes a

s ad Noe :
is venit co-
t terra ini-
Et ego dis-
ra. ¶. Fac
lævigatis,
a facies. Et

Deus quod
hominum
uncta cogi-
a esset ad
ore, pœni-
nem fecis-
ctus dolore
Delébo, in-
em creavi,
mine usque
ptili usque
enitet enim
e vero in-
m Dómino.
atque per-
bulávit : *

ónes Noe-
atque per-
ationibus
bulávit. Et
Sem, Cham
a est autem
repléta est
e vidisset
corruptam.

(omnis, quippe caro corrúperat
viam suam super terram) dixit
ad Noe : Finis univérsæ carnis
venit coram me : repléta est
terra iniquitatē a facie eórum,
et ego disperdam eos cum
terra. Fac tibi arcam de lignis
lævigatis : mansiúnculas in arca
facies, et bitumine lines in-
trinsecus et extrinsecus. Et sic
facies eam : Trecentórum cu-
bitórum erit longitúdo arcæ,
quinquaginta cubitórum lati-
túdo, et triginta cubitórum al-
títúdo illius.

¶. Quadráginta dies et no-
ctes apérti sunt cœli, et ex
omni carne habente spiritum
vitæ ingressa sunt in arcam. *
Et clausit a foris óstium Dó-
miquis. ¶. In articulo diéi illius
ingressus est Noe in arcam, et
filii ejus et uxor illius, et uxó-
res filiórum ejus. Et clausit.
Glória Patri. Et cláusit.

IN II NOCTURNO.

Ex libro sancti Ambrósii
Episcopi de Noe et Arca.

LECTIO IV.

Cap. 4. circa med.

HABES, quia irátus Dóminus
est quóniam quavis co-
quæret, hoc est, scinet, quia
homo pósitus in terræ regione,
carnem portans, sine peccáto
esse non possit; (terra enim
velut quidam tentatiónum lo-
cus est, caróque corruptelæ il-
licebra) tamen cum haberent
mentem ratiónis capácam, vir-
tutemque animæ infúsam cór-
pori, que consideratióne ali-
quæ usum ruérunt, ex quo

revocáre se nollent. Neque
enim Deus cógitat sicut hómi-
nes, ut aliqua ei nova succédât
senténtia, neque iráscitur quasi
mutábilis : sed ideo hæc le-
gúntur, ut exprimátur peccá-
tórum nostrórum acérbitas,
quæ divínam merúerit offén-
sam : tamquam eo usque in-
créverit culpa, ut étiam Deus,
qui naturaliter non movétur
aut ira, aut ódio, aut passióne
ulla, próvocátus videátur ad
iracúndiam.

¶. Edificávit Noe altáre Dó-
mino, offerens super illud ho-
locáustum : odorátusque est
Dóminus odórem suavitátis, et
benedixit ei, dicens : * Créscite,
et multiplicámini, et repléte
terram. ¶. Ecce ego státuam
pactum meum vobiscum, et
cum sémine vestro post vos.
Créscite.

LECTIO V.

MINITATUS est præterea, quod
deléret hóminem. Ab hó-
mine, inquit, usque ad pecus,
et a reptilibus usque ad vola-
tilia delébo. Quid læserant ir-
rationabilia? Sed quia propter
hóminem illa facta erant, eo
útique deléto, propter quem
facta sunt, cónsequens erat, ut
étiam illa deleréntur, quia non
erat qui his uterétur. Sensu
autem altióre illud manifestá-
tur : quia homo méns est, quæ
est ratiónis capax. Homo enim
definitur, animal vivum, mor-
tále, rationábile. Principáli
igitur extincto, étiam sensus
omnis exstinguitur, eo quod

nihil reliqui ad salutem supersit, cum salutis fundamentum virtus defecerit.

¶ Ponam arcum meum in núbibus cœli, dixit Dóminus ad Noe : * Et recordabor fœderis mei, quod pepigi tecum. †. Cumque obduxero núbibus cœlum, apparebit arcus meus in núbibus. Et recordabor fœderis.

LECTIO VI.

Ad condemnationem autem ceterorum, et ad expressionem pietatis divinæ, dicitur Noe apud Deum grátiam invenisse. Simul osténditur, quod hóminem justum non obumbret aliorum offensio : quando ipse ad totius generis reservatur seminárium. Qui non generationis nobilitate, sed iustitiæ et perfectionis mérito laudatur. Probati enim viri genus, virtutis prosapia est : quia sicut hóminum genus hómines, ita animarum genus virtutes sunt. Etenim familiæ hóminum splendóre generis nobilitantur, animarum autem clarificatur grátia splendóre virtutis.

¶ Per memetipsum juravi, dicit Dóminus, non adiciam ultra aquas dilúvii super terram : pacti mei recordabor, * Ut non perdam aquis dilúvii omnem carnem. †. Arcum meum ponam in núbibus, et erit signum fœderis inter me, et inter terram. Ut non perdam. Glória Patri. Ut non perdam.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

LECTIO VII. Cap. 8.

In illo tẽpore : Cum turba plúrima convenirent, et de civitatibus properarent ad Iesum, dixit per similitudinem : Exiit qui séminat, seminare semen suum. Et reliqua.

Homilia S. Gregórii Papæ.

Homil. 15. in Evang.

Lectio sancti Evangelii quam modo, fratres charissimi, audistis expositione non indiget, sed admonitione. Quam enim per semetipsam Veritas exposuit, hanc discutere humana fragilitas non præsumat. Sed est quod sollicitè in hac ipsa expositione dominica pensare debeamus : quia si nos vobis semen verbum, agrum mundum, volucres dæmonia, spinas divitias significare diceremus, ad credendum nobis mens forsitan vestra dubitaret. Unde et idem Dóminus per semetipsum dignatus est exponere quod dicebat, ut sciatis rerum significationes querere in iis etiã, quæ per semetipsum noluit explanare.

¶ Benedixit Deus Noe, et filiis ejus, et dixit ad eos : * Crescite et multiplicamini, et replete terram. †. Ecce ego statuam pactum meum vobiscum, et cum semine vestro post vos. Crescite.

LECTIO VIII.

Exponendo ergo quod dixit, figurate se loqui innóuit,

quatenus certos cum vobis nostrorum illius figuris enim mihi daret, si spinas pretari voluisse cum illas pungant. Et tamen spina cogitationum functionibus nant : et cum utum pertrahunt.

vulnere cruenta hoc in loco, alibi tante, nequaq divitias, sed fa appellat.

¶ Ecce ego statuam pactum meum vobiscum : semine vestro post vos deinceps dominus terram. †. Ponam in núbibus arcum meum : signum fœderis inter me, et inter terram. Ne perdam.

LECTIO

PALLACES enim nobiscum non possunt : quæ mentis non expellunt. divitiæ veræ sunt divites virtutibus ergo, fratres carissimi, capitis, anime. Si culmum quatit, ad candelam. Si gloriā diligitis, in illa non cūria ad vultu Dómini capitis, mente

URN.
Evangelii
eam.

ap. 8.

Cum turba
rent, et de
rent ad Je-
ilitudinem:
seminare
liqua.

rii Papæ.

Evang.

ngeli quam
charissimi,
e non indi-
cione. Quam
sam Veritas

scutere hu-
præsumat.
cite in hac
dominica pen-
quia si nos
um, agrum
s dæmonia,
ficare dice-
ndum nobis
ra dubitaret.

inus per se
s est expō-
t, ut sciatis
nes quærere
per semet-
anare.

eus Noe, et
t ad eos: *
olicamini, et
y. Ecce ego
neum vobis-
mine vestro

.

III.

quod dixit,
qui innouit,

quatenus certos nos redderet,
cum vobis nostra fragilitas ver-
borum illius figuras aperiret.
Quis enim mihi umquam cre-
deret, si spinas divitias inter-
pretari voluissem? maxime
cum illæ pungant, istæ dele-
scent. Et tamen spinæ sunt,
quia cogitationum suarum
punctionibus mentem lace-
rant: et cum usque ad peccā-
tum pertrahunt, quasi inflicto
vulnere oruunt. Quas bene
hoc in loco, alio Evangelista
testante, nequāquam Dominus
divitias, sed fallaces divitias
appellat.

¶ Ecce ego statuam pactum
meum vobiscum, et cum sé-
mine vestro post vos: * Neque
erit deinceps diluvium dissi-
pans terram. ¶ Arcum meum
ponam in núbibus, et erit si-
gnum fœderis inter me, et in-
ter terram. Neque erit dein-
ceps.

LECTIO IX.

FALLACES enim sunt, quæ
nobiscum diu permanere
non possunt: fallaces sunt,
quæ mentis nostræ inopiam
non expellunt. Solæ autem
divitiæ veræ sunt, quæ nos
divites virtutibus faciunt. Si
ergo, fratres charissimi, esse
divites cupitis, veras divitias
amat. Si culmen veri honoris
queritis, ad cœlestē regnum
claudite. Si glóriam dignitatum
diligitis, in illa supérna Ange-
lorum cûria adscribi festinate.
Vult Dominus quæ aure per-
cipitis, mente retinete, Cibus

enim mentis est sermo Dei: et
quasi acceptus cibus stómacho
languente rejicitur, quando
auditus sermo in ventre me-
moriæ non tenetur. Sed quis-
quis alimēta non retinet, hu-
jus profecto vita desperatur.

¶ Cum turba plurima con-
venirent ad Jesum, et de civi-
tātibus properarent ad eum,
dixit per similitudinem: *
Exiit qui seminat, seminare
semen suum. ¶ Et dum sémi-
nat, aliud cecidit in terram bo-
nam, et ortum fecit fructum
centuplum. Exiit. Glória Patri.
Exiit.

*Infra Hebdomadam, Feria iv,
et Sabbato, loco hujus ¶. dicitur
primum ¶. Feriæ secundæ
sequentis.*

AD LAUDES.

Ant. t. 1. f Secundum ma-
gnam misericórdiam tuam *
miserere mei Deus.

*Psalm. Miserere mei Deus,
p. 56.*

Ant. t. 1. l Si mihi Dómi-
nus * salvátor fuerit, non
mebo quid faciat mihi homo.

*Psalm. Confitemini Dómino,
p. 22.*

*Ant. t. 2. In velamento cla-
mavi * valde dilículo: Deus,
Deus meus, ad te de luce vi-
gilo.*

*Psalm. Deus, Deus meus,
cum reliquis, p. 17.*

*Ant. t. 8. Hymnum dicá-
mus * Dómino Deo nostro.*

*Ant. t. 1. In tympano et
choro, * in chordis et órgano
laudate Deum,*

CAPITULUM. 2 Cor. 11. d

FRATRES. Libenter suffertis insipientes, cum sitis ipsi sapientes. Sustinētis enim si quis vos in servitūtem redigit, si quis devorat, si quis accipit, si quis extollitur, si quis in faciētem vos cedit.

Hymnus, Æterno rerum, p. 20.

ŷ. Dómine refúgium factus es nobis. ñ. A generatiōe et progēie.

Ad Bened. Ant. t. 8. Cum turba plúrima * convenirent ad Jesum, et de civitatibus properarent ad eum, dixit per similitudinem : Exiit qui semināt, semināre semen suum.

ORATIO.

DEUS, qui cōspicis, quia ex nulla nostra actiōe confidimus : concēde propitiū ; ut contra adversa omnia Doctōris gēntium protectiōe muniāmur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

AD PRIMAM.

Ant. t. 2. Semen cecidit * in terram bonam, et attulit fructum in patientia.

Absolutionem Capituli, Dominus autem dirigat, p. 36.

AD TERTIAM.

Ant. t. 1. Qui verbum Dei retinent * corde perfēcto et óptimo, fructum afferunt in patientia.

Capitulum, Fratres, Libenter, ut supra.

ñ. br. Inclina cor meum Deus, * In testimōnia tua. Inclina. ŷ. Avérte oculos meos,

ne videant vanitatem, in via tua vivifica me. In. Glória Patri. Inclina cor.

ŷ. Ego dixi : Dómine miserere mei. ñ. Sana animam meam, quia peccavi tibi.

AD SEXTAM.

Ant. t. 8. f Semen cecidit * in terram bonam, et attulit fructum, aliud centésimum, et aliud sexagesimum.

CAPITULUM. 2 Cor. 11. f

TER virgis cæsus sum, semel lapidatus sum, ter naufragium feci, nocta et die in profundo maris fui.

ñ. br. In ætérno, Dómine, * Pérmānet verbum tuum. In ætérnum. ŷ. In sæcūm sæculi vēritas tua. Pérmānet. Glória Patri. In ætérnum.

ŷ. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. ñ. In loco pascuæ ibi me collocavit.

AD NONAM.

Ant. t. 7. Si vere, fratres, * divites esse cupitis, veras divitias amate.

CAPITULUM. 2 Cor. 12. o

LIBENTER igitur gloriabor in infirmitatibus meis, ut inhabitet in me virtus Christi.

ñ. br. Clamavi in toto corde meo, * Exaúdi me Dómine. Clamavi. ŷ. Justificatiōes tuas requiram. Exaúdi. Glória Patri. Clamavi.

ŷ. Ab ocúltis meis munda me Dómine. ñ. Et ab aliēis parce servo tuo.

AD VESPERAS.

Ant. et Psalm. de Dominica, p. 123.

Capitul. Fr. ut supra ad L. Hymnus, L. in Psal. p. 12. ŷ. Dirigatur mea. ñ. Sicut i. spectu tuo.

Ad Magnif. bis datum est rium regni De in parabolis, c. pulis suis.

Oratio, Deus ut supra ad L.

FERIA 3.

De libro

LECTIO

Dixit Dómin

grēdere tu

mus tua, in a

vidi justum co

neratione ha

animantibus n

tēna et septēn

fēminam : de a

immundis duo

lum, et fēmin

volatilibus coe

pēna; mascul

et salvétur s

ciem universa

enim, et post

pluam super

ginta diebus

noctibus : et

substantiam, c

perficie terræ

ñ. In articu

græsus est N

*fili ejus, * U*

res filiorum

sunt universa

sit autem so

Capitul. Fratres, Libenter,
ut *supra ad Laudes.*

Hymnus, Lucis Creator, ut
in *Psalt.* p. 125.

γ. Dirigatur Dómine oratio
mea. R. Sicut incensum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. t. 8. f Vo-
bis datum est * nosse mysté-
rium regni Dei, ceteris autem
in parabolis, dixit Jesus disci-
pulis suis.

Oratio, Deus, qui cónspicis,
ut *supra ad Laudes.*

FERIA SECUNDA.

De libro Génesis.

LECTIO I. Cap. 7.

DIXIT Dóminus ad Noe : In-
gredere tu, et omnis do-
mus tua, in arcam : te enim
vidi justum coram me in ge-
neratione hac. Ex ómnibus
animantibus mundis tolles sep-
ténā et septénā, másculum et
fémīnam : de animantibus vero
immundis duo et duo, máscu-
lum et fémīnam. Sed et de
volatilibus cœli septénā et se-
pténā, másculum et fémīnam :
ut salvétur semen super fá-
ciem univérse terræ. Adhuc
enim, et post dies septem ego
pluam super terram quadra-
ginta diébus et quadraginta
noctibus : et delébo omnem
substantiam, quam feci, de su-
perficie terræ.

R. In articulo diéi illius in-
gressus est Noe in arcam, et
filii ejus, * Uxor illius, et uxó-
res filiorum ejus. γ. Deléta
sunt univérse de terra, remán-
sit autem solus Noe, et qui

cum eo erant in arca. Uxor
illius.

LECTIO II.

FECIT ergo Noe ómnia, quæ
mandáverat ei Dóminus.
Cumque transissent septem
dies, aquæ dilúvii inundavé-
runt super terram. Anno sex-
centésimo vitæ Noe, mense se-
cúndo, septimo décimo diē men-
sis, rupti sunt omnes fontes
abyssi magnæ et cataractæ
cœli apértæ sunt : et facta est
plúvia super terram quadra-
ginta diébus et quadraginta
noctibus.

R. Recordátus Dóminus Noe,
addúxit spíritum super terram,
et imminútæ sunt aquæ : * Et
prohibitæ sunt plúviæ de cœ-
lis. γ. Reversæque sunt aquæ
de terra eúntes et redeúntes,
et cœpérunt minui post centum
quinquaginta dies. Et prohi-
bitæ.

LECTIO III.

In articulo diéi illius ingrés-
sus est Noe, et Sem, et
Cham, et Japheth, filii ejus :
uxor illius, et tres uxóres fi-
liorum ejus cum eis, in arcam :
ipsi et omne animal secúndum
genus suum, univérseque ju-
ménta in género suo, et omne
quod movétur super terram in
génerē suo, cunctúmque volá-
tile secúndum genus suum.
Factúmque est dilúvium qua-
draginta diébus super terram :
et multiplicatæ sunt aquæ, et
elevavérunt arcam in sublíme
a terra.

R. Quadraginta dies et no-

ctes aperti sunt cœli, et ex omni carne habente spiritum vitæ ingressa sunt in arcam : * Et clausit a foris ostium Dóminus. ¶ In articulo diéi illius ingressus est Noë in arcam, et filii ejus, et uxor illius, et uxóres filiórum ejus. Et clausit. Glória Patri. Et clausit.

Ad Magnif. Ant. t. 7. Si culmen veri honoris quæritis, * ad illam cœlestem pátriam quantocius properáte.

FERIA TERTIA.

De libro Génesis.

LECTIO I. Cap. 8.

RECORDATUS autem Deus Noe, cunctórumque animántium, et ómnium jumentórum, quæ erant cum eo in arca, adduxit spiritum super terram, et imminútæ sunt aquæ. Et clausi sunt fontes abyssi, et cataractæ cœli : et prohibitæ sunt plúviæ de cœlo. Reversæque sunt aquæ de terra eúntes et redeúntes : et cœperunt minui post centum quinquaginta dies. Requievitque arca mense séptimo, vigésimo séptimo die mensis, super montes Arméniæ.

¶. Edificávit Noe, p. 377.

LECTIO II.

AT vero aquæ ibant, et decrescebant usque ad decimum mensem : decimo enim mense, prima die mensis, apparuerunt cacumina móntium. Cumque transissent quadraginta dies, apériens Noe fenestram arcæ, quam fécerat, dimisit corvum : qui egredie-

bátur, et non revertébátur, donec siccaréntur aquæ super terram. Emisit quoque columbam post eum, ut videret si jam cessassent aquæ super faciem terræ. Quæ cum non invenisset ubi requiesceret pes ejus, reversa est ad eum in arcam.

¶. Ponam arcum, p. 378.

LECTIO III.

EXPECTATIS autem ultra septem diébus aliis, rursum dimisit columbam ex arca. At illa venit ad eum ad vespèram, portans ramum olivæ viréntibus fólíis in ore suo. Intelléxit ergo Noe quod cessassent aquæ super terram. Expectavitque nihilóminus septem aliós dies, et emisit columbam, quæ non est reversa ultra ad eum. Igitur sexcentésimo primo anno, primo mense, prima dié mensis, imminútæ sunt aquæ super terram.

¶. Per memetipsum, p. 378.

Ad Magnif. Ant. t. 3. Semen est verbum Dei, * sator autem Christus : omnis qui invenit eum, manébit in ætérnum.

FERIA QUARTA

De libro Génesis.

LECTIO I. Cap. 8. c.

LOCUTUS est autem Deus ad Noe, dicens : Egrédere de arca, tu et uxor tua, filii tui et uxóres filiórum tuórum tecum. Cuncta animántia quæ sunt apud te, ex omni carne, tam in volatilibus quam in béstíis

et univérſis reptant super eum, et ingrediantur terram : crépédmini super eum, sicut est ergo Noë et uxor illius, et filii ejus, cum eo et animántia, jura quæ reptant secundum genus suum de arca.

¶. Benedixit. LECTIO

EDIFICAVIT Noë arcam super altáre. Dóminus odoravit : Nequáquam dicam terræ per censum enim manus cordis invenit : sunt ab adolescentia igitur ultra per animam viventem. Cunctis diébus et messis, fructus et hierbas non requiescent.

¶. Ecce ego. LECTIO

BENEDIXITQUE Dóminus filiis ejus : Crescite, et replete terram, et vester ac trahite cuncta animántia per omnes vias univérſis quæ sunt per terram : et fructus manus vestre

et universis reptilibus, quæ reptant super terram educ tecum, et ingredimini super terram : crescite et multiplicamini super eam. Egressus est ergo Noe, et filii ejus, uxor illius, et uxores filiorum ejus, cum eo. Sed et omnia animantia, juménta, et reptilia quæ reptant super terram secundum genus suum, egressa sunt de arca.

¶ Benedixit Deus, p. 378.

LECTIO II.

ADIFICAVIT autem Noe altare Dómino : et tollens de cunctis pecóribus et volúcribus mundis obtulit holocausta super altare. Odoratúsque est Dóminus odórem suavitátis, et ait : Nequáquam ultra maledicam terræ propter hómines : sensus enim et cogitatio humani cordis in malum prona sunt ab adolescentia sua : non igitur ultra percútiám omnem animam vivéntem sicut feci. Cunctis diébus terræ, seméntis et messis, frigus et æstus, ætas et hiems, nox et dies, non requiescent.

¶ Ecce ego, p. 379.

LECTIO III. Cap. 9.

BENEDIXITQUE Deus Noe et filiis ejus. Et dixit ad eos : Crescite, et multiplicamini, et repléte terram. Et terror vester ac tremor sit super cuncta animalia terræ, et super omnes volúcres cæli, cum universis quæ movéntur super terram : omnes pisces maris manui vestræ traditi sunt.

Et omne quod movétur et vivit, erit vobis in cibum : quasi ólera viréntia tradidi vobis ómnia. Excépto, quod carnem cum sanguine non comedétis. Sanguinem enim animárum vestrarum requiram de manu cunctárum bestiárum : et de manu hóminis, de manu viri et fratris ejus, requiram animam hóminis. Quicúmque effúderit humanum sanguinem, fundétur sanguis illius : ad imáginem quippe Dei factus est homo.

¶ In articulo diéi illius ingressus est Noe in arcam, et filii ejus, * Uxor illius, et uxores filiorum ejus. † Deléta sunt univérsa de terra, remansit autem solus Noe, et qui cum eo erant in arca. Uxor. Glória Patri. Uxor.

Ad Magnif. Ant. t. 1. f Quod autem cecidit * in terram bonam, hi sunt, qui in corde bono et óptimo fructum afferunt in patientia.

Si prædictæ Antiphonæ ad Magnificat non potuerint dici in præcedentibus Feriis, et in sequenti Feria quinta occurrat fieri Officium de Feria, dicatur ultima ex iis prætermissa : alioquin, expletis omnibus, sumantur de Psalterio : quod semper fit, quando propriæ non habentur.

FERIA QUINTA.

De libro Génesis.

LECTIO I. Cap. 9. b

DIXITQUE Deus : Hoc signum fœderis quod do inter me

et vos, et ad omnem animam viventem, quæ est vobiscum in generationes sempiternas : arcum meum ponam in nubi- bus, et erit signum fœderis inter me et inter terram. Cum- que obdúxero núbibus cœlum, apparebit arcus meus in núbibus : et recordabor fœderis mei vobiscum, et cum omni anima vivente quæ carnem vé- getat : et non erunt ultra aquæ dilúvii ad deléndum universam carnem.

ñ. Dixit Dóminus, p. 376.

LECTIO II.

COEPIITQUE Noe vir agricola exercere terram, et plan- távit vineam. Bibénsque vinum inebriátus est, et nudátus in tabernáculo suo. Quod cum vidisset Cham pater Chánaan, verénda scilicet patris sui esse nudata, nuntiávit duóbus frá- tribus suis foras. At vero Sem et Japheth palliúm imposue- runt húmeris suis, et inceden- tes retrórsum operuerunt ye- rénda patris sui faciésque dó- rum aversæ erant, et patris virilia non viderunt.

ñ. Noe vir justus, p. 376.

LECTIO III.

EVIGILANS autem Noe ex vino, cum didicisset quæ fécerat ei filius suus minor, ait : Maledictus Chánaan, ser- vus servórum erit fratribus suis. Dixitque : Benedictus Dó- minus Deus Sem, sit Chánaan servus ejus. Dilátet Deus Ja- pheth, et hábitet in taberná- culis Sem : sitque Chánaan

servus ejus. Vixit autem Noe post dilúvium trecéntis quin- quaginta annis. Et impleti sunt omnes dies ejus nongentórum quinquaginta annórum, et mórtuus est.

ñ. Quadráginta, p. 377.

FERIA SEXTA.

De libro Génesis.

LECTIO I. Cap. 10.

HÆ sunt generatiónes filio- rum Noe, Sem, Cham, et Japheth : natiq̃ue sunt eis filii post dilúvium. Filii Japheth : Gomer, et Magog, et Má dai, et Javan, et Thubal, et Mosoch, et Thiras. Porro filii Gomer : Ascenez, et Riphath et Tho- gorma. Filii autem Javan : Elisa, et Tharsis, Cetthim, et Dódanim. Ab his divise sunt insulæ géntium in regiónibus suis, unusquisque secundum linguam suam et familias suas in nationibus suis. Filii autem Cham : Chus, et Mesraim, et Phuth, et Chánaan.

ñ. Edificávit Noe, p. 377.

LECTIO II. Cap. 11.

ERAT autem terra labii unius, et sermónum eórumdem. Cumque proficisceréntur de Oriente, invenerunt campum in terra Sennaar, et habitave- runt in eo. Dixitque alter ad próximum suum : Venite, fa- ciámus láteres, et coquámus eos igni. Habuérunťque láteres pro saxis, et bitámen pro ca- ménto : et dixerunt : Venite, faciámus nobis civitatém, et turrim, cujus cúlmen pertin- gat ad cœlum : et celebremus

nómen nostrum vidémur in unum.

ñ. Ponam a-

LECTIO

DESCENDIT autem ut vidéretur, quam

rim, quam

Adam, et di-

est pópulus,

ónnibus : co-

facere, nec de-

tióibus suis,

compleant. V-

scendámus,

ibi linguam co-

diat unusquis-

mi sui. Atqu-

Dóminus ex il-

las terras, et

fecit civitaté-

Per mem-

SAB

De libr-

LECTIO I.

HÆ sunt ger-

Sem era-

rum, quando

biénio post

que Sem, p-

Arphaxad, qu-

et genuit filio-

Arphaxad vix-

que annis,

Vixitque Arp-

genuit Sale,

annis : et gé-

lius. Sale q-

ginta annis,

Vixitque Sale

nuit Heber, q-

bus annis : e-

filias.

ñ. Benedix-

Hiemo

nomen nostrum antequam dividamur in universas terras.

¶ Ponam arcum, p. 378.

LECTIO III.

DESCENDIT autem Dominus, ut videret civitatem et turrim, quam ædificabant filii Adam, et dixit: Ecce unus est populus: et unum labium omnibus: cœperuntque hoc facere, nec desistent a cogitationibus suis, donec eas opere compleant. Venite igitur, descendamus, et confundamus ibi linguam eorum, ut non audiat unusquisque vocem proximi sui. Atque ita divisit eos Dominus ex illo loco in universas terras, et cessaverunt ædificare civitatem.

¶ Per memetipsum, p. 378.

SABBATO.

De libro Genesis.

LECTIO I. Cap. 11. b

HÆ sunt generationes Sem: Sem erat centum annorum, quando genuit Arphaxad, biennio post diluvium. Vixitque Sem, postquam genuit Arphaxad, quingentis annis: et genuit filios et filias. Porro Arphaxad vixit triginta quinque annis, et genuit Sale. Vixitque Arphaxad, postquam genuit Sale, trecentis tribus annis: et genuit filios et filias. Sale quoque vixit triginta annis, et genuit Heber. Vixitque Sale, postquam genuit Heber, quadringentis tribus annis: et genuit filios et filias.

¶ Benedixit Deus, p. 378.

Himalis.

LECTIO II.

VIXIT autem Heber triginta quatuor annis, et genuit Phaleg. Et vixit Heber, postquam genuit Phaleg, quadringentis triginta annis: et genuit filios et filias. Vixit quoque Phaleg triginta annis, et genuit Reu. Vixitque Phaleg, postquam genuit Reu, ducentis novem annis: et genuit filios et filias. Vixit autem Reu triginta duobus annis, et genuit Sarug. Vixit quoque Reu, postquam genuit Sarug, ducentis septem annis: et genuit filios et filias. Vixit vero Sarug triginta annis, et genuit Nachor. Vixitque Sarug, postquam genuit Nachor, ducentis annis: et genuit filios et filias.

¶ Ecce ego, p. 379.

LECTIO III.

VIXIT autem Nachor viginti novem annis, et genuit Thare. Vixitque Nachor, postquam genuit Thare, centum decem et novem annis: et genuit filios et filias. Vixitque Thare septuaginta annis, et genuit Abram, et Nachor, et Aran. Hæ sunt autem generationes Thare: Thare genuit Abram, Nachor, et Aran. Porro Aran genuit Lot. Mortuusque est Aran ante Thare patrem suum, in terra nativitatis suæ in Ur Chaldæorum. Duxerunt autem Abram et Nachor uxores: nomen uxoris Abram, Sârai: et nomen uxoris Nachor, Melcha, filia Aran, patris Melchæ, et patris Jeschæ,

LECTIO II.

APPARUIT autem Dóminus Abram, et dixit ei : Sémini tuo dabo terram hanc. Qui edificávit ibi altáre Dómino, qui apparuerat ei. Et inde transgrediens ad montem, qui erat contra oriéntem Bethel, et tendit ibi tabernáculum suum, ab occidenté habens Bethel, et ab oriénte Hai : edificávit quoque ibi altáre Dómino, et invocávit nomen ejus. Perrexitque Abram vadens, et ultra progrédiens ad meridiem. Facta est autem fames in terra : descenditque Abram in Egyptum, ut peregrinaretur ibi : praevaluerat enim fames in terra. Cumque prope esset ut ingrederetur Egyptum, dixit Sárar uxóri suae : Novi quod pulchra sis mülíer, et quod cum viderint te Egyptii, dictúri sunt : Uxor ipsius est, et interficient me, et te reservábunt. Dic ergo, óbsecro te, quod soror mea sis, ut bene sit mihi propter te, et vivat ánima mea ob grátiam tuam.

¶ Dum staret Abraham ad illicem Mambre, vidit tres viros ascendentes per viam : Tres vidit, et unum adorávit. ¶ Ecce Sara uxor tua páriet tibi filium, et vocábis nomen ejus Isaac. Tres.

LECTIO III.

Cum itaque ingressus esset Abram Egyptum, vidé-runt Egyptii mulierem quod esset pulchra nimis. Et nun-

tiavérunt príncipes Pharaóni, et laudavérunt eam apud illum : et sublata est mülíer in domum Pharaónis. Abram vero bene usi sunt propter illam : fuerúntque ei oves, et boves, et ásini, et servi, et sámulae, et ásinæ et caméli. Flagellávit autem Dóminus Pharaónem plagis máximis, et domum ejus propter Sárar uxórem Abraham. Vocávitque Phárao Abraham, et dixit ei : Quidnam est hoc quod fecisti mihi? quare non indicásti quod uxor tua esset? Quam ob causam dixisti esse sorórem tuam, ut tollerem eam mihi in uxórem? Nunc igitur ecce conjux tua, accipe eam, et vade.

¶ Tentávit Dóminus Abraham et dixit ad eum : * Tolle filium tuum, quem diligis, Isaac, et offer illum ibi in holocaustum super unum mόν-tium, quem dixeró tibi. ¶ Vocátus quoque a Dómino, respóndit : Adsum : et ait ei Dóminus. Tolle. Glória Patri. Tolle.

IN II NOCTURNO.

Ex libro S. Ambrósii Episcopi de Abraham Patriárcha.

LECTIO IV. Lib. I. c. 2.

MAGNUS plane vir Abraham, et multarum virtutum clarus insignibus, quem votis suis philosophia non pótuit equare. Denique minus est quod illa finxit, quam quod iste gessit : maiorque ambitióso eloquentiæ mendácio simplex veritátis fides. Itaque cuiusmodi fuerit

in eo viri devotio, consideremus. Ea enim virtus ordine prima est, quæ est fundamentum ceterarum : meritoque hanc ab eo primam exegit Deus, dicens : Exi de terra tua, et de cognatione tua, et de domo patris tui. Satis fuerat dixisse, de terra tua. Ibi enim erat exire de cognatione, exire de paterna domo.

¶ Angelus Domini vocavit Abraham, dicens : * Ne extendas manum tuam super puerum, eo quod timeas Dominum. ¶ Cumque extendisset manum ut immolaret filium, ecce Angelus Domini de cælo clamavit, dicens. Ne extendas.

LECTIO V.

Sed ideo addidit singula, ut ejus affectum probaret : ne forte aut imprudenter cœpisse videretur, aut fraus aliqua mandatis cœlestibus pareretur. Sed sicut coacervanda fuerunt præcepta, ne quid lateret : ita etiam proponenda præmia, ne forte desperaret. Tentatur ut fortis, incitatur et fidelis, provocatur ut iustus : meritoque exivit, quemadmodum locutus est illi Dominus. Et exivit cum eo Lot. Hoc autem, quod pro magno inter septem sapientum dicta celebratur, Sequere Deum; perfecit Abraham, factoque sapientum dicta prævenit, et secutus Deum, exivit de terra sua.

¶ Vocavit Angelus Domini Abraham de cælo secundo, dicens : Benedicam tibi, * Et

multiplicabo te sicut stellas cæli. ¶ Possidebit semen tuum portas inimicorum tuorum, et benedicentur in semine tuo omnes tribus terræ. Et.

LECTIO VI.

Sed quia ante terra ei fuerat Asia, hoc est, regio Chaldaeorum, de qua exivit Thare pater Abraham, et in Charran demigravit : et quia secum eduxit nepotem suum, cui dictum fuerat : Exi de cognatione tua : consideremus, ne forte hoc sit exire de terra sua, de hujus terræ, hoc est, de corporis nostri quadam commoratione egrædi, de qua exivit Paulus, qui dixit : Nostra autem conversatio in cælis est.

¶ Deus domini mei Abraham, dirige viam meam : * Ut cum salute revertar in domum domini mei. ¶ Obsecro, Domine, fac misericordiam cum servo tuo. Ut. Gloria Patri. Ut.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

LECTIO VII. Cap. 18. f

In illo tempore : Assumpsit Jesus duodecimi, et ait illis : Ecce ascendimus Jerosolymam, et consummabuntur omnia, quæ scripta sunt per Prophetas de Filio hominis. Et reliqua.

De Homilia sancti Gregorii Papæ.

Hom. 2. in Evang.

Redemptor noster, prædens ex passione sua discipulorum animos perturban-

dos, eis longe passionis perditionis suæ gratiam, ut, cum eum ut prædictum etiam resurrexerint, bitarent. Sed hoc discipuli leban caperunt, venituri. Ante eorum mentem recepit mysterii veritatem, eos ad fidem adducere.

¶ Veni in aquæ, et orationis : * Dominus, tu propter siderium meum, puella, cui aquam de hama; et illa mine, et ca tribuam; ipsa paravit Dominus mei. Dominus.

LECTIO VIII.

Sed miracula salvatoris nostri sunt, fratres in veritate tamen per se bis aliquid quippe ejus aliud ostendit aliud enim, quis cæcus iste, sed tamen quod significet, quippe est quod in par-

dos, eis longe ante et ejusdem passionis penam, et resurrectionis suæ gloriā prædixit : ut, cum eum morientem, sicut prædictum est, cernerent, etiam resurrecturum non dubitarent. Sed quia carnales adhuc discipuli nullo modo valebant capere verba mysterii, venit ad miraculum. Ante eorum oculos cæcus lumen recepit; ut qui cælestis mysterii verba non caperent, eos ad fidem cælestia facta solidarent.

¶ Veni hodie ad fontem aquæ, et oravi Dominum dicentis : * Domine Deus Abraham, tu prosperum fecisti desiderium meum. γ. Igitur puella, cui dixero : Da mihi aquam de hydria tua, ut bibam; et illa dixerit : Bibe, domine, et camelis tuis potum tribuam; ipsa est, quam præparavit Dominus filio domini mei. Domine.

LECTIO VIII.

SEP miracula Domini et Salvatoris nostri sic accipienda sunt, fratres charissimi, ut et in veritate credantur facta, et tamen per significationem nobis aliquid innuant. Opera quippe ejus et per potentiam aliud ostendunt, et per mysterium aliud loquuntur. Ecce enim, quis juxta historiam cæcus iste fuerit, ignoramus : sed tamen quid per mysterium significet, novimus. Cæcum quippe est genus humanum, quod in parente primo a para-

dis gaudiis expulsum, claritatem supernæ lucis ignorans, damnationis suæ tenebras patitur. Sed tamen per Redemptoris sui præsentiam illuminatur : ut internæ lucis gaudia jam per desiderium videat, atque in via vitæ boni operis gressus ponat.

¶ Factus est sermo Domini ad Abram, dicens : * Noli timere, Abram : ego protector tuus sum, et merces tua magna nimis. γ. Ego enim sum Dominus Deus tuus, qui eduxi te de Ur Chaldæorum, Noli.

LECTIO IX.

NOTANDUM vero est, quod, cum Jæsus Jéricho appropinquare dicitur, cæcus illuminatur. Jéricho quippe luna interpretatur : luna autem in sacro eloquio pro defectu carnis ponitur : quia dum mensuris momentis decrescit, defectum nostræ mortalitatis designat. Dum igitur Conditor noster appropinquat Jéricho, cæcus ad lumen redit : quia dum divinitas defectum nostræ carnis suscepit, humanum genus lumen, quod amiserat, recepit. Unde enim Deus humana patitur, inde homo ad divina sublevatur. Qui videlicet cæcus recte et juxta viam sedere, et mendicans esse describitur. Ipsa enim Veritas dicit : Ego sum via.

¶ Cæcus sedebat secus viam transeunte Domino, et clamavit ad eum : et ait illi Dominus : * Quid vis ut faciam

tibi? * Dómine, ut videam lumen. *ŷ.* Stans autem Jesus, jussit illum duci ad se, et cum appropinquasset, interrogávit eum, dicens. Quid vis. Glória Patri. Dómine.

*Infra Hebdomadam, Feria quarta et Sabbato, loco hujus *ñ.* dicitur *ñ.* primum Feriæ secundæ sequentis.*

AD LAUDES.

Ant. t. 1. Secundum multitudinem * miserationum tuarum, Dómine, dele iniquitatem meam.

Psalm. Miserere mei Deus, p. 56.

Ant. t. 8. f. Deus meus es tu, * et confitebor tibi : Deus meus es tu, et exaltábo te.

Psalm. Confitemini, p. 22.

Ant. t. 7. r. Ad te de luce * vigilo, Deus, ut videam virtutem tuam.

Psalm. Deus Deus meus, cum reliquis, p. 17.

Ant. t. 4. Hymnum dicite, * et superexaltáte eum in sæcula.

Ant. t. 5. Omnes Angeli * ejus laudáte Dóminum de cælis.

CAPITULUM. 1 Cor. 13.

FRATRES, Si linguis hominum loquar, et Angelorum, charitatem autem non habeam, factus sum velut æs sonans, aut cymbalum tinniens.

Hymnus, Eternæ rerum, p. 20.

ŷ. Dómine refúgium factus es nobis. *ñ.* A generatióne et progénie.

Ad Bened. Ant. t. 4. f. Ecce ascendimus Jerosólymam, * et consummabuntur omnia quæ scripta sunt de Filio hominis : tradetur enim gentibus, et il ludetur, et conspuetur : et postquam flagelláverint, occident eum, et tertia die resurget.

ORATIO.

PRECES nostras, quæsumus Dómine, clementer exaudi : atque à peccatorum vinculis absolutos, ab omni nos adversitate custodi. Per Dóminum nostrum.

AD PRIMAM.

Ant. t. 1. r. Iter faciente Jesu, * dum appropinquaret Jéricho, cæcus clamabat ad eum, ut lumen recipere mereretur.

Ad Absolutionem Capituli, Dóminus autem dirigat, p. 36.

AD TERTIAM.

Ant. t. 1. Transeunte Dómino, * clamabat cæcus ad eum : Miserere mei, fili David.

Capitulum, Fratres, Si linguis, ut supra.

ñ. br. Inclina cor meum Deus, * In testimónia tua. Inclina. *ŷ.* Averte oculos meos, ne videant vanitatem : in via tuâ vivifica me. In testimónia tua. Glória Patri. Inclina.

ŷ. Ego dixi, Dómine, miserere mei. *ñ.* Sana animam meam, quia peccavi tibi.

AD SEXTAM.

Ant. t. 7. r. Et qui præbant, * innotabant eum ut taceret : ipse vero multo ma-

gis clamabat fili David.

CAPITULUM.

CHARITAS nunc sive prophetatur, sive lingua sciéntia parte enim cor parte prophetatur. *ñ. br.* In ætæ Permanet vultu æternum. *ŷ.* culi veritas Glória Patri.

ŷ. Dóminu hil mihi deesse scire ibi me

AD I

Ant. t. 1. magis clamábat minus illumina

Capitulum

NUNC autem spes, charior autem hor

ñ. br. Clam

pro, * Exa

Clamavi. *ŷ.*

tuas requiras

Patri. Clamá

ŷ. Ab occu

me, Dómine.

parce servo

AD V

Ant. et Psal

p. 123:

Capitulum

guis, ut sup

Hymnus,

Psalm. p. 12

ŷ. Dirigát

mea: *ñ.* Si

conspéctu tu

gis clamabat : Miserere mei, fili David.

CAPITULUM. 1 Cor. 13. c.

CHARITAS numquam excidit; sive prophetiæ evacuabuntur; sive linguæ cessabunt, sive scientia destruétur. Ex parte enim cognoscimus, et ex parte prophetamus.

¶. br. In ætérnum Dómine,* Përmanet verbum tuum. In ætérnum. ¶. In sæculum sæculi. véritas tua. Përmanet. Glória Patri. In ætérnum.

¶. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. ¶. In loco páscuæ ibi me collocávit.

AD NONAM.

Ant. t. 1. Cæcus magis ac magis clamabat, * ut eum Dóminus illumináret.

Capitulum. 1 Cor. 13. d.

Nunc autem manent, fides, spes, charitas, tria hæc : major autem horum est Charitas.

¶. br. Clamávi in toto corde meo, * Exáudi me Dómine. Clamávi. ¶. Justificatiónes tuas requíram. Exáudi. Glória Patri. Clamávi.

¶. Ab occúltis meis munda me, Dómine. ¶. Et ab aliénis parce servo tuo.

AD VESPERAS.

Ant. et Psalm. de Dominica, p. 123.

Capitulum, Fratres, Si lingua, ut supra, ad Laudes.

Hymnus, Lucis Créator, de Psal. p. 125.

¶. Dirigátur Dómine oratio mea: ¶. Sicut incensum in conspéctu tuo.

Ad Magnif., Ant. t. 1. Stans autem Jesus * jussit cæcum adduci ad se, et ait illi : Quid vis ut faciam tibi? Dómine ; ut videam. Et Jesus ait illi : Respice, fides tua te salvum fecit. Et confestim vidit, et sequebátur illum, magnificans Deum.

Oratio. Preces nostras, ut supra, ad Laudes.

FERIA SECUNDA.

De libro Génesis.

LECTIO I. Cap. 13.

ASCENDIT ergo Abram de Aegypto, ipse et uxor ejus, et omnia quæ habebat et Lot cum eo, ad Australem plagam. Erat autem dies valde in possessione auri et argenti. Reversusque est per iter quo venerat, a meridie in Bethel, usque ad locum ubi prius fixerat tabernaculum inter Bethel et Hai : in loco altaris quod fecerat prius, et invocavit ibi nomen Dómini. Sed et Lot, qui erat cum Abram, fuerunt greges ovium, et arménta, et tabernacula. Nec póterat eos capere terra, ut habitarent simul : erat quippe substantia eorum multa, et nequibant habitare commúniter.

¶. Movens Abram tabernaculum suum, venit, et habitavit juxta convállem Mambre : * Edificavitque ibi altáre Dómino. ¶. Dixit autem Dóminus ad eum : Leva oculos tuos, et vide : omnem terram quam conspicias, tibi dabo, et semini tuo in sempiternum.

Ædificavitque ibi altäre Dómino.

LECTIO II.

UNDE et facta est rixa inter pastóres gregum Abram et Lot. Eo autem témpore Chananæus et Pherezæus habitábant in terra illa. Dixit ergo Abram ad Lot : Ne, quæso, sit júrgium inter me et te, et inter pastores meos et pastóres tuos : fratres enim sumus. Ecce univérſa terra coram te est ; recéde a me, obsecro : si ad sinistram ieris, ego dexteram tenébo : si tu dexteram elégeris, ego ad sinistram pergám. Elevátis itaque Lot óculis vidit omnem circa regiónem Jordánis, quæ univérſa irrigabátur, antequam subvértet Dóminus Sódoram et Gomórrham, sicut paradísus Domini, et sicut Egyptus veniéntibus in Segor. Elegitque sibi Lot regiónem circa Jordánem et recéssit ab Oriénte.

¶ Crédidit Abram Deo, et reputátum est ei ad justitiam : * Et ideo amicus Dei factus est. † Fuit autem justus coram Dómino, et ambulávit in viis ejus. Et ideo amicus Dei factus est.

LECTIO III.

DIVISIQUE sunt alterutrum a fratre suo. Abram habitávit in terra Chánaan : Lot vero morátus est in óppidis quæ erant circa Jordánem, et habitávit in Sódomis. Homines autem Sodomitæ péssimierant,

et peccatóres coram Dómino nimis. Dixitque Dóminus ad Abram, postquam divisus est ab eo Lot : Leva óculos tuos, et vide a loco, in quo nunc es, ad Aquilónem et Meridiem, ad Oriéntem et Occidéntem. Omnem terram quam cónspicis tibi dabo, et sémini tuo usque in sempitérnum. Faciámque semen tuum sicut púlverem terræ.

¶ Tentávit Dóminus Abraham, et dixit ad eum : * Tolle filium tuum, quem diligis, Isaac, et offer illum ibi in holocaustum super unum móntium, quem dixeró tibi. † Vocátus quoque a Dómino, respóndit, Adsum : et ait ei Dóminus. Tolle filium. Glória Patri. Tolle filium.

Ad Magníf. Ant. t. 7. r Et qui præibant, * increpábant eum ut tacéret : ipse vero multo magis chamábat : Miserére mei, fili David.

FERIA TERTIA.

De libro Génesis.

LECTIO I. Cap. 14. b

ET egréssi sunt rex Sodomorum, et rex Gomórrhæ, rexque Adamæ, et rex Séhoim, necnon et rex Balæ, quæ est Segor : et direxérunt aciem contra eos in valle silvéstri : scilicet adversus Chodorlâhomor regem Elamitarum, et Thadal regem Géntium, et Amraphel regem Sénnaar, et Arioch regem Ponti : quatuor reges adversus quinque. Vallis autem silvéstris habebat pú-

teos multos rex Sodomorum terga vértérunt ibi et fugerunt : ad autem terram Sodomorum et univérſa pertinent, non et Lot, et filium fratris tábat in Sódoma. Angulus p. 388.

¶ Et ecce univérſa qui habitábant ibi Amorrhæi et fratris Amorrhæi pigerant foras. Quod cum captum vidisset suum, nuntiavit illis, et octo usque Dan. irruit super eos, et cussitque eos : et est eos usque levam Dan. omnem suum fratrem suum illius, multum polum.

¶ Vocávit eos, et p. 388.

¶ Et egressi sunt rex Sodomorum, et rex Gomórrhæ, rexque Adamæ, et rex Séhoim, necnon et rex Balæ, quæ est Segor : et direxérunt aciem contra eos in valle silvéstri : scilicet adversus Chodorlâhomor regem Elamitarum, et Thadal regem Géntium, et Amraphel regem Sénnaar, et Arioch regem Ponti : quatuor reges adversus quinque. Vallis autem silvéstris habebat pú-

teos multos bituminis. Itaque rex Sodomorum, et Gomórrhæ terga vertérunt, ceciderúntque ibi et qui remanserant, fugérunt ad montem. Tulérunt autem omnem substantiam Sodomorum et Gomórrhæ, et universa quæ ad cibum pertinent, et abierunt: nec enim et Lot, et substantiam ejus, filium fratris Abram, qui habitabat in Sódomis.

¶ Angelus Dómini vocávit, p. 388.

LECTIO II.

Ex ecce unus qui evásérat, nuntiávit Abram Hebræo, qui habitabat in conválle Mambre Amorrhæi, fratris Escol, et fratris Aner: hi enim pepigerant fœdus cum Abram. Quod cum audisset Abram, captum videlicet Lot fratrem suum, numerávit expeditos vernáculos suos trecéntos decem et octo: et persecútus est usque Dan. Et divisís sociis, irruiť super eos nocte: percussitque eos, et persecútus est eos usque Hoba, quæ est ad levam Damásci. Reduxitque omnem substantiam, et Lot fratrem suum cum substantia illius, mulieres quoque et populum.

¶ Vocávit Angelus Dómini, p. 388.

LECTIO III.

GENESUS est autem rex Sodomorum in occidente ejus, postquam reversus est a caede Chodorlahomor regum qui cum eo erant in

valle Save, quæ est vallis regis. At vero Melchisedech rex Salem, próferens panem et vinum, erat enim Sacerdos Dei altissimi, benedixit ei, et ait: Benedictus Abram Deo excélsio, qui creávit cælum, et terram: et benedictus Deus excélsus, quo protegente, hostes in máribus tuis sunt. Et dedit ei décimas ex ómnibus.

¶ Deus dómini mei Abrahám, p. 388.

*Ad Magnif. Ant. t. 8. Miserere mei, * fili David. Quid vis ut fáciam tibi? Dómine, ut vídeam.*

FERIA IV. CINERUM.

Si hac die occurrat Festum Duplex, transfertur in sequentem diem similiter non impediam, ut dicitur in Rubrica de Translatione Festorum. Aliis diebus, si occurrat Festum Duplex, vel Semiduplex, fit de eo, cum Commemoratione et nona Lectione de Homilia Ferie. De Simplicibus fit tantum Commemoratio.

In hac, et sequentibus Feriis usque ad Vesperas Sabbati, Hymni, Capitula, et alia omnia dicuntur ut in Psalterio per annum, exceptis Antiphonis ad Benedictus, et Magnificat: et post Laudes, Horas, Vesperas, et Completorium dicuntur Preces flexis genibus, ut ibidem in Psalterio.

Hodie ante Matutinum in Choro dicuntur Psalmi Graduales.

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthæum.

LECTIO I. Cap. 6, b

In illo tempore : Dixit Jesus
discipulis suis : Cum jeju-
natis, nolite fieri sicut hypó-
critæ, tristes. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

Lib. 2. de Serm. Domini in
monte, c. 12. tom. 4.

MANIFESTUM est, his præ-
ceptis omnem nostram
intentionem in interiора gau-
dia dirigi : ne foris quærentes
mercedem, huic sæculo con-
formemur, et amittamus pro-
missionem tanto solidiōris at-
que firmiōris, quanto interi-
oriōris, beatitudinis, qua nos
elēgit Deus conformes fieri
imāginis Filii sui. In hoc au-
tem capitulo maxime adver-
tendum est, non in solo re-
rum corporearum nitōre atque
pompa, sed etiā in ipsis
sordibus luctuōsis esse posse
jactantiam ; et eo periculosiō-
rem, quo sub nōmine servitūtis
Dei decipit.

¶ Veni hōdie ad fontem
aquæ, et orāvi Dōminum, di-
cens. * Dōmine Deus Abraham,
tu prōsperum fecisti desiderium
meum. ¶ Igitur puēlla, cui
dixero : Da mihi aquam de
hydria tua, ut bibam : et illa
dixerit : Bibe dōmine, et ca-
mēlis tuis potum tribuam ;
ipsa est quam præparāvit Dō-
minus filio dōmini mei. Dō-
mine.

LECTIO II.

QUI ergo immoderato cultu
cōrporis atque vestitu, vel
ceterarum rerum nitōre præ-
fulget, facile convincitur re-
bus ipsis, pompārum sæculi
esse sectator, nec quemquam
fallit dolōsa imāgine sancti-
tatis. Qui autem in profes-
siōne Christianitatis, inusitato
squalōre ac sordibus intentus
in se oculos hōminum facit,
cum id voluntate faciāt, non
necessitate patiātur : ex cete-
ris ejus opēribus potest cō-
jici, utrum hoc contēptu
superflui cultus, an ambitiōe
āliqua faciāt : quia et sub
ovina pelle cavēdos lupos
Dōminus præcepit : sed ex
fructibus, inquit, eōrum co-
gnosceētis eos.

¶ Factus est sermo Dōmini
ad Abram, dicens : * Noli
timēre, Abram : ego protēctor
tuus sum, et merces tua magna
nimis. ¶ Ego enim sum Dō-
minus Deus tuus, qui eduxi
te de Ur Chaldæorum. Noli.

LECTIO III.

CUM enim cōperint aliquibus
tēntationibus ea ipsa sci-
licet illis subtrahi, vel negari,
quæ isto velamine vel conse-
cūti sunt, vel cōsequi cū-
piunt : tunc necesse est ut ap-
pareat, utrum lūpus in ovina
pelle sit, an ovis in sua. Non
tamen propterea ornātu su-
pērflouo debet aspēctus hōmi-
num mulcēre Christianus, quia
illum parcū hābitum ac ne-
cessarium etiā simulatōres

sæpius usūp-
decipiant : qui
non debent
nere, si alio
cōtegant.

¶ Movens
culum suum
vit juxta con-
* Edificavit
mino. ¶ Dix-
ad eum : Le-
vide : omni-
cōspicis, ti-
tuo in semp-
ritque. Glor-
vitque.

AD

ET P.

Omnia

p. 70.

Ad Bened

jejunatis, *

hypocritæ,

Deinde d

ais genibus

liter ad om

Psalterio.

PRESTA,

tuis : u

randa solē

pietate sus

devotione p

minum.

Hodie,

tibus diebu

hora consu

diciuntur a

Ad Mag

saurizato v

cælo, ubi n

demolitur.

Deinde l

sæpius usurpant, ut incautos decipiant: quia et ille oves non debent pelles suas depōnere, si aliquādo eis lupi se cōtegant.

¶ Movens Abram tabernaculum suum, venit et habitavit juxta convallē Mambre: * Edificavitque ibi altāre Dōmino. 7. Dixit autem Dōminus ad eum: Leva oculos tuos, et vide: omnem terram quam conspicias, tibi dabo, et sēmini tuo in sempiternum. Edificavitque. Gloria Patri. Edificavitque.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Omnia ut in Psalterio,

p. 70.

*Ad Bened. Ant. t. 7. r. Cum jejunatis, * nolite fieri sicut hypocritæ, tristes.*

Deinde dicuntur Preces flebis genibus, p. 58. Et similiter ad omnes Horas, ut in Psalterio.

ORATIO.

PRESTA, Dōmine, fidēlibus tuis: ut jejuniorum veneranda solēnnia, et cōgrua pietate suscipiant, et secūra devotiōne percūrrant. Per Dōminum.

Hodie, et duobus sequentibus diebus dicuntur Vesperæ hora consueta: Sabbato vero dicuntur ante comestionem.

*Ad Magnif. Ant. t. 4. Thesaurizate vobis * thesauros in celo, ubi nec ærugo, nec tinea demolitur.*

Deinde Preces, p. 128.

ORATIO.

INCLINANTES SE, Dōmine, majestati tuæ, propitiatus intēde: ut, qui divino munere sunt refecti, cōlestibus semper nōntantur auxiliis. Per Dōminum nostrum.

FERIA QUINTA.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

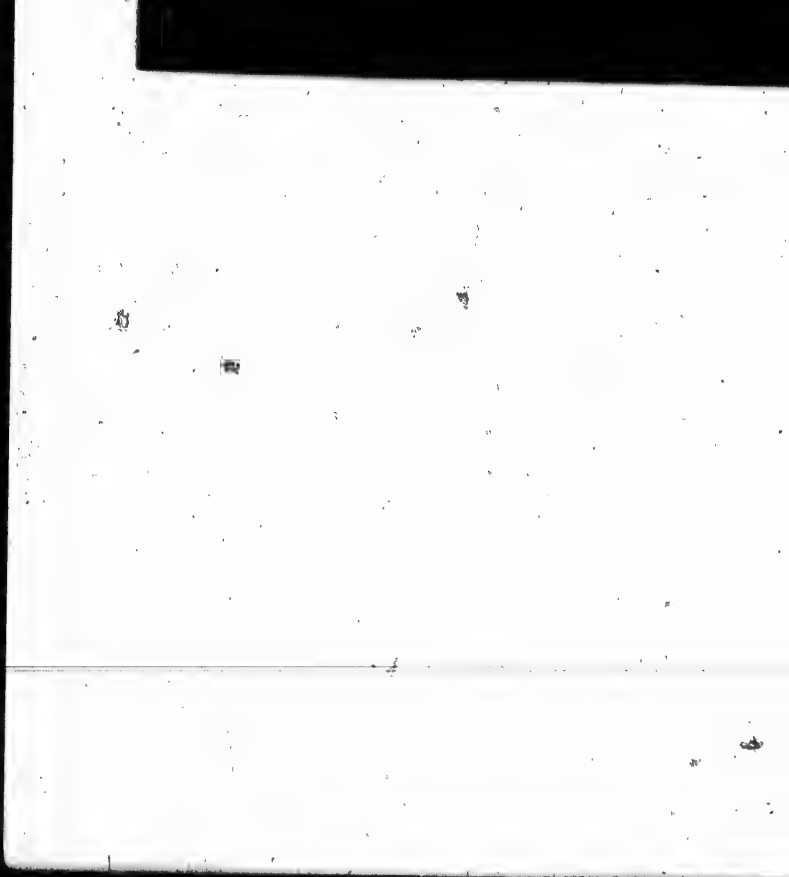
LECTIO I. Cap. 8.

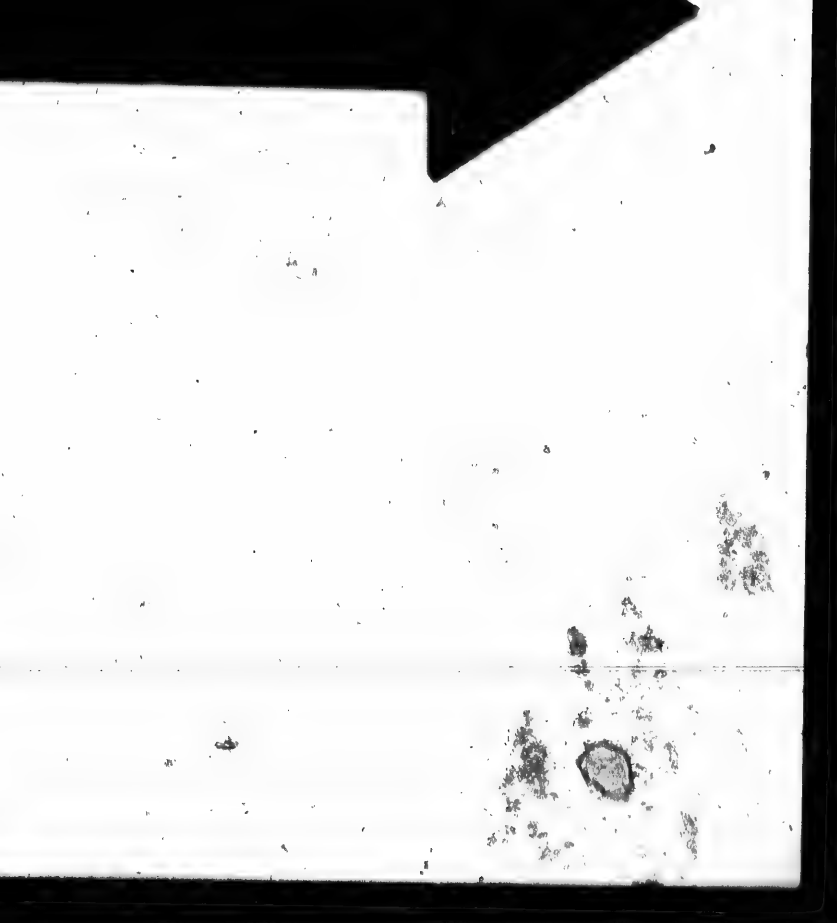
IN illo tēpore: Cum introisset Jesus Capharnaum, accessit ad eum Centurio, rogans eum, et dicens: Dōmine, puer meus jacet in domo paralyticus, et male torquetur. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

L. 2. de cons. Ev. c. 20. t. 4.

VIDEAMUS utrum sibi de hoc servo Centurionis Matthæus Lucāsque consēntiant. Matthæus enim dicit: Accēssit ad eum Centurio, rogans eum, et dicens: Puer meus jacet in domo paralyticus. Cui videtur repugnare quod ait Lucās: Et cum audisset de Jesu, misit ad eum seniores Judæorum, rogans eum ut veniret, et sanaret servum ejus. At illi cum venissent ad Jesum, rogabant eum sollicitē, dicētes ei: Quia dignus est ut hoc illi præstes: diligit enim gentem nostram, et synagogam ipse edificavit nobis. Jesus autem ibat cum illis: et cum jam non longe esset a domo, misit ad eum Centurio amicos, dicens: Dōmine, noli

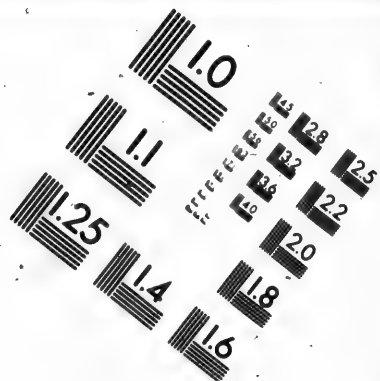
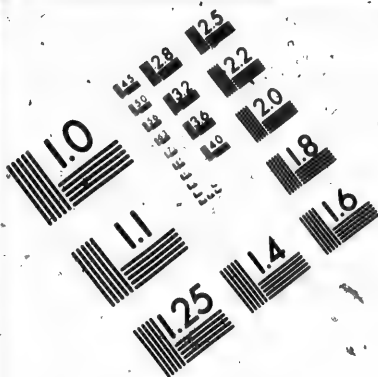
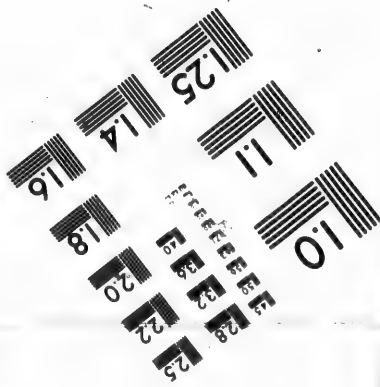
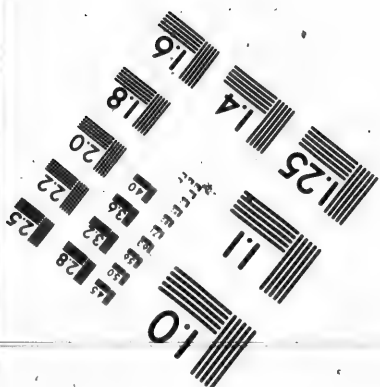
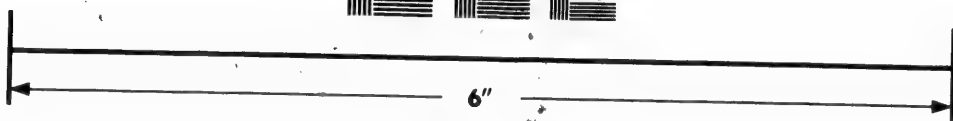
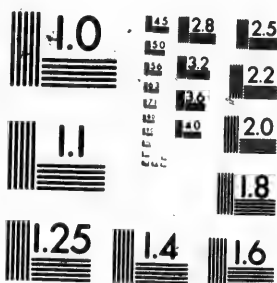

IMAGE EVALUATION TEST TARGET (MT-3)

Photographic
Sciences
Corporation

23 WEST MAIN STREET
WEBSTER, N.Y. 14580
(716) 472-4503

18 20 22 25

10

vexari : non enim dignus sum ut sub tectum meum intres.

¶. Dómine, puer meus jacet paralyticus in domo, et male torquétur. * Amen dico tibi, ego véniam, et curábo eum. ¶. Dómine, non sum dignus ut intres sub tectum meum : sed tantum dic verbo, et sanábitur puer meus. Amen dico tibi.

LECTIO II.

SI enim hoc ita gestum est, quómodo erit verum quod Matthæus narrat : Accessit ad eum quidam Centúrio ; cum ipse non accesserit, sed amicos miserit : nisi diligénter adverténtes intelligámus, Matthæum non omnimodo deseruisse usitátum morem loquéndi ? Non solum enim dicere solémus, accessisse aliquem étiam ántequam pervéniat illuc, quo dicitur accessisse : unde étiam dicimus, parum accessit, vel multum accessit eo, quo appetit pervenire : verum étiam ipsam perventionem, cujus adipiscéndi causa accéditur, dicimus plerúmque factam, etsi eum, ad quem pervénit, non videat ille qui pervénit, cum per amicum pervénit ad aliquem, cujus ei favor est necessarius. Quod ita tenuit consuetúdo, ut jam étiam vulgo perventóres appelléntur, qui poténtium quorúmlibet tamquam inaccessibiles ánimos. per conveniéntium personarum interpositiónem, ambitionis arte pertingunt.

¶. Dum staret Abraham ad

ilicem Mambre, vidit tres viros ascendéntes per viam ; * Tres vidit, et unum adorávit. ¶. Ecce Sara uxor tua, páriet tibi filium, et vocábis nomen ejus Isaac. Tres vidit.

LECTIO III.

NON ergo absúrde Matthæus, étiam quod vulgo possit intélligi, per álios facto accessu Centuriónis ad Dóminum, compéndio dicere vóluit : Accessit ad eum Centúrio. Verúm tamen non negligénter intuéndam est étiam sancti Evangelistæ altitúdo mysticæ locutiónis, secúndum quam scriptum est in Psalmo : Accédite ad eum, et illuminámini. Proinde quia fidem Centuriónis, qua vere accéditur ad Jesum, ipse ita laudávit, ut diceret : Non invéni tantam fidem in Israel : ipsum pótius accessisse ad Christum dicere vóluit prudens Evangelista, quam illos, per quos verba sua miserat.

¶. Tentávit Dóminus Abraham et dixit ad eum : * Tolle filium tuum, quem diligis, Isaac, et offer illum ibi in holocaustum super unum mónitum, quem dixero tibi. ¶. Vocátus quoque a Dómino, respondit : Adsum : et ait ei Dóminus. Tolle filium. Glória Patri. Tolle filium.

*Ad. Bened. Ant t. 1. f Dómine, * puer meus jacet paralyticus in domo, et male torquétur : Amen dico tibi, ego véniam, et curábo eum.*

Deinde Precés, p. 58.

DEUS, qui
penitén
ces pópuli t
pitius réspr
iracúndiæ,
nostris mer
Dóminum.

*Ad Magn
mine, * non
tres sub te
tantum dic
puer meús.*

Deinde P

PARCE D
pulo tue
lationibus
miseratione

FER

LECTIO s
secúnd

LECTIO

In illo tén
discipulis
dictum est
tuum, et c
cum tuum.

Homilia

P

L. 1. Com.

Ego aute
gite ini
facite his,
Multi præc
tate sua, n
bus æstim
impossibili
sunt : et d
tótibus, n
ceterum di
quam hum
Sciéndum

Hiemo

ORATIO.

DEUS, qui culpa offenderis, penitētia placāris : preces pópuli tui supplicāntis propitiū respice ; et flagella tuæ iracūdiæ, quæ pro peccātis nostris merēmur, avēte. Per Dóminum.

*Ad Magnif. Ant. 1. 1. f Dómine, * non sum dignus ut intres sub tectum meum : sed tantum dic verbo, et sanābitur puer meus.*

Deinde Preces, p. 128.

ORATIO.

PARCE Dómine parce pópulo tuo : ut dignis flagellatiónibus castigātus, in tua miseratione respiret. Per.

FERIA SEXTA.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

LECTIO I. *Cap. 3. g*

In illo tēpore : Dixit Jesus discipulis suis : Audistis quia dictum est : Diliges próximum tuum, et odio habebis inimicum tuum. Et reliqua.

Romilia sancti Hierónymi Presbyteri.

L. 1. Com. in c. 5 et 6. Matth.

Ego autem dico vobis : Diligite inimicos vestros ; bene facite his, qui odérunt vos. Multi præcepta Dei, imbecillitate sua, non sanctorum viribus aestimantes, putant esse impossibilia : quæ præcepta sunt : et dicunt sufficere virtutibus, non odisse inimicos : ceterum diligere, plus præcipi, quam humanā natura patiatur. Sciendum est ergo Christum

non impossibilia præcipere, sed perfectā. Quæ fecit David in Saul, et in Absalom : Stéphanus quoque martyr pro inimicis lapidantibus deprecatus est : et Paulus anáthema cupit esse pro persecutóribus suis. Hæc autem Jesus et docuit et fecit, dicens : Pater, ignosce illis : quod enim faciunt, nesciunt.

ñ. Angelus Dómini vocavit Abraham, dicens : * Ne extēdas manum tuam super puerum, eo quod timeas Dóminum. *ñ.* Cumque extendisset manum ut immoláret filium, ecce Angelus Dómini de cælo clamavit, dicens. Ne extēdas.

LECTIO II.

Ut sitis filii Patris vestri qui in cælis est. Si Dei præcepta custodiens, filius quis efficitur Dei : ergo non est natura filius, sed arbitrio suo. Cum ergo facis eleemósynam, noli tuba canere ante te, sicut hypocritæ faciunt in synagógis et in vicis, ut honorificentur ab hominibus. Qui tuba canit, eleemósynam faciens, hypocrita est. Qui jejúnans demolitur faciem suam, ut ventris inanitatem monstret in vultu, et hic hypocrita est. Qui in synagógis et in ángulis platearum orat, ut videatur ab hominibus, hypocrita est.

ñ. Vocavit Angelus Dómini Abraham de cælo secundo, dicens : Benedicam tibi, * Et multiplicabo te sicut stellas cæli. *ñ.* Possidebit semen tuum

Hiemalis,

portas inimicórum tuórum, et benedicéntur in sémine tuo omnes tribus terræ. Et multiplicábo.

LECTIO III.

Ex quibus ómnibus colligitur hypócritas esse, qui quódlibet faciunt ut ab hominibus glorificéntur. Mihi vidétur et ille, qui dicit fratri suo : Dimitte ut tollam festúcam de óculo tuo : nam propter glóriam hoc fácere vidétur, ut ipse iustus esse videátur. Unde dicitur ei a Dómino : Hypócrita, éjice primum trabem de óculo tuo. Non itaque virtus, sed causa virtútis apud Deum mercédem habet : et si a recta via páululum declináveris, non interest, utrum ad dexteram vadās, an ad sinistram, cum iter amiseris.

ñ. Deus dómīni mei Abraham dirige viam meam : * Ut cum salúte revértar in domum dómīni mei. ✠. Obsecro, Dómine, fac misericórdiam cum servo tuo. Ut. Glória Patri. Ut.

Ad Bened. Ant. t. 1. Cum facis eleemósynam, * nésciat sinistra tua quid faciat dextera tua.

Deinde Preces, p. 58.

ORATIO.

INCHOATA jejúnia, quæsumus Dómine, benigno favóre prosequere : ut observántiam, quam corporáliter exhibémus, méntibus étiam sincéris exercére valeámus. Per Dóminum.

Hodie post Laudes dicuntur Psalmi Péniténtiales.

Ad Magnif. Ant. t. 1. Tu autem cum oráveris, * intra in cubiculum tuum : et clauso ostio ora Patrem tuum.

Deinde Preces, p. 128.

ORATIO.

TUERE Dómine pópulum tuum, et ab ómnibus peccátis eleménter emúnda : quia nulla ei nocébit advérsitas, si nulla ei dominétur iniquitas. Per Dóminum.

SABBATO.

Léctio sancti Evangélii secundum Marcum.

LECTIO I. *Cáp. 6. f*

IN illo témpore : Cum sero esset, erat navis in médio mari, et Jesus solus in terra. Et reliqua.

Homilia venerábilis Bedæ Presbyteri.

L. 2. c. 28. in c. 6. Marc. 4. 5.

LABOR discipulórum in remigándō, et contrárius eis ventus, labores sanctæ Ecclesiæ vários designat : quæ inter undas sæculi adversántis, et immundórum flatus spirituum, ad quiétem pátriæ cœlestis, quasi ad fidam littoris statió-nem, pervenire conátur. Ubi bene dicitur, quia navis erat in médio mari, et ipse solus in terra : quia nonnúnquam Ecclesiá tantis Gentilium pressúris non solum afflicta, sed et fœdátā est, ut, si fieri posset, Redémptor ipsius eam prorsus deseruisse ad témpus videretur.

ñ. Veni hódie ad fontem aquæ, et orávi Dóminum, di-

cens : * De ham, tu pr sidérium puella, cui aquam de ham ; et ill mine et ca tribuam ; i parávit Dó mei. Dómin

UNDE est undas tiónum irru atque auxi lius gemeb réntis : U cessisti lo portunitati Quæ párite sequéntis e bus Psalm enim in co Deus, avér videat usq

ñ. Fact ad Abram mére, Ab tus sum gna nimi Dóminus te de Ur

VERUM oratio que avért rántibus certántes cant, ad ætérnum quoque vidit eos gándō. V

t. 1. Tu
* intra in
et clauso
um.
128.

pópulum
nibus pec-
canda : quia
versitas, si
iniquitas.

Evángelii
rcum.

. 6. f
um sero es
in médio
s in terra.

ilis Bedæ
i.

Marc. 4. 5.
um in remi-
trarius eis
nctæ Ecclē-
: quæ inter
ersantis, et
s spirituum,
æ cœlestis,
oris statio-
onatur. Ubi
navis erat in
se solus in
inquam Ec-
ium pressu-
dicta, sed et
fieri posset
eam prorsus
pus viderē-

ad fontem
ominum, di-

cens : * Dómine Deus Abra-
ham, tu prósperum fecisti de-
sidérium meum. *ŷ.* Igitur
puella, cui dixero : Da mihi
aquam de hydria tua, ut bi-
bam ; et illa dixerit : Bibe dó-
mine et carnélis tuis potum
tribuam ; ipsa est, quam præ-
parávit Dóminus filio dómini
mei. Dómine.

LECTIO II.

UNDE est illa vox ejus inter
Undas procellásque tenta-
tionum irruéntium deprehénsæ
atque auxilium protectionis il-
lius gemebúndo clamóre quæ-
réntis : Ut quid Dómine re-
cessisti longe, déspicis in op-
portunitátibus, in tribulatione ?
Quæ páriter vocem inimici per-
sequéntis expónit, in sequénti-
bus Psalmi subjiciens : Dixit
enim in corde suo : Oblitus est
Deus, avértit faciém suam, ne
videat usque in finem.

ŷ. Factus est sermo Dómini
ad Abram, dicens : * Noli ti-
mére, Abram : ego protéctor
tuus sum, et merces tua ma-
gna nimis. *ŷ.* Ego enim sum
Dóminus Deus tuus, qui edúxi
te de Ur Chaldæórum. Noli.

LECTIO III.

VERUM ille non obliviscitur
orationem pauperum, ne-
que avértit faciém suam a spe-
rántibus in se : quin pótius et
certántes cum hóstibus, ut vin-
cant, áduvat, et victóres in
æternum coronat. Unde hic
quoque apérte dicitur, quia
vidit eos laborántes in remi-
gándo. Videt quippe Dóminus

laborántes in mari, quamvis
ipse pósitus in terra : quia etsi
ad horam différre videátur auxi-
lium tribulátis impéndere, ni-
hilóminus eos, ne in tribula-
tionibus deficiant, suæ respé-
ctu pietátis corróborat : et ali-
quándo étiam manifestó adju-
tório, victis adversitátibus,
quasi calcátis sedatisque flú-
ctuum voluminibus, liberat.

ŷ. Movens Abram tabernacu-
lum suum, venit et habitávit
juxta convállem Mambre : *
Ædificavitque ibi altáre Dó-
mino. *ŷ.* Dixit autem Dóminus
ad eum : Leva óculos tuos, et
vide : omnem terram quam
cónspicis, tibi dabo ; et sémini
tuo in sempiternum. Ædifica-
vitque. Glória Patri. Ædifica-
vitque.

Ad Bened. Ant. t. 2. Me éte-
nim * de die in diem quærunt,
et scire vias meas volunt.

Deinde Preces, p. 58.

ORATIO.

ADESTO, Dómine, supplicatió-
nibus nostris : et concéde ;
ut hoc solémne jejúnium, quod
animábus corporibúsque cu-
rándis salúbriter institútum
est, devóto servitio celebrémus.
Per Dóminum.

SABBATO PRIMO
IN QUADRAGESIMA.
AD VESPERAS.

CAPITULUM. 2 Corinth. 6.

FRATRES, Hortámur vos, ne
in vácuum grátiam Dei re-
cipiátis. Ait enim : Tém-
pore accépto exaudivi te, et in die
salútis adjúvi te.

HYMNUS.

AUDI, benigne Cōditor,
Nostras preces cum flēti-
bus,

In hoc sacro jejūnio
Fusas quadragenārio.

Scrutātor alme cōrdium,

Infirma tu scis virium :

Ad te reversis exhibe

Remissionis grātiam.

Multum quidem peccāvimus,

Sed parce confitētibz :

Ad nōminis laudem tui

Confer medēlam lānguidis.

Concede nostrum cōteri

Corpus per abstinēntiam :

Culpæ ut relinquunt pābulum

Jejūna corda criminum.

Praesta, beāta Trīnitas,

Concede simplex Unitas :

Ut fructuōsa sint tuis

Jejuniōrum mūnera.

Amen.

γ. Angelis suis Deus mandā-
vit de te. R. Ut custōdiant te
in omnibus viis tuis.

Ad Magnif. Ant. t. 7. r Tunc
invocabis, * et Dōminus exāu-
diet : clamābis, et dicit : Ecce
adsum.

ORATIO.

DEUS, qui Ecclesiam tuam an-
nua quadragesimali obser-
vatione purificas : praesta fa-
miliae tuae ; ut, quod a te obti-
nere abstinendo nititur, hoc
bonis operibus exequatur. Per
Dōminum.

FESTA
DIE XX

S. SAT

Co

AD

Ant. Iste

Dei sui cer-
tem, et a v-
timuit : fun-
pra firmam

γ. Glōri-
nati eum
stituisti eu-
num tuā

DEUS, qui
nini n-
natalitio p-
bue meriti-
num.

*De Fes-
Adventu
nisi fuerit
duplex. (*
*Dominica
riam II, 4
tam. De
tantum C*

S. AN
Nihil
Missa.

Pro Co

Ant. Q
in hoc m-
nam cust-

PROPRIUM SANCTORUM.

FESTA NOVEMBRIS.

DIE XXIX NOVEMBRIS.

S. SATURNINI MART.

COMMEMORATIO.

AD VESPERAS.

Ant. Iste sanctus pro lege Dei sui certavit usque ad mortem, et a verbis impiorum non timuit : fundatus enim erat supra firmam petram.

Y. Glória et honóre coronasti eum Dómine. *R.* Et constituisti eum super ópera manuum tuarum.

ORATIO.

DEUS, qui nos beáti Saturnini mártiris tui concédís natalitio pérfrui : ejus nos tribue méritis adjuvári. Per Dóminum.

De Festis occurrentibus in Adventu non fit Officium, nisi fuerit Duplex, vel Semiduplex. Quod si venerit in Dominica, transfertur in Feriam II, similiter non impeditur. De simplicibus autem fit tantum Commemoratio.

IN VIGILIA

S. ANDRÆE APOSTOLI.

Nihil fit de ea, nisi in Missa.

AD LAUDES.

Pro Commem S. Saturnini.

Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam æternam custodit eam.

Y. Justus ut palma florébit.

R. Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Oratio, Deus, qui nos, ut supra.

DIE XXX NOVEMBRIS.

IN FESTO

S. ANDRÆE APOSTOLI.

Duplex.

AD VESPERAS.

Ant. de Laudibus, p. 406.

Psalm. Dixit Dóminus, cum reliquis de Dominica, p. 123, et loco ultimi, *Psalmus,* Laudate Dóminum omnes Gentes, p. 127.

Capitulum et Hymnus ut infra ad Laudes.

Y. In omnem terram exivit sonus eorum. *R.* Et in fines orbis terræ verba eorum.

Ad Magnif. Ant. t. 1. Unus ex duobus, qui secuti sunt Dóminum, erat Andréas frater Simónis Petri, allelúia.

ORATIO.

MAJESTATEM tuam, Dómine, suppliciter exorámus : ut sicut Ecclesiæ tuæ beátus Andréas Apóstolus éxitit prædicátor et rector ; ita apud te sit pro nobis perpétuus intercessor. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

Et fit Commemoratio Ferie occurrentis.

AD MATUTINUM.

Invitat. Regem Apostolorum Dominum. * Venite adorémus.

Psalm. Venite, exultémus, p. 2.

Hymnus. Æterna Christi múnera, p. ij.

IN I NOCTURNO

Ant. t. 7. Vidit Dóminus Petrum et Andréam, et vocávit eos.

Psalmi de Communi Apostolorum, p. ij.

Ant. t. 8. Venite post me, dicit Dóminus, fáciam vos fieri piscatóres hóminum.

Ant. t. 2. Relictis rétibz suis, secúti sunt Dóminum Redemptórem.

ŷ. In omnem terram exívit sonus eórum. R. Et in fines orbis terræ verba eórum.

De Epistola beáti Pauli Apostoli ad Romános.

LECTIO I. Cap. 10.

FINIS legis, Christus, ad justitiam omni credénti. Moyses enim scripsit, quóniam justitiam, quæ ex lege est, qui fécerit homo, vivet in ea. Quæ autem ex fide est, justitia, sic dicit: Ne dixeris in corde tuo: Quis ascéndet in cœlum? id est, Christum dedúcere: Aut quis descéndet in abyssum? hoc est, Christum a mortuis revocáre. Sed quid dicit Scriptúra? Prope est verbum in ore tuo, et in corde tuo: hoc est verbum fidei, quod prædicámus. Quia si confiteáris in ore tuo Dó-

minum Jesum, et in corde tuo credideris, quòd Deus illum suscitávit a mórtuis, salvus eris.

R. Cùm perambuláret Dóminus juxta mare Galilææ, vidit Petrum et Andréam rétia mitténtes in mare, et vocávit eos, dicens: * Venite post me, fáciam vos fieri piscátóres hóminum. ŷ. Erant enim piscátóres, et ait illis. Venite.

LECTIO II.

CORDE enim créditur ad justitiam: ore autem confessio fit ad salutem. Dicit enim Scriptúra: Omnis, qui credit in illum, non confundétur. Non enim est distinctio Judæi et Græci: nam idem Dóminus ómnium, dives in omnes qui invocant illum. Omnis enim, quicúmque invocáverit nomen Dómini, salvus erit. Quómodo ergo invocábunt, in quem non crediderunt? Aut quómodo credent ei, quem non audierunt? Quómodo autem audient sine prædicánte? Quómodo vero prædicábunt, nisi mittántur, sicut scriptum est: Quam speciósi pedes evangelizántium pacem, evangelizántium bonam!

R. Mox ut vocem Dómini prædicántis audívit beátus Andréas, relictis rétibz quorum usu actúque vivébat, * Æterna vitæ secútus est præmia largiéntem. ŷ. Hic est qui pro amore Christi pepéndit in cruce, et pro lege ejus sustinuit passiónem, Æternæ

SED non
S. Evángel
ait. Dómin
dñi nostr
auditu, aud
bum Christ
quid non au
in omnem
eórum, et
verba eóru
quid Israel
mus Moys
emulatióne
non gentem
piéntem, i
lasias aute
inventus s
bus me:
qui me no
Israel aut
expándi m
lum non c
dicéntem.

R. Doct
Dei Andr
cem: qu
dixit: Sa
discipulu
in te ma
ŷ. Salve
Christi d
bris ejus
ornáta.
Súscipe.

IN
Ant. t
minus c
quem vo
esset in
Ant.
Dóminu
tátis,

LECTIO III.

SED non omnes obédiunt Evangelíio. Isaiás enim dicit: Dómine, quis credidit auditui nostro? Ergo fides ex auditu, auditus autem per verbum Christi. Sed dico: Numquid non audierunt? Et quidem in omnem terram exivit sonus eorum, et in fines orbis terræ verba eorum. Sed dico: Numquid Israel non cognóvit? Primus Moyses dicit: Ego ad emulationem vos adducam in non gentem: in gentem insipientem, in iram vos mittam. Isaiás autem audet, et dicit: Invenit sum a non quærentibus me: palam apparui iis, qui me non interrogabant. Ad Israel autem dicit: Tota die expandi manus meas ad populum non credentem, et contradicentem.

¶ Doctor bonus, et amicus Dei Andréas ducitur ad crucem: quam a longe aspiciens dixit: Salve Crux, * súscepe discipulum ejus, qui pepéndit in te magister meus Christus. ¶ Salve crux, quæ in Corpore Christi dedicata es: et ex membris ejus tamquam margaritis ornata. Súscepe. Glória Patri. Súscepe.

IN II NOCTURNO.

Ant. t. 7. Dignum sibi Dóminus computávit mártirem, quem vocávit Apóstolum, dum esset in mari, allelúia.

Ant. t. 8. Diléxit Andréam Dóminus in odórem suavitatis,

Ant. t. 2. Bíduo vivens pendebat in cruce beátus Andréas pro Christi nómine, et docebat populum.

¶ Constitues eos principes super omnem terram. R. Mémores erunt nóminis tui Dómine.

LECTIO IV.

ANDRÉAS Apóstolus Bethsaídæ natus, qui est Galilææ vicus, frater Petri, discipulus Joánnis Baptiste, cum eum de Christo dicentem audisset, Ecce Agnus Dei; secútus Iesum, fratrem quoque suum ad eundem perdúxit: cum postea una cum fratre piscaretur in mari Galilææ, ambo a præfereunte Christo Dómino ante álios Apóstolos vocati illis verbis: Venite post me, faciam vos fieri piscatores hominum, nullam interponentes moram, et relicta retibus secuti sunt eum. Post, cujus passionem et resurrectionem, Andréas cum in Scythiam Europæ, quæ ei provincia ad Christi fidem disseminandam obtigerat, venisset, deinde Epirum ac Thráciam peragrasset, doctrina et miraculis innumérabiles homines ad Christum convertit. Post Patras Achæiarum profectus, et in ea urbe plurimis ad veritatem Evangelicam perductis, Ægeam Proconsulem, prædicationi Evangelicæ resistentem, liberrime increpavit, quod qui iudex hominum haberi vellet, Christum Deum omnium iudicem a

dæmónibus elûsus non agnoscere.

R. Homo Dei ducbatur ut crucifigerent eum : pópulus autem clamabat voce magna, dicens : * Innocens ejus sanguis sine causa damnatur. **Ÿ.** Cùmque ducerent eum ut crucifigeretur, factus est concursus populórum clamantium, et dicentium. Innocens.

LECTIO V.

TUM Egéas irátus, Désine, inquit, Christum jactare, cui similia verba nihil profuerunt, quo minus a Judæis crucifigeretur. Andréam vero de Christo nihilominus libere prædicantem, quod pro salute humani generis se crucifigendum obtulisset, impia oratione interpellat, ac demum hortatur, ut sibi consulens, diis velit immolare. Cui Andréas : Ego omnipotenti Deo, qui unus et verus est, immolo quotidie, non taurórum carnes, nec hircórum sanguinem, sed immaculatum Agnum in altari : cujus carnem posteaquam omnis pópulus credentium manducaverit, Agnus qui sacrificatus est, integer perseverat et vivus. Quamobrem ira accensus Egéas, jubet eum in cárcerem detrúdi : unde pópulus Andréam fácte liberasset, nisi ipse sedasset multitudinem, vehementius rogans, ne se ad optatissimam martyrii prónam properantem impedirent.

R. O bona crux, quæ decó-

rem et pulchritudinem de membris Dómini suscepisti : accipe me ab hominibus, et redde me magistro meo : * Ut per te me recipiat, qui per te me redemit. **Ÿ.** Beátus Andréas expansis manibus ad cælum orabat, dicens : Salva me bona crux. Ut per te.

LECTIO VI.

IGITUR paulo post in tribúnal productum, cum Egéas Crucis extollentem mysteria, sibi quæ suam impietatem exprobrantem, diutius ferre non posset, in crucem tolli, et Christi mortem imitari jussit. Adductus Andréas ad locum martyrii, cum crucem vidisset, longe exclamare cepit : O bona crux, quæ decórem ex membris Dómini suscepisti, diu desiderata, sollicitè amata, sine intermissione quæsita, et aliquando cupienti ánimo præparata : accipe me ab hominibus, et redde me magistro meo : ut per te me recipiat, qui per te me redemit. Itaque cruci affixus est : In qua biduum vivus pendens, et Christi fidem prædicare numquam intermittens, ad eum migravit, cujus mortis similitudinem concupierat. Quæ omnia Presbyteri et Diaconi Achæie, qui ejus passionem scripserunt, se ita, ut commemorata sunt, audisse et vidisse testantur. Ejus ossa primum, Constantino Imperatøre, Constantinópolis, deinde Amálphim translata sunt. Caput, Pio Sc-

cundo Pontum, in Bello collocatum.

R. Expanda die in non credentem misericordiam non habita sua. Dóminus, re egit : e terram, superbis.

IN

Ant. t. Dómine, separari : mendetur et me ad

Ant. t. gbat pópulo diret pass

Ant. t. minibus, stro meo piat, qui allelúia.

Ÿ. Nimi tui Deus. est princ

Lecti secú

LEC

In illo Jesus vidit du qui voca fratrem mare. E

Homil

Hom

AUDIS : quia

cúndo Pontífice Romam attá-
tum, in Basilica sancti Petri
collocátum est.

¶. Expándi manus meas to-
ta die in cruce ad pópulum
non credentem, sed contradi-
centem mihi : * Qui ámbulant
vias non bonas, sed post pec-
cáta sua. ¶. Deus ultiónum
Dóminus, Deus ultiónum libe-
re egit : exaltáre qui júdicas
terram, redde retributiónem
superbis. Qui. Glória Patrí. Qui.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 8. Non me permittas
Dómine, sámulum tuum a te
separári : tempus est ut com-
mendétur terræ corpus meum,
et me ad te veníre júbeas.

Ant. t. 4. Andréas vero ro-
gábat pópulum, ut non impe-
diret passiónem ipsius.

Ant. t. 8. Accipe me ab ho-
minibus, et redde me magi-
stro meo, ut per te me reci-
piat, qui per te me redémit,
allelúia.

¶. Nimis honoráti sunt amici
tui Deus. ¶. Nimis confortátus
est principátus eórum.

Lectio sancti Evangelii
secúndum Matthæum.

LECTIO VII. *Cap. 4. c*

In illo témpore : Ambulans
Jesus juxta mare Galilææ,
vidit duos fratres Simónem,
qui vocátur Petrus, et Andréam
fratrem ejus, mitténtes rete in
mare. Et réliqua.

Homilia S. Gregórii Papæ.

Homilia 5. in Evangelia.

AUDISTIS, fratres charíssimi,
quia ad unius jussiónis vo-

cem Petrus et Andréas relictis
retibus secúti sunt Redemptó-
rem. Nulla vero hunc fácere
adhuc miracula viderant, nihil
ab eo de præmio æternæ re-
tributiónis audierant : et ta-
men ad unum Dómini præcép-
tum, hoc quod possidére vi-
debántur, obliti sunt. Quanta
nos ejus miracula vidémus?
quot flagéllis affligimur? quan-
tis minárum asperitatibus de-
terrémur? et tamen vocántem
sequi contémnimus.

¶. Orávit sanctus Andréas,
dum respiceret in cœlum, et
voce magna clamávit, et dixit :
Tu es Deus meus, quem vidi,
ne me patiáris ab impio júdice
deponi : * Quia virtútem san-
ctæ Crucis agnóvi. ¶. Tu es
magister meus Christus, quem
diléxi, quem cognóvi, quem
confessus sum : tantúmmodo
in ista voce exáudi me. Quia
virtútem.

LECTIO VIII.

In cœlo jam sedet, qui de con-
versióne nos admonet, jam
jugo fidei colla Géntium súbdi-
dit, jam mundi glóriam stra-
vit, jam ruinis ejus crebre-
scéntibus, districti sui judicii
diem propinquántem denún-
tiat : et tamen superba mens
nostra adhuc non vult hoc
sponte desérere, quod quoti-
die perdit invita. Quid ergo,
fratres charíssimi, quid in ejus
judicio dictúri sumus, qui ab
amóre præsentis sæculi nec
præcéptis fléctimur, nec ver-
béribus emendámur?

R. Videns crucem Andréas exclamavit dicens : O crux admirabilis, o crux desiderabilis, o crux quæ per totum mundum rutilas ! Suscipe discipulum Christi, ac per te me recipiat, qui per te moriens me redemit. V. O bona crux, quæ decorem et pulchritudinem de membris Domini suscepisti. Suscipe. Gloria Patri. Suscipe.

LECTIO IX.

SED fortasse aliquis tacitis sibi cogitationibus dicat : Ad vocem Dominicam uterque iste piscator, quid aut quantum dimisit, qui pene nihil habuit ? sed hac in re, fratres charissimi, affectum debemus potius pensare, quam censum. Multum reliquit, qui sibi nihil retinuit : multum reliquit, qui quantumlibet parum, totum deseruit. Certe nos et habitaculum amore possidemus, et ea quæ minime habemus, ex desiderio quaerimus. Multum ergo Petrus et Andréas dimisit, quando uterque etiam desideria habendi dereliquit.

Te Deum laudamus, p. 16.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 7. Salve crux pretiosa, * suscipe discipulum ejus, qui pependit in te magister meus Christus.

Psalm. Dominus regnavit, cum reliquis, p. 17.

Ant. t. 8. Beatus Andréas * orabat dicens : Domine Rex æternæ gloriæ, suscipe me pendentem in patibulo.

Ant. t. 8. Andréas Christi famulus, * dignus Dei Apostolus, germanus Petri, et in passione socius.

Ant. t. 8. Maximilla Christo amabilis, tulit corpus Apostoli, optimo loco eum aromatibus sepelivit.

Ant. t. 7. r. Qui persequabantur justum, * demersisti eos Domine in inferno, et in ligno crucis dux justi fuisti.

CAPITULUM. Rom. 10. b

FRATRES, Corde enim creditur ad justitiam : ore autem confessio fit ad salutem. Dicit enim Scriptura : Omnis qui credit in illum, non confundetur.

HYMNUS.

EXULTET orbis gaudiis : Cælum resilet laudibus : Apostolorum gloriam Tellus et astra concinunt. Vos sæculorum iudices, Et vera mundi lumina, Votis precamur cordium, Audite voces supplicum. Qui templa cæli clauditis, Serasque verbo solvitis ; Nos a reatu noxios Solvi jubete, quaesumus.

Præcepta quorum protinus Languor, salusque sentiunt ; Sanate mentes languidas : Augete nos virtutibus : Ut, cum redibit Arbiter In fine Christus sæculi, Nos sempiterni gaudii Concédât esse compotes.

Patri, simulque Filio, Tibique, sancte Spiritus, Sicut fuit, sit jógiter

Sæculum per Amen.

V. Annun Dei. R. Et faciunt.

Ad Bened. cede nobis h redde nobis etum, ne inte Deo charum, tum, et pium O

MAJESTATE supplicat sicut Ecclesiæ dréas Aposto cator et rect pro nobis p sor. Per Dom

Deinde Feria.

AD Ant. Beatus Capitulum enim, ut su R. br. In Exivit soni nem: V. Et re verba e ria Patri. In V. Const super omni mores eru mine.

AD Ant. Amulus.

CAPITULUM NTON enim dei et Dominus omnes q Omnis eni

Seculum per omne glória.

Amen.

Ÿ. Annuntiavérunt ópera Dei. R. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Bened. Ant. t. 7. r Concede nobis hóminem justum, redde nobis hóminem sanctum, ne interficias hóminem Deo charum, justum, mansuetum, et pium.

ORATIO.

MAJESTATEM tuam, Dómine, suppliciter exorámus : ut sicut Ecclesiæ tuæ beátus Andréas Apóstolus éxitit prædicátor et rector ; ita apud te sit pro nobis perpétuus intercessor. Per Dóminum.

Deinde fit Contmemoratio Perie.

AD TERTIAM.

Ant. Beátus Andréas.

Capítulum, Fratres, Corde enim, ut supra, ad Laudes.

R. br. In omnem terram, * Exivit sonus eórum. In omnem : Ÿ. Et in fines orbis terræ verba eórum. Exivit. Glória Patri. In omnem.

Ÿ. Constitues eos, principes super omnem terram. R. Mémores erunt nóminis tui Dómine.

AD SEXTAM.

Ant. Andréas Christi fámulus.

CAPITULUM. Rom. 10. c

NON enim est distinctio Judæi et Græci : nam idem Dóminus ómnium, dives in omnes qui invocant illum. Omnis enim, quicúmque invo-

caverit nomen Dómini, salvus erit.

R. br. Constitues eos principes, * Super omnem terram. Constitues. Ÿ. Mémores erunt nóminis tui Dómine. Super. Glória Patri. Constitues.

Ÿ. Nímis honoráti sunt amici tui Deus. R. Nímis confortátus est principátus eórum.

AD NONAM.

Ant. Qui persequébantur Jesum.

CAPITULUM Rom. 10. c

ISAIAS enim dicit : Dómine quis credidit auditui nostro? Ergo fides ex auditu ; auditus autem per verbum Christi. Sed dico : Numquid non audierunt? Et quidem in omnem terram exivit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.

R. br. Nímis honoráti sunt, * Amici tui Deus. Nímis. Ÿ. Nímis confortátus est principátus eórum. Amici. Glória Patri. Nímis.

Ÿ. Annuntiavérunt ópera Dei. R. Et facta ejus intellexérunt.

AD VESPERAS.

Ant. de Laudibus, p. 406.

Psalmi ut in secundis Vesperis de Communi Apostol. p. xiiij.

Capítulum, Hymnus et Ÿ. ut ad Laudes.

Ad Magníf. Ant. t. 2. Cum pervenisset beátus Andréas ad locum, ubi crux paráta erat, exclamávit et dixit : O bona crux, diu desideráta, et jam concupiscénti ánimo præpa-

rata : securus et gaudens venio ad te : ita et tu exultans suscipias me discipulum ejus, qui pependit in te.

Oratio, Majestatem, ut supra, cum Commem. Feriæ.

FESTA DECEMBRIS.

DIE II DECEMBRIS.

IN FESTO

S. BIBIANÆ VIRG. ET MART.

Semiduplex.

Officium fit ut in Rubricis generalibus notatur de festo Semiduphici.

Omnia dicuntur de Communi Virginum, p. lxxxiv, exceptis his quæ hic sunt propria.

ORATIO.

DEUS omnium largitor bonorum, qui in famula tua Bibiana cum virginitatis flore martyrii palmam conjunxisti : mentes nostras ejus intercessionem tibi charitatis conjunge ; ut, amotis periculis, præmia consequamur æterna. Per Dominum.

Et fit Commemoratio Feriæ.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente : quod et in aliis festis servatur, quando in primo Nocturno non assignantur aliæ Lectiones.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

BIBIANA virgo Romana, nobili genere nata, Christiana fide nobilior fuit. Ejus enim pater Flavianus sub Juliano Apostata impissimo tyranno expressus, servilibusque notis compunctus, ad aquas Tau-

rinæ deportatus martyr occubuit. Mater Dafrösa, et filia primum conclusæ domi, ut inedia conficerentur, mox relegata mater extra Urbem capite plexa est. Mortuis autem piis parentibus, Bibiana cum sorore sua Demetria bonis omnibus expoliatur. Apronianus, Urbis Prætor, pecuniis inhians, sorores persëquitur : quas humana prorsus ope destitutas, Deo mirabiliter, qui dat escam esuriëntibus, enutriente, cum vivaciöres, vegetiöresque conspexisset, vehementer est admiratus.

¶. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam * Et deducet te mirabiliter dextera tua. ¶. Spécie tua, et pulchritudine tua intēde, prospere procéde, et regna. Et deducet.

LECTIO V.

SUADET nihilominus Apronianus, ut venerentur deos Gentium, amissas ideo opes, Imperatoris gratiam, præclarissimas nuptias consecuturæ. Si secus fecerint, minatur carceres, virgas, secures. At illæ neque blanditiis, neque minis a fide declinantes, paratæ potius mori, quàm foedari moribus Ethnicorum, Prætoris impietatem constantissimè testantur. Quare Demetria ob oculos Bibianæ repente corruens, obiit in Domino : Bibiana Rufinæ mulieri valerrimæ seducenda traditur, quæ ab incunabulis edocta Christianas leges, et illibatam servare

virginitatis f
tior, feminae
et Prætoris

¶. Dilexisti
sti iniquitatē
unxit te Deu
lætitie. ¶. I
et mansuetu
tiam. Propt

LI
Nihil aute
Nina, qu
verba, illan
bus affligē
proposito
frustratus
ira, quod in
set operam
denudari,
bus colum
plumbatis
efflaret ani
corpus obje
jacent in f
tamen, et
quod dein
ter sepeliv
chrum sor
latum Lic
in presen
sanctæ Bi
cata : qua
instauravi
bianæ, De
corporibu
sub ara m

¶. Affe

IN

Lectio

secun

LECTIO

In illo t
discip

virginitatis florem, se ipsa fortior, feminae superavit insidias, et Prætoris astus delusit.

¶ Dilexisti iustitiam, et odisti iniquitatem : * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ. ¶ Propter veritatem, et mansuetudinem, et iustitiam, Propterea.

LECTIO VI.

Nihil autem proficiente fina, quæ, præter dolosa verba, illam quotidie verbèribus affligēbat, ut de sancto proposito dimoveret, spe sua frustratus prætor, accensus ira, quod in Bibiana perdidisset operam, a licitoribus eam denudari, vinctisque manibus columnæ alligari, eamque plumbatis cædi jubet, donec efflaret animam. Cujus sacrum corpus objectum canibus biduo jaceit in foro Tauri, illæsum tamen, et divinitus servatum : quod deinde Joannes Presbyter sepelivit noctu juxta sepulchrum sororis et matris ad Palatium Licinianum, ubi usque in præsens extat Ecclesia Deo, sanctæ Bibianæ nomine, dicata : quam Urbanus Octavus instauravit, sanctarum Bibianæ, Demetriæ, et Dafsosæ corporibus in ea repertis, et sub ara maxima collocatis.

¶ Afferentur Regi, p. xcij.

IN. III. NOCTURNO.

LECTIO sancti Evangelii secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 13. f

In illo tempore : dixit Jesus discipulis suis parabolam

hanc : Simile est regnum cœlorum thesauro abscondito in agro. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papæ.

Homilia 11, in Evangelia.

Cœlorum regnum, fratres charissimi, idcirco terrenis rebus simile dicitur, ut ex his quæ animus novit, surgat ad incognita quæ non novit : quatenus exemplo visibilium se ad invisibilia rapiat, et per ea quæ usu didicit, quasi confrictus incalescat : ut per hoc, quod scit notum diligere, discat et incognita amare. Ecce enim cœlorum regnum thesauro abscondito in agro comparatur : quem qui invenit homo abscondit, et præ gaudio illius vadit, et vendit universa quæ habet, et emit agrum illum.

¶ Hæc est virgo sapiens, quam Dominus vigilantem invenit, quæ acceptis lampadibus sumpsit secum oleum, * Et veniente Domino, introivit cum eo ad nuptias. ¶ Media nocte clamor factus est : Ecce sponsus venit, exite obviam ei. Et veniente.

LECTIO VIII.

QUA in re hoc quoque notandum est, quod inventus thesaurus absconditur, ut servetur, quia studium cœlestis desiderii a malignis spiritibus custodire non sufficit, qui hoc ab humanis laudibus non abscondit. In præsentī etenim vita, quasi in via sumus, quæ ad patriam pergitur. Maligni

autem spiritus iter nostrum quasi quidam latrunculi obsident. Deprædâri ergo desiderat, qui thesaurum publice portat in via. Hoc autem dico, non ut proximi ôpera nostra bona non videant, cùm scriptum sit : Videant ôpera vestra bona, et glorificent Patrem vestrum, qui in cœlis est : sed ut per hoc, quod âgimus, laudes extérius non quæramus. Sic autem sit opus in publico, quâtenus intentio mâneat in occulto : ut et de bono ôpere proximis præbeamus exemplum, et tamen per intentionem, qua Deo soli placere quærimus, semper optemus secretum.

Â. Média nocte clamor factus est : * Ecce sponsus venit, exite obviam ei. ÿ. Prudentes virginēs aptâte vestras lâmpades. Ecce. Glória Patri. Ecce.

LECTIO IX.

THESAURUS autem cœlestes est desiderium : ager vero in quo thesaurus absconditur, disciplina stûdii cœlestis. Quem profecto agrum vënditis omnibus comparat, qui voluptatibus carnis renúntians, cuncta sua terrêna desideria per disciplinæ cœlestis custodiam calcât : ut nihil jam, quod caro blanditur, libeat ; nihil, quod carnalem vitam trucidat, spiritus perhorrescat.

Te Deum laudâmus, p. 16.

In Laudibus fit Commemoratio Feriæ.

Vespera de S. Francisco Xa-

verio cum Commemoratioe S. Bibianæ, et Feriæ.

DIE III DECEMBRIS.

IN FESTO

S. FRANCISCI XAVERII CONF.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, p. lxxviii, præter sequentia.

ORATIO.

DEUS, qui Indiârum Gentes beâti Francisci prædicatione et miraculis Ecclesiæ tuæ aggregare voluisti : concede propitius ; ut cujus gloriosa mèrita venerâmur, virtutum quoque imitemur exempla. Per Dôminum.

Deinde fit Commemoratio S. Bibianæ.

Ant. Veni sponsa Christi, accipe coronam, quam tibi Dôminus præparâvit in ætérnum.

ÿ. Diffûsa est grâtia in labiis tuis. Â. Propterea benedixit te Deus in ætérnum.

Oratio, Deus omnium, ut supra, p. 408.

Postea de Feriâ : quod et servatur per totum Adventum in Vesperis et Laudibus.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

FRANCISCUS in Xavério Diocesis Pampelonénsis nobilibus paréntibus natus, Parisiis sancto Ignâtio sese comitem et discipulum junxit. Ipso magistro eo brevi devénit, ut in rerum divinârum contem-

platione definiendo quando sublimi quod illi sacrum pulmultitudinis. Has animæ sui corporis batur. Nam non carnis sensus panis quoque bus cibis viduum sub omni prorsus nit. Ferrei servit, ut sacrum diffunderet ; mmm, humi. Â. Honest minus, et inimicis, et tavit illum ritatem æt deduxit Dôctas, et os Dei. Et ded

VITA aust Apóst maturus, c Lusitaniæ tis Societâtio pro Ind et Ignâti Pontifice a Apostólici ligitur. Ec riarum Gé vâris ling etus appâ doque uni sas Gentes quæque s audit. I peditibus s

platione defixus, a terra aliquando sublimis elevarétur : quod illi sacrificánti coram populi multitudíne aliquóties evenit. Has ánimi delicias magnis sui córporis cruciátibus merebátur. Nam interdicto sibi, non carnis solum et vini, sed panis quoque triticei usu, vili-bus cibis vesci sólitus, per biduum subinde triduúmque omni prorsus aliménto abstí-nuit. Férreis in se flagéllis ita sevíit, ut sæpe copioso cruóre diffúderet ; somnum brevissi-mum, humi jacens, carpébat.

¶. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductóribus tu-távit illum : * Et dedit illi claritátem aetérnam. †. Justum dedúxit Dóminus per vias re-ctas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

LECTIO V.

VITÆ austeritáte ac sanctitáte Apostólico múnere jam matúrus, cum Joánnes Tértius Lusitániæ Rex aliquot nascén-tis Societátis viros a Paulo Tér-tio pro Indiis postuláset, san-cti Ignátii hortátu, ab eódem Pontífice ad tantum opus cum Apostólici Núntii potestáte de-ligitur. Eo appúlsus, illico va-riarum Géntium difficillimis et váriis linguis divinitus instrú-ctus apparuit. Quin eum quan-dóque único idiómate ad divér-sas Gentes concionántem, una-quæque sua lingua loquentem audivit. Provinciis innúmeras pélibus semper, et sæpe nudis,

peragrávit. Fidem Japoniæ, et sex áliis Regiónibus invexit. Multa centéna hóminum millia ad Christum in Indiis convér-tit : magnósque principes, re-gésque complóres sacro Fonte expiávit. Et cum tam magna pro Deo ágeret, ea erat humi-litáte, ut sancto Ignátio tunc præpósito suo, flexis génibus scriberet.

¶. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ in-duit eum : * Et ad portas pa-radisi coronávit eum. †. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

LECTIO VI.

HUNC dilatándi Evangélii ar-dórem, multitudíne, et ex-celléntia miraculorum Dómi-nus roborávit. Cæco visum red-didit. Tantum marinæ aquæ signo Crucis convértit in dul-cem, quantum quingéntis ve-ctóribus, qui siti adigebántur ad mortem, diu suffécit, qua in várias quoque regiónes as-portáta, ægri plúrimi súbito curáti sunt. Plures mórtuos revocávit ad vitam ; inter quos pridie sepúltum éruí jussum e túmulo suscitávit, duósque álios, dum efferréntur, appre-hénsa eórum manu, parénti-bus e féretro vivos restituit. Prophetiæ spiritu passim afflá-tus, plúrima et loco et témpore remotíssima enuntiávit. De-mum in Sanciano Sinárum in-sula die secúnda Decémbris obiit plenus méritis, laboribús-que confectus. Demórtui cadá-

ver viva calce per multos mentes bis obrutum, sed penitus incorruptum, odore et sanguine manavit; et ubi Malacam delatum est, pestem savissimam confestim extinxit. Denique ubique terrarum novis, maximisque fulgentem miraculis Gregorius Decimus Quintus Sanctis adscripsit.

ñ. Iste homo, p. lxxiv.

IN III. NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii
secundum Marcum.

LECTIO VII. Cap. 16. a

IN illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangelium omni creaturæ, Et reliqua.

Homilia Sancti Gregorii
Papæ.

Homilia 29. in Evangelia,
post initium.

POTEST omnis creaturæ nómine omnis natio Géntium designári. Ante etenim dictum fuerat : In viam Géntium ne abiéritis ; nunc autem dicitur, Prædicáte omni creaturæ : ut scilicet prius a Judæa Apostolorum repúlsa prædicatio, tunc nobis in adiutorium fieret, cum hanc illa ad damnationis suæ testimonium supérba repulisset. Sed cum discipulos ad prædicandum Véritas mittit, quid aliud in mundo facit, nisi grana séminis spargit ? Et pauca grana mittit in sémine ut multarum méssium fruges recipiat ex nostra fide.

ñ. Iste est qui ante Deum

magnas virtutes operátus est : et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédal pro peccátis ómnium populorum. ý. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni ópere malo, et permanens in innocentia sua, Ipse intercédal.

LECTIO VIII.

NEQVE etenim in universo mundo tanta fidélium messis exúrgeret, si de manu Dómini super rationalem terram illa elécta grana prædicántium non venissent. Séquitur : Qui crediderit, et baptizátus fuerit, salvus erit : qui vero non crediderit, condemnábitur. Fortásse unusquisque apud semetipsum dicat : Ego jam credidi, salvus ero. Verum dicit, si fidem operibus tenet. Vera etenim fides est, quæ in hoc quod verbis dicit, moribus non contradicit. Hinc est enim quod de quibúsdam falsis fide libus Paulus dicit : Qui confitentur se nosse Deum, factis autem negant.

ñ. Sint lumbi vestri præincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris : * Et vos similes hominibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a nuptiis. ý. Vigilate ergo, quia nescitis quahora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

LECTIO IX.

SIGNA autem eos, qui credituri sunt, hæc sequéntur :

la nómine
cient, linguis
serpentes to
ferum quid
nocébit ; sup
imponent, e
Numquidnar
quia ista sig
nime crédito
saria in exó
runt. Ut en
sceret multi
miraculis
Quia et n
plantámus,
infindimus
terra jam co
et si semel
irrigatio ex
enim quod
gue in sign
libus, sed i
Te Deum
In Laud
ratio Feriæ
Vesperæ
quenti, cui
precedenti
Barbaræ,
DIE IV

S. PETR
Enoc. Con

Omnia
Pontif., xl
In Hym
mutatur t
Ad Ma
Vesperis,
óptime,
men, beá

perátus est :
quo laudávit
intercedat
um populó-
o sine quæ-
altor, absti-
ere malo, et
océntia sua.

III.
n univérso
délium mes-
e manu Dó-
ilem terram
radicántium
quitur : Qui
tizátus fúe-
ui vero non
demnábatur.
isque apud
: Ego jam
. Verum di-
ribus tenet.
est, quæ in-
icit, móribus
inc est enim
m falsis fidé-
: Qui confi-
Deum, factis

estri præcin-
ardéntes in
* Et vos si-
expectánti-
um, quando
tiis. *ŷ.* Vigi-
nescitis qua
ester ventú-
Glória Patri.

IX.
s, qui credi-
sequéntur :

In nómine meo daemónia eji-
cient, linguis loquéntur novis,
serpéntes tollent; et si morti-
ferum quid biberint, non eis
nocébit; super ægros manus
imponent, et bene habébunt.
Numquidnam, fratres mei,
quia ista signa non fácitis, mi-
nime créditis? Sed hæc neces-
sária in exórdio Ecclesiæ fué-
runt. Ut enim ad fidem cré-
sceret multitúdo credéntium,
miráculis fúerat nutriéndam.
Quia et nos, cum arbústa
plantámus, tándiu eis aquam
infúndimus, quóusque ea in
terra jam coaluisse videámus :
et si semel radicem fixerint,
irrigátio cessábit. Hinc est
enim quod Paulus dicit : Lin-
guæ in signum sunt, non fidé-
libus, sed infidélibus.

Te Deum laudámus, p. 16.

*In Laudibus, fit Commemo-
ratio Feriæ.*

*Vesperæ a Capitulo de se-
quenti, cum Commemoratione
præcedentis, Feriæ, et sanctæ
Barbaræ, Virg. et Mart.*

DIE IV. DECEMBRIS.

IN FESTO

S. PETRI CHRYSOLOGI

EVANG. CONFESSORIS, ET ECCLESIAE
DOCTORIS.

Duplex.

*Omnia de Communi Conf.
Pontif., xlix, præter sequentia.*

*In Hymno, Iste Confessor,
mutatur tertius versus.*

*Ad Magnificat, in utrisque
Vesperis, Ant. t. 2. O Doctor
óptime, Ecclesiæ sanctæ lu-
men, beáte Petre, divinæ legis*

amátor, deprecáre pro nobis
Filius Dei.

ORATIO.

DEUS, qui beátum Petrum
Chrysológum, Doctórem
egrégium, divinitus præmon-
strátum ad regéndam, et in-
struéndam Ecclesiám tuam
éligi voluisti : præsta quæsu-
mus; ut quem doctórem vitæ
habuimus in terris, interces-
sórem habére mereámur in
cœlis. Per Dóminum.

*Deinde fit Commemoratio
præcedentis.*

Ant. Hic vir despiciens mun-
dum, et terréna, triúmphans,
divitias cœlo cónclidit ore,
manu.

ŷ. Justum dedúxit Dóminus
per vias rectas. *ŷ.* Et osténdit
illi regnum Dei.

*Oratio, Deus, qui Indiarum,
p. 410.*

Postea Feriæ Adventus.

*Postremo S. Barbaræ Virg.
et Mart.*

Ant. Veni sponsa Christi,
accipe corónam, quam tibi
Dóminus præparávit in ætér-
num.

ŷ. Spécie tua, et pulchritú-
dine tua. *ŷ.* Inténde, prospere
procéde, et regna.

ORATIO.

DEUS, qui inter cetera potén-
tiæ tuæ mirácula étiam
in sexu fragili victóriam mar-
tyrii contulisti : concéde propi-
tius; ut qui beátæ Bárbaræ
virginis et mártiris tuæ nata-
litiá cólimus, per ejus ad te
exémpla gradiámur. Per.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Epistola ad Timotheum, Fidélis sermo, de Communi Confessoris Pontificis, primo loco, p. lii.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

PETRUS, qui ob áuream ejus eloquentiam Chrysólogi cognómen adeptus est, Foro Cornélii Æmilia honestis paréntibus natus, a prima ætate ánimus ad Religiónem adjiciens, Cornélio Románo, tunc ejusdem urbis Cornéliensis Episcopo, óperam dedit; a quo étiam sciéntia, et vitæ sanctitáte cum brevi profecisset, Diáconus creátus est. Postmodum cóntigit, ut Ravennátes ob mortem Archipræsulis sui álium (ut moris erat) ab eis eléctum Romam ad sanctum Sixtum Papam Tértium pro confirmatióne miserint una cum Legátis suis, et cum prædicto Cornélio, qui eúmdem Levitam secum perdúxit. Interim sanctus Petrus Apóstolus, et Martyr Apollináris Summo Pontifici in somnis apparuérunt, mediúmque habéntes hunc júvenem, jussérunt, ut illum et non álium, in Archiepiscopum Ravénnæ creáret. Hinc Póntifex, mox ut vidit Petrum, cognóvit cum a Dómino Deo præeléctum: propterea rejecto illo, quem ipsi offerébant, hunc solum, anno Christi quadringentésimo trigésimo tértio, illi Metropolitánæ præfécit Ecclesiæ. Quod

cum Legáti Ravennaténses ægre ferrent, áudita visióne Divinæ voluntáti libénter acquiescéntes, novum Archiepiscopum máxima cum reverentia suscepérunt.

¶. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ¶. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. Manus enim.

LECTIO V.

PETRUS igitur, licet invitatus, in Archipræsulem consecratus, Ravénnam dedúctus; ubi a Valentiniáno Imperátore, et Galla Placidia ejus matre, ac ab univérso pópulo máxima lætitia excéptus est. Et ille ab eis id unum pétere dixit, ut quando tantum óneris pro ipsórum salúte subire non recusávit, studérunt ipsi mónitis suis obtemperáre, Divinisque præcéptis non obistere. Duórum sanctórum tunc ibi defunctorum corpóra, óptimis unguéntis condita sepelivit, Barbatjáni videlicet presbyteri, et Germáni Antisiodorénsis Episcopi: cujus étiam cucúllum, et cilicium sibi vendicávit in hæreditatem. Projéctum, et Marcellinum in Episcopos ordinávit. In classe fontem extrúxit magnitúdinis vere admirábilis; et templum quadam magnífica edificávit tum beáto Andréæ Apóstolo, tum áliis Sanctis. Ludos ab hominibus personátis cum vi-

ris saltatióne
nuári fieri
cohibuit acé
alia illud pr
iocari volue
non póterit
sto. Jussu sa
Primi scrips
cedonénse C
hæresim Eu
dit præter
ipsum et áli
dem Concili
nibus præf
Ecclesiástic
¶. Pósu
potentem,
de plebe m
mea auxilia
David serv
sancto meo
enim.

Dum púb
ret ad
hemens e
præ nimio
terdum de
tigit in co
morrhóiss
commóti,
ribus, et
repleveru
grátias ág
lucrum a
num ejús
tandem a
et octo e
tissime re
rum fine
prænosce
tulit. Ubi
plum ing

vennatenses
ita visione.
libenter ac-
m Archiepi-
um reveren-

id servum
o meo unxi
im mea au-
hil proficiet
et filius ini-
sit ei. Manus

v.

ret invitus,
ulem conse-
deducitur;
no Impera-
lacidia ejus
verso populo
exceptus est.
unum petere

tantum one-
salute subire
rudèrent ipsi
otemperare,
ptis non ob-
sanctorum

orum corpo-
entis condita
ani videlicet
ermáni Anti-
copi : ejus
et cilicium
hereditatem.

arcellinum in-
vit. In classe
magnitudinis
; et templa
ca aedificavit
e Apóstolo,
s. Ludos ab
patis cum vi-

ris saltationibus Kalendis Ja-
nuarii fieri solitos concione
cohibuit acerrima : ubi inter
alia illud præclare dixit : Qui
jocari voluerit cum diabolo,
non poterit gaudere cum Chri-
sto. Jussu sancti Leonis Papæ
Primi scripsit postea ad Chal-
cedonense Concilium adversus
hæresim Euthychetis. Respon-
dit præterea ad Euthychen
ipsum et alia epistola, quæ ei-
dem Concilio in novis editio-
nibus præfixa, et in Annâles
Ecclesiasticos relata fuit.

¶. Pôsui adiutorium super
potentem, et exaltavi electum
de plebe mea : * Manus enim
mea auxiliabitur ei. †. Inveni
David servum meum, oleo
sancto meo unxi eum. Manus
enim.

LECTIO VI.

Dum publice sermones habé-
ret ad populum, adeo vé-
hemens erat in dicendo, ut
præ nimio ardore vox illi in-
terdum defecerit : sicut cón-
tigit in concione mulieris Hæ-
morrhœissæ. Unde Ravennates
commoti, tot lachrymis, clamó-
ribus, et orationibus locum
repleverunt, ut postea ipse
gratias ágeret Deo, quod in
lucrum amoris vériter dam-
num ejusdem sermonis. Cum
tandem annos circiter decem
et octo eam Ecclesiâ sanc-
tissime rexisset, laborum suó-
rum finem adesse divinitus
prænoscens, in pátriam se cón-
tulit. Ubi sancti Cassiáni tem-
plum ingressus, magnum dia-

déma aureum, gemmis distinc-
tum pretiosissimis, offerens,
super Altare majus posuit, nec
non aureum craterem, et pá-
tenam argenteam, quam tum
rabidi canis morsus, tum fe-
bres sanare sæpius expertum
est, aqua inde demissa. Ex
tunc Ravennates, qui eundem
secuti fuerant, dimisit, admo-
nens, ut in eligendo óptimo
Pastore invigilarent attente.
Mox Deum humiliter precatus,
et sanctum Cassianum Patrón-
um, ut benigne animam ejus
exciperet, tertio Nonas Decem-
bris placide ex hac vita mi-
gravit, anno Domini circiter
quadringsésimo quinquagés-
imo. Sacrum illius corpus
communi totius civitatis fletu,
ac pietate, prope corpus ejús-
dem sancti Cassiáni honorifice
cõditum nostris etiam tempó-
ribus religiose cõlitur : ejus
tamen bráchium, auro, et
gemmis ornatum, Ravennam
delatum in Ursiána æde vene-
ratur.

¶. Iste est, p. lvj.

IN III NOCTURNO.

*Homilia S. Augustini Epi-
scopi in Evangelium, Vos estis
sal terræ, ut in Communi Do-
ctorum, p. lxxj.*

AD LAUDES.

*Fit Commemoratio Feriæ, et
S. Barbaræ Virg. et Martyris.*

*Ant. Simile est regnum œ-
lórum hómini negotiátóri qua-
renti bonas margaritas : in-
venta una pretiosa, dedit óm-
nia sua, et comparavit eam,*

ŷ. Diffusa est gratia in labiis tuis. R̃. Propterea benedixit te Deus in ætérnum.

Oratio, Deus, qui inter cetera, *ut supra*, p. 413.

AD II VESPERAS.

Fit Commemoratio Ferie, et S. Sabbæ Abbatis, ut infra.

DIE V DECEMBRIS.

S. SABBÆ ABBATIS

COMMEMORATIO.

AD VESPERAS.

Ant. Similabo eum viro sapienti, qui ædificavit domum suam supra petram.

ŷ. Amavit eum Dominus, et ornavit eum. R̃. Stulam gloriæ induit eum.

ORATIO.

INTERCESSIO nos, quæsumus Domine, beati Sabbæ Abbatis commendet: ut quod nostris meritis non valémus, ejus patrocinio assequámur. Per Dóminum.

AD LAUDES.

Ant. Euge serve bone, et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam, intra in gaudium Dómini tui.

ŷ. Justum deduxit Dominus per vias rectas. R̃. Et ostendit illi regnum Dei.

Oratio, Intercessio nos, *ut supra*.

DIE VI DECEMBRIS.

IN FESTO

S. NICOLAI EPISCOPI

ET CONFESSORIS.

Duple.x.

Omnia dicuntur de Communi Confessoris Pontificis, p. xlij,

exceptis his, quæ hic sunt propria.

ORATIO.

DEUS, qui beatum Nicoláum Pontificem innúmeris decorásti miraculis: tribue quæsumus; ut ejus meritis et precibus, a gehennæ incendiis liberémur. Per Dóminum.

Deinde fit Commemoratio Ferie.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

NICOLAUM, illustri loco Patariæ in Lycia natum, parentes a Deo precibus impetrarunt. Cujus viri sanctitas, quanta futura esset, jam ab incunabulis apparuit. Nam infans, cum reliquos dies lac nutricis frequens sugeret, quarta et sexta feria semel dumtaxat, idque vespere sugbat: quam jejunii consuetudinem in reliqua vita semper tenuit. Adolēscens parentibus orbatus, facultates suas pauperibus distribuit. Cujus illud insigne est Christianæ benignitatis exemplum: quod, cum ejus civis egens tres filias jam núbiles in matrimonio collocare non posset, earumque pudicitiam prostituere cogitaret, re cognita, Nicoláus noctu per fenestram tantum pecuniæ in ejus domum iniecit, quantum unius virginis doti satis esset: quod cum iterum et tertio fecisset, tres illæ vir-

gines honesti-
monium data-

R̃. Inven-
meum, oleo
cam: * Manu
liabitur ei.
inimicus in
quidatis non
nus enim.

LE

Cum vero
disset, in-
fectus est, u-
ret, et præ-
Qua in pere-
conscendens
tranquillo
natis temp-
morque orta-
nes in sum-
mirabiliter s-
domum rev-
sanctitatis o-
præberet, I-
ram, quæ
erat, venit:
urbis Episc-
vincidles E-
sore deligē-
Itaque in e-
vinitus adm-
eligerent, e-
primus in I-
rétur, Nico-
observatiō-
clisæ janu-
Nicoláus, e-
consensu M-
tur. In Epi-
quam sem-
vitatem,
tem, vigil-
liberalitate

gines honestis viris in matrimónio datæ sunt.

¶. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliabitur ei. ¶. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocēbit ei. Manus enim.

LECTIO V.

CUM vero se totum Deo dedisset, in Palæstinam profectus est, ut loca sancta videret, et præsens veneraretur. Qua in peregrinatione navem conscendens sereno cœlo, et tranquillo mari, horribilem nautis tempestatem prædixit : motque ortam, cum essent omnes in summo periculo, orans mirabiliter sedavit. Unde cum domum reversus singularis sanctitatis omnibus documenta præberet, Dei admōnitu Myram, quæ Lyciæ metropolis erat, venit : quo tempore ejus urbis Episcopo mortuo, provinciales Episcopi de successore deligendo consultabant. Itaque in ea deliberatione divinitus admōniti sunt, ut eum eligerent, qui postridie mane primus in Ecclesiam ingrederetur, Nicolæus nomine. Qua observatione adhibita, in Ecclesiæ janua deprehensus est Nicolæus, et summo omnium consensu Myræ Episcopus creatur. In Episcopatu castitatem, quam semper coluerat, gravitatem, orationis assiduitatem, vigiliis, abstinentiam, liberalitatem, et hospitale-

tem, in adhortando mansuetudinem, in reprehendendo severitatem, perpetuo adhibuit.

¶. Pōsui adiutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliabitur ei. ¶. Inveni David servum meum : oleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

LECTIO VI.

VIDUIS et orphanis pecunia, consilio, opera non defuit : oppressos adeo sublevavit, ut etiam tres Tribunos, per calumniam a Constantino Augusto condemnatos, qui se propter famam ejus miraculorum orationibus longissime absenti commendarent, adhuc vivens, cum Imperatori minaciter eum terrens apparuisset, liberaverit. Cum vero contra edictum Diocletiani et Maximiani Christianæ fidei veritatem Myræ prædicaret, ab Imperatorum satellitibus comprehensus, et longissime abductus, in carcerem conjectus est : ubi fuit usque ad Constantinum Imperatorem : cujus jussu ex custodia erēptus, Myram rediit. Mox ad Nicænum Concilium se contulit : ubi cum trecentis illis decem et octo Patribus Ariānam hæresim condemnavit. Indè reversus ad Episcopatum, non ita multo post, instante morte suspiciens in cœlum cum Angelis sibi occurrentes intueretur, illo Psalmo pronuntians. In te Dōmine spe-

ravi, usque ad eum locum: In manus tuas commendō spiritum meum, in cœlestem patriam migravit. Ejus corpus Bârium in Apulia translatum, ibidem summa celebritate ac veneratione colitur.

Ŕ. Iste est, p. lvj.

IN III NOCTURNO.

Homilia sancti Gregorii Patris in Evangelium, Homo peregre proficiens, ut in Communi Confessoris Pontificis, primo loco, p. lvij.

AD VESPERAS.

Ant. Ecce sacerdos magnus; et Psalmi ut in secundis Vesperis de Communi Confessoris Pontificis, p. lx.

A Capitulo de S. Ambrosio, cum Commemoratione S. Nicolai, et Ferie.

DIE VII DECEMBRIS.

IN FESTO

**S. AMBROSII EPISCOPI,
CONF. ET ECCLESIAE DOCTORIS.**

Duplex.

A Capitulo de Communi Confessoris Pontificis, p. xlix.

In Hymno Iste Confessor, mulatur tertius versus.

Ad Magnif. Ant. t. 2. O Doctor optime, Ecclesiae sanctae lumen, beate Ambrōsi, divinae legis amator, deprecare pro nobis Filium Dei.

ORATIO.

Deus, qui populo tuo aeternae salutis beatum Ambrōsium ministrum tribuisti: praesta quaesumus; ut quem doctorem vitae habuimus in terris, intercessorem habere

mereamur in cœlis. Per Dominum.

Deinde fit Commemoratio S. Nicolai, nisi transferatur.

Ant. Amavit eum Dominus, et ornavit eum, stolam gloriae induit eum, et ad portas paradisi coronavit eum.

Ŕ. Justum deduxit Dominus per vias rectas. Ŕ. Et ostendit illi regnum Dei.

Oratio, Deus, qui beatum Nicolaum, ut supra, p. 416.

Postea de Ferie.

AD MATUTINUM

Et alias Horas, omnia de Communi Confessoris Pontificis, p. l.

IN I NOCTURNO.

Lectiones, Fidelis sermo, de Communi Confessoris Pontificis, p. lij.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

AMBROSIIUS Episcopus Mediolanensis, Ambrōsii civis Romani, filius, patre Galliae Praefecto natus est. In hujus infantis ore examen apum consedissee dicitur: quae res divinam viri eloquentiam praemonstrabat. Romae liberalibus disciplinis eruditus est. Post a Probo praefecto, Liguriae et Aemiliae praepositus: unde postea ejusdem Probi jussu cum potestate Mediolanum venit: ubi mortuo Auxentio Ariano Episcopo, populus de successore deligendo dissidebat. Quare Ambrōsius, pro officii sui munere Ecclesiam ingressus, ut commotam sedulo-

non sedare
quiete et t
blice praec
pente puero
scopum ex
populi vox
Episcopum
Ŕ. Inven
meum, oleo
eum: * Man
liabitur ei.
inimicus in
quitatis non
enim.

RECUSAN
precibus
dens populi
tinianum In
est: cui gra
delectos jud
postulari. I
praefecto ju
sio proficisc
dixerat: Va
sed ut Episc
ad populi
toris volun
brōsius ba
catechume
tiatus, ac
instituto
gradibus,
septimo lo
scopale om
Episcopus
et discipli
acerrime
Arianos, e
fidei veri
quibus cl
lumen sa
Jena Chris

is. Per Dó-

mmemoratio
transferatur.
m Dóminus,
tolam glórie
portas para-
n.

ixit Dóminus
. Et osténdit

ni beatum Ni-
p. 416.

INUM

s, omnia de
soris Pontif-

URNO.

lis sermo, de
soris Pontif-

TURNO.

IV.

copus Medio-
mbrosii civis
patre Gallie
est. In hujus
ámen apum
ar : quæ res
quentiam præ-
næ liberalibus
tus est. Post
o, Ligúrie et
us : unde pó-
bi jussu cum
ánim venit :
uxéntio Ari-
pulus de suc-
lo dissébat.
us, pro officii
ésiam ingrés-
stam seditió-

non sedáret, cum multa de
quiète et tranquillitáte reipú-
blicæ præcláre dixisset, dere-
pente púero Ambrósium Epi-
scopum exclamánte, universi
pópuli vox erúpit, Ambrósium
Episcopum deposcéntis.

¶ Inveni David servum
meum, óleo sancto meo unxi
eum : * Manus enim mea auxi-
liábitur ei. ¶ Nihil proficiet
inimicus in eo, et filius ini-
quitátis non nocébit ei. Manus
enim.

LECTIO V.

RECUSANTE illo, et eórum
précibus resistente, ar-
dens pópuli stúdiu ad Valén-
tiniánu Imperátorem delátu
est : cui gratissimu fuit, a se
deléctos júdice ad sacerdotiu
postuláre. Fuit id étiam Probo
præfécito jucúndu, qui Ambró-
sio proficiscénti quasi divinans
dixerat : Vade, age non ut júdex,
sed ut Episcopus. Itaque cum
ad pópuli desidériu Impera-
tóri volúntas accéderet, Am-
brósium baptizátus (erat enim
catechúménus) sacrisque ini-
tiátus, ac servátis ómnibus ex
institúto Ecclesiæ Ordinum
grádibus, octávo die, qui fuit
séptimo Idus Decémbris, Epi-
scopale onus suscepit. Factus
Episcopus, Cathólicam Fidem
et disciplinam Ecclesiásticam
acérime deféndit : multósque
Ariános, et álios hæréticos ad
fidei veritátem convértit, in
quibus clarissimu Ecclesiæ
lumen sanctu Augustinu
Jesu Christo péperit.

¶ Pósuí adjutóriu super
poténtem, et exaltávi electu
de plebe mea : * Manus enim
mea auxiliábitur ei. ¶ In-
veni David servu meum :
óleo sancto meo unxi eum.
Manus enim.

LECTIO VI.

GRATIANO Imperátore occiso,
ad Máximu ejus inter-
fectórem legátus iteru pro-
fectus est : eóque pœnitén-
tiam ágere recusánte, se ab
ejus communióne semóvit.
Theodósium Imperátorem pro-
pter cædem Thessalonicæ fac-
tam, ingressu Ecclesiæ pro-
hibuit. Cui, cum ille David
quoque regem adúlteru, et
homicidam fuisse dixisset, res-
póndit Ambrósius : Qui secú-
tus es errántem, séquere pœ-
niténtem. Quare Theodósius
sibi ab eo impósitam públicam
pœniténtiam humiliter egit.
Ergo sanctus Episcopus pro
Ecclesiá Dei máximis labóri-
bus curisque perfúncis, mul-
tis libris étiam egrégie con-
scriptis, ántequam in morbu
incideret, mortis suæ diem
prædixit. Ad quem ægrótu
Honorátus Vercellénsis Episco-
pus, Dei voce ter admónitus,
accúrrit, eique sanctu Dó-
mini corpus præbuit : quo ille
sumpto, conformátis in Crucis
similitúdinem mánibus, orans,
ánimam Deo réddidit pridie
Nonas Aprilis, anno post Chri-
stum natu trecentésimo no-
nagésimo séptimo.

¶ Iste est, p. Ivj.

IN III NOCTURNO.

Legitur Homilia sancti Augustini Episcopi in Evangelium, Vos estis sal terræ, de Communi Doctorum, p. lxxj.

Vesperæ de Conceptione, cum Commemoratur sancti Ambrosii, et Feriæ.

DIE VIII DECEMBRIS.

IN FESTO.

CONCEPTIONIS B. M. V.

Duplex.

AD VESPERAS.

Ant. Conceptio gloriôsæ, um reliquis de Laudibus, p. 424.

Psalmi, Capitulum et Hymnus ut in Festis B. M. V. per annum, p. exxxviii.

ÿ. Conceptio est hodie sanctæ Mariæ virginis. R. Cujus vita inelyta cunctas illustrat Ecclesiâs.

Ad Magnif. Ant. t. 1. r Gloriôsæ virginis Mariæ Conceptionem dignissimam recolamus, quæ et genitricis dignitatem obtinuit, et virginalem pudicitiam non amisit.

ORATIO.

FAMULIS tuis, quædam de mine, cœlestis gratiæ munus impertire: ut quibus beatæ Virginis partus extitit salutis exordium; Conceptionis ejus votiva solemnitatis, pacis tribuat incrementum. Per Dóminum.

Deinde fit Commemoratio sancti Ambrosii.

Ant. O Doctor óptime, Ecclesiæ sanctæ lumen, beate Ambrósii, divinæ legis amátor,

deprecáre pro nobis Filium Dei.

ÿ. Justum deduxit Dóminus per vias rectas. R. Et ostendit illi regnum Dei.

Oratio, Deus, qui populo, ut supra p. 418.

Postea de Feria occurrente.

Ad Completorium, et alias Horas, in fine omnium Hymnorum, etiam in Festis et Dominicis infra Octavam occurrentibus, præterquam in Hymno, Ave maris stella, dicitur:

Jesu, tibi sit glória,

Qui natus es de Virgine.

Quod semper servatur, quando fit Officium de sancta Maria.

AD MATUTINUM.

*Invitat. Conceptionem virginis Mariæ celebrémus: * Christum ejus Filium adoremus Dóminum.*

Psalm. Venite, exultémus, p. 2.

Hymnus, Ant., Psalmi et ÿÿ. Nocturnorum ut in Festis B. M. V. p. cxi.

IN I NOCTURNO.

De libro Ecclesiastici.

LECTIO I. Cap. 24.

Ego ex ore Altissimi prodivi, primogénita ante omnem creaturam: Ego feci in cœlis ut orirétur lumen indeficiens, et sicut nébula texi omnem terram: Ego in altissimis habitávi, et thronus meus in columna núbis. Gyrum cœli circuivi sola, et profúndum abyssi penetrávi, in fluctibus maris ambulávi, et in omni terra steti: et in omni popu-

lo, et in omni hábitu: et hunc mundum et hunc mundum calcavi, requiem quæ super omnia dicitur Dóminus præcepit, tor omnium me, requiem meo, et dicitur inhábita, et in radices.

R. Hódie virgo Mariæ vid: * Per credéntibus vita gloriósulo. ÿ. C Mariæ virg lebrémus.

As initi creatura futúrum nam, et i coram ipso in Sion fí vitate san quiévi, et stas mea pulo hono Dei mei plenitudo tio mea. sum in i pressus i palma ex et quasi richo: q campis, e táta sum táis. Sic

Hi

lo, et in omni gente primatum habui : et omnium excellentium et humilium corda virtute calcavi : et in his omnibus requiem quæsi, et in hæreditate Domini morabor. Tunc præcepit, et dixit mihi Creator omnium : et qui creavit me, requiævit in tabernaculo meo, et dixit mihi : In Jacob inhabitata, et in Israël hæreditate, et in electis meis mitte radices.

¶ Hódie concepta est beata virgo Maria ex progénie David : * Per quam salus mundi credentibus apparuit, cujus vita gloriosa lucem dedit sæculo. ¶ Conceptionem beatæ Mariæ virginis cum gaudio celebrémus. Perquam.

LECTIO II.

A initio, et ante sæcula creata sum, et usque ad futurum sæculum non desinam, et in habitatione sancta coram ipso ministravi. Et sic in Sion firmata sum, et in civitate sanctificata similiter requievi, et in Jerúsalem potestas mea. Et radicavi in populo honorificatio, et in parte Dei mei hæreditas illius, et in plenitudine sanctorum detentio mea. Quasi cedrus exaltata sum in Libano, et quasi cypræssus in monte Sion ; quasi palma exaltata sum in Cades, et quasi plantatio rosæ in Jericho : quasi oliva speciosa in campis, et quasi platanus exaltata sum juxta aquam in plateis. Sicut cinnamomum et

balsamum aromatizans odorem dedi : quasi myrrha electa dedi suavitatem odoris : et quasi storax, et galbanus, et ungula, et gutta, et quasi Libanus non incisus vaporavi habitationem meam, et quasi balsamum non mistum odor meus.

¶ Beatissimæ virginis Mariæ Conceptionem devotissime celebrémus : * **U**t ipsa pro nobis intercedat ad Dominum Jesum Christum. ¶ Cum jucunditate Conceptionem beatæ Mariæ virginis devotissime celebrémus. Ut ipsa.

LECTIO III.

Ego quasi terebinthus extendi ramos meos, et rami mei honoris et gratiæ. Ego quasi vitis fructificavi suavitatem odoris, et flores mei fructus honoris et honestatis. Ego mater pulchræ dilectionis, et timoris, et agnitionis, et sanctæ spei. In me gratia omnis viæ et veritatis, in me omnis spes vitæ et virtutis. Transite ad me omnes qui concupiscitis me, et a generationibus meis implèmini : Spiritus enim meus super mel dulcis, et hæreditas mea super mel et favum : Memoria mea in generationes sæculorum. Qui edunt me, adhuc esuriunt : et qui bibunt me, adhuc sitient. Qui audit me, non confundetur : et qui operantur in me, non peccabunt. Qui elucidunt me, vitam æternam habebunt.

ñ. Gloriosæ virginis Mariæ Conceptionem dignissimam recolamus, * Cujus Dominus humilitatem respexit, quæ Angelo nuntiante concepit Salvatorem mundi. †. Beatissimæ virginis Mariæ Conceptionem devotissime celebrémus. Cujus. Glória Patri. Cujus.

IN II NOCTURNO.

Ex libro sancti Ambrósii
Epicopi de Virginibus.

LECTIO IV.

Lib. 2. sub initium.

SIT vobis tamquam in imagine descripta virginitas, vitæque beatæ Mariæ, de qua velut in speculo refulget species castitatis, et forma virtutis. Hinc sumatis licet exempla vivendi, ubi tamquam in exemplari magisteria expressa probitatis, quid corrigere, quid effugere, quid tenere debeatis, ostendunt. Primus discendi ardor nobilitas est magistri. Quid nobilius Dei matre? Quid splendidius ea, quam splendor elegit? Quid castius ea, quæ corpus sine corporis contagione generavit?

ñ. Conceptio gloriosæ virginis Mariæ ex semine Abrahamæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David, * Cujus vita inclyta cunctas illustrat Ecclesias. †. Hódie concepta est beata virgo Maria ex progénie David. Cujus vita.

LECTIO V.

NAM de ceteris ejus virtutibus quid loquar? Virgo erat non solum corpore, sed

etiam mente, quæ nullo doli ambitu sincerum adulteraret affectum. Corde humilis, verbis gravis, animo prudens, loquendi parcior, legendi studiosior, non in incerto divitiarum, sed in præce pauperis spem repónens: inténta operi, verecúnda sermone, arbitrium mentis solita non hominem, sed Deum quærere: nullum lædere, bene velle omnibus, assurgere majoribus natu, æqualibus non invidere, fugere jactantiam, rationem sequi, amare virtutem.

ñ. Cum jucunditate Conceptionem beatæ Mariæ celebrémus: * Ut ipsa pro nobis intercedat ad Dominum Jesum Christum. †. Corde et animo Christo canamus glóriam, in hac sacra solemnitate præcelsæ genitricis Dei Mariæ. Ut ipsa.

LECTIO VI.

QUANDO ista vel vultu læsit paréntes? quando dissensit à propinquis? quando fastidivit humilem? quando derisit débilem? quando vitavit inopem? Eos solos solita cætus virorum invisere, quos misericordia non erubesceret, neque præteriret verecúndia. Nihil torum in oculis, nihil in verbis procax, nihil in actu inverecúndum. Non gestus fractior, non incessus solitior, non vox petulantior: ut ipsa corporis species simulacrum fuerit mentis, figura probitatis.

ñ. Conceptio tua, Dei genitrix Virgo, gaudium annun-

tiavit univ-
te enim or-
Christus I-
solvens in-
benedictio-
mortem,
sempiterna
in mulier-
fructus ve-
ria Patri.

IN I

Lectio

secún-

LECTIO

LIBER ge-

Lsti fili-

ham. Abr-

Isaac aute-

reliqua.

Homilia

Lib. 2. de

MATTHE

Morsus

tionis Jes-

fili Abrah-

satis ostē-

Christi se-

suscepisse

dum hanc

hominis

ipse sapi-

médans

córditer

nobis. M

ætérna

quam Fil-

ante om-

omnia p-

ita ineff-

dictum a-

tur: Ge-

enarrabi-

tiavit univérso mundo : * Ex te enim ortus est sol justitiæ , Christus Deus noster : * Qui solvens maledictionem , dedit benedictionem : et confundens mortem , donavit nobis vitam sempiternam . *ÿ.* Benedicta tu in mulieribus , et benedictus fructus ventris tui . Ex te . Glória Patri . Qui solvens .

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum .

LECTIO VII. Cap. 1.

LIBER generationis Jesu Christi filii David , filii Abraham . Abraham genuit Isaac . Isaac autem genuit Jacob . Et reliqua .

Homilia sancti Augustini Episcopi .

Lib. 2. de Consens. Evang. c. 1.

MATTHÆUS Evangelista sic morsus est : Liber generationis Jesu Christi filii David , filii Abraham . Quo exordio suo satis ostendit , generationem Christi secundum carnem se suscepisse narrandam . Secundum hanc enim Christus filius hominis est : quod etiam se ipse sæpiissime appellat , commendans nobis quid misericorditer dignatus sit esse pro nobis . Nam illa supérna et aeterna generatio , secundum quam Filius Dei unigénitus est ante omnem creaturam , quia omnia per ipsum facta sunt , ita ineffabilis est , ut de illa dictum a Prophéta intelligatur : Generationem ejus quis enarrabit ?

ñ. Beátam me dicent omnes generationes : * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est , et sanctum nomen ejus . *ÿ.* Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum . Quia fecit .

Bened. Cujus festum cólimus , ipsa Virgo virginum .

LECTIO VIII.

EXEQUATUR ergo humanam generationem Christi Matthæus , ab Abraham generatóres commémorans , quos perducit ad Joseph virum Mariæ , de qua natus est Jesus . Neque enim fas erat , ut ob hoc eum a conjúgio Mariæ separándum putáret , quod non ex ejus concúbitu , sed virgo péperit Christum . Hoc enim exemplo magnifice insinuátur fídelibus conjugátis , etiam serváta pari consénsu continéntia , posse permanére , vocarique conjúgium , non permixto córporis sexu : sed custodito mentis afféctu : præsertim quia nasci eis etiam filius pótuít sine ullo compléxu carnáli , qui propter solos gignéndos filios adhibéndus est .

ñ. Felix namque es sacra virgo Maria , et omni laude digníssima : * Quia ex te ortus est sol justitiæ , * Christus Deus noster . *ÿ.* Ora pro pópulo , intérvieni pro clero , intercède pro devóto femíneo sexu : sentiant omnes tuum juvámén , quicúmque celebrant tuam sanctam Conceptionem . Quia ex te . Glória Patri . Christus .

LECTIO IX.

CUM autem evidenter dicat Apóstolus Paulus ex semine David secundum carnem Christum; ipsam quoque Mariam de stirpe David aliquam consanguinitatem duxisse, dubitare utique non debemus. Cujus feminae quoniam nec sacerdotale genus tacetur, insinuante Luca, quod cognata ejus esset Elisabeth, quam dicit de filiabus Aaron, firmissime tenendum est, carnem Christi ex utroque genere propagatam, et regum scilicet, et sacerdotum, in quibus personis apud illum populum Hebræorum etiam mystica unctio figurabatur, id est, chrisma, unde Christi nomen elucet, tanto ante etiam ista evidentissima significatione prænuntiatur.

Te Deum laudamus, p. 16.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 8. Conceptio gloriösæ * virginis Mariæ, ex semine Abraham, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David.

Psalm. Dominus regnavit, cum reliquis, p. 17.

Ant. t. 7. Conceptio est hodie * sanctæ Mariæ virginis, cujus vita inclyta cunctas illustrat Ecclesias.

Ant. t. 6. Regali ex progénie * Maria exorta refulget: cujus precibus nos adjuvari mente et spiritu devotissime poscimus.

Ant. t. 8. Corde et animo * Christo canamus gloriam, in

hac sacra solemnitate præcelsæ genitricis Dei Mariæ.

Ant. t. 7. Cum jucunditate * Conceptionem beatæ Mariæ celebremus, ut ipsa pro nobis intercedat ad Dominum Jesum Christum.

CAPITULUM. *Eccli. 24. b*

AB initio, et ante sæcula creata sum, et usque ad futurum sæculum non desinam, et in habitatione sancta coram ipso ministravi.

Hymnus. O gloriösa Virginum, ut infra, p. cxlix.

†. Conceptio est hodie sanctæ Mariæ virginis. R. Cujus vita inclyta cunctas illustrat Ecclesias.

Ad Bened. Ant. t. 8. Conceptionem * hodiernam perpetuæ Virginis genitricis Dei Mariæ sollemniter celebremus, qua celsitudo throni processit, alleluia.

ORATIO.

FAMULIS tuis, quæsumus Domine, cælestis gratiæ munus impertire: ut quibus beatæ Virginis partus extitit salutis exordium; Conceptionis ejus votiva sollemnitas, pacis tribuat incrementum. Per Dominum.

Deinde fit Comm. Feriæ.

AD PRIMAM.

In R brevi dicitur †. Qui natus es de Mariæ virgine.

Et sic dicitur per totam Octavam, etiam in Festis et Dominicis infra Octavam occurrentibus. Quod semper servatur, quando fit de B. Virgine.

AN
Ant. Con
Capitulu
pra, ad L
R. br. S
chritudine
tende, pr
regna. Et
ria Patri.
†. Adju
suo. R. D
non comm

Ant. Re
CAPITU

ET sic in
et in
similiter
saalem po
cavi in p
et in part
illius, et
etorum d
R. br.
vultu suc
in medio
bitur. De
juvabit.

†. Elég
légit can
suo habi

Ant. C
CAPIT

IN platé
et ba
odorem
electa de
R. br.
prælegi
tabernac
cam. Et
tri. Elég

AD TERTIAM.

Ant. Concepcio est hodie.*Capitulum.* Ab initio, ut supra, ad Laudes.

ñ. br. Spécie tua, * Et pulchritudine tua. Spécie. *ÿ.* Intende, prospere procéde, et regna. Et pulchritudine. Glória Patri. Spécie tua.

ÿ. Adjuvabit eam Deus vultu suo. *ñ.* Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD SEXTAM.

Ant. Regáli ex progénie.*Capitulum.* Eccli. 24. b

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitate sanctificáta similiter requievi, et in Jérusalem potestas mea. Et radicavi in populo honorificáto, et in parte Dei mei hæreditas illius, et in plenitudine sanctorum detentio mea.

ñ. br. Adjuvabit eam * Deus vultu suo. Adjuvabit. *ÿ.* Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus. Glória Patri. Adjuvabit.

ÿ. Elégit eam Deus, et prælégit eam. *ñ.* In tabernáculo suo habitare facit eam.

AD NONAM.

Ant. Cum jucunditate.*Capitulum.* Eccli. 24. b

In platéis sicut cinnamómum et balsamum aromatizans odórem dedi : quasi myrrha electa dedi suavitatem odóris.

ñ. br. Elégit eam Deus, * Et prælégit eam. Elégit. *ÿ.* In tabernáculo suo habitare facit eam. Et prælégit. Glória Patri. Elégit.

ÿ. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. *ñ.* Propterea benedixit te Deus in ætérnum.

AD II VESPERAS.

Omnia ut in primis, p. 420.

Ad Magnif. Ant. t. 1. Concepcio tua, * Dei génitrix Virgo, gáudium a nuntiávit univérso mundo : ex te enim ortus est sol justitiæ, Christus Deus noster : qui solvens maledictionem, dedit benedictionem : et confundens mortem donávit nobis vitam sempitérnam.

Et fit Commemoratio Feriæ.

DIE IX DECEMBRIS.

SECUNDA DIE INFRA OCTAVAM

CONCEPTIONIS B. M. V.

Omnia dicuntur per Octavam, ut in ipso Festo, exceptis Lectionibus quæ dicuntur, ut hic infra assignantur.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

De Sermóne sancti Augustini Episcopi.

LECTIO IV.

Serm. 18. de Sanctis, in medio.

Exultat Maria, et matrem se læta mirátur, et de Spiritu sancto se peperisse gaudet : nec quia péperit innúpta, terretur, sed quia genúerit, cum exultatione mirátur. O fémína super fémínas benedicta, quæ virum omnino non novit, et virum suo útero circumdedit ! Circúmdat virum Maria Angelo fidem dando, quia Heva pédidit virum, serpénti consen-

tiendo. O felix obediéntia, o insignis grátia : quæ dum fidem humiliter dedit, cœli in se opificem corporávit ! Hinc promérui glóriam, quam ipsa póstródum hausit. Ecce, ait, ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

ñ. Conceptio gloriósæ ,
p. 422.

LECTIO V.

O BEATA María, quis tibi dignè váleat jura gratiárum, ac laudum præcónia repéndere, quæ singulári tuo assénsu mundo succurristi pérdito ? Quas tibi laudes fragilitas humani géneris persólvat, quæ solo tuo commérchio recuperándi áditum invénit ? Accipe itaque quascúmque exiles, quascúmque méritis tuis impares gratiárum actiones : et cum suscepéris vóta, culpas nostras orádo excúsa. Admitte nostras preces intra sacrárium exauditiónis, et repórta nobis antidotum reconciliatiónis.

ñ. Cum jucunditáte. p. 422.

LECTIO VI.

SIT per te excusábile quod per te ingérimus : fiat impetrábile quod fida mente póscimus. Accipe quod offérimus, redóna quod rogámus, excúsa quod timémus : quia tu es spes única peccatórum, per te sperámus véniam delictórum et in te beatissima nostrórum est expectatió præmiórum. Sancta Maria succurre miseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro

pópulo, intérvéni pro clero, intercède pro devóto femineo sexu : sentiant omnes tuum juvámén, quicúmque celebrant tuam sanctam Conceptionem.

ñ. Conceptio tua, p. 423.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii
secúndum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 1.

LIBER generatiónis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac. Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

Homilia sancti Hierónymi
Presbyteri.

Lib. 1. *Comment. in Matth.*
in initio.

IN Isaia légimus : Generatióne ejus quis enarrábit ? Non ergo putémus Evangelistam Prophétæ esse contrárium, ut, quod ille impossibile dixit effátu, hic narráre incipiat : quia ibi de generatióne divinitátis, hic de incarnatióne est dictum. A carnalibus autem cæpit, ut per hóminem Deum discere incipiámus. Filii David, filii Abraham. Ordo præpósterus, sed necessarió commutátus. Si enim primum posuisset Abraham, et póstea David, rursus ei repeténdus fúerat Abraham, ut generatiónis séries texerétur.

ñ. Beátam me dicent, p. 423.

LECTIO VIII.

IDEO autem ceteris prætermíssis, horum filium nun-

cupávit : facta est missio. Amine, inquit omnes Genitus. Ad ventris tu dem tuam Phares et Notándum vatoris n sūmi mul Scriptúra propter de peccat nium pee et in c Moabitis bée uxor ñ. Feli

JACOB au J Hunc Juliánus nántia E Evangelis dixerit fili eum fili non inte nem Scri secúndum cúndum Scimus e Deo jub si frater que libe álius acc scitándum propinqu Mariæ. C suspicio tiarum : suetúdin

pro clero,
sto femineo
mnes tuum
nque cele-
am Conce-

p. 423.

URNO.

Evangelii
thæum.

cap. 1.

is Jesu Chri-
filii Abra-
énuit Isaac.
it Jacob. Et

Hierónymi

tri.

in Matth.

o.

: Genera-
s enarrabit?

is Evangeli-
esse contrá-

ille impossi-
hic narrare

de genera-
hic de incar-

ni. A carná-

pit, ut per
discere inci-

d, filii Abra-
ósterus, sed

nutatus. Si
uisset Abra-

avid, rursus
at Abraham,

séries texe-

cent, p. 423.

III.

eris præter-
filium nun-

enpávit : quia ad hos tantum
facta est de Christo repro-
missio. Ad Abraham : In sé-
mine, inquit, tuo benedicentur
omnes Gentes : quod est Chri-
stus. Ad David : De fructu
ventris tui ponam super se-
dem tuam. Judas autem genuit
Phares et Zaram de Thamar.
Notandum, in genealogia Sal-
vatoris nullam sanctarum as-
somi mulierum, sed eas quas
Scriptura reprehendit : ut qui
propter peccatores vénerat,
de peccatóribus nascens, óm-
nium peccáta deléret. Unde
et in consequéntibus Ruth
Moabitis pónitur, et Bethsa-
bée uxor Uriæ.

¶ Felix namque, p. 423.

LECTIO IX.

JACOB autem genuit Joseph.
Hunc locum objécit nobis
Julianus Augústus de disso-
nántia Evangelistárum, cur
Evangelista Matthæus Joseph
dixerit filium Jacob, et Lucas
eum filium appellárit Heli :
non intélligens consuetúdi-
nem Scripturárum, quod alter
secúndum natúram, alter se-
cúndum legem ei pater sit.
Scimus enim hoc per Moysen
Deo jubénte præcéptum, ut
si frater aut propinquus abs-
que liberis mórtuus fúerit,
álius accipiat uxórem ad su-
scitándum semen fratris vel
propinqui sui. Joseph virum
Mariæ. Cum virum audieris,
suspicio tibi non súbbeat nup-
tiarum : sed recordáre con-
suetúdinis Scripturárum, quod

sponsi viri, et sponsæ vocén-
tur uxóres.

Te Deum laudámus, p. 16.

AD LAUDES.

*Fit Commemoratio Feriæ,
cui in Vesperis additur Com-
memoratio S. Melchiadis Papæ
et Martyris.*

Ant. Iste sanctus pro lege
Dei sui certávit usque ad mor-
tem, et a verbis impiórum non
timuit : fundátus enim erat
supra firmam petram.

¶ Glória et honóre coro-
násti eum, Dómine. R. Et
constituisti eum super ópera
mánuum tuárum.

ORATIO.

INFIRMITATEM nostram respice
omnipotens Deus : et quia
pondus propriæ actionis gra-
vat, beáti Melchiadis mártiris
tui atque Pontificis intercessio
gloriósa nos protégat. Per Dó-
minum.

DIE X DECEMBRIS.

TERTIA DIE INFRA OCTAVAM
CONCEPTIONIS B. M. V.

IN I NOCTURNO.

*Lectiones de Scriptura oc-
currente.*

IN II NOCTURNO.

Sermo sancti Bernárdi
Abbátis.

LECTIO IV.

Serm. in cap. 12. Apocalypsis.

NOVUM fecit Dóminus super
terram, ut mulier circúm-
daret virum, nec álium quam
Christum : de quo dicitur :
Ecce vir, Oriens nomen ejus.
Novum quoque fecit in cælo,
ut mulier sole appareret ami-

cta. Denique et coronávit eum, et vicissim ab eo méruit coronári. Egredimini filiae Sion, et vidéte regem Salomónem in diadémate, quo coronávit eum mater sua. Verum hoc álias. Interim sanè ingredi-mini magis, et vidéte Reginam in diadémate, quo coronávit eam Filius suus. In cápite, inquit, ejus coróna stellárum duódecim.

ñ. Concéptio gloriósæ, p. 422.

LECTIO V.

DIGNUM plane stellis coronári caput, quod et ipsis longe clárius micans, ornet eas pótius, quàm ornétur ab eis. Quidni coronent sidera, quam sol vestit? Sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, et lilia convállium. Nimirum læva sponsi sub cápite ejus, et jam dextera illius amplexátur eam. Quis illas aestimet gemmas, quis stellas nóminet, quibus Mariæ régium diadéma compáctum est?

ñ. Cum jucunditate, p. 422.

LECTIO VI.

QUID ergo sidérium micat in generatióne Mariæ, plane quod ex régibus orta, quod ex sémine Abrahæ, quod generósa ex stirpe David. Si id parum vidétur; addé, quod generatióni illi ob singuláre privilégium sanctitátis divínitus nóscitur esse concessa, quod longe ante eisdem patribus cœlitus repromissa, quod mysticis præfiguráta miráculis, quod oráculis prænun-

tiáta prophéticis. Hanc enim sacerdotális virga, dum sine radice flóruit: hanc Gedeónis vellus, dum in médio siccæ áræe máduit: hanc in Ezechielis visióne orientális porta, quæ nulli umquam pátuít, præsignábat.

ñ. Concéptio tuá, p. 423.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii
secúndum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 1.

LIBER generatiónis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham génuit Isaac, Isaac autem génuit Jacob. Et reliqua.

De Homilia sancti Hilarii
Episcopi.

Comment. in Matth. cap. 1.

NON refert quis in originis número atque ordine collocétur, dúmmodo universórum familia cœpta esse intelligátur ab uno. Itaque cum ejúsdem tribus sit Joseph et Maria, dum profectus esse ex Abrahæ genere Joseph osténditur, profecta quoque docétur et Maria. Hæc enim in lege ratió serváta est, ut si mórtuus sine filiis familiæ princeps esset, defuncti uxorem postérior frater ejúsdem cognatiónis acciperet, susceptósque filios in familiam ejus qui mórtuus esset, referret: manerétque ita in primogénitis successiόνis ordo, cum patres eórum, qui post se nati essent, aut nómine haberéntur, aut genere.

ñ. Be
p. 423.

SUQUENT
diximu
fidem ge
dinem ne
successi
quoque
Non enim
aliud in
fuerit in
ratur in
teneatur
ab Abrah
quatuorde
numerata
usque ad
Babylónis
decem et
duntur. S
dæci, aut
est. Tres
ita sunt.
Ochoziam
nuit Joam
siam, Am
et in Ma
genuisse
tus ab e
ex gentili
ziam gén
cet, qui
rem.

ñ. Fel

DENIQUE
nisi
in throno
quam d
sessórum
tur labe
bus, qua

ñ. Beátam me dicent,
p. 423.

LECTIO VIII.

SEQUENS illud est, ut, quia diximus secundum rerum fidem generatiónis istius ordinem nec número sibi, nec successióne constare, hujus quoque rei ratio afferatur. Non enim levis causa est, ut aliud in narratióne sit, aliud fuerit in gestis, et aliud referatur in summa, aliud vero teneatur in número. Namque ab Abraham usque ad David quatuordecim generatiónes numeratæ sunt: et à David usque ad transmigratiónem Babilónis in quibusdam libris decem et septem deprehenduntur. Sed in hoc non mendacii, aut negligentiae vitium est. Tres enim ratione præteritæ sunt. Nam Joras genuit Ochoziam, Ochozias vero genuit Joam, Joas deinde Amasiam, Amasias autem Oziam: et in Matthæo Joras Oziam genuisse scribitur, cum quartus ab eo sit. Hoc ita, quia ex gentili femina Joras Ochoziam genuit, ex Achab scilicet, qui Jézabel habuit uxorem.

ñ. Felix namque, p. 427.

LECTIO IX.

DENIQUE per Prophétam non nisi quarta generatióne in throno régio Israëlitis quemquam de domo Achab esse sessurum dicitur. Purgata igitur labe familie gentilis tribus, quæ præteritis jam régu-

lis, in quarto generatiónum consequentium ordine numeratur, et usque ad Mariam generatiónes quatuordecim esse scribuntur, cum in número decem et septem repériantur, nullus error esse poterit scientibus non eam solum esse Dómino nostro Jesu Christo originem, quæ cepit ex Maria: sed in procreatione corporea, natiuitatis æternæ significantiam comprehendendi.

Te Deum laudamus, p. 46.

AD LAUDES.

Fit Commemoratio Ferie, et S. Melchiadis Papæ et Martyris.

Ant. Qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam æternam custodit eam.

Y. Justus ut palma florébit.

ñ. Sicut cedrus Libani multiplicábitur.

Oratio, Infirmitatem, ut supra, p. 427.

Vesperæ a Capitulo de S. Damaso Papæ et Confessore, cum Commemoratione Octavæ, et Ferie.

DIE XI DECEMBRIS.

IN FESTO

S. DAMASI PAPÆ ET CONF.

Semiduplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis p. xlix, præter sequentia.

ORATIO.

EXAUDI Dómine preces nostras, et interveniente beato Dámaso Confessore tuo atque Pontifice, indulgentiam

nobis tribue placatus et pacem. Per Dóminum.

Deinde fit Commemoratio Octavæ, et Feriæ.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

DAMASUS Hispánus, vir egregius et eruditus in Scripturis, indicto primo Constantinopolitano Concilio, nefariam Eunómii, et Macedónii hæresim extinxit. Idem Ariminensem convéntum, a Libério jam ante rejectum, iterum condemnávit: in quo, ut scribit sanctus Hierónymus, Valéntis potissimum et Ursácii fraudibus damnatio Nicænæ fidei conclamáta fuit, et ingemiscens orbis terrarum, se Ariánum esse mirátus est.

¶. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ¶. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. Manus enim.

LECTIO V.

BASILICAS duas ædificávit, alteram sancti Lauréntii nómine ad theatrum Pompéii, quam máximis munéribus auxit, eique domos et prædia attribuit: alteram via Ardeatina ad Catacumbas. Platóniam etiam, ubi corpóra sanctorum Petri et Pauli aliquándiu jacuerunt, dedicávit, et exornávit elegantibus versibus. Idem

que prosa et versu scripsit de virginitate, multa que alia metro édedit.

¶. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ¶. Inveni David servum meum: óleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

LECTIO VI.

POEAM taliónis constituit iis, qui alterum falsi criminis accusassent. Státuit, ut, quod plúribus jam locis erat in usu, Psalmi per omnes Ecclesiás die noctúque ab alternis caneréntur, et in fine cuiusque Psalmi dicerétur, Glória Patri, et Filio, et Spirítui sancto. Ejus jussu sanctus Hierónymus novum Testaméntum Græcæ fidei réddidit. Cum Ecclesiám rexisset annos decem et septem, menses duos, dies viginti sex, et habuisset Ordinationes quinque mense Decémbri, quibus creávit Presbyteros triginta unum, Diaconos undecim, Episcopos per diversa loca sexaginta duos; virtúte, doctrina ac prudéntia clarus, prope octogénarius, Theodosio senióre imperánte, obdormivit in Dómino: et via Ardeatina una cum matre et soróre sepúltus est in Basilica, quam ipse ædificáverat. Illius reliquiæ póstea translátæ sunt in Ecclesiám sancti Lauréntii, ab ejus nómine in Dámaso vocátam.

¶. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est,

et omnis te-
pléta est:
peccátis ó-
¶. Iste est
tam mund-
lístia reg-
Glória Pati-

IN II

Legitur

larii Episc

Vigilate, d

Pontif. sec

Et fit C

re, et Fer

Vesperæ

ra, cum C

Ant. D

Pontifex, t

sed ad cæ

sus migrá

¶. Justu

per vias r

illi regnum

Oratio,

Póstea c

DIE X

QUINTA

CONCE

IN

Lectione

currente.

IN I

Ex libro S

adve

Lit. 3. h

PEATA n

B Hevan

per enigm

viventium

mater viv

etiam post

es, et in

et omnis terra doctrina ejus repleta est : * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. *ŷ.* Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cœlestia regna. Ipse intercedat. Gloria Patri. Ipse.

IN III NOCTURNO.

Legitur Homilia sancti Hilarii Episcopi in Evangelium, Vigilæ, de Communi Confess. Pontif. secundo loco, p. lxiij.

Et fit Commemoratio Octavæ, et Ferie in Laudibus.

Vesperæ a Capitulo de Octavæ, cum Commem. S. Damsi.

Ant. Dum esset summus Pontifex, terræna non metuit, sed ad cœlestia regna gloriōsus migravit.

ŷ. Justum deduxit Dominus per vias rectas. *ŷ.* Et ostendit illi regnum Dei.

Oratio, Exaudi, p. 429.

Postea de Ferie occurrente.

DIE XII DECEMBRIS.

QUINTA DIE INFRA OCTAVAM
CONCEPTIONIS B. M. V.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

Ex libro S. Epiphânij Episcopi adversus hæreses.

LECTIO IV.

Lib. 3. heresi 78. post med.

PATA mater Dei Maria per **H**evam significatur, quæ per ænigma accepit, ut mater viventium vocetur. Illa etenim mater viventium vocata est, etiam postquam audivit : Terra es, et in terram revertêris,

post transgressionem. Et mirum est, quod post transgressionem hoc magnum cognomen habuit. Et quod quidem pertinet ad rem sensibilem, ab illa Heva omnis hominum generatio deducta est in terra : hic autem vere a Maria hæc vita mundo genita est, ut viventem gigneret, et fieret Maria mater viventium. Per ænigma igitur Maria mater viventium appellata est.

ŷ. Conceptio gloriôsæ, p. 422.

LECTIO V.

HEVÆ datum est operire corpus sensibile propter nuditatem sensibilem : Maria vero datum est a Deo, ut pareret nobis Agnum et ovem, et ex glória ipsius Agni et ovis fieret nobis velut a vellere in sapientia, per virtutem ipsius indumentum incorruptibilitatis. Heva etiam mortis causa facta est hominibus : per ipsam enim mors ingressa est in mundum : Maria vero causa vite, per quam genita est nobis vita, et per hanc Filius Dei advenit in mundum : et ubi abundavit peccatum, ibi superabundavit et grátia : et unde illata est mors, illinc processit et vita, ut vita pro morte fieret : et qui per mulierem nobis vita factus est, mortem ex muliere inductam excluderet. Et quoniam illic Heva, cum adhuc esset virgo, per inobedientiam transgressa est : e contrario per virginem obedientia grátia facta est, annuntiatio adventu in

carne de celo, et vita aeterna.

ñ. Cum jucunditate, p. 422.

LECTIO VI.

DE Maria accipitur (liceat mihi hoc dicere) quod scriptum est de Ecclesia: Relinquet homo patrem suum et matrem suam, et adheret uxori suae: et erunt duo in carne una. Sanctus autem Apostolus dicit: Mystrium hoc magnum est, ego autem dico in Christo et Ecclesia. Et vide Scripturarum accuratam dicendi proprietatem, quod de Adam quidem dixit, formavit: de Heva vero non formatam esse, sed aedificatam. Accipit enim, inquit, unam de costis ejus, et aedificavit ipsi in uxorem. Quo ostendat, Dominum quidem de Maria efformasse sibi ipsi corpus; ab ipsa vero costa aedificatam esse Ecclesiam, in eo quod punctum et apertum est ipsius latus, et mysteria sanguinis et aquae, praeterea redemptionis facta sunt.

ñ. Concepcio tua, p. 423.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

LECTIO VII. Cap. 1.

LIBER generationis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac. Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

Hom. 2. in Matth. post init.

AURITU quidem mirabile est, quod ineffabilis Deus, et

qui nec sermonibus explicari potest, nec cogitationibus comprehendere, Patrique per omnia coequalis, per Virginis ad nos venit uterum, et fieri ex muliere dignatus est, et habere progenitores David, et Abraham: et quid dico, David et Abraham? etiam illas, quod magis stupendum est, feminas, quas paulo ante memoravi. Haec igitur audiens mente consurge, nihilque humile suspiceris, sed potius propter hoc ipsum maxime mirare, quia cum verus et dilectus Filius sit sempiterni Dei, etiam filius David esse dignatus est, modo ut te filium faceret Dei: servum patrem habere dignatus est, ut tibi servo patrem faceret ipsum Deum.

ñ. Beatum me dicent, p. 423.

LECTIO VIII.

VIDES ab ipso statim principio, quam laeta sint haec nuntia. Quod si ambigis de his quae ad tuum spectant honorem, ab iis, quae illius sunt etiam tua disce credere. Quantum enim consequi potest humana ratio, multo est difficilius Deum hominem fieri, quam hominem Dei filium consecrari. Cum ergo audieris, quia Filius Dei, filius sit et David et Abraham, dubitare jam desine, quod et tu, qui filius es Adae, futurus sis filius Dei. Non enim semetipsum ita humiliasset, nisi nos esset exaltaturus. Natus est enim secundum carnem, ut tu nascerere spiritu: natus

est ex mu-

lius esse

ñ. Felix

PROPTER generati nostrae si-
eminentem
enim natu-
nobis con-
non ex e-
voluntate
ex Spiritu
sublimiore
spiritu con-
tionem pr-
que omnia
constaban-
profecto
haberet q-
ris, habere
baptizatus
pressit ve-
scendit S-
novum.

Te Deum
In Laud-
Vespera
et Martyre
tare, et F-
DIE X

S. LUCIA

Omnia
num, lxxx
AD
Ant. de
tulum, Hy-
muni.
Ad Mag-
patientia
tuam, Lu-
Hiem

est ex muliere, ut tu desineres
filius esse mulieris.

ñ. Felix namque, p. 423.

LECTIO IX.

PROPTEREA duplex facta
generatio est, hæc scilicet
nostræ similis, illa nostram
eminenter excédens. Quod
enim natus ex femina est, et
nobis cõmpetit: quod vero
non ex sanguine, neque ex
voluntate carnis aut viri, sed
ex Spiritu sancto, aliam nobis
sublimiorem, futuramque et
spiritu consequendam genera-
tionem promittit. Sed alia quo-
que omnia ex simili diversitate
constabant. Nam et baptisma
profecto tale suscepit, quod
haberet quidem aliquid vete-
ris, haberet et novi. Quodenim
baptizatus est a Propheta, ex-
pressit vetus; quod autem de-
scendit Spiritus, adumbravit
novum.

Te Deum laudamus, p. 16.

In Laud. fit Com. Feriæ.

Vesperæ de S. Lucia Virgine
et Martyre, cum Commem. Oc-
tavæ, et Feriæ.

DE XII DECEMBRIS.

IN FESTO

S. LUCIÆ, VIRG. ET MART.

Duplex.

Omnia de Communi Virgi-
num, lxxxiv, præter sequentia.

AD VESPERAS.

Ant. de Laud. Psalmi, Capi-
tulum, Hymnus et ÿ. de Com-
muni.

Ad Magnif. Ant. t. 1. In tua
patientia possedisti animam
tuam, Lúcia sponsa Christi:

Hiemalis.

odisti quæ in mundo sunt, et
corúscas cum Angelis; sân-
guine proprio inimicum vicisti.

Oratio ut ad Laudes.

Deinde fit Comm. Octavæ et
Feriæ:

IN I NOCTURNO.

Lectiones, De virginibus, de
Comm. primo loco, p. lxxxix.

ñ. i. Lúcia virgo, quid a me
petis, quod ipsa poteris præ-
stare continuo matri tuæ? nam
et fides tua illi subvenit, et
ecce salvata est: * Quia ju-
cundum Deo in tua virginitate
habitaculum præparasti. ÿ. Sic
ut per me civitas Catanensium
sublimatur a Christo, ita per te
Syracusana civitas decorabitur.
Quia.

ñ. ii. Rogavi Dóminum meum
Jesum Christum, ut ignis iste
non dominetur mei: * Et
impetravi a Dómino indúcias
martyrii mei. ÿ. Pro eo ut me
diligenter, detrahébant mihi:
ego autem orábam. Et.

ñ. iii. Grata facta est a Dó-
mino in certamine, quia apud
Deum et apud homines glorifi-
cata est: in conspectu principis
loquebatur sapientiam: * Et
Dóminus omnium dilexit eam.
ÿ. Adjuvabit eam Deus vultu
suo: Deus in medio ejus, non
commovébitur. Et Dóminus.
Glória Patri. Et Dóminus.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

LUCIA virgo Syracusana, ge-
nere et christiana fide ab
infantia nobilis, una cum ma-
tre Eutychia, quæ sanguinis

fluxu laborabat, Cātanam ad venerandum corpus beatæ Agathæ venit, quæ ad ejus sepulchrum cum suppliciter orasset, Agathæ intercessiōe matri sanitatem impetravit. Statim vero matrem exoravit, ut quam dotem sibi datūra esset, Christi pauperibus tribui pateretur. Ut igitur Syracusas rediit, omnem pecuniam, quam ex facultatibus venditis reddegerat, pauperibus distribuit.

¶ Veni sponsa Christi, accipe coronam quam tibi Dominus præparavit in æternum: pro cujus amore sanguinem tuum fudisti, * Et cum Angelis in paradysum introisti. ¶ Veni electa mea, et ponam in te thronum meum, quia concupivit Rex speciem tuam. Et cum.

LECTIO. V.

QUOD ubi rescivisset is, cui eam parentes contra virginis voluntatem desponderant, apud Paschasium præfectum Lúciam, quod Christiana esset, accusavit. Quam ille cum nec precibus, nec minis ad cultum idolorum posset perducere: immo tanto magis incensam videret ad celebrandas christianæ fidei laudes, quanto magis ipse eam a sententia avertere conabatur: Cessabunt, inquit, verba, cum ventum erit ad verbera. Cui virgo: Dei servis verba deesse non possunt, quibus a Christo Domino dictum est: Cum steteritis ante reges et

præsides, nolite cogitare quomodo aut quid loquamini: dabitur enim vobis in illa hora quid loquamini: non enim vos estis qui loquimini, sed Spiritus sanctus, qui loquitur in vobis.

¶ Diffusa est grátia in labiis tuis: * Propterea benedixit te Deus in æternum. ¶ Specie tua, et pulchritudine tua intendente, prospere procede, et regna. Propterea.

LECTIO VI.

QUAM cum Paschasius interrogasset: Estne in te Spiritus sanctus? respondit: Caste et pie viventis templum sunt Spiritus sancti. At ille: Jubebote ad lupanar duci, ut te Spiritus sanctus deserat. Cui virgo: Si invitam, jusseris violari, castitas mihi duplicabitur ad coronam. Quare Paschasius ira inflammatus, Lúciam eo trahi jussit, ubi ejus virginitas violaretur: sed divinitus factum est, ut firma virgo ita consisteret, ut nulla vi de loco dimoveri posset. Quamobrem Præfectus circum ipsam, pice, resina, ac fervente oleo perfusus, ignem accendi imperavit: sed cum ne flamma quidem eam læderet, multis tormentis excruciatæ guttur gladio transfigitur. Quo vulnere accepto, Lúcia prædicens Ecclesiæ tranquillitatem, quæ futura erat Diocletiano et Maximiano mortuis, Idibus Decembris spiritum Deo reddidit. Cujus corpus Syracu-

sis sepulchrum in
tinopolim
translatum.

¶ Spedine tua
procede
est grátia
rea bene
num. In
Intende.

IN
Homil
est regnu
ut in Com

¶ VII.
mansuet
Et deduc
tera tua.
chritudin
spere pro
¶ VII.
et odisti
pterea u
tuus ole
veritatem
et justitia
Patri. Pr

ET
Ant. t.
Lúcia, a
tha, et
Christi.

Psal
cum reli

Ant. t.
quid a m
teris pra
tuæ?

Ant. t.
go, civi
corabitur
sto.

gitare quo
namini : da-
in illa hora
non enim
uimini , sed
qui loquitur

gratia in lá-
rea benedixit
m. ŷ. Spécie
tine tua in-
procède , et

vi.
hásius inter-
ne in te Spi-
póndit : Caste
emplum sunt
ille : Jubébo
ci , ut te Spi-
léserat. Cui
tam , jússeris
mihi duplicá-
a. Quare Pas-
immátus, Lú-
ssit , ubi ejus
tur : sed divi-
t ; ut firma
eret , ut nulla
ovéri posset.
fectus circum
sina , ac fer-
úsam , ignem
vit : sed cum
em eam læde-
mémentis ex-
ádio transfigi-
accepto , Lúcia
siae tranquilli-
úra erat Dio-
niáno mórtuis,
s spiritum Deo
corpus Syracu-

ais sepúltum , deinde Constau-
tinópolis , postremo Venétias
translátum est.

ŷ. Spécie tua , et pulchritú-
dine tua , * Inténde , prospere
procède , et regna. ŷ. Diffúsa
est grátia in lábiis tuis , propté-
rea benedixit te Deus in ætér-
num. Inténde. Glória Patri.
Inténde.

IN III NOCTURNO.

Homilia in Evang. Símile
est regnum cœlórum thesaúro ,
ut in *Communi non Virg.* p. cx.

ŷ. vii. Propter veritatem , et
mansuetúdinem , et justitiam : *
Et dedúcet te mirabiliter dex-
tera tua. ŷ. Spécie tua , et pul-
chritúdine tua inténde , pró-
spere procède , et regna. Et.

ŷ. viii. Dilexisti justitiam ,
et odisti iniquitatem : * Pro-
ptérea unxit te Deus , Deus
tuus óleo lætitiæ. ŷ. Propter
veritatem et mansuetúdinem ,
et justitiam. Proptérea. Glória
Patri. Proptérea.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 7. f Orante sancta
Lúcia , appáruit ei beáta Aga-
tha , et consolabátur ancillam
Christi.

Psalm. Dóminus regnávít ,
cum reliquis , p. 17.

Ant. t. 7. r Lúcia virgo ,
quid a me petis , quod ipsa pó-
teris præstare continuo matri-
tue ?

Ant. t. 8. Per te , Lúcia vir-
go , civitas Syracusána de-
corábitur a Dómino Jesu Chri-
sto.

Ant. t. 8. Benedico te , Pa-
ter Dómini mei Jesu Christi ,
quia per Filium tuum ignis
extinctus est a látere meo.

Ant. t. 8. Soror mea Lúcia ,
virgo Deo devóta , quid a me
petis , quod ipsa póteris præ-
stare continuo matri tue ?

Capitulum , Hymnus , et ŷ.
de Comm. Virginum , p. xcvi.

Ad Bened. Ant. t. 1. Co-
lúmna es immóbilis , Lúcia
sponsa Christi ; quia omnis
plebs te expéctat , ut accipias
corónam vitæ , allelúia.

ORATIO.

EXAUDI nos , Deus salutáris
noster : ut , sicut de beátæ
Lúciæ virginis et mártiris tue
festivitate gaudémus ; ita pia
devotiónis erudiámur affectu.
Per Dóminum nostrum.

Deinde fit Commemoratio
Octavæ et Feriæ.

AD HORAS.

Ant. de Laud. Capitul. et
ŷ. br. de Communi Virgi-
num , p. xcvi.

AD VESPERAS.

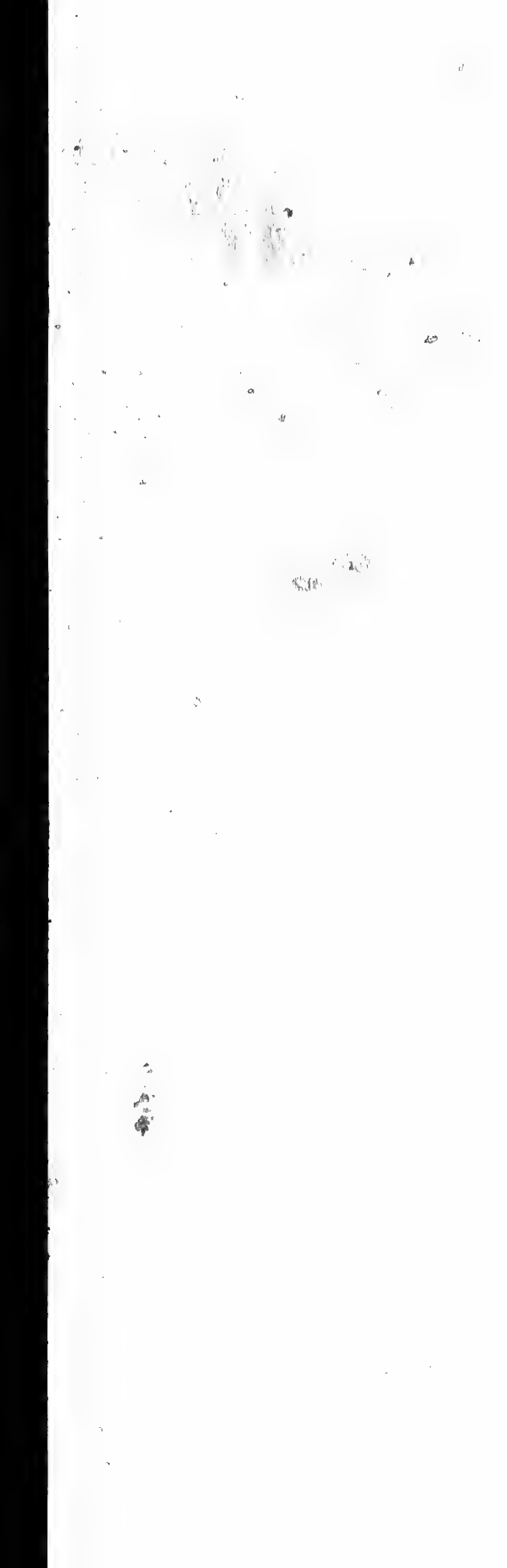
Ant. de Laud. Psalmi , Ca-
pitul. et Hymn. de Communi
Virginum , p. lxxxiv.

ŷ. Diffúsa est grátia in lábiis
tuis. ŷ. Proptérea benedixit te
Deus in ætérnum.

Ad Magnif. Ant. t. 7. Tanto
póndere eam fixit Spíritus san-
ctus , ut virgo Christi immóbi-
lis permaneret.

Deinde fit Commemoratio Oc-
tavæ et Feriæ.

Quando Festum S. Lucie
occurrerit in Dominicam III

Adventus transferendum erit in diem sequentem : et tunc in II Vesp. S. Luciae omnia dicantur de die Octava Conceptionis, ut in I Vesperis Festi, cum Commem. S. Luciae et Feria.

DIE XIV DECEMBRIS.

SEPTIMA DIE INFRA OCTAVAM
CONCEPTIONIS B. M. V.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

Si autem hac die occurrat Feria quarta Quatuor Temporum, tunc in primo Nocturno legendae sunt Lectiones, Ego Sapientia, ut in Festis B. M. V. p. cxlij, cum R. ut in Festo, p. 421.

IN II NOCTURNO.

Ex Epistola S. Ambrōsii
Episcopi ad Siriciū Papam.

LECTIO IV. Ep. 81. al. 7.

DE via perversitatis produntur dicere: Virgo concepit, sed non virgo generavit. Pottuit ergo virgo concipere, non pottuit virgo generare, cum semper conceptus praecedat, partus sequatur? Sed si doctrinis non creditur sacerdotum, credatur oraculis Christi, credatur monitis Angelorum dicentium: Quia non est impossibile Deo omne verbum. Credatur Symbolo Apostolorum, quod Ecclesia Romana intemeratum semper custodit et servat. Audivit Maria vocem Angeli, et quae ante dixerat: Quomodo fiet istud? non de fide generationis interrogans, re-

spōndit pōstea: Ecce ancilla Dōmini: contingat mihi secūndum verbum tuum.

R. Concépti gloriōsae, p. 422.

Ex libro sancti Hierōnyni Presbyteri adversus Jovinianum.

LECTIO V.

Ex Apologia ad Pammachium pro libro adversus Jovinianum, in fine.

CHRISTUS virgo, mater virginis nostri virgo perpētua, mater et virgo. Jesus enim clausis ingressus est ostiis: et in sepulchro ejus, quod novum et in petra durissima fuerat excisum, nec antea quis, nec postea positus est. Hortus conclusus, fons signatus: de quo fonte ille fluvius manat, juxta Joel, qui irrigat torrentem vel fūnium, vel spinarum: fūnium peccatorum, quibus ante alligabamur: spinarum, quae suffocant sementem patrisfamilias. Haec est porta Orientalis, ut ait Ezéchiél, semper clausa, et lucida operiens in se, vel ex se proferens Sancta sanctorum: per quam sol justitiae et Pontifex noster secundum ordinem Melchisedech ingreditur et egreditur.

R. Cum jucunditate, p. 422.

Ex libro S. Irenaei Episcopi et Mártiris adversus haereses.

LECTIO VI.

Lib. 5. Cap. 19.

In sua propria veniente Domino, et sua propria eum bajulante conditione, quae bajulatur ab ipso, et recapitula-

tionem
inobedi
ligno e
te, et
qua sec
jam vir
Heva,
zata es
sub vir
modum
cum se
ut effu
cata ve
per ang
gelizata
obediem
illa sed
Deum:
dire De
virgo M
quemad
morte
virginem
nem: æ
ginalis
nalem

R. Co

IN

Lect

secc

LE

LIBER

Lsti fil

Abraham

autem g

liqua.

De Ho

Unde

Cujus

Cipsus

vocat, u

neratio,

tionem ejus, quæ in ligno fuit inobediëntiæ, per eam quæ in ligno est, obediëntiam faciëntē, et seductionē illa solūta, qua seducta est male illa, quæ jam viro destināta erat virgo Heva, per veritatem evangelizāta est bene ab Angelo jam sub viro virgo Maria. Quemadmodum enim illa per angēlicum sermōnem seducta est, ut effugeret Deum, prævariāta verbum ejus: ita et hæc per angēlicum sermōnem evangelizāta est, ut portaret Deum, obediens ejus verbo. Et sicut illa seducta est, ut effugeret Deum: sic hæc suāsa est obedire Deo; uti virginis Hevæ virgo Maria fieret advocāta. Et quemadmodum adstrictum est morte genus humanum per virginem, solvatur per virginem: æqua lance dispōsita virginālis inobediëntia, per virginālem obediëntiam.

¶ Conceptio tua, p. 423.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 1.

Liber generatiōnis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac, Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

De Homilia sancti Joānnis Chrysostomi.

Unde supra paulo post.

Custus vero rei grātia librum ipsum generatiōnis Christi vocat, ubi non sola ūtique generatiō, sed tota prorsus ipsius

mysterii dispensatiō continetur? Quia totius scilicet dispensatiōnis caput, radix atque principium omnium nobis in hoc consistit bonorum. Ut enim Moyses librum cœli appellāvit, ac terræ, cum certe non de cœlo solum terræque loqueretur, sed de cunctis quæ inter ista subsistunt; ita etiā Evangelista ab ipso omnium fonte et capite bonorum librum vocāvit.

¶ Beātam meditent, p. 423.

LECTIO VIII.

QUA vero de causa non eum ante filium Abraham, et postea filium David nuncupāvit? Non, sicut opinantur aliqui, ab inferioribus volens ad superiora conscendere. Ceterum fecisset, quod fecit et Lucas; nunc autem e contrario facit. Cur ergo commemorāvit priorem David? Quia ipse procul dubio in omnium versabatur ore, ob insigne honoris, et gloriæ, ob ipsius quoque temporis spātia junctiora. Etsi enim utrique promiserat Deus, sed tamen illud quasi antiquum reticebatur, hoc vero, quasi novum, et recens, ab omnibus celebrabatur.

¶ Felix namque es sacra, p. 423.

Si fuerit in Quatuor Temporibus, Lectio IX legitur de Homilia Feriæ ejusdem; alias,

LECTIO IX.

Ipsi namque Judæi dicunt: Nonne ex semine David, et Bethlehem castello, unde erat

David, venit Christus? Nemo igitur illum filium Abrahæ; sed omnes filium David nominabant; qui etiam honorabiliôres quosque de sanctitate Reges, qui post David fuisse referuntur, ab illo omnes vocabant. Nec ipsi solum, verum etiam Deus: nam et Ezéchiël, et alii Prophætæ dicunt, David surrecturum esse eis, atque venturum: non de illo utique mortuo jam loquentes, sed de iis, qui illius virtutem erant imitaturi. Propterea igitur a notiore interim, et celebratiore persôna sumit exordium: et tum demum ad antiquiorem recurrit parentem.

Te Deum laudamus, p. 16.

AD LAUDES.

Fit Commemoratio Feriæ.

AD VESPERAS.

Duplex: et omnia dicuntur sicut in I Vesperis Festi, cum Comm. Feriæ.

Si dies Octava Conceptionis B. M. V. inciderit in Dominicam III Adv., fit Officium de Dominica hoc modo: Vesperæ in Sabbato præc. dicuntur de Feria, ut in Psalterio, scilicet Ant. Benedictus, Psalmi de Sabbato: et a Capitulo fit de Dominica, cum Commemoratione diei Octavæ, ut in I Vesperis Festi. Ant. Gloriosæ virginis. 7. Conceptio est hodie, Oratio, Fâmulis tuis, p. 420, sine Suffragiis consuetis, et Precibus, propter Octavam.

Sequenti die fit de Dominica

prædicta, cum Commem. Octavæ in Laud. et II Vesperis, et non dicuntur Suffragia, nec Preces ad Primam, et Completorium.

DIE XV DECEMBRIS.

OCT. CONCEPTIONIS. B. M. V.

Duplex.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

Si autem hac die occurrat Feria IV Quatuor Temporum, Lectiones I Noct. leguntur de Parabolis Salomonis, Ego sapientia, cxlij. cum R. ut in Festo, p. 421.

IN II NOCTURNO.

De Expositione S. Gregorii Papæ in libros Regum.

LECTIO IV.

In 1. Reg. 1.

FUIT vir unus de Ramáthaim Sophim, de monte Ephraim. Potest hujus montis nomine beatissima semper virgo Maria Dei genitrix designari. Mons quippe fuit, quæ omnem electæ creaturæ altitudinem electionis suæ dignitate transcendit. An non mons sublimis Maria, quæ ut ad conceptionem æterni Verbi pertingeret, meritum verticem supra omnes Angelorum choros, usque ad solum Deitatis erexit? Hujus enim montis præcellentissimam dignitatem Isaias vaticinans, ait: Erit in novissimis diebus præparatus mons domus Domini in vertice montium fuit, quia altitudo

Marie s
refulsit.

R. Co

Ex Epis
ad Pul

Epist

SACRAM
nostr
dispositu
figuræ:
venerat
Virginem
obumbrâ
intemerâ
sibi Sap
hum car
ac forma
niente pe
porum n
et per qu
ipse inte
Nisi enim
in simili
câti, nos
tustatem
Patri com
gnaretur
sibi nost
liber uni
generalit
captivitas

R. Cum
De Expos
scopi in

In cap

ACCES
tissan
et péperi
prophétis
proxime
prædictio

Mariæ supra omnes Sanctos refulsit.

¶. Concéptioglóriôsæ, p. 422.

Ex Epistola S. Leónis Papæ ad Pulchériam Augústam.

LECTIO V.

Epist. 13. ante medium.

SACRAMENTUM reconciliatiónis nostræ ante témpora ætérna dispositum, nullæ implébant figuræ : quia nondum supervenerat Spiritus sanctus in Virginem, nec virtus Altissimi obumbráverat ei, ut et intra intemerata viscera, ædificánte sibi Sapientiâ domum, Verbum caro fieret, et forma Dei ac forma servi in unam conveniente personam, creátor témporum nascerétur in témpore, et per quem facta sunt ómnia, ipse inter ómnia gignerétur. Nisi enim novus homo, factus in similitudinem carnis peccati, nostram susciperet vetustatem, et consubstantialis Patri consubstantialis esse dignaretur et matri, naturamque sibi nostram solus a peccato liber uniret; sub iugo diaboli generaliter tenerétur humana captivitas.

¶. Cum jucunditate, p. 422.

De Expositione S. Basilii Episcopi in Isaiam Prophétam.

LECTIO VI.

In cap. 8. post initium.

ACCESST, inquit, ad prophetissam, et in útero accépit, et péperit filium. Quod Maria prophetissa fuerit, ad quam proxime accessit Isaias per prænotiõnem spiritus, nemo

contradixerit, qui sit memor verbórum Mariæ, quæ prophético afflata spiritu elocuta est. Quid enim ait? Magnificat ánima mea Dóminum : et exultávit spiritus meus in Deo salutári meo : quia respéxit humilitatém ancillæ suæ : ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiões. Quod si ánimum accommodáveris universis ejus verbis, non útique contentiõse negáveriscam fuisse prophetissam, quod Dómini spiritus in eam supervenerit, et virtus Altissimi obumbráverit ei.

¶. Concéptio tua, p. 423.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secúndum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 1.

LIBER generatiónis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac. Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

De Homilia S. Joánnis Chrysóstomi.

Unde supra, paulo post.

Duo sunt quæ páriunt quæstiónem. Unum, quæ causa sit, ut in generatiónum catálogo Virgo sileátur : áterum vero, qua ratiõe Joseph memorétur, cui certe nihil cum Christi generatiõe est commune. Vidétur enim et unum abundáre, et áterum deesse. Quid ergo dicémus? quod útique primum illud necesse fuerit memorári, quemádmódum ex David Virgo descenderit.

Unde hoc itaque discemus? Audi ad Gábriel loquentem Dóminum : Vade ad Virginem desponsátam viro, cui nomen Joseph, ex domo et familia David. Quid vis audire manifestius, cum ex domo et familia David illam Virginem esse cognóscas?

ñ. Beátam me dicent, p. 423.

LECTIO VIII.

NON erat mos apud Hebræos, generatiónum catálogum per féminas téxere. Ut ergo et morem custodiret (ne in ipso statim principio videretur antiqua destrúere), et nobis Virginem cértius indicáret, parentes ejus réticens atque majóres, de Joseph generatíone non tácuit. Sive enim hæc fecisset in Virgine, novitátis non effugisset invidiam : sive Joseph reticuisset, non agnoscerémus ex qua tribu Virgo subsisteret. Ut ergo et nos discernerémus, quæ esset Maria, vel unde; et consuetúdo legis permaneret immóbilis, generatiónum catálogum usque ad sponsum ejus perdúxit, ac de domo illum David esse monstrávit.

ñ. Felix namque, p. 423.

Si fuerit in Quatuor Temporibus, Lectio IX erit de Homilia Ferie ejusdem; alias,

LECTIO IX.

HOC enim declaráto, illud quoque páriter osténdit, quod scilicet inde esset et Virgo : quia útique nequáquam justus iste pateretur uxó-

rem sibi aliúnde, quam unde lex præcipiebat, eligere. Possúmus vero áliam quoque et altiorem quidem proferre ratiónem, ob quam parentes Virgínis prætermissi sunt. Sed quæ ea est? Nóluit Evángelista recénti adhuc témpore novi illius admirandique partus Judæis esse manifestum, quod Christus natus fuisset ex Virgine. Neque proprius noster hic sermo est, sed a nobis de Patrum atque insignium virórum traditíone susceptus.

Te Deum laudámus, p. 16.

AD LAUDES.

Fít Commemoratio Ferie.

AD VESPERAS.

Omnia ut in II Vesperis Festi, cum Com. sequentis et Ferie.

DIE XVI DECEMBRIS.

IN FESTO

S. EUSEBII, EPISC. ET MART.
Semiduplex.

Ant. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit : fundátus enim erat supra firmam petram.

ñ. Glória et honóre coronásti eum Dómine. ñ. Et constituisti eum super ópera mánuum tuárum.

ORATIO.

DEUS, qui nos beáti Eusebii mártiris tui atque Pontificis ánnua solemnitate lætíficas : concéde propítius; ut, ejus natalítia cólimus, de ejusdem etiám protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

Deinde fít Comm. Ferie.

*Lectio
rente.*

*Sed
Temp.,
léto, de
p. xxij.*

II

EUSEBII mártiris Vercellensibus hæc re-
rito est
judicio :
ante eo-
nóverant
simpli-
runt, ta-
probaré-
rétur.
pártibus
eósdem
se, quos
ipsis viri
et accur-
nis impi-
per Occi-
traducti-
sic dimi-
fides Lit-
tíficem
geret. Q-
servére
significá-
torem
patrocini-
mox cur-
Constán-
tius age-
petebátur
pórum
rétur.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

Sed si fuerit in Quatuor Temp., Lectiones erunt, A Miléto, de Communi unius Mart., p. xxij.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

EUSEBIUS natione Sardus, Romanæ urbis lector, post Vercellensis Episcopus, ad hanc regendam Ecclesiam merito est creditus divino electus iudicio: nam quem numquam ante constituti electores cognoverant, posthabitis civibus, simul ut viderunt, et probaverunt, tantumque interfuit, ut probaretur, quantum ut videretur. Primus in Occidentis partibus in eadem Ecclesia eisdem monachos instituit esse, quos Clericos, ut esset in ipsis viris et contemptus rerum, et accuratio Levitarum. Ariani impietatibus ea tempestate per Occidentem longe lateque traductis, adversus eas viriliter sic dimicavit, ut ejus invicta fides Liberium Summum Pontificem ad vitæ solatium erigeret. Quare hic sciens, in ipso fervere Spiritum Dei, cum ei significasset, ut penes Imperatorem una cum suis legatis patrocinium fidei susciperet, mox cum illis profectus est ad Constantium, apud quem enixius agens, quicquid legatione celebratur, obtinuit, ut Episcoporum nempe cætus celebraretur.

non. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. y. Descenditque cum illo in foveam: et in vinculis non dereliquit eum. Et dedit.

LECTIO V.

COLLECTUM est Mediolani Anno sequenti Concilium, ad quod a Constantio invitatum Eusebium concupitumque, ac vocatum a Liberii legatis, tantum abest, ut malignantium synagoga Arianorum contra sanctum Athanasium furentium in suas partes adduceret, ut potius diserte statim ipse declarans, e præsentibus quosdam sibi compertos hæretica labe pollutos, Nicænam imo fidem proposuerit iis subscribendam, antequam cætera tractarentur. Quod Ariani acerbè iratis negantibus, nedum in Athanasium recusavit ipse subscribere, quin sancti Dionysii martyris, qui decèptus ab ipsis subscripserat, captivatum simplicitatem ingeniosissime liberavit. Quamobrem illi graviter indignantes, post multas illatas injurias, exilio illum mulctarunt: sed sanctus vir excusso pulvere, nec Caesaris minas veritus, nec enses obstrictos, exilium veluti sui ministerii officium accepit: missusque Scythopolim, famem, sitim, verbera, diversaque supplicia perpessus, pro fide strenue vitam contempsit,

quam unde eligere. Pos-
quoque et
parantes Vir-
i. sunt. Sed
t Evangelista
tempore novi
ne partus Ju-
estum, quod
nisset ex Vir-
prius noster
ad a nobis de
signum virò
scèptus.
imus, p. 16.
DES.
atio Ferie.
ERAS.
Vesperis Festi,
tis et Ferie.
DEMBRIS.
TO
SC. ET MART.
plex.
tus pro lege
isque ad mor-
piòrum non
ens enim erat
tram.
onóre coroná-
n. Et consti-
er ópera má-
io.
beati Eusebii
atque Ponti-
emnitáte leti-
propitius; ut,
cólimus, de
tectione gau-
Dóminum. a
am. Ferie.

mortem non méruit, corpus carnificibus tradidit.

¶ Desiderium animæ ejus tribuisti ei Dómine, * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum. † Quóniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et.

LECTIO VI.

QUANTA in eum tunc Ariariorum crudelitas fuerit, ac effrons inverecondia, ostendunt graves litteræ plenæ roboris, pietatis, ac religionis, quas e Scythopoli scripsit ad Vercellensem Clerum, et populum, aliosque finitimos; e quibus etiam est exploratum, ipsorum nec minis, inhumanaque sævitia potuisse umquam eum deterreri, nec serpentina blanda subtilitate ad eorum societatem perducí. Hinc in Capadociam, postremoque ad superiores Egypti Thebáidas præ constantia sua deportatus, exilii rigores tulit ad mortem usque Constantii, post quem ad gregem suum reverti permissus, non prius redire voluit, quam reparandis fidei jacturis ad Alexandrinam Synodum sese conferret, postque medici præstantis instar peragrans Orientis provincias, in fide infirmos ad integram valetudinem restitueret, eos instituens in Ecclesiæ doctrina. Inde salubritate pari digresso in Illyricum, tandemque in Italiam delato, ad ejus reditum lugubres

vestes Italia mutavit: ubi postquam Psalmorum omnium expurgatos a se commentarios Origenis edidit, Eusebique Cæsarensis, quos venterat de Græco in Latinum, demum tot egregie factis illústris ad immarcescibilem gloriæ coronam tantis ærumnis promeritam sub Valentiniáno, et Valente, Vercellis migravit.

¶ Stola jucunditatis, p. xxvj.

IN III NOCTURNO.

Homilia in Evangelium, Si quis vult post me venire, de *Comm. unius Mart.*, secundo loco, p. xxxij.

¶. VIII. Dómine, prævenisti. p. xxix.

Si fuerit in Quatuor Temporibus, Lectio ix, legitur de Homilia feriae ejusdem, cum Commem. in Laudibus.

¶ *De Vig. S. Thomæ Apost. nihil fit nisi in Missa.*

DIE XXI DECEMBRIS.

IN FESTO

S. THOMÆ, APOSTOLI.

Duplex II Classis.

Omnia de Communi Apostolorum, p. ij, exceptis his, quæ hic sunt propria.

Ad Magnificat in utrisque Vesp., et ad Bened. in Laud.

Ant. Quia vidisti me, Thoma, credidisti: beati qui non viderunt, et crediderunt, allelúia.

ORATIO.

DA nobis, quæsumus Dómine, beati Apóstoli tui Thomæ solemnitatibus gloriári: ut ejus semper et patrociniis sublevémur, et fidem congrua

devotionem.

Comm.

Lectio de Comm. IN

THOMAS Didymus, acceptus in multis, est ad Evangelium Persis, christianus, cepta trahens Indos se christianum. Qui ad extrinsecum colorum ceteris actionem, rem committens regem, magis ad sententiam, que confutolatus, rona decet. ¶. Vid. Lect. v. Quot erant, p. vii. IN Lectio secundum Lectio in illo tempore ex duobus Didymus quando v

it: ubi post-
omnium ex-
commentarios.

Eusebique
venerat de
m, demum
illustis ad
gloriæ cor-
nis promeri-
ano, et Va-
gravit.

tatis, p. xxvj.
TURNO.

angelum, Si
e venire, de
art., secundo

, prævenisti.

quatuor Tem-
x, legitur de
usdem, cum
dibus.

thomæ Apost.
tissa.

EMBRIS.

ro

POSTOLI.

Classis.

communi Apo-
exceptis his,
oria.

in utrisque
ed. in Laud.
i me, Thoma,
qui non vidē-
unt, allelûa.
to.

esumus Dômi-
ostoli tui Tho-
us gloriari:
et patrociniis
idem congrua

devotione scētemur. Per Dô-
minum.

Comm. Feriæ Adv. Ant. O.

IN I NOCTURNO.

Lectioes, Sic nos existimet,
de Comm. Apost. p. v.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

THOMAS Apóstolus, qui et
Didymus, Galilæus, post
acceptum Spíritum sanctum,
in multas provincias profectus
est ad prædicandum Christi
Evangélium: Parthis, Medis,
Persis, Hyrcanis, et Bactris
christianæ fidei et vitæ præ-
cepta tradidit. Postræmo ad
Indos se conferens, eos in
christiana religione erudit.
Qui ad extrêmum, vitæ do-
ctrinæque sanctitate, et mira-
culorum magnitudine, cum
ceteris omnibus sui admira-
tionem, et Jesu Christi amô-
rem commovisset, illius gen-
tis regem, idolorum cultorem,
magis ad iram accendit: cujus
sententia condemnatus, telis-
que confossus, Calaminæ Apo-
stolatus honorem martyrii co-
rona decoravit.

¶ Vidi conjunctos, p. viij.

Lect. v. Scriptum est. Lect. vi,
Quot ergo sunt, de Commu-
ni, p. viij, cum Rñ: v et vi.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangélii
secundum Joannem.

LECTIO VII. Cap. 20. f

In illo tempore: Thomas unus
ex duodecim, qui dicitur
Didymus, non erat cum eis
quando venit Jesus. Et reliqua.

Homilia Sancti Gregorii Papæ.

Ex Hom. 26 in Ev. post med.

QUID, fratres charissimi,
quid inter hæc animad-
vertitis? Numquid casu gestum
creditis, ut electus ille disci-
pulus tunc decisset, post au-
tem veniens audiret, audiens
dubitaret, dubitans palparet,
palpans crederet? Non hoc
casu, sed divina dispensatione
gestum est. Egit namque miro
modo superna clementia, ut
discipulus ille dubitans, dum
in magistro suo vulnera pal-
paret carnis, in nobis vulnera
sanaret infidelitatis. Plus enim
nobis Thomæ infidelitas ad fi-
dem, quam fides credentium
discipulorum profuit: quia
dum ille ad fidem palpando re-
ducitur, nostra mens, omni
dubitatione postposita, in fide
solidatur.

¶ Isti sunt qui viventes in
carne, plantaverunt Ecclesiam
sanguine suo: * Calicem Dô-
mini biberunt, et amici Dei
facti sunt. ¶ In omnem ter-
ram exivit sonus eorum, et in
fines orbis terræ verba eorum.
Calicem.

LECTIO VIII.

Sic quippe discipulum Dômi-
nus post resurrectionem
suam dubitare permisit, nec
tamen in dubitatione desê-
ruit: sicut ante natiuitatem
suam habere Mariam sponsum
voluit, qui tamen ad ejus
nuptias non pervenit. Nam ita
factus est discipulus dubitans,
et palpans, testis veræ resur-

rectiónis, sicut sponsus mar-
tris fuerat custos integerrimæ
virginitatis. Palpavit autem et
exclamavit: Dominus meus,
et Deus meus. Dicit ei Jesus:
Quia vidisti me, credidisti.
Cum Paulus Apóstolus dicat:
Est autem fides sperandarum
substantia rerum, argumén-
tum non apparentium: profec-
tò liquet, quia fides illarum
rerum argumentum est, quæ
apparere non possunt. Quæ
etenim apparent, jam fidem
non habent, sed agnitio-
nem.

ñ. Isti sunt viri sancti, quos
elegit Dominus in charitate
non ficta, et dedit illis gloriam
sempiternam: * Quorum do-
ctrina fulget Ecclesia, ut sole
luna. ÿ. Sancti per fidem vi-
cerunt regna, operati sunt ju-
stitiam. Quorum. Glória Patri.
Quorum.

LECTIO IX.

DUM ergo vidit Thomas, dum
palpavit, cur ei dicitur:
Quia vidisti me, credidisti?
Sed aliud vidit, aliud credidit.
A mortali quippe homine di-
vinitas videri non potuit. Ho-
minem ergo vidit, et Deum
confessus est, dicens: Domi-
nus meus et Deus meus. Vi-
dendo ergo credidit, qui con-
siderando verum hominem,
hunc Deum, quem videre non
póterat, exclamavit. Lætificat
valde quod sequitur: Beati
qui non viderunt, et credide-
runt. In qua nimirum senten-
tia nos specialiter signati su-

mus, qui eum, quem carne
non vidimus, mente retine-
mus. Nos signati sumus: sed
si fidem nostram operibus
sequimur. Ille etenim vere
credit, qui exercet operando
quod credit.

Te Deum laudamus, p. 16.

*Si vero hoc Festum occurrat
in Quatuor Temporibus, nona
Lectio legitur de Homilia illius
Feriæ.*

*Pro Commemoratione Ad-
ventus.*

*Ant. Nolite timere, quinta
enim die veniet ad vos Domi-
nus noster.*

ÿ. Vox clamantis in deserto,
Parate viam Domini. ñ. Rectas
facite semitas ejus.

Oratio ut in Adventu.

*Si hoc Festum transferatur,
tunc Ant. Nolite timere, dici-
tur ad Benedictus in Domini-
ca, loco Ant. Ave Maria, et in
Officio S. Thomæ pro Commem-
oratione Adventus ponitur
Ant. Feriæ secundæ, Dicit Do-
minus: Pœnitentiam agite:
appropinquavit enim regnum
celorum, allelûia.*

ÿ. Vox clamantis.

FESTA JANUARI.

*Prima die nona impedita
dicitur Officium Defunctorum.*

DIE XI JANUARI.

*S. Hygini, Papæ et Marty-
ris sit Commemoratio infra
Octavam Epiphaniæ.*

AD VESPERAS.

*Ant. Iste sanctus pro lege
Dei sui certavit usque ad mor-
tem, et a verbis impiorum non*

timuit:
supra fir-
ÿ. Gló-
sti eum
tuisti eu-
num tu-

Invitatio
omnip-
pondus
vat, bea-
atque Po-
riosa no-
num."

Ant. Q
in hoc m-
nam cus-

ÿ. Just-
ñ. Sicut
plicabitur
DOMINI

SS.

! Occu-
piagesim-
Festum
diem ca-
quam in
(translati-
sto, si a-
sit altior-
gitur Le-
Agnete
Commem-
tantum.

Sed a-
in fine. ÿ
rum, on-
lûia: sin-
vibus Ho-
Septuages-

quem carne
ente retine-
sumus : sed
in opéribus
etenim vere
et operádo

mus , p. 16.
tum occurrat
poribus, nona
Homilia illius
oratione Ad-

mére, quinta
ad vos Dómi-

tis in deserto,
mini. R. Rectas
sunt.

ventu.
transferatur,
timére, dici-
s in Domini-
re María, et in
pro Commem-
entus ponitur
ndæ, Dicit Dó-
ntiam ágite :
enim regnum
ia.
ntis.

NUARIIL.
ora impedita
Defunctorum.
ANUARIIL.

pape et Marty-
moratio infra
anæ.

PERAS.
nctus pro lege
usque ad mor-
impiórum non

timuit : fundátus enim erat
supra firmam petram.

Y. Glória et honóre coroná-
sti eum Dómine. R. Et consti-
tuisti eum super ópera má-
nuum tuarum.

ORATIO.

INFIRMITATEM nostram respice
Omnipotens Deus : et quia
pondus propriæ actionis gra-
vat, beati Hygini mártiris tui
atque Pontificis intercessi glori-
osa nos próteget. Per Dómi-
num.

AD LAUDES.

Ant. Qui odit ánimam suam
in hoc mundo, in vitam æter-
nam custódit eam.

Y. Justus ut palma florébit.
R. Sicut cedrus Libani multi-
plicábitur.

DOMINICA II POST EPIPH.

FESTUM

SS. NOMINIS JESU.

Duplex.

Occurrente Dominica Se-
ptuagesimæ, reponitur hoc
Festum (quoad Officium) in
diem xxviii Januarii, tam-
quam in Sedem propriam.
(translato quocumque alio Fe-
sto, si alicubi occurrat, nisi
sitalioris ritus), et tunc le-
gitur Lectio nona de sancta
Agnete secundo, et fit de ea
Commemoratio in Laudibus
tantum.

Sed advertendum est quod
in fine. Y. R. et Antiphona-
rum, omittendum erit Alle-
luia : similiter et in R. bre-
vibus Horarum, quia fit post
Septuagesimam.

AD VESPERAS.

Ant. t. 1. Omnis qui invocáve-
rit nomen Dómini, salvus erit.

Psalm. Dixit Dóminus, cum
reliquis de Dominica, p. 123,
et loco ultimi, *Psalm.* Crédidi,
p. 127.

Ant. t. 2. Sanctum et terribile
nomen ejus, initium sapién-
tiæ timor Dómini.

Ant. t. 3. Ego autem in Dó-
mino gaudébo, et exultábo in
Deo Jesu meo.

Ant. t. 4. A solis ortu usque ad
occásum, laudábile nomen
Dómini.

Ant. t. 5. Sacrificábo hóstiam
laudis, et nomen Dómini in-
vocábo.

CAPITULUM. Philip. 2.

FRATRES, Christus humiliá-
vit semetipsum, factus obé-
diens usque ad mortem, mor-
tem autem Crucis. Propter
quod et Deus exaltávit illum,
et donávit illi nomen quod est
super omne nomen; ut in nó-
mine Jesu omne genu flectátur.

HYMNUS.

JESU dulcis memória,
Dans vera cordi gáudia :
Sed super mel, et ómnia,
Ejus dulcis præsentia.

Nil cánitur suávius,
Nil auditur jucúndius,
Nil cogitátur dulcius,
Quam Jesus Dei Filius.

Jesu spes pœniténtibus,
Quam pius es peténtibus,
Quam bonus te quæréntibus!
Sed quid inveniéntibus?

Nec lingua valet dicere,
Nec littera exprimere :

Expertus potest credere,
Quid sit Jesum diligere.

Sis Jesu nostrum gaudium,
Qui es futurus præmium :
Sit nostra in te glória,
Per cuncta semper sæcula.

Amen.

Ÿ. Sit nomen Dómini benedictum, allelúia. *ñ.* Ex hoc nunc et usque in sæculum, allelúia

Ad Magnif. Ant. t. 6. Fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus, allelúia.

ORATIO.

DEUS, qui Unigénitum Filium tuum constituisti húmáni géneris Salvátorem, et Jesum vocári jussisti : concéde propitiús ; ut cujus sanctum nomen venerámur in terris, ejus quoque aspéctu perfruámur in cælis. Per eúndem Dóminum.

Deinde fit Comm. Dominica secundæ post Epiphaniam.

Ad Completorium, et per Horas diei in fine Hymnorum dicitur

Jesu tibi sit glória,
Qui natus es de Virgine.

AD MATUTINUM.

Invitat. Admirábile nomen Jesu, quod est super omne nomen,* Venite adorémus.

Psalm. Venite, exultémus, p. 2.

HYMNUS.

JESU Rex admirabilis,
Et triumphátor nobilis,
Dulcédo ineffabilis,
Totus desiderabilis :

Quando cor nostrum visitas
Tunc lucet ei véritas;
Mundi viléscit vánitas,
Et intus fervet charitas.

Jesu dulcédo córdium,
Fons vivus, lumen méntium,
Excédens omne gáudium,
Et omne desidérium.

Jesum omnes agnóscite,
Amórem ejus póscite ;
Jesum ardénter quærite,
Quæréndo inardéscite.

Te nostra Jesu vox sonet,
Nostri te mores éxprimant,
Te corda nostra diligant,
Et nunc et in perpétuum.

Amen.

IN I NOCTURNO.

Ant. t. 1. Dómine Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra.

Psalm. Nocturnorum, ut in Festis B. Mariæ Virginis, p. cxlj. Psalmus vero primus incipitur a secundo versu, Quóniam eleváta est.

Ant. t. 2. In nómine Jesu omne genu flectátur cœlestium, terrestrium, et infernórum.

Ant. t. 3. r Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus : mementóte quóniam excésum est nomen ejus.

Ÿ. Propter nomen tuum Dómine, propitiaberis peccáto meo. *ñ.* Multum est enim.

De Actibus Apostolorum.

LECTIO I. Cap. 3.

PETRUS autem et Joánnes ascendébant in templum ad horam oratiónis nonam. Et

quidam v
ex útero m
tur : quen
ad portan
tur Specie
mósynam
templum.
trum et J
introire in
ut eleemó
tuensaute
Joánnes, d
At ille inte
rans se alie
eis. Petru
géntum et
hi : quod
tibi do : I
sti Nazaré
Et appreh
tera, allev
nus consc
ejus, et p
stetit, et
vit cum ill
bulans, et
Deum.

ñ. Ecce
filius, et
Jesum : * I
ciet pópul
eorum. Ÿ
men ejus
tum est ab
in útero
enim.

Et vidit
Lambula
Deum. Co
lum, quo
eleemósyn
ciósam po

trum visitas;
tas;
tas;
tas.
rdium,
n mentium,
udium,
um.
gnoscite,
cite;
uærite,
scite.
vox sonet,
éxprimant,
iligant,
pétuum.

TURNO.

nomine Dóminus
mirabile est
in univèrsa

norum, ut in
æ Virginis,
s vero primus
do versu, Quó-

nomine Jesu
ctatur cœlé-
um, et infer-

stémmini Dómi-
nomen ejus:
iam excelsum

nomen tuum
áberis peccáto-
est enim.

ostolórur.

Cap. 3.

et Joánnes as-
n. templum ad
s nonam. Et

quidam vir, qui erat claudus
ex útero mátris suæ, bajulabá-
tur: quem ponébant quotidie
ad portam templi, quæ dici-
tur Speciósá, ut péteret ele-
mósynam ab introeúntibus in
téplum. Is cum vidisset Pet-
rum et Joánnem incipientes
introire in templum, rogábat
ut elemósynam acciperet. In-
tuens autem in eum Petrus cum
Joánnē, dixit: Réspice in nos.
At ille intendébat in eos, spe-
rans se áliquid acceptúrum ab
eis. Petrus autem dixit: Ar-
géntum et aurum non est mi-
hi: quod autem hábeo, hoc
tibi do: In nómine Jesu Chri-
sti Nazaréni surge, et ámbula.
Et apprehénsa manu ejus dex-
tera, allevávit eum, et próti-
nus consolidátæ sunt bases
ejus, et plantæ. Et exiliens
stetit, et ambulábat, et intrá-
vit cum illis in templum ám-
bulans, et exiliens, et laudans
Deum.

¶ Ecce concipies et páries
filiū, et vocábis nomen ejus
Jesum: * Ipse enim salvum fá-
ciat pópulum suū a peccátis
eórum. ¶ Vocátum est no-
men ejus Jesus, quod vocá-
tum est ab Angelo, priúsquam
in útero conciperétur. Ipse
enim.

LECTIO II.

Et vidit omnis pópulus eum
ambulántem, et laudántem
Deum. Cognoscébant autem il-
lum, quod ipse erat qui ad
elemósynam sedébat ad Spe-
ciósam portam templi: et im-

pléti sunt stupóre et éxtasi,
in eo quod contigerat illi. Cum
tenéret autem Pétrum et Joán-
nem, cucúrrit omnis pópulus
ad eos ad pórticum quæ ap-
pellátur Salomónis, stupéntes.
Videns autem Petrus, respón-
dit ad pópulum: Viri Israelitæ
quid mirámini in hoc, aut nos
quid intuémini, quasi nostra
virtúte aut potestáte fecerimus
hunc ambuláre? Deus Abra-
ham, et Deus Isaac, et Deus
Jacob, Deus patrum nostró-
rum, glorificávit filium suum
Jesum, quem vos quidem tra-
didistis, et negástis ante fá-
ciem Piláti, judicánte illo di-
mitti. Vos autem sanctum et
justum negástis, et petistis vi-
rum homicidam donári vobis:
auctórem vero vitæ interfeci-
stis; quem Deus suscitávit a
mórtuis, cujus nos testes su-
mus. Et in fide nóminis ejus,
hunc, quem vos vidistis, et
nostis, confirmávit nomen
ejus: et fides, quæ per eum
est, dedit integrám sanitátem
istam in conspéctu ómnium
vestrum.

¶ Benedictum est nomen
tuum, Deus patrum nostró-
rum, qui cum irátus fúeris,
misericórdiæ recordáberis, * Et
in témpore tribulatiónis pec-
cáta dimittis. ¶ Et benedictum
nomen majestátis tuæ in ætér-
num, qui facis mirabilia so-
lus. Et in témpore.

LECTIO III. Cap. 4.

FACTUM est autem in crásti-
num, ut congregaréntur

principes eorum, et seniores, et Scribæ in Jerusaleme; et Annas princeps Sacerdotum, et Caiphas, et Joannes, et Alexander, et quotquot erant de genere sacerdotali. Et statuentes eos in medio, interrogabant: In qua virtute, aut in quo nomine fecistis hoc vos? Tunc repletus Spiritu sancto Petrus, dixit ad eos: Principes populi, et seniores audite. Si nos hodie dijudicamur in beneficio hominis infirmi in quo iste salvus factus est: notum sit omnibus vobis, et omni plebi Israel: quia in nomine Domini nostri Jesu Christi Nazareni, quem vos crucifixistis, quem Deus suscitavit a mortuis, in hoc iste astat coram vobis sanus. Hic est lapis, qui reprobatus est à vobis edificantibus, qui factus est in caput anguli, et non est in alio aliquo salus. Nec enim aliud nomen est sub cælo datum hominibus, in quo oporteat nos salvos fieri.

℟. Laudabo nomen tuum assidue, * Et collaudabo illud in confessione. *℣.* Lætabor, et exultabo in te: psallam nomini tuo Altissime. Et collaudabo. Gloria Patri. Et collaudabo.

IN II NOCTURNO.

Ant. t. 4. Memores erunt nominis tui Domine, in omni generatione et generationem.

Ant. t. 3. Magnificate Dominum mecum, et exaltemus nomen ejus in idipsum.

Ant. t. 6. Omnes Gentes

quascumque fecisti, venient, et adorabunt coram te Domine: et glorificabunt nomen tuum.

℣. Propter gloriam nominis tui Domine, libera nos. *℟.* Et propitius esto peccatis nostris, propter nomen tuum.

Sermo S. Bernardi Abbatis.

LECTIO IV.

Serm. 15. super Cantica circa medium.

NON otiose Spiritus sanctus nomen sponsi oleo comparat, cum ita doceat sponsam ad sponsum clamare: Oleum effusum nomen tuum. Oleum enim lucet, pascit, et ungit. Fovet ignem, nutrit carnem, lenit dolorem: lux, cibis, medicina. Vide idem nunc et de sponsi nomine: lucet prædicatum, pascit recogitatum, invocatum lenit, et ungit. Et percurramus singula. Unde putas in toto orbe tanta et tam subita fidei lux, nisi de prædicato nomine Jesu? Nonne in hujus nominis luce Deus nos vocavit in admirabile lumen suum: quibus illuminatis, et in lumine isto vidéntibus lumen, dicat merito Paulus: Fuistis aliquando tenebræ, nunc autem lux in Domino?

℟. Sperent in te, qui novērunt nomen tuum: * Quoniam non dereliquisti quærentes te Domine. *℣.* Exurge Domine, adjuva nos, et libera nos propter nomen tuum. Quoniam.

LECTIO V.

HOC denique nomen coram Regibus, et Gentibus, et

filii Israel
idem Ap
Nomen t
luminab
bat, ubi
dies au
Abjiciam
brarum,
eis; sicut
lemus. E
lucernam
annuntia
sum, et h
modo lux
perstrinx
tium occu
Petri, ta
diens, cla
plantas s
losque sp
nipavit
sparat,
Jesu Chri
ambula?
℟. Con
magno: *
sanctum
et hi in
nominem
vocabimu

Nec tam
Jesu,
non totie
recordati
tem cogita
ita exerci
virtutes r
bonos at
fovet affe
omnis ani
isto infu
si non h

isti, venient
am te Dómine:
nomen tuum.
óriam nóminis
era nos. R. Et
eccátis nostris,
tuum.
nárdi Abbátis.
o iv.

*Super Cantica
medium.*

óritus sanctus
asi óleo compa-
óceat sponsam
amare : Oleum
a tuum. Oleum
scit, et ungit.
nutrit carnem,
lux, cibus, me-
lem nunc et de
: lucet prædi-
ecogitátum, in-
et ungit. Et per-
ula. Unde putas
ta et tam súbi-
si de prædicato
Nonne in hujus
Deus nos vocávit
lumen suum :
átis, et in lú-
éntibus lumen,
Paulus : Fuists
bræ, nunc au-
mino?

n te, qui nové-
um : * Quóniam
ti quærentes te
xúrge Dómine,
libera nos pro-
um. Quóniam.

CTO V.

e nomen coram
et Géntibus, et

filii Israël portáre jussus est
idem Apóstolus ; et portábat
Nomen tamquam lumen, et il-
luminábat pátriam, et clamá-
bat ubique : Nox præcèssit,
dies autem appropinquávit.
Abiciamus ergo ópera tene-
brarum, et induámur arma lu-
cis; sicut in die honéste ambu-
lémus. Et monstrábat ómnibus
lucérnam super candelábrum,
annúntians in omni locó Je-
sum, et hunc crucifixum. Quó-
modo lux ista resplénduit, ac
perstrinxit cunctórum intuén-
tium óculos, quando de ore
Petri, tamquam fulgur egré-
diens, claudi unius corporáles
plantas solidávit et bases, mul-
tosque spiritualiter cæcos illu-
minávit? Numquid non ignem
sparsit, cum ait : In Nómine
Jesu Christi Nazaréni surge, et
ambula?

R. Confiteámur nómini tuo
magno : * Quóniam terribile et
sanctum est. Y. Hi in curribus,
et hi in equis, nos autem in
nómine Dómini Dei nostri in-
vocabimus. Quóniam.

LECTIO VI.

Nunc tantum lux est Nomen
Jesu, sed est et cibus. An
non tóties confortáris, quóties
recordáris? Quid æque men-
tem cogitántis impinguat? Quid
ita exercitátos reparat sensus,
virtutes róborat, végetat mores
bonos atque honéstos, castas
fovet affectiónes? Aridus est
omnis animæ cibus, si non óleo
ista infunditur. Insipidus est,
si non hoc sale cónditur. Si

scribas, non sapit mihi, nisi
légero ibi Jesum. Si disputes,
aut cónferas, non sapit mihi,
nisi sonúerit ibi Jesus. Jesus
mel in ore, in aure melos, in
corde júbilus. Sed est et medi-
cina. Tristátur aliquis nostrum?
Véniat in cor ejus Jesus, et
inde sáliat in os. Et ecce ad
exórtum nóminis lumen, nú-
bilum omne diffugit, redit se-
rénum. Lábitur quis in cri-
men? currit insuper ad lá-
queum mortis desperádo? Nonne, si invocet nomen vi-
tæ, conféstim respirábit ad vi-
tam?

R. Laténtur omnes, qui spe-
rant in te Dómine, in ætér-
num exultábunt, et habitábis
in eis: et gloriabúntur in te
omnes, * Qui diligunt nomen
tuum. Y. Dómine in lúmine
vultus tui ambulábunt, et in
nómine tuo exultábunt tota
die. Qui diligunt. Glória Patri.
Qui diligunt.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 7. r Cantáte Dómino,
et benedicite nómini ejus : an-
nuntiáte de die in diem salu-
táre ejus.

Ant. t. 8. Secundum nomen
tuum Deus, sic et laus tua in
fines terræ, justitia plena est
dextera tua.

Ant. t. 6. Cantáte Deo, psal-
mum dicite nómini ejus : iter
facite ei, qui ascéndit super
occásum, Dóminus nomen illi.

Y. Afférte Dómino glóriam
et honórem. R. Afférte Dómino
glóriam nómini ejus.

Lectio sancti Evangelii
secundum Lucam.

LECTIO VII. *Cap. 2. b*

IN illo tempore : Postquam consummati sunt dies octo ut circumcideretur puer : vocatum est nomen ejus Jesus. Et reliqua.

Homilia sancti Bernardi
Abbatis.

Sermone 1 de Circumcisione.

MAGNUM et mirabile Sacramentum. Circumciditur puer, et vocatur Jesus. Quid sibi vult ista connexio? Circumcisio nempe magis salvandi quam Salvatoris esse videtur : et Salvatorem circumcidere potius decet, quam circumcidi. Sed agnoscere mediatorem Dei et hominum, qui ab ipso nativitatis suae exordio divinis humana sociat, ima summis. Nascitur ex muliere, sed cui fecunditatis fructus sic accedat, ut non decadat flos virginitatis. Pannis involvitur, sed panni ipsi Angelicis laudibus honorantur. Absconditur in praesepio : sed proditur radiante stella de caelo. Sic et circumcisio veritatem susceptae probat humanitatis : et nomen, quod est super omne nomen, gloriam indicat majestatis. Circumciditur tamquam verus Abraham filius, Jesus, vocatur tamquam verus Filius Dei.

¶ Tribulationem et dolorem invenit : * Et nomen Domini invocavi. ¶ Turris fortissima nomen Domini, in ipso speravi, et adjutus sum. Et nomen.

Bened. Divinum auxilium.

LECTIO VIII.

NEQVE enim ad instar primum meus iste Jesus nomen vacuum aut inane portat. Non est in eo magni nominis umbra, sed veritas. Coelitus siquidem inditum nomen Evangelista testatur, quod vocatum est ab Angelo, priusquam in utero conciperetur. Et attende verbi profunditatem. Postquam natus est Jesus : Jesus vocatur ab hominibus, qui vocatus est ab Angelo, priusquam in utero conciperetur. Idem quippe et Angeli Salvator, et hominis : sed hominis ab incarnatione, Angeli ab initio creaturae. Vocatum est, ait, nomen ejus Jesus, quod vocatum est ab Angelo. In ore ergo duorum vel trium testium stat omne verbum, et ipsum, quod in Propheta abbreviatum est, manifestius in Evangelio legitur caro factum.

¶ Expectabo nomen tuum Domine : * Quoniam bonum est in conspectu sanctorum tuorum. ¶ Ut confiteamur nomini sancto tuo, et gloriemur in laude tua. Quoniam. Gloria Patri. Quoniam.

Nona Lectio de Dominica secunda post Epiphaniam.

¶ Si vero hoc Festum contingat transferri, nona lectio erit sequens.

MERITO sane, dum circumciditur puer, qui natus est nobis, Salvator vocatur : quod videlicet ex hoc jam creperit

operari sa
maculatum
sanguinem
enim jam
stianis, cu
Christus o
hoc siquid
propter q
quod pas
propter se
electos. Ne
tus, nec a p
nec mortu
suo : magi
licta nostra
inquit, ab
in utero c
tum plane
Nempe ho
aeterno. A
bet, ut sit
est ei non
tum ab hu
creatura.

Te Deum

A

ET

Ant. t. t.
nomen tuu
tulæ dilex

Psalm.

cum reliq
p. 17.

Ant. t. 2.
minus ipse
men in aet

Ant. t. 3.
ad nomen
mine.

Ant. t. 4.
men glori
laudabile,
in saecula.

n auxilium.
viii.
instar pri-
ste Jesus no-
inane portat.
magni nōminis
ritas. Cœlitus
nomen Evan-
quod vocatum
priusquam in-
ur. Et attēde
tatem. Post-
Jesus : Jesus
nibus, qui vo-
Angelo, prius-
conceperetur.
Angeli Salvā-
sed hōminis
Angeli ab ini-
catum est, ait,
s, quod vocā-
lo. In ore ergo
m tēstium stat
et ipsum, quod
previatum est,
Evangelio lēgi-

nomen tuum
ōniam bonum
tu sanctorum
onfiteamur nō
, et gloriemur
Quōniam. Glō-
riam.

le Dominica se-
haniam.

ic Festum con-
ri, nona lectio

dum circumci-
qui natus est
vocatur : quod
e jam creperit

operari salutem nostram im-
maculatū illum pro nobis
sanguinem fundens. Neque
enim jam querere est Chri-
stianis, cur voluerit Dominus
Christus circumcidi. Propter
hoc siquidem circumcisis est,
propter quod natus, propter
quod passus. Nihil horum
propter se, sed omnia propter
electos. Nec in peccato geni-
tus, nec a peccato circumcisis,
nec mortuus est pro peccato
suo : magis autem propter de-
licta nostra. Quod vocatum est,
inquit, ab Angelo, priusquam
in utero conceperetur. Vocā-
tum plane, non impōsitum.
Nampe hoc ei nomen est ab
eterno. A natura propria ha-
bet, ut sit Salvator : innatum
est ei nomen hoc, non indi-
tum ab humana vel Angelica
creatura.

Te Deum laudamus, p. 16.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 6. Oleum effusum *
nomen tuum, ideo adolescen-
tulæ dilexerunt te.

Psalm. Dominus regnavit,
cum reliquis de Dominica,
p. 17.

Ant. t. 2. Scitote * quia Dō-
minus ipse est Deus, cujus no-
men in ætēnum.

Ant. t. 3. Sitivit * anima mea
ad nomen sanctum tuum Dō-
mine.

Ant. t. 1. r Benedictum no-
men gloriæ tuæ, sanctum et
laudabile, et superexaltatum
in sæcula.

Ant. t. 5. Jūvenes et virgi-
nes, * senes cum juniōribus
laudatū nomen Dōmini, quia
exaltatum est nomen ejus so-
lius.

CAPITULUM. *Philip. 2.*

FRATRES, Christus humiliavit
semetipsum, factus obé-
diens usque ad mortem, mor-
tem autem Crucis; propter
quod et Deus exaltavit illum,
et donavit illi nomen, quod est
super omne nomen : ut in nō-
mine Jesu omne genu fle-
ctatur.

HYMNUS.

JESU, decus Angélicum,
In aure dulce canticum,
In ore mel mirificum,
In corde nectar cœlicum.

Qui te gustant, esuriunt ;
Qui bibunt, adhuc sitiunt,
Desiderare nesciunt
Nisi Jesum, quem diligunt.

O Jesu mi dulcissime,
Spes suspirantis animæ !
Te quærent piæ lachrymæ,
Te clamor mentis intimæ.

Mane nobiscum Dōmine,
Et nos illūstra lumine ;
Pulsa mentis caligine,
Mundum reple dulcedine.

Jesus, flos matris Virginis,
Amor nostræ dulcedinis,
Tibi laus, honor nōminis,
Regnum beatitudinis. Amen.

ŷ. Adjutorium nostrum in
nōmine Dōmini. ŷ. Qui fecit
cœlum et terram.

Ad Bened. Ant. t. 8. Dedit
se, ut liberaret pōpulum, et
acquireret sibi nomen ætér-
num, allelūia,

ORATIO.

DEUS, qui Unigénitum Filium tuum constituisti humáni generis Salvatorem, et Jesum vocári jussisti: concède propitius; ut ejus sanctum nomen venerámur in terris, ejus quoque aspectu perfruámur in cælis. Per eúmdem Dóminum.

Et fit Commem. Dominicæ.

AD PRIMAM.

In R. br. dicitur y. Qui natus es de Maria virgine.

AD TERTIAM.

Ant. Scitote.

Capitulum, Fratres, Christus, ut supra, ad Laudes.

Post Septuagesimam R. br. brevia dividuntur ad y, omissis Allelúia.

*R. br. Sit nomen Dómini y benedictum, * Allelúia, allelúia. Sit nomen. y. Ex hoc nunc et usque in sæculum. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Sit nomen.*

y. Afferte Dómino glóriam et honórem, allelúia. R. Afferte Dómino glóriam nómini ejus, allelúia.

AD SEXTAM.

Ant. Sitivit.

CAPITULUM. *Philip. 2. b*

IN nómine Jesu omne genus flectátur cœlestium, terrestrium, et infernórum: et omnis lingua confiteátur, quia Dóminus Jesus Christus in gloria est Dei Patris.

*R. br. Afferte Dómino glóriam y et honórem, * Allelúia, allelúia. Afferte. y. Afferte Dómino glóriam nómini ejus.*

Allelúia, allelúia. Glória Patri. Afferte.

y. Magnificáte Dóminum mecum, allelúia. R. Et exaltémus nomen ejus in idipsum, allelúia.

AD NONAM.

Ant. Júvenes, et virgines.

CAPITULUM. *Coloss. 3. c*

OMNE quodcúmque fácitis in verbo, aut in ópere: omnia in nómine Dómini Jesu Christi fácite, grátias ágéntes Deo et Patri per ipsum.

*R. br. Magnificáte Dóminum y mecum, * Allelúia, allelúia. Magnificáte. y. Et exaltémus nomen ejus in idipsum. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Magnificáte.*

y. Adjutórium nostrum in nómine Dómini, allelúia. R. Qui fecit cœlum et terram, allelúia.

AD II VESPERAS.

Omnia dicuntur sicut in primis.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Vocábis nomen ejus Jesum, ipse enim salvum fáciet pópulum suum à peccátis eórum, allelúia.

Oratio. Deus, qui Unigénitum, ut supra.

Deinde fit Commemoratio Dominicæ.

DIE XIV JANUARI.

IN FESTO

S. HILARII, EPISC. ET CONF.

Semiduplex.

Omnia de Comuni Conf. Pont., p. xlix, præter sequentia.

Ant. Sacerdos, et Póntifex, et virtútum ópifex, Pastor

bone in p
Dóminum

R. Amá
ornávit e
ria induit

DEUS, qui
salútis
ministrum
quæsumus
rem vitæ

accessó
in cœ

Si hoc I
mínica, tr
dien non
memoratio
S. Felici
quod et in

Commem
Presbyteri

Ant. Ist
Dei sui cer
tem, et a v
timuit: f
supra firm

y. Glória
eum Dómi
eum super
rum.

CONCÈDE
tens De
vitamsanc
pla nos pr
quórum
etiam actu

AD I
In Hymn

mutatur te
IN I

Lectio
rende.

ia. Glória Patri.

te Dóminum me-
ñ. Et exaltémus
idipsum, alle-

ONAM.

s, et virgines.
Coloss. 3. c
umque fácitis in
t in ópere : óm-
ne Dómini Jesu
grátias agente
er ipsum.

ficáte Dóminum
allelúia, allelúia.
ñ. Et exaltémus
idipsum. Alle-
a. Glória Patri.

um nostrum in
ni, allelúia. ñ. Qui
terram, allelúia.
ESPERAS.

untur sicut in

. Ant. t. 8. Vocá-
us Jesum, ipse
faciet pópulum
tis córum, alle-

us, qui Unigéni-
a.

Commemoratio

JANUARI.

FESTO
EPISC. ET CONF.
iduplex.

Communi Conf.
præter sequentia.
dos, et Pontifex,
ópifex, Pastor

bone in pópulo, ora pro nobis
Dóminum.

ñ. Amávit eum Dóminus, et
ornávit eum. ñ. Stolum gló-
ria induit eum.

ORATIO.

Deus, qui pópulo tuo aeternæ
salútis beátum Hilárium
ministrum tribuisti : præsta
quæsumus ; ut quem Doctó-
rent vite habúimus in terris,
accessórem habere mereá-
mur in celis. Per Dóminum.

*Si hoc Festum venerit in Do-
minica, transfertur in primam
diem non impeditam, et Com-
memoratio cum nona Lectione
S. Felicis fit in Dominica ;
quod et in similibus servatur.*

*Commemoratio S. Felicis
Presbyteri et Martyris.*

Ant. Iste sanctus pro lege
Dei sui certávit usque ad mor-
tem, et a vërbis impiórum non
timuit : fundátus enim erat
supra firmam petram.

ñ. Glória et honóre coronásti
eum Dómine. ñ. Et constituisti
eum super ópera mánuum tuá-
rum.

ORATIO.

CONCÈDE quæsumus omnipo-
tens Deus : ut ad meliorem
vitam sanctórum tuórum exem-
pla nos pròvocent ; quátenus,
quórum solémnia ágimus,
etiam actus imitémur. Per.

AD MATUTINUM.

In Hymno, iste Conféssor,
mutatur tertius versus.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occur-
rente,

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

HILARIUS in Aquitánia nóbili
génere natus, doctrina et
eloquéntia excélluit. Qui pri-
mum in matrimónio quasi mó-
nachi vitam egit : deinde pro-
pter singuláres virtútes Picta-
vórum Episcopus creatur :
quod munus Episcopále sic
gessit, ut a fidélibus summam
laudem consequerétur. Quo
témpace, cum terróribus, bo-
nórum spoliatióne, exilio, et
omni crudelitáte Constantius
Imperátor Cathólicos vexáret,
nisi ad Ariánas partes trans-
írent, Hilárium tamquam fir-
missimum murum se Ariánis
oppónens, illórum furórem in
se concitávit. Itaque multis pe-
titus insidiis, tandem dolo Sa-
turnini Arelaténsis Episcopi,
de Synodo Biterrénsi in Phry-
giam relegátus est : ubi et mór-
tuum suscitávit, et libros duó-
decim scripsit de Trinitáte con-
tra Ariános.

ñ. Inveni David servum
meum, óleo sancto meo unxi
eum : * Manus enim mea auxi-
liábitur ei. ñ. Nihil proficiet
inimicus in eo, et filius iniqui-
tátis non nocébit ei. Manus.

LECTIO V.

QUADRIENNIO post coácto Con-
cilio, ad Seléuciam Isáur-
iæ urbem, Hilárium adesse
compúlsus est : ac deinde Con-
stantinópolis proféctus, ubi
extrémum Fidei periculum ani-
madvértit, tribus libéllis pú-
blice datis, audiéntiam Impe-

ratoris poposcit, ut de fide cum adversariis coram disputaret. Verum cum Ursacius et Valens Ariani Episcopi, quos Hilarius scriptis confutarat, præsantis eruditionem pertimescerent, Constantio persuaserunt, ut specie honoris eum in suum Episcopatum restitueret. Tunc Hilarium e praelio hæreticorum revertentem, ut inquit sanctus Hieronymus, Galliaram Ecclesia complexa est. Quem ad Episcopatum secutus est Martinus, qui postea Turonensi præsuit Ecclesiae: tantumque illo doctore profecit, quantum ejus postea sanctitas declaravit.

¶. Pósui adiutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei. ¶. Inveni David servum meum: oleo sancto meo unxi eum, Manus.

LECTIO VI.

MAGNA deinceps tranquillitate Pictavorum Ecclesiam administravit; Galliâque universam adduxit, ut Arianorum impietatem condemnaret. Multos libros scripsit mira eruditione: quos omnes sanctus Hieronymus ad Lætiam, sine ulla erroris suspitione legi posse testatur, illis verbis: Hilarii libros inoffenso decurras pede. Migravit in cælum Idibus Januarii, Valentiano et Valente Imperatoribus, anno post Christum natum trecentesimo sexagesimo nono.

¶. Iste est, p. lvj.

Si transferatur, Lectiones III Nocturni dividuntur ad ¶.
IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 5. b

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanuerit, in quo salietur? Et reliqua.

Homilia S. Hilarii Episcopi.
Comment. in Matth. cap. 4. post initium.

Vos estis sal terræ, quod si sal infatuatum fuerit, ad nihilum valet id quod salietur. Sal, ut arbitror, terræ nullum est: quomodo ergo Apostolos sal terræ nuncupavit? Sed proprietas est querenda dictorum, quam et Apostolorum officium, et ipsius salis natura monstrabit. Sal est in se uno continens aquæ et ignis elementum, et hoc ex duobus est unum. ¶ Hic igitur in omnem usum humani generis effectus, incorruptionem corporibus, quibus fuerit aspersus, imperat, et ad omnem sensum conditi saporis aptissimus est. Apostoli autem sunt rerum celestium, prædicatores, et æternitatis velut satores, immortalitatem omnibus corporibus, quibus eorum sermo aspersus fuerit, conferentes.

¶. Armavit eum Dominus, et ornavit eum, stolam gloriæ induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum. ¶. Induit eum Dominus loriceam fidelitatis, et ornavit eum. Et ad portas.

MÉRITO cupát virtutem: tati corpori natura salis nec inimicus. Verum quod subiacet, usque ad operibus sal terræ traditæ si persistere saliant, et saporis arupta non de Ecclesia his quos cedentium. ¶. In meos ejus: * minus spiritus tellectus. exultatione per eum. Patri. Et i Pro S. Fe

PRELIX N. cum in inveheretur vexatus jicitur. Un eductus, Maximianus qui cum speraret se clia persequerat in silva Deo duce per Episcopum ne mortuum

atur, *Lectiones*
videntur ad 4.
CTURNO.

vangélii secundum
Matthæum.

Cap. 5. b

re: Dixit Jesus
s: Vos estis sal
al evanuerit, in
t reliqua.

arii Episcopi.

Matth. cap. 4.
tium.

terre, quod si
tum fuerit, ad
d quod salietur.

, terre nullum
ergo Apostolos

apavit? Sed pro-
pærenda: dicto-

et Apostolorum

ius salis natura

est in se uno

æ et ignis ele-

æ ex duobus est

gitur in omnem

generis effectus,

in corporibus,

spersus, imper-

um sensum con-

aptissimus est.

sunt rerum co-

catōres, et æter-

tōres, immorta-

les corporibus,

sermo aspersus

ntes.

am Dominus, et

LECTIO VIII.
MÉRITO igitur sal terræ nun-
cupati sunt, per doctrinæ
virtutem saliendo modo æterni-
tati corpora reservantes. ¶ Sed
natura salis semper eadem est,
nec immutari umquam potest.
Verum quia conversioni homo
subjacet, et solus beatus, qui
usque ad finem in omnibus Dei
operibus permanserit, ideo eos
sal terræ nuncupatos monet in
tradita sibi potestatis virtute
persistere, ne infatuati nihil
saliant, et ipsi, sensu accepti
saporis amisso, vivificare cor-
rupta non possint, et projecti
de Ecclesiæ promptuariis, cum
his quos salierint, pedibus in-
cedentium proterantur.

¶ In medio Ecclesiæ aperuit
os ejus: * Et implevit eum Dó-
minus spiritu sapientiæ et in-
tellectus. † Jucunditatem et
exultationem thesaurizavit su-
per eum. Et implevit. Gloria
Patri. Et implevit.

Pro S. Felice Presb. et Mart.

LECTIO IX.

FELIX Nolanus Presbyter,
cum in idola vehementius
invehéretur, ab infidelibus vá-
rie vexátus, in cárcerem con-
jicitur. Unde ab Angelo nocte
eductus, quærere jussus est
Maximianum Nolæ Episcopum:
qui cum sénio confectus de-
speráret se ferre posse suppli-
cia persequentium, se abdide-
rat in silvam. Quo cum Felix
Deo duce pervenisset, sanctum
Episcopum humi jacéntem pe-
ne mortuum videt; quem re-

creátum ac sublátum in hú-
meros, apud fidélem viduam
reficiéndum curávit. Sed cum
is iterum idolórum cultóres
impietátis argueret, facto in
ipsum impetu, fúgiens in an-
gústó duórum parietum inter-
válló se occultávit. Qui áditus
cum repénite araneárum telis
pertéxtus visus esset, nómini
recentis látebræ suspiciónem
reliquit. Inde igitur evádens
Felix, in ædibus piæ mulieris
tres menses látuit. Cum vero
Dei Ecclesiá requiescere cepis-
set, Nolam rediēns, multisque
ibi vitæ exémpis, et doctrinæ
præcéptis miraculisque ad
Christi fidem convérsis, con-
stánter etiám pecusátó ejus
urbis Episcopátu, obformivit
in Dómino, sepultúsque est
prope Nolam in loco, quem in
Pincis appellábant.

Te Deum laudamus, p. 16.

AD LAUDES.

*Fit Commemoratio S. Fel-
cis Martyris.*

Ant. Qui odit animam suam
in hoc mundo, in vitam æter-
nam custodit eam.

† Justus ut palma florébit.
¶ Sicut cedrus Libani multi-
plicabitur.

Oratio, Concède quæsumus,
p. 453.

*Vesperæ de sequenti, Com-
memoratio præcedentis.*

DIE XV. JANUARII.

IN FESTO.

S. PAULI, PRIMI EREMITÆ.

Duplex.

Omnia de Communi Confes-

*soris non Pontificis, p. lxviii,
præter sequentia.*

*In Hymno, Iste Confessor,
mulatur tertius versus.*

ORATIO.

DEUS, qui nos beati Pauli Confessoris tui annua solemnitate lætificas : concede propitius ; ut cujus natalitia cõlimus, etiam actiones imitemur. Per Dõminum.

Pro S. Hilario.

Ant. Amavit eum Dõminus, et ornavit eum, stolam gloriæ induit eum, et ad portas paradisi coronavit eum.

Ÿ. Elégit eum Dõminus sacerdotem sibi. R. Ad sacrificandum ei hostiam laudis.

Oratio, Deus, qui pópulo, *ut supra, p. 433.*

Deinde fit Commemoratio S. Mauri Abbatis.

Ant. Euge serve bone, et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam, intra in gaudium Dõmini tui.

Ÿ. Justum deduxit Dõminus per vias rectas. R. Et ostendit illi regnum Dei.

Sed si Festum S. Pauli transferatur, non variantur Ant. et Ÿ. sed dicuntur ut in eodem Communi.

ORATIO.

INTERCESSIO nos, quæsumus Dõmine, beati Mauri Abbatis commendet : ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

PAULUS, Eremitarum auctor et magister apud inferiorem Thebáidem natus, cum quindécim esset annorum, orbatus paréntibus est. Qui póstea declinándæ causa persecutiõnis Décii, et Valeriáni, et Deo libérius inserviendi, in eremi speluncam se cõtulit : ubi, palma ei victum et vestitum præbente, vixit ad centésimum et décimum tertium annum : quo témpore ab Antõnio nonagenário Dei admõnitu invisitur. Quibus inter se, cum ántea non nossent, próprio nómine consalutántibus, et multa de regno Dei colloquéntibus, corvus, qui ántea semper Paulo dimidiátum pánem attúlerat, integrum détulit.

R. Honéstum fecit illum Dõminus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductóribus tuitávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. Ÿ. Justum deduxit Dõminus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

LECTIO V.

POST corvi discéssum, Eia, inquit Paulus, Dõminus nobis prándium misit, vere pius, vere miséricors. Sexaginta jam anni sunt, cum accipio quotidie dimidii panis fragmentum : nunc ad adventum tuum militibus suis Christus duplicávit annónam. Quare cum gratiarum accióne ad fontem capiéntes cibum, ubi tan-

tisper sum
grátis de
noctem in
consumpse
lus de mori
admonens
ut pállium
acceperat,
sum corpus
itinere redi
Angelórum
photárum e
tus, Pauli
ascendere.

R. Amáv
et ornávit
ria induit
tas paradisi
Ÿ. Induit eum
fidei; et or
portas.

L
CUMQUE ad
venisset
complicatis
extensisque
corpus exar
obvolvens, h
mos ex Chri
decántans, c
terram foder
duo leónes e
rápido cursu
corpus feru
telligeretur
terant, plor
certatim ter
dientes, fove
cõmmodè cá
Qui cum ab
sanctum cor
intulit, et in
lum ex Chris

Hiemali

URNO.

iv. arum auctor ad inferiorem, cum quin- tum, orbatus qui postea de- persecutionis ini, et Deo di, in eremi- titulit: ubi, et vestitum ad centesi- m tertium an- re ab Antonio admonitu in- ter se, cum ent, proprio antibus, et dei colloquen- ti antea sem- atum panem m detulit.

cit illum Dó- nivit eum ab uctoribus tu- Et dedit illi m. y. Justum per vias rec- illi regnum

v. céssum, Eia, s, Dóminus misit, vere- ricors. Sexa- sunt, cum dimidii panis ne ad advén- pus suis Chri- nónam. Quare ctione ad fon- um, ubi tan-

tisper sunt recreati, iterum grátiis de more Deo actis, noctem in divinis láudibus consumpserunt. Dilúculo Pau- lus de morte, quæ sibi instáret, admonens Antónium, hortátur ut pállium, quod ab Athanasio acceperat, ad involvendum suum corpus afférret. Quo ex itinere rediens ille, vidit inter Angelórum choros, inter Pro- phetarum et Apostolórum cœ- tus, Pauli animam in cœlum ascendere.

ñ. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam gló- riæ induit eum: * Et ad por- tas paradisi coronávit eum. y. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

LECTIO VI.

CUMQUE ad ejus cellam per- venisset, invénit génibus complicátis, erécta cervice, extensisque in altum máribus corpus exánime, quod pállio obvolvens, hymnósque et Psal- mos ex Christiána traditióne decántans, cum sárculum, quo terram fóderet, non habéret, duo leónes ex interióre erémo rápido cursu ad beáti senis corpus ferúntur, ut fáci- le intelligerétur eos, quo modo pó- terant, ploratúm édere: qui certátim terram pedibus effo- diéntes, fóveam, quæ hóminem cómmodé cáperet, effecérunt. Qui cum abiissent, Antónius sanctum corpus in eum locum intulit, et injécta humo, túmu- lum ex Christiáno more com-

Hiemalis.

pósuit; tunicam vero Pauli, quam in sportæ modum ex palmæ fóliis ille sibi con- texúerat, secum áuferens, co- vestitu diébus solémnibus Pas- chæ et Pentecóstes, quoad vixit usus est.

ñ. Iste homo, p. lxxiv.

IN III NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 11. d

IN illo témpore respóndens Jesus, dixit: Confiteor tibi Pater, Dómine cœli et terræ, quia abscondisti hæc a sapién- tibus, et prudentibus, et re- velásti ea párvulis. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Sermone 10, de Verbis

Domini.

VENITE ad me omnes qui la- borátis. Quare enim omnes laborámus, nisi quia sumus hómines mortáles, frá- giles, infirmi, lútea vasa portántes, quæ faciunt invicem angústias? Sed si angustióntur vasa car- nis, dilaténtur spátia charitá- tis. Quid ergo dicit, Veníte ad me omnes qui laborátis, nisi ut non laboretis? Dénique promissio ejus in promptu est, quóniam laborántes vocávit. Quærent forte, qua mercéde vocátí sunt. Et ego vos, in- quit, reficiam. Tóllite fúgum meum super vos, et discite a me, non mundum fabricáre, non cuncta visibilia et invisi- bilia créare, non in ipso mundo mirabilia fácere, et mórtuos

suscitare, sed, quoniam mitis sum, et humilis corde.

ñ. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est: et de omni corde suo laudavit Dominum; * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. ̃. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. Ipse intercedat.

LECTIO VIII.

MAGNUS esse vis? a minimo incipe. Cogitas magnam fabricam construere celsitudinis? de fundamento prius cogita humilitatis. Et quantum quisque vult, et disponit superimponere molem aedificii, quanto erit majus aedificium, tanto altius fodit fundamentum. Et fabrica quidem cum construitur, in superna consurgit; qui autem fodit fundamentum, ad ima deprimitur. Ergo et fabrica ante celsitudinem humiliatur, et fastigium post humiliationem erigitur.

ñ. Sint lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. ̃. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos. Gloria Patri. Et vos.

Pro S. Mauro Abbate.

LECTIO IX.

MAURUS nobilis Romanus, puer a patre Eutychio Deo sub sancti Benedicti disciplina

oblatus, brevi tantum divina gratia profecit, ut ipsi magistro admirationi esset: qui illum saepe veluti regularis observantiae et virtutum omnium specimen ceteris discipulis ad imitandum proponebat. Cujus adhuc adolescentis illud admirabilis obedientiae exemplum a sancto Gregorio Papae commemoratur. Nam cum Placidus monachus, in lacum prolapsus, aquarum impetu raperetur, sancti Patris jussu accurrens Maurus, et super aquas incedens, socium capillis apprehensum, ad terram attraxit. Missus in Galliam ab eodem sancto Benedicte, celebri monasterio extructo, cui annos quadraginta praefuit, monasticam disciplinam mirifice propagavit. Denique sanctitate et miraculis clarus, septuagenario major migravit in caelum, anno salutis quingentesimo sexagesimo quinto.

Te Deum laudamus, p. 16.

Si Festum S. Pauli transferatur, tunc pro nona lectione dicatur Quod est fastigium, ut infra in Officio S. Matthiae die xxiv Februarii.

AD LAUDES.

Fil Commemoratio S. Mauri Abbatis.

Ant. Similabo eum viro sapienti, qui aedificavit, domum suam supra petram.

̃. Amavit eum Dominus, et ornavit eum. ñ. Stola gloria induit eum.

Oratio. Intercessio, p. 436.

IN I
Fil Comm

Ant. Iste
Dei sui cer
tem, et a
non timui
erat supra

̃. Gloria
sti eum Dó
tuisti eum
num tuar

Oratio, p.
DIE X

S. MAR

ET I

Se

Omnia c
Martyr., p.

PARCES p
Dómine
ut beati Ma
atque Ponti
remur, cuj
mur. Per D

IN I

Lectiones
rente.

IN II

L

MARCELLU
stántio
ad Maxént
gessit. Cuj
matróna R
suorum De
heredem. V
tulos in Ur
dioceses qu
ptismum p
rum; qui ex
stianam re

IN II VESPERIS.

Fil Commemoratio sequentis.

Ant. Iste sanctus pro lege Dei sui certavit usque ad mortem, et a verbis impiorum non timuit : fundatus enim erat supra firmam petram.

† Glória et honore coronasti eum Domine. *ñ.* Et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Oratio, Preces, ut infra.

DIE XVI JANUARI.

IN FESTO

S. MARCELLI, PAPÆ

ET MARTYRIS.

Semiduplex.

Omnia de Communi unius Martyr., p. xx, præter sequent.

ORATIO.

PARES populi tui, quæsumus Domine, clementer exaudi : ut beati Marcelli martyris tui atque Pontificis meritis adjuvemur, cujus passionē lætāmur. Per Dominum.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

MARCELLUS Romanus a Constantino et Galerio usque ad Maxentium Pontificatum gessit. Cujus hortatu Lucina matrona Romana, bonorum suorum Dei Ecclesiam fecit heredem. Viginti quinque titulos in Urbe instituit, quasi dioceses quasdam, et ad baptismum poenitentiamque eorum; qui ex infidelibus Christianam religionem susceperant, et ad Martyrum sepulturam. Quibus rebus ira incensus Maxentius, Marcellum gravia supplicia minatur, nisi deposito Pontificatu, idolis immolaret.

ñ. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tenuit illum : * Et dedit illi claritatem æternam. *ñ.* Descenditque cum illo in foveam, et in vinculis non dereliquit eum. Et dedit.

LECTIO V.

QUI cum insanas hominis voces negligeret, misit eum in catibulum, ut bestiarum, quæ publice alebantur, curam sustineret. Ubi Marcellus assiduis jejuniis et precibus novem menses vitam duxit, parochias, quas præsens non poterat, visitans per epistolas. Inde ereptus a clericis, hospitio recipitur a beata Lucina : in cujus ædibus Ecclesiam dedicavit, quæ hodie titulo sancti Marcelli nominatur : in qua et Christiani orabant, et ipse beatus Marcellus predicabat.

ñ. Desiderium animæ ejus tribuisti ei Domine, * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum, *ñ.* Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis : posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et voluntate.

LECTIO VI.

QUIBUS cognitis, Maxentius in eam Ecclesiam catibuli bestias transferri, et a Marcellum custodiri jubet : ult

loci fœditate, multisque ærû-
nis afflictus, obdormivit in
Dómino. Cujus corpus in cœ-
mêtério Priscillæ via Salária a
beáta Lúcia sepúltum est dé-
cimo séptimo Kalédas Fe-
bruárii. Sedit annos quinque,
mensem unum, dies viginti
quinque. Scripsit Epistolam ad
Episcopos Antiochénæ provin-
ciæ de primátu Románæ Ec-
clésiæ, quam caput Ecclesiá-
rum appellándam demónstrat.
Ubi étiam illud scriptum est,
nullum Concilium jure cele-
brári nisi ex auctoritate Ro-
máni Pontificis. Ordinávit men-
se Decémbri Romæ Presbyteros
viginti quinque, Diáconos duos,
Episcopos per diversa loca vi-
ginti unum.

ñ. Stola, p. xxvj.

IN III NOCTURNO.

*Lectiones de Homilia S. Gre-
gorii Papæ in Evangelium, Si
quis vult, de Communi unius
Mart., secundo loco, p. xxxij.*

ñ. viii. Dómine prævenisti,
p. xxix.

*Vesperæ de S. Antonio Abb.
cum Commem. S. Marcelli.*

DIE XVII JANUARI.

IN FESTO

S. ANTONII, ABBATIS.

Duplex.

*Omnia de Communi Con-
fessoris non Pontif., p. lxvij,
præter sequentia.*

ORATIO.

INTERCESSIO nos, quæsumus
Dómine, beáti Antonii Ab-
batís comméndet : ut quod
nostris méritis non valémus,

ejus patrocinio assequámur.
Per Dóminum.

*Deinde fit Commemoratio
S. Marcelli.*

Ant. Qui vult venire post
me, abneget semetipsum, et
tollat crucem suam, et sequatur
me.

ñ. Justus ut palma floré-
bit. ñ. Sicut cedrus Líbani
multiplicabitur.

*Oratio, Preces pópuli tui,
ut supra, p. 459.*

IN I NOCTURNO.

*Lectiones de Scriptura oc-
currente.*

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

ANTONIUS Ægyptius, nobili-
bus et Christiánis paren-
tibus natus, quibus adolescens
orbátus est, cum ingressus
Ecclesiám ex Evangelio audi-
visset : Si vis perfectus esse,
vade, et vende ómnia quæ ha-
bes, et da paupéribus : tam-
quam ea sibi dicta essent, sic
Christo Dómino obtemperán-
dum existimávit. Itaque, ven-
dita re familiári, pecúniám
omnem paupéribus distribuit.
Quibus solútus impedimentis,
cœlestis vitæ genus in terris
cólere instituit. Sed cum in
periculósum illud certámen
descenderet, ad fidei præsi-
dium, quo erat armátus, ad-
hibéndum sibi putávit subsi-
dium reliquárum virtútum :
quarum tanto stúdio incensus
fuit, ut quemcúmque vidéret
álíqua virtútis laude excellen-
tem, illum imitári studeret.

ñ. Hone-
minus, et
inimicis,
távit illum
ritatem æ-
deduxit De-
cia, et o-
Dei. Et de-

Nihil igitur
Nihil v-
tientiá, ma-
córdia, im-
stúdio di-
superábat.
rum et se-
num, máxi-
gressu, et
rebat, ut n-
eos accedé-
jacebat, cu-
somnia oc-
autem ade-
tantúmmod-
beret, sitin-
neque se
cibola aut p-
etiam bidu-
sepiissime i-
bat. Cum
miles evasi-
ctissimum
máni géner-
bus aggréd-
nio et orat-
vero frequ-
phus secúr-
nium, qui
les artes no-
ñ. Amáv-
ornávit eun-
dijt eum :
radisi coron-

assequámur.

ommemoratio

venire post
metipsum, et
m, et sequatur

palma floré-
edrus Libani

pópuli tui,

TURNO.

Scriptura oc-

TURNO.

IV.

ptius, nobili-
stianis paren-
ous adolescens
um ingressus
angélio audi-
perfectus esse,
omnia quæ ha-
beribus : tam-
cta essent, sic
obtemperán-
. Itaque, ven-
tri, pecúniam
bus distribuit.
impedimentis,
enus in terris
Sed cum in
tud certamen
d fidei presi-
armátus, ad-
putávit subsi-
m virtutum :
tudio incénsus
úmque vidéret
laude excellén-
ári studeret.

A. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodivit eum ab inimicis, et à seductóribus tuitivit illum : * Et dedit illi claritatem ætérnam. **Y.** Justum deduxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

LECTIO V.

Nihil igitur eo continéntius, nihil vigilántius erat. Patientia, mansuetúdine, misericórdia, humilitáte, labóre, ac stúdio divínarum Scripturárum superábat omnes. Ab hæreticórum et schismaticórum hóminum, máxime Arianórum, congressu, et collóquio sic abhorrébat, ut ne propé quidem ad eos accedéndum diceret. Humi jacébat, cum eum necessariús somnus occupásset. Jejúnium autem ádeo cóluit, ut salem tantómmodo ad panem adhibéret, sitim aqua exstingeret, neque se ante solis occásum cibo aut potu recreábat : sæpe etiam hiduum cibo abstinébat : sæpissime in oratióne pernoctábat. Cum talis tantúsque Dei miles evasisset Antónius, sanctíssimum júvenem hostis húmáni géneris váriis tentatióibus aggréditur, quas ille jejúnio et oratióne vincebat. Nec vero frequens de sátána triúmphus secúrum reddébat Antónium, qui diaboli innumerábiles artes nocéndi nóverat.

A. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ induit eum : * Et ad portas paradisi coronávit eum. **Y.** Induit

eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

LECTIO VI.

ITAQUE cóntulit se in vastíssimam Ægypti solitúdinem : ubi quotidie ad Christiánam perfectiõem proficiens, dæmones (quorum tanto erant acerióres ímpetus, quanto Antónius ad resisténdum fórtior evadébat) ita contémpsit, ut illis exprobráret imbecillitatem : ac sæpe discipulos suos excítans ad pugnándum contra diabolum, docénsque quibus armis vincerétur : Mihi créдите, dicebat, fratrés, pertiméscit sátanas piórum vigílias, oratiónes, jejúnia, voluntáriam paupertátem, misericórdiam, et humilitátem, máxime vero ardéntem amórem in Christum Dóminum, cujus único sanctíssimæ Crucis signo debilitátus áufugit. Sic autem dæmónibus erat formidolósus, ut multi per Ægyptum ab illis agitati, invocáto nómine Antónii, liberarentur : tantaque erat ejus fama sanctitátis, ut per litteras se ejus oratióibus Constantinus Magnus et filii commendarent. Qui aliquándo quintum et centésimum annum agens, cum innumerábiles sui Institúti imitatóres habéret, convocátis Mónachis, et ad perfectám Christiánæ vitæ régulam instrúctis, sanctitáte et miraculis clarus migrávit in cælum, décimo sexto Kaléndas Februárii.

A. Iste homo, p. lxxiv.

IN III NOCTURNO.

Homilia sancti Gregorii Papæ in Evangelium, Sint lumbi vestri præcincti, de Communi, primo loco, p. lxxvj.

Vesperæ de sequenti.

DIE XVIII JANUARI.

IN FESTO

CATHEDRÆ S. PETRI

QUA ROMÆ PRIMUM SEDIT.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, p. xlix, præter sequentia.

HYMNUS.

QUODCUMQUE in orbe nexibus
revinxeris,
Erit revinctum, Petre, in arte
siderum :
Et quod resolvit hic potestas
tradita,
Erit solutum cœli in alto ver-
tice :
In fine mundi judicabis sæcu-
lum.

Patri perenne sit per ævum
glória ;
Tibique laudes concinamus in-
clytas,
Æternæ Nate ; sit superne Spi-
ritus,
Honor tibi decusque ; sancta
jūgiter
Laudetur omne Trinitas per sæ-
culum.

Amen.

Ÿ. Tu es Petrus. R. Et super
hanc petram ædificabo Eccle-
siam meam.

Ad Magnif. Ant. t. 1. Tu es
pastor ovium, princeps Apo-
stolorum ; tibi traditæ sunt
claves regni cœlorum.

ORATIO.

DEUS, qui beato Petro Apo-
stolo tuo, collatis clavibus
regni cœlestis, ligandi atque
solvendi pontificium tradidisti:
concede ; ut intercessionis ejus
auxilio, a peccatorum nostro-
rum nexibus liberemur. Qui
vivis et regnas.

*Deinde fit Commemoratio
sancti Pauli ante alias quas-
cumque Commemoratur. etiam
Festi Duplicis, aut Domini-
cæ. Quod etiam servatur in
Commemoratione sancti Petri,
quæ fit in Festis sancti Pauli.*

Ant. Sancte Paule Apostole,
Prædicator veritatis et Doctor
Gentium, intercede pro nobis
ad Deum, qui te elegit.

Ÿ. Tu es vas electionis, san-
cte Paule Apostole. R. Prædi-
cator veritatis in universo
mundo.

ORATIO.

DEUS, qui multitudinem Gen-
tium beati Pauli Apostoli
prædicatione docuisti : da no-
bis quesumus ; ut ejus com-
memorationem colimus, ejus
apud te patrocinia sentiamus.

*Postea fit Commemoratio
S. Antonii.*

Ant. Hic vir despiciens mun-
dum, et terræna, triumphans
divitias cœlo condidit ore,
manu.

Ÿ. Justum deduxit Dominus
per vias rectas. R. Et ostendit
illi regnum Dei.

ORATIO.

INTERCESSIO nos, quesumus
Dōmine, beati Antonii Ab-

batris com-
stris merit
patrocinio

*Postrem
sanctæ Pr
tyris.*

*Ant. V
accipe cor
minus præ
Ÿ. Spēci
dine tua.
procēde, e*

DA, qua
Deus :
virginis et
litia colim
nitate lætē
proficiāmu
minum.

*AD
Invitat.
princeps A
tradidit Do
lorum.*

*Psaln.
p. 2.*

*Hymnus
supra in V*

IN A

Incipit E

Pet

LECT

PETRUS A
sti, ele
sionis Pon
dociæ, Asi
cūndum p
tria, in san
tus, in obe
sionem sār
gratia vob
tur. Bened

hatis comémndet : ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocinio assequámur.

Postremo fit Commemoratio sancte Priscæ Virginis et Martyris.

Ant. Veni sponsa Christi, accipe coronam tuam tibi Dóminus præparavit ætérnum.

¶ Spécie tuæ et puritúdine tua. *R.* Intende, prospere procéde, et regna.

ORATIO.

DA, quæsumus omnipotens Deus : ut qui beatæ Priscæ virginis et mártiris tuæ natalitia cólimus ; et ánnua solemnitate lætémur, et tantæ fidei proficiámus exémplo : Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitat. Tu es Pastor óvium, princeps Apostolorum : * Tibi tradidit Deus claves regni cælórum.

Psalm. Venite, exultémus, p. 2.

Hymnus, Quodcúmque, ut *supra in Vesperis.*

IN I NOCTURNO.

Incipit Epistola prima beáti Petri Apóstoli.

LECTIO I. *Cap. 1.*

PETRUS Apóstolus Jesu Christi, eléctis advenis dispersionis Ponti, Galatiæ, Cappadociæ, Asiæ, et Bithyniæ, secundum præsciéntiam Dei Patris, in sanctificationem Spiritus, in obediéntiam, et aspersionem sanguinis Jesu Christi. Grátia vobis et pax multiplicétur. Benedictus Deus et Pater

Dómini nostri Jesu Christi, qui secundum misericórdiam suam magnam regenerávit nos in spem vivam, per resurrectionem Jesu Christi ex mortuis, in hæreditatem incorruptibilem, et incontaminátam et immarcescibilem, conservátam in cælis in vobis, qui in virtúte Dei custodimini per fidem in salutem, parátam revelári in ténpore novissimo.

R. Simon Petre, ántequam de navi vocárem te, novi te : et super plebem meam principem te constitui. * Et claves regni cælórum tradidi tibi. ¶ Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cælis : et quodcúmque solveris super terram, erit solútum et in cælis. Et claves.

LECTIO II.

IN quo exultábitis, módicum si opórtet contristári in variis tentationibus : ut probatio vestræ fidei multo pretiosior auro (quod per ignem probátur) inveniátur in laudem, et glóriam, et honórem in revelatióne Jesu Christi : quem cum non vidéritis, diligitis : in quem nunc quoque non vidéntes créditis : credéntes autem exultábitis lætitia inenarrábili, et gloriificáta : reportántes finem fidei vestræ, salutem animárum.

R. Si diligis me, Simon Petre, pascere oves meas. Dómine tu nosti, quia amo te. * Et animam meam pono pro te. ¶ Si oportúerit me mori tecum, non

te negábo. Et ánimam meam pono pro te.

LECTIO III.

DE qua salute exquisierunt atque scrutáti sunt Prophétæ, qui de futura in vobis grátia prophetavérunt : scrutántes in quod, vel quale tempus significáret in eis Spiritus Christi : prænúntians eas, quæ in Christo sunt passiones, et posteriôres glórias : quibus revelátum est, quia non sibimet-ipsis, vobis autem ministrábant ea, quæ nunc nuntiáta sunt vobis per eos, qui evangelizavérunt vobis, Spíritu sancto misso de cælo, in quem desiderant Angeli prospicere.

ñ. Tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiám meam, et portæ inferi non prævalébunt adversus eam : * Et tibi dabo claves regni cælórum. ꝑ. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cælis : et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cælis. Et tibi. Glória Patri. Et tibi.

IN II NOCTURNO.

Sermo sancti Leónis Papæ.

LECTIO IV.

Sermone 1 de SS. Apost. Petro et Paulo, ante medium.

CUM duódecim Apóstoli, ac cépta per Spíritum sanctum ómnium locutione linguárum, imbuéndum Evangélio mundum distribútis sibi terrárum pártibus suscepissent, beatíssimus Petrus, princeps Apostólici órdis in ad ar-

cem Románi destinátur Imperii, ut lux veritátis, quæ in ómnium Géntium revelabátur salutem, effícacius se ab ipso capite per totum mundi corpus effúnderet. Cujus autem natiónis hómines in hac tunc Urbe non essent? aut quæ usquam Gentes ignorárent, quod Roma didicisset?

ñ. Tu es pastor óvium, princeps Apostolórum : tibi trádidit Deus ómnia regna mundi : * Et ideo tibi tráditæ sunt claves regni cælórum. ꝑ. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cælis : et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cælis. Et ideo.

LECTIO V.

HIC conculcandæ Philosophiæ opiniónes, hic dissolvendæ erant terrénæ sapiéntiæ vanitátes, hic confutándi dæmonum cultus, hic ómnium sacrilegiórum impietas destruenda, ubi diligentíssima superstitione habebátur collectum, quidquid usquam fuerat vanis erróribus institútum. Ad hanc ergo Urbem tu beatíssime Petre Apóstole venire non métais, et consórti glóriæ tuæ Paulo Apóstolo, aliárum adhuc Ecclesiárum ordinatióibus occupáto, silvam istam freméntium bestiárum, et turbulentíssimæ profunditátis océanum, constántior, quam cum supra mare gradereris, ingréderis.

ñ. Ego pro te rogávi Petre,

ut non d
tu aliquá
ma fratr
guis non
ter meus

JAM p
cisióne
ras : jam
siam, ubi
nóminis
dávras :
tiam, C
atque Bit
geliæ p
ras : nec
véctu ópe
ignárus a
cis Christ
ferebas,
dinationi
potestatis
ñ. Pet
Dómine,
oves mea
diligis m
Dómine,
Glória Pa

IN
Lectio
secun
LECTIO
In illo t
In par
pi : et in
suos : dico
mines ess
relíqua.
Homilia
Comment

DOMINUS
quem

stinatur Impet-
tatis, quæ in
m revelabatur
ius se ab ipso
mundi corpus
is autem natio-
hac tunc Urbe
t quæ usquam
nt, quod Roma

or ovium, prin-
m : tibi tradi-
egna mundi :
ite sunt claves
y. Quodcum-
super terram,
in cœlis : et
olveris super
utum et in cœ-

o v.
ndæ Philoso-
ones, hic dis-
terrænæ sapien-
nic confutandi
s, hic omnium
impietas de-
diligentissima
abebatur col-
d usquam fue-
ous institutum.
Urbem tu bea-
póstole venire
consorte gloriæ
stolo, aliarum
um ordinatio-
silvam istam
tiarum, et tur-
profunditatis
tantiore, quam
re graderis,

e rogavi Petre,

ut non deficiat fides tua : * Et
tu aliquando conversus confir-
ma fratres tuos. y. Caro et san-
guis non revelavit tibi, sed Pa-
ter meus, qui est in cœlis. Et.

LECTIO VI.

JAM populos, qui ex circum-
cisione crediderant, erudie-
ras : jam Antiochenam Eccle-
siam, ubi primum Christiani
nominis dignitas est orta, fun-
daveras : jam Pontum, Galá-
tiam, Cappadociam, Asiam,
atque Bithyniam légibus Evan-
geliæ prædicationis implève-
ras : nec aut dubius de pro-
vectu operis, aut de spatio tuæ
ignarus ætatis, trophæum Cru-
cis Christi Românis arcibus in-
ferebas, quo te divinis præor-
dinationibus antebant et honor
potestatis, et glória passionis.

¶ Petre amas me? Tu scis
Dómine, quia amo te. * Pasce
oves meas. y. Simon Joánnis
diligis me plus his? Tu scis
Dómine, quia amo te. Pasce.
Glória Patri. Pasce.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 16. b

IN illo témpore : Venit Jesus
in partes Cæsariæ Philip-
pi : et interrogabat discipulos
suos : dicens : Quem dicunt hó-
mines esse Filium hóminis? Et
reliqua.

Hómilia S. Hilárii Episcopi:
Comment. in Matth. cap. 16.

post initium.

Dóminus a discipulis requirit,
quem se hómines esse di-

cerent; et adjecit, hóminis fi-
lium. Hæc enim confessionis
tenenda ratio est, ut sicut Dei
Filium, ita et filium hóminis
meminérinius : quia álium
sine áliero nihil spei tribuit
ad salutem. Editis itaque, quæ
diversæ de eo erant, hóminum
opiniõnibus, quid de se ipsi
sentiant, quærit. Petrus re-
spõdit : Tu es Christus Filius
Dei vivi. Sed Petrus conditiõ-
nes propositionis expenderit :
Dóminus enim dixerat : Quem
me hómines esse dicunt, fi-
lium hóminis? Et certe filium
hóminis contemplatio corporis
præferbat. Sed addendo :
Quem me esse dicunt; signifi-
cavit, præter id, quod in se
videbatur, esse áliud sentiën-
dum : erat enim hóminis filius.
Quod igitur de se opinandi ju-
dicium desiderabat : non illud
arbitramur, quod de se ipse
confessus est : sed occultum
erat, de quo quærebatur, in
quod se credentium fides de-
bebat extendere.

¶ Quem dicunt hómines es-
se Filium hóminis? dixit Jesus
discipulis suis. Respõdens Pe-
trus, dixit : Tu es Christus Fi-
lius Dei vivi. * Et ego dico tibi,
quia tu es Petrus, et super
hanc petram ædificabo Eccle-
siam meam. y. Beatus es Si-
mon Bar-Jona : quia caro et
sanguis non revelavit tibi, sed
Pater meus qui est in cœlis.
Et ego.

Si Festum Cathedræ trans-
ferri contigerit, et in illa die

non occurrat Festum simplex, habens Lectionem propriam, tunc ex octava Lectione fiant duo; juxta signum ¶ infra expressum.

LECTIO VIII.

Et dignum plane confessio est, quia Dei Filium in homine vidisset. Beatus hic est, qui ultra humanum oculos intenderet et vidisset laudatus est: non id quod ex carne et sanguine erat contuens, sed Dei Filium celestis Patris revelatione conspicens: dignusque iudicatus, qui quod in Christo Dei esset, primus agnosceret. ¶ O in nuncupatione novi nominis felix Ecclesiae fundamentum: dignaque aedificatione illius petra, quae infernas leges, et tartari portas, et omnia mortis claustra dissolveret! O beatus celi janitor, cujus arbitrio claves aeterni aditus traduntur, cujus terrestre iudicium praedicta auctoritas sit in coelo! ut quae in terris aut ligata sint, aut soluta, statuti ejusdem conditionem obtineant et in coelo.

¶. Elegit te Dominus sacerdotem sibi, ad sacrificandum ei, * Hostiam laudis. ¶. Immola Deo sacrificium laudis, et redde Altissimo vota tua. Hostiam laudis. Gloria Patri. Hostiam laudis.

Pro S. Prisca Virgine et Mart.

LECTIO IX.

PRISCA, nobilis virgo Romana, tredecim annos nata,

Claudio Imperatore, Christianae fidei accusata, ejusdem jussu ducta ad Apollinis templum, ut idolis immolaret, cum rem detestaretur, colaphis caesa, in carcerem traditur: atque inde emissa, cum in fidei constantia perseveraret, affecta verberebus, ferventique adipe delibata, rursus in carcerem includitur. Post triduum in amphitheatrum producta, leoni obicitur: qui suae feritatis oblitus, humiliter se ad ejus pedes abjecit. Quae postea in ergastulo triduum inedia afflicta, in equuleo suspenditur, et ungulis ferreis excarnificata, in rogam injicitur, unde etiam mirabiliter evasit incolumis. Denique extra Urbem capite abscisso, virginitatis palmam martyrii corona cumulavit. Cujus corpus via Ostiensi, decimo ab Urbe milliario, a Christianis decimoquinto Kalendas Februarii sepelitur.

Te Deum laudamus, p. 16.

AD LAUDES.

HYMNUS.

BEATE Pastor Petre, clemens accipe
Voces precantum, criminumque vincula
Verbo resolve, cui potestas tradita,
Aperire terris caelum, apertum claudere.

Sit Trinitati sempiterna gloria,

Honor, potestas, atque jubilatio,

In unita
nia
Per uni
la
¶. Ex
plebis
niorum
Ad B
cinque
ram, eri
et quod
terram
celis :
Petro.

DEUS,
stolo
regni c
solvendi
sti : conc
eius aux
strorum
Qui vivis
Deinde
S. Pauli

P
Ant. S
lorum h
renti b
venta u
nia sua
¶. Diff
tuis. R. I
Deus in

Oratio
supra, p
A
Hymn
Vesperis
¶. Ele
dotem si
dum ei
Ad M

tóre, Christi-
sáta, ejusdem
Apólinis tem-
mmoláret, cum
r, cólaphis ca-
n tráditur : at-
a, cum in fidei
severáret, af-
s, ferventique
rursus in car-
tur. Post tri-
theátrum pro-
ficitur : qui suæ
s, humiliter se
abjécit. Quæ
stulo triduum
in equuleo su-
úngulis férreis
n rogum injeci-
am mirabiliter
is. Dénique ex-
ite abscisso, vir-
m martyrii co-
t. Cujus corpus
écimo ab Urbe
ristiánis décimo-
as Februarii se-
adámus, p. 16.
AUDES.
INUS.
Petre, clemens
um, criminúm-
la
cui potestas trá-
cælum, apértum
sempitérna gló-
s, atque jubila-

In unitate, quæ gubernat om-
nia,
Per universa æternitatis sæcu-
la. Amen.

ÿ. Exáltent eum in Ecclesia
plebis. ñ. Et in cathedra se-
niorum laudent eum.

Ad Bened. Ant. t. 8. Quod-
cúmque ligáveris super ter-
ram, erit ligátum et in cælis :
et quodcúmque sólveris super
terram, erit solútum et in
cælis : dicit Dóminus Simóni
Petro.

ORATIO.

Deus, qui beáto Petro Apó-
stolo tuo, collátis clávis
regni cœlestis, ligándi atque
solvéndi pontificium tradidi-
sti : concéde ; ut intercessiónis
ejus auxilio, a peccatórum no-
strórum néxibus liberémur.
Qui vivis.

Deinde fit Commemoratio
S. Pauli, ut supra, p. 462.

Postea S. Priscæ.

Ant. Simile est regnum cœ-
lórum hómini negotiátóri quæ-
rénti bonas margaritas : in-
venta una pretiósa, dedít om-
nia sua, et comparávit eam.

ÿ. Diffusa est grátia in lábiis
tuis. ñ. Propterea benedixit te
Deus in æternum.

Oratio, Da quæsumus, ut
supra, p. 463.

AD VESPERAS.

Hymnus, ut supra in primis
Vesperis, p. 462.

ÿ. Eligít te Dóminus sacer-
dótem sibi. ñ. Ad sacrificán-
dum ei hóstiam laudis.

Ad Magnif. Ant t. 1. Dum

esset summus Póntifex, terréna
non méruit, sed ad cœlestia re-
gna gloriósus migrávit.

Oratio, Deus, qui beáto, ut
supra.

Postea fit Commemoratio
S. Pauli, ut supra in primis
Vesperis, p. 462.

Deinde de S. Canuto Mar-
tyre, necnon de SS. Mario et
sociis Martyribus, ut infra.

DIE XIX JANUARI.

IN FESTO

S. CANUTI QUARTI,
REGIS ET MART.

Semiduplex ad libitum.

Si occurrat in Dominica,
vel infra Octavam, omittitur,
cum non sit transferendum.

Omnia de Communi junius
Martyris, p. xx, præter se-
quentia.

Ant. Iste sanctus pro lege
Dei sui certávit usque ad mor-
tem, et a verbis impiórum non
timuit : fundátus enim erat
supra firman petram.

ÿ. Glória et honóre coroná-
st eum Dómine. ñ. Et consti-
tuisti eum super ópera má-
nuum tuarum.

ORATIO.

Deus, qui ad illustrándam
Ecclesiám tuam, beátum
Canútum Regem martyrii pal-
ma, et gloriósis miraculis
decoráre dignátus es : concéde
propitius ; ut sicut ipse Domí-
nicæ passiónis imitátor fuit,
ita nos per ejus vestigia gra-
diéntes, ad gaudia sempitérna
pervenire mereámur. Per eúm-
dem Dóminum.

Pro Comm. SS. Martii, Marthæ, Audifacis et Abachum Martyrum.

Ant. Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad præmia regni, et laverunt stolas suas in sanguine Agni.

Ÿ. Lætámini in Dómino, et exultáte justi. R̃. Et gloriámini omnes-recti corde.

ORATIO.

EXAUDI Dómine pópulum tuum cum Sanctórum tuórum patrocínio supplicántem : ut et temporális vitæ nos tribuas pace gaudere, et æternæ reperire subsidium. Per.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

CANUTUS Quartus, Suenónis Estritii Danórum regis filius, fide, pietáte, et morum honestáte conspicuus, eximíæ sanctitátis a téneris annis spécimen dedit. Patérnum sceptrum summa ómnium acclamatione adéptus, Religióni promovendæ sédulo incumberet, Ecclesiás redditibus augere, et pretiósa expelléctili ornare cœpit. Tum zelo propagandæ fidei succensus, bárbara regna justo certamine aggressus, devictas, subditasque nationes, Christianæ legi subjúgávit. Victóriis autem plúrimis gloriósius, et divitiis auctus, regále diadéma ad Christi cruci-

fixi pedes abiécit, se et regnum illi subiiciens, qui Rex regum est, et Dóminus dominantium. Corpus suum jejuniis, ciliciis, et flagellis castigávit. In oratione et contemplatione assiduus, erga páuperes profusus, erga omnes benéficus semper fuit : nec umquam a justitiæ divinæque legis sémita defléxit.

R̃. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductóribus tótavit illum : * Et dedit illi claritatem æternam. Ÿ. Descenditque cum illo in fóveam, et in vinculis non dereliquit eum. Et dedit.

LECTIO V.

HIS, aliisque virtútibus imbútus, ad supréum perfectionis ápicem sanctus Rex properábat. Accidit autem, ut Angliæ regnum a Wilhelmo Normannórum Duce formidabili exército invaderétur. Anglis vero, Danórum opem implorántibus, cum succurrere Rex decrevisset, belli expeditionem Oláo fratri commisit. Qui regnândi cupiditate illéctus, arma vertit in Regis perniciem, militibus et pópulo contra illum concitátis. Nec defuerunt rebellióni foménta. Cum enim Rex, éditis légibus, decimas Ecclesiis solvi, Dei et Ecclesiæ præcépta servári, transgressores puniri sanxisset, plerique perversi ac scélérati homines exacerbáti, primum quidem tumultuári, tum plebem com-

movére, a Regi nece-

R̃. Desi- tribuisti e- lontáte la- dásti eum- nisti eum- dulcedinis- ejus coró- tióso. Et i-

SCIENS ig- S præsci- pter just- prænuntiá- et Albáni- tamquam- profectus- munitus, mino com- adveniens- titúdo, Ecce- vere, fores- camirrúm- cum perfic- fenestras- sagittas in- flexis gé- orántem, r- lári non c- pidum et- tandem lár- rioso mart- ténsis brá- coronátus- stólico thr- ptimo, Mu- lis Mártire- Deus. Nam- vèrsis cala- Dánia, pati- luit. Plure- guóribus al-

Hiem

movère, ac tandem sanctissimo Regi necem moliri cœperunt.

¶ Desiderium animæ ejus tribuisti ei Dómine, * Et voluntate labiõrum ejus non fraudasti eum. ¶ Quoniam præveneristi eum in benedictionibus dulcedinis : posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et voluntate.

LECTIO VI.

SCIENS igitur Rex, futurorum præscius, mortem sibi propter justitiam imminere, ea prænuntiata, ad Ecclesiã sancti Albani martyris Othoniæ, tamquam ad locum certaminis, profectus est, et Sacramentis munitus, agonem suum Dómino commendabat. Mox ibi adveniens conjuratorum multitudo, Ecclesiæ ignem admovère, fores confringere, et in eam irrumperentârunt. Quod cum perficere non possent, ad fenestras accedentes, saxa et sagittas in sanctum Regem, flexis genibus pro inimicis orantem, magno impetu jaculari non cessârunt : donec lapidum et telõrum ictibus, ac tandem lancea confossus, glorioso martyrio, ante altare extensis brachiis procumbens, coronatus est, sedente in Apostolico throno Gregorio Séptimo. Multis póstea miraculis Mártirem suum illustravit Deus. Nam gravi penúria et diversis calamitatibus oppressa Dania, patrati sacrilegii poenas luit. Plures etiã variis languoribus afflicti, ad ejus túmu-

lum remedium et incolumitatem consecuti sunt. Cúmque Regina sacrum ejus corpus noctu clam surripere, et alio transferre conaretur, omisso cœlitus ingenti splendore perterrita, a proposito cessavit.

¶ Sola jucunditatis, p. xxvj.

IN III NOCTURNO.

Homilia S. Gregorii Papæ in Evangelium, Si quis vult post me venire, de Communi unius Martyris, secundo loco, p. xxxij.

Pro SS. Mario et Sociis Martyribus.

LECTIO IX.

MARIUS Persa, nobili loco natus, cum Martha cõjuge pari nobilitate, et duobus filiis Audiface et Abachum, Romam venit Cláudio Imperatõre, ut Mártirum sepúlchra veneretur. Ibi Christiãnos in vinculo conjectos fovèbant, et ópera ac facultatibus suis sustentabant, et Sanctorum corpora sepelièbant. Quamobrem comprehensi omnes, cum nec impiorum minis, nec terróre commoverentur, ut diis sacrificarent, primum fustibus, et humilitati, deinde funibus attracti, tum admotis candentibus laminis combusti, et ungulis ferreis excarnificati sunt. Postræmo præcis manibus, et ad collum alligatis, ducti per mediam Urbem, via Cornelia ad tertium decimum ab Urbe, miliarium, in eum locum, qui Nymphe dicebatur, necantur :

Hiemalis.

ac primum Martha, quæ virum
ac filios ad supplicia pro Jesu
Christi fide constantè perse-
randa vehementer licet co-
hortata: mox ceteris in eadem
arenaria, cervicem ascendun-
tur, eorumque corpora com-
ciuntur in ignem. Quæ semis-
ta, Felicitas matróna Romána
nóbilis, colligenda, et in suo
prædio sepelienda curávit.

Te Deum laudamus. p. 46.

In Laudibus fit Commem.
SS. Marii, et Sociorum mart.

Ant. Vestri capilli capitis
omnes numerati sunt: nolite
timere: multis passeribus me-
liores estis vos.

̃. Exultabunt sancti in gló-
ria. ̃. Lætabuntur in cubilibus
suis.

Oratio, Exaudi, p. 468.

Vesperæ de sequenti, cum
Commemoratione S. Canuti.

DIE XX JANUARI.

IN FESTO

SS. FABIANI ET SEBASTIANI

MARTYRUM.

Duplex.

Omnia de Communi pluri-
morum Martyrum, p. xxxv,
præter ea quæ sequuntur.

ORATIO.

INFIRMITATEM nostram respice
omnipotens Deus, quia
pondus propriæ carnis gra-
vat, beatórum tuórum tuó-
rum Fabiani et Sebastiani in-
tercessio gloriæ tuæ protégat.
Per Dóminum.

Pro Commem. S. Canuti
Martyris.

Ant. Qui vult venire post

me, abneget semetipsum, et
tollat crucem suam, et sequá-
tur me.

̃. Justus ut palma florebit.
̃. Sicut cedrus Libani multi-
ficabitur.

Oratio, Deus, qui, p. 467.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura oc-
currente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

FABIANUS Románus a Maxi-
mino usque ad Décium
regens Ecclesiám, septem Diá-
conis regiónés divisit, qui páu-
perum curam haberent. Tóti-
dem Subdiáconos creávit, qui
res gestas Mátyrum a septem
notáriis scriptas colligerent.
Idem státuit, ut quotánnis Fé-
ria quinta in Cæna Dómini,
vétère combústo, Chrisma re-
novaretur. Dénique décimo
tértio Kaléndas Februarii, in
persecutióne Décii, martyrio
coronátus, in cæmetério Cal-
listi via Appia sepelitur, cum
sedisset annos quindecim, dies
quátuor. Hic fecit Ordinationes
quinque mense Decémbri, qui-
bus creávit Presbyteros viginti
duos, Diáconos septem, Epí-
scopos per diversa loca undé-
cim.

̃. Sancti tui Dómine mira-
bile consecuti sunt iter, ser-
viéntes præceptis tuis, ut in-
venirentur illæsi in aquis váli-
dis: * Terra apparuit árida,
et in mari Rubro via sine im-
pediménto. ̃. Quóniam per-
cússit petram, et fluxerunt

aquæ,
runt. T

SEBAS-
tíanus
natus,
et virtú-
fuit. Du-
stíanos
colébat
adjuváb-
mentórum
videbátur
confirmá-
sto mul-
offerren-
et Marco
Romæ in
Nicostrá-
vocem,
tíani o-
Quibus
bastianu-
mentius
artificiis
avértere
pollicéno-
ceret, ad-
gittis con-
̃. Vén-
timuérunt
pro *
herédés
mini. ̃.
sta prop-
cia. Ut h-
QUERM Ó-
tuun-
Irene sep-
auférri:
domi sua
post cor-

emetipsum, et
nam, et sequa-

palma florēbit.
Libani multi-

qui, p. 467.

CTURNO.

Scriptura oc-

CTURNO.

O IV.

manus a Maxi-

que ad Décium

am, septem Diá-

divisit, qui páu-

habērent. Tóti-

nos creávit, qui

cyrum a septem

as colligerent.

at quotánnis Fé-

Cœna Dómini,

cto, Chrisma re-

énique décimo

as Februarii, in

Décii, martyrio

cœmetério Cal-

sepellitur, cum

quindecim, dies

ecit Ordinationes

e Decémbri, qui-

esbyteros viginti

os septem, Ep-

vérsa loca unde

ni Domine mira-

sunt iter, ser-

ptis tuis, ut in

esi in aquis váli-

apparuit árida,

bro via sine im-

. Quóniam per-

n, et fluxerunt

aquæ, et torrentes inundaverunt. Terra.

LECTIO V.

SEBASTIANUS ex patre Narbonénsi, matre Mediolanénsi natus, ob géneris nobilitatem et virtutem Diocletiano charus fuit. Dux primæ cohórtis, Christiános, quorum fidem clam colebat, ópera et facultatibus adjuvabat; et qui ex eis tormentórum vim reformidare videbantur, cohortatione sic confirmabat, ut pro Jesu Christo multi se ultro tortóribus offerrent. In illis fuere Marcus et Marcellianus fratres, qui Romæ in custódia erant apud Nicóstratum: cujus uxor Zoë vocem, quam amiserat, Sebastiani oratione recuperavit. Quibus Diocletiano delátis, Sebastianum accersit, et vehementius objurgatum, omnibus artificis a Christi fide conatur avérttere. Sed cum nihil nec pollicendo, nec terréndo proficeret, ad palum alligatum sagittis configi jubet.

¶ Verbera carnificum non timuerunt, sapienti Dei, morientes pro Christi nómine: * Ut hæredes fierent in domo Dómini. † Tradiderunt corpore sua propter Deum ad supplicia. Ut hæredes.

LECTIO VI.

QUAM omnium opinione mortuum, noctu sancta mulier Irène sepeliendi gratia jussit auferri: sed vivum repertum, domi suæ curavit. Itaque paulo post confirmata valetudine,

Diocletiano obviam factus, ejus impietatem libèrius accusavit. Cujus aspectu cum ille primum obstupisset, quod mortuum crederet, rei novitate, et acri Sebastiani reprehensione excandescens, eum tamdiu virginis cædi imperavit, donec animam Deo redderet. Ejus corpus in cloacam dejectum, Lucina a Sebastianiano in somnis admonita, ubi esset, et quo loco humari vellet, ad Catacumbas sepelevit, ubi sancti Sebastiani nómine célebris Ecclesia est ædificata.

¶. Tamquam aurum, p. xlj.

IN III NOCTURNO.

Homilia S. Ambrosii Episcopi in Evangelium, Descendens Jesus de monte, de Comuni plurimorum Martyrum, secundo loco, p. xlvijj.

In secundis Vesperis a Capitulo fit de S. Agnete.

DIE XXI JANUARIJ.

IN FESTO

S. AGNETIS, VIRG. ET MART.

Duplex.

Si hoc Festum transferri contingat in aliam diem, vel ob aliquam causam de ipso sint primæ Vesperæ celebrandæ, tunc dicitur Ant. Ingressa Agnes, cum reliquis de Laudibus, p. 475.

Psalm. Dixit Dóminus, cum reliquis de Dominica, p. 123, et loco ult., Psalm. Laudate Dóminum omnes Gentes. p. 127,

CAPITULUM. Eccl. 51.

CONFITEBOR tibi Domine Rex et collaudabo te Deum Sal-

vatorem meum : confitebor
nómini tuo : quóniam adjutor,
et protéctor factus es mihi, et
liberásti corpus meum a per-
ditioné.

HYMNUS.

JESU, coróna Virginum,
Quem mater illa concipit,
Quæ sola virgo párturit,
Hæc vota clemens accipe.

Qui pergis inter lilia,
Septus choréis Virginum,
Sponsus decórus glória,
Sponsisque reddens præmia.

Quocúmque tendis, Virgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pèrsonant.

Te deprecámur supplices,
Nostris ut addas sènsibus,
Nescire prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Filio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.

Amen.

ŷ. Spécia tua, et pulchritú-
dine tua. R. Intènde, prospere
procède, et regna.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Beá-
ta Agnes in médio flammárum
expánsis má nibus orábat : Te
déprecor, omnipotens, ado-
ránde, colènde, Pater metu-
ènde, quia per sanctum Fi-
lium tuum evási minas sa-
crilegi tyránni, et carnis spur-
cítias immaculáto calle trans-
ivi : et ecce vénio ad te, quem
amávi, quem quæsivi, quem
semper optávi.

ORATIO.

OMPOTENS sempitérne Deus,
qui infirma mundi éligis,
ut fórtia quæque confúndas :
concède propítius ; ut qui
beátæ Agnétis, Virginis et
Mártiris tuæ, solémnia colí-
mus, ejus apud te patrocinia
sentiamus. Per Dóminum.

*Deinde fit Commemoratio
SS. Martyrum Fabiani et Se-
bastiani.*

Ant. Gaudent in cœlis áni-
mæ sanctórum, qui Christi
vestigia sunt secúti : et quia
pro ejus amóre ságuinem
suum fuderunt, ideo cum
Christo exúltant sine fine.

ŷ. Exultábunt sancti in gló-
ria. R. Lætabúntur in cubilibus
suis.

*Oratio, Infirmitátem, ut
supra in primis Vesperis,
p. 470.*

AD MATUTINUM.

Invitat. Regem Virginum Dó-
minum, * Venite adorémus.

Psalm. Veníte, exultémus,
p. 2.

*Hymnus, Virginis Proles, de
Communi Virginum et Mart.
p. lxxxvj.*

IN I NOCTURNO.

Ant. t. 8. Discède a me páb-
lum mortis, quia jam ab álío
amatóre prævénta sum.

*Tres Psalmi de Communi
Confessoris; p. lxxix.*

Ant. t. 7. Dexteram meam et
collum meum cinxit lapidibus
pretiósiss, trádedit áuribus
meis inæstimábiles margar-
tas.

Ant.
fáciem
ter eun-
ŷ. S
dine tu
procéd

Lecti-
stici, C
Rex, d
secunde

R. 1.
simæ
quáliter
ad m
tértio d
mortem
invénit
diléxit
quidem
nis, se
imméns

R. II
collum
pretiósiss
meis in
tas : *
vernánt
tibus ge
in fáciem
præter
tam. Et

R. III
jus thála
mater v
feminan
órgana
tant : *
casta sur
da sum
sum. ŷ. A
rhávit n
libus orn
Patri, Q

10.
 mpitérne Deus,
 mundi eligis,
 e confúndas :
 ius ; ut qui
 Virginis et
 solémnia cón-
 te patrocínia
 Dóminum.

*Commemoratio
 Fabiani et Se-*

in cœlis áni-
 , qui Christi
 ecúti : et quia
 ce sánguinem
 ut, ideo cum
 t sine fine.
 t sancti in gló-
 tur in cubilibus

irmitátem, ut
 mis *Vesperis*,

TUTINUM.
 m Virginum Dó-
 te adorémus.
 áte, exultémus,

rginis Proles, de
 ginum et Mart.

CTURNO.

scéde a me pábr-
 quia jam ab álío
 énta sum.

i de Communi
 . lxi.

xteram meam et
 cinxit lapidibus
 rádidiit áuribus
 ábiles margari-

Ant. t. 7. Pósuit signum in
 faciém meam, ut nullum præ-
 ter eum amatórem admittam.

ŷ. Spécie tua, et pulchritú-
 dine tua. ñ. Inténde, prospere
 procéde, et regna.

*Lectiones de Libro Ecclesia-
 stici, Confitébor tibi Dómine
 Rex, de Communi Virginum,
 secundo loco, p. xcviij.*

ñ. i. Diem festum sacratis-
 simæ virginis celebrémus,
 quáliter passa sit beáta Agnes
 ad memóriam revocémus :
 tertio décimo ætátis suæ anno
 mortem pérdidit, et vitam
 invenit : * Quia solum vitæ
 diléxit auctórem. ŷ. Infántia
 quidem computabátur in an-
 nis, sed erat senéctus mentis
 imménsa. Quia.

ñ. ii. Dexteram meam et
 collum meum cinxit lapidibus
 pretiósos, trádidiit áuribus
 meis inæstimábiles margari-
 tas : * Et circúmdedit me
 vernántibus atque coruscán-
 tibus gemmis. ŷ. Pósuit signum
 in faciém meam, ut nullum
 præter eum amatórem admit-
 tam. Et circúmdedit.

ñ. iii. Amo Christum, in cu-
 jus thálamum introibo, cujus
 mater virgo est, cujus pater
 féminam nescit, cujus mihi
 órgana modulátis vóciis can-
 tant : * Quem cum amávero,
 casta sum ; cum tetigero, mun-
 da sum ; cum accépero, virgo
 sum. ŷ. Annulo fidei suæ subar-
 rhávit me : et imménsis moni-
 libus ornávit me. Quem Glória
 Patri, Quem

—IN II NOCTURNO.

Ant. t. 7. Induit me Dómi-
 nus cyclade-auro texta, et im-
 ménsis monilibus ornávit me.

*Tres Psalmi de Communi
 Confessoris, p. lxxj.*

Ant. t. 1. l Mel et lac ex ejus
 ore suscepí, et sanguis ejus or-
 návit genas meas.

Ant. t. 1. r Ipsi soli servo fi-
 dem, ipsi me tota devotióne
 committo.

ŷ. Adjuvábít eam Deus vultu
 suo. ñ. Deus, in médio ejus,
 non commovébitur.

Ex libro sancti Ambrósii
 Episcopi de Virginibus

LECTIO IV.

Lib. i. post. initium.

HODIE natalis est Virginis, in-
 tegrítatem sequámur. Natá-
 lis est Mártiris, hóstias immo-
 lépus. Natális est sanctæ Agné-
 tis, mirentur viri, non despé-
 rent párvuli, stúpeant nuptæ,
 imiténtur innúptæ. Sed quid di-
 gnum ea loquí póssumus, cu-
 jus ne nomen quí loquýteum
 laudis est ? Devótió supra ætá-
 tem, virtus supra natúram : ut
 mihi videátur non hóminis ha-
 buísse nomen, sed oráculum
 Mártiris, quod indicávit quid
 esset futúra. Nomen Virginis,
 titulus est pudóris. Appellábo
 Mátyrem, prædicávi satis.
 Prolíxa laudátio est, quæ non
 quæritur, sed tenétur. Nemo
 est laudábiliór, quam qui ab
 ómnibus laudári potest. Quot
 hómines, tot præcónes, qui
 Mátyrem prædicant, dum lo-
 quúntur.

R. Induit me Dóminus vestiménto sacro, et induménto lætitiæ circumdedit me : * Et tamquam sponsam decorávit me coróna. **Y.** Trádidit áuribus meis inæstimábiles margaritas ; circumdedit me veránantibus atque coruscántibus gemmis. Et tamquam.

LECTIO V.

HÆC trédecim annórum martyrium fecisse tráditur. Quo detestabilior crudelitas, quæ nec minúsculæ pepéruit ætáti ; immo magna vis fidei, quæ étiam ab illa testimónium invénit ætáte. Fuitne in illo corpúsculo vulneri locus ? Et quæ non hábuit quo ferrum reciperet, hábuit quo ferrum vinceret. Hæc inter cruéntas carnificum impávida manus, hæc stridentium grávis im-mobilis tráctibus catenarum, nunc furéntis mucroni militis totum offerre corpus, mori adhuc nesciá, sed paráta ; vel si ad aras invita raperétur, tén-dere Christo inter ignes manus, atque in ipsis sacrilegia focis trophæum Dómini signare victóriæ : nunc ferrátis colla manúsque ambas insérere nexibus. Sed nullus tam tenúia membra póterat nexus inclúdere. Novum martyrii genus. Nondum idónea penæ, et jam matúra victóriæ : certare difficilis, fácilis coronári : magisterium virtútis implévit, quæ præjudicium vehébat ætátis.

R. Mel et lac ex ejus ore suscepí, * Et sanguis ejus or-

navit genas meas. **Y.** Osténdit mihi thesauros incomparábiles, quos mihi se datúrūm reprod-misit. Et sanguis ejus.

LECTIO VI.

NON sic ad thálamum nupta properáret, ut ad supplicii locum, læta succéssu, gradu festína Virgo procéssit. Flere omnes, ipsa sine fletu. Mirári plerique, quod tam fáciie vitæ suæ pródiga, quam nondum háuserat, jam quasi perfúnta donáret. Stupére universi, quod jam divinitátis testis existeret, quæ adhuc árbitra sui per ætatem esse non esset. Quanto terróre egit carnífex ut time-rétur, quantis blanditiis ut suaderet, quantórum vota ut sibi ad nuptias proveniret. Et illa : Et hæc sponsi injúria, inquit, expectáre placitúram. Qui me sibi prior elégit, accipiet : quid percússor moráris ? Péreat corpus, quod amári potest óculis, quibus nolo. Stetit, orávit, cervicem inflexit. Cérneres trépídare carnificem, quasi ipse addictus fuisset, tremere percussóris dexteram, pallere ora aliéno timéntia periculo, cum puélla non timéret suo. Habétis igitur in una hóstia duplex martyrium, pudóris et religiónis. Et virgo permánsit, et martyrium obtinuit.

R. Jam corpus ejus corpóri meo sociátum est, et sanguis ejus ornávit genas meas. * Cujus mater virgo est, cujus pater féminam nescit. **Y.** Ipsum desponsáta, cui Angeli

serviunt.
soli et lun-
ter. Glór-

IN

Ant. t.
nem sol
soli serv

Psalm

bit, de
p. lxxiv.

Ant. t.
dedit me

ruseántil

Psalm

p. xc.

Ant. t.
sáta, cui

jus pulch-
mirántur

Psalm

gium, p.

Y. Eleg-
elegit ear-

suo habi

Lectio

Gregorii

Simile e

decem vi

muni Vi

p. xcv.

R. VII.

cui Ange

chritúdin

tur : * Ip

ipsi me

mitto. Y.

collum

bus preti

meis inae

Ipsi soli.

R. VII.

rânde, c

benedico

s. y. Ostendit comparabiles, tūrum repro- ejus.

VI.
lamum nupta
ut ad supplicii
cessu, gradu
cessit. Flere
e fletu. Mirari
am facile vite
uam, nondum
uasi perfūcta
universi, quod
testis existeret,
ra sui per atā-
ssset. Quanto
nifex ut time-
ditis ut
rūm vota, ut
proveniret. At
onsi injūria, et
re placitūram.
ior elegit, acci-
ūssor morāris?
quod amari po-
ous nolo. Stetit,
m inflexit. Cér-
re carnificem,
etus fuisset, tré-
ris dexteram,
no timētia peri-
ella non timēret
gitur in unā hō-
artyrium, pudō-
is. Et virgo per-
tyrium obtinuit.
pus ejus corpori
est, et sanguis
enas meas. * Cu-
go est, cujus pa-
nescit. y. Ipsi
ata, cui Angeli

serviunt, cujus pulchritudinem solet luna mirantur. Cujus mater. Glória Patri. Cujus mater.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 2. Cujus pulchritudinem sol et luna mirantur, ipsi soli servo fidem.

Psalm. Dominus quis habitabit, de Communi Confess., p. lxxiv.

Ant. t. 7. Christus circumdedit me vernantibus atque coruscantibus gemmis pretiosis.

Psalm. Eructavit cor meum, p. xc.

Ant. t. 7. Ipsi sum desponsata, cui Angeli serviunt: cujus pulchritudinem sol et luna mirantur.

Psalm. Deus noster refugium, p. xcj.

y. Elegit eam Deus, et præelegit eam: n. In tabernaculo suo habitare facit eam.

Lectiones de Homilia sancti Gregorii Papæ in Evangelium, Simile erit regnum cælorum decem virginibus, ut in Comuni Virginum, primo loco, p. xcv.

n. VII. Ipsi sum desponsata, cui Angeli serviunt, cujus pulchritudinem sol et luna mirantur: * Ipsi soli servo fidem, ipsi me tota devotione committo. y. Dexteram meam et collum meum cinxit lapidibus pretiosis: tradidit auribus meis inestimabiles margaritas. Ipsi soli.

n. VIII. Omnipotens, adorande, colende, et tremende, benedico te: * Quia per Fi-

lium tuum unigenitum evasiminas hominum impiorum, et spureitias diaboli impolluto calle transivi. y. Te confiteor labiis, te corde, te totis visceribus concupisco. Quia. Glória Patri. Quia.

AD LAUDES
ET PER HORAS.

Ant. t. 7. Ingressa Agnes* turpitudinis locum, Angelum Domini præparatum invenit.

Psalm. Dominus regnavit, cum reliquis, p. 17.

Ant. t. 7. Mecum enim habeo* custodem corporis mei, Angelum Domini.

Ant. t. 7. Annulo suo* subarrhavit me Dominus meus Jesus Christus, et tamquam sponsum decoravit me corona.

Ant. t. 8. Benedico te Pater Domini mei Jesu Christi, quia per Filium tuum ignis extinctus est a latere meo.

Ant. t. 8. Congaudete mecum,* et congratulamini, quia cum his omni- bus lucidas sedes accipietis.

CAPITULUM. Eccli. 51.

CONFITEBOR tibi Domine Rex, et collaudabo te Deum Salvatorem meum; confitebor nomini tuo quoniam adjutor et protector factus es mihi, et liberasti corpus meum a perditione.

Hymnus, Jesu, corona Virginum, ut supra, in primis Vesperis, p. 472.

y. Diffusa est gratia in labiis tuis. n. Propterea benedixit te Deus in æternum.

Ad Bened. Ant. t. 1. Ecce quod concupivi, jam video, quod speravi, jam teneo: ipsi sum juncta in coelis, quem in terris posita, tota devotione dilexi.

ORATIO.

OMNIPOTENS sempiternus Deus, qui infirma mundi eligis, ut fortia quæque confundas: concede propitius; ut qui beatæ Agnætis Virginis et martyris tuæ solémnia colimus, ejus apud te patrocinia sentiámus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

AD TERTIAM.

Ant. Mecum enim hábeo.

Capitulum, Confitébor tibi Dómine, ut supra, ad Laudes.

ñ. br. Spécie tua, * Et pulchritudine tua. Spécie. *ÿ.* Intende, prospere procéde, et regna. Et pulchritudine. Glória Patri. Spécie.

ÿ. Adjuvabit eam Deus vultu suo. *ñ.* Deus in medio ejus, non commovébitur.

AD SEXTAM.

Ant. Annulo suo.

Capitulum. Eccli. 51.

LIBERASTI me secundum multitudinem misericordiæ nominis tui a rugiéntibus præparátis ad escam, de manibus quærentium animam meam, et de multis tribulationibus quæ circumdederunt me.

ñ. br. Adjuvabit eam, * Deus vultu suo. Adjuvabit. *ÿ.* Deus in medio ejus, non commovébitur. Deus. Glória Patri. Adjuvabit.

ÿ. Elégit eam Deus, et præelégit eam. *ñ.* In tabernáculo suo habitare facit eam.

AD NONAM.

Ant. Congaudete mecum.

Capitulum. Eccli. 51.

LAUDABIT usque ad mortem ánima mea Dóminum: quóniam éruis sustinéntes te, et liberas eos de manu angustiae, Dómine Deus noster.

ñ. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. *ÿ.* In tabernáculo suo habitare facit eam. Et præelégit. Glória Patri. Elégit.

ÿ. Diffúsa est grátia in labiis tuis. *ñ.* Propterea benedixit te Deus in ætérnum.

AD VESPERAS.

Ant. Ingréssa Agnes, cum reliquis de Laudibus.

Psalm. Dixit Dóminus, cum reliquis de Dominica, p. 123, et loco ultimi, *Psalm.* Lauda Jérúsalem, p. 143.

Capitulum et Hymnus ut in primis Vesperis, p. 471.

ÿ. Diffúsa est grátia in labiis tuis. *ñ.* Propterea benedixit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif. Ant. t. 1. Stans beata Agnes in medio flammæ, expánsis manibus orábat ad Dóminum: Omnipotens, adoránde, colénde, treménde, benedico te, et glorifico nomen tuum in ætérnum.

Oratio, Omnipotens, ut supra, ad Laudes.

Deinde fit Commemoratio Festi sequentis.

DIE

SS. VINC

Omnia morum

præter se

Ant. Is

gnum co

psérunt

venérunt

laverunt

guine Ag

ÿ. Læt

exultate j

omnes rec

ADÉSTO

nibus

iniquitate

cognóscim

tyrum tu

Anastásii

mur. Per

IN

Lectione

rente.

IN

VINCENT

nia ci

ma etate

cras litter

augustáno

eujus etia

prædicand

Episcopus,

pedimentu

ficio fungi

ad Daciánu

cletiano et

itum, del

DIE XXII JANUARIJ.

IN FESTO

SS. VINCENTII ET ANASTASII
MARTYRUM.*Semiduplex.**Omnia de Communi plurimorum Martyrum, p. xxxv, præter sequentia.**Ant.* Istórum est enim regnum cælórum, qui contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad præmia regni, et laverunt stolas suas in sanguine Agni.*ŷ.* Lætámini in Dómino, et exultáte justí. *R.* Et gloriámini omnes recti corde.

ORATIO.

*A*desto Dómine supplicatiónibus nostris : ut qui ex iniquitaté nostra reos nos esse cognoscimus ; beatórum Mártyrum tuórum Vincéntii et Anastásii intercessióne liberémur. Per Dóminum.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

*V*INCENTIUS, Oscæ in Hispânia citeriore natus, a prima ætate studiis deditus, sacras litteras a Valerio Cæsaraugustano Episcopo didicit : cuius etiam partes suscepit prædicandi Evangelium, quod Episcopus, propter linguæ impedimentum, prædicatiónis officio fungi non poterat. Ea re ad Daciánum, provinciæ a Diocletiano et Maximiano præpositum, delata, Vincéntius Cæ-

saraugustæ comprehénditur, et vinctus ad Daciánum Valéntiam addúctur. Ubi verbéribus et equuleo tortus, multis præsentibus, cum nulla aut tormentórum vi, aut acerbitate, vel lenitate verbórum a proposito deterréri posset, in craticula impósitus, ac ferreis únguibus excarnificátus, candentibusque láminis exústus, iterum dúcitur in cárcerem stratum testaceis fragmentis, ut ejus nudum corpus, somno opprèssum, a subjéctis etiam testarum aculeis torquerétur.

R. Sancti tui Dómine mirabile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis : * Terra apparuit árida : et in mari Rubro via sine impedimento. *ŷ.* Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. Terra.

LECTIO V.

*V*ERUM, illo in tenebricósa inclúso custódia, clarissimus splendor obórtus totum cárcerem illustrávit : quæ lux cum summa admiratióne omnes, qui áderant, affecisset, res a custóde cárceris ad Daciánum defértur. Qui edúctum in molli cúlcitra cóllocat, et quem cruciátibus in suam senténtiam tráhere non póterat, deliciis perducere conátur. Sed invictus Vincéntii ánimus Jesu Christi fide speque munitus, vicit ómnia : et ignis, ferri,

tortorum immanitate superata, victor ad celestem martyrii coronam advolavit, undecimo Kalendas Februarii. Cujus corpus cum projectum esset inhumatum, corvus et a volucribus, et a lupo linguis, rostro, alis mirabiliter defendit. Quare cognita, Dacianus, illud in altum mare demergi jubet: sed inde etiam divinitus ejectum ad litus, Christiani sepeliunt.

R. Verbera carnificum non timuerunt sancti Dei, morientes pro Christi nomine: * Ut haeredes fierent in domo Domini. V. Tradiderunt corpora sua propter Deum ad supplicia. Ut haeredes.

LECTIO VI.

ANASTASIUS Persa, Monachus, ad Heraclo Imperatore, cum sanctam Hierosolymorum terram visitasset, ad Caesarream Palestinæ pro Christi religione vincula et verbera constanter perpessus est. Mox a Persis ob eandem causam variis cruciatibus affectus, a rege Chosroa, una cum septuaginta aliis Christianis, securi percussus. Cujus reliquiae primum Hierosolymam ad monasterium, in quo monasticam vitam professus erat, deinde Romam delatae, collocatae sunt in monasterio ad Aquas Salvas.

R. Tamquam aurum, p. xlv.

IN III NOCTURNA.

Homilia sancti *Gregorii* Patris in Evangelium. Cum audieritis praelia, de Communi

plurimorum Martyrum, primo loco, p. xlv.

In secundis Vesperis a Capitulo de S. Raymundo.

DIE XXIII JANUARI.

IN FESTO

S. RAYMUNDI DE PENNAFORT CONFESS.

Semiduplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, p. lxxvii, praeter ea, quae hic habentur.

In Hymno, Iste Confessor, mutatur tertius versus.

ORATIO.

DEUS, qui beatum Raymundum poenitentiae Sacramenti insignem ministrum elegisti, et per maris undas mirabiliter traduxisti: concede, ut ejus intercessione dignos poenitentiae fructus facere, et ad aeternae salutis portum pervenire valeamus. Per.

Deinde fit Commemoratio SS. Vincentii et Anastasii Martyrum.

Ant. Gaudent in caelis animae sanctorum, qui Christi vestigia sunt secuti: et quia pro ejus amore sanguinem suum fuderunt, ideo cum Christo exultant sine fine.

V. Exultabunt sancti in gloria. R. Laetabuntur in cubilibus suis.

Oratio, Adesto, p. 477.

Postea S. Emerentianae Virginis et Martyris.

Ant. t. 8. Veni sponsa Christi, * accipe coronam, quam tibi Dominus praeparavit in aeternum.

tyrum, primo

Vesperis a Ca-
ymundo.

JANUARI.

ESTO
DE PENNAFORT
FESS.

plex.

Communi Con-
fessio, p. lxvii,
hic habentur
Iste Confessor,
s versus.

TIQ.

atum Raymón-
nitentiae Sacra-
n ministrum ele-
maris undas mi-
xisti: concede
cessione dignos-
uctus facere, et
portum per-
Per.

Commemoratio
et Anastasii Mar-

ent in coelis ani-
m, qui Christi
secuti: et quia
óre sanguinem
ant, ideo eum
ant sine fine.
isti sancti in glo-
buntur in cubili-

esto, p. 477.

Emerentiana Vir-
giris.

eni sponsa Chri-
coronam, quam
et praeparavit in

†. Spécie tua, et pulchritu-
dine tua. R. Inténde, prospere
procéde, et regna.

ORATIO.

INDULGENTIAM nobis, quæsu-
lmus Dómine, beáta Emeren-
tiana Virgo et Martyr impló-
ret: quæ tibi grata semper éx-
titit et mérito castitátis, et tuæ
professione virtútis. Per Dó-
minum.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occur-
rente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

BEATUS Raymúndus Barcino-
nensis ex nobili familia de
Pénnafort, Christiánæ Reli-
gionis rudimentis imbútus,
adhuc párvulus exímia ánimo,
et corpóris fidole magnum ali-
quid portendere visus est. Nam
adoléscens humaniôres litteras
in pátria professus, Bonóniam
se contulit, ubi pietatis offi-
ciis, ac pontificio, civilique
juri sédulo incumbens, et do-
ctóris láurea insignitus, ibi-
dem sacros Cánones magna
cum hóminum admiracióné
est interpretátus. Ejus virtú-
tum fama percrebrescente, Be-
rengáriu Barcinonénsis Epi-
scopus, cum Roma suam ad
Ecclesiám rediret, eum conve-
niendi causa Bonóniam iter
instituit, et tandem summis
précibus, ut secum in pátriam
reverteretur, obtinuit. Mox
ejusdem Ecclesiæ Canonicátu,
et Præpositúra ornátus, uni-
verso clero, et populo integri-

táte, modéstia, doctrina, et
morum suavitate præfúlsit, ac
Deiparæ Virginis, quam sin-
gulári pietátis affectu venera-
bátur, honórem et cultum
semper pro viribus auxit.

R. Honéstum fecit illum Dó-
minus, et custodivit eum ab
inimicis, et a seductóribus tu-
távit illum: * Et dedit illi cla-
ritátem æternam. †. Justum
dedúxit Dóminus per vias re-
ctas, et osténdit illi regnum
Dei. Et dedit.

LECTIO V.

ANNUM circiter quintum su-
pra quadragesimum agens,
in Ordine Fratrum Prædica-
tórum, solémni emissá profes-
sione, ut novus miles, in omni
virtutum genere, sed præci-
puè in charitáte erga egénos,
et maxime captivos ab infideli-
bus deténtos exércuit. Unde
cum ejus hortátu sanctus Pe-
trus Noláscus (cujus ipse con-
fessiones audiebat) suas opes
pússimo huic óperi conferret:
tum eidem, tum beáto Ray-
múndo, et Jacóbo Primo Arra-
góniæ Regi appárens beatissi-
ma Virgo, gratissimum sibi,
et unigénito Filio suo fore
dixit, si in suum honórem in-
stitueretur Ordo Religiosorum,
quibus captivos ex infidélium
tyráníde liberándi cura in-
cumberet. Quare cónatís inter
se consiliis, Ordinem beáte
Mariæ de Mercéde Redempti-
onis Captivórum fundaverunt:
cui beátus Raymúndus certas
vivendi leges præscripsit, ad

ejusdem Ordinis vocationem accommodatissimas, quarum approbationem aliquot post annos a Gregório Nono impetravit, et dictum sanctum Petrum primum Generalem Ordinis Magistrum suis ipsæ manibus habitu eodem indutum creavit.

¶ Amavit eum Dominus, et ornavit eum : stolam gloriæ induit eum : * Et ad portas paradisi coronavit eum. ¶ Induit eum Dominus lorica m fidei, et ornavit eum. Et ad portas.

LECTIO VI.

AB eodem Gregório Romam accersitus, et Capellani, ac Pœnitentiarii, et Confessarii sui munere decoratus, ejusdem jussu Romanorum Pontificum decreta, in diversis Conciliis et Epistolis sparsa, in unum Decretalium volumen redëgit. Archiepiscopatum Tarracônensem ab ipso Pontifice sibi oblatum constantissime recusavit. Et totius Ordinis Prædicatorum generale Magistrerium, quod per biennium sanctissime administraverat, sponte dimisit. Jacobo Arragoniæ regi Sacræ inquisitionis officii suis in regnis instituendi auctor fuit. Multa patravit miracula; inter quæ illud clarissimum, quod ex insula Baleari Majori Barcinonam reversurus, strato super aquas pallio, centum sexaginta milliaria sex horis confecerit, et suum Cœnobijm jannis clausis fuerit in-

gressus. Tandem prope centenarius, virtutibus et meritis cumulatus, obdormivit in Domino anno salutis millesimo ducentesimo septuagesimo quinto, quem Clemens Octavus in Sanctorum numerum retulit.

¶. Iste homo, p. lxxiv.

IN III NOCTURNO.

Homilia Sancti Gregorii Papæ in Evangelium, Sint lumbi vestri præincti, ut in Comuni Confessoris, primo loco, p. lxxvj.

Pro S. Emerentiana Virgine et Martyre.

LECTIO IX.

EMERENTIANA virgo Româna, collactanea beatæ Agnêtis, adhuc catechumena, fide et charitate flagrans, furêtes in Christianos idolorum cultores cum vehementius accusaret, a concitata multitudine lapidibus obruta est. Quæ in cruciatibus orans ad sepulchrum sanctæ Agnêtis, proprio sanguine, quem pro Christo constanter effudit, baptizata, animam Deo reddidit.

Te Deum laudamus, p. 16.

AD LAUDES.

Fit Commemoratio S. Emerentianæ.

Ant. Simile est regnum cœlorum homini negotiatori, querenti bonas margaritas: inventa una pretiosa, dedit omnia sua, et comparavit eam.

¶. Diffusa est gratia in labiis tuis. ¶. Propterea benedixit te Deus in æternum.

Oratio
pra, p.
Vesp
motheo
Commen

DIE

S. TIM

Omnia
Martyri
quentia.

INFIRM
Omni
pondus
vat, be
tui atqu
gloriosa
minum.

Deind
Raymun
Ant. F
dum, et
divitias
manu.

¶. Jus
per vias
illi regn
Oratio

IN
Lectio
rente.

IN

TIMOTH
nia r
et matre
colébat
locaveni
fama con
thei san

Oratio, Indulgentiam, ut supra, p. 479.

Vesperæ a Capitulo de S. Timotheo Episc. et Martyre, cum Commem. S. Raymundi.

DIE XXIV JANUARI.

IN FESTO

S. TIMOTHEI EP. ET MART.

Semiduplex.

Omnia de Communi unius Martyris, p. xx, præter sequentia.

ORATIO.

INFIRMITATEM nostram respice Omnipotens Deus: et, quia pondus propriæ actionis gravat, beati Timothei martyris tui atque Pontificis intercessio gloriosa nos protegat. Per Dominum.

Deinde fit Commem. sancti Raymundi.

Ant. Hic vir despiciens mundum, et terræna triumphans, divitias cælo cōdidit ore, manu.

†. Justum deduxit Dominus per vias rectas. †. Et ostēdit illi regnum Dei.

Oratio, Deus, qui, p. 478,

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

TIMOTHEUS, Lystris in Lycaonia natus ex patre Gentili, et matre Judæa, Christianam colebat religionem, cum in ea loca venit Paulus Apostolus. Qui fama commotus, quæ de Timothei sanctitate percrebuerat,

ipsum adhibuit socium suæ peregrinationis: sed propter Judæos, qui se ad Christum converterant, sciētes Timothei patrem esse Gentilem, cum circumcidit. Cum igitur ambo Ephesum venissent, ibi ordinatus est Episcopus ab Apostolo, ut eam Ecclesiam gubernaret:

†. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tuitavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. †. Descenditque cum illo in foveam: et in vinculis non dereliquit eum. Et dedit.

LECTIO V.

Ad quem Apostolus duas epistolas scripsit, alteram Laodicæ, alteram Roma: quibus in pastoralis officii cura confirmatus, cum sacrificium, quod uni Deo debetur, fieri dæmonum simulacris ferre non posset, populum Ephesinum, Diænæ in ejus celebritate immolantem, ab illa impietate removere conatus, lapidibus obrutus est: ac pene mortuus, a Christianis ereptus, et in montem oppido vicinum delatus, nono Kalendas Februarii obdormivit in Domino.

†. Desiderium animæ ejus tribuisti ei Domine, * Et voluntati labiorum ejus non fraudasti eum. †. Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso, Et voluntate.

Sermo S. Augustini Episcopi.

LECTIO VI.

Sermone 44. de Sanctis.

TRIUMPHALIS beati Mártyris Timóthei dies hódie nobis anniversária celebritáte recúrrit: cujus glorificatióni sicut congáudet Ecclésia, sic ejus proponit sequénda vestigia. Si enim compátimur, et conglomerificábimur. In cujus gloriósq agóne duo nobis præcipue consideránda sunt: induráta videlicet tortóris sævitia, et Mártyris invicta patientia. Sævitia tortóris, ut eam detestémur: patientia Mártyris, ut eam imitémur. Audi Psalmistam advérsus malitiam increpántem: Noli æmulári in malignántibus: quóniam tanquam fœnum velociter aréscent. Quod autem advérsus malignántes patientia exhibénda sit, audi Apostolum suadéntem, patientia vobis necessariá est, ut reportétis promissiones.

ñ. Stola iucunditátis, p. xxvj.

IN III NOCTURNO.

Homilia sancti Gregorii Papæ in Evangelium, Si quis venit ad me, de Comm. unius Mart., primo loco, p. xxviii.

Vesperæ de Conversione S. Pauli.

DIE XXV JANUARIJ.

IN CONVERSIONE

S. PAULI APOSTOLI.

Duplex.

AD VESPERAS.

Ant. Ego plantávi, cum reliquis de Laudibus, p. 487.

Psalm. Dixit Dóminus, cum reliquis de Dominica, p. 123; et loco ultimi, Psalm. Laudáte Dóminum omnes Gentes, p. 127.

CAPITULUM. Act. 9.

SAULUS adhuc spirans minarum, et cædis in discipulos Dómini, accessit ad principem Sacerdótum, et pétit ab eo epistolas in Damáscum ad synagógas: At si quos invenisset hujus viæ viros, ac mulieres, vinctos perdúceret in Jerúsalem.

HYMNUS.

EGRÉGIE Doctor Paule mores instrue,
Et nostra tecum pectora in cœlum trahe:

Veláta dum meridiem cernat fides,

Et Solis instar sola regnet claritas.

Sit Trinitáti sempitérna glória,

Honor, potestas, atque jubilatio,

In unitate, quæ gubernat omnia,

Per universa æternitátis saccula.

Amen.

ÿ. Tu es vas electiõnis sancte Paule Apóstole. R. Prædicátor veritátis in universo mundo.

Ad Magnif. Ant. l. 7. + Vade Anania, et quære Saulum: ecce enim orat: quia vas electiõnis est mihi, ut portet nomen meum coram Géntibus et régibus, et filiis Israel.

DEUS, dum prædicat his quæsumus die Conversionis ejus ad te Per Dómini Pro C. Ant. T. princeps dicitur sum rum.

ÿ. Tu es hanc petrasiam meam

DEUS, stoloregni cœli solvendi sti: concessus ejus auxiliorum r

Deinde Timothei.

Ant. Q. me, abne tollat crucetur me.

ÿ. Just. R. Sicut plicabitur

Oratio, pra, p. 4

AD Invitat.

strum, * I ris Génti

Psalm.

p. 2. Hymna supra in

ORATIO.

DEUS, qui univĕrsū mundū beātī Paulī Apōstolī prādicatōne docuisti : da nobis quæsumus ; ut qui ejus hōdie Conversiōnem cōlimus, per ejus ad te exēpla gradiāmur. Per Dōminū.

Pro Commem. S. Petri.

Ant. Tu es pastor ovium, princeps Apostolorum, tibi traditæ sunt claves regni cœlorum.

† Tu es Petrus. R. Et super hanc petram ædificabo Ecclesiam meam.

ORATIO.

DEUS, qui beātō Petro Apōstolo tuo, collātis clavibus regni cœlestis, ligandi atque solvendi pontificium tradidisti : concede, ut intercessionis ejus auxilio, a peccatorum nostrorum nexibus liberemur.

Deinde fit Commem. sancti Timothei.

Ant. Qui vult venire post me, abneget semetipsum, et tollat crucem suam, et sequatur me.

† Justus ut palma florēbit. R. Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Oratio. Infirmitatem, ut supra, p. 481.

AD MATUTINUM.

Invitat. Laudemus Deum nostram, * In Conversiōne Doctoris Gentium.

Psalm. Venite, exultemus, p. 2.

Hymnus. Egrēgie Doctor, ut supra in Vesperis.

IN I NOCTURNO.

Ant. t. 1. Qui operatus est Petro in Apostolatū, operatus est et mihi inter Gentes : et cognoverunt grātiā, quæ data est mihi a Christo Dōmino.

Psalmi Nocturnorum ut in Communi Apostolorum, p. iij.

Ant. t. 1. Scio cui credidi, et certus sum, quia potens est depositum meum servare in illum diem, justus iudex.

Ant. t. 1. Mihi vivere Christus est, et mori lucrum : gloriari me oportet in cruce Dōmini nostri Jesu Christi.

† In omnem terram exivit sonus eorum. R. Et in fines orbis terræ verba eorum.

De Actibus Apostolorum.

LECTIO I. Cap. 9.

SAULUS adhuc spirans minarum et cædis in discipulos Dōmini, accessit ad principem sacerdotum, et petiit ab eo epistolas in Damascum ad synagogas : ut si quos invenisset hujus viæ viros ac mulieres, victos perduceret in Jerusalem. Et cum iter faceret, contigit ut appropinquaret Damasco : et subito circumfussit eum lux de cœlo. Et cadens in terram audivit vocem dicentem sibi : Saule, Saule, quid me persequeris ? Qui dixit : Quis es Dōmine ? Et ille : Ego sum Jesus, quem tu persequeris : Durum est tibi contra stimulum calcitrare.

R. Qui operatus est Petro in Apostolatū, operatus est et

mihi inter Gentes. * Et cognovérunt grátiam Dei, quæ data est mihi. *ŷ.* Grátia Dei in me vácuæ non fuit, sed grátia ejus semper in me manet. Et cognovérunt.

LECTIO II.

Et tremens, ac stupens dixit : Dómine, quid me vis fácere? Et Dóminus ad eum : Surge, et, ingredere civitatem, et ibi dicétur tibi quid te opóreat fácere. Viri autem illi, qui comitabántur cum eo, stabant stupefacti, audientes quidem vocem, néminem autem vidéntes. Surrexit autem Saulus de terra, apertisque óculis nihil videbat. Ad manus autem illum trahéntes, introduxérunt Damáscum. Et erat ibi tribus diebus non videns, et non manducávit, neque bibít.

ŕ. Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi : * Ideóque repósa est mihi coróna justitiæ. *ŷ.* Scio cui crédidi, et certus sum, quia potens est depósitum meum serváre in illum diem. Ideóque.

LECTIO III.

Erat autem quidam discipulus Damásci, nómine Ananias : et dixit ad illum in visu Dóminus : Anania. At ille ait : Ecce ego, Dómine. Et Dóminus ad eum : Surge, et vade in vicum, qui vocátur Rectus, et quære in domo Judæ Saulum nómine Tarsensem : ecce enim orat. (Et vidit virum

Ananiam nómine introeúntem, et impónentem sibi manus, ut visum recipiat.) Respondit autem Ananias : Dómine, audi vi a multis de viro hoc, quanta mala fécerit sanctis tuis in Jerúsalem : et hic habet potestatem a principibus sacerdotum alligandi omnes, qui invocant nomen tuum. Dixit autem ad eum Dóminus : Vade, quóniam vas electiónis est mihi iste, ut portet nomen meum coram Gentibus, et régibus, et filiis Israel. Ego enim ostendam illi quanta opóreat eum pro nómine meo pati.

ŕ. Repósa est mihi coróna justitiæ, * Quam reddet mihi Dóminus in illum diem, justus judex. *ŷ.* Scio cui crédidi, et certus sum, quia potens est depósitum meum serváre in illum diem. Quam reddet mihi. Glória Patri. Quam reddet mihi.

IN II NOCTURNO.

Ant. t. 8. Tu es vas electiónis, sancte Paulé Apóstole, prædicátor veritátis in universum mundo.

Ant. t. 8. f. Magnus sanctus Paulus vas electiónis, vere digne est glorificándus, qui et méruit thronum duodécimum possidére.

Ant. t. 2. Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi.

ŷ. Constitues eos principes super omnem terram. *ŕ.* Mores erunt nóminis tui Dómine.

Sermo

Sern

Hodie

rum

tiata est :

ex persec

annuntiá

Prostrávi

secutórem

doctórem

sanans : o

occisus ag

agnos de

præclára

Patriárch

suis (præs

prospicien

quod in

autem Pat

tur, de tr

autem Jac

suos, ven

dum Bén

Benjamin

ŕ. Tu

sanctæ Pa

dicátor v

mundo :

Gentes co

Dei. *ŷ.* In

Deum, qui

Quid erg

per? A

rapit præ

dividit esc

Paulo imp

illo dictum

audiámus

tem ad v

déntem. M

Sermo Sancti Augustini
Episcopi.

Serm. 14 de Sanctis.

LECTIO IV.

Hodie de Actibus Apostolorum lectio hæc pronuntiata est : ubi Paulus Apostolus ex persecutore Christianorum, annuntiator factus est Christi. Prostravit enim Christus persecutorem, ut faceret Ecclesie doctorem : percutiens eum, et sanans : occidens, et vivificans : occisus agnus a lupis, et faciens agnos de lupis. Ita enim in præclara prophetia, cum Jacob Patriarcha benediceret filiis suis (præsentes tangens, futura prospiciens) prædictum erat, quod in Paulo contigit. Erat autem Paulus, sicut ipse testatur, de tribu Benjamin. Cum autem Jacob benedicens filios suos, venisset ad benedicendum Benjamin, ait de illo : Benjamin lupus rapax.

¶ Tu es vas electionis, sancte Paule Apostole, prædicator veritatis in universo mundo : * Per quem omnes Gentes cognoverunt gratiam Dei. ¶ Intercede pro nobis ad Deum, qui te elegit. Per quem.

LECTIO V.

Quid ergo? lupus rapax semper? Absit, sed qui mane rapit prædam, ad vespeream dividit escas. Hoc in Apostolo Paulo impletum est, quia et de illo dictum erat. Jam, si placet, audiamus illum mane rapientem ad vespeream escas dividentem. Mane et vespere posita sunt pro eo, ac si diceretur, prius et postea. Sic ergo accipiamus : Prius rapiet, postea dividit escas. Attendite raptorem. Saulus, inquit, acceptis epistolis a principibus sacerdotum, ibat, ut ubicumque inveniret Christianos, ad sacerdotes attraheret et adduceret, utique puniendos.

¶ Grátia Dei sum id quod sum : * Et grátia ejus in me vacua non fuit, sed semper in me manet. ¶ Qui operátus est Petro in Apostolatúm, operátus est et mihi inter Gentes. Et grátia.

LECTIO VI.

Ibat spirans, et anhelans cædes, hoc est, mane rapiens. Nam et quando lapidatus est Stephanus primus martyr pro nomine Christi, evidenter aderat et Saulus, et sic aderat lapidantibus, ut non ei sufficeret, si tantum suis manibus lapidaret. Ut enim esset in omnium lapidantium manibus, ipse omnium vestimenta servabat : magis serviens omnes adjuvando, quam suis manibus lapidando. Audivimus, mane rapiet : videamus ad vespeream qualiter dividat escas. Voce Christi prostratus de cælo, et accipiens desuper interdictum jam serviendi, cecidit in faciem suam, prius prosternendus, postea erigendus, prius percutiendus, postea sanandus.

¶ Saulus, qui et Paulus, magnus prædicator, * A Deo

introetintem,
sibi manus, ut
Respondit au-
dómine, audi-
hoc, quanta
sanctis tuis in
hic habet po-
cipibus sacer-
omnes, qui in-
uum. Dixit au-
minus : Vade,
ctionis est mihi
nomen meum
et régibus, et
o enim ostén-
oporteat eum
o pati.

est mihi cor-
Quam reddet
in illum diem,
Scio cui cré-
um, quia potens
meum servare
Quam reddet
atri. Quam red-

CTURNO.

es vas electio-
Paulè Apostole,
tatis in universu

Magnus sanctus
electiois, vere
ficandus, qui et
am duodécimum

Bonum cer-
i, cursum con-
um servavi.

es eos principes
terram. ¶. Mé-
nominis tui Dó

confortátus convalescébat, et confundébat Judæos. *ŷ.* Osténdens quia hic est Christus Filius Dei. A Deo. Glória Patri. A Deo.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 8. Saulus, qui et Paulus, magnus prædicátor, a Deo confortátus convalescébat, et confundébat Judæos.

Ant. t. 1. r Ne magnitúdo revelationum extóllat me, datus est mihi stimulus carnis meæ; ángelus sátanæ, qui me colaphizet: propter quod ter Dóminum rogávi, ut auferretur a me, et dixit mihi Dóminus: Súfficit tibi Paule grátia mea.

Ant. t. 8. Repósita est mihi corona justitiæ, quam reddet mihi Dóminus in illa die justus judex.

ŷ. Nimis honorátí sunt amici tui, Deus. *ñ.* Nimis confortátus est principátus eórum.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

LECTIO VII. *Cap. 19, d*

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos reliquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et reliqua.

Homilia venerábilis Bedæ Presbyteri.

Homil. in natali S. Benedicti.

PERFECTUS ille est, qui ábiens vendit ómnia quæ habet, et dat paupéribus, ac véniens sequitur Christum: habébit enim thesaurum non deficientem in cælis. Unde bene inter-

rogánte Petro, dixit talibus Jesus: Amen dico vobis, quod vos qui secúti estis me, in regeneratione, cum séderit Filius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicátes duódecim tribus Israel. In hac quippe vita pro ejus nómine laborátes, in ália præmium speráre dócuit: id est, in regeneratione, cum videlicet in vitam immortálem fuérimus resurgéndo regenerátí, qui in vitam cadúcam mortáliter erámus géniti.

ñ. Sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis, et Doctor Géntium, * Intercéde pro nobis ad Deum, qui te elegit, ut digni efficiámur grátia Dei. *ŷ.* Tu es vas electiõnis sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis. Intercéde.

LECTIO VIII.

Et juxta prorsus retributio. Ut qui hic pro Christo humanæ glóriam celsitudinis neglexérunt, illic a Christo júdices glorificátí singuláriter cum eo assideant, qui a sequédis ejus vestigiis nulla ratiõe póterant avélli. Nemo autem putet duódecim tantum Apóstolos, quia pro Juda prævaricánte Mathias electus est, tunc esse judicatúros; sicut nec duódecim solæ sunt tribus Israel judicandæ: alióquin tribus Levi, quæ tértia decima est, injudicatá recédet.

ñ. Damasci, præpósitus gentis Arétæ regis voluit me com-

prehénder
per muru
sporta,
ejus in nó
et Pater
Christi sci
Et a fratri
sic evási.

Et Paulu
mus es
candi sort
ipse dicat
ángelos ju
magis sœc
namque e
exémplum
reliquerun
sunt Chris
eo ventúro
mortálium
dum. Quia
sæpe núme
ris univérs
duódecim
ómnium
cántium;
tribus Isra
rum qui ju
ditur.

Te Deum

A

ET

Ant. t. 8.
Apóllo rig
incrementu
Psalm.

Ant. t. 8.
cum reliqu
bor* in i
ut inhábit
Christi.

Ant. t. 4.

dixit talibus
eo vobis, quod
tis me, in re-
m sederit Fi-
cede majestatis
et vos super
a, judicantes
Israel. In hac
o ejus nomine
alia praeium
id est, in re-
m videlicet in
lem fuerimus
enerati, qui in
mortaliter erá-

auale Apóstole,
tatis, et Doctor
recede pro nobis
te elegit, ut
ur grátia Dei.
lectionis sancte
prædicátor ve-
le.

O VIII.
sus retributio.
pro Christo hu-
celsitudinis ne-
a Christo judi-
ngulariter cum
qui a sequendis
ulla ratione pó-
Nemo autem pu-
tantum Apósto-
Juda praevari-
electus est, tunc
ros; sicut nec
e sunt tribus
æ: alioquin tri-
æ tertia decima
recedet.
præpositus gen-
a voluit me com-

prehendere: * Et a fratribus
per murum demissus sum in
sporta, * Et sic evási manus
ejus in nómine Dómini. *Y.* Deus
et Pater Dómini nostri Jesu
Christi scit quia non méntior.
Et a fratribus. Glória Patri. Et
sic evási.

LECTIO IX.

Er Paulus, qui tertius déci-
mus est Apóstolus, judi-
candi sorte privabitur, cum
ipse dicat: Nescitis quoniam
ángelos judicabimus, quanto
magis saecularia? Sciendum
namque est, omnes qui ad
exemplum Apostolorum sua
reliquerunt omnia, et secuti
sunt Christum, judices cum
eo venturos, sicut etiam omne
mortalium genus esse judican-
dum. Quia enim duodenario
sepe numero solet in Scriptu-
ris universitas designari, per
duodecim sedes Apostolorum,
omnium numerositas judi-
cantium; et per duodecim
tribus Israel, universitas eo-
rum qui judicandi sunt, ostén-
ditur.

Te Deum laudamus, p. 16.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 8. Ego plantavi, *
Apóllo rigávit, Deus autem
incrementum dedit, allelúia.

Psal. Dóminus regnavit.
eum reliquis, p. 17.

Ant. t. 8. Libenter *in*
bor* in infirmitatibus *in*
ut inhabitet in me *in*
Christi.

Ant. t. 4. Grátia Dei * in me

vácuá non fuit, sed grátia ejus
semper in me manet.

Ant. t. 8. Damásci, præpó-
situs gentis Arétæ regis voluit
me comprehendere: a fratribus
per murum demissus sum in
sporta, et sic evási manus ejus,
in nómine Dómini.

Ant. t. 8. Ter virgis cæsus
sum, * semel lapidátus sum,
ter naufragium pertuli pro
Christi nómine.

CAPITULUM. Act. 9.

Saulus adhuc spirans mi-
nárum et cædis in disci-
pulos Dómini, accessit ad
principem sacerdotum, et
petiit ab eo epístolas in Da-
mascum ad synagogas: ut si
quos invenisset hujus viæ viros
et mulieres, vinctos perdú-
ceret in Jerúsalem.

Hymnus, Exultet orbis, de
Communi Apostol. p. xij.

Y. Tu es vas electionis,
sancto Paule Apóstole. *N.* Præ-
dicátor veritatis in universo
mundo.

Ad Bened. Ant. t. 1. Vos,
qui secuti estis me, sedebitis
super sedes, judicantes duó-
decim tribus Israël, dicit Dó-
minus.

ORATIO.

DEUS, qui universum mun-
dum beáti Pauli Apóstoli
prædicatione docuisti: da
nobis quesumus; ut qui ejus
hodie Conversionem colimus,
per ejus; ad te exempla
gradiamur. Per Dóminum.

Et fit Commemor. S. Petri.

Ant. Tu es pastor óvium,

princeps Apostolorum : tibi traditæ sunt claves regni cœlorum.

Ÿ. Tu es Petrus. R. Et super hanc petram ædificabo Ecclesiam meam.

ORATIO.

DEUS, qui beato Petro Apostolo tuo, collatis clavibus regni cœlestis, ligandi atque solvendi pontificium tradidisti : concede ; ut intercessionis ejus auxilio, a peccatorum nostrorum nexibus liberemur. Qui vivis et regnas.

AD TERTIAM.

Ant. Libenter gloriabor.

Capitulum, Saulus adhuc spirans, *ut supra*, *ad Laudes*.

R. br. In omnem terram, * Exivit sonus eorum. In omnem. Ÿ. Et in fines orbis terræ verba eorum. Exivit. Glória Patri. In omnem.

Ÿ. Constitues eos principes super omnem terram. R. Mémores erunt nómínis tui Dómine.

AD SEXTAM.

Ant. Grátia Dei.

CAPITULUM. Act. 9. b

SURREXIT autem Saulus de terra, apertisque oculis nihil videbat. Ad manus autem illum trahentes ; introduxerunt Damáscum. Et erat ibi tribus diebus non videns, et non manducávit, neque bibít.

R. br. Constitues eos principes, * Super omnem terram. Constitues. Ÿ. Mémores erunt nómínis tui Dómine. Super. Glória Patri. Constitues.

Ÿ. Nimis honorátí sunt amici tui Deus. R. Nimis confortátus est principátus eorum.

AD NONAM.

Ant. Ter virgis cæsus sum.

CAPITULUM. Act. 9. d

SSAULUS autem multo magis convalescébat, et confundebat Judæos, qui habitabant Damásci, affirmans quóniam hic est Christus.

R. br. Nimis honorátí sunt, * Amici tui Deus. Nimis. Ÿ. Nimis confortátus est principátus eorum. Amici. Glória Patri. Nimis.

Ÿ. Annuntiáverunt ópera Dei. R. Et facta ejus intellexerunt.

AD VESPERAS.

Ant. Ego plantávi, *cum reliquis de Laudibus*.

Psalmi de Communi Apostolorum, p. xiiij.

Capitulum, Saulus adhuc spirans, *Hymnus*, Egrégie Doctor, Ÿ. Tu es vas, *ut supra in primis Vesperis*, p. 482.

Ad Magníf. *Ant. t.* 8. Sancte Paule Apóstolè, prædicátor veritátis, et Doctor Géntium, intercède pro nobis ad Deum, qui te elegit.

Oratio, Deus, qui univèrsam, *ut supra*, p. 487.

Deinde fit Commem. S. Petri, *ut supra in Laudibus*, et *S. Polycarpi*, *ut infra*.

DIE XXVI JANUARI.

IN FESTO

S. POLYCARPI, EP. ET MART.

Semiduplex.

Omnia de Communi unius

Martyris,
quentia.

Ant. Isti Dei sui mortem, e non timuerat super. Ÿ. Glória nâsti eum constituist mánuum t

*D*etus, q carpi Pontificis lætificas : ut cujus n ejusdem) gaudemus

IN I
Lectione
currente.

IN I
Ex libro
Presbyte
Ecclesiás

I
POLYCARP
stoli d
Smyrnæ E
totius Asi
quippe qui
lorum; et e
Dóminum,
et viderit. H
super die I
sub Impera
Ecclesiám i
ceto, Roma
rimos credé
et Valentin
ceptos, re
Cumque ei

Martyris, p. XX, præter sequentia.

Ant. Iste sanctus pro lege Dei sui certavit usque ad mortem, et a verbis impiorum non timuit: fundatus enim erat supra firmam petram. *†.* Glória et honóre coronasti eum Dómine. *ñ.* Et constituisti eum super ópera manuum tuarum.

ORATIO.

DEUS, qui nos beati Polycarpi mártiris tui atque Pontificis ánnua solemnitate letificas: concède propitius; ut cujus natalitia cólimus, de ejusdem etiám protectióne gaudeamus. Per Dóminum.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

Ex libro Sancti Hierónymi Presbyteri de Scriptóribus Ecclesiásticis.

LECTIO IV.

POLYCARPUS, Joánnis Apóstoli discípulus, et ab eo Smyrnæ Episcopus ordinátus, totius Asiæ princeps fuit, quippe qui nonnullos Apostolorum, et eorum qui viderant Dóminum, magistros habuerit, et viderit. Hic propter quasdam super die Paschæ quæstiones, sub Imperátore Antonino Pio, Ecclesiám in Urbe regénte Aniceto, Romam venit: ubi plurimos credentium, Marciónis et Valentini persuasione deceptos, redúxit ad fidem. Cumque ei fortuito óbvi-

fuisse Márcion, et diceret: Cognóscis nos? respóndit: Cognóscó primogénitum diaboli. Póstea vero regnante Imperatore Antonino et Lúcio Aurelio Cómodo, quarta post Nerónem persecutióne, Smyrnæ sedénte procónsule, et univérso pópulo in amphitheatro advérsus eum personánte, igni tráditus est. Scripsit ad Philippénses valde útilem epistolam, quæ usque hódie in Asia convéntu légitur.

ñ. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritatem ætérnam. *†.* Descenditque cum illo in fóveam: et in vinculis non dereliquit eum. Et dedit.

De Expositione Sancti Ambrosii Episcopi in Psalmum centésimum decimum octavum.

LECTIO V. *Serm. 21.*

PRINCIPES persecúti sunt me gratis, et a verbis tuis trepidávit cor meum. Bene hoc Mártir dicit, quod injúste persecutiónum torménta sustineat: qui nihil rapúerit, nullum violentus opprèsserit; nullius sánguinem fúderit, nullius torum putáverit esse violándum: qui nihil légibus débeat, et gravióra latrónum sustinére cogátur supplicia: qui loquátur iuste, et non audiátur: qui loquátur plena salútis, et impugnétur: ut possit dicere: Cum loquébar

orati sunt amici.
Nimis confortatus eorum.
NAM.

is cæsus sum.
Act. 9. d
multo magis
at, et confun-
qui habitabant
mans quóniam

honorati sunt,*
s. Nimis. *†.* Ni-
est principa-
nici. Glória Pa-

averunt ópera
a ejus intellexe-

SPERAS.

antavi, cum reli-
us.

omuni Aposto-

Saulus adhuc
us, Egrégie Do-
vas, ut supra
eris, p. 482.

Ant. t. 8. Sancte
lé, prædicátor
doctr Géntium,
nobis ad Deum,

qui univérsum,
87.

*Commém. S. Pe-
in Laudibus, d
ut infra.*

I JANUARI.

FESTO

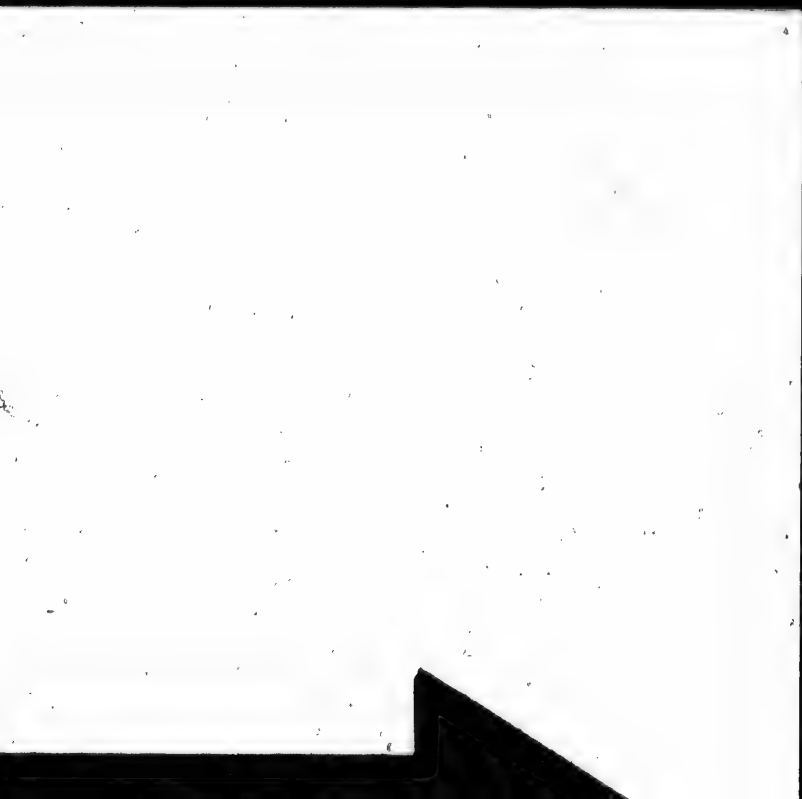
I, EP. ET MART.
duplex.

Communi unius

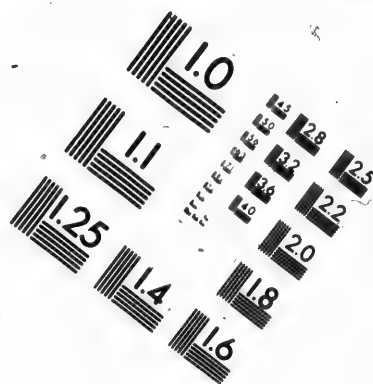
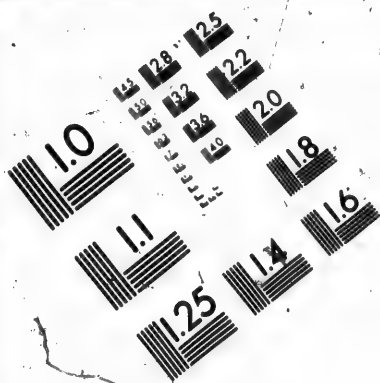
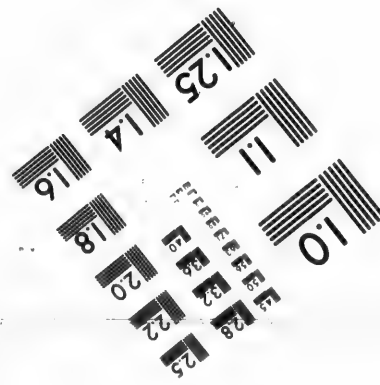
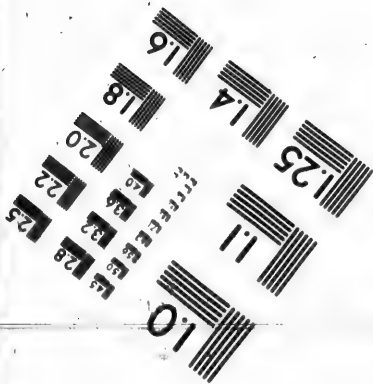
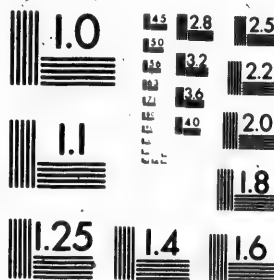

IMAGE EVALUATION TEST TARGET (MT-3)

Photographic
Sciences
Corporation

23 WEST MAIN STREET
WEBSTER, N.Y. 14580
(716) 872-4503

1.8 2.0 2.2 2.5 2.8 3.2 3.6 4.0 4.5 5.0 5.6 6.3 7.1 8.0 9.0 10.0 11.2 12.5 14.0 16.0 18.0 20.0 22.5 25.0 28.0 31.5 36.0 40.0 45.0 50.0 56.0 63.0 71.0 80.0 90.0 100.0

10 01

illis, impugnabant me gratis. Grátis igitur persecutióem patitur, qui impugnatur sine crimine, impugnatur ut nótius, cum sit in tali confessiõe laudábilis : impugnatur quasi venéficus, qui in nómine Dómini gloriatur, cum pietas virtutum ómnium fundaméntum sit.

ñ. Desidérium animæ ejus tribuisti ei Dómine, * Et voluntate labiõrum ejus non fraudasti eum. †. Quóniam prævenisti eum in benedictiõibus dulcedinis ⁊ posuisti in capite ejus corónam de lápide pretiõso. Et.

LECTIO VI.

VERE frustra impugnatur, qui apud impios et infidos impietatis accersitur, cum fidei sit magister. Verum qui gratis impugnatur, fortis debet esse et constans. Quómodo ergo subtexit : Et a verbis tuis trepidavit cor meum ? Trepidare infirmitatis est, timoris atque formidinis. Sed est etiam infirmitas ad salutem, est etiam timor sanctorum. Timete Dóminum omnes sancti ejus : et, Beátus vir qui timet Dóminum. Qua ratione beátus ? Quia in mandatis ejus cupit nimis.

ñ. Stola jucunditatis, p. xxvj.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 10. c.

IN illo témpore : Dixit Jesus discipulis suis : Nihil est

opértum, quod non revelabitur ; et occultum, quod non sciétur. Et reliqua.

Homilia Sancti Hilarii Episcopi.

Comment. in Matth. cap. 10. post medium.

DOMINUS diem judicii ostendit, quæ abstrusam voluntatis nostræ consciéntiam prodet : et ea quæ nunc occulta existimántur, luce cognitiõis públicæ déteget. Igitur non minas, non consilia, non potestates insectantium monetes metuendas ; quia dies judicii nulla hæc fuisse atque inánia revelábit. Et quod dico vobis in ténebris, dicite in lumine : et quod in aure auditis, prædicáte super tecta. Non légimus Dóminum sólitum fuisse nóctibus sermocinari, et doctrinam in ténebris tradidisse : sed quia omnis sermo ejus carnalibus ténebræ sunt, et verbum ejus infidelibus not est.

ñ. Coróna áurea super caput ejus, * Expressa signo sanctitatis glória honoris, et opus fortitudinis. †. Quóniam prævenisti eum in benedictiõibus dulcedinis, posuisti in capite ejus corónam de lápide pretiõso. Expressa.

LECTIO VIII.

ITAQUE id quod a se dictum est, cum libertate fidei et confessiõis vult esse loquendum. Idcirco quæ in ténebris dicta sunt, prædicári jussit in lumine : ut quæ secréto au-

rum com-
cla, id est
præconi-
ter enim
tio est, et
Evangelic-
prædicati-
lándum :
quibus cum
pora, tam-
nullum es-
tius Deum
gehénna e-
sit potesta-

ñ. Hic
pro Christ-
suum fudi-
cum non t-
dignitatis
sed ad coe-
nit. †. Jus-
nus per vi-
illi regnum
Patri. Qui-

NOLITE ti-
dunt co-
corporum
pertimescé-
interimend-
us est dol-
turae suæ
ditione reso-
spiritualis
Et quia do-
firmatos op-
lèndi Dei h-
etiam cond-
mur, adje-
eum Patri
minibus in-
eum porro
am homin-

non revelabi-
um, quod non
qua.

ncti Hilarii
copi.

Math. cap. 10.
edum.

n iudicii ostē-
struam volun-
nscientiam pro-
nunc oculis
luce cognitionis
et. Igitur non
onsilia, non po-
ntium monetes
; quia dies ju-
ec fuisse atque
it. Et quod dico
ris, dicite in lu-
d in aure audi-
super tecta. Non
minum solitum
us sermocinari,
in tenebris tra-
nia omnis sermo
s tenebrae sunt,
s infidelibus non

urea super caput
ssa signo sancti-
onoris, et opus
. Quoniam prae-
benedictionibus
osuisti in capite
de lapide pre-
sa.

OD VIII.
od a se dictum
libertate fidei et
vult esse loquen-
quae in tenebris
raedicari jussit in
quae secreto an-

rium commissa sunt, super te-
cta, id est, excelsio loquentium
praeconio audiuntur. Constan-
ter enim Dei ingerenda cogni-
tio est, et profundum doctrinae
Evangelicae secretum in lumine
praedicationis Apostolicae reve-
landum : non timentes eos,
quibus cum sit licentia in cor-
pora, tamen in animam jus
nullum est : sed timentes po-
tius Deum, cui perdenda in
gehenna et animae et corporis
sit potestas.

¶ Hic est vere Martyr, qui
pro Christi nomine sanguinem
suum fudit : * Qui minas iudi-
cium non timuit, nec terrinae
dignitatis gloriam quaesivit,
sed ad coelestia regna pervē-
nit. †. Justum deduxit Dómi-
nus per vias rectas, et ostendit
illi regnum Dei. Qui. Glória
Patri. Qui.

LECTIO IX.

NOLITE timere eos qui occi-
dunt corpus. Nullus igitur
corporum nostrorum casus est
pertimescendus, neque ullus
interimenda carnis admitten-
dus est dolor : quando pro na-
turae suae atque originis con-
ditione resoluta, in substantiam
spiritualis animae refundatur.
Et quia doctrinis talibus con-
firmatos oportet liberam confi-
dendi Dei habere constantiam;
etiam conditionem, qua teneretur,
adjecit : negaturum se
eum Patri in caelis, qui se ho-
minibus in terra negasset :
eum porro qui confessus co-
ram hominibus se fuisset, a se

in caelis confitendum : qualēs-
que nos nominis sui testes ho-
minibus fuissēmus, tali nos
apud Deum Patrem testimonio
ejus usūros.

Te Deum laudamus, p. 16.

*Vesperae de S. Joanne, cum
Commem. S. Polycarpi.*

DIE XXVII JANUARI.

IN FESTO

S. JOANNIS CHRYSOSTOMI,
EPISC. CONF. ET ECCLES. DOCT.

Duplex.

*Omnia de Communi Conf.
Pont. p. xlix, praefer sequentia.*

*In Hymno, Iste Confessor,
mutatur tertius versus.*

AD UTRASQUE VESPERAS.

Ad Magnif. Ant. t. 2. O Do-
ctor optime, Ecclesiae sanctae
lumen, beate Joannes Chrysos-
tome, divinae legis amator, de-
precare pro nobis Filium Dei.

ORATIO.

ECCLESIAM tuam, quaesumus
Dómine, grátia : coelestis
amplificet : quam beati Joán-
nis Chrysostomi confessoris
tui atque Pontificis illustrare
voluisti gloriōsis méritis et doc-
trinis. Per Dóminum nostrum
Jesum Christum.

*Deinde fit Commem. S. Po-
lycarpi.*

Ant. Qui vult venire post
me, abneget semetipsum, et
tollat crucem suam, et sequat-
ur me.

†. Justus ut palma florébit.
¶. Sicut cedrus Libani multi-
plicabitur.

Oratio, Deus, qui nos, ut
supra, p. 489.

IN I NOCTURNO.

Lectioes de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

JOANNES Antiochénus, propter áureum eloquéntiæ flumen cognométo Chrysóstomus, a forensibus et sæcularibus stúdiis ad divinas litteras summa cum ingénii et indústriæ laude se contulit. Itaque sacris initiátus, ac presbyter Antiochénae Ecclesiæ factus, mórtuo Nectário, Arcádii Imperatóris ópera, invitus Constantinopolitánae Ecclesiæ præficitur. Quo suscepto pastoráli múnere, depravátos mores, et nobiliórum hóminum vivéndi licétiæ vehementius objurgávit. Quia ex libertáte magnam multórum súbiit invidiam. Apud Eudóxiam étiam, quod eam propter Callitropæ viduæ pecúniám, et altéritis viduæ agrum reprehendisset, grávitèr offéndit.

¶ Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. †. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. Manus enim.

LECTIO V.

QUARE áliquot Episcopórum acto Chalcedone convéntu, quo ipse vocátus ire nóluit, quod nec legítimum concíllium, nec públicum esse diceret; niténte in primis ipsa contra Chrysóstomum Eudóxia, ejeicit in exilium : sed paulo post

propter ejus desidérium seditióne pópuli facta, admirábili civitátis plausu ab exílio revocátur. Verum cum pèrditos mores increpáre non desisteret, et ad argénteam Eudóxiæ státuam in foro sanctæ Sophiæ ludos fieri prohibéret : conspiratióne inimicórum Episcopórum iterum exulare cogitur, víduis et egéntibus ómnibus commúnis paréntis ejectiόnem lngéntibus. In exílio Chrysóstomus incredibile est et quanta mala perpéssus sit, et quam multos ad Jesu Christi fidem convérterit.

¶ Pósuí adjutórium super poténtem, et exaltávi electum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. †. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

LECTIO VI.

VERUM dum Concilio Romæ hábito, decréto Innocéntii Primi Pontificis restitúitur, a militibus, qui eum custodiebant, miris in itinere malis et calamitátibus afficitur. Cumque per Arméniam duceretur, sanctus Basiliscus martyr, in cujus templo ántea oráverat, noctu sic eum affátus est : Joánnes frater, crástinus dies nos loco conjúnget. Quare perstridie sumpto Eucharistiæ sacraménto, seque crucis signo múniens, ánimam Deo reddidit décimo octávó Kaléndas Octóbris. Quo mórtuo horríbilis grando Constantinópoli cecidit, et quadriduo Augusta

cessit e v
gni pom
túdi ne
Arcádii f
portándu
peliéndu
lendas F
reliquias
suórum
deinde R
Basilica V
Multitúdi
splendóre
rorúmque
terpretán
inhærente
rum libró
omnes ad
que existi
Apóstolus
bóluit, ser
multa dict
¶. Iste e
IN I
Lectio
secúne
LECTIO
In illo té
discipul
terre. Qu
in quo sal
Homilia
C

Hom. 15.

ATTÉNDIT
A estis s
osténdit, q
præcipiat.
inquit, tan
de univér
reddénda
quippe urb
iginti, nec
Hier

esiderium sedi-
cta, admirabili
ab exilio revo-
cum perditos
re non desiste-
team Eudoxiae
sanctae Sophiae
phiberet: con-
icorum Episco-
exulare cogitur,
tibus omnibus
entis ejectionem
exilio Chrysosto-
is sit, et quam
u Christi fidem

ututorum super
exaltavi electum
*: Manus enim
tur ei. ¶ Inveni
meum, oleo
xi eum. Manus.
rio vi.

Concilio Romae
creto Innocentii
is restituitur, a
i eum custodie-
itinere malis et
afficitur. Cum
eniam duceretur,
iscus martyr, in
antea oraverat,
um affatus est:
r, crastinus dies
iungat. Quare po-
lo Eucharistiae sa-
neque crucis signo
imam Deo reddi-
octavo Kalendas
o mortuo horribi-
onstantinopoli re-
uadidit. Quatuor
uadidit. Quatuor

cessit e vita. Ejus corpus insi-
gni pompa et hominum multi-
tudine celebratum, Theodosius
Arcadii filius Constantinopolim
portandum, et honorifice se-
peliendum curavit, sexto Ka-
lendas Februarii: cujus etiam
reliquias veneratus, parentum
suorum veniam petiit: quod
deinde Romam translatum, in
Basilica Vaticana conditum est.
Multitudinem, pietatem, ac
splendorem concionum, cete-
rorumque ejus scriptorum, in-
terpretandi etiam rationem, et
inherentem sententiae sacro-
rum librorum explanationem,
omnes admirantur: dignum-
que existimant, cui Paulus
Apostolus, quem ille mirifice
coluit, scribenti et praedicanti
multa dictasse videatur.

¶. Iste est, p. lvj.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthaeum.

Lectio vii. Cap. 5. b

In illo tempore: Dixit Jesus
discipulis suis: Vos estis sal
terrae. Quod si sal evanuerit,
in quo salietur? Et reliqua.

Homilia Sancti Joannis
Chrysostomi.

Hom. 15. in Matth. sub med.

ATTENDITE quid dixerit: Vos
estis sal terrae: per quod
ostendit, quam necessario ista
praecipiat. Non enim de vestra,
inquit, tantummodo vita, sed
de universo orbe vobis ratio
reddenda est. Non ad duas
quippe urbes, aut decem, aut
viginti, neque ad unam gen-

Hiemalis.

tem vos mitto, sicut mittebam
Prophetas, sed ad omnem ter-
ram prorsus ac mare, totum-
que mundum, et hunc variis
criminibus oppressum.

¶. Amavit eum Dominus, et
ornavit eum: stolam gloriae in-
duit eum, * Et ad portas para-
disi coronavit eum. ¶. Induit
eum Dominus lorica fidei, et
ornavit eum. Et ad portas.

LECTIO VIII.

DICENDO enim: Vos estis sal
terrae: ostendit univer-
sam hominum infatuatam esse
naturam, et peccatorum vi cor-
ruptam, et idcirco illas ab eis
virtutes requirit, quae maxime
ad multorum salutem procu-
randam necessariae sunt atque
utiles. Nam qui mansuetus est
ac modestus, et misericors et
justus, non intra se tantum-
modo haec recte facta conclud-
dit, verum in aliorum quoque
utilitatem praeclaros hos faciet
effluere fontes. Igitur qui cor-
de mundo estatque pacificus, et
persecutionem pro veritate pa-
titur, nihilominus in commune
commodum vitam instituit.

¶. In medio Ecclesiae aper-
ruit os ejus, * Et implevit
eum Dominus spiritu sapientiae
et intellectus. ¶. Jucunditatem
et exultationem thesaurizavit
super eum. Et implevit. Gloria
Patri. Et implevit.

LECTIO IX.

NE igitur putetis, inquit, ad
levia vos ducendos esse
certamina, neque exiguarum
rerum vobis ineundam esse

rationem. Vos estis sal terræ. Quid igitur? Ipsine putrefacta medicati sunt? Nequâquam: neque enim fieri potest, ut ea quæ jam corrupta sunt, salis perfricatione reparentur. Non ergo hoc fecerunt; sed ante renovata, sibi que tradita, atque ab illa jam putredine liberata, aspergebant sale, et in ea novitate conservabant, quam a Domino susceperant. Liberare quippe a putredine peccatorum, Christi virtutis est: ut autem ad illa iterum non revertantur, Apostolorum curæ est ac laboris.

Te Deum laudamus, p. 46.

AD II VESPERAS.

Fil Commem. S. Agnetis, ut infra.

DIE XXVIII JANUARI.

IN FESTO

SANCTÆ AGNETIS

Secundo.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Stans a dextris ejus Agnus nive candidior, Christus sibi sponsam et martyrem consecravit.

Ÿ. Spécie tua, et pulchritudine tua. Æ. Intende, prospere procéde, et regna.

ORATIO.

DEUS, qui nos annua beatæ Agnetis virginis et martyris tuæ solemnitate lætificas: da quæsumus; ut quam veneramur officio, etiam piæ conversationis sequamur exemplo. Per Dominum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium, et Hymnus de Comuni Virginum, p. lxxxvj.

Nocturnum Feriæ currentis: Ÿ. et duo Responsoria ex Nocturnis Festi, p. 472, et seq. eo ordine quo sumuntur Responsoria ex Communibus Sanctorum in aliis Festis Simplicibus, ut dicitur in Rubrica de Responsoriis.

LECTIO. II.

BEATA Agnes parentibus ad ejus sepulchrum assidue vigilantibus, quadam nocte choro virginum comitata cum apparuisset, sic ad eos locuta dicitur: Ne me parentes mortuam lugeatis: nam una cum his virginibus vivo apud illum in cælis, quem in terris tota mente dilexi. Cum aliquot post annos Constantia, Constantini Imperatoris filia, insanabili ulceri medicinam querens, nondum Christiana, ad idem sepulchrum accessisset, obdormiscens sibi audire visa est vocem hanc Agnetis: Constantèr age Constantia; crede in Jesum Christum Filium Dei, qui te sanam faciet. Quæ sanata, paulo post una cum multis ex familia Imperatoris baptismum suscipiens, ibi Ecclesiam nomine beatæ Agnetis ædificavit.

Te Deum laudamus, p. 46.

AD LAUDES.

Ant. Ingressa Agnes, cum reliquis ut in die Festi, p. 473. Similiter et ad Horas omnia dicuntur ut annotatur in Festo, præter Orationem, quæ dicitur ut supra; et deinceps post Nonam nihil fit de ea.

DIE

S. FR

EPISCO

Omnia fessoris P ter ea quæ In Hym mulatur t

DEUS, q lótem Confessóne fficem, ór esse voluit; ut dine perfú mónitis, a ritis, ætér mur. Per

IN I

Lectione corrente.

IN I

FRANCISC unde t piis et no natus, a t sanctitatis rum innoc Adolèscens plinis erud phiæ ac óperam de decesset ad Jurisutrius cum laude sacra æde I virginitatis Parisiis se xavit: a cu

DIE XXIX JANUARIJ.

IN FESTO

S. FRANCISCI SALESII

[EPISCOPI ET CONFESSORIS.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, p. xlix, præter ea quæ hic ponuntur.

In Hymno, Iste Confessor, mulatur tertius versus.

ORATIO.

DEUS, qui ad animarum salutem beatum Franciscum Confessorem tuum atque Pontificem, omnibus omnia factum esse voluisti : concede propitius ; ut charitatis tuæ dulcedine perfûsi, ejus dirigentibus munitis, ac suffragantibus meritis, æterna gaudia consequamur. Per Dñm.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

FRANCISCUS in oppido Salésio, unde familiæ cognomen, piis et nobilibus paréntibus natus, a teneris annis futuræ sanctitatis indicia præbuit, morum innocentia et gravitate. Adollescens liberalibus disciplinis eruditus, mox Philosophiæ ac Theologiæ Parisiis operam dedit : et ne quid sibi decisset ad animi culturam, Jurisutriusqueláureamsumma cum laude Patávii obtinuit. In sacra aede Lauretána perpétuæ virginittis votum, quo pridem Parisiis se obstrinxerat, innovavit : a cujus virtutis propó-

sito nullis unquam dæmonum fraudibus, nullis sensuum illécebris pôtuít dimoveri.

ñ. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliabitur ei. *ÿ.* Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocébit ei. Manus enim.

LECTIO V.

RECUSATA in Sabaudia Sénatu amplissima dignitate, Clericali militiæ nomen dedit : tum Sacerdotio initiatus, et Genevensis Ecclesiæ præposituram adeptus, ejus muneris partes adeo perfecte explévit, ut eum Granérius Episcopus vindicandis ab hæresi Calviniana Caballicensibus, aliisque Genève finitimis pópulis, divini verbi præconem destinárit, Quam expeditionem álacri ánimo suscipiens, asperrima quæque perpessus est, sæpe ab hæreticis conquisitus ad necem, variisque calumniis et insidiis vexatus. Sed inter tot discrimina et agones, insuperabilis ejus constantia semper enituit : Deique ope protectus, septuaginta duo millia hæreticorum ad Catholicam Fidem reduxisse dicitur, inter quos multi nobilitate et doctrina insignes numerantur.

ñ. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltavi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliabitur ei. *ÿ.* Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

LECTIO VI.

MORTUO Granério, qui eum sibi coadjutorem decerni curáverat, Episcopus consecratus, sanctitatis suæ rados circumquaque diffudit, zelo Ecclesiasticæ disciplinæ, pacis stúdio, misericordia in pauperes, omnique virtute conspicuus. Ad divini cultus augmentum novum Ordinem Sanctimonialium instituit, a Visitatione beatæ Virginis nuncupatum, sub Régula sancti Augustini; cui addidit Constitutiones, sapientia, discretione, et suavitate mirabiles. Suis etiam scriptis cœlesti doctrina refertis Ecclesiâ illustravit, quibus iter ad Christianam perfectionem tutum et planum demonstrat. Annum denique agens quinquagesimum quintum, dum e Gallia Annesium regressus, post Sacrum in die Sancti Joannis Evangelistæ Lugduni celebratum, gravi morbo correptus, sequenti die migravit in cœlum, anno Domini millesimo sexcentesimo vigesimo secundo. Ejus corpus Annesium delatum, in Ecclesia Monialium dicti Ordinis honorifice conditum fuit, cepitque statim miraculis clarescere. Quibus rite probatis, ab Alexandro Séptimo Pontifice máximo in Sanctorum numerum relatus est, assignata ejus festività die vigesima nona Januarii.

ñ. Iste est, p. lvj.

IN III NOCTURNO.

Homilia S. Gregorii Papæ

in Evangel. Homo peregre proficiscens, ut in Communi Confessoris Pontificis, primo loco, p. lvij.

In II Vesperis, sit Commem. S. Martinæ, Virg. et Mart.

DIE XXX JANUARI.

IN FESTO

S. MARTINÆ VIRG. ET MART. Semiduplex.

Omnia de Communi Virginum, p. lxxxiv, præter ea que assignantur propria.

Ant. Veni Sponsa Christi, accipe coronam, quam tibi Dominus præparavit in æternum.

ÿ. Spécie tua; et pulchritudine tua. ñ. Intende, prospere procéde, et regna.

ORATIO.

DEUS qui inter cetera potentie tuæ miracula etiam in sexu fragili victoriam martyrii contulisti: concede propitius; ut qui beatæ Martinæ Virginis et Martyris tuæ natalitia colimus, per ejus ad te exempla gradiamur. Per Dominum.

Nisi festum sanctæ Martinæ transferri contingat: tunc enim in primis Vesperis (si a Capitulo fiat de eodem Festo, et in secundis, si non sequatur festum Semiduplex) dicitur Hymnus, Martinæ celebri, usque ad Quærit præmia cœlitum, et in fine, A nobis abigas; et ad Matutinum dicitur Hymnus, Non illam, usque in finem. Si vero non transferatur, ad Matutinum erit Hymnus ut infra.

AD M
Invitat.
Dóminum,
mus.

Psal. V.
p. 2.

MARTINÆ C
mini,
Cives Romu
riæ:
Insignem me
nem,
Christi
Hæc dum
parentib
Inter delicias
Luxus illéceb
Fausta
mus

Vitæ despi
dédicat
Se rerum Dó
manu
Christi paupé
opes,
Quærit
tum.

Non illam c
non feræ
Non virgæ l
cómmove
hinc lapsi e S
Angéli
Cœlesti
Quin et dep
se rictu plác
pedes:
te Martina ta
dius neci
Cœli co
Te, thuris
poribus

AD MATUTINUM.

Invitat. Regem Virginum
Dóminum, * Venite adoré-
mus.

Psalm. Venite, exultémus,
p. 2.

HYMNUS.

MARTINÆ céleberi pláudite nó-
mini,

Cives Romúlei, pláudite gló-
riæ :

Insignem méritis dicite Virgi-
nem,

Christi dicite Mártirem.

Hæc dum conspicuis orta
paréntibus,

Inter delicias, inter amábiles
Luxus illécebras, ditibus áffluit

Faustæ munéribus do-
mus.

Vitæ despiciens cômmoda,
dédicat

Se rerum Dómino, et munifica
manu

Christi paupéribus distribuens
opes,

Quærit præmia Cœli-
tum.

Non illam crúciens úngula,
non feræ,

Non virgæ horribili vûlnere
cômmovent;

Hinc lapsi e Súperum sédibus
Angéli

Cœlesti dape récreant.

Quin et depósita sævitie leo
se rictu plácido prójicit ad

pedes:

Te Martina tamen dans glá-
dius neci

Cœli cœtibus inserit.

Te, thuris rédolens ara va-
póribus

Quæ fumat, précibus júgiter
invocat,

Et falsum périmens auspi-
cium, tui

Delet nóminis ómine.

A nobis ábigas lúbrica gáu-
dia,

Tu, qui Martyribus dexter ades,
Deus

Une et Trine : tuis da fámulis
jubar,

Quo clemens ánimos
beas. Amen.

IN I NOCTURNO.

*Lectiones de Scriptura oc-
currente.*

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

MARTINA virgo Romána, pa-
tre consulári, illústri gé-
nere nata, ténèris adhuc an-
nis orbata paréntibus, Chri-
stiánæ pietatis ardóre succénsa,
divitias, quibus affluébat, mira
in pauperes liberalitáte distri-
buit. Sub Alexándro Príncipe,
cum deos inánes cólere juberétur,
immáne fácinus summa
libertáte detestátur. Quapró-
pter iterum atque iterum affé-
cta verbéribus, uncis, úngulis
férreis, testárum fragmentis
laceráta, acutissimis gládiis
membrátim concisa, ádipe ser-
vénti perúncata, demum in am-
phitheátro damnátur ad bé-
stias a quibus illæsa divinitus
evádens, in ardéntem rogam
injectiona, incólumis pari bené-
ficio servátur.

ñ. Propter veritátem, et
mansuetúdinem, et justitiam : *
Et dedúcet te mirabíliter déx-

tera tua. *ŷ.* Spécie tua et pulchritudine tua inténde, prospere procéde, et regna. Et.

LECTIO V.

Ex ejus tortóribus nonnulli miráculi novitáte corrépti, Dei aspiránte grátia, Christi fidem ampléxi, post cruciátus gloriósam martyrii plamam cápitibus abscissione promeruere. Ad ejusdem preces, nunc terramótibus exórtis, nunc ignibus e coelo tonánte delápsis, deórum templa prostráta sunt, et simulácula consúmpta. Intérdu[m] ex vulnéribus lac cum ságuine erúpit, splendórque nitidissimus, ac suavissimus odor e corpore emanávit: intérdum sublimis régia in sede divinis láudibus una cum cœlibus interésse visa est.

ŷ. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætitiæ. *ŷ.* Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justitiam. Proptérea.

LECTIO VI.

HISCE prodigiis ejusque in primis constántia, ácritér permótus judex, caput virgini amputári præcépit; qua perempta, auditáque de coelo voce, qua ad súperos evocabátur, urbs tota contrémuit, ac multi idolórum cultóres ad Christi fidem conversi sunt. Sacrum Martinæ corpus sedente sancto Urbáno Primo, martyrio afféctum; Urbáno Octávo Pontifice Máximo, in pervetústaejúsdem Ecclésia, ad

Mamertinum cárcerem, in Capitolini clivi radicibus, cum sanctórum Mátyrum Concorðii, Epiphánii, et sociórum corpóribus répertum, eódem loco in meliorem formam redácto, atque decéntius ornáto, magno pópuli concúrsu, totius Urbis lætitia, solénni ritu ac pompa repósitum est.

ŷ. Asseréntur, p. xciiij.

IN III NOCTURNO.

Homilia S. Gregorii Papæ in Evang. Simile erit regnum cœlórum decem virginibus, de *Communi Virginum*, p. xcv.

AD LAUDES.

HYMNUS.

TU natále solum prótege, tu bonæ
Da pacis réquiem Christiadum
plagis;
Armórum strépitus, et fera
prælia
In fines age Thrácios:
Et regum sóciáns ágmina
sub Crucis
Vexillo, Sólymas néxibus éxi-
me,
Vindéxque innócuí ságuinis,
hósticum
Robur fúnditus érué.
Tu nostrum cólumen, tu de-
cus inclytum,
Nostrárum obséquium respice
méntium;
Romæ vota libens éxcipe, qua
pio
Te ritu canit, et colit.
A nobis ábigas lúbrica gá-
dia.
Tu, qui Mátyribus dexte-
ades, Deus

Une et Tri-
jubar,
Quo-
be

Vesperæ
so, cum C
Martine.

DIE XX

S. PETRI

Omnia d
oris non
præter ea
propria.

In Hymn
mulatur ter

DEUS, qui
Dexémplu
emþtionem
Ecclésiám tu
cundare div
sius nobis
cede, a pet
tis, in cœlés
libertáte gau
regnas.

Deinde s
S. Martinæ.

Ant. Veni
accipe corón
Dóminus pr
num.

ŷ. Diffúsa
bis tuis. *ŷ.*
dixit te Deus
Oratio, De
tera, ut supra

IN IN
Lectioes d
rente

Une et Trine : tuis da fámulis
jubar,

Quo clemens ánimos
beas. Amen.

*Vesperæ de S. Petro Nola-
scæ, cum Commemoratione S.
Martintæ.*

DIE XXXI JANUARIJ.

IN FESTO

S. PETRI NOLASCI, CONF.

Duplex.

*Omnia de Communi Confes-
soris non Pontif. p. lxxvij,
præter ea quæ hic habentur
propria.*

*In Hymno, Iste Confessor,
mutatur tertius versus.*

ORATIO.

DEUS, qui in tuæ charitátis
Dexemplum, ad fidélium red-
emptionem sanctum Petrum
Ecclesiám tuam nova prole fe-
cundare divinitus docuisti : ip-
sius nobis intercessiõe con-
cede, a peccati servitute solú-
tis, in cœlesti pátria perpétua
libertate gaudere. Qui vivis et
regnas.

*Deinde fit Commemoratio
S. Martintæ.*

*Ant. Veni sponsa Christi,
accipe coronam, quam tibi
Dóminus præparávit in ætér-
num.*

*¶. Diffusa est grátia in lá-
biis tuis. R. Propterea béne-
dixit te Deus in ætérnum.*

*Oratio, Deus, qui inter cé-
tera, ut supra, p. 496.*

IN INOCTURNO.

*Lectiones de Scriptura occur-
rente.*

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

PETRUS Nolásens, Recdudi
prope Carcasónam in Gál-
lia nobili genere natus, sin-
gulári erga próximum chari-
tate excelluit. Cujus virtútis
præságium fuit, quod, cum
adhuc in cunábulis vagiret in-
fans, exámen apum ad eum
convolávit, et favum mellis in
ejus dextera constrúxit. Ado-
lescens paréntibus orbátus,
Albigénsium hæresim, quæ
tunc in Gállia grassabátur,
écécrans, divéndito patrimó-
nio, in Hispániám secéssit; et
apud beátam Virginem Montis
Serrátí votum, quo pridem se
obstrinxerat, exólvit. Tum Bar-
cinónam pergens, cum Christi
fidélibus ab hóstium servitute
rediméndis omnem pecúniám
consumpsisset, seipsum pro iis
liberándis venum ire, aut in
illórum vincula súffici cúpere
dictitábat.

*R. Honéstum fecit illum Dó-
minus, et custodívit eum ab
inimicis, et a seductóribus tu-
távit illum : * Et dedit illi cla-
ritatem ætérnam. ¶. Justum
dedúxit Dóminus per vias re-
ctas, et osténdit illi regnum
Dei. Et dedit.*

LECTIO V.

QUAM gratum Deo fúerit hoc
sancti viri desidérium,
súbsequens declarávit evén-
tus : nam noctu oránti, et de
Christianórum in captivitate
degéntium subsidio multa áni-
mo volvénti beáta Virgo appá-

rens, Filiò suo sibi que accep-
tissimum fore suggessit, si ad
sui honorem Religiosorum Or-
do institueretur, quibus præ-
cipue esset cura, captivos ab
infidelium tyrannide liberare.
Huic cœlesti monito illico ob-
temperans, una cum sancto
Raymundo de Pennafort, et
Jacobo Primo rege Aragoniæ,
de eadem re a Dei Genitrice
ipsa nocte præmonitis, Reli-
gionem beatæ Mariæ de Mer-
cedē Redemptionis Captivó-
rum instituit: sodalibus suis
quarto voto obstrictis, ma-
nendi in pignus sub Paganó-
rum potestate, si pro Christia-
norum liberatione opus fuerit.

¶. Amavit eum Dominus,
et ornavit eum: stolam gló-
riæ induit eum,* Et ad por-
tas paradisi coronavit eum.
¶. Induit eum Dominus lorica-
m fidei, et ornavit eum. Et
ad portas.

LECTIO VI.

EDITO virginitatis voto, illi-
batam perpétuo castitatem
servavit. Patientia, humilitate,
abstinentia, ceterisque virtuti-
bus mirabiliter enituit. Pro-
phetiæ dono illustris, futura
prædixit: inter quæ maxime
celebratur, quod Jacobus rex
Valéntiam a Mauris occupá-
tam expugnáverit, accepta-
prius ab eo obtinendæ victoriæ
securitate. Angeli Custódís, ac
Deiparæ virginis, frequenti ap-
paritione recreabatur. Sénio
tandem confectus, de immi-
nenti morte certior factus, in

morbum incidit, sanctisque re-
fectus Sacramentis, fratres
suos ad charitatem erga capti-
vos cohortatus, et Psalmum,
Confitebor tibi Dómine in toto
corde meo, devotissime reci-
tans, ad illa verba: Redem-
ptionem misit Dóminus populo
suo, spiritum Deo reddidit, me-
dia nocte Vigilæ Nativitatis
Dómini, anno millésimo ducentésimo quinquagésimo sexto.
Cujus festivitatem Alexander
Séptimus die trigésima prima
Januárii celebrári præcepit.

¶. Iste homo p. lxxiv.

IN III NOCTURNO.

*Homilia venerabilis Bedæ
Presbyteri in Evangel. Nolite
timere, de Communi Confes-
soris non Pontificis, secundo
loco, p. lxxxj.*

*In II Vesperis, fit Commem.
S. Ignatii Episc. et Martyris.*

FESTA FEBRUARII.

*Prima die non impedita di-
citur Officium Defunctorum.*

DIE I FEBRUARII.

IN FESTO

S. IGNATHI EPISC. ET MART.
Semiduplex.

*Omnia de Communi unius
Martyris, p. xx, præter sequen-
tia.*

*Ant. Iste sanctus pro lege
Dei sui certavit usque ad mór-
tem, et a verbis impiórum
non timuit: fundátus enim
erat supra firmam petram.*

¶. Glória et honóre coroná-
sti eum Dómine. ¶. Et consti-
tuisti eum super ópera ma-
nuum tuarum.

INFIRMITAT
omnipote
pondus pr
vat, beati I
atque Ponti
riosa nos p
num.

IN I
Lectiones
rente.

IN II
Ex libro
Presbyter
Ecclesiasti

- LE

IGNATIUS AN
tértius pos
lum Episcop
persecutione
nátus ad bés
etus mittitur
gens Smyrn
Polycarpus
Episcopus er
Epistolam a
ram ad Mag
ad Trallenses
manos: et in
psit ad Phi
Smyrnæos,
Polycarpum,
Antiochénsen
qua et de Eva
per a me tran
persóna Chri
nium.

¶. Honéstu
minus, et cu
inimicis, et a
lavit illum: *
ritatem aetérn
que cum illo

ORATIO.

INFIRMITATEM nostram respice
omnipotens Deus : et quia
pondus propriæ actionis gra-
vat, beati Ignatii martyris tui
atque Pontificis intercessio glo-
riosa nos protégat. Per Dómi-
num.

IN I NOCTURNO.

*Lectioes de Scriptura occu-
rente.*

IN II NOCTURNO.

Ex libro Sancti Hierónymi
Presbyteri de Scriptóribus
Ecclesiásticos.

LECTIO IV.

IGNATIUS Antiochéne Ecclesiæ
tértius post Petrum Apósto-
lum Episcopus, commovén-
te persecutióne Trajáno, dam-
natus ad bestias, Romam vin-
ctus mittitur. Cumque návi-
gans Smyrnam venisset, ubi
Polycærus auditor Joánnis
Episcopus erat, scripsit unam
Epistolam ad Ephésios, ál-
teram ad Magnesianos, tértiam
ad Trallenses, quartam ad Ro-
manos : et inde egrédiens scri-
psit ad Philadélfios et ad
Smyrnæos, et propriam ad
Polycærum, comméndans illi
Antiochéensem Ecclesiám : in
qua et de Evangélio, quod nu-
per a me translátum est, super
persóna Christi ponit testimo-
nium.

¶ Honéstum fecit illum Dó-
minus, et custodivit eum ab
inimicis, et a seductóribus tu-
lavit illum : * Et dedit illi cla-
ritatem ætérnam. †. Descendit-
que cum illo in foveam : et in

vinculis non dereliquit eum. Et
dedit.

LECTIO V.

DIGNUM autem videtur, quia
tanti viri fécimus mentio-
nem, et de epístola ejus, quam
ad Romanos scribit, pauca pó-
nere. De Syria usque ad Ro-
mam pugno ad bestias in mari
et in terra, nocte diuque ligá-
tus cum decem leopárdis, hoc
est militibus, qui me custó-
diunt; quibus et cum benefe-
ceris, peiores fiunt. Iniquitas
autem eorum mea doctrina est:
sed non idcirco justificatus
sum. Utinam fruár bestiis, quæ
mihi sunt præparatæ : quas
et oro mihi veloces esse ad in-
teritum, et ad supplicia, et ál-
lici ad comedendum me, ne,
sicut et aliorum Martyrum,
non audeant corpus attingere.
Quod si venire noluerint, ego
vim faciam, ego me urgébo,
ut devorer. Ignoscite mihi fili-
oli : quid mihi prosit, ego scio.

¶ Desiderium animæ ejus
tribuisti ei Dómine, * Et vo-
luntate labiõrum ejus non
fraudasti eum. †. Quóniam
prævenisti eum in benedictiõ-
nibus dulcedinis : posuisti in
cápite ejus corónam de lápide
pretioso. Et voluntate.

LECTIO VI.

NUNC incipio Christi esse
discipulus, nihil de his,
quæ videntur, desiderans, ut
Jesum Christum invéniam. Ig-
nis, crux, bestiæ, confractio
ossium, membrórum divisio,
et totius corporis contritio, et

tota torménta diaboli in me véniant : tantum ut Christo fruar. Cumque jam damnátus esset ad béstias, et ardóre patiéndi rugiéntes audiret leónes, ait : Fruméntum Christi sum, déntibus bestiárum mollar, ut panis mundus invéníar. Passus est anno undécimo Trajáni. Reliquiæ corpóris ejus Antiochiæ jacent extra portam Daphniticam in cœmétério.

R. Stola jucunditatis, p. xxvj.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO VII. *Cap. 12. d*

In illo témpore : Dixit Jesus discipulis suis : Amen, amén dico vobis, nisi granum fruménti cadens in terram mórtuum fúerit, ipsum solum manét. Et reliqua.

Homília sancti Augustini Episcopi.

Tract. 51, in Joannem; sub medium.

IPSE Dóminus Jesus erat granum mortificándum, et multiplicándum : mortificándum infidelitáte Judæórum, multiplicándum fide populi. Jam vero exhortans ad passiónis suæ sectánda vestigia : Qui amat, inquit, ánimam suam, perdet eam. Quod duóbus modis intéllegi potest. Qui amat, perdet : id est, si amas, perdes. Si cupis vitam tenére in Christo, noli mortem timére pro Christo. Item álio modo : Qui amat ánimam suam, perdet eam ; noli amáre, ne per-

das : noli amáre in hac vita, ne perdas in æténa vita.

R. Coróna áurea super caput ejus, * Exprésa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis. *ŷ.* Quóniam prævenisti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuisti in capite ejus corónam de lápide pretioso. Exprésa.

LECTIO VIII.

Hoc autem, quod postérius dixi, magis habére vidétur Evangélicus sensus. Séquitur enim : Et qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam æténam custódit eam. Ergo quod supra dictum est, qui amat, subintelligitur in hoc mundo, ipse útique perdet : qui autem odit, útique in hoc mundo, in vitam æténam ipse custódit eam. Magna et mira senténtia, quemádmódum sit hóminis in ánimam suam amor ut péreat, ódium ne péreat. Si male amáveris, tunc odisti : si bene óderis, tunc amásti. Felices, qui odérunt custodiéndò, ne perdant amándò.

R. Hic est vere martyr, qui pro Christi nómine ságuinem suum fudit : * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsit, sed ad cœlestia regna pervénit. *ŷ.* Justum deduxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Qui. Glória Patri. Qui.

LECTIO IX.

SED vide ne tibi subrépat, Sicut teipsum velis interimere,

sic intelligi
odisse in
tuam. Hinc
ligni atque
nes, et in
et sceler
flammis se
præfocant,
dunt, et p
stus non
diabolo, p
rénti respó
tanus ; scri
tábis Dómi
Petro autem
qua morte
Deum : Cur
gēbas te,
volebas : cu
alter te cing
non vis. U
non a seips
bère occidi
tur Christi.

Te Deum

DIE II

PURIFICA

Duple

AD V

Ant. t. 2.

mercium ! C
máni, anim
mens, de V
natus est : e
sine sémine,
suam Deitáte

Psalm. Di
reliquis, ut
Virginis, p.

Ant. t. 7.

es ineffabili
tunc impleta

in hac vita,
na vita.

super caput
signo sancti-
oris, et opus
nóniam præ-
dictionibus
sti in capite
lápide præ-

III.

od postérius
abére videtur
us. Séquitur
odit animam
do, in vitam
t eam. Ergo
um est, qui
gitur in hoc
que perdet:
útique in hoc
æternam ipse
agna et mira
admodum sit
am suam amor
ne péreat. Si
unc odisti: si
ac amásti. Fe-
t custodiéndó,
ndo.

re martyr, qui
ne ságuinem
Qui minas jú-
uit, nec terre-
lóriam quasi-
stia regna per-
am dedúxit Dó-
ectas, et ostén-
Dei. Qui. Gló-

O IX.

tibi subrépat,
elis interimere,

sic intelligéndo, quod debes
odisse in hoc mundo ánimam
tuam. Hinc enim quidam ma-
ligni atque perversi hómi-
nes, et in seipsis crudelióres
et sceleratióres homicidæ,
flammis se donant, aquis se
præfocant, præcipitio se colli-
dunt, et péreunt. Hoc Chri-
stus non dócuit: sed etiam
diábolo præcipitium sugge-
renti respondit: Redi retro sá-
tanás; scriptum est: Non ten-
tábis Dóminum Deum tuum.
Petro autem dixit, significans
qua morte clarificáturus erat
Deum: Cum esses júnior, cin-
gébas te, et ambulábas quo
volébas: cum autem senúeris,
alter te cinget, et feret quo tu
non vis. Ubi satis expéssit,
non a seipso, sed ab álío de-
bére occidi, qui vestigia séqui-
tur Christum.

Te Deum laudámus, p. 16.

DIE II FEBRUARII.

IN FESTO

PURIFICATIONIS B. M. V.

Duplex II Classis.

AD VESPERAS.

Ant. t. 2. O admirábile com-
mércium! Créátor géneris hu-
máni, animátum corpus su-
mens, de Virgine nasci dig-
nátus est: et procédens homo
sine sémine, largitus est nobis
suam Deitátem.

Psalm. Dixit Dóminus, cum
reliquis, ut in Festis B. Marice
Virginis, p. cxxxviiij.

Ant. t. 7. r Quando natus
es ineffabiliter ex Virgine,
tunc implétæ sunt Scripturæ:

sicut plúvia in vellus descen-
disti, ut salvum fáceres genus
humánium: te laudámus Deus
noster.

Ant. t. 4. Rubum quem vi-
derat Móyses incombústum,
conservátam agnóvimus tuam
laudábilem virginitátem: Dei
génitrix intercède pro nobis.

Ant. t. 1. Germinávit radix
Jesse, orta est stella ex Jacob:
Virgo péperit Salvátorem: te
laudámus Deus noster.

Ant. t. 2. Ecce Maria génuit
nobis salvátorem, quem Joán-
nes videns exclamávit, dicens:
Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit
peccáta mundi, alleluia.

CAPITULUM. Malach, &

ECCE ego mitto Angelum
meum, et præparábit
viam ante fáciem meam. Et
statim véniet ad templum
sanctum suum Dominátor,
quem vos quæritis, et Angelus
testamentí, quem vos vultis.

Hymnus, Ave maris stella,
p. cxi.

ŷ. Respónsum accépit Si-
mcon a Spiritu sancto. R. Non
visúrum se mortem, nisi vidé-
ret Christum Dómini.

Ad Magnif. Ant. t. 1. Se-
nex púerum portábat, puer
autem senem regébat: quem
Virgo péperit, et post partum
virgo permánsit: ipsum quem
génuit, adorávit.

ORATIO.

OMNIPOTENS sempitérne Deus,
majestátem tuam súpplices
exorámus: ut sicut unigénitus
Filius tuus hodiérna die cum

nostræ carnis substantia in templo est præsentatus; ita nos facias purificatis tibi mentibus præsentari. Per eundem Dominum.

Et non fit Commemoratio S. Ignatii.

AD MATUTINUM.

Invitat. Ecce venit ad templum sanctum suum Dominator Dominus: * Gaude et lætare Sion, occurrens Deo tuo.

Psalm. Venite, exultemus, p. 2.

Hymnus, Quem terra, Antiphonæ, Psalmi, et yy. Nocturnorum dicuntur ut in Festis B. Mariæ Virg. p. cxi.

IN I NOCTURNO.

De libro Exodi.

LECTIO I. Cap. 13.

LOCUTUS est Dominus ad Moysen, dicens: Sanctifica mihi omne primogénitum quod aperit vulvam in filiis Israel, tam de hominibus quam de jumentis: mea sunt enim omnia. Et ait Moyses ad populum: Cum introduxerit te Dominus in terram Chananaei, sicut juravit tibi et patribus tuis, et dederit tibi eam: separabis omne quod aperit vulvam Domino, et quod primitivum est in pecoribus tuis: quidquid habueris masculini sexus, consecrabis Domino. Primogénitum asini mutabis ove: quod si non redemeris, interficies. Omne autem primogénitum hominis de filiis tuis pretio redimes.

ñ. Adorna thalamum tuum

Sion, et suscipe Regem Christum: * Quem virgo concepit, virgo peperit, virgo post partum, quem genuit, adoravit. ÿ. Accipiens Simeon puerum in manibus, grátias agens benedixit Dominum. Quem virgo.

De libro Levítico.

LECTIO II. Cap. 12.

LOCUTUS est Dominus ad Moysen, dicens: Loquere filiis Israel, et dices ad eos: Mulier, si suscepto semine pepererit masculum, immunda erit septem diebus, juxta dies separationis menstruarum. Et die octavo circumcidetur infans: ipsa vero triginta tribus diebus manebit in sanguine purificationis suæ. Omne sanctum non tangel, nec ingrediatur in Sanctuarium, donec impleantur dies purificationis suæ. Sin autem feminam pepererit, immunda erit duabus hebdomadibus, juxta ritum fluxus menstrui, et sexaginta sex diebus manebit in sanguine purificationis suæ.

ñ. Postquam impléti sunt dies purgationis Mariæ, secundum legem Moysi, tulérunt Jesum in Jerúsalem, ut sisterent eum Domino, * Sicut scriptum est in lege Domini: Quia omne masculinum adaperiens vulvam, sanctum Domino vocabitur. ÿ. Obtulerunt pro eo Domino parvulum, aut duos pullos columbarum. Sicut scriptum est.

CUMQUE purissimam filio, sive agnum a clustum, sive turturum ostium tabernaculi illa coram pro ea, et profuturum est lex parvulam. nerit manu offerre agnoscere turtures v. columbarum clustum, et to: orabitque et sic mundum. ñ. Obtulerunt pro eo, et pullos columbarum scriptum est. ÿ. Postquam sunt dies purificationis secundum legem, tulérunt illum, et sisterent eum Domino. Sicut scriptum est.

IN II

Sermo 30.

Ep.

Serm. 13. de

LE

Sic olim Mater Sion homo factus fundavit ea omnipotentia significentia

Hiemali

Regem Chri-
go concépit,
go post par-
nit, adorávit.
eon púerum
rátias agens
num. Quem

vitici.

Cap. 12.

Dóminus ad
ens : Lóquere
dices ad eos :
o sémine pe-
n, immúnda
us, juxta dies
struæ. Et die
détur infân-
vero triginta
manébit in
caciónis suæ.
non tanget,
in Sanctuá-
pleántur dies
æ. Sin autem
rit, immúnda
ebdomádibus,
xus ménstrui,
diébus mané-
purificatióis

impléti sunt
s Mariæ, se-
Móysi, tulé-
Jerúsalem, ut
ómino, * Sicut
lege Dómini :
culinum adapé-
sanctum Dómi-
ŷ. Obtulérunt
par túrturum,
s columbárum.
est.

LECTIO III.

CUMQUE expléti fuerint dies
purificatióis suæ, pro
filio, sive pro filia, déferet
agnum anniculum in holo-
caustum, et pullum columbæ
sive túrturem pro peccáto, ad
ostium tabernáculi testimonii,
et tradet sacerdoti, qui offeret
illa coram Dómino, et orábit
pro ea, et sic mundábitur a
proflúvio sanguinis sui. Ista
est lex parientiis másculum aut
feminam. Quod si non invé-
nerit manus ejus, nec potúerit
offérre agnum, sumet duos
túrtures vel duos pullos co-
lumbárum, unum in holo-
caustum, et alterum pro peccá-
to : orábitque pro ea sacerdos,
et sic mundábitur.

¶ Obtulérunt pro eo Dómi-
no par túrturum, aut duos
pillos columbárum, * Sicut
scriptum est in lege Dómini.
ŷ. Postquam autem impléti
sunt dies purgatióis Mariæ,
secóndum legem Móysi, tulé-
runt illum in Jerúsalem, ut
sisterent eum Dómino. Sicut
scriptum. Glória Patri. Sicut
scriptum.

IN II NOCTURNO.

Sermo sancti Augustíni
Episcopi.

Serm. 13. de Temp. post init.

LECTIO IV.

Sic olim prædictum est :
Mater Sion dicit : Homo et
homo factus est in ea : et ipse
fundávit eam Altissimus. O
omnipotentia nascéntis ! o ma-
gnificéntia de cælo ad ter-

Himalis.

ram descendéntis ! Adhuc in
útero portabátur, et ex úte-
ro matris a Joánnē Baptista sa-
lutabátur. In templo præsen-
tabátur, et a Simeóne sene,
famóso, annóso, probáto, co-
ronáto agnoscebátur. Tunc
cognóvit, tunc adorávit, tunc
dixit : Nunc Dómine dimittis
servum tuum in pace : quia
vidérunt óculi mei salutare
tuum.

¶ Simeon justus et timorá-
tus expectábat redemptionem
Israel : * Et Spiritus sanctus
erat in eo. ŷ. Respósum accepit
Simeon a Spiritu sancto,
non visúrum se mortem, nisi
vidéret Christum Dómini. Et
Spiritus.

LECTIO V.

DIFFEREBATUR exíre de sæ-
culo, ut vidéret natum,
per quem cónditum est sæcu-
lum. Agnóvit infántem senex,
factus est in puero puer. Inno-
vátus in ætáte, qui plenus erat
pietáte. Simeon senex ferébat
Christum infántem, Christus
regébat Simeónis senectútem.
Dictum ei fúerat a Dómino,
quod non gustáret mortem,
nisi vidéret Christum Dómini
natum. Natus est Christus, et
implétum est desidérium se-
nis in mundi ipsius senectúte.
Ipse ad senem hóminem ve-
nit, qui mundum inveterátum
invénit.

¶ Respósum accépit Si-
meon a Spiritu sancto, non
visúrum se mortem, nisi vi-
déret Christum Dómini : * Et

benedixit Deum, et dixit Nunc dimittis servum tuum in pace, quia vidérunt óculi mei salutáre tuum Dómine. *ŷ.* Cum inducerent púerum Jesum paréntes ejus, ut fácerent secúndum consuetúdinem legis pro eo : ipse accépit eum in ulnas suas. Et benedixit.

LECTIO VI.

In isto quidem sæculo diu esse nolébat, et Christum in hoc sæculo vidére cupiébat, cantans cum Prophéta, et dicens : Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam, et salutáre tuum da nobis. Dénique, ut novéritis ita esse istius lætitiæ, conclúsit, dicens : Nunc dimittis servum tuum in pace : quia vidérunt óculi mei salutáre tuum. Prophétæ cecinerunt conditórem cœli et terræ in terra cum homínibus futúrum : Angelus nuntiávit creatórem carnis et spirítus in carne ventúrum : salutávit Joánnes ex útero in útero Salvatórem : Simeon senex Deum agnóvit infántem.

ŷ. Cum inducerent púerum Jesum paréntes ejus in templum, ut fácerent secúndum consuetúdinem legis pro eo, accépit eum Simeon in ulnas suas, et benedixit Deum, dicens : * Nunc dimittis Dómine servum tuum in pace. *ŷ.* Suscípíens Simeon púerum in má nibus, exclamávit, dicens. Nunc dimittis Dómine servum tuum in pace. Glória Patri. Nunc dimittis.

IN III NOCTURNO.

Léctio sancti Evangelii secúndum Lucam.

LECTIO VII. Cap. 2. c.

In illo témpore : Postquam impléti sunt dies purgationis Mariæ secúndum legem Móysi, tulérunt Jesum in Jérusalem, ut sisterent eum Dómino, sicut scriptum est in lege Dómini. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrósii Episcopi.

Lib. 2. *Comment. in Luc. c. 2. post initium.*

Et ecce homo erat in Jérusalem, cui nomen Simeon et homo iste justus et timoratus, expéctans consolatióem Israel. Non solum ab Angelis, et Prophétis, et a pastóribus, sed étiam a senióribus et justis generatió Dómini accépit testimoniúm. Omnis ætas, et uterque sexus, eventorúmque mirácula fidem ástruunt. Virgo génerat, stérilis parit, mutus loquitur, Elisabeth prophétat, Magus adorát, útero clausus exúltat, vídua confitétur, justus expéctat.

ŷ. Suscípíens Jesum in ulnas suas Simeon, exclamávit, et dixit : * Tu es vere lumen ad illuminatióem Géntium, et glóriam plebis tuæ Israel. *ŷ.* Cum inducerent púerum Jesum paréntes ejus, et ipse accépit eum in ulnas suas, et benedixit Deum, et dixit. Tu es vere.

Bened. Cujus festum colimus, ipsa Virgo virginum.

Et bene sed p
rébat, cu
vinculis f
expéctans
sciébat en
qui eum v
cépit eum
benedixit
dimitte sé
secúndum
pace. Vido
pórcæ cá
velle diss
cum Chris
cum Chris
lius est.

ŷ. Sene
puer autem
Quem vir
péperit, v
quem genu
cípíens Sim
nibus, grá
Dóminum.
Quem.

Sed qui v
in temp
rúsale, c
Dómini, ad
Verbum Dei
ribus velut
fidei bráchi
ut non vide
derit vitam
omnes gráti
ratióne diff
tiam incred
non justis.
prophétat, i
rectiõem pl

URNO.

Evangelii
ucam.

ap. 2. c

: Postquam
es purgatio-
dum legem
sum in Jeru-
t eum Dómi-
m est in lege
a.

Ambrósii

pi.

in Luc. c. 2.
ium.erat in Jeru-
salem Simeon
us et timorá-
consolationem
n ab Angelis,
a pastóribus,
ribus et justis
i accépit testi-
ætatis, et utér-
orúmq; mi-
truunt. Virgo
parit, mutus
eth prophétat,
útero clausus
confitétur, ju-Jesum in ul-
n, exclamavit,
es vere lumen
em Géntium, et
tuæ Israel.
erent puerum
s ejus, et ipse
ulnas suas, et
a, et dixit. Tu
s festum coli-
o virginum.

LECTIO VIII.

Et bene justus, qui non suam, sed pópuli grátiam requirébat, cupiens ipse corpórea vinculis fragilitátis exsólvi, sed expéctans vidére promissum : sciébat enim quia beáti óculi qui eum vidérant. Et ipse accépit eum in ulnas suas, et benedixit Deum, et dixit: Nunc dimitte sèrvum tuum Dómine secúndum verbum tuum in pace. Vide justum, velut corpórea cárcere molis inclúsum, velle dissólvi, ut incipiat esse cum Christo. Dissólvi enim, et cum Christo esse, multo mélius est.

¶ Senex púerum portábat, puer autem senem regébat : * Quem virgo concépit, virgo péperit, virgo post partum, quem genuit, adorávit. ¶ Accipiens Simeon púerum in má-nibus, grátias agens benedixit Dóminum. Quem. Glória Patri. Quem.

LECTIO IX.

Suo qui vult dimitti, véniat in templum, véniat in Jerúsalem, expéctet Christum. Dómini, accipiat in má-nibus Verbum Dei, complectátur opéribus velut quibúsdam suæ fidei bráchiis : tunc dimittétur, ut non videat mortem, qui viderit vitam. Vides úberem in omnes grátiam, Dómini generatióne diffúsam, et prophetiam incredulis negátam esse, non justis. Ecce et Simeon prophétat, in ruínam et resurrectionem plurimórum venisse

Dóminum Jesum Christum : ut justórum iniquorúmq; mérita discernat, et pro nostrórum qualitaté factórum, judex verus et justus aut supplicia decérnat, aut præmia.

Te Deum laudámus, p. 16.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 3. Simeon justus * et timorátus expéctábat redemptionem Israel, et Spiritus sanctus erat in eo.

Psalm. Dóminus regnávit. cum reliquis de Dominica, p. 17.

Ant. t. 7. r Respónsum accépit Simeon * a Spíritu sancto, non visúrur se mortem, nisi vidéret Dóminum.

Ant. t. 3. Accipiens Simeon * puerum in má-nibus, grátias agens benedixit Dóminum.

Ant. t. 8. Lumen ad revelationem Géntium, et glóriam plebis tuæ Israel.

Ant. t. 8. Obtulérunt * pro eo Dómino par túrturum, aut duos pullos columbárum.

CAPITULUM. *Malach. 3.*

Ecce ego mitto Angelum meum, et præparábit viam ante faciém meam. Et statim véniet ad templum sanctum suum Dominátor, quem vos quæritis, et Angelus testaménti, quem vos vultis.

Hymnus, O Gloriósa, p. cxlix.

¶ Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ¶ Propterea benedixit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. Ant. t. 1. Cum inducerent puerum Jesum pa-

rētes ejus, accēpit eum Simeon in ulnas suas, et benedixit Deum, dicens : Nunc dimittis servum tuum in pace.

ORATIO.

OMNIPOTENS sempiternē Deus, majestātem tuam supplices exorāmus : ut sicut unigēnitus Filius tuus hodierna die cum nostrae carnis substantia in templo est praesentatus ; ita nos facias purificatis tibi mentibus praesentari. Per eūdem Dōminum.

AD PRIMAM.

In *ā. br. dicitur* *ŷ.* Qui natus es de Maria virgine.

AD TERTIAM.

Ant. Respōsum accēpit Simeon.

Capitulum. Ecce ego mitto, *ut supra, ad Laudes.*

ā. br. Spēcie tua, * Et pulchritūdine tua. Spēcie. *ŷ.* Intēde, prospere procēde, et regna. Et pulchritūdine. Glōria Patri. Spēcie.

ŷ. Adjuvābit eam Deus vultu suo. *ā.* Deus in medio ejus, non commovēbitur.

AD SEXTAM.

Ant. Accipiens Simeon.

Capitulum. *Malach. 3.*

ECCE veniet, dicit Dōminus exercituum : et quis poterit cogitare diem adventus ejus, et quis stabit ad videndum eum ? Ipse enim quasi ignis conflans, et quasi herba fullōnū.

ā. br. Adjuvābit eam, * Deus vultu suo. Adjuvābit. *ŷ.* Deus in medio ejus, non commovē-

bitur. Deus. Glōria Patri. Adjuvābit.

ŷ. Elēgit eam Deus, et praelēgit eam. *ā.* In tabernaculo suo habitāre facit eam.

AD NONAM.

Ant. Obtulerunt.

Capitulum. *Malach. 3.*

Et placebit Dōmino sacrificium Juda et Jerūsalem sicut dies saeculi, et sicut anni antiqui, dicit Dōminus omnipotens.

ā. br. Elēgit eam Deus, * Et praelēgit eam. Elēgit. *ŷ.* In tabernaculo suo habitāre facit eam. Et praelēgit. Glōria Patri. Elēgit.

ŷ. Diffusa est grātia in labiis tuis. *ā.* Propterea benedixit te Deus in aeternum.

AD VESPERAS.

Ant. Simeon justus, cum reliquis de Laudibus.

Psalmi, Capitulum, Hymnus, et ŷ. ut supra in primis Vesperis, p. 503.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Hōdie beāta virgo Maria puerum Jesum praesentavit in templo, et Simeon replētus Spiritu sancto accēpit eum in ulnas suas, et benedixit Deum in aeternum.

Oratio, Omnipotens, ut supra.

Deinde fit Commem. sancti Blasii.

DIE III FEBRUARII.

IN FESTO

S. BLASII, EPISC. ET MART.

Ant. Iste sanctus pro lege Dei sui certavit usque ad mortem, et a-

timuit : *ŷ.* Glōria Patri. *ā.* In tabernaculo suo habitāre facit eam.

DEUS, qui Mārtyr fidei annuatim concēditus natalitium etiam deamus. *Ps.*

BLASIUS, cum viret, ejusdem pus eligitur Diocletianus delitatem inbat, se in montis Argem tuit, dum ab militibus venis, et ad ejus jussu coeula. Quo in los sanavit, ejus fama desiderebantur qui desperatūte, transverē inharēte, Productus aut Blasius seme nec blanditiis lūci posset, ret, primum deinde in equitibus dilanmo dempto

tem, et a verbis impiórum non timuit : fundátus enim erat supra firmam petram.

¶ Glória et honóre coronásti eum Dómine. n̄. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

ORATIO.

DEUS, qui nos beáti Blásii Mártiris tui atque Pontificis ánnua solemnitate lætificas : concéde propítius ; ut ejus natalitia cólimus, de ejusdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

LECTIO III.

BLASIUS, Sebásto in Arménia cum virtútum laude floréret, ejusdem civitátis Episcopus eligitur. Qui, quo tēpore Diocletianus insatiabilem crudelitatem in Christiános exercébat, se in spelúncam ábdidit montis Argæi : ubi támdiu latuit, dum ab Agricolái Præsidis militibus venántibus deprehensus, et ad Præsidem ductus, ejus jussu conjéctus est in vincula. Quo in loco multos aegrotos sanávit, qui ad Blásium, ejus fama sanctitátis addúcti, deferébantur. In illis puer fuit, qui desperáta a médicis salute, transversa spina fáucibus inherénte, ánimam agébat. Productus autem ad Præsidem Blásius semel et iterum, cum nec blanditiis, nec minis adlúci posset, ut diis sacrificáret, primúm virgis cæsus, deinde in equúleo ferreis pettinibus dilaniátus est : postremo dempto cápite, illústre

fidei testimónium Christo Dómino dedit, tértio Nonas Februárii.

Te Deum laudámus, p. 16.

DIE IV FEBRUARII.

IN FESTO

S. ANDRÆE CORSINI,
EPISC. ET CONFESSORIS.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, p. xlix, præter ea quæ hic ponuntur propria.

In Hymno, Iste Confessor, mutatur tertius versus.

ORATIO.

DEUS, qui in Ecclesiá tua nova semper instáuras exémpia virtútum : da pópulo tuo beáti Andræe Confessoris tui atque Pontificis ita sequi vestigia, ut assequátur et præmia. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

Si vero hoc Festum celebretur in Quadragesima, Lectiones primí Nocturni sumuntur ex Communi Confessoris Pontificis, Fidélis sermo, p. lii, et nona Lectiq legitur de Homilia Feriæ cum Commemoratione de ea in Vesperis et Laudibus.

Similiter si aliquod ex sequentibus Festis occurrat in dicta Quadragesima, in primo Nocturno leguntur Lectiones quæ habentur in Communi illius Sancti, nisi propria assignentur.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

ANDREAM Floréntiæ ex nobili Corsinórum familia natum, paréntes précibus a Deo impetráru[n]t, et beátæ Virgini sponde[r]unt. Qualis autem futurus esset, divíno præsi[g]io, ántequam, nascerétur, ostensum est, nam mater grávida sibi visa est per quiétém lupum edidisse, qui ad Carmelitárum ædem pergens, in ipso templi vestibulo statim in agnum convérsus est. Adoléscentem pie et ingenuè educátus, cum sensim ad vitia declináret, sæpe a matre increpátus fuit. Ubi autem cognóvit se paréntum voto Deiparæ virgini dicátum fuisse, Dei amore succénsus, deque visu matris admónitus, Carmelitárum institútum amplexus est, in quo váriis tentationibus a dæmone vexátus, nunquam tamen pótu[it] a Religiónis propósito dimoveri. Mox Lutétiam missus, eménso studiórum currículo, et láurea donátus, in pátriam revocátur, suique Ordinis regimíni in Etrúria præficitur.

¶. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. †. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

LECTIO V.

INTEREA Fesulána Ecclesiá suo viduáta Pastóre, eum sibi Episcopum elégit : quo múnere se indignum æstimans, diu lá-

tuit ignótus, donec púeri voce mirabiliter loquéntis próditus, et extra urbem invéntus, ne Divínæ contradiceret voluntáti, Episcopátum suscepit. Ea dignitáte auctus, humilitáti, quam semper colúerat, impénsius incúbuit ; et pastoráli sollicitúdini misericórdiam in páuperes, liberalitátem, orationis assiduitátem, vigilias, aliasque virtútes adjúnxit, et spiritu étiam prophético clarus fuit ; ádeo ut ejus sanctitas ab ómnibus celebráretur.

¶. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. †. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

LECTIO VI.

HIS permótus Urbánus Quintus, ad sedándas Bonóniæ turbas, Andréam legátum misit : quo in múnere multa perpéssus, civium ódia, quæ ad interneciónem exárserant, summa prudéntia restinxit ; tum restitúta tranquillitáte, ad própria revérsus est. Nec multo post assiduís labóribus, et voluntária carnis maceratione conféctus, óbitus die a beáta Virgine sibi prædicto, ad cœlestia regna migrávit anno Dómini millésimo tercentésimo septuagésimo tértio, ætátis suæ septuagésimo primo. Quem Urbánus Octávus multis magnisque miráculis clarum Sanctórum número adscripsit. Ejus corpus Floréntiæ in Ecclesiá

sui Ordinis civium quibus n[on] discrimini

¶. Iste

IN I

Homili

Evang. H

scens, de t

Pontificis

Vespera

quenti, et

S. Andrea

DIE

S. AGATH

Si hoc

contingat,

Vesperas

tur Ant. Q

quis de La

Psalm. I

reliquis de

et loco uli

dáte Dómin

p. 127.

CAPITUL

CONFITEBO

et collar

vatorem me

mini tuo, e

protector fa

berásti corp

tionē.

Hymnus

ginum, de

p. lxxxv.

†. Spécie

dine tua. ¶.

procéde, et

Ad Magna

beáta Agath

sui Ordinis quiescit, et máxime civium veneratióne cólitur, quibus non semel in præsenti discrimine præsídio fuit.

ñ. Iste est, p. lvj.

IN III NOCTURNO.

Homilia S. Gregorii Papæ in Evang. Homo peregri proficiens, de Communi Confessoris Pontificis, primo loco, p. lvij.

Vespera a Capitulo de sequenti, cum Commemoratione S. Andreae.

DIE V FEBRUARII.

IN FESTO

S. AGATHÆ VIRG. ET MART.

Duplex.

Si hoc Festum transferri contingat, et habeat primas Vesperas proprias, tunc dicitur Ant. Quis es tu, cum reliquis de Laudibus, p. 515.

Psalm. Dixit Dóminus, cum reliquis de Dominica, p. 123, et loco ultimi, Psalm. Laudate Dóminum omnes Gentes, p. 127.

CAPITULUM. Eccli. 51.

CONFITEBOR tibi Dómine Rex, et collaudábo te Deum Salvatorem meum. Confitébor nómini tuo, quóniam adjutor et protector factus es mihi, et liberasti corpus meum a perditione.

Hymnus, Jesu coróna Virginum, de Communi Virg., p. lxxxv.

ñ. Spécie tua, et pulchritudine tua. ñ. Intus prospere procéde, et regna.

Ad Magnif. Ant. t. 4. Stans beata Agatha in medio cárce-

ris, expánsis máinibus orábat ad Dóminum: Dómine Jesu Christe, magister bone, grátias tibi ago qui me fecisti vincere tormenta carnificum: jube me Dómine ad tuam immarcescibilem glóriam feliciter pervenire.

ORATIO.

DEUS, qui inter cetera poténtiæ tuæ miracula étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulisti: concéde propitius; ut qui beátæ Agathæ virginis et mártiris tuæ natalitia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Deinde fit Commem. sancti Andreae Episc.-

Ant. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, et ad portas paradisi coronávit eum.

ñ. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ñ. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio, Deus, qui in Ecclesiastia, ut supra, p. 509.

AD MATUTINUM.

*Invitat. Regem Virginum Dóminum, * Venite adorémus.*

Psalm. Venite, exultémus, p. 2.

Hymnus, Virginis proles, de Communi Virginis Martyris, p. lxxxvj.

IN I NOCTURNO.

Ant. t. 7. r Ingénua sum, et ex spectábili génere, ut omnis parentela mea testátur.

Psalm. Beátus vir, cum reliquis de Communi unius Martyris, p. xxj.

Ant. t. 8. f Summa ingenuitas ista est, in qua servitus Christi comprobatur.

Ant. t. 2. Ancilla Christum, ideo ostendit me servilem habere personam.

ŷ. Spécie tua, et pulchritudine tua. ñ. Intende, prospere procéde, et regna.

Lectiones de Libro Ecclesiastici, Confitébor tibi, de Comuni Virginum, secundo loco, p. xcviij.

ñ. I. Dum torqueretur beata Agatha in mamilla graviter, dixit ad iudicem: * Impie, crudélis, et dire tyránne, non es confusus amputare in femina, quod ipse in matre suxisti? ŷ. Ego enim habeo mamillas integras intus in anima mea, quas ab infántia Dómino consecravi: Impie.

ñ. II. Agatha lætissime et gloriánter ibat ad cárcerem, * Quasi ad épulas invitata: et agónem suum Dómino précibus commendabat. ŷ. Nobilissimis orta natalibus, ab ignóbili gaudens trahebatur ad cárcerem. Quasi, ad épulas.

ñ. III. Quis es tu, qui venisti ad me curare vulnera mea? ego sum Apóstolus Christi: nihil in me dubites filia: ipse me misit ad te, * Quem dilexisti mente et puro corde. ŷ. Nam et ego Apóstolus ejus sum, et in nómine ejus scias te esse curandam. Quem dilexisti. Glória Patri. Quem dilexisti.

IN II NOCTURNO.

Ant. t. 8. Agatha sancta dixit: Si feras mihi promittis, audito Christi nómine mansuescunt.

Psalm. Cum invocárem, cum reliquis de Comuni unius Martyris, p. xxiv.

Ant. t. 8. Si ignem adhibeas, rorem mihi salvificum de celo Angeli ministrábunt.

Ant. t. 7. Agatha lætissime et gloriánter ibat ad cárcerem, quasi ad épulas invitata: et agónem suum Dómino précibus commendabat.

ŷ. Adjuvabit eam Deus vultu suo. ñ. Deus in médio ejus, non commovébitur.

LECTIO IV.

AGATHA virgo, in Sicilia nobilibus parentibus nata, quam Panormitani et Catanenses civem suam esse dicunt, in persecutióne Dèi Imperatóris Cátanæ gloriósi martyrii corónam consecuta est. Nam cum pari pulchritudinis et castitátis laude commendaretur, Quintiánus Siciliæ prætor, ejus amore captus est. Sed cum, tentata modis ómnibus ejus pudicitia, Agatham in suam senténtiam perducere non posset, Christiánæ superstitionis nómine comprehensam, Aphrodisiæ cuidam mulieri depravandam tradit. Quæ Aphrodisiæ consuetúdine cum de constantia colendæ Christiánæ fidei, et servandæ virginitátis, removeri non posset, nuntiât illa

Quintiánus
ram perde
Virginem
Nonne, in
gènere na
servilem C
Agere? C
præstantio
militas et
bus ac sup
ñ. Ego
mino, pe
fessione ej
fecit, * Et
ŷ. Grátias
Jesu Chris
me Apósto
vulnera me
I

QUAMOBREM hanc e
velitne pót
an vim tor
At illa cons
mum colapl
cárcerem:
educta, cur
maneret, ad
lâminis in e
tum ei ma
Quo in vultu
appellans v
inquit, tyrân
amputare in
in matre sux
in vincula,
sepe quodam
Apóstolum e
est. Rursum
re, et in Cl
perseverans,
et candentib
subiectis vol

Agatha sancta
hi promittis,
ómine man-

invocárem,
Communi
xxiv.

ignem adhi-
hi salvificum
ministrábunt.
ha lætissime
ad cárcerem,
invitata : et
ómino præci-
t.

eam Deus
us in médio
ovébitur.

IV.
in Sicilia no-
ntibus nata,
am et Cata-
nam esse di-
cutiōne Degi-
canæ gloriōsi-
am consecuta
ari pulchritū-
is laude com-
quintianus Si-
s amore captus
tentata mo-
us pudicitia,
am sententiam
posset, Chri-
tionis nómine
, Aphrodisiæ
depravandam
hrodisiæ con-
de constántia
ianæ fidei, et
nitatis, remo-
t, nūntiat illa

Quintiano, se in Agatha ópe-
ram perdere. Quare ille ad se
Virginem adduci jubet : et :
Nónne, inquit, te pudet nobili
genere natam, humilem et
servilem Christianórum vitam
agere ? Cui Agatha : Multo
præstantior est Christiána hu-
militas et sérvitus, regum ópi-
bus ac superbía.

¶ Ego autem adjúta a Dó-
mino, perseverábo in con-
fessione ejus qui me salvam
fecit. * Et consolátus est me.
¶ Grátias tibi ago, Dómine
Jesu Christe, qui misisti ad
me Apóstolum tuum, curáre
vulnera mea. Et consolátus.

LECTIO V.

QUAMOBREM irátus Prætor
hanc ei optiōnem dat,
velitne pótius venerári deos,
an vim tormentórum subire.
At illa constans in fide, pri-
mum cólaphis cæsa mittitur in
cárcerem : unde postridie
edúcta, cum in senténtia per-
maneret, admóitis candéntibus
laminis in equúleo torquétur :
tum ei mamilla abscinditur.
Quo in vúlvere Quintianum
appellans virgo : Crudélis,
inquit, tyránne, non te pudet
amputáre in fémina, quod ipse
in matre suxisti ? Mox conjécta
in vincula, sequénti nocte a
sene quodam, qui se Christi
Apóstolum esse dicébat, sanáta
est. Rursum evocatá a Prætó-
re, et in Christi confessione
perseverans, in acútis téstulis,
et candéntibus carbónibus ei
subjéctis volutátur.

¶ Ipse me curávit, qui per
Apóstolum Petrum in custódia
me confortávit, pro eo quod
jussa sum suspénderi in equú-
leo. * Propter fidem castitátis
adjuva me Dómine Deus meus
in tortúra mamillárum meá-
rum. ¶ Ipse me dignátus est
ab omni plaga curáre, et ma-
millam meam meo pèctori
restitúere. Propter.

LECTIO VI.

QUO témpore ingénti terræ-
mótu urbs tota contrémuit,
ac duo parietes corruéntes,
Silvinum et Falcónium ínti-
mos Prætoris familiáres oppres-
sérunt. Quare veheménter
commóta civitate, véritus pó-
puli tumultum Quintianus,
Agatham semimórtuam clam
reducí imperat in cárcerem.
Quæ sic Deum precáta : Dómi-
ne, qui me custodisti ab
infántia, qui abstulisti a me
amórem sæculi, qui me carní-
ficum torméntis superiorem
præstitisti, áccipe ánimam
meam. Ea in oratiōne migrávit
in cælum, Nonis Februarii :
cujus corpus a Christiánis se-
pelitur.

¶ Vidisti Dómine, et spe-
cásti agónem meum, quómo-
do pugnávi in stádio : sed quia
nólui obedire mandátis prin-
cipum, * Jussa sum in mamilla
torquéri. ¶ Propter veritátem
et mansuetúdinem et justitiam.
Jussa sum. Glória Patri. Jussa
sum.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 4. Nisi diligénter per-

feceris corpus meum a carnificibus attrahat, non potest anima mea in paradysum Domini cum palma intrare martyrii.

Psalm. In Domino confido, de *Comm. unius Mart.*, p. xxvij.

Ant. t. 7. Vidisti Domine agnem meum, quomodo pugnavi in stadio: sed quia nolui obedire mandatis principum, iussa sum in mamilla torqueri.

Psalm. Domine, quis habitabit, de *Communi unius Martiris*, p. xxvij.

Ant. t. 7. Propter fidem castitatis iussa sum suspendi in equuleo: adjuva me Domine Deus meus in tortura mamillarum mearum.

PSALMUS 45.

CONSERVA me Domine, quoniam speravi in te. * Dixi Domino: Deus meus es tu, quoniam honorum meorum non egess.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificavit omnes voluntates meas.

Multiplicate sunt infirmitates eorum: * postea acceleraverunt.

Non congregabo conventicula eorum de sanguinibus: * nec memor ero nominum eorum per labia mea.

Dominus pars hereditatis mee, et cunctis mei: * tu es qui restitues hereditatem meam mihi.

Funes ceciderunt mihi in preclaris: * etenim hereditas mea preclara est mihi.

Benedicam Dominum, qui tribuit mihi auxilium: * insuper et usque ad noctem increpuerunt urenes mei.

Providebam Dominum in conspectu meo semper: * quoniam a dextris est mihi, ne commovear.

Propter hoc lætatum est cor meum, et exultavit lingua mea: * insuper et caro mea requiescet in spe.

Quoniam non derelinques animam meam in inferno: * nec dabis Sanctum tuum videre corruptionem.

Notas mihi fecisti vias vite, adimpleris me lætitia cum vultu tuo: * delectationes in dextera tua usque in finem.

Ant. Propter fidem castitatis iussa sum suspendi in equuleo: adjuva me Domine Deus meus in tortura mamillarum mearum.

¶ Eligit eam Deus, et prælegit eam. ¶ In tabernaculo suo habitare facit eam.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 19.

In illo tempore: Accesserunt ad Jesum Pharisei tentantes eum, et dicentes: Si licet homini dimittere uxorem suam quocumque ex causa? Et reliqua.

Homilia Sancti Joannis Chrysostomi.

Homilia 63. in Matthæum, sub medium.

Dominus noster, quia ad virginitatem hortari grave esse videbatur, a necessitate

legis de monio, illius tractam esse sic inquit ex ventre et sunt quidam nudi fac seipsos et regnum celis latendam virginitatem virtutem asruit.

¶ Beati carcerem suas ad Domine, qui menta car ad tuam miferi. ¶ Domini, et tu seculi, qui lutione sepulchrum.

In autem firmat. C natura talibus eam quid facere voluptate carendo moreris? Gratias, quod coronis idem illi sine corlerant: imo sed multo legeris, et facti: tum cibus concuactaris.

¶ Medici

inimicum, qui
etiam: * in-
fernum in-
ferni mei.

Dominum in
super: * quod
est mihi, ne

datum est cor
tavit lingua
et caro mea

derelinques
in inferno: *
am tuum vi-
m.

sti vias vite,
letitia cum
expectationes in
e in finem.

idem castita-
suspendi in
me Domine
tura mamilla-

Deus, et prae-
tabernaculo
t eam.

Evangelii
Matthaeum.

Cap. 19.

: Accesserunt
israeli tentantes

Si licet homi-
nem suam qua-
a? Et reliqua.

et Joannis
tomii.

Matthaeum,
lium.

r, quia ad vi-
hortari grave
a necessitate

legis de non solvendo matri-
monio, eos ad cupiditatem il-
lius trahere studet. Deinde ut
eam esse possibilem ostendat,
sic inquit: Sunt eunuchi qui
ex ventre matris ita nati sunt,
et sunt qui ab hominibus eu-
nuchi facti sunt, et sunt qui
seipsos castraverunt propter
regnum caelorum. Quibus ver-
bis latenter eos ad eligen-
dam virginitatem inducit, dum
eam virtutem esse possibilem
astruit.

¶ Beata Agatha ingressa
carcerem, expandit manus
suas ad Deum, et dixit: Dó-
mine, qui me fecisti vincere tor-
menta carnificum, * Jube me
ad tuam misericordiam perve-
nire. ¶ Domine qui me crea-
sti, et tulisti a me amorem
saeculi, qui corpus meum a pol-
lutione separasti. Jube.

LECTIO VIII.

In autem hoc fere modo con-
firmat. Cógita tecum si aut a
natura talis esses, aut ab ho-
minibus eam injuriam passus,
quid faceres, cum et ejusmodi
voluptate careres, et nullam
carendo mercedem conseque-
reris? Grátias igitur nunc Deo
agas, quod cum mercede atque
coronis idem sústines, quod
illi sine coronis ac premio to-
lerant: imo vero non idem,
sed multo levius, tum quia spe
erigeris, et conscientia recte
facti; tum quia non ita ingén-
tibus concupiscentiae fluctibus
iactaris.

¶ Medicinam carnalem cor-

pori meo numquam exhibui,
sed habeo Dominum Jesum
Christum, * Qui solo sermone
restaurat universa. ¶ Qui me
dignatus est ab omni plaga cu-
rare, et mamillam meam meo
pectori restituere, ipsum in-
voco Deum vivum. Qui solo.
Glória Patri. Qui solo.

LECTIO IX.

Cum ergo de illis eunuchis
dixerit, qui nisi etiam ipsi
mente se contineant, frustra
et inutiliter tales sunt; ac de
illis, qui ut regnum caelorum
consequantur, se continent,
subiunxit rursus, dicens: Qui
potest capere, capiat: ut ala-
criores efficiat eo ipso, quod
grave esse opus ostendit, et
ineffabili benignitate sua nó-
luit eam rem intra necessita-
tem legis concludere: idque
dicendo, adhuc magis possibi-
lem esse demonstrat, ut volun-
tatis studium plus augeatur.

Te Deum laudamus, p. 16.

AD LAUDES

ET PER HOMAS.

Ant. t. 7. Quis es tu, * qui
venisti ad me curare vulnera
mea? Ego sum Apóstolus Chri-
sti: nihil in me dubites filia.

Psalm. Dominus regnavit,
cum reliquis, p. 17.

Ant. t. 1. Medicinam carná-
lem * corpori meo numquam
exhibui, sed habeo Dominum
Jesum Christum, qui solo ser-
mone restaurat universa.

Ant. t. 7. Grátias tibi ago, *
Domine Jesu Christe, quia me-
mor es mei, et misisti ad me

Apóstolum tuum curare vulnera mea.

Ant. t. 8. Benedico te Pater Domini mei Jesu Christi, quia per Apóstolum tuum mamillam meam meo pectori restitui.

Ant. t. 7. r Qui me dignatus est * ab omni plaga curare, et mamillam meam meo pectori restituere, ipsum invoco Deum vivum.

CAPITULUM. Eccli. 51.

CONFITEBOR tibi Domine Rex, et collaudabo te Deum Salvatorem meum. Confitebor nomini tuo : quoniam adiutor et protector factus es mihi, et liberasti corpus meum a perditione.

Hymnus, Jesu, corona Virginum, de Communi Virginum, p. xcvi.

†. Diffusa est gratia in labiis tuis. R. Propterea benedixit te Deus in æternum.

Ad Bened. Ant. t. 5. Paganorum multitudo fugiens ad sepulchrum Virginis, tulerunt velum ejus contra ignem : ut comprobaret Dominus, quod a periculis incendii meritis beatæ Agathæ martyris suæ eos liberaret.

ORATIO.

DEUS, qui inter cetera potentiae tuæ miracula etiam in sexu fragili victoriam martyrii contulisti : concede propitius ; ut qui beatæ Agathæ virginis et martyris tuæ natalitia colimus, per ejus ad te exempla gradiamur. Per Dominum.

AD TERTIAM.

Ant. Medicinam carnalem.

Capitulum. Confitebor tibi, ut supra.

R. br. Specie tua, * Et pulchritudine tua. Specie. †. Intende, prospere procede, et regna. Et pulchritudine. Gloria Patri. Specie.

†. Adjuvabit eam Deus vultu suo. R. Deus in medio ejus, non commovebitur.

AD SEXTAM.

Ant. Grátias tibi ago.

CAPITULUM. Eccli. 51.

LIBERASTI me secundum multitudinem misericordiae nominis tui a rugientibus, paratis ad escam, de manibus quaerentium animam meam, et de multis tribulationibus quae circumdederunt me.

R. br. Adjuvabit eam, * Deus vultu suo. Adjuvabit. †. Deus in medio ejus, non commovebitur. Deus vultu. Gloria Patri. Adjuvabit.

†. Elegit eam Deus, et praelegit eam. R. In tabernaculo suo habitare facit eam.

AD NONAM:

Ant. Qui me dignatus est.

CAPITULUM. Eccli. 51.

LAUDABIT usque ad mortem anima mea Dominum : quoniam eruis sustinentes te, et liberas eos de manu angustiae, Domine Deus noster.

R. br. Elegit eam Deus, * Et praelegit eam. Elegit. †. In tabernaculo suo habitare facit eam. Et praelegit. Gloria Patri. Elegit.

†. Diff

tuis. R. P

Deus in a

Ant. Q

ut supra

Psalm.

reliquis

et loco ult

Jerusalem

Capitul

pra in La

†. Diffu

tuis. R. Pr

Deus in æ

Ad Mag

beata Aga

ris, expan

ad Domi

Christe, m

tibi ago, q

tormenta

Domine ad

bilem glori

nire.

Oratio, l

tera, ut sup

Deinde f

rotheca Virg

DIE VI

SANCTA

Vir

Ant. Ven

accipe cor

minus prap

†. Specie

dine tua. R.

procede, et

INDULGENTIA
mus Dón
then Virgo e
que tibi gra

†. Diffusa est grátia in lábiis tuis. *ñ.* Propterea benedixit te Deus in ætérnum.

AD VESPERAS.

Ant. Quis es tu, cum reliq. ut supra in Laudibus.

Psalm. Dixit Dóminus, cum reliquis de Dominica, p. 123, et loco ultimi, *Psalm.* Lauda Jérusalem, p. 143.

Capitulum et Hymnus, ut supra in Laudibus.

†. Diffusa est grátia in lábiis tuis. *ñ.* Propterea benedixit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif. Ant. t. 5. Stans beata Agatha in médio cárceris, expansis má nibus orábat ad Dóminum : Dómine Jesu Christe, magister bone, grátias tibi ago, qui me fecisti vincere tormenta carnificum : jube me Dómine ad tuam immarcescibilem glóriam feliciter pervenire.

Oratio, Deus, qui inter cétera, ut supra, ad Laudes.

Deinde fit Commem. S. Dorotheæ Virginis et Martyris.

DIE VI FEBRUARII.

SANCTÆ DOROTHEÆ

VIRG. ET MART.

Ant. Veni sponsa Christi, accipe coronam, quam tibi Dóminus preparávit in ætérnum.

†. Spécie tua, et pulchritudine tua. *ñ.* Inténde, prospere procéde, et regna.

ORATIO.

INDULGENTIAM nobis, quæsumus Dómine, beata Doróthea Virgo et Martyr implóret : que tibi grata semper éxstitit

et mérito castitátis, et tuæ professione virtútis. Per Dóminum.

LECTIO III.

DOROTHEA virgo, ex Cæsaréa Cappadóciæ, propter Christi confessionem ab Apricio præside comprehénsa, Chrystæ et Callistæ soróribus, quæ a fide defecerant, trá dita est, ut eam a propósito removerent. Sed contra factum est : nam eas Doróthea ad cultum Christiænæ religionis redúxit, propter quam étiam martyrium suscepérunt. Quare virgo equúleo diu torta, et palmis cæsa, ad extrémum capitis damnáta, duplicátam virginitátis et martyrii palmam accépit.

Te Deum laudámus, p. 16.

DIE VII FEBRUARII.

IN FESTO

S. ROMUALDI ABBATIS.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pont., p. lxviij, præter sequentia.

In Hymno, iste Confessor, mutatur tertius versus.

ORATIO.

INTERCESSIO nos, quæsumus Dómine, beáti Romuáldi Abbátis comméndet : ut quod nostris méritis non valémus; ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

Si vero venerit in Quadragesima, leguntur Lectiones de li-

*bro Ecclesiastici, Beatus vir,
ut in Communi Confess. non
Pontif. secundo loco, p. lxxix.
IN II NOCTURNO.*

LECTIO IV.

ROMUALDUS Ravennæ, Sérgio patre nóbili genere natus, adolescens in propinquum monasterium Classensé, penitentiæ causa secessit; ubi religiosi hominis sermone ad pietatis studium vehementius incensus, viso etiam semel et iterum per noctem in Ecclesia beato Apollinari, quod Dei servus illi futurum promiserat, monachus efficitur. Mox ad Marinum, vitæ sanctitate ac severiore disciplina in finibus Venetorum eo tempore celebrem, se contulit, ut ad arctam et sublimem perfectionis viam eo magistro ac duce uteretur.

¶. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. ¶. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

LECTIO V.

MULTIS sathanæ insidiis, et hominum invidia oppugnatus, tanto humilior se assidue jejuniis et orationibus exercebat, et rerum cœlestium meditatione, vim lacrymarum profundens, fruebatur: vultu tamen adeo læto semper erat, ut intuentes exhilararet. Magno apud Principes et Reges in ho-

nore fuit: multique ejus consilio, mundi illécebris abjectis, solitudinem petierunt. Martyrii quoque cupiditate flagravit; cujus causa dum in Pannoniam proficiscitur, morbo, quo afflictabatur cum progrediretur, levabatur cum recederet, reverit cogitur.

¶. Ornavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum. ¶. Induit eum Dominus lorica fidei, et ornavit eum. Et ad portas.

LECTIO VI.

IN vita et post mortem miraculis clarus, spiritu etiam prophetiæ non caruit. Scalas a terra cœlum pertingentem, in similitudinem Jacob Patriarchæ, per quam homines in veste candida ascendebant et descendebant, per visum conspexit; eoque Camaldulenses monachos, quorum instituti auctor fuit, designari mirabiliter agnovit. Denique cum annos centum et viginti ægeret, et centum ipsos in summa vitæ asperitate Deo servisset, ad eum migravit anno salutis millésimo vigésimo séptimo. Ejus corpus quinquennio postquam sepultum fuerat, integrum repertum, Fabriani in Ecclesia sui Ordinis honorifice conditum est.

¶. Iste homo, p. lxxiv.

IN III NOCTURNO.

Homilia S. Hieronymi Presbyteri in Evang. Ecce nos re-

*liquimus
muni Ab
In secu
pitulo de
mem. pra
DIE V*

8. JOA

*Omnia
oris non
acceptis h
pria*

*In Hym
mulatur t*

*D*UUS, qu
nem O
Trinitatis
potestate
vos cœlitus
es: præsta
suffraganti
pivitate cō
adjuvante
minum.

Deinde f

Romualdi
Ant. Hic
dum et ter
divitias co
manu.

¶. Justum
per vias rec
illi regnum

INTERCESSIO
I Domine, b
batis commē
stris mēriti
ejus patroē
Per Dominu

liquimus omnia, ut in *Communi Abbatum*, p. lxxxij.

In secundis Vesperis a Capitulo de sequenti, cum Commem. præcedentis.

DIE VIII FEBRUARII.

IN FESTO

S. JOANNIS DE MATHA

CONFESSORIS.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, p. lxxvij, *exceptis his quæ hic sunt propria.*

In Hymno, Iste Confessor, mutatur tertius versus.

ORATIO.

Deus, qui per sanctum Joannem Ordinem sanctissimæ Trinitatis ad redimendum de potestate Saracenorum captivos oculis instituire dignatus es: præsta quæsumus; ut ejus suffragantibus meritis, a captivitate corporis et animæ, te adjuvante liberemur. Per Dominum.

Deinde fit Commem. sancti Romualdi Abbatis.

Ant. Hic vir despicies mundum et terræna, triumphans, divitias cælo condidit ore, manu.

¶ Justum deduxit Dominus per vias rectas. ¶. Et ostendit illi regnum Dei.

ORATIO.

Intercessio nos, quæsumus Domine, beati Romualdi Abbatis commendet: ut quod nostris meritis non valémus, ejus patrocinio assequámur. Per Dominum.

IN I NOCTURNO.

Si venerit in Quadragesima, Lectiones de Libro Ecclesiastici, Beatus vir, de Communi Confessoris non Pontif. secundo loco, p. lxxix; alias de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

JOANNES de Matha, Ordinis sanctissimæ Trinitatis redemptionis captivorum institutor, Falcône in Provincia natus est, parentibus pietate et nobilitate conspicuis. Studiorum causa Aquas Sextias, mox Parisios profectus, confectoque Theologiæ curriculo, Magisterii lauream adeptus, doctrinæ et virtutum splendore enituit. Quibus motus Parisiensis Antistes, ad sacrum Presbyteratus ordinem præ humilitate reluctantem promovit, eo consilio ut in eâ civitate commorans, sapientia et moribus studiosæ juventuti præluceret. Cum autem in sacello ejusdem Episcopi, ipso cum aliis adstante, primum Deo sacrum offerret, cœlesti favore meruit recreari. Nam Angelus cándida et fulgénti veste indutus, cui in pectore Crux rubei et cærulei coloris assuta erat, brachiis cancellatis, et super duos captivos ad latera positos, Christianum unum, alterum Maurum, extensis apparuit. Qua visione in éxtasim raptus, intellexit prout vir Dei se ad redimendum ab infidelibus captivos destinari.

ue ejus con-
bris abjectis,
runt. Marty-
âte flagrávit;
n in Pannó-
e, morbo, quo
progrederet-
um recederet,

Dóminus, et
tolam glória
ad portas pa-
eum. ¶. In-
us loriam fi-
eum. Et ad

VI.
mortem mirá-
spiritu étiam
áruit. Scalam
pertingentem,
Jacob Patriár-
i hómines in
scendébant et
er visum con-
amaldulenses
rum institúti
gnári mirabi-
Dénique cum
et viginti áge-
pos in summa
Deo servisset,
it anno salutis
simo séptimo.
nquénio post-
fuerat, inter-
g, Fabriáni in
linis honorífice

p. lxxiv.
CTURNO.
Hieronymi Pro-
g. Ecce nos re-

ñ. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductóribus tuitávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. §. Justum dedóxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnúm Dei. Et dedit.

LECTIO V.

Quo vero matúrius in re tanti moménti procederet, in solitúdinem secéssit, ibique divino nutu factum est, ut Felicem Valésium in ipsa erémo jam multis annis degéntem repérerit, cum quo ínita societáte, se per triénnum in oratióne et contemplatióne, omniúmque virtútum stúdio exércuit. Cántigit autem, ut dum secum de rebus divinis prope fontem colloqueréntur, cervus ad eos accésserit, crucem inter córnuá gerens, rúbel et cæ-rúlei colóris. Cumque Felix ob rei novitátem mirarétur, narrávit ei Joánnes visióne in prima Missa hábitam : et exinde fervéntius oratióni incumbéntes, ter in somnis ad-móniti; Romam proficisci decrevérunt, ut a summo Pontifice novi Ordinis pro redimén-dis captivis institutióne impetrárent. Eléctus fúerat eo témpore Innocéntius Tértius : qui illis benigne accéptis, dum secum de re propósita delibe-rat, in festo sanctæ Agnétis secúndo, Lateráni intra Missárum solénnia, ad sacræ hó-stiæ elevatióne, Angelus ei cándida veste, Cruce bicolóri,

spécie rediméntis captivos ap-páruit. Quó viso Póntifex in-stitútum approbávit, et novum Ordinem sanctissimæ Trinitá-tis redemptionis captivórum vocári jussit, ejúsque profes-sóribus albas vestes cum Cru-ce rúbei et cæ-rúlei colóris præbuit.

ñ. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronávit eum. §. In-duit eum Dóminus lorícá fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

LECTIO VI.

Sic stabilito Ordine, sancti Fundatóres in Gálliam rediérunt, primóque Cænóbio Cervi Frigidí in diocési Mel-dénsi constrúcto, ad ejus ré-gimen Felix remánsit, et Joá-nnes Romam eum aliquot sociis revérsus est, ubi Innocéntius domum, Ecclesiám, et hospi-tále sancti Thomæ de Formis in Monte Cælio eis donávit, cum multis reditibus et pos-sessiónebus. Datis quoque li-teris ad Miramolínium regem Marróchii, opus redemptionis felici auspicio inchoátum fuit. Tum ad Hispanias, sub jugo Saracenórum magna ex parte opprésas, Joánnes profectus est, Regúmque, Principum, at-que aliórum fidélium ánimos ad captivórum et páuperum commiseratióne commóvit. Monastéria edificávit, hospita-lia eréxit, magnóque lucro ani-márum plures captivos red-

emit. Ro-
sus, sanc-
cumbens,
attritus,
ardentissim
amóre exa-
mum devé
convocatis,
emptionis
strátum, es-
obdormivit
décimo K
anno salutí
tésimo déci-
corpus in
Thomæ de
honóre tum

ñ. Isé ho
IN III
Homilia
in Evangeli
stri præcin
Confessoris
mo loco, p.
In II Ves
S. Apolloni
DIE IX
SANCTÆ
VIRG
Ant. Veni
accipe coron
minius præpa
§. Spécie
line tuæ. ñ.
procede, et r
O
Dus, qui
téntiæ tu
in sexu fragi
yri contulis
itius; ut qu
iæ Virginis
talitatis colli

captivos ap-
Póntifex in-
vit, et novum
imæ Trinitá-
captivórum
isque profes-
tes cum Cru-
erúlei colóris

Dóminus, et
stolam glóriæ
Et ad portas
it eum. y. In-
usque profes-
eum. Et ad

VI.
ordine, sancti
n Galliam re-
que Cænóbio
a diocési Mel-
o, ad ejus ré-
ánsit, et Joán-
aliquot sóciis
bi Innocéntius
am, et hospi-
næ de Formis
eis donávit,
lúibus et pos-
tis quoque lit-
olínium regem
s redemptionis
nchoátum fuit.
nias, sub jugo
magna ex parte
mnes profectus
Príncipum, at-
délium ánimos
et páuperum
m commóvit.
ficávit, hospita-
lóque lucro ani-
captivos red-

emit. Romam tandem revér-
sus, sanctisque opéribus in-
cumbens, assiduís labóribus
attritus, et morbo confectus,
ardentissimo Dei et próximi
amóre exæstuañs, ad extrémum devénit. Quare frátribus
convocátis, eisque ad opus red-
emptionis cœlitus præmon-
strátum efflicáriter cohórtátis,
obdormivit in Dómino sexto
decimo Kaléndas Januárii,
anno salutis millésimo ducen-
tésimo decimo tértio; ejúsque
corpus in ipsa Ecclesiá sancti
Thomæ de Formis condigno
honóre tumulátum fuit.

ñ. *Isle homo, p. lxxiv.*

IN III NOCTURNO.

*Homilia S. Gregorii Papæ
in Evangelium, Sint lumbi vesti
stri præcincti, de Communi
Confessoris non Pontificis, pri-
mo loco, p. lxxvj.*

*In II Vesperis fit Commem.
S. Apolloniæ Virg. et Mart.*

DIE IX FEBRUARII.

SANCTÆ APOLLONIÆ
VIRG. ET MART.

*Ant. Veni sponsa Christi,
accipe coronam, quam tibi Dó-
minus præparávit in ætérnum.
y. Spécie tua, et pulchritú-
dine tua. ñ. Inténde, prospere
procéde, et regna.*

ORATIO.

DEUS, qui inter cétera po-
téntiæ tuæ mirácula étiam
in sexu fragili victóriam mar-
tyri contulisti: concéde pro-
pitiús; ut qui beátæ Apolló-
niæ Virginis et Mátyris tuæ
mortalitá cólimus, per ejus ad

te exémpa gradiámur. Per
Dóminum.

LECTIO III.

APOLLONIA, virgo Alexandri-
na, sub Decio Imperatóre,
cum ingravescente jam ætáte
ad idóla sisterétur, ut eis ve-
neratióem adhibéret, illis
contéptis, Jesum Christum
verum Deum coléndum esse
prædicábat. Quamóbreñ om-
nes ei contúsi sunt, et evúl-
siones; ac, nisi Christum de-
testáta deos cóleret, accénso
rogo combustúros vivam mi-
nátí sunt impij carnifices. Qui-
bus illa, se quamvis mortem
pro Jesu Christi fide subitú-
ram, respóndit. Itaque com-
prehénsa ut comburerétur,
cum paulisper, quasi, delibe-
rans quid agéndum esset, ste-
tisset, ex illórum mánibus
elápsa, álacris in ignem sibi
parátum, majóri Spiritus san-
cti flamma intus accénsa, se
injécit. Unde brevi consúpto
córpore, puríssimus spirítus in
cœlum ad sempitérnam mar-
tyrii coronam evolávit.

Te Deum laudámus, p. 16.

DIE X FEBRUARII.

IN FESTO

S. SCHOLASTICÆ VIRG.

Duplex.

*Omnia de Communi Virgi-
num, p. lxxxiv, præter sequent.*

ORATIO.

DEUS qui ánimam beátæ Vir-
ginis tuæ Scholásticæ, ad
ostendéndam innocéntiæ viam,
in colúmbæ spécie cœlum pe-
netráre fecisti: da nobis ejus

méritis et précibus; ita innocenté vivere, ut ad æterna mereamur gaudia pervenire. Per Dóminum.

IN I NOCTURNO.

Si venerit in Quadragesima Lectiones, De Virginibus, ut in Comm., primo loco, p. lxxxix; alias de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

Ex libro secúndo Dialogórum sancti Gregórii Papæ.

LECTIO IV. Cap. 33.

SCHOLASTICA venerabilis Patris Benedícti soror, omnipoténti Dómino ab ipso infántiæ témpore dedicáta, ad eum semel per annum venire consuéverat, ad quam vir Dei non longe extra jánuam in possessione monastérii descendebat. Quadam vero die venit ex more, atque ad eam cum discipulis venerabilis ejus descendit frater, qui totum diem in Dei láudibus sacrisque colloquiis ducéntes, incumbéntibus jam noctis ténébris, simul accepérunt cibum. Cumque adhuc ad mensam sedérent, et inter sacra colloquia tárdior se hora protráheret, eadem sanctimonialis fémína soror ejus eum rogávit, dicens: Quæso te, ut ista nocte me non déserras, ut usque mane de cœléstis vitæ gaudiis loquámur. Cui ille respóndit: Quid est quod loqueris soror? manére extra cellam nullátenus possum. Tanta vero erat cœli serenitas, ut nulla in aère nubes apparéret. Sanctimonialis au-

tem fémína, cum verba fratris negántis audivisset, insérta digitis manus super mensam pósuit; et caput in má nibus omnipoténtem Dóminum rogátóra declinávit. Cumque leváret de mensa caput, tanta coruscationis et tonitruí virtus, tántaque inundátio plúviæ eripit, ut neque venerábilis Benedíctus, neque fratres, qui cum eo áderant, extra loci limen, quo consédérant, pedem movére potúerint.

¶. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justitiá. Et dedúcet te, mirabiliter dextera tua. ¶. Spécié tua, et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. Et dedúcet.

LECTIO V.

SANCTIMONIALIS quippe fémína caput in má nibus declinans, lacrymárum flúvium in mensam fúderat, per quas serenitátem áeris ad plúviam tráxit. Nec páullo tárdius post orationem inundátio illa secúta est: sed tanta fuit conveniéntia orationis et inundationis, ut de mensa caput jam cum tonitruo leváret: quátenus unum idémque esset moméntum, et leváre caput, et plúviam depónere. Tunc vir Dei inter córúscos et tonitruos, atque ingéntis plúviæ inundationem, videns se ad monastérium non posse remeáre, cœpit cónqueri contristátus, dicens: Parcat tibi omnipotens Deus, soror: quid est quod fecisti? Cui illa

respóndit
audire m
Deum me
modo erg
et me dim
recéde. Ip
tectum no
nére spo
mansit inv
est, ut to
lem dúcer
spiritalis
vicária rel
¶. Dile
odisti iniqu
unxit te D
lástiæ. ¶
et mansue
tiam. Prop

CUMQUE
nerábilis
própriam
ad monast
ecce post t
sistens, ele
vidit ejús
mam de có
colúmbæ
penetráre.
riæ congá
Deo in hyn
tias réddid
frátribus
étiam prót
córpus ad
rent, atque
sibi ipsi pa
Quo facto
mens una
rat, eórum
sepúltúra s
¶. Afferé

verba fratris
isset, insertas
uper mensam
t in manibus
omnium roga-
Cumque levá-
put, tanta co-
nitui virtus,
tio pluviae er-
renerabilis Be-
e fratres, qui
extra loci li-
derant, pedem
nt.

veritatem, et
et justitiam.*
mirabiliter dex-
cie tua, et pul-
intende, pro-
et regna. Et de-

respondit : Ecce rogavi te, et
audire me noluisti : rogavi
Deum meum, et audivit me :
modo ergo, si potes, egrédere,
et me dimissa, ad monastérium
recède. Ipse autem exire extra
tectum non valens, qui reman-
ere sponte noluit in loco,
mansit invitus. Sicque factum
est, ut totam noctem pervigilem
dúcerent, atque per sacra
spiritalis vitæ colloquia, sese
vicaria relatione satiarent.

¶ Dilexisti justitiam, et
odisti iniquitatem : * Propterea
unxit te Deus, Deus tuus oleo
laetitiae. †. Propter veritatem,
et mansuetudinem, et justitiam.
Propterea.

LECTIO VI.

CUMQUE die áltero eadem ve-
nerabilis femina ad cellam
propriam recessisset, vir Dei
ad monastérium rédiit. Cum,
ecce post triduum in eella con-
sistens, elevatis in aera oculis,
vidit ejusdem soróris suæ ani-
mam de corpore egressam, in
colúmbæ specie cæli secréta
penetrare. Qui, tantæ ejus gló-
riæ congáudens, omnipotenti
Deo in hymnis et laudibus grá-
tias reddidit, ejusque obitum
fratribus denunciávit. Quos
etiam prótinus misit, ut ejus
corpus ad monastérium defé-
rent, atque in sepúlchro, quod
sibi ipsi paráverat, pónerent.
Quo facto contigit, ut quorum
mens una semper in Deo fúe-
rat, eorum quoque corpora nec
sepultura separaret.

¶ Afferéntur, p. xcij.

IN III NOCTURNO.

De Hymilia in Evangelium,
Simile erit, ut in Communi, pri-
mo loco, p. xcv.

DIE XIV FEBRUARII.

S. VALENTINI

PRESBYTERI ET MARTYRIS.

ORATIO.

PRESTA quæsumus omnipoten-
s Deus : ut qui beáti Va-
lentini Mártiris tui natalitia
cólimus; a cunctis malis immi-
néntibus, ejus intercessióne li-
berémur. Per Dóminum.

Sermo Sancti Augustini
Episcopi.

Sermone 44, de Sanctis.

LECTIO III.

TRIUMPHALIS beáti Mártiris
Valentini dies hódie nobis
anniversária celebritáte recur-
rit : cujus glorificationi sicut
congáudet Ecclesia, sic ejus
propónit sequenda vestigia. Si
enim compátimur, et conglori-
ficábitur. In cujus glorióso
agóne duo nobis præcipue con-
sideranda sunt, indurata vidé-
licet tortóris sævitia, et Márti-
ris invicta patiéntia. Sævitia
tortóris, ut eam detestémur :
patiéntia Mártiris, ut eam imi-
témur. Audi Psalmístam ad-
vérsus malitiam increpántem :
Noli æmulári in malignánti-
bus : quóniam tamquam fœ-
num velóciter aréscent. Quód
autem advérsus malignantes
patiéntia exhipénda sit, audi
Apóstolum suadéntem : Patiéntia
vobis necessária est, ut re-
portétis promissiones.

Te Deum laudámus, p. 16.

DIE XV FEBRUARII.
SS. FAUSTINI ET JOVITÆ

MARTYRUM.

ORATIO.

DEUS, qui nos annua sanctórum Mártyrum tuórum Faustini et Jovitæ solemnitate lætificas : concède propitius ; ut quorum gaudémus méritis, accendámur exémplic. Per Dóminum.

A. II. Hæc est véra fraternitas, quæ numquam pótuit violári certámine : qui effúso sanguine secúti sunt Dóminum : * Contemnéntes áulam régiam , pervenérunt ad regna cæléstia. **Y.** Ecce quam bonum, et quam jucúndum habitáre fratres in unum. Contemnéntes. Glória Patri. Contemnéntes.

LECTIO III.

FAUSTINUS et Jovita fratres, nóbiles Brixiani, in multis Italiæ úrbibus, quo vincti sæviénte Trajáni persecutióne ducebántur, acerbissima supplicia perpéssi, forses in Christiánæ fidei confessiône perstiterunt. Nam Brixie diu vinculis constricti, feris étiam obiecti, in ignémque conjécti, et a bestiis et a flamma integrí et incólumes serváti sunt ; inde vero úsdem caténis colligáti Mediólánnum venérunt : ubi éorum fides tentáta exquisitissimis tormentis, tamquam igne áurum, in cruciátibus magis enituit. Póstea Romam míssi, ab Evaristo Pontifice confirmáti, ibi quoque crudelissime torquéntur. Dénique perducti

Neápolim, in ea étiam urbe varíe cruciáti, vinctis mánibus pèdibusque in mare demergúntur : unde per Angelos mirabiliter erópti sunt. Quare multos et constántia in tormentis, et miraculórum virtúte ad Christi fidem convertérunt. Postrémo redúcti Brixiam iníitio suscépti ab Adriáno impérii, secúri percússi, illústrem martyrii coronam acceperunt.

Te Deum laudámus, p. 16.

DIE XVIII. FEBRUARII.

S. SIMEONIS

EPISCOPI ET MARTYRIS.

ORATIO.

INFIRMITATEM nostram respice Omnipotens Deus : et quia pondus propriæ actiόνis gravat ; beáti Simeónis Mártyris tui atque Pontificis intercessiо gloriósa nos protégat. Per Dóminum.

LECTIO III.

SIMEON, filius Cleóphæ, post Jacóbum próximus Jerosólymis ordinátus Episcopus, Trajáno Imperátore apud Aticum consulárem est accusátus, quod Christiánus esset, — et Christi propinquus. Comprehendebántur enim omnes eo témpore, quicúmque ex genere David-orti essent. Quare multis cruciátus tormentis, eódem passiónis genere, quod Salvátor noster subierat, afficitur, mirántibus omnibus, quod homo ætáte confectus (erat enim centum et viginti annórum) acerbissimos crucis

dolores fó-
paterétur.

Te Deum

DIE X.

IN

S. PETRI

Du

Omnia i

mana, da

p. 462, et

curni, cum

ter sequenti

In utrisq

dibus fit Cor

li, ut ibiden

IN II

Sermo s

E

Serm. 4

LI

INSTITUTIO

I diénæ a

Cathedræ ne

quod primus

trus hódie

thedram sus

Recte ergo

Sedis illius c

stolus pro E

suscépit, dic

es Petrus,

petram ædi

meam.

A. Tu es pe

reps Apostólo

Deus omnia

Et ideo tibi tr

egni cælóru

que ligáveris

gátum et in

úmque sólv

rit solútum

deo.

etiam urbe
nctis manibus
mare demer-
r Angelos mi-
sunt. Quare
antia in tor-
ulorum virtu-
em converté-
reducti Bri-
pti ab Adriá-
uri percussi,
rii coronam

amus, p. 16.
EBRUARII.

ONIS
MARTYRIS.
IO.

ostram respice
eus : et quia
actionis gra-
eónis Mátyris
cis intercessio
tegat. Per Dó-

III.
Cléophae, post
ximus Jerosó-
s Episcopus,
óre apud Ati-
est accusátus,
us esset, et
uus. Compre-
pim omnes eo
úmque ex gé-
essent. Quare
us tormentis,
s genere, quod
subierat, aff-
ous omnibus,
tate confectus
tum et vigin-
oissimos crucis

dolores fortiter constantérque
paterétur.

Te Deum laudamus, p. 16.

DIE XXII FEBRUARII.

IN CATHEDRA

S. PETRI ANTIOCHLÆ.

Duplex majus.

*Omnia ut in Cathedra Ro-
mana, die xvij Januarii,
p. 462, etiam Lectiones I No-
cturni, cum Responsoriis, præ-
ter sequentia.*

*In utrisque Vesperis, et Lau-
dibus fit Commemoratio S. Pau-
li, ut ibidem.*

IN II NOCTURNO.

Sermo sancti Augustini

Episcopi.

Serm. 15. de Sanctis.

LECTIO IV.

INSTITUTO solemnitatís ho-
diernæ a seniõribus nostris
Cáthedræ nomen accepit, ideo
quod primus Apostolorum Pet-
rus hodie Episcopátus Cá-
thedram suscepisse referátur.
Recte ergo Ecclesiæ natálem
Sedis illius colunt, quam Apó-
stolus pro Ecclesiárum salúte
suscepit, dicente Dómino : Tu
es Petrus, et super hanc
petram edificábo Ecclesiam
meam.

¶ Tu es pastor óvium, prin-
ceps Apostolorum : tibi tradidit
Deus omnia regna mundi : *
Et ideo tibi traditæ sunt claves
regni cœlorum. ¶ Quodcúm-
que ligáveris super terram, erit
ligátum et in cœlis : et quod-
cúmque solveris super terram,
erit solútum et in cœlis. Et
deó.

LECTIO V.

PETRUM itaque fundaméntum
Ecclesiæ Dóminus nomi-
návít : et ideo digne funda-
méntum hoc Ecclesiá colit, su-
pra quod Ecclesiástici ædifici-
i altitúdo consúrgit. Unde con-
veniénter Psalmus, qui lectus
est, dicit : Exáltent eum in Ec-
clesiá plebis, et in cáthedra se-
niórum laudent eum. Benedi-
ctus Deus, qui beátum Petrum
Apóstolum in Ecclesiá exaltári
præcepit : quia dignum est, ut
fundaméntum hoc in Ecclesiá
honorétur, per quod ad cœlum
conscénditur.

¶ Ego pro te rogávi Petre,
ut non deficiat fides tua : * Et
tu aliquándó convérsus confir-
ma fratres tuos. ¶ Caro et
sanguis non revelávit tibi, sed
Pater meus, qui in cœlis est.
Et tu.

LECTIO VI.

QUOD natális ergo Cáthedræ
hodie colitur, sacerdotále
honorátur officium. Sibi hoc
Ecclesiæ ínvicem præstant,
quia tanto necesse plus habet
Ecclesiá dignitátis, quanto sa-
cerdotále officium plus honó-
ris. Cum solemnitétem hanc
Ecclesiis mérito religiósá obser-
vatio introdúxerit, miror, cur
apud quosdam infidéles hodie
tam perniciosus error increvé-
rit, ut super túmulos defun-
ctorum cibos et vina conferant,
quasi egressæ de corpóribus
animæ carnáles cibos requi-
rant.

¶ Petre amas me? Tu seis

Dómine, quia amo te. * Pasce oves meas. †. Simón Joánnis diligis me plus his? Tu scis Dómine, quia amo te. Pasce. Glória Patri. Pasce.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 16.

In illo tempore: Venit Jesus in partes Cæsariæ Philippi: et interrogabat discipulos suos, dicens: Quem dicunt homines esse Filium hominis? Et reliqua.

Homilia Sancti Leonis
Papæ.

Serm. 3. in anniver. Assumpt.
sue, post initium.

APOSTOLOS Dóminus, quid de se homines opinéntur, interrogat: et tamdiu sermo respondentium communis est, quamdiu humanæ intelligentiæ ambiguitas explicatur. At ubi quid habeat sensus discipulorum exigitur, primus est in Domini confessione, qui primus est in Apostólica dignitate. Qui cum dixisset: Tu es Christus Filius Dei vivi: respondit ei Jesus: Beatus es Simon Bar-Jóna, quia caro et sanguis non revelavit tibi, sed Pater meus, qui in cælis est. Id est, ideo beatus es, quia Pater meus te docuit: nec terrena opinio te fefellit, sed inspiratio cælestis instruxit: et non caro et sanguis, sed ille me tibi, cujus sum unigenitus Filius, indicavit.

¶. Quem dicunt homines

esse Filium hominis? dixit Jesus discipulis suis. Respondens Petrus dixit: Tu es Christus Filius Dei vivi. * Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificabo Ecclesiam meam. †. Beatus es Simon Bar-Jóna, quia caro et sanguis non revelavit tibi, sed Pater meus qui est in cælis. Et ego.

LECTIO VIII.

Et ego, inquit, dico tibi: Hoc est, sicut Pater meus tibi manifestavit divinitatem meam, ita et ego tibi notam facio excellentiam tuam, quia tu es Petrus: id est, cum ego sim inviolabilis petra, ego lapis angularis, qui facio utraque unum, ego fundamentum præter quod nemo potest aliud pónere: tamen tu quoque petra es, quia mea virtute solidaris, ut quæ mihi potestate sunt propria, sint tibi mecum participatione communia. Et super hanc petram ædificabo Ecclesiam meam, et portæ inferi non prævalébunt adversus eam. Super hanc, inquit, fortitudinem æternum extruam templum: et Ecclesiæ meæ cælo inserenda sublimitas, in hujus fidei firmitate consistet.

¶. Elégit te Dóminus sacerdotem sibi, ad sacrificandum ei, * Hóstiam laudis. †. In mola Deo sacrificium laudis, et redde Altissimo vota tua Hóstiam laudis. Glória Patri. Hóstiam laudis.

Si hoc
dragesiman
bato, vel t
riam II, et
Bissectilis,
de Homilia
ut in Vigili
eo fit Comm
Commemora
In Quadrag.
erit de Hom
cum Commem
fi de Vigilia

LE
HANC confe
feri non
vincula non
enim ista, vo
ut confessor
tia provehit,
inferna demer
dicit beatissi
dabo claves r
quæcúmque
terram, erun
lis: et quæc
super terram
in cælis. Tr
etiam in alios
testatis istius,
clesiæ princip
constitutio co
non frustra un
quod omnibus
anim ideo hoc
lur, quia c
rectoribus Pet
lur. Manet e
gium, ubicúm
erur aequitá
ima est vel a
missio, ubi nih
hil solútum,

nis? dixit Je-
nis. Respon-
: Tu es Chri-
vi. * Et ego
es Petrus, et
am ædificabo
ŷ. Beatus es
quia caro et
lavavit tibi, sed
est in cœlis.

VIII. _____
y, dico tibi:
t Pater meus
t divinitatem
ro tibi notam
m tuam, quia
est, cum ego
petra, ego la-
ui facio ŷtra-
fundamentum
no potest aliud
tu quoque pe-
a virtute soli-
nihi potestate
nt tibi mecum
communia. Et
tram ædificabo
a, et portæ in-
ebunt adversus
nc, inquit, for-
num extruam
Ecclesiæ meæ
sublimitas, in-
mitate consur-

Dominus sacer-
sacrificandus
laudis, ŷ. In
ificium laudis
simo vota tua
Glória Patri

*Si hoc Festum ante Qua-
dragesimam venerit in Sab-
bato, vel transferatur in Fe-
riam II, et annus non fuerit
Bissextilis, legitur nona Lectio
de Homilia Vigilie S. Mathie,
ut in Vigilis Apost. p. j, et de
ea fit Commem. ad Laudes post
Commemorationem S. Pauli.
In Quadrag. autem nona Lectio
erit de Homilia Ferie occurr.
cum Commem. de ea: et nihil
fit de Vigilia, nisi in Missa.*

LECTIO IX.

HANC confessionem portæ in-
feri non tenébunt, mortis
vincula non ligábunt: vox
enim ista, vox vitæ est. Et sic-
ut confessóres suos in cœlés-
tia próvehit, ita negatóres ad
inférna demérgit. Propter quod
dicit beatissimo Petro: Tibi
dabo claves regni cœlórum. Et
quacúmque ligáveris super
terram, erunt ligáta et in cœ-
lis: et quacúmque sólveris
super terram, erunt solúta et
in cœlis. Transivit quidem
etiam in alios Apóstolos vis po-
testátis istius, et ad omnes Ec-
clesiæ principes decreti hujus
constitutio commeávit: sed
non frustra uni commendátur,
quod omnibus intimátur. Petro
enim ideo hoc singuláriter cré-
datur, quia cunctis Ecclesiæ
rectóribus Petri forma præpo-
nitur. Manet ergo Petri privi-
legium, ubicúmque ex ipsius
erit aequitáte iudicium. Nec
ultima est vel severitas vel re-
missio, ubi nihil erit ligátum,
nihil solútum, nisi quod beá-

tus Petrus aut solverit, aut li-
gáverit.

Te Deum laudámus, p. 16.

*In II Vesperis, post Comme-
morationem S. Pauli, fit Com-
mem. sancti Petri Damiani.*

DIE XXIII FEBRUARII.

IN FESTO

S. PETRI DAMIANI, EPISCOPI,
CONF. ET ECCLES. DOCT.

Duplex.

Ad Magnif. Ant. 1. 2. O
Doctor óptime, Ecclesiæ san-
ctæ lumen, beáte Petre, divi-
næ legis amátor, deprecáre
pro nobis Filium Dei.

ŷ. Amávit eum Dóminus, et
ornávit eum. ŷ. Stulam glóriæ
induit eum.

ORATIO.

CONCEDE nos quæsumus, om-
nipotens Deus: beáti Petri
Confessóris tui atque Pontificis
mónita et exémpa sectári; ut
per terrestrium rerum con-
témptum æterna gáudia con-
sequámur. Per Dóminum.

IN I NOCTURNO.

*Lectiones de Scriptura oc-
currente.*

*Si vero venerit in Quadra-
gesima, Fidélis sermo, ut in
Communi Conf. Pontif., p. lii.*

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

PETRUS Ravennæ honestis pa-
réntibus natus adhuc la-
ctens a matre numerosæ pro-
lis pertæsa abjicitur, sed do-
mesticæ mulieris ópera semi-
vívus excéptus ac recreátus,
genitrici ad humanitátis sen-
sum revocatæ rédditur. Utró-

que orbatus parente, tamquam vile mancipium sub aspera fratris tutela duram servitutem exercebat. Religiosis in Deum, ac pietatis erga patrem egrégium tunc specimen dedit; inventum siquidem forte nummum non propriæ inédiæ sublevandæ, sed Sacerdoti, qui divinum Sacrificium ad illius expiationem offerret, erogavit. A Damiáno fratre, a quo uti fertur cognomentum accepit, ejus cura litteris eruditur, in quibus brevi tantum profecit, ut magistris admirationi esset. Quum autem liberalibus scientiis floreret et nomine, eas cum laude docuit. Interim ut corpus rationi subderet sub mollibus vestibus cilicium adhibuit, jejuniis, vigiliis, et orationibus solèrter insistens. Calente juventa dum carnis stimulis acriter urgeretur, insistantium libidinum faces rigentibus fluvii mersus aquis noctu extinguebat; tum venerabilia quæque loca obire, totumque Psalterium recitare consueverat. Ope assidua pauperes levabat, quibus frequenter pastis convivio, propriis ipse manibus ministrabat.

¶. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei. †. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocet ei. Manus.

LECTIO V.

PERFICIENDÆ magis vitæ causa, in Avellanensi Eugubinae

Diocesis Cœnobio, Ordini Monachorum Sanctæ Crucis Fontis Avellanæ, a beato Ludolpho sancti Romualdi discipulo fondato, nomen dedit. Non ita multo post in Monasterium Pomposianum, mox in Cœnobium Sancti Vincéntii Petre Pertusæ ab Abbate suo missus, utrumque Ascetèrium verbo sacro, præclaris institutionibus; et moribus excoluit. Ad suos revocatus post præsidis obitum Avellanitarum familiæ præficitur; quam, novis variis in locis extructis domiciliis, et sanctissimis institutis ita auxit, ut alter ejus Ordinis parens, ac præcipuum ornamentum jure sit habitus. Salutarem Petri sollicitudinem alia quoque diversi instituti Cœnobia, Canonicorum Convëntus, et populi sunt experti. Urbinati Diocesi non uno nomine profuit: Theuzoni Episcopo in causa gravissima assedit, ipsumque in recte administrando Episcopatu consilio et opera juvit. Divinorum contemplatione, corporis macerationibus, ceterisque spectatæ sanctimonie exemplis excelluit. His motus Stèphanus Nonus Pontifex Maximus eum licet invitum et reluctantem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalem creavit, et Ostiensem Episcopum. Quam Petrus Dignitates splendidissimis virtutibus, et consentaneis Episcopali ministerio operibus gessit.

¶. Posui adiutorium super

potentem
de plebe
mea auxili
David ser
do meo un

DIFFICILE
dne Ec
Pontificibus
nibus, aliis
ribus miris
Nicolaitarum
hereses ad
que decert
palsis mal
Ecclesiæ R
Benedicto
Pontificibus
Henricum
Regem ab i
tio deterrui
debita Rom
quia revoca
Canonicos
ctioris vitæ
Provincia p
vix ulla fuit
sia, de qua
memeritis
aliquando
multis lev
dine illibi
perinde cur
tutela comm
et Episcopali
ia, nihil de
proximos sed
minum sexta
om Sanctæ
ti, horarias
ricis preces
ato cultum
ende quoque

Hiema

o, Ordini Mo-
eato Crucis Fon-
eato Ludolpho
discipulo fon-
edit. Non ita
Monastérium
mox in Cæno-
necéntii Petre
ite suo missus,
térium verbo
is instituti-
is excoluit. Ad
post præsidis
tarum familie
m, novis variis
s domiciliis, et
titutis ita auxit,
rdinis, parens,
ornamentum
Salutarem Pe-
em alia quoque
Cenobia, Ca-
aventus, et po-
ti. Urbinati Dico-
necéntii profuit
in causa
edit, ipsúmque
strando Episco-
et ópera juvit
contemplatione,
rationibus, cete-
ræ sanctimonie
illuit. His motus
nus Pontifex Ma-
et invitum et re-
ctæ Romæ Ec-
clesiæ creavit, et
Episcopum. Qua-
ntes splendidi-
s, et consentane-
nistério operibus

adjutorium super

potentem, et exaltavi electum
de plebe mea: * Manus enim
mea auxiliabitur ei. *ŷ.* Inveni
David servum meum, oleo san-
cto meo unxi eum. Manus.

LECTIO VI.

DIFFICILIMO témpore, Romæ
Ecclésiæ, Summisque
Pontificibus doctrina, legati-
onibus, aliisque susceptis labo-
ribus mirifice ádfuit. Adversus
Nicolaitarum et Simoniacam
hereses ad mortem usque stré-
nuè decertavit. Hujusmodi de-
pulsis malis, Mediolanensem
Ecclésiæ Romænæ conciliavit.
Benedicto et Cadaléo falsis
Pontificibus fortiter réstitit:
Mercurium quártum Germaniæ
Regem ab iniquo uxoris divór-
tio deterruit: Ravennates ad
debita Romæ Pontifici obsé-
quia revocatos sacris restituit.
Canónicos Veliternos ad san-
ctionis vitæ leges compósuit. In
Provincia præsertim Urbináte
vix ulla fuit Episcopális Ecclé-
sia, de qua Petrus non sit be-
neméritus: Eugubinam, quam
aliquando crédito habuit,
multis levavit incómodis:
alibi, quando opórtuit,
perinde curavit, ac suæ essent
tutelle commisse. Cardinalátu,
et Episcopáli dignitaté depósi-
tis, nihil de pristina juvandi
proximos sedulitaté remisit. Je-
niam sextæ Feriæ in honó-
rem Sanctæ Crucis Jesu Chri-
sti, horárias Beátæ Dei Geni-
trici preces, ejusque die Sab-
bato cultum propagavit. Infe-
liciter quoque sibi verberati-
o-

Himalis.

nis morem ad patratorum scé-
lerum expiationem provexit.
Démum sanctitate, doctrina,
miraculis, et præclære actis
illústris, dum e Ravennáte Le-
gatione rediret, Favéntiæ octá-
vo Kaléndas Martii migravit ad
Christum. Ejus corpus ibidem
apud Cistercienses multis mirá-
culis clarum frequénti populó-
rum veneratione cólitur. Ip-
sum Faventini non semel in
præsenti discrimine propítium
expérti Patrónum apud Deum
delegerunt: Leo vero Duodé-
cimus Póntifex Máximus Offi-
cium Missámque in ejus honó-
rem tanquam Confessóris Pon-
tificis, quæ aliquibus in Diocé-
sibus, atque in Ordine Cálal-
dulénsium jam celebrabántur,
ex Sacrórum Rítuum Congre-
gationis Consúlto, áddita Do-
ctóris qualitaté, ad universam
exténdit Ecclésiám.

ŷ. Iste est, p. lvj.

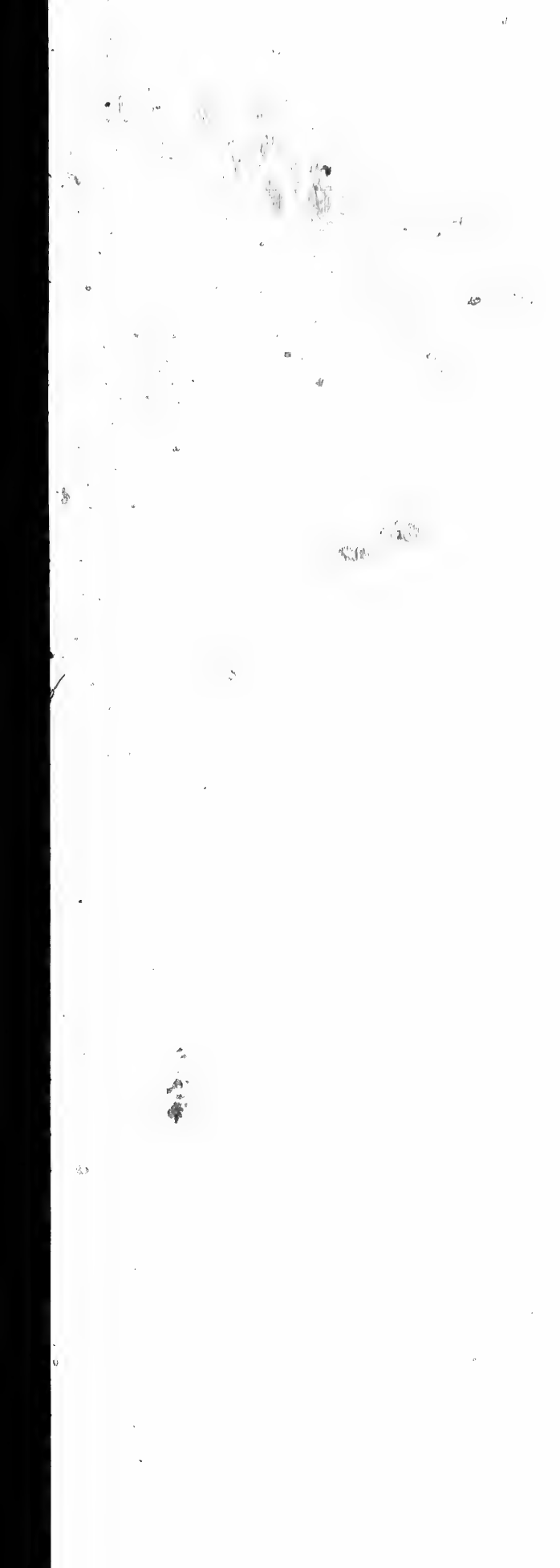
IN III NOCTURNO.

*Lectiones de Homilia in
Evangel. Vos estis sal terræ,
ut in Comuni Doctorum,
p. lxxvj.*

*Si non venerit in Quadra-
gesima vel non sit Bissextilis,
nona lectio erit de Vigilia
S. Mathiæ ut in Vigiliis Apo-
stolorum, p. j, de qua fiet Com-
mem. in Laudibus cum Ora-
tione sequenti.*

ORATIO.

DA quæsumus omnipotens
Deus: ut beáti Mathiæ Apo-
stóli tui, quam prævenimus,
veneránda solémnitas, et devo-

tionem nobis augeat, et salutem. Per Dominum.

In Anno Bissextili de Vigilia fit die xxiv.

DIE XXIV FEBRUARII,
Vel XXV anno bissextili.

IN FESTO

S. MATHIÆ APOSTOLI.

Duplex II Classis.

Omnia dicuntur de Comuni Apostolorum, p. ij, præter sequentia.

ORATIO.

DEUS, qui beatum Mathiam Apostolorum tuorum collegio sociasti: tribue quaesumus; ut ejus interventione, tuæ circa nos pietatis semper viscera sentiámus. Per Dominum.

IN I NOCTURNO.

De Actibus Apostolorum.

LECTIO I. *Cap. 1. c*

In diebus illis exurgens Petrus in medio fratrum dixit (erat autem turba hominum simul fere centum viginti): Viri fratres, oportet impleri Scripturam, quam prædixit Spiritus sanctus per os David de Juda, qui fuit dux eorum, qui comprehendérunt Jesum: qui connumerátus erat in nobis, et sortitus est sortem ministerii hujus. Et hic quidem possédit agrum de mercede iniquitatis, et suspensus crepuit medius: et diffusa sunt omnia viscera ejus.

¶ Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum, dicit Dominus: * Estote ergo prudentes sicut serpentes, et simplices sicut columbæ: ¶ Dum

lucem habétis, créдите in lucem, ut filii lucis sitis. Estote ergo.

LECTIO II.

Et notum factum est omnibus habitantibus Jerusalem, ita ut appellaretur ager ille lingua eorum, Hacedana, hoc est, ager sanguinis. Scriptum est enim in libro Psalmorum: Fiat commoratio eorum deserta, et non sit qui inhabitet in ea: et episcopatum ejus accipiat alter. Oportet ergo ex his viris, qui nobiscum sunt congregati in omni tempore, quo intravit et exivit inter nos Dominus Jesus, incipiens a baptismo Joannis, usque in diem qua assumptus est a nobis, testem resurrectionis ejus nobiscum fieri unum ex istis.

¶ Tollite jugum meum super vos, dicit Dominus, et discite a me, quia mitis sum, et humilis corde: * Jugum enim meum suave est, et onus meum leve: ¶ Et invenietis requiem animabus vestris. Jugum enim.

LECTIO III.

Et statuerunt duos, Joseph, qui vocabatur Barsabas, qui cognominatus est Justus, et Mathiam. Et orantes dixerunt: Tu Domine, qui cuncti nostri omnium, ostende quem elegeris ex his duobus unum, accipere locum ministerii hujus, et Apostolatus, de quo prævaricatus est Judas, ut abiret in locum suum. Et dederunt sortes eis, et cecidit sort

super Mathiam, et cum

¶ Dum

IN I

Lectione.

S. Augustinus

damēta e

si Apostolo

p. xvj.

IN II

Lectio

secund

LECTIO

in illo tem

Iesus dix

Pater, Dom

quia abscon

tibus et pru

lanti ea parv

Homilia

¶ E

Serm. 10

VENITE ad

laboratis.

laboramus,

homines mo

firmi, lutea

quæ faciunt

stias? Sed si

carnis, dila

ritatis. Quid

ad me omni

nisi ut non l

promissio e

est, quoniam

vit. Quarent

cède vocati s

inquit, refici

meum super

me, non mu

non cuncta v

hilia creare,

do mirabilia

dite in lucem,
Estote ergo.

II.
m est ómni-
libus Jerusa-
llaré tur ager
, Haceldama,
anguinis. Scri-
n libro Psal-
mmoratio có-
non sit qui in-
t episcopátum
r. Opórtet er-
qui nobiscum
in omni tómi-
it et exivit in-
s Jesus, inci-
nate Joánnis,
ua assumptus
m resurrectió-
m fieri unum

um meum su-
Dóminus, et
ia mitis sum,
de : * Jugum
ive est, et onus
Et inveniétis
ous vestris. Je-

o III.
duos, Joseph,
tur Bársabas,
tus est Justus,
t orántes dñe-
ine, qui corda
osténde quem
duóbus unum,
mínistérii he-
plátus, de quo
et Judas, ut ab-
ettum. Et dedi-
, et cecidit sors

super Mathíam, et annúmera-
tus est cum undecim Apóstolis.

ñ. Dum stetéritis, p. vj.

IN II NOCTURNO.

*Lectiones de Expositione
S. Augustini Episcopi, Fun-
damenta ejus, ut in Commu-
ni Apostolorum, secundo loco,*

p. xvj.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangélii .

secundum Matthæum.

Lectio VII. Cap. 11. d

In illo témpore : Respóndens
Jesus dixit : Confíteor tibi
Pater, Dómine cœli et terræ,
quia abscondisti hæc a sapién-
tibus et prudéntibus, et reve-
lasti ea párvulis. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

Serm. 10 de Verbis Domini.

VENITE ad me omnes qui la-
borátis. Quare enim omnes
laborámus, nisi quia sumus
hómines mortáles, frá giles, in-
firmi, lútea vasa portántes,
quæ faciunt invicem angús-
tias? Sed si angustíantur vasa
carnis, dilaténtur spátia cha-
ritátis. Quid ergo dicit : Veníte
ad me omnes qui laborátis,
nisi ut non laborétis? Dénique
promissio ejus in promptu
est, quóniam laborántes vocá-
vit. Querent forte, qua mer-
cede vocáti sunt. Et ego vos,
inquit, reficiam. Tóllite jugum
meum super vos, et discite a
me, non mundum fabricáre,
non cuncta visibília et invisi-
bília créare, non in ipso mun-
do mirabília fácere, et mór-

tuos suscitáre; sed : Quóniam
mitis sum, et húmilis corde.

ñ. Isti sunt qui vivéntes in
carne, plantavérunt Ecclesiám
sánguine suo : * Cálicem Dó-
mini bibérunt, et amici Dei
facti sunt. ý. In omnem ter-
ram exivit sonus eórum, et in
fines orbis terræ verba eórum.
Cálicem.

LECTIO VIII.

MAGNUS esse vis? a mínimo
incipi. Cógitas magnam
fábricam constrúere celsitúdi-
nis? de fundaménto prius có-
gita humilitátis. Et quantam
quisque vult et dispónit su-
perimpónere molem ædificií,
quanto erit majus ædificium,
tanto áltius fodit fundamén-
tum. Et fábrica quidem cum
constrúitur, in supérna consu-
rigit; qui autem fodit funda-
méntum, ad ima deprimitur.
Ergo et fábrica ante celsitúdi-
nem humiliátur, et fastigium
post humiliatióem erigitur.

ñ. Isti sunt viri sancti, quos
elégit Dóminus in charitáte
non ficta, et dedit illis glóriam
sempitérnam : * Quorum do-
ctrina fulget Ecclesiá, ut sole
luna. ý. Sancti per fidem vicé-
runt regna, operáti sunt justí-
tiam. Quorum. Glória Patri.
Quorum.

Si hoc Festum venerit in
Quadragesima, nona Lectio le-
gitur de Homilia Feriæ occur-
rentis, et de ea fit Commem.

LECTIO IX.

Q UOD est fastigium constru-
éndæ fábricæ, quam molí-

mur? quo perventurum est cacumen ædificii? Cito dico, usque ad conspectum Dei. Vidētis quam excelsum est, quanta res est conspiciere Deum. Qui desiderat, et quod dico, et quod audit intēlligit. Promittitur nobis conspectus Dei, veri Dei, summi Dei. Hoc enim bonum est, vidētem vidēre. Nam qui colunt falsos deos, facile illos vident; sed eos vident, qui oculos habent, et non vident. Nobis autem promittitur visio Dei vivētis et vidētis.

Te Deum laudamus, p. 16.

Ad Laudes et alias Horas, omnia de Communi Apostolorum, p. xij.

FESTA MARTII.

Ante Quadragesimam prima die non impedita dicitur Officium Defunctorum.

DIE IV MARTII.

IN FESTO

S. CASIMIRI CONFESSORIS.
Semiduplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, p. lxxvij, præter ea quæ hic habentur.

ORATIO.

DEUS, qui inter régales delicias, et mundi illecebras, sanctum Casimirum virtute constantiæ roborasti; quesumus; ut ejus intercessione fideles tui terrēna despiciant, et ad cælestia semper aspirent. Per Dñm.

Deinde fit Commem. Pericæ, si in Quadragesima venerit.

Postea S. Lucii Papæ et Martyris.

Ant. Iste sanctus pro lege Dei sui certavit usque ad mortem, et a verbis impiorum non timuit: fundatus enim erat supra firmam petram.

̃. Glória et honóre caronasti eum Dñmine. ̃. Et constituisti eum super ópera mánuum tuarum.

ORATIO.

DEUS, qui nos beati Lucii Mátyris tui atque Pontificis annua solemnitate lætificas: concède propitius; ut ejus natalitia cõlimus, de ejusdem etiam protectione gaudemus. Per Dñm.

IN I NOCTURNO.

Si venerit in Quadragesima, Lectiones, Justus si morte, de Communi Confessoris non Pontificis, p. lxx; alias de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

CASIMIRUS, patre Casimiro, matre Elisabetha Austriaca, Poloniæ régibus ortus, a pueritia sub óptimis magistris, pietate et bonis artibus instructus, juveniles artus áspero domabat cilicio, et assiduus extenuabat jejuniis. Régii spreto lecti mollitie, dura cubabat humo, et clam intempesta nocte, præ foribus templorum pronus in terra divinam exorabat clementiam. In Christi contemplanda passione assiduus, Missarum solēnniis ad erecta in Deum mente solebat adesse, ut extra se rapti videretur.

̃. Hon minus, e inimicis tavit illuz ritatem a deduxit rectas, et Dei. Et de

CATHOLICIS summi thenorum quapropter indoxit, schismatici struerent, lia restaur res et cala benéficus et defensor mon obtin quam ab i illasam, su mino. forti gravi press potius, qu ram ex med bire, constã ̃. Amavi ornavit eum induit eum, radii coron eum Dñm ornavit eum

CONSUMMATI bus et preannuntiatio Sacerdotum choros spirit anno ætatis Corpus Vilna claret miracl

¶. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodivit eum ab inimicis et a seductóribus tuitavit illum; * Et dedit illi claritatem ætérnam. ¶. Justum deduxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

LECTIO V.

CATHOLICAM promovére fidem summópere stúduit, et Ruthenórum schisma abolére: quaprópter Casimírum patrem indóxit, ut legem ferret, ne schismátici nova templa construerent, nec vétera collabéntia restaurárent. Erga páuperes et calamitátibus opprèssos benéficus et miséricors, patris et defensóris egenórum nomen obtinuit. Virginitátem, quam ab incunábulis servávit illasam, sub extrémó vitæ término fórtiter assérui, dum gravi pressus infirmitáte, moripólius, quam castitátis jactúram ex medicórum consilio subire, constánter decrevit.

¶. Amávit eum Dóminus, et orávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronávit eum. ¶. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et orávit eum. Et ad portas.

LECTIO VI.

CONSUMMATUS in brevi, virtútibus et méritis plenus, pronuntiáto mortis die, inter Sacerdótum et Religiosórum choros spíritum Deo réddidit, anno ætátis vigésimo quinto. Corpus Vilnam delátum multis claret miraculis. Etenim, præ-

térquam quod puélla defúncta vitam, cæci visum, claudigressum, et várii infirmi sanitátem ad ejus sepúlchrum recuperáru; Lithuánis exíguo número ad potentíssimi hostis insperátam irruptionem trepidántibus in aere appárens, insignem tribuit victóriam. Quibus permótus Leo Décimus eúmdem Sanctórum catálogo adscripsit.

¶. Iste homo, p. lxxiv.

IN III NOCTURNO.

Homilia Sancti Gregorii Pape in Evangelium, Sint lumbi vestri, de Communi Confessoris non Pontificis, primo loco, p. lxxvj.

Si venerit in Quadragesima, nona Lectio de Homilia Feriæ occurrentis; et de ea fit Commemoratio.

Postea de S. Lucio.

Ant. Qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

¶. Justus ut palma florébit.
¶. Sicut cedrus Libani multiplicábitur.

Oratio, Deus, qui nos, ut supra, p. 532.

DIE VII MARTII.

IN FESTO

S. THOMÆ DE AQUINO,
CONFESS. ET ECCLESIAE DOCTORIS.
Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, p. lxxvij, præter ea quæ hic habentur.

Ad Magnif. in utrisque Vesperis, Apt. t. 2. O Doctor optime, Ecclesiæ sanctæ lumen,

beate Thoma divinæ legis amator, deprecare pro nobis Filium Dei.

ORATIO.

Deus, qui Ecclesiam tuam beati Thomæ Confessoris tui mira eruditione clarificas, et sancta operatione fecundas: da nobis quæsumus, et quæ docuit, intellectu conspiceret; et quæ egit, imitatione complere. Per Dominum.

Deinde fit Commemoratio de Feria, si venerit in Quadragesima.

Postea SS. Martyrum Perpetuæ et Felicitatis.

In Vesperis et Laudibus, Ant. Istârum est enim regnum cælorum, quæcontempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad præmia regni, et laverunt stolas suas in sanguine Agni.

†. Gloria et honore coronasti eas Domine. R. Et constituisti eas super opera manuum tuarum.

ORATIO.

Da nobis, quæsumus Domine Deus noster, sanctarum martyrum tuarum Perpetuæ et Felicitatis palmas incessabili devotione venerari: ut quas digna mente non possumus celebrare, humilibus saltem frequentemus obsequiis. Per Dominum.

IN I NOCTURNO.

Lectiones, de libro Ecclesiastici, Sapientiam omnium antiquorum, ut in Comuni Doctorum, p. lxiv.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

Thomas, Landolpho Comite Aquinate, et Theodora Neapolitana, nobilibus parentibus natus, quintum annum agens, monachis sancti Benedicti Cassinatis custodiendus traditur. Inde Neapolim studiorum causa missus, jam adolescens Fratrum Prædicatorum Ordinem suscepit. Sed matre ac fratribus id indigne ferentibus, Lutetiam Parisiorum mittitur. Quem fratres, in itinere per vim raptum, in arcem castri sancti Joannis perducunt: ubi varie exagitatus, ut sanctum propositum mutaret, mulierem etiam, quæ ad labefactandam ejus constantiam introducta fuerat, titione fugavit. Mox beatus juvenis flexis genibus ante signum Crucis orans, ibique somno correptus, per quietem sentire visus est, sibi ab Angelis constringi lumbos; quo ex tempore omni postea libidinis sensu caruit. Sororibus, quæ, ut eum a pio consilio removerent, in castrum venerant, persuasit, ut contemptis curis sæcularibus, ad exercitationem cælestis vitæ se conferrent.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum; * Et dedit illi claritatem æternam. †. Justum deduxit Dominus per vias rectas; et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

EMISSUS
Estram
unde Rom
a fratre
Ordinis Pra
Magistro, c
gno doctô
Theologiæ
ginti quinq
gister est
que Philoso
summa cu
pretatus. N
aut scriptio
orationem.
locorum sa
orationem j
Quin etiam
tri Reginal
quidquid sc
dio aut la
risse, quan
tum accepis
imaginem C
lius oraret,
vit: Bene
Thoma; qua
accipies? Cu
Domine, nisi
A. Amavit
ornavit eum
duit eum, *
radisi coronâ
eum Dominu
ornavit eum.

NULLUM fui
ntis, in c
diligentissime
iones Patrum
notabat: nec
lione divini

v. pho Cómite
neodóra Nea-
s paréntibus
num agens,
benedicti Cas-
éndus tradi-
m studiórum
n adolescens
atórum Ordi-
ed matre ac
ne feréntibus,
um mittitur.
a itinere per
arceam castri
rdúcunt: ubi
, ut sanctum
ret, mulierem
abefactándam
m introducta
fugávit. Mox
flexis génibus
ncis drans, ibi-
ptus, per quíe-
s est, sibi ab
gi lumbos; quo
i póstea libidi-
it. Soróribus,
pio consilio re-
castrum véne-
ut contémpnis
us, ad exercita-
vitae se confér-

fecit illum Dó-
odivit eum ab
eductóribus tu-
it dedit illi cla-
am. 7. Justum
us per vias re-
dit illi regnum

LECTIO V.

EMISSUS e castro per fené-
stram, Neápolim redúctur:
unde Romam, póstea Parísium
a fratre Joánnē Theutónico,
Ordinis Prædicatórum Generáli
Magistro, ductus, Albérto Ma-
gno doctóre, Philosophiæ ac
Theologiæ óperam dedit. Vi-
ginti quinque annos natus, ma-
gister est appellátus, publicé
que Philosophos ac Theólogos
summa cum laude est inter-
pretátus. Numquam se lectioni
aut scriptióni dedit, nisi post
oratióem. In difficultátibus
locórum sacre Scripturæ, ad
oratióem jejúnium adhibébat.
Quin étiam sodáli suo fra-
tri Reginaldo dicere solébat,
quidquid sciret, non tam stú-
dio aut labóre suo pepe-
risse, quam divinitus tradi-
tum accepisse. Neápoli cum ad
imáginem Crucifixi vehemén-
tius oráret, hanc vocem audí-
vit: Bene scripsisti de me
Thoma; quam ergo mercédem
accipies? Cui ille: Non áliam
Dómine, nisi teipsum.

Amávit eum Dóminus, et
ornávit eum: stolam glóriæ in-
duit eum, * Et ad portas pa-
radisi coronávit eum. 7. Induit
eum Dóminus lorícam fidei, et
ornávit eum. Et ad portas.

LECTIO VI.

NULLUM fuit scriptórum ge-
nús, in quibus non esset
diligentissime versátus. Colla-
tiones Patrum assidue pervo-
cabat: nec tamen a prædica-
tióne divíni verbi desistébat.

Quod cum fáceret per Octá-
vam Paschæ in Basilica sancti
Petri, mulierem, quæ ejus sim-
briam tetigerat, a fluxu sán-
guinis liberávit. Scripta ejus et
multitúdine, et varietáte, et
facilitáte explicándi res diffi-
ciles, ádeo excéllunt, ut ob-
eam causam étiam nomen Do-
ctóris Angélici jure sit adéptus.
Ab Urbáno Quarto Romam vo-
cátus, addúci non pótuít ut
honóres acciperet. Archiepiseo-
pátum Neapolitánum étiam de-
ferénte, Clemenáte Quarto Pon-
tificie recusávit. Missus a Gré-
gório Décimo ad Concilium
Lugdunénse, in monastério
Fossæ novæ in morbum incidit,
ubi ægrótus Cántica canticó-
rum explanávit. Ibidem obiit
quinguenárius, anno salutis
millésimo ducentésimo septua-
gésimo quarto, Nonis Mártii.
Miráculis et vivus et mórtuus
flóruit. A Joánnē Vigésimo se-
cúndo in Sanctórum número
relátus est anno millésimo tre-
centésimo vigésimo tértio: cu-
jus corpus póstea Urbáno Quinto
summo Pontifice Tolósam
translátum est.

18. Iste homo, p. lxxiv.

IN III. NOCTURNO.

*Homilia S. Augustini Epi-
scopi in Evangelium, Vos estis
sal terræ, de Communi Docto-
rum, p. lxxj.*

*Nona Lectio dicitur de Ho-
milia Feriæ occurrentis, si ce-
lebretrur in Quadragesima.*

*In Laudibus fit Commem-
Feriæ, si venerit in Quadra-*

gesima, et Sanctarum, ut supra, in primis Vesperis, p. 534.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commemoratio præcedentis, et Feriæ, si venerit in Quadragesima.

DIE VIII MARTII.

IN FESTO

SANCTI JOANNIS DE DEO,

CONFESSORIS.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, p. lxvii, præter ea quæ hic assignantur.

ORATIO.

DEUS, qui beatum Joannem, tuo amore succensum, inter flammæ innôxium incêdere fecisti, et per eum Ecclesiâ tuam nova prole fecundasti: præsta, ipsius suffragantibus meritis; ut igne charitatis tuæ vitia nostra curentur, et remédia nobis æterna provéniant. Per Dóminum.

Deinde fit Commemoratio S. Thomæ, Ant. O Doctor, p. 533, et Feriæ, si celebretur in Quadragesima.

IN I NOCTURNO.

Si celebretur in Quadrages. Lectiones de libro Ecclesiastici, Beatus vir, de Communi Confessoris non Pontificis, secundo loco, p. lxxix; alias de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

JOANNES de Deo ex catholicis Jpiisque parentibus in oppido Montis Majóris junióris regni Lusitaniæ natus, quam sublimiter in sortem Dómini fúerit

electus, insuétus splendor super ejus domo refúlgens, sonitúsque aeris campáni sua sponte emissus ab ipso ejus nativitatís tempore non obscurè prænuntiáruñt. A laxióri vivendi ratióne, divina operánti virtúte, revocátus, magnæ sanctitátis exhibére spécimen cœpit, et ob auditam prædicationem verbi Dei sic ad melióra se excitátum sensit, ut jam ab ipso sanctióri vitæ rudiménto consummátum áliquid, perfectúmque visus sit attingisse. Bonis ómnibus in pauperes carcéribus inclúsus erogátis, admirábilis pœniténtiæ, suique ipsius contéptus cuncto pópulo spectáculum factus, a plerisque, ceu demens, graviter afflictus, in cárcerem améntibus destinátum conjicitur. At Joáñnes cœlesti charitaté magis incénsus, gémino atque amplo valetudinário ex piórum eleemósynis in civitaté Granaténsi extrúcto, jactóque novi Ordinis fundaménto, Ecclesiám nova prole fecundávit fratrum Hospitalitátis infirmis præcláro animárum corporúmque profectu inserviéntium, et longe latéque per orbem diffusórum.

ñ. Honéstum. p. lxxiiij.

LECTIO V.

PAUPERIBUS agrótis, quos propriis quandóque húmeris domum deferébat, nullare ad animæ corporisque salutem proficua déerat. Effusa quoque extra nosocomium

charitatē
ribus vid
ginibus
aliméntis
rámque in
ut carnis
proximis
quinátis
autem máx
naténsi v
tum fuisse
nes impá
ignem, hu
quosque
ris exporta
fenestris
vindícavit,
horam inte
imménsam
satus, exin
lomis, uni
mirantibus.
charitatis é
in eum fuis
usserat, qu
cenderat.

ñ. Amábilis

LECTIO VI.
M nerg
diéntia, ext
orandi stúdi
rum conter
beatam Virg
rifice excell
dono enitui
morbo corrē
elésiæ Sacra
ctique refec
destitutus,
vestibus e lé
provolútus in
corde Christ

plendor su-
ulgens, son-
ni sua spon-
ejus nativi-
on obscuré
laxiori vivén-
na operánte
us, magnæ
re spécimen
tam prædica-
sic ad meliô-
ensit, ut jam
s vitæ rudi-
tatum aliquid,
sus sit atti-
bus in pau-
inlutos eros
penitentiæ,
atemptus cun-
culum factus,
demens, grâ-
in cárcerem
átum conjeci-
celéstii chari-
sus, gémino
etudinário ex-
nis in civitate
ucto, jactoque
adaménto, Ec-
ole sæcundavit
littatis infirmis
arum corpo-
tu inservien-
atque per or-
p. lxxij.

o v.
egrotis, quos
ndoque hume-
ferébat, nulla
rporisque salu-
dèrat. Effusa
nosocomium

charitate indigéntibus mulié-
ribus viduis, et præcipue vir-
ginibus periclitántibus clam
aliménta subministrábat, cu-
ramque indefessam adhibébat,
ut carnis concupiscéntiam a
proximis hujusmodi vitio in-
quinátis extermináret. Cum
autem máximum in régio Gra-
naténsi valetudinário excitá-
tum fuisset incéndium, Joán-
nes impávidus prosiliit in
ignem, huc illuc discúrrens,
quosque tum infirmos húme-
ris exportátos, tum lectulos e
fenestris projectos ab igne
vindícavit, ac per dimídiam
horam inter flammæ, jam in
imménsam succrescéntes, ver-
sátus, exinde divinitus incól-
umis, univérssis civibus ad-
mirántibus, exivit; in schola
charitátis edocens, segniórem
in eum fuisse ignem, qui foris
luserat, quam qui intus ac-
cenderat.

¶ Amávit eum, p. lxxiv.

LECTIO VI.

Multiplici asperitátum gé-
nere demississimâ obe-
diéntiâ, extrémâ paupertáte,
orândi stúdio, rerum diviná-
rum contemplatióne, ac in
beatam Virginem pietáte mi-
rifice excelluit, et lacrymarum
dono enituit. Dénique gravi
morbo corréptus, omnibus Ec-
clesiæ Sacraméntis rite san-
ctoque refectus viribus licet
destitútus, propriis indútus
vestibus e lectulo surgens, ac
provolútus in gènuâ, manu et
corde Christum Dóminum e

cruce pendéntem perstrin-
gens, octávo Idus Mártii an-
no millésimo quingentésimo
quinquagésimo obiit in ósculo
Dómini: quem étiam mórtuus
ténuit, nec dimisit, et in eá-
dem córporis constitutióne sex
círca horas, quousque inde
dimótus fuisset, tota civitate
inspectánte, mirabiliter per-
mánsit, odórem mire fragrán-
tem diffundens: Quem ante et
post óbitum plúrimis mirácu-
lis clarum, Alexánder Octá-
vus Póntifex Máximus in San-
etórum númerum rétulit.

¶. Iste homo, p. lxxiv.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 22. d

In illo tempore: Accesserunt
ad Jesum Pharisei: et in-
terrogavit eum unus ex eis
legis doctor, tentans eum:
Magister, quod est mandá-
tum magnum in lege? Et ré-
liqua.

Homilia Sancti Joannis
Chrysostomi.

Homilia 72. in Matth.

SADDUCEIS confusis, Phari-
sæi rursus aggrediuntur:
cumque quiescere oporteret,
decertare voluerunt; et legis
peritiam profitentem præmit-
tunt, non discere, sed tentare
cupientes; ac ita interrogant:
Quodnam primum mandatum
in lege sit. Nam cum primum
illud sit: Diliges Dóminum De-
um tuum, putantes causas sibi
allatúrum ad mandatum hoc

corrígendum, áliiquid addéndo, quóniam Deum se faciébat, hoc modo intérogant : Quid igitur Christus ? Ut osténdat idcirco ad hæc eos devenisse, quia nulla in eis esset charitas, sed invidiæ livóre tabéscerent : Diliges, inquit, Dóminum Deum tuum : hoc primum et magnum mandátum est. Secúndum autem similé huic : Diliges próximum tuum sicut teipsum.

¶ *ñ. Iste est, p. lxxvj.*

LECTIO VIII.

QUAMOBREM sinile est huic ? quóniam hoc illud indúcit, et ab illo rursus munitur. Quicúmque enim male agit, ódio habet lucem, et non venit ad lucem. Et rursus : Dixit insipiens in corde suo : Non est Deus. Deínde séquitur : Corrupti sunt, et abominábiles facti sunt in stúdijs suis. Et iterum : Radix ómnium malórum avaritia est, quam quidam appeténtes, erravérunt a fide. Et : Qui diligit me, mandata mea servábit : quorum caput et radix est : Diliges Dóminum Deum tuum, et próximum tuum sicut teipsum.

¶ *ñ. Sint lumbi, p. lxxvij.*

Si hoc festum venerit in Quadragesima, nona. Lectio legitur de Homilia Feriæ occurrentis, et de ea fit Commemoratio.

LECTIO IX.

SI ergo diligere Deum, diligere próximum est : (nam si diligis me, o Petre, inquit, pasce oves meas ;) si étiam

diléctio próximi facit ut mandata custódias : mérito ait in his totam legem et Prophétas pendére. et quemádmódum in superióribus, cum de resurrectione interrogarétur, plus dócuit quam tentántes petébant : sic in hoc loco de primo interrogátus mandátó, secúndum étiam non valde quam primum inférius, sponte attulit : secúndum enim est primo simile. Ita occúlte insinuávit, ódio illos ad quæréndum incitári. Charitas enim, inquit, non æmulátur.

Te Deum laudámus, p. 16.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commem. præcedentis.

DIE IX MARTII.

IN FESTO

SANCTÆ FRANCISCÆ

VIDUÆ ROMANÆ.

Duplex.

Omnia de Communi nec Virgin. nec Mart. p. cj, præter ea quæ hic habentur propria.

ORATIO.

DEUS, qui beátam Franciscam famulam tuam, inter cetera gratiæ tuæ dona, familiári Angeli consuetúdine decorásti : concéde quæsumus ; ut intercessiónis ejus auxilio Angelórum consórtium consequi mereámur. Per Dóminum.

Deinde fit Commemoratio S. Joannis de Deo.

Ant. Hic vir despiciens mundum et terréna, triumphans, divitias cælo cóndidit ore, manu.

¶ *Justum deduxit Dóminus*

per vias illi regnum

Oratio, Joannem,

Postea

IN

Si vener

Lectiones

monis, M

in Commu

Martyris,

Scriptura

IN

I

FRANCISCA

Román

illústria de

pla : étenim

illócebras

solitúdine,

pere delec

annos nata,

Deo consec

rium ingre

réntum tan

militer obté

tio de Pont

diviti ac nól

trimónio ar

situm, quan

retinuit : a

viviis, aliisq

lectaméntis

ac vulgári

quidquid a

supérerat té

ant proximó

buens ; in

sollicitúdine

Matrónas Ro

seculi et ore

vocáret. Qu

Oblatárum, s

per vias rectas. *ñ.* Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio, Deus qui beatúm Joánnem, *ut supra*, p. 436.

Postea Ferie occurrentis.

IN I NOCTURNO.

Si venerit in Quadragesima, Lectiones de Parabolis Salomonis, Mulierem fortem, *ut in Communi nec Virginis nec Martyris*, p. civ; *alias de Scriptura occurrente.*

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

FRANCISCA nóbilis Matróna Romána, ab ineunte ætate illústrata dedit virtútum exempla: etenim pueriles ludos et illecebras mundi réspuens, solitúdine, et oratione magnopere delectabátur. Undecim annos nata, virginitátem suam Deo consecráre, et Monastérium ingredi proposuit: párentum tamen voluntáti humiliter obtémperans, Lauréntio de Pontíanis júveni æque diviti ac nóbili nupsit. In matrimonio arctióris vitæ propósitum, quantum licuit, semper retinuit: a spectáculis, conviviis, aliisque hujúsmodi oblectamentis abhórrens; lánea ac vulgári veste utens; et quidquid a domésticis curis supérerat témporis, orationi, aut proximórum utilitati tribuens; in id vero máxima sollicitúdine incúmbens, ut Matrónas Románas a pompis sæculi et ornátus vanitate revocáret. Quapropter Domum Oblatárum, sub Régula sancti

Benedicti, Congregatiónis Montis Olivéti, adhuc viro alligata, in Urbe, instituit. Viri exilium, bonórum jactúram, ac universæ domus mœrorem non modo constantissime tolerávit; sed grátias agens cum beato Job, illud frequenter usurpábat: Dóminus dedit, Dóminus abstulit, sit nomen Dómini benedictum.

ñ. Propter veritátem, p. cvij.

LECTIO V.

VIRO defúncto, ad prædictam Oblatárum Domum cónvolans, nudis pédibus, sine ad collum alligáto, humi prostráta, multis cum lácrymis eárum número adscribi suppliciter postulávit. Voti compos facta, licet esset ómnium mater, non álío tamen quam ancillæ, vilissimæque féminte, et immunditiæ vásculi título gloriabátur. Quam vilem sui existimatióem et verbo declarávit, et exémplo: sæpe enim e suburbána vinea revértens, et lignórum fascem próprio capiti impósitum dēfrens, vel eisdem ónústum agens per Urbem aséllum, paupéribus subveniēbat, in quos étiam largas eleemósyas erogábat: ægrotantésque in xenodochiis visitans, non corporali tantum cibo, sed salutáribus mónitis recreábat. Corpus suum vigiliis, jejúniis, cilicio, férreo cingulo, crebrisque flagéllis in servitútem redigere júgiter satagēbat. Cibum illi semel in die herbæ

et legúmina, aqua potum præbuit. Hos tamen corporis cruciátus aliquándo Confessárii mandáto, a cuius ore nutúque pendébat, módice temperávit.

ñ. Dilexisti, p. cvij.

LECTIO VI.

DIVINA mystéria, præsertim vero Christi Dómini passióne, tanto mentis ardóre, tantáque lacrymarum vi contemplabátur, ut præ doloris magnitúdine pene cónfici viderétur. Sæpe étiam cum oráret, máxime sumpto sanctissimæ Eucharistiæ Sacraménto, spiritu in Deum eleváta, ac cœlestium contemplatióne rapta, immóbilis permanébat. Quaprópter humáni géneris hostis váriis eam contuméliis ac verbéribus a propósito dimovére conabátur: quem tamen illa impertérrita semper elúsit; Angeli præsertim præsidio, cuius familiári consuetúdine gloriósum de eo triúmphum reportávit. Grátia curatiónum et prophetiæ dono enituit, quo et futúra prædixit et córdium secréta penetrávit. Non semel aquæ, vel per rivum decurréntes, vel e cœlo labéntes, intactam prorsus, dum Deo vacáret, reliquérent, Mó dica panis fragmenta, quæ vix tribus soróribus reficiendis fuissent satis, sic ejus præcibus Dóminus multiplicávit, ut quíndecim inde exsaturátis, tantum superfúerit, ut canistrum impléverit: et aliquándo earúmdem sorórum, extra

Urbem mense Januário ligna parántium, sitim recéntis uvæ racémis ex vitæ in árbore pendéntibus mirabiliter obténtis abúnde expléverit. Denique méritis et miráculis clara, migrávit ad Dóminum anno ætátis suæ quinquagésimo sexto: quam Paulus Quintus Póntifex Máximus in Sanctorum númerum rétulit.

ñ. Fallax grátia, p. cvij.

IN III NOCTURNO.

Homilia sancti Gregorii Papæ in Evangelium, Simile est regnum cœlorum thesauro, de Communi Sanctorum nec Virginum nec Mart. p. cx.

Si in Quadragesima venerit, nona Lectio dicitur de Homilia Feriæ occurrentis; et de ea fit Commemoratió.

In II Vesperis fit Commem. SS. Quadragesima Martyrum.

DIE X MARTII.

IN FESTO

S. QUADRAGINTA MARTYRUM.

Semiduplex.

Omnia de Communi plurim.

Mart. p. xxxv, præter sequent.

Ant. Istórum est enim regnum cœlorum, qui contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad præmia regni, et laverunt stolas suas in sânguine Agni.

ÿ. Lætámini in Dómino, et exultáte justi. ñ. Et gloriámini omnes recti corde.

ORATIO.

PRÆSTA quesumus omnipotens Deus: ut qui gloriósi Mártires fortes in sua confes-

siónē cognoscant in nostra mis. Per

Deinde

IN I

In Quada de Epistol tres, debi plurim. M

IN I

L IQUIO L
Lcoláo P
Armeniae t
militum fic
stumi, et fo
bus perfer
sepius in h
detrúsi, vim
cum ora
contúsa fui
pore frigio
apérto áere
gens perno
frigore cong
Una autem
tio: Quadrag
gressi sum
item, Dómin
mur, ne una
mero desit.
númerus, qu
diérum jejun
quem divina
in orbem ter
draginta dié
quærens, eju
cútus est. Et
rum erat orá
ñ. Sancti t

LEO

ETERIS an
et sonno de

Hiemali

sione cognovimus, pios apud te in nostra intercessione sentiamus. Per Dominum.

Deinde fit Comm. de Feria.

IN I NOCTURNO.

In Quadragesima, Lectiones de Epistola ad Romanos, Fratres, debitores, de Communi plurim. Martyrum, p. xxxviij.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

Liquis Imperatore, et Agricola Praeside, ad Sebasten Armeniae urbem, quadraginta militum fides in Jesum Christum, et fortitudo in cruciatibus perferendis enituit. Qui saepius in horribilem carcerem detrusi, vinctisque constricti, cum ora ipsorum lapidibus contusa fuissent, hiemis tempore frigidissimo nudi sub aperto aere supra stagnum rigens pernoctare jussi sunt, ut frigore congelati necarentur. Una autem erat omnium oratio: Quadraginta in stadium ingressi sumus, quadraginta item, Domine, corona donemur, ne una quidem huic numero desit. Est in honore hic numerus, quem tu quadraginta dierum jejunio decorasti, per quem divina lex ingressa est in orbem terrarum. Elias quadraginta dierum jejunio Deum quaerens, ejus visionem consecutus est. Et haec quidem illorum erat oratio.

R. Sancti tui, p. xlj.

LECTIO V.

ETERIS autem custodibus et somno deditis, solus vigilas.

Hiemalis,

bat janitor, qui et illos orantes, et luce circumfusus, et quosdam e caelo descendentes Angelos tamquam a Rege missos, qui coronas triginta novem militibus distribuerent, intuens, ita secum loquebatur: Quadraginta hi sunt, quadragiesimi corona ubi est? Quae dum cogitaret, unus ex illo numero, cui animus ad frigus ferendum defecerat, in proximum tepescitum balneum desiliens, Sanctos illos summo dolore affecit. Verum Deus illorum preces irritas esse non est passus: nam rei eventum admiratus janitor, mox custodibus e somno excitatis, detractisque sibi vestibus, ac se Christianum esse clara voce professus, Martyribus se adjunxit. Cum vero Praesidis satellites janitorem quoque Christianum esse cognovissent, bacillis comminuta omnium eorum crura fregunt.

R. Verbera, p. xlj.

LECTIO VI.

IN eo supplicio mortui sunt omnes, praeter Melithonem, natu minimum. Quem cum praesens mater ejus, fractis cruribus adhuc viventem vidisset, sic cohortata est: Fili, paulisper sustine: ecce Christus ad januam stat adjuvans te. Cum vero reliquorum corpora plaustris imponi cerneret, ut in rogam inferrentur, ac filium suum relinquere, quod speraret impia turba puerum, si vixisset, ad idolorum cultum re-

vocari posse : ipso in humeros sublato, sancta mater vehicula Mártyrum corpóribus onústa strénue prosequébatur : in cuius ampléxu Mèlithon spíritum Deo réddidit, ejúsque corpus in eúndem illum ceterórum Mártyrum rogam pia mater injéct : ut qui fide et virtúte conjunctissimi fúerant, fúneris étiam societáte copuláti, una in cælum pervenirent. Combústis illis, eórum reliquiæ projectæ in profluentem, cum mirabiliter in unum confluiscent locum, salvæ et integræ repértæ honorífico sepúlchro cónditæ sunt.

R. Tamquam aurum, p. xli.
IN III NOCTURNO.

Homilia S. Ambrosii Episc.
in Evangel. Descendens Jesus de monte, de Communi plur.
Mart. secundo loco, p. xlviii.

Nona Lectio dicitur de Homilia Feriæ occurrentis; et de ea fit Commemoratio.

DIE XII MARTII.

IN FESTO

S. GREGORII PAPÆ,
CONFESSOR. ET ECCLESIE DOCT.
Duplex.

Omnia de Communi Conf.
Pontif., p. xlix, præter sequent.

Ad Magnif. in utrisque Vesperis. Ant. 1. 2. O Doctor optime, Ecclesiæ sanctæ lumen, beate Gregóri, divinæ legis amátor, deprecáre pro nobis Filium Dei.

ORATIO.

DEUS, qui animæ famuli tui Gregórii æternæ beatitudi-

nis præmia contulisti : concède propitiús ; ut qui peccatórum nostrórum póndere premimur, ejus apud te precíbus sublevémur. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio Feriæ.
IN I NOCTURNO.

Lectiones, Sapiéntiam, de Communi Doctorum, p. lxiv.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

GREGORIUS Magnus Romá-
nus, Gordiáni Senatóris filius, adolescens philosophiæ óperam dedit ; et prætório officio functus, patre mórtuo, sex monastéria in Sicilia ædificávit, Romæ séptimum sancti Andréæ nómine in suis ædibus, prope Basilicam sanctórum Joánnis et Pauli ad clivum Scauri : ubi Hilarióne ac Maximiano magistris, mónachi vitam professus, póstea Abbas fuit. Mox Diáconus Cardinális creátus, Constantinópolis a Pelágio Pontifice ad Tiberium Constantinum Imperátorem legátus mittitur : apud quem memorábile étiam illud effecit, quod Eutygium Patriárcham, qui scripserat contra veram ac tractábilem córporum resurrectionem, ita convicit, ut ejus librum Imperátor in ignem injiceret. Quare Eutygius paulo post cum in morbum incidisset, instante morte, pellem manus suæ tenébat multis præsentibus, dicens : Confíteor quia omnes in hac carne resurgemus.

R. Inveni David, p. lv.

ROMAN P
léntia
nium cons
tur : quen
peret, quã
vit. Nam a
lónca delitu
indicio ign
sanctum P
In Pontificá
ribus doctri
exempla ri
quotidie ad
in quibus e
minum Ang
facie accépit
bános et ext
merum des
benique sus
tam fidem m
tam restitu
in Africa, Ar
repressit, Ag
ejecit. Palli
toduménsi Ep
nisi Neophyt
pelleret ex G
resim Ariána
git. Missis in
et sanctis vir
aliis mónachi
su Christi fide
Beda Presb
átus Apóstol
riárcha Cor
judiciam freg
ersdis Eccles
ben arrogabat
eratórem, eos
ent, mónacho
em, a sententi
R. Pósuí adj

LECTIO V.

ROMAM rediens, Pelágio pestiléntia sublato, sommo ómnium consensu Póntifex eligitur: quem honórem ne acciperet, quámdiu pótuít recusávit. Nam aliéno vestitu infestólúca delituit: ubi deprehénsus indicio igneae cólumnæ, ad sanctum Petrum consecrátur. In Pontificátu multa successóribus doctrinæ ac sanctitátis exémpia reliquit. Peregrínos quotidie ad mensam adhibébat: in quibus et Angelum, et Dóminum Angelórum peregrínifacié accepit. Páuperes et urbános et extérnos, quorum númerum descriptum habébat, benigne sustentábat. Cathólicam fidem multis locis labefactam restituit. Nam Donatistas in Africa, Ariános in Hispánia repræssit, Agnoitas Alexandria eiecít. Pállium Syágrío Augustodunénsi Episcopo dare nóluit, nisi Neóphytos hæréticos expelleret ex Gállia. Gothos hærésim Ariánam relínquere coégit. Missis in Británniam doctis et sanctis viris Augustínó et aliis mónachis, insulam ad Jesu Christi fidem convertit, vere Beda Presbytero, Angliæ vocátus Apóstolus. Joánnis Patriarchæ Constantinopolitáni iudiciam fregit, qui sibi universális Ecclesiæ Episcopi nomen arrogábat. Maurítium Imperátorem, eos qui milites fuissent, mónachos fieri prohibéntem, a senténtia deterruit.

¶ Pósuí adjutórium, p. lv.

LECTIO VI.

ECCLESIAM ornávit sanctissimis institútis et légibus. Apud sanctum Petrum coácta Synodo, multa constituit: in iis, ut in Missa Kyrie eléison nóvies repeterétur: ut extra id tempus, quod continétur Septuagésima et Pascha, Allelúia dicerétur: ut adderétur in Cánone: Diésque nostros in tua pace dispónas. Litanias, Statioes, et Ecclesiásticum officium auxit. Quátuor Conciliis, Nicæno, Constantinopolitáno, Ephesino, et Chalcedonénsi, tamquam quátuor Evangéliis honórem habéri vóluit. Episcopis Siciliæ, qui ex antiqua Ecclesiárum consuetúdine Romam singulis triénis conveniébant, quinto quoque anno semel venire indúlsit. Multos libros confécit: quos cum dicéret, testátus est Petrus Diáconus, se Spíritum sanctum colúmbæ spécie in ejus capite sæpe vidisse. Admirabilia sunt quæ dixit, fecit, scripsit, decrevit, præsertim infirma semper et ægra valetúdine. Qui dénique multis éditis miraculis, Pontificátus anno décimo tertio, mense sexto, die décimo, quarto Idus Mártii, qui dies festus a Græcis étiam propter insignem hujus Pontificis sapientiam ac sanctitátem præcipuo honóre celebrátur, ad cœlestem beatitúdinem evocátus est. Cujus corpus sepúltum est in Basilica sancti Petri, prope Secrétárium.

ñ. Iste est, p. lvj.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii

secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 5. b

IN illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Vos estis sal terræ. Quod si sal evanuerit, in quo salietur? Et reliqua.

Homilia S. Gregorii Papæ.

Ex Homil. 17. in Lucæ 10.

ante medium.

CONSIDERANDUM nobis est, ut qui una eademque exhortationis voce non sufficit simul cunctos admonere, studeat singulos, in quantum valet, instruere, privatis locutionibus ædificare. Debemus namque pensare continuo, quod sanctis Apostolis dicitur, et per Apostolos nobis : Vos estis sal terræ. Si ergo sal sumus, condire mentes fidelium debemus. Vos igitur qui pastores estis, pensate quia Dei animalia pascitis : de quibus profecto animalibus Deo per Psalmistam dicitur : Animalia tua habitabunt in ea. Et sæpe videmus quod petra salis brutis animalibus antepōnitur, ut ex eadem salis petra lambere debeant, et meliorari. Quasi ergo inter bruta animalia petra salis, debet esse sacerdos in populis. Curare namque sacerdotem necesse est, quæ singulis dicat, unumquemque qualiter admo- neatur : ut quisquis sacerdoti jungitur, quasi ex salis tactu æternæ vitæ sapore condiatur.

ñ. Amavit eum, p. lvij.

LECTIO VIII.

SAL etenim terræ non sumus, si corda audientium non condimus : quod profecto condimentum ille veraciter proximo impendit, qui prædicationis verbum non subtrahit. Sed tunc vere aliis recta prædicamus, si dicta rebus et exemplis ostendimus, Nullum puto, fratres carissimi, ab aliis majus præjudicium, quam a sacerdotibus tolerat Deus. quando eos, quos ad aliorum correctionem posuit, dare de se exempla pravitatis cernit : quando ipsi peccamus, qui compescere peccata debuimus, nulla animarum lucra quærimus, ad nostra quotidie studia vacamus, terræna concupiscimus, humanam gloriam intente mente captamus. Et quia eo ipso quo ceteris prælati sumus, ad agenda quælibet majorem licentiam habemus ; susceptæ benedictionis ministerium vertimus ad ambitionis argumentum : Dei causam relinquimus, ad terræna negotia vacamus : locum sanctitatis accipimus, et terrænis actibus implicamur.

ñ. In medio Ecclesiæ aperuit os ejus, * Et implevit eum Dominus spiritu sapientiæ et intellectus. ⁊. Jucunditatem et exultationem thesaurizavit super eum. Et implevit. Gloria Patri. Et implevit.

Lectio nona dicitur de Homilia Feriæ occurrentis, et de ea fit Commemoratio in Laudibus.

Officiu-
tum est
bus, ecce
Oratione,
cis notant

Ubi ver-
Lectioes,
cum Homi-

Lectio

secun-

LECTIO

In illo tē-
discipul-
ceptum m-
vicem, sic
liqua.

Homilia sa-

Hom. 2

Cum cunc-
minicis
ptis, quid
ctione, qua
dato, Dōm-
præceptum
invicem : n-
datum de s-
et omnia
sunt? quia
tur, in sol-
tur. Ut er-
rani ex un-
sic multæ v-
ritate gene-
aliquid viri-
operis, si ne-
charitatis.

ñ. de Fe-

Hiermai

COMMUNE SANCTORUM.

IN VIGILIIS

APOSTOLORUM.

Officium fit de Feria, ut dictum est in Rubricis generalibus, exceptis Lectionibus, et Oratione, quæ in propriis locis notantur.

Ubi vero non sunt propriæ Lectiones, legitur Evangelium cum Homilia sequenti.

LECTIO sancti Evangelii

secundum Joannem.

LECTIO I. Cap. 15. b

In illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Hoc est præceptum meum, ut diligatis invicem, sicut dilexi vos. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papæ.

Hom. 27. in Evangelia.

Cum cuncta sacra eloquia Dominicis plena sint præceptis, quid est quod de dilectione, quasi de singulari mandato, Dominus dicit : Hoc est præceptum meum ut diligatis invicem : nisi quia omne mandatum de sola dilectione est : et omnia unum præceptum sunt? quia quidquid præcipitur, in sola charitate solidatur. Ut enim multi arboris rami ex una radice prouident : sic multæ virtutes ex una charitate generantur. Nec habet aliquid viriditatis ramus boni operis, si non manet in radice charitatis.

Ant. de Feria pro tempore.

Hymnalis.

LECTIO II.

PRÆCEPTA ergo Dominica et multa sunt, et unum : multa per diversitatem operis, unum in radice dilectionis. Qualem autem ista dilectio tenenda sit, ipse insinuat, qui in plerisque Scripturæ suæ sententiis et amicos jubet diligere in se, et inimicos propter se. Ille enim veraciter charitatem habet, qui et amicum diligit in Deo, et inimicum diligit propter Deum. Nam sunt nonnulli, qui diligunt proximos, sed per affectum cognationis et carnis : quibus tamen in hac dilectione sacra eloquia non contradicunt : sed aliud est quod sponte impenditur naturæ, aliud quod præceptis Dominicis ex charitate debetur obedientiæ.

LECTIO III.

Hi nimirum et proximum diligunt, et tamen illa sublimia dilectionis præmia non assequuntur : quia amorem suum non spiritaliter, sed carnaliter impendunt. Proinde cum Dominus diceret : Hoc est præceptum meum, ut diligatis invicem : protinus addidit : Sicut dilexi vos ; ac si aperte dicat : Ad hoc amate, ad quod amavi vos. Qua in re, fratres charissimi, solenter intuendum est, quod antiquus hostis, dum mentem nostram ad rerum

temporalium dilectionem trahit, infirmiores contra nos proximum excitat, qui ea ipsa quæ diligimus, auferre moliantur.

COMMUNE

APOSTOLORUM ET EVANGELISTARUM.

AD VESPERAS.

Ant. t. 8. f Hoc est præceptum meum, * ut diligatis invicem, sicut dilexi vos.

Psalm. Dixit Dominus, cum reliquis de Dominica, p. 123, et loco ultimi, *Psalm.* Laudate Dominum omnes gentes, p. 127.

Ant. t. 2. Majorem charitatem * nemo habet, ut animam suam ponat quis pro amicis suis.

Ant. t. 1. l Vos amici mei estis, * si feceritis quæ præcipio vobis, dicit Dominus.

Ant. t. 1. Beati pacifici, * beati mundo corde : quoniam ipsi Deum videbunt.

Ant. t. 2. In patientia vestra * possidebitis animas vestras.

CAPITULUM. *Ephes. 2. d*

FRATRES, Jam non estis hospites et advenæ : sed estis cives sanctorum, et domestici Dei : superedificati super fundamentum Apostolorum, et Prophetarum, ipso summo angulari lapide Christo Jesu.

q. Deo gratias.

HYMNUS.

EXULTET orbis gaudiis :
Cælum resulet laudibus :
Apostolorum gloriam
Tellus, et astra concinunt.

Vos sæculorum iudices,
Et vera mundi lumina,
Votis precamur cordium,
Audite voces supplicum.

Qui templa cæli clauditis,
Serasque verbo solvitis;
Nos a reatu noxios
Solvi jubete, quæsumus.

Præcepta quorum protinus
Languor, salusque sentiunt;
Sanate mentes languidas :
Augete nos virtutibus :

Ut, cum redibit Arcturus,
In fine Christi sæculi,
Nos sempiterni gaudii
Concedat esse compotes.

Patri, simulque Filio,
Tibique, sancte Spiritus,
Sicut fuit, sit jūgiter
Sæculum per omne gloria.

Amen.

ψ. In omnem terram exivit
sonus eorum. *q.* Et in fines
orbis terræ verba eorum.

Ad Magnif. Ant. t. 1. Tradent
enim vos in conciliis, et in syn-
agógis suis flagellabunt vos,
et ante reges et præsides duci-
mini propter me in testimo-
nium illis, et gentibus.

Oratio propria.

AD MATUTINUM.

Invitat. Regem Apostolo-
rum Dominum, * Venite ad-
remus.

Psalm. Venite exultemus,
p. 2.

HYMNUS.

ÆTERNA Christi múnera,
Apostolorum gloriam,
Palmas et hymnos debitos
Lætis canamus mentibus.
Ecclesiarum Principes,

Belli tri-
Cœlestis
Et vera
Devót-

Invicta s-
Pfecta
Mundi ty-
In his

In his tr-
In his vo-
Colum r-
Patri,

Tibique s-
Sicut fuit
Sæculum p-
Ame

IN

Ant. t.
ram * exi-
in fines o-
rum.

p

CŒLI en-
et ope-
nuntiat fi-
Dies die-
et nox p-
tiam.

Non sum-
mones, *
tur voces e-

In omne
nus eorum
terre verba

In sole p-
suum : * et
sus proced-

Exultavi
dam viam
egressio eju-

Et occur-
sumum e-
se abscond-

Belli triumphales Duces,
Cœlestis aulæ milites,
Et vera mundi lumina.

Devóta Sanctórum fides,
Invicta spes credentium,
Perfecta Christi charitas
Mundi tyrannum cõterit.

In his Paterna glória,
In his triumphat Filius,
In his voluntas Spiritus,
Cœlum replétur gaudio.
Patri, simulque Filio,
Tibique sancte Spiritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæculum per omne glória.

Amen.

IN I NOCTURNO.

Ant. t. 2. In omnem terram
* exivit sonus eórum, et
in fines orbis terræ verba eórum.

PSALMUS 18.

Cœli enarrant glóriam Dei,*
et ópera mánuum ejus annúntiat
firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum,*
et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermões,
* quorum non audiántur
voces eórum.

In omnem terram exivit sonus
eórum : * et in fines orbis
terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum
suum : * et ipse tamquam sponsus
procédens de thálamo suo.

Exultávit ut gigas ad curréndam
viam, * a summo cœlo
egressio ejus :

Et occúrsum ejus usque ad
summum ejus : * nec est qui
se abscondat a calore ejus.

Lex Dómini immaculáta, convertens
ánimas : * testimónium
Dómini fidéle, sapiéntiam præstans
párvulis.

Justitiæ Dómini rectæ, lætificántes
corda : * præceptum
Dómini lucídum, illúminans
óculos.

Timor Dómini sanctus permanens
in sæculum sæculi : *
judicia Dómini vera, justificáta
in semetipsa.

Desiderabilia super aurum et
lápide[m] pretiósium multum : *
et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit
ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit? ab occultis
meis munda me : * et ab aliénis
parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti,
tunc immaculátus ero : * et
emundabor a delicto máximo.

Eterunt ut compláceant eloquia
oris mei : * et meditatio
cordis mei in conspéctu tuo
semper.

Dómine adjútor meus, * et
redemptor meus.

Ant. In omnem terram exivit
sonus eórum, et in fines
orbis terræ verba eórum.

Ant. t. 7. f. Clamaverunt *
justi, et Dóminus exaudivit
eos.

PSALMUS 33.

BENEDICAM Dóminum in omni
tépore : * semper laus
ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima
mea : * audiant mansuétí, et
lætentur.

Magnificáte Dóminum mecum : * et exaltémus nomen ejus in idipsum.

Exquisivi Dóminum, et exaudivit me : * et ex ómnibus tribulatióibus meis eripuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini : * et fácies vestráe non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudivit eum : * et de ómnibus tribulatióibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu tíméntium eum : * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir, qui sperat in eo.

Tíméte Dóminum omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia tíméntibus eum.

Divítes eguérunt et esuriérunt : * inquirentes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte filii, audíte me : * tímórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam : * diligit dies vidére bonos ?

Próhibe linguam tuam a malo : * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum, * inquire pacem, et persequere eam.

Oculi Dómini super justos, * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justí, et Dóminus exaudivit eos : * et ex ómnibus tribulatióibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde : * et hímiles spíritu salvábit.

Multae tribulatióes justórum : * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima : * et qui odérunt justum, delinquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delinquent omnes, qui sperant in eo.

Ant. Clamavérunt justí, et Dóminus exaudivit eos.

Ant. t. 7. r Constitues eos principes * super omnem terram : mómores erunt nóminis tui Dómine.

PSALMUS 44.

ERUCTAVIT cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea calamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis : * propterea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accingere gládio tuo super femur tuum, * potentissime.

Spécie tua, et pulchritúdine tua * inténde, prospere procéde, et regna.

Propter veritátem, et man-

suetudinē
deducet
tua.

Sagittae
sub te
micorū

Sedes
saeculi :
ga regni

Dilexi
iniquitatē
te Deus,

prae conspectu
Myrrhae
vestimentis
eburneis
verunt te
re tuo.

Astitit
in vestitu
data vari

Audi fili
na, aurem
scere popu
lum patr

Et conc
tuum : *
minus De
eum.

Et filiae
vultum tu
omnes div

Omnis g
ab intus,
circumam

Adducē
post eam :
feréntur ti

Afferént
tatióne : *
plum Regi

Pro patr
tibi filii

suetudinem, et justitiam : * et
deducet te mirabiliter dextera
tua.

Sagittæ tuæ acutæ, pópuli
sub te cadent, * in corda ini-
micórum regis.

Sedes tua Deus in sæculum
sæculi : * virga directiónis vir-
ga regni tui.

Dilexisti justitiam, et odisti
iniquitatem : * propterea unxit
te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ
præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et casia a
vestiméntis tuis, a dómibus
ebúrneis : * ex quibus delecta-
verunt te filiæ regum in honó-
re tuo.

Astitit regína a dextris tuis
in vestitu deaurato : * circum-
data variétate.

Audi filia, et vide, et incli-
na, autem tuam : * et obli-
scere pópulum tuum, et do-
mum patris tui.

Et concupiscet Rex decórem
tuum : * quóniam ipse est Dó-
minus Deus tuus, et adorábunt
eum.

Et filiæ Tyri in munéribus *
vultum tuum deprecabúntur,
omnes divites plebis.

Omnis glória ejus filiæ Regis
ab intus, * in simbríis áureis
circumamicta variétatibus.

Adducéntur Regi virgines
post eam : * próximæ ejus af-
feréntur tibi.

Afferéntur in lætitia et exul-
tatione : * adducéntur in tem-
plum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt
tibi filii : * constitues eos

principes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui *
in omni generatióne et gene-
rationem.

Propterea pópuli confitebún-
tur tibi in ætérnum, * et in sæ-
culum sæculi.

Ant. Constitues eos prin-
ces super omnem terram : mé-
mores erunt nóminis tui Dó-
mine.

†. In omnem terram exivit
sonus eórum. †. Et in fines
orbis terræ verba eórum.

Pater noster.

Absolutio. Exaúdi Dómine.

†. Jube domne.

Bened. Benedictione perpé-
tua.

*Lectiones de Scriptura po-
sitæ in Communi Sanctorum,
leguntur, quando annotantur in
Proprio Sanct. per annum, et
quando cōtingit fieri Officium
de aliquo Sancto illis diebus,
in quibus in Offic. Feriæ non
ponuntur Lectiones de Script.,
sed tantum de Homilia; et
quando aliquod Festum solem-
niter celebratur in propria Ec-
clesia.*

De Epístola prima beáti Pauli
Apóstoli ad Corinthios.

LECTIO I. Cap. 4.

SIC nos existimet homo ut
ministros Christi, et dis-
pensatóres mysteriórum Dei.
Hic jam quæritur inter dispen-
satóres, ut fidélis quis inveniá-
tur. Mihi autem pro mínimo
est ut a vobis júdicer, aut ab
humano die : sed neque meíp-
sum júdico. Nihil enim mihi

cónsciús sum : sed non in hoc justificátus sum : qui autem júdicat me, Dóminus est. Itaque nolite ante tempus júdicáre, quoadúsque véniat Dóminus : qui et illuminábit abscóndita tenebrárum, et manifestábit consília córdium : et tunc laus erit unicuique a Deo.

¶, Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus : * Estóte ergo prudentes sicut serpéntes, et simplices sicut colúmbæ. ¶. Dum lucem habétis, créдите in lucem, ut filii lucis sitis. Estóte.

Bened. Unigénitus Dei Filius.

LECTIO II.

HÆC autem, fratres, transfurávi in me et Apóllo, propter vos : ut in nobis discátis, ne supra quam scriptum est, unus advérsus álterum infletur pro álío. Quis enim te discernit? Quid autem habes, quod non accepisti? Si autem accepisti, quid gloriáris quasi non accéperis? Jam saturáti estis, jam dívites facti estis : sine nobis regnáti : et útinam regnéti, ut et nos vobiscum regnémus. Puto enim quod Deus nos Apóstolos novíssimos osténdit, tamquam morti destinátos : quia spectáculum facti sumus mundo, et Angella, et homínibus.

¶. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, et discite a me, quia mitis sum, et húmilis corde : * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve. ¶. Et invenietis ré-

quem animábus vestris. Jugum,

Bened. Spiritus sancti grátia.

LECTIO III.

Nos stulti propter Christum, vos autem prudentes in Christo : nos infirmi, vos autem fortes : vos nóbiles, nos autem ignóbiles. Usque in hanc horam et esurimus, et sitimus, et nudi sumus, et colaphis cædimur, et instábiles sumus, et laborámus operántes máni-bus nostris : maledicimur, et benedicimus : persecutióne pátimur, et sustinémus : blasphemámur, et obsecrámus : tamquam purgáménta hujus mundi facti sumus, ómnium peripséma usque adhuc. Non ut confúdam vos, hæc scribo ; sed ut filios meos charíssimos móneo. Nam si decem millia pædagogórum habeáti in Christo ; sed non multos patres. Nam in Christo Jesu per Evangélium ego vos genui.

¶. Dum steteritis ante reges et præsides, nolite cogitare quómodo, aut quid loquámini : Dábitur enim vobis in illa hora, quid loquámini. ¶. Non enim vos estis qui loquimini : sed Spiritus Patris vestri, qui loquitur in vobis. Dábitur. Glória Patri. Dábitur.

IN II NOCTURNO.

*Ant. t. 8. Principes * populórum congregáti sunt cum Deo Abraham.*

PSALMUS 46.

OMNES Gentes pláudite máni-bus : * jubilate Deo in voce exultatiónis.

Quóniam
terribilis
omnem t
Subjeci
Gentes s
Elégit
suam, * s
dilexit,
Ascendi
Dóminus
Psállite
te : * psáll
lite.
Quóniam
Deus : * p
Regnabi
tes : * Deu
sanctam su
Principe
gati sunt e
quóniam d
hementer
*Ant. Pri
congregati
ham.
Ant. t. 8
tatem timen
Dómine:
Ps
EXAUDI DE
meam :
meæ.
A finibus
mavi : * du
meum, in p
Deduxisti
spes mea : *
a facie inim
inhabitab
tuo in sæcu
velamento a
Quóniam
exaudisti or*

Quóniam Dóminus excélsus,
terribilis: * Rex magnus super
omnem terram.

Subjécit pópulos nobis: * et
Gentes sub pédibus nostris.
Elégit nobis hæreditátem
suam, * spéciem Jacob, quam
dilexit.

Ascéndit Deus in júbilo: * et
Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psál-
lite: * psállite Regi nostro, psál-
lite.

Quóniam Rex omnis terræ
Deus: * psállite sapiénter.

Regnabit Deus super Gen-
tes: * Deus sedet super sedem
sanctam suam.

Príncipes populórum congreg-
gati sunt cum Deo Abraham: *
quóniam dii fortes terræ, ve-
heménter elevati sunt.

Ant. Príncipes populórum
congregati sunt cum Deo Abra-
ham.

Ant. t. 8. Dedisti * hæredi-
tatem timéntibus nomen tuum
Dómine.

PSALMUS 60.

EXAUDI Deus deprecationem
meam: * inténde oratióni
meæ.

A finibus terræ ad te cla-
mavi: * dum anxiarétur cor
meum, in petra exaltásti me.

Deduxisti me, quia factus es
spes mea: * turris fortitudinis
a facie inimici.

Inhabitábo in tabernáculo
tuo in sæcula: * protégar in
velamento alarum tuarum.

Quóniam tu Deus meus
exaudisti oratiónem meam: *

dedisti hæreditátem timénti-
bus nomen tuum.

Dies super dies regis adjici-
es: * annos ejus usque in
diem generatiónis, et genera-
tiónis.

Pérmanet in ætérnum in
conspéctu Dei: * misericór-
diam et veritátem ejus quis
requíret?

Sic psalmum dicam nómini
tuo in sæculum sæculi: * ut
reddam vota mea de die in
diem.

Ant. Dedisti hæreditátem ti-
méntibus nomen tuum Dó-
mine.

Ant. t. 8. Annuntiavérunt *
ópera Dei, et facta ejus intel-
lexérunt.

PSALMUS 63.

EXAUDI Deus oratiónem me-
am cum deprecor: * a
timóre inimici éripe ánimam
meam.

Protexisti me a convéntu
malignántium, * a multitudine
operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium
linguas suas: * intendérunt
arcum rem amáram, ut sagit-
tent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et
non timébunt: * firmavérunt
sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut absconde-
rent láqueos: * dixerunt:
Quis videbit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes: *
defecerunt scrutántes scruti-
nio.

Accédet homo ad cor al-
tum: * et exaltábitur Deus.

Sagittæ parvulorum factæ sunt plagæ eorum : * et infirmatæ sunt contra eos linguæ eorum.

Conturbati sunt omnes qui videbant eos : * et timuit omnis homo.

Et annuntiaverunt opera Dei : * et facta ejus intellexerunt.

Lætabitur justus in Domino, et sperabit in eo, * et laudabuntur omnes recti corde.

Ant. Annuntiaverunt opera Dei, et facta ejus intellexerunt.

†. Constitues eos principes super omnem terram. †. Mémores erunt nómínis tui Domine.

Pater noster.

Absolutio. Ipsius pietas.

†. Jube domne.

Bened. Deus Pater omnipotens.

Sermo sancti Gregórii Papæ.

LECTIO IV.

Homilia 30. in Evang., post medium.

SCRIPtum est : Spiritus Domini ornávit celos. Ornamenta enim celorum sunt virtutes prædicantium. Quæ videlicet ornamenta Paulus enumerat, dicens : Alii datur per Spiritum sermo sapientiæ, alii sermo scientiæ secundum eundem Spiritum, alii fides in eodem Spiritu, alii grátia sanitatum in uno Spiritu, alii operatio virtutum, alii prophetia, alii discretio spirituum, alii gênera linguarum, alii interpretatio sermonum. Hæc au-

tem omnia operatur unus atque idem Spiritus, dividens singulis prout vult.

†. Vidi conjunctos viros habentes splendidas vestes, et Angelus Domini locutus est ad me, dicens : * Isti sunt viri sancti facti amici Dei. †. Vidi Angelum Dei fortem, volantem per medium celum, voce magna clamantem et dicentem : Isti.

Bened. Christus perpétua.

LECTIO V.

QUOR ergo sunt bona prædicantium, tot sunt ornamenta celorum. Hinc rursus scriptum est : Verbo Domini cœli firmati sunt. Verbum enim Domini Filius est Patris. Sed eosdem celos, videlicet sanctos Apostolos, ut tota simul sancta Trinitas ostendatur operata, repente de sancti Spiritus divinitate adjungitur : Et spiritu oris ejus omnis virtus eorum. Celorum ergo virtus de Spiritu sumpta est : quia mundi hujus potestatibus, contraire non præsumerent nisi eos sancti Spiritus fortitudo solidasset. Quales namque doctores sanctæ Ecclesiæ ante adventum hujus Spiritus fuerint, scimus : et post adventum illius cujus fortitudinis facti sint, conspiciamus.

†. Beati estis cum maledixerint vobis homines, et persecuti vos fuerint, et dixerint omne malum adversum vos, mentientes, propter me : * Gaudete et exultate, quoniam

merces vobis
celis. †.
mines,
vos, et ex
cerint n
quam m
hominis.
Bened.

CERTE IS
sue,
mum cor
debilitatis
dinis ante
fuerit, ant
dicat. Una
percussus,
vitam neg
quia eum
trus negav
suspensum
in cruce.
formidinis
tum Spirit
mus. Fit c
tus atque s
nantiatur
mime Jesu
trus magna
det : Obedir
gis quam h
†. Isti su
et amici Dei
jussa princ
premia atq
nantur, et a
†. Isti sunt
magna trib
runt stolas
Agni. Modo.
IN III
Ant. t. e
cornua justi

merces vestra copiosa est in
caelis. *¶* Cum vos oderint ho-
mines, et cum separaverint
vos, et exprobraverint, et eje-
cerint nomen vestrum tam-
quam malum propter Filium
hominis. Gaudete.

Bened. Ignem sui amoris.

LECTIO VI.

Certe iste ipse pastor Eccle-
siae, ad cujus sacratissi-
mum corpus sedemus, quantae
debilitatis, quantaeque formi-
dinis ante adventum Spiritus
fuerit, ancilla ostiaria requisita
dicat. Una enim mulieris voce
percussus, dum mori timuit,
vitam negavit. Et pensandum,
quia eum comprehensum Pe-
trus negavit in terra, quem
suspensum latro confessus est
in cruce. Sed vir iste tantae
formidinis, qualis post adven-
tum Spiritus existat, audia-
mus. Fit conventus magistratus
atque seniorum, caesis de-
nuntiatur Apostolis, ne in no-
mine Jesu loqui debeant: Pe-
trus magna auctoritate respon-
det: Obedire oportet Deo ma-
gis quam hominibus.

¶ Isti sunt triumphatores,
et amici Dei, qui contemnentes
iussa principum, meruerunt
praemia aeterna: * Modo coro-
nantur, et accipiunt palmam.
¶ Isti sunt qui venerunt ex
magna tribulatione, et lave-
runt stolas suas in sanguine
Agni. Modo. Gloria. Modo.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 6. Exaltabuntur *
cornua iusti, alleluia.

PSALMUS 74.

Confitebimur tibi Deus: *
Confitebimur, et invocabi-
mus nomen tuum.

Narrabimus mirabilia tua: *
cum accipero tempus, ego ju-
sticias iudicabo.

Liquifaceta est terra, et om-
nes qui habitant in ea: * ego
confirmavi columnas ejus.

Dixi iniquis: Nolite inique
agere: * et delinquentibus:
Nolite exaltare cornu:

Nolite extollere in altum
cornu vestrum: * nolite loqui
adversus Deum iniquitatem.

Quia neque ab Oriente, ne-
que ab Occidente, neque a de-
sertis montibus: * quoniam
Deus iudex est.

Hunc humiliat, et hunc exal-
tat: * quia calix in manu Do-
mini vini meri plenus misto.

Et inclinavit ex hoc in hoc:
verumtamen saex ejus non est
exinanita: * bibent omnes pec-
catores terrae.

Ego autem annuntiabo in
saeculum: * cantabo Deo Ja-
cob.

Et omnia cornua peccatorum
confringam: * et exaltabuntur
cornua iusti.

Ant. Exaltabuntur cornua
iusti, alleluia.

Ant. t. 6. Lux orta est ju-
sto, alleluia: * rectis corde
laetitia, alleluia.

PSALMUS 96.

Dominus regnavit, exultet
terra: * laetentur insulae
multae.

Nubes, et caligo in circuitu

ejus : * justitia, et judicium
correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcedet, *
et inflammabit in circuitu ini-
micos ejus.

Illuxerunt fulgura ejus orbi
terræ : * vidit, et commota est
terra.

Montes sicut cera fluxerunt
a facie Domini : * a facie Do-
mini omnis terra.

Annuntiaverunt coeli justi-
tiam ejus : * et viderunt om-
nes populi gloriam ejus.

Confundantur omnes, qui
adorant sculptilia : * et qui
gloriantur in simulacris suis.

Adorate eum omnes Angeli
ejus : * audivit, et lætata est Sion.

Et exultaverunt filiae Judæ, *
propter judicia tua Domine.

Quoniam tu Dominus altis-
simus super omnem terram : *
nimis exaltatus es super om-
nes deos.

Qui diligitis Dominum, odite
malum : * custodit Dominus
animas sanctorum suorum, de
manu peccatoris liberabit eos.

Lux orta est justo, * et rectis
corde lætitia.

Lætamini justi in Domino : *
et confitemini memorie sancti-
ficationis ejus.

Ant. Lux orta est justo, al-
lelûia : rectis corde lætitia, al-
lelûia.

Ant. t. 4. Custodiébant *
testimonia ejus, et præcepta
ejus, allelûia.

PSALMUS 98.

DOMINUS regnavit, irascantur
populi : * qui sedet super

Chérubim, moveatur terra.

Dominus in Sion magnus : *
et excelsus super omnes popu-
los.

Constituantur nomini tuo ma-
gno : quoniam terribile, et san-
ctum est : * et honor regis ju-
dicium diligit.

Tu parasti directiões : * ju-
dicium et justitiam in Jacob tu
fecisti.

Exaltate Dominum Deum no-
strum, et adorare scabellum pe-
dum ejus : * quoniam sanctum
est.

Môyses et Aaron in sacerdoti-
bus ejus : * et Sámuel inter
eos, qui invocant nomen ejus :

Invocabant Dominum, et ipse
exaudiebat eos : * in columna
nubis loquebatur ad eos.

Custodiébant testimonia
ejus, * et præceptum quod de-
dit illis.

Domine Deus noster tu exau-
diebas eos : * Deus tu propitius
fuisti eis, et ulciscens in omnes
adinventiões eorum.

Exaltate Dominum Deum no-
strum, et adorare in montes an-
cto ejus : * quoniam sanctus
Dominus Deus noster.

Ant. Custodiébant testimo-
nia ejus, et præcepta ejus, al-
lelûia.

ÿ. Nimis honorati sunt amici
tui Deus. ñ. Nimis confortatus
est principatus eorum.

Pater noster.

Absolutio. A vinculis.

ÿ. Jube domne.

Bened. Evangelica lectio.

Lect.

sect.

LECT.

In illo t
ad Jes
quimus
mus te :
Et reliqu
Homili.

Lib. 3.

GRANDIS
cator
rat, cibos
rebat : et
fidenter ;
Et quia
relinquer
sectum est
te. Fecim
quid igitur
mii ? Jesus
Amen dico
secuti esti
tione, cum
minis in se
sedebitis e
duodecim,
cim tribus
Qui reliqu
enim et C
phus, et m
tempserunt
estis me : q
lorum est,
ñ. Isti su
carne, plan
sanguine su
mini bibere
facti sunt,
ram exivit
fines orbis t
Cálitem,

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 19. d

In illo tempore : Dixit Petrus
ad Jesum : Ecce nos reli-
quimus omnia, et secuti su-
mus te : quid ergo erit nobis?
Et reliqua.

Homilia sancti Hierónymi
Presbyteri.

Lib. 3. in Matth. cap. 19.

GRANDIS fiducia : Petrus pís-
cator erat, dives non fúe-
rat, cibos manu et arte quæ-
rébat : et tamen loquitur con-
fidenter ; Reliquimus omnia.
Et quia non sufficit tantum
relinquere, jungit quod per-
fectum est : Et secuti sumus
te. Fécimus quod jussisti :
quid igitur nobis dabis præ-
mii? Jesus autem dixit illis :
Amen dico vobis, quod vos qui
secuti estis me, in regenera-
tione, cum sèderit Filius hó-
minis in sede majestatis suæ,
sedébitis et vos super sedes
duódecim, judicantes duóde-
cim tribus Israel. Non dixit :
Qui reliquistis omnia : hoc
enim et Crates fecit philóso-
phus, et multi alii divitias con-
tempserunt; sed : Qui secuti
estis me : quod proprie Aposto-
lorum est, atque credentium.

¶ Isti sunt qui viventes in
carne, plantaverunt Ecclesiám
sanguine suo : * Cálicem Dó-
mini bibérunt, et amici Dei
facti sunt, †. In omnem ter-
ram exivit sonus eórum, et in
fines orbis terræ verba eórum.
Cálicem,

Bened. Cujus, vel Quorum
festum cólimus.

LECTIO VIII.

In regeneratióne, cum sèderit
Filius hóminis in sede ma-
jestatis suæ (quando et mórtui
de corruptiōne resúrgent in-
corrúpti) sedébitis et vos in
sólis judicántium, condem-
nantes duódecim tribus Israel:
quia vobis credéntibus, illi cré-
dere noluérunt. Et omnis qui
reliquerit domum, vel fratres,
aut soróres, aut patrem, aut
matrem, aut uxórem, aut fi-
lios, aut agros propter nomen
meum, céntuplum accipiet, et
vitam æternam possidebit. Lo-
cus iste cum illa senténtia
cóngruit, in qua Salvátor lo-
quitur : Non veni pacem mít-
tere, sed gládium. Veni enim
separáre hóminem a patre suo,
et matrem a filia, et nurum a
socru : et inimici hóminis,
doméstici ejus. Qui ergo pro-
pter fidem Christi, et prædica-
tiónem Evangelii, omnes af-
fectus contempserint, atque
divitias et sæculi voluptá-
tes : isti céntuplum reci-
pient, et vitam æternam possi-
debunt.

¶ Isti sunt viri sancti, quos
elegit Dóminus in charitaté
non ficta, et dedit illis glóriam
sempitérnam : * Quorum do-
ctrina fulget Ecclesiá, ut sole
luna. †. Sancti per fidem vi-
cérunt regna, operáti sunt ju-
stifiám. Quorum. Glória Patri.
Quorum.

Bened. Ad societátem.

LECTIO IX.

EX occasione hujus sententiæ quidam introducunt mille annos post resurrectionem, dicentes, tunc nobis centuplum omnium rerum, quas dimisimus, et vitam æternam esse reddendam : non intelligentes, quod, si in ceteris digna sit repromissio, in uxoribus appareat turpitudine, ut qui unam pro Domino dimiserit, centum recipiat in futuro. Sensus ergo iste est : Qui carnalia pro Salvatore dimiserit, spiritalia recipiet : quæ comparatione et merito sui ita erunt, quasi si parvo numero centenarius numerus comparètur.

Deinde dicitur Hymnus, Te Deum laudamus, p. 16.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 8. f Hoc est præceptum meum, * ut diligatis invicem, sicut dilexi vos.

Psalm. Dominus regnavit, cum reliquis, p. 17.

Ant. t. 2. Majorem charitatem * nemo habet, ut animam suam ponat quis pro amicis suis.

Ant. t. 1. l Vos amici mei estis, * si feceritis quæ præcepto vobis, dicit Dominus.

Ant. t. 1. Beati pacifici, * beati mundo corde : quoniam ipsi Deum videbunt.

Ant. t. 2. In patientia vestra * possidebitis animas vestras.

CAPITULUM. *Ephes. 2. d*

FERATRES, Jam non estis hostes, et advenæ : sed estis cives sanctorum, et domestici Dei : superædificati super fundamentum Apostolorum, et Prophetarum, ipso summo angulari lapide Christo Jesu.

ñ. Deo grátias.

HYMNUS.

EXULTET orbis gaudiis :
Coelum resulet laudibus :

Apostolorum glóriam
Tellus, et astra concinunt.

Vos sæculorum Júdicez,
Et vera mundi lumina,
Votis precámur cordium ;
Audite voces supplicum.

Qui templa cæli clauditis,
Serásque verbo solvitis ;
Nos a reatu nóxios
Solvi jubete, quæsumus.

Præcepta quorum prótinus
Languor, salúsque sentiunt ;
Sanate mentes lánguidas :
Augete nos virtútibus :

Ut, cum redibit Arbiter
In fine Christus sæculi,
Nos sempitèrni gaudií
Concedat esse còmpotes.

Patri, simúlque Filio,
Tibique, sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæculum per omne glória.

Amen.

ñ. Annuntiavérunt ópera
Dei. ñ. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Bened. Ant. t. 2. Vos qui reliquistis * ómnia, et secúti estis me, centuplum accipie-

tis, et vit
bilia.

Ant. Ma
Capitul
non est

ñ. Exivit
nem. re verba
Patri. In

ñ. Cons
super om
reserunt n

Ant. Vos
CAPITUL

Per man
rum fié
digia multa
ñ. br. C
cipes, * Sup
Constitues.

nóminis tu
Glória Patri
ñ. Nimis
tui Deus. ñ
est principa

AD

Ant. In p
CAPITUL

Irant Apó
conspectu
digni hábiti
Jesu contum

ñ. br. Nim
Amici tui De
mjs confortat
eorum. Ami
Nimis.

ñ. Annun
ñ. Et fac
runt.

tis, et vitam æternam possidebitis.

AD TERTIAM.

Ant. Maiorem charitatem.

Capitulum. Fratres, Jam non estis in terra.

Ant. In omnem terram, * Exiit solus eorum. In omnem. *Ant.* In omnes orbis terræ verba. *Ant.* Exiit. Glória Patri. In omnem.

Y. Constitues eos principes super omnem terram. *Ant.* Mémorerunt nómínis tui Dómine.

AD SEXTAM.

Ant. Vos amici mei estis.

Capitulum. Act. 5. b

Per manus autem Apostolorum fiébant signa, et prodigia multa in plebe.

Ant. br. Constitues eos principes, * Super omnem terram. Constitues. *Y.* Mémores erunt nómínis tui Dómine. Super Glória Patri. Constitues.

Y. Nimis honorati sunt amici tui Deus. *Ant.* Nimis confortatus est principatus eorum.

AD NONAM.

Ant. In patientia vestra.

Capitulum. Act. 5. g

Inter Apóstoli gaudéntes a conspectu concilii, quóniam digni hábiti sunt pro nómíne Jesu contuméliam pati.

Ant. br. Nimis honorati sunt, * Amici tui Deus. Nimis. *Y.* Nimis confortatus est principatus eorum. Amici. Glória Patri. Nimis.

Y. Annuntiavérunt ópera Dei. *Ant.* Et facta ejus intellexérunt.

AD VESPERAS.

Ant. t. 8. Jurávit Dóminus, * et non pœnitébit eum : Tu es sacerdos in ætérnum.

PSALMUS 109.

DIXIT Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis.

Donec ponam inimicos tuos, * scabéllum pedum tuorum.

Virgam virtutis tuæ emittet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuorum.

Tecum principium in die virtutis tuæ in splendoribus Sanctorum : * ex útero ante luciferum genui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacerdos in ætérnum secúndum órđinem Melchisedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in nationibus, implebit ruinas : * conquassabit capita in terra multorum.

De torrénite in via bibet : * propterea exaltábit caput.

Ant. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : Tu es sacerdos in ætérnum.

Ant. t. 8. f Cóllocet eum * Dóminus cum principibus populi sui.

PSALMUS 112.

LAUDATE púeri Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedictum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occasum, * laudábile nomen Dómini.

Excelsus super omnes gen-

tes Dóminus, * et super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humilia respicit in cœlo et in terra?

Súscitans a terra inopem, * et de stercore érigens pauperem :

Ut cólloceat eum cum principibus, * cum principibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. Cólloceat eum Dóminus cum principibus pópuli sui.

Ant. t. 7. r Dirupisti Dómine víncula mea : * tibi sacrificábo hóstiam laudis.

PSALMUS 115.

CREDIDI, propter quod locútus sum : * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retribuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retribuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam : * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus : * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et filius ancillæ tuæ.

Dirupisti víncula mea : * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus : *

in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Ant. Dirupisti Dómine víncula mea : tibi sacrificábo hóstiam laudis.

Ant. t. 2. f Eúntes ibant et flebant, * mitténtes sémina sua.

PSALMUS 125.

IN converténdo Dóminus captivitátém Sion : * facti sumus sicut consoláti :

Tunc replétum est gáudio os nostrum : * et lingua nostra exultatióne.

Tunc dicent inter gentes : * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobíscum : * facti sumus lætántes.

Convérte Dómine captivitátem nostram, * sicut torrens in Austro.

Qui séminant in lácrymis, * in exultatióne metent.

Eúntes ibant et flebant, * mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum exultatióne, * portántes manipulos suos.

Ant. Eúntes ibant et flebant, mitténtes sémina sua.

Ant. t. 8. f Confortátus est princípátus eórum, et honoráti sunt amici tui Deus.

PSALMUS 138.

DOMINE probásti me, et cognovísti me : * tu cognovísti sessiónem meam et resurrecciónem meam.

Intellexísti cogitatiónes meas de longe : * sémitam meam, et funiculum meum investigásti.

Et omni
disti : * q
lingua me
Ecce Do
omnia, no
tu formást
per me m
Mirabili
tua ex m
et non pót
Quo ibo
quo a faci
Si ascén
illic es : *
fœrnum, ad
Si súmp
diluículo, *
trémis mar
Etenim i
ducet me
dextera tua
Et dixi :
conculcáb
luminatio
Quia tén
bñtúr a te
illuminábit
ejus, ita et
Quia tu
meos : * sus
matris meæ
Confítebo
liter magni
bilia ópera
cognóscit ni
Non est oc
a te, quod f
et substantia
bus terræ.
Imperfect
runt oculi t
omnes scribe
mabñtúr, e

Et omnes vias meas prævidisti : * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce Dómine, tu cognovisti omnia, novissima et antiqua : * tu formasti me, et posuisti super me manum tuam.

Mirabilis facta est sciéntia tua ex me : * confortata est, et non pótero ad eam.

Quo ibo a spiritu tuo ? * et quo a fácie tuá fúgiam ?

Si ascéndero in cœlum, tu illic es : * si descéndero in inférnum, ades.

Si sumpsero pennas meas dilóculo, * et habitávero in extrémis maris :

Etenim illuc manus tua deducet me : * et tenébit me dextera tua.

Et dixi : Fórsitan ténebræ conculcábunt me : * et nox illuminatio mea in deliciis meis.

Quia ténebræ non obscurabuntur a te, et nox sicut dies illuminábitur : * sicut ténebræ ejus, ita et lumen ejus.

Quia tu possedisti renes meos : * suscepisti me de útero matris meæ.

Confitébor tibi quia terribiliter magnificátus es : * mirabilia ópera tua, et ánima mea cognóscit nimis.

Non est occultátum os meum a te, quod fecisti in occulto : * et substántia mea in inferioribus terræ.

Imperféctum meum viderunt oculi tui, et in libro tuo omnes scribéntur : * dies formabóntur, et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificati sunt amici tui, Deus : * nimis confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos, et super arenam multiplicabúntur : * exurrexi, et adhuc sum tecum.

Si occideris Deus peccatóres : * viri sánguinem declináte a me :

Quia dicitis in cogitátione : * Accipient in vanitáte civitátes tuas.

Nonne qui odérunt te Dómine, óderam ; * et super inimicos tuos tabescébam ?

Perfécito ódio óderam illos : * et inimici facti sunt mihi.

Proba me Deus, et scito cor meum : * intérroga me, et cognósce sémitas meas.

Et vide, si via iniquitátis in me est : * et deduc me in via æterna.

Ant. Confortátus est principátus eórum, et honorátus sunt amici tui Deus.

CAPITULUM. *Ephes. 2. d*

FRATRES, Jam non estis hóspites, et advenæ : sed estis cives sanctorum, et doméstici Dei : superædificati super fundamentum Apostolorum, et Prophetarum, ipso summo angulári lapide Christo Jesu. *R.* Deo grátias.

Hymnus, Exúltet orbis, p. xij.

Y. Annuntiavérunt ópera Dei. *R.* Et facta ejus intellexérunt.

Ad Magnif. Ant. t. 1. l
Estóte fortes in bello, * et pugnáte cum antiquo ser-

ponte : et accipiétis regnum
eternum, allelúia.

ALIE LECTIONES

PRO APOSTOLIS.

IN II NOCTURNO.

De Expositiône sancti Augu-
stini Episcopi super Psal-
mum octogésimum sextum.

LECTIO IV.

Ante médium.

FUNDAMENTA ejus in montibus
sanctis : diligit Dóminus
portas Sion. Quare sunt fun-
damenta Apóstoli, et Prophé-
tæ? Quia eórum auctoritas
portat infirmitatem nostram.
Quare sunt portæ? Quia per
ipsos intrámus ad regnum Dei.
Prædicant enim nobis : et cum
per ipsos intrámus, per Chri-
stum intrámus. Ipse est enim
jánua. Et cum dicuntur duó-
decim portæ Jerúsalem, et una
porta Christus, et duódecim
portæ Christus, quia in duó-
decim portis Christus : et ideo
duodenárius número Aposto-
lórum. Sacraméntum magnum
hujus duodenárii significatio
est numeri. Sedébitis, inquit,
super duódecim sedes, judi-
cantes duódecim tribus Israel.

ñ. Vidi conjunctos, p. viij.

LECTIO V.

SI duódecim cellæ ibi sunt,
non est ubi sédeat tertius-
decimus Paulus Apóstolus, et
non erit quómodo júdicet : et
ipse se judicatúrum dixit, non
hómínes tantum, sed et ánge-
los. Quos ángeles, nisi apóstá-
tas ángeles? Nescitis, inquit,
quia ángeles judicábitus? Re-

spondéret ergo turba : Quid
te jactas judicatúrum? Ubi se-
débis? Duódecim sedes dixit
Dóminus duódecim Apóstolos :
unus cécidit Judas, in locum
ipsius sanctus Matthías ordi-
nátus est : implétus est duo-
denárius número sédium.
Primo locum inveni, ubi sé-
deas, et sic te mináre judica-
túrum? Duódecim ergo sedes
quid sibi velint videámus. Sa-
craméntum est cuiusdam uni-
versitátis, quia per totum or-
bem terrárum futura erat Ec-
clésia : unde vocátur hoc ædi-
fícium ad Christi compágem.

ñ. Beati estis, p. viij.

LECTIO VI.

ET ideo quia undique venit
ad judicándum, duódecim
sedes sunt : sicut quia undi-
que intrátur in illam civitá-
tem, duódecim portæ sunt.
Non solum ergo illi duódecim,
et Apóstolus Paulus, sed quot-
quot judicatúri sunt, propter
significatióem universitátis ad
sedes duódecim pertainent :
quemádmódu[m] quotquot in-
trábunt, ad duódecim portas
pertainent. Partes enim mundi
quátuor sunt, Oriens, Occi-
dens, Aquilo, et Meridies. Istæ
quátuor partes assidue nomi-
nántur in Scriptúris. Ab istis
quátuor ventis, sicut dicit Dó-
minus in Evangélio, a quá-
tuor ventis se collectúrum elé-
ctos suos : ab ómnibus ergo
istis quátuor ventis vocátur
Ecclésia. Quómodo vocátur?
Undique in Trinitáte vocátur.

Non vocá-
smum in
li, et Spi-
ergo ter d
niántur.

ñ. Isti su

PRO

IN I

Incepit

LECT

Et factum
E. anno, in
mensis, cur
captivórum
bar, aperti
visiones Dei
ipse est ann
migrationis
etum est ve
Ezechiélem
dólem in te
secus flumen
est super eu
mini. Et vid
túrbis veni
et nubes ma
volvens, et sp
ejus : et de
spécies electr
dio ignis.

ñ. Ecce eg
oves in médi
Dóminus : *
dentes sicut s
plices sicut co
lucem habétis
rem, ut filii lu

LECT

Et in médi
quátuor an
spécus eórum

Non vocatur nisi per baptismum in nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti. Quatuor ergo ter ducta duodecim inveniuntur.

¶ Isti sunt, p. ix.

PRO EVANGELISTIS

LECTIONES.

IN I NOCTURNO.

Incipit liber Ezechiélis

Prophétæ.

LECTIO I. Cap. 1.

Et factum est, in trigésimo anno, in quarto, in quinta mensis, cum essem in medio captivorum juxta fluvium Chobar, aperti sunt cœli, et vidi visiones Dei. In quinta mensis, ipse est annus quintus transmigrationis regis Joachin, factum est verbum Domini ad Ezechiélem filium Buzi sacerdotem in terra Chaldæorum, secus flumen Chobar : et facta est super eum ibi manus Domini. Et vidi, et ecce ventus turbine veniebat ab Aquilone, et nubes magna, et ignis involvens, et splendor in circuitu ejus : et de medio ejus quasi species eléctri, id est, de medio ignis.

¶ Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum, dicit Dominus : * Estote ergo prudentes sicut serpentes, et simplices sicut columbæ. ¶ Dum lucem habetis, credite in lucem, ut filii lucis sitis. Estote.

LECTIO II.

Et in medio ejus similitudo quatuor animalium : et hic aspectus eorum, similitudo ho-

minis in eis. Quatuor facies uni, et quatuor pennæ uni. Pedes eorum pedes recti, et planta pedis eorum quasi planta pedis vituli, et scintillæ quasi aspectus aeris candentis. Et manus hominis sub pennis eorum in quatuor partibus : et facies, et pennas per quatuor partes habebant, junctæque erant pennæ eorum altèrius ad alterum. Non revertébantur cum incéderent : sed unumquodque ante facièm suam gradiebátur.

¶ Tóllite jugum meum super vos, dicit Dominus, et discite a me, quia mitis sum, et humilis corde : * Jugum enim meum suave est, et onus meum leve. ¶ Et inveniétis réquiem animabus vestris. Jugum.

LECTIO III.

SIMILITUDO autem vultus eorum : facies hominis et facies leónis a dextris ipsorum quatuor : facies autem bovis a sinistris ipsorum quatuor, et facies áquilæ desuper ipsorum quatuor. Facies eorum, et pennæ eorum exténtæ desuper : duæ pennæ singulorum jungébantur, et duæ tegébant corpora eorum : et unumquodque eorum coram facie sua ambulabat : ubi erat impetus spiritus, illuc gradiebantur, nec revertébantur cum ambularent.

¶ Dum steteritis ante reges et præsides, nolite cogitare quomodo, aut quid loquámini : * Dábitur enim vobis in illa hora, quid loquámini.

ŷ. Non enim vos estis, qui loquimini : sed Spiritus Patris vestri, qui loquitur in vobis. Dabitur. Glória Patri. Dabitur.

IN II NOCTURNO.

De Expositione sancti Gregorii Papæ super Ezechielem Prophetam.

LECTIO IV.

Homilia 3. lib. 1.

SANCTA quatuor animalia, quæ prophetiæ spiritu futura prævidentur, subtili narratione describuntur, cum dicitur : Quatuor faciès uni, et quatuor pennæ uni. Quid per facièm, nisi notitia; et quid per pennas, nisi volatus, exprimitur? Per facièm quippe unusquisque cognoscitur : per pennas vero in altum avium corpora sublevantur. Faciès itaque ad fidem pertinet, penna ad contemplationem. Per fidem namque ab omnipotenti Deo cognoscimur sicut ipse de suis ovibus dicit : Ego sum pastor bonus, et cognosco oves meas, et cognoscunt me meæ. Qui rursus ait : Ego scio quos elegerim. Per contemplationem vero, qua super nosmetipsos tollimur, quasi in æera levamur.

¶ Vidi conjunctos viros habentes splendidas vestes, et Angelus Domini locutus est ad me, dicens : * Isti sunt viri sancti facti amici Dei. ŷ. Vidi Angelum Dei fortem, volantem per medium cælum, voce magna clamantem et dicentem. Isti.

LECTIO V.

QUATUOR ergo faciès uni sunt : quia si requiras quid Matthæus de incarnatione Domini sentiat; hoc nimirum sentit, quod Marcus, Lucas, et Joannes. Si quæras quid Joannes sentiat; hoc procul dubio, quod Lucas, Marcus, et Matthæus. Si quæras quid Marcus; hoc quod Matthæus, Joannes, et Lucas. Si quæras quid Lucas; hoc quod Joannes, Matthæus, et Marcus sentit. Quatuor ergo faciès, uni sunt : quia notitia fidei, qua cognoscuntur a Deo, ipsa est in uno, quæ est simul in quatuor. Quidquid enim in uno inveneris, hoc in omnibus simul quatuor cognoscēs.

¶ Beati estis cum maledixerint vobis homines, et persecuti vos fuerint, et dixerint omne malum adversum vos, mentientes, propter me : * Gaudete et exultate, quoniam merces vestra copiosa est in cælis. ŷ. Cum vos oderint homines, et cum separaverint vos, et exprobraverint, et ejecerint nomen vestrum tamquam malum propter Filium hominis. Gaudete.

LECTIO VI.

ET quatuor pennæ uni : quia Dei omnipotentis Filium Dominum nostrum Jesum Christum simul omnes concorditer prædicant; et ad divinitatem ejus mentis oculos levantes, penna contemplationis volant. Evangelistarum ergo faciès ad

humanitate
penna ad di
eum, quem
ciunt, quasi
sed dum hu
scriptum at
ex divinitate
contemplatio
in æera levân
una est fides
in omnibus;
tio divinitatis
recte nunc dic
cies uni, et qu
¶ Isti sun
et amici Dei, q
jussa princip
premia ætern
nantur, et ac
¶ Isti sunt q
magna tribul
runt stolas, su
agni. Modo co
Patri. Modo co
IN III NO
LECTIO VII
secundum
LECTIO VIII
illo tempore
Dominus et
anta duos; et
ante facièm su
vitatem, et lo
se venturus. I
Homilia S. Gr
Homilia 17.
Dominus et Sa
fratres cha
uando nos sen
uando vero op
et Ipsa etenim
recepta sunt :
ad tacitus faci

humanitatem Domini pertinet, penna ad divinitatem; quia in eum, quem corporeum aspiciunt, quasi facies intendant: sed dum hunc esse incircumscriptum atque incorporeum ex divinitate annuntiant, per contemplationis pennam quasi in aera levantur. Quia itaque una est fides incarnationis ejus in omnibus, et par contemplatio divinitatis ejus in singulis; recte nunc dicitur: Quatuor facies uni, et quatuor pennae uni.

¶ Isti sunt triumphatores, et amici Dei, qui contemnentes iussa principum, meruerunt praemia aeterna, * Modo coronantur, et accipiunt palmam.

¶ Isti sunt qui venerunt ex magna tribulatione, et laverunt stolas suas in sanguine agni. Modo coronantur. Gloria Patri. Modo coronantur.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

LECTIO VII. Cap. 10.

In illo tempore: Designavit Dominus et alios septuaginta duos; et misit illos binos ante faciem suam, in omnem terram, et locum, quo erat venturus. Et reliqua.

Homilia S. Gregorii Papae.

Homilia 17. in Evang.

Dominus et Salvator noster, fratres charissimi, alquando nos sermonibus, alquando vero operibus admonet. Ipsa etenim facta ejus, praecpta sunt: quia dum aliquid tacitus facit, quid agere

debeamus innotescit. Ecce enim binos in praedicationem discipulos mittit: quia duo sunt praecpta charitatis, Dei videlicet amor, et proximi: et minus, quam inter duos, charitas haberi non potest. Nemo enim proprie ad semetipsum habere charitatem dicitur: sed dilectio in alterum tendit, ut charitas esse possit.

¶ Isti sunt qui viventes in carne, plantaverunt Ecclesiam sanguine suo: * Calicem Domini biberunt, et amici Dei facti sunt. ¶ In omnem terram exivit sonus eorum, et in fines orbis terrae verba eorum. Calicem.

LECTIO VIII.

ECCE enim binos ad praedicandum discipulos Dominus mittit: quatenus hoc nobis tacitus innuat, quia qui charitatem erga alterum non habet, praedicationis officium suscipere nullatenus debet. Bene autem dicitur, quia misit eos ante faciem suam in omnem civitatem et locum, quod et ipse venturus. Praedicatores enim suos Dominus sequitur: quia praedicatio praevénit, et tunc ad mentis nostrae habitaculum Dominus venit, quando verba exhortationis praecurrunt: atque per hoc veritas in mente suscipitur.

¶ Isti sunt viri sancti, quos elegit Dominus in charitate non ficta, et dedit illis gloriam sempiternam: * Quorum doctrina fulget Ecclesia, ut sole

COMMUNE UNIUS MARTYRIS.

*hym. y. Sancti per idem vicē-
runt regna, operāti sunt iusti-
tiam. Quorum. Glória Patri.
Quorum.*

LECTIO IX.

HINC namque eisdem præ-
catoribus Isaiās dicit : Pa-
rāte viam Dómini, rectas fácite
sēmitas Dei nostri. Hinc filius
Psalmista ait : Iter fácite ei,
qui ascendit super occāsum.
Super occāsum namque Dómi-
nus ascendit : quia unde in
passiōe occubuit, inde majó-
rem suam glóriam resurgēdo
manifestāvit. Super occāsum
videlicet ascendit : quia mor-
tem, quam pētulit, resur-
gēdo calcāvit. Et ergo, qui
ascendit super occāsum, iter
fácimus, cum nos ejus glóriam
vestris mētibz prædicāmus,
ut eas et ipse post vēniens, per
amóris suipræsentiam illústret.

Te Deum laudāmus, p. 16.

COMMUNE

UNIUS MARTYRIS.

AD VESPERAS.

*Ant. Qui me confessus, cum
reliquis de Laudibus, p. xxix.*

*Psalm. Dixit Dóminus, cum
reliquis de Domini, p. 123, et
loco ultimi, Psalm. Laudate Dó-
minum omnes, p. 127.*

CAPITULUM. Jac. 1. b

BEATUS, qui suffert tenta-
tiones, quoniam cum
probatus fuerit, accipiet coró-
nam vite, quam repromisit
Deus diligentibus se.

Hymnus.

DEUS tuorum militum
Sors, et coróna, præmium,

Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu criminis.

*Hic nempe mundi gaudia,
Et blanda fraudum pábula
inhóta felle deputans,
Pervénit ad coeléstia.*

Pœnas cucúrrit fortiter,
Et sústulit viriliter,
Fundénsque pro te ságuinem,
Ætérna dona pössidet.

Ob hoc pœcátu súplici
Te pössimus piíssime ;
In hoc triúmpho Mártyris
Dimitte noxam sérvulis.

Laus et perénis glória
Patri sit, atque Filio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

*y. Glória et honóre coro-
násti eum Dómine. R. Et con-
stituisti eum super ópera má-
nuum tuarum.*

*Ad Magnif. Ant. t. 8. Iste
sanctus * pro lege Dei sui car-
tāvit usque ad mortem, et a
verbis impiórum non timuit :
fundátus enim erat supra fir-
mam petram.*

Pro Martyre et Pontifice.

ORATIO.

INFIRMITATEM nostram re-
spice, omnipotens Deus :
quia pondus propriæ actionis
gravat, beáti N. Mártyris tui
atque Pontificis intercessió glo-
riosa nos próteget. Per Dómi-
num nostrum.

ALIA ORATIO.

DEUS, qui nos beáti N. Már-
tyris tui atque Pontificis
ánnuæ solemnitate lætíficas,
concède propitiis, ut
natalitia cólimus, de

etiam prote-
Per Dómini
Pro Ma

PRESTA, q
tens Deu
Mártyris tui
intercessióne
minis amore
Dóminum no

ALIA

PRESTA, q
tens Deu
dente beato
et a cunctis
beremur in c
vis cogitatio
in mente. Pe
strum.

AD MA

*Invitat. Re
Dóminum, * V
Psalm. Ver*

*Hymnus, De
litum, ut supr
IN I NO*

*Ant. t. 2. In
uit volúntas e*

PSALM

*DEATUS, qui
Densio imp
peccatórum no
athedra pestil*

*Sed in lege D
us, et in leg
itur die ac noc*

*Et erit tamq
mod plantátum
us aquarum, **

*um dabit in té
Et fólum ejus*

etiam protectione gaudeamus.
Per Dominum nostrum.

Pro Martyre tantum.

ORATIO.

PRESTA, quæsumus omnipotens Deus: ut, qui beati N. Martyris tui natalitia colimus; intercessionem ejus in tui nominis amore roborémur. Per Dominum nostrum.

ALIA ORATIO.

PRESTA, quæsumus omnipotens Deus: ut, intercedente beato N. Martyre tuo, et a cunctis adversitatibus liberémur in corpore; et a pravis cogitationibus mundémur in mente. Per Dominum nostrum.

AD MATUTINUM.

Invitat. Regem Martyrum Dominum, * Venite adoremus.

Psalm. Venite, exultemus,

Hymnus, Deus tuorum militum, *ut supra.*

IN I NOCTURNO.

Ant. t. 2. In lege Domini * fuit voluntas ejus die ac nocte.

PSALMUS 1.

Beatus vir qui non abiit in consilio impiorum, et in via peccatorum non stetit, * et in cathedra pestilentiae non sedet.

Sed in lege Domini voluntas ejus, * et in lege ejus meditabitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantatum est secus decursum aquarum, * quod fructum suum dabit in tempore suo: Et folium ejus non defluet: *

et omnia quaecumque faciet prosperabuntur.

Non sic impii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem projicit ventus a facie terrae.

Ideo non resurgent impii in iudicio: * neque peccatores in concilio justorum.

Quoniam novit Dominus viam justorum: * et iter impiorum peribit.

Ant. In lege Domini fuit voluntas ejus die ac nocte.

Ant. t. 1. f. Prædicans * præceptum Domini, constitutus est in monte sancto ejus.

PSALMUS 2.

QUARE fremuerunt Gentes, * et populi meditati sunt inania?

Astiterunt Reges terrae, et principes convenérunt in unum, * adversus Dominum, et adversus Christum ejus.

Dirumpamus vincula eorum: * et projiciamus a nobis jugum ipsorum.

Qui habitat in caelis, irridebit eos: * et Dominus subsannabit eos.

Tunc loquetur ad eos in ira sua, * et in furore suo conturbabit eos.

Ego autem constitutus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dominus dixit ad me: * Filius meus es tu, ego hodie genui te.

Postula a me, et dabo tibi Gentes hereditatem tuam, * et possessionem tuam terminos terrae.

Reges eos in virga férrea, *
et tamquam vas figuli confrin-
ges eos.

Et nunc reges intelligite : *
erudimini qui iudicátis terram.

Servite Dómino in timóre : *
et exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplinam,
nequando irascátur Dóminus, *
et pereátis de vĩa iusta.

Cum exárserit in brevi ira
ejus, * beáti omnes qui confi-
dunt in eo.

Ant. Prædicans præceptum
Dómini, constitútus est in
monte sancto ejus.

Ant. t. 7. Voce mea * ad
Dóminum clamávi : et exau-
divit me de monte sancto suo.

PSALMUS 3.

DOMINE, quid multiplicáti
sunt qui tribulánt me? *
multi insúrgunt adversum me.

Multi dicunt animæ meæ : *
Non est salus ipsi in Deo
ejus.

Tu autem Dómine suscèptor
meus es, * glória mea, et exál-
tans caput meum.

Voce mea ad Dóminum cla-
mávi : * et exaudivit me de
monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus
sum : * et exurréxi, quia Dó-
minus suscepit me.

Non timébo millia pópuli
circumdántis me : * exúrge Dó-
mine, salvum me fac Deus
meus.

Quóniam tu percussisti om-
nes adversátes míhi sine cau-
sa : * dentes peccatórum con-
trívisti.

Dómini est salus : * et su-
per pópulum tuum benedictio
tua.

Ant. Voce mea ad Dóminum
clamávi : et exaudivit me de
monte sancto suo.

†. Glória et honóre coroná-
sti eum Dómine. *ñ.* Et con-
stituisti eum super ópera má-
nuum tuárum.

Pater noster.

Absolutio. Exáudi Dómine.

†. Jube domne.

Bened. Benedictióne per-
pétua.

*Lectiones sequentes primi
Nocturni leguntur in Festo
Martyris et Pontificis. In Festo
autem Martyris non Pontificis,
leguntur quæ inferius posite
sunt in Communi plurimorum
Martyrum, p. xxxviii.*

De Actibus Apostolorum.

LECTIO I. *Cap. 20. d*

AMiléo Paulus mittens Ephe-
sum, vocávit Majóres nato-
Ecclésiæ. Qui cum venissent
ad eum, et simul essent, dixit
eis : Vos scitis a prima die,
qua ingressus sum in Asiam,
quáliter vobiscum per omne
tempus fúerim, sérvienti Dó-
mino cum omni humilitáte, et
lácrymis, et tentationibus
míhi accidérunt ex insidi-
dæórum : quómodo nímí sus-
tráxerim utilium, quo mínus
annuntiárem vobis, et doce-
rem vos públice, et per domos,
testificans Judæis atque Gen-
tilibus in Deum pœnitentiam,
et fidem in Dóminum nostrum
Jesum Christum. Et nunc etc.

alligátus
Jerúsalem,
sint míhi
Spiritus sa-
vitates mi-
cens : Qu-
tribulatióne
manent. Se-
reor : nec f-
pretiosiórer
modo con-
meum, et n-
quod accép-
testificári E-
Dei.

ñ. Iste sa-
sui certávit
et a verbis i-
muit : * Fur-
supra firma-
est qui conté-
di, et perva-
regna. Funda-
Bened. Un-
lius.

LEC

Et nunc ec-
ámplius n-
ciem meam
quos transívi-
gnum Dei. Qu-
stor vos hodi-
mundus sum
nium. Non en-
quóminus ann-
consilium Dei
vobis, et univ-
quo vos Spíri-
uit episcopos,
siam Dei, quam
guine suo. Ego
intrábunt póst-
meam lupi ra-

alligatus ego spiritu, vado in
Jerusalem, quæ in ea ventura
sint mihi, ignorans : nisi quod
Spiritus sanctus per omnes ci-
uitates mihi potestatur, di-
cens : Quoniam vincula, et
tribulationes Jerosolymis me
manent. Sed nihil horum vé-
reor : nec fácio animam meam
pretiosíorem quam me, dúm-
modo consummem cursum
meum, et ministérium verbi,
quod accépi a Dómino Jesu,
testificári Evangélium grátiae
Dei.

¶ Iste sanctus pro lege Dei
sui certávit usque ad mortem,
et a verbis impiórum non ti-
muit : * Fundátus enim erat
supra firmam petram. †. Iste
est qui contempsit vitam mun-
di, et pervénit ad cœlestia
regna. Fundátus.

Bened. Unigénitus Dei Fi-
lius.

LECTIO II.

ET nunc ecce ego scio quia
ámplius non vidébitis fá-
ciem meam vos omnes, per
quos transívi prædicans re-
gnum Dei. Quaprópter conté-
stor vos hodiérna die, quia
mundus sum a ságuine óm-
nium. Non enim subterfúgi,
quóminus annuntiárem omne
consillium Dei vobis. Atténdite
vobis, et unívérso gregi, in
quo vos Spíritus sanctus pó-
nit episcopos, régere Ecclé-
siam Dei, quam acquisívit sán-
guine suo. Ego scio quoniam
intrábut post discessiónem
meam lupi rapáces in vos.

non parcéntes gregi. Et ex
vobis ipsis exúrgent viri lo-
quéntes perversa, ut abdúcant
discípulos post se. Propter
quod vigiláte, memória reti-
néntes, quoniam per trién-
nium nocte et die non cessávi,
cum lácrymis monens unum-
quémque vestrum.

¶ Justus germinábit sicut
lilium : * Et florébit in aetér-
num ante Dóminum. †. Plan-
tátus in domo Dómini, in
átriis domus Dei nostri. Et.

Bened. Spíritus sancti grátia.

LECTIO III.

ET nunc comméndo vos Deo,
et verbo grátiae ipsius, qui
potens est aedificáre, et dare
hæreditátem in sanctificátis
ómnibus. Argéntum et aurum,
aut vestem nullius concupívi,
sicut ipsi scitis : quoniam ad
ea, quæ mihi opus erant, et
his, qui mecum sunt, mini-
stravérunt manns istæ. Omnia
osténdi vobis, quoniam sic la-
borántes, opórtet suscipere in-
firmos, ac meminisse verbi
Dómini Jesu, quoniam ipse
dixit : Beátius est magis dare,
quam accipere. Et cum hæc
dixisset, pósitis genibus suis
orávit cum ómnibus illis. Ma-
gnus autem fletus factus est
ómnium : et procumbéntes
super collum Pauli, oscula-
bántur eum, doléntes máxime
in verbo, quod dixerat, quó-
niam ámplius fáciem ejus non
essent visúri. Et deducebant
eum ad navem.

Iste cognóvit justítiam, et

vidit mirabilia magna, et exoritur. Mississimum : * Et inventus est in número sanctorum. *ŷ.* Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cœlestia regna. Et inventus Glôria Patri. Et inventus.

IN II NOCTURNO.

Ant. t. 2. Filii hominum * scitote, quia Dominus sanctum suum mirificavit.

PSALMUS 4.

CUM invocarem, exaudivit me Deus justitiæ meæ : * in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei, * et exaudi orationem meam.

Filii hominum usquequo gravi corde ? * ut quid diligitis vanitatem, et quæritis mendacium ?

Et scitote quoniam mirificavit Dominus sanctum suum : * Dominus exaudivit me, cum clamâvero ad eum.

Irascimini, et nolite peccare : * quæ dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium justitiæ, et sperate in Domino. * Multi dicunt : Quis ostendit nobis bona ?

Signatum est super nos lumen vultus tui Domine : * dedisti lætitiâ in corde meo.

A fructu frumenti, vini, et olei sui * multiplicati sunt.

In pace in idipsum * dormiam, et requiescam ;

Quoniam tu Domine singulariter in spe * constituisti me.

Ant. Filii hominum scitote,

quia Dominus sanctum suum mirificavit.

Ant. t. 2. Seuto bonæ voluntatis * tuæ coronasti eum Domine.

PSALMUS 5.

VERBA mea auribus percipe Domine : * intellige clamorem meum.

Intende vocem orationis meæ : * Rex meus, et Deus meus.

Quoniam ad te orabo : * Domine mane exaudies vocem meam.

Mane orabo tibi, et videbo : * quoniam non Deus volens iniquitatem vivens.

Neque habitabit juxta te malignus : * neque permanent injusti ante oculos tuos.

Odisti omnes, qui operantur iniquitatem : * perdes omnes, qui loquuntur mendacium.

Virum sanguinum et dolosum abominabitur Dominus : * ego autem in multitudine misericordiæ tuæ.

Introibo in domum tuam : * adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo.

Domine, deduc me in justitiâ tuâ : * propter inimicos meos dirige in conspectu tuo viam meam.

Quoniam non est in ore eorum veritas : * cor eorum vanum est.

Sepulchrum patens est guttur eorum, linguis suis dolose agébant : * júdica illos Deus.

Décidant a cogitationibus suis, secundum multitudinem impietatum eorum expelle

eos, * quia Domine.

Et lætati erant in te, et stabunt, et gloriantur in te.

Et gloriantur in te, quia Domine, * quia Domine.

Domine, * quia Domine.

Domine, * quia Domine.

Domine, * quia Domine.

Domine, * quia Domine.

Domine, * quia Domine.

Domine, * quia Domine.

Domine, * quia Domine.

Domine, * quia Domine.

Domine, * quia Domine.

Domine, * quia Domine.

Domine, * quia Domine.

Domine, * quia Domine.

Domine, * quia Domine.

Domine, * quia Domine.

Domine, * quia Domine.

Domine, * quia Domine.

Domine, * quia Domine.

Domine, * quia Domine.

Domine, * quia Domine.

cos, * quóniam irritavérunt te Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exultábunt, et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum, * quóniam tu benedices justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Ant. Scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum Dómine.

Ant. t. 2. In univérsa terra * glória et honóre coronásti eum.

PSALMUS 8.

DOMINE Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificentia tua * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecisti laudem propter inimicos tuos, * ut destruas inimicum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut Filius hóminis, quóniam visitas eum?

Minuisti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituisti eum super ópera manuum tuarum.

Omnia subjecisti sub pedibus ejus, * oves et boves univérsas, insuper et pécora camp.

Vólucres cæli, et pisces maris.
Hiemalis.

ris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. In univérsa terra glória et honóre coronásti eum.

†. Posuisti Dómine super caput ejus. †. Coronam de lapide pretioso.

Pater noster.

Absol. Ipsius pietas.

†. Jube domne.

Bened. Deus Pater omnipotens.

Sermo S. Augustíni Episcopi.

LECTIO IV.

Serm. 44. de Sanctis.

TRIUMPHALIS beáti Mártyris N. dies hódie nobis anniversária celebritáte recúrrit: cujus glorificatióni sicut congregádet Ecclesiá, sic ejus proponit sequénda vestigia. Si enim compátimur, et conglomerificábitur. In cujus glorioso agóne duo nobis præcipue consideranda sunt: induráta videlicet tortóris sævitia, et Mártyris invicta patiéntia. Sævitia tortóris, ut eam detestémur. Patiéntia Mártyris, ut eam imitémur. Audi Psalmístam advérsus malitiam increpántem: Noli æmulári in malignántibus: quóniam tamquam fœnum velóriter aréscent. Quod autem advérsus malignántes patiéntia exhibénda sit, audi Apóstolum suadéntem: Patiéntia vobis necessária est, ut reportétis promissiónes.

†. Honéstum fecit illum Dó-

minus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductóribus tuitávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. *ŷ.* Descenditque cum illo in fóveam : et in vinculis non dereliquit eum. Et dedit.

Bened. Christum perpétuæ.

LECTIO V.

CORONATA itaque est: beáti Mártiris patiéntia, mancipáta est ætérnis cruciátibus tortóris incorrécta malitia. Hoc atténdens in agóne suo glóriósus Christi athléta non exhorruit cárcerem. Ad imitationem cápitis sui tolerávit probra, sustinuit irrisiones, flagella non timuit : et quot ante mortem pro Christo pertulit supplicia, tot ei de se obtulit sacrificia. Quod enim propinánte Apóstolo biberat, alte retinóbat : Quia non sunt condignæ passiones hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Et quia momentáneum hoc et leve nostræ tribulationis, ætérnum glóriæ pondus operátur in cœlis. Hujus promissionis amore a terrénis suspénsus, et prægestáta supérnæ suavitátis dulcedine ineffabiliter affectus, dicebat cum Psalmista : Quid mihi est in cœlo, et a te quid volui super terram? Defécit caro mea, et cor meum : Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.

ñ. Desidérium animæ ejus tribuisti ei Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non

fraudásti eum. *ŷ.* Quóniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis : posuisti in cápite ejus coronam de lapide pretiósó. Et voluntáte.

Bened. Ignem sui amoris.

LECTIO VI.

CONTEMPLABATUR enim, quantum in ænigmate infranctas humána óculum mentis in æternitáte figere potest, quanta sint supérnæ civitátis gaudia : et ea enarráre non sufficiens, admirádo clamábat : Quid mihi est in cœlo? Quasi diceret : Excédit vires meas, excédit facultátem eloquentiæ meæ, transcendit capacitátem intelligentiæ meæ illud decus, illa glória, illa celsitúdo qua nobis, a conturbatióne hominum remótis, in abscondito faciæ suæ Jesus Christus Dóminus noster reformábit corpus humilitátis nostræ, configurátum corpóri claritátis suæ. Hujus perfectæ libertátis contemplatióne nullum vitábat periculum, nullum horrébat supplicium : et si milles posset mori, non putábat se hanc digne posse áliqua ratióne promereri.

ñ. Stola jucunditátis induit eum Dóminus : * Et coronam pulchritúdinis posuit super caput ejus. *ŷ.* Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus : et aqua sapiéntiæ salutaris potávit illum. Et coronam. Glória Patri. Et coronam pulchritúdinis posuit super caput ejus.

non IN
Ant. t.
et justitia
vidit vultu

P
In Dómin
*I*dicitis á
mígra in n
Quóniam
tenderunt
sagittas sua
gittent in o
Quóniam
struxerunt
quid fecit?
Dóminus
suo, * Dóm
ejus :

Oculi eju
spiciunt : *
terrogant fil
Dóminus
et impium :
git iniquitát
suam.

Pluet sup
queos : * igit
spiritus pro
licis eorum.

Quóniam
et justitias di
vidit vultus e

Ant. Justus
stitium dilexi
dit vultus eju
Ant. t. 4. H
bernáculo tuo
monte sancto

PSALM
*D*OMINE, quis
bernáculo
requiescet in
tuo?

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 7. Justus Dóminus, *
et iustitiam diléxit: æquitatem
vidit vultus ejus.

PSALMUS 10.

In Dómino confido: quómo-
do dicitis animæ meæ: * Trán-
smigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccátore*s* in-
tenderunt arcum, paraverunt
sagittas suas in pháretra, * ut sa-
gittent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecisti, de-
struxerunt: * justus autem
quid fecit?

Dóminus in templo sancto
suo, * Dóminus in cælo sedes
ejus.

Oculi ejus in páuperem re-
spiciunt: * pálebræ ejus in-
terrogant filios hóminum.

Dóminus interrógat justum
et impium: * qui autem dili-
git iniquitatem, odit animam
suam.

Pluet super peccátore*s* lá-
queos: * ignis, et sulphur, et
spiritus procellárum, pars cá-
læcis eórum.

Quóniam justus Dóminus,
et iustitias diléxit: * æquitatem
vidit vultus ejus.

Ant. Justus Dóminus, et ju-
stitiam diléxit: * æquitatem vi-
dit vultus ejus.

Ant. t. 4. Habitabit * in ta-
bernáculo tuo: requiescet in
monte sancto tuo.

PSALMUS 14.

Domine, quis habitabit in ta-
bernáculo tuo? * aut quis
requiescet in monte sancto
tuo?

Qui ingreditur sine mácula, *
et operátur iustitiam:

Qui loquitur veritatem in
corde suo, * qui non egit do-
lum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo ma-
lum, * et oppróbrium non
accepit adversus próximos
suos.

Ad nihilum dedúctus est in
conspéctu ejus malignus: * ti-
méntes autem Dóminum glori-
ficat:

Qui jurat próximo suo, et
non decipit, * qui pecúniám
suam non dedit ad usúram, et
múnera super innocéntem non
accepit.

Qui facit hæc, * non movébi-
tur in ætérnum.

Ant. Habitabit in taberná-
culo tuo: requiescet in monte
sancto tuo.

Ant. t. 4. Posuisti Dómine *
super caput ejus corónam de
lápide pretiósio.

PSALMUS 20.

Domine in virtúte tua lætábi-
tur rex: * et super salutare
tuum exultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tri-
buisti ei: * et voluntáte la-
biórum ejus non fraudásti
eum.

Quóniam prævenísti eum in
benedictiónibus dulcedinis: *
posuísti in cápite ejus corónam
de lápide pretiósio.

Vitam pétiit a te: * et tri-
buisti ei longitudínem diérum
in sæculum, et in sæculum sæ-
culi.

Magna est glória ejus in sa-

lutari tuo : * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictioném in sæculum sæculi : * lætificabis eum in gaudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino : * et in misericórdia Altissimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimicis tuis : * dextera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clibanum ignis in témpore vultus tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes : * et semen eórum a filiis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala ; * cogitavérunt consilia quæ non potuérunt stabilire.

Quóniam pones eos dorsum : * in reliquiis tuis præparabis vultum eórum.

Exaltáre Dómine in virtute tua : * cantábjmus et psallémus virtutes tuas.

Ant. Posuisti Dómine super caput ejus corónam de lapide pretioso.

Ÿ. Magna est glória ejus in salutári tuo. R. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Pater noster.

Absolutio. Amen. Ihs.

Ÿ. Jube domine.

Bened. Evangelica lectio.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

LECTIO VII. *Cap. 14. f.*

In illo témpore : Dixit Jesus turbis : Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxórem, et filios, et fratres, et soróres, adhuc autem et animam suam, non potest meus esse discipulus. Et reliqua.

Homilia S. Gregórii Pape.

Hom. 37. in Evangelia.

Si considerémus, fratres charissimi, quæ et quanta sunt quæ nobis promittuntur in cælis, viléscent animo ómnia, quæ habentur in terris. Terræna namque substantia supérnæ felicitati comparata, pondus est, non subsidium. Temporaria vita æternæ vitæ comparata, mors est potius dicenda, quam vita. Ipse enim quotidianus defectus corruptionis quid est aliud, quam quædam prolixitas mortis? Quæ autem lingua dicere, vel quis intellectus capere sufficit, illa supérnæ civitatis quanta sint gaudia ; Angelórum choris interesse, cum beatissimis spiritibus glóriæ conditoris assistere, præsentem Dei vultum cernere, incircumscriptum lumen videre, nullo mortis metu affici, incorruptionis perpétuæ múnere lætari?

R. Coróna aurea super caput ejus, * Expressa signo sanctitatis, glória honoris, et opus fortitudinis. Ÿ. Quóniam prævenisti eum in benedictionibus

dulcedinis
ejus cor
tioso. Ex
Bened.
mus.

Sed ad h
ánimu
pit assiste
sine gaud
præmia p
nisi per m
et Paulus
dicit : No
qui legitin
et ergo
præmiórum
certamen l
venientibu
quis venit
patrem, su
uxórem, et
soróres, ad
nam suam
esse discipu

R. Hic es
pro Christi
suum fudit
dicum non
næ dignitati
sed ad cœle
nit, Ÿ. Justu
nus per vias
illi regnum
Patri. Qui.

Sequens
tur ultimo
sanctorum A
cum Eusebiu
nis, Silverii,
iani.

R. Dómine
in benedicti

Evangelii
ueam.

Ep. 14. f.

Dixit Jesus
venit ad me,
m suum, et
m, et filios,
óres, adhuc
a suam, non
discipulus.

órii Papæ.

Evangelia.

, fratres cha-
et quanta
promittuntur
t animo dñi-
ur in terris.
e substantia
comparata,
subsidiū.
æternæ vite
est potius di-
Ipse enim
etus corrup-
d, quam quæ-
mortis? Quæ
ere, vel quis
sufficit, illa
r quanta sint
um choris in-
tissimis spiri-
ditoris assis-
Dei vultum
nscriptum li-
o mortis metu
ónis perpétue

a super caput
signo sancti-
óris, et opus
uóniam pre-
nedictionibus

dulcedinis, posuisti in capite
ejus coronam de lapide pre-
tioso. Expressa.

Bened. Cujus festum colimus.

LECTIO VIII.

SED ad hæc audita inardescit
ánimus : jamque illic cupit assistere, ubi se sperat sine fine gaudere. Sed ad magna præmia perveniri non potest, nisi per magnos labóres. Unde et Paulus egregius prædicátor dicit : Non coronabitur, nisi qui legitime certáverit. Deléctet ergo mentem magnitúdo præmiórum, sed non detérreat certámen labórum. Unde ad se veniéntibus Véritas dicit : Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxórem, et filios, et fratres, et soróres, adhuc autem et animam suam, non potest meus esse discipulus.

¶ Hic est vere martyr, qui pro Christi nómine sanguinem suum fudit : * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsivit, sed ad cœlestia regná pervénit, y. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Qui. Glória Patri. Qui.

Sequens Responsorium dicitur ultimo loco in Festis sanctorum Martyrum Pontificum Eusebii, Marcelli, Joannis, Silverii, Martini et Pontiani.

¶ Dómine prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis : *

Posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. y. Vitam petiit a te, et tribuisti ei longitúdinem diérum in sæculum sæculi. Posuisti. Glória Patri. Posuisti.

Bened. Ad societátem.

LECTIO IX.

SED percontári libet, quómo-
do parentes, et carnáliter propinquos præcipimur odisse, qui jubémur et inimicos diligere? Et certe véritas de uxóre dicit : Quod Deus conjúnxit, homo non séparet. Et Paulus ait : Viri diligite uxóres vestras sicut et Christus Ecclesiám. Ecce, discipulus uxórem diligendam prædicat, cum magister dicat : Qui uxórem non odit, non potest meus esse discipulus. Numquid aliud juxta nuntiát, aliud præco clamat? An simul et odisse possumus, et diligere? Sed si vim præcepti perpéndimus, utrúmque ágere per discretiónem valémus : ut uxórem, et eos, qui nobis carnis cognatióne conjúcti sunt, et quos próximos nóvimus, diligámus; et quos adversários in via Dei pátimur, odiendo et fugiendo nesciámus.

Te Deum laudámus, p. 16.

AD LAUDES.

ET PER HORAS.

Ant. t. 1. Qui me confessus fuerit * coram hominibus, confitebor et ego eum coram Patre meo.

Psalm. Dóminus regnavit, cum reliquis, p. 17.

Ant. t. 3. Qui sequitur me, * non ambulat in tenebris, sed habebit lumen vitæ, dicit Dominus.

Ant. t. 4. Qui mihi ministrat, * me sequatur : et ubi ego sum, illic sit et minister meus.

Ant. t. 4. Si quis mihi ministraverit, * honorificabit eum Pater meus, qui est in cælis, dicit Dominus.

Ant. t. 4. l. Volo Pater, * ut ubi ego sum, illic sit et minister meus.

CAPITULUM. *Jac. 4. b*

BEATUS vir, qui suffert tentationem : quoniam cum probatus fuerit, accipiet coronam vitæ, quam repromisit Deus diligentibus se.

HYMNUS.

INVICTE martyr, unicum Patris secutus Filium, Victis triumphas hostibus, Victor fruens cælestibus.

Tui precatus munere Nostrum reatum dilue, Arceps mali contagium, Vitæ repellens tedium.

Soluta sunt jam vincula Tui sacrati corporis : Nos solve vinclis sæculi Dono superni Nominis.

Deo Patri sit gloria, Ejusque soli Filio, Cum Spiritu Paraclito, Nunc, et per omne sæculum. Amen.

†. Justus ut palma florebit. †. Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Ad Bened. Ant. t. 3. d Qui

odit * animam suam in hoc mundo, in vitam æternam custodit eam.

Pro Martyre et Pontifice.
ORATIO.

INFIRMITATEM nostram respice, omnipotens Deus : et, quia pondus propriæ actionis gravat, beati N. Martyris tui atque Pontificis intercessio gloriosa nos protegat. Per Dominum nostrum.

ALIA ORATIO.

DEUS, qui nos beati N. Martyris tui atque Pontificis annua solemnitate lætificas : concede propitius ; ut, cujus natalitia cõlimus, de ejusdem etiam protectione gaudeamus. Per Dominum nostrum Jesum Christum.

Pro Martyre tantum.

ORATIO.

PRÆSTA, quæsumus omnipotens Deus : ut, qui beati N. Martyris tui natalitia cõlimus, intercessione ejus in tui nominis amore roborémur. Per Dominum nostrum Jesum Christum.

ALIA ORATIO.

PRÆSTA, quæsumus omnipotens Deus : ut, intercedente beato N. Martyre tuo, et a cunctis adversitatibus liberemur in corpore ; et a pravis cogitationibus mundemur in mente. Per Dominum nostrum Jesum Christum.

AD TERTIAM.

Ant. Qui sequitur me.

Capitulum, Beatus vir, ut supra ad Laudes.

†. bz. Coronasti et honorem eum superum. Cor. Glória et l. †. Posuit eum super pretioso,

AD Ant. Qui CAPITULUM

CIBAVIT i. C. intellectu salutari minus Deus

†. bz. P. Super caput. †. Coronam Super. Glór.

†. Magna salutari tuo. gnium decore eum.

AD Ant. Volo CAPITULUM

JUSTUS cor vigilandum minimum qui conspectu Alt.

†. bz. Magna in salutari t. †. Glóriam et rom impones salutari. Glór.

est. †. Justus ut. †. Sicut cedru.

PLICABITUR. AD V. Ant. Qui m.

COMMUNE UNIUS MÁRTYRIS.

xxxj

¶ *br.* Glória et honóre, *
Coronásti eum Dómine. Glória
et honóre. †. Et constituísti
eum super ópera mánuum tuá-
rum. Coronásti. Glória Patri.
Glória et honóre.

†. Posuísti Dómine super cap-
ut ejus. ¶. Coronam de lápide
pretioso,

AD SEXTAM.

Ant. Qui mihi ministrat.

Capitulum. Eccli. 15.

*C*IBAVIT illum pane vitæ et
intelléctus, et aqua sapién-
tiae salutáris potávit illum Dó-
minus Deus noster.

¶ *br.* Posuísti Dómine, *
Super caput ejus. Posuísti.
†. Coronam de lápide pretioso.
Super. Glória Patri. Posuísti.
†. Magna est glória ejus, in
salutári tuo. ¶. Glóriam et ma-
gnum decórem impónes super
eum.

AD NONAM.

Ant. Volo Pater.

Capitulum. Eccli. 39.

*J*OVES eor suum tradidit ad
vigilándum dilúculo ad Dó-
minum qui fecit illum, et in
conspéctu Altissimi deprecábi-
tur.

¶ *br.* Magna est glória ejus, *
in salutári tuo. Magna est.
†. Glóriam et magnum decó-
rem impónes super eum. In
salutári. Glória Patri. Magna
est.

†. Justus ut palma florébit.
¶. Sicut cedrus Libani multi-
plicábitur.

AD VESPERAS.

Ant. Qui me confessus, ut

*supra, cum reliquis de Laudi-
bus, p. xxix,*

*Psal. Dixit Dóminus, cum
reliquis de Dominica, p. 123.
et loco ultimi,*

PSALMUS 115.

*C*REDIDI, propter quód locú-
tus sum : * ego autem hu-
miliátus sum nimis.

Egó dixi in excéssu meo : *
Omnis homo mendax.

Quid retribuam Dómino, *
pro ómnibus, quæ retribuit
mihi ?

Cálicem salutáris accipiam : *
et nomen Dómini invocábo,

Vota mea Dómino reddam
coram omni pópulo ejus : *
pretiosa in conspéctu Dómini
mors sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego servus
tuus : * ego servus tuus, et fi-
lius ancillæ tuæ.

Dirupisti víncula mea : *
tibi sacrificábo hóstiám lau-
dis, et nomen Dómini invocá-
bo.

Vota mea Dómino reddam in
conspéctu omnis pópuli ejus : *
in átriis domus Dómini, in
medio tui Jerúsalem.

Capitulum, Beátus vir.

*Hymnus, Deus tuórum mili-
tum, p. xx.*

†. Justus ut palma florébit.
¶. Sicut cedrus Libani multi-
plicábitur.

*Ad Magníf. Ant. t. 1. Qui
vult venire post me, * Ab-
neget semetipsum, et tollat
crucem suam, et sequátur*

ALIE LECTIONES

PRO UNO MARTYRE.

IN II NOCTURNO.

De Expositione S. Ambrósii
Episcopi in Psalmum centé-
simum décimum octávum.

LECTIO IV.

Sermone 21.

PRINCIPES persecúti sunt me gratis : et a verbis tuis trepidávit cor meum. Bene hoc Martyr dicit, quod iníuste persecutiónum torménta sustineat : qui nihil rapúerit, nullum violentus opprèsserit, nullus sanguinem fúderit, nullius thorum putáverit esse violándum : qui nihil légibus débent, et gravióra latrónum sustinére cogátur supplicia : qui loquátur juste, et non audiátur : qui loquátur plena salútis, et impugnétur : ut possit dicere : Cum loquébar illis, impugnábant me gratis. Gratis igitur persecutiónem patitur, qui impugnátur sine crimine : impugnátur ut nóxius, cum sit in tali confessiõe laudábilis : impugnátur quasi venéficus, qui in nómine Dómini gloriátur, cum pietas virtútum ómnium fundaméntum sit.

¶ Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimicis, et a seductóribus tuitávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ¶ Descenditque cum illo in fóveam : et in vinculis non dereliquit eum. Et.

LECTIO V.

VERE frustra impugnátur, qui apud ímpios et infidos im-

pietátis arcéssitur, cum fidei sit magister. Verum qui gratis impugnátur, fortis debet esse et constans. Quómodo ergo subtexuit : Et a verbis tuis trepidávit cor meum? Trepidare infirmitátis est, timóris atque formidinis. Sed est étiam infirmitas ad salútem, est étiam timor sanctórum. Timéte Dóminum omnes sancti ejus : et. Beátus vir, qui timet Dóminum. Qua ratiõe beátus? Quia in mandátis ejus cupit nimis.

¶ Desidérium animæ ejus tribuisti ei Dómine, * Et voluntáte labiórurn ejus non fraudásti eum. ¶ Quóniam prevenisti eum in benedictiõibus dulcedinis : posuisti in capite ejus corónam de lapide pretiosó. Et.

LECTIO VI.

PONE ergo Mátyrem inter pericula constitútum, cum inde immánitas bestiárurn ad incutiéndum terrórem infrenat, aliúnde stridor candéntium laminárurn, et flamma fornácis ardéntis exæstuet, et parte alia personept tractus gráviurn catenárurn, hinc carnifex cruéntus assistat : pone, inquam, circumspectántem omniní plena suppliciis, deinde cogitántem mandata divína, illum ignem perpétuum, illum sine fine incéndium perpétuorum, illam poenæ recrudescéntis ærúmnam : trepidare corde, ne, dum presentibus cedat, perpétuis se dedat exitiis : perturbári animo, dum futuri ju-

dicti rhom-
blem qua-
cie contue-
trepidatiõ-
stántis, ex-
concedunt e-
cupientis
trepidantis

¶ Stola
cum Dómin-
pulchritudi-
put ejus. ¶
minus pane
et aqua sapi-
tavit illum.

Patri. Et cor

IN III

LECTIO VII

secundum

LECTIO VIII

illo temp

discipulis

post me ven

metipsum,

mam et seq

liqua.

Homilia sanc

Humilia 3

QUIA Dómin

noster nov

mundum, nov

mundo. Vite

veteri in viti

trarietatem op

sunt. Quid en

carnalis homo

sua retinere, a

posset? concup

posset? Sed co

singulis quibú

stantia adhibe

tam sicut arte

ila frigidis, fr

dicit rhomphaeam illam terribilem quadam conspectus specie contiuetur. Nonne ad hanc trepidationem fiducia viri constantis, aequalis in eundem concurret effectum confidentia cupientis aeterna, et divina trepidantis?

¶ Stela iucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus. ¶ Cibavit illum Dominus pane vitae et intellectus: et aqua sapientiae salutaris potavit illum. Et coronam. Gloria Patri. Et coronam.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio VII. Cap. 16. d

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Si quis vult post me venire, abneget semetipsum, et tollat crucem suam, et sequatur me. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papae.

Homilia 32. in Evang.

Quia Dominus ac Redemptor noster novus homo venit in mundum, nova praecepta dedit mundo: Vitae etenim nostrae veteri in vitiis nutritae contrarietatem opposuit novitatis. Quid enim vetus, quid carnalis homo noverat, nisi sua retinere, aliena rapere, si posset; concupiscere, si non posset? Sed coelestis medicus singulis quibusque vitiis obstantia adhibet medicamenta. Nam sicut arte medicina, calida frigidis, frigida calidis cu-

rantur: ita Dominus noster contraria opposuit medicamenta peccatis, ut lubricis continentiam, tenacibus largitatem, iracundis mansuetudinem, elatis praeciperet humilitatem.

¶ Corona aurea super caput ejus, * Expressa signa sanitatis, gloria honoris, et opus fortitudinis. ¶ Quoniam praeveneris eum in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Expressa.

LECTIO VIII.

Certe cum se sequentibus nova mandata proponeret, dixit: Nisi quis renuntiaverit omnibus quae possidet, non potest meus esse discipulus. Ac si aperte dicat: Qui per vitam veterem aliena concupiscitis, per novae conversationis studium et vestra largimini. Quid vero in hac lectione dicat, audiamus: Qui vult post me venire, abneget semetipsum. Ibi dicitur, ut abnegemus nostra: hic dicitur, ut abnegemus nos. Et fortasse laboriosum non est homini relinquere sua: sed valde laboriosum est relinquere semetipsum. Minus quippe est abnegare quod habet: valde autem multum est, abnegare quod est.

¶ Hic est vere martyr, qui pro Christi nomine sanguinem suum fudit: * Qui minas iudicum non timuit, nec terrena dignitatis gloriam quaesivit, sed ad coelestia regna pervenit.

Y. Justum deduxit Dominus. per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Qui. Glória Patri. Qui.

LECTIO IX.

Ad se autem nobis venienti- bus Dominus præcepit, ut renuntiemus nostris: quia quicumque ad fidei agónem venimus, luctamen contra malignos spiritus sumimus. Nihil autem maligni spiritus in hoc mundo proprium possident. Nudi ergo cum nudis luctari debemus. Nam si vestitus quisque cum nudo luctatur, citius ad terram deicitur, quia habet unde teneatur. Quid enim sunt terréna omnia, nisi quædam corporis indumenta? Qui ergo contra diabolum ad certamen præperat, vestimenta abijciat, ne succumbat.

Te Deum laudamus, p. 16.

ALIA HOMILIA

IN FESTIS UNIUS MARTYRIS NON
PONTIFICIS.

Lectio sancti Evangélii
secundum Matthæum.

LECTIO VII. *Cap. 10. d*

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Nolite arbitrari, quia pacem venerim mittere in terram: non veni pacem mittere, sed gladium. Et reliqua.

Homilia sancti Hierónymi
Presbyteri.

Lib. 1. in Matth. cap. 10.

SUPRA dixerat: Quod dico vobis in tenebris, dicite in lumine; et quod in aure auditis, prædicatè super tecta:

nunc inferè quid post prædicationem sequatur. Ad fidem Christi totus orbis contra se divisus est: unaquæque domus et infidèles et credentes habuit, et propterea bellum missum est bonum, ut rumpètur pax mala. Tale quid et in Genesi adversus rebelles homines, qui moti fuerant de Oriente, et turrem extruere festinabant, per quam celi alta penetrarent, fecisse scribitur Deus, ut divideret linguas eorum.

R. Coróna aurea, p. xxvij.

LECTIO VIII.

Veni enim separare hominem adversus patrem suum. Hic locus prope iisdem verbis in Michæa Propheta scribitur. Et notandum, ubicumque de veteri Testamento testimonium ponitur, utrum sensus tantum, an sermo consentiat. Qui amat patrem aut matrem plus quam me, non est me dignus. Qui ante præmiserat: Non veni pacem mittere, sed gladium, et dividere homines adversus patrem et matrem; et eorum et socrum: ne quis pietatem religioni antefèreret, subjecit dicens: Qui amat patrem aut matrem plus quam me. Et in Cántico legimus canticorum: Ordinavit in me charitatem. Hic ordo in omni affectu necessarius est. Ama, post Deum patrem, aut matrem, ama filios.

R. Hic est vere martyr
p. xxvij.

Ordo pul-
dicationis

pericula no-
ctum subjec-
supra tulerat
cussent: du-
conditio. Ur-
undo victus
steritatem
temporat pr-
recepit, inquit
pit: et qui m-
eum qui me
scipiendis Apo-
que credentiu-
suscepisse ar-

Te Deum la-
COM

PLURIMORUM
AD VES

Ant. Omnes
quis de Lau-
Psalm. Dixit
quis de Dom-
loca ultimi-
de Dominum
427.

CAPITULUM

STORUM ANIM

sunt, et non t-

entur mortis.

insipientium

sunt in pace

HYMNU

ANCTORUM me

gáudia
ngimus socii,
tia: f-

neens fert anim
cántibus
Victoriam
muni.

LECTIO IX.

ORDO pulcherrimus : ad prædicationem mittit, docet pericula non timenda, affectum subijcit religioni. Aurum supra tulerat, aes de zona excusserat : dura Evangelistarum conditio. Unde ergo sumptus, unde victus necessaria? Austeritatem mandatorum spe temporat promissorum : Qui recipit, inquit, vos, me recipit : et qui me recipit, recipit eum qui me misit ; ut in suscipiendis Apóstolis unusquisque erodentium Christum se suscepisse arbitretur.

Te Deum laudamus, p. 16.

COMMUNE

PLURIMORUM MARTYRUM.

AD VESPERAS.

Ant. Omnes sancti, cum reliquis de Laudibus, p. xlv.

Psalm. Dixit Dominus, cum reliquis de Dominica, p. 123, loco ultimi, Psalm. Laudate Dominum omnes gentes, p. 127.

CAPITULUM. Sep. 3.

USTORUM animæ in manu Dei sunt, et non tanget illos tormentum mortis. Visti sunt oculi insipientium mori : illi autem sunt in pace.

HYMNUS.

SANCTORUM meritis inclyta gaudia

gaudamus socii, gesta que for-

ta : y

scena fert animus promere

cantibus

Victorum genus opti-

imum.

Hi sunt quos fatus mundus
abhorrui :

Hunc fructu vacuum, floribus
aridum

Contempsere tui nominis asse-

clæ,

Jesu Rex bone Cœlitum.

Hi pro te furias atque minas

truces

Calcârunt hominum, sævaque

verbera :

His cessit lacerans fortiter un-

gula,

Nec carpsit penetrâlia.

Cœduntur gladiis more bi-

dentium

Non marmur resonat, non que-

rimonia ;

Sed corde impavido mens bene

conscia

Conservat patientiam.

Quæ vox, quæ poterit lin-

gua retexere,

Quæ tu Martyribus mûnera

preparas?

Rubri nam flûido sanguine ful-

gidis

Cingunt tempora laû-

reis.

Te summa o Dêitas, unaque

pôscimus,

Ut culpas abigas, nœxia sôb-

trahas,

Des pacem famulis, ut tibi glô-

riam

Annorum in sêriem ca-

nant. Amen.

ÿ. Lætâmini in Dômino, et

exultate justi. ñ. Et gloriâmini

omnes recti corde.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Istô-

rum est enim regnum cœlô-

rum, qui contempsérunt

vitam mundi, et pervenerunt
ad præmia regni, et laverunt
stolas suas in sanguine Agni.

*Pro pluribus Martyribus
Pontificibus.*

ORATIO.

BEATORUM Mátyrum, pari-
térque Pontificum N. et N.
nos, quæsumus Dómine, festa
tueántur: et eórum commén-
det oratio veneránda. Per.

Si non fuerint Pontifices.

ORATIO.

DEUS qui nos concédis san-
ctórum Mátyrum tuórum
N. et N. natalitia cólere: da
nobis in ætérna beatitúdine de
eórum societáte gaudére. Per.

ALIA ORATIO.

DEUS, qui nos ánnua sanctó-
rum Mátyrum tuórum
N. et N. solemnitate lætificas:
concède propitiús: ut, quò-
rum gaudémus méritis, ac-
cendámur exémpis. Per.

AD. MATUTINUM.

Invitat. Regem Mátyrum
Dóminum. * Venite, adorémus.

Ps. Venite, exultémus, p. 2.

HYMNUS.

CHRISTO profúsum sangui-
nem,

Et Mátyrum victórias,
Dignámque cælo láuream
Lætis sequámur vóciis.

Terróre victo sæculi,
Pœnisque spretis corporis
Mortis sacræ compéдио
Vitam beátam póssident.

Tradúntur igni Mátyres,
Et bestiárum déntibus:
Armáta sævit úngulis
Tortóris insáni manus.

Nudáta pendent viscera:
Sanguis sacrátus fúnditur:
Sed permanent immóbiles
Vitæ, perénis grátia.

Te nunc Redémptor quæsu-
mus,

Ut mátyrum consórtio
Jungas precántes sérvulos
In sempitérna sæcula. Amen.

IN I NOCTURNO.

Ant. t. 4. Secus decúrsus
aquárum * plantávit vineam
justórum, et in lege Dómini
fuit volúntas eórum.

PSALMUS 1.

BEATUS vir, qui non ábiit in
consilio impiórum, et in via
peccatórum non stetit, * et in
cáthedra pestiléntiæ non sedit.

Sed in lege Dómini volúntas
ejus, * et in lege ejus medita-
bitur die ac nocte.

Et érit tamquam lignum,
quod plantátum est secus de-
cúrsus aquárum, * quod fru-
ctum suum dabit in témpore
suo:

Et fólium ejus non defluet:
et ómnia quæcúmque faciét
prosperabúntur.

Non sic impli, non sic, *
tamquam pulvis, quem pro-
cit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent impij
judicio: * neque peccatóres
concilio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam
justórum: * et iter impiórum
peribit.

Ant. Secus decúrsus aquá-
rum plantávit vineam justó-
rum, et in lege Dómini fuit
volúntas eórum.

Ant.
in for-
Dómini
accépit

QUARE
et
inánia?

Astítit
et princ-
unum *
et advers-

Dirum
rum: *
jugum ip-

Qui há-
bit eos:
nabit eos.

Tunc lo-
sua, * et i-
nabit eos.

Ego au-
Rex ab eo
sanctumej-

ceptum ej-
Dómini
lius meus

nui te.
Póstula
Gentes hæ-

possessión-
terre.

Reges eo-
et tamquan-
ges eos.

Et nunc
erudimini q-
Servite Dó-

et exultáte
Apprehén-
nequándo ir-

et pereátis
Cum exár-
Nema

Ant. t. 7. Tamquam aurum in fornace * probavit electos Dominus : et quasi holocausta accepit eos in ætænum.

PSALMUS 2.

QUARE fremuerunt Gentes, * et populi meditati sunt inania ?

Astitèrunt reges terræ, et principes convenèrunt in unum * adversus Dòminum, et adversus Christum ejus.

Dirumpamus vincula eòrum : * et projiciamus a nobis jugum ipsòrum.

Qui habitat in cœlis, irridèbit eos : * et Dòminus subsannabit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbabit eos.

Ego autem constitutus sum REX ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dòminus dixit ad me : * Filius meus es tu, ego hódie genui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hæreditatem tuam, * et possessionem tuam terminos terræ.

Reges eos in virga ferrea, * et tanquam vas figuli confringes eos.

Et nunc reges intelligite : * erudimini qui judicatis terram.

Servite Dòmino in timore : * et exultate ei cum timore.

Apprehendite disciplinam, nequando irascatur Dòminus, et pereatis de via justa :

Cum exarserit in brevi ira

ejus, * beati omnes, qui confidunt in eo.

Ant. Tamquam aurum in fornace probavit electos Dòminus : et quasi holocausta accepit eos in ætænum.

Ant. t. 7. Si coram hominibus * tormenta passi sunt, spes electòrum est immortalis in ætænum.

PSALMUS 3.

DOMINE, quid multiplicati sunt qui tribulant me ? * multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dòmine susceptor meus es, * glória mea, et exaltans caput meum.

Voce mea ad Dòminum clamavi : * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, et soporatus sum : * et exurrexi, quia Dòminus suscepit me.

Non timebo millia populi circumdantis me : * exurge Dòmine, salvum me fac, Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa : * dentes peccatorum contrivisti.

Dòmini est salus : * et super populum tuum, benedictio tua.

Ant. Si coram hominibus tormenta passi sunt, spes electòrum est immortalis in ætænum.

¶ Letamini in Dòmino, et exultate justi. R. Et gloriamini omnes recti corde.

Pater noster.

Hæmalis.

Absolutio. Exáudi Dómine.

ŷ. Jube domne.

Bened. Benedictione perpetua.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

LECTIO I. *Cap. 8. c*

FRATRES, Debitóres sumus non carni, ut secundum carnem vivámus. Si enim secundum carnem vixéritis, moriémini : si autem spiritu facta carnis mortificavéritis, vivétis. Quicúmque enim spiritu Dei agúntur, ii sunt filii Dei. Non enim accepistis spiritum servitútis iterum in timóre, sed accepistis spiritum adoptionis filiórum, in quo clamámus : Abba (Pater). Ipse enim Spiritus testimónium reddit spiritui nostro, quod sumus filii Dei. Si autem filii, et hærédes : hærédes quidem Dei, cohærédes autem Christi : si tamen compátimur, ut et conglorificémur. Existimo enim quod non sunt condignæ passiones hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Nam expectátio creatúræ revelatióem filiórum Dei expéctat.

ŷ. Abstérget Deus omnem lácrymam ab óculis sanctorum : et jam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor ; * Quóniam prióra transiérunt, ŷ. Non esúrient, neque sitient ámplius, neque cadet super illos sol, neque ullus æstus. Quóniam.

Bened. Unigénitus Dei Filius.

LECTIO II.

SCIMUS autem, quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis, qui secundum propósitum vocati sunt sancti. Nam quos præsevit, et prædestinávit conformes fieri imáginis Filii sui, ut sit ipse primogénitus in multis fratribus. Quos autem prædestinávit, hos et vocávit : et quos vocávit, hos et justificávit : quos autem justificávit, illos et glorificávit. Quid ergo dicémus ad hæc ? Si Deus pro nobis, quis contra nos ? Qui étiam próprio Filio suo non peperceit, sed pro nobis omnibus trádidit illum : quómodo non étiam cum illo ómnia nobis donávit ? Quis accusábit advérsus electos Dei ? Deus qui justificat, quis est qui condémnet ? Christus Jesus, qui mórtuus est, immo qui et resurrexit, qui est ad dexteram Dei, qui étiam interpéllat pro nobis.

ŷ. Viri sancti gloriósum sanguinem fuderunt pro Dómino, amavérunt Christum in vita sua, imitáti sunt eum in morte sua : * Et ideo coronas triumpháles meruérunt. ŷ. Unus spiritus, et una fides erat in eis. Et ideo.

Bened. Spiritus sancti grátia.

LECTIO III.

QUIS ergo nos separábit a charitaté Christi ? tribulatio, an angústia, an fames, an núditas, an periculum, an persecutio, an gládius ? (Sicut

scriptum mortificáti sumus.) Sed iustus prímus præléxit nos, quia neque Angústia, neque instantia, neque fortitúdo, neque profutúra alia per a charitaté Christo Jesu.

ŷ. Tradidit propter Deum. Et meruérunt perpétuas. venerunt. et lavatióne, et lavati in sanguine. Glória.

IN II

Ant. t. 8. I. locum nomen Patris mei, d.

PSA

DOMINE, qui in bernáculo requiescet in manu. Qui ingreditur et operatur in corde suo, * et opprobrium in lingua. Nec fecit periculum, * et opprobrium cepit advérsus. Ad nihilum conspéctu ejus mortales autem glorificat :

scriptum est : Quia propter te mortificamur tota die : aestimati sumus sicut oves occisionis. Sed in his omnibus speramus propter eum, qui dilexit nos. Certus sum enim, quia neque mors, neque vita, neque Angeli, neque Principatus, neque Virtutes, neque instantia, neque futura, neque fortitudo, neque altitudo, neque profundum, neque creatura alia poterit nos separare a charitate Dei, quae est in Christo Jesu Domino nostro.

¶ Tradiderunt corpora sua propter Deum ad supplicia : * Et meruerunt habere coronas perpetuas. ¶ Isti sunt qui venerunt ex magna tribulatione, et laverunt stolas suas in sanguine Agni. Et meruerunt. Gloria Patri Et.

IN II NOCTURNO.

Ant. t. 8. Dabo sanctis meis locum nominatum in regno Patris mei, dicit Dominus.

PSALMUS 14.

DOMINE, quis habitabit in tabernaculo tuo ? * aut quis requiescet in monte sancto tuo ?

Qui ingreditur sine macula, * et operatur iustitiam :

Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit proximo suo malum, * et opprobrium non accepit adversus proximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus : * timentes autem Dominum glorificat :

Qui jurat proximo suo, et non decipit, * qui pecuniam suam non dedit ad usuram, et munera super innocentem non accepit.

Qui facit haec, * non movetur in aeternum.

Ant. Dabo sanctis meis locum nominatum in regno Patris mei, dicit Dominus.

Ant. t. 4. Sanctis, qui in terra sunt ejus, * mirificavit omnes voluntates meas inter illos.

PSALMUS 15.

CONSERVA me Domine, quoniam speravi in te : * Dixi Domino : Deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificavit omnes voluntates meas in eis.

Multiplicatae sunt infirmitates eorum : * postea acceleraverunt.

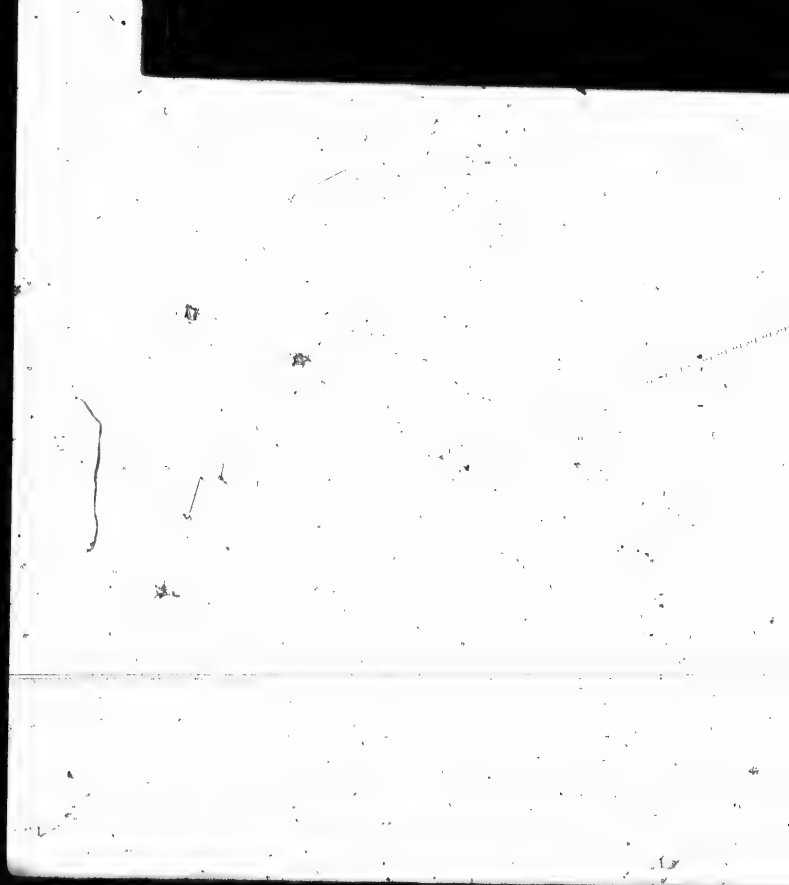
Non congregabo conventicula eorum de sanguinibus : * nec memor ero nominum eorum per labia mea.

Dominus pars hereditatis meae, et calicis mei : * tu es, qui restitues hereditatem meam mihi.

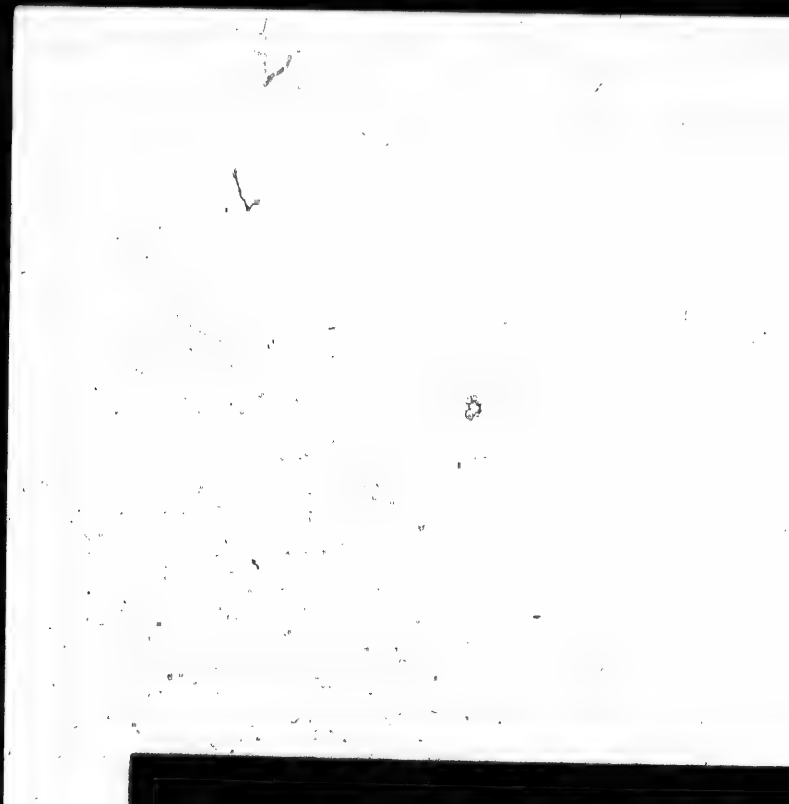
Funes ceciderunt mihi in praeclearis : * etenim hereditas mea praeclara est mihi.

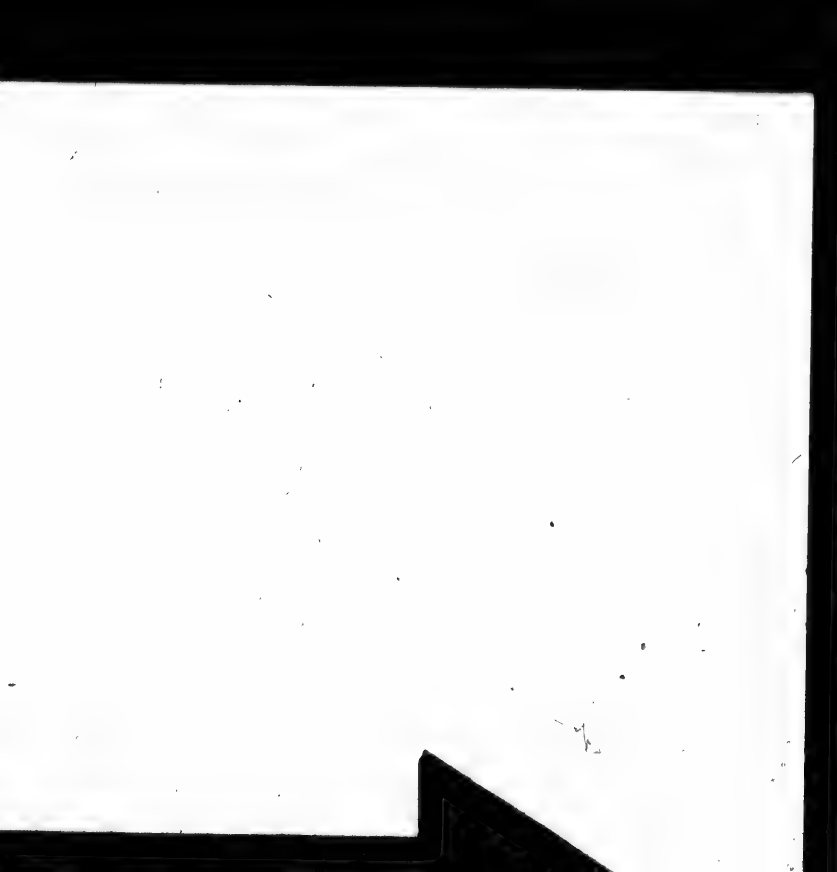
Benedicam Dominum, qui tribuit mihi intellectum : * insuper et usque ad noctem increpuerunt me renes mei.

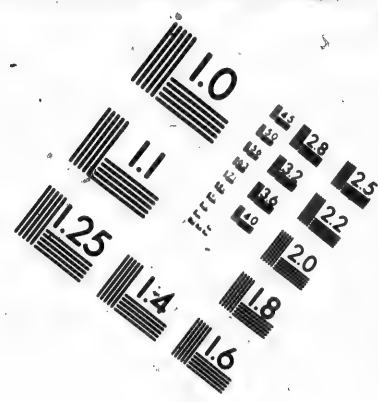
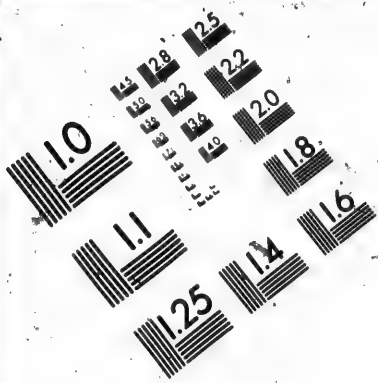
Providēbam Dominum in conspectu meo semper : *

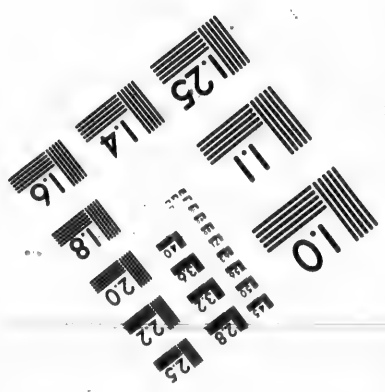
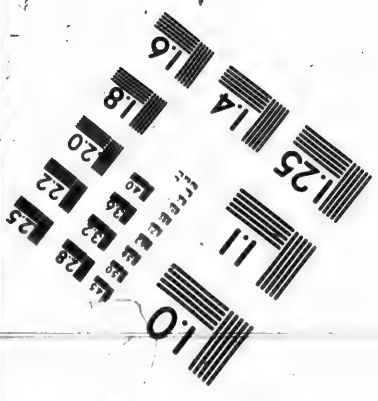
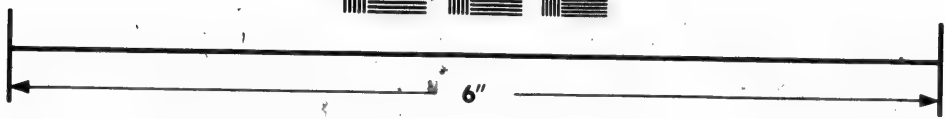
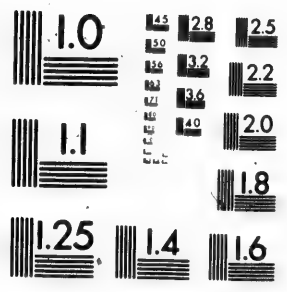

**IMAGE EVALUATION
TEST TARGET (MT-3)**

**Photographic
Sciences
Corporation**

23 WEST MAIN STREET
WEBSTER, N.Y. 14580
(716) 872-4503

18 20 22 25 28 32 36 40

0.1

niam a dextris est mihi, ne commovear.

Propter hoc lætatum est cor meum, et exultavit lingua mea, * insuper et caro mea requiescet in spe.

Quoniam non derelinques animam meam in inferno : * nec dabis Sanctum tuum videre corruptionem.

Notas mihi fecisti vias vitæ, adimplébis me lætitia cum vultu tuo : * delectationes in dextera tua usque in finem.

Ant. Sanctis, qui in terra sunt ejus, inlricavit omnes voluntates meas inter illos.

Ant. t. 1. I Sancti * qui sperant in Domino, habebunt fortitudinem, assument pennas ut aquilæ, volabunt, et non deficient.

PSALMUS 23.

DOMINI est terra, et plenitudo ejus : * orbis terrarum, et universi qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum : * et super flumina præparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini ? * aut quis stabit in loco sancto ejus ?

Innocens manibus, et mundo corde, * qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem a Domino : * et misericordiam a Deo salutari suo.

Hæc est generatio quærentium eum, * quærentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas, principes, vestras, et elevamini portæ æternales : * et introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ ? * Dominus fortis et potens : Dominus potens in prælio.

Attollite portas, principes, vestras, et elevamini portæ æternales : * et introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ ? * Dominus virtutum ipse est Rex gloriæ.

Ant. Sancti qui sperant in Domino, habebunt fortitudinem, assument pennas ut aquilæ, volabunt, et non deficient.

ÿ. Exultent justi in conspectu Dei. ñ. Et delectentur in lætitia.

Pater noster.

Absolutio. Ipsius pietas.

ÿ. Jube domne.

Bened. Deus Pater omnipotens.

Sermo S. Augustini Episcopi.

LECTIO IV.

Serm. 47. de Sanctis.

QUOTIESCUMQUE, fratres charissimi, sanctorum Martyrum solennia celebramus, ita, ipsis intercedentibus, expectemus a Domino consequi temporalia beneficia, ut ipsos Martyres imitando, accipere mereamur æterna. Ab ipsis enim sanctorum Martyrum in veritate festivitatum gaudia celebrantur, qui ipsorum Martyrum exempla sequuntur. Solennitates enim Martyrum,

exhorta
rum : i
quod ce

ñ. Sa
bile cor
viéntes
venirént
lidis : *
et in ma
pedimén
cussit p
aque, et
runt. Ter
Bened.

Sed no
Scum
tionem m
nere cum
ctos Már
potuerit,
eorum bea
rit pervers
Apóstolos
Si fuérim
erimus et
Dominus
mundus vo
me prióren
Recusat es
ódium non
capite.

ñ. Verbe
timuérunt s
tes pro Ch
hæredes fier
mini. ÿ. Tr
sua propter
cia. Ut hære

Bened. Igr
LE

Sed dicet
est, qui

, principes,
amini portæ
introibit Rex

ex gloriæ? *
potens : Dó-
brælio.

, principes,
amini portæ
introibit Rex

ex gloriæ? *
ipse est Rex

si sperant in
nt fortitudi-
pennas ut
, et non defi-

ti in conspéc-
electentur in

us pietas.

ater omnipo-

mini Episcopi.

IV.

Sanctis.

, fratres cha-
ractorum Már-
celebramus,

adentibus, ex-
nino conséqui
ficia, ut ipsos
ado, accipere
na. Ab ipsis

Martyrum in
átum gaudia
ipsorum Már-
sequuntur. So-
n Martyrum,

exhortationes sunt martyrió-
rum : ut imitari non pigeat,
quod celebrare deléctat.

¶ Sancti tui Dómine mirá-
bile consecuti sunt iter, ser-
vientes præceptis tuis, ut in-
venirentur illæsi in aquis vá-
lidis : * Terra apparuit árida :
et in mari Rubro vía sine im-
pediménto. †. Quóniam per-
cussit petram, et fluxerunt
aquæ, et torréntes inundavé-
runt. Terra.

Bened. Christus perpétuæ.

LECTIO V.

Sed nos volumus gaudere
cum sanctis : et tribula-
tionem mundi nolumus susti-
nere cum ipsis. Qui enim san-
ctos Mátyres, in quantum
potuerit, imitari noluerit, ad
eorum beatitudinem non póte-
rit pervenire. Sed et Paulus
Apóstolus prædicat, dicens :
Si fuérimus sócii passionum,
erimus et consolatiónum. Et
Dóminus in Evangélio : Si
mundus vos odit : scitote quia
me priórem vobis odio hábuit.
Recusat esse in corpore, qui
ódium non vult sustinere cum
capite.

¶ Vébera carníficum non
timérent sancti Dei, morién-
tes pro Christi nómine : * Ut
hæredes fierent in domo Dó-
mini. †. Tradiderunt corpora
sua propter Deum ad suppli-
cia. Ut hæredes.

Bened. Ignem sui amoris.

LECTIO VI.

Sed dicit aliquis : Et quis
est, qui possit beatórum

Martyrum vestigia sequi? Huic
ego respódeo, quia non so-
lum Mátyres, sed étiam ip-
sum Dóminum cum ipsius ad-
jutório, si volumus, possumus
imitari. Audi non me, sed
ipsum Dóminum géneri hu-
máno clamántem : Discite a
me, quia mitis sum, et húmi-
lis corde. Audi et Petrum Apó-
stolum admonéntem : Chri-
stus passus est pro nobis, re-
linquens nobis extrémum, ut
sequámur vestigia ejus.

¶ Tamquam aurum in for-
nace probávit eléctos Dóminus,
et quasi holocausti hóstiam
accepit illos : et in témpore
erit respectus illórum : * Quó-
niam donum et pax est eléctis
Dei. †. Qui confidunt in il-
lum, intélligent veritatem : et
fidéles in dilectiône acquie-
scent illi. Quóniam. Glória
Patri. Quóniam.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 4. Iusti autem * in
perpétuum vivent, et apud Dó-
minum est merces eórum.

PSALMUS 32.

EXULTATE justi in Dómi-
no : * rectos decet collau-
datio.

Confitémini Dómino in citha-
ra : * in psalterio decem chor-
dárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum no-
vum : * bene psállite ei in vo-
ciferatióne.

Quia rectum est verbum Dó-
mini, * et ómnia ópera ejus in
fide.

Diligit misericórdiam et ju-

dicium : * misericórdia Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cœli firmati sunt : * et spiritu oris ejus omnis virtus eorum.

Congregans sicut in utre aquas maris ; * ponens in thesauris abyssos.

Timeat Dóminum omnis terra : * ab eo autem commoveantur omnes inhabitantes orbem.

Quóniam ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creata sunt.

Dóminus dissipat consilia gentium : * reprobat autem cogitationes populorum, et reprobat consilia sapientum.

Consilium Dómini in ætérnum manet : * cogitationes cordis ejus in generationem et generationem.

Beata gens, cujus est Dóminus Deus ejus ; * pópulus, quem elegit in hæreditatem sibi.

De cœlo respexit Dóminus : * vidit omnes filios hominum.

De præparato habitáculo suo * respexit super omnes, qui habitant terram.

Qui finxit singillatim corda eorum : * qui intelligit omnia ópera eorum.

Non salvátur rex per multam virtutem : * et gigas non salvabitur in multitudinem virtutis suæ.

Fallax equus ad salutem : * in abundantia autem virtutis suæ non salvabitur.

Ecce óculi Dómini super metuentes eum ; * et in eis,

qui sperant super misericórdia ejus :

Ut eruat a morte ánimas eorum : * et alat eos in fame.

Anima nostra sustinet Dóminum : * quóniam adjutor et protector noster est.

Quia in eo lætabitur cor nostrum : * et in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua Dómine super nos : * quemádmódum sperávimus in te.

Ant. Justi autem in perpetuum vivent, et apud Dóminum est merces eorum.

Ant. t. 1. f Tradiderunt * corpora sua in mortem, ne servirent idólis : ideo coronati possident palmam.

PSALMUS 33.

BENEDICAM Dóminum in omni tempore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudabitur anima mea : * audiant mansueti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum : * et exaltémus nomen ejus in idipsum.

Exquisivi Dóminum, et exaudivit me : * et ex ómnibus tribulationibus meis eripuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini : * et fácies vestre non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudivit eum : * et de ómnibus tribulationibus ejus salvávit eum.

Immittet Angelus Dómini in circuitu timéntium eum : * et eripiet eos.

Gustat
suavis es
vir, qui

Timete
sancti ejus
est in ópi

Divites
runt : * in
minum m

bono.

Venite
timórem

Quis es
tam : * di

Próhibe
malo : * e

quantur d

Diverte
num : * in

sequere e

Oculi Dó

et aures ej

Vultus a

facientes m

terra mem

Clamaver

minus exau

ómnibus : t

rum liberá

Juxta est

tribulatio su

miles spirit

Multæ tr

rum : * et d

berabit eos

Custodit

ossa eorum

non contere

Mors pecca

et qui odér

quent.

Rédimet

Gustáte, et vidéte quóniam
suávis est Dóminus : * beátus
vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum omnes
sancti ejus, * quóniam non
est inópia timéntibus eum.

Divites eguérunt et esurié-
runt : * inquiréntes autem Dó-
minum non minuéntur omni
bono.

Venite filii, audíte me : *
timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vi-
tam : * diligit dies vidére bo-
nos ?

Próhibe linguam tuam a
malo : * et lábia tua ne lo-
quántur dolum.

Divérte a malo, et fac bo-
num : * inquire pacem, et per-
sequere eam.

Oculi Dómini super justos : *
et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super
faciéntes mala : * ut perdat de
terra memóriam eórum.

Clamavérunt justí, et Dó-
minus exaudivit eos : * et ex
ómnibus tribulatióibus eó-
rum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui
tribuláto sunt corde : * et hú-
miles spirítu salvábit.

Multæ tribulatióes justó-
rum : * et de ómnibus his li-
berábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia
ossa eórum : * unum ex his
non conterétur.

Mors peccatórum péssima : *
et qui odérunt justum, delin-
quent.

Rédimet Dóminus ánimas

servórum suórum : * et non
delinquent omnes qui sperant
in eo.

Ant. Tradidérunt córpora
sua in mortem, ne servirent
idólis : ideo, coronáti pósident
palmam.

Ant. t. 4. Ecce mérces * san-
ctórum copiósa est apud Deum :
ipsi vero mórtui sunt pro
Christo, et vivent in aéter-
num.

PSALMUS 45.

Deus noster refúgium, et vir-
tus : * adjútor in tribula-
tióibus, quæ invenerunt nos
nimis.

Propterea non timébimus
dum turbábitur terra : * et
transferéntur montes in cor
maris.

Senuérunt, et turbátæ sunt
aquæ eórum : * conturbáti
sunt montes in fortitúdine
ejus.

Flúminis impetus lætificat
civitátem Dei : * sanctificávit
tabernáculum suum Altissi-
mus.

Deus in médio ejus,
commovébitur : * adjuvábít
eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et
inclináta sunt regna : * dedit
vocém suam, móta est terra.

Dóminus virtutum nobís-
cum : * susceptor noster Deus
Jacob..

Veníte, et vidéte ópera Dó-
mini, quæ pósuit prodigia su-
per terram : * auferens bella
usque ad finem terræ.

Arcum conteret, et confrin-

get arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobiscum : * susceptor noster Deus Jacob.

Ant. Ecce merces sanctórum copiosa est apud Deum : ipsi vero mórtui sunt pro Christo, et vivent in aetérnum.

†. Justi autem in perpétuum vivent. †. Et apud Dóminum est merces eórum.

Pater noster.

Absolutio. A vinctulis.

†. Jube domne.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Lucam.

LECTIO VII. *Cap. 21. c*

IN illo témpore : Dixit Jesus discipulis suis : Cum audieritis praelia, et seditiónes, nolite terréri : opórtet primum hæc fieri, sed nondum statim finis. Et reliqua.

Homilia S. Gregórii Papæ.

Hom. 35. in Evang.

DOMINUS ac Redemptor noster peritóri mundi præcurrentia mala denúntiat, ut eo minus perturbent venientia, quo fuerint præscita. Minus enim jácula feriunt quæ prævidentur : et nos tolerabilius mundi mala suscipimus, si contra hæc per præsciéntiæ clypeum munimur. Ecce enim dicit : Cum audieritis praelia, et seditiónes, nolite terréri :

opórtet enim primum hæc fieri, sed nondum statim finis. Pensánda sunt verba Redemptóris nostri, per quæ nos aliud intérius, aliud extérius passúros esse denúntiat. Bella quippe ad hostes pertainent, seditiónes ad cives. Ut ergo nos indicet intérius exteriúsque turbári, aliud nos fatétur ab hostibus, aliud a fratribus perpéti.

†. Propter testaméntum Dómini, et leges patérnas, sancti Dei perstitérunt in amore fraternitátis : * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides. †. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum. Quia.

Bened. Quorum festum colimus.

LECTIO VIII.

SED his malis præveniéntibus, quia non statim finis sequátur, adjúngit : Surgat gens contra gentem, et regnum advérsus regnum : et terræmótus magni erunt per loca, et pestiléntiæ, et fames, terrorésque de celo, et signa magna erunt. Ultima tribulatio multis tribulatióibus prævenitur : et per crebra mala, quæ præveniunt, indicántur mala perpétua, quæ subsequéntur. Et ideo post bella et seditiónes non statim finis : quia multa debent mala præcurrere, ut malum valeant sine fine nuntiáre.

†. Sancti mei, qui in carne pósito, certámen habuistis :

Meroede
vobis. †
tris me
Mercede
Seque
vel u L
rimorum
†. Hæc
quæ nun
certámin
secúti su
temnéte
venérunt
†. Ecce q
jucúndum
unum. C
Patri. Co
Bened.

SED cum
tiónis
eórum cor
ter per sin
quia necés
lo, alia e
mentis, al
tiámur. Ai
contra gen
batio homi
mótus ma
respectus i
pestiléntiæ
corporum :
sterilitas t
de celo et
inequalitas
omnia consu
consummati
turbántur :
deliquimus,
mur : ut im
tur : Et pug
terrærum cor

Mercédem labóris ego reddam vobis. *ŷ.* Venite benedicti Patris mei, percipite regnum. Mercédem. Glória. Mercédem.

Sequens n. dicitur post .viii. vel ii. Lectionem in Festo plurimorum Martyrum fratrum.

n. Hæc est vera fraternitas, quæ numquam potuit violari certamine: qui effuso sanguine secuti sunt Dominum: * Contemnentes aulam regiam, pervenerunt ad regna cœlestia. *ŷ.* Ecce quam bonum, et quam jucundum habitare fratres in unum. Contemnentes. Glória Patri. Contemnentes.

Bened. Ad societatem.

LECTIO IX.

SED cum tot signa perturbationis dicta sint, oportet ut eorum considerationem breviter per singula perstringamus: quia necesse est, ut alia e cœlo, alia e terra, alia ab elementis, alia ab hominibus patiamur. Ait enim: Surget gens contra gentem, ecce perturbatio hominum: erunt terramotus magni per loca, ecce respectus iræ desuper: erunt pestilentiae, ecce inaequalitas corporum: erit fames, ecce sterilitas terræ: terrorésque de cœlo et tempestates, ecce inaequalitas aeris. Quia ergo omnia consummandasunt, ante consummationem omnia perturbantur: et qui in cunctis deliquimus, in cunctis ferimur: ut impleatur quod dicitur: Et pugnabit pro eo orbis terrarum contra insensatos.

Te Deum laudamus, p. 16.

AD LAUDES,
ET PER HORAS.

Ant. t. 8. Omnes sancti, * quanta passi sunt tormenta, ut securi pervenirent ad palmam martyrii.

Psalmus. Dominus regnavit, cum reliquis, p. 17.

Ant. t. 8. Cum palma * ad regna pervenerunt sancti, coronas decóris meruerunt de manu Dei.

Ant. t. 1. Corpora sanctorum * in pace sepulta sunt: et vivent nomina eorum in ætérnum.

Ant. t. 4. Martyres Domini * Dominum benedicite in ætérnum.

Ant. t. 8. f. Martyrum chorus * laudate Dominum de cœlis, alleluia.

CAPITULUM. Sap. 3.

JUSTORUM animæ in manu Dei sunt, et non tanget illos tormentum mortis. Visi sunt oculis insipientium mori: illi autem sunt in pace.

HYMNUS.

REX gloriöse Martyrum, Coróna confitentium, Qui respuentes terrea Perdúcis ad cœlestia.

Aurem benignam prótinus Inténde nostris vocibus: Trophæa sacra pāngimus: Ignosce quod deliquimus.

Tu vincis inter Martyres, Parcisque Confessoribus: Tu vince nostra crimina, Largitor indulgentiæ.

Deo Patri sit glória.

Ejúsque solí Filio,
Cum Spiritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.

Amen.

†. Exultábunt sancti in gló-
ria. R. Lætábuntur in cubili-
bus suis.

Ad Bened. Ant. t. 5. Vestri
capilli cápitis * omnes nume-
ráti sunt : nolite timére, mul-
tis passéribus meliôres estis
vos.

*Pro pluribus Martyribus
Pontificibus.*

ORATIO.

BEATORUM Mátyrum paritér-
que Pontificum *N.* et *N.*
nos, quæsumus Dómine, festa
tuéantur : et eórum commén-
det orátio veneránda. Per Dó-
minum.

Si non fuerint Pontifices.

ORATIO.

DEUS, qui nos concédis san-
ctórum Mátyrum tuórum
N. et *N.* natalitia colére : da
nobis in æténa beatitúdine de
eórum societáte gaudére. Per
Dóminum.

ALIA ORATIO.

DEUS, qui nos ánnua sanctó-
rum Mátyrum tuórum
N. et *N.* solemnitate lætificas :
concéde propitius ; ut, quorum
gaudémus méritis, accendá-
mur exémpis. Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Ant. Cum palma.

*Capitulum, Justórum, ut su-
pra.*

R. br. Lætámini in Dómino,*
Et exultáte justí. Lætámini.
†. Et gloriámini omnes recti

corde. Et exultáte. Glória Pa-
tri. Lætámini.

†. Exúltent justí in con-
spectu Dei. R. Et delecténtur
in lætitia.

AD SEXTAM.

Ant. Córpora sanctórum.

Capitulum. Sap. 10. d

REDDIDIT Deus mercédem la-
bórum sanctórum suórum,
et dedúxit illos in via mirá-
bili : et fuit illis in velaménto
diéi, et in luce stellárum
nocte.

R. br. Exúltent justí, * In
conspéctu Dei. Exúltent. †. Et
delecténtur in lætitia. In con-
spéctu. Glória Patri. Exúl-
tent.

†. Justí autem in perpétuum
vivent. R. Et apud Dóminum
est merces eórum.

AD NONAM.

Ant. Mátyrum chorus.

Capitulum. Sap. 3.

FULGEBUNT justí, et tamquam
scintillæ in arundinéto dis-
cúrrunt. Judicábunt nátiônes,
et dominabúntur pópulis : et
regnábit Dóminus illórum in
perpétuum.

R. br. Justí autem, * In per-
pétuum vivent. Justí. †. Et
apud Dóminum est merces eó-
rum. In perpétuum. Glória Pa-
tri. Justí.

†. Exultábunt sancti in gló-
ria. R. Lætábuntur in cubili-
bus suis.

AD VESPERAS.

Ant. t. 2. Istí sunt sancti, *
quí pro testaménto Dei sua
córpora tradiderunt, et in

anguin
suas.

Psalm.
p. 123,
nica, ult

Ant. t.
vicérunt
justitiam
missione

Ant. t.
áquilæ ju
florébunt
tate Dómi

Ant. t.
omnem l
sanctórum
ámpius r
clamor, s
quóniam p

Ant. t.
guis * s
est, et in a
rum.

Ps
CREDIDI,

sum :
latus sum

Ego dixi

Omnis hom

Quid retr

pro ómnib

mihi ?

Cálicem s

et nomen D

Vota mea

coram omni

pretiosa in

mors sanctó

O Dómine

tus : * ego

huc ancillæ

Dirupisti

tibi sacrifici

anguine Agni laverunt stelas suas.

Psalmus, Dixit Dóminus, p. 123, cum reliquis de Domínica, ultimo excepto.

Ant. t. 2. Sancti per fidem * vicerunt regna, operati sunt iustitiam, adépti sunt reprobationes.

Ant. t. 8. Sanctorum velut * aquilæ iuventus renovabitur : florebut sicut lilium in civitate Dómini.

Ant. t. 7. Absterget Deus * omnem lacrymam ab oculis sanctorum : et jam non erit amplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor : quoniam priora transierunt.

Ant. t. 8. In cœlestibus regnis * sanctorum habitatio est, et in æternum requies eorum.

PSALMUS 115.

CREDIDI, propter quod locutus sum : * ego autem humiliatus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retribuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retribuit mihi ?

Cálicem salutáris accipiam : * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus : * pretiosa in conspectu Dómini mors sanctorum ejus.

O Dómine, quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et filius ancillæ tuæ.

Dirupisti vincula mea : * tibi sacrificábo hostiam laudis,

et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspectu omnis pópuli ejus : * in atriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Ant. In cœlestibus regnis sanctorum habitatio est, et in æternum requies eorum.

Capitulum et Hymnus, ut in primis Vesperis, p. xxxv.

†. Exultábunt sancti in glória. †. Lætábuntur in cubilibus suis.

Ad Magnif. Ant. t. 6. Gaudent in cœlis * animæ sanctorum, qui Christi vestigia sunt secuti : et quia pro ejus amore sanguinem suum fuderunt, ideo cum Christo exultant sine fine.

ALIÆ LECTIONES
PLURIBUS MARTYRIBUS.

IN II NOCTURNO.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

LECTIO IV.

Serm. 1. de Martyr. t. 3.

NEMO est qui nesciat Mátyrum glórias ad hoc divino consilio a Dei pópulis frequentári, ut et illis débitus honor dicétur, et nobis virtutis exempla, favente Christo, monstréntur ; ut, dum hæc ita celebrári perspicimus, cognoscámus quanta eos glória máneat in cœlis, quorum natalitia taliter celebrántur in terris : quo possimus étiam ipsi talibus provocári exémpis, virtute pari, devotióne consimili ac fide : ut Christo præstante, dimicáre, et vincere hostem

possimus : ut, parta victória, cum iisdem sanctis in regnis cœlestibus triumphemus.

ñ. Sancti tui Dómine mirabile consecuti sunt iter, servientes præceptis tuis, ut invenirentur illæsi in aquis validis : * Terra apparuit árida : et in mari Rubro via sine impedimento. †. Quóniam percussit petram, et fluxerunt aquæ, et torrentes inundaverant. Terra.

LECTIO V.

Quis est enim, qui eorum volens mérito copulári, nisi prius constantiam eorum teneat, sectetur fidem, imitetur virtutem passionis; eorum glóriam páribus vite lineamentis aut invéniat, aut exquirat? Qui etsi martyrio par esse non possit, tamen muneris tanti dignitate se quisque bonis actibus dignum præbeat. Adest enim clementissimus Deus, qui desiderantibus suis aut martyrium præbeat, aut sine martyrio cum sanctis præmia divina retribuat.

ñ. Verbera carnificum non timuerunt sancti Dei, morientes pro Christi nómine : * Ut hæredes fierent in domo Dómini. †. Tradiderunt corpora sua propter Deum ad supplicia. Ut hæredes.

LECTIO VI.

Ut enim infirmatur peccátor adversis, ita justus tentationibus roboratur. Sic dimicaverunt adversus peccátum sancti : sic et laborando fortiores,

et moriendo victóres effecti sunt. Nullus athléta sine certamine fortior dici, nullus sine victória poterit coronári. Nemo miles sine prælio hostem subjecit : nemo sine bello imperatorem promeruit. Habes Christiáne competéntia arma quibus hostem expúgnes : habes fortissima tela, quibus inimicum debélles.

ñ. Tamquam aurum in fornace probávit electos Dóminus, et quasi holocausti hóstiam accepit illos : et in tempore erit respectus illorum : * Quóniam donum et pax est electis Dei. †. Qui confidunt in illum, intelligunt veritatem : et fideles in dilectione acquiescent illi. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangélii secundum Lucam.

LECTIO VII. Cap. 6. c

In illo tempore : Descendens Jesus de monte, stetit in loco campèstri, et turba discipulorum ejus, et multitúdo copiosa plebis ab omni Judæa, et Jerúsalem, et maritima, et Tyri, et Sidónis. Et reliqua.

Homília sancti Ambrósii Episcopi.

Lib. 5. in Lucam, cap. 6. post initium.

Adverte omnia diligenter, quomodo et cum Apóstolis ascéndat, et descéndat ad turbas. Quomodo enim turba nisi in húmili Christum vidéret? Non sequitur ad excelsa, non

ascéndit
ubi desc
mos : in
esse non
Matthæus
bus débile
enim un
est, ut pau
cedentibus
montem. I
inferiõribu
libidine ré
citatis avé
stra descén
dam et c
compatici
regni cœlé
ñ. Propt
mini, et leg
Dei perstít
ternitatis :
semper spir
fides. †. Eco
quam iucún
tres in saur

LE
BEATI paup
est regn
tantum bea
Lucas domin
vero sanctus
illis octo ista
in quatuor is
enim quatu
amplæxus est
in illis octo
rum reseravit
multi inscrib
mandátum á
partem dare
ctionibus. Sic
stræ octáva p
octáva summa

res effecti
a sine cer-
nullus sine
onari. Nemo
ostem sub-
ello impera-
Habes Chri-
arma qui-
nes : habes
tibus inimi-

rum in for-
os Dominus,
hostiam ac-
tempore erit
* Quoniam
electis Dei.
illum, in-
: et fideles
niescent illi.
Patri. Quo-

TURNO.
Evangelii
ucam.

ap. 6. c

Descendens
te, stetit in
turba disci-
multitudo co-
ni Judæa, et
maritima, et
Et reliqua.

Ambrósii

pi.
um, cap. 6.

um.
diligenter,
um Apóstolis
endat ad tur-
um turba nisi
um videret?
excelsa, non

ascendit ad sublimia. Denique
ubi descendit, invenit infir-
mos : in excelsis enim infirmi
esse non possunt. Hinc etiam
Matthæus docet, in inferiori-
bus debiles esse sanatos. Prius
enim unusquisque sanandus
est, ut paulatim virtutibus pro-
cedentibus ascendere possit ad
montem. Et ideo quemque in
inferioribus sanat, hoc est, a
libidine revocat, injuriam cæ-
citatis avertit. Ad vulnera no-
stra descendit : ut usu quo-
dam et copia sue naturæ,
comparticipes nos faciat esse
regni cælestis.

¶ Propter testamentum Dó-
mini, et leges patrernas, sancti
Dei perstiterunt in amore fra-
ternitatis : * Quia unus fuit
semper spiritus in eis, et una
fides. ¶ Ecce quam bonum, et
quam jucundum habitare fra-
tres in unum. Quia.

LECTIO VIII.

BEATI pauperes, quia vestrum
est regnum Dei. Quatuor
tantum beatitudines sanctus
Lucas dominicas posuit, octo
vero sanctus Matthæus : sed in
illis octo istæ quatuor sunt, et
in quatuor istis illæ octo. Hic
enim quatuor velut virtutes
amplæxus est cardinales : ille
in illis octo mysticum núme-
rum reservavit. Pro octáva enim
multi inscribuntur Psalmi : et
mandatum accipit octo illis
partem dare fortasse benedi-
ctionibus. Sicut enim spei no-
stræ octáva perfectio est, ita
octáva summa virtutum est.

¶ Sancti mei, qui in carne
positi, certamen habuistis : *
Mercèdem labóris ego reddam
vobis. ¶ Venite benedicti Pa-
tris mei, percipite regnum.
Mercèdem. Glória Patri. Mer-
cèdem.

LECTIO IX.

SED prius quæ sunt amplióra
videamus. Beati, inquit,
pauperes, quoniam vestrum
est regnum Dei. Primam be-
nedictionem hanc uterque
Evangelista posuit. Ordine
enim prima est, et parens
quædam generatioque virtú-
tum : quia qui contempserit
sæculária, ipse merebitur sem-
piterna : nec potest quisquam
méritum regni cælestis ad-
pisci, qui mundi cupiditate
pressus, emergendi non habet
facultatem.

Te Deum laudamus, p. 16.

COMMUNE

CONFESSORIS PONTIFICIS.

AD VESPERAS.

Ant. Ecce sacerdos magnus,
cum reliquis de Laudibus,
p. lix.

Psalm. Dixit Dóminus, cum
reliquis de Dominica, p. 123,
et loco ultimi, Psalm. Laudate
Dóminum omnes gentes, p. 127.

CAPITULUM. Eccli. 44. c

ECCE sacerdos magnus, qui
in diebus suis placuit Deo,
et inventus est justus : et in
tempore iracundiæ factus est
reconciliatio.

HYMNUS.

ISTE Confessor Dómini, colén-
tes,

Opent pie laudant pópuli per orbem,

Hac die lætus méruit beátas Scándere sedes.

Si non est dies obitus, dicatur:
Hac die lætus méruit suprémos
Laudis honóres.

Qui píos, prudens, húmilis,
pudicus,
Sóbriam duxit sine labe vitam,
Donec humános animávit auræ
Spiritus artus.

Cujus ob præstans méritum
frequénter,
Agra quæ passim jacuère
membra,
Viribus morbi dómitis, salóti
Restituúntur.

Noster hinc illi Chorus ob-
sequéntem
Cónceinit laudem, celebrésque
palmas;

Ut piis ejus précibus juvémur
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus, atque
virtus,

Qui super cæli sólio corú-
scans,

Totius mundi sériem gubernat
Trinus et unus. Amen.

† Amávit eum Dóminus, et
ornávit eum. †. Stolum glóriæ
induit eum.

Ad Magnif. Ant. t. 2. Sacér-
dos et Póntifex, * et virtútum
ópifex, pastor bone in pópulo,
ora pro nobis Dóminum.

*Pro Doctoribus in utraque
Vesperis ad Magnif. Ant. t. 2.*

O Doctor óptime, * Ecclésiæ
sanctæ lumen, beáte N. divi-
næ legis amátor, deprecáre pro
nobis Filium Dei.

Pra Confessore Pontifice.

ORATIO.

DA quæsumus omnipotens
Deus: ut beáti N. Confes-
sóris tui atque Pontificis ve-
neránda solémpnitas, et de-
votióne nobis áugeat, et
salútem. Per Dóminum no-
strum Jesum Christum Filium
tuum.

ALIA ORATIO.

EXAUDI, quæsumus Dómine,
preces nostras, quas in
beáti N. Confessóris tui atque
Pontificis solémpnitate deferi-
mus: et qui tibi digne méruit
famulári, ejus intercedéntibus
méritis ab ómnibus nos ab-
sóolve peccátis. Per Dóminum
nostrum Jesum Christum Fi-
lium tuum.

AD MATUTINUM.

Invitat. Regem Confesso-
rum Dóminum, * Venite ado-
rémus.

Psalm. Venite, exultémus,
p. 2.

Hymnus, Iste Confessor, ut
supra. xlix.

IN I NOCTURNO.

Ant. t. 3. r. Beátus vir, qui
in lege Dómini meditátur: vo-
lúntas ejus permanet die ac
nocte, et ómnia quæcúmque
fáciat, semper prosperabún-
tur.

PSALMUS 1.

BEATUS vir, qui non abiit in
consilio impiórum, et in via
peccatórum non stetit, * et in
cáthedra pestilentíæ non se-
dit:

Sed in lege Dómini volúntas

ejus, *

bitur di-

Et er-

quod pi-

cursus a-

etum su-

quo:

Et fóli-

et ómnia

prospera-

Non sic

tamquam

ventus a-

Ideo no-

judicio: *

concilio j-

Quóniam

justórum

peribit.

Ant. Be-

Dómini m-

ejus perma-

omnia qua-

per prospe-

Ant. t.

sanctus, qu-

mino, præ-

Dómini,

monte sanc-

Pe-

QUARE fre-

et póp-

inánia?

Asitérum

principes

unum * adv-

adversus Ch-

Dirumpán-

rum: * et p-

jugum ipsórum

Qui hábít-

eos: * et Dón-

ebat.

Pontifice.

omnipotens
N. Confes-
sionis ve-
tas, et de-
aueat, et
minum no-
stum Filium

TIO.
us Domine,
s, quas in
ris tui atque
tate deferi-
lignae meruit
percedentibus
us nos ab-
er Domini
Christum Fi-

INUM.
n Confesso-
Venite ado-

exultemus,

Confessor, ut

URNO.

atus vir, qui
editatur: vo-
manet die ac
quacumque
prosperabun-

1.

non abiit in
rum, et in via
stetit, * et in
tiae non se-
mini voluntas

ejus, * et in lege ejus medita-
bitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum,
quod plantatum est secus de-
cursus aquarum, * quod fru-
ctum suum dabit in tempore
suo :

Et folium ejus non defluet; *
et omnia quaecumque faciet,
prosperabuntur.

Non sic impii, non sic : * sed
tamquam pulvis, quem projicit
ventus a facie terrae.

Ideo non resurgent impii in
judicio : * neque peccatores in
concilio justorum.

Quoniam novit Dominus viam
justorum : * et iter impiorum
peribit.

Ant. Beatus vir, qui in lege
Domini meditatur : voluntas
ejus permanet die ac nocte, et
omnia quaecumque faciet, sem-
per prosperabuntur.

Ant. t. 1. f. Beatus * iste
sanctus, qui confisus est in Do-
mino, praedicavit praeceptum
Domini, constitutus est in
monte sancto ejus.

PSALMUS 2.

QUARE fremuerunt Gentes, *
et populi meditati sunt
inania?

Aspicerunt Reges terrae : et
principes convenerunt in
unum * adversus Dominum, et
adversus Christum ejus.

Dirumpamus vincula coe-
rum : * et projiciamus a nobis
jugum ipsorum.

Qui habitat in caelis iridebit
eos : * et Dominus subsannabit
eos.

Tunc loquetur ad eos in ira
sua, * et in furore suo contur-
babit eos.

Ego autem constitutus sum
Rex ab eo super Sion montem
sanctum ejus, * praedicans prae-
ceptum ejus.

Dominus dixit ad me : * Fi-
lius meus es tu, ego hodie ge-
nui te.

Postula a me, et dabo tibi
Gentes haereditatem tuam, * et
possessionem tuam terminos
terrae.

Reges eos in virga ferrea, *
et tamquam vas figuli confrin-
ges eos.

Et nunc reges intelligite : *
erudimini qui iudicatis terram.
Servite Domino in timore : *
et exultate ei cum tremore.

Apprehendite disciplinam,
nequando irascatur Dominus, *
et pereatis de via justa.

Cum exarserit in brevi ira
ejus, * beati omnes, qui confi-
dunt in eo.

Ant. Beatus iste sanctus, qui
confisus est in Domino, prae-
dicavit praeceptum Domini, consti-
tutus est in monte sancto ejus.

Ant. t. 8. Tu es gloria mea, *
tu es susceptor meus, Do-
mine : tu exaltans caput
meum, et exaudisti me de
monte sancto tuo.

PSALMUS 3.

DOMINE, quid multiplicati
sunt qui tribulant me ? *
multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animae meae : *
Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Domine susceptor

meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, et soporátus sum : * et exurrexi, quia Dóminus suscepit me.

Non timébo millia pópuli circumdántis me : * exúrge Dómine, salvum me fac Deus meus.

Quóniam tu percussisti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivisti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedictio tua.

Ant. Tu es glória mea, tu es susceptor meus Dómine : tu exáltans caput meum, et exaudivisti me de monte sancto tuo.

Ÿ. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. *ñ.* Stulam glóriæ induit eum.

Pater noster.

Absolutio. Exaúdi Dómine.

Ÿ. Jube domne.

Bened. Benedictione perpétua.

De Epístola primæ Pauli Apóstoli ad Titum theum.

LECTIO I. Cap. 3.

FIDELIS sermo : Si quis Episcopátum desiderat, bonum opus desiderat. Opórtet ergo Episcopum irreprehensibilem esse, unius uxóris virum, sóbrium, prudentem, ornátum, pudicem, hospitálem, doctórem, non vinoléntum, non percussórem, sed modéstum ; non litigiósum, non cúpidum, sed suæ dómui bene præposi-

tum, filios habéntem súbditos cum omni castitaté. Si quis autem dómui suæ præesse nescit, quómodo Ecclesiæ Dei diligéntiam habébit? Non neóphytum : ne in supérbiam elátus, in iudiciu[m] incidat diaboli. Opórtet autem illum et testimoniúm habére bonum ab iis qui foris sunt, ut non in oppróbriu[m] incidat, et in láqueum diaboli.

ñ. Euge serve bone et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam : * Intra in gáudium Dómini tui. Ÿ. Dómine, quinque talénta tradidisti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Bened. Unigénitus Dei Filius. De Epístola ad Titum.

LECTIO II. Cap. 1. b

OPORTET enim Episcopum sine crimine esse, sicut Dei dispensatórem : non supérbum, non iracúndum, non vinoléntum, non percussórem, non turpis lucri cúpidum : sed hospitálem, benignum, sóbrium, justum, sanctum, continéntem, amplecténtem eum, qui secúndum doctrinam est, fidélem sermónem : ut potens sit exhortári in doctrina sana, et eos, qui contradicunt, argúere. Sunt enim multi étiam inobediéntes, vaniloqui, et seductóres ; máxime qui de circumcisióne sunt : quos opórtet redárgui : qui universas domos subvértunt, docéntes quæ non opórtet, turpis lucri grátia.

ñ. Ecce
qui in dieb
ideo iure
Dóminus
suam. Ÿ.
nium géni
testamentu
super capu
rando.

Bened. S
tia.

LECTIO

Tu autem
sanam
ut sóbrii si
tes, sarti in
in patientia
habitu sanct
ces, non mu
bene docent
doceant ado
ros suos am
ligant, prud
bras, domus
benignas, s
ut non blas
Dei. Juvanes
ut sóbrii sin
psum præbe
um operum
integritate, i
um sanum,
t is, qui ex
datur, nihil
ocere de nob
ñ. Jurávit
emittébit eun
s in aternu
nem Molchi
Dóminus Dóm
ris meis.
Patri.
s.

A. Ecce sacerdos magnus, qui in diebus suis placuit Deo: * Ideo iurejurando fecit illum Dominus crescere in plebem suam. **V.** Benedictionem omnium gentium dedit illi, et testamentum suum confirmavit super caput. **R.** Ideo iurejurando.

Bened. Spiritus sancti gratia.

LECTIO III. Cap. 2.

Tu autem loquere quæ decet sanam doctrinam: Senes ut sobrii sint, pudici, prudentes, sani in fide, in dilectione, in patientia. Anus similiter in habitu sancto, non criminatrices, non multo vino serviētes, bene docentes: ut prudentiam doceant adolescentulas, ut viros suos ament, filios suos diligant, prudentes, castas, sobrias, domus curam habentes, benignas, subditas viris suis, ut non blasphemetur verbum Dei. Juvenes similiter hortare ut sobrii sint. In omnibus te ipsum præbe exemplum bonorum operum, in doctrina, in integritate, in gravitate, verbum sanum, irreprehensibile: ut is, qui ex adverso est, vebeat, nihil habens malum dicere de nobis.

A. Juravit Dominus, et non mentabitur enim: * Tu es sacerdos in æternum secundum ordinem Melchisedech. **V.** Dixit Dominus Domino meo: Sede a dextera meis. Tu es sacerdos in æternum. **R.** Patri. Tu es sacerdos.

IN II NOCTURNO.

Ant. t. 2. Invocātem exaudivit * Dominus sanctum suum, Dominus exaudivit eum, et constituit eum in pace.

PSALMUS 4.

CUM invocārem, exaudivit me Deus justitiæ meæ: * in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei, * et exaudi orationem meam.

Filii hominum usquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitatem, et quæritis mendacium?

Et scitote quoniam mirificavit Dominus sanctum suum: * Dominus exaudiet me, cum clamāvero ad eum.

Irascimini, et nolite peccare: * quæ dixitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium justitiæ, et sperate in Domino. * Multi dicunt: Quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultus tui Domine: * dedisti lætitiā in corde meo.

A fructu frumenti, vini, et olei sui * multiplicati sunt.

In pace in idipsum * dormiam, et requiescam;

Quoniam tu Domine singulariter in spe * constituisti me.

Ant. Invocātem exaudivit Dominus sanctum suum, Dominus exaudivit eum, et constituit eum in pace.

Ant. t. 8. Latentur omnes, * qui sperant in te Domine: quoniam tu benedixisti justo, seu-

to bonæ voluntâtis tuæ coronâsti eum.

PSALMUS 5.

VERBA mea auribus percipe
Dómine, intéllege clamórem meum.

Inténde voci orationis meæ,*
Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : *
Dómine mane exáudies vocém meam.

Mane astábo tibi, et vidébo : *
quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malignus : * neque permanébunt iníusti ante óculos tuos.

Odisti omnes, qui operántur iniquitátem : * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sanguínum et dólusum abominábitur Dóminus ; *
ego autem in multitudine misericórdiæ tuæ;

Introibo in domum tuam : *
adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in justitia tua : * propter inimicos meos dirige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dólóse agébant, * júdica illos Deus.

Décidant a cogitátionibus suis, secúndum multitudinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exultábunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes qui diligunt nomen tuum, * quóniam tu benedices justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntâtis tuæ * coronâsti nos.

Ant. Læténtur omnes, qui sperant in te Dómine : quóniam tu benedixisti justo, scuto bonæ voluntâtis tuæ coronâsti eum.

Ant. t. 1. Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! quia glória et honóre coronâsti sanctum tuum, et constituisti eum super ópera manuum tuarum.

PSALMUS 8.

DOMINE Dóminus noster, *
quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecisti laudem propter inimicos tuos, * ut destruas inimicum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hominis, quóniam visitas eum?

Minuisti eum paulo minús ab Angelis, glória et honóre coronâsti eum : * et constituisti eum super ópera manuum tuarum.

Omnia
bus ejus,
versas :
campi;

Vólucres,
ris, * qui
tas maris.

Dómine
quam adn-
tuum in un-
Ant. Dó-
ster, quam
men tuum
quia glória
sanctum tu-
eum super
rum.

†. Elégit
cerdotem si-
candum ei
Pater nos-
Absolutio.

†. Jube do-
Bened. De-
tens.

Sermo sancti
LE

Homilia 59.

sancto Euse-

A sancti ac-

nostri N.

celebrámus,

aliquid, decer-

dem virtutum

sermónibus ex-

opéribus com-

enim dicat Se-

patris est filius

hujus au-

tantórum Blic-

et devotíone le-

sto enim Jesu-

lum ipse nos

Omnia subiecisti sub pēdibus ejus, * oves et boves universas : insuper et pecora campi ;

Volucres cœli, et pisces maris, * qui perambulant semitas maris.

Domine Dominus noster, * quam admirabile est nomen tuum in universa terra !

Ant. Domine Dominus noster, quam admirabile est nomen tuum in universa terra ! quia gloria et honore coronasti sanctum tuum, et constituisti eum super opera manuum tuarum.

†. Elegit eum Dominus sacerdotem sibi. R. Ad sacrificandum ei hostiam laudis.

Pater noster.

Absolutio. Ipsius pietas.

†. Jube domne.

Bened. Deus Pater omnipotens.

Sermo sancti Maximi, Episcopi.

LECTIO IV.

Homilia 59. quæ est 2. de sancto Eusebio Vercellensi.

Ad sancti ac beatissimi Patris nostri N. cujus hodie festa celebramus, laudes addidisse aliquid, decerpisse est; siquidem virtutum ejus gratia non sermonibus exponenda est, sed operibus comprobanda. Cum enim dicat Scriptura : Gloria patris est filius sapiens : quantum hujus sunt gloriæ, qui sanctorum illorum sapientia, et devotione lætatur ? In Christo enim Jesu, per Evangelium ipse nos genuit,

R. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliabitur ei. †. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocēbit ei. Manus. Bened. Christus perpetuæ.

LECTIO V.

QUIDQUID igitur in hac sancta plebe potest esse virtutis et gratiæ, de hoc quasi quodam fonte lucidissimo, omnium rivulorum puritas emanavit. Etenim quia castitatis pollēbat vigore, quia abstinentiæ gloriabatur angustis, quia blandimentis erat præditus lenitatis, omnium civium in Deum provocavit affectum : quia Pontificis administratione fulgebat, plures e discipulis reliquit suis sacerdotii successores.

R. Pôsui adiutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliabitur ei. †. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus. Bened. Ignem sui amoris.

LECTIO VI.

BENE et congrue in hac die, quam nobis beati Patris nostri N. ad paradysum transitus exultabilem reddit, præsentis Psalmi versiculum decantavimus : In memoria æterna erit justus. Digne enim in memoriâ virtutis hominum, qui ad gaudium transiit Angelorum. Dicit sermo divinus : Ne laudes hominem in vita sua : tamquam si diceret : Lauda post vitam, magnifica

post consummationem. Dupli-
ci enim ex causa utilius est hó-
minum magis memoriæ lau-
dem dare, quam vitæ; ut illo
potissimum tempore mérita
sanctitatis extóllas, quando nec
laudantem adulatio movet, nec
laudatum tentet elatio.

ñ. Iste est qui ante Deum
magnas virtutes operatus est,
et omnis terra doctrina ejus
repleta est : * Ipse intercédât
pro peccatis ómnium populó-
rum. ¶ Iste est qui contempsit
vitam mundi, et pervénit ad
cœlestia regna. Ipse intercéd-
dat. Glória Patri. Ipse.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 8. Dómine, iste san-
ctus * habitábit in tabernáculo
tuo, operátus est justitiam, re-
quiescet in monte sancto tuo.

PSALMUS 14.

DOMINE, quis habitábit in ta-
bernáculo tuo? * aut quis
requiescet in monte sancto
tuo?

Qui ingréditur sine mácula,*
et operátur justitiam :

Qui lóquitur veritátem in
corde suo, * qui non egit dō-
lum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo ma-
lum : * et oppróbrium non
accépit advérsus próximos
suos.

Ad nihilum dedúctus est in
conspéctu ejus malignus : * ti-
méntes autem Dóminum glori-
ficat :

Qui jurat próximo suo, et non
décapit, * qui pecúniám suam
non dedit ad usúram, et mú-

nera super innocentem non ac-
cépit.

Qui facit hæc, * non mové-
bitur in ætérnum.

Ant. Dómine, iste sanctus
habitábit in tabernáculo tuo,
operátus est justitiam, requie-
scet in monte sancto tuo.

Ant. t. 8. Vitam pétiiit * a te,
et tribuisti ei, Dómine : gló-
riam et magnum decórem im-
posuisti super eum : posuisti
in cápite ejus corónam de lá-
pide pretioso.

PSALMUS 20.

DOMINE in virtúte tua læti-
bitur rex : * et super salu-
táre tuum exultabit vehemén-
ter.

Desidérium cordis ejus tri-
buisti ei : * et voluntáte labi-
rum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenisti eum in
benedictionibus dulcedinis : *
posuisti in cápite ejus corónam
de lapide pretioso.

Vitam pétiiit a te : * et tri-
buisti ei longitudinem diérum
in sæculum, et in sæculum
sæculi.

Magna est glória ejus in sa-
lutári tuo : * glóriam et ma-
gnum decórem impónes super
eum.

Quóniam dabis eum in be-
nedictionem in sæculum sæ-
culi : * lætificábis eum in gau-
dio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dó-
mino : * et in misericórdia Al-
tissimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua omni-
bus inimicis tuis : * dextera

tua invén-
runt.

Pones e-
in tempor-
nus in ira
et devorab-

Fructum
des : * et s-
hóminum.

Quóniam
te mala : *
lia, quæ no-
lire.

Quóniam
in reliquiis
vultum eórum
Exaltáre
tua : * can-
mus virtutes

Ant. Vita-
tribuisti ei,
et magnum
suisti super
cápite ejus
pretioso.

Ant. t. 7.
benedictione
misericórdiam
suo : quia h-
queréntium l-

PSAL-
DOMINI est
túdo ejus
rum, et univé-

in eo,
Quia ipse s-
lavit eum : * e-
parávit eum

Quis ascende-
mini : * aut qu-
sancto ejus?

Impocens má-
orde, * qui non

tem non ac-

* non mové-

iste sanctus
rnáculo tuo,
iam, requié-
cto tuo.

pétiit * a te,
ómine : gló-
decórem im-
m : posuisti
ónam de lá-

20.

te tua letá-
t super salu-
it vehemén-

dis ejus tri-
untáte labio-
udásti eum.
enisti eum in
dulcedinis : *
ejus coronam

te : * et tri-
nem diérum
in sæculum

ia ejus in sa-
riam et ma-
pnónes super

s eum in be-
æculum sæ-
eum in gati-
o.

sperat in Dó-
méricórdia Al-
movébitur.

us tua omni-
s : * dextera

tua invéniat omnes qui te odé-
runt.

Pones eos ut clibanum ignis
in tēpore vultus tui : * Dómi-
nus in ira sua conturbábit eos,
et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra per-
des : * et semen eórum a filiis
hóminum.

Quóniam declinavérunt in
te mala : * cogitavérunt consi-
lia, quæ non potuerunt stabi-
lire.

Quóniam pones eos dorsum : *
in reliquiis tuis præparábis
vultum eórum.

Exaltáre Dómine in virtúte
tua : * cantábitus et psallé-
mus virtútes tuas.

Ant. Vitam pétiit a te, et
tribuisti ei, Dómine : glóriam
et magnum decórem impo-
suisti super eum : posuisti in
capite ejus coronam de lápide
pretioso.

Ant. t. 7. r Hic accipiet *
benedictionem a Dómino, et
misericórdiam a Deo salutári
suo : quia hæc est generatio
quæréntium Dóminum.

PSALMUS 23.

Dómini est terra, et pleni-
túdo ejus ; * orbis terrá-
rum, et univérsti qui hábitant
in eo.

Quia ipse super mária fun-
davit eum : * et super flúmina
præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dó-
mini : * aut quis stabit in loco
sancto ejus ?

Innocens manibus et mundo
corde, * qui non accépit in vano

ánimam suam, nec jurávit in
dolo próximo suo.

Hic accipiet benedictiónem
a Dómino : * et misericórdiam
a Deo salutári suo.

Hæc est generatio quærénti-
um eum, * quæréntium fá-
ciem Dei Jacob.

Attóllite portas, principes,
vestras, et elevámini portæ
æternáles : * et introibit Rex
glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ ? *
Dóminus fortis et potens : Dó-
minus potens in prælio.

Attóllite portas, principes,
vestras, et elevámini portæ æter-
náles, * et introibit Rex gló-
riæ.

Quis est iste Rex glóriæ ? *
Dóminus virtútum ipse est Rex
glóriæ.

Ant. Hic accipiet benedicti-
onem a Dómino, et misericór-
diam a Deo salutári suo : quia
hæc est generatio quæréntium
Dóminum.

ŷ. Tu es sacérdos in ætér-
num. ñ. Secúndum órđinem
Melchisedech.

Pater noster.

Absolutio. A vinctulis.

ŷ. Jube domne.

Bened. Evangélica lectio.

Lectio sancti Evangélii
secúndum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 25.

IN illo tēpore : Dixit Jesus
discipulis suis parabolam
hanc : Homo pérégre profici-
s-cens, vocávit servos suos, et
tradidit illis bona sua. Et ré-
liqua.

Homilia S. Gregorii Papæ.

Homilia 9, in Evang.

LECTIO sancti Evangelii, fratres charissimi, sollicitè considerare nos admonet, ne nos, qui plus ceteris in hoc mundo accepisse aliquid cernimur, ab Auctore mundi gravius inde judicemur. Cum enim augentur dona, rationes etiam crescunt donorum. Tanto ergo esse humilior, atque ad serviendum Deo promptior quisque debet ex munere, quanto se obligationem esse conspiciunt in reddenda ratione. Ecce homo, qui peregre proficiscitur, servos suos vocat, eisque ad negotium talenta partitur. Post multum vero temporis positurus rationem revertitur. Bene operantes pro apportato lucro remunerat, servum vero a bono opere torpentem damnat.

¶ Amavit eum Dominus, et ornavit eum, stolam gloriæ induit eum : * Et ad portas paradisi coronavit eum. ¶ Induit eum Dominus lorica fidei, et ornavit eum. Et ad portas paradisi.

Bened. Cujus festum colimus.

LECTIO VIII.

Quis itaque iste homo est, qui peregre proficiscitur, nisi Redemptor noster, qui in ea carne quam assumpserat, abiit in cælum? Carnis enim locus proprius terra est : quæ quasi ad peregrina ducitur, dum per Redemptorem nostrum in cælo collocatur. Sed

homo iste peregre proficiscens servis suis bona sua tradidit, quia fidelibus suis spiritualia dona concessit. Et uni quidem quinque talenta, alii duo, alii vero commisit unum. Quinque etenim sunt corporis sensus : videlicet, visus, auditus, gustus, odoratus, et tactus. Quinque ergo talentis, donum quinque sensuum, id est, exteriorum scientia exprimitur. Duobus vero, intellectus et operatio designatur. Unius autem talenti nomine, intellectus tantummodo designatur.

¶ Sint lumbi vestri praecincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris : * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. ¶ Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos similes. Gloria Patri. Et vos similes.

Bened. Ad societatem.

LECTIO IX.

SED is, qui quinque talenta accepit, alia quinque lucratus est : quia sunt nonnulli, qui etsi interna ac mystica penetrare nesciunt, pro intentione tamen supernæ patriæ docent recta quos possunt, de ipsis exterioribus, quæ acceperunt, duplici talentum potent : dumque se a carnis pertulancia, et a terrenarum rerum ambitu, atque a visibilibus voluptatibus custodiunt, ab his etiam alios admonendo compescunt. Et sunt nonnulli, qui

quasi ducunt
intellectum
percipiunt
intelligunt
hunc operam
intelligendo
predicant
de negotio

Te Deum

A

ET

Ant. t. 7.

gnus, * qui
cui Deo, qu

Psalm. 1.

cum reliq.

Ant. t. 7.

similis illi,
gem Excelsa

Ant. t. 8.

fecit illum D
plehem suam

Ant. t. 7.

benedicite
Domini hymn

letitia.

Ant. t. 7.

fidelis, intra
mini tui.

CAPITULUM

Peccat sacerdos

diebus su

inventus est j

pore iracundi

conciliatio.

Hy

esu Redempt

Perpes cor

in hac die cler

adulgeas prec

Tui sacri qu

confessor alim

cujus celebrat

proficiscens
sua tradidit,
is spiritalia
t uni quidem
alii duo, alii
um. Quinque
poris sensus :
auditus, gu-
t tactus. Quin-
donum quin-
est, exteriori-
rimitur. Duo-
ctus et opera-
Unius autem
ntellectus tan-
atur.

vestri pra-
æ ardentes in
: * Et vos si-
expectantibus
quando rever-
. y. Vigilate
itis qua hora
venturus sit.
gloria Patri. Et

cietatem.
o ix.
quinque talenta
ia quinque lu-
sunt nonnulli,
ac mystica pe-
at, pro inten-
pæne patriæ
os possunt, de
s; quæ accep-
talentum po-
e a carnis pe-
errenarum re-
ue a visibilibus
diunt, ab his
nonendo eum
t nonnulli, qui

quasi duobus talentis ditati, in-
tellectum atque operationem
percipiunt, subtilia de internis
intelligunt, mira in exteriori-
bus operantur. Cumque et in-
telligendo et operando aliis
predicant, quasi duplicatum
de negotio lucrum reportant.

Te Deum laudamus, p. 16.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 7. Ecce sacerdos ma-
gnus, * qui in diebus suis pla-
cuit Deo, et inventus est justus.

Psal. Dominus regnavit,
cum reliq. p. 47.

Ant. t. 7. Non est inventus *
similis illi, qui conservaret le-
gem Excelsi.

Ant. t. 8. Ideo jurejurando *
fecit illum Dominus crescere in
plebem suam.

Ant. t. 7. Sacerdotes Dei *
benedicite Dominum : servi
Domini hymnum dicite Deo, al-
leluia.

Ant. t. 7. f Serve bone * et
fidelis, intra in gaudium Do-
mini tui.

CAPITULUM. *Ecclesi. 44. c*

Ecce sacerdos magnus, qui in
diebus suis placuit Deo, et
inventus est justus : et in tem-
pore iracundiæ factus est re-
conciliatio.

HYMNUS.

Iesu Redemptor omnium,
Perpes corona Præsulum,
In hac die clementius
indulgeas precantibus ;
Tui sacri qua nominis
Confessor almus clauit :
Hujus celebrat annua

Devota plebs solœmnia.

Qui rite mundi gaudia
Hujus caduca respiciens,
Æternitatis præmio
Potitur inter Angelos.

Hujus benignus annue
Nobis sequi vestigia :

Hujus precatu servulis
Dimitte noxam criminis.

Sit Christe Rex piissime,
Tibi, Patrique gloria,
Cum Spiritu Paracrito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

y. Justum deduxit Dominus
per vias rectas. q. Et ostendit
illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. t. 1. r Euge
serve bone * et fidelis, quia in
pauca fuisti fidelis, supra multa
te constituam, dicit Dominus.

ORATIO.

Deus, quæsumus, omnipotens
Deus : ut beati N. Confes-
soris tui atque Pontificis véné-
randa solœmnitas, et devotiô-
nem nobis augeat, et salutem.
Per Dominum nostrum Jesum
Christum.

ALIA ORATIO.

Exaudi, quæsumus Domine,
preces nostras, quas in
beati N. Confessoris tui atque
Pontificis solœmnitate descri-
mus : et qui tibi digne meruit
famulari, ejus intercedentibus
meritis ab omnibus nos absolve
peccatis. Per Dominum.

AD TERTIAM.

Ant. Non est inventus.

Capit. Ecce sacerdos, ut su-
pra.

q. br. Amavit eum Dominus, *

Et ornávit eum. Amávit. *ŷ.* Stollam glóriæ induit eum. Et ornávit. Glória Patri. Amávit eum.

ŷ. Elégit eum Dóminus sacerdotem sibi. *ŷ.* Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

AD SEXTAM.

Ant. Ideo jurejurádo.

CAPITULUM. *Eccli. 44. c*

NON est invéntus similis illi, qui conserváret legem Excelsi : ideo jurejurádo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

ŷ. br. Elégit eum Dóminus, * Sacerdotem sibi. Elégit. *ŷ.* Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. Sacerdotem. Glória Patri. Elégit.

ŷ. Tu es sacerdos in ætérnum. *ŷ.* Secundum ordinem Melchisedech.

AD NONAM.

Ant. Serve bone.

CAPITULUM. *Eccli. 45. c*

FUNGI sacerdotio, et habére laudem in nómine ipsius, et offerre illi incénsium dignum in odórem suavitátis.

ŷ. br. Tu es sacerdos, * In ætérnum. Tu es. *ŷ.* Secundum ordinem Melchisedech. In ætérnum. Glória Patri. Tu es sacerdos.

ŷ. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. *ŷ.* Et osténdit illi regnum Dei.

AD YESPERAS.

Ant. Ecce sacerdos magnus, cum reliquis de Laudibus, p. lix.

Psaln. Dixit Dóminus, cum

reliquis de Dominica, p. 123, et loco ultimi,

PSALMUS 131.

MEMENTO Dómine David, * et omnis mansuetúdinis ejus :

Sicut jurávit Dómino, * votum vóvit Deo Jacob :

Si introiero in tabernáculum domus meæ, * si ascéndero in lectum strati mei :

Si dédero somnum oculis meis, * et pálpebris meis dormitatiónem,

Etréquiem tempóribus meis, donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audivimus eam in Ephrata : * invénimus eam in campis silvæ.

Introibimus in tabernáculum ejus : * adorábimus in loco, ubi steterunt pedes ejus.

Surge Dómine in réquiem tuam, * tu et arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdotes tui induántur justitiam : * et sancti tui exultent.

Propter David servum tuum, * non avértas fáciem Christi tui.

Jurávit Dóminus David veritatem, et non frustrábit eam : * De fructu ventris tu ponam super sedem tuam.

Si custodierint filii tui testaméntum meum, * et testimonia mea hæc, quæ docébo eos :

Et filii eorum usque in scéculum, * sedébunt super sedem tuam.

Quón
Sion : * e
nom sibi
Hæc
tum sac
quóniam
Vidua
nodicam
turábo p
Sacerd
lutári : *
tione exul
Illuc p
vid, * pará
meo.
Inimico
tione : *
efflorébit s
Capitulu
pra in pri
ŷ. Justu
per vias re
illi regnum
Ad Magn
vit eum Dó
eum : stoll
eum, et ad
ronávit eum
Sequens
Magnif. in
Ant. L. 1.
Póntifex, *
luit, sed ad
ríous migrá
Si occurra
plurim. Ran
Officium sit
Orat. et Sern
tur in singul
pluráli : et in
legantur sequ
Scriptura.

Hiemalis

Quóniam elégit Dóminus
Sion : * elégit eam in habitati-
onem sibi.

Hæc réquies mea in sæcu-
lum sæculi : * hic habitábo,
quóniam élegi eam.

Viduam ejus benedicens be-
nedicam : * páuperes ejus sa-
turábo pánibus :

Sacerdótes ejus induam sa-
lutári : * et sancti ejus exulta-
tione exultábunt.

Illuc producam cornu Da-
vid, * parávi lucérnam Christo
meo.

Inimicos ejus induam confu-
sione : * super ipsum autem
efflorebit sanctificatio mea.

*Capitulum et Hymnus ut su-
pra in primis Vesp. p. xlix.*

†. Justum deduxit Dóminus
per vias rectas. ¢. Et ostendit
illi regnum Dei.

*Ad Magnif. Ant. t. 1. r Amá-
vit eum Dóminus, * et ornávit
eum : stolam glóriæ induit
eum, et ad portas paradisi co-
ronávit eum.*

*Sequens Ant. dicitur ad
Magnif. in secundis Vesperis
pro solis summis Pontificibus.*

*Ant. t. 1. Dum esset summus
Pontifex, * terréna non mé-
luit, sed ad coeléstia regna glo-
riósus migrávit.*

*Si occurrat celebrari Festum
plurim. Pontif. et Confess.
Officium fit ut supra : sed in
Orat. et Sermone, quæ ponun-
tur in singulis dicantur in
plurali ; et in primo Nocturno
legantur sequentes Lectiones de
Scriptura.*

Hiemalis.

De libro Ecclesiastici.

LECTIO I. Cap. 44.

LAUDEMUS viros gloriósos, et
paréntes nostros in gene-
ratione sua. Multam glóriam
fecit Dóminus magnificéntia
sua a sæculo. Dominántes in
potestátibus suis, hómínes ma-
gni virtúte, et prudentia sua
præditi, nuntiántes in Prophé-
tis dignitatem Prophetárum, et
imperántes in præsénti pópulo,
et virtúte prudentiæ pópulis
sanctíssima verba. In peritia
sua requiréntes modos músicos,
et narrántes cármina scriptu-
rárum.

¢. Euge serve bone et fidé-
lis, quia in pauca fuisti fidélis,
supra multa te constituam : *
Intra in gáudium Dómini tui.
†. Dómine, quinque talénta tra-
didisti mihi, ecce ália quinque
superlucrátus sum. Intra.

LECTIO II.

HOMINES divites in virtúte,
pulchritúdinis stúdiúm ha-
béntes : pacificántes in dómi-
bus suis. Omnes isti in gene-
rationibus gentis suæ glóriam
adépti sunt, et in diébus suis
habéntur in laúdibus. Qui de
illis nati sunt, reliquérent no-
men narrándi laudes eórum :
et sunt quorum non est me-
mória : periórunt quasi qui
non fuerint : et nati sunt,
quasi non nati, et filii ipsórum
cum ipsis.

¢. Ecce sacerdos magnus,
qui in diébus suis plácuít Deo : *
Ideo jurejurádo fecit illum Dó-
minus crescere in plebem suam.

ŷ. Benedictionem omnium gentium dedit illi, et testamentum suum confirmavit super caput ejus. Ideo.

LECTIO III.

SED illi viri misericordiae sunt, quorum pietates non defuerunt: cum semine eorum permanent bona, haereditas sancta nepotes eorum, et in testamentis stetit semen eorum: et filii eorum propter illos usque in aeternum manent: semen eorum et gloria eorum non derelinquuntur. Corpora ipsorum in pace sepulta sunt, et nomen eorum vivit in generationem et generationem. Sapientiam ipsorum narrent populi, et laudem eorum nuntiet Ecclesia.

ŷ. Juravit Dominus, et non poenitebit eum: * Tu es sacerdos in aeternum secundum ordinem Melchisedech. ŷ. Dixit Dominus Domino meo: Sede a dextris meis: Tu es sacerdos. Gloria Patri. Tu es.

ALLÆ LECTIONES

PRO PONTIFICE ET CONFESSORE.

IN II NOCTURNO.

Sermo S. Maximi Episcopi.

LECTIO IV.

Ex Homil. 59. quae est 2.

de S. Eusebio.

BEATI Patris N. merita jam in tuto posita securi magnificemus: qui gubernaculum fidei viriliter tenens, anchoram spei tranquilla jam in statione composuit, et plenam coelestibus divitiis et aeternis mercibus navem optato in littore collocavit: qui contra omnes ad-

versarios scutum timoris Dei tamdiu infatigabiliter tenuit, donec ad victoriam perveniret. Quid enim fuit totus vitae illius cursus, nisi unus cum vigili hoste conflictus?

ŷ. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei. ŷ. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocēbit ei. Manus.

LECTIO V.

QUANTIS hic caecis a via veritatis errantibus, et de summa jam in profundum rupe pendētibz, amissum reddidit visum, et illum, quo Christus videretur, reparavit intuitum? Quantorum auribus surdis, et infidelitatis obturatione damnatīs, ad percipiendam vocem coelestium mandatorum, prebui sum infudit auditum, ut vocantī Deo ad misericordiam responderent per obedientiam? Quantos intrinsecus vulneratos, Angelici oris arte et orationum, ab infirmitate curavit?

ŷ. Posui adiutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei. ŷ. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

LECTIO VI.

QUANTOS per longam incuriam peccati labe resolutos, et quadam leprae contagione perfusos, castigationibus et exhortationibus expiando, Deo in se operante mundavit? Quantorum animas viventes

in eo
et delicto
sepultas
tamquam
Deo resus
admirando
mae Deo,
vitā mor
iste
magnas v
et omnis
repleta est
pro peccat
rum. ŷ. Is
vitam mun
coelestia re
Gloria Patri
IN II
Lectio
secund
Lectio v
In illo temp
Icipulis se
nescitis qua
star ventura
Homilia S.
Comment. si
Uignoran
unibus taci
silētiū ratiō
vigilare nos
adventum fu
orationum as
omnibus prae
operibus inha
esse ostēdit
trahēda ex
vigilem, et c
rum dōmibus
ea incuriosis
dedit; cons
aliquo illecebra

in corpore jam defunctas, et delictorum mole obrutas ac sepultas; ad emendationem tanquam ad lucem vocando, Deo resuscitavit; ut Domini sui admirandus imitator; jam mortuus Deo, et contrario mortificet vitali morte peccato?

¶ Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. *¶* Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad celestia regna. Ipse intercedat. Gloria Patri. Ipse.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio VII. Cap. 24. d.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Vigilate, quia nescitis qua hora Dominus veniet venturus sit. Et reliqua.

Homilia S. Hilarii Episcopi. Comment. in Matth. cap. 26. in fine.

Ignorantiam illam diei omnibus taciti, non sine utilis silentii ratione esse sciremus, vigilare nos Dominus propter adventum furis admonuit, et orationum assiduitate detentos, omnibus præceptorum suorum operibus inhaerere. Fure enim esse ostendit zâbulum, ad detrahenda ex nobis spolia per vigilem, et corporum nostrorum domibus insidiantem; ut ea incuriosis nobis, et somno deditis, consiliorum suorum atque illecebrarum jaculis per-

fodiat. Parâtos igitur esse nos convenit: quia diei ignoratio intentam sollicitudinem suspensæ expectationis exagitet.

¶ Amavit eum Dominus, et ornâvit eum, stolam gloriæ induit eum: * Et ad portas paradisi coronâvit eum. *¶* Induit eum Dominus lorîcam fidei, et ornâvit eum. Et.

LECTIO VIII. Can. 27.

QUISNAM est fidelis servus et prudens, quem constituit Dominus super familiam suam? Quamquam in commune nos ad indefessam vigilantiæ curam adhortetur: specialem tamen populi principibus, id est Episcopis, in expectatione adventûque suo sollicitudinem mandat. Hunc enim servum fidèlem atque prudentem, præpositum familiæ significat, commoda atque utilitates commissi sibi populi curantem. Qui si dicto audiens, et præceptis obediens erit, id est, si doctrinæ opportunitate et veritate infirma confirmet, disrûpta consolidet, depravatâ convertat, et verbum vitæ in æternitatis cibum alendæ familiæ dispèdat, atque hæc agens, hisque immorans deprehendatur; gloriâ a Domino tamquam dispensator fidelis, et villitus utilis consequetur, et super omnia bona constituetur; id est in Dei gloria collocabitur, quia nihil sit ultra, quod melius sit.

¶ Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris: * Et vos similes

homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. **Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.**

LECTIO IX.

Quoniam si contuens longam Dei
patientiam, quæ in profectum
humanae salutis extenditur,
adversum conservos inole-
scet, et sæculi malis vitisque
se tradet præsentium tantum
curam in cultu ventris exer-
cens : desperata die Dominus
adveniet, eumque a bonis, quæ
sponderat, dividet, portio-
nemque ejus cum hypocritis in
pœna æternitate constituet :
quia adventum desperaverit,
quia mandatis non obtemper-
averit, quia præsentibus stu-
dierit, quia vita gentium vixe-
rit, quia desperatione judicii
commissam sibi familiam fame,
siti, caede vexaverit.

Te Deum laudamus, p. 16.

PRO DOCTORIBUS.

Ad Magnif. venterque Veap.
*Ant. t. h. p. doctus optime,**

**Ecclésiæ sanctæ lumen, beate
N. divina legis amator, depre-
care pro nobis Filium Dei.**

ORATIO

Deus, qui populo tuo aeternae salutis, beatorum N. ministrum tribuisti: presta, quaesumus; ut, quem doctorem vitae habuimus in terris, intercessorem habere mereamur in celis. Per Dominum nostrum.

Lectiones sequentes leguntur
in Festis Doctorum. Officium

autem in illis sit de Confessori-
bus Pontificibus, vel non Ponti-
ficibus, pro qualitate Festi.

IN NOTTURNO.

De libro Ecclesiastici.

LECTIO 1. Cap. 39

SAPIENTIAM omnium antiquorum exquiret sapiens, et in Prophetis vacabit. Narrationem virorum nominatorum conservabit, et in versutias parabolarum simul introibit. Occulta proverbiorum exquiret, et in absconditis parolarum conversabitur. In medio magnarum ministrabit, et in conspectu præsidis apparebit. In terram alienigenarum gentium pertransiet: bona enim et mala in hominibus tentabit.

q. Euge serve bone et fide-
lis, quia in pauca fuisti fidelis,
supra multa te constituam : *
Intra in gaudium Domini tui.
v. Domine, quinque talenta
tradidisti mihi : ecce alia quin-
que superlucratus sum. Intra.

LECTIO II.

Cor suum tradet ad vigilan-
dum diluculo ad Dominum,
qui fecit illum, et in conspectu
Altissimi deprecabitur. Aper-
iet os suum, in oratione, et
pro delictis suis deprecabitur.
Si enim Dominus magnus vo-
luerit, spiritu intelligentiæ re-
plebit illum : et ipse tamquam
imbres mittet, eloquia sapien-
tiæ suæ, et in oratione conti-
tebitur Domino : et ipse diri-
get consilium ejus, et discipli-
nam, et in absconditis suis
consiliabitur.

Pro Doctore Pontifice.

¶ Ecce sacerdos magnus, qui in diebus suis placuit Deo : * Ideo iurejurando fecit illum Dominus crescere in plebem suam. ¶ Benedictionem omnium gentium dedit illi, et testamentum suum confirmavit super caput ejus. Ideo.

Pro Doctore non Pontifice.

¶ Justus germinabit sicut lilium, * Et florébit in aeternum ante Dominum. ¶ Plantatus in domo Domini, in atriis domus Dei nostri. Et florébit in aeternum.

LECTIO III.

¶ Iste palam faciet disciplinam doctrinae suae et in lege testamenti Domini gloriabitur. Collaudabunt multi sapientiam ejus, et usque in saeculum non delebitur. Non recedet memoria ejus, et nomen ejus requiratur a generatione in generationem. Sapientiam ejus enarrabunt gentes, et laudem ejus enuntiabit Ecclesia.

Pro Doctore Pontifice.

¶ Juravit Dominus, et non penitebit eum : * Tu es sacerdos in aeternum secundum ordinem Melchisedech. ¶ Dixit Dominus Domino meo : Sede a dextris meis. Tu es. Glória Patri. Tu es.

Pro Doctore non Pontifice.

¶ Iste cognovit justitiam, et vidit mirabilia magna, et exoravit Altissimum : * Et inventus est in numero sanctorum. ¶ Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad

caelestia regna. Et inventus. Glória. Et inventus.

IN II NOCTURNO.

Ex libro Moraliū sancti Gregorii Papae.

LECTIO IV. Lib. 9. Cap. 6.

QUI post Orionas Hyadum nomine, nisi Doctores sanctae Ecclesiae designantur ? Qui subdūctis martyribus, eo jam tempore ad mundi notitiam venerunt, quo fides clarius elucet : et repressa infidelitatis hieme, altius per corda fidelium sol veritatis calet. Qui remota tempestate persecutionis, expletis longis noctibus infidelitatis, tunc sanctae Ecclesiae orti sunt, cum ei jam per credulitatis vernum lucidior annus aperitur.

Pro Doctore Pontifice.

¶ Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliabitur ei. ¶ Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocet ei. Manus.

Pro Doctore non Pontifice.

¶ Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum : * Et dedit illi claritatem aeternam. ¶ Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

LECTIO V.

Nec immerito Doctores sancti Hyadum nūcupatione signantur. Graeco quippe eloquio hyetos pluvia vocatur : et Hyades nomen a pluviiis acce-

pérunt, quia ortas procul dú-
bio imbres ferunt. Bene ergo
Hyadum appellatione expressi
sunt, qui ad statum universális
Ecclesiæ, quasi in cœli faciém
deducti, super aréntem ter-
ram húmáni pectoris sanctæ
prædicationis imbres fuderunt.
Si enim prædicationis sermo
plúvia non esset, Moyses mí-
nime dixisset: Expectétur sic-
ut plúvia elóquium meum: et
nequáquam per Isaiam Véritas
diceret: Mandábo núbibus
meis, ne pluant super eam
imbrem: atque hoc, quod
paulo ante protulimus; quam-
obrem prohibíte sunt stellæ
pluviarum.

Pro Doctore Pontifice.

ñ. Pósui adjutórium super
poténtem, et exaltávi eléctum
de plebe mea: * Manus enim
mea auxiliábitur ei. †. Inveni
David servum meum, oleo san-
cto meo unxi eum. Manus.

Pro Doctore non Pontifice.

ñ. Amávit eum Dóminus, et
ornávit eum, stolam glóriæ
induit eum: * Et ad portas
paradisi coronávit eum. †. In-
duit eum Dóminus, lorícam
fidei, et ornávit eum. Et ad
portas.

Lectio vi.

Dum ergo Hyades cum plúviis
veníunt, ad cœli spátia
altióra sol dúcitur: quia appa-
rentes Doctorum scientia, dum
mens nostra imbre prædica-
tionis infunditur, fidei calor
augétur. Et perfusa terra ad
fructum profícit, cum lumen

ætheris ignescit: quia ubérius
frugem boni óperis reddimus,
dum per sacræ eruditiónis
flamman in corde clárius ar-
démus. Dumque per eos diébus
singulis magis magisque sciéntia
cœlestia osténditur, quasi
intérni nobis lúminis verum
tempus aperitur: ut novus
sol nostris méntibus rúilet, et
eórum verbis nobis cógnotus
seipso quotidie clárior micet.
Urgénte etenim mundi fine,
supérna sciéntia profícit, et
lángius cum témpore excre-
scit.

Pro Doctore Pontifice.

ñ. Iste est, qui ante Deum
magnas virtútes operátus est,
et omnis terra doctrina ejus
repléta est: * Ipse intercedat
pro peccátis ómnium populó-
rum. †. Iste est qui contém-
psit vitam mundi, et pervénit
ad cœlestia regna. Ipse. Glória
Patri. Ipse.

Pro Doctore non Pontifice.

ñ. Iste homo perfécit omnia
quæ locútus est ei Deus, et
dixit ad eum: Ingréders in
réquiem meam: * Quia te vidi
justum coram me ex ómnibus
géntibus. †. Iste est qui con-
témpnit vitam mundi, et per-
vénit ad cœlestia regna. Quia.
Glória Patri. Quia.

IN III NOCTURNO.

*Lectio sancti Evangélii
secúndum Matthæum.*

Lectio vii. Cap. 5. b.

In illo témpore: Dixit Iesus
discipulis suis: Vos estis sal
terræ. Quod si sal evan-
ge-

rit, in
qua.

Hon

Lib. 1

mon

O

STEND

esse

poraliu

sectantes,

les, amitt

duri posse

noc auféri

tuatam fú

Id est, si

diendi sur

puli metu

poraliu

lorum; qu

per quos a

tur, cum

per quos ex

rorum?

Pro Do

ñ. Amáv

ornávit eu

induit eum

paradisi cor

duit eum

fidei, et or

portas.

Pro Docto

ñ. Iste es

magnas virt

et de omni

Dóminus:

pro peccatis

rumpi. †. Ecce

rela, verus

nens se ab o

et permanen

ama. Ipse int

estis.

quia uberior
ris reddimus,
eruditiōis
le clarius at
per eos diebus
agisque sciē
nditur, quasi
minis vernum
ut novus
bus rúilet, et
obis cōgnitus
clārior micet.
mundi fine,
a prōficit, et
mpore excre-

Pontifice.
ui ante Deum
operātus est,
doctrina ejus
pse intercēdat
nium populō
qui contēp
li, et pervēnit
a. Ipse. Glōria

non Pontifice.
perfēcit omnia
ei Deus, et
Ingrēdere in
* Quia te vidi
ne ex omnibus
e est qui con
undi, et per
regna. Quia

TURNO.
Evangēlii
atthæum,
Cap. 5. b
Dixit Jēsu
Vos estis sal
sal evange

rit, in quo salietur? Et reliqua.

*Homilia S. Augustini
Episcopi.
Lib. 1. de Sermone Domini in
monte, c. 8. tom. 4.*

OSTENDIT Dóminus, fátuos
esse judicādos, qui tem
porálium bonórum vel cópiam
sectāntes, vel inópiam metuén
tes, amittunt ætérna, quæ nec
dari possunt ab hominibus,
nec auferri. Itaque si sal in
fatuati fúerit, in quo salietur?
Id est, si vos, per quos con
diēdi sunt quodámodo pó
puli, metu persecutiōnum tem
porálium amisēritis regna cœ
lorum; qui erunt hómīnes,
per quos a vobis error auferat
ur, cum vos elégerit Deus,
per quos errórem auferat cete
rorum?

Pro Doctore Pontifice.

Amávit eum Dóminus, et
ornávit eum, stolam glóriæ
induit eum: * Et ad portas
paradii coronávit eum. †. In
duit eum Dóminus loriceam
fidei, et ornávit eum. Et ad
portas.

Pro Doctore non Pontifice.

Id est, iste est qui ante Deum
magnas virtútes operātus est,
et de omni corde suo laudávit
Dóminum: * Ipse intercēdat
pro peccátis omnium populó
rum. †. Ecce homo sine que
rrela, verus Dei cultor, absti
nens se ab omni ópere malo,
et permanens in innocentia
sua. Ipse intercēdat pro pec
catis.

LECTIO VIII.

ERGO ad nihilum valet sal
infatuatum, nisi ut mittá
tur foras, et calcétur ab ho
minibus. Non itaque calcá
tur ab hominibus, qui páti
tur persecutiōnem; sed qui
persecutiōnem timēdo infa
tuatur. Calcári enim non po
test, nisi inférior: sed inférior
non est, qui quamvis corpore
multa in terra sustineat, corde
tamen fixus in cœlo est.

¶. In médio Ecclésiæ aperuit
os ejus, * Et implévit eum
Dóminus spiritu sapiētiæ et
intelléctus. †. Jucunditatem et
exultatiōnem thesaurizávit su
pereum. Et. Glória Patri. Et.

LECTIO IX.

Vos estis lumen mundi. Quó
modo dixit supérius sal
terræ, sic nunc dicit lumen
mundi. Nam neque supérius
ista terra accipiēda est, quam
pédibus corpóreis calcamus:
sed hómīnes, qui in terra há
bitant, vel etiā peccatóres,
quorum condiēdis et extin
guēdis putóribus Apostólicum
salem Dóminus misit. Et hic
mundum, non cœlum et ter
ram, sed hómīnes, qui sunt
in mundo, vel diligunt mun
dum, opórtet intellígi, quibus
illuminándis Apóstoli missi
sunt. Non potest civitas abs
cōndi super montem pósita:
id est, fundáta super insigne
magnámque justitiam, quam
significat etiā ipse mons, in
quo disputat Dóminus.

Te Deum laudamus, p. 16.

COMMUNE

CONFESSORIS NON PONTIFICIS.

AD VESPERAS.

Ant. Dómine, quinque ta-
lenta, *ut infra ad Laud.*,
p. lxxvij.

Psalm. Dixit Dóminus, cum
reliquis de Dominica, p. 123,
et loco ultimi, *Psalm.* Lau-
date Dóminum omnes gentes,
p. 127.

CAPITULUM. *Eccli.* 31.

BEATUS vir, qui inventus est
sine mácula : et qui post
aurum non abiit, nec sperávit
in pecúnia et thesaúris. Quis
est hic, et laudávimus eum?
fecit enim mirabilia in vita sua.

HYMNUS.

ISTE Confessor Dómini, co-
lentes

Quem pie laudant pópuli per
orbem,

Hac die lætus méruit beátas
Scādere sedes.

Si non est dies obitus, dicatur :
Hac die lætus méruit suprémos
Laudis honóres.

Qui pius, prudens, húmilis,
pudicus,

Sóbriam duxit sine labe vitam,
Donec húmānos animávit aorae
Spiritus artus.

Cujus ob præstans méritum
frequēter,

Agra quæ passim jacuere
membra,

Viribus morbi dómitis, salúti
Restituúntur.

Noster hinc illi Chorus obse-
quētem

Cóncinit laudem, celebrésque
palmas ;

Ut piis ejus præcibus juvémur
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus, atque
virtus,

Qui super cæli sólio corúsans,
Totius mundi sériem gubernat
Trinus, et unus. Amen.

Amávit eum Dóminus, et
ornávit eum. *R.* Stola glóriæ
induit eum.

Ad Magnif. Ant. t. 2. Simi-
lábo eum * viro sapiēti, qui
ædificávit domum suam supra
petram.

ORATIO.

DEUS, qui nos beáti N. Con-
fessoris tui ánnua solemni-
tate lætificas : concéde propi-
tius ; ut, cujus natalitia cólimus,
étiam actiones imitémur. Per.

ALIA ORATIO.

ADESTO Dómine supplica-
tiónibus nostris, quas in
beáti N. Confessoris tui solem-
nitáte deférimus : ut, qui no-
stræ justitiæ fidúciā non ha-
bémus ; ejus, qui tibi placuit,
præcibus adjuvémur. Per.

Si fuerit Abbas.

ORATIO.

INTERCESSIO nos, quæsumus
Dómine, beáti N. Abbátis
commēdet : ut, quod nostris
méritis non valémus, ejus pa-
trocinio assequámur. Per.

AD MATUTINUM.

Invitat. Regem Confes-
sorum Dóminum, * Venite ado-
rémus.

Psalm. Venite, exultémus,
p. 2.

Hymnus. Iste Confessor,
supra.

IN
Ant. t.
qui in leg
voluntas e
nocte et
faciet sem
P
BEATUS V
D consilio
via peccato
cathedra pe
Sed in le
ejus, * et i
bitur die ad
Et erit
quod planta
sua aquaru
suum dabit
Et folium
et omnia q
prosperabun
Non sic in
tamquam p
et ventus a
Ideo non r
judicio : * ne
concilio just
Quoniam
viam justoru
piorum perih
Ant. Beatu
Dómini medi
ejus permane
omnia quæcu
per prosperat
Ant. t. t.
sanctus, qui
Dómino, præ
um Dómini, c
monte sancto
PSAL
Quare fremu
pópuli med

IN I NOCTURNO.

*Ant. t. 3. ** Beátus vir, * qui in lege Dómini meditatúr: voluntas ejus permanet die ac nocte, et omnia quaecúmque faciet, semper prosperabúntur.

PSALMUS 1.

BEATUS vir qui non abiit in consilio impiórum, et in via peccatórum non stetit, et in cathedra pestilentiae non sedit: Sed in lege Dómini voluntas ejus, * et in lege ejus meditabitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsum aquarum, * quod fructum suum dabit in tempore suo:

Et folium ejus non defluet: * et omnia quaecúmque faciet, prosperabúntur.

Non sic impii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem próicit ventus a facie terrae.

Ideo non resúrgerit impii in iudicio: * neque peccatóres in concilio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiorum peribit.

Ant. Beátus vir, qui in lege Dómini meditatúr: voluntas ejus permanet die ac nocte, et omnia quaecúmque faciet, semper prosperabúntur.

*Ant. t. 1. f. Beátus * iste sanctus, qui confisus est in Dómino, predicávit præceptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.*

PSALMUS 2.

QUARE fremuerunt Gentes, * et populi meditati sunt inania?

Astitérunt reges terrae, et principes convenérunt in unum, * adversus Dóminum, et adversus Christum ejus.

Dirumpámus vincula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in caelis iridebit eos: * et Dóminus subsanabit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua: * et in furóre suo turbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * predicans præceptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Filius meus es tu, ego hódie genui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hæreditatem tuam, * et possessionem tuam términos terrae.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas figuli confringens eos.

Et nunc reges intelligite: * erudimini qui iudicátis terram.

Servite Dómino in timóre: * et exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplinam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exarserit in brevi ira ejus, * beati omnes, qui confidunt in eo.

Ant. Beátus iste sanctus, qui confisus est in Dómino, predicávit præceptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Ant. t. 8. Tu es glória * mea, tu es susceptor meus Dómine : tu exáltans caput meum, et exaudisti me de monte sancto tuo.

PSALMUS 3.

DÓMINE, quid multiplicati sunt qui tribulant me? * Multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine susceptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, et soporátus sum : * et exurrexi, quia Dóminus suscepit me.

Non timébo millia pópuli circumdántis me : * exúrge Dómine, salvum me fac Deus meus.

Quóniam tu percussisti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivisti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedictio tua.

Ant. Tu es glória mea, tu es susceptor meus Dómine : tu exáltans caput meum, et exaudisti me de monte sancto tuo.

ŷ. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ŷ. Stolum glóriæ induit eum.

Pater noster.

Absolutio. Exaúdi Dómine.

ŷ. Jube domne.

Bened. Benedictione perpetua.

De libro Sapientíæ.

LECTIO I. *Cap. 4. b et 5.*

JUSTUS si morte præoccupátus fuerit, in refrigerio erit. Senectus enim venerabilis est, non diutúrna, neque annórum número computáta : cani autem sunt sensus hominis, et ætas senectútis vita immaculáta. Placéns Deo factus est dilectus, et vivens inter peccátore translátus est. Raptus est ne malitia mutáret intellectum ejus, aut ne fictio deciperet animam illius. Fascinatio enim nugacitátis obscurat bona, et inconstántia concupiscéntiæ transvértit sensum sine malitia. Consummátus in brevi explévit témpora multa : placita enim erat Deo anima illius : propter hoc properávit educere illum de medio iniquitatum.

ŷ. Euge serve bone et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam. * Intra in gaudiúm Dómini tui. ŷ. Dómine quinque talenta tradidisti mihi, ecce alia quinque superlucrátus sum. Intra in gaudiúm.

Bened. Unigenitus Dei Filius.

LECTIO II.

PÓPULI autem vidéntes, et non intelligéntes, nec ponéntes in præcórdiis talia : quóniam grátia Dei et misericórdia est in sanctos ejus, et respectus in electos illius. Condemnat autem justus mortuum

vivos imp
ritus cons
tam injus
nem sapie
gent quid
Dens, et q
Dóminus,
nent eum
nus irridé
hac decidé
in contume
perpetuum
pet illos in
commovébi
tis et usque
solabuntur.
ŷ. Justus
illum : *
num ante D
tatis in dom
domus Dei
Bened. Spi
LE
Et erunt
E mória ill
nient in cog
rum suórum
cent illos ex a
ipsórum. Tum
magna consta
qui se angus
abstulerunt.
Videntes, tur
horribili, et n
bitatióne ins
dicentes intra
ágentes, et p
ritus gemente
habuimus alio
um, et in si
propéri. Nos
horum restin
iam, et finem

tionē perpē-
rentiā.

4. b et 5.
reoccupatus
gerio erit. Se-
rabilis est,
que annorum
ta : cani au-
hominis, et
ita immacu-
factus est di-
inter pecca-
st. Raptus est
t intellectum
tio deciperet
scinatio enim
rat bona, et
ncupiscentiā
m sine mali-
s in brevi ex-
ulta : placita
nima illius ;
operavit edo-
dio iniquita-

bone et fide-
fuisti fidelis,
onstituam ; *
Dómini tui.
e talenta tra-
alia quinque
um. Intra in

tus Dei Filius.

II.

videntes, et
ntes, nec po-
órdiis talia.
Dei et miseri-
nctos ejus, et
os illius. Con-
stus mortuus

vivos impios, et juventus celé-
rios consummata longam vi-
tam injústi. Videbunt enim fi-
nem sapientis, et non intelli-
gent quid cogitaverit de illo
Deus, et quare munierit illum
Dóminus. Videbunt et contem-
nent eum : illos autem Dómi-
nus iridebit. Et erunt post
hac decidentes sine honore, et
in contumelia inter mórtuos in
perpetuum : quoniam disrump-
pet illos inflatos sine voce, et
commovēbit illos a fundamén-
tis et usque ad supréum de-
solabuntur.

¶ Justus germinabit sicut
illum : * Et florēbit in ætér-
num ante Dóminum. ¶ Plan-
tatus in domo Dómini, in átriis
domus Dei nostri. Et florēbit.
bened. Spiritus sancti grátia.

LECTIO III.

Et erunt gemētes, et me-
moria illorum peribit. Vé-
nient in cogitatione peccató-
rum suorum timidi, et tradú-
cent illos ex adverso iniquitates
ipsorum. Tunc stabunt justī in
magna constantia adversus eos
qui se angustiaverunt, et qui
abstulerunt labóres eorum.
Videntes turbabuntur timóre
horribili, et mirabuntur in su-
binatione insperatæ salutis,
dicentes intra se, pœnitentiam
agentes, et prae angustia spí-
ritus gemētes. Hi sunt quos
habuimus aliquando in deri-
um, et in similitudinem im-
properii. Nos insensati vitam
eorum estimabamus insa-
liam, et finem illorum sine ho-

nóre : ecce quómodo computati
sunt inter filios Dei, et inter
sanctos sors illorum est.

¶. Iste cognóvit justitiam, et
vidit mirabilia magna, et exo-
rávit Altissimum : * Et invén-
tus est in número sanctorum ;
¶. Iste est qui contempsit vi-
tam mundi, et pervénit ad cœ-
lestia regna. Et invēntus. Gló-
ria Patri. Et invēntus.

IN II NOCTURNO.

Ant. t. 2. Invocātem exau-
divit * Dóminus sanctum suum,
Dóminus exaudivit eum, et
constituit eum in pace.

PSALMUS 4.

CUM invocārem exaudivit me
Deus justitiæ meæ : * in
tribulatione dilatāsti mihi.

Miserere mei, * et exaudi
orationem meam.

Fili hominum úsquequo
gravi corde ? ut quid diligitis
vanitatem, et quæritis mendá-
cium ?

Et scitote quoniam mirificá-
vit Dóminus sanctum suum : *
Dóminus exaudiet me, eum
clamávero ad eum.

Irascimini, et nolite pec-
cāre : * quæ dicitis in córdibus
vestris, in cubilibus vestris
compungimini.

Sacrificāte sacrificium justi-
tiæ, et sperate in Dómino. *
Multi dicunt : Quis ostēndit
nobis bona ?

Signatum est super nos lu-
men vultus tui Dómine : * de-
disti lætitiā in corde meo.

A fructu frumenti, vini, et
olei sui, * multiplicati sunt.

In pace in idipsum * dór-
miam, et requiescam;

Quóniam tu Dómine singu-
láriter in spe * constituisti
me.

Ant. Invocántem exaudivit
Dóminus sanctum suum, Dó-
minus exaudivit eum, et con-
stituit eum in pace.

Ant. t. 8. Læténtur omnes, *
qui sperant in te Dómine : quó-
niam tu benedixisti justo, scu-
to bonæ voluntátis tuæ coro-
násti eum.

PSALMUS 5.

VERBA mea áuribus pécipe
Dómine, * intéllege clamó-
rem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, *
Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dó-
mine, mane exáudies vocem
meam.

Mane astábo tibi, et vidébo : *
quóniam nón Deus volens ini-
quitátem tu es.

Neque habitábit juxta te
malignus : * neque permané-
bunt injústi ante óculos tuos.

Odisti omnes qui operántur
iniquitátem : * perdes omnes,
qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinem et doló-
sum abominábitur Dóminus : *
Ego autem in multítudine mi-
sericórdiæ tuæ.

Introibo in domum tuam : *
adorábo ad templum sanctum
tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in justítia
tua : * propter inimicos meos
dirige in conspéctu tuo viam
meam.

Quóniam non est in ore có-
rum véritas : * cor eórum va-
num est.

Sépúlchrum patens est gut-
tur eórum, linguis suis dolóse
agébant, * júdica illos Deus.

Décidant a cogitatiónibus
suis, secúndum multítudinem
impietátum eórum expélle eos, *
quóniam irritavérunt te Dó-
mine.

Et læténtur omnes, qui spe-
rant in te, * in aetérnum exul-
tábunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te om-
nes, qui diligunt nomen tuum, *
quóniam tu benedices justo.

Dómine, ut scuto bonæ vo-
luntátis tuæ * coronásti nos.

Ant. Læténtur omnes, qui
sperant in te Dómine : quó-
niam tu benedixisti justo, scuto
bonæ voluntátis tuæ coronásti
eum.

Ant. t. 1. Dómine Dóminus
noster, * quam admirábile est
nomen tuum in univérsa terra
quia glória et honóre coronásti
sanctum tuum, et constituísti
eum super ópera mánuum tuá-
rum.

PSALMUS 8.

DOMINE Dóminus noster,
quam admirábile est no-
men tuum in univérsa terra

Quóniam eleváta est magni-
ficéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacten-
tium perfecisti laudem prop-
ter inimicos tuos, * ut destrúas
inimicum et ultórem.

Quóniam vidébo cæles-
tes ópera digitorum tuórum

lanam et
dásti.

Quid e-
mor es ej-
nia, quón-

Minuísti
ab Angeli
coronásti
tuísti eum
num tuam

Omnia
bus ejus,
vérsas :
campi;

Vólucres
ris, * qui p-
maris.

Dómine
quam admi-
tum in un-

Ant. Dón-
ster, quam
men tuum

quia glória
sanctum tu-
eum super ó-
rum.

Os just-
piéntiam. R-
loquétur jud-

Pater nost-
Absol. Ipsi-
Jube do-

Bened. Deu-

ens.

Sermo sa-
Chry-
LEC-

In Orat. de
ton-

DEATI N. di-
tatem celeb-
ete factórum
Hiemalis.

8.
est in ore có-
por eórum va-

atens est gut-
tis suis dolóse
a illos Deus.
cogitátionibus
multitúdinem
mexpélle eos,*
érunt te Dó-

mnēs, qui spe-
ætérnum exul-
tábis in eis.
ur in te om-
nomen tuum,*
edices justo.

cuto bonæ vo-
oronásti nos.
ur omnes, qui
Dómine : quó-
disti justo, scuto
s tuæ coronásti

Dómine Dóminus
admirábile est
univérſa terra!
onóre coronásti
et constituísti
a mánuum tuá-

us 8.
inus noster,
irábile est no-
nivérſa terra!
vata est magni-
uper cœlos.

tium et lacte
laudem propit-
* ut destrua-
torem.

ébo cœlos tuos
m tuorum

COMMUNE CONFESSORIS NON PONTIFICIS.

lxxiiij

lanam et stellas, quæ tu fun-
dásti.

Quid est homo, quod me-
rior es ejus? * aut filius hómi-
nis, quóniam visitas eum?

Minuisti eum paulo minus
ab Angelis, glória et honóre
coronásti eum : * et consti-
tuísti eum super ópera má-
nuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pedi-
bus ejus, * oves et boves uni-
versas : insuper et pécora
campi;

Vólucres cœli, et pisces ma-
ris, * qui perámbulant sémitas
maris.

Dómine Dóminus noster, *
quam admirábile est nomen
tuum in univérſa terra!

Ant. Dómine Dóminus no-
ster, quam admirábile est no-
men tuum in univérſa terra!
quia glória et honóre coronásti
sanctum tuum, et constituísti
eum super ópera mánuum tuá-
rum.

† Os justi meditábitur sa-
piéntiam. R. Et lingua ejus
loquétur iudicium.

Pater noster.

Absol. Ipsíus pietas.

† Jube domne.

Bened. Deus pater omnípo-
tens.

Sermo sancti Joánnis
Chrysóstomi.

LECTIO IV.

In Orat. de S. Philogonio,
tom. 3.

DEATI N. dies, cujus festivi-
tatem celebrámus, ad ipsíus
factórum enarrationem
Hiemalis.

linguam nostram evocávit : si-
quidem hódie beátus iste ad
tranquillam omnisque pertur-
bationis expértem vitam trans-
iit : eoque navígium áppulit,
ubi deinceps non póterit me-
tuere naufrágium, nec ullam
ánimi perturbatióem, aut do-
lórem. Et quid mirum est, si
locus ille purus est ab omni
moléstia ánimi, cum Paulus
hominibus adhuc in hac vita
degéntibus loquens dicat :
Semper gaudéte, sine inter-
missione oráte?

R. Honéstum fecit illum Dó-
minus, et custodivit eum ab
inimicis, et a seductóribus tu-
távit illum : * Et dedit illi cla-
ritátem ætérnam. †. Justum de-
dúxit Dóminus per vias rectas,
et osténdit illi regnum Dei. Et.
Bened. Christus perpétuæ.

LECTIO V.

Q UOD si hic, ubi morbi, ubi
insectatióes, ubi præma-
túræ mortes, ubi calúm-
niæ, ubi invidiæ, ubi pertur-
batióes, ubi iræ, ubi cupidita-
tes, ubi innumerábiles insidiæ,
ubi quotidianæ sollicitúdines,
ubi perpétua sibi que succe-
déntia mala sunt, innúmeros
ex omni parte dolóres afferén-
tia, Paulus dixit fieri posse ut
semper gaudeámus, si quis
paululum ex rerum mundaná-
rum flúctibus eréxerit caput,
vitámque suam recte compo-
súerit : multo magis, postquam
hinc demigráverimus, fáci-
le cómpotes érimus ejus boni, cum
hæc ómnia subláta fuerint, ad-

vérſa valetúdo, morbi, pec-
cándi matéria, ubi non eſt
meum ac tuum, frigidum illud
verbum, et quidquid eſt maló-
rum in vitam noſtram inve-
hens, innumeráque gignens
bella.

¶. Amávit eum Dóminus, et
ornávit eum, ſtolam glóriæ in-
duit eum : * Et ad portas pa-
ra-diſi coronávit eum. ¶. Induit
eum Dóminus lorícam fidei, et
ornávit eum. Et ad.

Bened. Ignem ſui amoris.

LECTIO VI.

QUAMOBREM maximópere grá-
tulor hujus Sancti felicitáti,
quod quamquam translátus
eſt, atque hanc, quæ apud nos
eſt, civitátem reliquit, tamén
in álteram adſcriptus eſt ci-
vitátem, nempe Dei : et di-
gréſſus ab hac Eccléſia, ad
illam pervénit, quæ eſt primo-
genitórum deſcriptórum in cœ-
lis : ac relictis hiſce feſtis,
tráſiit ad celebrítatem Ange-
lórum. Etenim quod et civitas
ſurſum ſit, et Eccléſia, et ce-
lébritas, audi Paulum dicen-
tem : Accessiſtis ad civitátem
Dei vivéntis, Jerúſalem cœlé-
ſtem, et Eccléſiam primitívó-
rum, qui conſcripti ſunt in
cœlis, et ad multórum millium
Angelórum frequéntiam.

¶. Iſte homo perfécit ómnia,
quæ locútus eſt ei Deus, et
dixit ad eum : Ingrédere in
réquiem meam : * Quia te vidi
juſtum coram me ex ómnibus
géntibus. ¶. Iſte eſt qui con-
témpſit vitam mundi, et per-

vénit ad cœléſtia regna. Quia.
Glória Patri. Quia.

IN III NOCTURNO.

Ant. & 8. Dómine iſte ſan-
ctus * habitábit in tabernáculo
tuo, operátus eſt juſtitiam, re-
quieſcet in monte ſancto tuo.

PSALMUS 14.

DOMINE quis habitábit in ta-
bernáculo tuo ? * aut quis
requieſcet in monte ſancto tuo ?

Qui ingréditur ſine mácula,*
et operátur juſtitiam :

Qui lóquitur veritátem in
corde ſuo, * qui non egit do-
lum in lingua ſua :

Nec fecit próximo ſuo ma-
lum, * et oppróbrium non ac-
cépit advérſus próximos ſuos.

Ad nihilum dedúctus eſt in
conſpectu ejus malignus : * ti-
méntes autem Dóminum glori-
ficat :

Qui jurat próximo ſuo, et
non decipit, * qui pecúniám
ſuam non dedit ad uſúram, et
múnera ſuper innocentem non
accépit.

Qui facit hæc, * non móve-
bitur in ætérnum.

Ant. Dómine, iſte ſanctus
habitábit in tabernáculo tuo,
operátus eſt juſtitiam, requieſ-
cet in monte ſancto tuo.

Ant. & 8. Vitam pétiiit * a
te, et tribuiſti ei, Dómine : gló-
riam et magnum decórem im-
poſuiſti ſuper eum : poſuiſti
in cápite ejus coronám de lá-
pide pretióſo.

PSALMUS 20.

DOMINE in virtúte tua lae-
ditur rex : * et ſuper ſal-

táro tui
tor.

Deside-
buiſti ei
rum eju-
Quóni-
benedict-
poſuiſti
de lápide
Vitam

buiſti ei
in ſæculu-
culi.

Magna
lutári tuo
gnum dec-
eum.

Quónian
dictiónem
latificábis
vultu tuo.

Quónian
mino : * et
tiſſimi non
Inveniát
nibus inim-
tua invenia-
runt.

Pones eos
in tempore
minus in ir-
eos, et devo-

Fructum e-
des : * et ſen-
hóminum.

Quóniam c-
mala : * co-
lia, quæ non
lire.

Quóniam p-
in reliquiis
cultum eórum
Exaltáre D-

atro tuum exultabit vehementer.

Desiderium cordis ejus tribuisti ei : * et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.

Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis : * posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

Vitam petiit a te : * et tribuisti ei longitudinem dierum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est gloria ejus in salutari tuo : * gloriam et magnum decorem impones super eum.

Quoniam dabis eum in benedictionem in sæculum sæculi : * lætificabis eum in gaudio cum vultu tuo.

Quoniam rex sperat in Domino : * et in misericordia Altissimi non commovebitur.

Inveniatur manus tua omnibus inimicis tuis : * dextera tua inveniat omnes qui te odérunt.

Pones eos ut clibanum ignis in tempore vultus tui : * Dominus in ira sua conturbabit eos, et devorabit eos ignis.

Fructum eorum de terra perdes : * et semen eorum a filiis hominum.

Quoniam declinaverunt in temerem : * cogitaverunt consilia, que non potuerunt stabilire.

Quoniam pones eos dorsum : * in reliquiis tuis præparabis vultum eorum.

Exaltare Domine in virtute

tua : * cantabimus et psallimus virtutes tuas.

Ant. Vitam petiit a te, et tribuisti ei, Domine : gloriam et magnum decorem imposuisti super eum : posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

Ant. t. 7. r Hic accipiet * benedictionem a Domino, et misericordiam a Deo salutari suo : quia hæc est generatio querentium Dominum.

PSALMUS 23.

DOMINI est terra, et plentudo ejus : * orbis terrarum, et universi qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum : * et super flumina præparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini ? * aut quis stabit in loco sancto ejus ?

Innocens manibus et mundo corde, * qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem a Domino : * et misericordiam a Deo salutari suo.

Hæc est generatio querentium eum, * querentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas principes vestras, et elevamini portæ æternales : * et introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ ? * Dominus fortis et potens : Dominus potens in prælio.

Attollite portas principes vestras, et elevamini portæ æter-

nales : * et introibit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ ? *
Dóminus virtutum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Hic accipiet benedictionem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutari suo : quia hæc est generatio quærentium Dóminum.

†. Lex Dei ejus in corde ipsius. ⁊. Et non supplantabuntur gressus ejus.

Pater noster.

Absolutio. A vinculis.

†. Juxta domne.

Bened. Evángélica lécio.

Lécio sancti Evángelii
secúndum Lucam.

LECTIO VII. *Cap. 12. e*

In illo tẽpore : Dixit Jesus discipulis suis : Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris. Et reliqua.

Homilia sancti Gregórii Papæ.

Homilia 13. in Evang.

SANCTI Evángelii, fratres charissimi, aperta vobis est lécio recitata. Sed ne aliquibus ipsa ejus planities alta fortasse videatur ; eam sub brevitate transcúrrimus, quatenus ejus expositio ita nescientibus fiat cognita, ut tamen scientibus non sit onerosa. Dóminus dicit : Sint lumbi vestri præcincti. Lumbos enim præcingimus, cum carnis luxuriam per continentiam coarctamus. Sed quia minus est mala non agere, nisi etiam quisque studeat et bonis opé-

ribus insudare, prótinus additur : Et lucernæ ardentes in manibus vestris. Lucernas quippe ardentes in manibus tenemus, cum per bona opéra próximis nostris lucis exẽpla monstramus. De quibus profecto opéribus Dóminus dicit : Luceat lux vestra coram hominibus, ut videant opéra vestra bona, et glorificent Patrem vestrum, qui in cœlis est.

⁊. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dóminum : * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. †. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. Ipse intercedat.

Bened. Cujus festum cõlimus.

LECTIO VIII.

Duo autem sunt, quæ jubentur, et lumbos restringere, et lucernas tenere : ut et munditia sit castitatis in corpore, et lumen veritatis in operatione. Redemptóri etenim nostro unum sine altero placere nequáquam potest : si aut is, qui bona agit, adhuc luxuriæ inquinamenta non deserit : aut is, qui castitate præeminet, necdum se per bona opéra exerceat. Nec castitas ergo magna est sine bono opere, nec opus bonum est aliquod sine castitate. Sed et si utrúque agitur, restat, ut quisquis ille est, spe ad super-

nam pá
quam s
jus hon

⁊. Si
cincti, e
manibus
miles ho
dóminu
vertatur
ergo, q
Dóminu
Et vos.
miles.

Bened.

ET vos
expe
suum, c
núptiis :
pulsaveri
ei. Veni
cum ad
pulsat ver
túdinis m
vicinam
stim aper
amóre s
enim júdi
qui exire
et vidére
psisse se
formidat.
spe et ope
pulsánti co
latus júdi
tempus pr
vénerit, de
hilaréscit.

Te Deum

AD

ET

Ant. t. 1.
que talenta

rotinus addi-
ardentes in

Lucernas
in manibus
bona opera
ucis exempla
quibus pro-
minis dicit:
a coram ho-
deant opera
corifceant Pa-
in celis est.
ante Deum
operatus est,
suo laudavit
se intercedat
nium popul-
mo sine que-
cultor, absti-
opere malo,
in innocentia
at.

festum coli-

VIII.

t, quæ jubén-
s restringere,
re: ut et mun-
in corpore,
tis in- opera-
ri etenim no-
altero placere
est: si aut is,
adhuc luxurie
non deserit:
tate præmi-
se per bona
Nec castitas
st sine bono
bonum est
stitute. Sed et
itur, restat, ut
spe ad super-

nam patriam tendat, et nequa-
quam se a vitiis pro mundi hu-
jus honestate contineat.

¶ Sint lumbi vestri præ-
cincti, et lucernæ ardentes in
manibus vestris: * Et vos si-
miles hominibus expectantibus
dominum suum, quando re-
vertatur a nuptiis. ¶ Vigilate
ergo, quia nescitis qua hora
Dominus vester venturus sit.
Et vos. Gloria Patri. Et vos si-
miles.

Bened. Ad societatem.

LECTIO IX.

ET vos similes hominibus
expectantibus dominum
suum, quando revertatur a
nuptiis: ut, cum venerit, et
pulsaverit, confestim aperiant
ei. Venit quippe Dominus,
cum ad iudicium properat:
pulsat vero, cum jam per ægri-
tudinis molestias esse mortem
vicinam designat. Cui confes-
tim aperimus, si hunc cum
amore suscipimus. Aperire
enim iudici pulsanti non vult,
qui exire de corpore trepidat:
et videre eum, quem contem-
pisse se meminit, iudicem
formidat. Qui autem de sua
spe et operatione securus est,
pulsanti confestim aperit, quia
lætus iudicem sustinet. Et cum
tempus propinquæ mortis ad-
venerit, de gloriâ retributionis
hilaréscit.

Te Deum laudamus, p. 16.

AD LAUDES.

ET PER HORAS.

Ant. t. 1. f Domine, * quin-
que talenta tradidisti mihi:

ecce alia quinque superlucrâ-
tus sum.

Psalm. Dominus regnavit,
cum reliq. p. 17.

Ant. t. 1. Euge serve bone, *
in modico fidelis, intra in gau-
dium Domini tui.

Ant. t. 3. Fidelis servus *
et prudens, quem constituit
Dominus super familiam suam.

Ant. t. 7. r. Beatus ille ser-
vus, * quem cum venerit Dô-
minus ejus, et pulsaverit jan-
uam, invenerit vigilantem.

Ant. t. 7. f Serve bone * et
fidelis, intra in gaudium Dô-
mini tui.

CAPITULUM. *Eccli. 31.*

BEATUS vir, qui inventus est
sine macula: et qui post
aurum non abiit, nec speravit
in pecunia et thesauris. Quis
est hic, et laudabimus eum?
fecit enim mirabilia in vita
sua.

HYMNUS.

JESU corona celsior,
Et veritas sublimior,
Qui confitenti servulo
Reddis perenne præmium.
Da supplicanti cætui,
Hujus rogatu, noxii
Remissionem criminis,
Rumpendo nexum vinculi.
Anni reverso tempore,
Dies refulsit lumine,
Quo Sanctus hic de corpore
Migravit inter sidera.

Hic vana terræ gaudia,
Et luculenta prædia,
Polluta sorde deputans,
Ovans tenet cælestia.

Te Christe Rex piissime,

Hic confitendo iugiter,
Calcavit artes daemonum,
Sævumque avérni principem.

Virtute clarus, et fide,
Confessione sedulus,
Jeiuna membra deferens,
Dapes supernas obtinet.

Proinde te piissime
Precamur omnes supplices:
Nobis ut hujus gratia
Poenas remittas debitas.

Patri perennis gloria,
Natoque Patris Unico,
Sanctoque sit Paracletio
Per omne semper saeculum.

Amen.

†. Justum deduxit Dominus
per vias rectas. R. Et ostendit
illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. t. 1. r Euge
serve bone, * et fidelis, quia
in pauca fuisti fidelis, supra
multa te constituam, intra in
gaudium Domini tui.

ORATIO.

DEUS, qui nos beati N. Con-
fessoris tui annua solem-
nitate lætificas: concède pro-
pitius; ut cujus natalitia colim-
us, etiam actiones imitemur.
Per Dominum nostrum Jesum
Christum.

ALIA ORATIO.

ADSTO, Domine, supplica-
tionibus nostris, quas in
beati N. Confessoris tui solem-
nitate deferimus: ut, qui
nostrae justitiae fiduciam non
habemus; ejus, qui tibi placuit,
precibus adjuvemur. Per
Dominum nostrum Jesum
Christum.

Si fuerit Abbas.

ORATIO.

INTERCESSIO nos, quaesumus
Domine, beati N. Abbatis
commendet: ut quod nostris
meritis non valemus, ejus pa-
trocinio assequamur. Per Do-
minum nostrum.

AD TERTIAM.

Ant. Euge serve bone.

Capitul. Beatus vir, qui in-
ventus est, ut supra ad Laudes.

R. br. Amavit eum Domi-
nus, * Et ornavit eum. Ama-
vit. †. Stulam gloriæ induit
eum. Et ornavit. Gloria Patri.
Amavit.

†. Os justi meditabitur sa-
pientiam. R. Et lingua ejus
loquetur judicium.

AD SEXTAM.

Ant. Fidelis servus.

CAPITULUM. *Ecoli.* 39.

JUSTUS cor suum tradidit ad
vigilandum diluculo ad Do-
minum, qui fecit illum, et in
conspéctu Altissimi deprecab-
itur.

R. br. Os justi * Meditabitur
sapientiam. Os justi. †. Et
lingua ejus loquetur judicium.
Meditabitur. Gloria Patri. Os
justi.

†. Lex Dei ejus in corde ip-
sius. R. Et non supplantabun-
tur gressus ejus.

AD NONAM.

Ant. Serve bone.

CAPITULUM. *Sap.* 10. b

JUSTUM deduxit Dominus per
vias rectas, et ostendit illi
regnum Dei, et dedit illi sci-
entiam sanctorum: honestum

illum in
vit labor

R. br.

corde ip-

supplant

in corde

Dei.

†. Just

per vias

illi regnu

AD

Ant. I

lenta, cu

p. lxxvij.

Psalmi

ut in prin

†. Just

per vias

illi regnu

Ad Mag

despiciens

reña, tri

culo cond

Si occu

plurium C

tificum, Q

sed in Or

que habent

cantur in

ALIA

PRO CONFE

IN A

De lib

LECTI

BENATUS vi

sine m

aurum non

in pecunia

est hic, et

fecit enim

sua. Qui p

et perfectur

eterna: qu

Abbas.
o.
s, quæsumus
N. Abbátis
quod nostris
mus, ejus pa-
nur. Per Dó-

IAM.
ve bone.
s vir, qui in-
ra ad Laudes.
eum Dómi-
t eum. Amá-
glóriæ induit
Glória Patri.

editabitur sa-
lingua ejus

TAM.
rvus.
Ecclesi. 39.
m tradidit ad
úculo ad Dó-
illum, et in
mi deprecá-

* Meditabitur
justi. y. Et
tur judicium.
ria Patri. Os

s in corde ip-
upplantabún-

AM.
e.
ap. 10. b
Dóminus per
osténdit illi
dit illi acien-
; honestati

illum in laboribus, et complé-
vit labores illius.

ñ. br. Lex Dei ejus * In
corde ipsius. Lex. y. Et non
supplantabuntur gressus ejus.
In corde. Glória Patri. Lex
Dei.

y. Justum deduxit Dóminus
per vias rectas. ñ. Et osténdit
illi regnum Dei.

AD VESPERAS.

Ant. Dómine, quinque ta-
lenta, cum reliquis de Laud.
p. lxxvij.

Psalmi, Capit. et Hymnus,
ut in primis Vesperis p. lxxvij.

y. Justum deduxit Dóminus
per vias rectas. ñ. Et osténdit
illi regnum Dei.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Hic vir
despiciens mundum * et ter-
réna, triumphans, divitias
cælo condidit ore, manu.

Si occurrat celebrari Festum
plurium Confessorum non Pon-
tificum, Officium fit ut supra;
sed in Oratione, et Sermonem,
quæ habentur in singulari, di-
cantur in plurali.

ALIÆ LECTIONES

PRO CONFESSORE NON PONTIFICI.

IN I NOCTURNO.

De libro Ecclesiastici.

LECTIO I. Cap. 31.

BEATUS vir, qui inventus est
sine mácula : et qui post
aurum non abiit, nec speravit
in pecunia et thesauris. Quis
est hic, et laudabimus eum ?
fecit enim mirabilia in vita
sua. Qui probatus est in illo,
et perfectus est, erit illi glória
eterna : qui potuit transgredi,

et non est transgressus : facere
mala, et non fecit : ideo stabi-
lita sunt bona illius in Dó-
mino, et eleemôsynas illius
enarrabit omnis Ecclesia san-
ctorum.

ñ. Euge serve bone et fidé-
lis, quia in pauca fuisti fidé-
lis, supra multa te constituam : *
Intra in gaudium Dómini tui.
y. Dómine quinque talenta
tradidisti mihi, ecce álla quin-
que superlucratus sum. Intra
in gaudium.

LECTIO II.

Cap. 32. c et 33.

QUI timet Dóminum, exci-
piet doctrinam ejus : et
qui vigilaverint ad illum, in-
venient benedictionem. Qui
quærit legem, replébitur ab
ea : et qui insidiöse agit, scan-
dalizabitur in ea. Qui timent
Dóminum, invenient judicium
justum, et justitias quasi lu-
men accendent. Qui credit
Deo, attendit mandatis : et qui
confidit in illo, non minorabi-
tur. Timénti Dóminum non oc-
currunt mala, sed in tenta-
tione Deus illum conservabit,
et liberabit a malis. Sápiens
non odit mandata, et justitias,
et non illidétur quasi in pro-
cèlla navis. Homo sensátus
credit legi Dei, et lex illi fidé-
lis.

ñ. Justus germinabit sicut
lilium : * Et florébit in ætér-
num ante Dóminum. y. Plan-
tátus in domo Dómini, in
átriis domus Dei nostri. Et flo-
rébit,

LECTIO III. *Cap. 34. b*

SPIRITUS timéntium Deum quæritur, et in respectu illius benedicétur. Spes enim illórum in salvántem illos, et óculi Dei in diligéntes se. Qui timet Dóminum, nihil trepidábit, et non pavébit: quóniam ipse est spes ejus. Timéntis. Dóminum beáta est ánima ejus. Ad quem respicit, et quis est fortitúdo ejus? Oculi Dómini super timéntes eum, protéctor poténtiæ, firmaméntum virtútis, tégimen ardóris, et umbráculum meridiáni, deprecátio offénsionis, et adjutórium casus, exáltans ánimam, et illúminans óculos, dans sanitátem et vitam; et benedictiónem.

ñ. Iste cognóvit justitiam, et vidit mirabilia magna, et exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número sanctórum. ý. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Et invéntus. Glória Patri. Et invéntus.

IN II NOCTURNO.

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ.

LECTIO IV.

Lib. 10. c. 16. in c. 12. Job.

DERIDETUR justí simplicitas. Hujus mundi sapiéntia est, cor machinatióibus tégere, sensum verbis veláre; quæ falsa sunt, vera osténdere; quæ vera sunt, falsa demonstráre. Hæc nimirum prudéntia usu a juvenibus scélitur, hæc a púeris prégio discitur:

hanc qui sciunt, céteros despiciéndò superbiunt: hanc qui nesciunt, subjeçti et tímidi in áliis mirántur: quia ab eis hæc eádem duplicitatís iniquitas nómine palliáta diligitur, dum mentis pervérsitas urbánitas vocátur. Hæc sibi obsequéntibus præcipit honórum cúlmina quærere, adépta temporális glóriæ vanitáte gaudere, irrogáta ab áliis mala multiplicius réddere: cum vires suppetunt, nullis resisténtibus cedere: cum virtútis possibilitas deest, quidquid explére per malitiam non valent, hoc in pacífica bonitáte simuláre.

ñ. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ý. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

LECTIO V.

AT contra, sapiéntia justórum est, nil per ostensiónem fingere, sensum verbis aperire, vera ut sunt diligere, falsa devitáre, bona gratis exhibére, mala libéntius toleráre, quam fácere; nullam injúriæ ultiónem quærere, pro veritáte contuméliam lucrum putáre. Sed hæc justórum simplicitas deridétur: quia ab hujus mundi sapiéntibus, puritátis virtus fatúitas créditur. Omne enim quod innocénter ágitur, ab eis procul dubio stultum

putáta
vérita
piénti
namq
do, qu
dere,
simulá
tuméli
céntibu
quæren
rapién
tiénti a
bére?

ñ. An
ornávit
induit e
radisi co
eum Dó
ornávit

Cap

LAMPAS
gitati
contingit
qui ad æ
citur, cor
deprimát
abundánt
gnitátum
osténdat,
tium frequ
la hunc
stium po
cunctis ve
nitor, et
indignus
men ante
loa virtútib
ritis corús
tuit, despic
pus contin
in ánimo di
mentem se

nt, ceteros de-
erbiunt : hanc
ubjecti et timidi
r : quia ab eis
uplicitatis ini-
palliata dili-
tis perversitas
tur. Hæc sibi
præcipit hono-
uærere, adépta
æ vanitate gau-
ab aliis mala
dere : cum vi-
nullis resisten-
m virtutis pos-
quidquid ex-
am non valent,
bonitate simu-

fecit illum Dó-
divit eum ab
ductóribus tu-
t dedit illi cla-
m. ¶. Justum
is per vias re-
t illi regnum

o v.
piéntia justó-
per ostensio-
ensum verbis
sunt diligere,
ona gratis ex-
entius tolerare,
nullam injúrie
e, pro veritate
erum putare.
um simplicitas
ab hujus mun-
puritatis vir-
éditur. Omne
cénter ágitur,
túbio stultum

COMMUNE CONFESSORIS NON PONTIFICIS.

lxxxj

putátur : et quidquid in ópere
veritas approbat, carnáli sa-
piéntiæ fátuum sonat. Quid
namque stúlius vidétur mun-
do, quam mentem verbis ostén-
dere, nil cállida machinatióne
simuláre, nullas injúriis con-
tumélias réddere, pro maledi-
céntibus oráre, pro maledi-
céntibus oráre, paupertátem
querere, posséssa relinquere,
rapiénti non resistere, percu-
tiénti álteram maxillam præ-
bére?

¶. Amávit eum Dóminus, et
ornávit eum : stolam glóriæ
índuit eum : * Et ad portas pa-
radisi coronávit eum. ¶. Índuit
eum Dóminus lorícám fidei, et
ornávit eum. Et.

LECTIO VI.

Cap. 17 post initium.

LAMPAS contémpita apud co-
litatiónes divitum. Sæpe
contingit, ut electus quisque,
qui ad ætérnam felicitátem dú-
citur, continua hic adversitaté
deprimátur : non hunc rerum
abundántia fúlciat, non di-
gnitátum glória honorábilem
osténdat, nulla ei obsequén-
tium frequéntia súppetat, nul-
la hunc humanis óculis vé-
stium pompa compónat : a
cunctis vero despicábilis cér-
nitur, et hujus mundi grátia
indignus aestimátur : sed ta-
men ante occúlti júdicis ócu-
los virtútibus émicat, vitæ mé-
ritis corúscat : honorári mé-
tuit, despicí non réfugit : cor-
pus continéntia áfficit, sola
in ánimo dilectiône pinguéscit :
mentem semper ad patiéntiam

præparat, et eréctus pro ju-
stítia, de percéptis contuméliis
exúltat : afflictis ex corde com-
pátitur, de bonórum prosperi-
tátibus quasi de própriis læ-
tátur, sacri verbi pábula in
mente sollicitus rúminat, et
inquisitus quódlibet éloqui du-
pliciter ignórat.

¶. Iste homo perfécit ómnia,
quæ locútus est ei Deus, et
dixit ad eum : Ingrédere in ré-
quiem meam : * Quia te vidi
justum coram me ex ómnibus
géntibus. ¶. Iste est qui con-
témpsit vitam mundi, et per-
vénit ad cœléstia regna. Quia.
Glória Patri. Quia.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangélii
secúndum Lucam.

LECTIO VII. Cap. 12 d

I n illo témpore : Dixit Jesus
discipulis suis : Nolite timére
pusillus grex, quia complácuit
Patri vestro dare vobis re-
gnum. Et reliqua.

Homilia venerábilis Bedæ
Presbýteri.

Lib. 4 c. 54 in Luc. 12.

PUSILLUM gregem electórum,
vel ob comparatióem ma-
joris númeri reprobórum, vel
pótius ob humilitátis devotió-
nem nóminat : quia vidélicet
Ecclésiám suam quantálibet
numerositaté jam dilatátam,
tamen usque ad finem mundi
humilitáte vult créscere, et ad
promissum regnum humilitáte
pervenire. Ideoque ejus labó-
res blande consolátus, quam
regnum Dei tantum quærere

præcipit, eidem regnum a Patre dandum complacita benignitate promittit.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. **Ÿ.** Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua, Ipse intercedat.

LECTIO VIII.

VENDITE quæ possidētis, et date eleemôsynam. Nolite, inquit, timere, ne propter regnum Dei militātibz, hujus vitæ necessaria desint: quin etiā possēssa propter eleemôsynam vendite. Quod tunc dignū sit, quando quis semel pro Dōmino suis omnibus spretis, nihilominus post hæc labore manuum, unde et victum transigere, et eleemôsynam dare queat, operatur. Unde gloriatur Apōstolus, dicens: Argēntum aut aurum, aut vestem nullius concupivi: ipsi scitis, quoniam ad ea quæ mihi opus erant, et his qui mecum sunt, ministraverunt manus istæ. Omnia ostēdi vobis, quoniam sic laborāntes oportet suscipere infirmos.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus dōminum suum quando revertatur a nuptiis. **Ÿ.** Vigilate ergo, quia nescitis qua

hora Dōminus vester venturus sit. Et. Glōria Patri. Et.

LECTIO IX.

FACITE vobis sâcculos, qui non veterâseunt: eleemôsynas videlicet operando, quarum merces in ætēnum maneat. Ubi non hoc præceptum esse putandum est, ut nil pecuniæ reservetur a sanctis, vel suis scilicet, vel pauperum usibus suggerendæ, cum et ipse Dōminus, cui ministrabant Angeli, tamen ad informandam Ecclēsiā suam lōculos habuisse legatur, et a fidelibus oblata conservans, et suorum necessitatibus, aliisque indigentibus tribuens; sed ne Deo propter ista serviatur, et ob inopiæ timorem justitia deseratur.

Te Deum laudamus. p. 16.

PRO ABBATIBUS.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 19. d

In illo tempore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos reliquimus omnia, et secuti sumus te: quid ergo erit nobis? Et reliqua.

Homilia sancti Hieronymi Presbyteri.

Lib. 3. in Matth. cap. 19.

GRANDIS fidēcia: Petrus piscator erat, dives non fuerat, oīos manu et arte quærebat: et tamen loquitur confidenter: Reliquimus omnia. Et quia non sufficit tantum relinquere, jungit quod perfectum

est: F
mus q
tur no
autem
vobis,
me, in
sederit
majest
vos sup
cantes co
Non dix
nia, hoc
philosop
vitas co
secuti es
Apostolo
dentium

R. Iste
magnas
et de om
vit Dōmin
pro pecc
rum. **Ÿ.** E
la, verus
seab omni
nens in in

In regene
Filius h
statis sue
de corrupt
corrupti),
solis judic
nantes duos
quia vobis
credere no
qui reliquer
tra, aut so
aut matrem
filios, aut ag
meum, cōtē
vitam ætērn
cui iste cum

vester ventura Patri. Et.

IX.
sæculos, qui
unt: eleemô-
perando, qua-
eternum mâ-
de præceptum
est, ut nil pe-
r a sanctis,
vel pauperum
dæ, cum et
cui ministrâ-
men ad infor-
am suam ló-
legatur, et a
conservans, et
tibus, aliisque
uens; sed ne
serviatur, et
em justitia de-

amus. p. 16.
ATIBUS.
TURNO.

Evangelii
atthæum.
Cap. 19. d
Dixit Petrus
nos reliqui-
secuti sumus
rit nobis? Et

Hierónymi
teri.

th. cap. 19.
Petrus pis-
ces non fœ-
et arte querê-
ôquitur confi-
us omnia. Et
tantum, relin-
od perfectum

est: Et secuti sumus te. Feci-
mus quod jussisti: quid igitur
nobis dabis præmii? Jesus
autem dixit illis: Amen dico
vobis, quod vos qui secuti estis
me, in regeneratione, cum
sederit Filius hominis in sede
majestatis suæ, sedebitis et
vos super sedes duodecim, judi-
cantes duodecim tribus Israel.
Non dixit: Qui reliquistis omnia,
hoc enim et Crates fecit
philosophus, et multi alii divi-
tias contempsérunt: sed, Qui
secuti estis me: quod proprie
Apostolorum est, atque cre-
dèntium.

¶ Iste est qui ante Deum
magnas virtutes operatus est,
et de omni corde suo laudá-
vit Dóminum: * Ipse intercédât
pro peccatis omnium populó-
rum. †. Ecce homo sine queré-
la, verus Dei cultor, ábstinens
se ab omni opere malo, et pérmã-
nens in innocentia sua. Ipse.

LECTIO VIII.

¶ In regeneratione, cum sederit
Filius hominis in sede maje-
statis suæ (quando et mórtui
de corruptione resurgent in-
corrúpti), sedebitis et vos in
sólitis judicantibus, condem-
nantes duodecim tribus Israel:
quia vobis credéntibus, illi
credere noluerunt. Et omnia
qui reliquerit domum, vel fra-
tres, aut soróres, aut patrem,
aut matrem, aut uxórem, aut
filios, aut agros propter nomen
meum, centuplum accipiet, et
vitam æternam possidebit. Lo-
cus iste cum illa sententia cón-

gruit, in qua Salvátor loqui-
tur: Non veni pacem mittere,
sed gládium. Veni enim sepa-
râre hominem a patre suo, et
matrem a filia, et nurum a
socru: et inimici hominis do-
méstici ejus. Qui ergo propter
fidem Christi et prædicationem
Evangelii, omnes affectus con-
témperint, atque divitias et
sæculi voluptates: isti centu-
plum recipient, et vitam æter-
nam possidebunt.

¶ Sint lumbi vestri præ-
cincti, et lucernæ ardentes in
manibus vestris: * Et vos si-
miles hominibus expectánti-
bus dóminum suum, quando
revertatur a nuptiis. †. Vigi-
late ergo, quia nescitis qua
hora Dóminus vester venturus
sit. Et vos. Glória Patri. Et
vos

LECTIO IX.

Ex occasione hujus sententiæ
quidam introducunt mille
annos post resurrectionem, di-
cèntes, tunc nobis contuplum
omnium rerum, quas dimisi-
mus, et vitam æternam esse
reddendam: non intelligèntes
quod, si in cetera digna sit re-
promissio, in uxóribus appá-
reat turpítudo, ut qui unam
pro Dómino dimiserit, centum
recipiat in futuro. Sensus ergo
iste est: Qui carnália pro Sal-
vatore dimiserit, spirituália re-
cipiet: quæ comparatione et
mérito sui ita erunt, quasi si
parvo número centenarius nú-
merus comparétur.

Te Deum laudamus, p. 16.

COMMUNE VIRGINUM.

AD VESPERAS.

Ant. t. 1. Hæc est virgo sapiens, * et una de número prudentum.

PSALMUS 109.

DIXIT Dóminus Dómino meo : *

Sede a dextris meis :

Donec ponam inimicos tuos, *
scabellum pedum tuorum.

Virgam virtutis tuæ emittet
Dóminus ex Sion : * dominare
in medio inimicorum tuorum.

Tecum principium in die vir-
tutis tuæ in splendoribus sanc-
torum : * ex útero ante lucife-
rum genui te.

Juravit Dóminus, et non pœ-
nitēbit eum : * Tu es sacerdos
in ætérnum secúndum ordi-
nem Melchisedech.

Dóminus a dextris tuis, *
confrēgit in die iræ suæ reges.

Judicabit in nationibus, im-
plebit ruinas : * conquassabit
capita in terra multorum.

De torrente in via bibet, *
propterea exaltabit caput.

Ant. Hæc est virgo sa-
piens, et una de número pru-
dentum.

Ant. t. 1. Hæc est virgo sa-
piens, * quam Dóminus vigi-
lāntem invēnit.

PSALMUS 112.

LAUDATE pueri Dóminum : *

laudate nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedic-
tum, * ex hoc nunc, et usque
in sæculum.

A solis ortu usque ad occā-
sum, * laudābile nomen Dó-
mini.

Excelsus super omnes Gentes
Dóminus, * et super cœlos gló-
ria ejus.

Quis sicut Dóminus Deus no-
ster, qui in altis habitat, * et
humilia respicit in cœlo et in
terra?

Suscitans a terra inopem, *
et de stercore érigenz páupe-
rem :

Ut collocet eum cum prin-
cipibus, * cum principibus pó-
puli sui.

Qui habitare facit stérilem
in domo, * matrem filiorum
lætāntem.

Ant. Hæc est virgo sapiens,
quam Dóminus vigilāntem in-
vénit.

Ant. t. 3. Hæc est quæ ne-
scivit * torum in delicto : ha-
bébit fructum in respectiōe
animarum sanctarum.

PSALMUS 121.

LÆTATUS sum in his, quæ
dicta sunt mihi : * in do-
mum Dómini ibimus.

Stantes erant pedes nostri, *
in átriis tuis Jérusalem.

Jérusalem, quæ ædificatur
ut civitas : * cujus participatio
ejus in idipsum.

Illuc enim ascenderunt tri-
bus, tribus Dómini, * testimō-
nium Israel ad confitendum
nómini Dómini.

Quia illic sederunt sedes in
judicio, * sedes super domum
David.

Rogate quæ ad pacem sunt
Jérusalem : * et abundantia
diligentibus te.

Fiat pax in virtute tua : *

et ab
tuis.

Prop
proxim
cem de

Prop
nostri :

Ant.

torum

fructum

rum san

Ant. t.

et ponan

allelúia.

N

ISI Dó

mum

verunt qu

Nisi Dó

vitatem,

eustódit e

Vanum

surgere :

sedēritis,

nem dolor

Cum dec

num : * ec

ni, filii; me

Sicut sa

tentis : * i

Beatus v

siderium su

confundetu

miciis suis in

Ant. Ven

nam in te t

lélúia.

Ant. t. 3.

inter filias

PSA

L AUDA Jerú

lauda De

Quóniam

omnes Gentes
per cœlos glô-

us Deus no-
hâbitat, * et
n cœlo et in

ra inopem, *
gens pâupe-

n cum prin-
incipibus pô-

facit stérilem
rem filiôrum

irgo sapiens,
vigilantem in-

est quæ ne-
delicto : ha-
a respectiône
rum.

121.
in his, quæ
thi : * in do-
nus.

edes nostri, *
salem.

æ ædificatur
s participatio

endérunt tri-
ni, * testimo-
confiténdum

runt sedes in
uper domum

pacem sunt
abundantia

rtitue tua : *

COMMUNE VIRGINUM.

LXXXV

et abundantia in túrribus
tuis.

Propter fratres meos, et
próimos meos, * loquébar pa-
cem de te :

Propter domum Dómini Dei
nostri : * quæsivi bona tibi.

Ant. Hæc est quæ nescivit
torum in delicto : habébit
fructum in respectiône animá-
rum sanctárum.

Ant. t. 1. Veni elécta mea, *
et ponam in te thronum meum,
allelúia.

PSALMUS 126.

NISI Dóminus ædificáverit do-
mum, * in vanum labora-
vérunt qui ædificant eam.

Nisi Dóminus custodierit ci-
vitatem, * frustra vigilat qui
custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem
súrgere : * súrgite postquam
sedéritis, qui manducátis pa-
nem dolóris.

Cum déderit diléctis suis som-
num : * ecce hæreditas Dómi-
ni, filii; merces, fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu po-
téntis : * ita filii exeussórum.

Beátus vir, qui implévit de-
sidérium suum ex ipsis : * non
confundétur cum loquétur ini-
micis suis in porta.

Ant. Veni elécta mea, et po-
nam in te thronum meum, al-
lelúia.

Ant. t. 3. Ista est speciósá *
inter filias Jerúsalem.

PSALMUS 147.

LAUDA Jerúsalem Dóminum : *
lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit eras

portárum tuárum : * benedixit
filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pa-
cem : * et ádipe fruménti sá-
tiat te.

Qui emittit elóquium suum
terræ : * velóciter currit ser-
mo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : *
nébulam sicut cinerem spargit.

Mittit crýstallum suam sicut
buccéllas : * ante faciém frigi-
ris ejus quis sustinébit?

Emittet verbum suum, et
liquefaciet ea : * flabit spiritus
ejus et fluent aquæ.

Qui annúnciat verbum suum
Jacob : * justitias, et judicia
sua Israel.

Non fecit táliter omni na-
tióni : * et judicia sua non ma-
nifestávit eis.

Ant. Ista est speciósá inter
filias Jerúsalem.

CAPITULUM. 2. Cor. 10. d

FRATRES, qui gloriátur, in
Dómino gloriétur. Non enim
qui seipsum comméndat, ille
probátus est : sed quem Deus
comméndat.

HYMNUS.

JESU, coróna Virginum,
Quem mater illa concipit,
Quæ sola Virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe.

Qui pergis inter lilia,
Septus choréis Virginum,
Sponsus decórus glória,
Sponsisque reddens præmia.

Quocúmque tendis, Vírgines
Sequúntur, atque laúdis
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnosque dulces pèrsonant.

Te deprecemur supplices;
Nostis ut addas sensibus,
Nescire prorsus omnia
Corruptionis vulnera.

Virtus, honor, laus, gloria
Deo Patri cum Filio,
Sancto simul Paráclito
In sæculorum sæcula, Amen.

†. Spécie tua, et pulchritu-
dine tua. R. Intende, prospere
procède, et regna.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Veni
sponsa Christi, * accipe corón-
nam, quam tibi Dóminus præ-
parávit in ætérnum.

ORATIO.

Deus, qui inter cetera potén-
tiæ tuæ miracula etiam in
sexu fragili victóriam martyrii
contulisti : concede propitius ;
ut, qui beatæ N. Virginis et
Martyris tuæ natalitia colimus,
per ejus ad te exémpia gradiámur.
Per Dóminum.

ALIA ORATIO.

INDULGENTIAM nobis, quæsu-
mus Dómine, beata N. Virgo
et Martyr impléret : quæ tibi
grata semper extitit et mérito
castitátis, et, tuæ professione
virtútis. Per Dóminum.

Pro Virgine non Martyre.

ORATIO.

EXAUDI NOS, Deus salutáris
noster : ut sicut de beatæ
N. Virginis tuæ festivitáte gau-
démus ; ita piæ devotiónis eru-
diámur afféctu. Per Dóminum
nostrum.

*Si fuerint plures, in utris-
que Vesperis ad Magnificat, et
in Laudibus ad Benedictus,*

Ant. t. 4. Prudentes Virgi-

nes, * aptáte vestras lámpades :
ecce sponsus venit, exite ob-
viam ei.

‡. Adducéntur Regi virgines
post eam. R. Próximæ ejus af-
feréntur tibi.

ORATIO.

DA nobis quæsumus Dómine
Deus noster, sanctárum
Virginum et mátyrum tuá-
rum N. et N. palmas incessá-
bili devotióne venerári : ut
quas digna mente non póssu-
mus celebráre, humilibus sal-
tem frequentémus obséquii.
Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitat. Regem Virginum
Dóminum, * Veníte, adoré-
mus.

Psalm. Veníte, exulté-
mus, p. 2.

HYMNUS.

Pra Virgine et Martyre.

VIRGINIS Proles, Opifexque
Matris,
Virgo quem gessit, peperitque
Virgo ;

Virginia partos ednimus decóra
Morte triúmphos.

Hæc enim palmæ dúplici
beata

Sorte, dum gemit fráguilem do-
máre

Córpore sexum, dómuít cruén-
tum

Cæde tyránnum.

Unde nec mortem, nec ami-
ca mortis

Mille pœnarum gênera expa-
vescens,

Sánguine effuso méruit æro-
num

8
Hujus
bis
Debitas
mitt
Ut tibi pu
Pect
Sit dec
Probi
Et tibi co
tus
Spiritus
omni
Té
Si sanc
tum, et
Hymnus u
VIRGINIS
Matris
Virgo que
que V
Virginis fœ
Acci
Hujus or
bis
Debitas po
mitte;
Ut tibi pu
sym
Pect
Sit decus
Proli,
Et tibi comp
Spiritus sen
omni
Temp
IN I N
Ant. t. 7.
est casta ge
ritate!
PSA
Dóminæ Dó
quam ad

Scandero cœlum.

Hujus orātu Deus alme no-

bis

Dēbitas pœnas scēlerum re-

mitte;

Ut tibi puro resonemus alnum

Pēctore carmen.

Sit decus Patri, genitæque

Proli,

Et tibi compar utriusque vir-

tus

Spiritus semper, Deus unus

omni

Tēporis ævo. Amen.

Si sancta fuerit Virgo tan-
tum, et non Martyr, dicitur
Hymnus ut sequitur.

VIRGINIS Proles, Opifexque

Matris,

Virgo quem gessit, peperit-

que Virgo,

Virginis festum cānimus beātæ,

Accipe votum.

Hujus orātu Deus alme no-

bis

Dēbitas pœnas scēlerum re-

mitte;

Ut tibi puro resonemus al-

num

Pēctore carmen.

Sit decus Patri, genitæque

Proli,

Et tibi compar utriusque virtus

Spiritus semper, Deus unus

omni

Tēporis ævo. Amen.

IN I NOCTURNO.

*Ant. 1. 7. O quam pulchra **
est casta generatio cum cla-
ritate!

PSALMUS 8.

DOMINE Dominus noster, *
quam admirabile est no-

men tuum in universa terra!

Quoniam elevata est magni-

ficentia tua * super cœlos.
Ex ore infāntium et lactē-
tium perfecisti laudem propter
inimicos tuos, * ut destruas
inimicum et ultorem.

Quoniam vidēbo cœlos tuos,
ôpera digitorum tuorum: * lu-
nam et stellas, quæ tu fundasti.

Quid est homo, quod memor
es ejus? * aut filius hominis,
quoniam visitas eum?

Minuisti eum paulo minus
ab Angelis, glória et honore
coronasti eum: * et constituisti
eum super ôpera manuum tuā-
rum.

Omnia subiecisti sub pedi-
bus ejus, * oves et boves uni-
versas: insuper et pœcora
campi.

Volucres cœli, et pisces ma-
ris, * qui perambulāt sēmi-
tas maris.

Domine Dominus noster, *
quam admirabile est nomen
tuum in universa terra!

Ant. O quam pulchra est
casta generatio cum clari-
tate!

*Ant. 1. 4. Ante torum * hu-*
jus Virginis frequentate nobis
dulcia cāntica dramatis.

PSALMUS 18.

CŒLI enarrant glóriam Dei, *
et ôpera manuum ejus an-
nūtiat firmamentum.

Dies diēi eructat verbum, * et
nox nocti indicat scientiam.

Non sunt loquētes, neque
sermōnes, * quorum non au-
diāntur voces eorum.

In omnem terram exivit sonus eorum : * et in fines orbis terræ verba eorum.

In sole posuit tabernaculum suum : * et ipse tamquam sponsus procedens de thalamo suo :

Exultavit ut gigas ad currendam viam, * a summo cœlo egressio ejus :

Et occursus ejus usque ad summum ejus, * nec est qui se abscondat a calore ejus.

Lex Dómini immaculata, convertens ánimas : * testimonium Dómini fidele, sapiéntiam præstans párvulis.

Justitiæ Dómini rectæ, lætificantes corda : * præceptum Domini lúcidum, illúminans oculos.

Tímor Dómini sanctus, permanens in sæculum sæculi : * judicia Dómini vera, justificata in semetipsa.

Desiderabilia super aurum et lápidem pretiosum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custodit ea, * in custodiendis illis retributio multa.

Delicta quis intélligit? ab occultis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fuerint dominati, tunc immaculatus ero : * et emundabor a delicto máximo.

Et erunt ut compláceant eloquia oris mei : * et meditatio cordis mei in conspectu tuo semper.

Dómine adjutor meus, * et redemptor meus.

Ant. Ante torum hujus Virginis frequentate nobis dulcía cántica drámaticis.

Ant. t. 7. r. Revértere, * revértere Sunamitis : revértere, revértere, ut intueámur te.

PSALMUS 23.

DOMINI est terra, et plenitudo ejus : * orbis terrarum, et universi qui habitant in eo.

Quia ipse super mária fundavit eum : * et super flúmina præparavit eum.

Quis ascendet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus et mundo corde, * qui non accepit in vano ánimam suam, nec juravit in dolo próximo suo.

Hic accipiet benedictionem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generatio quærentium eum, * quærentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas principes vestras, et elevámini portæ æternáles : * et introibit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio :

Attollite portas principes vestras, et elevámini portæ æternáles : * et introibit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtutum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Revértere, revértere Sunamitis : revértere, revértere, ut intueámur te.

ŷ. S.
dine tu
procéde
Pater
Absol
ŷ. Ju
Benedic
tua.
De Epís
Após
LE
DE vi
D Dóm
silium a
misericó
Dómino,
mo ergo
pter inst
quóniam
sic esse.
noli quæ
litis es a
rere uxór
péris uxé
Et nūps
cavit. Tr
carnis ha
Ego autem
itaque dice
breve est :
qui habent
non habent
tamquam r
gandent, t
dentes : et
quam non
utántur hoc
non utántur
figúra hujus
Si fuerit
sequens
ŷ. Veni sp
cipe coronam

ŷ. Spécie tua, et pulchritudine tua. R. Intende, prospere procéde, et regna.

Pater noster.

Absolutio, Exaudi, Domine.

ŷ. Jube domne.

Bened. Benedictione perpétua.

De Epistola prima beati Pauli Apostoli ad Corinthios.

LECTIO I. Cap. 7. e

DE virginibus præceptum Domini non habeo: consilium autem do, tamquam misericordiam consecutus a Domino, ut sim fidelis. Existimo ergo hoc bonum esse propter instantem necessitatem, quoniam bonum est homini sic esse. Alligatus es uxori? noli quærere solutionem. Solutus es ab uxore? noli quærere uxorem. Si autem acciperis uxorem, non peccasti. Et si nupserit virgo, non peccavit. Tribulationem tamen carnis habebunt hujusmodi. Ego autem vobis parco. Hoc itaque dico, fratres: Tempus breve est: reliquum est, ut et qui habent uxores, tamquam non habentes sint: et qui flent, tamquam non flentes: et qui gaudent, tamquam non gaudentes: et qui emunt, tamquam non possidentes: et qui utantur hoc mundo, tamquam non utantur: præterit enim figura hujus mundi.

Si fuerit Martyr, dicitur sequens.

R. Veni sponsa Christi, accipe coronam, quam tibi Dó-

minus præparavit in ætérnum: pro cujus amore sanguinem tuum sudisti: * Et cum Angelis in paradísium introisti. ŷ. Veni electa mea, et ponam in te thronum meum, quia concupivit Rex spéciem tuam. Et cum.

Si non fuerit Martyr, dicitur sequens

R. Veni electa mea, et ponam in te thronum meum: * Quia concupivit Rex spéciem tuam. ŷ. Spécie tua, et pulchritudine tua intende, prospere procéde, et regna. Quia.

Bened. Unigenitus Dei Filius.

LECTIO II.

VOLO autem vos sine sollicitudine esse. Qui sine uxore est, sollicitus est quæ Domini sunt, quomodo placeat Deo. Qui autem cum uxore est, sollicitus est quæ sunt mundi, quomodo placeat uxori, et divisus est. Et mulier innupta, et virgo, cogitat quæ Domini sunt; ut sit sancta corpore, et spiritu. Quæ autem nupta est, cogitat quæ sunt mundi, quomodo placeat viro. Porro hoc ad utilitatem vestram dico: non ut laqueum vobis injiciam, sed ad id, quod honestum est, et quod facultatem præbeat sine impedimento Domini obsecrandi.

R. Diffusa est grátia in labiis tuis: * Propterea benedixit te Deus in ætérnum. ŷ. Spécie tua, et pulchritudine tua intende, prospere procéde, et regna. Propterea.

Bened. Spiritus sancti grátia.

LECTIO III.

SI quis autem turpem se videri existimat super virgine sua, quod sit superadúlta, et ita oportet fieri, quod vult faciat: non peccat, si nubat. Nam qui stáuit in corde suo firmus, non habens necessitátem, potestátem autem habens suæ voluntátis, et hoc iudicávit in corde suo, serváre virginem suam, bene facit. Igitur et qui matrimonio jungit virginem suam, bene facit: et qui non jungit, mélius facit. Mólir alligáta est legi quanto témpore vir ejus vivit. Quod si dormierit vir ejus, liberáta est: cui vult nubat, tantum in Dómino. Beátior autem erit si sic permanserit, secúndum meum consilium: puto autem quod et ego Spiritum Dei hábeam.

ñ. Spécie tua, et pulchritúdine tua, * Inténde, prospere procéde, et regna. ỹ. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedixit te Deus in ætérnum. Inténde. Glória Patri. Inténde.

IN II NOCTURNO.

Ant. t. 7. Spécie tua, * et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna.

PSALMUS 44.

ERUCTAVIT COR meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velociter scribéntis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in

lábiis tuis. * proptérea benedixit te Deus in ætérnum.

Accingere gládio tuo super femur tuum, * potentissime.

Spécie tua, et pulchritúdine tua * inténde, prospere procéde, et regna.

Propter veritátem et mansuetúdinem, et justitiám: * et dedúcet te mirabiliter dextera tua.

Sagittæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua Deus in sæculum sæculi: * virga directiónis virga regni tui.

Dilexisti justitiám, et odisti iniquitátem: * proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætitiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis: * ex quibus delectáverunt te filiæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestitu deauráto: * circumdata varietáte.

Audi filia, et vide, et inclina aurem tuam: * et obliviscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórum tuum: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et filiæ Tyri in munéribus: * vultum tuum deprecabúntur, omnes divites plebiæ.

Omnis glória ejus filiæ Regis ab iñtus, * in fimbriis atreiscircumamicta varietátibus.

Adducéntur Regi virgines

post eam
feréntur

Afferé
tatione:

plum Re

Pro p

tibi filii:

cipes sup

Mémor

in omni

mlónem.

Propter

bántur tibi

sæculum

Ant. Sp

tidine tua

procéde, e

Ant. t.

Deus vultu

do ejus no

Ps

Dus nost

tus; *

tionibus, q

minis.

Propterea

dum turbá

transferéntur

maris.

Sonóerunt

quæ eórum

sunt monte

gus.

Flóminis

ivitátem De

abernáculum

us.

Deus in r

ommovébitur

am Deus mar

Conturbáta

religata sunt

ocem suam,

propterea bene-
æternum.

idiotuo super
potentissime.
t pulchritudine
prosperare pro-

temet mansue-
ritiam: * et dedo-
er dextera tua.
acutæ, populi
* in corda ini-

us in sæculum
erga directionis

ritiam; et odisti
propterea unxit
us oleo lætitiæ
tuis.

utta, et casia a
s, a dōmibus
quibus delecta-
regum in ho-

a dextris tuis
ato: * circum-

vide, et inclina
* et obliviscere
et domum pe-

et Rex decorem
am ipse est Dō-
s, et adorabunt

in muneribus *
deprecabuntur,
lebis.

eius filiae Re-
in fimbriis ab-
ta varietatibus
Regi virginum

post eam: * proximæ ejus af-
ferentur tibi.

Afferentur in lætitia et exul-
tatione: * adducentur in tem-
plum Regis.

Pro patribus tuis nati sunt
tibi filii: * constitues eos prin-
cipes super omnem terram.

Mémores erunt nōminis tui *
in omni generatione et gene-
rationem.

Propterea populi confite-
buntur tibi in æternum, * et in
sæculum sæculi.

Ant. Spécie tua, et pulchri-
tudine tua intēde, prospere
procēde, et regna.

Ant. t. 7. Adjuvabit eam *
Deus vultu suo: Deus in mé-
dio ejus non commovebitur.

PSALMUS 45.

Deus noster refūgium, et vir-
tus; * adjutor in tribula-
tionibus, quæ invenerunt nos
nimis.

Propterea non timēbimus
cum turbabitur terra: * et
transferentur montes in cor-
maria.

Sonuerunt, et turbatæ sunt
aquæ eorum: * conturbati
sunt montes in fortitudine
eius.

Flūminis impetus lætificat
vivitatem Dei: * sanctificavit
tabernaculum suum Altissi-
mus.

Deus in medio ejus, non
commovebitur: * adjuvabit
eam Deus mane diloculo.

Conturbatæ sunt Gentes, et
inclinata sunt regna: * dedit
victorem suam, mota est terra.

Dōminus virtutum nobis-
cum: * susceptor noster Deus
Jacob.

Venite, et videte opera Dō-
mini, quæ posuit prodigia su-
per terram: * auferens bella
usque ad finem terræ.

Arcum conteret, et confrin-
get arma: * et scuta combūret
igni.

Vacate, et videte quoniam ego
sum Deus: * exaltabor in Gē-
tibus, et exaltabor in terra.

Dōminus virtutum nobis-
cum: * susceptor noster Deus
Jacob.

Ant. Adjuvabit eam Deus
vultu suo: Deus in medio
ejus, non commovebitur.

Ant. t. 8. f. Aquæ multæ *
non potuerunt extinguere cha-
ritatem.

PSALMUS 47.

MAGNUS Dōminus, et laudabi-
lis nimis * in civitate Dei
nostri, in monte sancto ejus.

Fundatur exultatione uni-
versæ terræ mons Sion, * lá-
tera Aquilonis, civitas Regis
magni.

Deus in dōmibus ejus cogno-
scetur, * cum suscipiet eam.

Quoniam ecce reges terræ
congregati sunt: * convenerunt
in unum.

Ipsi vidētes sic admirati
sunt, conturbati sunt, com-
moti sunt: * tremor apprehēdit eos.

Ibi dolores ut parturiētis, *
in spiritu vehementi conteres
naves Tharsis:

Sicut audivimus, sic vidimus

in civitate Dómini virtutum,
in civitate Dei nostri : * Deus
fundávit eam in ætérnum.

Suscépius Deus misericórdi-
am tuam, * in médio templi
tui.

Secúndum nomen tuum
Deus, sic et laus tua in fines
terræ : * justitia plena est
dextera tua.

Lætétur mons Sion, et exúl-
tent filiae Judæ, * propter ju-
dicia tua Dómine.

Circúmdate Sion, et com-
plectimini eam : * narráte in
túrribus ejus.

Pónite corda vestra in vir-
tute ejus : * et distribúite do-
mos ejus, ut enarrétis in pro-
génie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus
noster in ætérnum, et in sæ-
culum sæculi : * ipse reget
nos in sæcula.

Ant. Aquæ multæ non po-
tuérunt extinguere charitá-
tem.

ŷ. Adjuvábite eam Deus vultu
suo. *ñ.* Deus in médio ejus,
non commovébitur.

Pater noster.

Absolutio. Ipsius pietas.

ŷ. Jube domne.

Bened. Deus Pater omnipo-
tens.

Sermo sancti Ambrósii
Episcopi.

LECTIO IV.

Lib. 1. de Virg. circa init.

QUONIAM hódie natális est
Virginis, invitat nunc in-
tegritátis amor, ut áliquíd de
virginitate dicámus : ne véluti

tránsitu quodam præstricta vi-
deátur, quæ principális est vir-
tus. Non enim ideo laudábilis
virginitas, quia in martyribus
reperitur; sed quia ipsa márt-
tyres fáciat. Quis autem hu-
máno eam possit ingénio com-
prehéndere, quam nec natúra
suis inclúsit légibus? aut quis
naturáli voce complécti, quod
supra usum naturæ sit? Et
cælo accersivit, quod imitáretur
in terris. Nec immérito vi-
véndi sibi usum quæsivit e
cælo, quæ sponsum sibi invé-
nit in cælo.

ñ. Propter veritátem, et man-
suetúdinem, et justitiam : * Et
dedúcet te mirabiliter dextera
tua. ŷ. Spécie tua, et pulchri-
túdine tua inténde, prospere
procéde, et regna. Et deducet

Bened. Christus perpétua.

LECTIO V.

HÆC nubes, áera, Angelos
sideraque transgrédiens
Verbum Dei in ipso sinu Pa-
tris invénit, et toto hausit pé-
ctore. Nam quis tantum, cum
invénierit, relinquit boni? Un-
guéntum enim exinanitum est
nomen tuum : propterea ado-
lescéntulæ dilexérunt te, et
traxérunt te. Postrémo no-
meum est illud, quóniam qui
non nubunt, neque nubéntur
erunt sicut Angeli Dei in cælo.
Nemo ergo mirétur, si Angeli
comparéntur, quæ Angelórum
Dómino copulántur.

ñ. Dilexisti justitiam, et odisti
iniquitátem : * Propterea
unxit te Deus, Deus tuus

letitiæ.
et man-
tiam. Pr
Bened.

QUIS igitur
fluxu
facile inv-
postquam
corporis
Tunc in
et Verbun-
caro fiere
Sed etiam
porei coit-
cupiditati
ergo curru-
ideo cum
gloria, ide-
est præcúr-
ñ. Affer-

post eam,
feréntur ti-
tatione. ŷ.
chritúdine
spere procé-
feréntur. G-
rentur.

IN III

Ant. t. 3.
formósa, fili
diléxit me
me in cubic

PSA

CANTATE
novum :
omnis terra.

Cantate Dó-
nite nómini ej-
de die in diem

Annuntiati-
gloriam ejus,
pulis mirabili

am præstricta vir-
principális est vir-
ideo laudábilis
ia in martyribus
quia ipsa már-
Quis autem hu-
ssit ingénio com-
quam nec natúra
égibus? aut quis
complécti, quod
natúræ sit? E-
t, quod imitaré-
Nec immérito vi-
sum quasivit e-
onsum sibi invé-

eritatem, et man-
et justitiam: * Et
rabiliter dextera
tua, et pulchri-
téndé, prospere
regna. Et deducet
istius perpétuæ.

CTIO V.
ára, Angelos
transgrediens
in ipso sinu Pa-
toto hausit pé-
nis tantum, cum
inquit boni? Un-
n exinanitum es
: propterea ad-
exerunt te, et

Postremo no-
d, quóniam qui
neque nubentur
ngeli Dei in cœ-
rétur, si Angeli
quæ Angelorum
ántur.

justitiam, et o-
m : * Propterea
Deus tuus o-

lætitie. *ŷ.* Propter veritatem,
et mansuetudinem, et justi-
tiam. Propterea.

Bened. Ignem sui amoris.

LECTIO VI.

Quis igitur neget hanc vitam
fluxisse de cœlo, quam non
facile invenimus in terris, nisi
postquam Deus in hæc terrèni
corporis membra descendit?
Tunc in útero virgo concépit,
et Verbum caro factum est, ut
caro fieret Deus. Dicit aliquis:
Sed étiam Elias nullius cor-
poris coitus fuisse permixtus
cupiditatibus invenitur. Ideo
ergo curru raptus ad cœlum,
ideo cum Dómino appáret in
gloria, ideo Dominici ventúrus
est præcúrsor advéntus.

ŷ. Afferéntur Regi virgines
post eam, próximæ ejus, * Af-
feréntur tibi in lætitia et exul-
tatione. *ŷ.* Spécie tua, et pul-
chritudine tua inténde, pró-
spere procéde, et regna. Af-
feréntur. Glória Patri. Affe-
rentur.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 3. Nigra sum, * sed
formósa, filiæ Jerúsalem : ideo
diléxit me Rex, et introduxit
me in cubiculum suum.

PSALMUS 95.

CANTATE Dómino cánticum
novum : * cantáte Dómino
omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedi-
cite nómini ejus : * annuntiáte
de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes
glóriam ejus, * in ómnibus pó-
pulis mirabilia ejus.

Quóniam magnus Dóminus,
et laudábilis nimis : * terribi-
lis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium
dæmónia : * Dóminus autem
cœlos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in
conspéctu ejus : * sanctimónia,
et magnificéntia in sanctifica-
tione ejus.

Afferte Dómino pátriæ Gén-
tium, afferte Dómino glóriam
et honórem : * afferte Dómino
glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introite in
átria ejus : * adoráte Dóminum
in átrio sancto ejus.

Commovéatur a fácie ejus
univérsa terra : * dicite in
Géntibus quia Dóminus regná-
vit.

Etenim corréxit orbem ter-
ræ, qui non commovébitur : *
judicábit pópulos in æqui-
táte.

Læténtur cœli, et exúltet
terra, commovéatur mare, et
plenitúdo ejus : * gaudébunt
campi, et ómnia quæ in eis
sunt.

Tunc exultábunt ómnia li-
gna silvárum a fácie Dómini,
quia venit : * quóniam venit
judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in
æquitáte, * et pópulos in veri-
táte sua.

Ant. Nigra sum, sed for-
mósa, filiæ Jerúsalem : ideo
diléxit me Rex, et introduxit
me in cubiculum suum.

Ant. t. 8. Trahe me post
te, * in odórem currémus un-

guentorum tuorum : oleum effusum nomen tuum.

PSALMUS 96.

DOMINUS regnavit, exultet terra : * lætentur insulæ multæ.

Nubes, et caligo in circuitu ejus : * justitia, et judicium correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcedet, * et inflammabit in circuitu inimicos ejus.

Illuxerunt fulgura ejus orbi terræ : * vidit, et commota est terra.

Montes sicut cera fluxerunt a facie Domini : * a facie Domini omnis terra.

Annuntiaverunt cœli justitiam ejus : * et viderunt omnes populi gloriam ejus.

Confundantur omnes, qui adorant sculptilia, et qui gloriantur in simulacris suis.

Adorate eum omnes Angeli ejus : * audivit, et lætata est Sion.

Et exultaverunt filiæ Judæ, * propter judicia tua Domine :

Quoniam tu Dominus altissimus super omnem terram : * nimis exaltatus es super omnes deos.

Qui diligitis Dominum, odite malum : * custodit Dominus animas sanctorum suorum, de manu peccatoris liberabit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætitia.

Lætamini justi in Domino : * et confitemini memorie sanctificationis ejus.

Ant. Trahe me post te, in odorem curremus unguentorum tuorum : oleum effusum nomen tuum.

Ant. t. 7. Veni sponsa Christi, * accipe coronam, quam tibi Dominus præparavit in æternum.

PSALMUS 97.

CANTATE Domino canticum novum : * quia mirabilia fecit. Salvavit sibi dexteram ejus, * et brachium sanctum ejus.

Notum fecit Dominus salutarem suum : * in conspectu Gentium revelavit justitiam suam.

Recordatus est misericordie suæ, * et veritatis suæ domui Israel.

Viderunt omnes termini terræ : * salutarem Dei nostri.

Jubilate Deo omnis terra : * cantate, et exultate, et psallite.

Psallite Domino in cithara, in cithara et voce psalmi ; * in tubis ductilibus, et voce tubæ corneæ.

Jubilate in conspectu Regis Domini : * moveatur mare, et plenitudo ejus ; orbis terrarum, et qui habitant in eo.

Flumina plaudent manu, simul montes exultabunt in conspectu Domini : * quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terrarum in justitia, * et populos in æquitate.

Ant. Veni sponsa Christi, accipe coronam, quam tibi Dominus præparavit in æternum.

†. Eligit eam Deus, et præ-

eligit e
suo hab

Pater

Absol

†. Jul

Bened

Lectio

secun

LEC

In illo t

discipu

hanc : Si

lorum de

accipiente

exierunt

sponsæ. E

Homili

Hom

SAPRE VOS

Sadmone

gere, mun

menta dev

sancti Evan

pellor dicer

agitis, cum

neatis : ne

vobis rectu

ant gratia

tur : ne ap

repat et quo

intus a merc

enim Redem

virgines, et

virgines, et

titudinis jan

sunt recepta

quedam, du

sua gloriam

vasis suis ole

runt.

†. Hæc es

quam Domini

olégit eam. *ñ.* In tabernáculo suo habitare facit eam.

Pater noster.

Absolutio. A vinculis.

ñ. Jube domne.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 25.

In illo témpore : Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc : Simile erit regnum cœlorum decem virginibus : quæ accipiéntes lámpades suas, exierunt óbviā sponso et sponsæ. Et reliqua.

Homilia sancti Gregórii Papæ.

Hom. 12. in Evang.

SEPER vos, fratres charissimi, admóneo prava ópera fúgero, mundi hujus inquinaménta devitáre : sed hodiérna sancti Evangélii lectione compellor dicere, ut *et* bona quæ ágitis, cum magna cautéla teneátis : ne per hoc, quod a vobis rectum géritur, favor aut grátia humana requirátur : ne appetitus laudis subrepat et quod foris osténditur, intus a mercéde vacuétur. Ecce enim Redemptóris voce decem virgines, et omnes dicuntur virgines, et tamen intra beatitudinis jánuam non omnes sunt receptæ : quia eárum quedam, dum de virginitate sua glóriam foris expetunt, in vasis suis óleum habére noluerunt.

ñ. Hæc est virgo sapiens, quam Dóminus vigilántem in-

venit, quæ accéptis lámpadibus, sumpsit secum óleum : * Et veniénte Dómino, introivit cum eo ad nuptias. *ñ.* Média nocte clamor factus est : Ecce sponsus venit, exite óbviā ei. Et veniénte Dómino.

Bened. Cujus, vel Quarum festum cólimus.

LECTIO VIII.

SED prius quæréndum nobis est, quid sit regnum cœlorum, aut cur decem virginibus comparétur, quæ étiam virgines prudéntes et fátuæ dicántur. Dum enim cœlorum regnum constat, quia reproborum nullus ingreditur, étiam fátuis virginibus cur simile esse perhibétur? Sed sciéndum nobis est, quod sæpe in sacro elóquio regnum cœlorum præsentis témporis Ecclésia dicitur. De quo álío in loco Dóminus dicit : Mittet Filius hóminis Angelos suos, et cólligent de regno ejus ómnia scándala. Neque enim in illo regno beatitudinis, in quo pax summa est, inveniri scándala póterunt, quæ colligántur.

ñ. Média nocte clamor factus est : * Ecce sponsus venit, exite óbviā ei. *ñ.* Prudéntes virgines aptáte vestras lámpades. Ecce sponsus. Glória Patri. Ecce sponsus.

Bened. Ad societátem.

LECTIO IX.

IN quinque autem córporis sénsibus unusquisque subsistit. Geminátus autem quinaris denárium pécit. Et quia

ex utrôque sexu fidélium multitúdo colligitur, sancta Ecclesiâ decem virginibus similis esse denuntiâtur. In qua, quia mali cum bonis, et réprobi cum electis admixti sunt, recte similis virginibus prudentibus et fâtuis esse perhibétur. Sunt namque plerique continétes, qui ab appetitu se exterióri custódiunt, et spe ad interiôra rapiúntur, carnem mácerant, et toto desidério ad supérnam pátriam anhelant, æterna præmia expetunt, pro laboribus suis recipere laudes humanas nolunt. Hi nimirum glóriam suam non in ore hóminum ponunt, sed intra consciéntiam cóntegunt. Et sunt plerique, qui corpus per abstinentiam affligunt, sed de ipsa sua abstinentia humanos favôres expetunt.

Te Deum laudamus, p. 16.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 1. Hæc est virgo sapiens, * et una de número prudentum.

Psalm. Dóminus regnâvit, cum reliquis, p. 17.

Ant. t. 1. Hæc est virgo sapiens, * quam Dóminus vigilántem invénit.

Ant. t. 3. r Hæc est quæ nescivit * torum in delicto : habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

Ant. t. 1. Veni electa mea, * et ponam in te thronum meum, allelúia.

Ant. t. 3. Ista est speciôsa * inter filias Jerúsalem.

CAPITULUM. 2. Cor. 10. d

FRATRES, Qui gloriâtur, in Dómino gloriétur. Non enim qui seipsum comméndat, ille probâtus est : sed quem Deus comméndat.

HYMNUS.

JESU, coróna Virginum, Quem mater illa concipit, Quæ sola Virgo parit. Hæc vota clemens

Qui pergis inter lilia, Septus choréis Virginum, Sponsus decóris glória, Sponsisque reddens præmia, Quocúmque tendis, Virgines Sequúntur, atque laúdibus Post te canétes cûrsitant, Hymnósque dulces pèrsonant.

Te deprecámur supplices, Nostris ut addas sènsibus, Nescire prorsus ómnia Corruptionis vúlnera.

Virtus, honor, laus, glória Deo Patri cum Filio, Sancto simul Paráclito In sæculórum sæcula. Amen.

†. Diffûsa est grátia in lábiis tuis. R̃. Proptérea benedixit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. Ant. t. 8. Símile est regnum celórum * hómini negotiátóri querénti bonas margaritas : invénta una pretiôsa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

ORATIO.

DEUS, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula, etiam in sexu fragili victóriam martyrii contulisti : concède pro-

pilus;
ginis et
columus,
pla grad
nostrum

INDULGE
mus De
et Marty
grata son
castitatis,
virtutis.
strum.
Pro Vir

EXAUDI
noster
N. Virgin
gaudemus
erudiámur

*St fuerit
dictus dicit
Ant. t. 4
nes * aptat
ecce sponsa
viam ei.*

†. Adduc
post eam. R̃
feréntur tibi

DA nobis,
Deus n
Virginum e
rum N. et A
bili devotión
quas digna
mus celebrár
tem frequen
Per Dóminum

AD T
*Ant. Hæc e
Capitulum,
ritur, ut sup
Hiemalis*

est speciosa *

alem.
Cor. 10. d
gloriatur, in
etur. Non enim
mmendat, ille
ed quem Deus

us.
virginum,
illa concepit,
pau
is
er lilia,
virginum,
gloria,
ens premia,
ndis, Virgines
e laudibus
cursitant,
es personant.
r supplices,
sensibus,
omnia
nera.
laus, gloria
ilio,
aclito
ecula. Amen.
gratia in labiis
a benedixit te
1.

t. 8. Simile
rum * homini
erenti bonas
nta una pre-
a sua, et com-

10.
cetera poten-
acula, etiam
etoriam mar-
concede pro-

COMMUNE VIRGINUM.

xcvij

plus; ut, qui beatae N. Vir-
ginis et Martyris tuae natalitia
colimus, per ejus ad te exem-
pla gradiamur. Per Dominum
nostrum.

ALIA ORATIO.

INDULGENTIAM nobis, quesu-
mus Domine, beata N. Virgo
et Martyr impleret: quae tibi
grata semper extitit et merito
castitatis, et tuae professione
virtutis. Per Dominum no-
strum.

Pro Virgine non Martyre.

ORATIO.

EXAUDI nos Deus salutaris
noster: ut, sicut de beatae
N. Virginis tuae festivitatem
gaudemus, ita pie devotionis
erudiamur affectu. Per.

*Si fuerint plures, ad Bene-
dictus dicitur*

*Ant. t. 4. Prudentes Virgi-
nes * aptate vestras lampades:
ecce sponsus venit, exite ob-
viam ei.*

*¶ Adducuntur Regi virgines
post eam. ¶ Proxima ejus af-
feruntur tibi.*

ORATIO.

DA nobis, quæsumus Domine
Deus noster, sanctarum
Virginum et Martyrum tua-
rum N. et N. palmas incessa-
bili devotione venerari: ut,
quas digna mente non possumus
celebrare, humilibus sal-
tem frequentemus obsequiis.
Per Dominum.

AD TERTIAM.

Ant. Hæc est virgo sapiens.

*Capitulum, Fratres, Qui glo-
riatur, ut supra, ad Laudes.*
Himalis.

*¶. br. Specie tua, * Et pul-
chritudine tua. Specie tua.
¶. Intende, prospere procede,
et regna. Et pulchritudine.
Glória Patri. Specie tua.*

*¶. Adjuvabit eam Deus vultu
suo. ¶. Deus in medio ejus,
non commovebitur.*

AD SEXTAM.

*Ant. Hæc est quæ nesci-
vit.*

CAPITULUM. 2. Cor. 11.

AMULOR enim vos Dei æmu-
latione. Despondi enim
vos uni viro virginem castam
exhibere Christo.

*¶. br. Adjuvabit eam * Deus
vultu suo. Adjuvabit. ¶. Deus
in medio ejus, non commove-
bitur. Deus. Glória Patri. Ad-
juvabit.*

*¶. Elégit eam Deus, et præ-
elégit eam. ¶. In tabernáculo
suo habitare facit eam.*

AD NONAM.

Ant. Ista est speciosa.

Pro Virgine Martyre.

CAPITULUM. Eccli. 51. b

DOMINE Deus meus, exaltasti
super terram habitationem
meam, et pro morte defluente
deprecata sum. Invocaui Do-
minum Patrem Domini mei,
ut non derelinquat me in die
tribulationis mee, et in tẽ-
pore superborum sine adju-
torio.

Pro Virgine et non Martyre.

CAPITULUM. Sap. 4.

OUAM pulchra est casta ge-
neratio cum claritate! im-
mortalis est enim memò-
ria illius: quoniam apud

Deum nota est, et apud homines.

ñ. *br.* Elegit eam Deus, * Et prælegit eam. Elégit. ý. In tabernáculo suo habitare facit eam. Et prælegit. Glória Patri. Elégit.

ý. Diffusa est grátia in lábiis tuis. ñ. Propterea benedixit te Deus in ætérnum.

AD VESPERAS.

Ant. Psalmi, Capitulum et Hymnus ut in primis Vesperis, p. lxxxiv.

ý. Diffusa est grátia in lábiis tuis. ñ. Propterea benedixit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif. Ant. t. 7. f Veni sponsa Christi, * accipe coronam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

ALLÆ LECTIONES

PRO VIRGINIBUS.

Pro Virgine et Martyre, ac pro Martyre tantum Lectiones primi Nocturni leguntur etiam ut infra.

De libro Ecclesiástici.

LECTIO I. *Cap. 51.*

CONFITEBOR tibi Dómine Rex, et collaudábo te Deum salvatórem meum. Confitébor nómini tuo : quóniam adjutor et protéctor factus est mihi, et liberásti corpus meum a perditione, a láqueq linguæ iniquæ, et a lábiis operántium mendácium, et in conspéctu astántium factus es mihi adjutor. Et liberásti me secúndum multitudinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus præparátis ad escam, de mánibus quæ-

réntium ánimam meam, et de portis tribulatiónum quæ circumdederunt me : a pressúra flammæ, quæ circumdedit me, et in médio ignis non sum æstuáta : de altitúdine ventris inferi, et a lingua coinquináta, et a verbo mendáccii, a rege iníquo, et a lingua injústa.

ñ. Veni sponsa Christi, accipe coronam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum : pro cujus amóre sanguinem tuum fudisti : * Et cum Angelis in paradísium introisti. ý. Veni elécta mea, et ponam in te thronum meum, quia concupivit Rex spéciem tuam. Et cum.

LECTIO II.

LAUDABIT usque ad mortem anima mea Dóminum, et vita mea appropinquans erat in inférno deórsum. Circumdederunt me úndique, et non erat qui adjuváret. Respiciens eram ad adjutórium hóminum, et non erat. Memoráta sum misericórdiæ tuæ Dómine, et operatiónis tuæ, quæ a sæculo sunt : quóniam éruis sustinéntes te Dómine, et libera eos de mánibus géntium.

ñ. Diffusa est grátia in lábiis tuis : * Propterea benedixit te Deus in ætérnum. ý. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. Propterea.

LECTIO III.

EXALTASTI super terram habitatiómem meam, et per mortem defluente deprecáta sum.

Invoca
mini
me in
et in
sine ad
tuum
illud in
dita es
sti me
puisti
Propter
dem die
nómini
ñ. Sp
dine tua
procéde
est grát
pterea
ætérnum
tri. Intér
IN
Ex libro
scopi e
na et l
LEC
NUNC, n
mo es
mior glóri
est. Flos
germinis,
mentum g
indoles, la
integrum
Dei imago
ctimóniam
pórtio gre
per illas,
ter floret
riosa fecú
plus copios
suo addit,
matris aug
mur, has au

m meam, et de
ónum quæ cir-
ne : a pressura
circumdedit me,
ignis non sum
titudine ventris
ua coinquinata,
endacii, à rege
gua injusta.

sa Christi, ac-
quam tibi Dó-
avit in aetér-
us amore san-
fudisti : * Et
paradisum in-
electa mea, et
ronum meum,
t Rex spéciem

to II.
ue ad mortem

Dóminum, et
propinquans erat
sum. Circum-
ndique, et non
ret. Respiciens
rium hóminum,
Memorata sum
uæ Dómine, et
e, quæ a sa-
niam éruiis sa-
nine, et liberas
géntium.

et grátia in lá-
propterea bene-
in aetérnum.
et pulchritudine
spere procéde,
érea.

ó III.
per terram ha-
meam, et pre-
deprecata sum.

Invocávi Dóminum patrem Dó-
mini mei, ut non derelinquat
me in die tribulatiónis meæ,
et in tēpore superbórum
sine adiutorio. Laudábo nomen
tuum assidue, et collaudábo
illud in confessiōe, et exau-
dita est oratio mea. Et liberá-
sti me de perditione, et eri-
puisti me de tēpore iniquo.
Propterea confitēbor, et lau-
dem dicam tibi, et benedicam
nómini Dómini.

ñ. Spécie tua, et pulchritú-
dine tua, * Intēde, prospere
procéde, et regna. ⁊. Diffusa
est grátia in lábiis tuis, pro-
pterea benedixit te Deus in
aetérnum. Intēde. Glória Pa-
tri. Intēde.

IN II NOCTURNÒ.

Ex libro sancti Cypriáni Epi-
scopi et Mártiris de discipli-
na et hábitu Virginum.

LECTIO IV. Cap. 2.

NUNC nobis ad virgines ser-
mo est, quarum quo subli-
mior glória est, major et cura
est. Flos est ille Ecclesiástici
gérminis, decus atque orna-
mentum grátiae spiritalis, læta
indoles, laudis et honóris opus
integrum atque incorruptum,
Dei imágo respóndens ad san-
ctimóniam Dómini, illústrior
pórtio gregis Christi. Gaudet
per illas, atque in illis largi-
ter floret Ecclesiæ matris glo-
riosa fœcúnditas : quantóque
plus copiósia virginitas número
suo addit, tanto plus gaudium
matris augéscit. Ad has loqui-
mur, has adhortámur affecti-

ne pótius quam potestáte : non
quod extrémí, et minimi, et
humilitátis nostræ admodum
cóncscii, áliquid ad censúram
licentiæ vindicémus : sed quod
ad sollicitúdinem magis cauti,
plus de diaboli infestatiōe ti-
meámus.

ñ. Propter veritatem, et
mansuetúdinem, et justitiam : *
Et dedúcet te mirabiliter dēx-
tera tua. ⁊. Spécie tua, et pul-
chritúdinem tua intēde, pró-
spere procéde, et regna. Et de-
dúcet.

LECTIO V.

NEQUE inánis hæc cautio est,
et vana, formido, quæ ad
salútis viam cónsulit, quæ Do-
mínica et vitália præcepta cu-
stódit, ut quæ se Christo dicá-
verint, et a carnáli concupi-
scéntia recedéntes, tam carne,
quam mente se Deo vóverint,
cónsumment opus suum ma-
gno præmio destinátum : nec
ornári jam, aut placére cui-
quam, nisi Dómino suo, stú-
deant, a quo et mercédem vir-
ginitátis expéctant, dicénte
ipso : Non omnes capiunt ver-
bum, sed illi quibus datum
est. Sunt enim spadónes, qui
ex útero matris sic nati sunt :
et sunt spadónes, qui coacti
sunt ab hominibus : et sunt spa-
dónes, qui seipsos castravé-
runt propter regnum celó-
rum.

ñ. Dilexisti justitiam, et
odisti iniquitatem : * Propté-
rea unxit te Deus, Deus tuus
óleo lætitiæ. ⁊. Propter veritá-

tem, et mansuetudinem, et iustitiam. Propterea.

LECTIO VI.

DENUO quoque per hanc Angeli vocem continentiae munus ostenditur, virginitas praedicatur. Hi sunt, qui cum mulieribus se non coinquinaverunt: virgines enim permanserunt: hi sunt qui sequuntur Agnum quocumque ierit. Neque enim tantum masculis continentiae gratiam Dominus repromittit, et feminas praeterit: sed quoniam femina viri portio est, et ex eo sumpta atque formata est, in Scripturis fere omnibus ad protoplastum Deus loquitur, quia sunt duo in carne una, et in masculino simul significatur et femina. Quod si Christum continentia sequitur, et regno Dei virginitas destinatur: quid est illis cum terreno cultu, et cum ornamentis, quibus dum hominibus placere gestiunt, Deum offendant?

¶. Afferentur Regi virgines post eam, proximae ejus, * Afferentur tibi in laetitia et exultatione. ¶. Specie tua, et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. Afferentur. Gloria Patri. Afferentur.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

LECTIO VII. Cap. 19.

In illo tempore: Accesserunt ad Jesum Pharisei tentantes eum, et dicentes: Si licet homini dimittere uxorem

suam, quacumque ex causa? Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

Hom. 63. in Matth. sub med.

DOMINUS noster, quia ad virginitatem hortari grave esse videbatur, a necessitate legis de non solvendo matrimonio, eos ad cupiditatem illius trahere studet. Deinde ut eam esse possibilem ostendat sic inquit: Sunt eunuchi qui ex ventre matris ita nati sunt, et sunt qui ab hominibus eunuchi facti sunt, et sunt qui se ipsos castraverunt propter regnum celorum. Quibus verbis latenter eos ad eligendam virginitatem inducit, dum eam virtutem esse possibilem astruit.

¶. Haec est virgo sapientia, quam Dominus vigilantem invenit, quae acceptis lampadibus, sumpsit secum oleum: * Et veniente Domino, introivit cum eo ad nuptias. ¶. Medianocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exite obviam ei. Et.

LECTIO VIII.

In autem hoc fere modo confirmat. Cogita tecum, si aut a natura talis esses, aut ab hominibus eam injuriam passus, quid faceres, cum et ejusmodi voluptate careres, et nullam carendo mercedem consequeris? Gratias igitur nunc Deo agas, quod cum mercede atque coronis idem sustines, quod illi sine coronis ac praemio tolerant: imo vero non idem sed multo levius: tum quia spe

erigeri
facti; t
libus c
jactaris
¶. M
clus est
exite ob
virgines
des. Eco

CUM e
dixe
mente se
inutiliter
qui, ut r
quantur.
xit rursum
capere;
efficiat e
opus ost
nignitate
intra ne
cludere:
magis pos
strat, ut
plus auge
Te Deu

SANCTE
ET NEC VI

AD

Ant. D
reliquis de
Psalm.
reliquis de
Pro A
CAPITULUM

CONFITEB
et colla
vatore m
mini tuo:
protector f
rasti corpus

que ex causa?

noti Joannis
ostomi.

Matth. sub med.

ter, quia ad vir-

hortari grave

a necessitate le-

véndo matrimo-

piditatem illius

Deinde ut eam

n osténdat sic

eunúchi qui ex

ta nati sunt, et

omnibus eunú-

et sunt qui se-

unt propter re-

. Quibus verbis

eligendam virgi-

, dum eam vir-

sibilem ástruit.

virgo sapiens,

vigilántem in-

ceptis lampádi-

cum óleum : *

minino, introivit

as. *¶* Médiano-

est : Ecce spon-

óbviám ei. Et.

VIII.

ere modo con-

tecum, si aut

ses, aut ab ho-

íuriam passus,

m et ejúsmodi

s, et nullam ca-

n consequeré-

tur nunc Deo

mercéde atque

ústines, quod

ac præmio tó-

ro non idem

: tum quia spe

COMMUNE NON VIRGINUM.

cj

erigeris, et consciéntia recte
facti; tum quia non ita ingén-
tibus concupiscéntiæ flúctibus
jactáris.

¶ Média nocte clamor fa-
ctus est : * Ecce sponsus venit,
exite óbviám ei. *¶* Prudéntes
virgines aptáte vestras lámpa-
des. Ecce. Glória Patri. Ecce.

LECTIO IX.

CUM ergo de illis eunúchis
dixerit, qui nisi étiam ipsi
mente se contineant, frustra et
inútiliter tales sunt; ac de illis,
qui, ut regnum cœlórum conse-
quántur, se continent, subjún-
xit rursus, dicens : Qui potest
cápere, cápiat : ut alacrióres
efficiat eo ipso quod grave esse
opus osténdit, et ineffábili be-
nignitate sua nóluit eam rem
intra necessitátem legis con-
clúdere : idque dicéndo, adhuc
magis possibilem esse demon-
strat, ut voluntátis stúdiúm
plus augeátur.

Te Deum laudámus. p. 16.

COMMUNE.

SANCTE MARTYRIS TANTUM,
ET NEC VIRGINIS NEC MARTYRIS.

AD VESPERAS.

Ant. Dum esset Rex, cum
reliquis de Laudibus, p. cxj.

Psalm. Dixit Dóminus, cum
reliquis de Virgine ut p. lxxxiv.

Pro Martyre tantum.

CAPITULUM. *Eccli.* 51.

CONFITEBOR tibi Dómine Rex,
et collaudábo te Deum sal-
vatórem meum. Confitébor nó-
mini tuó : quóniam adjútor et
protéctor factus es mihi, et libe-
rásti corpus meum a perditíone.

Pro nec Virgine nec Martyre.

CAPITULUM. *prov.* 31. b

MULIEREM fortem quis invé-
niet? procul, et de últimis
finibus prétium ejus. Confidit
in ea cor viri sui, et spóliis
non indigébit.

HYMNUS.

FORTEM virili pectore
Laudémus omnes féminam,
Quæ sanctitátis glória
Ubique fulget inclyta.

Hæc sancto amore saúcia,
Dum mundi amórem nóxium
Horréscit, ad cœléstia
Iter perégit árduum.

Carnem domans jejúniis,
Dulcique mentem pábulo
Oratiónis nútriens,
Cœli potitur gáudiis.

Rex Christe virtus fórtium,
Qui magna solus éfficis,
Hujus precátu quæsumus,
Audi benignus súpplices.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Filio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

¶ Spécie tua, et pulchritú-
dine tua. *¶* Inténde, prospé-
re procéde, et regna.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Símile
est regnum cœlórum * hómi-
ni negotiátóri quærénti bonas
margaritas : inventa una pre-
tiosa, dedit ómnia sua, et com-
parávit eam.

Pro una Martyre tantum.

ORATIO.

DEUS, qui inter cætera potén-
tiæ tuæ mirácula étiam in
sexu frágili victóriam martyrii

contulisti : concède propitius ;
ut qui beátæ N. mártýris tuæ
natalitia cõlimus, per ejus ad
te exémpa gradiámur. Per Dó-
minum.

Pro pluribus Martyr. tantum.

ORATIO.

DA nobis, quæsumus Dómi-
ne Deus noster, sanctórum
mártýrum tuórum N. et N.
palmas incessábili devotíone
venerári : ut quas digna mente
non pòssumus celebráre, hu-
millibus saltem frequentémus
obsequiis. Per Dóminum.

Pro nec Virgine nec Martyre.

ORATIO.

EXAUDI nos, Deus salutaris
noster : ut, sicut de beátæ
N. festivitáte gaudémus, ita
piæ devotíonis erudiámur af-
fectu. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitat. Laudémus Deum
nostrum, * In confessióne beá-
tæ N.

Psalm. Veníte, exultémus.
p. 2.

HYMNUS.

HUJUS orátu Deus alme no-
bis

Débitas pœnas scélerum re-
mitte ;

Ut tibi puro resonémus alnum
Péctore carmen,

Sit decus Patri, genitæque
Proli,

Et tibi compar utriúsque vir-
tus

Spiritus semper, Deus unus
omni

Témporis avo.

Amen.

IN I NOCTURNO.

Ant. t. 7. O quam pulchra *
est casta generátio cum clari-
táte!

PSALMUS 8.

DOMINE Dóminus noster, *
quam admirábile est no-
men tuum in univérſa terra!

Quóniam eleváta est magni-
ficéntia tua, * super cœlos.

Ex ore infántium et lactén-
tium perfecisti laudem propter
inimicos tuos : * ut destruas
inimicum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos,
ópera digitorum tuórum : * lu-
nam et stellas, quæ tu fun-
dásti.

Quid est homo, quod memor
es ejus? * aut filius hóminis,
quóniam visitas eum?

Minuisti eum paulo minus
ab Angelis, glória et honóre
coronásti eum : * et constituisti
eum super ópera mánuum tuá-
rum.

Omnia subjecisti sub pedi-
bus ejus, * oves et boves uni-
vérsas, insuper et pécora
campi.

Vólucres cœli, et pisces ma-
ris, * qui perámbulant sémitas
maris.

Dómine Dóminus noster, *
quam admirábile est nomen
tuum in univérſa terra!

Ant. O quam pulchra est
casta generátio cum clari-
táte!

Ant. t. 4. Læva ejus * sub
capite meo, et dextera illius
amplexábitur me.

COROL.

nóntia

Dies

et nox

tiam.

Non

armón

diántur

In om

nus eór

terre v

In sol

sum : *

sua pr

suo.

Exulta

dam via

agressio

Et occ

summum

se abscon

Lex Dó

vertens á

Dómini fl

stans par

Justitiæ

cantes co

Dómini l

culos.

Timor l

manens in

judicia Dó

cia in aen

Desidera

et lapidem

tum : * et

et favum.

Etenim a

ea, * in eua

tributio mu

Delicta qu

CTURNO.

quam pulchra *
atio cum clari-

us 8.

inus noster, *
irabile est no-

ivérſa terra!

ata est magni-

super coelos.

tium et lactén-

laudem propter

* ut destruas

torém.

ébo coelos tuos,

tuorum: * lu-

quæ tu fun-

no, quod memor

filius hóminis,

eum?

paulo minus

ória et honóre

* et constituiſti

a mánuum tuá-

isti sub pedi-

s et boves uni-

er et pécora

, et pisces ma-

bulant sémitas

inus noster, *

le est nomen

sa terra!

n pulchra est

cum clari-

va ejus * sub

dextera illius

e.

COMMUNE NON VIRGINUM.

cij

PSALMUS 18.

COELESTI enarrant glóriam Dei, *
et ópera mánuum ejus an-
nótiat firmaméntum.

Dies diéi erúetat verbum, *
et nox nocti indicat scién-
tiam.

Non sunt loquélæ, neque
armónes, * quorum non au-
diántur voces eórum.

In omnem terram exivit so-
nus eórum: * et in fines orbis
terre verba eórum.

In sole posuit tabernáculum
suum: * et ipse tamquam spon-
sa procédens de thálamo
suo.

Exultávit ut gigas ad curren-
dam viam: * a summo celo
agressio ejus:

Et occursus ejus usque ad
summum ejus: * nec est qui
se abscondat a calore ejus.

Lex Dómini immaculáta, con-
vertens ánimas: * testimónium
Dómini fidéle, sapiéntiam præ-
stans párvulis.

Justitiæ Dómini rectæ, lætifi-
cantes corda: * præcéptum
Dómini lucidum, illúminans
oculos.

Timor Dómini sanctus pér-
manens in-sæculum sæculi: *
judicia Dómini vera, justifi-
cáta in æmetipsa.

Desiderabilia super aurum
et lápidem pretiosum mul-
tum: * et duleióra super mel
et favum.

Et enim servus tuus custódit
ea, * in custodiéndis illis re-
tribútió multa.

Delicta quis intéllegit? ab oc-

cúltia meis munda me: * et ab
alienis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti,
tunc immaculátus ero: * et
emundabor a delicto máximo.

Et erunt ut compláceant
elóquia oris mei: * et meditatio
cordis mei in conspéctu tuo
semper.

Dómine adjútor meus, * et
redemptor meus.

Ant. Læva ejus sub cápite
meo, et dextera illius amplexá-
bitur me.

Ant. t. 7. Revértere, * revér-
tere Sunamitis; revértere, re-
vértere, ut intueamur te.

PSALMUS 23.

DOMINI est terra, et plenitúdo
ejus: * orbis terrarum, et
universi qui habitant in eo.

Quia ipse super mária fun-
davit eum: * et super flúmina
præparávit eum.

Quis ascéndet in montem
Dómini? * aut quis stabit in
loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo
corde, * qui non accépit in
vano ánimam suam, nec jurá-
vit in dolo próxímo suo.

Hic accipiet benedictiónem
a Dómino: * et misericórdiam
a Deo salutári suo.

Hæc est generatio queren-
tium eum, * quærentium fá-
ciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes ve-
stras, et elevámini portæ æter-
náles: * et introibit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? *
Dominus fortis et potens, Dó-
minus potens in prælio.

Attollite portas principes vestras, et elevamini portæ æternales : * et introibit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ ? * Dominus virtutum ipse est rex glóriæ.

Ant. Revértere, revértere Sunamitis ; revértere, revértere, ut intueamur te.

Ÿ. Spécie tua, et pulchritudine tua. *ñ.* Inténde, prospere procéde, et regna.

Pater noster.

Absolutio. Exaúdi Dómine.

Ÿ. Jube domne.

Bened. Benedictione perpétua.

Lect. primi Noct. pro Mart. tantum, leguntur ut supra, Confitébor, p. xcviij.

Pro nec Virgine nec Martyre, ut sequuntur.

De Parábolis Salomónis.

LECTIO I. Cap. 31. b

MULIEREM fortem quis invéniet ? procul, et de últimis finibus prætium ejus. Confidit in ea cor viri sui, et spóliis non indigebit. Reddet ei bonum, et non malum, ómnibus diébus vitæ suæ. Quæsivit lanam et linum, et operáta est consilio mánuum suárum. Facta est quasi navis institóris, de longe portans panem suum. Et de nocte surrexit, deditque prædam domésticis suis, et cibária ancillis suis. Considerávit agrum, et emit eum : de fructu mánuum suárum plantávit vineam. Accinxit fortitú-

dine lumbos suos, et roborávit bráchium suum.

ñ. Veni elécta mea, et ponam in te thronum meum : * Quia concupívit Rex spéciem tuam. Ÿ. Spécie tua, et pulchritudine tua inténde, prospere procéde, et regna. Quia,

Bened. Unigénitus Dei Filius.

LECTIO II.

GUSTAVIT et vidit quia bona est negotiatio ejus : non extinguetur in nocte lucérna ejus. Manum suam misit ad fórtia, et digiti ejus apprehenderunt fusum. Manum suam aperuit inopi, et palmas suas extendit ad pauperem. Non timébit dómum suæ a frigóribus nivis : omnes enim doméstici ejus vestiti sunt duplicibus. Stragulátam vestem fecit sibi : byssus et púrpura indumentum ejus. Nóbilis in portis vir ejus, quando séderit cum senatóribus terræ. Sindonem fecit, et vendidit, et cingulum tradidit Chananæo.

ñ. Diffúsa est grátia in lábiis tuis : * Proptérea benedixit te Deus in ætérnum. Ÿ. Spécie tua, et pulchritudine tua inténde, prospere procéde, et regna. Proptérea.

Bened. Spiritus sancti grátia.

LECTIO III.

FORTITUDO et decor indumentum ejus, et ridebit in die novissimo. Os suum aperuit sapientiæ, et lex clementiæ in lingua ejus. Considerávit sómptas domus suæ, et panem otiosa non comédit. Surrexerunt

illi oja
dicaver
vit eam
vérunt
es u
et vana
lier tim
dabitur.
num su
in portia
ñ. Spe
dine tua
procéde,
est gráti
ptérea b
ætérnum
tri. Intén

IN

Ant. t.
pulchritú
prospere

ERUPTAV
bonum
mea Regi.

Lingua
* velóc

Speciósus
hóminum,
lábiis tuis :

dixit te Deu
Accingere
semur tuum

Spécie tua
tua : * intén

códe, et regi
Propter v

suetudinem,
dedúcet te m

tua.
Sagittæ tu
sub te cadent
micórum regi

filii ejus, et beatissimam prædicaverunt : vir ejus, et laudavit eam. Multæ filiæ congregaverunt divitias : tu supergræssas universas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : mulier timens Dóminum, ipsa laudabitur. Date ei de fructu mánium suarum : et laudent eam in portis ópera ejus.

¶. Spécie tua, et pulchritúdine tua, * Inténde, prospere procéde, et regna. ¶. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedixit te Deus in ætérnum. Inténde, Glória Patri. Inténde.

IN II NOCTURNO.

Ant. t. 7. Spécie tua, * et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna.

PSALMUS 44.

EFRUCTAVIT COR MEUM VERBUM BONUM : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóci ter scribentis.

Speciosus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedixit te Deus in ætérnum.

Accingere gládio tuo super femur tuum, * potentissime.

Spécie tua, et pulchritúdine tua : * inténde, prospere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justitiam : * et dedúcet te mirabiliter dextera tua.

Sagittæ tuæ acutæ, pópuli tuus te cadent : * in corda inimicórum regis.

Sedes tua Deus in sæculum sæculi : * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexisti justitiam, et odisti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætitiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et edýlia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectaverunt te filiæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestitu deauráto : * circumdata varietáte.

Audi filia, et vide, et inclína aurem tuam : * et obliviscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupiscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et filiæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur, omnes divites plebis.

Omnis glória ejus filiæ Regis ab intus, * in fimbriis aúreis circumamicta varietátibus.

Adducéntur Regi virgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætitia et exultatióne : * adducéntur in templum Regis.

Pro patríbus tuis nati sunt tibi filii : * constitues eos principes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne et generatióne,

Proptérea pópuli constebúnt.

tur tibi in ætérnum : * et in
sæculum sæculi.

Ant. Spécie tua, et pulchri-
túdine tua inténde, prospere
procéde, et regna.

Ant. t. 7. Adjuvabit eam *
Deus vultu suo : Deus, in
medio ejus, non commovébi-
tur.

PSALMUS 45.

DEUS noster refúgium, et vir-
tus : * adjutor in tribula-
tiónibus, quæ invénérunt nos
nimis.

Propterea non timébimus
dum turbábitur terra : * et
transferéntur montes in cor
maris.

Sonuérunt, et turbatæ sunt
aquæ eórum : * conturbáti
sunt montes in fortitúdine
ejus.

Flúminis ímpetus lætificat
civitátem Dei : * sanctificávit
tabernáculum suum Altissi-
mus.

Deus in medio ejus, non
commovébitur : * adjuvabit
eam Deus mane dilúculo.

Conturbatæ sunt gentes, et
inclináta sunt regna : * de-
dit vocem suam, mota est
terra.

Dóminus virtútum nobis-
cum : * susceptor noster Deus
Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dó-
mini, quæ pósuit prodigia su-
per terram : * auferens bella
usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrin-
get arma : * et scuta combúret
igni : *

Vacáte, et vidéte quóniam
ego sum Deus : * exaltabor
in géntibus, et exaltabor in
terra.

Dóminus virtútum nobis-
cum : * susceptor noster Deus
Jacob.

Ant. Adjuvabit eam Deus
vultu suo : Deus in medio
ejus, non commovébitur.

Ant. t. 8. f. Aquæ multæ *
non potuérunt extingueré cha-
ritátem.

PSALMUS 47.

MAGNUS Dóminus, et laudá-
bilis nimis : * in civitaté
Dei nóstri, in monte sancto
ejus.

Fundátur exultatióne uni-
versæ terræ mons Sion, * lá-
tera Aquilonis, civitas Regis
magni.

Deus in dómibus ejus co-
gnoscétur, * cum suscipiet
eam.

Quóniam ecce reges terræ
congregáti sunt : * conven-
runt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti
sunt, conturbáti sunt, com-
móti sunt : * tremor appre-
héndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis, *
in spiritu veheménti cónteres
naves Tharsis.

Sicut audivimus, sic vidi-
mus in civitaté Dómini virtú-
tum, in civitaté Dei nostri : *
Deus fundávit eam in ætér-
num.

Suscépi-mus Deus misericór-
diam tuam, * in medio tem-
pli tui.

Sec
Deus,
terræ
tera tua
Læte
tent
die
C
clima
ribus ej
Ponite
tate ejus
mos ejus
genie alte
Quonia
noster in
lum sæcul
in sæcula.
Ant. Aqu
tuerunt e
lem.
J. Adjuv
suo. R. De
non comm
Pater nos
Absolutio
J. Jube d
Bened. Do
tens.
Ex libro
Episcop
LE
Pro
A GRUM hum
lem cern
tatis flore v
viduitatis gra
nunc etiam co
redundantem
si, unius tam
sunt: nec tant
quantæ aristæ
suum spicæ,

Secundum nomen tuum
Deus, sic et laus tua in fines
terrae: * justitia plena est dex-
tera tua.

Lætetur mons Sion, et exul-
tent filii Judæ, * propter ju-
dicia tua Domine.

Circumdante non, et comple-
dimine eam, * narra te in tur-
ribus ejus.

Ponite corda vestra in vir-
tute ejus: * et distribuete do-
mos ejus, ut enarratis in pro-
genie altera.

Quoniam hic est Deus, Deus
noster in ætænum, et in sæcu-
lum sæculi: * ipse reget nos
in sæcula.

Ant. Aquæ multæ non po-
tuerunt extinguere charita-
tem.

†. Adjuvabit eam Deus vultu
suo. R. Deus in medio ejus
non commovebitur.

Pater noster.

Absolutio. Ipsius pietas.

†. Jube domne.

Bened. Deus Pater omnipo-
tens.

Ex libro sancti Ambrósii
Episcopi de Viduis.

LECTIO IV.

Prope finem.

AGRUM hunc Ecclesiæ ferti-
lem cerno, nunc integri-
tatis flore vernantem, nunc
viriditatis gravitate pollentem,
nunc etiam conjugii fructibus
redundantem. Nam etsi diver-
si, unus tamen agri fructus
sunt: nec tanta hortorum lilia,
quantæ aristæ segetum, mès-
sum spicæ, compluriumque

spatia camporum recipiendis
aptantur seminibus, quam red-
ditis novales fructibus ferian-
tur. Bona ergo viduitas, quæ
tóties apostólico iudicio præ-
dicatur. Hæc enim magistra
fidei, magistra est castita-
tis.

R. Propter veritatem, et
mansuetudinem, et justitiam: *
Et deducet te mirabiliter dex-
tera tua. †. Spécie tua, et pul-
chritudine tua intende, pró-
spere procéde, et regna. Et
deducet.

Bened. Christus perpétuæ.

LECTIO V.

UNDE et illi qui deorum suó-
rum adulteria et probra ve-
nerantur, cœlibatus et vidui-
tatis statuere pœnas, ut æmuli
criminum multarent stúdia
virtutum, spécie quidem, qua
fecunditatem quærerent, sed
stúdio quo propositum castita-
tis abolerent. Nam confectis
et miles stipendiis arma de-
ponit, et relicto officio quod
gerébat, ad própria veteranus
rura dimittitur, ut et ipse
exercitæ laboribus vitæ ré-
quiem consequatur, et alios
spes futuræ quiétis subeundis
faciat opéribus promptiores.
Agricola quoque matúrior tor-
quendam aliis stivam commit-
tit, et juvenili gravatus ópere
providentiam curæ senilis ex-
plorat: vitem facilis tondere,
quam premere, ut juvenescen-
tem luxúriam réprimat, et
adolescèntem lasciviam falce
succidat: parcórum quamdam

pártuum castitatem decens
etiam in vñtibus expetén-
dam.

ñ. Dilexisti justitiam, et odi-
sti iniquitatem : * Propterea
unxit te Deus, Deus tuus oleo
lætitiæ. ⁊. Propter veritatem,
et mansuetudinem, et justii-
tiam. Propterea.

Bened. Ignem sui amoris.

LECTIO VI.

SIMILIS huic vidua velut emé-
ritis veterána stipéndiis ca-
stitatis, et si conjúgil arma
depónat, domus tamen totius
pacem gubernat : et si vehén-
dis tamen junióribus pròvida,
ubi cultus utilior, ubi fructus
uberior sit, quarum còpulam
aptiorem senili gravitate dis-
pònit. Itaque si maturiòribus
quam juniòribus committitur
ager, cur putes utiliorem nu-
ptam esse quam viduam ? Quod
si persecutòres fidei persecu-
tores fuérunt etiám viduitatis :
útique fidem sequéntibus vi-
dúitas non pro supplicio fu-
gienda est, sed tenenda pro
præmio.

ñ. Fallax grátia, et vana est
pulchritúdo : * Múlier timens
Deum, ipsa laudábitur. ⁊. Date
ei de fructu mánuum suárum,
et laudent eam in portis ópera
ejus. Múlier. Glória Patri.
Múlier.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 3. Nigra sum, * sed
formosa, filiæ Jerúsalem : ideo
diléxit me Rex, et introduxit
me in cubiculum suum.

PSALMUS 95.

CANTATE Dómino cánticum
novum : * cantáte Dómino
omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedi-
cite nómini ejus : * annun-
tiáte de die in diem salutáre
ejus.

Annuntiáte inter gentes gló-
riam ejus, * in ómnibus pópu-
lis mirabilia ejus.

Quóniam magnus Dóminus,
et laudábilis nímis : * terri-
bilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium
dæmónia : * Dóminus autem
còelos fecit.

Confessio et pulchritúdo in
còspectu ejus : * sanctimónia,
et magnificéntia in sanctifica-
tióne ejus.

Afferte Dómino pátriæ gé-
ntium, afferite Dómino glóriam
et honórem : * afferite Dómino
glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in
átريا ejus : * adoráte Dóminum
in átριο sancto ejus.

Commovéatur a fácie ejus
univérsa terra : * dicite in
géntibus quia Dóminus re-
gnávit.

Etenim corrèxit orbem ter-
ræ, qui non commovébitur : *
judicábit pópulos in æqui-
tate.

Læténtur còeli, et exáltet
terra, commovéatur mare, et
plenitúdo ejus : * gaudébunt
campi, et ómnia, quæ in eis
sunt.

Tunc exultábunt ómnia li-
gna silvårum a fácie Dómini,

quia v
judicá
Judi
æquitá
tate su
Ant.
filie J
me Rex
cubicul
Ant.
in odór
tòrum t
nomen t

DOMINO terra
multæ.

Nubes,
ejus : *
corrèctio
Ignis ar
et inflam
micos ejus
Illuxerunt
terræ : *
terra.

Montes
a fácie Dó
mini omnis
Annunti
tiam ejus :
nes pópli
Confund
adorant s
qui glorián
suis.

Adorate
ejus : * aud
Sion.

Et exultav
propter ju
ne :

Quóniam
Hiemali

quia venit : * quóniam venit
judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in
aquitáte, * et pópulos in veri-
táte sua.

Ant. Nigra sum, sed formósa,
filíæ Jerúsalem : ideo diléxit
me Rex, et introduxit me in
cubiculum suum.

Ant. t. 8. Trahe me post te, *
in odórem currémus unguen-
tórúm tuórúm : óleum effúsum
nomen tuum.

PSALMUS 96.

DOMINUS regnávít, exúltet
terra : * læténtur ípsulæ
multæ.

Nubes, et caligo in circúitu
ejus : * justitia, et judicium
corrèctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, *
et inflammábit in circúitu ini-
micos ejus.

Illuxérunt súlgora ejus orbi
terræ : * vidit, et commóta est
terra.

Montes sicut cera fluxérunt
a fácie Dómini : * a fácie Dó-
mini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justí-
tiam ejus : * et vidérunt om-
nes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui
adorant sculptilia : * et
qui gloriántur in simulácris
suis.

Adoráte eum omnes Angeli
ejus : * audivit, et lætáta est
Sion.

Et exultavérunt filíæ Judæ, *
propter judicia tua Dómi-
ni :

Quóniam tu Dóminus altis-
simus.

simus super omnem terram : *
nimis exaltátus es super om-
nes deos.

Qui diligitis Dóminum, odi-
te malum : * custódit Dómi-
nus ánimas sanctórum suó-
rum, de manu peccatóris libe-
rábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis
corde lætitia.

Lætámini justí in Dómino : *
et confitémini memóriæ sancti-
ficatiónis ejus.

Ant. Trahe me post te, in
odórem currémus unguentó-
rum tuórúm : óleum effúsum
nomen tuum.

Ant. t. 7. Veni sponsa Chri-
sti * accipe coronam, quam tibi
Dóminus præparávit in ætér-
num.

PSALMUS 97.

CANTATE Dómino cánticum
novum : * quia mirabilia
fecit.

Salvávít sibi dextera ejus : *
et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salu-
táre suum : * in conspéctu gén-
tium revelávit justitiam suam.

Recordátus est misericórdiæ
suæ, * et veritátis suæ dómu
Israel.

Vidérunt omnes términi ter-
ræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis terra : *
cantáte, et exultáte, et psál-
lite.

Psállite Dómino in cithara,
in cithara et voce psalmi : * in
tubis ductilibus, et voce tubæ
córneæ.

Jubiláte in conspéctu Regis

Dómini ; * moveátur mare, et plenitúdo ejus : orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmína plaudent manu, simul montes exultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justitia, * et pópulos in aequitate.

Ant. Veni sponsa Christi, accipe coronam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

†. Elegit eam Deus, et præelegit eam. R. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Pater noster.

Absolutio. A. vinculis.

†. Jube domne.

Bened. Evangélica lectio.

Lectio sancti Evangélii secundum Matthæum.

LECTIO VII. *Cap. 13. f*

In illo témpore : Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc : Simile est regnum celórum thesaúro abscondito in agro. Et reliqua.

Homilia sancti Gregórii Papæ.

Hom. 11. in Evang.

CORLORUM regnum, fratres charissimi, idcirco terrénis rebus simile dicitur, ut ex his quæ ánimus novit, surgat ad incógnita quæ non novit : quatenus exémplo visibílium se ad invisibília rápiat, et per ea, quæ usu didicit, quasi confri-cátus incaléscat : ut per hoc, quod scit notum diligere, discat et incógnita amáre. Ecce enim celórum regnum thesaúro abscondito in agro compa-

rátur : quem qui invenit homo, abscondit, et præ gáudio illius yadit, et vendit univérsa quæ habet, et emit agrum illum.

R. Os suum aperuit sapiéntiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus : considerávit sémitas domus suæ, * Et panem otíosa non comédit. †. Gustávit et vidit quia bona est negotiatio ejus : non extingúetur in nocte lucérna ejus. Et panem.

Bened. Cujus festum cólimus.

LECTIO VIII.

QUA in re hoc quoque notándum est, quod invéntus thesaúrus absconditur, ut servétur : quia stúdiúm celéstis desidérii a malignis spiritibus custodire non sufficit, qui hoc ab humánis laúdis non abscondit. In præsentí etenim víta, quasi in via sumus, qua ad pátriam pèrgimus. Maligni autem spiritus iter nostrum quasi quidam latrónculi obsident. Deprædári ergo desiderat, qui thesaúrum públice portat in via. Hoc autem dico, non ut próximi ópera nostra bona non videant, cum scriptum sit : Videant ópera vestra bona, et glorificent Patrem vestrum, qui in celis est : sed ut per hoc, quod ágimus, laudes extérius non quæramus. Sic autem sit opus in público, quatenus intentio máneat in occulto : ut et de bono ópere próximis præbeámus exéplum, et tamen per intentionem, qua Deo soli placere quæ-

rimus
tum.

R.
nem o
propte
Jesu C
quem
quem
meum
ego op
Gloria
Bene

Bene

THESAU
desi
quo the
disciplin
profecto
bus comp
carnis re
terrénade
celéstis
nihil jam
libeat ; ni
vitam tru
horrescat.

Te Deu

A

ET

Ant. t. 3.
in accúbitu
dedit odore

Psalm.
cum reliqu

Ant. t. 4.
guentórum
adolescéntul
nimis.

Ant. t. 8.
it, * imber
surge amica

Ant. t. 4. V

invenit homo,
æ gaudio illius
universa quæ
grum illum.
aperuit sapien-
tiæ in lingua
vit semitas do-
panem otiosa
Gustavit et vi-
est negotiatio
cuetur in nocte
panem.
festum cõli-

VIII.
quoque notan-
quod inventus
nditur, ut ser-
dijum cœlestis
gnis spiritibus
fficit, qui hoc
libus non ab-
senti etenim
a sumus, qua
imus. Maligni
iter nostrum
trunculi obsi-
i ergo deside-
urum publice
e autem dico,
opera nostra
nt, cum scri-
t opera vestra
cent Patrem
celis est: sed
agimus, lau-
n quæramus.
us in publico,
o maneat in
le bono opere
eamus exem-
per intentio-
i placere quæ

COMMUNE NON VIRGINUM.

EX

rimus, semper optemus secré-
tum.

Regnum mundi, et om-
nem ornatum sæculi contempsimus
propter amorem Dómini mei
Jesu Christi. * Quem vidi,
quem amavi, in quem credidi,
quem dilexi. y. Eructavit cor
meum verbum bonum: dico
ego opera mea Regi. Quem.
Gloria Patri. Quem.

Bened. Ad societatem.

LECTIO IX.

THESAUROS autem cœlestis est
desiderium: ager vero, in
quo thesaurus absconditur,
disciplinastudii cœlestis. Quem
perfecto agrum venditis omni-
bus comparat, qui voluptatibus
carnis renuntians, cuncta sua
terræna desideria per disciplinæ
cœlestis custodiam calcat: ut
nihil jam, quod caro blanditur,
libeat; nihil, quod carnalem
vitam trucidat, spiritus per-
horrescat.

Te Deum laudamus, p. 10.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 3. Dum esset Rex *
in accubitu suo, nardus mea
dedit odorem suavitatis.

Psalm. Dóminus regnavit,
cum reliquis, p. 17.

Ant. t. 4. In odorem * un-
guentorum tuorum currimus,
adolescéntulæ dilexerunt te
nimis.

Ant. t. 8. Jam hiems trans-
iit, * imber abiit, et recessit:
surge amica mea, et veni.

Ant. t. 4. Veni electa mea, *

et ponam in te thronum meum,
allelúia.

Ant. t. 8. Ista est speciosa *
inter filias Jerúsalem.

Pro Martyre tantum.

CAPITULUM. Eccli. 51.

CONFITEBOR tibi Dómine Rex,
et collaudabo te Deum sal-
vátorem meum. Confitébor nó-
mini tuo: quóniam adjutor et
protector factuses mihi, et libe-
rásti corpus meum a perdi-
tione.

Pro nec Virgine nec Martyre.

CAPITULUM. Prov. 31. a

MULIEREM fortem quis invé-
niet? procul, et de últimis
finibus pretium ejus. Confidit
in ea cor viri sui, et spóliis non
indigebit.

HYMNUS.

FORTEM virili pectore
Laudemus omnes féminam,
Quæ sanctitátis glória
Ubique fulget inclyta.

Hæc sancto amore saucia,
Dum mundi amorem nóxium
Horrescit, ad cœlestia
Iter perégit arduum.

Carnem domans jejúniis,
Dulceque mentem pábulo
Orationis nútriens,
Cœli potitur gaudiis.

Rex Christe virtus fortium,
Qui magna solus efficis,
Hujus precátu quæsumus,
Audi benígnus supplices.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Filio,
Cum Spiritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.

Amen.

y. Diffusa est grátia in lábiis

tuis. *ñ.* Propterea benedixit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. Ant. t. 4. Date ei* de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.

Pro una Martyre tantum.

ORATIO.

DEUS, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexú fragili victóriam mártýri contulisti: concéde propitius; ut, qui beatæ *N.* mártýris tuæ natalitia cólimus, per ejus ad te exémpia gradiámur. Per Dóminum.

Pro pluribus Martyribus tantum.

ORATIO.

DA nobis, quæsumus Dómine Deus noster, sanctárum mártýrum tuárum *N.* et *N.* palmas incessábili devotióne venerári: ut quas digna mente non póssumus celebráre, humilibus saltem frequentémus obséquii. Per Dóminum.

Pro nec Virgine nec Martyre.

ORATIO.

EXAUDI nós Deus salutáris noster: ut, sicut de beatæ *N.* festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur aféctu. Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Ant. In odórem.

Pro Martyre tantum.

Capitulum, Confitébor, ut supra ad Laudes.

Pro nec Virgine, nec Martyre.

Capitulum, Mulierem fortem, ut supra ad Laudes.

ñ. br. Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie tua.

ñ. Inténde, prospère procéde, et regna. Et pulchritúdine. Glória Patri. Spécie tua.

ñ. Adjuvábít eam Deus vultu suo. *ñ.* Deus in médio ejus, non commovébítur.

AD SEXTAM.

Ant. Jam hiems tránsiit.

Pro Martyre tantum.

CAPITULUM. *Eccli. 51.*

LIBERASTI me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, et de multis tribulatióibus, quæ circumdederunt me.

Pro nec Virgine nec Martyre.

CAPITULUM. *Prov. 31. c*

MANUM suam aperuit inopi, et palmas suas extendit ad paúperem. Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis.

ñ. br. Adjuvábít eam, * Deus vultu suo. Adjuvábít. *ñ.* Deus in médio ejus, non commovébítur. Deus. Glória. Adjuvábít.

ñ. Elégit eam Deus, et prælégit eam. *ñ.* In tabernáculo suo habitáre facit eam.

AD NONAM.

Ant. Ista est speciósa.

Pro Martyre tantum.

CAPITULUM. *Eccli. 51.*

LAUDABIT usque ad mortem ánima mea Dóminum, quóniam éruis sustinéntes te, et liberás eos de manu angústie, Dómine Deus noster.

Pro nec Virgine nec Martyre.

CAPITULUM. *Prov. 31. d*

MULTÆ filiæ congregavérunt divítias: tu supergréssa es

univer
est pu
Dómin
ñ. b
præelé
bernac
eam. E
tri. Ele
ñ. Di
tuis. *ñ.*
Deus in

Ant.
reliquis
Psalm
reliq. de
Capit.
ñ. Diff
tuis. *ñ.* I
Deus in
Ad Ma
suam * ap
suas exte
et panem
Si fuer
nes, *ide*
supra, p.

Pro M
IN I
Sermo

CI
I
Serm. 67
Testo

Ego máxi
nes dili
ligo, et am
nes quidem
cum mulier
ponántur. C
mius est va
grátia, tanto

universas. Fallax grátia, et vana
est pulchritúdo: múlier timens
Dóminum, ipsa laudábitur.

℞. *br.* Elégit eam Deus, * Et
prælégit eam. Elégit. *ŷ.* In ta-
bernáculo suo habitáre facit
eam. Et prælégit. Glória Pa-
tri. Elégit.

ŷ. Diffusa est grátia in lábiis
tuis. ℞. Propterea benedixit te
Deus in ætérnum.

AD VESPERAS.

Ant. Dum esset Rex, cum
reliquis de Laudibus, p. cxj.

Psalm. Dixit Dóminus, cum
reliq. de Virgin. ut p. lxxxiv.

Capit. et Hymn. ut ad Laud.

ŷ. Diffusa est grátia in lábiis
tuis. ℞. Propterea benedixit te
Deus in ætérnum.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Manum
suam *aperuit inopi, et palmas
suas extendit ad pauperem,
et panem otiosa non comedit.

*Si fuerint plures non Virgi-
nes, idem fit Officium ut
supra, p. cj.*

LECTIONES

PRO MARTYR TANTUM.

IN II NOCTURNO.

Sermo sancti Joánnis

Chrysóstomi.

LECTIO IV.

*Serm. 67. de diversis novi
Testamenti locis.*

Ego máxime commemoratió-
nes diligo mátyrum, di-
ligo, et ampliátor; atque om-
nes quidem, sed tum præcipue,
cum mulierum certamina pro-
ponúntur. Quanto enim infir-
mius est vas, tanto major est
grátia, tanto illústrius est tro-

phæum, tanto insignior est
victória, non ob imbecillitatem
sexus athletarum, sed quod
per ea, quibus vicerat inimi-
cus, nunc étiam vincatur.

℞. Propter, p. cvij.

LECTIO V.

PER mulierem vicit, per mu-
lierem superátus est. Hoc
illius ántea telum erat; hoc il-
lius nunc cædis factum est
instruméntum, hoc vas appá-
ruit insuperábile. Peccávit illa
prior, et mórtua est: ista mórt-
ua est, ne peccáret. Illa tum
fútilis promissi spe infláta, Dei
leges violávit: hæc vitam præ-
séntem contempsit, ne fidem in
suum benefactórem ejuráret.
Quam igitur deinceps speráre
póterunt excusatióem viri, si
molles sint, et ignávi? quam
vero viciam, cum fórtiter ac
viriliter se gerant mulieres,
cum ádeo se generóse ad cer-
tamina pietátis accingant?

℞. Dilexisti, p. cvij.

LECTIO VI.

FUIT illi corpus imbecillum,
et obnoxius sexui: viciaria:
verúntamen ómnium horum
imbecillitatem advéniens grá-
tia occultávit. Nihil enim est
nihil plane poténtius est eo,
qui magno cum stúdio Dei ti-
mórem hábeat in mente de-
fixum; sed quamvis ignes,
quamvis ferrum, quamvis bé-
stias, quamvis aliud quidvis
minéntur hostes, ómnia nullo
negócio contémit; quod úti-
que Beáta ista étiam fecit.

℞. Fallax grátia, p. cxiiij.

COMMUNE

DEDICATIONIS ECCLESIAE.

AD VESPERAS.

Ant. Domum tuam Domine, cum reliquis de Laudibus, p. cxxiv.

Psalm. Dixit Dominus, cum reliq. de Dominica, p. 123, et loco ultimi,

PSALMUS 147.

LAUDA Jerúsalem Dominum: * lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedixit filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem: * et ádipe fruménti sá-
liat te.

Qui emittit elóquium suum terræ, * velociter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cinerem spargit.

Mittit crystallum suam sicut buccéllas: * ante faciém frigo-
ris ejus quis sustinébit?

Emittet verbum suum, et li-
quesfaciet ea: * flabit spiritus
ejus et fluent aquæ.

Qui annúnciat verbum suum Jacob: * justitias et iudicia sua Israel.

Non fecit taliter omni ná-
tióni: * et iudicia sua nón ma-
nifestávit eis.

CAPITULUM. Luc. 21.

VIDI civitatem sanctam Jerú-
salem non amittentem de-
cem de celo á Deo: * et tam sicut
ut sponsam ornáta pro suo.

HYMNUS.

COELESTIS Urbs Jerúsalem,
Beáta pacis visio,

Quæ celsa de vivéntibus
Saxis ad astra tólleris,
Sponsæque ritu cingeris
Mille Angelórum millibus.
O sorte nupta próspera,
Dócta Patris glória,
Respersa Sponsi grátia,
Regina formosíssima,
Christo jugáta Principi,
Cœli corúscua civitas.

Hic margaritis émicant,
Paténtque cunctis óstia:
Virtúte namque prævia
Mortális illuc dúcitur,
Amóre Christi pércitus
Torménta quisquis sústinet.

Scalpri salúbris ictibus,
Et tunsione plúrima,
Fabri polita málleo
Hanc saxa molem cónstruunt,
Aptisque juncta nêxibus
Locántur in fastigio.

Decus Parénti débitum
Sit usquequaque Altíssimo,
Natóque Patris único,
Et inelyto Paráclito,
Cui laus, potéstas, glória
Ætérna sit per sæcula. Amen.

Ÿ. Hæc est domus Dòmini
firmiter ædificáta. R. Bene fun-
dáta est supra firmam petram:

Ad Magnif. Ant. t. 1. f San-
ctificávit Dòminus * taberná-
culum suum: quia hæc est do-
mus Dei, in qua invocábitur
nomen ejus, de quo scriptum
est: Et erit nomen meum ibi,
dicit Dòminus.

*In ipso die Dedicationis Ec-
clesiæ, et per Octavam, et quan-
do varianda est Oratio de
cursum Dedicationis altaris
Ecclesiæ,*

DEUS, q
lúte gé
poténtia
templum
habitatio
de; ut o
catóri co
que trib
máverint
beneficia
*In Ann
Ecclesiæ,*

DEUS, q
annos
tui consec
et sacris
présentas
preces pó
ut quisqu
ficia petít
cta se imp
AD

Invitat.
sanctitúdo
Christum a
Psalm.

Hymnus,
supra ad Ve

IN I
Ant. t. 7.
príncipes ve
porte ætern

PSA
DOMINI est
do ejus:
et universi q
Quia ipse
avit eum: *
preparávit e

ORATIO.

DEUS, qui invisibiliter omnia continēs, et tamen pro salute generis humani signa tuæ potētiae visibiliter ostēdis : templum hoc potētia tuæ inhabitationis illūstra, et concede ; ut omnes, qui huc deprecaturī convēniunt, ex quacūque tribulatione ad te clamaverint, consolationis tuæ beneficia consequantur. Per.

In Anniversario Dedicationis Ecclesiæ, et per Octavam.

ORATIO.

DEUS, qui nobis per singulos annos hujus sancti templi consecrationis reparas diem, et sacris semper mysteriis representas incolumēs : exaudi preces populi tui, et præsta ; ut quisquis huc templum beneficia petitūrus ingreditur, cuncta se impetrasse lætetur. Per.

AD MATUTINUM.

Invitat. Domum Dei decet sanctitudo : * Sponsum ejus Christum adorēmus in ea.

Psalm. Venite, exultemus, p. 2.

Hymnus. Cœlestis Urbs, ut supra ad Vesperas.

IN I NOCTURNO.

Ant. t. 7. r Tollite * portas principes vestras, et elevāmini portæ æternales.

PSALMUS 23.

DOMINI est terra, et plenitudo ejus : * orbis terrarum, et universi qui habitant in eo. Quia ipse super maria fundavit eum : * et super flumina præparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini ? * aut quis stabit in loco sancto ejus ?

Innocens manibus, et mundo corde, * qui non accēpit in vano animam suam, nec juravit in dolo próximo suo.

Hic accipiet benedictionem a Domino : * et misericordiam a Deo salutari suo.

Hæc est generatio querentium eum, * querentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas principes vestras, et elevāmini portæ æternales : * et introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ ? * Dominus fortis et potens, Dominus potens in prælio :

Attollite portas principes vestras, et elevāmini portæ æternales : * et introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ ? * Dominus virtutum ipse est Rex gloriæ.

Ant. Tollite portas principes vestras, et elevāmini portæ æternales.

Ant. t. 4. Erit mihi * Dominus in Deum, et lapis iste vocabitur domus Dei.

PSALMUS 43.

DEUS noster refugium et virtus : * adjutor in tribulationibus, quæ invenerunt nos nimis.

Propterea non timebimus dum turbabitur terra : * et transferentur montes in cor maris.

Sonuerunt, et turbatæ sunt

aquæ eorum : * conturbati sunt montes in fortitudine ejus.

Fluminis impetus lætificat civitatem Dei : * sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Deus in medio ejus, non commovēbitur : * adjuvabit eam Deus mane diluculo.

Conturbatæ sunt gentes, et inclinata sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dominus virtutum nobiscum : * susceptor noster Deus Jacob.

Venite, et videte opera Domini, quæ posuit prodigia super terram : * auferens bella usque ad finem terræ.

Arcum conteret, et confringet arma : * et scuta comburent igni.

Vacate, et videte quoniam ego sum Deus : * exaltabor in gentibus, et exaltabor in terra.

Dominus virtutum nobiscum : * susceptor noster Deus Jacob.

Ant. Erit mihi Dominus in Deum, et lapis iste vocabitur domus Dei.

Ant. t. 6. Edificavit * Moyses altare Domino Deo.

PSALMUS 47.

MAGNUS Dominus, et laudabilis nimis * in civitate Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundatur exultatione universæ terræ mons Sion, * latera Aquilonis, civitas Regis magni.

Deus in domibus ejus cogno-

scetur, * cum suscipiet eam.

Quoniam ecce reges terræ congregati sunt : * conveniunt in unum.

Ipsi videntes sic admirati sunt, conturbati sunt, commoti sunt : * tremor apprehendit eos.

Ibi dolores ut parturiētis, * in spiritu vehemēti conteres naves Tharsis.

Sicut audivimus, sic vidimus in civitate Domini virtutum, in civitate Dei nostri : * Deus fundavit eam in æternum.

Suscipimus Deus misericordiam tuam, * in medio templi tui.

Secundum nomen tuum Deus, sic et laus tua in fines terræ. * justitia plena est dextera tua.

Lætetur mons Sion, et exultent filiae Judæ, * propter judicia tua Domine.

Circumdante Sion, et completimini eam : * narrate in turribus ejus.

Ponite corda vestra in virtute ejus : * et distribuite domos ejus, ut enarrētis in progenie altera.

Quoniam hic est Deus, Dominus noster in æternum, et in æculum sæculi : * ipse reges in sæcula.

Ant. Edificavit Moyses altare Domino Deo.

Ÿ. Domum tuam Domine, et cet sanctitudo. Æ. In longitudinem dierum.

Pater noster.

Ab
Ÿ.
Ben
tua.
De li

CUM
den
dit de
locust
jestas D
Nec pot
templu
plisset
plum D
lii Israel
tem igne
super do
proni in
mentum
ravérunt
minum :
niam in s
ejus. Rex
pulus imm
ram Domi
rex Salom
ginti duo
tum vigin
vit domum
sus populu
ñ. In dec
cantabat p
Et in ore e
bat sonus.
mus Domi
montium, e
omnes gent
Bened. Un
L

SACERDOTES
officiis su

Absolutio. Exaudi, Domine.

†. Jube domne.

Bened. Benedictione perpetua.

De libro secundo Paralipomenon.

LECTIO I. Cap. 7.

CUM compléssset Sálomon fundens preces, ignis descendit de celo, et devorávit holocausta et victimas : et majestas Dómini implévit domum. Nec póterant sacerdotes ingredi templum Dómini, eo quod impléssset majestas Dómini templum Dómini. Sed et omnes filii Israel vidébant descendentem ignem, et glóriam Dómini super domum : et corruéntes proni in terram super pavimentum stratum lápide, adoravérunt, et laudavérunt Dóminum : Quóniam bonus, quóniam in sæculum misericórdia ejus. Rex autem, et omnis pópulus immolábant victimas coram Dómino. Mactávit igitur rex Sálomon hóstias boum viginti duo millia, arjetum centum viginti millia : et dedicávit domum Dei Rex, et universus pópulus.

¶. In dedicatione templi decantábat pópulus laudem : * Et in ore eórum dulcis resonábat sonus. †. Fundata est domus Dómini supra vérticem móntium, et vénient ad eam omnes gentes. Et in ore.

Bened. Unigénitus Dei Filius.

LECTIO II.

Sacerdotes autem stabant in officiis suis : et laudábant

organiscáminum Dómini, quæ fecit David rex ad laudandum Dóminum : Quóniam in æternum misericórdia ejus, hymnos David canéntes per manus suas : porro sacerdotes canébant tubis ante eos, cunctæque Israel stabat. Sanctificávit quoque Sálomon médium atrii ante templum Dómini : obtúlerat enim ibi holocausta et ádipes pacificórum : quia altáre æneum, quod fécerat, non póterat sustinére holocausta, et sacrificia et ádipes. Fecit ergo Sálomon solemnitatem in tempore illo septem diébus, et omnis Israel cum eo, ecclésia magnavalde, abintróitu Emath usque ad Torrémentem Egypti. Fecitque die octávo collectam, eo quod dedicáset altáre septem diébus, et solemnitatem celebráset diébus septem.

¶. Fundata est domus Dómini supra vérticem móntium, et exaltata est super omnes colles : * Et vénient ad eam omnes gentes, et dicent : Glória tibi Dómine. †. Veniéntes autem vénient cum exultatione, portántes manipulos suos. Et vénient.

Bened. Spiritus sancti grátia.

LECTIO III.

COMPLEVITQUE Sálomon domum Dómini, et domum regis, et ómnia quæ disposuerat in cordé suo, ut fáceret in domo Dómini, et in domo sua, et prosperátus est. Appáruit autem ei Dóminus nocte, et ait : Audivi vocatiónem tuam, et

elégi locum istum mihi in domum; * efficit. Si clausero cœlum, et pluvia non fluxerit, et mandavero et præcepero locustæ, ut devoret terram, et misero pestilentiam in populum meum: conversus autem populus meus, super quos invocatum est nomen meum, deprecatus me fuerit, et exquisierit faciem meam, et egerit poenitentiam a vltis suis pessimis: et ego exaudiam de cœlo, et propitius ero peccatis eorum, et sanabo terram eorum. Oculi quoque mei erunt aperti, et aures meæ erectæ ad orationem ejus, qui in loco isto oraverit. Elégi enim, et sanctificavi locum istum ut sit nomen meum ibi in sempiternum, et permaneant oculi mei, et cor meum ibi cunctis diebus.

*Ant. Benedic Dómine domum istam, quam ædificavi nómini tuo, venientium in loco isto: * Exaudi preces in excelso sólio glóriæ tuæ. † Dómine, si convérsum fuerit populus tuus, et oraverit ad sanctuárium tuum. Exaudi preces. Glória Patri. Exaudi preces.*

IN II NOCTURNO.

*Ant. t. 7. Non est hic aliud, * nisi domus Dei, et porta cœli.*

PSALMUS 83.

QUAM dilecta tabernacula tua Dómine virtutum! * concupiscit et déficit ánima mea in atria Dómini.

Cor meum et caro mea * exultavérunt in Deum vivum. Etenim passer invenit sibi

domum; * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altaria tua Dómine virtutum: * Rex meus, et Deus meus.

Beati, qui habitant in domo tua Dómine: * in sæcula sæculorum laudabunt te.

Beatus vir, cujus est auxilium abs te: * ascensiones in corde suo disposuit, in valle lacrymarum, in loco, quem posuit.

Etenim benedictionem dabit legislator, ibunt de virtute in virtute, et videbitur Deus deorum in Sion.

Dómine Deus virtutum exaudi orationem meam: * auribus percipe Deus Jacob.

Protector noster aspice Deus: * et respice in faciem Christi tui.

Quia melior est dies una in atriis tuis * super millia.

Elégi abiectus esse in domo Dei mei, * magis quam habitare in tabernaculis peccatorum.

Quia misericordiam, et veritatem diligit Deus: * gratiam, et glóriam dabit Dóminus.

Non privabit bonis eos qui ambulant in innocentia: * Dómine virtutum, beatus homo, qui sperat in te.

Ant. Non est hic aliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

*Ant. t. 7. r. Vidit Jacob scalam, * summitas ejus cœlos tangébat, et descendentes Angelos, et dixit: Vere locus iste sanctus est.*

FUND
SAT
portas
nacula
Glori
vitas

Memo
pis * sc
Ecce
populus
runt illi

Namq
et home
et ipse
mus?

Dómin
ris popul
horum, c

Sicut l
habitatio

Ant. V
summitas
et descen
dixit: Ve
est.

Ant. t.
lapidem i
oleum des

P

DOMINE I
in die t

ram te.

Intret in

tio mea: *

ad precem

Quia rep

ma mea: *

appropinqu

Estimatu

dentibus in

sum sicut ho

inter mortuo

PSALMUS 86.

FUNDAMENTA ejus in montibus sanctis : * diligit Dominus portas Sion super omnia tabernacula Jacob.

Gloriosa dicta sunt de te, * civitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylonis : * scientium me.

Ecce alienigenae, et Tyrus, et populus Aethiopum, * hi fuerunt illic.

Namquid Sion dicit : Homo, et homo natus est in ea : * et ipse fundavit eam Altissimus?

Dominus narrabit in scripturis populorum, et principum, * horum, qui fuerunt in ea.

Sicut letantium omnium * habitatio est in te.

Ant. Vidit Jacob scalam, summities ejus caelos tangebat, et descendentes Angelos, et dixit : Vere locus iste sanctus est.

Ant. t. 7. r. Erexit Jacob * lapidem in titulum, fundens oleum desuper.

PSALMUS 87.

DOMINE Deus salutis meae, * in die clamavi, et nocte coram te.

Intret in conspectu tuo oratio mea : * inclina aurem tuam ad precem meam :

Quia repleta est malis anima mea : * et vita mea inferno appropinquavit.

Estimatus sum cum descenditibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adiutorio, inter mortuos liber.

Sicut vulnerati dormientes in sepulchris, quorum non es memor amplius : * et ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu inferiori : * in tenebris, et in umbra mortis.

Super me confirmatus est furor tuus : * et omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longe fecisti notos meos a me : * posuerunt me abominationem sibi.

Traditus sum, et non egrediebar : * oculi mei languerunt pro inopia.

Clamavi ad te Domine tota die : * expandi ad te manus meas.

Namquid mortuis facies mirabilia : * aut medici suscitabunt, et confitebuntur tibi?

Namquid narrabit aliquis in sepulchro misericordiam tuam, * et veritatem tuam in perditione?

Namquid cognoscuntur in tenebris mirabilia tua, * et justitia tua in terra oblivionis?

Et ego ad te Domine clamavi : * et mane oratio mea praevieniet te.

Ut quid Domine repellis orationem meam : * avertis faciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in laboribus a juventute mea : * exaltatus autem, humiliatus sum et conturbatus.

In me transierunt ira tuae : * et terrores tui conturbaverunt me.

Circumdederunt me sicut

aqua tota die : * circumdederunt me simul.

Elongasti a me amicum, et proximum, * et notos meos a miseria.

Ant. Erexit Jacob lapidem in titulum, fundens oleum desuper.

†. Domus mea, ⁊. Domus orationis vocabitur.

Pater noster.

Absolutio. Ipsius pietas.

†. Jube domne.

Bened. Deus pater omnipotens.

Sermo sancti Augustini
Episcopi.

LECTIO IV.

Serm. 252. de Tempore.

QUOTIESCUMQUE, fratres charissimi, altaris vel templi festivitatem colimus, si fideliter ac diligenter attendimus, et sancte ac juste vivimus, quidquid in templis manufactis agitur, totum in nobis spiritali aedificatione completur. Non enim mentitus est ille qui dixit: Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos : et iterum : Nescitis, quia corpora vestra templum sunt Spiritus sancti, qui in vobis est? Et ideo, fratres charissimi, quia nullis precedentibus meritis per gratiam Dei mereremur fieri templum Dei, quantum possumus cum ipsius adiutorio laboremus, ne Dominus noster in templo suo, hoc est, in nobis ipsis inveniat, quod oculus sue majestatis offendat.

⁊. Orantibus in loco isto, *

Dimitte peccata populi tui Deus, et ostende eis viam bonam per quam ambulent, et da gloriam in loco isto. ⁊. Qui regis Israel intende, qui deducis velut ovem Joseph, qui sedes super Cherubim. Dimitte.

Bened. Christus perpetue.

LECTIO V.

SED habitaculum cordis nostri evacuetur vitiiis, et virtutibus repleatur : claudatur diabolo, et aperiatur Christo : et ita laboremus, ut nobis bonorum operum clavibus januam regni celestis aperire possimus. Sicut enim malis operibus quasi quibusdam seris ac vectibus vite nobis janua clauditur : ita absque dubio bonis operibus aperitur. Et ideo, fratres charissimi, unusquisque consideret conscientiam suam, et quando se aliquo crimine vulneratum esse cognoverit, prius orationibus, jejuniis, vel eleemosynis studeat mundare conscientiam suam, et sic Eucharistiam presumat accipere.

⁊. O quam metuendus est locus iste! * Vere non est hic aliud nisi domus Dei, et porta celi. ⁊. Hæc est domus Domini firmiter ædificata, bene fundata est supra firmam petram. Vere non est hic aliud nisi domus Dei, et porta celi.

Bened. Ignem sui amoris.

LECTIO VI.

SI enim agnoscens reatum suum, ipse se a divino altari subtraxerit, cito ad indulgen-

tiam
veni-
tat, n-
trario.
bitur.
agnos-
se hum-
pro ep-
vere v-
celesti
cari pe-
⁊. M-
gebat la-
dens o-
novit D-
iste san-
bam. ⁊
Jacob de-
cus iste.
cus iste.

IN

Ant. t.
adjutorio
ctione De-
Quande-
tegra, et
sine Allelu-
Psalmi est
cet Domin-

Qui habi-
tissimi
Dei celi co-
DICET De-
meus e-
meum : *
in eum.

Quoniam
de laqueo
verbo asper
Scapulis s-
hi. * et sub
his.

tiam divinæ misericordiæ perveniet. Quia sicut qui se exaltat, humiliabitur; ita e contrario, qui se humiliat, exaltabitur. Qui enim, sicut dixi, agnoscens reatum suum, ipse se humiliter ab altari Ecclesiæ pro emendatione vitæ removere voluerit, ab æterno illo et cœlesti convivio excommunicari pœnitens non timēbit.

¶ Mane surgens Jacob erigebat lapidem in titulum, fundens oleum desuper, votum novit Dōmino: * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciebam. ¶ Cumque evigilasset Jacob de somno, ait. Vere locus iste. Glória Patri. Vere locus iste.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 8. Qui habitat * in adiutorio Altissimi, in protectione Dei cœli commorabitur.

Quando hæc Ant. dicitur integra, et illi non additur in fine Allelûia, tunc principium Psalmi est a secundo Versu, Dicit Dōmino.

PSALMUS 90.

Qui habitat in adiutorio Altissimi, * in protectione Dei cœli commorabitur.

Dicit Dōmino: Susceptor meus es tu, et refugium meum: * Deus meus sperabo in eum.

Quoniam ipse liberavit me de laqueo venantium, * et a verbo aspero.

Scâpulis suis obumbrabit tibi: * et sub pennis ejus sperabis.

Scuto circumdabit te veritas ejus: * non timēbis a timore nocturno.

A sagitta volante in die, a negotio perambulante in tenebris, * ab incursu et dæmōnio meridiāno.

Cadent a latere tuo mille, et decem millia a dextris tuis: * ad te autem non appropinquabit.

Verūtmamen oculis tuis considerabis: * et retributionem peccatorum videbis.

Quoniam tu es Dōmine spes mea: * altissimum posuisti refugium tuum.

Non accedet ad te malum: * et flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo.

Quoniam Angelis suis mandavit de te, * ut custodiant te in omnibus viis tuis.

In manibus portabunt te: * ne forte offēdas ad lapidem pedem tuum.

Super aspīdem et basiliscum ambulabis: * et conculcabis leonem et draconem.

Quoniam in me speravit, liberabo eum: * protegam eum, quoniam cognovit nomen meum.

Clamabit ad me, et ego exaudiam eum: * cum ipso sum in tribulatione: eripiam eum, et glorificabo eum.

Longitudine dierum replēbo eum: * et ostendam illi salutarem meum.

Ant. Qui habitat in adiutorio Altissimi, in protectione Dei cœli commorabitur.

Ant. t. 2. Templum Dómini * sanctum est, Dei structúra est, Dei ædificatio est.

PSALMUS 93.

CANTATE Dómino canticum novum : * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedicite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabilia ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudabilis nimis : * terribilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia : * Dóminus autem cælos fecit.

Confessio et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino patríæ Géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commovéatur a fácie ejus univérsa terra : * dicite in Géntibus quia Dóminus regnávít.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Laténtur cæli, et exúltet terra, commovéatur mare, et plenitúdo ejus : * exultábunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini,

quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. Templum Dómini sanctum est, Dei structúra est, Dei ædificatio est.

Ant. t. 7. r Benedicta * glória Dómini de loco sancto suo, allelúia.

PSALMUS 98.

DOMINUS regnávít, irascántur pópuli : * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus : * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nomini tuo magno : quóniam terribile et sanctum est : * et honor regis judicium diligit.

Tu parásti dírectóres : * judicium et justitiám in Jacob tu fecisti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus : * quóniam sanctum est.

Moses et Aaron in sacerdotibus ejus : * et Sámuel inter eos, qui invocant nomen ejus.

Invocabant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in columba nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus : * et præceptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster tu exaudiébas eos : * Deus tu propitiús fuísti eis, et alaciscens in omnes adinventiões eórum.

Exal

nostru
sancto

ctus Dó
Ant.
mini de
lúia.

ŷ. H
firmiter
dáta est

Pater
Absol

ŷ. Jul
Bened

Lecti
se

LEC

I in illo t
sus p

Et ecce
et hic p

rum, et
Homini

Lib. 8.

ZACHÆU

hoc t

ingénitæ

exiguus

natiónum

vatóris ac

recepérat

Sed nem

nemo pot

stitútus i

Prophétas

hat, tamq

naturalis,

rum, van

rum vesti

rata quoq

ris ætatis

terioris do

óniam venit
m terræ in
pulos in ve-

Dómini san-
structúra est,

edicta * gló-
o sancto suo,

98.

it, irascántur
sedet super
tur terra.

n magnus: *
omnes pó-

mini tuo ma-
ribile et san-
nor regis ju-

nes: * ju-
in Jacob tu

ntum Deum
te scabellum
óniam san-

a in sacerdoti-
amuel inter
gomen ejus:
minum, et
os: * in co-
uebatur ad

testimonia
um quod de-

oster tu ex-
eús tū pro-
ulciscens in
es eorum.

Exaltáte Dóminum Deum
nostrum, et adoráte in monte
sancto ejus: * quóniam san-
ctus Dóminus Deus noster.

Ant. Benedicta glória Dó-
mini de loco sancto suo, alle-
lúia.

ŷ. Hæc est domus Dómini
firmiter ædificáta. R. Bene fun-
dáta est supra firmam petram.

Pater noster.

Absolutio. Evinculis.

ŷ. Jube domne.

Bened. Evangélica lectio.

Lectio sancti Evangelii
secúndum Lucam.

LECTIO VII. *Cap.* 19.

In illo tempore: Ingressus Je-
sus perambulábat Jéricho.
Et ecce vir nómine Zachæus:
et hic princeps erat publicanó-
rum, et ipse dives. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrósii
Episcopi.

Lib. 8. in Luc. prope finem.

ZACHÆUS statura puerus,
hoc est, nulla nobilitatis
ingénitæ dignitate sublimis,
exiguus méritis sicut populus
nationum, audito Dómini Sal-
vatoris adventu, quem sui non
recéperant, vidére cupiebat.
Sed nemo fácte Jesum videt:
nemo potest Jesum vidére con-
stitútus in terra. Et quia non
Prophétas, non legem habé-
bat, tamquam formæ grátiam
naturalis, ascendit in sycomó-
rum, vanitatem scilicet Judæo-
rum vestigio suo próterens, er-
ráta quoque corrúens superio-
ris ætatis: et ideo Jesum in in-
terioris domus recepit hospitio.

R. Domus mea, domus ora-
tionis vocábitur, dicit Dóminus:
in ea omnis qui petit, accipit:
et qui quærit, invenit: * Et
pulsánti aperiétur. ŷ. Pétite,
et accipietis: quærite, et inve-
niétis. Et pulsánti.

Bened. Divinum auxilium.

LECTIO VIII.

Et bene ascendit in arborem,
ut arbor bona bonos fru-
ctus fáceret: ac naturali ex-
cisus oleastro, et contra natú-
ram insértus in bonam olivam,
fructum pòsset legis afférre.
Radix enim sancta, etsi rami
inútiles: quorum infructuosam
glóriam plebs Géntium fide re-
surrectionis, quasi quadam
còrporis elevatione transcén-
dit. Zachæus ergo in sycomoro,
cæcus in via: quorum álterum
Dóminus miseratúrus expéctat,
álterum mansiónis suæ clari-
tate nobilitat: álterum sanatú-
rus intérogat, apud álterum
se non invitátus invitát. Scié-
bat enim úberem hospitii sui
esse mercedem. Sed tamen,
etsi pondum vocem invitántis
audierat, jam viderat afféctum.

R. Lápides pretiósí omnes
muri tui: * Et turres Jerúsá-
lem gemmis ædificabúntur.
ŷ. Portæ Jerúsalem ex sap-
phiro et smarágo ædificabún-
tur, et ex lápide pretiósio óm-
nis circúitus muri ejus. Et tur-
res. Glória Patri. Et turres.

Bened. Ad societátem.

LECTIO IX.

Verum ne cecum illum tan-
quam fastidiósi páuperum.

cito reliquisse videamur, et transisse ad divitem, expectemus eum, quia expectavit et Dominus: interrogemus eum, quia interrogavit et Christus. Nos interrogemus, quia nescimus: ille, quia noverat. Nos interrogemus, ut sciamus unde iste curatus sit: ille interrogavit, ut in uno plures disceremus, unde Dominum videre mereamur. Interrogavit enim ut crederemus, neminem nisi confiterentem posse salvari.

. Te Deum laudamus, p. 16.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 7. r Domum tuam Domine * decet sanctitudo, in longitudinem dierum.

Psal. Dominus regnavit, cum reliquis, p. 17.

Ant. t. 1. r Domus mea, * domus orationis vocabitur.

Ant. t. 1. Hæc est domus Domini * firmiter ædificata, bene fundata est supra firmam petram.

Ant. t. 8. f Bene fundata est * domus Domini supra firmam petram.

Ant. t. 2. Lápides pretiosi * omnes muri tui, et turres Jerúsalem gemmis ædificabuntur.

CAPITULUM. *Apoc. 21.*

VIDI civitatem sanctam Jerúsalem novam descendentem de cælo a Deo, paratam sicut sponsam, ornátam viro suo.

HYMNUS.

ALTO ex Olympi vértice
Summi Paréntis Filius,

Ceu monte deséctus lapis
Terras in imas decídens,
Domus supérnæ, et infimæ,
Utrúmque junxit ángulum.

Sed illa sedes Cœlitum
Semper resúltat laúdibus,
Deúmque Trinum, et Unicum
Jugi canóre prædicat.
Illi canéntes júngimur
Almæ Siónis æmuli.

Hæc templa, Rex cœléstium,
Imple benigno lúmine:
Huc o rogátus ádveni,
Plebisque vota súscipe,
Et nóstra corda júgiter
Perfúnde cœli grátia.

Hic impetrent fidélium
Voces precésque súpplicum
Domus beátæ múnera,
Partisque donis gaúdeant;
Donec solúti corpore
Sedes beátas impleant.

Decus Parénti débitum
Sit usquequaque altíssimo,
Natóque Patris único,
Et inclyto Paráclito,
Cui laus, potéstas, glória
Ætérna sit per sæcula, Amen.

Ÿ. Hæc est domus Domini
firmiter ædificata. R. Bene fundata est supra firmam petram.

Ad Bened. Ant. t. 8. Zachæe * festinans, descende, quia hódie in domo tua oportet me manere: at ille festinans descendit, et suscepit illum gaudens in domum suam. Hódie huic domui salus a Deo facta est, allelúia.

In ipso die Dedicationis Ecclesiæ, et per Octavam, et quando varianda est Oratio

ob concu
Ecclesiæ.

DEUS, q
côntin
late gêne
poténtiæ
templum
habitation
cede; ut
precatûri
cûmque tr
máverint,
beneficia
Dóminum.
In Ann
Ecclesiæ,

DEUS, qu
annos
pli tui cor
diem, et sa
riis repræ
exaudi pre
præsta; ut
plum bene
grèditur, c
letétur. Pe
AD

*Ant. Dom
Capitulu
ut supra a
R. br. I
mine, * De
mum. Ÿ. In
rum. Decet
mum.*

Ÿ. Locus
quo orat sa
lictis, et pe
AD

*Ant. Hæc
mini.*

ob concursum Dedic. alterius
Ecclesiae.

ORATIO.

DEUS, qui invisibiliter omnia
contines, et tamen pro sa-
lute generis humani signa tuae
potentiae visibiliter ostendis:
templum hoc potentia tuae in-
habitationis illustra, et con-
cede; ut omnes qui huc de-
precaturi conveniunt, ex qua-
cumque tribulatione ad te cla-
maverint, consolationis tuae
beneficia consequantur. Per
Dominum.

In Anniversario Dedicat.
Ecclesiae, et per Octavam.

ORATIO.

DEUS, qui nobis per singulos
annos hujus sancti tem-
pli tui consecrationis reparas
diem, et sacris semper myste-
riis representas incolumes:
exaudi preces populi tui, et
præsta; ut quisquis hoc tem-
plum beneficia petiturus in-
greditur, cuncta se impetrasse
latetur. Per Dominum.

AD TERTIAM.

Ant. Domus mea.

Capitulum, Vidi civitatem;
ut supra ad Laudes.

R. br. Domum tuam Do-
mine, * Decet sanctitudo. Do-
mum. V. In longitudinem die-
rum. Decet. Gloria Patri. Do-
mum.

V. Locus iste sanctus est, in
quo orat sacerdos. R. Pro de-
lictis, et peccatis populi.

AD SEXTAM.

Ant. Hæc est domus Do-
mini.

CAPITULUM. Apoc. 21.

ET audiui vocem magnam
de throno dicentem: Ecce
tabernaculum Dei cum homi-
nibus, et habitabit cum eis. Et
ipsi populus ejus erunt, et ipse
Deus cum eiserit eorum Deus.

R. br. Locus iste sanctus
est, * In quo orat sacerdos.
Locus V. Pro delictis et pec-
catis populi. In quo. Gloria
Patri. Locus.

V. Hæc est domus Domini
firmiter ædificata. R. Bene
fundata est supra firmam pe-
tram.

AD NONAM.

Ant. Lápides pretiosi.

CAPITULUM. Apoc. 21. b

ET absterget Deus omnem
lacrimum ab oculis eorum:
et mors ultra non erit, neque
luctus, neque clamor, neque
dolor erit ultra, quia prima
abierunt. Et dixit qui sedebat
in throno: Ecce nova facio
omnia.

R. br. Hæc est domus Do-
mini * Firmiter ædificata.
Hæc est. V. Bene fundata est
supra firmam petram. Firmiter
ædificata. Gloria Patri. Hæc
est.

V. Bene fundata est domus
Domini. R. Supra firmam pe-
tram.

AD VESPERAS.

Ant. Psalmi, Capitulum, et
Hymnus, ut in primis Ves-
peris, p. cxiv.

V. Domum tuam Domine de-
cet sanctitudo. R. In longitu-
dinem dierum.

Ad Magnif. Ant. t. 6. O quam metuendus est * locus iste! vere non est hic aliud, nisi domus Dei, et porta celi.

SECUNDA DIE

INFRA OCTAVAM.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

Ex tractatu sancti Augustini
Episcopi super Psalmos.

LECTIO IV. *In Ps. 121.*

JERUSALEM, quæ ædificatur ut civitas. Fratres, quando dicebat ista David, perfecta erat illa civitas, non ædificabatur. Nescio quam ergo civitatem dicit, quæ modo ædificatur, ad quam currunt in fide lapides vivi, de quibus dicit Petrus: Et vos tamquam lapides vivi coædificamini in domum spiritalem, id est, templum Dei sanctum. Quid est, Lapides vivi coædificamini? Vivis, si credis: si autem credis, efficieris templum Dei: quia dicit Apostolus Paulus: Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos.

¶ Orantibus, p. cxx.

LECTIO V.

IPSA ergo modo civitas ædificatur. Præciduntur de montibus lapides per manus prædicantium veritatem, conquadrantur, ut intrent in structuram sempiternam. Adhuc multi lapides in manibus artificis sunt: non cadant de manibus artificis, ut possint perfecti coedificari in structuram

templi. Est ergo ista Jerusalem, quæ ædificatur ut civitas: fundamentum ipsius Christus est. Dicit Apostolus Paulus: Fundamentum aliud nemo potest ponere præter id, quod positum est, quod est Christus Jesus.

¶ O quam, p. cxx.

LECTIO VI.

FUNDAMENTUM quando ponitur in terra, desuper ædificantur parietes, et pondus parietum ad ima tendit, quia in imo positum est fundamentum. Si autem fundamentum nostrum in cælo est, ad cælum ædificemur. Corpora ædificaverunt istam structuram, quam videtis amplam surrexisse hujus Basilicæ: et quia corpora ædificaverunt, fundamentum in imo posuerunt. Quia vero spiritaliter ædificamur, fundamentum nostrum in summo positum est. Illuc ergo curramus, ibi ædificemur; quia de ipsa Jerusalem dictum est: Stantes erant pedes nostri in atriis tuis Jerusalem.

¶ Mane surgens Jacob erigebat, p. cxxj.

IN II NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii
secundum Lucam.

LECTIO VII. *Cap. 19.*

In illo tempore: Ingressus Iesus perambulabat Jericho. Et ecce vir nomine Zachæus: et hic princeps erat publicanorum, et ipse dives. Et reliqua.

De Hon

Ex li

Et con

E. se

gnificans

enim no

retur Ch

prædicar

teriret. C

in grátia

mus eni

qui volu

sanare o

comparat

Zachæo e

derehcti,

motiõis o

¶ Dom

I

DISCANT

De cultati

sed in iis,

cultatibus.

pedimenta

sunt adjun

certe Zach

Christo: se

rum suoru

giendo, red

druplum,

lerat (alter

est, nec ha

litas, si i

quia non

quæritur)

dem quam

¶ Lápide

Li

Et bene p

publicar

de se desper

ei consus

De Homilia sancti Ambrósii
Episcopi.

Ex lib. 8. in Luc. in fine.

Et confestim, inquit, vidit,
et sequebatur illum, magnificans
Dóminum. Aliter enim non
videret, nisi sequeretur Christum,
nisi Dóminum prædicaret, nisi sæculum
præteriret. Cum divitibus quoque
in grátiam revertámur. Nólumus enim
offendere divites, qui vólumus, si fieri
potest, sanare omnes: ne in cameli
comparatióne præstricti, et in Zachæo
citius quam oportuit derehicti, justæ
habeant commotiõnis offensam.

¶ Domus mea, p. cxxij.

LECTIO VIII.

DISCANT divites, non in fa-
cultatibus crimen hærére,
sed in iis, qui uti nesciant fa-
cultatibus. Nam divitiæ ut im-
pedimenta improbis, ita bonis
sunt adjumenta virtutis. Dives
certe Zachæus, et electus a
Christo: sed dimidium bono-
rum suorum pauperibus lar-
giendo, reddendo etiam in quá-
druplum, quæ fraude sustu-
lerat (alterum enim non sat
est, nec habet grátiam liberá-
litas, si injúria perseverat,
quia non spólia, sed dona
querúntur) uberiorem mercé-
dem quam conferbat accepit.

¶ Lápides, p. cxxlij.

LECTIO IX.

Et bene princeps inducitur
publicanorum. Quis jam
de se desperet, quando et is,
cui census ex fraude, ad sa-

lútem pervénit? Et ipse, in-
quit, dives. Ut scias non om-
nes divites, aváros. Quia sta-
tura pusillus erat. Quid sibi
vult, quod nullius alterius sta-
turam Scriptúra, nisi hujus
expressit? Vide ne forte mali-
tia pusillus, aut adhuc pusillus
fidei. Nondum enim reddere
promiserat: nondum viderat
Christum: mérito adhuc pu-
sillus. Joánnes autem magnus,
quia et Christum vidit, et Spi-
ritum sicut colúmbam super
Christum manentem, sicut ip-
se ait: Vidi Spiritum descen-
dentem sicut colúmbam, et ma-
nentem super eum.

Te Deum laudamus, p. 16.

TERTIA DIE

INFRA OCTAVAM.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura oc-
currente.

IN II NOCTURNO.

Sermo S. Augustini Episcopi.

LECTIO IV.

Serm. 256. de Tempore.

CELEBRITAS hujus congrega-
tiõnis, dedicatio est domus
oratiõnis. Domus ergo nostrá-
rum oratiõnum ista, domus
autem Dei nos ipsi. Si domus
Dei nos ipsi, nos in hoc sæ-
culo ædificámur, ut in fine
sæculi dedicémur. Edificium,
imo ædificatio habet labó-
rem, dedicatio exultationem.
Quod hic fiebat, quando ista
surgebant, hoc et modo cum
congregántur credentes in
Christum. Credendo enim,
quasi de silvis et montibus

ligna et lapides prædicuntur : cum vero catechizantur, baptizantur, formantur, tamquam inter manus fabricum et opificum dolantur, collineantur, complanantur. Verumtamen domum Domini non faciunt, nisi quando charitate compaginantur.

R. Orantibus, p. cxx.

LECTIO V.

LIGNA ista et lapides si non sibi certo ordine cohererent, si non se pacifice inneterent, si non se invicem coherendo sibi, quodammodo amarent, nemo huc intraret. Denique quando vides in aliqua fabrica lapides et ligna bene sibi coherere, securus intras, ruinam non times. Volens ergo Dominus Christus intrare, et in nobis habitare, tamquam ædificando dicebat : Mandatum novum do vobis : Ut vos invicem diligatis. Mandatum, inquit, novum do vobis. Veteres enim eratis, domum mihi nondum faciebatis, in vestra ruina jacebatis. Ergo ut eruamini a vestre ruine vetustate, vos invicem amate.

R. O quam, p. cxx.

LECTIO VI.

CONSIDERET ergo charitas vestra, ædificari adhuc istam domum toto, sicut prædictum est et promissum, orbe terrarum. Cum enim ædificatur domus post captivitatem, sicut habet alius Psalmus, dicitur : Cantate Domino canticum novum : cantate Domino omnis

terra. Quod ibi dixit, canticum novum; hoc Dominus dixit, mandatum novum. Quid enim habet canticum novum, nisi amorem novum? Cantare amantis est. Vox hujus cantoris, fervor est sancti amoris. Amemus, gratis amemus : Dominum enim amamus, quo nihil melius invenimus; ipsum amemus propter ipsum, et nos in ipso, tamen propter ipsum.

R. Mane surgens, p. cxxj.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

LECTIO VII. Cap. 19.

IN illo tempore : Ingressus Jesus perambulabat Jericho. Et ecce vir nomine Zachæus : et hic princeps erat publicanorum, et ipse dives. Et reliqua.

De Homilia sancti Ambrosii Episcopi.

Ex l. 8. in Luc. prope finem.

QUAE autem turba, nisi imperitæ confusio multitudinis, quæ verticem nequit videre sapientiae? Ergo Zachæus quādiu in turba est, non videt Christum : supra turbam ascendit, et vidit : hoc est, plebis jam transgressus inscitiam, meruit quem desiderabat, aspicere. Pulchre autem addidit : Quia illa parte erat transiturus Dominus : vel ubi symmorus, vel ubi crediturus : et mysterium servaret, et gratiam seminaret. Sic enim venerat, ut per Judæos transiret ad Gentes.

R. Domus mea, p. cxxij.

VIDIT
sum
tate fide
rum ope
altitudin
Et quoni
lia deflex
dentium
die relax
tem adn
chaus in
delicet no
ut in hoc
illud : Ar
sos suos.
R. Lapi
p. cxxij.

A hoc
nit, ut
sed homin
gimus ali
arbore fici
thanael su
supra rad
Radix enim
tamen Na
lege : Zach
quia supra
occultus de
cus prædi
Christum
iste jam su
quebat sua
quebatur.

Te Deum

QUA

INFRA

IN I

Lectiones

currente.

si dixit, canticum hoc Dominus novum. Quid novum? Cantare ex hujus cantō sancti amoris. amemus : Dominamus, quo nimimus; ipsum ipsum, et nos propter ipsum. *Evangelii Lucam. Cap. 19.*

Evangelii Lucam. Cap. 19. Ingressus erat Jericho. Ibi Zachaeus : publicanus. Et reliqua. Ibi Ambrosii pi.

prope finem. Ibi, nisi impetum multitudinis, non videt turbam as. Ibi, plebis inscitiam, considerabat, assem addidit : erat transitu- el ubi syco- editurus : et gratic enim ve- eos transiret

p. cxviii.

INFRA OCTAVAM DEDICATIONIS ECCLESIE.

CXXIX

LECTIO VIII.

VIDIT itaque Zachæum sursum. Jam enim sublimitate fidei inter fructus novorum operum, velut secundæ altitudinis arboris eminebat. Et quoniam de typo ad moralia defleximus, inter tot credentium voluptates Dominica die relaxare animum, festivitatem admiscere delectat. Zachæus in sycomoro, novum videlicet novi temporis pomum, ut in hoc quoque compleretur illud : Arbor fici produxit grossos suos.

R. Lápides pretiosi omnes, p. cxviii.

LECTIO IX.

Ad hoc enim Christus venit, ut ex lignis non poma, sed homines nascerentur. Legimus alibi : Cum esses sub arbore fici, vidi te. Ergo Nathanael sub arbore, hoc est, supra radicem, quia justus. Radix enim sancta. Sub arbore tamen Nathanael, quia sub lege : Zachæus supra arborem, quia supra legem. Ille Domini occultus defensor, hic publicus prædicator. Ille adhuc Christum ex lege quærebat, iste jam supra legem relinquebat suam, et Dominum sequebatur.

Te Deum laudamus, p. 16.

QUARTA DIE

INFRA OCTAVAM.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

De Sermone sancti Augustini Episcopi.

LECTIO IV.

Ex Serm. 256. de Temp.

ATTENDITE in Psalmo dedicationis, quem modo cantavimus ex ruina ædificiorum. Conscidisti saccum meum : hoc pertinet ad ruinam. Quid ergo ad ædificium? Et accinxisti me lætitia. Vox dedicationis : Ut cantet tibi gloria mea, et non compungar. Quis est, qui loquitur? In verbis ejus agnoscite. *S. expōno*, obscurum est. Ergo verba ejus dicam, continuo agnoscetis loquentem, ut amētis alloquentem. Quis est, qui dicere potuit : Eruiisti Domine ab inferis animam meam?

R. Orantibus in loco isto. * Dimitte peccata populi tui Deus, et ostende eis viam bonam per quam ambulent, et da gloriam in loco isto. *Y.* Qui regis Israel intēde, qui deducis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimitte.

LECTIO V.

Cujus anima jam ab inferis eruta est, nisi de qua dictum est alio loco : Non derelinques animam meam in inferno? Proponitur dedicatio, et cantatur liberatio, canticum dedicationis domus, et dicitur : Exaltabo te Domine, quoniam suscepisti me : et non jucundasti inimicos meos super me. Attendite Judæos inimicos, qui se putabant occidissee Chri-

stum, vicisse tamquam inimicum, perdidisse quasi hominem ceteris similem atque mortalem.

¶ O quam metuendus est locus iste! * Vere non est hic aliud nisi domus Dei, et porta cœli. ¶ Hæc est domus Domini firmiter edificata, bene fundata est super firmam petram. Vere.

LECTIO VI.

RESURREXIT tertia die, et ejus vox est: Exaltabo te Domine, quoniam suscepisti me. Attendite Apostolum dicentem: Propter quod cum exaltavit. Et non jucundasti inimicos meos super me. Ipsi quidem in Christi morte jucundabantur, sed in ejus resurrectione, ascensione, predicatione aliqui compungebantur. In ejus ergo predicatione, et per Apostolorum constanti diffamationem aliqui compungebantur, et convertebantur: aliqui obdurabantur, et confundebantur, nulli tamen jucundabantur.

¶ Mane surgens Jacob erigebat lapidem in titulum, fundens oleum desuper, votum vovit Domino: * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciebam. ¶ Cumque evigilasset Jacob de somno, ait. Vere. Gloria. Vere.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

LECTIO VII. Cap. 19.

IN illo tempore: Ingressus Jesus perambulabat Jericho.

Et ecce vir nomine Zachæus: et hic princeps erat publicanorum, et ipse dives. Et reliqua.

Homilia S. Gregorii Papæ.

Lib. 27. Moralium, cap. 27. post medium.

SI veraciter sapientes esse, atque ipsam sapientiam contemplari appetimus, stultos nos humiliter cognoscamus. Relinquamus noxiam sapientiam, discamus laudabilem fuitatem. Hinc quippe scriptum est: Stulti mundi elegit Deus, ut confundat sapientes. Hinc rursum dicitur: Si quis videtur inter vos sapiens esse in hoc sæculo, stultus fiat, ut sit sapiens. Hinc evangelicæ historiæ verba testantur: quia Zachæus cum videre præ turba nihil posset, sycomori arborem ascendit, ut transeuntem Dominum cerneret. Sycomorus quippe ficus fatua dicitur.

¶ Domus mea, domus orationis vocabitur, dicit Dominus: in ea omnis qui petit, accipit: te qui quærit, invenit: * Et pulsanti aperiatur. ¶ Petite, et accipietis: quærite, et invenietis. Et pulsanti.

LECTIO VIII.

PUSILLUS itaque Zachæus sycomorum subiit, et Dominum vidit: quia qui mundi stultitiam humiliter eligunt, ipsi Dei sapientiam subtiliter contemplantur. Pusillitatem namque nostram ad videndum Dominum turba præpedit: quia infirmitatem humane mentis, ne lucem veritatis in-

tendat, tumultus ter sycomon provide præcipit tenemus. mundo st non quæribus relacéptis injre, imo atiam præb
¶ Láp
muri tui:
lem gem
¶ Portæ Je
et smarag
ex lapide
cúitus mu
Glória Patr
lem.

QUASI en
ascend
cipit, cum
quæ tua su
rursum: S
ritin dexte
be illi et
morum Dón
nitor: quia
tom stultit
ut est, sólic
contemplati
piéntia qua
tur, quam v
sibi sapiént
quia ad con
aum, in e
suarum turh
huc sycomón
venerunt.
Te deum

ine Zachæus :
rat publicanó-
es. Et reliqua.
egórii Papæ.
um, cap. 27.
dium.

apiéntes esse,
n sapiéntiam
étimus, stultos
cognoscámus.
xiam sapién-
audábilem fa-
quippe scri-
dat sapiéntes.
citur : Si quis
s sapiéns esse
tultus fiat, ut
evangélicæ hi-
stántur : quia
ére præ turba
móri arborem
seuntem Dó-
Sycómorus
a dicitur.

, domus ora-
licit Dóminus:
petit, accipit:
venit : * Et
r. y. Pétite,
erite, et inve-
i.

YMI.

Zachæus sy-
iit, et Dómi-
a qui mundi
iter éligunt,
am subtiliter
Puillitatem
ad vidéndum
præpedit :
n humane
veritatis in-

tendat, curárum sæculárium
timúltus premit. Sed prudén-
ter sycómorum ascéndimus, si
próvide eam, quæ divinitus
præcipitur, stultitiam mente
tenémus. Quid enim in hoc
mundo stúltius, quam amissa
non quærere, posséssa sapién-
tibus relaxáre, nullam pro ac-
céptis injúriis injúriam rédde-
re, imo adjúntis áliis patién-
tiam præbere ?

¶ Lápides pretiósí omnes
muri tui : * Et turres Jerúsá-
lem gémmis ædificábuntur.
j. Portæ Jerúsalem ex sapphíro
et smarágdo ædificábuntur, et
ex lápide pretiósó omnis, cir-
cúitus muri ejus. Et turres.
Glória Patri. Et turres Jerúsá-
lem.

LECTIO IX.

Q UASI enim sycómorum nos
ascéndere Dóminus præ-
cipit, cum dicit : Qui aufert
quæ tua sunt, ne répetas. Et
rursum : Si quis te percússe-
rit in dexteram maxillam, præ-
be illi et álteram. Per syco-
morum Dóminus tránsiens cér-
nitur : quia per hanc sapién-
tiam stultitiam, etsi necdum,
ut est, sólíde, jam tamen per
contemplationis lumen Dei sa-
piéntia quasi in tránsitu vidétur,
quam vidére néqueunt qui
sibi sapiéntes esse vidéntur :
quia ad conspiciéndum Dó-
num, in eláta cogitatione
suárum turba deprehénsi, et
huc sycómóri arborem non in-
venerunt.

Te deum laudámus, p. 10.

QUINTA DIE

INFRA OCTAVAM.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occur-
rente.

IN II NOCTURNO.

De Sermóne sancti Augustini
Episcopi.

LECTIO IV.

Ex Serm. 256. de Temp.

M odo, quando impléntur Ec-
clésiæ, putámus jucundári
Judæos ? Ecclesiæ ædificántur,
dedicántur, impléntur : quó-
modo illi jucundántur ? Non
solum non jucundántur ; sed
étiam confundúntur, et implé-
tur vox exultántis : Exaltábo
te Dómine, quóniam suscepisti
me : et non jucundásti inimi-
cos meos super me. Non ju-
cundásti super me : si mihi
credant, jucundábis in me. Ne
multa dicámus, ad illa, quæ
cantávimus, aliquándo veniá-
mus. Quómodo dicit Christus :
Conscidisti saccum meum, et ac-
cinxisti me lætitia ? Saccus ejus
erat similitúdo carnis peccáti.

¶ Orántibus, p. cxxix.

LECTIO V.

N on tibi viléscat, quod ait,
Saccum meum : ibi erat
inclúsus prétium tuum. Con-
scidisti saccum meum. Evási-
mus ad saccum istum. Con-
scidisti saccum meum. In pas-
sióne conscissus est. Quómodo
ergo Deo Patri dicitur : Con-
scidisti saccum meum ? Quó-
modo Patri dicátur, vis audire,
Conscidisti saccum meum ? Quia
proprio Filio non pepercit, sed

pro nobis ómnibus trádidit illum. Fecit enim per Judæos nescientes, unde redimeréntur scientes, et confunderéntur negantes. Nesciunt enim quid boni nobis operáti sunt malo suo. Suspensus est saccus, et quasi lætátus est impius. Conscidit saccum lancea persecutor, et fudit pretium nostrum Redemptor.

ñ. O quam, p. cxxx.

LECTIO VI.

CANTET Christus Redemptor, gemat Judas venditor, erubescat Judæus emptor. Ecce Judas vendidit, Judæus emit, malum negotium egerunt, ambo damnati sunt, seipsos perdidérunt venditor et emptor. Dicat ergo caput nostrum, dicat pro corpore occiso, pro corpore dedicato. Dicat, audiamus. Conscidisti saccum meum, et accinxisti me lætitia: id est, conscidisti mortalitatem meam, et accinxisti me immortalitate et incorruptione. Ut cantet tibi gloria mea, et non compungar. Quid est, Non compungar? Jam contra me non ferat lanceam persecutor, ut non compungar. Christus enim surgens a mortuis, jam non moritur, et mors illi ultra non dominabitur.

ñ. Mane surgens, p. cxxx.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

LECTIO VII. Cap. 19.

In illo tempore: Ingressus Jesus perambulabat Jericho:

Et ecce vir nomine Zachæus: et hic princeps erat publicanorum, et ipse dives. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 5. c. 27. in Lucæ 19.

QUÆ impossibilia sunt apud homines, possibilia sunt apud Deum. Ecce enim camelus, depósita gibbi sarcina, per foramen acus transit; hoc est, dives et publicanus, relicto onere divitiarum, contempto censu fraudum, angustam portam, arctamque viam, quæ ad vitam ducit, ascendit. Qui mira devotione fidei ad videndum Salvatorem, quod natura pinus habuerat, ascensu supplet arboris: atque ideo juste, quamvis ipse rogare non audeat, benedictionem dominicæ susceptionis, quam desiderabat, accepit.

ñ. Domus mea, p. cxxx.

LECTIO VIII.

MYSTICE autem Zachæus, qui interpretatur justificatus, credentem ex gentibus populum significat. Qui quanto curis sæcularibus occupatior, tanto flagitiis deprimentibus erat factus humilior. Sed ablitus est, sed sanctificatus, sed justificatus in nomine Domini nostri Jesu Christi, et in Spiritu Dei nostri. Qui intrantem Jericho Salvatorem videre quærebat, sed præ turba non poterat: quia gratiæ fidei, quam mundo Salvator attulit, participare cupiebat: sed inolita

vitiorum
votum
rat.

ñ. Lá
p. cxxxj.

EADEN
CONSE
cæcum o
peteret,
spiciente
Jesum vi
cæcus tu
ac magis
pusillus
cæcis ob
tendo tra
linguat, á
dat. Syco
est arbor
sed altitudo
et a Lá
patur) fi
Et eadem
quæ cred
ab incred
tua.

Te Deu
Palterio,

S
IN

IN
Lectione
currente.

IN I
De Sermón

Ex Sern

ENGO, du
ctionem

clésiæ lib
quam divin

Hiema

ine Zachæus :
erat publicanó-
lives. Et reli-

abilis Bedæ
teri.

in Lucæ 19.
lia sunt apud
possibilia sunt
e enim came-
ibbi sarcina,
s transit; hoc
icānus, relictio-
n, contempto
angustam por-
viam, quæ ad
ndit. Qui mira-
ad videndum
d natura pi-
censu supplet
o juste, quam-
non audeat,
ominicæ su-
desiderabat,

, p. cxxx.

viii.

Zachæus, qui
justificatus,
ntibus popu-
ui quanto eu-
occupatio,
eprimetibus
ior. Sed ablu-
tificatus, sed
mine Dómini
tti, et in Spi-
ui intrátem
n videre quæ-
rba non pò-
e fidei, quam
attulst, parti-
sed inolita

INFRA OCTAVAM DEDICATIONIS ECCLESIE.

CXXXIII

utiorum consuetudo, ne ad
votum perveniret, obstite-
rat.

¶. Lápides pretiosi omnes
p. cxxxj.

LECTIO IX.

EADÉM namque turba nóxiæ
consuetudinis, quæ supra
cæcum clamábat, ne lumen
péteret, increpábat; étiam su-
spiciéntem publicánum, ne
Iesum videat, tardat. Sed sicut
cæcus turbárum voces magis
ac magis clamándo devicit: ita
pusillus necesse est turbæ no-
céntis obstáculum altióra pe-
téndó transcendat, terréna re-
linquat, árborem crucis ascen-
dat. Sycomórus namque (quæ
est arbor fóliis moro similis,
sed altitúdine præstans, unde
et a Latinis celsa punc-
tatur) ficus fátua dicitur.
Et eadém dominica crux,
quæ credéntes alit ut ficus,
ab ineredulis irridétur ut fá-
tua.

Te Deum laudámus, ut in
Psalterio, p. 16.

SEXTA DIE.

INFRA OCTAVAM.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura oc-
currente.

IN II NOCTURNO.

De Sermóne sancti Augustini
Episcopi.

LECTIO IV.

Ex Serm. 256. de Temp.

ERGO, dum novam constru-
ctiõem sanctæ hujus Ec-
clesiæ libénter atténdimus,
quam divino nómini hódie de-

Himalis.

dicámus, invénimus a nobis
debéri et Deo nostro máximam
laudem, et sanctitati vestræ
congruum de divinæ domus
ædificatióne sermónem. Tunc
autem sermo noster congruus
erit, si in se áliquíd ædifica-
tiónis hábeat, quod utilitati
animárum vestrárum, Deo vos
intérius ædificánte, proficiat.
Quod hic factum corporáliter
vidémus in parietibus, spirita-
liter fiat in méntibus: et quod
hic perfectum cernimur in lapi-
dibus et lignis, hoc, ædificánte
grátia Dei, perficiátur in cor-
poribus vestris.

¶. Orántibus, p. cxxix.

LECTIO V.

PRINCIPALITER ergo grátias
agámus Dómino Deo no-
stro, a quo est omne datum
óptimum, et omne donum per-
fectum: et ejus bonitatem tota
cordis alacritate laudémus,
quóniam ad construéndam ist-
tam domum oratiónis, fidé-
lium suórum visitávit ánimam,
excitávit afféctum, surrogávit
auxilium, inspirávit necdum
voléntibus ut vellent, adjúvit
bonæ voluntátis conátus ut fá-
cerent: ac per hoc Deus, qui
operátur in suis et velle et per-
ficere pro bona voluntáte, hæc
omnia ipse cœpit, ipse per-
fécit.

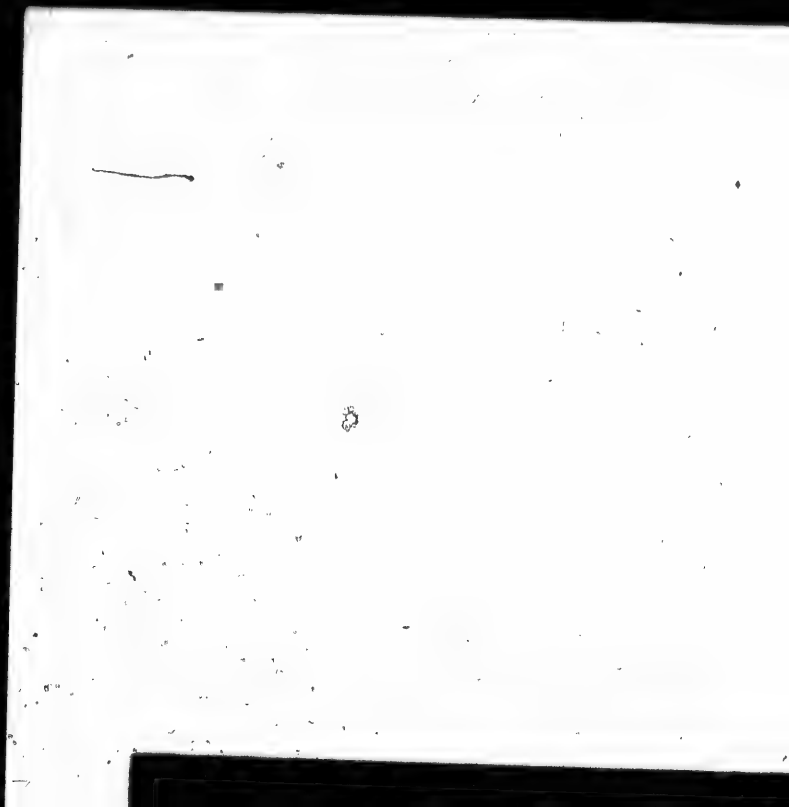
¶. O quam, p. cxxx.

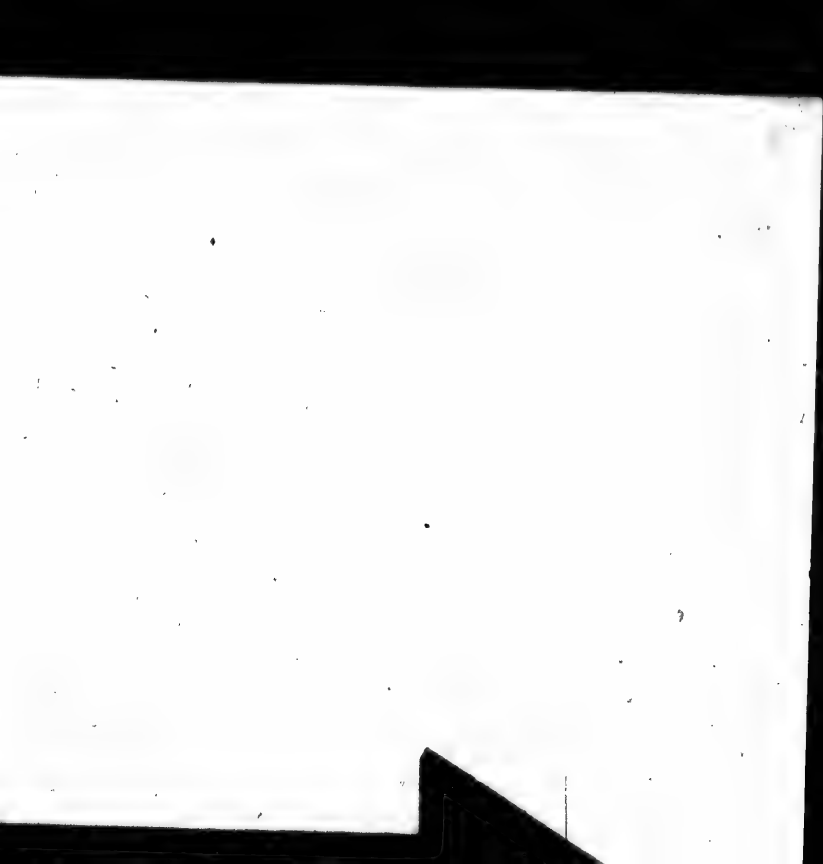
LECTIO VI.

ET quia ópera bona in con-
spéctu suo numquam esse
permittit inánia, fidélibus suis,
quibus operántibus præbuit

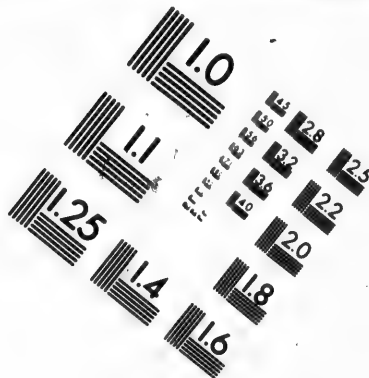
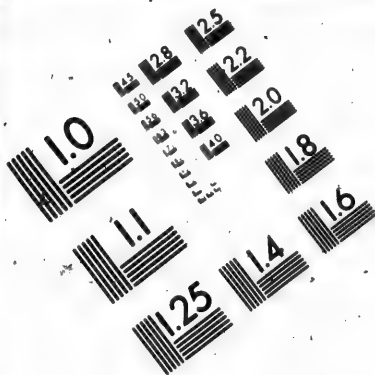
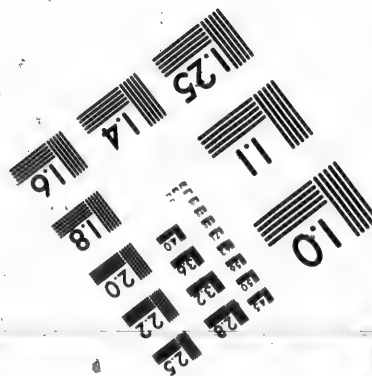
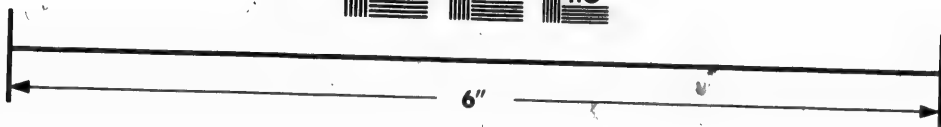
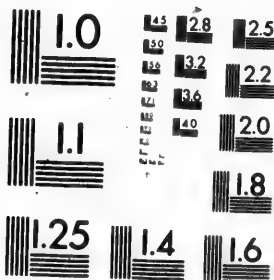

IMAGE EVALUATION TEST TARGET (MT-3)

Photographic
Sciences
Corporation

23 WEST MAIN STREET
WEBSTER, N.Y. 14580
(716) 872-4503

0
E 28
E 32
E 25
E 22
E 20
E 18
6

10
01

virtutis suæ favorem, tribuet condignam pro tanta operatione mercedem. Adhuc amplius agendæ sunt gratiæ Deo nostro. Hanc enim Ecclesiam, quam fecit nōmini suo cōstrui, fecit etiā sanctōrum Mārtirum reliquiis amplius honorāri.

ŕ. Mane surgens, p. CXXX.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

LECTIO VII. Cap. 19.

In illo tempore : Ingressus Jesus perambulabat Jéricho. Et ecce vir nōmine Zachæus : et hic princeps erat publicanōrum, et ipse dives. Et, reliqua.

De Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 5. c. 77. in Lucæ 19.

Et cum venisset ad locum, suspiciens Jesus vidit illum. Perambulans Jéricho Salvātor, venit ad locum, ubi præcurrens Zachæus sycomōrum conscenderat : quia missis per mundum sui verbi præconibus, in quibus ipse nimirum et loquebatur et ibat, venit ad pōpulum nationū, qui passionis ejus fide jam sublimis existens, etiā divinitatis ejus ardebat agnita faciē beāri. Suspiciens vidit illum, quia per grātam fidei a terrenis cupiditatibus elevātum, turbis que infidelibus præeminētem elegit. Videre enim debet, eligere vel amāre est. Unde est illud : Oculi Dōmini super ju-

stos. Nam et nos quæ amāmus, vidēre; ab his, quæ exerrāmur, intūitum festināmus avertere.

ŕ. Domus mea, p. CXXX.

LECTIO VIII.

Vidit ergo Jesus vidētem se, quia elegit eligētem se, et amāvit amāntem. Hunc sane ordinem proficiēdi, hoc est, per fidem dominicæ incarnationis ad cognitionem divinitatis perveniēdi, quasi per sycomōrum Jesu faciē speculari Doctor egregius ostendit, cum ait : Non enim judicavi scire me aliquid inter vos, nisi Christum Jesum, et hunc crucifixum. Itēque aliis exprobrans : Facti estis, inquit, quibus lacte opus sit, non sōlido cibo. Lac infirma temporariæ dispensationis, sōlidum cibum ardua perpētue majestatis appellans.

ŕ. Lápides pretiōsi, p. CXXXI.

LECTIO IX.

Et dixit ad eum : Zachæe, festinans descēde, quia hodie in domo tua opōrtet me manēre. Et festinans descendit, et excēpit illum gaudens. Manēbat aliquādo Dōminus in domo principis Phariseōrum, hoc est, in Judæōrum synagoga docebat; sed quia non baptizātum ante prāndium, sabbato curāntem, publicānos et peccatōres recipiētem, contra avaritiā disputāntem, et cetera digna Deo gerētem, lingua venenata carpebant; pertæsus eōrum facinora, discēs-

sit et a
quētur
deserta
pusilli
manere
gratia
credenti
quiescer

Te De

S

IN

Lectio
rent.

IN

Sermo S

Ex Ho

COMMUN

C Ecclē

prius ing

discipulo

tes : ideō

nibus sta

rimus, u

sequāmur

Nemo igit

nomo sœ

pensum a

jam ad p

tes intrāv

va huic

Equidem

in domum

gressus de

dicans no

molēstius

quandōqu

hæc est, q

ŕ. Orān

NAM hic
Nopes p

quæ amamus,
quæ exerrá-
festinamus a-

a, p. CXXX.

o VIII.

esús vidéntem
égit eligéntem
nántem. Hunc
roficiéndi, hoc
ominicæ incar-
nitiónem divi-
ndi, quasi per
fáciem specu-
égius ostendit,
enim judicávi
inter vos, nisi
et hunc cru-
e áliis éxpro-
is, inquit, qui-
it, non sólido
na temporáriæ
ólidum cibum
majestátis ap-

íosi, p. CXXXj.

ix.

m : Zachæe,
énde, quia ho-
a opórtet me
nans descen-
um gaudens.
o Dóminus in
Pharisæorum,
brum synagó-
quia non ha-
ándium, sáb-
publicános et
ntem, contra
ntem, et ré-
réntem, lin-
pébant; per-
nora, discés-

ait et aufúgit, dicens : Relin-
quétur vobis domus vestra
desérta. Hódie autém in domo
pusilli Zachæi opórtet illum
manére, hoc est, novæ lucis
grátia coruscánte, in húmili
credéntium natiónum corde
quiescere.

Te Deum laudámus, p. 16.

SEPTIMA DIE

INFRA OCTAVAM.

IN I NOCTURNO.

*Lectiones de Scriptura occu-
rent.*

IN II NOCTURNO.

Sermo S. Joánnis Chrysóstomi.

LECTIO IV.

Ex Hom. 33. in c. 9. Matt.

COMMUNIS ómnium domus est
Ecclésia, in quam vobis
prius ingressis, nos intrámus,
discipulórum formam retinén-
tes : ideóque commúniter óm-
nibus statim atque ingressi fué-
rimus, ut illis datam legem
sequámur, pacem offerimus.
Nemo igitur socórdia tórpeat,
nemo sæcularibus rebus sus-
pènsus ánimus hábeat, cum
jam ad prædicándum sacerdotés
intráverint. Non enim par-
va huic rei imminet pœna.
Equidem millies pótius malim
in domum alicújus vestrum in-
gressus destitui, quam hic præ-
dicans non audiri. Hoc mihi
moléstius esset, quam illud,
quandóquidem magis propria
hæc est, quam illa.

¶ Orántibus, p. CXXIX.

LECTIO V.

NAM hic magnæ illæ nostræ
opes pósitoæ sunt, hic spes

nostra omnis. Quid enim hoc
loco non magnum est et admi-
rándum? Nam hæc mensa lon-
ge pretiósior est atque jucún-
dior; et lucérna hæc, quam illa,
ut norunt qui cum fide óleo
perúnci, a morbis liberáti
sunt. Arca étiam hæc multo
mélior, mágisque necessária.
Non enim vestes, sed miseri-
córdiam inclúsam cóntinet :
quamvis pauci sint qui eam
possideant. Hic et léctulus est
valde illó præstántior : divi-
nárum enim Scripturárum ré-
quies quovis lecto suávior est.

¶ O quam, p. CXXX.

LECTIO VI.

ET quidem si concórdia per-
féccte servarétur a nobis,
nullam áliam domum præter
hanc haberémus. Hoc autem
quod dixi non esse durum, te-
stántur illa tria millia et quin-
que millia hóminum, quibus
et domus una, et mensa una,
et ánima una erat. Multitúdi-
nis enim credéntium, inquit,
unum erat cor, et ánima una.
Sed quia longe ab illórum vir-
túte ábsumus, et per domos
disjúnci sumus, saltem quan-
do huc convenimus, id ómni
stúdio faciámus. Nam etsi in
áliis rebus paúperes, et inopes
sumus, hoc loco saltem, cum
huc ad vos intrámus, cum cha-
ritáte nos suscipite : cumque,
Pax vobis, dico : Et cum spi-
ritu tuo, non voce solum, sed
ánimo quoque respondéte.

¶ Mane surgens Jacob eri-
gébat, p. CXXX.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii
secundum Lucam.

LECTIO VII. Cap. 19.

In illo tempore : ingressus Jesus perambulabat Jéricho. Et ecce vir nomine Zachæus : et hic princeps erat publicanorum, et ipse dives. Et reliqua.

De Homilia venerabilis Bedæ
Presbyteri.

Paulo post prædicta.

Et cum vidèrent omnes, murmurabant, dicentes quod ad hominem peccatorem divertisset. Manifestum est Judæos semper Géntium odisse salutem. Scriptum est enim : Sequenti vero sabbato pene universa civitas convenit audire verbum Dei. Videntes autem turbas Judæi, repléti sunt zelo, et contradicebant iis quæ a Paulo dicebantur. Et alibi, fideles etiam fratres adversus Apostolorum principem discipabant, dicentes : Quare introisti ad viros præputium habentes, et manducasti cum illis?

¶. Domus mea, p. CXXX.

LECTIO VIII.

Stans autem Zachæus, dixit ad Dóminum : Ecce dimidium bonorum meorum, Dómine, do pauperibus : et si quid aliquem defraudavi, reddo quadruplum. Aliis calumniantibus hominem peccatorem, ipse Zachæus stans, id est, in ea quam ceperat fidelitatem persistens, non solum

se ex peccatore conversum, sed etiam inter perfectos probat esse conversatum. Dicente enim Dómino : Si vis perfectus esse, vade, vende omnia quæ habes, et da pauperibus : quisquis ante conversionem innocentem vixit, omnia conversus potest dare pauperibus.

¶. Lápides pretiosi, p. CXXXJ.

LECTIO IX.

At qui aliqua fraude sustulit, primo hæc iuxta legem reddere, deinde quod sibi remanserit, debet dare pauperibus. Ac sic et ipse, quia sibi nil retinet, omnia sua dispertit, dat pauperibus, justitia ejus manet in sæculum sæculi. Et hæc est sapientia stultitia, quam de syon publicanus quasi fructum vite légerat : rapta videlicet reddere, propria relinquere, visibilia contemnere, pro invisibilibus etiam mori desiderare, se ipsum abnegare, et ejus, qui necdum videatur, Dómini vestigia sequi concupiscere.

Te Deum laudamus, p. 10.

IN OCTAVA

DEDICATIONIS ECCLESIE.

Duplex.

Omnia ut in die, præter Lectiones secundi Nocturni.

Ex Epistola prima sancti
Felicii Papæ quarti.

LECTIO IV.

De Consec. dist. 1. c. 2.

TABERNACULUM Moysen, Dómino præcipiente, fecisse et sacrasse, cum mensa et altari ejus, et ceteris vasibus et

atensili
explend
solum
crasse,
anctiõe
perliniss
autem h
modo ip
sacerdot
bati, Do
sanctis s
ctabant,
et depon
tationibu
no conse
son, in l
¶. Ora
Dimitte
Deus, et
nam per
da gloria
regis Isra
cis velut
des super
peccata.

QUALIT
piiss
cultum D
no edific
pter mult
effuderat
collégerat
quoque f
quod ipse
bente et
fecit, et te
reliqua a
peragendu
bro Regu
Salomon i
vitatem c

re conversum,
perfectos pro-
satum. Dicente
Si vis perfe-
vende omnia
la pauperibus:
conversionem
t, omnia con-
re pauperibus.
tios, p. cxxj.

O IX.

fraude sustu-
ec juxta legem
quod sibi re-
dare pauperi-
ipse, quia sibi
nia sua dis-
peribus, justi-
sæculum
t sapien-
de syon
fructum vite
idelicet redde-
quere, visibi-
pro invisibili-
desiderare se-
et ejus, qui
Dómini ve-
upiscere.

AVIA, p. 10.

ECCLESIE.

E.

e, præter Leo-
cturni.ima sancti
e quarti.

iv.

et. 1. c. 2.

Moysen, Dó-
ente, facisse
mensa et al-
ris vasis et

mensilibus ad divinum cultum
explendum, legimus: et non
solum divinis precibus ea sa-
crasse, sed etiam sancti olei
unctione, Dómino jubente,
perlinisse novimus. Quáliter
autem hæc facta sint, et quó-
modo ipsa sacra non alii quam
sacerdotes sacra unctione deli-
bati, Dominique cum vestibus
sanctis sacrati, et Levitæ tra-
ctabant, ferebant, erigebant,
et deponébant: in ipsis insti-
tutionibus, quæ jubente Dómi-
no conscriptæ sunt per Moy-
sen, in lege Dómini reperitur.

¶. Orántibus in loco isto, *
Dimitte peccáta pópuli tui
Deus, et osténde eis viam bo-
nam per quam ámbulent, et
da glóriam in loco isto. ¶. Qui
regis Israel inténde, qui dedú-
cis velut ovem Joseph, qui se-
des super Chérubim. Dimitte
peccáta.

LECTIO V.

QUALITER ergo David regum
piissimus amplificáverit
cultum Dei, et templum Dómi-
no edificare volúerit, sed pro-
pter multum sanguíne quem
effúderat prohibitus est, et ipse
collégerat expénsas: Sálomon
quoque filius ejus, idipsum
quod ipse facere optáverat, ju-
bente et auxiliante Deo, per-
fecit, et templum cum altári, et
reliqua ad divinum cultum
peragendum consecrávit; in li-
bro Regum légitur. Fecit ergo
Sálomon in témpore illo festi-
vitatem célebrem, et omnis

Israel cum eo, multitúdo ma-
gna ab intróitu Emath usque
ad rivum Ægypti, coram Dó-
mino Deo nostro septem diébus
et septem diébus, id est, qua-
tuórdecim diébus, et in die oc-
táva dimisit pópulos.

¶. O quam metuendus est
locus iste! * Vere non est hic
aliud nisi domus Dei, et porta
celi. ¶. Hæc est domus Dómi-
ni firmiter edificata, bene fun-
data est supra firmam petram.
Vere non est hic aliud nisi do-
mus Dei, et porta celi.

LECTIO VI.

De Consec. dist. 1. c. 17.

SOLEMNITATES dedicationum
Ecclesiárum et sacerdotum,
per singulos annos solémniter
sunt celebrandæ, ipso Dómino
exémplum dante, qui ad festum
dedicationis templi, omnibus
id faciendi dans formam, cum
reliquis pópulis eámdem festi-
vitatem celebráturus venit, sic-
ut scriptum est: Facta sunt en-
cænía in Jerosólymis, et hiems
erat, et ambulábat Jesus in
templo in pórticu Salomónis.
Quod autem octo diébus encæ-
nia sint celebranda, in libro
Regum, peracta dedicatione
templi, reperiétis.

¶. Mane surgens Jacob erigé-
bat lápidem in titulum, fun-
dens oleum désuper, votum vo-
vit Dómino: * Vere locus iste
sanctus est, et ego nesciébam.
¶. Cumque evigiláset Jacob
de somno, ait. Vere. Glória
Patri. Vere.

IN FESTIS

B. MARIE VIRGINIS

PER ANNUM.

AD VESPERAS.

Ant. t. 3. Dum esset Rex *
in accúbitu suo, nardus mea
dedit odórem suavitátis.

PSALMUS 109.

DIXIT Dóminus Dómino meo : *
Sede a dextris meis.

Donec ponam inimicos tuos, *
scabellum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet
Dóminus ex Sion : * domináre
in médio inimicórum tuórum.

Tecum principium in die
virtútis tuæ in splendóribus
sanctorum : * ex útero ante
luciferum genui te.

Jurávit Dóminus, et non pœ-
nitébit eum : * Tu es sacerdos
in ætérnum secúndum ordi-
nem Melchisedech.

Dóminus a dextris tuis, *
confregit in die iræ suæ reges.

Judicabit in natióibus, im-
plebit ruinas : * conquassabit
cápita in terra multórum.

De torrénite in via bibet : *
propterea exaltábit caput.

Ant. Dum esset Rex in ac-
cúbitu suo, nardus mea dedit
odórem suavitátis.

Ant. t. 4. Læva ejus * sub
cápite meo, et dextera illius
amplexábitur me.

PSALMUS 112.

LAUDATE púeri Dóminum : *
laudate nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedi-
ctum, * ex hoc nunc, et usque
in sæculum.

A solis ortu usque ad occá-
sum, * laudábile nomen Dó-
mini.

Excelsus super omnes Gen-
tes Dóminus, * et super cælos
glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus no-
ster, qui in altis hábitat, * et
humília respicit in cælo et in
terra ?

Súscitans a terra inopem, *
et de stercóre érigens paúpe-
rem :

Ut collocet eum cum princi-
pibus, * cum príncipibus pópuli
sui.

Qui habitáre facit stérilem
in domo, * matrem filiórum læ-
tántem.

Ant. Læva ejus sub cápite
meo : et dextera illius am-
plexábitur me.

Ant. t.
formosa,
dilexit m
me in cub
P

LETATUS
L dicta
mum Dóm
Stantes
in átriis t
Jerúsale

et civitas
ejus in idi
Illuc en
bus, tribus
nium Isra
nómini Dó
Quia illi
judicio, *
David.

Rogáte
Jerúsalem
diligéntibu

Fiat pax
abundántia

Propter
próximos i
cem de te.

Propter
nostri, * q

Ant. Nig
sa, filiae J
læxit me R
in cubiculu

Ant. t. 8
iit, * imber

surge amic

Ps

NISI Dó
domum
boravérunt
eam.

Nisi Dón

Ant. t. 3. Nigra sum, * sed formosa, filiae Jerúsalem : ideo dilexit me Rex, et introduxit me in cubiculum suum.

PSALMUS 121.

LATATUS sum in his, quæ dicta sunt mihi : * in domum Dómini ibimus.

Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificáta est civitas : * cujus participatio ejus in idipsum.

Illuc enim ascenderunt tribus, tribus Dómini : * testimonium Israel ad confitendum nómini Dómini.

Quia illic sederunt sedes in judicio, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem : * et abundantia diligéntibus te.

Fiat pax in virtute tua : * et abundantia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsi vi bona tibi.

Ant. Nigra sum, sed formosa, filiae Jerúsalem : ideo dilexit me Rex, et introduxit me in cubiculum suum.

Ant. t. 8. Jam hiems transiit, * imber abiit, et recessit : surge amica mea, et veni.

PSALMUS 126.

NISI Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboraverunt, qui ædificant eam.

Nisi Dóminus custodierit ci-

vitatem, * frustra vigilat qui custodit eam.

Vanum est vobis ante lucem surgere : * surgite postquam sederitis, qui manducátis panem doloris.

Cum dederit dilectis suis somnum : * ecce hæreditas Dómini, filii; merces, fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu potentis : * ita filii excussorum.

Beátus vir qui implevit desiderium suum ex ipsis : * non confundetur cum loquétur inimicis suis in porta.

Ant. Jam hiems transiit, imber abiit, et recessit : surge amica mea, et veni.

Ant. t. 4. Speciosa facta es * et suavis in deliciis tuis, saneta Dei Génitrix:

PSALMUS 147.

LAUDA Jerúsalem Dóminum : * lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit séras portarum tuarum : benedixit filiis tuis in te.

Qui posuit fines tuos pacem : * et adipe frumenti satiá te.

Qui emittit eloquium suum terræ : * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : * nébulam sicut cinerem spargit.

Mittit crystallum suam, sicut bucéllas : * ante faciém frigoris ejus quis sustinebit ?

Emittet verbum suum, et liquefaciet ea : * flabit spiritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob : * justitias et judicia sua Israel.

Non fecit taliter omni na-

tionem : * et iudicia sua non manifestavit eis.

Ant. Speciosa facta es et suavis in deliciis tuis, sancta Dei Genitrix.

CAPITULUM. *Eccli.* 24. b

AB initio, et ante sæcula creata sum, et usque ad futurum sæculum non desinam, et in habitatione sancta coram ipso ministravi.

HYMNUS.

AVE maris stella,
Dei mater alma,
Atque semper virgo,
Felix cœli porta.

Sumens illud Ave
Gabrielis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostrâ pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.

Virgo singularis,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solutos,
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut videntes Jesum,
Semper coilætémur.

Sit laus eo Patri,
Summo Christo decus,
Spiritui sancto,
Tribus honor unus. Amen.

†. Dignare me laudare te,
Virgo sacrata. †. Da mihi virtutem contra hostes tuos.

Ad Magnif. Ant. t. 1. r
Sancta Maria, succurre miseris, juva pusillanimes, resolve flébiles, ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto femineo sexu : sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam sanctam Festivitatem.

ORATIO.

CONCEDE nos famulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis et corporis sanitate gaudere : et gloriosa beatæ Mariæ semper virginis intercessione, a præsentis liberari tristitia, et æterna perfrui lætitia. Per Dóminum.

Ad Completorium et Horas, in fine Hymnorum, dicitur :
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Virgine.

AD MATUTINUM.

Invitat. Sancta Maria Dei Genitrix Virgo, * Intercede pro nobis.

Psalm. Venite exultemus, p. 2.

HYMNUS.

QUÆM terra, pontus, sidera Colunt, adorant, prædicant,

Trinam regentem machinam
Claustrum Mariæ hâjulat.

Cui luna, sol, et omnia
Deserviunt per tēpora,
Perfusa cœli grátia,
Gestant puellæ viscera.

Beata Mater múnere,
Cujus supérnus Artifex
Mundum pugillo cōtinentis,
Ventris sub arca clausus est.

Beata cœli nūntio,

Secunda sa
Consideratus
Cujus per a
Jesu, tibi
Qui natus es
Cum Patre,
In sempiternu

IN I

Ant. t. 4.
mulieribus,
tus ventris

PS

DOMINE De
quam ad

men tuum in

Quoniam e

lōentia tua

Ex ore inf

tium perfecis

inimicos tuo

imicum et

Quoniam v

opera digitor

nam et stell

dasti.

Quid est ho

es ejus? * au

quoniam visi

Minuisti e

ab Angelis,

coronasti eum

eum super

tuorum.

Omnia sub

bos ejus, * o

vernas, insu

campi;

Volucres co

ria, * qui per

maris.

Dómine Dó

quam admirá

tuum in univ

Ant. t. 1. r
occurrere misce-
rimus, refectio
populo, inter-
cedere pro
exu : sentiant
men, quicum-
am sanctam

Ant. t. 1. r
mulos tuos,
omine Deus,
et corporis sa-
et gloriosa
per virginis
resenti libe-
terna perfrui
pum.
um et Horas,
a, dicitur :

Ant. t. 1. r
a,
virgine.
INUM.
Maria Dei
intercedere pro

exultemus,

Ant. t. 1. r
tus, sidera
ant, prædi-

Ant. t. 1. r
machinam
bajulat.
t omnia
ppora,
a,
cera.
nere,
rtifex
ontinens,
lausus est.

o,

secunda sancto Spiritu,
Desideratus Gentibus
Cujus per alvum fusus est.
Iesu, tibi sit gloria,
qui natus es de Virgine,
cum Patre, et almo Spiritu,
in sempiterna sæcula. Amen.

IN I NOCTURNO.

Ant. t. 4. Benedicta tu * in
mulieribus, et benedictus fru-
ctus ventris tui.

PSALMUS 8.

DOMINE Dominus noster, *
quam admirabile est no-
men tuum in universa terra!

Quoniam elevata est magni-
ficentia tua * super cælos.

Ex ore infantium et lacten-
tium perfecisti laudem propter
inimicos tuos, * ut destruas
inimicum et ultorem.

Quoniam videbo cælos tuos,
opera digitorum tuorum : * lu-
nam et stellas, quæ tu fun-
disti.

Quid est homo, quod memor
es ejus ? * aut filius hominis,
quoniam visitas eum ?

Minuisti eum paulo minus
ab Angelis, gloria et honore
coronasti eum : * et constituisti
eam super opera manuum
tuarum.

Omnia subjecisti sub pedi-
bus ejus, * oves et boves uni-
versas, insuper et pecora
campi ;

Volutres cæli, et pisces ma-
ris, * qui perambulant semitas
maris.

Domine Dominus noster, *
quam admirabile est nomen
tuum in universa terra !

Ant. Benedicta tu in mulie-
ribus, et benedictus fructus
ventris tui.

Ant. t. 4. Sicut myrrha *
electa odorem dedisti suavitatis,
sancta Dei Genitrix.

PSALMUS 18.

COELI enarrant gloriam Dei, *
et opera manuum ejus an-
nuntiat firmamentum.

Dies diæ eructat verbum, *
et nox nocti indicat scientiam.

Non sunt loquæ, neque
sermões, * quorum non au-
diantur voces eorum.

In omnem terram exivit so-
nus eorum : * et in fines orbis
terræ verba eorum.

In sole posuit tabernaculum
suum : * et ipse tamquam
sponsus procedens de thalamo
suo :

Exultavit ut gigas ad cur-
rendam viam, * a summo cælo
egressio ejus :

Et occursus ejus usque ad
summum ejus : * nec est qui
se abscondat a calore ejus.

Lex Domini immaculata,
convertens animas : * testimo-
nium Domini fidele, sapien-
tiam præstans parvulis.

Justitiæ Domini rectæ, læti-
ficantes corda : * præceptum
Domini lucidum, illuminans
oculos.

Timor Domini sanctus, per-
manens in sæculum sæculi : *
judicia Domini vera, justificata
in semetipsa.

Desiderabilia super aurum
et lapidem pretiosum multum : *
et dulciōra super mel et favum.

Etenim servus tuus custodit ea, * in custodiendis illis retributio multa.

Delicta quis intelligit? ab occultis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fuérint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundabor a delicto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditatio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútór meus, * et redémptor meus.

Ant. Sicut myrrha elécta odórem dedisti suavitátis, sancta Dei Génitrix.

Ant. t. 4. Ante torum * hujus Virginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatís.

PSALMUS 23.

DOMINI est terra, et plenitúdo ejus ; * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini ? * aut quis stabit in loco sancto ejus ?

Innocens mánibus, et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accipiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacób.

Attóllite portas, principes, vestras, et elevámini portæ

æternáles : * et introibit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, principes, vestras, et elevámini portas æternáles : * et introibit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Ante torum hujus Virginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatís.

†. Spécie tua, et pulchritúdine tua. R. Inténde, prospere procéde, et regna.

De Parabólis Salomónis.

LECTIO I. *Cap. 8. b et 9.*

Ego sapientiá hábito in consilio, et eruditís intérsim cogitationibus. Timor Dómini odit malum : arrogántiam, et superbiam, et viam pravam, et os lingue detéstor. Meum est consilium et æquitas, mea est prudéntia, mea est fortitúdo. Per me reges regnant, et legum conditóres justa decernunt. Per me principes imperant, et poténtes decernunt justitiam. Ego diligéntes me diligo : et qui mane vigilant ad me, invénient me.

R. Sancta et immaculáta virginitas, quibus te laudibus éfferam nésco : * Quia quem cœli cápere non póterant, tuo grémio contulisti. †. Benedicta tu in muliéribus, et benedictus fructus ventris tui. Quia.

LECTIO II.

introibit Rex

Rex glóriæ? *
et potens, Dó-
paelio.

as, principes,
vámíni portas
introibit Rex

Rex glóriæ? *
um ipse est

um hujus Vir-
e nobis dulcia

et pulchritú-
inde, prospere

a. Salomónis.

p. 8. b et 9.

nábíto in con-
litis intérsu
timor Dómini
rogántiam, et
iam pravam,
téstor. Meum
requisitas, mea
mea est forti-
egres regnant,
óres justa de-
principes im-
tes decernunt
diligéntes me
ne vigilant ad
e.

immaculáta
s laudibus
* Quia quem
póterant, tuo
i. y. Bene-
ribus, et be-
ventris tui.

ECUM sunt divitiæ, et gló-
ria, opes superbæ et ju-
stitia. Mélior est enim fructus
meus auro, et lápide pretioso,
dignimína mea argénto electo.
In viis justitiæ ámbulo, in mé-
lo semitárum judicií, ut ditem
diligéntes me, et thesaúros eó-
rum répleam. Dóminus possé-
dit me in initio viárum suárum,
antequam quidquam fáceret a
principio. Ab ætérno ordináta
sum, et ex antiquis ántequam
terra fieret. Nondum erant
abyssi, et ego jam concépta
eram: necdum fontes aquárum
erúperant: necdum montes
gravi mole constiterant: ante
colles ego parturiébar.

á. Congratulámini mihi om-
nes qui diligitis Dóminum,
quia cum essem párvula, plá-
cui Altíssimo: * Et de meis
viscéribus génui Deum et hó-
minem. y. Beátam me dicent
omnes generatiónes, quia an-
cillam húmílem respéxit Deus.
Et.

LECTIO III.

PRATUS homo qui audit me,
Et qui vigilat ad fores meas
quotidie, et obsérvat ad postes
ostii mei. Qui me invénierit,
invéniet vitam, et háuriet sa-
lútem a Dómino: qui autem
in me peccáverit, lædet áni-
mam suam. Omnes, qui me
odérunt, diligunt mortem. Sa-
piéntia ædificávit sibi domum,
excidit colúmnas septem. Im-
molávit victimas suas, miscuit
vinum, et propósuit mensam

suam. Misit ancillas suas ut
vocárent ad arcem, et ad mœ-
nia civitátis: Si quis est párvu-
lus, veniat ad me. Et insipien-
tibus locúta est: Venite, comé-
dite panem meum, et bibite
vinum quod miscui vobis.

á. Beáta es virgo María,
quæ Dóminum portásti Crea-
torem mundi: * Genuísti qui
te fecit, et in ætérnum perma-
nes virgo. y. Ave María, grá-
tia plena: Dóminus tecum.
Genuísti qui. Glória Patri. Ge-
nuísti.

IN II NOCTURNO.

Ant. 1. 7. Spécie tua, * et
pulchritúdine tua inténde,
prospere procéde, et regna.

PSALMUS 44.

ERUCTAVIT COR MEUM ver-
bum bonum: * dico ego
ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scri-
bæ, * velóciter scripsi tuis.

Speciosus forma præ filiis
hóminum, diffúsa est grátia in
lábiis tuis: * propterea bene-
dixit te Deus in ætérnum.

Accingere gládio tuo su-
per femur tuum, * potentis-
sime.

Spécie tua, et pulchritúdine
tua * inténde, prospere pro-
céde, et regna,

Propter veritátem, et man-
suetúdinem, et justitiam: * et
dedúcet te mirabiliter dextera
tua.

Sagittæ tuæ acútæ, pópuli
sub te cadent, * in corda ini-
micórum Regis.

Sedes tua Deus in sæculum

sæculi : * virga directionis virga regni tui.

Dilexisti iustitiam, et odisti iniquitatem : * propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ præ consõrtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cãsia a vestimentis tuis, a dõmibus ebúrneis : * ex quibus delectaverunt te filiæ regum in honore tuo.

Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato : * circumdata varietate.

Audi filia, et vide, et inclina aurem tuam : * et obliviscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupiscet Rex decorem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorabunt eum.

Et filiæ Tyri in muneribus * vultum tuum deprecabuntur omnes divites plebis.

Omnis glória ejus filiæ Regis ab intus, * In fimbriis aureis circumamicta varietatibus.

Adducéntur Regi virgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætitia et exultatione : * adducéntur in templum Regis.

Pro patribus tuis nati sunt tibi filii : * constitues eos principes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui : * in omni generatione et generationem.

Propterea pópuli confitebún-

tur tibi in æternum : * et in sæculum sæculi.

Ant. Spécie tuâ, et pulchritudine tuâ intènde, prospere procéde, et regna.

Ant. t. 7. Adjuvabit eam Deus vultu suo : Deus in medio ejus, non commovebitur.

PSALMUS 45.

DEUS noster refúgium et virtus ; * adjutor in tribulationibus, quæ invenerunt nos nimis.

Propterea non timebimus dum turbabitur terra : * et transferéntur montes in cornu maris.

Sonuerunt, et turbate sunt aquæ eorum : * conturbati sunt montes in fortitudine ejus.

Fluminis impetus ketificat civitatem Dei : * sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Deus in medio ejus, non commovebitur : * adjuvabit eam Deus mane dilúculo.

Conturbatæ sunt Gentes, et inclinata sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtutum nobiscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Venite, et videte ópera Dómini, quæ posuit prodigia super terram : * auferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cõteret, et confringet arma : * et scuta comburent igni.

Vacate, et videte quóniam ego sum Deus : * exaltabor in

gentibus,
Dóminu
rum : * s
Jacob.
Ant. A
vultu suo :
non comm
Ant. t. 7
annium n
in te, sanc
Ps
FUNDAMEN
sanctis
portas Sion
bernacula
Gloriosa
civitas Dei.
Memor e
lónis * sciẽ
Ecce alie
et pópulus
fuerunt illi
Numquid
et homo na
ipse fundav
Dóminus
tiris popul
pum ; * ho
in ea.
Sicut læt
habitatio es
Ant. Sicut
nostru
te, sancta D
Adjuváb
suo. R. Deu
non commo
Sermo
Chr
Li
Apud I
Filius
locuplet
Hiemal

gentibus, et exaltabor in terra.

Dominus virtutum nobis-
rum : * suseptor noster Deus
Jacob.

Ant. Adjuvabit eam Deus
vultu suo : Deus in medio ejus,
non commovebitur.

Ant. t. 7. Sicut lætantium *
omnium nostrum habitatio est
in te, sancta Dei Genitrix.

PSALMUS 86.

FUNDAMENTA ejus in montibus
sanctis : * diligit Dominus
portas Sion super omnia ta-
bernacula Jacob.

Gloriosa dicta sunt de te, *
civitas Dei.

Memor ero Rahab, et Baby-
lonis * scientium me.

Eccē alienigenæ, et Tyrus,
et populus Æthiopum, * hi
fuerunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo,
et homo natus est in ea : * et
ipse fundavit eam Altissimus ?

Dominus narrabit in scrip-
turis populorum, et princi-
pum ; * horum, qui fuerunt
in ea.

Sicut lætantium omnium *
habitatio est in te.

Ant. Sicut lætantium om-
nium nostrum habitatio est in
te, sancta Dei Genitrix.

† Adjuvabit eam Deus vultu
suo. R. Deus in medio ejus,
non commovebitur.

Sermo sancti Joannis

Chrysostomi.

LECTIO IV.

Apud Metaphrasten.

Dei Filius non divitem, aut
locupletem aliquam femi-
nalem.

nām sibi matrem elegit, sed
beatam Virginem illam, cujus
anima virtutibus ornata erat.
Cum enim beata Maria supra
omnem humanam naturam ca-
stitatem servaret, propterea
Christum Dominum in ventre
concepit. Ad hanc igitur san-
ctissimam Virginem et Dei
matrem accurrentes, ejus pa-
trocinii utilitatem assequa-
mur. Itaque quaecumque estis
virgines, ad matrem Domini
confugite. Illa enim pulcher-
rimam, pretiosissimam, et in-
corruptibilem possessionem pa-
trocinio suo vobis conservabit.

R. Sicut cedrus exaltata sum
in Libano, et sicut cypressus
in monte Sion : quasi myrrha
electa, * Dedi suavitatem odor-
is. V. Et sicut cinnamomum
et balsamum aromatizans. De-
di suavitatem.

LECTIO V.

MAGNUM revera miraculum,
fratres dilectissimi, fuit
beata semper virgo Maria. Quid
namque illa majus aut illu-
strius ullo umquam tempore
inventum est, seu aliquando
inveniri poterit ? Hæc sola cæ-
lum ac terram amplitudine
superavit. Quidnam illa san-
ctius ? Non Prophætæ, non
Apóstoli, non Mártyres : non
Patriarchæ, non Angeli, non
Throni, non Dominationes,
non Séraphim, non Chéru-
bim : non denique aliud quid-
piam inter creatas res visibiles
aut invisibiles, majus aut ex-
cellentius inveniri potest. Ea-

dem ancilla Dei est et mater :
eadem virgo et génitrix.

¶ Quæ est ista, quæ processit sicut sol, et formosa tamquam Jérusalem? * Vidérunt eam filiae Sion, et beatam dixerunt, et Reginae laudaverunt eam. ¶ Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum, et lilia convallium. Vidérunt.

LECTIO VI.

HÆC ejus mater est, qui a Patre ante omne principium genitus fuit, quem Angeli et homines agnoscunt Dominum rerum omnium. Visne cognoscere quanto Virgo hæc præstantior sit cælestibus Potentiis? Illæ cum timore et tremore assistunt, faciem velantes suam : hæc humanum genus illi offert, quem genuit. Per hanc et peccatorum veniam consequimur. Ave igitur mater, cælum, puella, virgo, thronus, Ecclesie nostræ decus, gloria et firmamentum, assidue pro nobis precare Jesum Filium tuum, et Dominum nostrum : ut per te misericordiam invenire in die iudicii, et quæ reposita sunt illi, qui diligunt Deum, bona consequi possimus gratia et benignitate Domini nostri Jesu Christi : cum quo Patri simul et sancto Spiritui gloria et honor, et imperium nunc et semper in sæcula sæculorum. Amen. Tu autem.

¶ Ornata monilibus filiam Jérusalem Dominus concupi-

xit : * Et videntes eam filiae Sion beatissimam prædicaverunt, dicentes : * Unguentum effusum nomen tuum. ¶ Astitit Regina a dextris tuis in vestitu deaurato, circumdata varietate. Et videntes. Gloria Patri. Unguentum.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 4. Gaude Maria Virgo, * cunctas hæreses sola interemisti in universo mundo.

PSALMUS 95.

CANTATE Domino canticum novum : * cantate Domino omnis terra.

Cantate Domino, et benedicite nomini ejus : * annuntiate de die in diem salutare ejus.

Annuntiate inter gentes gloriam ejus, * in omnibus populis mirabilia ejus.

Quoniam magnus Dominus, et laudabilis nimis : * terribilis est super omnes deos.

Quoniam omnes dii Gentium damonia : * Dominus autem celos fecit.

Confessio, et pulchritudo in conspectu ejus : * sanctimonia, et magnificentia, in sanctificatione ejus.

Afferre Domino patriæ Gentium, afferre Domino gloriam et honorem : * afferre Domino gloriam nomini ejus.

Tollite hostias, et introite in atria ejus : * adorare Dominum in atrio sancto ejus.

Commoveatur a facie ejus universa terra : * dicite in Gentibus quia Dominus regnavit.

Etenim correxit orbem ter-

ra, qui
judicabit
Læte
terra,
plenitudo
campi,
sunt.

Tunc
silvarum
venit :
cære ter-
Judic

equitatis
sua

Ant. C
ctas hæ-
in univ-
Ant. t
dare te-
mihi vi-
tuos.

DOMINUS
ra
multæ.

Nubes
ejus : *

correctione

Ignis

et inflam-

cos ejus

Illuxerunt

terre :

est terra

Monter

a facie I-

mini omni-

Annun-

tiam ejus

pòpuli gl-

Confus-

adorant

ra, qui non commovebitur : *
judicabit populos in æquitate.

Lætentur cœli, et exultet
terra, commoveatur mare, et
plenitudo ejus : * gaudébunt
campi, et omnia, quæ in eis
sunt.

Tunc exultabunt omnia ligna
silvarum a facie Domini, quia
venit : * quoniam venit judi-
care terram.

Judicabit orbem terræ in
æquitate, * et populos in veri-
tate sua.

Ant. Gaude Maria Virgo, cun-
ctas hæreses sola interemisti
in universo mundo.

Ant. t. 4. Dignare me * lau-
dare te, Virgo sacrata : da
mihi virtutem contra hostes
tuos.

PSALMUS 96.

DOMINUS regnavit, exultet ter-
ra : * lætentur insulæ
multæ.

Nubes, et caligo in circûitu
ejus : * justitia, et judicium
correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcedet, *
et inflammabit in circûitu ini-
quos ejus.

Illuxerunt fûlgura ejus orbi
terræ : * vidit, et commota
est terra.

Montes sicut cera fluxerunt
a facie Domini : * a facie Do-
mini omnis terra.

Annuntiaverunt cœli justitiam
ejus : * et viderunt omnes
populi gloriam ejus.

Confundantur omnes qui
adorant sculptilia : * et qui glo-
riantur in simulacris suis.

Adorate eum omnes Angeli
ejus : * audivit, et lætata est
Sion.

Et exultaverunt filiæ Judæ, *
propter judicia tua Domine :

Quoniam tu Dominus altis-
simus super omnem terram : *
nimis exaltatus es super omnes
deos.

Qui diligitis Dominum, odite
malum : * custodit Dominus
animas sanctorum suorum, de
manu peccatoris liberabit eos.

Lux orta est justo, * et rectis
corde lætitia.

Lætâmini justi in Domino : *
et confitemini memoriæ san-
ctificationis ejus.

Ant. Dignare me laudare te,
Virgo sacrata : da mihi virtutem
contra hostes tuos.

Ant. t. 4. Post partum, * Vir-
go, inviolata permansisti, Dei
Genitrix intercede pro nobis.

In Adventu.

Ant. t. 4. Angelus Domini *
nuntiavit Mariæ, et concepit de
Spiritu sancto.

PSALMUS 97.

CANTATE Domino canticum
novum : * quia mirabilia
fecit.

Salvavit sibi dextera ejus, *
et brachium sanctum ejus.

Notum fecit Dominus salu-
tare suum : * in conspectu
Gentium revelavit justitiam
suam.

Recordatus est misericordiæ
sue, * et veritatis sue domui
Israel.

Viderunt omnes termini ter-
ræ * salutare Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis terra : * cantáte, et exultáte, et psálite.

Psállite Dómino in cithara, in cithara et voce psalmi : * in tubis ductilibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu Regis Dómini : * moveátur mare, et plenitúdo ejus : orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justitia, et pópulos in æquitáte.

Ant. Post partum, Virgo, invioláta permansisti, Dei Génitrix intercéde pro nobis.

¶ *In Adventu.*

Ant. Angelus Dómini nuntiávit Mariæ, et concépit de Spiritu sancto.

ŷ. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ñ. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Léctio sancti Evangelii secundum Lucam.

LECTIO VII. *Cap. 11. d*

IN illo témpore : Loquente Jesu ad turbas, extóllens vocem quædam múlíer de turba, dixit illi : Beátus venter, qui te portávit. Et réllqua.

Homília venerábilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 4. cap. 49. in Luc. 11.

MAGNÆ devotiónis et fidei hæc múlíer osténditur, quæ, Scribis et Pharisæis Dóminum tentántibus simul et

blasphemántibus, tanta ejus incarnatióem præ ómnibus sinceritáte cognóscit, tanta fiducia confitétur, ut et præsentium prócerum calúnniam, et futurórum confúndat hæreticórum perfidiam. Nam sicut tunc Judæi, sancti Spiritus ópera blasphemándo, verum consubstantialémque Patri Dei Filium negábant : sic hæretici póstea negándo Mariam semper virginem, sancti Spiritus operánte virtúte, nascitúro cum humánis membris Unigénito Dei, carnis suæ matériam ministrásse, verum consubstantialémque matri filium hóminis fatéri non debére dixerunt.

ñ. Felix namque es sacra virgo María, et omni laude digníssima : * Quia ex te ortus est sol justitiæ, Christus Deus noster. ŷ. Ora pro pópulo, interveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu : sentiant omnes tuum juvamen, quicúmque celebrant tuam sanctam Festivitatem. Quia ex te.

Bened. Cujus festum cólímus, ipsa Virgo virginum.

LECTIO VIII.

SED si caro Verbi Dei secundum carnem nascéntis a carne Virgínis matris pronuntiátur extránea, sine causa venter qui eam portásset, úbera quæ lactassent, beatificántur. Dicit autem Apóstolus : Quia misit Deus Filium suum factum ex muliere, factum sub

lege. N
legénd
mulier
Factum
céptus
nem ne
de, sed
alióqui
nis dic
non ha
igitur
dictis,
Ecclesiá
múlíer
mus et
hárum,
Beátus
et úber
enim be
quidam
pera Re
rámque
ñ. Be
generat
Dóminu
et sanct
miserico
in proge
Quia fe
fecit.

QUINIM
verb
Pulchre
mulieris
túmmod
corporál
rat, sed
Verbum
dei conc
custódia
mórum c
álere str

, tanta ejus
præ omnibus
scit, tanta fi-
ut et præsen-
alumniam, et
ndat hæreti-
. Nam, sicut
ncti Spiritus
ndo, verum
que Patri Dei
: sic hæretici
Mariam sem-
ncti Spiritus
, nascituro
mbris Unigé-
uæ materiam
um consub-
tri filium hó-
debere dixé-

que es sacra
nni laude di-
ex te ortus
Christus Deus
o pópulo, in-
o, intercède
eo sexu : sém-
m juvamen,
brant tuam
tem. Quia ex

festum cóni-
irginum.

viii.

bi Dei secun-
nascéntis a
tris pronun-
sine causa
ortasset, úbe-
t, beatificán-
Apóstolus :
filiū suū
, factum sub

lege. Neque audiendi sunt qui
legéndum putant : Natum ex
muliere, factum sub lege; sed,
Factum ex muliere : quia concé-
ptus ex útero virgináli, car-
nem non de nihilo, non aliún-
de, sed matérna traxit ex carne :
alióquin nec vere filius hómi-
nis dicerétur, qui originem
non habéret ex hómine. Et nos
igitur his contra Eútychen
dictis, extollámus vocem cum
Ecclesiá cathólica, cujus hæc
múlier typum gessit, extollá-
mus et mentem de médio tur-
bárum, dicámusque Salvatóri :
Beátus venter qui te portávit,
et úbera quæ suxísti. Vere
enim beáta parens, quæ, sicut
quidam ait : Enixa est puér-
pera Regem, qui cœlum terrá-
mque tenet per sæcula.

¶ Beátam me dicent omnes
generatiónes : * quia fecit mihi
Dóminus magna qui potens est,
et sanctum nomen ejus. †. Et
misericórdia ejus a progénie
in progénies tíméntibus eum.
Quia fecit. Glória Patri. Quia
fecit.

LECTIO IX.

QUINIMO beáti qui aúdiunt
verbum Dei, et custódiunt.
Pulchre Salvátor attestatióni
mulieris annuit, non eam tan-
túmmodo quæ Verbum Dei
corporáliter generáre merúe-
rat, sed et omnes qui idem
Verbum spiritaliter auditu fi-
dei concipere, et boni óperis
custódia vel in suo vel in proxi-
morum corde párrere, et quasi
álere studúerint, assevérans

esse beátos : quia et éadem
Dei Génitrix, et inde quidem
beáta, quia Verbi incarnándi
ministra facta est temporális :
sed inde multo beátior, quia
ejúsdem semper amándi cu-
stos manébat ætérna.

Te Deum laudámus, p. 16.

AD LAUDES.

ET PER HORAS.

Ant. t. 3. Dum esset Rex *
in accúbitu suo, nardus mea
dedit odórém suavitátis.

Psalm. Dóminus regnávít,
cum reliquis de Dominica,
p. 17.

Ant. t. 4. Læva ejus * sub
cápite meo, et dextera illius
amplexábitur me.

Ant. t. 3. Nigra sum, * sed
formósa, filiæ Jerúsalem : ideo
diléxit me Rex, et introduxit
me in cubículum suum.

Ant. t. 8. Jam hiems trans-
iit, * imber ábiit et recéssit :
surge amica mea, et veni.

Ant. t. 4. Speciósá * facta
es, et suávis in delíciis tuis,
sancta Dei Génitrix.

CAPITULUM. Eccli. 24. b

AB initio, et ante sæcula
creáta sum, et usque ad
futúrum sæculum non dési-
nam, et in habitatióne sancta
coram ipso ministrávi.

HYMNUS.

O gloriósá Virgínium,
Sublímis inter sídera :
Qui te creávit, párvulum
Lacténte nutris ubere.

Quod Heva tristis abstulit,
Tu reddis almo gérmine :
Intrent ut astra flébiles,

Cœli recludis cārdines.

Tu Regis alti jānuā,
Et aula lucis sūlgida :
Vitā datam per Virginem
Gentes redēptæ plaūdite.

Jesu, tibi sit glōria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spīritu,
In sempiterna sæcula.

Amen.

ŷ. Diffūsa est grātia in lābiis
tuis. R̃. Propterea benedixit te
Deus in ætērnū.

Ad Bened. Ant. t. 8. Beāta
es Mariā, quæ credidisti : per-
ficiētur in te, quæ dicta sunt
tibi a Dōmīno, allelūia.

ORATIO.

CONCEDE nos sāmulos tuos,
quæsumus Dōmīne Deus,
perpētua mentis et cōporis
sanitate gaudere : et gloriōsa
beātæ Mariæ semper virginis
intercessiōne, a præsenti libe-
rārī tristitia, et ætērna pērfrui
lætitia. Per Dōmīnū.

AD PRIMAM.

In Responsorio brevi, ŷ. Qui
natus es de Mariā virgine.

AD TERTIAM.

Ant. Læva ejus.

Capitul. Ab initio, ut supra,
ad Laudes.

R̃. br. Spēcie tua, * Et pul-
chritūdine tua. Spēcie tua.
ŷ. Intēde, prospere procēde,
et regna. Et pulchritūdine,
Glōria Patri. Spēcie tua.

ŷ. Adjuvābit eam Deus vultu
suo. R̃. Deus in medio ejus,
non commovēbitur.

AD SEXTAM.

Ant. Nigra sum.

CAPITULUM. *Eccli. 24. b*

Et sic in Sion firmāta sum,
et in civitatē sanctificāta
similiter requievi, et in Jeru-
salem potestas mea. Et radi-
cavi in pōpulo honorificāto, et
in parte Dei mei hærēditas il-
lius, et in plenitudine sancto-
rum detentio mea.

R̃. br. Adjuvābit eam * Deus
vultu suo. Adjuvābit. ŷ. Deus
in medio ejus, non commovē-
bitur. Deus. Glōria Patri. Ad-
juvābit.

ŷ. Elégit eam Deus, et præ-
elégit eam. R̃. In tabernáculo
suo habitāre facit eam.

AD NONAM.

Ant. Speciōsa.

CAPITULUM. *Eccli. 24. b*

In platēis sicut cinnamōmum
et balsamum aromatizans
odōrem dedi : quasi myrrha
elēcta dedi suavitatem odōris.

R̃. br. Elégit eam Deus, *
Et præelégit eam. Elégit. ŷ. In
tabernáculo suo habitāre facit
eam. Et præelégit. Glōria Pa-
tri. Elégit.

ŷ. Diffūsa est grātia in lābiis
tuis. R̃. Propterea benedixit te
Deus in ætērnū.

*In II Vesp. omnia ut in pri-
mis.*

Ad Magnif. Ant. t. 8. Beātam
me dicent omnes generatiōnes,
quia ancillam hūmīlem respē-
xit Deus.

OFFICIUM B. MARIE

IN SABBATO.

*Omniŷ. Sabbatis per An-
num, præterquam in Adventu,
Quadragesima, Quatuor Tem-*

poribus,
scilicet si
propter
minicā in
endum,
de Domin
novem Le
Officium
infrascr
In Ves
centur Ps
lerio posi
novem Le
S. Maria
moratio i
Ant. ŷ. el
quæ Com
Feria vi
dem B. V
Capitu
Festis B.
ŷ. Diffū
tuis. R̃.
te Deus in
Ad Ma
Mater * e
riōsa Reg
pro nobis
ŷ. Dōm
eam spir

C
quæsu
perpētua
sanitate
beātæ Ma
intercessi
rārī tristi
frui lætit
Post
Purificati
Ad Ma
gnūm *

poribus, et Vigiliis, et nisi Officium fieri debeat de Feria, propter Officium alicujus Dominice infra Hebdomadam ponendum, ut dicitur in Rubrica de Dominicis, ac nisi Festum novem Lectionum occurrat, fit Officium de S. Maria, modo infrascripto:

In Vesperis Ferie VI dicuntur Psalmi feriales in Psalterio positi, nisi fuerit Festum novem Lectionum: quia tunc de S. Mariæ fit tantum Commemoratio in dictis Vesperis cum Ant. y. et Oratione, ut infra: quæ Comm. omittitur, quando Feria VI occurrit aliud ejusdem B. V. Officium.

Capitulum et Hymnus ut in Festis B. M., p. cxi.

y. Diffusa est grátia in lábiis tuis. R. Propterea benedixit te Deus in æternum.

Ad Magnif. Ant. t. 1. Beáta Mater * et intácta Virgo, gloriósa Regina mundi, intercède pro nobis ad Dóminum.

y. Dóminus vobiscum. R. Et eam spiritu tuo.

ORATIO.

CONCEDE nos sámulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitate gaudere: et gloriósa beátæ Mariæ semper virginis intercessióne, a præsentí liberári tristitia, et æterna perfrui lætitia. Per Dóminum.

¶ Post Nativitatem usque ad Purificationem.

Ad Magnif. Ant. t. 2. Magnum * hæreditatis mysté-

rium: templum Dei factus est úterus nescientis virum: non est pollútus ex ea carnem assúmens: omnes gentes venient dicéntes: Glória tibi Dómine.

ORATIO.

DEUS, qui salútis æternæ, beátæ Mariæ virginitate fœcúnda, humano géneri præmia præstitisti: tribue, quæsumus; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscipere, Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum vivit.

Post Orationem sunt commemorationes consuetæ de Apostolis, de Patrono, et de Pace, ut in Psalterio, post Vesperas Sabbati, p. 144.

Si autem occurrat Festum Simplex, de eo fit Commemoratio ante ipsa suffragia.

Completor. ut in Psalterio. Et in fine Hymni, Te lucis ante términum, dicitur: Jesu tibi sit glória, Qui natus es de Virgine, etiamsi in Vesperis facta sit tantum Commém. de B. Maria, nisi Hymni illius Festi, quod Feria sexta celebratum est, aliter concludendi sint, ut in Transfiguratione Domini.

AD MATUTINUM.

Invitat. Ave Maria, grátia plena, * Dóminus tecum.

Psalm. Venite exultémus, p. 2.

Hymnus, Quem terra, ut in Festis B. M. p. cxi.

Nocturnum Sabbati, ut in Psalt. p. 107. Et in fine

†. Diffusa est grátia in lábiis tuis. ñ. Propterea benedixit te Deus in ætérnum.

Pater noster.

ABSOLUTIO.

PRECIBUS et méritis beátæ Mariæ semper virginis, et ómnium Sanctórum, perdúcat nos Dóminus ad regna cælórum.

ñ. Amen.

†. Jube domne benedicere.

Pro prima Lectione, Bened.

Nos cum prole pia benedicat virgo Maria. ñ. Amen.

Primæ duæ Lectiones de Scriptura libri currentis : tertia, una ex inferius positis per ordinem.

ñ. I. Sancta et immaculáta, virginitas, quibus te laúdibus éfferam, nésco : * Quia quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulisti. †. Benedicta tu in muliéribus, et benedictus fructus ventris tui. Quia quem.

Pro secunda Lectione, Bened.
Ipsa Virgo virginum intercéd-
dat pro nobis ad Dóminum.
ñ. Amen.

ñ. II. Felix namque es sacra Virgo María, et omni laude digníssima : * Quia ex te ortus est sol justitiæ, * Christus Deus noster. †. Ora pro pópulo, intérvieni pro clero, intercède pro devóto femíneo sexu : séntiant omnes tuum juvámén quicúmque célebrant tuam sanctam Commemoratió-

nem. Quia ex te. Glória Patri. Christus.

Pro tertia Lectione, Bened.
Per Virginem matrem concéd-
dat nobis Dóminus salútem et
pacem.

ñ. Amen.

*Post tertiam Lectionem dici-
tur Te Deum laudámus, p. 16.*

*Ad Laudes, et per Horas,
extra Tempus Nativitatis, om-
nia ut in Festis beátæ Mariæ,
p. cxlix. præter sequentia.*

AD LAUDES.

†. Benedicta tu in muliéri-
bus. ñ. Et benedictus fructus
ventris tui.

Ad Bened. Ant. t. 1. Beáta
Dei génitrix Maria, * virgo per-
pétua, templum Dómini, sa-
crárium Spiritus sancti, sola
sine exémplo placuísti Dómino
nostro Jesu Christo : ora pro
pópulo, intérvieni pro clero,
intercède pro devóto femíneo
sexu.

†. Dóminus vobíscum. ñ. Et
cum spirítu tuo.

ORATIO.

CONCEDE nos fámulos tuos,
quæsumus Dómine Deus,
perpétua mentis et corpóris
sanitáte gaudére : et gloriósa
beátæ Mariæ semper virginis
intercessióne, a præsentí libe-
rári tristitia, et ætérna pér-
frui lætítia. Per Dóminum no-
strum Jesum Christum.

*Commém. de Apostolis, de
Patróno, et de Pace, ut in
Psalterio, post Vesperas Sab-
bati, p. 144.*

† Sed post Nativitatem usque

ad Puri-
ad Laud-
phona ad-
dicuntur
B. M. po-
p. clxv.

Ad Ve-
feriales :
omnia, s
Duplex,
Lection-
tur singu-
rio B. M.
subscript

MEN
De Epist
Episcopi

Epist.

DE via
tur d
pit, sed
Póuit er
non pótu
semper q
partus se
nis non
credátur
dátur mó
céntium :
sibile Deo
dátur Syn
quod Ecc
merátum
servat. A
Angeli, e
Quómodo
fide gener
respóndit
Dómini, c
dum verb
Te Deu

e. Glória Patri.
lectione, Bened.
matrem concé-
nus salútem et

lectionem dici-
adámus, p. 16.
et per Horas,
ativitatis, om-
beatae Mariae,
sequentia.

IDES.
tu in mulieri-
dictus fructus

t. 1. Beata
a, * virgo per-
Dómini, sa-
sancti, sola
cúisti Dómino
sto : ora pro
i pro clero,
vóto femineo

biscum. ñ. Et

o.
ámulos tuos,
ómine Deus,
et corporis
et gloriósa
per virginis
ræsénti libe-
eterna pér-
óminum no-
stum.

Apostolis, de
Pace, ut in
esperas Sab-

itatem usque

ad Purificationem, Antiphona
ad Laudes et per Horas, Anti-
phona ad Benedictus, et Oratio,
dicuntur ut in Officio parvo
B. M. post Nativitatem, infra,
p. clxv.

Ad Vesperas, Ant. et Psalmi
feriales : Capitulum et reliqua
omnia, si non occurrat Festum
Duplex, de Dominica.

Lectiones sequentes dicun-
tur singulis mensibus in Offi-
cio B. M. in Sabbato, ordine
subscripto.

MENSE JANUARIO.

De Epístola sancti Ambrósii
Episcopi ad Siricium Papam.

LECTIO III.

Epist. 81. al. 7. post
initium.

DE via perversitátis prodún-
tur dicere : Virgo concé-
pit, sed non virgo generávit.
Pótuit ergo virgo concipere,
non pótuit virgo generáre, cum
semper conceptus præcedat;
partus sequátur? Sed si doctri-
nis non créditur sacerdótum,
credátur oráculis Christi, cre-
dátur mónitis Angelórum di-
céntium : Quia non est impos-
sibile Deo omne verbum. Cre-
dátur Symbolo Apostolórum,
quod Ecclésia Romána inte-
merátum semper custódit et
servat. Audívit María vocem
Angeli, et quæ ante dixerat :
Quómmodo fiet istud? non de
fide generatiónis intérogans,
respóndit póstea : Ecce ancilla
Dómini, contingat mihi secún-
dum verbum tuum.

Te Deum laudámus, p. 16.

MENSE FEBRUARIO.

Ex libro sancti Hiéronymi
Presbyteri advérsus Jovi-
niánium.

LECTIO III.

Ex Apol. ad Pammach. pro
lib. adv. Jov. in fine.

CHRISTUS virgo, mater virgi-
nis nostri virgo perpétua
mater et virgo. Jesus enim
clausis ingrèssus est óstiis : et
in sepúlchro ejus, quod novum
et in petra duríssima fúerat
excisum, nec ántea quis, nec
póstea pósitus est. Hortus con-
clúsus, fons signátus : de quo
fonte ille flúvius manat, juxta
Joel, qui irrigat torrémentem vel
fúnium, vel spinárum : fúnium
peccatórum, quibus ante alli-
gábamur : spinárum, quæ suf-
fócant seméntem patrisfamí-
lias. Hæc est porta orientális,
ut ait Ezéchiél, semper clausa,
et lúcida, opériens in se, vel
ex se próferens Sancta sanctó-
rum : per quam sol justitiæ et
Póntifex noster secúndum ór-
dinem Melchisedech ingrédi-
tur, et egréditur.

Te Deum laudámus, p. 16.

MENSE MARTIO.

Ante Quadragesimam.

Ex libro sancti Irenæi Epí-
scopi et mártiris advérsus
hæreses.

LECTIO III.

Lib. 5. c. 19.

IN sua própria veniente Dó-
mino, et sua própria eum
bajulánte conditióne, quæ baj-
ulátur ab ipso, et recapitula-
tiónem ejus quæ in ligno fuit

inobediéntiæ, per eam quæ in ligno est, obediéntiam faciente, et seductione illa solûta, quæ seducta est male illa, quæ jam viro destinata erat virgo Hevæ; per veritatem evangelizata est bene ab Angelo jam sub viro virgo Maria. Quemadmodum enim illa per angelicum sermonem seducta est, ut effugeret Deum, prævaricata verbum ejus : ita et hæc per angelicum sermonem evangelizata est, ut portaret Deum, obediens ejus verbo. Et sicut illa seducta est, ut effugeret Deum; sic hæc suasa est obedire Deo, uti virginis Hevæ virgo Maria fieret advocata. Et quemadmodum adstrictum est morte genus humanum per virginem, solvatur per virginem : æqua lance disposita virginâlis inobediéntia per virginalem obediéntiam.

Te Deum laudamus, p. 16.

OFFICIUM PARVUM

Beatæ Mariæ non dicitur, quando fit Officium novem Lectionum, nec in Vigilia Nativitatis Domini, nec in Sabbatis, quando fit Officium de S. Maria. Quibus diebus omititur a primis Vesperis; et in Vigilia Nativit. a Matutino. Cum dicitur in Choro, in Matutinis, et in Vesperis præponitur Officio diei. In aliis Horis postponitur. Prima dicitur post Benedicamus Dômino, antequam legatur Martyrologium. Extra Chorum potest dici pro temporis opportunitate.

OFFICIUM B. MARIE

Extra Adventum.

AD VESPERAS.

Ave Maria, secreto, quæ dicitur semper in principio omnium Horarum B. Mariæ, quando non conjunguntur cum Officio diei.

†. Deus in adiutorium meum intende. R. Dômine ad adiuvandum me festina. Glória Patri. Sicut erat. Allelûia, vel Laus tibi Dômine, pro temporis varietate.

Ant. Psalmi, Capitulum, et Hymnus, ut in Festis B. M. p. cxxxviii.

†. Diffusa est grâtia in labiis tuis, R. Propterea benedixit te Deus in ætérnum.

*Ad Magnif. Ant. t. 1. Beata Mater, * et intacta Virgo, gloriôsa Regina mundi, intercède pro nobis ad Dôminum.*

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

†. Dôminus vobiscum. R. Et cum spiritu tuo.

ORATIO.

CONCEDE NOS FAMULOS TUOS, quæsumus Dômine Deus, perpétua mentis et corporis sanitate gaudere : et gloriôsa beatæ Mariæ semper virginis intercessiône, a præsentî liberâri tristitia, et ætérna perfrui lætitiâ. Per Dôminum.

Sequens Commemoratio pro Sanctis fit tantum ad Vesperas, et Laudes in Officio sanctæ Mariæ, præterquam in Adventu : cujus loco tunc alia dicitur, ut infra, p. elxij.

Ant. S.
tercedere
sra omni

†. Læt
erultate j
omnes rec

PROTEGE
P tuum,
ram Petri
Apostolor
dentem,
conserva.

OMNES
mus
adjuvent,
rita recoli
tiamus :
stris conc
ab Ecclesi

pelle neq
et voluntâ
nium fam
salutis tu
pône : be
sempiterna

omnibus fl
quiem ætê

AD CO
Ave Mar

†. Conve
taris noster
tuam a no

†. Deus
ria Patri.

tibi, Dômin

Psalm. S
me. De pr
non est ex
Feriis quan

MEMENTO
Nostri

B. MARIE
ventum.

ERAS.

creto, quæ di-
principio om-
B. Mariæ,
unguntur cum

tórium meum
nine ad adju-
stina. Glória
Allelúia, vel
, pro temporis

Capitulum, et
Festis B. M.

ratia in lábiis
a benedixit te

nt. t. 1. Beáta
ta Virgo, glo-
ndi, intercède
minum.

Christe eléi-
n.

oisicum. *ñ.* Et

D.
amulos tuos,
Dómine Deus,
et corporis
: et gloriósa
per virginis
présenti libe-
eterna pér-
óminum.

memoratio pro
n ad Vespé-
Officio sanctæ
am in Ad-
tunc alia di-
clxij.

Ant. Sancti Dei omnes, in-
tercedere dignemini pro no-
stra omniumque salutē.

ñ. Lætámini in Dómino, et
exultáte justi. *ñ.* Et gloriámini
omnes recti corde.

ORATIO.

PROTEGE, Dómine, pópulum
tuum, et Apostolorum tuórum
Petri et Pauli, et aliorum
Apostolorum patrocinio confi-
dentem, perpétua defensione
consérva.

OMNES Sancti tui, quæsu-
mus Dómine, nos ubique
adjuvent, ut dum eórum mé-
rita recólimus, patrocinia senti-
ámus : et pacem tuam no-
stris concède temporibus, et
ab Ecclesiá tua cunctam re-
pelle nequitiam : iter, actus,
et voluntates nostras, et óm-
nium famulorum tuorum, in
salutis tuæ prosperitate dis-
pone : benefactoribus nostris
sempiterna bona retribue, et
omnibus fidelibus defunctis ré-
quiem ætérnam concède. Per.

AD COMPLETEORIUM.

Ave Mariá, *ut supra.*

ñ. Converté nos Deus salu-
taris noster. *ñ.* Et avérte iram
tuam a nobis.

ñ. Deus in adiutórium. Gló-
ria Patri. Allelúia, *vel* Laus
tibi, Dómine.

Psalm. Sæpe expugnavérunt
me. De profundis, et Dómine
non est exaltátum, *ut in Vesp.*
Fer. quartæ, p. 132.

HYMNUS.

MEMENTO, rerum Cónditor,
Nostri quod olim corporis,

Sacrata ab alvo Virginis
Nascendo, formam sumpse-
ris.

Mariá mater grátiae,
Dulcis Parens cleméntiae,
Tu nos ab hoste prótege,
Et mortis hora súscipe.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spiritu,
In sempiterna sæcula.

Amen.

CAPITULUM. *Eccli. 24. c*

EGO mater pulchræ dilectió-
nis, et timóris, et agni-
tiónis, et sanctæ spei.

ñ. Deo grátias.

ñ. Ora pro nobis, sancta Dei
Génitrix. *ñ.* Ut digni efficiámur
promissionibus Christi.

Ad Nunc dimittis, Ant. t. 7.
Sub tuum præsidium * con-
fúgimus, sancta Dei Génitrix
nostras deprecationes ne des-
picias in necessitatibus; sed
a periculis cunctis libera nos
semper, Virgo gloriósa et be-
nedicta.

Kyrie eléison. Christe eléi-
son. Kyrie eléison.

ñ. Dóminus vobiscum. *ñ.* Et
cum spiritu tuo.

ORATIO.

BEATÆ et gloriósæ semper
Virginis Mariæ, quæsumus
Dómine, intercèssio gloriósa
nos próteget: et ad vitam per-
ducát ætérnam. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Ave Mariá, *ut supra.*

ñ. Dómine lábia mea apéries.

ñ. Et os meum annuntiábit
laudem tuam.

ŷ. Deus in adiutorium. Gló-
ria Patri. Allelúia, *vel* Laus
tibi, Dómine.

Invitat. Ave María, grátia
plena : * Dóminus tecum.

Psalm. Venite, exultémus,
p. 2.

Hymnus, Quem terra,
p. cxl.

In Nocturno, Ant. et Psalmi
dicuntur ut in Festis B. M.,
scilicet :

Feria II et V ut in I Noct.,
p. cxlj.

Feria III et VI ut in II Noct.,
p. cxliij.

Feria IV et Sabbato ut in
III Nocturno, p. cxlvj.

ŷ. Diffúsa est grátia in lábiis
tuis. *ñ.* Propterea benedixit te
Deus in ætérnum.

Pater noster, secreto.

ŷ. Et ne nos indúcas in ten-
tationem. *ñ.* Sed libera nos a
malo.

ABSOLUTIO.

PRECIBUS et méritis beáte
Mariæ semper vírginis, et
ómnium Sanctórum, perdúcat
nos Dóminus ad regna celó-
rum. *ñ.* Amen.

ŷ. Jube domne benedicere.

Bened. Nos cum prole pia
benedicat virgo María,

ñ. Amen.

LECTIO I. *Eccli.* 24.

IN ómnibus réquiem quæsi-
vi, et in hæreditate Dómini mo-
rábor. Tunc præcepit, et dixit
mihi Créator ómnium : et qui
creávit me, requiévít in taber-
náculo meo, et dixit mihi : In
Jacob inhábita, et in Israël hæ-

reditare, et in electis meis
mitte radices. Tu autem Dó-
mine, miserere nobis.

ñ. Deo grátias.

ñ. Sancta et immaculáta
virginitas, quibus te laudibus
éfferam, nescio : * Quia quem
coeli capere non póterant, tuo
grémio contulisti. ŷ. Benedi-
cta tu in mulieribus, et be-
nedictus fructus ventris tui.
Quia.

ŷ. Jube domne benedicere.

Bened. Ipsa Virgo virgínium
intercédat pro nobis ad Dómi-
num. *ñ.* Amen.

LECTIO II.

ET sic in Sion firmáta sum,
et in civitate sanctificáta
similiter requievi, et in Jerú-
salem potestas mea. Et radi-
cavi in pópulo honorificáto, et
in parte Dei mei hæreditas il-
lius, et in plenitudine Sanctó-
rum detentio mea. Tu autem
Dómine.

ñ. Beáta es virgo María, quæ
Dóminum portásti Creatórem
mundi : * Genuisti qui te fe-
cit, et in ætérnum permanes
virgo. ŷ. Ave María, grátia ple-
na, Dóminus tecum. Genuisti
qui te fecit.

ŷ. Jube domne benedicere.

Bened. Per Virginem ma-
trem concédant nobis Dóminus
salútem et pacem. *ñ.* Amen.

LECTIO III.

QUASI cedrus exaltáta sum
in Libano, et quasi cyprés-
sus in monte Sion : quasi pal-
ma exaltáta sum in Cades, et
quasi plantatio rose in Jeri-

cho. Qua-
campis, e-
tata sum
teis. Sic
mismur
rem dedi
eta dedi
autem Dó-
ñ. Fel-
virgo Ma-
dignissim-
tus est so-
Deus nos
polo, inte-
tercede
sexu : so-
juvamen,
tuam san-
nem. Qui-
stus.

ŷ. Deus
intende.
vandum
Glória
Laus tibi
Ant. t.
Maria in
geli, laud-
minum.

Psalm.
cum reli-
p. 17.

Ant. t.
súmpsa e-
lamum,
stellato se-

Ant. t.
guentórum
adolescén-
timis.

Ant. t.
tu a Dómi-

electis meis
Tu autem Dó-
nobis.

s.
et immaculáta
us te laudibus
: * Quia quem
póterant, tuo
ti. *ŷ.* Benedi-
cibus, et be-
s ventris tui.

e benedicere.
virgo virginum
obis ad Dómi-

o II.

firmáta sum,
te sanctificáta
vi, et in Jerú-
mea. Et radi-
conificáto, et
hæreditas il-
ludine Sanctó-
ea. Tu autem

go María, quæ
sti Creatórem
sti qui te fe-
um permanes
ria, grátia ple-
um. Genuisti

benedicere.
virginem ma-
obis Dóminus
ŷ. Amen.

III.
exaltáta sum
quasi cypres-
n : quasi pal-
in Cades, et
osæ in Jeri-

cho. Quasi oliva speciósá in
campis, et quasi plátanus exal-
táta sum juxta aquam in pla-
teis. Sicut cinnamómum et
alsamum aromatizans odó-
rem dedi : quasi myrrha elé-
cta dedi suavitátem odóris. Tu
autem Dómine.

ŷ. Felix namque es sacra
virgo María, et omni laude
dignissima : * Quia ex te or-
tus est sol justitiæ, * Christus
Deus noster. *ŷ.* Ora pro pó-
pulo, intérvieni pro clero, in-
tercede pro devóto femíneo
sexu : sentiant omnes tuum
juvamen, quicumque celebrant
tuam sanctam commemoratió-
nem. Quia. Glória Patri. Chri-
stus.

AD LAUDES.

ŷ. Deus in adiutórium meum
intende. *ŷ.* Dómine ad adju-
vandum me festina.

Glória Patri. Allelúia, *vel*
Laus tibi Dómine.

Ant. t. 7. r Assumpta est *
María in cælum, gaudent An-
geli, laudantes benedicunt Dó-
minum.

Psal. Dóminus regnávít,
cum reliquis de Dominica,
p. 17.

Ant. t. 8. María virgo, * as-
sumpta est ad æthéreum thá-
lamum, in quo Rex regum
stelláto sedet sólo.

Ant. t. 4. In odórem * un-
guentórum tuórum currimus,
adolescéntulæ dilexérunt te
nimis.

Ant. t. 7. f Benedicta * filia
tu a Dómino : quia per te fru-

ctum vitæ communicávimus.

Ant. t. 1. l Pulchra es, et
decóra * filia Jerúsalem : ter-
ribilis ut castrórum ácies ordi-
náta.

CAPITULUM. *Cant. 6. c*

VIDERUNT eam filiæ Sion, et
beatissimam prædicavé-
runt, et reginæ laudavérunt
eam. *ŷ.* Deo grátias.

*Hymnus, O gloriósá Virgi-
num, p. cxlix.*

ŷ. Benedicta tu in mulié-
ribus. *ŷ.* Et benedictus fructus
ventris tui.

Ad Bened. Ant. t. 1. Beáta
Dei Génitrix María, * virgo per-
pétua, templum Dómini, sa-
cráriúm Spiritus sancti, sola
sine exémplo placuisti Dómino
nostro Jesu Christo : ora pro
pópulo, intérvieni pro clero,
intercede pro devóto femíneo
sexu.

Kyrie eléison. Christe eléi-
son. Kyrie eléison.

ŷ. Dóminus vobiscum. *ŷ.* Et
cum spiritu tuo.

ORATIO.

DEUS, qui de beátæ Mariæ
virginis útero Verbum
tuum, Angelo nuntiánte, car-
nem suscipere voluisti : præ-
sta supplicibus tuis : ut, qui
vere eam Genitricem Dei crédi-
mus, ejus apud te intercessió-
nibus adjuvémur. Per eúmdem
Christum Dóminum nostrum.

ŷ. Amen.

Pro Sanctis, Ant. Sancti Dei,
ut supra, p. clv.

AD PRIMAM.

Ave María, etc.

ŷ. Deus, in adiutorium.
Hymnus, Meménto, p. clv.
Ant. t. 7. r. Assumpta est.

PSALMUS 53.

DEUS in nómine tuo saluum me fac; * et in virtúte tua júdica me.

Deus exáudi orationem meam: * aúribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsus me, et fortes quæsiérunt animam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus adjuvat me: * et Dóminus suscéptor est animæ meæ.

Avérte mala inimicis meis: * et in veritaté tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo Dómine: quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribulatione eripuisti me: * et super inimicos meos despéxit óculus meus.

PSALMUS 84.

BENEDIXISTI Dómine terram tuam: * avertisti captivitatem Jacob.

Removisti iniquitatem plebis tuæ: * eripuisti ómnia peccata eorum.

Mitigasti iram indignationis tuæ: * avertisti iram indignationis tuæ.

Convértite nos Deus salutáris noster: * et avérte iram tuam a nobis.

Númquid in ætérnum irascéris nobis: * aut exténdes iram

tuam a generatióne in generatióne?

Deus tu convérsus vivificábis nos: * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam: * et salutare tuum da nobis.

Aúdiam quid loquátur in me Dóminus Deus: * quóniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos, * et in eos, qui convertúntur ad cor.

Verúm tamen prope timéntes eum salutare ipsius: * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia et véritas obviavérunt sibi: * justitia et pax osculatæ sunt.

Véritas de terra orta est: * et justitia de cælo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitatem: * et terra nostra dabit fructum suum.

Justitia ante eum ambulábit: * et ponet in via gressus suos.

PSALMUS 115.

LAUDATE Dóminum omnes Gentes: * laudáte eum omnes pópuli:

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Ant. Assumpta est Maria in cælum, gaudent Angeli, laudantes benedicunt Dóminum.

CAPITULUM. Cant. 6. c.

QUÆ est ista, quæ progréditur quasi auróra consúr-

gens, pu
 et sol, te
 cles ord
 ŷ. Deo
 ŷ. Digi
 Virgo sac
 titem cor
 Kyrie
 on. Kyri
 ŷ. Dóm
 cum spiri

DEUS qu
 beata
 bitares, e
 da, quæst
 ensione m
 rias suæ
 rationi. Q

A
 Ave Ma
 ŷ. Deus
 Hymnus
 Ant. t. 8
 Ps

Ad Dómi
 clamá

Dómine
 a lábiis in
 dolósa.

Quid de
 ponátur ti
 losam?

Sagittæ
 cum carbó

Heu mi
 meus prolo
 cum habi
 multum in

Cum his
 eram pacifi
 illis, impu

ione in genera-

versus vivifica-
lebs tua lætābi-

is Dōmine mi-
am : * et salu-
obis.

loquātur in
us : * quoniam
n in plebem

ctos suos, * et
nvertuntur ad

prope timē-
e ipsius : * ut
n terra nostra.
vritas obvia-
iustitia et pax

ra orta est : *
o prospexit.
us dabit beni-
terra nostra
um.

eum ambulā-
n via gressu-

115.
rum omnes
lāte eum om-

rmāta est su-
dia ejus : * et
anet in aetēr-

est Maria in
Angeli, lau-
t Dōminum.
ant. 6. c

æ progrēdi-
rōra consūr-

genā, pulchra ut luna, electa
ut sol, terribills ut castrorum
acies ordinata?

¶ Deo grātiās. R. Dignāre me laudāre te,
Virgo sacrata. R. Da mihi vir-
tutem contra hōstes tuos.

Kyrie eléison. Christe eléi-
son. Kyrie eléison.

¶ Dōminus vobiscum. R. Et
cum spiritu tuo.

ORATIO.

DEUS qui virginālem aulam
beatæ Mariæ, in qua ha-
bitāres, eligere dignātes es :
da, quæsumus ; ut sua nos de-
fensōne munitos, jucundos fā-
cias suæ interēsse commemo-
ratiōni. Qui vivis et regnas.

AD TERTIAM.

Ave Maria, etc.

¶ Deus in adiutoriū.

Hymnus, Memēto, p. clv.

Ant. 1. 8. Maria Virgo.

PSALMUS 119.

Ad Dōminum cum tribulārer
clamāvi : * et exaudivit
me.

Dōmine libera ānimam meam
a labiis iniquis, * et a lingua
dolōsa.

Quid detur tibi, aut quid ap-
ponātur tibi * ad linguam do-
lōsam ?

Sagittæ potētis acūtæ, *
cum carbōnibus desolatoriis.

Heu mihi, quia incolātus
meus prolongātus est ; habitāvi
cum habitāntibus Cedar : *
multum incolā fuit ānimā mea.

Cum his qui odērunt pacem,
erā pacificus : * cum loquēbar
illis, impugnābant me gratis.

PSALMUS 120.

LEVAVI oculos meos in mon-
tes, * unde veniet auxiliū
mihi.

Auxiliū meum a Dōmino, *
qui fecit cælum et terram.

Non det in commotiōnem pe-
dem tuum : * neque dormitet
qui custōdit te.

Ecce non dormitābit, neque
dormiet, * qui custōdit Israel.

Dōminus custōdit te, Dōmi-
nus protectiō tua * super ma-
num dexteram tuam.

Per diem sol non uret te, *
neque luna per noctem.

Dōminus custōdit te ab omni
malo : * custōdiat ānimam tuam
Dōminus.

Dōminus custōdiat intrōitum
tuum, et exitum tuum ; * ex
hoc nunc, et usque in sæculum.

PSALMUS 121.

LÆTATUS SUM in his, quæ
dicta sunt mihi : * in do-
mum Dōmini ibimus.

Stantes erant pedes nostri, *
in ātriis tuis Ierusalem.

Ierusalem, quæ ædificātur
ut civitas : * cujus participatiō
ejus in idipsum.

Illic enim ascenderunt tri-
bus, tribus Dōmini, * testimō-
nium Israel ad confitēdum
nōmini Dōmini.

Quia illic sederunt sedes in
iudicio, * sedes super domum
David.

Rogāte quæ ad pacem sunt
Ierusalem : * et abundāntia
diligēntibus te.

Fiat pax in virtute tua : *
et abundāntia in tūribus tuis.

Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te;

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsi bona tibi.

Ant. Maria Virgo assumpta est ad æthereum thálamum, in quo Rex regum stellato sedet sólio.

CAPITULUM. *Eccli. 24. b*

ET sic in Sion firmata sum, et in civitate sanctificata similiter requievi, et in Jerúsalem potestas mea.

ñ. Deo grátias.

ÿ. Diffusa est grátia in lábiis tuis. ñ. Propterea benedixit te Deus in ætérnum.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

ÿ. Dóminus vobiscum. ñ. Et cum spiritu tuo.

ORATIO.

DEUS, qui salútis æternæ, beátæ Mariæ virginitate fecúnda, humano géneri præmia præstitisti : tribue, quæsumus ; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscipere, Dóminum nostrum Jesum Christum.

AD SEXTAM.

Ave Maria, etc.

ÿ. Deus in adjutórium.

Hymnus, Meménto, p. clv.

Ant. t. 4. In odórem.

PSALMUS 122.

AD te levávi óculos meos, * qui hábitas in cælis.

Ecce sicut óculi servórum, * in má nibus dominórum suórum;

Sicut óculi ancillæ in má nibus dómínæ suæ : * ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nostri.

Miserere nostri Dómine, miserere nostri : * quia multum repléti sumus despectiône :

Quia multum repléta est ánima nostra : * oppróbrium abundántibus, et despectio superbis.

PSALMUS 123.

NISI quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israel : * nisi quia Dóminus erat in nobis.

Cum exúrgerent hómines in nos, * forte vivos deglutissent nos :

Cum irascerétur furor eórum in nos, * fórsitan aqua absorbuisset nos.

Torréntem pertransiuit ánima nostra : * fórsitan pertransisset ánima nostra aquam intolerábilem.

Benedictus Dóminus, * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.

Anima nostra sicut passer erépta est * de láqueo venántium :

Láqueus contritus est, * et nos liberáti sumus.

Adjutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cælum et terram.

PSALMUS 124.

QUI confidunt in Dómino, sicut mons Sion : * non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Jerúsalem.

Montes et Dómin

sui, ex h

saeculum.

Quia r

nus virg

per sorte

non extér

tatem ma

Bénéfaco

rectis cor

Declinát

gatiónes,

cum op

tem : * pa

Ant. In

rum tuór

lescéntula

CAPITU

Et radica

ificatio

hereditas

dine Sanct

ñ. Deo g

ÿ. Bened

ñ. Et bene

tris tui.

Kyrie el

son. Kyrie

ÿ. Dómi

cum spirit

CONCEDE,
fragilit
dium : ut,
nitricis me
tercessionis
nostris ini
mus. Per
nostrum.

Ave Mari
ÿ. Deus i

Montes in circúitu ejus : *
et Dóminus in circúitu pópuli
tui, ex hoc nunc et usque in
sæculum.

Quia non relinquet Dómi-
nus virgam peccatórum su-
per sortem justórum : * ut
non exténdant justi ad iniqui-
tatem manus suas.

Bénéfac Dómine bonis, * et
rectis corde.

Declinántes autem in obli-
gatiónes, addúcet Dóminus
cum operántibus iniquitá-
tem : * pax super Israel.

Ant. In odórem unguentó-
rum tuórum currimus, ado-
lescéntulæ dilexérunt te nimis.

CAPITULUM. *Eccli.* 24. b

Erat radicavi in pópulo hono-
rificato, et in parte Dei mei
heréditas illius, et in plenitú-
dine Sanctorum detentio mea.

¶ Deo grátias.

¶ Benedicta tu in mulieribus.

¶ Et benedictus fructus ven-
tris tui.

Kyrie eléison. Christe eléi-
son. Kyrie eléison.

¶ Dóminus vobiscum. *ñ.* Et
cum spiritu tuo.

ORATIO.

CONCEDE, miséricors Deus,
fragilitati nostræ præsi-
dium : ut, qui sanctæ Dei ge-
nitricis memóriam ágimus, in-
tercessiónis ejus auxilio, a
nostris iniquitatibus resurgá-
mus. Per eúndem Dóminum
nostrum.

AD NONAM.

Ave Maria, etc.

¶ Deus in adjutórium.

Hymnus, Mémento, p. clv.

Ant. t. 4. Pulchra es.

PSALMUS 125.

IN converténdo Dóminus ca-
ptivitátem Sion : * facti su-
mus sicut consolati :

Tunc replétum est gáudio
os nostrum : * et lingua no-
stra exultatióne.

Tunc dicent inter Gentes : *
Magnificávit Dóminus fácere
cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere
nobiscum : * facti sumus læ-
tántes.

Convérte Dómine captivitá-
tem nostram, * sicut torrens in
Austro.

Qui séminant in lácrymis, *
in exultatióne metent.

Eúntes ibant et flebant, *
mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient
cum exultatióne, * portántes
manipulos suos.

PSALMUS 126.

Nisi Dóminus ædificáverit do-
mum, * in vanum labora-
vérunt qui ædificant eam.

Nisi Dóminus custódierit ci-
vitátem, * frustra vigilat qui
custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem
súrgere : * súrgite postquam
sedéritis, qui manducatís pa-
nem dolóris.

Cum déderit diléctis suis som-
num : * ecce hæréditas Dómini,
filii ; merces, fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu po-
téntis, * ita filii excussórum.

Beátus vir, qui implévit de-
sidérium suum ex ipsis : * non

confundetur cum loquatur inimicis suis in porta.

PSALMUS 127.

BEATI omnes qui timent Dominum, * qui ambulant in viis ejus.

Labores manuum tuarum quia manducabis: * beatus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abundans, * in lateribus domus tue.

Filii tui sicut novellæ olivarum, * in circuitu mensæ tue.

Ecce sic benedictus homo, * qui timet Dominum.

Benedicat tibi Dominus ex Sion: * et videas bona Jerusalem omnibus diebus vitæ tue.

Et videas filios filiorum tuorum, * pacem super Israel.

Ant. Pulchra es, et decora, filia Jerusalem: terribilis ut castrorum acies ordinata.

CAPITULUM. *Eccli. 24. b*

IN plateis, sicut cinnamomum et balsamum aromatizans odorem dedi: quasi myrrha electa dedi suavitatem odoris.

ñ. Deo grátias.

†. Post partum Virgo inviolata permansisti. ñ. Dei Genitrix intercede pro nobis.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

†. Dominus vobiscum. ñ. Et cum spiritu tuo.

ORATIO.

FAMULORUM tuorum, quæsumus Domine, delictis ignosce: ut, qui tibi placere de actibus nostris non valémus, Genitricis Filii tui Domini nostri

intercessióne salvémur. Qui tecum vivit.

OFFICIUM B. MARIE

In Adventu.

AD VESPERAS.

Antiphonæ et Capitulum de Laudibus ut infra, p. clxiv.

Psalmi ut in Festis B. M. p. cxlj.

Hymnus. Ave Maris stella, p. cxl.

†. Diffusa est grátia in labiis tuis. ñ. Propterea benedixit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Spiritus sanctus * in te descendet Maria: ne timeas, habebis in útero Filium Dei, allelúia.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

†. Dominus vobiscum. ñ. Et cum spiritu tuo.

ORATIO.

DEUS, qui de beatæ Mariæ virginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiante, carnem suscipere voluisti: præsta supplicibus tuis; ut qui vere eam genitricem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúndem Christum Dominum nostrum.

ñ. Amen.

Hæc Oratio dicitur ad omnes Horas, sed cum conclusione integra, scilicet: Per eúndem Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum vivit et regnat, etc.

Pro Sanctis ad Vesperas et Laudes tantum.

Ant. Ecce Dominus venit, et omnes Sancti ejus cum eo:

vémur. Qui te

B. MARIE

centu.

PERAS.

Capitulum de

ra, p. clxiv.

Festis B. M.

Maris stella,

grátia in lábiis

ta benedixit te

n.

Ant. t. 8. Spi-

n te descendet

as, habébis in

, allelúia.

Christe eléi-

on.

meniscum. R. Et

io.

beátæ Mariæ

vero Verbum

untiánte, car-

oluisti: præsta

; ut qui vere

Dei crédimus,

tercessiónibus

eúdem Chri-

nostrum.

itur ad omnes

n conclusionem

Per eúdem

m Jesum Chri-

m: Qui tecum

te.

ad Vesperas et

minus véniet,

eius cum eo:

erit in die illa lux magna,

allelúia.

¶. Ecce apparebit Dóminus

per nubem cándidam. R. Et

eo Sanctórum millia.

ORATIO.

CONSCIENTIAS nostras, quæsu-

mus Dómine, visitádo pu-

ifica: ut vénies Jesus Chri-

stus Filius tuus Dóminus no-

ster cum ómnibus Sanctis, pa-

triam sibi in nobis invéniat

ransiónem. Qui tecum vivit.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi, et Hymnus ut extra

Adventum, p. clv.

CAPITULUM. Isaïæ. 7. c

ECCE virgo concipiet, et pá-

riet filium et vocábitur no-

men ejus Emmánuel. Butyrum

et mel cómedet, ut sciat repro-

bare malum, et eligere bonum.

¶. Angelus Dómini nuntiávit

Mariæ. R. Et concépit de Spi-

ritu sancto.

Ad Nunc dimittis, Ant. t. 8.

Spiritus sanctus * in te descén-

det Mariá: ne timeas, habébis

in útero Filium Dei, allelúia.

Kyrie eléison. Christe eléi-

son. Kyrie eléison.

¶. Dóminus vobíscum. R. Et

cum spiritu tuo.

Oratio. Deus, qui de beátæ,

ut supra, p. clxij.

AD MATUTINUM.

Omnia, usque ad Lectiones,

diciuntur sicut extra Adven-

tum, præter tertiam Antipho-

nam III Nocturni Post partum,

cujus loco dicitur Ant. An-

gelus Dómini, ut supra,

p. clxvij.

LECTIO I. Lucæ 1. c

MISSUS est Angelus Gábriel
a Deo in civitátem Gali-
lææ, cui nomen Náza-reth, ad
Virginem desponsátam viro,
cui nomen erat Joseph, de
domo David, et nomen virgi-
nis Maria. Et ingressus An-
gelus ad eam dixit: Ave grá-
tia plena: Dóminus tecum:
benedicta tu in muliéribus. Tu
autem.

R. Missus est Gábriel Ange-
lus ad Mariám virginem de-
sponsátam Joseph, nuntians ei
verbum: et expavéscit virgo
de lúmine. Ne timeas Mariá,
invenisti grátiam apud Dómi-
num: * Ecce concipies et pá-
ries, et vocábitur Altissimi Fi-
lius. ¶. Dabit ei Dóminus
Deus sedem David patris ejus,
et regnabit in domo Jacob in
ætérnum. Ecce.

LECTIO II.

QUÆ cum audisset, turbáta
est in sermóne ejus, et co-
gitábat qualis esset ista salu-
tatio. Et ait Angelus ei: Ne
timeas Mariá, invenisti enim
grátiam apud Deum: ecce conc-
ipies in útero, et páries fi-
lium, et vocábis nomen ejus
Jesum. Hic erit magnus, et
Filius Altissimi vocábitur, et
dabit illi Dóminus Deus sedem
David patris ejus: et regnabit
in domo Jacob in ætérnum,
et regni ejus non erit finis. Tu
autem.

R. Ave Maria, grátia plena:
Dóminus tecum: * Spiritus
sanctus supervéniet in te, et

virtus Altissimi obumbrabit tibi : quod enim ex te nascetur Sanctum, vocabitur Filius Dei. *ŷ.* Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco? Et respondens Angelus, dixit ei. Spiritus.

LECTIO III.

DIXIT autem Maria ad Angelum : Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco? Et respondens Angelus, dixit ei : Spiritus sanctus superveniet in te, et virtus Altissimi obumbrabit tibi. Ideoque et quod nascetur ex te Sanctum, vocabitur Filius Dei. Et ecce Elisabeth cognata tua, et ipsa concepit filium in senectute sua : et hic mensis sextus est illi, quæ vocatur sterilis : quia non erit impossibile apud Deum omne verbum. Dixit autem Maria : Ecce ancilla Domini, fiat mihi secundum verbum tuum. Tu autem.

ŷ. Suscipe verbum, virgo Maria, quod tibi a Domino per Angelum transmissum est : concipies et paries Deum pariter et hominem : * Ut benedicta dicaris inter omnes mulieres. *ŷ.* Paries quidem filium, et virginitatis non patieris detrimentum : efficieris grávida, et eris mater semper intacta. Ut benedicta. Glória Patri. Ut benedicta.

AD LAUDES.

ET PER HORAS.

Ant. t. 8. Missus est * Gabriel Angelus ad Mariam virginem desponsatam Joseph.

Psalm. Dominus regnavit cum reliquis, p. 17.

Ant. t. 1. f. Ave Maria * grátia plena : Dominus tecum benedicta tu in mulieribus allelúia.

Ant. t. 8. Ne timeas Maria, invenisti grátiam apud Dominum : ecce concipies et paries filium, allelúia.

Ant. t. 1. Dabit ei Dominus sedem David patris ejus, et regnabit in ætérnum.

Ant. t. 8. f. Ecce ancilla Domini, * fiat mihi secundum verbum tuum.

CAPITULUM. *Isaie 11.*

EGREDIETUR virga de radice Jesse, et flos de radice ejus ascendet. Et requiescet super eum Spiritus Domini.

Hymnus. O gloriósa Virginum, p. cxlix.

ŷ. Benedicta tu in mulieribus. *ŷ.* Et benedictus fructus ventris tui.

Ad Bened. Ant. Spiritus sanctus, cum *Oratione et reliquis ut supra ad Vesperas*, p. clxij.

Ad Horas, Hymni et Psalmi dicuntur sicut extra Adventum, p. clviii.

AD PRIMAM.

Ant. Missus est.

CAPITULUM. *Isaie 7. c.*

ECCE virgo concipiet, et pariet filium, et vocabitur nomen ejus Emmánuel. Butirum et mel comedet, ut sciat reprobare malum, et eligere bonum.

ŷ. Dignare me laudare te,

ergo sacra
item cont
Kyrie ele
ut, p.
AD
Ant. Ave
Capitul
supra, a
ŷ. Diffus
is. ŷ. Pro
us in at
Kyrie ele
ut, p.
AD
Ant. Ne
CAPITUL
DABIT illi
dem Da
regnabit in
æternum,
et finis.
ŷ. Bened
is. ŷ. Et
ventris tui.
Kyrie ele
ut, p. c
AD
Ant. Ecce
CAPITUL
ECCE virg
Lriet fili
nomen ejus
rum et me
reprobare
bonum.
ŷ. Angelu
Marie. ŷ. E
ritu sancto.
Kyrie ele
ut, p. c
POST NA
Usque ad
clusiæ, Offi

minus regnabit
p. 17.

Ave Maria * grā
dóminus tecum
in mulieribus

timeas Maria,
iam apud Dómi
ncipies et párie
a.

bit ei Dóminus
patris ejus, et re
num.

Ecce ancilla Dó
nihi secúndum

t. *Isaie* 11.
virga de radice
s de radice ejus
equiescet super
Dómini.

gloriósa Virgi
tu in mulieri
edictus fructus

nt. Spiritus san
ione et reliquis
peras, p. clxij.
ymni et Psalmi
extra Adven-

IMAM.
est.

Isaie 7. c
ncipiet, et pá
et vocábitur
mánuel. Buty
nedet, ut sciat
um, et eligere

ne laudare te,

ergo sacrata. *ñ.* Da mihi vir
tem contra hostes tuos.

Kyrie eléison, etc., et Ora
tio, ut, p. clxij.

AD TERTIAM.

Ant. Ave Maria.

Capitulum. Egrediétur virga,
supra, ad Laudes.

ñ. Diffusa est grátia in lábiis
is. *ñ.* Propterea benedixit te
us in atérnum.

Kyrie eléison, etc., et Ora
tio, ut, p. clxij.

AD SEXTAM.

Ant. Ne timeas Maria.

CAPITULUM. *Lucæ* 1. d

DABIT illi Dóminus Deus se
dem David patris ejus : et
regnabit in domo Jacob in
atérnum, et regni ejus non
erit finis.

ñ. Benedicta tu in mulieri
bus. *ñ.* Et benedictus fructus
ventris tui.

Kyrie eléison, etc., et Ora
tio, ut, p. clxij.

AD NONAM.

Ant. Ecce ancilla Dómini.

CAPITULUM. *Isaie* 7. c

ECCE virgo concipiet, et pá
riet filium, et vocábitur
nomen ejus Emmánuel. Buty
rum et mel cómedet, ut sciat
reprobare malum, et eligere
bonum.

ñ. Angelus Dómini nuntiávit
Mariæ. *ñ.* Et concépit de Spi
ritu sancto.

Kyrie eléison, etc., et Ora
tio, ut, p. clxij.

POST NATIVITATEM

Usque ad Purificationem in
clusive, *Officium B. Mariæ di-*

citur ut supra extra Adventum,
exceptis his quæ sequuntur.

AD VESPERAS.

Ant. de Laudibus, ut infra.
Psalmi ut in Festis B. Ma
riæ, p. cxxxviiij.

*Ad Magnificat, et ad Nunc
dimittis,*

Ant. t. 2. Magnum * hære
ditátis mystérium : templum
Dei factus est úterus nesciéntis
virum : non est pollútus ex ca
carnem assúmens : omnes
Gentes vénient, dicéntes : Gló
ria tibi Dómine.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 6. O Admirabile com
mércium ! * Créator géneris hu
máni, animátum corpus su
mens, de Virgine nasci digná
tus est : et procédens homo
sine sémine, largítus est nobis
suam Deitátem.

Psalmus Dóminus regnávít,
cum reliquis, p. 17.

Ant. t. 3. r Quando natus
es * ineffabiliter ex Virgine,
tunc implétæ sunt Scripturæ :
sicut plúvia in vellus descen
disti, ut salvum fáceres genus
humánum : te laudámus Deus
noster.

Ant. t. 4. Rubum, quem
viderat * Moyses incumbús
tum, conservátam agnóvimus
tuam laudábilem virginitá
tem : Dei génitrix intercède
pro nobis.

Ant. t. 1. Germinávit radix
Jesse, * orta est stella ex Ja
cob, Virgo péperit Salvátorem :
te laudámus Deus noster.

Ant. t. 2. Ecce María gé-
nuit * nobis Salvatorem, quem
Joannes videns exclamavit, di-
cens : Ecce Agnus Dei, ecce qui
tollit peccata mundi, allelúia.

Ad Bened. Ant. t. 8. Mirá-
bile mystérium * declarátur
hódie : innovántur natúræ,
Deus homo factus est : id quod
fuit permánsit, et quod non
erat assúmpsit : non com-
mixtiónem passus, neque di-
visiónem.

Kyrie eléison. Christe eléi-
son. Kyrie eléison.

ŷ. Dóminus vobiscum. R. Et
cum spíritu tuo.

ORATIO.

DEUS qui salútis æternæ,
beátæ Mariæ virginitate

fœcúnda, humano géneri præ-
mia præstitisti : tribue, qua-
sumus ; ut ipsam pro nobis
intercedere sentiámus, per
quam merúimus auctorem vi-
tæ suscipere Dóminum no-
strum Jesum Christum Filium
tuum.

*Sic dicitur ad omnes Horas
et in eis additur,* Qui tecum
vivit et regnat in unitate Spi-
ritus sancti Deus, per omnia
sæcula sæculórum.

R. Amen

*Deinde pro Sanctis, Ant.
Sancti Dei, ŷ. R. et Orationes
ut supra, p. clv.*

*Reliquum Officium, in aliis
Horis, ut supra extra Adven-
tum, p. clvij.*

*Dicitur
schale pr
die, non
pem Lect
sequenti
pedita. I
Quadrage
jusbet l
non impe
Majori H
dicitur po
est, Vesp
Matutinu
nisi alia
narum :
pro oppor*

*Al
Absolut
t. 2. Place
P*

DILXXI,
Dómini
meæ.

Quia in
mihi : * et
cabo.

Circum
mortis : *
invenérunt
Tribulat
inveni : *
vocávi.

O Dómi
meam : *
et justus,
rétur.

TEM.

náno géneri pra
ti : tribue, qua
psam pro nobi
sentiamus, pe
us auctórem vi
Dóminum no
Christum Filiu

ad omnes Horas
itur, Qui tecum
in unitate Spi
eus, per ómnia
rum.

Sanctis, Ant
q. et Oratione
v.
ficium, in alii
a extra Adven

OFFICIUM DEFUNCTORUM.

*Dicitur, extra tempus Pa
chale prima cujusque mensis
die, non impedita Festo no
nem Lectionum, alioquin alia
sequenti die similiter non im
pedita. In Adventu autem et
Quadragesima, Feria II cu
juslibet Hebdomadae similiter
non impedita, praterquam in
Majori Hebdomada. In Choro
dicitur post Officium diei, id
est, Vesperae post Vesperas, et
Matutinum post Laudes diei,
nisi alia sit consuetudo Ecclē
siarum : extra Chorum vero
pro opportunitate temporis.*

AD VESPERAS

*Absolute incipitur ab Ant.
t. 2. Placébo Dómino.*

PSALMUS 114.

DILEXI, quóniam exáudiet
Dóminus * vocem orationis
meae.

Quia inclinávit aurem suam
mihi : * et in diébus meis invo
cábo.

Circumdedérunt me dolóres
mortis : * et pericula inférni
invenérunt me.

Tribulationem et dolórem
inveni : * et nomen Dómini in
vocávi.

O Dómine, libera ánimam
meam : * miséricors Dóminus,
et justus, et Deus noster mise
rétur.

Custódiens párvulos Dómi
nus : * humiliátus sum, et li
berávit me.

Convértere ánima mea in
réquiem tuam : * quia Dóminus
benefécit tibi.

Quia eripuit ánimam meam
de morte, * óculos meos a lá
crymis, pedes meos a lapsu.

Placébo Dómino * in regione
vivórum.

*In fine omnium Psalmorum
dicitur :*

Réquiem aeternam * dona
eis Dómine.

Et lux perpétua * luceat eis.

*Ant. Placébo Dómino in re
gione vivórum.*

Ant. t. 2. Hei mihi Dómine.

PSALMUS 119.

Ad Dóminum cum tribulá
rer clamávi : * et exaudivit
me.

Dómine libera ánimam meam
a lábiis iniquis, * et a lingua
dolosa.

Quid detur tibi, aut quid ap
ponátur tibi * ad linguam do
lósam ?

Sagittae poténtis acútæ, *
cum carbónibus desolatóriis.

Hec mihi, quia incolátus
meus prolongátus est : habi
távi cum habitántibus Cedar : *
multum incolá fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem,

eram pacificus: * cum loquēbar illis, impugnābant me gratis.

Réquiem ætérnam.

Ant. Hei mihi Dómine, quia incolátus meus prolongatus est.

Ant. t. 2. Dóminus custódit te.

PSALMUS 120.

LEVAVI óculos meos in montes, * unde véniet auxilium mihi.

Auxilium meum a Dómino, * qui fecit cœlum et terram.

Non det in commotiōnem pedem tuum : * neque dormitet * qui custódit te.

Ecce non dormitābit, neque dormiet, * qui custódit Israel.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua * super manum dexteram tuam.

Per diem sol non úret te, * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo : * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum, et éxitum tum * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Réquiem ætérnam.

Ant. Dóminus custódit te ab omni malo : custódiat ánimam tuam Dóminus.

Ant. t. 7. Si iniquitátes.

PSALMUS 129.

De profúndis clamávi ad te Dómine : * Dómine exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendētes * in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitátes observáveris Dómine : * Dómine quis sustinēbit ?

Quia apud te propitiatio est : * et propter legem tuam sustinui te Dómine.

Sustinuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutina usque ad noctem, * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia, * et copiósa apud eum redemptio.

Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Réquiem ætérnam.

Ant. Si iniquitátes observáveris Dómine, Dómine quis sustinēbit ?

Ant. t. 2. Opera.

PSALMUS 137.

CONFITEBOR tibi Dómine in toto corde meo : * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi : * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua, et veritáte tua : * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me : * multiplicabis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi Dómine omnes reges terræ : * quia audierunt ómnia verba oris tui :

Et content in viis Dómini : * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, et humilia respicit : * et alta a longe cognóscit.

Si amb
bolatiōnis
super ira
rum exter
et salvum
Dóminu

Dómine
sæculum :
rum ne de

Réquiem

Ant. Op

Dómine ne

ŷ. Audi

dicentem

tui, qui in

Ad Mag

ne, * quoc

me véniet

ad me, no

Preces in

lexis gen

Laudes.

Pater no

ŷ. Et r

tentatiōne

a malo.

Sequens

ánima mea

liter et *Ps*

in fine *Lau*

in die *Com*

nium *Fide*

neque in *die*

tionis *Defu*

dicuntur.

Ps

LAUDA án

laudábo

mea : * psal

diu fúero.

Nolite co

bus : * in

quibus non

Hiema

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me : * et super iram inimicórum meórum extendisti manum tuam, et salvum me fecit dextera tua.

Dóminus retribuet pro me : * Dómine misericórdia tua in sæculum : ópera mánuum tuárum ne despicias.

Réquiem ætérnam.

Ant. Opera mánuum tuárum Dómine ne despicias.

†. Audivi vocem de cœlo dicentem mihi. *ñ.* Beáti mórtui, qui in Dómino moriúntur.

Ad Magnif. Ant. t. 7. Omne, * quod dat mihi Pater, ad me véniet : et eum qui venit ad me, non ejiciam foras.

Preces infrascriptæ dicuntur fœcis genibus, similiter et ad Laudes.

Pater noster, secreto.

†. Et ne nos indúcas in tentatiónem. *ñ.* Sed libera nos a malo.

Sequens Psalmus Lauda anima mea, *in Vesperis, similiter et Psalmus* De profundis, *in fine Laudum, non dicuntur in die Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum, neque in die obitus, seu depositionis Defuncti. Alias semper dicuntur.*

PSALMUS 145.

LAUDA anima mea Dóminum, Laudábo Dóminum in vita mea : * psallam Deo meo quámdiu fúero.

Nolite confidere in princípibus : * in filiis hóminum, in quibus non est salus.

Hiemalis.

Exibit spiritus ejus, et revertétur in terram suam : * in illa die peribunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsius : * qui fecit cœlum et terram, mare, et ómnia quæ in eis sunt.

Qui custódit veritatē in sæculum, facit judicium injúriam paténtibus : * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compeditos : * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elisos, * Dóminus diligit justos.

Dóminus custódit ádvenas, pupillum et viduam suscipiet : * et vias peccatórum disperdet.

Regnabit Dóminus in sæcula, Deus tuus Sion * in generatiónem et generatiónem.

In fine Psalmi, Réquiem ætérnam * dona eis Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Deinde †. A porta inferi. *ñ.* Erue Dómine ánimas eórum.

†. Requiéscant in pace. *ñ.* Amen.

†. Dómine exáudi oratiónem meam. *ñ.* Et clamor meus ad te véniat.

†. Dóminus vobíscum. *ñ.* Et cum spíritu tuo.

ORATIO.

DEUS, qui inter apostólicos sacerdótes, famulos tuos Pontificáli, seu sacerdotáli fecisti dignitatē vigére : præsta

quæsumus; ut eorum quoque perpétuo aggregentur consórtio.

DEUS, vénie largitor, et humanæ salutis amátor : quæsumus cleméntiam tuam; ut nostræ congregatiónis fratres, propinquos, et benefactóres, qui ex hoc sæculo transiérunt, beáta Maria semper Virgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium pervenire concédas.

FIDELIUM Deus ómnium Cónditor et Redémptor, animabus famulórum famularúmque tuárum remissionem cunctórum tribue peccatórum : ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatióibus consequántur. Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. *ñ. Amen.*

In die vero Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum, quando dicitur hæc ultima tantum Oratio, dicitur : Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spiritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ñ. Amen.

In die depositionis Defuncti.

ORATIO.

ABSOLVE, quæsumus Dómine, animam famuli tui *N.* ut defunctus sæculo, tibi vivat; et quæ per fragilitátem carnis humana conversatióne commisit, tu vénia misericordissimæ pietátis abstérge. Per Dóminum.

Si fuerit femina, dicatur

animam famulæ tuæ *N.* ut defuncta.

In anniversario die.

ORATIO.

DEUS indulgentiárum Dómine, da animabus famulórum famularúmque tuárum, quorum anniversárium depositiόνis diem commemorámus, refrigerií sedem, quietis beatitúdinem, et lúminis claritátem. Per Dóminum.

Si pro uno tantum fit Anniversarium, dicatur in singulari numero.

Pro uno Episcopo defuncto.

ORATIO.

DEUS, qui inter apostólicos sacerdotés famulum tuum *N.* Pontificáli fecisti dignitáte vigére : præsta, quæsumus; ut eorum quoque perpétuo aggregentur consórtio. Per Dóminum nostrum.

Si fuerit Sacerdos, dicatur sacerdotáli fecisti, etc.

Pro fratribus vero, et familiaribus, vel benefactoribus, dicitur Oratio, Deus vénie largitor, ut supra.

Pro patre et matre.

ORATIO.

DEUS, qui nos patrem et matrem honoráre præcepisti : miserére cleménter animabus patris ac matris meæ, eorúmque peccáta dimitte : meque eos in æternæ claritátis gaudió fac vidére. Per Dóminum.

Si fit pro pluribus, dicatur animabus paréntum nostrórum, et ubi dicitur meque, dicatur nosque.

Si pro

animæ pa

Si pro

animæ ma

Pro

INCLINA

ad pre

misericórd

deprecám

anuli tui,

migráre j

lucis regi

Sanctorum

consórtium

Pro

QUÆSUM

pietáte

mule tuæ

talitátis ex

rationis p

Dóminum.

ñ. Requ

eis Dómine

liceat eis.

ñ. Requ

ñ. Amen

AD

Invitat.

*vivunt, * V*

Psalm. V

p. 2.

Et in fi

nam dona

perpétua l

Postea, V

repetitur In

Hoc In

tantum in

tionis omni

functorum

tionis Defu

*Si pro patre tantum, dicatur
animæ patris mei, vel nostri.*

*Si pro matre tantum, dicatur
animæ matris meæ, vel nostræ.*

Pro uno defuncto.

ORATIO.

INCLINA Dómine aurem tuam
ad preces nostras, quibus
misericórdiam tuam supplices
deprecámur : ut animam fá-
muli tui, quam de hoc sæculo
migrare jussisti, in pacis ac
lucis regione constituas, et
Sanctorum tuorum júbeas esse
consórtem. Per Dóminum.

Pro una defuncta.

ORATIO.

QUÆSUMUS Dómine, pro tua
pietáte miserere animæ fá-
mulæ tuæ : et a contágiis mór-
talitátis exútam, in æternæ sal-
vationis partem restitue. Per
Dóminum.

Ÿ. Requiem æternam dona
eis Dómine. R̃. Et lux perpétua
lúceat eis.

Ÿ. Requiéscant in pace.

R̃. Amen.

AD MATUTINUM.

Invitat. Regem, cui ómnia
vivunt, * Veníte adorémus.

Psalm. Veníte, exultémus,
p. 2.

Et in fine, Réquiem æter-
nam dona eis Dómine : et lux
perpétua lúceat eis.

Postea, Venite adoremus. *Et
repetitur Invit.* Regem.

*Hoc Invitatorium dicitur
tantum in die Commemora-
tionis omnium Fidelium De-
functorum, et in die deposi-
tionis Defuncti : quibus diebus*

*dicuntur tres infrascripti No-
cturni, et Ant. duplicantur.*
*Aliis temporibus dicitur tan-
tum unum Nocturnum cum
Laudibus, hoc ordine : Feria II,
et V, I Nocturnum : Feria III,
et VI, II Nocturnum : Feria
IV, et Sabbato, III Nocturnum.*

IN I NOCTURNO.

Pro Feria II et V.

Ant. t. 7. Dirige.

PSALMUS 5.

VERBA mea aúribus pèrcepe
Dómine, * intèllige clamó-
rem meum.

Intènde voci oratiónis meæ : *
Rex meus, et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dó-
mine, mane exáudies vocem
meam.

Mane astábo tibi, et vidébo : *
quóniam non Deus volens ini-
quitátem tu es.

Neque habitábit juxta te ma-
lignus : * neque permanébunt
injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes qui operántur
iniquitátem : * perdes omnes
qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et doló-
sum abominábitur Dóminus : *
ego autem in multítudine mise-
ricórdiæ tuæ.

Introibo in domum tuam : *
adorábo ad tēplum sanctum
tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in justitia
tua : * propter inimícos meos
dirige in conspéctu tuo viam
ineam.

Quóniam non est in ore eó-
rum véritas : * cor eórum vá-
num est.

Sepúlchrum patens est gut-
tur eórum, linguis suis doló-
se agébant : * júdica illos
Deus.

Décidant a cogitationibus
suis, secúndum multitudinem
impietátum eórum expélle eos : *
quóniam irritavérunt te Dó-
mine.

Et læténtur omnes, qui spe-
rant in te, * in ætérnum exul-
tábunt, et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes,
qui diligúnt nomen tuum, *
quóniam tu benedices justo.

Dómine, ut scuto bonæ vo-
luntátis tuæ * coronásti nos.

Réquiem ætérnam.

Ant. Dirige Dómine Deus
meus in conspéctu tuo viam
meam.

Ant. t. 8. Convertere.

PSALMUS 6.

DOMINE, ne in furóre tuo ár-
guas me : * neque in ira tua
corripas me.

Miserére mei Dómine, quó-
niam infirmus sum : * sana me
Dómine, quóniam conturbáta
sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est
valde : * sed tu Dómine úsque-
quo ?

Convertere Dómine, et éripe
ánimam meam : * salvum me
fac propter misericórdiam
tuam.

Quóniam non est in morte
qui memor sit tui : * in in-
férno autem quis confitébitur
tibi ?

Laborávi in gémitu meo,
lavábo per singulas noctes lec-

tum meum : * lácrymis meis
stratúm meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus
meus : * inveterávi inter omnes
inimicos meos.

Discédite a me omnes qui
operámini iniquitátem : * quó-
niam exaudivit Dóminus vo-
cem fletus mei.

Exaudivit Dóminus depre-
caciónem meam, * Dóminus
oraciónem meam suscepit.

Erubéscant, et conturbén-
tur veheménter omnes inimici
mei : * convertántur, et eru-
béscant valde velóciter.

Réquiem ætérnam.

Ant. Convertere Dómine, et
éripe ánimam meam : quóniam
non est in morte qui memor
sit tui.

Ant. t. 8. Nequándo.

PSALMUS 7.

DOMINE Deus meus, in te
sperávi : * salvum me fac ex
ómpibus persequéntibus me,
et libera me.

Nequándo rápiat ut leo áni-
mam meam, * dum non est
qui rédimat, neque qui sal-
vum fáciat.

Dómine Deus meus, si feci
istud, * si est iniquitas in má-
nibus meis :

Si réddidi retribuéntibus
mihi mala, * decídám mérito
ab inimicis meis inánis.

Persequátur inimicus áni-
mam meam, et comprehéndat,
et concúleat in terra vitam
meam, * et glóriam meam in
púlverem dedúcat.

Exúrge Dómine in ira tua : *

et exaltá-
rum meo

Et ex
meus in
dásti : *

rum circ
Et pro
regredere
populos.

Júdica
dum justi
cúndum

super me
Consum
tórum, e

scrutans
Justum

Dómino,
ctos corde

Deus ju
pátiens : *

per singul
Nisi co
dium sau
suum tete
lum.

Et in e
tis, * sagi
effecit.

Ecce pa
concepit
iniquitater

Lacum
eum : * e
quam feci

Convert
caput ejus
ipsius iní
det.

Confitéb
dum just
psallam n

simi.

lacrymis meis
rigabo.

a furoris oculus
tvi inter omnes

ne omnes qui
itatem : * quod
Dóminus vo-

minis depre-
a, * Dóminus
n suscepit.

et conturben-
omnes inimici
antur, et eru-
lóciter.
nam.

re Dómine, et
eam: quoniam
te qui memor

quando.

us 7.

meus, in te
ivum me facer
uentibus me,

iat ut leo áni-
dum non est
neque qui sal-

meus, si feci
iquitas in má-

retribuéntibus
écidam mérito
inánis.

nimicus áni-
omprehéndat,
terra vitam

iam meam in
t.
e in ira tua : *

et exaltare in finibus inimicó-
rum meórum.

Et exúrge Dómine Deus
meus in præcepto quod man-
dásti : * et synagóga populó-
rum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum
regredere : * Dóminus júdicat
populos.

Júdice me Dómine secún-
dum justitiam meam, * et se-
cúndum innocentiam meam
super me.

Consumétur nequítia pecca-
tórum, et dirigés justum, *
scrutans corda et renes Deus.

Justum adjutórium meum a
Dómino, * qui salvos facit re-
ctos corde.

Deus júdex justus, fortis, et
pátiens : * numquid iráscitur
per singulos dies?

Nisi conversi fuéritis, glá-
dium suum vibrábit : * arcum
suum teténdit, et parávit il-
lum.

Et in eo parávit vasa mor-
tis, * sagittas suas ardéntibus
effecit.

Ecce partúriit injustitiam : *
concepit dolórem, et péperit
iniquitatem.

Lacum apérui, et effódit
eum : * et incidit in foveam,
quam fecit.

Convertétur dolor ejus in
caput ejus : * et in vérticem
ipsius iniquitas ejus descén-
det.

Confitébor Dómino secún-
dum justitiam ejus : * et
psallam nómini Dómini altís-
simi.

Réquiem aetérnam.

Ant. Nequándo rápiat ut leo
ánimam meam, dum non est
qui rédímat, neque qui saluum
faciat.

ŷ. A porta inferi. R. Eruc
Dómine ánimas córum.

Pater noster, totum secreto-
lectiones leguntur sine Ab-
solutione, Benedictionibus et
titulo.

LECTIO I. Job. 7. d

PARCE mihi Dómine, nihil
enim sunt dies mei. Quid
est homo, quia magnificas
eum? aut quid appónis erga
eum cor tuum? Visitas eum
dilúculo, et súbito probas il-
lum. Usquequo non parcis
mihi, nec dimittis me, ut glú-
tiam salivam meam? Peccávi,
quid faciam tibi, o custos hó-
minum? quare posuisti me
contrárium tibi, et factus sum
mihimetípsi gravis? Cur non
tollis peccátum meum, et qua-
re non aufers iniquitatem
meam? Ecce nunc in púlvere
dormiam : et si mane me quæ-
sieris, non subsistam.

Lectiones terminantur sine
Tu autem, vel alia conclusione.

R. Credo quod Redemptor
meus vivit : et in novíssimo
die de terra surrecturus sum : *
Et in carne mea vidébo Deum
Salvátorem meum. ŷ. Quem
visurus sum ego ipse, et non
álius, et óculi mei conspecturi
sunt. Et in carne.

LECTIO II. Job. 10.

TEDEB animam meam vitæ
meæ, dimittam adversum

me elóquium meum, loquar in amaritúdine ánimæ meæ. Dicam Deo : Noli me condemnare : indica mihi cur me ita júdices. Numquid bonum tibi vidétur, si calumniéris me, et ópprimas me opus mánuum tuárum, et consilium impiórum adjuves? Numquid óculi cárnei tibi sunt : aut sicut videt homo, et tu vidébis? Numquid sicut dies hóminis dies tui, et anni tui sicut humana sunt témpora, ut quæras iniquitatem meam, et peccátum meum scrútéris? Et scias quia nihil ímpium fécerim, cum sit nemo qui de manu tua possit erúere.

¶ Qui Lázarus resuscitásti a monumento fétidum : * Tu eis Dómine dona réquiem, et locum indulgéntiæ. ¶ Qui ventúrus es judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. Tu eis Dómine.

LECTIO III. Job. 10. b

MANUS tuæ fecerunt me, et plasmaverunt me totum in circúitu : et sic repénite præcipitas me? Meménto, quæso, quod sicut lutum féceris me, et in púlverem redúces me. Nonne sicut lac mulsisti me, et sicut cásium me coagulásti? Pelle et cárnibus vestisti me : ossibus et nervis compegisti me. Vitam et misericórdiam tribulásti mihi, et visitatio tua custodivit spiritum meum.

¶ Dómine, quando véneris judicáre terram, ubi me abscóndam a vultu iræ tuæ? *

Quia peccávi nimis in vita mea, ¶. Commissa mea pavésco, et ante te erubésco : dum véneris judicáre, noli me condemnare. Quia peccávi. ¶. Réquiem ætérnam dona eis Dómine : et lux perpétua luceat eis. Quia peccávi.

Postea ad Laudes, ut infra, p. clxxxj, quando licitur unum tantum Nocturnum.

IN II NOCTURNO.

Pro Feria III, et VI.

Ant. t. 8. In loco páscoe.

PSALMUS 22.

DOMINUS regit me, et nihil mihi déerit : * in loco páscoe ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me : * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justitiæ, * propter nomen suum.

Nam, et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala : * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et báculo tuus, * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos qui tribulant me.

Impinguásti in óleo caput meum : * et calix meus inebrians quam præclarus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ.

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitudinem diérum.

Réquiem ætérnam.

Ant. In loco páscoe ibi me collocávit.

Ant. t.

Ante te
A meam
confido,
Neque
mei : *
sustinent
Confun
agéntes *
Vias tu
mihi : *
me.

Dirige
doce me
salvator
tota die.

Remin
tudum D
cordiarum
culo sunt.

Delicta
ignorántia
ris.

Secundu
am memén
bonitatem

Dulcis e
propter h
quéntibus

Diriget
dicio : *

suas.

Univér
ricórdia et
tibus testa

timónia ej

Propter n
propitiáber
multum es

Quis est
minum ? *

via, quam

Ant. t. 8. Delicta.

PSALMUS 24.

Ad te Dómine levávi ánimam
meam : * Deus meus in te
confido, non erubescam :

Neque irrideant me inimici
mei : * etenim universi, qui
sustinent te, non confundentur.

Confundantur omnes iniqua
agéntes * supervácue.

Vias tuas Dómine démonstra
mihi : * et sémitas tuas édoce
me.

Dirige me in veritaté tua, et
doce me : * quia tu es Deus
salvátor meus, et te sustinui
tota die.

Reminiscere miseratiónum
tuarum Dómine, * et miseri-
cordiarum tuarum, quæ a sæ-
culo sunt.

Delicta juventútis meæ, * et
ignorántias meas ne memine-
ris.

Secundum misericórdiam tu-
am memento mei tu : * propter
bonitatem tuam Dómine.

Dulcis et rectus Dóminus : *
propter hoc legem dabit delin-
quentibus in via.

Diriget mansuétos in ju-
dicio : * docébit mites vias
suas.

Universæ viæ Dómini mise-
ricórdia et veritas, * requiren-
tibus testamentum ejus, et tes-
timónia ejus.

Propter nomen tuum Dómine
propitiaberis peccáto meo : *
multum est enim.

Quis est homo qui timet Dó-
minum ? * legem statuit ei in
via, quam elégit.

Anima ejus in bonis demo-
rabitur : * et semen ejus hære-
ditabit terram.

Firmamentum est Dóminus
timéntibus eum : * et testa-
mentum ipsius ut manifestétur
illis.

Oculi mei semper ad Dómi-
num : * quóniam ipse évellet
de láqueo pedes meos.

Réspice in me, et miserére
mei : * quia únicus et pauper
sum ego.

Tribulatiónes cordis mei mul-
tiplicatæ sunt : * de necessitá-
tibus meis érué me.

Vide humilitatem meam, et
labórem meum : * et dimitte
universa delicta mea.

Réspice inimicos meos, quó-
niam multiplicati sunt, * et odio
iniquo odérunt me.

Custódi ánimam meam, et
érué me : * non erubescam,
quóniam sperávi in te.

Innocéntes et recti adhæsé-
runt mihi : * quia sustinui te.

Libera Deus Israel, * ex
ómnibus tribulatióibus suis.

Réquiem ætérnam.

*Ant. Delicta juventútis meæ
et ignorántias meas ne memi-
neris Dómine.*

Ant. t. 4. Credo vidére.

PSALMUS 26.

DÓMINUS illuminatio mea, et
salus mea, * quém timébo?

Dóminus, * protéctor vitæ
meæ, * a quo trepidábo?

Dum appropiant super me
nocéntes, * ut edant carnes
meas :

Qui tribulant me inimici

mei, * ipsi infirmati sunt, et ceciderunt.

Si consistent adversum me castra, * non timebit cor meum.

Si exurgat adversum me praelium, * in hoc ego sperabo.

Unam petii a Domino, hanc requiram, * ut inhabitem in domo Domini omnibus diebus vitae meae :

Ut videam voluptatem Domini, * et visitem templum ejus.

Quoniam abscondit me in tabernaculo suo : * in die malorum protexit me in abscondito tabernaculi sui.

In petra exaltavit me : * et nunc exaltavit caput meum super inimicos meos.

Circuivi et immolavi in tabernaculo ejus hostiam vociferationis : * cantabo, et psallum dicam Domino.

Exaudi Domine vocem meam, qua clamavi ad te : * miserere mei, et exaudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisivit te facies mea : * faciem tuam Domine requiram.

Ne avertas faciem tuam a me : * ne declines in ira a servo tuo.

Adjutor meus esto : * ne derelinquas me, neque despicias me Deus salutaris meus.

Quoniam pater meus, et mater mea dereliquerunt me : * Dominus autem assumpsit me.

Legem pone mihi Domine in via tua : * et dirige me in semitam rectam propter inimicos meos.

Ne tradideris me in animas

tribulantium me : * quoniam insurrexerunt in me testes iniqui, et mentita est iniquitas sibi.

Credo videre bona Domini * in terra viventium.

Expecta Dominum, viriliter age : * et confortetur cor tuum, et sustine Dominum.

Requiem aeternam.

Ant. Credo videre bona Domini in terra viventium.

ŷ. Collocet eos Dominus cum principibus. *ñ.* Cum principibus populi sui.

Pater noster, totum secreto.

LECTIO IV. *Job. 13. d*

RESPONDE mihi : Quantas habeo iniquitates et peccata, scelera mea et delicta ostende mihi. Cur faciem tuam abscondis, et arbitraris me inimicum tuum? Contra folium, quod vento rapitur, ostendis potentiam tuam, et stipulam siccam persqueris : scribis enim contra me amaritudines, et consumere me vis peccatis adolescentiae meae. Posuisti in nervo pedem meum, et observasti omnes semitas meas, et vestigia pedum meorum considerasti. Qui quasi putredo consumendus sum, et quasi vestimentum, quod comeditur a tineis.

ñ. Memento mei Deus, quia ventus est vita mea, * Nec aspiciat me visus hominis. *ŷ.* De profundis clamavi ad te Domine, Domine exaudi vocem meam. Nec aspiciat me visus hominis.

LECTIO
HOMO n
vi vi
tur multi
flos egr
fugit velu
in eodem
dignum d
modi ape
adducere
cium? Qu
dum de i
semine?
es? Breve
numerus
te est :
ejus, qui
runt. Rec
ut quiesca
nial sicut
ñ. Hei
peccavi n
Quid faci
giam, nisi
Miserere
novissimo
turbata es
mine suc
mei.

LECTIO

QUIS mil
inferr
abscondas
eat furor
mihi temp
ris mei? F
mo rursun
bus, quib
pecto don
mea. Voc
spondebo
tuarum p
quidem gr

LECTIO V. Job. 14.

HOMO natus de muliere, brevi vivens tempore, replatur multis miseriis. Qui quasi flos egréditur et contéritur, et fugit velut umbra, et numquam in eodem statu permanet. Et dignum ducis super hujusmodi aperire oculos tuos, et adducere eum tecum in iudicium? Quis potest facere mundum de immundo conceptum semine? nonne tu qui solus es? Breves dies hominis sunt, numerus mensium ejus apud te est: constituisti terminos ejus, qui præteriri non poterunt. Recede paululum ab eo, ut quiescat, donec optata veniat sicut mercenarii dies ejus.

¶ Hei mihi, Domine, quia peccavi nimis in vita mea: Quid faciam miser? ubi fugiam, nisi ad te Deus meus? * Miserere mei, dum veneris in novissimo die. ¶ Anima mea turbata est valde, sed tu Domine succurre ei. Miserere mei.

LECTIO VI. Job. 14. c

QUIS mihi hoc tribuat, ut in inferno protegas me, et abscondas me, donec pertranscat furor tuus, et constituas mihi tempus, in quo recorderis mei? Putasne mortuus homo rursum vivat? Cunctis diebus, quibus nunc milito, expecto donec veniat immutatio mea. Vocabis me, et ego respondebo tibi: operi manuum tuarum porriges dexteram. Tu quidem gressus meos dinume-

raſti, sed parce peccatis meis. ¶ Ne recorderis peccata mea Domine, * Dum veneris iudicare sæculum per ignem. ¶ Dirige Domine Deus meus in conspectu tuo viam meam. Dum. ¶ Requiem æternam. Dum.

Postea ad Laudes, ut infra, p. clxxxj, quando dicitur unum tantum Nocturnum.

IN III NOCTURNO.

Pro Feria IV, et Sabbato.

Ant. t. 8. Compláceat.

PSALMUS 39.

EXPECTANS expectavi Domine, * et intendit mihi.

Et exaudivit preces meas: * et deduxit me de lacu miserie, et de luto facis.

Et statuit super petram pedes meos: * et direxit gressus meos.

Et immisit in os meum canticum novum, * carmen Deo nostro.

Videbunt multi, et timebunt: * et sperabunt in Domino.

Beatus vir, cujus est nomen Domini spes ejus: * et non respexit in vanitates et insanias falsas.

Multa fecisti tu Domine Deus meus mirabilia tua: * et cogitationibus tuis non est qui similis sit tibi.

Annuntiavi, et locutus sum: * multiplicati sunt super numerum.

Sacrificium et oblationem nolulati: * aures autem perfecisti mihi.

Holocáustum et pro peccáto non postulásti : * tunc dixi : Ecce vénio.

In cápíte libri scriptum est de me, ut fácerem voluntátem tuam : * Deus meus vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi justitiam tuam in Ecclesiá magna : * ecce lábia mea non prohibébo : Dómine tu scisti.

Justitiam tuam non abscondi in corde meo : * veritátem tuam et salutáre tuum dixi.

Non abscondi misericórdiam tuam, et veritátem tuam, * a concilio multo.

Tu autem Dómine ne longe fácias miseratiónes tuas a me : * misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus : * comprehendérunt me iniquitátes meæ, et non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capillos cápitis mei : * et cor meum dereliquit me.

Compláceat tibi Dómine ut éruas me : * Dómine ad adjuvándum me respice.

Confundántur et revereántur simul, qui quærent animam meam, * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsus, et revereántur * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusió-nem suam, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exúltent, et læténtur super te omnes quærentes te : * et di-

cant semper : Magnificétur Dóminus : qui diligunt salutáre tuum.

Ego autem mendicus sum, et pauper : * Dóminus sollicitus est mei.

Adjútor meus, et protéctor meus tu es : * Deus meus ne tardáveris.

Réquiem ætérnam.

Ant. Compláceat tibi Dómine, ut erípias me : Dómine ad adjuvándum me respice.

Ant. t. 2. Sana Dómi-ne.

PSALMUS 40.

BEATUS qui intélligit super egénium et páuperem : * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum faciát eum in terra : * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus : * universum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi : Dómine miserere mei : * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixerunt mala mihi : * Quando moriétur, et peribit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur, * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idipsum.

Advérsus me susurrábant omnes inimíci mei : * advérsus me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constitué-

runt adv
quid qui
ut resurg

Etenim

quo sper

nes meos

me suppl

Tu aut

mei, et r

tribuam

In hoc

luisti me

gaudebit

me.

Me aut

tiam sus

másti me

ætérnum.

Benedic

Israel a sa

culum : *

Réquie

Ant. Sa

meam, qu

Ant. t.

QUEMAD

us a

ita deside

Deus.

Sitívit á

fortem vi

niam et a

Dei?

Fuerun

panes die

citur mihi

Deus tuus

Hæc rec

fudi in me

quóniam

bernáculi

ad domum

magnificetur Dó-
gnunt salutáre

mendicus sum,
Dóminus sollici-

s, et protéctor
Deus meus ne

nam.

eat tibi Dómi-
e: Dómine ad
réspice.

a Dómine.

s 40.

ntélligit super
áuperem: * in
it eum Dómi-

érvet eum, et
beátum faciat
et non tradat
in inimicórum

n ferat illi su-
is ejus: * uni-
ejus versásti
us.

nine miserére
imam meam,

ixerunt mala
o moriétur, et
us?

átur ut vidé-
tur, * cor ejus
nitátem sibi.
oras, * et lo-
um.

usurrábant
ei: * advér-
nt mala mihi.
um constitué-

runt advérsus me: * Num-
quid qui dormit, non adjiciet
ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ, in
quo sperávi: * qui edébat pa-
nes meos, magnificávit super
me supplantatióem.

Tu autem Dómine miserére
mei, et resúscita me: * et re-
tribuam eis.

In hoc cognóvi quóniam vó-
luísti me: * quóniam non
gaudebit inimicus meus super
me.

Me autem propter innocén-
tiam suscepisti; * et confir-
masti me in conspéctu tuo in
eternum.

Benedictus Dóminus Deus
Israel a sæculo, et usque in sæ-
culum: * fiat, fiat.

Réquiem æternam.

Ant. Sana Dómine ánimam
meam, quia peccávi tibi.

Ant. t. 2. Sitivit.

PSALMUS 41.

QUAMADMODUM desiderat cer-
vus ad fontes aquárum, *
ita desiderat ánima mea ad te
Deus.

Sitivit ánima mea ad Deum
fortem vivum: * quando vén-
iam et apparebo ante faciém
Dei?

Fuerunt mihi lácrymæ meæ
panes die ac nocte: * dum dí-
citur mihi quotidie: Ubi est
Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et ef-
fudi in me ánimam meam: *
quóniam transibo in locum ta-
bernáculi admirábilis, usque
ad domum Dei:

In voce exultatiónis, et con-
fessiónis: * sonus epulántis.

Quare tristis es ánima mea? *
et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam ad-
huc confitébor illi: * sa-
lutáre vultus mei, et Deus
meus.

Ad meípsum ánima mea con-
turbáta est: * própterea me-
mor ero tui de terra Jordá-
nis, et Hermóniim a monte mó-
dico.

Abyssus abyssum invocát, *
in voce cataractárum tuá-
rum.

Omnia excélsa tua, et flu-
ctus tui * super me transi-
runt.

In die mandávit Dóminus
misericórdiam suam, * et nocte
cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ
meæ, * dicam Deo: Suscéptor
meus es.

Quare oblitus es mei? * et
quare contristátus incédo, dum
affligit me inimicus?

Dum confringúntur ossa
mea, * exprobravérunt mihi
qui tribulant me inimici mei.

Dum dicunt mihi per singu-
los dies: Ubi est Deus tuus? *
quare tristis es ánima mea? et
quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam ad-
huc confitébor illi: * salutáre
vultus mei, et Deus meus.

Réquiem æternam.

Ant. Sitivit ánima mea ad
Deum vivum: quando véniam,
et apparebo ante faciém Dó-
mini?

ŷ. Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi. R. Et ánimas paúperum tuórum ne obliuiscáris in finem.

Pater noster, *totum secreto.*

LECTIO VII. *Job. 17.*

SPIRITUS meus attenuábitur, dies mei breuiabúntur, et solum mihi súperest sepúlchrum. Non peccávi, et in amaritudinibus morátur óculus meus. Libera me Dómine, et pone me iuxta te; et cuiúsvi manus pugnet contra me. Dies mei transiérunt, cogitátiones meæ dissipátæ sunt, torquéntes cor meum. Noctem vertérunt in diem, et rursum post ténebras spero lucem. Si sustinúero, inférnus domus mea est, et in ténebris stravi léctulum meum. Putrédiní dixi: Pater meus es; mater mea, et soror mea, vérmibus. Ubi est ergo nunc præstolátio mea, et patiéntiam meam quis considerat?

R. Peccántem me quotidie, et non me pœniténtem, timor mortis contúrbat me: * Quia in inférno nulla est redemptio, miserére mei, Deus, et salva me. ŷ. Deus in nómine tuo saluum me fac, et in virtúte tua libera me. Quia.

LECTIO VIII. *Job. 19. c*

PELLI meæ, consúptis cáribus, adhæsít os meum, et derelicta sunt tantúmmodo lábia circa dentes meos. Miserémini mei, miserémini mei, saltem vos amici mei, quia manus Dómini tetigit me. Quare

persequímini me sicut Deus, et cáribus meis saturámini? Quis mihi tríbuat ut scribántur sermónes mei? quis mihi det ut exaréntur in libro stylo férreo, et plumbi lámina vel celte sculpántur in sílice? Scio enim quod Redémptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum: et rursum circúmdabor pelle mea, et in carne mea vidébo Deum meum. Quem visúrus sum ego ipse, et óculi mei conspecturi sunt, et non álius: repósita est hæc spes mea in sinu meo.

R. Dómine, secúndum actum meum noli me iudicáre: nihil dignum in conspéctu tuo egi: ideo déprecor majestátem tuam, * Ut tu Deus déleas iniquitátem meam. ŷ. Amplius lava me Dómine ab injustitia mea, et a delicto meo munda me. Ut.

LECTIO IX. *Job. 10. d*

QUARE de vulva eduxisti me? qui útinam consúptus essem ne óculus me vidéret. Fuissem quasi non essem, de útero translátus ad túmulum. Numquid non paúcitas diérum meórum finiétur brevi? dimitte ergo me, ut plangam paúlulum dolórem meum: ántequam vadam et non revérta, ad terram tenebrósam, et opértam mortis caligine: terram misériæ et tenebrárum, ubi umbra mortis, et nullus ordo, sed sempitérnus horror inhábitat.

R. Libera me Dómine de

vius infér
confregist
nam, et
viderent
pœnis ten
tes et dice
demptor
ŷ. Réquie
Sequens
modo in d
Defunctor
que pro D
com Lecti
R. Libe
morte æte
menda:
véndi sum
véneris ju
ignem.
ŷ. Trem
et timeo;
rit, atque v
ŷ. Dies
mitátis et
gna et a
ŷ. Réquie
me, usque

Abso
Ant. t.
mino * oss.
Psalm.
p. clxxxvj.
Ant. t. 8
Ps
Te decet
T Sion:
votum in J
Exaudi o
ad te omni
Verba in
runt super
libus nostr
Hiema

vis inférni, qui portas æreas confregisti : et visitasti infernum, et dedisti eis lumen, ut viderent te : * Qui erant in penis tenebrarum. *ŷ. Clamantes et dicentes : Advenisti Redemptor noster. Qui erant.*

ŷ. Réquiem æternam. Qui. Sequens n. dicitur solummodo in die Commem. omnium Defunctorum, et quodocumque pro Defunctis dicuntur nomina Lectiones.

*n. Libera me Domine de morte æterna, in die illa tremenda : * Quando cœli movendi sunt et terra : * Dum veneris judicare sæculum per ignem.*

ŷ. Tremens factus sum ego, et timeo; dum discussio venerit, atque ventura ira. Quando.

ŷ. Dies illa, dies iræ, calamitatis et miseriæ, dies magna et amara valde. Dum.

ŷ. Réquiem æternam. Libera me, usque ad primum ŷ.

AD LAUDES

Absolute incipitur.

*Ant. t. 1. Exultabunt Domino * ossa humiliata.*

Psalm. Miserere mei Deus, p. clxxxvj.

Ant. t. 8. Exaudi Domine.

PSALMUS 64.

*Te decet hymnus Deus in Sion : * et tibi reddetur votum in Jérusalem.*

*Exaudi orationem meam : * ad te omnis caro veniet.*

*Verba iniquorum prævaluerunt super nos : * et impietibus nostris tu propitiaberis.*

Himnalis.

*Beatus, quem elegisti, et assumpsisti : * inhabitabit in atriis tuis.*

*Replebimur in bonis domus tuæ : * sanctum est templum tuum, mirabile in æquitate.*

*Exaudi nos Deus salutaris noster, * spes omnium finium terræ, et in mari longe.*

*Præparans montes in virtute tua, accinctus potentia : * qui conturbas profundum maris, sonum fluctuum ejus.*

*Turbabuntur Gentes, et timebunt qui habitant terminos a signis tuis : * exitus matutini et vespere delectabis.*

*Visitasti terram, et inebriasti eam : * multiplicasti locupletare eam.*

*Flumen Dei repletum est aquis, parasti cibum illorum : * quoniam ita est præparatio ejus.*

*Rivos ejus inebria, multiplica genimina ejus : * in stillicidiis ejus lætabitur germians.*

*Benedices coronæ anni benignitatis tuæ, * et campi tui replebuntur ubertate.*

*Pinguëscent speciosa deserti : * et exultatione colles accingentur.*

*Induti sunt arietes óvium, et valles abundabunt frumento : * clamabunt, etenim hymnum dicent.*

Réquiem æternam.

Ant. Exaudi Domine orationem meam : ad te omnis caro veniet.

Ant. t. 7. Me suscepit dextera tua Domine.

Psalm. Deus Deus meus ad te, p. 17.

Ant. t. 2. A porta inferi.

CANTICUM EZECHIE.

Isaie 38. b

EGO dixi : In dimidio dierum meorum * vadam ad portas inferi.

Quæsiui residuum annorum meorum, * dixi : Non vidēbo Dominum Deum in terra viventium.

Non aspiciam hominem ultra, * et habitatorem quietis.

Generatio mea ablata est, et convoluta est a me, * quasi tabernaculum pastorum :

Præcisa est velut a texente vita mea : dum adhuc ordire, succidit me ; * de mane usque ad vesp̄eram finies me.

Sperabam usque ad mane, * quasi leo sic contrivit omnia ossa mea :

De mane usque ad vesp̄eram finies me : * sicut pullus hirundinis sic clamabo, meditabor ut columba.

Attenuati sunt oculi mei, * suspicientes in excelsum.

Domine vim patior, responde pro me : * quid dicam, aut quid respondebit mihi, cum ipse fecerit ?

Recogitabo tibi omnes annos meos * in amaritudine animæ meæ.

Domine si sic vivitur, et in talibus vita spiritus mei, corripies me, et vivificabis me. *

Ecce in pace amaritudo mea amarissima :

Tu autem eruisti animam meam ut non periret, * projecisti post tergum tuum omnia peccata mea.

Quia non infernus confitebitur tibi, neque mors laudabit te : * non expectabunt qui descendunt in lacum, veritatem tuam.

Vivens vivens ipse confitebitur tibi, sicut et ego hodie : * pater filiis notam faciet veritatem tuam.

Domine salvum me fac, * et psalmos nostros cantabimus cunctis diebus vitæ nostræ in domo Domini.

Réquiem æternam.

Ant. A porta inferi erue Domine animam meam.

Ant. t. 7. r Omnis spiritus * laudet Dominum.

Psalm. Laudate Dominum de cælis, p. 19.

̃. Audivi vocem de cælo dicentem mihi. R. Beati mortui qui in Domino moriuntur.

Ad Bened. Ant. t. 2. Ego sum * resurrectio, et vita : qui credit in me, etiamsi mortuus fuerit, vivet : et omnis qui vivit, et credit in me, non morietur in æternum.

Deinde dicuntur flexis genibus,

Pater noster. *Psalm.* De profundis clamavi, p. clxviii. cum Precibus et Orationibus, ut supra in Vesperis, p. clxix.

PSAL.

Dicunt

Seria qu

madæ,

Festo na

Choro a

extra Ch

late temp

Primici

tur sine

hinc ultiz

æternam.

Incipit

phona.

Psalmi,

tribulärer

latatus s

ravi, p. 1

quis, ibid.

Réquien

eis, Domi

Et lux

Deinde di

Pater no

̃. Et ne

tionem.

mafo.

̃. A po

Domine an

̃. Req

̃. Amen.

̃. Dom

nem meam

ad te venia

̃. Domi

cum spiritu

Orém

RESOLVE,

A animas

larumque t

fideliū de

vinculo de

surrectionis

PSALMI GRADUALES.

Dicuntur in Quadragesima Feria quarta cujuslibet Hebdomade, non impedita aliquo Festo novem Lectionum: in Choro ante Matutinum diei; extra Chorum pro opportunitate temporis.

Primi quinque Psalmi dicuntur sine Glória Patri. Sed in fine ultimi dicitur Réquiem æternam.

Incipitur absolute sine Antiphona.

Psalmi, Ad Dóminum cum tribulärer, p. 127. Levávi, ibid. Latátus sum, p. 130. Ad te levávi, p. 130. Nisi quia Dóminus, ibid.

*Réquiem æternam * dona eis, Dómine.*

*Et lux perpétua * luceat eis, Deinde dicitur flexis genibus, Pater noster, secreto.*

†. Et ne nos inducās in tentationem. R. Sed libera nos a malo.

†. A porta inferi. R. Erue Dómine ánimas eorum.

†. Requiescant in pace. R. Amen.

†. Dómine exáudi orationem meam. R. Et clamor meus ad te veniat.

†. Dóminus vobiscum. R. Et cum spiritu tuo.

Orémus. ORATIO.

ABSOLVE, quæsumus Dómine, Ánimas famulorum famularumque tuarum, et omnium fidelium defunctorum, ab omni vinculo delictorum: ut in resurrectionis glória inter sanctos

et electos tuos resuscitati respirent. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Post Orationem statim dicuntur alii Psalmi Graduales, qui sequuntur, et in fine cujuslibet Psalmi dicitur Glória Patri.

Psalmi, Qui confidunt in Dómino, p. 131. In convertendo, ibid. Nisi Dóminus, p. 132. Beati omnes ibid. Sæpe expugnaverunt, ibid.

Postea dicitur flexis genibus, Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison.

Pater noster, secreto.

†. Et ne nos inducās in tentationem. R. Sed libera nos a malo.

†. Memento congregationis tuæ. R. Quam possedisti ab initio.

†. Dómine exáudi orationem meam. R. Et clamor meus ad te veniat.

†. Dóminus vobiscum. R. Et cum spiritu tuo.

Orémus. ORATIO.

Deus, cui proprium est misereri semper et parcere: suscipe deprecationem nostram; ut nos, et omnes famulos tuos, quos delictorum caténa constringit, miseratio tuæ pietatis clementer absolvat. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Post Orationem statim dicuntur alii Psalmi Graduales, qui sequuntur, et in fine cujuslibet Psalmi dicitur Glória Patri.

amaritúdo mea

eruisti ánimam periret, * pro- um tuum om- a.

fernus confitè- e mors laudábit ctábunt qui de- cum, veritátem

s ipse confitè- et ego hódie: * m faciet veri-

m me fac, * et om cantábimus vitæ nostræ in

rnam. inferi érue Dó- neam.

mnis spirítus * a.

áte Dóminum

em de cælo di- . Beati mórtui moriúntur.

nt. t. 2. Ego o, et vita: qui ámsi mórtuus

ompis qui vi- me, non mo- m.

r flexis geni-

Psalm. De vi, p. clxviii, et Orationi- in Vesperis,

Psalmi, De profundis, p. 133, Dómine non est exaltátum, ibid. Meménto Dómine David, p. 134. Ecce quam bonum, ibid. Ecce nunc, p. 147.

Deinde dicitur flexis genibus, Kyrie éleison. Christe éleison. Kyrie éleison.

Pater noster, secreto.

ŷ. Et ne nos indúcas in tentationem. . Sed libera nos a malo.

ŷ. Salvos fac servos tuos.

. Deus meus sperántes in te.

ŷ. Dómine exáudi orationem meam. . Et clamor meus ad te véniat.

ŷ. Dóminus vobíscum. . Et cum spíritu tuo.

Orémus. ORATIO.

PRETEXTE Dómine famulis et famulábus tuis dextera cœlestis auxilií: ut te toto corde perquirant; et quæ digne póstulant, cónsequi mereántur. Per Christum Dóminum nostrum. . Amen.

SEPTEM PSALMI

POENITENTIALES

Cum Litaníis dicuntur flexis genibus in omnibus sextis Feriis Quadragesimæ, quando Officium fit de Feria.

Litaníæ autem, omissis septem Psalmis, dicuntur in Litaníis maioribus in Festo sancti Marci, et in tribus diebus Rogationum.

Dicuntur autem in Quadragesima in Choro post Matutinum et Laudes diei, dicto Benedicamus Dómino; extra Chorum pro opportunitate temporis.

Ant. Ne reminiscáris.

PSALMUS 6.

DOMINE, ne in furóre tuo arguas me, * neque in ira tua corripas me.

Miserére mei Dómine, quóniam infirmus sum: * sana me Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde: * sed tu Dómine úsquequo?

Convértere Dómine, et éripe animam meam, * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui: * in inferno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gemitu meo, lavábo per singulas noctes lectum meum: * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimicos meos.

Discédite a me omnes qui operámini iniquitatem: * quóniam exaudivit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudivit Dóminus deprecationem meam: * Dóminus orationem meam suscepit.

Erubéscant, et conturbentur vehementer omnes inimici mei: * convertántur et erubéscant valde velociter.

Glória Patri, et Filio, et Spíritui Sancto:

Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum, Amen.

BEATI, C
iniqui
tecta sunt
Beátus
vit Dómi
est in spi
Quónia
runt ossa
rem tota
Quónia
váta est su
convérsum
mea, dum
Delictur
tibi feci: *
non absced
Dixi: C
me injust
no: * et t
tem peccá
Pro hac
sanctus, *
tino.
Verúmt
quárum n
non appro
Tu es
tribulati
me: * exu
a circumda
Intelléct
struam te
diéris: *
óculos me
Nolite fie
lus, * quibu
In camo
eorum con
approxima
Multa fla
sperántem
misericórdi

PSALMUS 31.

BEATI, quorum remissæ sunt iniquitates : * et quorum tecta sunt peccata.

Beatus vir, cui non imputavit Dominus peccatum, * nec est in spiritu ejus dolus.

Quoniam tacui inveteraverunt ossa mea, * dum clamarem tota die.

Quoniam die ac nocte gravata est super me manus tua : * conversus sum in ærumna mea, dum configitur spina.

Delictum meum cognitum tibi feci : * et injustitiam meam non abscondi.

Dixi : Confitebor adversum me injustitiam meam Domine : * et tu remisisti impietatem peccati mei.

Pro hac, orabit ad te omnis sanctus, * in tempore opportuno.

Verumtamen in diluvio aquarum multarum, * ad eum non approximabunt.

Tu es refugium meum a tribulatione, quæ circumdedit me : * exultatio mea erue me a circumdantibus me.

Intelluctum tibi dabo, et instruam te in via hac, qua gradieris : * firmabo super te oculos meos.

Nolite fieri sicut equus et mulus, * quibus non est intellectus.

In campo et freno maxillarum constringe, * qui non approximant ad te.

Multa flagella peccatoris, * sperantem autem in Domino misericordia circumdabit.

Lætamini in Domino, et exultate justi, * et gloriâmini omnes recti corde.

Glória Patri.

PSALMUS 37.

DOMINE, ne in furore tuo arguas me, * neque in ira tua corripas me.

Quoniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi : * et confirmasti super me manum tuam.

Non est sanitas in carne mea a facie iræ tuæ : * non est pax ossibus meis a facie peccatorum meorum.

Quoniam iniquitates meæ supergressæ sunt caput meum : * et sicut onus grave gravatæ sunt super me.

Putruerunt, et corruptæ sunt cicatrices meæ, * a facie insipientiæ meæ.

Miser factus sum, et curvatus sum usque in finem : * tota die contristatus ingrediebar.

Quoniam lumbi mei implati sunt illusionibus : * et non est sanitas in carne mea.

Afflictus sum, et humiliatus sum nimis : * rugiebam a gemitu cordis mei.

Domine, ante te omne desiderium meum : * et gemitus meus a te non est absconditus.

Cor meum conturbatum est, dereliquit me virtus mea : * et lumen oculorum meorum, et ipsum non est mecum.

Amici mei, et proximi mei * adversum me appropinquaverunt, et steterunt.

Et qui juxta me erant, longe steterunt : * et vim faci-

bant qui quærebant animam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locútí sunt vanitátes : * et dolos tota die meditábantur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam : * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non audiens : * et non habens in ore sub redargutiónes.

Quóniam in te Dómine sperávi : * tu exaudies me Dómine Deus meus.

Quia dixi : Nequando supergaudeant mihi inimici mei : * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locútí sunt.

Quóniam ego in flagella parátus sum : * et dolor meus in conspectu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo : * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimici autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me : * et multiplicáti sunt qui odérunt me inique.

Qui retribuunt mala pro bonis, detrahébant mihi : * quóniam sequébar bonitatem.

Né derelinquas me Dómine Deus meus : * ne discésseris a me.

Inténde in adiutoriúm meum, * Dómine Deus salutis mee.

Gloria Patri.

PSALMUS 50.

MISERERE mei Deus, * secundum magnam misericórdiam tuam :

Et secundum multitudinem miserationum tuarum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognosco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificeris in sermónibus tuis, et vincas cum iudicáris.

Ecce enim in iniquitatibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexisti : * incerta et occulta sapientiae tuae manifestasti mihi.

Asperges me hyssopo, et mundabor : * lavabis me, et super nivem dealbabor.

Auditui meo dabis gaudium et lætitiám : * et exultabunt ossa humiliata.

Avérte faciém tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me Deus : * et spiritum rectum innova in visceribus meis.

Né proicias me a faciē tua : * et spiritum sanctum tuum ne auferas a me.

Redde mihi lætitiám salutáris tui : * et spiritu principali confirma me.

Docbo iniquos vias tuas : * et impii ad te converténtur.

Libera me de sanguinibus Deus, Deus salutis mee : * et exultabit lingua mea iustitiám tuam.

Dómine

et os meum

dem tuam

Quóniam

ciunt, ded

locustis r

Sacrifici

contribulá

et humili

sples.

Benigne

voluntáte

decentur m

Tunc ac

iustitiae,

edusta : *

per altare

Gloria P

.Ps

DÓMINE

ineam

ad te venia

Non ave

me : * in

buloz, inc

tuam.

In quac

te, * veloc

Quia des

dies mei :

crémium a

Percussu

et aruit c

oblitis su

meum.

A voce g

sit os meum

Similis f

solitudinis

nycticorax

Vigilavi,

ut passer s

Tota die

Domine labia mea aperies : *
et os meum annuntiabit lau-
dem tuam.

Quoniam si voluisses sacrificium,
dedissem utique : * hoc
gratus non delectaberis.

Sacrificium Deo spiritus
contritus : * cor contritum
humiliatum Deus non de-
spicies.

Benigne fac Domine in bona
voluntate tua Sion : * ut ad-
flectatur muri Ierusalem.

Tunc acceptabis sacrificium
iustitiae, oblationes, et holo-
causta : * tunc imponent su-
per altare tuum vitulos.

Gloria Patri.

PSALMUS 101.

Domine exaudi orationem
meam : * et clamor meus
ad te veniat.

Non avertas faciem tuam a
me : * in quacumque die tri-
bular, inclina ad me aurem
tuam.

In quacumque die invocavero
te, * velociter exaudi me :

Quia defecerunt sicut fumus
dies mei : * et ossa mea sicut
cremum aruerunt.

Percussus sum ut foenum,
et aruit cor meum : * quia
oblitus sum comedere panem
meum.

A voce gemitus mei * adhae-
sit os meum carni meae.

Similis factus sum pellicano
solitudinis : * factus sum sicut
nyctiorax in domicilio.

Vigilavi, * et factus sum sic-
ut passer solitarius in tecto.

Tota die exprobrabant mihi

inimici mei : * et qui laudab-
ant me, adversum me iura-
bant.

Quia cinerem tanquam pa-
nem manducabam, * et potum
meum cum fletu miscebam.

A facie irae et indignationis
 tuae : * quia elevans allisisti me.

Dies mei sicut umbra decli-
naverunt : * et ego sicut fo-
enum arui.

Tu autem Domine in aeter-
num permanes : * et memo-
riale tuum in generationem et
generationem.

Tu exurgens miseraberis
Sion : * quia tempus miserendi
ejus, quia venit tempus.

Quoniam placuerunt servis
tuis lapides ejus : * et terrae
ejus miserabuntur.

Et timebunt Gentes nomen
tuum Domine : * et omnes re-
ges terrae gloriam tuam.

Quia edificavit Dominus
Sion : * et videbitur in gloria
sua.

Respexit in orationem humi-
lium : * et non sprevit precem
eorum.

Scribantur haec in genera-
tione altera : * et populus,
qui creabitur, laudabit Domi-
num :

Quia prospexit de excelsis
sancto suo : * Dominus de caelo
in terram aspexit :

Ut audiret gemitus compedi-
torum : * ut solveret filios in-
teremptorum :

Ut annuntient in Sion no-
men Domini : * et laudem ejus
in Ierusalem.

(1)

11

11

11

11

11

In conveniéndō pópulos in unum, * et reges ut sèrviant Dómino.

Respondit ei in via virtútis suæ : * Paucitatem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum : * in generatióem et generatióem anni tui.

Inítio tu Dómine terram fundásti : * et ópera mánuum tuárum sunt coeli.

Ipsi peribunt, tu autem pèrmanes : * et omnes sicut vestiméntum veteráscunt.

Et sicut opertórium mutábis eos, et mutabúntur : * tu autem idem ipse es, et anni tui non deficient.

Filii servórum tuórum habitábunt : * et semen eórum in sæculum dirigétur.

Glória Patri.

PSALMUS 129.

DE profúndis clamávi ad te Dómine : * Dómine exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitátes observáveris Dómine : * Dómine quis sustinébit.

Quia apud te propitiatio est : * et propter legem tuam sustinui te Dómine.

Sustinuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem : * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósa apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israel, * ex ómnibus iniquitatibus ejus. Glória Patri.

PSALMUS 142.

DOMINE exáudi oratióem meam : auribus pèrcipe obsecratióem meam in veritate tua : * exáudi me in tua justitia.

Et non intres in iudicium cum servo tuo : * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimicus animam meam : * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscuris sicut mórtuos sæculi : * et anxiátus est super me spiritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis : * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te : * ánima mea sicut terra sine aqua tibi :

Velóciter exáudi me Dómine : * defécit spíritus meus.

Non avértas faciém tuam a me, * et similis ero descendéntibus in lacum.

Auditam fac mihi mane misericórdiam tuam : * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem : * quia ad te levávi animam meam.

Eripe me de inimicis meis

Dómine,
et me fáci
quia Deus
Spíritu
me in tem
pter nom
vificabis

Edúces
mam meam
ta dispér
Et perd
tant ánim
niam ego
Glória
Ant. N
mine, de
rentum no
dictam su
stris.

KYRIE E
K Christ
Kyrie eléi
Christe au
Christe ex
Pater de
nobis.
Fili Reder
Miserére
Spíritus sa
nobis.

Sancta Tr
Miserére
Sancta Ma
Sancta Dei
Sancta Vir
Sancte Mic
Sancte Gál
Sancte Ráp
Omnes sa
chángeli
Omnes sa
tuum ór

dominum mise-
copiosa apud

et Israel, * ex
atibus ejus.

s 142.

di orationem
tribus percipe
neam in veri-
udi me in tua

in judicium
* quia non ju-
conspectu tuo

us est inimi-
am : * humi-
tam meam.

in obscuris
æculi : * et
er me spiritus
batum est cor

rum antiquo-
sum in omni-
s : * in factis
meditabar.
us meas ad
a sicut terra

di me Dómi-
ritus meus.
ciem tuam a
ero descen-
n.

hi mane mi-
 : * quia in

hi viam, in
* quia ad te
eam.

imicis meis

LITANIE.

clxxxix

Dómine, ad te confúgi : * do-
ce me fácere voluntátem tuam,
quia Deus meus es tu.

Spiritus tuus bonus dedúcet
me in terram rectam : * pro-
pter nomen tuum Dómine vi-
tificábis me, in æquitáte tua.

Educes de tribulatióne ani-
mam meam : * et in misericórdia
tua dispédes inimicos meos.

Et perdes omnes, qui tribu-
lant ánimam meam : * quó-
niam ego servus tuus sum.

Glória Patri.

Ant. Ne reminiscáris, Dó-
mine, delicta nostra, vel pa-
rentum nostrórum ; neque vin-
dictam sumas de peccátis no-
stris.

LITANIE.

KYRIE eléison.

K Christe eléison.

Kyrie eléison.

Christe audi nos.

Christe exaudi nós.

Pater de cœlis Deus, Miserére
nobis.

Fili Redemptor mundi Deus,

Miserére nobis.

Spiritus sancte Deus, Miserére
nobis.

Sancta Trinitas unus Deus,

Miserére nobis.

Sancta María, Ora pro nobis.

Sancta Dei Génitrix, ora.

Sancta Virgo virginum, ora.

Sancte Michael, ora.

Sancte Gábríel, ora.

Sancte Ráphael, ora.

Omnes sancti Angeli et Ar-
chángeli, oráte pro nobis.

Omnes sancti beatórum spiri-
tuum órdines, oráte.

Sancte Joánnes Baptista, ora
pro nobis.

Sancte Joseph, ora.

Omnes sancti Patriárchæ et

Prophétæ, oráte pro nobis.

Sancte Petre, ora pro nobis.

Sancte Paule, ora.

Sancte Andréa, ora.

Sancte Jacóbe, ora.

Sancte Joánnes, ora.

Sancte Thoma, ora.

Sancte Jacóbe, ora.

Sancte Philippe, ora.

Sancte Bartholomæe, ora.

Sancte Matthæe, ora.

Sancte Simon, ora.

Sancte Thaddæe, ora.

Sancte Matthia, ora.

Sancte Bárnaba, ora.

Sancte Luca, ora.

Sancte Marce, ora.

Omnes sancti Apóstoli, et Evan-
gelistæ, oráte pro nobis.

Omnes sancti Discipuli Dómi-
ni, oráte.

Omnes sancti Innocéntes, oráte.

Sancte Stéphane, ora pro nobis.

Sancte Laurénti, ora.

Sancte Vincénti, ora.

Sancti Fabiáne et Sebastiane,

oráte pro nobis.

Sancti Joánnes et Paule, oráte.

Sancti Cosma et Damiáne,

oráte pro nobis.

Sancti Gervási et Protási, oráte.

Omnes sancti Mártires, oráte.

Sancte Sylvéster, ora pro nobis.

Sancte Gregóri, ora.

Sancte Ambrósi, ora.

Sancte Augustíne, ora.

Sancte Hierónyme, ora.

Sancte Martíne, ora.

Sancte Nicolæ, ora.

Omnes sancti Pontifices et Confessores, orate pro nobis.	Per mysterium sanctæ incarnationis tuæ, libera.
Omnes sancti Doctores, orate.	Per adventum tuum, libera.
Sancte Antoni, ora pro nobis.	Per nativitatem tuam, libera.
Sancte Benedicte, ora.	Per baptismum et sanctum jejunium tuum, libera.
Sancte Bernarde, ora.	Per crucem et passionem tuam, libera.
Sancte Dominice, ora.	Per mortem et sepulturam tuam, libera.
Sancte Franciscæ, ora.	Per sanctam resurrectionem tuam, libera.
Omnes sancti Sacerdotes et Levitæ, orate pro nobis.	Per admirabilem ascensionem tuam, libera.
Omnes sancti Monachi et Eremitæ, orate.	Per adventum Spiritus sancti Paracliti, libera.
Sancta Maria Magdalena, ora pro nobis.	In die iudicii, libera.
Sancta Agatha, ora.	Peccatores, Te rogamus, audi nos.
Sancta Lucia, ora.	Ut nobis partas, te rogamus audi nos.
Sancta Agnes, ora.	Ut nobis indulgeas, te rogamus audi nos.
Sancta Cæcilia, ora.	Ut ad veram penitentiam nos perducere digneris, te rogamus audi nos.
Sancta Catharina, ora.	Ut Ecclesiam tuam sanctam regere et conservare digneris, te rogamus audi nos.
Sancta Anastasia, ora.	Ut dominum Apostolicum et omnes Ecclesiasticos ordines in sancta religione conservare digneris, te rogamus audi nos.
Omnes Sanctæ Virgines et Viduæ, orate pro nobis.	Ut inimicos sanctæ Ecclesiæ humiliare digneris, te rogamus audi nos.
Omnes Sancti et Sanctæ Dei, Intercedite pro nobis.	Ut regibus et principibus christianis pacem et veram concordiam donare digneris, te rogamus audi nos.
Propitius esto, Parce nobis Domine.	Ut cuncto populo christiano pacem et unitatem largiri
Propitius esto, Exaudi nos Domine.	
Ab omni malo, Libera nos Domine.	
Ab omni peccato, libera.	
Ab ira tuâ, libera.	
A subitanea et improvisa morte, libera.	
Ab insidiis diaboli, libera.	
A flagello terræ motus, libera.	
Ab ira, et odio, et omni mala voluntate, libera.	
A spiritu fornicationis, libera nos Domine.	
A fulgure et tempestate, libera nos Domine.	
A morte perpetua, libera.	

digné
nos.
Ut nos
servit
serva
mus a
Ut ment
deside
audi t
Ut omni
stis s
buas,
Ut anim
propin
rum n
damna
mus a
Ut fruct
servar
audi n
Ut omni
reque
dignér
nos.
Ut nos
rogam
Fili Dei,
Agnus D
mundi
mine.
Agnus D
mundi
Agnus D
mundi
Christe a
Christe e
Kyrie elé
Christe e
Kyrie elé
Pater n
y. Et n
tationem.
malo.

dignéris, te rogámus audi nos.

Ut nosmetipsos in tuo sancto servitio confortáre et conserváre dignéris, te rogámus audi nos.

Ut mentes nostras ad cœlestia desidéria érigas, te rogámus audi nos.

Ut ómnibus benefactoribus nostris sempitérna bona retribuas, te rogámus audi nos.

Ut ánimas nostras, fratrum propinquórum, et benefactorum nostrórum ab ætérna damnatione eripias, te rogámus audi nos.

Ut fructus terræ dare et conserváre dignéris, te rogámus audi nos.

Ut ómnibus fidélibus defunctis réquiem ætérnam donáre dignéris, te rogámus audi nos.

Ut nos exaudire dignéris, te rogámus audi nos.

Fili Dei, te rogámus audi nos.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Parce nobis Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Exaúdi nos Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Miserére nobis.

Christe audi nos.

Christe exaúdi nos.

Kyrie eléison.

Christe eléison.

Kyrie eléison.

Pater noster, *secreto*.

†. Et ne nos inducas in tentationem. *ñ.* Sed libera nos a malo.

PSALMUS 69.

Deus in adiutorium meum intende : * Dómine ad adiuvándum me festína.

Confundántur et revereántur, * qui quærent animam meam :

Avertántur retrórsim, et erubéscant, * qui volúnt mihi mala :

Avertántur statim erubéscéntes, * qui dicúnt mihi : Euge.

Exultent et læténtur in te, omnes qui quærent te : * et dicant semper : Magnificétur Dóminus : qui diligunt salutáre tuum.

Ego véro egéntis, et pauper sum : * Deus adjuva me.

Adjútór meus, et liberátor meus es tu : * Dómine ne tíderis.

Gloria Patri. Sicut erat.

†. Salvos fac servos tuos.

ñ. Deus meus sperántes in te :

†. Esto nobis Dómine túrris fortitúdinis. *ñ.* A fácie inimici :

†. Nihil proficiat inimicis in nobis. *ñ.* Et filius iniquitátis non appónat nocére nobis.

†. Dómine non secúndum peccáta nostra faciás nobis. *ñ.* Neque secúndum iniquitátes nostras retribuas nobis.

†. Orémus pro Pontífice nostro *N.* *ñ.* Dóminus conservet eum, et vivíficet eum, et beatum faciát eum in terra, et non tradat eum in animam inimicórum ejus.

†. Orémus pro benefactori.

bus nostris. *ñ.* Retribuere dignare Dómine ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen tuum vitam ætérnam, Amen.

ñ. Orémus pro fidélibus defúctis. *ñ.* Réquiem ætérnam dona eis Dómine, et lux perpétua luceat eis.

ñ. Requiéscant in pace. *ñ.* Amen.

ñ. Pro frátribus nostris abséntibus. *ñ.* Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te.

ñ. Mitte eis Dómine auxilium de sancto. *ñ.* Et de Sion tuére eos.

ñ. Dómine exaudi orationem meam. *ñ.* Et clamor meus ad te véniat.

ñ. Dóminus vobiscum. *ñ.* Et cum spíritu tuo.

Orémus. ORATIO.

DEUS, cui próprium est misereri semper, et párcere; suscipe deprecationem nostram; ut nos, et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constringit, miserátio tuæ pietátis cleménter absolvat.

EXAUDI, quæsumus Dómine, supplicum preces, et confiténtium tibi parce peccátis: ut páriter nobis indulgéntiam tribuas benígnus et pacem.

INEFFABILEM nobis, Dómine, misericórdiam tuam cleménter osténde: ut simul nos et a peccátis ómnibus éxuas; et a pœnis, quas pro his merémur, erípias.

DEUS, qui culpa offénderis, pœniténtia placáris: pre-

ces pópuli tui supplicántis propitius respice; et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, miserére fámulo tuo Pontífici nostro N. et dirige eum secúndum tuam cleméntiam in viam salutis ætérnæ: ut te donánte tibi plácita cúpiat, et tota virtúte perficiat.

DEUS, a quo sancta desidéria, recta consilia, et justa sunt ópera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut et corda nostra mandátis tuis dedita, et hóstium subláta formidine, témpora sint tua protectióne tranquilla.

URE igne sancti Spíritus resnes nostros, et cor nostrum, Dómine: ut tibi casto corpore serviámus, et mundo corde placeámus.

FIDELIUM Deus ómnium Cón-ditor et Redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissionem cunctórum tribue peccatórum: ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatióibus consequántur.

ACTIONES nostras, quæsumus Dómine, aspirádo prævéní, et adjuvádo proséquere: ut cuncta nostra orátio et opératio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui vivórum domináris simul et mortuórum, omniúmque miseréris, quos tuos fide-

et opere
scis: te
ut pro
ces dec
presens
carne ré
exutos c
codéntib
tuis, pi
ómnium
véniam
minum.

ñ. Dón
cum spír
ñ. Ex
tens et
ñ. Amen
ñ. Et
misericór
in pace.

ORDO

Primum
breves

KYRIE E
Chris
Kyrie eléi
Sancta Ma
Omnes sa
changel
Sancte Ab
Omnis Ch
Sancte Ab
Sancte Joá
Sancte Jos
Omnes sa
Prophét
Sancte Pet
Sancte Pau
Sancte An
Sancte Joá
Omnes san
gelistæ,

applicantis pro
et flagella tua
pro peccatis
a, averte.

pitérneDeus,
culo tuo Pon-
et dirige eum
a cleméntiam
etérnæ: ut te
cita cúpiat, et
ciat.

cta desidéria,
, et justa sunt
s tuis illam,
lare non po-
et corda no-
is dedita, et
a formidine,
a protectióne

i Spiritus re-
et cor no-
ut tibi casto
s, et mundo

omnium Cón-
ptor, animá-
mularúmque
nem cunctó-
atúrúm: ut
uam semper
applicatióni-

s, quæsumus
rándo præ-
prosequere:
oratio et ope-
incipiat, et
tur.

pitérneDeus,
omináris si-
n, omniúm-
os. tuos fide

et opere futuros esse præno-
scis: te supplices exoramus;
ut pro quibus effundere pre-
ces decrevimus, quosque vel
presens sæculum adhuc in
carne retinet, vel futurum jam
exutos corpore suscepit, inter-
cedéntibus ómnibus Sanctis
tuis, pietátis tuæ cleméntia
ómnium delictórum suórum
véniám consequántur. Per Dó-
minum.

¶ Dominus vobiscum. R. Et
cum spiritu tuo.

¶ Exáudiat nos omnípo-
tens et miséricors Dóminus.
R. Amen.

¶ Et fidélium animæ per
misericórdiam Dei requiescant
in pace. R. Amen.

ORDO COMMENDATIONIS ANIMÆ.

*Primum dicuntur Litanie
breves in hunc modum.*

KYRIE eléison.

K Christe eléison.

Kyrie eléison.

Sancta María, Ora pro eo.

Omnes sancti Angeli et Ar-
chángeli, oráte pro eo.

Sancte Abel, ora.

Omnis Chorus justórum, ora.

Sancte Abraham, ora.

Sancte Jóhannes Baptista, ora.

Sancte Joseph, ora.

Omnes sancti Patriárchæ et
Prophète, oráte pro eo.

Sancte Petre, ora.

Sancte Paule, ora.

Sancte Andréa, ora.

Sancte Jóhannes, ora.

Omnes sancti Apóstoli et Evan-
gelistæ, oráte pro eo.

Omnes sancti Discipuli Dó-
mini, oráte pro eo.

Omnes sancti Innocéntes,
oráte pro eo.

Sancte Stéphane, ora.

Sancte Laurénti, ora.

Omnes sancti Mártires, oráte
pro eo.

Sancte Silvéster, ora.

Sancte Gregóri, ora.

Sancte Augustine, ora.

Omnes sancti Pontifices et
Confessóres, oráte pro eo.

Sancte Benedicte, ora.

Sancte Francisce, ora.

Omnes sancti Mónachi et Ere-
mitæ, oráte pro eo.

Sancta María Magdaléna, ora.

Sancta Lúcia, ora.

Omnes sanctæ Virgines et Vi-
duæ, oráte pro eo.

Omnes Sancti et Sanctæ Dei,
Intercédite pro eo.

Propitius esto, Parce ei Dó-
mine.

Propitius esto, Libera eum
Dómine.

Propitius esto, libera.

Ab ira tua, libera.

A periculo mortis, libera.

A mala morte, libera.

A pœnis inférni, libera.

Ab omni malo, libera.

A potestáte diaboli, libera.

Per nativitátem tuam, libera.

Per crucem et passiónem
tuam, libera.

Per mortem et sepultúram
tuam, libera.

Per gloriósam resurrectiόnem
tuam, libera.

Per admirábilem ascensiόnem
tuam, libera.

Per grâtiâ Spiritus sancti Pa-
racliti, libera.
In die iudicii, libera.
Peccatores, Te rogâmus audi
nos.

Ut ei parcas, te rogâmus.

Kyrie eléison,
Christe eléison,
Kyrie eléison.

*Deinde cum in agone sui
exitus anima anxietur, dicantur
sequentes Orationes.*

ORATIO.

PROFICISCERE anima chri-
stiana de hoc mundo, in
nômine Dei Patris omnipotén-
tis; qui te creâvit : in nômine
Jesu Christi Filii Dei vivi, qui
pro te passus est : in nômine
Spiritus sancti, qui in te effu-
sus est : in nômine Angelorum
et Archangelorum : in nômine
Thronorum et Dominationum :
in nômine Principatum et Po-
testatum : in nômine Chéru-
bim et Séraphim : in nômine
Patriarcharum et Prophetarum
: in nômine sanctorum
Apostolorum et Evāgelistarum
: in nômine sanctorum
Martyrum et Confessorum : in
nômine sanctorum Monachorum
et Eremitarum : in nômine
sanctarum Virginum, et om-
nium Sanctorum et Sanctarum
Dei : hodie sit in pace lo-
cus tuus, et habitatio tua in
sancta Sion. Per eundem
Christum Dominum nostrum.
A. Amen.

ORATIO.

DEUS misericors, Deus ele-
mens, Deus, qui secun-

dum multitudinem miseratio-
num tuarum peccatum poenit-
entium deles, et præteritorum
criminum culpas vènia remis-
sionis evâcuas : respice propi-
tius super hunc famulum tuum
N. et remissionem omnium pec-
catorum suorum tota cordis
confessione poscentem depre-
catus exaudi. Renova in eo,
piissime Pater, quidquid ter-
rena fragilitate corruptum, vel
quidquid diabólica fraude vio-
latum est : et utilitati corporis
Ecclesiæ membrum redemptionis
annecte. Miserere Domine
gemituum, miserere lacryma-
rum ejus : et non habentem
fiduciam, nisi in tua miseri-
cordia, ad tuæ sacramentum
reconciliationis admitte. Per
Christum Dominum nostrum.
A. Amen.

COMMEMDO te omnipotenti Deo,
charissime frater, et ei, cu-
jus es creatura, committo :
ut, cum humanitatis debitum
morte interveniente persolve-
ris, ad auctorem tuum, qui te
de limbo terræ formâverat, re-
vertaris. Egredienti itaque ani-
mæ tuæ de corpore splendidus
Angelorum cœtus occurrat :
judex Apostolorum tibi senatus
advéniat : candidatorum tibi
Martyrum triumphator exerci-
tus obviet : liliata rutilantium
te Confessorum turba circam-
det : jubilantium te Virginum
chœrus excipiat : et beatæ quie-
tis in sinu Patriarcharum te
complexus adstringat : mitis
atque festivus Christi Jesu tibi.

aspectus
assistent
deceat
horret in
det in fla
tormenti
satanas
in advén
Angelis
eternæ
diffugiat
spēntur
giant, qu
ejus. Sic
ciant : s
ignis, sic
facie Dei
et exulte
Confund
seant om
et minist
impedire
te a cruci
te crucifi
eterna m
te mori di
te Christu
paradisi s
rentia; et
rus ille Pa
omnibus
vat, atque
in elector
constituat
facie ad fa
sens semper
tissimam
veritatem.
inter agm
templation
potiaris i
rum.

A. Amer

em miseratione
peccatum peni-
præteritorum
venia remis-
respice propi-
amulum tuum
in omnium pec-
ni tota cordis
entem depre-
nova in eo,
quidquid ter-
corruptum, vel
ca fraude vio-
ditati corporis
am redemptione
erere Domine
erere lacryma-
on habentem
tua miseri-
sacramentum
admitte. Per
um nostrum.

impotenti Deo,
ater, et ei, cu-
committo :
tatis debitum
nte persolve-
tuum, qui te
rmāverat, re-
anti itaque ani-
re splendidus
s occurrat :
n tibi senatus
datorum tibi
hator exerci-
a rutilantium
ritia circum-
te Virginum
t beate quie-
archiarum te
ngat : mitis
risti Jesu tibi.

aspectus appareat, qui te inter
assistentes sibi iugiter interesse
decernat. Ignosce omne quod
horret in tenebris; quod stri-
det in flammis, quod cruciat in
tormētis. Cedat tibi teterrimus
satanas cum satellitibus suis :
in adventu tuo te comitantibus
Angelis contremiscat, atque in
eternæ noctis chaos immane
diffugiat. Exurgat Deus, et dis-
sipentur inimici ejus : et fū-
giant, qui odérunt eum, a facie
ejus. Sicut deficit fumus, defi-
ciant : sicut fluit cera a facie
ignis, sic pereant peccatores a
facie Dei : et justī epulentur,
et exultent in conspectu Dei.
Confundantur igitur et erubé-
scant omnes tartaræ legiones,
et ministri satanæ iter tuum
impedire non audeant. Liberet
te a cruciatu Christus, qui pro
te crucifixus est. Liberet te ab
eterna morte Christus, qui pro
te mori dignatus est. Constituat
te Christus Filius Dei vivi intra
paradisi sui semper amœna vi-
rentia; et inter oves suas te ve-
rus ille Pastor agnoscat. Ille ab
omnibus peccatis tuis te absolvat,
atque ad dexteram suam
in electorum suorum te sorte
constituat. Redemptorem tuum
facie ad faciem videas, et præ-
sens semper assistens, manifes-
tissimam beatis oculis aspicias
veritatem. Constitutus igitur
inter agmina beatorum, con-
templationis divinæ dulcedine
potiaris in sæcula sæculorū.

ñ. Amen.

ORATIO.

SUSCIPERE Domine servum
tuum in locum sperandæ
sibi salvationis a misericordia
tua. ñ. Amen.

Libera Domine animam ser-
vi tui ex omnibus periculis
infernī, et de laqueis pœnā-
rum, et ex omnibus tribulati-
onibus. ñ. Amen.

Libera Domine animam ser-
vi tui, sicut liberasti Henochi
et Eliam de communi morte
mundi. ñ. Amen.

Libera Domine animam ser-
vi tui, sicut liberasti Noe de
diluvio. ñ. Amen.

Libera Domine animam ser-
vi tui, sicut liberasti Abra-
ham de Ur Chaldeorum.
ñ. Amen.

Libera Domine animam ser-
vi tui, sicut liberasti Job de
passionibus suis. ñ. Amen.

Libera Domine animam ser-
vi tui, sicut liberasti Isaac
de hostia et de manu patris sui
Abrahæ. ñ. Amen.

Libera Domine animam ser-
vi tui, sicut liberasti Lot de
Sodomis, et de flamma ignis.
ñ. Amen.

Libera Domine animam ser-
vi tui, sicut liberasti Moysen
de manu Pharaonis regis Ægy-
ptiorum. ñ. Amen.

Libera Domine animam ser-
vi tui, sicut liberasti Da-
niëlem de lacu leonum.
ñ. Amen.

Libera Domine animam ser-
vi tui, sicut liberasti tres
pueros de camino ignis arden-

tis, et de manu regis iniqui.
ñ. Amen.

Libera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Susánnam de falso crimine. ñ. Amen.

Libera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti David de manu regis Saul et de manu Golíæ. ñ. Amen.

Libera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Petrum et Paulum de cárceribus. ñ. Amen.

Et sicut beatissimam Theclam virginem et mártýrem tuam de tribus atrocissimis tormentis liberásti, sic liberáre dignéris ánimam hujus servi tui, et tecum fácias in bonis congaudére celéstibus. ñ. Amen.

ORATIO.

COMMENDAMUS tibi Dómine ánimam fámulí tui N. precamúrque te, Dómine Jesu Christe Salvátor mundi, ut propter quam ad terram misericórditer descendisti, Patriarchárum tuórum sínibus insinuáre non rénuas. Agnósce Dómine creatúram tuam, non a diis aliénis creatam, sed a te solo Deo vivo et vero : quia non est álius Deus præter te, et non est secúndum ópera tua. Lætifica Dómine ánimam ejus in conspéctu tuo, et ne memineris iniquitátum ejus antiquárum, et ebrietátum, quas suscitávit furor sive fervor mali desidérii. Licet enim peccáverit, tamen Patrem, et Filium, et Spíritum sanctum

non negávit, sed crédidit, et zelum Dei in se hábuit, et Deum, qui fecit ómnia, fídeliter adorávit.

ORATIO.

DELICTA juvenútis, et ignorantias ejus, quæsumus, ne memineris Dómine : sed secúndum magnam misericórdiam tuam memor esto illius in glória claritátis tuæ. Aperiantur ei coeli, collæténtur illi Angeli. In regnum tuum Dómine servum tuum súscipe. Súscipiat eum sanctus Michael Archángelus Dei, qui militiæ celéstis méruit principátum. Véniant illi óbviam sancti Angeli Dei, et perdúcant eum in civitátem celéstem Jerúsalem. Súscipiat eum beátus Petrus Apóstolus, cui a Deo claves regni celéstis tradítæ sunt. Adjúvet eum sanctus Paulus Apóstolus, qui dignus fuit esse vas electiónis. Intercédant pro eo sanctus Joánnes eléctus Dei Apóstolus, cui reveláta sunt secreta celéstia. Orent pro eo omnes sancti Apóstoli, quibus a Dómino data est potéstas ligándi atque solvéndi. Intercédant pro eo omnes sancti et elécti Dei, qui pro Christi nómine tormenta in hoc sæculo sustinuérunt : ut vinculis carnis exútus, pervenire mereátur ad glóriam regni celéstis : præstánte Dómino nostro Jesu Christo : Qui cum Patre et Spíritu sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum.

ñ. Amen.

*Si an
duntur
Conflén
Beáti in
distribus*

*Egres
tur hoc*

*ñ. Su
occurrít
Súscipiént
Offerént
Altíssimí
stus, qui
Abrahæ
Súscipiént
nam dor
perpétua*

*Deinde
elíson. I*

Postea

*ñ. Et n
tationem
malo.*

*ñ. Réq
ei Dómin
lúceat ei.*

*ñ. A
Dómine á*

ñ. Re

ñ. Amen.

*ñ. Dom
meam. ñ*

te véniat.

*ñ. Dóm
cum spíri*

Oré

Tibi Dó

*ánima
defunctus*

*et quæ pe
neconver*

*misit, tu
sime pie*

ed credidit, et
se habuit, et
omnia, fideli-

rio.

tutis, et igno-
ramus, quæsumus,
Domine: sed se-
cum misericor-
dior esto illius
tutis tuæ. Ape-
collætentur illi
um tuum Dó-
mum suscipe.
sanctus Michael
i, qui militiæ
principatum.
am sancti An-
dúcant eum in
em Jerúsalem.
beatus Petrus
Deo claves re-
itæ sunt. Ad-
s Paulus Apó-
s fuit esse vas
cédat pro eo
electus Dei
velata sunt se-
Orent pro eo
óstoli, quibus
est potestas li-
éndi. Interce-
nes sancti et
o Christi nó-
n hoc sæculo
vinculis car-
nir mereatur
i cœlestis:
o nostro Jesu
Patre et Spi-
et regnat in
a.

BENEDICTIO MENSÆ.

cxvij

*Si anxietur adhuc anima,
dicuntur hi Psalmi, videlicet,
Confitemini, p. 22, et totus Ps.
Beati immaculati, per Horas
distributus, p. 23.*

Egressa autem anima, dicitur hoc

¶ Subvenite Sancti Dei,
occurrite Angeli Domini: *
Suscipientes animam ejus: *
Offerentes eam in conspectu
Altissimi. ¶. Suscipiat te Chri-
stus, qui vocavit te, et in sinum
Abrahæ Angeli deducant te.
Suscipientes. ¶. Requiem ætér-
nam dona ei Domine: et lux
perpétua luceat ei. Offerentes.

*Deinde Kyrie eléison, Christe
eléison. Kyrie eléison.*

Postea Pater noster, secreto.

¶. Et ne nos inducas in ten-
tationem. R. Sed libera nos a
malo.

¶. Requiem ætérnam dona
ei Domine. R. Et lux perpétua
luceat ei.

¶. A porta inferi. R. Erue
Domine animam ejus.

¶. Requiéscat in pace. R.
Amen.

¶. Domine exaudi orationem
meam. R. Et clamor meus ad
te véniat.

¶. Dóminus vobiscum. R. Et
cum spiritu tuo.

Orémus. ORATIO.

Tibi Dómine commendamus
animam famuli tui N. ut
defunctus sæculo tibi vivat,
et quæ per fragilitatem humá-
ne conversatiónis peccata com-
misit, tu vénia misericordis-
sime pietátis absterge. Per

Christum Dóminum nostrum.
R. Amen.

BENEDICTIO MENSÆ.

ANTE PRANDIUM.

*Sacerdos benedicturus men-
sam, incipit Benedicite, et alii
repetunt Benedicite. Deinde di-
cit:*

¶. Oculi ómnium, et alii pro-
sequuntur: In te sperant Dó-
mine, et tu das escam illórum
in témpore opportúno. Aperis
tu manum tuam, et implez
omne animal benedictióne.

Glória Patri. Sicut erat.

Kyrie eléison. Christe eléi-
son. Kyrie eléison.

Pater noster, secreto.

¶. Et ne nos inducas in ten-
tationem. R. Sed libera nos a
malo.

Postea Sacerdos dicit:

Orémus.

BENEDIC Domine nos, et hæc
tua dona, quæ de tua lar-
gitate sumus sumpturi. Per
Christum Dóminum nostrum.
R. Amen.

*Deinde Lector, Jube domne
benedicere.*

*Bened. Mensæ cœlestis par-
ticipes faciat nos Rex ætérnæ
glóriæ. R. Amen.*

POST PRANDIUM.

*Aguntur gratiæ hoc modo.
Dicto a Lectore, Tu autem Dó-
mine miserere nobis. R. Deo
grátias, omnes surgunt.*

*Sacerdos incipit. ¶. Confi-
teántur tibi Dómine ómnia
ópera tua. R. Et Sancti tui be-
nedicant tibi.*

¶. Glória Patri. R. Sicut erat.

Postea Sacerdos absolute dicat:

AGIMUS tibi grátias omnipotens Deus pro universis beneficiis tuis : qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. *ñ. Amen.*

Deinde alternatim dicitur

Psalm. Miserere, p. lxxxvj.

Vel PSALMUS 116.

LAUDATE Dóminum omnes Genites : * laudáte eum omnes pópuli :

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus : * et veritas Dómini manet in ætérnum.

Glória Patri. Sicut erat.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Sacerdos dicit : Pater noster.

ñ. Et ne nos indúcas in tentationem. *ñ. Sed libera nos a malo.*

ñ. Dispérsit, dedit pauperibus. *ñ. Justitia ejus manet in sæculum sæculi.*

ñ. Benedicam Dóminum in omni témpore. *ñ. Semper laus ejus in ore meo.*

ñ. In Dómino laudábitur anima mea. *ñ. Aúdiant mansuétí, et læténtur.*

ñ. Magnificáte Dóminum mecum. *ñ. Et exaltémus nomen ejus in idípsum.*

ñ. Sit nomen Dómini benedictum. *ñ. Ex hoc nunc et usque in sæculum.*

Deinde sine Orémus.

RETRIBUERE dignáre Dómine ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen tuum

vitam ætérnam. *ñ. Amen.*

ñ. Benedicámus Dómino. *ñ. Deo grátias.*

ñ. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. *ñ. Amen.*

Pater noster, secreto.

Quo finito, dicit Sacerdos :

ñ. Deus det nobis suam pacem. *ñ. Amen.*

ANTE COENAM.

Sacerdos benedicturus mensam incipit Benedicite, et alii repetunt Benedicite.

Deinde Sacerdos incipit ñ. et alii prosequuntur :

EDENT paúperes, et saturabúntur, et laudábunt Dóminum, qui requirunt eum : vivent corda eórum in sæculum sæculi.

Glória Patri. Sicut erat.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster, secreto. Et ne nos.

Orémus. Bénedic Dómine, *ut supra in prandio, p. ccv.*

Jube domne.

Bened. Ad coenam vitæ æternæ perdúcat nos Rex æternæ glóriæ. ñ. Amen.

IN FINE COENÆ.

Dicitur ñ. Memóriam fecit mirabílium suórum misericors et miserátor Dóminus : escam dedit tíméntibus se.

Glória Patri. Sicut erat.

Sacerdos dicat :

BENEDICTUS Deus in donis suis, et sanctus in ómnibus óperibus suis : qui vivit

et regnat
ram. *ñ.*

Deinde

Psalm. La

nes genter

p. cxviii

Quando

omnia dic

Prædic

cendi men

tias, serv

hujus Par

quam dieb

bus Versio

variatur

IN NA

Usque

Epiphania

ñ. Verbu

allelúia :

his, allelú

Glória P

In fine d

ñ. Notur

allelúia : Sa

lúia. Alia

Psalm.

quia, p. 10

minum om

Qui Psal

placitum d

aliis sole

IN

Et per

ñ. Reges

múnera off

ges Arabu

dúcent, all

Glória P

In fine d

ñ. Omnes

allelúia : A

rentes, alle

. R. Amen.
nus Dómino.

nithæ per mi-
requiescant in

secreto.
it Sacerdos :
bis suam pa-

ENAM.
icturus men-
dicite, et alii
ite.

is incipit ¶. et

s, et satura-
laudábunt Dó-
firunt eum :
in sæculum

cut erat.
Christe eléi-

secreto. Et ne

dic Dómine,
io, p. ccv.

m vitæ ætér-
Rex æternæ

DENÆ.
móriam fecit
um miséri-
r Dóminus :
tibus se.
cut erat.

scat :
s in donis
us in omni-
s : qui vivit

et regnat in sæcula sæculó-
rum. R. Amen.

Deinde alternatim dicitur
Psalm. Laudáte Dóminum om-
nes gentes, et reliqua ut supra,
p. cxviii.

Quando semel comeditur,
omnia dicuntur ut in cæna.

Prædictus modus benedi-
cendi mensam, et agendi gra-
tias, servatur omni tempore
hujus Partis Hiemalis, præter-
quam diebus infrascriptis, qui-
bus Versiculi et Psalmi tantum
cantantur.

IN NATIVITATE DOMINI.

Usque ad cænam Vigiliæ
Epiphaniæ exclusive, dicitur

¶. Verbum caro factum est,
allelúia : Et habitavit in no-
bis, allelúia.

Glória Patri.

In fine dicitur

¶. Notum fecit Dóminus, al-
lelúia : Salutare suum, alle-
lúia. Alia ut supra.

Psalm. Cantáte Domino....
quia, p. 107, vel Laudáte Dó-
minum omnes gentes, p. 127,

Qui Psalmus semper ad bene-
placitum dici potest etiam in
aliis solemnitatibus.

IN EPIPHANIA,

Et per totam Octavam.

¶. Reges Tharsis, et insulæ
múnera offerent, allelúia : Re-
ges Arabum et Saba dona ad-
ducunt, allelúia.

Glória Patri.

In fine dicitur

¶. Omnes de Saba vénient,
allelúia : Aurum et thus defe-
rentes, allelúia.

Glória Patri.

Psalm. Deus judicium tuum,
p. 84.

ITINERARIUM.

Clericus in ipso itinere in-
gressu, si solus fuerit, dicat
quæ sequuntur in singulâri;
si cum sociis, in plurâli.

Ant. In viam pacis.

Canticum. Benedictus Dó-
minus Deus Israel, p. 21.

In fine, Glória Patri.

Ant. In viam pacis et pro-
speritatis dirigat nos omnipot-
ens et miséricors Dóminus : et
Angelus Raphaël comitetur
nobiscum in via, ut cum pace,
salute et gaudio revertamur
ad propria.

Kyrie eléison. Christe eléi-
son. Kyrie eléison.

Pater noster, secreto.

¶. Et ne nos inducas in ten-
tationem. R. Sed libera nos a
malo.

¶. Salvos fac servos tuos.

R. Deus meus sperantes in te.

¶. Mitte nobis Dómine auxi-
lium de sancto. R. Et de Sión
tuere nos.

¶. Esto nobis Dómine turris
fortitudinis. R. A facie inimi-
ci.

¶. Nihil proficiat inimicus
in nobis. R. Et filius iniqui-
tatis non apponat nocere nobis.

¶. Benedictus Dóminus die
quotidie. R. Prósperum iter
faciat nobis Deus salutarium
nostrorum.

¶. Vias tuas Dómine de-
monstra nobis. R. Et sémitas
tuas edoce nos.

Ÿ. Utinam dirigantur viæ nostræ. R. Ad custodiendas justificationes tuas.

Ÿ. Erunt prava in directa.

R. Et aspera in vias planas.

Ÿ. Angelis suis Deus mandavit de te. R. Ut custodiant te in omnibus viis tuis.

Ÿ. Dómine exaudi orationem meam. R. Et clamor meus ad te veniat.

Ÿ. Dóminus vobiscum. R. Et cum spiritu tuo.

Orémus. ORATIO.

DEUS qui filios Israel per maris médium sicco vestigio ire fecisti, quique tribus Magis iter ad te stella duce pandisti : tribue nobis quæsumus iter prósperum, tempusque tranquillum : ut, Angelo tuo sancto cómite, ad eum quo pérgimus locum, ac demum ad æternæ salutis portum pervenire feliciter valeamus.

DEUS qui Abraham puerum tuum, de Ur Chaldæorum eductum, per omnes suæ peregrinationis vias illæsum custodisti ; quæsumus, ut nos famulos tuos custodire digné-

ris : esto nobis Dómine in procinctu suffrágium, in via solátium, in aestu umbráculum, in plúvia et frigore tegumentum, in lassitúdine vehículum, in adversitaté præsidium, in lúbrico háculus, in naufrágio portus : ut te duce, quo téndimus, prósperè perveniámus, et demum incólumes ad própria redeámus.

ADISTO, quæsumus Dómine, supplicatióibus nostris, et viam famulórum tuórum in salutis tuæ prosperitaté dispóne : ut inter omnes viæ et vitæ hujus varietates tuo semper protegámur auxilio.

PRESTA, quæsumus omnípotens Deus, ut familia tua per viam salutis incédât : et beáti Joánnis Præcursóris hortaménta sectándo, ad eum quem prædixit, secúra perveniat, Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum : Qui tecum vivit et regnat in unitate Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.

Ÿ. Procedámus in pace. R. In nómine Dómini, Amen.

PRO

NE remi
Nicta
nostrórum
sumas de
Et Tem
tur in fin
Quæ An
plicibus t
Deinde
Psalmi :
Benedixist
clina Dón
p. 127. De
Postea
miniscáris
Deinde
Kyrie e
son. Kyrie
Pater n
Ÿ. Et ne
tatiónem.
malo.
Ÿ. Ego
rere mei.
meam, qui
Ÿ. Con
quántulum
super serv
Ÿ. Fiat
mine super
modum sp
Ÿ. Sacer
justitiam.
exúltent.
Ÿ. Ab oc

PRÆPARATIO AD MISSAM

PRO OPPORTUNITATE SACERDOTIS FACIENDA.

ANTIPHONA.

Ne reminiscáris Dómine delicta nostra, vel paréntum nostrórum; neque vindictam sumas de peccátis nostris.

Et Tempore Paschali, additur in fine Allelúia.

Quæ Antiphona in Festis duplicibus tantum duplicatur.

Deinde dicuntur sequentes Psalmi: Quam dilécta, p. 97. Benedixisti Dómine, p. 98. Inclina Dómine, ibid. Crédidi, p. 127. De profundis, p. 133.

Postea repetitur Ant. Ne reminiscáris.

Deinde Sacerdos dicit:

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster.

†. Et ne nos inducas in tentationem. *ñ.* Sed libera nos a malo.

†. Ego dixi, Dómine miserere mei. *ñ.* Sana animam meam, quia peccávi tibi.

†. Convertere Dómine altitúlulum. *ñ.* Et deprecáre super servos tuos.

†. Fiat misericórdia tua Dómine super nos. *ñ.* Quemadmodum sperávimus in te.

†. Sacerdótes tui induántur iustitiam. *ñ.* Et Sancti tui exúltent.

†. Ab occúltis meis munda

me Dómine. *ñ.* Et a aliénis parce servo tuo.

†. Dómine exaudi orationem meam. *ñ.* Et clamor meus ad te véniat.

†. Dóminus vobiscum. *ñ.* Et cum spiritu tuo.

OREMUS.

Aures tuæ pietátis mitíssime Deus inclina précibus nostris: et grátia sancti Spiritus illúmina cor nostrum: ut tuis mystériis digne ministráre, téque ætérna charitaté diligere mereámur.

Deus cui omne cor patet, et omnis volúntas loquitur, et quem nullum latet secretum: purifica per infusiónem sancti Spiritus cogitationes cordis nostri, ut te perfecté diligere, et digne laudáre mereámur.

Ure igne sancti Spiritus renes nostros, et cor nostrum Dómine, ut tibi casto corpore serviámus, et mundo corde placeámus.

Mentes nóstas, quæsumus Dómine, Paráclitus, qui a te procedit, illúminet: et inducat in omnem, sicut tuus promisit Filius, veritátem.

Adsit nobis, quæsumus Dómine, virtus Spiritus sancti: quæ et corda nostra cle-

ménter expurget et ab ómnibus tueátur advérsis.

DEUS qui corda fidélium sancti Spiritus illustratióne docuisti : da nobis in eódem Spiritu recta sápere, et de ejus semper consolatióne gaudére.

CONSCIÉNTIAS nostras, quæsumus Dómine, visitádo purifica : ut veniens Dóminus noster Jesus Christus Filius tuus, parátam sibi in nobis invéniat mansiónem. Qui tecum.

ORATIONES

Pro opportunitate Sacerdotis ante Celebratiónem et Communionem dicende.

Ad mensam dulcissimi convivii tui, pie Dómine Jesu Christe, ego peccátor de propriis méritis nihil præsumens, sed de tua confidens misericórdia et bonitaté, accédere véreor, et contremisco. Nam cor et corpus habeo multis criminibus maculátum, mentem, et linguam non caute custoditam. Ergo, o pia Déitas, o treménda majéstas, ego miser inter angústias deprehensus, ad te fontem misericórdiæ recúro, ad te festino sanándus, sub tuam protectiόνem fúgio : et quem júdicem sustinére néque, salvatórem habére suspíro. Tibi Dómine plagas meas osténdo : tibi verecúndiam meam détego. Scio peccáta mea multa, et magna, pro quibus tímeo. Spero in misericórdias tuas, quarum non est númerus. Réspice ergo in me óculis misericórdiæ tuæ, Dó-

mine Jesu Christe, Rex æterne, Deus et homo, crucifixus propter hóminem. Exaudi me sperántem in te : miserére mei pleni misériis et peccátis, tu qui fontem miseratiónis nunquam manáre cessábis. Salve salutáris víctima, pro me, et omni humano génere in patibulo crucis obláta. Salve nobilis et pretióse Sanguis de vulneribus crucifixi Dómini mei Jesu Christi prófluens, et peccáta tótius mundi ábluens. Recordáre Dómine creatúræ tuæ, quam tuo Sanguine redemisti. Pœnitet me peccásse, cupio emendáre quod feci. Aufer ergo a me, clementissime Pater, omnes iniquitatés et peccáta mea : ut purificátus mente et corpore, digne degustáre mérear Sancta Sanctorum : et concéde, ut hæc sancta præliábatio Córporis et Sanguinis tui, quam ego indignus súmeré inténdo, sít peccatórum meórum remissio, sit delictórum perfectá purgátió, sit túrpium cogitatiónum effugátió, ac bonórum sénsuum regenerátió, operúmque tibi placéntium salúbris effiéacia, ánimæ quoque et córporis, contra inimicórum meórum insídias, firmissima tuitiio. Amen.

ORATIO

S. Thomæ de Aquino.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, ecce accédo ad sacraméntum unigéniti Filii tui Dómini nostri Jesu Christi; accédo tamquam infirmus ad médicum

vite, im
sericórdi
claritátis
egénus a
terræ. R
largitátis
quatenus
ris infirm
tatem ; il
ditáre pau
ditátem :
ram, Reg
num dom
cipiam re
tate, tant
votióne, t
tali propo
sicut exp
meæ. Da
Córporis
lum susci
sed etiam
craménti.
mibi corp
Dómini n
quod trax
sic suscip
mystico m
inter ejus
rári. O am
céde mih
tum, que
via suscipe
tandem fác
plári. Qui

Grégori
Maximus,
centi quæ
quaginta
tiam.
Ego volo
et confi

Re, Rex æterne,
 crucifixus pro-
 Exaudi me spe-
 miserere mei
 et peccatis, tu
 orationis num-
 essabis. Salve
 a, pro me, et
 enere in pati-
 a. Salve nobi-
 nguis de vul-
 i Dómini mei
 luens, et pec-
 i abluens. Re-
 creaturæ tuæ,
 ine redemisti.
 ccasse, cupio
 feci. Aufer
 entissime Pa-
 nitates et pec-
 cificatus mente
 ne degustare
 antórum : et
 sancta præli-
 Sanguinis tui,
 us sumere in-
 rum meórum
 ictórum per-
 t turpium co-
 atio, ac ho-
 regeneratio,
 lacéntium sa-
 nimæ quoque
 a inimicórum
 s, firmissima

o
 Aquipo.
 pitérne Deus,
 ad sacramén-
 ii tui Dómini
 ; accédo tam-
 ad médicum

vite, immundus ad fontem mi-
 sericordiæ, cæcus ad lumen
 claritatis æternæ, pauper et
 egenus ad Dóminum cæli et
 terræ. Rogo ergo immensæ
 largitatis tuæ abundantiam,
 quatenus meam curare digné-
 ris infirmitatem, lavare fœdi-
 tatem, illuminare cæcitatem,
 dñare paupertatem, vestire nu-
 ditatem : ut panem Angeló-
 rum, Regem regum, et Dómi-
 num dominantium, tanta sus-
 cipiam reveréntia, et humili-
 tate, tanta contritióne, et de-
 votióne, tanta puritate, et fide,
 tali propósito, et intentiône,
 sicut expedit salutí animæ
 meæ. Da mihi quæso Domínici
 Corporis et Sanguinis non so-
 lum suscipere Sacraméntum,
 sed etiam rem et virtutem sa-
 cramenti. O mitissime Deus, da
 mihi corpus unigéniti Filii tui
 Dómini nostri Jesu Christi,
 quod traxit de virgine María,
 sic suscipere, ut corporei suo
 mystico mérear incorporári, et
 inter ejus membra connume-
 rári. O amantissime Pater, con-
 cède mihi diléctum Filium
 tuum, quem nunc velátum in
 via suscipere própono, reveláta
 tandem facie perpétuo contem-
 plári. Qui tecum.

ORATIO.

Grégorius XIII, Pontifex
 Maximus, concessit cuilibet di-
 centi quæ sequuntur, quin-
 quaginta annórum Indulgen-
 tiam.

Ego volo celebrare Missam,
 et conficere Corpus et Sán-

guinem Dómini nostri Jesu
 Christi, juxta ritum sanctæ
 Románæ Ecclesiæ, ad laudem
 omnipotentis Dei, totiúsque
 Cúriæ triumphántis, ad utili-
 tatem meam, totiúsque Cúriæ
 militántis et patientis; pro óm-
 nibus, qui se commendaverunt
 orationibus meis in genere, et
 in specie, et pro felici statu san-
 ctæ Románæ Ecclesiæ. Amen.

GAUDIUM cum pace, emenda-
 tióne vitæ, spátium veræ
 poenitentiæ, grátiam, et con-
 solatióne sancti Spíritus, per-
 severántiam in bonis opéribus,
 cor contritum et humiliatum,
 atque felicem vitæ meæ con-
 summationem, tribuat mihi
 omnipotens, et miséricors Dó-
 minus. Amen.

*Quia Sacerdos, aut tacita
 mentis cogitatione, aut sub-
 missa vocis expressione debet
 recitare singillatim nomina,
 pro quibus in illa celebratione
 vult singulariter orare (ut in-
 sinuatur per illas litteras N. N.
 in Canone contentas) et ne hu-
 jusmodi determinatarum per-
 sonarum nominatio, ob multi-
 tudinem, aut incertum ordi-
 nem, ingerat Sacerdoti cele-
 branti confusionem, non inutile
 erit sequentem servare ordinem
 ex 20. quæst. Quodlibet. Docto-
 ris subtil. et ex aliorum gra-
 vissimorum Doctorum scriptis
 excerptum.*

Memento, Dómine, si tibi placet,
 VIVORUM.

Mei Paténtum, Cognató-
 rum, Fratrum, Sorórum,

- et amicorum meorum omnium.
- 2 Coetus Cardinalium, ac omnium Superiorum Ordinis, atque Sacerdotum, et sanctae Ecclesiae ministrorum.
 - 3 Omnium meae curae subjectorum, tamquam spiritualium filiorum, et omnium fundatorum, patronorum, et benefactorum spiritualium, et temporalium.
 - 4 Omnium Principum Christianorum, Dominationum, et rerum publicarum temporalium.
 - 5 Omnium peccantium, inimicorumque meorum, atque conversionis omnium haereticorum, et infidelium.
 - 6 Et omnium, pro quibus scis, et vis me debere orare.
- MORTUORUM.
- 1 ANIMARUM Parentum, Fratrum, Sororum, Cognatorum, atque amicorum omnium.
 - 2 Animarum omnium benefactorum, tam spiritualium, quam corporalium.
 - 3 Animarum omnium mihi in genere, et in specie commissarum.
 - 4 Animarum Praelatorum, Sacerdotum, et omnium ministrorum sanctae Romanae Ecclesiae Dei, et Apostolicae.
 - 5 Animarum morte improvisa corporibus exutarum, atque earum, quarum non est specialis memoria.
 - 6 Animarum, quae mei occasione in Purgatorio purgantur: earum quoque miserrime in Purgatorio existentium.
 - 7 Et earum omnium, pro quibus scis, et vis me debere orare.

GRATIARUM ACTIO POST MISSAM.

ANTIPHONA.

TRIUM puerorum cantemus hymnum, quem cantabant Sancti in camino ignis, benedicentes Dominum.

Et Tempore Paschali, additur in fine Alleluia.

Quae Antiphona in Festis duplicibus tantum duplicatur.

Cant. Benedicite omnia opera, p. 18.

Psalm. Laudate Dominum in sanctis ejus, p. 20.

Et in fine dicitur Gloria Patri.

Deinde repetitur Ant. Trium.

Postea Sacerdos dicit:

Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison.

Pater noster.

ŷ. Et ne nos inducas in tentationem. . Sed libera nos a malo.

ŷ. Confiteantur tibi Domine omnia opera tua. . Et sancti tui benedicant tibi.

ŷ. Exultabunt sancti in gloria. . Laetabuntur in cubilibus suis.

ŷ. Non nobis Domine, non

nobis. 
gloriam.
ŷ. Domine
meam. 
te veniat.
ŷ. Domine
cum spir

DEUS, qui
gasti
concede
mulus tuos
vitiis.

ACTIO
Domini
ni, et ad
ut cuncta
ratio a te
per te coe

DA nobis
ne,
flammas
Laurentio
rum suorum
re. Per Ch

Post
et Comm

S. Th

GRATIARUM
sanctae
aeternae De
rem indigni
nullis me
dignatione
satiare di
Corpore, c
Domini po
precor, ut
nlo non si
nam, sed
ad veniam

Himen

nobis. *R.* Sed nómīni tuo da glóriam.

V. Domine exáudi orationem meam. *R.* Et clamor meus ad te veniat.

V. Dóminus vobiscum. *R.* Et cum spiritu tuo.

OREMUS.

DEUS, qui tribus pueris miti-
gasti flammās ignium :
concède propitius : ut nos fá-
mulos tuos non exúrat flamma
vitiórum.

ACTIONES nostras quæsumus
Dómine, aspirádo præve-
ni, et adjuvándo proséquere :
ut cuncta nostra orátio, et ope-
ratio a te semper incipiat, et
per te cepta finiátur.

DA nobis, quæsumus Dómi-
ne, vitiórum nostrórum
flammās extinguere, qui beáto
Laurentio tribuisti tormentó-
rum suórum Incéndia superá-
re. Per Christum.

ORATIONES

*Post Celebrationem,
et Communionem dicendæ.*

ORATIO

S. Thomæ de Aquino.

GRATIAS tibi ago, Dómine
sancte, Pater omnipotens,
æterne Deus, qui me peccató-
rem indignum fámulum tuum,
nullis meis méritis sed sola
dignatione misericórdiæ tuæ
saluare dignátus es pretiósó
Corpore, et Sanguine Filii tui
Dómini nostri Jesu Christi. Et
precor, ut hæc sancta Commu-
nio non sit mihi reátus ad po-
nam, sed intercessio salutáris
ad veniam. Sit mihi armatúra

Hiemalis.

fidei, et scutum bonæ volun-
tátis. Sit vitiórum meórum
evacuátio : concupiscéntiæ, et
libidinis exterminátio ; chari-
tátis, et patientiæ, humilitátis,
et obedientiæ, omniúmque vir-
tutum augmentátio : contra in-
sidias inimicórum ómnium,
tam visibílium, quam invisibi-
lium, firma defénsio : mótuum
meórum, tam carnálium, quam
spirituálium, perfectá quietá-
tio : in te uno, ac vero Deo
firma adhésio : atque finis mei
felix consummátio. Et precor
te, ut ad illud ineffábile con-
vivium me peccatórem perdú-
cere dignéris, ubi tu cum Filio
tuo, et Spiritu sancto, Sanctis
tuis es lux vera, satiétas plena,
gáudium sempitérnum, jucún-
ditas consummáta, et felicitas
perfecta. Per eundem Chri-
stum.

ALIA ORATIO

Sancti Bonaventuræ.

TRANSFIGE, dulcissime Dó-
mine Jesu, medúllas, et
viscera animæ meæ suavis-
simo, ac salubérrimo amoris
tui vulnere, vera, serenaque
et Apostólica sanctissima chari-
tate, ut langueat, et liquefiat
ánima mea solo semper amore
et desidério tui, te concupiscat,
et deficiat in átria tua, cúpiat
dissólvi, et esse tecum. Da, ut
ánima mea te esúriat, panem
Angelórum, refectionem ani-
márum sanctárum, papem no-
strum quotidianum supersub-
stantialē, habentem omnem
dulcedinem, et sapórem, et

omne delectaméntum suavitatis : te, in quem desiderant Angeli prospicere, semper esuriat, et comedat cor meum, et dulcedine sapóris tui repleántur viscera animæ meæ : te semper sitiát fontem vitæ, fontem sapiéntiæ et sciéntiæ, fontem ætérni lúminis, torréntem voluptátis, ubertátem domus Dei : te semper ámbiat, te quærat, te invéniat, ad te tendat, ad te pervéniat, te meditétur, te loquátur, et omnia operétur in laudem, et glóriam nóminis tui, cum humilitate et discretióné, cum dilectióné et delectatióne, cum facilitate et affectu, cum perseverántia usque in finem : et tu sis solus semper spes mea, tota fidúcia mea, divitiæ meæ, delectatio mea, jucúnditas meæ, gáudium meum, quies et tranquillitas mea, pax mea, suávitás mea, odor meus, dulcédo meæ, cibibus meus, refectio mea, refúgium meum, auxilium meum, sapiéntia mea, pórtio mea, posséssio mea, thesáurus meus, in quo fixa, et firma, et immóbiliter semper sit radicáta mens mea, et cor meum. Amen.

ORATIO

Ad Beatissimam Virginem Mariam.

QUADRATISSIMA, O serenissima, et inclyta gloriósa virgo María, quæ Creatórem ómnium creaturárum in tuo sacratissimo útero fuisti digna portáre, soláque virgineo úbere

lactare : cujus veracissimum, sacrúmque Corpus, et Sanguinem ego indignus peccátor modo súmeré præsumpsi : tuam humiliter deprécór misericórdiam, ut apud ipsum pro me peccatóre intercedere dignéris ; ut, quidquid in hoc tam ineffábili, ac digníssimo Sacrificio, per me indignum ignoránter, vel negligénter, aut accidénter, seu irreverénter, scilicet in tractándo, et suméndo, ac ministrándo actum est, commissum, vel omísum, tuis sacratíssimis præcibus indúlgere dignétur idem Dóminus noster Jesus Christus Filius tuus, qui cum Patre, et Spíritu sancto vivit, et regnat in sæcula sæculórum. Amen.

RHYTHMUS SANCTI THOMÆ

Ad sacram Eucharistiam.

ADORO te devóte, latens Déitas,
Quæ sub his figúris vere latitas :
Tibi se cor meum totum subjicit,
Quia te contéplans, totum déficit.
Visus, tactus, gustus in te fallitur,
Sed auditu solo tuto créditur :
Credo quidquid dixit Dei Filius,
Nil hoc verbo veritátis vérus.
In cruce latébat sola Déitas,
At hic latet simul et humanitas :
Ambo tamen credens, atque cónfitens,

Peto qu
tens
Plagas, s
túeo
Deum tan
teor
Fac me
créd
In te sp
gere
O memor
Panis viv
mini
Præsta m
vere.
Et te illi
Pie pellic
Me imm
Sáng
Cujus un
Totum m
sceler
Jesu, qu
aspic
Oro fiat il
Ut te reve
Visur sim l
Amer
A
Decreto
cembri 1

Peto quod petivit latro pœnitens.

Plagas, sicut Thomas, non intueor.

Deum tamen meum te confiteor:

Pac me tibi semper magis credere,

In te spem habere, te diligere.

O memoriale mortis Dómini, Panis vivus vitam præstans hómini,

Præsta meæ menti de te vivere,

Et te illi semper dulce sápere.

Pie pellicâne Jesu Dómine,

Me immundum munda tuo Sanguine:

Cujus una stilla salvum facere

Totum mundum quit ab omni scelere.

Jesu, quem velatum nunc aspicio,

Oro fiat illud, quod tam sitio:

Ut te revelata cernens facie,

Visus sim beatus tuæ glóriæ.

Amen.

ALIA ORATIO.

Decreto urbis et orbis 11 Decembris 1846, Pius IX, Ponti-

fex Maximus, Sacerdotibus, qui sequentem Orationem inter alias preces pro gratiarum actione post Missam recitaverint, Indulgentiam trium annorum concessit.

OBSECRO te, dulcissime Dómine Jesu Christe, ut Pásio tua sit mihi virtus, qua múniam, prótegar, atque deféndar. Vúlnera tua sint mihi cibibus, potúsque, quibus pascar, inébrier, et delécter. Aspérsio Sanguinis tui sit mihi ablútio ómnium peccatórum meórum. Mors tua sit mihi glória sempitérna, et nunc, et in perpétuum. Amen.

ALIA ORATIO

Post Communionem.

ANIMA Christi sanctifica me, Corpus Christi salva me, Sanguis Christi inébria me, Aqua lateris Christi munda me. O bone Jesu exáudi me, et ne permittas me separári a te, ab hoste maligno defénde me, in hora mortis meæ voca me et pone me juxta te, ut cum Angelis tuis laudem te in sæcula sæculórum. Amen.

PRO

COMMEMORATIONE SANCTORUM.

PRO UNO MARTYRE.

AD I VESPERAS.

Ant. Iste sanguis pro lege Dei am. certavit, usque ad mortem, et a verbis impiorum non timuit : fundatus enim erat supra firmam petram.

† Gloria et honore coronasti eum Domine. R. Et constituisti eum super opera manuum tuarum.

AD LAUDES.

Ant. Qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam æternam custodit eam.

† Iustus ut palma florebit. R. Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

AD II VESPERAS.

Ant. Qui vult venire post me, abneget semetipsum, et tollat crucem suam, et sequatur me.

† Iustus, *supra*.

PRO PLUR. MARTYR.

AD I VESPERAS.

Ant. Istorum est regnum cælorum, qui contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad præmia regni, et laverunt stolas suas in sanguine Agni.

† Letamini in Domino et

exultate iusti. R. Et gloriamini omnes recti corde.

AD LAUDES.

Ant. Vestri capilli capitis omnes numerati sunt : nolite timere : multis passeribus meliōres estis vos.

† Exultabunt sancti in gloria. R. Letabuntur in cubilibus suis.

AD II VESPERAS.

Ant. Gaudent in cælis animæ sanctorum, qui Christi vestigia sunt secuti : et quia pro ejus amore sanguinem suum fuderunt, ideo cum Christo exultant sine fine.

† Exultabunt, *supra*.

PRO CONFESSORE PONT.

AD I VESPERAS.

Ant. Sacerdos et Pontifex, et virtutum opifex, pastor bone in populo, ora pro nobis Dominum.

† Amavit eum Dominus, et ornavit eum. R. Stola induit eum.

AD LAUDES.

Ant. Euge serve domine et fidelis, quia in porta custodi fidelis, supra multa te constituam, dicit Dominus.

† Justum deduxit Dominus

per vias
illi regnu

AD

Ant. A
ornavit
induit eu
radisi co
† Justu

Si sit

Ant. I
Pontifex,
sed ad co
sus migrá

† Justu
per vias
illi regnu

PRO

AD UTR.

Ant. O
clesiæ san
divinæ leg
pro nobis

PRO CO.

AD

Ant. Sin
piēti, qu
suam sup

† Amá
ornavit eu
induit eum

A

Ant. Eu
fidelis, qu
fidelis, sup
tuam, intr
mini tui.

† Justu
per vias re
illi regnu

per vias rectas. *ñ.* Et ostendit illi regnum Dei.

AD II VESPERAS.

Ant. Amavit eum Dominus, ornavit eum, stolam gloriæ induit eum, et ad portas paradisi coronavit eum.

ñ. Justum, *supra.*

Si sit summus Pontifex.

Ant. Dum esset summus Pontifex, terræ non metuit, sed ad cœlestia regna gloriøs migravit.

ñ. Justum deduxit Dominus per vias rectas. *ñ.* Et ostendit illi regnum Dei.

PRO DOCTORE.

AD UTRASQUE VESPERAS.

Ant. O Doctor optime, Ecclesiæ sanctæ lumen, beate N. divinæ legis amator, deprecare pro nobis Filium Dei.

PRO CONF. NON PONTIF.

AD I VESPERAS.

Ant. Similabo eum viro sapienti, qui ædificavit domum suam supra petram.

ñ. Amavit eum Dominus, et ornavit eum. *ñ.* Stolam gloriæ induit eum.

AD LAUDES.

Ant. Euge serve bone et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam, intra in gaudium Domini tui.

ñ. Justum deduxit Dominus per vias rectas. *ñ.* Et ostendit illi regnum Dei.

AD II VESPERAS.

Ant. Hic vir despiciens mundum et terræna, triumphans, divitias cœlo condidit ore, manu.

ñ. Justum, *supra.*

PRO VIRGINE.

AD I VESPERAS.

Ant. Veni Sponsa Christi, accipe coronam, quam tibi Dominus præparavit in ætérnum.

ñ. Spécie tua, et pulchritudine tua. *ñ.* Inténde, prospere procéde, et regna.

AD LAUDES.

Ant. Simile est regnum cœlorum hómini negotiátóri, quærénti bonas margaritas : invénta una pretiósá, dedit omnia sua, et comparavit eam.

ñ. Diffúsa est grátia in lábilis tuis. *ñ.* Proptérea benedixit te Deus in ætérnum.

AD II VESPERAS.

Ant. Veni sponsa Christi, accipe coronam, quam tibi Dominus præparavit in ætérnum.

ñ. Diffúsa, *supra.*

PRO PLUR. VIRGINIBUS.

AD UTRASQUE VESPERAS

ET LAUDES.

Ant. Prudentes Virgines, * aptáte vestras lámpades : ecce sponsus venit, exite obviam ei.

ñ. Adducéntur Regi Virgines et eam. *ñ.* Proxímæ ejus accéntur tibi.

PRO NON VIRGINE.

AD I VESPERAS.

Ant. Símile est regnum cœ-
lôrum homini negotiâtôri,
quærenti bonas margaritas :
inventa una pretiosa, dedit
omnia sua, et comparavit eam.

†. Spécie tua et pulchritu-
dine tua. R. Intende, prospere
procede, et regna.

AD LAUDES.

Ant. Date ei de fructu má-

hilium suarum, et laudent eam
in portis ópera ejus.

†. Diffusa est grátia in lá-
biis tuis. R. Propterea bene-
dixit te Deus in ætérnum.

AD II VESPERAS.

Ant. Manum suam aperuit
inopi, et palmas suas extendit
ad pauperem, et panem otiosa
non comedit.

†. Diffusa, *supra.*

*Quæ adhuc
clesiam
ordinem
tuum co-*

FE
POST DO
ORAT
IN M
D

*Ad Ves
Laudibus
Psalm.*

*reliquis d
et loco ul
dâte Dóm
p. 127.*

CAPIT

VENIT
los s
dormiente
Sic non p
gilare m
orate, ut
tiónem.

A SPICE
supér
Sédibus cl
grans
Perditis cu
Per

et laudent eam
ejus.

grátia in lá-
optérea bene-
térnum.

PERAS.

suam aperuit
suas extendit
panem otiosa

ora.

SUPPLEMENTUM

PRO ALIQUIBUS LOCIS.

LECTORI MONITUM

*Quæ adnotantur Officia utpote universalem non respiciant Ec-
clesiam, sed pro aliquibus tantum indulta sint locis, extra
ordinem aliorum hic in fine posita sunt pro majori Psallen-
tium commoditate.*

FESTA MOBILIA.

FERIA TERTIA

POST DOMINICAM SEPTUAGES.

ORATIONIS D. N. J. C.

IN MONTE OLIVETI

Duplex majus.

*Ad Vesperas Antiphonæ de
Laudibus.*

*Psalm. Dixit Dominus, cum
reliquis de Dominica, p. 123,
et loco ultimi, Psalmus. Lau-
date Dominum omnes gentes,
p. 127.*

CAPITULUM. *Matth. 26.*

VENIT Jesus ad discipu-
los suos, et invenit eos
dormientes, et dicit Petro :
Sic non potuistis una hora vi-
gilare mecum? Vigilate, et
orate, ut non intretis in tenta-
tionem.

HYMNUS.

ASPICE ut Verbum Patris a
supernis
Sedibus clemens, et amore fla-
grans,
Perditis culpa genitis mederi
Pergit Adami.

Flébilem mundi miserans
ruinanti,

Et volens nostros reparare ca-
sus,

Orat, et prona veniam precá-
tur

Fronte Magister.

Fluctuat secum tot acérba
volvens :

Hunc, ait supplex, cálicem do-
lôris

Mi Pater transfer ; tua sed vo-
luntas,

Non mea fiat.

Cum premat tristis pavor
ima cordis,

Déficit languens Dominus ; per
artus

Sanguinis sudor fluit, atque
guttis

Terra madescit

At celer summo veniens
Olympo,

Angelus Jesum recreat jacen-
tem,

Corporis vires redeunt, novô-
que

Róbore surgit.

Laus, honor Patri, genitæ-
que Proli,
Cui datum Nomen super omne
Nomen,
Et Paracletó decus, atque vir-
tus

Omne per ævum.

Amen.

Ÿ. Tristis est ánima mea.

ñ. Usque ad mortem.

Ant. t. 2. Pós-
tis génibus orábat dicens: Pa-
ter, si vis, transfer cálicem
istum a me: verúmtamen non
mea volúntas, sed tua fiat.

ORATIO.

DOMINE Jesu Christe, qui in
horto verbo et exémplo
nos oráre docuisti ad tentatió-
num pericula superánda: con-
cede propítius, ut nos oratióni
semper inténti, ejus copiósum
fructum cónsequi mereámur.
Qui vivis et regnas.

AD MATUTINUM.

Invitat. Christum Jesum in
monte Olivárum orántem, *
Venite adorémus.

Psalm. Venite exultemus,
p. 2.

Hymnus ut supra in Vesperis.

IN I NOCTURNO.

Ant. t. 2. Ante orationem
præpara ánimam tuam, et noli
esse quasi homo, qui tentat
Deum.

Psalm. Exaudi Dómine ju-
stitiam meam, p. 10.

Ant. t. 4. Non impediáris
oráre semper, et ne vereáris
usque ad mortem justificári.

Psalm. Ad te Dómine cla-
mábo, p. 46.

Ant. t. 8. Omnia quæcúm-
que petiéritis in oratione, cre-
dentes accipiétis.

Psalm. Voce mea ad Dómi-
num clamávi, p. 88.

Ÿ. Tristis est ánima mea.
ñ. Usque ad mortem.

De libro Tobíæ.

LECTIO I. *Cap. 12.*

BONA est oratio cum jejú-
nio, et eleemósyna magis quam
thesáuros auri recondere :
quóniam eleemósyna a morte
liberat, et ipsa est, quæ pur-
gat peccáta, et facit invenire
misericórdiam, et vitam ætér-
nam. Qui autem faciunt pec-
cátum, et iniquitatem, hostes
sunt ánimæ suæ. Manifesto
ergo vobis veritatem, et non
abscondam a vobis occultum
sermónem. Quando orábas cum
lacrýmis et sepeliébas mór-
tuos, et derelinquébas prân-
dium tuum, et mór-
tuos abscondébas per diem in domo
tua, et nocte sepeliébas eos,
ego obtuli orationem tuam Dó-
mino. Et quia acceptus eras
Deo, necesse fuit, ut tentatio
probaret te.

ñ. In omnibus grátias ági-
tans. Sine intermissione oráte.
Hæc est enim volúntas Dei
in Christo Jesu in omnibus
vobis. Sine intermissione.

De Epístola Beáti Jacóbi
Apóstoli.

LECTIO II. *Cap. 5.*

ORATE pro invicem, ut sal-
vémini : multum enim va-
let deprecátio justí assidua :
Elias homo erat similis nobis

possibilis
ut non p
et non p
mensens se
et celum
terra de
Frátres non
erráverit
vériterit q
quóniam
peccátore
salvabit a
et opériet
catórum.

ñ. Cúm
dum * Di
bétis, adv
et Pater
est, dimit
stra. Dimi
De Epístol

LECTIO
CHRISTUS
clarific
ret, sed
eum : Fili
hódie gén
dum et in
Sacérdo
dum ordi
Qui in dié
ces, suppli
qui possit
a morte, c
et lacrými
est pro sua
dem eum
dicit ex ill
obediéntia
factus est
rántibus
æternæ, ap

nia quaecum-
oratione, cre-

na ad Dómi-
88.

ánima mea.
tem.
obíab.

ap. 12.

cum jejúnio,
magis quam
recondere :

syna a morte
st, quæ pur-
facit invenire

vitam æter-
faciunt pec-
atam, hostes

e. Manifesto
item, et non
bis occultum

lo oráscum
eliébas mór-
uébas prán-

mórtuos ab-
em in domo
oliébas eos,

em, tuam Dó-
ceptus eras
ut tantatio

grátias ági-
ssione oráte.
volúntas Dei

in ómnibus
missioné.
áti Jacóbi

i.

ap. 5.

em, ut sal-
am enim va-
ti assidua :

similis nobis

passibilis, et oratione orávit,
ut non plueret, super terram,
et non pluit annos tres, et
menses sex. Et rursum orávit,
et cælum dedit pluviam, et
terra dedit fructum suum.
Frátres mei, si quis ex vobis
erráverit a veritate, et con-
vértterit quis eum, scire debet,
quóniam qui convérte fecerit
peccatórem ab errore viæ suæ,
salvabit animam ejus a morte,
et opéret multitudinem pec-
catórum.

¶ Cum stábitis ad orán-
dum * Dimittite, si quid ha-
bétis, advérsus aliquem. ¶. Ut
et Pater vestet, qui in cælis
est, dimittat vobis peccáta ve-
stra. Dimittite.

De Epístola Beáti Pauli Apóstoli
ad Hebræos.

LECTIO III. Cap. 5. b

CHRISTUS non semetipsum
clarificávit, ut Póntifex fie-
ret, sed qui locútus est ad
eum : Filius meus es tu, ego
hódie genui te. Quemádmo-
dum et in alio loco dicit : Tu
es Sacerdos in ætérnum secún-
dum órđinem Melchisedech.
Qui in diébus carnis suæ pre-
ces, supplicationesque ad eum,
qui possit illum salvum fácere
a morte, cum clamóre váldo,
et lacrymis offerens, exáuditus
est pro sua reveréntia : Et qui-
dem cum esset Filius Dei, di-
dicit ex illis, quæ passus est,
obediéntiam : et consummátus,
factus est ómnibus obtempe-
rantibus sibi causa salutis
æternæ, appellátus a Deo Pon-

tifex juxta órđinem Melchise-
dech.

¶. Exáudivit Dóminus de-
precationem meam : * Dóminus
orationem meam suscepit.
¶. Clamávi in toto corde meo,
exáudi me Dómine. Dóminus
orationem. Glória Patri. Dómi-
nus.

IN II NOCTURNO:

Ant. t. 7. + Cum orátis non
eritis sicut hypócritæ, qui
amant in synagógis, et in an-
gulis platearum stantes oráre,
ut videántur ab hominibus.

Psalm. Júdice me Deus, et
discérne causam meam de
gente non sancta, p. 69.

Ant. t. 1. f Tu autem cum
oráveris, intra in cubiculum
tuum, et, clauso óstio, ora Pa-
trem tuum in abscondito.

Psalm. Exáudi Deus oratió-
nem meam cum deprecor,
p. 70.

Ant. t. 2. Factum est autem
in illis diébus, exiit Jesus in
montem oráre, et erat pernóc-
tans in oratione Dei.

Psalm. Levávi oculos meos
in montes, p. 127.

¶. Pater mi, si possibile est.
¶. Tránséat a me calix iste.

Ex Tractátu Sancti Cypriáni
Episcópi, et Mártiris.

LECTIO IV:

De Oratione Dominica.

Nec verbis tantum, sed et
factis Dóminus oráre nos
dócuít, ipse orans frequenter,
et deprecans, et quid fácere
nos oportéret exémplici sui con-
testatione démonstrans, sicut

scriptum est : Ipse autem fuit secédens in solitúdinem, et adorans. Et iterum : Exívit in montem oráre, et fuit pernóctans in oratióne Dei. Quod si ille orábat, qui sine peccáto erat, quanto magis peccatóres opórtet oráre? Et si ille per totam noctem júgiter vigilans continuisprécibusorábat, quanto nos magis in frequentánda oratióne debémus nocte vigiláre? Orábat autem Dóminus, et rogábat, non pro se : quid enim pro se innocens precaré-tur? Sed pro delictis nostris, sicut et ipse declárat, cum dicit ad Petrum : Ecce Sátanas expetivit, ut vos vexáret quómodo triticum : ego autem rogávi pro te, ne deficiat fides tua. Et póstmódum pro ómnibus Patrem deprecátur dicens : Non pro his autem rogo solis, sed et pro illis, qui creditúri sunt per verbum ipsórum in me ; ut omnes unum sint, sicut tu Pater in me, et ego in te ; ut et ipsi in nobis unum sint.

¶. Simon, Simon ecce Sátanas expetivit vos, ut cribráret sicut triticum : * Ego autem rogávi pro te, ut non deficiat fides tua. †. Et tu aliquándo conversus, confirma fratres tuos. Ego autem.

Ex Commentáriis Sancti Anselmi Episcopi.

LECTIO V.

In Epist. ad Hebræos. Cap. 5.

SICUT verus Póntifex obtulit preces : nam in Evangélio sæpe légitur orásse, et máxime

apud Lucam, qui Sacerdótis in eo descripsit persónam. Sed et quidquid ipse egit in carne, preces et supplicatiónes fuerunt pro hominibus. Tota vita sua Patrem orávit de resurrectione carnis suæ, ac de nostra salutē, et instánte jam passióne obtulit supplicatiónes, id est, humillimas et instantissimas oratiónes, cum summa devotióne cordis et affectiōe, quando factus in agonia prolixius orábat, et factus est sudor ejus, sicut guttæ sanguinis decurrētis in terram. Et has preces, supplicatiónesque obtulit, id est, óbviā tulit Patri per exauditiónem sibi óbviāti. Obtulit eas ad eum, qui posset illum a morte salvum fácere, id est resuscitáre : ad eum, quem scivit esse sufficiētem ut salváret eum, id est, immortálem et impassibilem fáceret eripiēdo a morte, ut nec ánima remanérēt in inférno, nec caro putrēsceret in sepúlchro.

¶. Orátio humiliántis se nubes penetrábit : * Et donec propinquet non consolábitur. †. Et non discēdet donec Altissimus aspiciat. Et donec.

LECTIO VI.

ET obtulit has cum clamóre válido, id est, cum intentióne piæ devotiōis vehemētissima, et efficacissima, ut quando prolixius orábat, et étiam cum lácrymis ; quia in illa proluxa oratióne credendus est lácrymas effudisse, cum et guttæ sanguinis pro sudóre

decurrere
et exaud
quesierat
tióne. Ex
extra nú
nium aud
per omne
bóris sui
blimátus
reveréntia
hoc, quod
dignus es
ratióne; v
in Deum,
ipse super
véritus es
pro sua re
sua religi
quoque ej
telligi clar
exauditus
tia ejúsde
réntia est
passus est
¶. Fiant
tantes, et
Ut áudias
¶. Quam
hódie noct
Glória Patri
IN II
Ant. t. 8
gústia inve
tua meditá
Psalm. I
plicati sunt
p. 4.
Ant. t.
mul contr
fuit et qu
non invēni
Psalm.
oblivisceris

qui Sacerdōtis
persōnam. Sed
egit in carne,
icaciones fue-
bus. Tota vita
vit de resur-
ue, ac de no-
instāte jam
applicaciones,
as et instan-
s, cum summa
et affectione,
a agonia pro-
factus est su-
attē sāguinis
erram. Et has
ionēsque ob-
am tulit Patri
sibi obviāti.
m, qui posset
lvum facere,
ad eum, quem
entem ut sal-
immortālem
faceret eri-
ut nec ānima
erno, nec caro
pūlhro.
liantis se nu-
* Et donec
consolābitur.
et donec Altis-
t donec.
VI.
cum clamōre
cum inten-
nis vehemen-
acissima, ut
orābat, et
nis; quia in
ne credendus
lisse, cum et
pro sudore

decurrerent ab ejus corpore;
et exauditus est, quia, quod
quesierat accepit in resurre-
ctione. Exauditus est, id est,
extra numerum aliorum om-
nium auditus est, quoniam su-
per omnem creaturam post la-
boris sui militiam a Patre su-
blimatus est, et hoc pro sui
reverentia, id est, secundum
hoc, quod ipse, sicut Dei Filius,
dignus est reverentia, et vene-
ratione; vel pro sua reverentia
in Deum, id est, propter quod
ipse super omnia Patrem re-
veritus est, et honoravit. Sive
pro sua reverentia, id est, sicut
sua religio meruit. Sanguinis
quoque ejus effusio potest in-
telligi clamor validus, in quo
exauditus est pro sua reveren-
tia ejusdem passionis. Revere-
ntia est, quod sine peccato
passus est sola charitate.

¶. Fiant aures tuæ auscul-
tantes, et oculi tui aperti, *
Ut audias orationem servi tui.
¶. Quam ego oro coram te
hodie nocte, ac die. Ut audias.
Gloria Patri. Ut audias.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 8. f. Tribulatio, et an-
gustia invenerunt me, mandata
tua meditatio mea est.

Psalm. Domine, quid multi-
plicati sunt qui tribulant me,
p. 4.

Ant. t. 3. Sustinui qui si-
mul contristaretur, et non
fuit, et qui consolaretur, et
non inveniri.

Psalm. Usquequo Domine
oblivisceris me in finem, p. 8.

Ant. t. 8. f. Adhæsit pavi-
mento anima mea, vivifica me
secundum verbum tuum.

Psalm. Domine Deus salutis
meæ, p. 99.

¶. Vigilate, et orate. ¶. Ut
non intratis in tentationem.

Lectio sancti Evangelii
secundum Lucam.

LECTIO VII. Cap. 22.

IN illo tempore: Egressus Je-
sus ibat secundum consue-
tudinem in montem Olivarum.
Secuti sunt autem illum, et
discipuli. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrōsii
Episcopi.

Lib. 10. Comment. in Luc.
Cap. 22.

TRANSFER a me calicem is-
tum: quasi homo mortem
recusans, quasi Deus senten-
tiam suam servans. Opórtet
enim mori nos sæculo, ut re-
surgamus Deo, ut juxta divi-
nam sententiam lex maledi-
ctionis resoluta in terræ limum
naturæ fine solvatur. Quod
autem ait: Non mea voluntas,
sed tua fiat; suam ad hominem
restitit, Patris ad divinitatem.
Voluntas enim hominis tem-
poralis, voluntas divinitatis
æterna. Non alia voluntas Pa-
tris, alia Filii. Una enim vo-
luntas, ubi una divinitas. Disce
tamen Deo esse subiectus, ut
non, quod ipse vis, eligas; sed
quod Deo scias esse placitū-
rum.

¶. Veni in altitudinem mar-
is, * Et tempestas demersit
me. ¶. Salvum me fac Deus,

quoniam intraverunt aquae usque ad animam meam. Et tempestas.

LECTIO VIII.

DEINDE verbórum ipsórum proprietátem considerémus. Tristis est, inquit, ánima mea. Et alibi : Nunc ánima mea turbáta est valde. Non ergo suscipiens, sed suscepta turbáta. Anima enim obnoxia passionibus, divinitas libera. Denique spiritus promptus, caro autem infirma. Tristis autem est non ipse, sed ánima. Non est tristis sapientia, non divina substantia, sed ánima. Suscepit enim animam suam, suscepit corpus meum. Non me fefellit, et aliud esset, et aliud videretur. Tristis videbatur, et tristis erat, non pro sua passione, sed pro nostra dispersione.

¶ Intret in conspectu tuo oratio mea. * Inclina aurem tuam ad preces meas. ¶ Quia repletus est malis ánima mea, et vita mea inferno appropinquávi. Inclina aurem. Gloria Patri. Inclina aurem.

LECTIO IX.

DENIQUE ait : Percutiam pastorem, et dispergentur oves gregis. Tristis erat, quia nos parvulos relinquebat. Ceterum quam constanter se morti obtulerit consequentia declarant : quandoquidem querentibus occurrit, turbatos confirmávit, trépidos provocávit, proditorem óculi dignatione suscepit. Nec aliud distat a vero,

si tristis erat pro persecutoribus suis, quos sciébat immánis sacrilegii poenas dáturos. Et ideo dixit : Transfer hunc cálicem a me. Non quia Deus Dei Filius mortem timebat, sed quia nec malos pro se perire volebat.

Te Deum laudamus, p. 16.

AD LAUDES.

ET PER HORAS.

Ant. t. 8. Venit Jesus * cum discipulis suis in villam, quae dicitur Gethsémani, et dixit illis : Sedéte hic, donec vadam illuc, et orem.

Psalm. Dóminus regnabit, cum reliquis de Dominica, p. 17.

Ant. t. 2. Et assumpto Petro, * et duobus filiis Zebedaei, cepit contristári, et mæstus esse.

Ant. t. 4. Tunc ait illis : * Tristis est ánima mea usque ad mortem, sustinétet hic, et vigilate mecum.

Ant. t. 4. Et progressus pusillum proceidit in faciem suam orans, et dicens : Pater mi, si possibile est, transeat a me calix iste.

Ant. t. 8. Pater mi, * si non potest hic Calix transire, nisi bibam illum, fiat voluntas tua.

CAPITULUM, Matth. 26.

VENIT Jesus ad discipulos suos, et invenit eos dormientes, et dicit Petro : sic non potuistis una hora vigilare mecum? Vigilate, et ne, ut non intretis in tentationem.

VENIT alto,
Quem sac
vates.
Parce mo
amária
Filiu
Attulit m
unde
Culpa prod
tam
Hortus en a
sus
Péri
Vindicem
iram :
Réprimit fo
Fúlmina :
piando
Spor
Sic ter
Averni
Et diu clau
lam :
Nos ad ætér
Gáuc
Laus, ho
que Pro
Cui datum
Nomen
Et Paraclito
tus
Omn
An
y. Doce
ergo vos ora
Ad Bened
in agonía p
factus est su
te. sanguin
terram.
Hiem

HYMNUS.

VENIT e Cœlo Mediátor
alto,
Quem sacri dudum cecinere
vates.

Parce mœrori, lacrymisque
amâris

Filia Sion.

Attulit mortem vetus hortus,
unde

Culpa prodivit, novus iste vi-
tam

Hortus en affert, ubi nocte Je-
sus

Permanet orans.

Vindicem placat Genitoris
iram :

Rêprimit forti jacienda dextra
Fulmina : occurrît sceleri ex-
piando

Spon te Redemptor.

Sic teret du ros lâqueos
Averni,

Et diu clâusam exarabit au-
lam :

Nos ad æterni rêvocans beâta
Gaudia Regni.

Laus, honôr Patri, genitæ-
que Proli.

Cui datum Nomen super omne
Nomen,

Et Paraclito decus, atque vir-
tus

Omne per ævum.

Amen.

ÿ. Doce nos orâre. ñ. Sic
ergo vos orâbitis.

Ad Bened. Ant. t. 8. Factus
in agonia proluxius orâbat ; et
factus est sudôr ejus sicut gut-
tæ sanguinis decurrêntis in
terram.

Hymnalis.

ORATIO.

DOMINE Jesu Christe, qui in
horto verbo et exemplo
nos orâre docuisti ad tentatiô-
num pericula superânda : con-
cede propitius, ut nos orationi
semper intênti ejus copiosum
fructum cônsequi mereâmur.
Qui vivis et regnas.

AD TERTIAM.

Ant. Et assumpto Petro.

*Capitulum, Venit Jesus, ut
supra, ad Laudes.*

ñ. br. Tristis est * Anima
mea. Tristis. ÿ. Usque ad mor-
tem. Anima mea. Glória Patri.
Tristis.

ÿ. Pater mi, si possibile
est. ñ. Transeat a me calix
iste.

AD SEXTAM.

Ant. Tunc ait illis.

CAPITULUM. Luc. 21.

VIGILATE itaque omni tẽm-
pore orântes, ut digni ha-
beâmini fũgere ista omnia,
quæ futurâ sunt, et stare ante
Filium hóm̃inis.

ñ. br. Pater mi, * Si possi-
bile est. Pater. ÿ. Transeat a me
calix iste. Si possibile. Glória
Patri. Pater.

ÿ. Vigilate, et orâte. ñ. Ut
non intretis in tentatiônem.

AD NONAM.

Ant. Pater mi.

CAPITULUM. Matth. 5.

ORATE pro persequêntibus, et
calumniântibus vos : ut
sitis filii Patris vestri, qui in
cœlis est.

ñ. br. Vigilate, * Et orâte.
Vigilate. ÿ. Ut non intretis in

tentationem. Et oráte. Glória Patri. Vigiláte.

ŷ. Factus est sudor ejus.

ñ. Sicut guttæ sanguinis.

IN II VESPERIS.

Omnia ut in primis : et loco ultimi, Psalm. Crédidi propter quod, p. 127.

ŷ. Factus est sudor ejus.

ñ. Sicut guttæ sanguinis.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Ecce appropinquávit hora, et Filius hominis tradétur in manus peccatórum.

Oratio ut supra ad Laudes.

FERIA TERTIA

POST DOMINICAM SEXAGESIMÆ.
COMMÉM. PASSIONIS

D. N. J. C.

Duplex majus.

AD VESPERAS.

Ant. t. 2. Cálicem salutáris accipiam : et nomen Dómini invocábo.

Psalm. Crédidi, p. 127.

Ant. t. 8. f Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus : dum loquébar illis impugnábant me gratis.

Psalm. Ad Dóminum cum tribulárer, p. 127.

Ant. t. 8. f Ab homínibus iniquis liberá me Dómine.

Psalm. Eripe me Dómine, p. 139.

Ant. t. 8. Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi, et a scándalis operántium iniquitátem.

Psalm. Dómine clamávi ad te, p. 139.

Ant. t. 7. r Considerábam ad

déxteram, et vidébam, et non erat qui cognósceret me.

Psalm. Voce mea, p. 140.

CAPITULUM. *Philip. 2.*

FRATRES, hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu, qui, cum in forma Dei esset, non rapinam arbitrátus est esse se æquálem Deo : sed semetípsum exinanívit, formam servi accipiens, in similitúdinem homínium factus, et hábitu invéntus ut homo. Humiliávit semetípsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis.

HYMNUS.

MOERENTES óculi spárgite lácrymas,

Et luctu résonent íntima córdium,

Illátas réfero Númini ab ím-

piis

Poenas, et fera vúlnera.

Accincta heu! gládiis turba

satéllitum

Arréptum Dóminum fústibus

ímpetit,

Nunc cædit cólaphis, nunc

quatit hórtidis

Divinum Caput íctibus.

Haud finis scéleri : tráditur

ímprobo

Christus carnífici ; nec mora,

bárbarus

In Regem Súperum non timet,

ímpio

Ansus, vértete déxte-

ram.

Audite o pópuli, Numen

amábile,

Manánte ex húmeris úndique

sánguine,

Lictóris
tum
E

Quis r
nova
Torménta
quité
Infigit cé
feris
Se

Heu cr
bus í
Funésti I
locur

Illic oppé
Pa

Passo p
vúlne

In terris
ria ;

Sacrámqu
æther

Hu

ŷ. Oblát
luit. ñ. E
sumus.

Ad Mag
omnes, qu
attendite,
lor, sicut

OMNIPOT
qui h
imitándum
plum, Sa
carnem sú
ire fecisti
ut, sicut
Passiónis e
et patientia

Lictoris rabidi sustinet impetum,

Et vocem premit innocentem.

Quis non illacrymet! Jam nova condidit

Tormenta indomitæ gentis iniquitas:

Infigit cerebro, proh dolor! effertis

Sertum vepribus asperum.

Heu crimen! trahitur funibus improbis,

Funesti Dominus supplicii ad locum,

Illic oppetit funere spiritum Patri restituens suo.

Passo pro miseris tam fera vulnera

In terris resonet debita gloria;

Sacrumque assidue Nomen in æthera

Humanum genus efferrat. Amen.

ÿ. Oblatus est, quia ipse voluit. A. Et livore ejus sanati sumus.

Ad Magnif. Ant. t. 8. O vos omnes, qui transitis per viam, attendite, et videte, si est dolor, sicut dolor meus.

ORATIO.

OMNIPOTENS sempiternæ Deus, qui humano generi, ad imitandum humilitatis exemplum, Salvatorem nostrum carnem sumere, et crucem subire fecisti: concede propitius; ut, sicut Commemorationem passionis ejus celebramus, ita et patientiæ ipsius habere do-

cumenta, et resurrectionis consortia mereamur. Per eundem Dominum.

Ad Completorium, et per Horas diei, in fine Hymnorum dicitur:

Sit laus Patri, ac Paráclito, Natóque Patris único, Nostræ dedit qui prodigus Præmium salutis sanguinem. Amen.

AD MATUTINUM.

Invitat. Christum Regem crucifixum, * Venite, adoremus.

HYMNUS.

ASPICE, infami Deus ipse ligno

Pendet, effuso madidus cruore; Aspice, immitti manus almae clavo

Finditur alte.

Hunc, velut pravi sceleris ministrum, Inter indignos medium latrones,

Cerne: crudelis fuit ista gentis

Dira voluntas.

Pallet heul vultus; caput ecce lassum

Fléctitur: clausis oculis Redemptor

Spiritum sacro meritis onustum

Fundit ab ore.

O cor, æs durum superas, gemendo

Ni scelus tergas, tua culpa Christum

Stipiti affixit: tua culpa morti

Súbdidit atræ.

Sit Deo ætérnum decus omne
in ævum,
Qui pius nostri generis Redém-
ptor,
Criminis labem, miseris no-
cèntem,

Sánguine tersit.

Amen.

IN I NOCTURNO.

Ant. t. 8. Astiterunt reges
terræ, et principes convené-
runt in unum advérsus Dómi-
num, et advérsus Christum
ejus.

Psalm. Quare fremuerunt
Gentes, p. 3.

Ant. t. 8. f Multiplicati sunt,
qui tribulant me, multi insúr-
gunt advérsus me.

Psalm. Dómine, quid multi-
plicati sunt, p. 4.

Ant. t. 8. Diviserunt sibi
vestiménta mea, et super ve-
stem meam miserunt sortem.

Psalm. Deus Deus meus, ré-
spice in me, p. 31.

Ÿ. Oblátus est, quia ipse vo-
luit. R. Et livóre ejus sanáti
sumus.

De Epistola beáti Pauli

Apóstoli ad Romános.

LECTIO I. Cap. 5 et 6.

COMMENDAT charitátém suam
Deus in nobis, quóniam
cum adhuc peccatóres essé-
mus, secúndum tempus Chri-
stus pro nobis mórtuus est :
multo igitur magis nunc justi-
ficati in sánguine ipsius, salvi
érimus ab ira per ipsum. Si
enim, cum inimici essémus,
reconciliati sumus Deo per
mortem Filii ejus, multo ma-

gis reconciliati salvi érimus in
vita ipsius. Non solum autem,
sed et gloriámur in Deo, per Dó-
minum nostrum Jesum Chri-
stum, per quem nunc reconci-
liationem accépimus. Si enim
unius delicto mors regnávít
per unum : multo magis abun-
dántiam grátie, et donatiónis,
et justitiæ accipiéntes, in vita
regnábunt per Jesum Chri-
stum.

R. Vineá mea electa, ego te
plantávi, dicit Dóminus, et tu
facta es mihi nimis ámara ; *
Quia parásti crucem Salvatóri
tuo. Ÿ. Pópule meus, quid feci
tibi, aut in quo contristávi te ?
respónde mihi. Quia.

LECTIO II.

ICITUR, sicut per unius deli-
ctum, in omnes hómines in-
condemnationem : sic et per
unius justitiam, in omnes hó-
mines in justificationem vitæ.
Sicut enim, per inobedientiam
unius hóminis, peccatóres con-
stituti sunt multi : ita et per
unius obediótem justí consti-
tuéntur multi. Rex autem sub-
intrávit, ut abundáret deli-
ctum : ubi autem abundávit
delictum, superabundávit grá-
tia : ut sicut regnávít peccátum
in mortem, ita et grátia regnet
per justitiam in vitam ætér-
nam, per Jesum Christum Dó-
minum nostrum.

R. Ego edúxi te de Egypto,
demerso Pharaóne in mare ru-
brum, et ante te præivi in co-
lúmna nubis ; * Et tu me tra-
didisti princípibus Sacerdó-

tum, et
rium. Pi-
quid feci
tristávi t

QUID e-
nébin
grátia ab
enim mó-
quómodo
illo? An-
eúmque
Christo J-
baptizáti
enim sum
ptismum
modo Chr-
tuis per g-
nos in n-
mus. Si e-
sumus sin-
simul et r-
Hoc scién-
noster sin-
destruátur
ultra non
Qui enim
catus est
mórtui su-
credimus
vémus cu-

R. Ego
Egyptum
suis ; * Et
tradidisti,
agnus cor-
múti, et
Ÿ. Pópule
aut in quo
spónde mi-
tri. Qui.

IN I
Ant. t. 1.

vi érimus in
olum autem,
Deo, per Dō-
Jesum Chri-
unc reconci-
us. Si enim
ors regnāvit
magis abun-
et donatiōnis,
ntes, in vita
esum Chri-

lecta, ego te
nius, et tu
is amara; *
em Salvatori
us, quid feci
ontristāvi te?
ia.

u.
unius deli-
hōmines in-
sic et per
omnes hō-
ionem vitæ.
obedientiam
ccatores con-
ita et per
justi consti-
autem sub-
ndāret deli-
abundāvit
undāvit grā-
it peccātum
grātia regnet
ritam aetēr-
aristum Dō-

de Egypto,
in mare ru-
raeli in co-
tu me tra-
Sacerdo-

tum, et me duxisti ad præto-
rium Pilāti. ¶ Pópule meus,
quid feci tibi, aut in quo con-
tristāvi te? respōde mihi. Et.

LECTIO III.

Quid ergo dicemus? Perma-
nébimus in peccāto, ut
grātia abūndet? Absit : qui
enim mórtui sumus peccāto,
quōmodo adhuc vivémus in
illo? An ignorātis quia qui-
cūque baptizāti sumus in
Christo Jesu, in morte ipsius
baptizāti sumus? Consepulti
enim sumus cum illo per Ba-
ptismum in mortem : ut quō-
modo Christus surrexit a mór-
tuis per glóriam Patris ; ita et
nos in novitate vitæ ambulē-
mus. Si enim complantāti facti
sumus similitūdini mortis ejus,
simul et resurrectionis érimus.
Hoc sciētes, quia vetus homo
noster simul crucifixus est, ut
destruātur corpus peccāti, et
ultra non serviāmus peccāto.
Qui enim mortuus est, justifi-
catus est a peccāto. Si autem
mórtui sumus cum Christo,
credimus quia simul étiam vi-
vémus cum Christo.

¶ Ego propter te flagellāvi
Egyptum cum primogénitis
suis ; * Et tu me flagellātum
tradidisti, * Qui, tamquam
agnus coram tondente se, ob-
mūtui, et non aperui os meum.
¶ Pópule meus, quid feci tibi,
aut in quo contristāvi te? re-
spōde mihi. Et tu. Glória Pa-
tri. Qui.

IN H NOCTURNO.

Ant. 1. 8. Inimici mei dixē-

runt mala mihi, quando mo-
rietur, et peribit nomen ejus?

Psalm. Beātus qui intēlligit,
p. 62.

Ant. 1. 4. Aliēni insurrexē-
runt in me, et fortes quiesce-
runt animam meam.

Psalm. Deus in nōmine tuo
salvum me fac, p. 22.

Ant. 1. 6. Conculcāverunt
me inimici mei tota die, ad-
versum me omnes cogitatiōnes
eorum in malum.

Psalm. Miserere mei Deus,
quōniam conculcāvit, p. 72.

¶ Proprio Filio suo non pe-
percit Deus. R. Sed pro nobis
omnibus tradidit illum.

Sermo S. Augustini Episcopi.

LECTIO IV.

Serm. 41. Domin. in Palmis
de Passione Domini.

ADMONET NOS, fratres charis-
simi, ad solēmnitatem Do-
minicæ Passiōis dies ipse, in
quo eam nec muta elementa
tacherunt. Célebret eam lux
fidei, linguis hōminum, quam
conclamāverunt etiam silēntia
tenebrarum. Dōminus noster
in statēra crucis prētium no-
stræ salutis appēdit, et una
morte univēsum mundum,
sicut omnium Cōnditor, ita
omnium Reparātor absolvit.
Indubitāter enim credāmus,
quod totum mundum redēmit,
qui plus dedit, quam totus
mundus valeret. Mēritum enim
redēptæ mercēdis dignitas
insignis prētii supergrēssa est.
Inter redēptum, et Redimēn-
tem dispensatio fuit, compen-

satio non fuit. Qui ergo non habebat peccata propria, digne delévit aliéna. Solus Hic pia victima pro omnibus cécidit, ut omnes leváret; et quia débitum solus non hábuit, recte scépus misericórdiæ pro debitoribus erogávit.

R. Ego propter te Chananéorum Reges percússi, et dedi tibi sceptrum regále: * Et tu dedisti cápiti meo spineam corónam, et percussisti arúndine caput meum. V. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et tu dedisti cápiti meo.

LECTIO V.

PERPENDE inter hæc, qui talem pro nobis dedit pecuniam, qualem a nobis sit exacturus usuram. In hac itaque die fides prophéticæ annuntiatiónis impléta est, ita dicentis: Corpus meum dedi percutiéntibus; genas meas velléntibus; faciem meam non avérti a fœditáte sputórum. Suscépit mala nostra, ut tribúeret bona sua. Hinc intelligámus, quantum hóminem diligere dignátus sit ante culpam, quem sic diligit post ruinam. Agnósce, homo, quantum valeas, et quantum débeas; et dum tantam redemptionis tuæ perspicis dignitatem, ipse tibi indicito peccándi pudórem. Ecce, pro impio pietas flagellátur, pro stulto sapiéntia illúditur, pro mendáce veritas necátur, damnátur justitia pro iniquo,

misericórdia afflictitur pro crudéli, pro misero replétur sinceritas acéto, inebriátur felle dulcédo, addicitur innocentia pro reo, móritur vita pro mórtuo.

R. Ego duxi te per désertum quadraginta annis, et manna cibávi te: * Et tu me cæcidisti álapis, et flagellis. V. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et tu mé.

LECTIO VI.

EXPAVIT scelus hóminum natura rerum; et quem creatúra rebéllis non agnóscit, eum mundi Dóminum tremens terra testátur, et cœli Regem sol fúgiens confitétur. Chlámyde coccinea indúitur, quia ságuine Martyrum suórum Ecclesiæ corpus ornátur. Coróna spinea cápiti ejus impónitur, quia púncctio peccatórum nostrórum, quorum remissióne Redemptóris glória strúitur, áridis tribullis comparátur. Studeámus nunc e diverso, ut membrórum víta Cápitís sit coróna. Quod vero sitire se in cruce pósitus dicit, fidem in-crédulæ gentis concupiscit; sed e contra acétum malitiæ porrigunt, quia vinum sapiéntiæ, quod a Deo accéperant, peccádo corrúperant. Velum templi sóinditur, quia Synagoga honóre nudátur, observátio antiqua dissólvitur, Ecclesiæ únitás præmonstrátur. Monumenta aperióntur, quia mortis jura jure superántur.

R. Ego virtute disti in p qua expa pópulum contradic meus quic contristáv Et tu me.

IN I

Ant. t. dentes eon te, et lin acutus.

Psalm. miserere r

Ant. t. cum rem tent in oce

Psalm. nem mean

Ant. t. 4 homo sine mórtuos li

Psalm. 1 meæ, p. 9

V. Factu ad mortem crucis.

Lectio secundum

LECTIO

In illo témpore quia ó sunt, ut co ptúra dixi qua.

Homilia

Ch

Hom. 84.

an

SCIENS Je máta, a

A. Ego exaltavi te magna virtute : * Et tu me suspendisti in patibulo crucis, * In qua expandi manus meas ad populum non credentem, et contradicentem. **Ÿ.** Pópule meus quid feci tibi, aut in quo contristavi te? respónde mihi. Et tu me. Glória Patri. In qua.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 2. Filii hóminum dentes eórum arma, et sagittæ, et lingua eórum gladius acútus.

Psalm. Miserere mei Deus, miserere mei, p. 73.

Ant. t. 8. Intendérunt arcum rem amáram, ut sagittent in occúltis immaculátum.

Psalm. Exáudi Deus orationem meam, p. 76.

Ant. t. 4. Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Psalm. Dómine Deus salutis meæ, p. 99.

Ÿ. Factus est obédiens usque ad mortem. **A.** Mortem autem crucis.

Lectio sancti Evangelii secundum Joánnem.

LECTIO VII. Cap. 19.

In illo tempore : Sciens Jesus, quia omnia consummata sunt, ut consummaretur scriptúra dixit : Sitio. Et reliqua.

Homilia Sancti Joánnis Chrysóstomi.

Hom. 84. in cap. 19. Joannis ante medium.

SCIENS Jesus omnia consummata, Sitio : etiam hoc

verbo prophetiam implens. Tu autem adstantium pravitatem intéllege : nam licet inúmeros habeamus inimicos, qui nos gravissime persecuti sint, cum tamen intérim eos videmus, fléctimur misericórdia. Hi vero nil moti, magis efferrantur, et irrident, acetumque in spóngia pórrigunt, ut bibat tamquam reus. Nam propter hoc hyssópum ádditur, quo gustato, mórtuus est. Vides quam non perturbáte, et quam poténter omnia transigéntem? Quod et proséquens osténdit; cum enim omnia consummata essent, inclináto cápite, quod affixum non erat, tráddit spiritum, hoc est expirávit.

A. Ego te potavi aqua salutis de petra : * Et tu me potasti felle, et aceto. **Ÿ.** Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? respónde mihi. Et tu.

Bened. Divinum auxilium.

LECTIO VIII.

Atqui non post inclinátum caput expirátur; sed post expirationem caput inclinátur. Hic autem contra áccidit, per quod osténdit eum Evangelista esse ómnium Dóminum. Judæi autem camélum devorántes, et cúlicem excolántes, tantum nefas ausi, de die consúltant : Quóniam Parascève erat, ut non romanérent in cruce corpore Sábato, rogavérunt Pilátum ut frangerént eórum crura. Vides quanti sit véri-

tas? Per ea, quæ illi faciunt, prophetia implètur, alia enim ex hoc manifestata est. Venérunt ergo milites, et aliorum fregérunt crura, non Christi; sed ad Judæorum grátiam conciliándam latus ejus lancea aperuerunt, et mórtuo adhuc insúltant. O péssimam voluntatem, ac scelestissimam!

ñ. Ego ante te aperui mare: * Et tu aperuisti lancea latus Salvatóri tuo, * Qui redémit mundum in sanguine suo. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et tu aperuisti. Glória Patri. Qui redémit mundum.

LECTIO IX.

NOLI tamen perturbári, dilectissime, quæ enim malo illi ánimo patrârunt, veritatí consentiebant. Prophetia hinc impléta est, inquit: Vidébunt in quem transfixérunt. Neque hoc tantum, sed non creditúris fuit fidei argumentum, ut Thomæ, et qui cum eo erant. Ad hæc et arcánum mystérium consummátum est, exivit enim Sanguis, et Aqua; non casu, et simpliciter hi fontes scaturierunt, sed quóniam ex ambobus Ecclésia constitúta est. Sciunt hoc initiáti, per aquam enim regeneráti, sanguine, et Carne nutriti, hinc mystéria ortum habent, ut quoties ad admirándum Cálicem accédis, tamquam ab ipso latere hauriens accédas.

Te Deum laudámus, p. 16.

AD LAUDES
ET PER HORAS.

Ant. t. 2. Fui flagellátus tota die, et castigatio mea in matutinis.

Psalm. Dóminus regnávít, cum reliquis de Dominica, p. 17.

Ant. t. 2. Veni ad montem myrrhæ, et ad collem thuris; tamquam agnus ad occisionem ductus, obmutas, et non aperui os meum.

Ant. t. 4. Foderunt manus meas, et pedes meos, dinumeraverunt ómnia ossa mea.

Ant. t. 8. Consolántem me quæsivi, et non invéni: dedérunt in escam meam fel, et in siti mea potaverunt me aceto.

Ant. t. 1. Cum accepisset Jesus acétum dixit: Consummátum est, et inclinató cápite, emisit spiritum.

CAPITULUM. *Philip. 2.*

FRATRES, hoc enim sentite in vobis, quod et in Christo Jesu, qui, cum in forma Dei esset, non rapinam arbitrátus est esse se æqualem Deo: sed semetipsum exinavit, formam servi accipiens, in similitudinem hominum factus, et hábitu invéntus ut homo. Humiliávit semetipsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis.

HYMNUS.

Sævo dolorum túrbine
Jactátur, atris obrutus
Pœnis, acerbæ sústinens
Redemptor affixus cruci.

Pedes, manusque horribili

Clavi cruci
Cor, vul
Sacro re
Flet, o
Cor Matr
Heu Mat
Ingrata f
Montes
Scindunt
Rupes, e
Templiqu
Sol, lu
Plangunt
O vos vir
Nuptæ, p
Adstát
Pedes bea
Laváte fle
Comis, et
Tu char
Ut nostra
Nobis salu
Adoptiõe
Nostra e
Sis, vita,
Sis ductor
Merces, c
Amen.
Ipse
pter iniqu
attritus es
stra.
Ad Ben
Jesum aut
ut videtur
tum, non
ra, sed ur
lata ejus
exivit Sang
OMNIPOT
qui h
imitandum

Clavi cruéntant vûlnere;
Cor, vultus, artus, pectora
Sacro redúndant sânguine.
Flet, orat, et clamans obit:
Cor Matris ictum cóncidit:
Heu Matèr! Heu Fili! dolor
Ingráta frangat pectora.

Montes, sepúlchra, sáxaque
Scindúntur; arva, flúmina,
Rupes, et æquor còntremunt;
Templique velum scinditur.

Sol, luna, cœlum, sidera
Plangunt, et orbis ingemit:
O vos viri, vos párvuli,
Nuptæ, puéllæ plângite.

Adstáte mœréntes Cruci,
Pedes beátos úngite,
Laváte fletu, térgite
Comis, et ore lámbite.
Tu charitátis victima,
Ut nostra tollas crimina,
Nobis salúbri pérficiis
Adoptiõnem Sânguine.

Nostra ergo pax, et gáudium
Sis, vita, Jesu, et præmium;
Sis ductor, et lux in vita,
Merces, coróna in Pátria.

Amen.

Ÿ. Ipse vulnerátus est pro-
pter iniquitátes nostras. R. Et
attritus est propter scélera no-
stra.

Ad Bened. Ant. t. 1. r Ad
Jesum autem cum venissent,
ut vidérunt eum jam mór-
tuum, non frégérunt ejus cru-
ra; sed unus militum lancea
latus ejus aperuit, et continuo
exiit Sanguis, et aqua.

ORATIO.

OMNIPOTENS sempitérne Deus,
qui humano géneri, ad
imitándum humilitátis exem-

plum, Salvátorem nostrum
carnem sùmere, et crucem
subire fecisti: concéde propi-
tius; ut sicut Commemoratió-
nem Passiõis ejus celebrá-
mus, ita et patientiæ ipsius
habére documenta, et resur-
rectiõis consórtia mereámur.
Per eúmdem Dóminum.

AD PRIMAM.

In Responsorio brevi,

Ÿ. Qui pro nobis pati digná-
tus es.

AD TERTIAM.

Ant. Veni ad montem myr-
rhæ.

Capitulum, Fratres, hoc
enim, ut supra, ad Laudes,

R. br. Oblátus est * Quia ip-
se voluit. Oblátus. Ÿ. Et livore
ejus sanáti sumus. Quia ipse
voluit. Glória Patri. Oblátus
est.

Ÿ. Próprio Filio suo non pe-
pércit Deus. R. Sed pro nobis
ómnibus trádidit illum.

AD SEXTAM.

Ant. Foderunt manus meas.

CAPITULUM. Zach. 13. 6.

QUID sunt plagæ istæ in me-
dio mánuum tuárum? Et
dicit: His plagátus sum in
domo eórum, qui diligébant
me.

R. br. Próprio Filio suo *
Non pepércit Deus. Próprio
Filio. Ÿ. Sed pro nobis ómni-
bus trádidit illum. Non pepér-
cit Deus. Glória Patri. Próprio
Filio.

Ÿ. Factus est obediens usque
ad mortem. R. Mortem autem
crucis.

AD NONAM.

Ant. Cum accepisset Jesus.CAPITULUM. *Isa.* 53. 1.

GENERATIONEM ejus quis enarrabit? Quia abscissus est de terra viventium, propter scelus populi mei percussus eum.

ñ. br. Factus est obediens *
Usque ad mortem. Factus est.
ÿ. Mortem autem crucis. Usque
ad mortem. Glória Patri. Factus est.

ÿ. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras. *ñ.* Et attritus est propter scelera nostra.

IN II. VESPERIS.

*Omnia quae in primis præter
sequentia.*

ÿ. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras. *ñ.* Et attritus est propter scelera nostra.

Ad Magnif. Ant. t. 2. Depónens Joseph corpus Jesu involvit sindone, et posuit eum in monumento exciso. Fuit planctus magnus in illa die: mulieres autem sedentes contra sepulchrum dolébant, sicut doléri solet in morte primogeniti.

FERIA SEXTA

POST CINERES.

SPINÆE CORONÆ D. N. J. C.

Duplex majus.

AD VESPERAS.

Ant. de Laudibus. Psalm.
Dixit Dominus, cum reliquis
de Dominica, et loco ultimi,
Psalm. Laudáte Dominum omnes gentes.

CAPITULUM. *Cant.* 3.

EGREDDIMINI, et vidéte filiæ Sion regem Salomónem in diadémate, quo coronávit illum mater sua.

HYMNUS.

EXITE Sion filiæ,
Regis pudicæ virgines,
Christi coronam cernite,
Quam mater ipsa téxuit.

Horret, revulsis crinibus,
Spinis cruentatum caput:
Et vultus ille decolor

Mortem propinquam respicit.

Quæ terra sulcis invia,
Dumis rigens, et aëntibus,
Lugubre munus protulit?
Quæ sæva méssuit manus?

Christi rubescens sanguine
Aculeos mutat rosis,
Palmamque vincens fructibus,
Spina est triumphis aptior.

Culpis satæ mortálium
Te Christe, spinæ vulnerant,
Evélle nostras córdibus.

Tuasque nostris insere.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Filio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

ÿ. Plecténtes coronam de spinis. *ñ.* Posuerunt super caput ejus.

Ad Magnif. Ant. t. 1.
Egredimini, et vidéte filiæ Sion regem Salomónem in diadémate, quo coronávit eum mater sua, parans crucem Salvatori suo.

ORATIO.

PRÆSTA, quæsumus, omnipotens Deus: ut qui in memoriam Passiónis Domini no-

stri Je
spinea
ab ips
ronari
tecum

Et f

Invi
spinis
remus.

Hym
ut sup

Ant.
lignum
secus
fructu
suo.

Psalm
abiit, p

Ant.
unum
adversu

Psalm
p. 3.

Ant.
dilatást

Psalm
p. 146.

ÿ. Gl
eum Dó
eum su
tarum

De
L

Q
et
revelát
ut virg
ut radix
est spéc
vidimus
ctus, et

Cant. 3.
videte filiae
alomonem in
ronavit illum

s.
virgines,
ernite,
texuit.
crinibus,
caput:
lor

am respicit.
s invia,
entibus,
rotulit?

manus?
s sanguine
is,
s fructibus,
is aptior.
rtalium
vulnerant,
dibus.

sere.
aus, gloria
o,
clito,
ula. Amen.
coronam de
nt super ca-

at. t. 1. r
te filiae Sion
a in diade
it eum ma-
acem Salva-

mus, omni-
t qui in me-
Domini no-

stri Jesu Christi Coronam ejus
spinæam veneramur in terris;
ab ipso gloria, et honore co-
ronari mereamur in cælis. Qui
tecum vivit, et regnat.

Et fit Commem. Feriæ.

AD MATUTINUM.

Invitat. Christum Regem
spinis coronatum * Venite ado-
remus.

Hymnus. Exite Sion filiae,
ut supra ad Vesperas.

IN I NOCTURNO.

Ant. t. 7. f Erit tanquam
lignum, quod plantatum est
secus decursus aquarum, et
fructum suum dabit in tempore
suo.

Psal. 1. Beatus vir, qui non
abiit, p. 3.

Ant. t. 8. Convenérunt in
unum adversus Dominum, et
adversus Christum ejus.

Psal. 1. Quare fremuerunt,
p. 3.

Ant. t. 1. l In tribulatione
dilatasti mihi.

Psal. 1. Cum invocarem,
p. 146.

†. Gloria et honore coronasti
eum Domine. n. Et constituisti
eum super opera manuum
tuarum.

De Isaia Propheta.

LECTIO 1. Cap. 53.

Quis credidit auditui nostro?
et brachium Domini cui
revelatum est? Et ascendet sic
ut virgultum coram eo, et sic
ut radix de terra sitienti: non
est species ei, neque decor: et
vidimus eum, et non erat aspe-
ctus, et desideravimus eum:

despectum, et novissimum vi-
rorum, virum dolorum; et
scientem infirmitatem: et quasi
absconditus vultus ejus et de-
spectus, unde nec reputavimus
eum. Vere languores nostros
ipse tulit, et dolores nostros
ipse portavit: et nos putavi-
mus eum quasi leprosum, et
percussus a Deo, et humiliat-
um. Ipse autem vulneratus
est propter iniquitates nostras,
attritus est propter scelera
nostra: disciplina pacis nostrae
super eum, et livore ejus sa-
nati sumus.

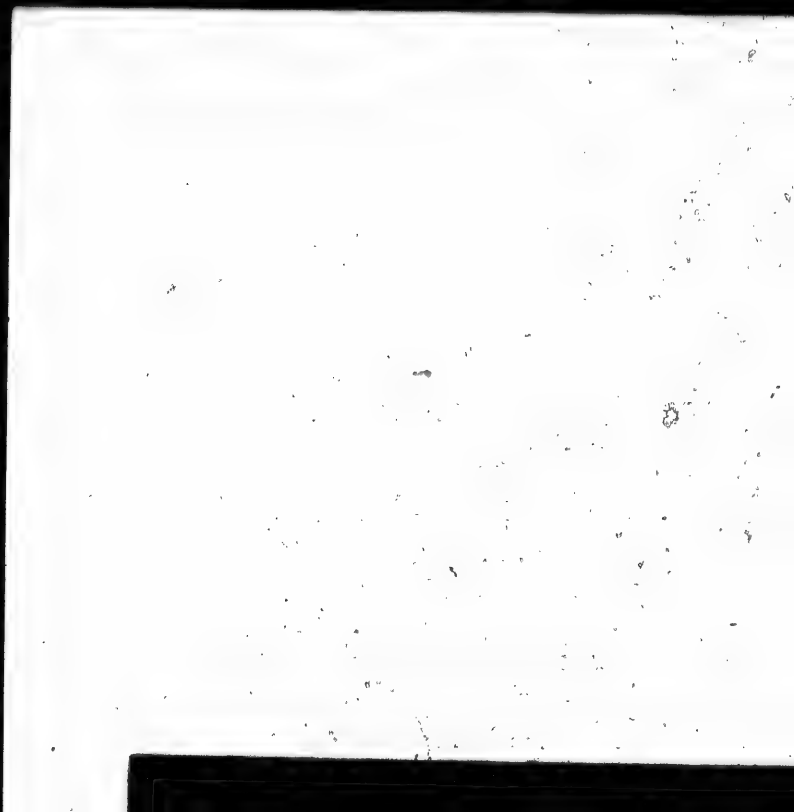
n. Maledicta terra in opere
hominis, * Spinæ, et tribulos
germinavit Christo. y. Quia
comedit Adam de ligno, ex
quo præceperat Deus ne co-
mederet. Spinæ, et tribulos.

LECTIO II.

OMNES nos quasi oves erra-
vimus, unusquisque in viam
suam declinavit: et posuit Do-
minus in eo iniquitatem om-
nium nostrum. Oblatus est,
quia ipse voluit, et non ape-
ruit os suum: sicut ovis ad
occisionem ducetur, et quasi
agnus coram tondente se ob-
mutescet, et non aperiet os
suum. De angustia, et de ju-
dicio sublatus est: generatio-
nem ejus quis enarrabit? quia
abscissus est de terra viven-
tium: propter scelus populi
mei percussi eum.

n. Apparuit Moysi Dominus
in flamma ignis de medio
rubi: * Et videbat, quod ru-
bus arderet, et non combure-

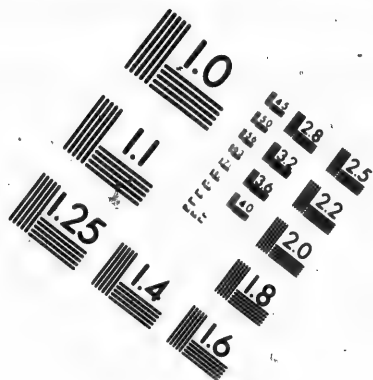
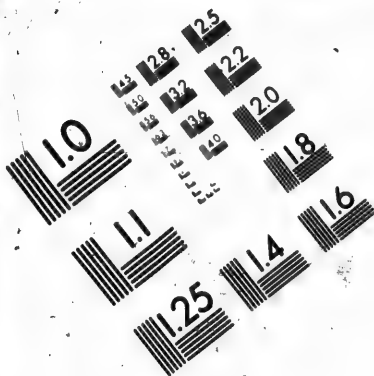
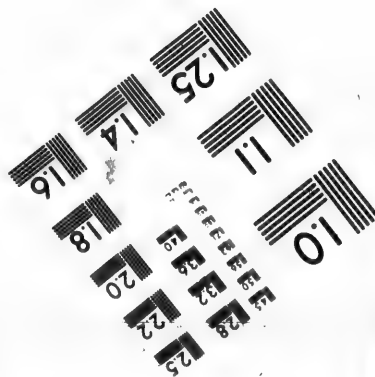
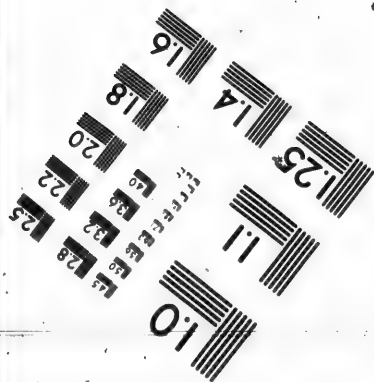
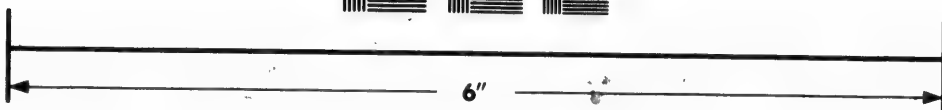
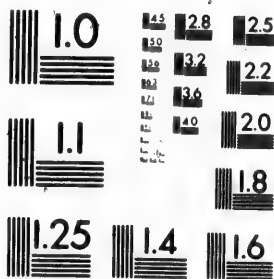

IMAGE EVALUATION TEST TARGET (MT-3)

Photographic
Sciences
Corporation

23 WEST MAIN STREET
WEBSTER, N.Y. 14580
(716) 872-4503

0
1.8 2.0 2.2 2.5
2.8 3.2 3.6 4.0 4.5 5.0 5.6 6.3 7.1 8.0 9.0 10.0 11.2 12.5 14.0 16.0 18.0 20.0 22.5 25.0 28.0 32.0 36.0 40.0 45.0 50.0 56.0 63.0 71.0 80.0 90.0 100.0

10 01

retur. *ŷ.* Dixit ergo Móyses :
Vadam et vidébo visionem hanc
magnam. Et vidébat.

LECTIO III.

Et dabit impios pro sepúl-
tura; et divites pro morte
sua : eo quod iniquitatem non
fécerit, neque dolus fúerit in
ore ejus. Et Dóminus voluit
conterere eum in infirmitate;
si posúerit pro peccáto áni-
mam suam, vidébit semen
longævum, et volúntas Dó-
mini in manu ejus dirigétur.
Pro eo quod laborávit ánimá
ejus, vidébit et saturábitur :
in sciéntia sua justificábit ipse
justus servus meus multos, et
iniquitates eórum ipse portá-
bit.

ŷ. Ecce ignis, et ligna, Deus
providébit sibi * Victimam hol-
locáusti. *ŷ.* Levávit Abraham
óculos suos, viditque post ter-
gum arietem inter vepres hæ-
réntem. Victimam. Glória Pa-
tri. Victimam.

IN II NOCTURNO.

Ant. t. 2. Dómine ut scuto
bonæ volúntátis tuæ coronásti
eum.

Psalm. Verba mea, p. 57.

Ant. t. 1. Minuisti eum
paulo minus ab Angelis, glória
et honóre coronásti eum.

Psalm. Dómine Dóminus no-
ster, p. 5.

Ant. t. 7. Peccatóres in-
tenderunt arcum, paraverunt
sagittas suas in pháretra, ut
sagittent justum.

Psalm. In Dómino confido,
p. 7.

ŷ. Posuisti Dómine super
caput ejus. *ŷ.* Coronam de lá-
pide pretioso.

Sermo sancti Bernárdi
Abbátis.

LECTIO IV.

Serm. 2. in Epiph. Domini.

EGREDDIMINI filiæ Sion ; vobis
dicimus, filiæ Sion anime
sæculáres, débiles, delicatæ;
filiæ, et non filii, in quibus
nihil est fortitúdinis, nihil est
virilis ánimí. Egredimini de
sensu cãrnis ad intelléctum
mentis, de servitúte carnális
concupiscéntiæ ad libertátem
spirituális intelligéntiæ. Egre-
dimini de terra vestra, et de
cognatióne vestra, et de domo
patris vestri, et vidéte regem
Salomónem in diadémate, quo
coronávit eum mater sua, in
coróna paupertátis, in coroná
misériæ : siquidem coronátus
est et a novérca sua coroná
spinea, coroná misériæ, coro-
nándus a familia sua coroná
justitiæ, quando exhibunt An-
geli, et tollent de regno ejus
omnia scándala, quando vé-
niet ad judicium cum senióri-
bus pópuli sui, cum pugnábit
pro eo orbis terrárum advér-
sus insensátos. Coronat eum et
Pater coroná glóriæ ; sicut ait
Psalmista : Glória et honóre
coronásti eum Dómine. Vidéte
eum filiæ Sion in diadémate,
quo coronávit eum mater sua.

ŷ. Cum apparuerit Princeps
pastórum, quo percússo di-
spersæ sunt oves gregis, *
Percipiémus immarcescibilem

glóriæ
rit gran-
téndat
sui. Per
Se

EGO, F
con
meritó
sciébam
léctum
bus, et a
mei col
mea col
riam abu
rum eru
atérnum
ratiónes
vificátus
táris fas
nemo to
úbera me
meditari
his justit
constitui
sciéntiæ,
in his o
his mihi
táris ama
sum su
tiónis. H
vórsis, in
et, inter
présentia
tutum pr
cátum, h
néntia pr
concilian
dum trem
mitem, h
dum nor
sed et imi
eum, qui

ómine super
coronam de lá-

Bernardi
s.

IV.

ph. Domini.

Sion; vobis

Sion animæ

es, delicatæ;

ni, in quibus

nis, nihil est

credimini de

intelléctum

ute carnális

libertátem

éntiæ. Egre-

estra, et de

, et de domo

vidéte regem

démate, quo

ater sua, in

s, in coroná

n coronátus

sua coroná

seriæ, coro-

sua coroná

tribunt An-

regno ejus

quando vé-

rum senióri-

m pugnábit

rum advér-

ónat eum et

æ; sicut ait

et honóre

ine. Vidéte

diadémate,

mater sua.

rit Princeps

ercúso di-

gregis, *

reeseibilem

glóriæ coronam: ꝑ. Cum féco-
rit grande convivium, ut os-
téndat divitias glóriæ regni
sui. Percipiémus.

Serm. 42. in Cant.

LECTIO V.

Ego, Fratres, ab ineunte mea
conversióné pro acérvo
meritórum, quæ mihi deesse
sciébam, mihi fasciculum col-
léctum ex ómnibus anxietáti-
bus, et amaritudinibus Dómini
mei colligáre, et inter úbera
mea collocáre curávi. Memó-
riam abundántiæ suavitátis ho-
rum eructábo quoad vixero, in
etérnum non obliviscar mise-
rationés istas, quia in ipsiis vi-
ficátus sum. Mihi hic salu-
táris fasciculus servátus est:
nemo tollet eum a me: inter
úbera mea commorábitur. Hæc
meditári, dixi sapiéntiam: in
his justitiæ mihi perfectiónem
constitui; in his plenitudinem
sciéntiæ, in his divitias salutis,
in his cópias meritórum. Ex
his mihi intérdum potus salu-
táris amaritudinis; ex his rur-
sum suávis únctio consola-
tionis. Hæc me érigunt in ad-
versis, in próspéris réprimunt,
et, inter læta tristiaque vitæ
præséntis, via régia incedénti
tutam præbent utrobique du-
cátum, hinc inde mala immi-
néntia propulsádo. Hæc mihi
conciliant mundi Júdicem,
dum treméndum potestátibus,
mitem, humilémque figúrant,
dum non solum placábilem,
sed et imitábilem repræséntant
eum, qui inaccessibilis est prin-

cipátibus, terribilis apud reges
terræ.

ñ. Accépit regnum decó-
ris, * Et diadémá speciéi.
ꝑ. Deus exaltávit illum, et
dedit illi nomen, quod est
super omne nomen. Et dia-
dema.

LECTIO VI.

HÆC proptérea mihi in ore
frequéntér, sicut vos sci-
tis; hæc in corde semper, sic-
ut Deus scit; hæc stylo meo
ádmodum familiária, sicut ap-
páret: hæc mea sublimior
interim philosophía; scire Je-
sum, et hunc crucifixum. Non
requiro, sicut sponsa, ubi cu-
bet in meridie, quem lætus
ampléctor mea inter úbera
cómmodantem. Non requiro
ubi pascat in meridie, quem
intúeor Salvátorem in cruce.
Illud sublimius, istud suávis:
panis illud, hoc lac: hoc vi-
scera réficit parvulórum; hoc
replet úbera matrum; et ideo
inter úbera mea commorábi-
tur. Hunc et vos, dilectissimi,
tam diléctum fasciculum colli-
gite vobis: hunc medúllis in-
séríte cordis, hoc muníte áli-
tum pectoris, ut et vobis inter
úbera commorétur. Si enim
ante óculos habueritis, quem
portátis, pro certo vidéntes
angústias Dómini, lévius por-
tábitis, ipso auxiliánte Ecclé-
siæ sponso; qui est super óm-
nia Deus benedictus in sæcula.
Amen.

ñ. Arcam de lignis Sethim
deaurábis auro mundissimo

intus, et foris : * Faciesque super coronam auream per circuitum. *ŷ.* Pones in Arca testificationem, quam dabo tibi. Faciesque. Glória Patri. Faciesque.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 4. Ingressus sine macula, et operatus iustitiam, coronatus est in montes sancto tuo.

Psalm. Domine, quis habitabit, p. 9.

Ant. t. 8. Super caput ejus coronam de lapide pretioso posuisti, Domine.

Psalm. Domine in virtute tua, p. 15.

Ant. t. 8. f. Adversus eos qui tribulant me impinguasti in oleo caput meum.

Psalm. Dominus regit me, p. 31.

ŷ. Corona aurea super caput ejus. *ñ.* Expressa signo sanctitatis.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

LECTIO VII. *Cap. 19.*

IN illo tempore : Apprehendit Pilatus Jesum, et flagellavit. Et milites plectentes coronam de spinis, imposuerunt capiti ejus. Et reliqua.

Homilia sancti Bernardi Abbatis.

Ex Serm. 50. de diversis.

VIDETE filiæ Sion regem Salomonem. Non dicit Ecclesiasten, aut Ididam. Nam et his nominibus appellatus est rex ille : et significat Jesum Christum nostrum verum Salomonem, qui est Salomon,

id est, pacificus in exilio : Ecclesiastes, id est, concionator in judicio : Idida, id est, dilectus Domini in regno, ubique rex. In exilio mansuetus, in judicio justus, in regno gloriosus. In exilio amabilis, in judicio terribilis, in regno admirabilis. In diademate, quo coronavit eum mater sua. Est autem hæc corona misericordiæ, et in hac imitabilis. Coronavit eum et noverca sua corona miserie, et in hac contemptibilis. Synagoga loquor, quæ se ei non matrem exhibuit, sed novercam.

ñ. Facies altare ad adolendum thymiama de lignis Sethim : * Faciesque ei coronam aureolam per gyrum. *ŷ.* Pones altare contra velum coram propitiatorio. Faciesque.

Bened. Divinum auxilium.

LECTIO VIII.

CORONABIT eum familia sua corona justitiæ, et in hac terribilis : coronat eum Pater suus corona gloriæ, et in hac desiderabilis. Videant ergo eum peccatores in corona miserie, id est, spinea, et compungantur : videant eum filii Sion, animæ affectuosæ, in corona misericordiæ, et imitentur : videbunt eum impii in corona justitiæ, et peribunt : videbunt eum sancti in corona gloriæ, et perpetuo gaudebunt. Coronantur quidem et alii imitatores ipsius, sed hoc ex industria adjuti per

gratiam coronati ordinati quam successit ex

ñ. Cl. et infirmus, * I. in misericordiis. iniquitatis propter livore s. ria Patri. *Lectio Ferie.*

Te De

Ant. t. didus, capitis. *ñ.* gis vine.

Psalm. cum rel.

Ant. t. eum spi. corona s. nis deco.

Ant. t. minus v. indumentum deo.

Ant. t. re dilectus ter uber.

Ant. gloriæ benedicti gnitatis

CAPIT. E. Sion

s in exilio : Ec-
t, concionatorin
id est, dilectus
no, ubique rex.
étus, in judicio
o gloriosus. In
s, in judicio
no admirabilis.
quo coronávit
Est autem hæc
órdiæ, et in hac
onávit eum et
oróna miséria,
nptibilis. Syna-
quæ se ei non
it, sed novèr-

re ad adolén-
de lignis Se-
ésque ei coró-
per gyrum.
láre contra ve-
pitatiório. Fa-

um auxilium.

VIII.
m familia sua
tiæ, et in hac
at eum Pater
riæ, et in hac
Videant ergo
in coróna mi-
pínea, et com-
eant eum filia-
ectuósæ, in co-
iæ, et imitén-
eum impii in
et peribunt;
anci in coró-
petuáliter gau-
ntur quidem
es ipsius, sed
ia adjúti per

grátiam. Solus iste a matre
coronátus est, quia solus cum
ordinátis affectiónibus, tam-
quam sponsus e thálamo pro-
cessit ex útero matris.

¶. Christus sciens dolórem
et infirmitátem, spinis coroná-
tus, * Ipse est, qui coronat vos
in misericórdia et miseratió-
nibus. †. Vulnerátus propter
iniquitátes nostras, attritus est
propter scélera nostra, cujus
livóre sanátí sumus. Ipse. Gló-
ria Patri. Ipse.

*Lectio ix dicitur de Homilia
Feriæ.*

Te Deum laudamus, p. 16.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 8. Diléctus meus cán-
didus, et rubicúndus, comæ
cápitís ejus sicut púrpura re-
gis vincta canálibus.

Psalm. Dóminus regnávít,
cum reliq. de Dominica, p. 17.

Ant. t. 1. l Requiévit super
eum spíritus timóris Dómini :
coróna sapiéntiæ, et exultatió-
nis decorávit illum.

Ant. t. 3. d Induit eum Dó-
minus vestiméntis salútis, et
induménto justitiæ quasi spon-
sum decorátum corona.

Ant. t. 1. f Fasciculus myr-
ræ diléctus meus mihi, in-
ter úbera mea commorábitur.

Ant. t. 7. r Rex ætérnæ
glóriæ pro nobis coronátus,
benedicet corónæ anní beni-
gnitátis suæ.

CAPITULUM. *Cant. 3.*

EGREDIMINI, et vidéte filiæ
Sion regem Salomónem in

diadémate, quo coronávit illum
mater sua.

HYMNUS.

LEGIS figúris pingitur
Christi Coróna nobilis :
Impléxa spinis victima,
Ardénsque testátur rubus.

Arcam coróna cinxerat,
Mensæque sacrum circulum ;
Arámque thure fúmidam
Coróna nectit ámbiens.

Christi dolórum cónsencia
Salve Coróna glóriæ,
Gemmis, et auro púlchrior,
Vincens corónas siderum.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Filio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.

Amen.

†. Eris Coróna glóriæ in ma-
nu Dómini. ¶. Et diadéma re-
gni in manu Dei tui.

Ad Bened. Ant. t. 4. Exivit
Jesus portans spineam Coró-
nam, et purpúreum vestimén-
tum.

ORATIO.

PRESTA, quæsumus, omnípo-
tens Deus : ut qui in me-
móriam Passiónis Dómini no-
stri Jesu Christi Corónam ejus
spineam venerámur in terris ;
ab ipso glória, et honóre coro-
nári mereámur in cœlis. Qui
tecum vivit et regnat.

Et fit Commem. Feriæ.

AD TERTIAM.

Ant. Requiévit super eum.
Capitulum, Egredimini, et
vidéte, ut supra.

¶. br. Eris Coróna glóriæ : *
In manu Dómini. Eris. †. Et

diadéma regni in manu Dei tui. In manu Dómini Glória Patri. Eris.

ŷ. Glória, et honóre coronásti eum Dómine. *ñ.* Et constituisti eum super opera mánuum tuárum.

AD SEXTAM.

Ant. Induit eum.

CAPITULUM. *Apoc.* 6.

VIDI: et ecce equus albus: et qui sedébat super illum, habébat arcum: et data est ei coróna: et exivit vincens, ut vinceret.

ñ. br. Glória, et honóre * Coronásti eum Dómine. Glória, et honóre. ŷ. Et constituisti eum super ópera mánuum tuárum. Coronásti. Glória Patri. Glória, et honóre.

ŷ. Tuam Corónam adorámus Dómine. *ñ.* Tuam gloriósam recólimus Passiónem.

AD NONAM.

Ant. Rex æternæ glóriæ.

CAPITULUM. *Isaie* 28.

In die illa erit Dóminus Exercituum coróna glóriæ, et sertum exultatiónis, residuo pópuli sui.

ñ. br. Tuam Corónam * Adorámus Dómine. Tuam Corónam: ŷ. Tuam gloriósam recólimus Passiónem. Adorámus. Glória Patri. Tuam Corónam.

ŷ. Plecténtes Corónam de spinis. *ñ.* Posuérunť super caput ejus.

IN II VESPERIS.

Omnia ut in primis.

Ad Magnif. Ant. t. 1. r Et genu flexo ante eum illudébant ei, dicéntes: Ave Rex Judæórum: et expuéntes in eum accepérunt arúndinem, et percutiebant caput ejus.

Oratio. Præsta quæsumus. ut supra, ad Laudes.

Deinde fit Commemoratio Ferie.

DE

*Reci
cis, su
nibus
Festo
transla
Quad
etiam
dum R
nicæ a
dum,
creti 20*

*Si in
rerit a
Lection
dæ eru
Concur*

*Nota
torium
in fine
tibi sit
Virgine
facta s
lio de S*

*Ant.
num.*

DIXIT
Sed
Done
scabellu
Virga
Dóminu

Isaia 28.
erit Dominus
coróna glóriæ,
nationis, residuo

Corónam * Ado-
e. Tuam Coró-
gloriosam re-
ónem. Adorá-
tri. Tuam Coró-

s Corónam de
érunt super ca-

SPERIS.
primis.

Ant. t. 1. r Et
e eum illudé-
: Ave Rex Ju-
uénies in eum
dinem, et per-
ejus.

a quæsumus.

ides.

ommemoratio

OFFICIA VOTIVA.

OFFICIUM DE SS. SACRAMENTO.

Semiduplex.

*Recitatur in quibusdam lo-
cis, sub ritu Semiduplici, om-
nibus Fertiis v, non impeditis
Festo novem Lectionum, etiam
translato, excepto Adventu,
Quadragesima, Vigiliis, ac
etiam Feria illa, in qua secun-
dum Rubricas Officium Domi-
nicæ aliquando erit apponen-
dum, etc. juxta tenorem De-
creti 26 Martii 1700.*

*Si in Feria IV vel VI occur-
rerit aliquod Festum novem
Lectionum, Vesperæ ordinan-
dæ erunt juxta Rubricam de
Concurrentia Officii.*

*Notandum, quod ad Comple-
torium Feriæ quartæ et quintæ
in fine Hymni dicitur, Jesu,
tibi sit glória, Qui natus es de
Virgine, etiamsi in Vesperis
facta sit tantum Commemora-
tio de SS. Sacramento.*

AD VESPERAS.

Ant. t. 1. r Sacerdos in ætér-
num.

PSALMUS 109.

DIXIT Dominus Domino meo: *
Sede a dextris meis:

Donec ponam inimicos tuos, *
scabellum pedum tuorum.

Virgam virtutis tuæ emittet
Dominus ex Sion: * dominare

in medio inimicorum tuó-
rum.

Tecum principium in die
virtutis tuæ in splendoribus
sanctorum: * ex útero ante
luciferum genui te.

Juravit Dominus, et non pœ-
nitebit eum: * Tu es sacerdos
in ætérnum secundum ordinem
Melchisedech.

Dominus a dextris tuis, *
confrégit in die iræ suæ ro-
ges.

Judicabit in nationibus, im-
plebit ruinas: * conquassabit
capita in terra multorum.

De torrente in via bibet: *
propterea exaltabit caput.

Ant. Sacerdos in ætérnum
Christus Dominus secundum
ordinem Melchisedech, panem
et vinum obtulit.

Ant. t. 2. Miserátor Dómi-
nus.

PSALMUS 110.

CONFITEBOR tibi Dómine in
toto corde meo: * in con-
silio justorum, et congrega-
tione.

Magna ópera Dómini: * ex-
quisita in omnes voluntates
ejus.

Confessio et magnificéntia
opus ejus: * et justitia ejus
manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabilium
suorum, misericors et miserá-

tor Dóminus : * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti spi : * virtutem óperum suórum annuntiábit pópulo suo :

Ut det illis hæreditátém Gentium : * ópera mánuum ejus veritas et judicium.

Fidélia ómnia mandáta ejus : confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritaté et æquitatē.

Redemptionem misit pópulo suo : * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum et terribile nomen ejus : * initium sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum : * laudátio ejus manet in sæculum sæculi.

Ant. Miserátor Dóminus escam dedit timéntibus se in memóriam suórum mirabílium.

Ant. t. 3. r Cálicem.

PSALMUS 115.

CREDIDI, propter quod locútus sum : * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retribuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retribuit mihi?

Cálicem salutáris accípíam : * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus : * pretiósá in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et filius ancillæ tuæ.

Dirupisti vincula mea : * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus : * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Ant. Cálicem salutáris accípíam, et sacrificábo hóstiam laudis.

Ant. t. 4. Sicut novellæ.

PSALMUS 127.

BEATI omnes, qui timent Dóminum, * qui ambulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis : * beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuæ.

Filii tui sicut novellæ olivárum, * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedicat tibi Dóminus ex Sion : * et videas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et videas filios filiórum tuórum, * pacem super Israel.

Ant. Sicut novellæ olivárum, Ecclesiæ filii sint in circúitu mensæ Dómini.

Ant. t. 5. Qui pacem.

PSALMUS 147.

LAUDA Jerúsalem Dóminum : * lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum : * benedixit filiis tuis in te.

Qui p
et ádip

Qui e
terre :

ejus.

Qui d
nébulan

Mittit
buccella

goris ej

Emittit
quesácie

ejus, et

Qui an

Jacob : *

Israel.

Non t

tióni : *

nifestávi

Ant. C

Ecclesiæ

nos Dóm

CAPIT

FRATRE

Dómi

vobis, q

sus, in c

accépit p

fregit, e

manduca

meum, q

tur : hoc

memorat

PANGE

Córpo

Sanguin

Quem in

Fructus v

Rex effú

Nobis c

Ex intáct

Et in mun

Qui posuit fines tuos pacem: *
et adipe frumenti sátiat te.

Qui emittit olóquium suum
terræ: * velóclter currit sermo
ejus.

Qui dat nivem sicut lanam: *
nébulam sicut cinerem spargit.

Mittit crýstallum suam sicut
buccéllas: * ante fáciem fri-
goris ejus quis sustinébit?

Emittet verbum suum, et li-
quesfaciet ea: * flabit spiritus
ejus, et fluent aquæ.

Qui annúnciat verbum suum
Jacob: * justitias et judicia sua
Israel.

Non fecit taliter omni ná-
tióni: * et judicia sua non ma-
nifestávit eis.

Ant. Qui pacem ponit fines
Ecclésiæ, frumenti adipe sátiat
nos Dóminus.

CAPITULUM. 1. *Cor. 11. c.*

PATRES, Ego enim accépi a
Dómino quod et tradidi
vobis, quóniam Dóminus Je-
sus, in qua nocte tradebátur,
accépit panem et grátias agens
fregit, et dixit: Accipite, et
manducáte: hoc est corpus
meum, quod pro vobis tradé-
tur: hoc fácite in meam com-
memoratióem.

HYMNUS.

PANGE lingua gloriósi
Córporis mystérium,
Sanguinisque pretiósi,
Quem in mundi pretium
Fructus ventris generósi
Rex effúdit géntium.

Nobis datus, nobis natus
Ex intácta Virgine,
Et in mundo conversátus,

Sparsó verbi sémíne,
Sui moras incolátus
Miro cláusit órdine.

In supréme nocte cænæ
Recúbens cum frátribus,
Observáta lege plene
Cibis in legálibus,
Cibum turbæ duodénæ
Se dat suis mánibus.

Verbum caro, panem verum
Verbo carnem efficit:
Fitque sanguis Christi merum,
Et si sensus déficit:
Ad firmándum cor sincérum
Sola fides súfficit.

Tantum ergo Sacraméntum
Venerémur cernui:
Et antiquum documéntum
Novo cedat ritui:
Præstet fides suppleméntum
Sénsuum defectui.

Genitóri; Genitóque
Laus et jubilatio,
Salus, honor, virtus quoque
Sit et benedictio:
Procedénti ab utróque
Compar sit laudatio. Amen.

ŷ. Panem de cælo prætitisti
eis. ñ. Omne delectaméntum
in se habéntem.

Ad Magnif. Ant. t. 6. O
quam * suávis est Dómine spi-
ritus tuus, qui ut dulcédinem
tuam in filios demonstráres,
pane suavíssimo de cælo præsti-
to, esuriéntes reple bonis, fasti-
dióso divites dimittens inánes.

ORATIO.

DEUS, qui nobis sub Sacra-
ménto mirábili passiónis
tuæ memóriam reliquisti: trí-
bue, quæsumus, ita nos Córpo-
ris et Sanguinis tui sacra my-

stéria venerári; ut redempti-
onis tuæ fructum in nobis júgi-
ter sentiamus. Qui vivis et
regnas cum Deo Patre.

*Si occurrat aliquod Festum
simplex, sit de eo Commemo-
ratio.*

*Deinde sunt Comm. commu-
nes, seu suffragia, ut in Psal-
terio, si faciendæ sint.*

*Ad Completorium, et per Ho-
ras, in fine Hymnorum dicitur,
Jesu, tibi sit glória,*

Qui natus es de Virgine.

AD MATUTINUM.

*Invitat. Christum Regem
adoremus dominántem Genti-
bus: * Qui se manducántibus
dat spirítus pinguédinem.*

*Psalm. Venite, exultémus,
p. 2.*

HYMNUS.

SACRIS solénnis juncta sint
gáudia,
Et ex præcórdiis sonent præ-
cónia:

Recédant vétëra, nova sint
omnia,

Corda, voces, et ópera,
Noctis recólitur cœna novís-
sima,

Qua Christus créditur agnum
et azyma

Dedisse frátribus, juxta legi-
tima

Priscis indúlta pátribus.

Post agnum typicum, ex-
plétis épulis,

Corpus Dominicum datum di-
scipulis,

Sic totum ómnibus, quod to-
tum singulis,

Ejus fatémur má nibus.

Dedit fragilibus Córporis fër-
culum,

Dedit et tristibus Sanguinis
pócolum,

Dicens: Accipite quod trado
vâsculum,

Omnes ex eo bibite.

Sic sacrificium istud insti-
tuit,

Cujus officium committi voluit
Solis Presbyteris, quibus sic
cóngruit,

Ut sumant, et dent cete-
ris.

Panis Angélicus sit panis hó-
minum;

Dat panis cœlicus figúris tér-
minum:

O res mirábilis, manducat Dó-
minum

Pauper, servus, et húmilis.

Te trina Dóitas, unaque pó-
scimus,

Sic nos tu visita, sicut te cõli-
mus:

Per tuas sémitas duc nos quo
téndimus,

Ad lucem, quam inhábi-
tas. Amen.

IN I NOCTURNO.

Ant. t. 1. r Fructum salutí-
ferum.

PSALMUS 1.

BEATUS vir, qui non ábiit in
consilio impiórum, et in via
peccatórum non stetit, * et in
cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas
ejus, * et in lege ejus meditá-
bitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum,
quod plantátum est secus de-
cúrsus aquárum, * quod fru-

ctum suum
suo:

Et fóllium
et ómnia
prosperab

Non sic
tamquam
cit ventus

Ideo non
judicio: *

concílio ju-
Quóniam
viam justórum peribit

*Ant. Fructu-
gustándum
tis suæ tén-*

Ant. t. 1.

CUM invoc-
C Deus ju-
tribulatione

Miserere
orationem i

Filii hó-
gravi corde
tis vanitater

dácium?
Et scitótó-
cavit Dómin

Dóminus ex-
mávero ad c

Irascimini
re: * quæ
vestris, in

compungim-
Sacrificá-
tæ, et sper

Multi dicam-
nobis bona?
Signátum

men vultus
dedisti lætiti

Corporis fer-

s Sanguinis

quod trado

bibite.

istud insti-

nmitti voluit

quibus sic

dent cete-

it panis hó-

figúris tér-

andúcat Dó-

,et húmilis.

únaque pó-

cut te cóni-

uc nos quo

am inhábi-

RNO.

tum saluti-

on ábiit in

m,et in via

tit,* et in

non sedit:

ni volúntas

us meditá-

n lignam,

secus de-

quod fru-

ctum suum dabit in tēpore suo :

Et fóllum ejus non defluet : * et ómnia quaecúmque faciet prosperabúntur.

Non sic impii, non sic : * sed tamquam pulvis, quem prói-ctus ventus a facie terræ.

Ideo non resúrgent impii in iudicio : * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum,* et iter impiórum peribit.

Ant. Fructum salutiferum gustándum dedit Dóminus mortis suæ tēpore.

Ant. t. 2. A fructu.

PSALMUS 4.

CUM invocárem exaudivit me Deus iustitias meæ : * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserere mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fillii hóminum úsquequo gravi corde ? * ut quid diligitis vanitatem, et quæritis mendacium ?

Et scitote, quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascimini, et nolite peccáre : * quæ dictis in córdibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificáte sacrificium iustitiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt : Quis ostendit nobis bona ?

Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine : * dedisti lætitiám in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idipsum * dormiam, et requiescam :

Quóniam tu Dómine singulariter in spe * constituísti me.

Ant. A fructu fruménti et vini multiplicáti fidéles in pace Christi requiescant.

Ant. t. 3. r Communióne cálicis. }

PSALMUS 15.

CONSERVA me Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino : Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntates meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitates eórum : * póstea acceperunt.

Non congregabo conventicula eórum de sanguinibus : * nec membor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei : * tu es qui restitués hereditátem meam mihi.

Funes ceciderunt mihi in præcláris : * etenim hereditas mea præclára est mihi.

Benedicam Dóminum, qui tribuit mihi intellectum : * insuper et usque ad noctem increpáverunt me renes mei.

Providéham Dóminum in conspéctu meo semper : * quóniam a dextris est mihi, ne commovear.

Propter hoc lætatum est cor meum, et exultavit lingua mea: * insuper et caro mea requiescet in spe.

Quoniam non derelinques animam meam in inferno: * nec dabis Sanctum tuum videre corruptionem.

Notas mihi fecisti vias vite, adimplēbis me lætitia cum vultu tuo: * delectationes in dextera tua usque in finem.

Ant. Communionē calicis quo Deus ipse sūmitur, non vitulorum sanguine, congregavit nos Dominus.

† Panem cœli dedit eis. † Panem Angelorum manducavit homo.

Lectiones de Scriptura occurrente.

†. I. Immolabit hædum multitudo filiorum Israel ad vespēram Paschæ, * Et edent carnes, et ázynos panes. †. Pascha nostrum immolatus est Christus: itaque epulēmur in ázymis sinceritatis et veritatis. Et edent.

†. II. Comedētis carnes, et saturabimini panibus: * Iste est panis, quem dedit vobis Dominus ad vescendum. †. Non Moyses dedit vobis panem de celo, sed Pater meus dat vobis panem de celo verum. Iste est panis.

†. III. Respexit Elias ad caput suum subcinericiū panem: qui surgens comedit, et bibit: * Et ambulavit in fortitudine cibi illius usque ad montem Dei. †. Si quis manducá-

verit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Et ambulavit. Gló-
ria Patri. Et ambulavit in fortitudine.

IN II NOCTURNO.

Ant. t. 4. Memor sit Dominus.

PSALMUS 19.

EXAUDIAT te Dominus in die tribulationis: * protégat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxilium de sancto: * et de Sion tœdatur te.

Memor sit omnis sacrificii tui: * et holocaustum tuum pingue fiat.

Tribuat tibi secundum cor tuum: * et omne consilium tuum confirmet.

Lætābimur in salutāri tuo: * et in nómīne Dei nostri magnificābimur.

Impleat Dominus omnes petitiones tuas: * nunc cognóvi quoniam salvum fecit Dominus Christum suum.

Exaudiet illum de celo sancto suo: * in potentatibus salus dexterae ejus.

Hi in curribus, et hi in equis: * nos autem in nómīne Domini Dei nostri invocābimus.

Ipsi obligati sunt, et ceciderunt: * nos autem surréximus et erecti sumus.

Dómine salvum fac regem, * et exaudi nos in die, qua invocāverimus te.

Ant. Memor sit Dominus sacrificii nostri, et holocaustum nostrum pingue fiat.

Ant. t. 5. Paratur.

DOMINI
mil
scuē, i

Sup
educavi
conver
- Dedu
justitiæ
suum.

Nam
medio i
mebo m
cum es.

Virga
ipsa me

Paras
mensam
tribulan

Impin
meum:
ébrians

Et mi
quetur
vitæ meæ

Et ut i
mini, *
rum.

Ant. I.
Dómini
tribulant

Ant. t.
nis.

QUEMAD
vus a
ita-deside
Deus.

Sitavit
Ortem vi
niam et a
Dei?

Fuérunt

PSALMUS 22.

Dominus regit me, et nihil mihi déerit : * in loco páscuæ, ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me : * ánimam meam convertit.

Dedúxit me super sémitas justitiæ, * propter nomen suum.

Nam et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala : * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et báculo tuus : * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos, qui tribulant me.

Impinguásti in óleo caput meum : * et calix meus inébrians quam præclárus est !

Et misericórdia tua subsequétur me * omnibus diebus vitæ meæ :

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitudinem diérum.

Ant. Paráture nobis mensa Dómini advérsus omnes qui tribulant nos.

Ant. t. 6. In voce exultatiónis.

PSALMUS 41.

Quam admodum desiderat cervus ad fontes aquarum : * ita desiderat ánimá mea ad te Deus.

Sítivit ánimá mea ad Deum fontem vivum : * quando véniam et apparebo ante faciém Dei ?

Fuérunť mibi lácrymæ meæ

panes diæ ac nocte : * dum dicitur mihi quotidie : Ubi est Deus tuus ?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam : * quóniam transibe in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.

In voce exultatiónis, et confessiós : * sonus epulántis.

Quare tristis es ánimá mea ? * et quare contúrbas me ?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad me ipsum ánimá mea conturbáta est : * propterea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte mó dico.

Abyssus abyssum invocát, * in voce cataractarum thórum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In diæ mandávit Dóminus misericórdiam suam : * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo : Suscéptor meus es.

Quare oblitus es mei ? * et quare contristátus incédo, dum affligit me inimicus ?

Dum confringóntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tribulant me inimici mei.

Dum dicunt mihi per singulos diæ . Ubi est Deus tuus ? * quare tristis es ánimá mea ? et quare contúrbas me ?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ant. In voce exultationis resonent epulantes in mensa Domini.

ŷ. Cibavit illos ex adipē framenti. *ŷ.* Et de petra, melle saturavit eos.

Lectiones ponuntur inferius post Officium ordine Mensium.

ŷ. iv. Cœnantibus illis accēpit Jesus panem, et benedixit, ac fregit, deditque discipulis suis, et ait : * Accipite, et comedite : hoc est corpus meum. ŷ. Dixērunt viri tabernaculi mei : Quis det de cānibus ejus, ut saturēmur? Accipite.

ŷ. v. Accēpit Jesus cālicem, postquam cœnavit, dicens : Hic calix novum testamētum est in meo sanguine : * Hoc facite in meam commemorationem. ŷ. Memōria memor ero, et tabescet in me anima mea. Hoc facite.

ŷ. vi. Ego sum panis vitæ : patres vestri manducavērunt manna in deserto, et mortui sunt : * Hic est panis de cœlo descendens, ut si quis ex ipso manducet, non moriatur. ŷ. Ego sum panis vivus, qui de cœlo descēdi : si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in ætēnum. Hic. Glōria Patri. Hic.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 7. s. Introibo.

PSALMUS 42.

JUDICA me Deus, et discerne causam meam de gente non sancta, * ab homine iniquo et doloso erue me.

Quia tu es Deus fortitudo mea : * quare me repulisti? et

quare tristis incēdo, dum affligit me inimicus?

Emitte lucem tuam, et veritatem tuam : * ipsa me deduxērunt, et adduxērunt in montem sanctum tuum, et in tabernacula tua.

Et introibo ad altāre Dei : * ad Deum, qui lætificat juventutem meam.

Confitebor tibi in cithara Deus, Deus meus : * quare tristis es anima mea? et quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi : * salutāre vultus mei, et Deus meus.

Ant. Introibo ad altāre Dei : sumam Christum, qui renovat juventutem meam.

Ant. t. 8. Cibavit nos Dominus.

PSALMUS 80.

EXULTATE Deo adjutori nostro : * jubilate Deo Jacob.

Sumite psalmum, et date tympanum : * psalterium jucundum cum cithara.

Buccinate in Neomenia tuba, * in insigni die solemnitatis vestrae :

Quia praeceptum in Israel est : * et iudicium Deo Jacob.

Testimonium in Joseph posuit illud, cum exiret de terra Aegypti : * linguam, quam non noverat, audivit.

Divertit ab oneribus dorsum ejus : * manus ejus in cophino serviērunt.

In tribulatione invocasti me, et liberaui te : * exaudivi te in abscondito tempestatis : pro-

bavi t
ctionis

Aud
testab
ris me
dens :
alienu

Ego
tuus,
Egypt
implēb

Et n
vocem
intēdi

Et di
sideria
in adin

Si p
me : *
ambulā

Pro n
eorum l

per tril
manum

Inimi
ei : * et
secula

Et cib
menti :
turavit

Ant. C
adipo fr
melle sa

Ant. t
mine. *t*

QUAM
Domi
cupiscit

in atria
Cor m
exultaver
vum.

II

cedo, dum affli-

s?
tuam, et veri-
* ipsa me de-
adduxerunt in
m tuum, et in

d altäre Dei : *
lætificat juven-

ibi in cithara
s : * quare tris-
? et quare con-

o, quóniam ad-
illi : * salutäre
Deus meus.

ad altäre Dei :
m, qui renovat
m.

ávit nos Dómi-

us 80.

adjutori no-
áte Deo Jacob.
ium, et date
psalterium ju-
thara.

Neoménia tu-
die solemnita-

tum in Israel
am de Jacob.
ia Joseph pó-
exiret de terra
am, quam non

tribus dorsum
jus in cóphino

in vocásti me,
exaudivi te in
estátis : pro-

bávi te apud aquam contradi-
ctiónis.

Audi pópulus meus, et con-
testabor te : * Israel si audie-
ris me, non erit in te Deus re-
cens : neque adorábis deum
aliénium.

Ego enim sum Dóminus Deus
tuus, qui edúxi te de terra
Egypti : * diláta os tuum, et
implébo illud.

Et non audívit pópulus meus
vocem meam : * et Israel non
inténdit mihi.

Et dimisi eos secúndum de-
sidéria cordis eórum : * ibunt
in adinventiónibus suis.

Si pópulus meus audisset
me : * Israel si in viis meis
ambuláset.

Pro nihilo fórsitan inimícos
eórum humiliásem : * et su-
per tribulantes eos misissem
manum meam.

Inimíci Dómini mentiti sunt
ei : * et erit tempus eórum in
secula.

Et cibávit eos ex ádipe fru-
menti : * et de petra, melle sa-
turávit eos.

Ant. Cibávit nos Dóminus ex
ádipe frumenti : et de petra,
melle saturávit nos.

Ant. t. 6. Ex altári tuo Dó-
mine.

PSALMUS 83.

QUAM dílecta tabernácula tua
Dómine virtútum : * con-
cupiscit, et déficit ánima mea
in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea *
exultáverunt in Deum vi-
rum.

Hiemalis.

Etenim passer invénit sibi
domum : * et turtur nidum
sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua Dómine virtú-
tum : * Rex meus, et Deus
meus.

Beáti qui habitant in domo
tua Dómine : * in sæcula sæ-
culórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxi-
lium abs te : * ascensiónes in
corde suo dispósuit, in valle
lacrymárum, in loco quem pó-
suit.

Etenim benedictiónem dabit
legislátor ; ibunt de virtúte in
virtútem : * videbitur Deus
deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum exáudi
oratióem meam : * áuribus
pércepe Deus Jacob.

Protéctor noster aspice Deus : *
et respice in faciém Christi tui :

Quia melior est dies una in
átriis tuis * super millia.

Elégi abjectus esse in domo
Dei mei : * magis quam habi-
täre in tabernáculis peccató-
rum.

Quia misericórdiam, et veri-
tatem diligit Deus : * grátiam,
et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui
ambulant in innocentia : * Dó-
mine virtútum, beátus homo
qui sperat in te.

Ant. Ex altári tuo Dó-
mine Christum summus : in
quem cor et caro nostra exúl-
tant.

¶. Edúcas panem de terra.
¶. Et vinum lætificet cor hó-
minis.

*Lectiones ponuntur inferius
post Lectiones II Nocturni or-
dine Mensium.*

R. VII. Qui manducat meam
carnem, et bibit meum sangui-
nem, * In me manet, et ego
in eo. **Y.** Non est alia natio
tam grandis, quæ habeat deos
appropinquantes sibi, sicut
Deus noster adest nobis. In me
manet.

R. VIII. Misit me vivens Pater,
et ego vivo propter Patrem : *
Et qui manducat me, vivet
propter me. **Y.** Cibavit illum
Dominus panem vite et intel-
lectus. Et. Gloria Patri. Et.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 1. Sapientia * ædifi-
cavit sibi domum, miscuit vi-
num, et posuit mensam.

*Psalms, Dominus regnavit,
cum reliquis, p. 17.*

Ant. t. 2. Angelorum esca *
nutrivisti populum tuum, et
panem de celo præstitisti eis.

Ant. t. 3. r Pinguis est pa-
nis * Christi, et præbebit deli-
cias regibus.

Ant. t. 4. Sacerdotes sancti *
incensum et panes offerunt
Deo.

Ant. t. 5. Vincenti * dabo
manna absconditum, et nomen
novum.

CAPITULUM: 1. Cor. 11. e

FRATRES, Ego enim accepi a
Domino quod et tradidi
vobis, quoniam Dominus Je-
sus, in qua nocte tradebatur,
accepi panem, et gratias agens
regit, et dixit: Accipite, et

manducate: hoc est corpus
meum, quod pro vobis tradetur:
hoc facite in meam com-
memorationem.

HYMNUS.

VERBUM supernum prodiens,
Nec Patris linquens dexte-
ram,

Ad opus suum exiens,
Venit ad vitam vesperam.

In mortem a discipulo
Suis tradendus æmulis,
Prius in vite ferculo
Se tradidit discipulis.

Quibus sub bina specie
Carnem dedit et sanguinem;
Ut duplicis substantiæ
Totum cibaret hominem.

Se nascens dedit socium,
Convalescens in edulium,
Se moriens in pretium,
Se regnans dat in premium.

O salutaris Hostia,
Quæ celi pandis ostium!
Bella premunt hostilia,
Da robur, fer auxilium.

Uni, trinoque Domino
Sit sempiterna gloria;
Qui vitam sine termino
Nobis donet in patria.

Amen.

Y. Posuit fines tuos pacem,
R. Et adipe frumenti satiat te.

Ad Bened. Ant. t. 1. f Ego
sum * panis vivus, qui de celo
descendi: si quis manducaverit
ex hoc pane, vivet in æternum.

ORATIO.

Deus, qui nobis sub Sacra-
mento mirabili passionis
tuæ memoriam reliquisti:
tribue, quaesumus, ita nos
Corporis et Sanguinis tui sacra

mysté-
plionis
jógiter
regnas

Si c
simple
ratio.

Dein
commu
Psalter

R. b
Y. C
virgine

Ant.
Capit
enim ad

R. br
eis. Par
rum m
eis. Gló
Y. Ci
mentl
saturav

Ant.
CAPIT

QUOTI
cabi
licem
mini an
niat.

R. br
adipe fr
de petra
Ex adi
bavit.

Y. Edu
R. Et vir
minis.

Ant. V

mysteria venerari; ut redemptionis tue fructum in nobis juxter sentiamus. Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Si occurrat aliquod Festum simplex, fit de eo Commemoratio.

Deinde sunt Commemoratio communes, seu suffragia, ut in Psalterio.

AD PRIMAM.

ñ. br. Christe Fili.

ñ. Qui natus es de Maria virgine. Et dicuntur Preces.

AD TERTIAM.

Ant. Angelorum esca.

Capitulum, Fratres, Ego enim accepi, ut supra, ad Laud.

*ñ. br. Panem cœli, * Dedit eis. Panem. ñ. Panem Angelorum manducavit homo. Dedit eis. Glória Patri. Panem.*

ñ. Cibavit illos ex adipi frumenti. ñ. Et de petra, melle saturavit eos.

AD SEXTAM.

Ant. Pinguis est panis.

CAPITULUM. 1. Cor. 11. f

QUOTIESCUMQUE enim manducabitis panem hunc, et calicem bibetis, mortem Domini annuntiabitis donec veniat.

*ñ. br. Cibavit illos, * Ex adipi frumenti. Cibavit. ñ. Et de petra, melle saturavit eos. Ex adipi. Glória Patri. Cibavit.*

ñ. Educas panem de terra. ñ. Et vinum lætificet cor hominis.

AD NONAM.

Ant. Vincēti,

CAPITULUM. 1. Cor. 11. f

QUICUMQUE manducaverit panem hunc, vel biberit calicem Domini indigne, reus erit corporis et sanguinis Domini.

*ñ. br. Educas panem, * De terra. Educas. ñ. Et vinum lætificet cor hominis. De terra. Glória Patri. Educas.*

ñ. Pósuit fines tuos pacem. ñ. Et adipi frumenti sátiat te.

IN II VESPERIS.

Omnia dicuntur sicut in primis Vesperis, p. ccxxxij.

*Ad Magnif. Ant. t. 5. O sacrum * convivium, in quo Christus sumitur: recólitur memória Passiónis ejus: mens implétur grátia: et futúre glóriæ nobis pignus datur, allelúia.*

Si occurrat aliquod Festum simplex, fit de eo Commemoratio.

Deinde sunt Commemoratio communes, seu suffragia, ut in Psalterio, si facienda sint.

MENSE FEBRUARIO.

IN II NOCTURNO.

Sermo Sancti Joannis Chrysostomi.

LECTIO IV.

Homilia 61. ad populum Antiochenum.

NECCESSARIUM est, dilectissimi mi, mysteriorum discere miraculum, quodnam sit, et quare sit datum, et quæ ejus rei utilitas. Unum corpus efficitur membra, inquit, ex carne ejus, et ex ossibus ejus: sequámur autem initiati, quæ

dicuntur. Ut itaque non tantum per charitatem hoc facimus, verum etiam ipsa re, in illam miscemur carnem: hoc namque per escam efficitur, quam largitus est nobis, volens ostendere desiderium quod erga nos habet. Propterea semetipsum nobis immiscuit, et corpus suum in nos contemperavit, ut unum quid simus tamquam corpus capiti coaptatum: ardenter enim amantium hoc est.

LECTIO V.

TAMQUAM leones igitur ignem spirantes ab illa mensa recedamus, facti diabolo terribiles, et caput nostrum mentis revolventes, et charitatem, quam erga nos ostendit. Nam parentes quidem alius saepe filios tradunt alendos: ego autem, inquit, non ita, sed carnibus meis alo, et meipsum vobis appono, vos omnes generosos esse volens, et spem bonam de futuris vobis praebens: quippe qui vobis hic meipsum tradidi, multo magis id in futuro faciam. Volo frater vester fieri, carni propter vos et sanguini communicavi: vobis vicissim ipsam carnem et sanguinem, per quae cognatus vester factus sum, trado.

LECTIO VI.

ATENDAMUS itaque nobis ipsis, dilectissimi, talibus fruentes bonis: et cum aliquid turpe dicere voluerimus, vel nos ab ira corrumpi viderimus,

vel alio quopiam huiusmodi vitio, consideremus quibus facti sumus digni: talisque cogitatio nobis irrationabilium motuum sit correctio. Quotquot igitur huius participes corporis effimur, quotquot sanguinem degustamus; cogitemus, quod illum sursum sedentem, qui ab Angelis adoratur incorruptibili viuentis virtuti, hunc degustamus. Hei mihi, quot ad salutem nobis via! Nos corpus suum effecit, nobis suum communicavit corpus: et horum nos nihil a malis avértit.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

LECTIO VII. Cap. 6.

In illo tempore: Dixit Jesus turbis Iudaeorum: Caro mea, vere est cibus, et sanguis meus, vere est potus. Et reliqua.

Homilia Sancti Augustini
Episcopi.

Tractatu 27. in Joannem.

VERBA Domini ex Evangelio, quae sermonem pristinum consequuntur, audivimus. Hinc sermo debetur auribus et mentibus vestris, et hodierna die non importunus est. Est enim de Corpore Domini, quod dicebat se dare ad manducandum propter aeternam vitam. Exposuit autem modum attributionis huius et doni sui, quomodo daret carnem suam manducare, dicens: Qui manducat carnem meam, et bibit

sanguinem, et
net, et
quia m
est, s
habitat
ret ut

HOC e
mó
simus i
capite i
tes car
quentes
qui ad
telligén
non eni
diendo,
erant.
et verun
dum car
nem sua
manduc
dum car
de carne
est vita
nem del
dum car
bis: M
non ex i
pulis ej
hic serm
audire?

Nona
si occur

Si disc
runt
inimici?
bat ut di
omnibus
tum Dei i
non advé
desererun

am hujusmodi
nus quibus fa-
: talisque co-
rrationabilium
rrrectio. Quot-
jus participes
aur, quotquot
stámus; cogi-
um sursum se-
Angelis adorá-
li vicinus vir-
ustámus. Hei
salútem nobis
suum effecit,
municávit cor-
nos nihil a

TURNO.
Evangelii
Joánnem.
Cap. 6.
: Dixit Jesus
um: Caro mea,
et sanguis
potus. Et ré-

i Augustini
pi.
Joánnem.
ex Evangelio,
em pristinum
divimus. Hinc
tribus et mén-
hodierna die
est. Est enim
ini, quod ad
manducan-
eternam vitam
modum attri-
et doni sui,
carnem suam
is: Qui man-
eam, et bibit

sanguinem meum, in me ma-
net, et ego in illo. Signum
quia manducávit et bibit, hoc
est, si manet, et manétur: si
hábitat, et inhabitátur: si hæ-
ret ut non deserátur.

LECTIO VIII.

HOC ergo nos docuit, et ad-
mónuit mysticis verbis, ut
simus in ejus corpore sub ipso
capite in membris ejus, edén-
tes carnem ejus, non relin-
quéntes unitátem ejus. Sed
qui áderant, plures non in-
telligéndo scandalizáti sunt:
non enim cogitábant, hæc au-
diéndo, nisi carnem, quod ipsi
erant. Apóstolus autem dicit,
et verum dicit: Sápere secún-
dam carnem, mors est. Car-
nem suam dat nobis Dóminus
manducáre, et sápere secún-
dam carnem, mors est. Cum
de carne sua dicat, quia ibi
est vita æterna: ergo nec car-
nem debémus sápere secún-
dam carnem, sicut in his ver-
bis: Multi itaque audiétes,
non ex inimicis, sed ex disci-
pulis ejus, dixerunt: Durus est
hic sermo, et quis potest eum
audire?

*Nona Lectio de S. Simplicio,
si occurrit; alias.*

LECTIO IX.

Si discipuli durum habué-
runt istum sermónem, quid
inimici? Et tamen sic oporté-
bat ut dicerétur quod non ab
ómnibus intelligerétur. Secrétum
Dei inténtos debet fácere,
non advérsos: isti autem cito
desecérunt, tália loquente Dó-

mino Jesu Christo. Non credi-
derunt áliquid magnum dicen-
tem, et verbis illis áliquam
grátiam cooperiéntem: sed
prout voluerunt, ita intellexé-
runt, et more hóminum: quia
póterat Jesus aut hoc disponé-
bat Jesus, carnem, qua indú-
tum erat Verbum, véluti concisam,
distribúere credéntibus
in ~~ae~~. Durus est, inquit, hic
sermo: quis potest eum audire?

MENSE MARTIO

Ante Quadragesimam.

IN II NOCTURNO.

Sermo S. Joánnis Chrysóstomi.

LECTIO IV.

Ex Hom. 60. ad pop. Antioch.

QUONIAM Verbum dicit: Hoc
est Corpus meum: et as-
sentiamur, et credámus, et in-
tellectuálibus ipsum óculis in-
tueámur. Nihil enim sensibile
nobis Christus trádidit; sed
sensibilibus quidem rebus, at
ómnia intelligibilia. Itidem et
in baptisate, per rem, nem-
pe sensibilem aquam, donum
confertur: intelligibile vero
quod perficitur, generatio et
renovatio. Si enim incorpó-
reus esses, nuda et incorpórea
tibi dedisset ipse dona: sed
quóniam ánima corpore con-
serta est, in sensibilibus in-
telligibilia tibi præbet. Quot nunc
dicunt: Vellem ipsius formam
aspicere, figuram, vestiménta,
calceaménta? Ecce eum vides,
ipsum tangis, ipsum mandú-
cas. Et tu quidem vestiménta
cupis vidére: ipse vero tibi
concedit non tantum vidére,

verum et manducare, et tangere, et intra te sumere.

LECTIO V.

Igitur accedat nemo cum nausea, nemo irresolutus, omnes accensi, omnes ferventes et excitati. Nam si Judæi stantes, et calceamenta in pedibus habentes et baculos manibus gestantes, agnum cum festinatione comedebant, te multo magis oportet esse solertem. Nam illi quidem in Palæstinam erant profecturi, et propterea viatorum figuram habebant: tu vero debes in cælum migrare. Quapropter in omnibus oportet te vigilare: nec enim parva poena proponitur indigne sumentibus. Cógita quantum adversus proditorem indignaris, et contra eos, qui illum crucifixerunt. Itaque considera, ne tu quoque sis reus Corporis et Sanguinis Christi. Illi sanctissimum corpus occiderunt, tu vero polluta suspicis anima, post tot beneficia. Neque enim illi satis fuit, hominem fieri, colaphis caedi, et crucifigi: verum et semetipsum nobis commiscet: et non fide tantum, verum et ipsa re nos suum efficit corpus.

LECTIO VI.

Quo non oportet igitur esse puriorem, tali fruentem sacrificio? quo solari radio non splendidiorem manum, carnem hanc dividentem? os, quod igne spiritali replétur, linguam, quæ tremendo nimis

sanguine rubescit? Cógita quali sis insignitus honore, quali mensa fruáris. Quod Angeli videntes horrescunt, neque libere audent intueri propter emicantem inde splendorem, hoc nos pascimur, huic nos unimur, et facti sumus unum Christi corpus, et una caro. Quis loquétur potentias Domini, auditas faciet omnes laudes ejus? Quis pastor oves proprio pascit crude? Et quid dico, pastor? Matres multæ sunt, quæ post partus dolores, filios aliis tradunt nutricibus. Hoc autem ipse non est passus: sed ipse nos proprio sanguine pascit, et per omnia nos sibi coagméntat.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

LECTIO VII. Cap. 6. f

In illo tempore: Dixit Jesus turbis Judæorum: Caro mea vere est cibus: et sanguis meus vere est potus. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tractatu 27. in Joannem, circa medium.

DIXIMUS, fratres, hoc Dominum commendasse in manducatione carnis suæ, et potatione sanguinis sui, ut in illo maneamus, et ipse in nobis. Manemus autem in illo, cum sumus membra ejus: manet autem ipse in nobis, cum sumus templum ejus. Ut autem simus membra ejus, unitas nos

compá-
unitas.
Et chá-
lum
quit,
bus no-
ctum,

Ergo
cat
viva m
bra spi-
corpore
spiritus
tus qu
quo cor
quid vi
separat
tua? Sp
mam te
vivificat
sunt in
tollas, j
ánima t
ris tui m
Lectio
si occur

Hec
unit
paration
bet for
quam se
ti. Si
pore Ch
brum ej
Spíritu
inquit

t? Cógita quahonore, quahonore, quahonore. Quod Anrescunt, neque tuéri propter splendorem, ur, huic nos sumus unum et una caro. sténtias Dómit omnes laustor oves próre? Et quid latres multe artus dolóres, nt nutricibus. non est pasproprio sanper omnia nos

TURNO.

Evangélii
Joannem.
Cap. 6, f
: Dixit Jesus
m : Caro mea
: et sanguis
otus. Et réli-

Augustini

pi.

Joannem,

hum.

, hoc Dómi-

dásse in man-

sue, et pota-

ui, ut in illo

se in nobis.

in illo, cum

ejus : manet

bis, cum su-

s. Ut autem

is, únitas nos

compáginat ; ut compáginet únitas, quæ facit, nisi charitas? Et charitas Dei unde? Apóstolum interroga. Charitas, inquit, Dei diffusa est in córdibus nostris per Spiritum sanctum, qui datus est nobis.

LECTIO VIII.

Ergo spiritus est, qui vivificat : spiritus enim facit viva membra : nec viva membra spiritus facit, nisi quæ in corpore, quod vegetat ipse spiritus, invenerit. Nam spiritus qui est in te, o homo, quo constas ut homo sis, numquid vivificat membrum quod separatim invenerit a carne tua? Spiritum tuum dico animam tuam. Anima tua non vivificat, nisi membra quæ sunt in carne tua : unum si tollas, jam non vivificatur ex anima tua, quia unitati corporis tui non copulatur.

Lectio nona de S. Simpliis, si occurrat; alias,

LECTIO IX.

Hæc dicuntur, ut amemus unitatem, et timeamus separationem. Nihil enim sic debet formidare Christianus, quam separari a corpore Christi. Si enim separatur a corpore Christi, non est membrum ejus : si non est membrum ejus, non vegetatur Spiritu ejus. Quisquis autem, inquit Apóstolus, Spiritum

Christi non habet, hic non est ejus. Spiritus ergo est, qui vivificat, caro autem non prodest quidquam. Verba, quæ ego locutus sum vobis, spiritus et vita sunt. Quid est, Spiritus et vita sunt? Spiritu-liter intelligenda sunt. Intellexisti spiritualmente? Spiritus et vita sunt. Intellexisti carnaliter? Etiam sic illa spiritus et vita sunt, sed tibi non sunt.

OFFICIUM

IMMACULATÆ CONCEPTIONIS

B. M. V. IN SABBATO.

Semiduplex.

His in locis, in quibus Officium Conceptionis B. M. V. recitatur quoties Officium occurrit de B. M. in Sabbato, si, de Ordinarii licentia, Officium infrascriptum de Immaculata Conceptione B. M. V. persolvatur die VIII Decembris, et per Octavam, erit in Sabbatis hoc idem Officium quod in Festo, p. ccxlix, ritu semiduplici, exceptis Lectionibus.

In I Noct., Lectiones de Scriptura occurrente.

In II et III Noct. Lectiones ut infra per Octavam adnotantur, nimirum mensibus

JANUARIO ET FEBRUARIO,

Ut in secunda die infra Octavam, ix Decembr. p. cclv.

MARTIO,

Ut in tertia die infra Octavam, x Decembr., p. cclvij.

FESTA SANCTORUM.

FESTA NOVEMBRIS.
DIE XXVII NOVEMBRIS.
LEONARDI A PORTU MAURIT.,
Confessoris.

Duplex.

*In Hymno, Iste Confessor,
mutatur Tertius Versus.*

ORATIO.

DEUS, qui ad obstinátá peccatórum corda per evangélicam prædicationem ad peniténtiam flecténda, beatum Leonárdum confessórem tuum admirábilem sanctitáte et invicto dicéndi robóre suscitásti: da quesumus; ut contritiónis lácrymas, ad quas ob duritiam cordis nostri sine te promovéri non póssumus, per ejus preces ac mérita consequámur. Per.

In I Noct. Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

BEATUS Leonárdus a Portu Maurítio, in ora Ligústica Itáliæ, pijs paréntibus natus, etiam a prima pueritía mirífica quadam propensióne ad pietátem porténdit indicia futúre sanctitátis. Quæ multo clarióra deinde ejus in adolescéntia eluxérunt, cum Romam proféctus in collégio Rómáno stúdijs litterárum, ac philosophiæ óperam dedit. Ita enim in illá scholárum celebritáte est ver-

sátus, ut dum ingénii exercitatio némini concéderet, innocentia morum, austeritáte vitæ, contemptu sui, stúdio rerum divinárum omnes antecéderet, ádeo ut in adolescén-te alter Aloysius Gonzága collégio illi rédditus viderétur. His pósitois fundaméntis, ad consummándum sanctitátis opus quod ædificáre cœperat, inter sodáles Caravitanos adléctus, dum de more illius sodalitiitotus esset in navánda ópera apostólicis urbis concionatóribus, captus apostolátus sanctitáte nihil magis in votis habere cœpit, quam se totum proximórum salúti declináre. Ad quod vitæ genus quo facilius formarétur, terrénis ómnibus abdicátis, in familiam Fratrum Minórum reformatórum Institútii rigidióris ingressus est. Hic, quamdiu vixit, numquam a summa sanctitáte est visus abesse. Admiránda in domesticis légibus servándis vigiliántia, singuláre oratiónis stú-dium, eximius in Jesum atque Deiparam amor, assidua in afflictándó corpore acérbitas, ardens in próximos charitas, summa in omni virtútum laude ánimí demissio, eum absó-lutum sanctitátis exémpplar constituébant.

Ex h
sc
theológ
tióne
proxim
e cárc
crúdas
ta cont
scépit,
ejectu
labórib
nis exó
necesse
post an
vátus, a
nem ita
digii lo
púsculo
inédia,
bus sem
inésse.
vitæ gen
riouls
bus defa
supra q
vit; qu
utilitáte
giónes a
vi, qua
quosque
giónis a
urba Re
concióni
Benedict
interfuit
sit, ut fr
admirán
Nec vero
lúti con
scébatur
mæ Tért
riæ com

LECTIO VII.

EX hac virtutis schola, suscepto sacerdotio, atque theologicis studiis ad prædicationem formatus, urgente in proximos charitate, tamquam e carcere ad cursum ad lucrandas animas aggressus, tanta contentione apostolatium suscepit, ut, conatibus impar ejectu sanguinis, apostolicis laboribus in ipso prædicationis exordio abstinere ei fuerit necesse. Hoc ex morbo quinto post anno, Deipara ope relevatus, ad pristinam contentionem ita se renovavit, ut prodigii loco haberetur, in corpore adeo graviter affecto, mediis, vigiliis, macerationibus semper extenuato, tantam inesse firmitatem. Hoc in vite genere numquam nec periculis deterritus, nec laboribus defatigatus, annos quatuor supra quadraginta perseveravit; quanta cum animarum utilitate declarant Italice regiones admirabili ejus dicendi vi, qua vel obstinatissimos quosque pervincerebat, ad religionis studium revocare; ac urbs Roma præcipue, quæ concionibus ejus, ad quas etiam Benedictus Decimus quartus interfuit, adeo ad virtutes exarsit, ut fructus adhuc perennet admirandi illius apostolatus. Nec vero, dum exterorum saluti consulerebat, suos oblituscebat: nam, beneficio Cosmæ Tertii, in solitudine Etruriæ comparata ea domo, in

quam ipse se a prædicatione recipere ad sancti Ignatii exercitia solebat, auctor fuit iis, qui arctius Deo adherere velent, ut eo secederent, ibique, juxta leges ab ipso conditas, et a Clemente Undecimo probatas, secreti a populo, asperiori vite genere uterentur.

LECTIO VI.

IDEM plura sodalitia Urbis incoluit, atque illud præcipue sanctissimi Cordis Jesu, quod est in sancti Theodori templo; in iis multa instituit, quibus in Christum atque in Deiparam honores mirifice est auctus. Horum dulcissima nomina in ore habebat semper, et tamquam præsidia certa salutis proforibus domorum palam proponenda curabat. Passionis Dominicæ meditanda studium propagavit, sacellis in amphitheatro Flavio edificatis, ad quæ cruciatus Christi crucem ad Calvarium bajulantis recolerentur. Ab eo etiam perpetua Sacramenti Eucharistici adoratio præcipuis in Italiam urbibus est constituta. His igitur aliisque admirandis virtutum meritis maturus celo, postquam et prophetiam dono, et miraculorum virtute Deus sanctitatem servi sui confirmasset, cum tempus appropinquaret retributionis, ut Benedicto Decimo quarto fidem præstaret, cui nusquam nisi Romæ se moriturum promiserat, ex prædicatione Bononiensi, ad quam ab eodem fuerat missus, in

Urbem reversus, laboribus fractus, morbo tentari coepit; quo cum deficeret Ecclesiae Sacra expiatus, et postrema salutis monita Fratribus suis dedisset, anno aetatis suae quinto et septuagesimo sanctissime obdormiuit in Domino, die vigesima sexta Novembris, in conobio sancti Bonaventurae, ubi nunc ejus corpus colitur; eique Pius Sextus, qui viventem magno honore habuerat, absoluto prius rite de virtutibus et miraculis servi Dei iudicio, anno ab ejus obitu quadragesimo quinto, Beatorum honoris, Officium et Missam decrevit.

In III. Noct. Homilia in Evang. Sint Iulii, p. lxxvj.

FESTA DECEMBRIS.

DIE VIII DECEMBRIS.

IN FESTO IMMACULATAE

CONCEPTIONIS B. M. V.

Duplex II classis.

Pro utroque clero et sanctimonialibus Urbis, ad etiam pro cujuslibet Diocesis clero, si Ordinario placuerit, ex litteris Encyclicis Pii IX, 2 Februarii 1849.

AD VESPERAS.

Ant. de Laud. Psalmi ut in Festis B. M. V., p. cxxviii.

CAPITULUM. Prov. 8.

DOMINUS possedit me in initio viarum suarum, antequam quidquam faceret a principio. Ab aeterno ordinata sum, et ex antiquis antequam terra fieret. Nondum erant abyssi, et ego jam concepta eram.

Hymnus, Ave Maris, p. cxi.

¶ Immaculata Conceptio est hodie sanctae Mariae Virginis.

¶ Cujus vita inclitya cunctas illustrat ecclesias.

Ad Magnif. Ant. 1. 1. Beata Dei genitrix Maria Virgo perpetua, templum Domini, Sacrarium Spiritus sancti, sola sine exemplo placuisti Domino nostro Jesu Christo. Alleluia.

ORATIO.

DEUS qui per immaculatam Virginis Conceptionem dignum Filio tuo habitaculum preparasti: ejus nobis intercessionem concede; ut cor et corpus nostrum immaculatam Tibi, qui eam ab omni labe praeservasti, fideliter custodiamus. Per eundem Dominum.

AD MATUTINUM.

*Invitat. Immaculatam Conceptionem Virginis Mariae celebremus: * Christum ejus Filium adoramus Dominum.*

Psalm. Venite, exultemus, p. 2.

Hymn. Quem terra, p. cxi.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. 4. Multae filiae congregaverunt divitias, tu supergressa es universas.

Psalmi de B. M. V., p. cxi.

Ant. 1. 8. Manus Domini confortavit te, et ideo eris benedicta in aeternum.

Ant. 1. 3. Noli metuere, non morieris: non enim pro te, sed pro omnibus haec lex constituta est.

¶ Deus praecinxit me vir-

tote. n
viam t
De

Ego
pri
creato
ut orin
et sicu
terram
bitavi,
lumin
cui vi

abyssi
maris
terra s
et in
habui:

tium, e
tate ca
bus rep
reditate

praeci
omniun
requiev
et dixit

bita, et
in elect

¶ Qu
dit sicut
Pulchra
¶ Quasi

nebulae,
in diebu

¶ In th
A crea

futura
nam, et

coram i
in Sion

vitae sa
quievi, ¶

Maris, p. cxl.
Conceptio est
marie Virginis.
yta cunctas il-

nt. t. 1. Beata
ia Virgo per
Dómini, Sa-
s sancti, sola
placuisti Dó-
a Christo. Al-

o.
immaculátam
ceptionem di-
habítaculum
nobis inter-
e; ut cor et
immaculátum
b omni labe-
liter custodiám
Dóminum.
FINUM.
culátam Con-
nis Mariæ ce-
statum ejus Fi-
Dóminum.
exultémus,

erra, p. cxl.
URNO.
æ filie con-
ias, tu super-
as.

V., p. cxlj.
anus Dómini
ideo eris be-
um.
metuere, non
nim pro te,
hec lex con-
xit me vir-

tóte. *¶* Et posuit immaculátam
viam meam.

De Libro Ecclesiástici.

LECTIO I. Cap. 24.

EGO ex ore Altissimi prodivi:
primogénita ante omnem
creatúram. Ego feci in cælis
ut orirétur lumen indeficiens;
et sicut nébula texi omnem
terram. Ego in altíssimis ha-
bitávi, et thronus meus in eo-
lúmna nubis. Gyrum cæli cir-
cuivi sola: et profúndum
abyssi penetrávi: in fluctibus
maris ambulávi, et in omni
terra steti, et in omni pópulo;
et in omni gente primátum
habui: et omnium excellén-
tium, et humilium corda vir-
tute calevi: et in his omni-
bus requiem quæsi, et in hæ-
reditate Dómini morabor. Tunc
præcepit, et dixit mihi Créator
omnium: et qui creávit me,
requiévít in tabernáculo meo,
et dixit mihi: In Jacob inhá-
bita, et in Israël hæreditare; et
in electis meis mitte radices.

¶ Quæ est ista quæ ascen-
dit sicut auróra cónsurgens, *
Pulchra ut luna, electa ut sol?
Quasi arcus réfúlgens inter
nébulas, et quasi flos rostrum
in diébus vernis. Pulchra.

LECTIO II.

An infitio et ante sæcula
creáta sum, et usque ad
futúrum sæculum non desi-
nam, et in habitatióne sancta
coram ipso ministrávi. Et oíc
in Sion firmáta sum, et in ci-
vitáte sanctificáta similiter re-
quiévi, et in Jérusalem poté-

stas mea. Et radicávi in pó-
pulo honorificáto, et in parte
Dei mei hæreditas illius, et in
plenitúdine sanctorum detén-
tio mea. Quasi cedrus exaltáta
sum in Libano: et quasi
cypréssus in monte Sion. Quasi
palma exaltáta sum in Cades;
et quasi plantatio rose in Jér-
rico. Quasi oliva speciosa in
campis, et quasi plátanus exal-
táta sum juxta aquam in pla-
téis. Sicut cinnamómu et
bálsamum aromatizans odórem
dedi: quasi myrra electa dedi
suavitatem odóris: et quasi
storax, et gálbanus, et úngula,
et gutta, et quasi Libanus non
incisus vaporávi habitatióne
meam, et quasi bálsamum non
mistum odor meus.

¶ Vili spectatam sicut co-
lúmbam ascendente desu-
per rivos aquarum, * Cujus
inextimabilis odor erat nimis
in vestimentis ejus. Quæ est
ista quæ ascendit de deserto
deliciis affluens, innixa super
dilectum suum? Cujus.

LECTIO III.

EGO quasi terrebinthus ex-
tendi ramos meos, et rami
mei honóris et grátie. Ego
quasi vitis fructificávi suavitá-
tem odóris: et flores mei fru-
ctus honóris, et honestátis.
Ego mater pulchræ dilectionis
et timóris, et agnitiónis, et
sanctæ spei. In me grátia om-
nis viæ, et veritátis: in me
omnis spes vitæ et virtutis.
Transite ad me omnes qui
concupiscitis me, et a genera-

tionibus meis implémini : Spiritus enim meus super mel dulcis, et hereditas mea super mel et favum. Memoria mea in generationes saeculorum. Qui edunt me, adhuc esuriunt; et qui bibunt me, adhuc sitient. Qui audit me non confundetur: et qui operantur in me, non peccabunt. Qui elocidant me, vitam æternam habebunt.

¶ Congratulámini mihi omnes qui diligitis Dóminum, * Quia cum essem párvula plá-cui Altissimo. ¶ Fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. Quia. Glória Patri. Quia.

IN II NOCTURNO.

Ant. t. 7. Eripuit me de inimicis mei fortissimis, et factus est Dóminus protector meus.

Ant. t. 1. ¶ Sanctificávit tabernáculum suum Altissimus.

Ant. t. 2. Fundátur mons Sion exultatione universæ terræ, lítera aquilonis, civitas Regis magni.

¶ In hoc cognóvi quóniam voluisti me. ¶ Quóniam non gaudébat inimicus meus super me.

Ex libro sancti Ambrosii Episcopi de Virginibus.

LECTIO IV.

Lib. 2. sub init.

ut probet tamquam in imágine descripta virginitas vitæque castitatis. Maria Sola qua voluit in speculo resúliget species castitatis, et forma virtutis. Hinc sumátis licet exémpia vivéndi: ubi tamquam in exemplári ma-

gisteria expressa probitatis, quid corrigere, effógere, quid tenére debeátis, osténdunt. Primus discéndi ardor, nobilitas est magistri. Quid nobilíus Dei Matre? Quid splendidius ea quam splendor elégit? Quid castius ea, quam corpus sine eórpore contagióne generávit?

¶ Fundaménta ejus in montibus sanctis: * Diligit Dóminus portas Sion super omnia tabernacula Jacob. ¶ Glóriosa dicta sunt de te Civitas Dei. Diligit.

LECTIO V.

NAM de ceteris ejus virtutibus quid loquar? Virgo erat non solum corpore, sed etiam mente, quæ nullo doli ámbitu sincérum adulteráret afféctum. Corde húmílis, verbis gravis, ánimí prudens, loquéndi párcior, legéndi studiósior, non in incérto divitiarum, sed in próce páuperis spem repónens: inténcta óperi, verecúnda sermóne, árbítrum mentis sólita non hóminem, sed Deum querere: nullum ledere, bene velle omnibus, assúrgere, non hómo natus, æquálibus non invidére, fúgere jactántiam, ratiónem sequi, amáre virtutem.

¶ Nihil inquinátum in eam incúrrit: * Candor est lucis æternæ, spéculum sine mácula. ¶ Hortus conclusus soror mea sponsa, hortus conclusus, fons signátus. Candor.

LECTIO VI.

QUANDO ista vel vultu lænit parentes? quando dissénit

a propin-
vit húm-
debítem?
peti? Es-
siorum
pocedia
que præte-
hil torvur-
verbis pr-
inverecun-
ctor, non
non vox
corporeis
fúerit me-
lis.

¶ Beát-
generatiór-
húmílem
nátam mo-
salem Dó-
Quia. Glór-
lam.

IN I.

Ant. t. 7.
Dóminus t.

Ant. t. 1.
et narrábo
ánimæ me-

Ant. t. 3.
Dóminus n-
pter hoc
meum.

¶ Elégit
elégit cam-
suo habitá-

Lectio
secund-

LECTIO

L IBER gen-
sti filii
ham: Abra-
haac autem
reliqua.

Hiem

probitatis,
agere, quid
ndunt. Pri-
nobilitas
nobilitas Dei
didius ea-
egit? Quid
corpus
generavit?
us in mon-
it Dominus
nnia taber-
nosa dicta
dei. Diligit.

ns virtuti-
ar? Virgo
rpore, sed
nullo doli
adulteraret
milis, ver-
rudens, lo-
gendi stu-
rto diviti-
pauperis
nta operi,
arbitrum
hominem,
nnullum
omnibus
is natu,
re, fugere
m sequi,

m in eam
est lucis
sine ma-
us soror
conclusus,
or.

ultu laet
o dissonit

a propinquis? quando fastidi-
vit humilem? quando derisit
debilem? quando vitavit ino-
petiam? eos solos solita cunctis
virorum invisere, quos mise-
ricordia non erubesceret, ne-
que praeteriret verecundia. Ni-
hil torvum in oculis, nihil in
verbis procax, nihil in actu
inverecundum. Non gestus fra-
ction, non incensus solutior;
non vox petulantior: ut ipsa
corporis species simulacrum
fuerit mentis, figura probita-
tis.

¶. Beātam me dicent omnes
generationes. * Quia ancillam
humilem respexit Deus. †. Or-
natam monilibus filiam Jeru-
salem Dominus concupivit.
Quia. Glória Patri. Quia ancil-
lam.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 7. Ave grātia plena,
Dominus tecum.

Ant. t. 5. Venite, et videte,
et narrabo quanta fecit Deus
animae meae.

Ant. t. 3. A dextris est mihi
Dominus ne commovear: pro-
pter hoc dilatatum est cor
meum.

†. Elegit eam Deus et prae-
elegit eam. ¶. In tabernaculo
suo habitare fecit eam.

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthaeum.

LECTIO VII. Cap. 1.

LIBER generationis Jesu Chri-
sti filii David, filii Abra-
ham: Abraham genuit Isaac,
Isaac autem genuit Jacob. Et
reliqua.

Hiemalis.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

Lib. II, de Cons. Evang. c. 1.

MATTHAEUS Evangelista sic or-
sus est: Liber generati-
onis Jesu Christi filii David, fi-
lii Abraham. Quo exordio suo
satis ostendit generationem
Christi secundum carnem se
suscepisse narrandam. Secun-
dum hanc enim Christus filius
hominis est: quod etiam se ipse
saepissime appellat, commen-
dans nobis quid misericorditer
dignatus sit esse pro nobis.
Nam illa superna et aeterna ge-
neratio, secundum quam Filius
Dei unigenitus est ante omnem
creaturam, quia omnia per ip-
sum facta sunt, ita ineffabilis
est, ut de illa dictum a Pro-
pheta intelligatur: Generatio-
nem ejus quis enarrabit?

¶. Signum magnum appa-
ruit in caelo, Mulier amicta
sole, et luna sub pedibus ejus;
Et in capite ejus corona stellarum
duodecim. †. Filia Sion
tota formosa et suavis est. Et.

LECTIO VIII.

EXEQUITUR ergo humanam
generationem Christi Mat-
thaeus, ab Abraham generato-
res commemorans quos perdu-
cit ad Joseph virum Mariae, de
qua natus est Jesus. Neque
enim fas erat, ut ob hoc eum
a conjugio Mariae separandum
putaret, quod non ex ejus con-
cubitu, sed virgo peperit Chri-
stum. Hoc enim exemplo ma-
gnifice insinuat fidelibus con-
jugatis, etiam servata pari

consensu continéntia; posse permanére vocarique conjúgium, non permisto córporis sexu, sed custodito mentis aflectu: præsertim quia nasci eis étiam filius pótuít sine ullo complexu carnáli, qui propter solos gignéndos filios adhibéndus est.

ñ. Benedixit te Dóminus in virtúte sua, * Quia per te ad nihilum redégit inimicos nostros. ⁊. Hodie nomen tuum ita magnificávit Dóminus, ut non recédát laus tua de ore hóminum. Quia. Glória Patri. Quia.

LECTIO IX. Cap. 2.

CUM autem evidénter dicat Apóstolus Páulus, ex sémine David secúndum carnem Christum; ipsam quoque Mariam de stirpe David áliquam consanguinitátem duxisse, dubitáre útique non debémus. Cujus fémínæ, quóniam nec sacerdotále genus tacétur, insinuánte Luca, quod cognáta ejus esset Elisabeth, quam dicit de filiabus Aaron: firmissime tenéndum est, carnem Christi ex utróque genere propagátam, et regum scilicet, et sacerdotum, in quibus persónis apud illum pópulum Hebræórum étiam mystica unctio figurabátur, id est chrisma, unde Christi nomen elúcet, tanto ante étiam ista evidentíssima significatióne prænuntiátum.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 3. Sicut filium * inter

spinas, sic amica mea inter filias.

Psalm. Dóminus regnávít, cum reliquis de Dominica, p. 17.

Ant. t. 2. Diléctus * meus mihi et ego illi, qui páscitur inter filia.

Ant. t. 7. Tota pulchra es, * amica mea, et mácula non est in te.

Ant. t. 4. Benedicta es tu, filia, a Dómino Deo excélsio præ ómnibus mulieribus super terram.

Ant. t. 5. Tu glória * Jerúsalem, tu lætítia Israel, tu honorificéncia pópuli nostri.

CAPITULUM. Prov. 8.

DOMINUS possédit me in initio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a principio. Ab ætérno ordináta sum, et ex antiquis ántequam terra fieret. Nondum erant abyssi, et ego jam concépta eram.

Hymnus, O gloriósa Virginum, p. cxlx.

⁊. Immaculáta Concéptio est hódie sanctæ Mariæ Virginis. ñ. Cujus vita inclýta cunctas illústrat Ecclesiás.

Ad Bened. Ant. t. 4. Ait Dóminus Deus ad serpéntem: Inimicitias ponam inter te et mulierem, et semen tuum et semen illius: ipsa cónteret caput tuum. Allelúia.

ORATIO.

DEUS qui per immaculátam Virginitis Conceptionem dignum Filio tuo habitáculum præparásti, ejus nobis inter-

cessionem corpus Tibi, quod præservamus. P

In Re Qui nat

Ant. t. Capit

pra, ad

ñ. br.

virtute.

maculát

cinxit. G

⁊. In h

luisti me

debit ini

Ant. t.

CAPIT

PORTA

P aperi

bit per es

Deus Isr

eam: er

Princeps

ñ. br.

niam vo

⁊. Quóni

micus m

niam, Gl

⁊. Elég

elégit ear

suo habit

Ant. t.

CAPIT

B EATUS

Et qui

quotidie,

ostíi mei.

cessiōne concede, ut cor et corpus nostrum immaculatum Tibi, qui eam ab omni labe preservasti, fideliter custodiāmus. Per eundem.

AD PRIMAM.

In Responsorio brevi dicatur:
Qui natus es de Maria Virgine.

AD TERTIAM.

Ant. t. 2. Dilectus meus.

Capitulum. Dominus, ut supra, ad Laudes.

*ā. br. Deus * Præcinxit me virtute. Deus. ♀. Et posuit immaculatam viam meam. Præcinxit. Glória Patri. Deus.*

♀. In hoc cognovi quoniam voluisti me. ā. Quoniam non gaudēbit inimicus meus super me.

AD SEXTAM.

Ant. t. 7. Tota pulchra es.

CAPITULUM. Ezech. 44.

PORTA hæc clausa erit, non aperiētur, et vir non intrābit per eam, quoniam Dominus Deus Israel ingressus est per eam: eritque clausa Principi. Princeps ipse sedēbit in ea.

*ā. br. In hoc cognovi * Quoniam voluisti me. In hoc. ♀. Quoniam non gaudēbit inimicus meus super me. Quoniam. Glória Patri. In hoc.*

♀. Elēgit eam Deus et præelēgit eam. ā. In tabernaculo suo habitare fecit eam.

AD NONAM.

Ant. t. 5. Tu glória.

CAPITULUM. Prov. 8.

BEATUS homo qui audit me, et qui vigilat ad fores meas quotidie, et observat ad postes ostii mei. Qui me invenerit,

inveniet vitam, et hauriet salutem a Domino.

*ā. br. Elēgit eam Deus * Et præelēgit eam. Elēgit. ♀. In tabernaculo suo habitare fecit eam. Et præelēgit. Glória Patri. Elēgit.*

♀. Diffusa est grātia in labiis tuis. ā. Propterea benedixit te Deus in ætérnum.

In secundis Vesperis, omnia ut in primis, præter Ant. ad Magnificat.

Ant. t. 1. Conceptio tua Dei genitrix Virgo, gaudium annuntiavit universo mundo: ex te enim ortus est Sol justitiæ Christus Deus noster, qui solvens maledictionem, dedit benedictionem, et confundens mortem, donavit nobis vitam sempiternam. Allelúia.

DIE IX DECEMBRIS.

Secunda infra Octavam.

Semiduplex.

Omnia ut in Festo.

Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

Sermo S. Epiphánii Episcopi.

LECTIO IV.

Or. de laud. S. Mariæ Deip.

QUID dicam? et quid próloquar? Quo pacto beatam prædicabo gloriæ radicem? Solo enim Deo excépto, cunctis superior existit; natura formosior est ipsis Chérubim, Séraphim, et omni exercitu angélico: cui prædicandæ cœlestis ac terréna lingua minime sufficit, imo vero nec Angelorum. Etenim ipsi quidem hym-

num, láudem, honórem protulerunt. Lætabántur vero Angeli, tamquam ipsi dumtaxat Deum haberent; quibus sanctissima Virgo superior facta, Deum habitantem in cœlis concépit in terra, ut hac ratióne exércitus Angelórum tráheret in terram, et versarétur cum hominibus. Ipsa enim est cœli et terræ mediatrix, quæ uniónem naturaliter peregít.

LECTIO V.

O BEATA Virgo, columba pura et sponsa cœlestis Maria, cœlum, templum et thronus Divinitatis, quæ coruscantem in cœlo et in terra solem habes Christum; nubes lúcida, quæ fulgur de cœlo lucidissimum ad illuminándum mundum deduxisti Christum. Nubes cœlestis, quæ tonitruum Spiritus sancti in se ipsa recónditum dedúxit in mundum, et imbrem Spiritus sancti in univérsum terram, ad producéndum fidei fructum, cum impetu demisit. Ave grátia plena, porta cœlórum, de qua Prophéta vaticinátus est his verbis: Ecce porta cláusa, et nullus ingreditur per eam, nec egrediétur, præter quam Dóminus Deus solus: et erit porta cláusa duci, quia dux ipse vocábitur et in ipsum sperábunt omnes gentes. De hac porta étiam in Cánticis Prophéta in decúrsu orationis plane et apérte prolóquitur inclámans: Hortus conclúsus soror mea sponsa, hortus conclúsus, fons signátus.

LECTIO VI.

ANGELI accusábant Evam, nunc vero Mariam glória prosequúntur, quæ mulierum infirmitátem vere gloriósam réddidit; quæ lapsam Evam eréxit, et Adámum e paradiso dejéctum in cœlos misit; quæ paradisum cláusum apérui, et per latrónem rursus Adámum complantávit. Per te enim, o Virgo, médius obstructiónis páries inimicitias dissólvit; per te pax cœlestis donáta est mundo; per te hómines facti sunt Angeli; per te hómines appellati sunt amici, servi, et filii Dei; per te hómines meruerunt esse consérvi Angelórum, et cum eis familiáriter conversári; per te notitia cœlestis a terra transmittitur in cœlos; per te hómines fidúciám habent in cœlo erga Altíssimum; per te Crux respléndit per univérsum terram, in qua quidem Cruce pepéndit filius tuus Christus Deus noster; per te mors conculcátur, et spoliátur inférnus.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 1.

LIBER generatiónis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac, Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

Homilia sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 1. Comm. in Matth. in init.

IN Isaia légimus? Generatió-
nem ejus quis enarrábit?

Non
tam
rium
dixit
piat
divin
est o
tem
Deum
David
præp
comm
posui
David
fuéra
nis se

IDEO
mis
cupá
facta
sio. A
inqui
nes g
Ad D
tui po
Judas
Zaran
in ge
lam s
rum,
repre
peccat
tóribu
cáta d
quén
tur, e

JACO
Hun
lianus
Evang
lista M

VI.
bant Evam,
ariam glória
æ mulierum
e gloriósam
psam Evam
m e paradiso
s misit; quæ
m apérui, et
um Adámum
r te enim, o
obstructionis
dissólvit; per
donáta est
ómines facti
te hómines
ici, servi, et
ómines me-
servi Ange-
is familiari-
er te notitia
ransmittitur
ómines fidú-
elo erga Al-
rux resplén-
n terram, in
pepéndit fi-
Deus noster;
culcátur, et

URNO.
Evangelii
thæum.
ap. 1.
is Jesu Chri-
i Abraham.
saac, Isaac
Etréliqua.
ierónymi
i.
uth. in inít.
Generatió-
enarrábit?

Non ergo putémus Evangelis-
tam Prophætæ esse contrá-
rium; ut quod ille impossibile
dixit effátu, hic enarráre inci-
piat: quia ibi de generatióne
divinitátis, hic de Incarnatióne
est dictum. A carnálibus au-
tem cœpit, ut per hóminem
Deum discere incipiámus. Filii
David, filii Abraham. Ordo
præpósterus, sed necessarió
commutátus. Si enim primum
posuisset Abraham, et póstea
David, rursus ei repeténdus
fuérat Abraham, ut generatió-
nis séries texerétur.

LECTIO VIII.

IDEO áutem céteris præter-
missis, horum filium nun-
cupávit, quia ad hos tantum
facta est de Christo repromis-
sio. Ad Abraham: In sémine,
inquit, tuo benedicéntur om-
nes gentes, quod est Christus.
Ad David: De fructu ventris
tui ponam super sedem tuam.
Judas autem génuít Phares et
Zaram de Thamar. Notándum
in genealogia Salvatóris nul-
lam sanctárum assúmi mulie-
rum, sed eas, quas Scriptúra
reprehéndit: ut qui propter
peccatóres vénerat, de pecca-
tóribus nascens, ómnium pec-
cáta deléret. Unde et in conse-
quéntibus Ruth Moabitis póni-
tur, et Bethsabée uxor Uriæ.

LECTIO IX.

JACOB autem génuít Joseph.
Hunc locum objécti nobis Ju-
lianus Augústus de dissonántia
Evangelistárum, cur Evange-
lista Matthæus Joseph dixerit fi-

lium Jacob, et Lucas eum filium
appellárit Heli: non intél-
ligens consuetúdinem Scriptu-
rárum, quod alter secúndum
natúram, alter secúndum le-
gem ei pater sit. Scimus enim
hoc per Móysen, Deo jubén-
te, præcéptum, ut si frater aut
propinquus absque liberis
mórtuus fuérit, álius accipiat
uxórem ad suscítándum semen
fratris, vel propinqui sui. Jo-
seph virum Mariæ Cum vi-
rum audieris, suspicio tibi non
súbeat nuptiárum: sed recor-
dáre consuetúdinis Scripturá-
rum, quod sponsi viri, et spon-
sæ vocéntur uxóres.

DIE X DECEMBRIS.

*Ubi non celebratur Festum
cum Missa et Officio propriis
Translationis almæ Domus
Laurelanc B. Mariæ Virginis,
fit de tertia die infra Octavam
Conceptionis. Semidupl. Offi-
cium ut in Festo: Lectiones
primi Nocturni de Scriptura.*

IN II NOCTURNO.

Sermo sancti Thomæ Archi-
episcopi Valentini.

LECTIO IV.

In Conceptione B. M. V.

NON est facta in pøndere et
ménsúra Virgo. Omnibus
dedit, ómnia replévit. Et quem-
ádmódu sol justitiæ Chri-
stus Deus noster oriri facit lu-
men suum super bonos et ma-
los: sic lumen indéficiens
Virgo sacratíssima, rádios évi-
brans misericórdiæ suæ, óm-
nibus indifferénter sese exo-
rábilem, ómnibus clementissi-

mam præbet, ómnium déni-
que necessitatés, amplissimò
quodam miserátur afféctu.
Omñibus ómnia facta est; sa-
piéntibus et insipientibus co-
piosissima caritaté debitoricem
se fecit; ómnibus misericórdiæ
sinum aperuit, ut de plenitú-
dine ejus accipiant universi,
captivus redemptionem, æger
curationem, tristis consolatió-
nem, peccátor véniam, justus
grátiam, Angelus lætitiám, dé-
nique tota Trinitas glóriam,
Filii persóna carnis humanæ
substantiam.

LECTIO V.

O LAMPAS lucidissima, quan-
tos lætificásti, quando di-
vino splendóre illustráta in
útero matris immaculáta ap-
paruísti! Conceptio tua, Dei
génitrix Virgo, gáudium an-
nuntiávit univérso mundo. Mé-
rito epithalámii præcéntor ille
a longe in ortu tuo, te intúit-
us : Quæ, inquit, est ista quæ
progréditur quasi auróra con-
surgens, pulchra ut luna, elé-
cta ut sol, terribilis ut castró-
rum ácies ordináta? Sicut au-
róra valde rútilans in mun-
dum prodiisti, o Maria, quando
veri solis fulgóre adumbráta
in Conceptione tua immacu-
láta fuisti. Ipse enim Sol justi-
tiæ de te processúrus, ortum
tuum quadam matutina irra-
diatione præveniens, in te suæ
lucis rádios copiosissime trans-
fúdit, quibus potestátés tene-
brárum, quas Eva produxerat,
in fugam convertisti.

LECTIO VI.

Tu pulchra ut luna diceris,
et ique non immérito com-
paráris; illa enim ómnium
astrórum solá, soli simillima,
comparatióne et candóre ven-
nústa, inter millia astrórum
Deo assisténtium, omnigena
puritaté in cœlo gloriósa præ-
fulges. Tu ergo pulchra es ut
luna, imò et púlchrior luna,
quia tota pulchra es, et máculæ
neque originális neque actú-
alis umbra non est in te. Tu
elécta es, ut sol. Ille, inquam,
sol, solis cónditor, ille eléctus
est ex millibus virórum; tu
elécta ex millibus feminárum.
Tu terribilis ut castrórum
ácies ordináta. An non hor-
ruérunt principes tenebrárum,
quando vidérunt præter mo-
rem immaculatæ conceptam,
armatúra omni fortióre in-
strúctam contra se procédere
féminam? Quin et in anima-
tióne tua ácies válidas spiri-
tuálium Virtútum, et innume-
rabilium beatórum spirituum
militiam delegátam fuisse nul-
látenus ambigimus; útpote qui
custodirent léctulum Salo-
mónis puríssimum, ne præ-
parátum ætérno Regi hos-
pitium aliénus hospes invá-
deret.

IN III NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 4.

LIBER generationis Jesu Chri-
sti filii David, filii Abra-
ham : Abraham génuit Isaac ;

Isaac au-
réliqua.

Homilia

Expo

L

IDEO isti

ctóres

unum c

pit de c

rum : a

ratióne c

secútus e

sit succe

tamen q

mini gen

quia plu

pisce de

clésia; q

per Chri

ceps gé

nem, al

secúndum

cúndum

secúndum

pótiór e

salvátur.

dicitur :

Jesu Chr

enim pri

dici, cui

sus, lic

Abrahæ

promissu

ctæ sunt

mini ejus

nibus ; t

sed sicut

tuo ; qui

proprietat

cipátus á

ILLI del

I ejus fil

Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

Homilia S. Ambrósii Episcopi.

Expos. Evang. secund.

Lucam, Cap. III.

IDEO istos duos generis auctores Evangelista delégit: unum qui promissum accepit de congregatióne populórum: alterum, qui de generatióne Christi oráculum consecutus est. Et ideo licet ordine sit successiósionis postérior, prior tamen quam Abraham in Dómini generatióne describitur; quia plus est promissum accepisse de Christo, quam de Ecclesiá; quóniam Ecclesiá ipsa per Christum. Ergo unus princeps generis secúndum carnem, alter princeps generis secúndum spiritum: alter secúndum seminis grátiam, alter secúndum populórum fidem; pótiór enim qui salvat eo qui salvátur. Et ideo David filius dicitur: Liber generatiónis Jesu Christi filii David. Ejus enim primo loco débuit filius dici, cui dari filius est promissus, licet Apóstolus etiam Abraham Christum dicat esse promissum. Abraham enim dictæ sunt promissiões, et sémini ejus. Non dicit: Et seminibus; tamquam in multis, sed sicut in uno: Et sémini tuo; qui est Christus: ut álteri proprietates generatiónis, principátus álteri deferátur.

LECTIO VIII.

Illi delátum est, ut Jesus ejus filius dicerétur; huic

quasi principi, familiæ gentiúmque prærogativa servátur; ut ab Abraham generatiónis Dominicæ manáret exórdium. Qui enim fidei auctór est, ipsum adsérere Scriptúra quoque débuit divinæ generatiónis auctórem. Unde et Lucas ad Deum putávit originem ejus esse referéndam; quod verus Christi generátor Deus sit, vel secúndum veram generatiónem pater, vel secúndum lavácri regeneratiónem mystici múnis auctor. Et ideo non a primo generatiónem ejus cœpit describere; sed posteaquam baptismum ejus explicuit, auctórem ómnium Deum per baptismum cúpiens demonstráre, Christum quoque a Deo ordine manásse successiósionis adsérui: univérsa contéxens, ut et secúndum natúrám, et secúndum grátiam, et secúndum carnem Dei filium demonstráret.

LECTIO IX.

QUOD vero per Salomónem Matthæus generatiónem derivándam putávit, Lucas vero per Nathan: alter regálem, alter sacerdotálem Christi familiam vidétur osténdere. Quod non ita accipere debémus, quod álterum áltero vérius, sed alter álteri pari fide et veritáte concórdet. Fuit enim vere et secúndum carnem regális et sacerdotális familiæ; rex ex régibus, sacerdos ex sacerdotibus, licet oráculum non de carnálibus, sed de cœ-

lèstibus exprimatur; quóniam et rex in Dei virtúte lætatur, cui iudicium a Patre rege defertur, et sácórdos est in ætérnum, secúndum quod scriptum est : Tu es sácérdos in ætérnum secúndum órđinem Melchisedech. Bene igitur utérque ténuit fidem, ut Matthæus per reges ductam originem comprobáret, et Lucas per sacerdotes a Deo transmissam in Christum sériem géneris deducéndo, sanctiorem ipsam originem declaráret.

EAD. DIE X DECEMBRIS.

TRANSLATIONIS

ALME DOMUS LAURETANÆ.

Duplex majus.

AD VESPERAS.

Ant. de Laudibus, p. cclxv.

Psal. Dixit Dóminus. cum reliq. ut in Festis B. M. V., p. cxxxviii.

CAPITULUM. *Eccli. 24.*

IN ómnibus réquiem quæsivi, et in hæreditáte Dómini morabor. Tunc præcepit, et dixit mihi Créator ómnium : et qui creávit me, requiévít in tabernáculo meo.

Hymnus, Ave maris stella. ut in Festis B. M. V. p. cxi.

ÿ. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta. ñ. Bene fundáta est supra firmam-petram.

Ad Magnif. Ant. t. 2. Sanctificávit Dóminus tabernáculum suum : quia hæc est domus Dei, in qua invocábitur nomen ejus, de quo scriptum est : Et erit nomen meum ibi, dicit Dóminus.

ORATIO.

DEUS, qui beatæ Mariæ virginis domum per incarnáti Verbi mystérium misericórditer consecrásti, eámque in sinu Ecclesiæ tuæ mirabiliter collocásti : concéde, ut segregáti a tabernáculis peccatórum digni efficiámur habitatóres domús sanctæ tuæ. Per eúndem Dóminum.

Fil Commem. Ferie, non autem Octavæ Conceptionis.

AD MATUTINUM.

Invitat. Salvatórem mundi in domo Virginis de Spiritu sancto concéptum, * Venite adorémus.

Psal. Veníte, exultémus, p. 2.

HYMNUS.

COELESTIS Urbs Jérusalem, Beáta pacis visio,
Quæ celsa de vivéntibus
Saxis ad astra tólleris,
Sponsæque ritu cingeris
Mille Angelórum millibus.
O sorte nupta próspera,
Dotáta Patris glória,
Respérsa Sponsi grátia,
Regina formosíssima,
Christo jugáta Principi,
Cœli corúsca civitas.

Hic margaritis émicant,
Paténtque cunctis óstia :
Virtúte namque prævia
Mortális illuc dúcitur,
Amóre Christi pércitus
Torménta quisquis sústinet.

Scalpri salúbris fetibus,
Et tunsióné plúrima,
Fabri polita málleo

Hanc saxa molem cóstruunt,

Aptisque juncta nexibus
Locantur in fastigio.

Decus Parénti debitum
Sit usquequaque Altissimo,
Natóque Patris único,
Et inelyto Paráclito,
Cui laus, potestas, glória
Æterna sit per sæcula.

Amen.

IN I NOCTURNO.

Ant. Elevata est magnificentia tua super cælos.

Psalm. Ut in Festis B. M. V.
p. cxlj.

Ant. In sole posuit tabernaculum suum, et ipse tamquam sponsus procedens de thalamo suo.

Ant. Quis ascendet in montem Domini? aut quis stabit in loco sancto ejus? innocens manibus, et mundo corde.

ŷ. Domum tuam Domine decet sanctitudo. R. In longitúdinem dierum.

De libro tertio Regum.

LECTIO I. Cap. 8.

STETIT autem Salomon ante altare Domini in conspectu ecclesiæ Israel, et expandit manus suas in cælum, et ait: Ergone putandum est quod vere Deus habitet super terram? Si enim cælum, et cæli cælorum te capere non possunt, quanto magis domus hæc, quam ædificavi? Sed respice ad orationem servi tui, et ad preces ejus, Domine Deus meus: audi hymnum et orationem, quam servus tuus orat coram te hodie: ut sint oculi tui aperti super domum hanc no-

cte ac die: super domum, de qua dixisti: Erit nomen meum ibi: ut exaudias deprecationem servi tui, et populi tui Israel, quodcumque oraverint in loco isto; et exaudies in loco habitaculi tui in cælo, et cum exaudieris, propitius eris.

R. Vidi speciosam sicut columbam, ascendentem desuper rivos aquarum: cujus inestimabilis odor erat nimis in vestimentis ejus: * Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum, et lilia convallium. ŷ. Quæ est ista, quæ ascendit per desertum sicut virgula fumi, ex aromatibus myrrhæ et thuris. Et sicut.

LECTIO II.

Si fuerit populus tuus Israel inimicos suos (quia peccaturus est tibi) et agentes poenitentiam, et confitentes nomini tuo venerint, et oraverint, et deprecati te fuerint in domo hac. exaudi in cælo, et dimitte peccatum populi tui Israel, et reduces eos in terram, quam dedisti patribus eorum. Si clausum fuerit cælum, et non pluerit propter peccata eorum, et orantes in loco isto, poenitentiam egerint nomini tuo, et a peccatis suis conversi fuerint propter afflictionem suam: exaudi eos in cælo, et dimitte peccata servorum tuorum, et populi tui Israel: et ostende eis viam bonam, per quam ambulant, et da pluviam super terram tuam, quam de-

disti pópulo tuo in possessionem.

ñ. Quæ est ista, quæ ascendit sicut auróra consurgens, pulchra ut luna, electa ut sol,* Terribilis ut castrórum ácies ordinata. *ÿ.* Filia Sion tota formósa, et suavis es, pulchra ut luna, electa ut sol. Terribilis.

LECTIO III.

Si quis cognóverit plagam cordis sui, et expánderit manus suas in domo hac, tu exáudies in cœlo in loco habitationis tuæ, et repropitiaberis, et facies ut des unicuique secundum omnes vias suas, sicut videris cor ejus (quia tu nosti solus cor ómnium filiórum hóminum) ut timeant te cunctis diébus, quibus vivunt super faciem terræ, quam dedisti patribus nostris. Insuper et alienígena, qui non est de pópulo tuo Israel, cum vénerit de terra longinqua propter nomen tuum (audiétur enim nomen tuum magnum, et manus tua fortis, et bráchium tuum exténtum ubique) cum vénerit ergo, et oráverit in hoc loco, tu exáudies in cœlo, in firmaménto habitáculi tui, et facies ómnia pro quibus invocáverit te alienígena : ut discant universi pópuli terrárum nomen tuum timére; sicut populus Israel, et probent quia nomen tuum invocátum est super domum hanc.

ñ. Quæ est ista, quæ processit sicut sol, et formósa tam-

quam Jerúsalem? * Vidérunt eam filiæ Sion, et beatam dixerunt, et reginæ laudavérunt eam. *ÿ.* Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosarum, et lilia convállium. Vidérunt. Glória Patri. Vidérunt.

IN II NOCTURNO.

Ant. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, propterea benedixit tē Deus in ætérnum, et in sæculum sæculi.

Ant. Sanctificávit tabernáculum suum Altissimus.

Ant. Homo natus est in ea, et ipse fundávit eam Altissimus.

ÿ. Dómine diléxi decórem domus tuæ. *ñ.* Et locum habitationis glóriæ tuæ.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

LECTIO IV.

Sermone 52. de divers.

SAPIENTIA, quæ Dei erat, et Deus erat, de sinu Patris ad nos véniens ædificávit sibi domum, ipsam scilicet Matrem suam Virginem Mariam, in qua septem colúmnas excidit. Quid est in ea septem colúmnas excidere, nisi ipsam dignum sibi habitáculum fide et opéribus præparáre? Nimirum ternárius númerus ad fidem propter sanctam Trinitátem, quaternárius pertinet ad mores propter quátuor principáles virtútes. Quod autem in beatá María sancta Trinitas fúerit, fúerit dico per præsentiam majestátis, ubi solus Filius erat per susceptiónem humanitátis, testátur Núnctus cœlestis,

qui ei
rans,
Dómin
ca: Sp
net in
obumb
Dóminu
tissimi
ctum,
et Spiri
ñ. O
locus is
aliud, n
cœli. *ÿ.*
mini fir
fundata
tram. V

UTRUM
princ
quam qu
séderit,
vidétur.
mus, an f
quæ nim
illi abesse
sæculárit
voluptát
virginitát
Ni fallor
apud Sal
lierem fo
procul, e
prétium e
perans, et
geli tollor
responsión
probámus
tam vener
Ave grátia
cum, non
ex singulá
benediceré

* Vidérunt
eātam dixē-
tudavérunt
dies verni
flores rosā-
rum. Vidē-
Vidérunt.
ANO.

grátia in
ea benedi-
tum, et in

taberná-
nus.

est in ea,
am Altis-

decórem

cum habi-

li Abbátis.

ivers.

i erat, et

inu Patris

icāvit sibi

et Matrem

riam, in

s excidit.

n colum-

osam di-

m fide et

Nimirum

ad fidem

unitatem,

ad mores

principales

in beāta

s fúerit,

esentiam

ilius erat

umanitá-

cœlestis,

qui ei arcána mystéria rése-
rans, ait : Ave grátia plena,
Dóminus tecum; et post pau-
ca : Spiritus sanctus supervé-
nit in te, et virtus Altissimi
obumbrábit tibi. Ecce habes
Dóminum, habes virtutem Al-
tissimi, habes Spiritum san-
ctum, habes Patrem, Filium,
et Spiritum sanctum.

¶ O quam metuendus est
locus iste! * Vere non est hic
aliud, nisi domus Dei, et porta
coeli. †. Hæc est domus Dó-
mini firmiter ædificáta, bene
fundáta est supra firmam pe-
tram. Vere non est.

LECTIO V.

UTRUM autem et quátuor
principales virtutes, tam-
quam quátuor columbas pos-
séderit, inquisitione dignum
videtur. Primum ergo videá-
mus, an fortitudinem habuerit,
quæ nimirum virtus quomodo
illi abesse potuit, quæ abjectis
secularibus pompis, spretisque
voluptatibus carnis, soli Deo in
virginitate vivere proposuit?
Ni fallor hæc Virgo est, quæ
apud Salomónem legitur: Mu-
liorem fortem quis inveniet?
procul, et de ultimis finibus
præmium ejus. Porro, quod tém-
perans, et justa fuerit, ex An-
geli collocutione; et sui ipsius
responsione, luce clarius com-
probamus. Salutata quippe
tam venerabiliter ab Angelo :
Ave grátia plena, Dóminus te-
cum, non se extulit, quasi quæ
ex singulári gratiæ privilegio
benediceretur, sed siluit, et

qualis esset insólita hæc salu-
tatio secum cogitavit. Qua in
re, quid, nisi temperans fuit?
at vero, cum de cœlestibus
mysteriis ab eodem Angelo do-
ceretur, diligenter quæsit,
quomodo conciperet, et páre-
ret, quæ virum utique non
cognosceret; et in hoc sine
dúbio prudens extitit.

¶ Fundata est domus Dó-
mini supra verticem montium,
et exaltata est super omnes
colles, * Et venient ad eam
omnes Gentes, et dicent : Gló-
ria tibi Dómine. †. Venientes
autem venient cum exultatione,
portantes manipulos suos. Et
venient.

LECTIO VI.

JUSTITIÆ autem præ se fert
insigne, ubi se ancillam
Dómini confitetur, nam quod
justorum sit confessio, testatur
qui ait : Verumtamen justi
confitebuntur nómini tuo. Fuit
igitur beata virgo María fortis
in propósito, temperans in si-
lêncio, prudens in interroga-
tione, justa in confessione. His
itaque quátuor morum colum-
nis, et tribus fidei prædictis
extruxit in ea sibi domum Sa-
piéntia cœlestis, quæ adeo
mentem ejus replévit, ut de
plenitudine mentis fecundare-
tur et caro. Ipsius autem Vir-
ginis natalis domus divinis
mysteriis consecrata, Angelórum
ministerium ab infidelium
potestate, in Dalmatiam prius,
deinde in Agrum Lauretanum
Picenæ Provinciæ translata

fuit, sedente sancto Cœlestino Quinto : eandemque ipsam esse, in qua Verbum caro factum est, et habitavit in nobis, tum Pontificiis diplomátibus, et celeberrima totius orbis veneratione, tum continua miraculorum virtute, et cœlestium beneficiorum grátia comprobatur. Quibus permotus Innocentius Duodécimus, quo ferventius erga Matris amantissimæ cultum fidélium memoria excitaretur, ejusdem sanctæ Domus Translationem anniversaria solemnitate in tota Picénâ Provincia veneratam, Missa etiám et Offició proprio celebrári præcepit.

R. Domus mea domus orationis vocabitur, dicit Dominus : in ea omnis qui petit, accipit; et qui quaerit, invenit.* Et pulsanti aperiétur. *ÿ.* Petite, et accipietis : quaerite, et inveniétis. Et. Glória Patri. Et.

IN III NOCTURNO.

Ant. Tollite hóstias, et introíte in átria ejus, adoráte Dóminum in aula sancta ejus.

Ant. Vidérunt omnes populi glóriam ejus.

Ant. Cantáte Dómino cánticum novum, quia mirabilia fecit Dóminus, allelúia.

ÿ. Domum tuam Dómine decet sanctitúdo. *R.* In longitudinem diérum.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

LECTIO VII. Cap. 1.

In illo témpore : Missus est Angelus Gábel a Deo in ci-

vitatem Galilææ, cui nomen Náza-reth, ad Virginem desponsatam viro cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Virginis Mariæ. Et reliqua.

Homilia sancti Bernárdi Abbátis.

Ex Hom. 1. super Missus est.

QUÆ hæc est Virgo tam venerabilis, ut, salutetur ab Angelo ; tam humilis, ut desponsata sit fabro ? Pulchra permixtio virginitatis, et humilitatis, nec medióriter placet Deo illa ánima, in qua et humilitas commendat virginitatem, et virginitas exórnat humilitatem : sed quanta putas veneratione digna est, in qua humilitatem exáltat fecunditas, et partus consécrat virginitatem ? Audis virginem, audis humilem ? laudabilis virtus virginitas, sed magis necessaria humilitas : illa consúlitur, ista præcipitur.

R. Diffusa est grátia in lábiis tuis : * Propterea benedixit te Deus in ætérnum. *ÿ.* Myrrha, et gutta, et casia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis, ex quibus te delectáverunt filie regum in honóre tuo. Propterea benedixit.

Ex Hom. 2. super eodem loco.

LECTIO VIII.

MISSUS est, inquit, Angelus ad Virginem, virginem carne, virginem mente, virginem professione, virginem denique, qualem describit Apóstolus, mente et corpore sanctam, nec

nóviter tam, se Altissimæ præparatam, a Propa-paule sibi alia dótur, aff : Inimicis et multas, an quod se caput tu victoria

R. Be- Genitrix mino per dicta super es super Intercedum De Maria, gtecum. Interced Ex Hom

Et ingredixit Dóminus ad eam pudici et sis claus Patrem Angelus a delectári levare p-tione. H votiónis ia odóre autem or-cuerint in Angelus

cui nomen
em despon-
en erat Jo-
rid, et no-
a. Et reli-

ernardi

Missus est.
b tam ve-
utetur ab
is, ut des-
ulchra per-
et humili-
ter placet
qua et hu-
virginitá-
córnat hu-
anta putas
est, in qua
fœcúndi-
crat virgi-
ninem, au-
bilis virtus
s necessá-
consúlitur,

ia in lábiis
enedixit te
r. Myrrha,
estimentis
árneis, ex
erunt filiae
o. Propté-

odem loco.

r.
Angelus ad
em carne,
ginem pro-
dénique,
póstolus,
ctam, nec

nóviter, nec fortúito invén-
tam, sed a sæculo eléctam, ab
Altissimo præcóginitam, et sibi
præparátam, ab Angelis servá-
tam, a Pátribus præfigurátam,
a Prophétis promissam, ut
pauca loquar de plúribus, quam
sibi áliam prædixisse Deus ví-
détur, quando ad serpéntem
ast : Inimicitias ponam inter te,
et mulierem ? Etsi adhuc dúbi-
tas, an de Maria dixerit, audi
quod séquitur : Ipsa cónteret
caput tuum : cui hæc serváta
victória est, nisi Mariæ ?

ñ. Beáta es virgo María, Dei
Génitrix, quæ credidisti Dó-
mino perfécta sunt in te, quæ
dicta sunt tibi : Ecce exaltáta
es super choros Angelórum : *
Intercede pro nobis ad Dómi-
num Deum nostrum. y. Ave
María, grátia plena : Dóminus
tecum. Intercede. Glória Patri.
Intercede.

Ex Hom. 3. super eodem loco.

LECTIO IX.

Et ingressus Angelus ad eam,
dixit : Ave grátia plena,
Dóminus tecum. Quo ingressus
ad eam ? Puto in sacrárium
pudici cubículi, ubi illa fortás-
sis clauso super se óstio orábat
Patrem in abscóndito. Solent
Angeli adstáre orántibus, et
delectári in his, quos vident
leváre puras manus in ora-
tione. Holocáustum sanctæ de-
votionis gaudent se offerre Deo
in odórem suavitátis. Mariæ
autem orationes quantum pla-
cuerint in conspéctu Altissimi,
Angelus indicávit, qui ingrés-

sus ad eam tam reverénter sa-
lutávit.

Te Deum laudámus, p. 16.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. Domum tuam Dómine *
deceat sanctitúdo in longitudi-
nem diérum.

Psalm. Dóminus regnávit,
cum reliquis de Dominica,
p. 17.

Ant. Domus mea * domus ora-
tionis vocábitur : in ea omnis
qui petit, accipit ; et qui quæ-
rit, invenit : et pulsánti ape-
riétur.

Ant. Propter domum * Dó-
mini Dei nostri, quæsivi bona
tibi.

Ant. Dómine Deus exaltásti
super terram habitatióne
meam.

Ant. Domum majestátis meæ,*
et locum pedum meórum glo-
rificábo.

CAPITULUM. Eccli. 24.

In ómnibus réquiem quæsivi,
et in hæreditáte Dómini mor-
rábor. Tunc præcépit, et dixit
mihi Créator ómnium : et qui
creávit me, requiévít in taber-
náculo meo.

HYMNUS.

Alto ex Olympi vértice
Summi Paréntis Filius,
Ceum monte deséctus lapis,
Terras ínimas decédens,
Domus supérnæ, et ínfimæ,
Utrúmque junxit ángulum.

Sed illa sedes Cœlitum
Semper resúltat laúdis,
Deúmque Trinum et Unicum
Jugi canóre prædicat.

Illi canentes júngimur
Almæ Siónis æmuli.

Hæc templa, Rex cœlestium,
Imple benigno-lumine :
Huc o rogatus adveni,
Plebisque vota suscipe,
Et nostra corda jûgiter
Perfunde cœli grátia.

Hic impetrent fidélium
Vocês precésque supplicum
Domus beátæ múnera,
Partisque donis gaudeant ;
Donec solúti corpore
Sedes beátas impleant.

Decus Parénti débitum
Sit usquequæque altissimo,
Natôque Patris único,
Et inclyto Paráclito,
Cui laus, potéstas, glória
Ætérna sit per sæcula.

Amen.

ÿ. Introibimus in taberná-
culum ejus. ñ. Adorábitus in
loco, ubi steterunt pedes ejus.

Ad Bened. Ant. Ecce taber-
náculo Dei cum hominibus,
et habitábit cum eis, et ipsi
pópulus ejus erunt, et ipse
Deus cum eis erit eórum Deus.

ORATIO.

DEUS, qui beátæ Mariæ vir-
ginis domum per incarnáti
Verbi mystérium misericórdi-
ter consecrasti, eámque in sinu
Ecclésiæ tuæ mirabiliter collo-
casti : concède, ut segregáti a
tabernáculis peccatórum, digni
efficiámur habitatores Domus
sanctæ tuæ. Per eúndem Dó-
minum.

Et sit Commem. Feriæ.

AD PRIMAM.

In Responsorio brevi dicitur

ÿ. Qui natus es de Maria vir-
gine.

AD TERTIAM.

Ant. Domus mea.

Capit. In omnibus réquiem
quæsi, ut supra ad Laudes.

ñ. br. Hic domus Dei est, *
Et porta cœli. Hic domus. ÿ. Et
vocabitur aula Dei. Et porta.
Glória Patri. Hic domus.

ÿ. Dómine diléxi decórem
domus tuæ. ñ. Et locum habi-
tationis glóriæ tuæ.

AD SEXTAM.

Ant. Propter domum Dó-
mini.

CAPITULUM. Eccli. 24. b

ET sic in Sion firmáta sum,
et in civitatē sanctificáta
similiter requiēvi, et in Jerú-
salem potéstas mea. Et radi-
cavi in pópulo honorificáto et
in parte Dei mei heréditas il-
lius, et in plenitúdine sanctó-
rum deténtio mea.

ñ. br. Dómine, * Diléxi de-
córē domus tuæ. Dómine.
ÿ. Et locum habitatiónis glóriæ
tuæ. Diléxi. Glória Patri. Dó-
mine.

ÿ. Domum tuam Dómine de-
cet sanctitúdo. ñ. In longitú-
dinem diérum.

AD NONAM.

Ant. Domum majestátis meæ.

CAPITULUM. Eccli. 24. b

In platéis sicut cinnamórum
et balsamum aromatizans
odórem dedi : quasi myrrha
elécta dedi suavitátem odóris.

ñ. br. Domum tuam Dó-
mine * Decet sanctitúdo. Do-
mum. ÿ. In longitúdinem dié-

rum. D

Patri. D

ÿ. Hic

cœli. ñ.

In sec

ut in p

nam ad

Ad M

tuendus

non est

Dei, et p

Oratio

Feriæ.

DIE

Offici

P. C. a

maculat

DIE

Quin

Omnia

Lectio

Scriptur

IN

Serm

De du

MULIER

Plan

quam ve

capit fort

spirituale

detur. No

stolo qui

Dóminum

Quam fan

mina! Qu

quam in

quantam

apud eum

in eo : et

rum. Decet sanctitúdo. Glória Patri. Domum.

¶ Hic domus Dei est, et porta cœli. ¶ Et vocabitur aula Dei.

In secundis Vesperis, omnia ut in primis, præter Antiphonam ad Magnificat.

Ad Magnif. Ant. O quam metuendus est locus iste! Vere non est hic aliud nisi domus Dei, et porta cœli.

Oratio ut supra, et Commem. Feriæ.

DIE XI DECEMBRIS.

Officio et Missæ S. Damasi P. C. additur Commem. Immaculatæ Conceptionis.

DIE XII DECEMBRIS.

Quinta infra Octavam.

Semiduplex.

Omnia ut in Festo.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

Sermo sancti Bernardi Abbatis.

LECTIO IV.

De duodecim prærogativis

B. M. V.

MULIER, inquit, amicta sole. Plane amicta lumine tamquam vestiménto. Non percipit forte carnális : nimirum spirituale est : stultitia illi videtur. Non sic videbatur Apóstolo qui dicebat : Induimini Dóminum Jesum Christum. Quam familiáris ei facta es Dómina! Quam próxima, immo quam íntima fieri meruisti, quantam invenisti grátiam apud eum! In te manet, et tu in eo : et vestis eum, et vesti-

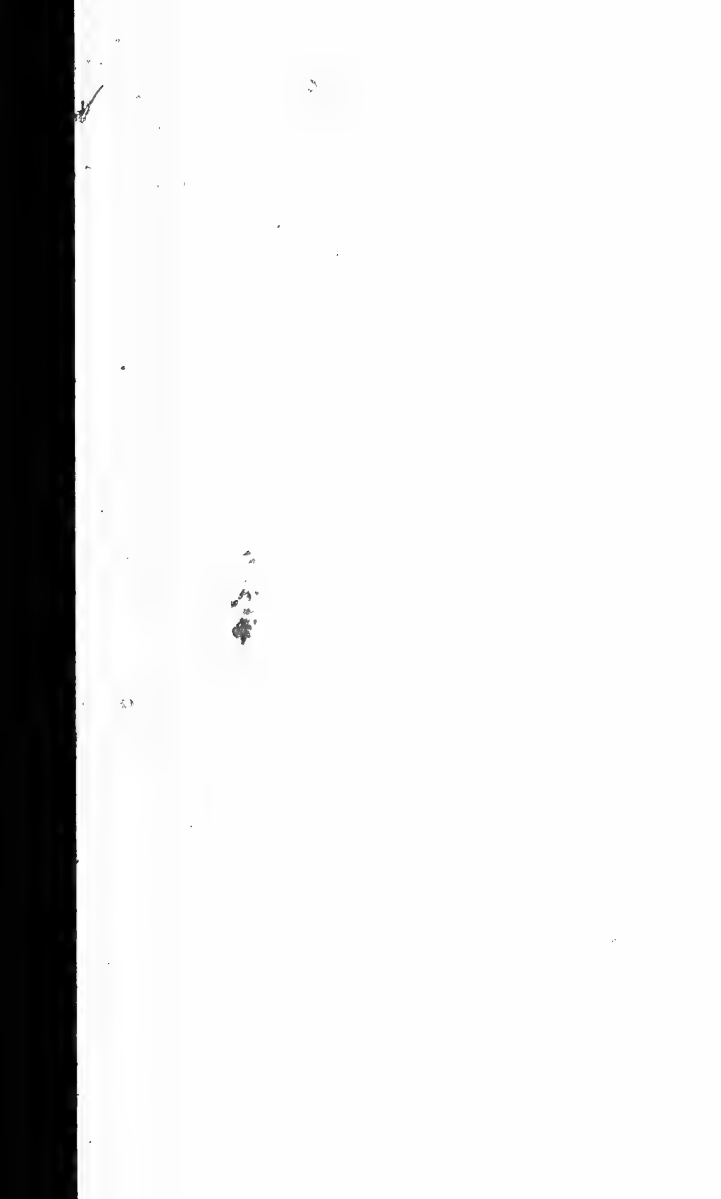
ris ab eo. Vestis cum substantia carnis, et vestit ille te glória suæ majestátis. Vestis solem nube, sole ipsa vestiris. Novum enim fecit Dóminus super terram, ut mulier circumdaret virum, nec alium quam Christum, de quo dicitur : Ecce vir, Oriens nomen ejus. Novum quoque fecit in cœlo, ut mulier sole appareret amicta. Dénique et coronávit eum, et vicissim ab eo méruit coronári.

LECTIO V.

IN cápíte, inquit, ejus coroná stellárum duódecim. Dignum plane, stellis coronári caput, quod et ipsis longe clárius micans, ornet eas potius quam ornétur ab eis. Quidni coronent sidera quam sol vestit? Sicut dies verni, ait, circumdabant eam flores rosárum, et lilía convállium. Nimirum leva sponsi sub cápíte ejus, et jam dextera illius amplexátur eam. Quis illas æstimet gemmas, quis stellas nóminet, quibus Mariæ régium diadéma compactum est? Supra hóminem est coroná hujus ratióne exponere, indicáre compositionem. Mihi sane singuláris rutilat fulgor, primo quidem in Mariæ generatióne, secúndo in Angélica salutatióne, tertio in Spiritus superventióne, quarto in filii Dei inenarrábili Conceptiόne.

LECTIO VI.

QUID ergo sidereum micat in generatióne Mariæ?

Plane quod ex rēgibus orta; quod ex sēmine Abrahæ; quod generōsa ex stirpe David. Si id parum videtur, adde quod generatōni illi ob singulāre privilēgium sanctitātis, divinitus nōscitur esse concessa; quod longe ante eisdem Patribus cœlitus repromissa; quod mysticis pręsignāta miraculis; quod orāculis prænuntiāta prophēticis. Hanc enim sacerdotālis virga, dum sine radice floruit; hanc Gedeōnis vellus, dum in medio siccæ aręe māduit; hanc in Ezechielis visōne orientālis porta, quæ nulli umquam pātuit, pręsignābat. Hanc denique prę ceteris. Isaias nunc virginis de radice Jesse orituram prænuntiābat; nunc evidētius virginem parituram. Mērito signum hoc magnum in cœlo apparuisse scribitur, quod tanto ante de cœlo nōscitur fuisse promissum.

IN HI NOCTURNO.

Lectio sancti Evangēlii
secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 1.

LIBER generatōnis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac, Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

Homilia sancti Joānnis
Chrysostomi.

Homil. 2. in Matth. post init.

AUDIRU quidem mirābile est, quod ineffābilis Deus, et qui nec sermōnibus explicāri potest, nec cogitatōnibus com-

prehēdi, Patrique per ōmnia cœquālis, per Virginis ad nos venit ūterum, et fieri ex muliere dignātus est, et habere progenitōres David, et Abraham: et quid dico David et Abraham? etiā illas, quod magis stupēdum est, fēminas, quas paulo ante memorāvi, Hæc igitur audiens mente consurge, nihilque hūmile suspicēris, sed pōtius propter hoc ipsum māxime mirāre, quia cum verus; et dilēctus filius sit sempitēni Dei, etiā filius David esse dignātus est, modo ut te filium faceret Dei: servum patrem habere dignātus est, ut tibi servo Patrem faceret ipsum Deum.

LECTIO VIII.

VIDES ab ipso statim principio, quam læta sint hæc nūntia. Quod si āmbigis de his quæ ad tuum spectant honōrem, ab iis quæ illius sunt, etiā tua discere credere. Quantum enim cōsequi potest humanā rātio, multo est difficilius Deum hōminem fieri, quam hōminem Dei filium consecrāri. Cum ergo audieris quia filius Dei filius sit et David, et Abrahæ, dubitāre jam desine, quod et tu qui filius es Adæ, futurus sis filius Dei. Non enim semetipsum ita humiliāset, nisi nos esset exaltāturus. Natus est enim secundum carnem, ut tu nascerere spiritu: natus est ex muliere, ut tu desineres filius esse mulieris.

PROPTER
nera
nostræ
eminēti
enim n
nobis c
non ex
luntate
Spiritu
sublimi
spiritu
ratiōnem
quoque
sitāte co
ptisma p
quod ha
veteris,
enim bap
expressit
descēdit
vit novu
DIE X
Officio
Virg. Mar
Immac. C
DIE X
De Sept
Immac
Omnia
Lectio
Scriptura
IN
Sermo
Serm. 2.
CUM ho
Dei bo
natūram
mis cœlu
sternitur t

LECTIO IX.

PROPTEREA duplex facta generatio est, hæc scilicet nostræ similis, illa nostram eminenter excédens. Quod enim natus ex femina est, et nobis cõpetit : quod vero non ex sanguine, neque ex voluntate carnis, aut viri, sed ex Spiritu sancto, aliam nobis sublimiorem, futuramque, et spiritu consequendam generationem promittit. Sed alia quoque omnia ex simili diversitate constabunt. Nam et baptisma profecto tale suscepit, quod haberet quidem aliquid veteris, haberet et novi. Quod enim baptizatus est a Propheta, expressit vetus : quod autem descendit Spiritus, adumbravit novum.

DIE XIII DECEMBRIS.

*Officio et Missæ S. Lucie
Virg. Mart. additur Commem.
Immac. Concept. B. M. V.*

DIE XIV DECEMBRIS.

De Septima die infra Oct.

Immac. Conceptionis.

Semiduplex.

Omnia ut in Festo.

*Lectiones primi Nocturni de
Scriptura occurrente.*

IN II NOCTURNO.

Sermo sancti Joannis

Damasceni.

LECTIO IV.

Serm. 2. in Nativ. B. M. V.

CUM homo per immensam Dei bonitatem in rerum naturam edendus esset, in primis cælum extenditur, subleñitur terra, suis mare tér-

minis clauditur, ceteraque omnia, quibus utraque complenda essent, in universi ornatum una productasunt. Tum postremum homo, regio cultu in paradiso velut in virtutis schola ponitur, ac nisi violasset præceptum, a vitali illo loco nunquam exulasset : cumque expers indumenti esset, nisi divinis consiliis obstitisset, haudquaquam in multis variisque affectionibus obnoxiam mutationem cecidisset, ut Dei monarchæ loco plura numina cõleret. Cunctis itaque, ut verbo expédiam, interitioni deditis, miserante Deo, ne quem suis ipse manibus formasset, in nihilum cederet penitusque aboleretur, cælum aliud novum, terramque ac mare fabricat, in quibus propensiõri consilio humanum genus reformaturus ipse caperetur, qui capi nusquam potest. Isthæc porro est beata multipliciterque celebranda Virgo.

LECTIO V.

OREM miram ! Cælum quidem est, cum velut ex penitissimis virginitatis thesauris Solem justitiæ proferat : terra vero, ceu quæ ex intemeratis lumbis vitæ spicam edat : mare tandem, utpote quæ ex úteri sui sinu spiritalem margaritam prodit. Nunc itaque nova ejus, qui capi nequit, creatúra eluxit : universorum Regis regalís aula parata est, ejus qui incomprehensibilis est, ratione utens diversorium instructum.

Quam mundus iste magnificus est! Quam stupenda creatio, quæ virtutum arboribus venustatem habet, castitatis odore fragrat, sensorum splendoribus claret, cunctisque bonis aliis nulla penuria frõitur: digna denique prorsus est, in qua Deus ad homines veniens inhabitet! Quinimo, inquit, mundus anterior quam maxime est admirabilis. Tum enim, cum creata sunt sidera, laudaverunt me voce magna Angeli mei, et prædicaverunt: nihil vero sic Deo decens gratumque fuit, uti sancta, omnibusque modis miranda Virgo.

LECTIO VI.

O INDULGENTIÆ demissionem! Qui eximie bonus est, proprii figmenti proles audire non renuit, amore captus illius, quæ creatis omnibus speciosior est, illam amplexus, quæ cœlestibus virtutibus dignitate præit. De hac itaque summe admirabilis Zacharias ait: Gaude et lætare, filia Sion, quia ecce venio, et habitabo in medio tui, dicit Dominus. Sed et beatissimus Joel de eadem, ut quidem existimo, ita propemodum nōscitur clamare: Confide terra, gaude et lætare, quia magnificavit Dominus ut faceret tibi. Terra namque est, in qua sacratissimus Moyses umbraticæ legis calceamentum sôlvere ob gratiæ commendationem jussus est. Terra est, in qua ille carne fundatus a spiritu cānitur, qui fundat

terram super stabilitatem suam. Terra est, in qua nulla peccati enata spina; secus vero per cujus germen illud potius evulsum est. Terra est, non uti prior maledicta, ac cujus fructus spinis ac tribulis horrēscant: sed super quam benedictio Domini fuit, et cujus fructus ventris benedictus, ut sacro dictum est oráculo.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 1.

LIBER generationis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac, Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

De Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

Unde supra paulo post.

CUJUS vero rei gratia librum ipsum generationis Christi vocat, ubi non sola utique generatio, sed tota prorsus ipsius mysterii dispensatio continetur? Quia totius scilicet dispensationis caput, radix atque principium omnium nobis in hoc consistit bonorum. Ut enim Moyses librum cœli appellavit, ac terræ, cum certe non decælo solum terræque loqueretur, sed de cunctis quæ inter ista subsistunt; ita etiam Evangelista ab ipso omnium fonte et capite bonorum librum vocavit.

LECTIO VIII.

QUA vero de causa non cum ante filium Abrahæ, et postea filium David nōcupavit? Non, sicut opinantur ali-

qui, ab
superior
rum feci
cas; nun
facit. Cu
priorem
cul dubio
tur ore, c
gloriæ, o
poris sp
enim utr
sed tamen
quum re
quasi nov
omnibus

IPSI nam
Nonne
Béthleher
David, ve
igitur illu
sed omnes
nabant; q
liores qu
Reges, qu
referuntur
cabant. N
rum etiam
Ezéchiél,
cunt, Davi
eis, atque
illo utique
quētes, s
virtutem e
pterea igit
et celebrati
exórdium:
antiquiorem

DIE XV

IMMAC. C

Omnia ut

qui, ab inferioribus volens ad superiora conscendere. Ceterum fecisset, quod fecit et Lucas; nunc autem e contrario facit. Cur ergo commemoravit priorem David? Quia ipse procul dubio in omnium versabatur ore, ob insigne honoris, et gloriæ, ob ipsius quoque temporis spatia junctiora. Etsi enim utrique promiserat Deus, sed tamen illud quasi antiquum reticebatur, hoc vero, quasi novum, et recens, ab omnibus celebrabatur.

LECTIO IX.

IPSI namque Judæi dicunt: Nonne ex semine David, et Bethlehem castello, unde erat David, venit Christus? Nemo igitur illum filium Abrahæ; sed omnes filium David nominabant; qui etiam honorabiliores quosque de sanctitate Reges, qui post David fuisse referuntur, ab illo omnes vocabant. Nec ipsi solum, verum etiam Deus: nam et Ezéchiél, et alii Prophætæ dicunt, David surrectorum esse eis, atque venturum: non de illo utique mortuo jam loquentes, sed de iis, qui illius virtutem erant imitaturi. Propterea igitur a notiore interim, et celebratiore persona sumit exordium: et tum demum ad antiquiorem recurrat parentem.

DIE XV DECEMBRIS.

OCTAVA
IMMAC. CONCEPT. B. M. V.
Duplex.

Omnia ut in Festo, præter seq.

Lec. I. Noct. de Scriptura; verum occurrente Feria IV Quatuor Temporum, Ego sapientia, ut in Festis Beatae Mariæ Virginis per Annum, p. cxlij.

IN II NOCTURNO.

Sermo sancti Bernárdi
Abbátis.

LECTIO IV.

Homilia II super Missus est.

LÆTARE, pater Adam, sed mægis tu, o Eva mater, exulta, qui sicut omnium parentes, ita omnium fuistis preemptores; et quod infelicius est, prius preemptores, quam parentes. Ambo, inquam, consolamini super filia, et tali filia: sed illa amplius, de qua malum ortum est prius, cujus opprobrium in omnes pertransivit mulieres. Instat namque tempus, quo jam tollatur opprobrium, nec habeat vir quid causetur adversus feminam; qui utique, dum se imprudenter excusare conaretur, crudeliter illam accusare non cunctatus est, dicens: Mulier, quam dedisti mihi, dedit mihi de ligno, et comedi. Propterea curre, Eva, ad Mariam; curre mater ad filiam; filia pro matre respondeat: ipsa matris opprobrium auferat; ipsa patri pro matre satisfaciât: quia ecce si vir cecidit per feminam, jam non erigitur nisi per feminam.

LECTIO V.

QUID dicébas, o Adam? Mulier, quam dedisti mihi, dedit mihi de ligno, et comedi. Verba malitiæ sunt hæc,

quibus magis áugeas quam déleas culpam. Verúntamen Sápiéntia vicit malitiam, cum occasione véniae, quam a te Deus interrogádo elicere tentávit, sed non pótuit, in thesauro indeficientis suæ pietátis invénit. Rédditur nempe fémina pro fémina, prudens pro fátua, húmiliis pro supérba; quæ pro ligno mortis gustum tibi pórrigat vitæ, et pro venenoso cibo illo amaritudinis, dulcedinem páriat fructus æterni. Muta ergo iniquæ excusationis verbum in vocem gratiarum actionis, et dic : Dómine, mulier, quam dedisti mihi, dedit mihi de ligno vitæ, et comedi; et dulce factum est super mel ori meo, quia in ipso vivificasti me. Ecce enim ad hoc missus est Angelus ad Virginem. O féminam singuláriter venerándam, super omnes féminas admirábilem, parentum reparatricem, posterórum vivificatricem!

LECTIO VI.

QUAM tibi áliam prædixisso Deus vidétur, quando ad serpéntem ait : Inimicitias ponam inter te et mulierem? Et si adhuc dúbitas, quod de Maria dixerit, audi quod séquitur : Ipsa cónteret caput tuum. Cui hæc serváta victória est, nisi Mariæ? Ipsa proculdúbio caput contrivit venenátum, quæ omnimodam suggestiónem tam de carnis illécebra, quam de mentis supérbia dedúxit ad nihilum. Quam vero

áliam Sálomon requirébat, cum dicébat : Mulierem fortem quis invéniet? Nóverat quippe vir sápiens hujus ævus infirmitátem, frágle corpus, lubricam mentem. Quia tamen et Deum légerat promississe, et ita vidébat congruere, ut qui vicerat per féminam, vinceretur per ipsam, veheménter admirans aiébat : Mulierem fortem quis invéniet? Quod est dicere : Si ita de manu féminæ pendet et nostra ómnium salus, et innocentiae restitúto, et de hoste victória : fortis omnino necesse est ut provideatur, quæ ad tantum opus possit esse idónea.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangélii secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 1.

LIBER generationis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac, Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

De Hamilia sancti Joánnis Chrysóstomi.

Unde supra paulo post.

Duo sunt, quæ páriunt quæstiónem. Unum, quæ causa sit, ut in generationum catálogo Virgo síleatur; álterum vero, qua ratióne Joseph memorétur, cui certe nihil cum Christi generatione est comúné. Vidétur enim et únus abundare, et álterum deesse. Quid ergo dicémus? quod úti-que primum illud necesse fuerit memorári, quemádmódum

ex David
Unde ho
Audi ad C
minum :
desponsat
Joseph, ex
vid. Quid
tius, cum
David illa
gnóscas?

NON erat
gener
per fémin
et morem
ipso statim
antiqua d
Virginem c
rentes ejus
jórce, de
non tácut.
cisset in Vir
effugisset
seph reticu
rémus, ex q
sisteret. Ut
nerémus, q
unde, et cor
maneret im
num catálog
sum ejus per
illum David

Hoc enim
quoque
quod scilicet
quia úti-que
tus iste pater
aliónde quan
piébat, eliger
áliam quoque
dem proferr
quam parent

requirēbat,
erem fortem
erat quippe
sexus infir-
rpus, lūbria
tamen et
mississe, et
ere, ut qui
m, vincerē-
emēter ad-
lierem for-
Quod est di-
nu fēminae
ōmniū sa-
restitutio, et
fortis om-
t provideā-
n opus pos-

URNO.

Evangelii
thaeum.

ap. 1.

esu Chri-
i Abraham.
saac, Isaac
b. Et reli-

i Joānnis
ni.

lo post.

riunt quae-
quae causa
ōnum catā-
r; alterum
oseph me-
nihil cum
est com-
n et ūnum
um deesse.
? quod ūti-
recesse fū-
nādmōdum

ex David Virgo descēderit.
Unde hoc itaque discēmus?
Audi ad Gábriel loquētem Dó-
minum : Vade ad Virginem
desponsátam viro, cui nomen
Joseph, ex domo et familia Da-
vid. Quid vis audire manifes-
tius, cum ex domo et familia
David illam Virginem esse co-
gnóscas?

LECTIO VIII.

NON erat mos apud Hebraeos
generatiōnum catálogum
per fēminas texere. Ut ergo
et in more custodiret, neve in
ipso statim principio videretur
antiqua destrūdere; et nobis
Virginem certius indicāret; pa-
rētes ejus réticens, atque ma-
jores, de Joseph generatiōne
non tēuit. Sive enim haec fe-
cisset in Virgine, novitatis non
effugisset invidiam; sive Jo-
seph reticuisse, non agnosce-
rēmus, ex qua tribu Virgo sub-
sisteret. Ut ergo et nos discer-
nerēmus, quae esset Maria, vel
unde, et consuetudo legis per-
maneret immóbilis, generatiō-
num catálogum usque ad spon-
sum ejus perdūxit, ac de domo
illum David esse monstrāvit.

LECTIO IX.

HOC enim declarato, illud
quoque páriter ostēdit,
quod scilicet inde esset et Virgo;
quia ūtique nequáquam jus-
tus iste pateretur uxorem sibi
aliónde quam unde lex præci-
piēbat, eligere. Póssumus vero
aliā quoque et aliórem qui-
dem proferre ratiōnem, ob
quam parētes Virginis præ-

termissi sunt. Sed quae ea est?
Nóluit Evangelista recēti ad-
huc tēpore, novi illius, ad-
mirandique partus, Judaeis esse
manifestum, quod Christus na-
tus fuisset ex Virgine. Neque
próprius noster hic sermo est,
sed a nobis de Patrum, atque
insignium virórum traditiōe
susceptus.

DIE XVIII DECEMBRIS.

IN EXPECT. PARTUS B. M. V.

Duplex majus.

AD VESPERAS.

*Ant. de Laudibus. Psalmi ut
in Festis B. M. V., p. cxxxviii.*

CAPITULUM. *Isaia. 11.*

EGREDIETUR virga de radice
Jesse, et flos de radice ejus
ascēdet. Et requiescet super
eum Spiritus Dómini.

Hymn. Creátor alme, p. 151.

ŷ. Ave Maria, grátia plena.
ñ. Dóminus tecum.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Spiri-
tus sanctus in te descēdet
Maria, ne timeas; habébis in
útero Filium Dei, allelúia.

ORATIO.

DEUS, qui de beáte Mariæ
virginis útero, Verbum
tuum, Angelo nuntiānte, car-
nem suscipere voluisti: præ-
sta supplicibus tuis; ut, qui
vere eam genitricem Dei cré-
dimus, ejus apud te inter-
cessiōnibus adjuvémur. Per
eúmdem.

Et fit Commemor. Adventus,
Ant. O.

Ad Completorium, et alias
Horas, in fine omnium Hymno-
rum dicitur:

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Filio,
Sancto simul Paráclito
In sæculorum sæcula.

Amen.

AD MATUTINUM.

Invitat. Ave Maria, grátia
plena : * Dóminus tecum.

Psalm. Venite, exultémus,
p. 2.

Hymnus. Verbum super-
num, p. 152.

IN I NOCTURNO.

Ant. t. 3. Ecce Dóminus no-
ster cum virtúte, véniet, et il-
luminábit oculus servórum
suórum, alleluia.

*Psalm. in I et II Noct. de
Communi Virgin., p. lxxxvij.*

Ant. t. 4. Rorate cæli desu-
per, et nubes pluant justum :
aperiatur terra, et germinet
Salvátorem.

Ant. t. 1. Ecce nomen Dó-
mini de longinquo : et cláritas
ejus replet orbem terrárum.

̃. Ex Sion spécies decóris
ejus. ̃. Deus noster manifeste
véniet.

De Isaia Prophéta.

LECTIO I. *Cap. 7. b*

ET adjécit Dóminus loqui ad
Achaz, dicens : Pete tibi
signum a Dómino Deo tuo in
profúndum inférni, sive in ex-
célsum supra. Et dixit Achaz :
Non petam, et non tentábo
Dóminum. Et dixit : Audite
ergo domus David : Numquid
parum vobis est molestos esse
hominibus, quia molesti estis
et Deo meo? propter hoc dabit
Dóminus ipse vobis signum.

Ecce virgo concipiet, et páriet
filiúm, et vocábitur nomen ejus
Emmanuel. Butyrum et mel
cómedet, ut sciat reprobare
malum, et eligere bonum.

̃. Non auferétur sceptrum
de Judá, et dux de fémore ejus,
donec véniat qui mittendus
est : * Et ipse erit expectatio
Géntium. ̃. Pulchrióres sunt
oculi ejus vinó, et dentes ejus
lacte candidióres. Et ipse.

LECTIO II. *Cap. 11.*

ET egrediétur virga de ra-
dice Jesse, et flos de radice
ejus ascéndet. Et requiescet
super eum Spiritus Dómini;
spiritus sapiéntiæ et intellectus,
spiritus consilii et fortitúdinis,
spiritus sciéntiæ, et pietátis ;
et replébit eum spiritus timó-
ris Dómini. Non secúndum vi-
sionem oculórum judicábit,
neque secúndum auditum áu-
rium arguet : sed judicábit in
justitia páuperes, et arguet in
æquitáte pro mansuétis terræ :
et percútiét terram virga oris
sui, et spiritu labiórum suó-
rum interficiét impium. Et
erit justitia cingulum lumbó-
rum ejus : et fides cinctórium
renum ejus.

̃. Oriétur stella ex Jacob :
et consúrget homo de Israel, et
confringet omnes duces alieni-
genárum : * Et erit omnis terra
possessio ejus. ̃. De Jacob erit
qui dominábitur, et perdet re-
liquias civitátis. Et erit.

LECTIO III. *Cap. 35.*

ET TABIBUR desérta et invia,
et exultábit solitúdo, et

florébit
nans ge-
latabún-
Libani d-
meli, et
glóriam
Dei nost-
dissoluta
roboráte
Confortá-
ecce Deu-
ducet ret-
véniet, e-
aperiéntu-
aures s-
Tunc sáli-
dus, et a-
tórum :
desérto ac-
solitúdine
erit in st-
fontes aqu-
̃. Desc-
pluvia in
diébus ej-
dántia pac-
eum omne-
tes sérvien-
tri. Et.

IN I

Ant. t. 2.
et verbum
lem.

Ant. t. 3.
expectávim-
nos, allelu-

Ant. t. 4.
occurríte illi
principium
erit finis, D-
nátor, Prin-
lúa.

̃. Egredi-

et, et páriet
nomen ejus
um et mel
t reproháre
bonum.

ir sceptrum
émore ejus,
mitténdus
t expectatio
rióres sunt
dentes ejus
Et ipse.

ap. 11.
rga de ra-
os de rádice

requiescet
us Dómini;
intellectus,
fortitudinis,
et pietátis:

iritus timó-
cundum vi-

judicábit,
ditum áu-

judicábit in
et árguet in

uétis terræ:
a virga oris

órum suó-
mpium. Et

um lumbó-
cinctórium

ex Jacob:
de Israel, et

uces alieni-
omnis terra

de Jacob erit
perdet re-

erit.
ap. 35.

a et in via,
olitúdo, et

florébit quasi lílium. Germi-
nans germinábit, et exultábit
lætábunda et laudans: glória
Libani data est ei: decor Car-
meli, et Saron: ipsi vidébunt
glóriam Dómini, et decórem
Dei nostri. Confortáte manus
dissolútas, et génua debilia
roboráte. Dicite pusillánimis:
Confortámini, et nolite timére;
ecce Deus vester uliónem ad-
ducet retributiónis: Deus ipse
veniet, et salvábit vos. Tunc
aperiéntur óculi cæcórum, et
aures surdórum patébunt.
Tunc saliet sicut cervus clau-
dus, et apérta erit lingua mu-
tórum: quia scissæ sunt in
desérto aquæ, et torréntes in
solitúdine. Et quæ erat árida,
erit in stagnum, et sitiens in
fontes aquárum.

ñ. Descéndet Dóminus sicut
plúvia in vellus: oriétur in
diébus ejus justitia, * Et abund-
ántia pacis. †. Et adorábunt
eum omnes reges: omnes Gen-
tes sérvient ei. Et. Glória Pa-
tri. Et.

IN II NOCTURNO.

Ant. t. 2. De Sion exíbit lex,
et verbum Dómini de Jerúsa-
lem.

Ant. t. 3. Ecce Deus noster,
expectávimus eum, et salvábit
nos, allelúia.

Ant. t. 4. Dóminus veniet,
occurríte illi dicéntes: Magnum
principium; et regni ejus non
erit finis, Deus, Fortis, Domi-
nátor, Princeps pacis, alle-
lúia.

†. Egrediétur virga de ra-

dice Jesse, ñ. Et flos de radi-
ce ejus ascéndet.

Sermo S. Ildefónsi Archiepisc.
Toletáni.

LECTIO IV.

Ex libro de virginitate
B. Mariæ.

DOMINA mea, atque dominá-
trix mea, dominans mihi,
mater Dómini mei, ancilla Fi-
lii tui, génitrix factóris mundi,
te rogo, te oró, te quæso, ut
hábeam spiritum Dómini tui,
spiritúmque Filii tui, necnon
et spíritum Redemptóris mei,
ut de te vera et digna sapiam,
vera et digna loquar, vera et
digna quæcúmque sunt, dili-
gam. Tu enim es electa a Deo,
assúpta a Deo, advocáta a
Deo; próxima Deo, adhærens
Deo, conjúcta Deo: visitáta
ab Angelo, salutáta ab Angelo,
benedicta ab Angelo, beatifi-
cáta ab Angelo: turbáta in
sermóne, attónita in cogita-
tióne, stupefacta in salutatióne,
admiráta in dictórum annun-
tatióne.

ñ. Ecce virgo concipiet, et
páriet filium, dicit Dóminus: *
Et vocábitur nomen ejus Ad-
mirábilis, Deus, Fortis. †. Sú-
per sólium David, et super re-
gnum ejus sedébit in ætérnum.
Et vocábitur.

LECTIO V.

INVENISSE te apud Deum grá-
tiam audis, et ne timeas, ju-
bérís. Unde et tu fidúcia robó-
raris, cognitióne miraculórum
instrúeris, ad novitátem inau-
ditæ glóriæ provéheris. De

prole ab Angelo nuntiata es; et post foetum integra, et pudica manes. Certa virginitas nobis proponitur, et nasciturum ex te sanctum Dei Filium, tibi ab Angelo evangelizatur: et quæ sit nascentis Regis potentia, mirabiliter intimatur. Quomodo fiat, quæris, de origine interrogas, de ratione perscrutaris, de experientia requiris, de ordine sciscitaris. Audi inauditum oraculum, considera inusitatum opus, animadvertite incognitum arcæpnum, attende invisum factum: Spiritus sanctus superveniet in te, et virtus Altissimi obumbrabit tibi.

℞. Rorate cœli desuper, et nubes pluant justum: * Aperiat terra, et germinet Salvatorem. ♯. Emitte Agnum Domine Dominatorem terræ, de petra deserti ad montem filiae Sion. Aperiat.

LECTIO VI.

TOTA invisibiliter Trinitas conceptionem operabitur in te: sola persona Filii Dei in corpore tuo nascitura carnem assumet de te. Ideoque quod concipietur ex te, quod nascetur ex te, quod prodiet ex te, quod germinabitur ex te, quod parturietur ex te Sanctum, vocabitur Filius Dei. Erit enim hic magnus, hic Deus virtutum, hic Rex omnium sæculorum, hic factor omnium rerum. Ecce beata tu inter mulieres, integra inter puerperas, Domina inter ancillas, Regina inter sorores.

Ecce ex hoc beatam te dicent omnes generationes, beatam te novèrunt omnes cœlestes Virtutes, beatam te prædicant omnes Vates, beatam te celebrant omnes nationes. Beata tu fidei nostræ, beata tu animæ nostræ, beata dilectioni nostræ, beata præconiis, et prædicationibus meis.

℞. Docēbit nos Dominus vias suas, et ambulābimus in sēmitis ejus: * Quia de Sion exhibet lex, et verbum Domini de Jérusalem. ♯. Venite, ascendāmus ad montem Domini, et ad domum Dei Jacob. Quia. Gloria Patri. Quia.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 6. Dominus dabit benignitatem, et terra nostra dabit fructum suum.

Psalm. Benedixisti, p. 98.

Ant. t. 4. r Ecce veniet Deus, et homo de domo David sedere in throno, allelūia.

Psalm. Fundamenta ejus, p. 99.

Ant. t. 4. Annuntiāte populis, et dicite: Ecce Deus Salvator noster veniet.

Psalm. Cantate Domino... omnis terra, p. 103.

♯. Egrediētur Dominus de loco sancto suo. ℞. Veniet ut salvet populum suum.

Si hoc Festum venerit in Feria quarta Quatuor Temporum Adventus, loco sequentis Homiliæ leguntur tres Lectiones Homiliæ ejusdem Feriæ IV, cum Responsoriis, quæ hic assignantur.

Lect

se

LE

IN illo

Ange

vitatem

Názaret

sátam v

seph, d

men vir

qua.

Homili

In Evan

Homil

pore,

mensis

A D Mar

mitti

nominatu

tiare ven

lādas aé

lis appare

quo per

Dominus

minus, p

rursus:

ipse est

ergo forti

erat, qui

et potens

testates aé

bat. Et in

eam, dixit

Dominus te

in mulier

plena voca

gratiam, q

rūerat, ass

videlicet g

gēneret auc

℞. Ave M

Dominus te

Hiemo

Lectio sancti Evangelii
secundum Lucam.

LECTIO VII. Cap. 1. c

In illo tempore : Missus est Angelus Gabriel a Deo in civitatem Galilææ, cui nomen Nazareth, ad virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen virginis Maria. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedæ
Presbyteri.

*In Evang. Lucæ cap. 1, et in
Homiliis hiemalibus de Tem-
pore, Feria IV Quat. Temp.
mensis Decembris.*

Ad Mariam virginem Gabriel mittitur, qui Dei fortitudo nominatur : illum quippe nuntiare veniebat, qui ad debellandas aéreas potestates humilis apparere dignatus est. De quo per Psalmistam dicitur : Dominus fortis et potens, Dominus potens in prælio. Et rursum : Dominus virtutum ipse est Rex gloriæ. Per Dei ergo fortitudinem nuntiandus erat, qui virtutum Dominus, et potens in prælio contra potestates aéreas ad bella veniebat. Et ingressus Angelus ad eam, dixit : Ave grátia plena, Dominus tecum : Benedicta tu in mulieribus. Bene grátia plena vocatur, quæ nimirum grátiam, quam nulla alia meruerat, asséquitur : ut ipsum videlicet grátia concipiat, et generet auctorem.

¶ Ave Maria, grátia plena :
Dominus tecum : * Spiritus
Hiemalis.

sanctus superveniet in te, et virtus Altissimi obumbrabit tibi : quod enim ex te nascetur Sanctum, vocabitur Filius Dei. ¶ Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco? Et respondens Angelus dixit ei. Spiritus sanctus.

Bened. Cujus festum colimus, ipsa Virgo virginum.

LECTIO VIII.

Ecce concipies in útero et paries filium, et vocabis nomen ejus Jesum. Jesus, Salvator sive salutaris interpretatur : cujus sacramentum nominis alloquens Joseph Angelus exposuit : Ipse enim (inquiens) salvum faciet populum suum a peccatis eorum. Non ait, populum Israel, sed populum suum ; hoc est, in unitatem fidei ex præputio, et circumcisióne vocatum : quibus ex diversa parte vocatis, fieret unus pastor, et unam ovile. Hic erit magnus, et Filius Altissimi vocabitur, et dabit illi Dominus Deus sedem David patris ejus. Idem ergo Filius Altissimi, qui in útero virgináli conceptus, et natus est. Idem homo in tempore creatus ex matre, qui Deus est ante tempora natus ex Patre. Si autem idem homo, qui Deus est ; omittat Nestórius, hominem tantum dicere ex Virgine natum.

¶ Súscipe verbum virgo Maria, quod tibi a Domino per Angelum transmissum est : concipies et paries Deum pá-

ritur et hominem : * Ut benedicta dicaris inter omnes mulieres. *ŷ.* Paries quidem filium, et virginitatis non patieris detrimentum : efficieris grávida, et eris mater semper intácta. Ut benedicta. Glória Patri. Ut benedicta.

LECTIO IX.

IDEOQUE et quod nascetur ex te Sanctum, vocábitur Filius Dei. Ad distinctiónem nostræ sanctitátis, Jesus sanctus singuláríter nascitúrus assérítur. Nos quippe, etsi sancti effici-mur; non tamen nascimur, quia ipsa naturæ corruptionis conditióne constringimur, ut mérito cum Prophéta geméntes singuli dicámus : Ecce enim in iniquitatibus concéptus sum, et in delictis péperit me mater mea. Ille autem solus veráciter sanctus est, qui ut ipsam conditiónem naturæ corruptibilis vinceret, ex commixtióne carnális cõpulæ concéptus non est. Sanctum, inquit, vocábitur Filius Dei. Quid hic dicis Nestoriáne, qui beatam Mariam Dei negans esse genitricem, apérte niteris impugnáre veritátem ? Ecce Deum dixit superventúrum, Dei Filium nascitúrum. Quómodo ergo aut Dei Filius Deus non est, aut quæ Deum édídít, quómodo Theótocos, id est, Dei génitrix non esse potest ?

Te Deum laudámus, p. 16.

AD LAUDES.

ET PER HORAS.

Ant. t. 8. Missus est * Ga-

briel Angelus ad Mariam virginem desponsátam Joseph.

Psalm. Dóminus regnávít, cum reliquis de Dominica, p. 17.

Ant. t. 1. f. Ave Maria * grátia plena, Dóminus tecum : benedicta tu in mulieribus, allelúia.

Ant. t. 8. Ne timeas Maria, * invenisti grátiam apud Dóminum : ecce concipies et páries filium, allelúia.

Ant. t. 1. Dabit ei Dóminus sedem David patris ejus, et regnábít in ætérnum.

Ant. t. 8. f. Ecce ancilla Dómini, * fiat mihi secúndum verbum tuum.

CAPITULUM. *Isaia* 11.

EGGREDIETUR virga de radice Jessé, et flos de radice ejus ascéndet. Et requiescet super eum Spiritus Dómini.

Hymnus, En clara vox, p. 157.

ŷ. Spíritus sanctus supervéniet in te. *ŷ.* Et virtus Altissimi obumbrábit tibi.

Ad Bened. Ant. t. 8. Super sólium David, et super regnum ejus sedébit in ætérnum.

ORATIO.

DEUS, qui de beatæ Mariæ Virginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscipere voluisti : præsta supplicibus tuis; ut, qui vere eam genitricem Dei credimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúndem Dóminum.

Deinde fit Commem. Feriæ.

In ŷ.
natus es

Ant. t.
Cap.
ad Lau.
ŷ. br.

ne, * M
ŷ. Quia
quia ven
Glória Pa

ŷ. Rom
nubes pl
riátur ter
vatórem.

Ant. N.
CAPIT

ECCE VI
riet
nomen ej
rum et m
reprobáre
bonum.

ŷ. br. R.
Et nubes
ráte. *ŷ.*

gérminet
Glória Pat

ŷ. Emi
Dominatór
petra desé
Sion.

Ant. Ecce
CAPITU

RORATE
bes plu
tur terra,
tórem, et
mul; ego D
ŷ. br. En

AD PRIMAM.

In ñ. brevi dicitur *ŷ. Qui natus es de Maria virgine*

AD TERTIAM.

Ant. Ave Maria.

Cap. Egrediétur, ut supra, ad Laudes.

*ñ. br. Tu exúrgens Dómine, * Misereberis Sion. Tu. ŷ. Quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus. Misereberis. Glória Patri. Tu.*

ŷ. Rorate cœli désuper, et nubes pluant justum. ñ. Aperiátur terra, et germinet Salvatorem.

AD SEXTAM.

Ant. Ne timeas Maria.

CAPITULUM. Isaïæ. 7.

ECCË virgo concipiet, et páriet filium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel. Butyrum et mel cómedet, ut sciat reprobare malum, et eligere bonum.

ñ. br. Rorate cœli désuper, Et nubes pluant justum. Rorate. ŷ. Aperiátur terra, et germinet Salvatorem. Et nubes. Glória Patri. Rorate cœli.*

ŷ. Emitte Agnum Dómine Dominatórem terræ. ñ. De petra desérti ad montem filiae Sion.

AD NONAM.

Ant. Ecce ancilla Dómini.

CAPITULUM. Isaïæ. 45.

RORATE cœli désuper, et nubes pluant justum; aperiátur terra, et germinet Salvatorem, et justitia oriátur simul: ego Dóminus creávi eum.
ñ. br. Emitte Agnum Dómi-

*ne, * Dominatórem terræ. Emitte. ŷ. De petra desérti ad montem filiae Sion. Dominatórem. Glória Patri. Emitte Agnum Dómine.*

ŷ. Spiritus sanctus supervéniet in te. ñ. Et virtus Altissimi obumbrábit tibi.

IN II VESPERIS.

Ant. Missus, cum reliq. de Laudibus. Psalmi de B. M. V., p. cxxxviii, præter ultim. Ant. et Psalm. quorum loco dicitur.

Ant. t. 8. f De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Psalmus, Meménto Dómine David, p. lx.

Capitulum, Hymnus, et ŷ. ut in primis Vesperis.

Ad Magnif. Ant. t. 8. O Virgo virginum, quómodo fiet istud? quia nec primam similem visa es, nec habére sequentem? Filiae Jerúsalem quid me admirámini? Divinum est mystérium hoc quod cernitis.

Oratio ut supra, ad Laudes.

Pro Commem. Adventus, Antiphona, O.

DIE XXVI DECEMBRIS.

Pro Commem. OMNIUM SS. MARTYRUM.

PRIDIE IN VESPERIS.

Ant. Isti sunt sancti quos elegit Dóminus in charitate non ficta; dedit illis glóriam sempiternam.

ŷ. Justi epuléntur et exúltent in conspectu Dei. ñ. Et delectentur in lætitia.

ORATIO.

DEUS, qui glorificáris in concilio sanctorum Mátyrum tuorum : respice ad preces humilitátis nostræ; ut quorum solémnia celebrámus, eorum precibus adjuvári mereámur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

AD LAUDES.

Ant. Sancti tui, Dómine, semper benedicant te, et glóriam regni tui dicant.

ŷ. Mirabilis Deus in Sanctis suis. *ñ.* In Sanctis ejus laudáte Deum.

Oratio ut supra.

AD II VESPERAS.

Ant. Dico autem vobis amicis meis, ne terreámini ab his qui occidunt corpus, ánimam autem non possunt occidere.

ŷ. Justi autem in perpétuum vivent. *ñ.* Et apud Dóminum est merces eorum.

Oratio ut supra.

FESTA JANUARI.

DIE XXIII JANUARI.

IN DESPONSATIONE B. M. V. CUM S. JOSEPH.

Duplices majus.

Omnia hic non propria, ut in Festis Beatæ Mariæ Virginis, p. cxxviii.

ŷ. Desponsatio est hodie sanctæ Mariæ virginis. *ñ.* Cujus vita inclýta cunctas illústrat Ecclesiæ.

Ad Magnif. Ant. t. 1. r. Gloriosa virginis Mariæ Desponsationem dignissimam recolámus quæ et genitricis dignitá-

tem obtinuit, et virginálem pudicitiam non amisit.

ORATIO.

FAMULIS tuis, quæsumus Dómine, cœlestis grátie munus impertire : ut quibus beatæ Virginis partus éxtitit salutis exórdium; Desponsationis ejus votiva solémnitas pacis tribuat incrementum. Per Dóminum.

Ubi concessa est, ante alias fiat sequens Commem. S. Joseph Sponsi.

Ant. Exurgens Joseph a somno fecit sicut præcepit ei Angelus Dómini, et accépit conjugem suam.

ŷ. Constituit eum dóminum domus suæ. *ñ.* Et principem, omnis possessionis suæ.

ORATIO.

SANCTISSIMÆ Genitricis tuæ Sponsi, quæsumus Dómine méritis adjuvémur : ut quod possibilitas nostra non obtinet, ejus nobis intercessióne donetur.

Deinde fit Commemoratio SS. Vincentii et Anastasii Mátyrum.

Postea S. Emerentianæ Virginis et Mátyris, ut supra in Breviário.

AD MATUTINUM.

Invitat. Desponsationem virginis Mariæ celebrémus, * Christum ejus Filium adorémus Dóminum.

Psalm. Venite exultémus, p. 2.

Hymnus. Quem terra, pontus, p. cxi,

Antiph.

cturn.

p. cxli.

Incipit.

L.

O

sui

úbera tu

guéntis

sum non

lescéntu

me : pos

rem ung

trodúxit

sua : ex

mur in

tuorum s

ligunt te

mósa, fil

tabernácu

Salomóni

ñ. Hó

beata virg

David :

mundi ex

cujus vita

dit sæculo

beatæ Mar

dio celeb

lus mundi

NOLITE

fuscas

me sol

gnaverunt

runt me c

vineam me

indica mih

ma mea, u

bes in mer

icipiam pos

tuorum. Si

Antiphonæ et Psalmi No- cherrima inter mulieres, egré-
cturn. ut in Festis B. M. V. Odere, et abi post vestigia gre-
p. cxlj. gum, et pasce hædos tuos
juxta tabernacula pastorum.
Equitatu meo in curribus
Pharaonis assimilavi te amica
mea. Pulchræ sunt genæ tuæ
sicut turturis : collum tuum sic
ut monilia.

IN I NOCTURNO.

Incipiunt Cántica Canticórum.

LECTIO I. Cap. 1.

OSCULÉTUR me osculo oris
sui : quia meliora sunt
úbera tua vino, fragrántia un-
guéntis óptimis. Oleum effú-
sum nomen tuum, ideo ado-
lescéntulæ dilexérunt te. Trahe
me : post te currémus in odó-
rem unguentórum tuórum. In-
troduxit me Rex in cellária
sua : exultábitus, et lætábi-
mur in te, mémoires úberum
tuórum super vinum : recti di-
ligunt te. Nigra sum, sed for-
mósa, filiæ Jerúsalem, sicut
tabernacula Cedar, sicut pelles
Salomónis.

¶. Hódie desponsáta est
beáta virgo Maria ex progénie
David : * Per quam salus
mundi credéntibus apparuit,
cujus víta gloriósa lucem de-
dit sæculo. †. Desponsatióem
beátæ Mariæ virginis cum gáu-
dio celebrémus. Per quam sa-
lus mundi.

LECTIO II.

NOLITE me consideráre quod
fusca sim, quia decolorávit
me sol : filií matris meæ pu-
gnáverunt contra me, posué-
runt me custódem in vineis :
vineam meam non custodivi.
Indica mihi, quem diligit áni-
ma mea, ubi pascas, ubi cu-
bes in meridie, ne vagári in-
cipiam post greges sodálum
mórum. Si ignóras te, o pul-

¶. Beatissimæ virginis Ma-
riæ Desponsatióem devotis-
sime celebrémus, * Ut ipsa
pro nobis intercédât ad Dómi-
num Jesum Christum. †. Cum
jucunditate Desponsatióem
beátæ Mariæ virginis devotis-
sime celebrémus. Ut ipsa.

LECTIO III.

MURÉNULAS áureas faciémus
tibi, vermiculátas argénto.
Dum esset Rex in accúbitu suo,
nardus mea dedit odórem
suum. Fasciculus myrrhæ di-
lectus meus mihi, inter úbera
mea commorábitur. Botrus
Cypri dilectus meus mihi, in
vineis Engáddi. Ecce tu pul-
chra es amica mea, ecce tu
pulchra es : óculi tui colum-
bárum. Ecce tu pulcher es di-
lecte mi, et decórus. Læctulus
noster flóridus : tigna domó-
rum nostrárum cedrina, la-
queária nostra cypressina.

¶. Gloriósæ virginis Mariæ
Desponsatióem dignissimam
recolámus : * Cujus Dóminus
humilitátem respéxit, quæ An-
gelo nuntiánte concépit Salva-
tórem mundi. †. Beatissimæ
virginis Mariæ Desponsatióem
devotissime celebrémus. Cujus.
Glória Patri. Cujus.

05 1 4
6

11

11

11

IN II NOCTURNO.

Sermo sancti Bernardi
Abbátis.

LECTIO IV.

Ex Homilia secunda super
Missus est.

OPORTEBAT a principe mundi aliquándiu celári divini consilii Sacraméntum : non quod Deus, si palam opus suum fácere vellet, impediri posse ab illo metúeret; sed quia ipse, qui non solum poténter, sed étiam sapiénter quæcúmque vóluit, fecit, sicut in ómnibus opéribus suis quasdam rerum vel témporum congruéntias propter órdis pulchritúdinem serváre consuevit : ita in hoc quoque tam magnifico opere suo, nostræ videlicet reparationis, non tantum poténtiam suam, sed et prudéntiam osténdere vóluit.

¶ Desponsátio gloriósæ virginis Mariæ exsémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David, * Cujus vita inclýta cunctas illústrat Ecclési-
as. ¶ Hódie desponsáta est beáta virgo María ex progénie David. Cujus vita.

LECTIO V.

CONVENIENS ergo erat; ut suáriter quoque ómnia, cœléstia scilicet et terrena dispóneret; quátenus et illinc deficiens inquíetum, reliquos in pace firmáret, et hic debelláturus invidum, nobis prius suæ humilitátis et mansuetúdinis valde necessárium exémp-
plum relinqueret : sicque mi-

rábili fieret moderámine sapiéntiæ, ut et suis suávis, et hóstibus fortis appareret.

¶ Cum jucunditáte Desponsationem beátæ Mariæ celebrémus : * Ut ipsa pro nobis intercedat ad Dóminum Jesum Christum. ¶ Corde et ánimo Christo canámus glóriam in hac sacra solemnitate præcelsæ genitricis Dei Mariæ. Ut.

LECTIO VI.

QUID enim prodésset diabolum a Deo vinci, nobis manéntibus superbis? Neces-
sário igitur desponsáta est María Joseph, quando per hoc et a cánibus sanctum absconditur, et a Sponso virginitas comprobátur; et Virginis tam verecúndiæ párcitur, quam famæ providétur. Quid sapiéntius? quid dignius divina providéntia? Uno tali consilio secretis cœléstibus et admittitur testis, et exclúditur hostis, et íntegra servátur fama Virginis Matris.

¶ Desponsátio tua, Dei genitrix virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo : * Ex te enim ortus est Sol justitiæ, Christus Deus noster : * Qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem; et confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam. ¶ Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui. Ex te. Glória Patri. Qui solvens maledictiónem.

IN III NOCTURNO.

Homilia, Quare non de sim-

plici,
mini,
¶.

omnes
fecit m
potens
ejus. ¶
progén
bus eu

Bene
ipsa Vi

¶. v

sacra v
laude
te ortus
stus De
pópulo,
interced

sexu :
juvamen
tuam s
nem. Qu
Christus

Pro sa
gine et
Breviari

Ant. t.
riósæ vir
ne Abrah
da, clara

Psalm.
cum reliq

Ant. t.
hódie, * s
cujus vita
lústrat Ec

Ant. t. 6
María ex
précibus
et spiritu
mus.

plici, ut in Vigilia Nativ. Domini, p. 203.

¶. VII. Beátam me dicent omnes generationes : * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. *¶.* Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. Quia fecit.

Bened. Cujus festum colimus, ipsa Virgo virginum.

¶. VIII. Felix namque es sacra virgo Mariæ, et omni laude dignissima. * Quia ex te ortus est Sol justitiæ, * Christus Deus noster. *¶.* Ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto semineo sexu : sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam sanctam Desponsationem. Quia ex te. Glória Patri. Christus.

Pro sancta Emerentiana Virgine et Mart. Lectio IX ut in Breviario.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 8. Desponsatio * gloriósæ virginis Mariæ, ex semine Abraham, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David.

Psalm. Dóminus regnavit, cum reliq. de Dominica, p. 17.

Ant. t. 7. Desponsatio est hódie, * sanctæ Mariæ virginis, cujus vita inclyta cunctas illustrat Ecclesias.

Ant. t. 6. Regáli ex progénie * Mariæ exórta refúlget; cujus precibus nos adjuvâri mente et spiritu devotissime póscimus.

Ant. t. 8. Corde et ánimo Christo canamus glóriam, in hac sacra solemnitate præcelsæ genitricis Dei Mariæ.

Ant. t. 7. Cum jucunditate * Desponsationem beátæ Mariæ celebrémus, ut ipsa pro nobis intercédât ad Dóminum Jesum Christum.

¶. Desponsatio est hódie sanctæ Mariæ virginis. *¶.* Cujus vita inclyta cunctas illustrat Ecclesias.

Ad Bened. Ant. t. 8. Desponsationem hodiernam perpétuæ virginis genitricis Dei Mariæ solémniter celebrémus, quæ celsitúdo throni processit, al-elúia.

ORATIO.

FAMULIS tuis, quæsumus Dómine, cœlestis gratiæ munus impertire : ut quibus beátæ Virginis partus éxitit salutis exórdium; Desponsationis ejus votiva solémnitas pacis tribuat incrementum. Per Dóminum.

Deinde fit Commemoratio S. Joseph Sponsi.

Ant. Ipse Jesus erat incipiens quasi annórum triginta, ut putabatur filius Joseph.

¶. Os justí meditábitur sapientiam. *¶.* Et lingua ejus loquétur judicium.

Oratio, Sanctissimæ, ut supra; ac tandem Commem. S. Emerentianæ, ut in Breviario.

IN II VESPERIS.

Ant., Psalm. Cap. Hymnus, et ¶. ut in primis Vesperis.

Ad Magnif. Ant. t. 1. Desponsatio tua, Dei genitrix virgo, gaudium annuntiavit univérso mundo: ex te enim ortus est Sol justitiæ, Christus Deus noster: qui solvens maledictionem, dedit benedictionem: et confundens mortem, donavit nobis vitam sempiternam.

Fil Commemoratio S. Joseph.

Ant. Ecce fidelis servus et prudens, quem constituit Dominus super familiam suam.

ÿ. Glória, et divitiæ in domo ejus. ñ. Et justitia ejus manet in sæculum sæculi.

Oratio, Sanctissimæ, ut supra, ac tandem Commemoratio S. Timothei, ut in Brevariario.

FESTA FEBRUARII.

DIE IV FEBRUARII.

IN GALLIA,

S. JOANNÆ VALESIAE,

VIDUÆ.

Duplex.

Omnia de Comm. non Virg. p. cj, præter seq.

ORATIO.

DEUS, qui ad imitandum beætæ Virginis Filii tui genitricis virtutes, novum per beætam Joánnam sacrarum virginum cœtum institui voluisti: ejus méritis precibusque concede: ut per eádem gradiámur virtutum exéempla. Per eúdem.

Leet. I Nocturni de Scriptura occurrente.

In Quadrag. Mulierem fortem, de Communi, p. civ.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

JOANNA Valésia, Ludovici Undécimi Galliárum regis filia, a téneris annis in omnem pietatem instituta ac propénsa non obscuris futuræ sanctitátis indicíis continuo cláruit. Quinquénis, ferventissimis precibus Deiparam Virginem, quam semper mirifice coluit, exoráti, ut quo ei placere magis posset obséquio significáret, prænuntiári sibi visa est fore aliquándo, ut novum sacrarum virginum órdenem in ejúsdem Deiparæ honórem institúeret. Ludovico Aurelianénsium duci nupta, summam in prósperis moderatiónem exhibuit, atque in adversis constantiam. Ipso postea in Galliárum regem assumpto, ac nullo et irritó per Apostólicam Sedem eo declaráto conjúgio, id non solum æquissimo ánimo tulit, sed gravi se vínculo solútam prædicans, libérius deinceps uni Deo famulári posse gratulata est.

LECTIO V.

BITURICENSIS Ducátus sibi a Ludovico rege assignátos réditus, aléndis paupéribus, curándis agrótiis, ædificandisque monastériis profúse erogábat. In eam vero curam præsertim incúbuit, ut sacrarum virginum cœtum sub nómine Annuntiatiónis beætæ Virginis Mariæ quibus ejúsdem virtútes, certis régulis ab Alexandro Sexto approbátis, essent ad imitándum propósitæ, institué-

ret ac p
liciter
ros om
matérna
bátur v
primis,
niem pr
et contr
restituta
ctu iisdem

SINGUL
sancti
Sacramé
tur; ad
lacrymar
charitátis
in adstán
Dominica
mystéria
quare con
ficum ho
chro, ibi
nudum pe
atque in p
giter effus
centissime
genária
ómnibus
Mystériis
pridie non
rici decés
quingentés
corpus, qui
post óbitu
ptum repé
eis militib
raperétur,
mucrónem t
sanguine m
Ejus cultu
mus quartu
ritate proba

divici Un-
regis filia,
nnem pie-
propensa
sanctitatis
ruit. Quin-
nis préci-
em, quam
luit, exo-
ere magis
nificáret,
a est fore
sacrárum
e ejúsdem
stitúeret.
sium duci
prósperis
uit, atque
iam. Ipso
regem as-
irrito per
eo decla-
on solum
t, sed gra-
m prædis
s uni Deo
áta est.

us sibi a
ssignátos
péribus,
ificandis-
fúse cro-
ram præ-
sacrárum
nómine
e Virginis
em virtú-
Alexán-
essent ad
institúe-

ret ac promovéret; quod ei fe-
liciter cessit. Egénos ac mise-
ros omnes ad se confugiétes,
matérnæ charitátis complecte-
bátur viscéribus; ægrótos im-
primis, quorum úlcera et sá-
niem própriis mánibus térgere
et contrectáre non defugiebat,
restitúta non semel eo contá-
ctu iisdem sanitáte.

LECTIO VI.

SINGULARI caritatis eximia erga
sanctissimam Eucharistiæ
Sacraméntum pietáte ferebát-
tur; ad quod tanta accedebat
lacrymárum vi, ut ejúsdem
charitátis ac devotiónis sensus
in adstantium ánimis excitáret.
Dominicæ quoque passiónis
mystéria pari recolébat afféctu;
quare constructo intra domés-
ticum hortum Christi sepúl-
chro, ibi secedebat idéntidem
nudum pectus lapide tundens,
atque in preces et lácrymas jú-
giter effúsa. Vitæ demum inno-
centíssimæ actæ finem quadra-
genária præsentiens, sacris
ómnibus Christiánæ religiónis
Mystériis rite pieque susceptis,
pridie nonas Februárii, Bitu-
rici decéssit anno millésimo
quingentésimo quinto. Ejus
corpus, quinquagésimoseptimo
post óbitum anno, incorrú-
ptum repértum, dum Hæréti-
cis militibus ad cremándum
raperétur, gómitus edidisse, et
mucróné transfixum copióso
sanguine manásse perhibétur.
Ejus cultum Benedictus Déci-
mus quartus Apostólica aucto-
ritáte probávit anno millésimo

septingentésimo quadragésimo
secundo. Tandem Pius Sextus,
ut in toto Galliæ regno possit
de beáta Joánnæ Valésia, anni-
versária ejus dormitiónis dié,
Officium recitári, ac Missa ce-
lebrári de Cómuni nec Vir-
ginis nec Mártiris indólsit,
anno millésimo septingenté-
simo septuagésimo quinto, dié
vero Aprilis vigésima.

*In III Noct. Lect. de Homilia
in Evang. Simile est regnum
cœlorum thesauro, p. cx.*

*Vesperæ a Capitulo de S.
Agatha. Commem. S. Joannæ.*

DIE VI FEBRUARII.

IN FESTO S. HYACINTHÆ
DE MARISCOTTIS, VIRG.

Duplex.

*Omnia de Communi Virgi-
num, p. lxxxvi. Præter seq.*

ORATIO.

DEUS, qui beátam Hyacintham
Virginem tuam jugis mor-
tificatiónis, et charitátis victi-
mam effecisti: ejus nobis exem-
plo, et intercessióne concède;
ut peccáta nostra desinere, et te
semper diligere valeámus. Per.

*Lect. I Noct. de Script. vœt.
In Quadrag. De virginibus,
ut in Communi, p. lxxxix.*

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

HYACINTHA nóbilis virgo Ro-
mána, Márci Antónii de
Mariscóttis, Vignanélli Cómitis,
quo in oppido nata est, et Oc-
taviæ Ursinæ filia, a prima
ætate divínæ protectiónis ar-
gumenta experiri cepit, cum
septénis jam jam in púteum

prolapsúra præsentí Dei beneficio servata est. Vitérbium missa ad Moniales sancti Bernardini, ut ab iis educaretur, ibi Tertií Ordinis sancti Francisci institútum adolescens suscepit, non ita tamen, ut sacra cum veste religiosós mores indueret; pompis enim, ac deliciis aliquándiu indulisit; donec ex febre decumbens, acciti ad se Confessárii opportúna comitione percúlsa, omni vanitaté nuntium remisit. Itaque anteaeté vitæ máculis poenitentíæ Sacraménto expiatis, in commúni triclinio in gènu humillime-provolúta, lácrymis se proluens, ac flagélló in se ipsam animadvértens, véniam a Soróribus deprecáta est; tum ánnuam pecúniám, ac spléndidam, atque supérfluam suppellectilem, mundi, ac sui contéptrix abdicávit; deinceps véro nudis pédibus, vel, cum morbus cógeret, subjécta sólea oblectis, ac única tantúmmodo túnica conténta, eaqúe rudi, obsoleta, et in eleemósynam accepta, ac fúne præcincta, quoad vixit, incéssit.

LECTIO V.

PRÆTER æsperum vestitum,
cilicio, vigiliis, laboribus
fracta, assiduisque jejuniis ex-
tenuata, corpus etiam crebris
verberibus, ac spinarum mani-
pulis lacerabat, adhibito in-
terdum altèrius quoque Moni-
tis brachio ad majorem sui
corporis afflictationem, quod ut
magis magisque attèreret, læ-

ctulo ex asséribus, solóque vili strágulo instrúcto utebátur, ac pro pulvillo saxum adhibébat, quod in stramen ex obediéntia commutávit, in quo alterútro pede, ad crucém in conspéctu pósito, caténa alligáto, brevissimum somnum capiebat. Ad hæc absynthium, herbásque amaríssimas mándere, Moníalium úlcera, ac pannicula sánie madéntia exósculári non rénuít : scalas Monastérii, onústa ingénti Cruce, génibus ascendere aliquándó consuevit; nunc quoque urticas, nunc ceras líquatas, módo nivem, et gláciem, módo álveos rigéntium aquarum ad maceratiónem adhibuit. Christi Dómini Passiónem, quam summóse verebáratúr, apte a se excogítata atrocissimarum penárum série imitári in majóri hebdómada, singulisque sextis fériis sólita fuit. Patiéntia in perferendis injúriis, christiána humilitas, virgínalis verecúndia, ac summa sedúlitas in Novítiis quibus præerat, ad perfectiónem provehéndis, in ea mirífice cluxérunt. Animárum quoque zelo incénsa, plures inimicitias sustulit; periclitántes puéllas in tuto collocávit, plúrimis ad meliorem frugem tradéctis, in proximórum saluté procuránda, qua oratiónebus, qua voluntáriis córporis cruciátibus, omni dénique conátu júgiter incubuit.

LECTIO VI.

AGRORUM in nosocomijs, ac
pau-perum patrocinium,

quamquam inops, omni studio suscepit, et ut iisdem succurreret, non solum propriis ipsa manibus laborabat, et quotidianum sibi victum subtrahēbat, frustulis panis contenta; sed Moniales etiam ac Matronas civitatis, virosque divites ad id operis alliciebat, atque undequaque poterat, subsidia corrogabat; quinimo, ut quam pro egenis et invalidis sollicitudinem ostēderat, perpetuo firmaret, duas Sodalitates, quæ eorūdem curam gererent, institui curavit. Erga sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum fuit vehementer affecta, ejus cultum ut in aliis quoque promoveret, illud frequenter per annum cum solēni pompa, quam Deo gratam fuisse nonnulla prodigia comprobaverunt, publicæ venerationi exponendum omnem operam adhibuit: Deiparam Virginem tam impense coluit, ut digna habita fuerit, quæ ejus apparitione recrearetur. Prophetiæ, contemplationis, lacrymarum dono, aliisque charismatibus floruit. Anno denique millesimo sexcentesimo quadragésimo, ætatis suæ quinquagésimo quinto inchoato in cælum evocata est, ejus corpus in Ecclesiâ sancti Bernardini Viterbii colitur, eamque Benedictus Décimus tertius meritis et miraculis claram in Beatarum, Pius vero Séptimus in Sanctarum Virginum numerum retulerunt.

In III Nocturno de Homilia S. Gregorii in Evāg. Simile erit regnum cælorum, p. xev. ix Lect. S. Dorotheæ Virg. Mart. ut in Breviar. et de ea fit Commem. in Laudibus.

XIII FEBRUARIJ.

SANCTÆ CATHARINÆ

DE RICCIIS, VIRG.

Duplex.

ORATIO.

DOMINE, Jesu Christe, qui beatam Catharinam Virginem tui amore succensam passionis contemplatione clarescere voluisti: ejus intercessionē concede; ut, passionis mysteria devotē recolētes, ejus fructum percipere mereamur: Qui vivis et regnas.

Lect. I Noct. de Script. occ. d. In Quadr. De virginibus, ut in Communi, p. lxxxix.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

CATHARINA nobili familia de Ricciis Florētiæ nata, vel ab ineunte ætate plam indolem præmatūre ostēdit. In suburbāno monasterio sancti Petri de Monticellis, ubi morum disciplina imbueretur, collocata, quotidie ad Christi crucifixi imaginem orans, non sine lacrymis, horis etiam animi relaxationi addictis, ejus passionem meditabatur. Ad monasterium postea sancti Vincēntii, Ordinis sancti Dominici, in civitate Prati translata, paternos lares ad tempus repetere, nisi certa spe reditus habita, constanter recusavit. Tan-

dem anno decimo tertio, sæculi deliciis contemptis; ibidem religiosum institutum professus est.

LECTIO V.

CHARITATE in Deum fervens, orationi fere assidue vacabat, quidquid temporis necessariis occupationibus et modicæ quieti supererat, in ea insumens; utque corpus in servitutem redigeret, ferrea catena et flagellis illud macerabat. Cibi parcissima, octo supra quadraginta annos carnibus abstinuit, leguminibus plerumque et herbis vescens, interdum vero solo pane et aqua contenta. Proximorum æternam salutem exoptans, ardentissimas ad Deum pro peccatorum conversione preces fundebat. Tanto etiam commiserationis sensu erga purgantem animam commota est, ut acerbissimos dolores sibi divinitus inflictos in penarum illi debitarum expiationem pertulisse visa sit. Eximia prudentia et regularis observantia zelo moniales diu rexit, eas non minus exemplo, quam adhortationibus ad omnem sanctimoniam informans. Quo in officio humilitatem adeo coluit, ut abjectissima quæque opera sponte obiret, ac infirmis præcipua charitate et summo studio inserviret.

LECTIO VI.

SUPERNORUM charismatum scopia singularis in ea enituit; annulo desponsationis, sa-

crisque stigmatibus, quæ non semel spectanda se exhibuerunt, acceptis. Plurimum annorum spatio, quinta et sexta feria in altissimam contemplationem raptâ, singulos Redemptoris cruciatus in passione toleratos ex ordine in corpore mirabiliter sentire consuevit. Prati degens, sanctum Philippum Nerium Romæ commorantem videre promeruit, ejusque colloquio frui. Extasum, cælestium visionum, ac prophetici luminis dono illustris, futura prædixit, ac simul occulta revelavit. Gravibus denique morbis decumbens, Ecclesiæ Sacramentis munita, anno a Christo nato millésimo quingentesimo nonagesimo, ætatis sexagesimo nono, quarto nonas Februarii in cælum migravit. Eam subinde Clemens Duodecimus beatarum Virginum numero, Benedictus vero Decimus quartus Pontifex Maximus solènni ritu sanctarum Virginum fastis adscripsit, anno salutis millésimo septingentesimo quadragésimo sexto.

In III Noct. Hom. in Evang.

Simile erit regnum, p. xcv.

In II Vesp. Com. S. Valentini Mart.

DIE XXVI vel XXVII FEBR.

S. MARGARITÆ CORTON.

Semiduplex.

Omnia de Communione Virginum, p. ej. præter seq.

ORATIO.

DEUS qui famulam tuam Margaritam de perditionis via

ad salutem duceret, prius erubuit impigre.

Lect.

In Q. fortem,

MMARGARITÆ nis, Laviâni buit. Præ annis mpta, in M vanam cxit; sed d bus foede canis irum tum risset, il Dômini s gno culpa tacta, exi re. Itaque crine det pullaque ribus suis bris nûm ædibus I collum abens, ab möribus s véniam e nam profecio ab se tem placã triennale tum a Frã ritualis virdinis habi

Hiem

ad salutis trāmitem misericōditer deduxisti : eādē nobis miserationē concēde, ut quam prius errantē sectārī non erubūimus, mox pēnitentē impigre sequi gloriēmur. Per.

Lect. I Noct. de Script. occ.

In Quadragesima, Mulierem fortem, de Communi, p. civ.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

MMARGARITA, a loco dormitiōnis, Cortonēsis appellāta, Laviāni in Tuscia ortum habuit. Primis adolescētiā suae annis mundi voluptātibus capta, in Montis Politiani civitate, vanam et lūbricam vitā duxit; sed cum amāsium ab hostibus foede transfōssum indicio canis in fovea sub strue lignorum tumulātum fortuito reperisset, illico facta est manus Dōmini super eam; quae magno culpārum suārum mōrōre tacta, exiit foras, et flevit amare. Itaque Laviānum reversa, crīne detōso, neglecto capite, pullāque veste contēcta, erroribus suis, mundique illēcebris nūntium misit; inque aedibus Deo sacris, fune ad collum alligato, humi procūmbens, ab omnibus, quos antea mōribus suis palam offēderat, vēniā exorāvit. Mox Cortonam profecta in cinere, et ciliō ab se laesam Dei Majestatem placare stūduit, donec post triennāle virtūtum experimentum a Frātribus Minōribus spiritalis vitae dūcibus Tertiū Ordinis habitum impetrāvit. Ube-

Hiemalis.

res exinde lācrymae ei familiāres fuērunt, atque ima suspiria tanta animi contritiōne ducta, ut diu elinguis consisteret. Lēctulus nuda humus, cervical lapis aut lignum porrēxit; atque ita noctes insōmnes in cōlestium meditatiōne trāhere consuevit, nullum ampliū prāvum desidērium perpēssa, dum bonus spiritus promptior infirmam carnem ad subeūdos labōres erigēbat.

LECTIO V.

ADEMONES insidiis, funestisque conātibus lācessita mulier fortis hostem ex verbis detēctum, semel, atque iterum invicta repulit. Ad eludendum vanae glōriā lenocinium, quo a malo spiritu petebātur, prāteritos mores suos per vicos, et platēas alta voce accusare non destitit, omni supplicio se ream inclāmans : nec nisi a Confessario deterrita in speciosam faciē, olim impūri amoris causam, saevire abstinuit, aegre ferens suam formam longa carnis maceratione non aboleri. Quibus, aliisque magnae pēnitētiāe argumētis suorum criminum labe expiata, atque ita de se triumphatrix, ut sensus plane omnes a mundi illēcebris custodiret, digna facta est, quae saepe Dōmini consuetudine frueretur. Ejusdem quoque Christi, et Virginis Matris dolōrum, quod ipsa ardēter expetierat, participē facta, cunctis sēnsibus destituta, et vere mōrtua interdum

visa est. Ad eam proinde, véluti ad perfectiónis magistram, ex dissitis étiam regiónibus plúrimi conveniébant : ipsa vero, cœlésti, quo erat perfúsa, lúmine córdium secréta, consciéntias hóminum, immo et peccáta in remótis licet pártibus Deum offendéntium, cum dolóre, et lácrymis détegens, summáque in Deum, et próximam charitaté feryens ingéntem animárum fructum operáta est. Ægris ad se veniéntibus salútem, obséssis a dæmone liberationem impetrávit. Puerum defúctum lugénte matre ad vitam redúxit. Imminéntes bellórum tumultus assiduís orationibus sedávit. Dénique summæ pietátis opéribus vivos et mórtuos sibi deméruit.

LECTIO VI.

TOT sanctis opéribus occupáta, de rigóre quo assidue corpus suum exercébat nihil remisit, neque a stúdio cœléstia meditándi se avélli passa est, in utróque vitæ génere plane admiránda, utrámque sorórem Magdalénam, et Martham réferens. Tandem pro se Dóminum orans, ut ex hac valle lacrymárum sursum in cœléstem pátriam evocarétur, exaudita est oratio ejus, die, atque hora dormitiónis ei patefactis. Méritis itaque et labóribus plena, ac cœléstibus donis cumuláta, cœpit córporis viribus destitui, perque dies decem et septem nullo cibo, sed divinis tantum

collóquiis refécta est : tum sanctissimis Ecclésiæ Sacraméntis rite susceptis, vultu hilari, atque óculis in cœlum conversis octavo Kaléndas Mártias anno ætátis quinquagésimo, suæ conversiónis vigésimo tértio, humanæ vero salútis millésimo ducentésimo nonagésimo séptimo, felix migrávit ad Sponsum. Corpus in hanc usque diem végetum, incorrúptum, illæsum, et suáriter olens summa religiône cólitur in Ecclésiá Fratrum Minórum, quæ jam ab eádem Margarita appellátur. Miráculis continuo flóruit, quibus permóti Románi Pontífices ad augéndum ejus cultum plúrima libéraliter indulserunt. Benedictus vero Decimus tértius in festo Pentecóstes, die sexta décima Maii anni millésimi septingentésimi vigésimi octávi, solémnem ejus Canonisatiónem religiosissime celebrávit.

In III Noct. Lect. de Homil. in Evang. Simile est regnum cœlórum thesauro, p. xcv.

In Quadrag. IX Lectio de Feria occurrente.

Ad Bened. Ant. t. 4. Ut cognóvit, resipuit Seráphici Ordinis Magdaléna : dimissa sunt ei peccáta multa quia diléxit multum.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Ego diléctæ meo, et ad me conversio ejus : invéni quem diligit ánima mea, tenui eum, nec dimittam.

A D

J

ŷ. Ad
nómine
cœlum
Ant.
mine,
ancillæ
sumas d

Kyrie
eléison.

Secret

ŷ. Et
tationem
maló.

ŷ. Sal
(vel anc
meus, sp

ŷ. Dóm
meam. i
te véniat.

ŷ. Dóm
cum spir

CLEMENT
miser
totius con
nem vis p
tem atque
dum mul
num tuár
fámulum
fámulam
vera fides
commenda

FORMULA

AD IMPERTIENDAM INDULGENTIAM PLENARIAM
IN ARTICULO MORTIS,*Juxta formam a BENEDICTO Papa XIV traditam.*

Ÿ. Adjutoriū nostrum † in
nōmine Dōmini. R. Qui fecit
cælum et terram.

Ant. Ne reminiscāris, Dō-
mine, delicta famuli tui (vel
ancillæ tuæ), neque vindictam
sumas de peccātis ejus.

Kyrie eléison. R. Christe
eléison. Kyrie eléison.

Secreto Pater noster, etc.

Ÿ. Et ne nos inducas in ten-
tationem. R. Sed libera nos a
malō.

Ÿ. Salvum fac servum tuum
(vel ancillam tuam), R. Deus
meus, sperāntem in te.

Ÿ. Dōmine exaudi orationem
meam. R. Et clamor meus ad
te veniat.

Ÿ. Dōminus vobiscum. R. Et
cum spiritu tuo.

OREMUS.

CLEMENTISSIME Deus, Pater
misericordiārum, et Deus
totius consolationis, qui nēmī-
nem vis perire in te creden-
tem atque sperāntem; secūn-
dum multitudinem miserationū
tuarum respice propitiū
famulum tuum N. quem (vel
famulam tuam N. quam) tibi
vera fides et spes christiana
commendant. Visita eum (vel

eam) in salutāri tuo; et per
Unigéniti tui Passiōnem et Mor-
tem, omnium ei delictōrum
suōrum remissionem et veniam
clemēter indolge; ut ejus
ánima, in hora exitus sui, te
jūdicem propitiātum invéniat,
et in sāguine ejusdem Filii
tui ab omni macula ablūta,
transire ad vitam mereatur
perpétuam. Per eūdem Chri-
stum Dōminum nostrum.

R. Amen.

*Tunc, dicto ab uno e Cleri-
cis adstantibus, Confiteor, etc.
Sacerdos dicat, Misereatur, etc.
deinde,*

Dōminus noster Jesus Chri-
stus, Filius Dei vivi, qui beāto
Petro Apóstolo suo dedit po-
testātem ligandi atque sol-
vendi, per suam piissimam
misericórdiam recipiat confes-
siōnem tuam, et restituat tibi
stolam primam, quam in ba-
ptismate recepisti; et ego, fa-
cultāte mihi ab Apostólica Sede
tribūta, Indulgētiā plenā-
riam et remissionem omnium
peccatōrum tibi concēdo. In
nōmine Patris †, et Filii, et
Spíritus sancti. R. Amen.

Per sacrosancta humanæ re-

cxcij

parationis mystéria, remittat tibi omnipotens Deus omnes præsentis et futuræ vitæ pœnas, Paradisi portas apériat, et ad gáudia sempitérna perdúcat. *ñ. Amen.*

Benedicat te omnipotens Deus, Pater †, et Filius, et Spiritus sanctus. *ñ. Amen.*

Si vero Infirmus sit adeo morti proximus, ut neque confessionis generalis faciendæ,

neque præmissarum precum recitandarum suppetat tempus, statim Sacerdos Benedictionem ei impertiatur, dicendo, Dóminus noster, etc. ut supra.

Et si mors proxime urgeat, dicat,

Indulgentiam plenáriam, et remissionem ómnium peccatorum tibi concédo, in nómine Patris †, et Filii, et Spiritus sancti. Amen.

INDEX SUPPLEMENTI

PRO ALIQUIBUS LOCIS.

FESTA MOBILIA.

Feria III post Domin. Septuages. Orationis D. N. J. C.

Feria III post Dom. Sexages. Comm. Passionis D. N. J. C.

Feria VI post Cineres. Spineæ Coronæ D. N. J. C.

cxcj

ccxvii

ccxxvj

OFFICIA VOTIVA.

Officium de SS. Sacramento per annum.

Officium Immac. Conceptionis B. M. V. in Sabbato.

ccxxxiij

ccxlviij

FESTA SANCTORUM.

27 *Novembris.* B. Leonardi a Portu Mauritio.

8 *Decembris.* Immac. Conceptionis B. M. V.

9 *Dec.* Die 2 infra Octavam.

10 *Dec.* Die 3 infra Octavam.

Eadem die. Translationis almae Domus Lauretanæ.

12 *Dec.* Die 5 infra Octavam.

14 *Dec.* Die 7 infra Octavam.

15 *Dec.* Octava Immac. Conceptionis B. M. V.

18 *Dec.* In Expectat. Partus B. M. V.

23 *Januarii.* In Desponsatione B. M. V.

4 *Februarii.* S. Joannæ Valesie Viduæ.

6 *Febr.* S. Hyacinthæ de Mariscottis, *Virg.*

13 *Febr.* S. Catharinæ de Ricciis, *Virg.*

26 vel 27 *Febr.* S. Margaritæ Cortonensis, *Penitentis.*

ccxlviij

cel

celv

cclvij

celx

ccxlviij

celxix

ccclxxj

ccclxxij

ccclxxx

ccclxxxiv

ccclxxxv

ccclxxxvij

ccclxxxvij

Primus

119 Ad

bu

27 Ad t

24 Ad t

122 Ad t

28 Affe

77 Atter

48 Audi

118 Beat

127 Beat

31 Beat

40 Beat

1 Beat

111 Beatu

33 Bene

102 Bene

om

103 Bene

min

143 Bene

84 Bene

91 Bonu

18 Coeli

149 Cantat

laus

95 Cantat

tate

97 Cantat

74 Confit

9 Confit

110 Confit

137 Confit

104 Confit

cate

105 Confit

106 Confit

117 Confit

135 Confit

in æ

18 Conser

115 Credi

Mum in

precum re-
t tempus,
edictionem
do, Dómi-
upra.
ne urgeat,

áriam, et
n peccatón
n nómine
t Spiritus

ccxj
ccxvii
ccxxv

ccxxxij
ccxlvij

ccxlvij
cel
celv
celvij
celx
celxvij
celxix
celxxj
celxxij
celxxx
celxxxiv
celxxxv
celxxxvij

INDEX PSALMORUM.

*Primus numerus marginalis indicat Psalmum; alter Paginam,
in qua Psalmus idem adnotatur in Breviario.*

119	Ad Dominum cum tri- bularer.	127	De profundis.	138
27	Ad te Domine clamabo.	46	Deus auribus nostris.	63
24	Ad te Domine levavi.	29	Deus deorum Dominus.	67
122	Ad te levavi oculos.	130	Deus Deus meus ad te.	17
28	Afferre Domino filii Dei.	47	Deus Deus meus, respice.	31
77	Attendite popule meus.	88	Deus in adjutorium.	83
48	Audite hæc.	67	Deus in nomine tuo.	22
118	Beati immaculati.	23	Deus iudicium tuum.	84
127	Beati omnes, qui.	132	Deus laudem meam.	118
31	Beati, quorum.	49	Deus misereatur nostri.	18
40	Beatus, qui intelligit.	62	Deus noster refugium.	65
1	Beatus vir qui non.	8	Deus quis similis erit.	97
111	Beatus vir, qui timet.	124	Deus repulisti nos.	74
33	Benedicam Dominum.	50	Deus stetit in synagoga.	96
102	Benedic anima ... et omnia.	110	Deus venerunt gentes.	91
103	Benedic anima... Do- mine Deus meus.	111	Deus ultionum.	102
143	Benedixit Dominus.	141	Dilexi, quoniam.	126
84	Benedixisti Domine.	98	Diligam te Domine.	11
91	Bonum est confiteri.	108	38 Dixi: Custodiam.	60
18	Cæli enarrant.	14	109 Dixit Dominus.	123
149	Cantate Domino..... laus ejus.	19	35 Dixit injustus.	53
95	Cantate Domino... can- tate.	103	15 Dixit insipiens in corde.	8
97	Cantate Domino... quia.	107	52 Dixit insipiens in corde.	71
74	Confitebimur tibi Deus.	87	140 Domine clamavi.	139
9	Confitebor... narrabo.	6	7 Domine Deus meus.	5
110	Confitebor... in consilio.	123	87 Domine Deus salutis.	99
137	Confitebor... quoniam.	137	8 Domine Dominus noster.	5
104	Confitemini, et invo- cate.	112	101 Domine exaudi... et clamor.	109
405	Confitemini... Quis.	114	142 Domine exaudi.... au- ribus.	104
106	Confitemini... Dicant.	116	20 Domine in virtute tua.	15
117	Confitemini... Dicat.	22	6 Domine, ne in furore... Miserere.	4
135	Confitemini... quoniam in æternum.	135	37 Domine, ne in furore... Quoniam.	55
45	Conserva me Domine.	10	130 Domine, non est exal- tatum.	133
115	Credidi propter.	127	138 Domine probasti me.	138
1	Cum invocarem.	146	3 Domine quid multiplicati.	4
			14 Domine quis habitabit.	9
			89 Domine refugium.	93

ccxciv

23 Domini est terra.	39	148 Laudate Dominum de	
26 Dominus illuminatio.	48	coelis.	19
92 Dominus regit me.	31	150 Laudate Dominum in	
92 Dominus regnavit, de-		sanctis.	20
corem.	17	116 Laudate Dominum om-	
96 Dominus regnavit, exul-		nes.	127
et.	103	146 Laudate Dominum quo-	
98 Dominus regnavit, ira-		niam.	143
scantur.	107	134 Laudate nomen.	134
133 Ecce nunc benedicite.	147	112 Laudate pueri.	124
132 Ecce quam bonum.	134	120 Levavi oculos meos.	127
58 Eripe me de inimicis.	74	47 Magnus Dominus.	66
139 Eripe me Domine.	139	131 Memento Domine.	134
44 Eructavit cor meum.	64	56 Miserere... miserere.	73
144 Exaltabo te Deus.	141	53 Miserere... quoniam.	72
29 Exaltabo te Domine.	47	50 Miserere... secundum.	56
19 Exaudiat te Dominus.	14	100 Misericordiam et.	109
60 Exaudi Deus deprecac-		88 Misericordias Domini.	100
tionem.	75	126 Nisi Dominus.	132
54 Exaudi Deus orationem		123 Nisi quia Dominus.	130
meam, et ne.	71	36 Noli æmulari.	53
63 Exaudi Deus orationem		61 Nonne Deo subjecta.	75
meam cum deprecor.	76	75 Notus in Juda Deus.	87
46 Exaudi Domine.	10	46 Omnes gentes plaudite.	63
39 Expectans expectavi.	61	107 Paratum cor meum.	117
80 Exultate Deo.	96	72 Quam bonus Israel.	85
32 Exultate justi.	50	83 Quam dilecta.	97
67 Exurgat Deus.	77	2 Quare fremuerunt.	3
86 Fundamenta ejus.	99	41 Quemadmodum.	62
85 Inclina Domine.	98	124 Qui confidunt.	131
125 In convertendo.	131	51 Quid gloriaris.	68
10 In Domino confido.	7	90 Qui habitat.	147
113 In exitu Israel.	124	79 Qui regis Israel.	79
30 In te Domine speravi.	48	128 Sæpe expugnaverunt.	132
70 In te Domine speravi.	83	68 Salvum me fac Deus.	81
65 Jubilate Deo..... psal-		11 Salvum me fac Domine.	8
lum.	76	57 Si vere utique.	73
9 Jubilate Deo omnis....		136 Super flumina.	136
servite.	17	64 Te decet hymnus.	79
34 Judica Domine nocen-		94 Venite, exultemus.	2
tes me.	51	5 Verba mea auribus.	57
42 Judica me Deus.	69	76 Voce mea... Ad Deum.	88
25 Judica me Domine.	80	141 Voce mea... Ad Domi-	
121 Letatus sum in his.	130	num.	140
145 Lauda anima mea.	143	12 Usquequo Domine.	8
147 Lauda Jerusalem.	143	73 Ut quid Deus.	86

Audite o
CANTIC
Benedict
mini.
CANT
Benedict
rael.
C
Cantemur
C
Confitebo
CANT
Domine a

INDEX CANTICORUM.

CANTICUM MOYSI.	CANTICUM EZECHIE.
Audite cœli quæ loquor.	18. Ego dixi: In dimidio dierum. 69
CANTICUM TRIUM PUERORUM.	CANTICUM ANNE.
Benedicite omnia opera Domini.	18. Scitavit cor meum in Domino. 80
CANTICUM ZACHARIE.	CANTICUM B. MARIE VIRG.
Benedictus Dominus Deus Israel.	21. Magnificat anima mea. 125
CANTICUM MOYSI.	CANTICUM SIMEONIS.
Cantemus Domino: gloriose.	94. Nunc dimittis servum tuum. 148
CANTICUM ISALE.	SYMBOLUM S. ATHANASII.
Confitebor tibi Domine.	57. Quicumque vult salvus esse. 24
CANTICUM HABACUC.	HYMN. SS. AMBR. ET AUGUST.
Domine audivi auditionem.	105. Te Deum laudamus. 16

INDEX HYMNORUM.

Æterna Christi munera.	ij	Legis figuris.	231
Æterna cœli gloria.	106	Lucis creator optime.	125
Æterne rerum conditor.	90	Lux ecce surgit aurea.	95
Ales diei nuntius.	70	Martinæ celebri plau-	
A solis ortus cardine.	219	dite.	
Alto ex Olympi vertice.	cxxiv	Magnæ Deus potentia.	137
Aspice infami Deus ipse.	ccxix	Memento rerum.	clv
Aspice ut Verbum Patris.	ccxj	Mœrentes oculi spargite.	ccxvii
Audi benigne.	400	Nox atra rerum.	81
Audit tyrannus anxius.	235	Nox et tenebræ.	80
Aurora jam spargit.	122	Nunc sancte nobis.	37
Ave maris stella.	cxl	O gloriosa Virginum.	cxlix
Beate pastor Petre.	466	O sola magnarum.	295
Christo profusum.	xxxvj	Pange lingua gloriosi.	ccxxxv
Cœli Deus sanctissime.	133	Primo die quo Trinitas.	2
Cœlestis urbs Jerusalem.	cxiv	Quem terra.	cxl
Consors paterni luminis.	60	Quodcumque in orbe.	462
Creator alme siderum.	151	Rector potens verax.	40
Crudelis Herodes Deum.	284	Rerum creator optime.	70
Deus tuorum militum.	xx	Rerum Deus tenax.	42
Egregie doctor Paule.	482	Rex gloriose Martyrum.	xlv
En clara vox redarguit.	157	Sacris solemnibus.	ccxxxvj
Exite Sion filia.	ccxxvj	Sævo dolorum turbine.	ccxxiv
Exultet orbis gaudiis.	ij	Salvete flores Marty-	
Fortem virili pectore.	cj	rum.	239
Hominis superne.	140	Sanctorum meritis.	xxxv
Hujus oratu Deus.	cij	Somno reffectis artubus.	45
Immense cœli conditor.	128	Splendor paternæ glo-	
Invicte Martyr unicum.	xxx	riæ.	58
Iste confessor.	xlx	Summe parens clemen-	
Jam lucis orto sidere.	22	tia.	107
Jam sol recedit igneus.	143	Te lucis ante terminum.	148
Jesu corona celsior.	lxxvij	Telluris alme conditor.	131
Jesu corona Virginum.	lxxxv	Tu natalesolum protege.	498
Jesu decus angelicum.	451	Tu Trinitatis unitas.	95
Jesu dulcis memoria.	445	Venit e cœlo mediator.	ccxvij
Jesu Redemptor omnium,		Verbum supernum....	
quem.	206	e Patris.	152
Jesu Redemptor omnium,		Verbum supernum....	
perpes.	lix	nec Patris	ccxij
Jesu Rex admirabilis.	446	Virginis proles.	lxxxvj

SS.

FER. II
ORA
Dupl
FER. I
COMM. I
Dupl
FER.
SPINEÆ
Dupl
FEST
DIE XI
S. GREGO
Omnia
Pontif., p
Oratio,
IN
Lect. de
IN I

GREGO
Terti
patre Joã
cúndo vit
cleri, et p
non divino
cum digni
set, subrog
sti septing
primo. Vir
et virtúte,
gua cruditi
facúndia, a
mória, ut
Hiem

OFFICIA PROPRIA

SS. SUMMORUM PONTIFICUM,

ET ALIORUM, QUÆ CLERO ROMANO INDULTA SUNT.

FESTA MOBILIA.

FER. III POST DOM. SEPTUAG.

ORATIONIS D. N. J. C.

Duplex majus, p. ccxj.

FER. III POST DOM. SEXAG.

COMM. PASSIONIS D. N. J. C.

Duplex majus, p. ccxviii.

FER. VI POST CINERES.

SPINEÆ CORONÆ D. N. J. C.

Duplex majus, p. ccxxvj.

FESTA NOVEMBRIS.

DIE XXVIII NOVEMBRIS.

S. GREGORII III, PAPÆ CONF.

Duplex.

Omnia de Communi Conf.

Pontif., p. xlix, *præter sequent.*

Oratio, Da quæsumus, p. l.

IN I NOCTURNO.

Lect. de Script. occur.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

GREGORIUS hujus nominis Tertius, natione Syrus, patre Joanne, Gregorio Secundo vita functo, unânimi cleri, et populi consensu, nec non divino quodam instinctu, cum dignissimus omnium esset, subrogatus est, anno Christi septingentesimo trigésimo primo. Vir singulâri doctrina, et virtute, latîna et græca lingua eruditus, mirabili dicendi facundia, atque adeo felici memoria, ut totum Psalterium

Hiemalis.

memoriter recitaret; is demum, quem prædecessori suo Gregorio, doctrina et prudentia sapientissimi homines æquiparandum esse duxerunt.

LECTIO V.

CATHOLICÆ fidei propugnator acerrimus, Leonem Isaurum Imperatorem Iconoclastam paternis monitis, et litteris ad saniorem mentem reducere conatus est. Sed cum nihil proficeret, convocato Romæ nonaginta quinque Episcoporum Concilio, sacrarum Imaginum/cultum Apostolico decreto firmavit, et diro anathemate feriit Iconomachos. Quæcum ad Leonis aures pervenissent, altius rugire cepit, misitque adversus Gregorium florentissimam classem cum potentissimo exercitu; sed hæc, volente ac vindice Deo, in Hadriatico sæva tempestate agitata, sædo naufragio periit.

LECTIO VI.

MULTA quoque a Luitprando Longobardorum Rege inique passus est, qui et Urbem longa obsidione cinxit, et sancti Petri Basilicam sacrilega manu diripuit. In his angustis sanctissimus Pontifex ad Carolum Martellum, antecessoris exemplo, Legatos cum sacris

muneribus destinavit. Munivit Urbis moenia; largas in egenos eleemosynas erogavit; novas Basilicas a fundamentis extruxit; antiquas ornavit ac restauravit, Vaticanam praesertim, intra quam Oratorium auro, argento, gemmis, omniique pretiosi operis genere ditatum erexit, in quo Sanctorum Apostolorum et Martyrum reliquias, summa cura et diligentia toto Christiani Orbis ambitu conquisitas reposuit, et colendas exposuit, eo maxime tempore, quo illas Hagiomachi diabolico furore proculcabant. Multa monasteria restituit, et sanctis legibus instruxit; statuitque, ut Presbyteri et Monachi, alternis noctu diuque, divinas laudes celebrarent. Fractus demum laboribus, meritis licet atque virtutibus in-clytus, annosui Pontificatus undecimo nondum peracto, quarto Kalendas Decembris pie obiit in Domino, et in praedicto Oratorio Vaticano sepultus est.

IN III NOCTURNO.

Homilia super Evang. Homo peregre, de Communi, primo loco, p. lvij.

Vesp. a Capit. de S. Gelasio. Com. S. Gregorii, Ant. Dum es-set, p. lxj; Oratio, Exaudi, p. lix.

DIE XXIX NOVEMBRIS.

S. GELASII I, PAPAE CONF.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pontificis, p. xlix, praeter seq. Oratio, Da quaesumus, p. l.

IN I NOCTURNO.

Lect. de Script. occur.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

GELASIUS, gente Africanus, patre Valerio, in Felici Tertii locum subrogatus, Pontificatum gessit annos quatuor, menses octo, duodeviginti dies. Creavit in duplici Ordinatione Diaconos duos, Presbyteros triginta et duos, sexaginta septem per diversa loca Episcopos. Vir sane singulari fidei propagandae ac servandae zelo ardentissimus; omni litteratura, praesertim sacra, instructissimus; et intrépidi pectoris robore, tum ad vindicandam Ecclesiae et Sedis Apostolicae jura, tum ad retundendam haereticorum et schismaticorum proterviam armatus.

LECTIO V.

EJUS cura et studio non Cle-rus modo plurimum auctus est, verum etiam universa Ecclesia magnis incrementis adolevit. In quo certe illius prudentia mirabilis fuit, cum eo tempore Anastasius Imperator haereticus, et Theodoricus Arianus rerum utriusque Imperii potirentur. Imminente famis periculo, ubere annona Urbem recreavit. Lupercales, aliaque Gentilium spectacula, quae ad haec usque tempora, post tam multa Imperatorum edicta adversus idololatriam lata, et Romanorum Pontificum studia ad eam extirpandam adhibita, viguisse constat, Andromacho Senatore, aliisque Romanis, frustra licet, refragantibus, penitus abolévit.

ALIA
tāt
clésiæ
civit
Acacii
Const
navit
nervosi
ctissimi
ficio co
tes redd
chaos,
cui, eor
flammi
Decretal
siasticos
scula con
Pelagium
illud pr
dum, qu
aliis, et p
in Romā
Episcopos
distinguit.
bōres in r
clésiā exa
et doctissi
in Dōmine
Decēbris
dringentē
to, et sept

IN I

Homil.

peregre, a
loco, p. lvi

In Lau
riæ, et S.

FESTA

In Martyr

DIE V

S. NICOL

Omnia a

LECTIO VI.

ALIA quamplurima ad dignitatem et disciplinam Ecclesiae spectantia praestitit, sancivit, et scripsit. Defensores Acacii, Euphæmii praesertim Constantinopolitanum, damnavit; scriptisque ad diversos nervosissimis juxta atque doctissimis litteris, vel eos in officio continuit, vel aberrantes reduxit. Pelagianos, Manichaeos, et alios haereticos coercuit, eorumque libros publicis flammis tradi curavit. Praeter Decretales, et Hymnos Ecclesiasticos, egregia scripsit opuscula contra Nestorium, Arium, Pelagium, et Eutycheten. Sed illud prae ceteris memorandum, quod libros canonicos ab aliis, et probatos ab apocryphis in Romana Synodo septuaginta Episcoporum, singulari decreto distinxit. Post multos demum labores in regenda universali Ecclesia exantlatus, sanctissimus et doctissimus Pontifex pie obiit in Domino, undecimo Kalendas Decembris, anno Christi quadringentesimo nonagesimo sexto, et sepultus est in Vaticano.

IN III NOCTURNO.

Homil. super Evang. Homo peregre, de Communi, primo loco, p. lvij.

In Laudibus, Commem. Feriae, et S. Saturnini Mart.

FESTA DECEMBRIS.

In Martyrol. 13 Novembris.

DIE V DECEMBRIS.

S. NICOLAI I., PAPE CONF.

Duplex.

Omnia de Communi Conf.

Pontif. p. xlix, praeter seq. Oratio, da quaesumus, p. l.

I Vesp. a Capit. Commem. S. Sabbæ, Abb., ult. loco.

IN I NOCTURNO.

Lect. de Script. occurr.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

NICOLAUS hujus nominis Primus, natione Romanus, patre Theodoro Regionario, Benedicto Tertio e vivis sublato, mirabili omnium consensione, anno Christi octingentesimo quinquagesimo octavo, a Clero electus, et ex Basilica Principis Apostolorum, in qua latitabat, per vim eductus, adductusque in Lateranensem Patriarchium, Romanus Pontifex renunciatus est. A prima pueritia pietatem, omnemque virtutem coluit, eosque in sacris litteris progressus fecit, ut eum Sergius Secundus in ipso eodem Patriarchio, Ecclesiae Romanae Subdiaconum, Leo vero Quartus Diaconum creaverint, Benedictus demum Tertius, ejus consilio et ductu, universam Ecclesiam administraverit.

LECTIO V.

EXSTANT plurimae ab eo scriptae epistolae, in quibus errantes correxit, superbos depressit, oppressos recreavit. Episcopos, Reges, Imperatores in officio continuit. Joannis Ravennatis Archiepiscopi contumaciam fregit. Hincmarum Rhemensem Archiepiscopum, de injusta Rhotaldi Episcopi Suessioniensis depositione agi-

ter reprehéndit; ejus ea de re, nec non Synodi Sylvanectensis iudicium abrogávit; tum apud Sanctam Mariam Majórem in pervigilio Nativitátis Dominicæ Missárum solémnia explens, Episcopum ipsum pristinæ dignitáti, et paulo post suæ sedi plene restituit. Lothárium Regem, qui rejécta legitíma uxóre Theuthérge, Waldrádam concubínám dúxerat, intentátio anathémate, ad saniórem mentem redúxit. Electiónem Photii láici hóminis reprobávit, et Patriárcham Ignatium in pristinam Sedem restituit. Ecclesiæ demum Románæ jura ita deféndit, ut singulæ illius epistolæ quasi tótidem fortíssima Sedis Apostólicæ muniménta esse videántur.

LECTIO VI.

CUM illius zelus intra tunc præscriptos Ecclesiæ fines continéri non posset, ad conversionem infidélium applicuit ánimum, fecitque ut amplissima Bulgarorum gens, una cum Rege, ad Christi fidem conversá, Ecclesiæ Románæ, frendente licet Imperatóre schismático, accesserit. Operam quoque suam privátis pietátis officiis sédulo navávit. Hinc descripta ómnium indigéntium nómina apud se habére voluit, ut singulis accurátius succurreret. Reparándis étiam, ornandisque Basilicis Urbis, præcipue Lateranénsi Patriarchio, liberálem manum appósuit, et nullis sumptribus pepércit. Iníto demum décimo Pontificátus an-

no, in cælum migrávit, et in Vaticanó sepúltus est.

IN III NOCTURNO.

Homilia super Evang. Homo pègre, de Communi, primo loco, p. lvi.

In Laud. Commem. Feriæ, et S. Sabbæ, Abb.

DIE VIII.

IMMAC. CONCEPT. B. M. V.

Duplex II Classis, p. ecl.

DIE IX DECEMBRIS.

S. EUTICHIANI, PAPÆ MART.

Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris, p. xx, præter seq.

Oratio, Deus, qui nos, p. xx.

IN I NOCTURNO.

Lect. de Script. occurr.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

EUTYCHIANUS natione Tuscus, pátria Lunénsis; Marino patre, post beáti Felicis Sacerdotium, Románæ Ecclesiæ Episcopátum suscepit. Constituit fruges, fabas, et uvas super altári benedici: itémque a fídelibus nullátenus Mártyrem sepelíri sine dalmática, aut purpúrate colóbio. Qui cum per diversa loca trecéntos sexaginta duos Mártyres sua manu sepelisset, illis et ipse sociátus, sub Numeriáno Imperátore martyrio coronátus est, sexto Idus Decémbris, sepúltusque in cæmetério Callisti via Appia. Quinqué Ordinationibus mense Decémbri creávit Presbyteros quatuórdecim, Diaconos quínque, Episcopos per diversa loca novem. Vixit in Pontificátu

annos
et die
Seri
De

IN m
ch
univér
ultat
gáudi
sermón
triump
vit. Fu
pértun
róres d
tiæ pl
persec
péctori
Quis i
quantis
quátur
ráta di
cuit, et

VERE
óm
lebránd
cerdóter
fides M
Pretiósá
spéctu
rum eju
quantum
nus étia
gréssus
conspéct
mors, s
tiósá. Mo
prium C
dit: viv
hortatió
ros cælo

IN
Homil

annos octo, menses quinque,
et dies aliquot.

Sermo S. Máximi Episcopi.

De S. Cypriano Homil. 2.

LECTIO V.

IN martyrio beatissimi Euty-
chiáni, fratres caríssimi,
univérſa nobiscum Christi ex-
ultat Ecclésiá, quam in omne
gáudium, et cœlestis eruditioe
sermónis instrúxit, et múnere
triump hális ságuinis decorá-
vit. Fuit enim in eo, sicut com-
pértum habémus, et contra er-
róres diaboli spiritalis sapién-
tiæ plenitúdo, et advérsus
persecutiónes mundi Christiáni
péctoris mitigáta constántia.
Quis non hujúsmodi virum
quantis valet præconiis prose-
quátur, cujus eloquentia inspi-
ráta divinitus et Ecclésiás dó-
cuit, et sæculum confutávit?

LECTIO VI.

VERE hic mirábilis, atque
ómnium ubique stúdiis ce-
lebrándus, quem sáncritas sa-
cerdótem, peritía doctórem,
fides Martyrem consécrauit.
Pretiósá, inquit David, in con-
spéctu Dómini mors Sanctó-
rum ejus. Vidéte caríssimi, in
quantum venerábilis Eutychiá-
nus étiam prophéticam super-
gréssus est laudem, cujus in
conspéctu Dómini non solum
mors, sed et vita éxitit pre-
tiósá. Moriéndó namque pró-
prium Christo ságuinem de-
dit: vivéndó, nihilóminus co-
hortatióne fortíssima innúme-
ros cœlo Mártýres acquisivit.

IN III NOCTURNO.

Homil. super Evang. Si quis

vult, de Communi, secundo
loco, p. xxxij.

In Laud. Comm. Oct. Imm.

Concept. p. ccliv, et Feriæ.

DIE X.

TRANSLAT. ALMÆ DOMUS

LAURETANÆ.

Duplex majus, p. cclx.

DIE XI.

S. DAMASI I, PAPÆ CONF.

Duplex, in Breviario, p. 429.

In Laud., Comm. Oct. Imm.

Concept., p. ccliv, et Feriæ.

Vesp. a Capitulo de S. Mel-
chiade Papa, Martyre.

DIE XII DECEMBRIS.

IN FESTO

S. MELCHIADIS, PAPÆ MART.

Duplex.

Omnia ut in Communi unius
Martyris, p. xx, præter sequent.

Oratio, Infirmi-tatem, p. xx.

Comm. S. Damasi, postea
Octavæ, p. cclv, et Feriæ.

IN I NOCTURNO.

Lect. de Script. occur.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

MELCHIADES Afer post Eusé-
bium Románam tenuit Ec-
clésiá. Qui cum adhuc Pré-
sbyter esset, misit Diáconos cum
litteris Maxéntii Imperatoris, et
litteris Præfecti Prætorii ad
Urbis Præfectum, ut ea loca
reciperet, quæ fuerant Chri-
stiánis, tẽpore persecutiónis,
ablata. Réddita autem Ecclé-
siis pace, Constantinum, Au-
gústum adivére Donatistæ, ut
in eórum contra Cæciliánum
Charthaginensem Episcopum
causa júdices daret. Quibus
Constantinus respóndit: Peti-

cccij

OFFICIA PRO CLERO ROMANO

stis a me in sæculo iudicium, cum ego ipse Christi iudicium expèctem. Attamen dati sunt iudices Episcopi tres, missique Romam ad Melchíadem Pontificem, ut ibi pro fratrum concordia, et unitate Synodus cogeretur.

LECTIO V.

Primus itaque hi tres pro-
fuerunt conveniunt cum aliis
quingentis Episcopis, ipsoque
Melchíade in domum Faustæ
in Lateranis, ubi, causa discus-
sa, Cæcilianus omnium Episco-
porum sententiis innocens est
pronunciatus, et ejusdem Mel-
chiadis decreto iudicium est
clausum. Ut autem Donatistæ
Catholicæ unirerentur Ecclesiæ,
Melchíades (prout scribit san-
ctus Augustinus) tamquam vir
optimus, filius Christianæ pa-
cis, et pater Christianæ plebis
admodum laboravit, oblata
etiã conditione, ut quibus-
cúmque in locis duo essent con-
trariarum factionum Episcopi,
is confirmaretur, qui prior
fuisset ordinatus, et alteri plebs
alia regenda provideretur.

LECTIO VI.

SANXIT, ne ulla ratione die
Dominico, aut quinta feria,
quis fidélium jejunaret, quia
eos dies quasi sacro jejúnio de-
putatos Romani celebrabant.
Item statuit, ut oblationes con-
secratæ per Episcopum, quæ
dicebantur Ferméntum, per
Ecclesiâs dirigerentur, ne Pre-
sbyteri in suis Titulis una cum
suis plebibus celebrantes, se
ab Episcopi communione sepa-

ráto judicarent. Qui cum in
persecutione Maximiani multa
passus esset, tandem sub Con-
stantino quiescit in Domingo
quarto Idus Decembris, sepul-
tusque est in cœmetério Cal-
listi via Appia. Una Ordinatione
creavit Presbyteros sex, Dia-
conos quinque, Episcopos per
diversa loca undecim.

IN III NOCTURNO.

Homilia super Evangel. Si
quis venit, de *Communi*, pri-
mo loco, p. xxvij.

R. VIII. Domine, prævenisti,
p. xxix.

*In Laudibus, Comm. Octa-
væ*, p. ccliv, et *Feriæ*.

*Vesperæ à Capitulo de S.
Lucia. Commem. S. Melchia-
dis, Octavæ*, p. cclv, et *Feriæ*.

DIE XIII.

*Officio S. Lucie additur
Commem. Octavæ, ut supra*,
p. ccliv, et p. cclv.

DIE XIV.

INFRA OCT. IMM. CONCEPT.

Semiduplex, p. cclxix.

DIE XV.

OCT. IMM. CONCEPT. B. M. V.

Duplex, p. cclxxj.

DIE XVIII.

IN EXPECTATIONE MARTUS B. M. V.

Duplex minor, p. cclxxij.

FESTIVITAS ANUARII.

XVI.

S. MARCELLINI, PAPÆ MART.

Duplex à Breviario, p. 439.

DIE XXIII.

IN DESPONDENTE B. M. V.

CUM JOSEPH.

Duplex major, p. eclxxx.

DI
S. VI

Omn
Pontif.
Orat

Lect.

VITAE
sis
Anastás
mensib
minis p
blica bo
latione,
gatus fu
régulæ
simus, e
in vigore
lætus acc
cessóri ro
omisit, c
dorem se

NULLI
indú
Ecclesiã
smate a
Constanti
racii nep
fautórem
Typi, ad
dúcere
Petrum P
tinopolitã
litteris, ho
dam Eccle
Catholicar

VARIAS
sacróru
nitati, et d

DIE XXVII JANUARIJ.

S. VITALIANI, PAPÆ CONF.

*Duplex.**Omnia de Communi Confess.**Pontif. p. xlix, præter sequent.**Oratio, Da quæsumus, p. 1.*

IN I NOCTURNO.

Lect. de Script. occur.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

VITALIANUS, patria Signiënsis, natione Campanus, Anastasio patre, duobus fere mensibus ab Eugénii hujus nominis primi obitu, non sine publica bonorum omnium gratulatione, in ejus locum subrogatus fuit, vir sane disciplinæ ac regulæ Ecclesiasticæ amantissimus, et retinentissimus. Illam in vigore suo, ut prædecessore lætus acceperat, ita sedulus successor reliquit, et nihil unquam omisit, quod ad illius splendorem servandum pertinérêt.

LECTIO V.

NULLI labóri, nulli pepércit indústriæ, ut Orientalem Ecclesiam, jam diuturno schismate a Romána separátam, et Constantium Imperátorem Heraclii nepótem Monothelitárum fauátorem, impique auctórem Typi, ad meliorem frugem reducéret. Eodém ánnó et fine, Petrum Patriárcham Constantinopolitánum, scriptis ad eum litteris, hortátus est ad reddendam Ecclesiæ pacem, et fidem Cathólicam amplectendam.

LECTIO VI.

VARIAS scripsit epístolas, ut sacrórum sacramentórum indemnitati, et divínæ propagati-

óni consúleret. In id præsertim pastorális illius cura incúbuít, non sine próspéro evéntu: Religiónem enim in Anglia colábentem restituit: et cum ibi esset sacrórum Ministrórum penúria, magnum Theodórum Tharsensem, et Hadriánum Abbátém eo misit: illum quidem, ut Ecclesiæ Anglicanæ Primas esset, hunc vero, ut Monásticam disciplinam restauráret. Cum demum illius pietas multum diúque refulsisset, ac sedisset annos quatuórdecim, et menses quinque, ex hac vita ad Deum migrávit, anno Christi sexcentésimo sexagésimo nono, et in Vaticáno sepúltus est.

IN III NOCTURNO.

Homília super Evang. Homo pèrègre, de Communi, primo loco, p. lvij.

DIE XXVIII.

S. JOANNIS CHRYSOSTOMI, EPISC. CONF. ET ECCLES. DOCT.

*Duplex. Heri in Breviário, p. 491.**Commém. et IX Lectio Sanctæ Agnetis secundo, p. 494.*

DIE XXX. JANUARIJ.

S. FELICIS IV, PAPÆ CONF.

*Duplex.**Omnia de Communi Confess.**Pont. p. xlix, præter sequent.**Oratio. Exaudi, p. 1.*

IN I NOCTURNO.

Lect. de Script. occur.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

FELIX Quartus Samnitis, Cástoris filius, divíná gratiá copiósè instructus, beato Joánne Papa in Theodorici Regis

Italiæ Ariani cárcere defuncto, ob humilem pietatem atque simplicitatem, ceteris prælatus, celsum Romani Episcopatus locum promeruit. Per id tempus Athalaricus Theodorici successor, quamquam et ipse Arianus, Apostolicæ tamen Sedis honori consulens, instantisque Romani cleri desiderii favens, suo decreto constituit, quod juxta priscae consuetudinis tenorem (ne clerus forensibus litibus profanatus sæcularibus implicetur) si quis aliquem ad Romanum clerum pertinentem in quolibet causa probabili crederet actione pulsandum, ad beatissimi Papæ judicium prius veniret audiendus; ut, aut ipse inter utroque more suæ Sanctitatis cognosceret, aut causam deligeret æquitatis studio terminandam. Qui vero reverentiam tantæ Sedi exhibere contemneret, decem librarum auri dispendio mulctari jussit, per manus memorati Antistitis erogando.

LECTIO V.

PORRO Felix nefariam damnavit præsumptionem eorum, qui Sacerdotali Ordinatione suscepta, ad sæcularis vitæ mores demigrabant. Erexit in Urbem Basilicam sanctorum Cosmæ et Damiáni, eo loco qui appellatur via Sacra, juxta templum Urbis Romæ, consumptamque incendio sancti Martyris Saturnini Basilicam via Salaria a solo refecit. Idem pauperibus largus, et miseris solatia præbens, cum crescere

fecisset opes Apostolicæ Sedis, ærumnösam hanc cum beata vita commutavit, sepultus in Basilica sancti Petri, quarto Idus Octóbris, Justiniano Imperatore, et Athalarico Italiæ Rege. Duabus Ordinationibus, mense Februarii et Martio, creavit Presbyteros quinquaginta quinque, Diaconos quatuor, Episcopos per diversa loca viginti novem. Sedit in Pontificatu annos quatuor, menses duos, dies decem et octo.

Sermo S. Gregorii Papæ.

LECTIO VI.

2 Par. Past. c. 1.

TANTUM debet actionem populi actio transcendere Præsulis, quantum distare solet a grege vitæ pastoris. Opórtet namque, ut nostri se sollicitè studeat, quanta tenenda rectitudinis necessitate stringitur, sub cujus æstimatione populus grex vocatur. Sit ergo (necesse est) cogitatione mundus, actione præcipuus, discretus in silentio, utilis in verbo, singulis compassione proximus, præ cunctis contemplatione suspensus, bene agentibus per humilitatem socius, contra delinquentium vitia per zelum justitiæ erectus, interiorum curam in exteriorum occupatione non minuens, exteriorum providentiam in interiorum sollicitudine non relinquens.

IN III NOCTURNO.

Hom. super Evang. Vigilæ, de Communi, secundo loco, p. lxiiij.

DION...
bea...
Romar...
est con...
bellian...
eos, q...
creatur...
volumi...
xandrin...
cusati...
factum...
lem Pat...
Synodo...
quem e...
digne f...
scripsit...
nus An...
iterum...
scriptis...
defendis...
consilio...
teris Ec...
suis dist...
Parochia...
visit. De...
clésia pe...
fidei doc...
reliano...
ad Dóm...
in Cæme...
pia, sex...

FESTA FEBRUARII.**DIE III FEBRUARII.***In Martyrol. 26 Decembris.***S. DIONYSII, PAPÆ CONF.***Duplex.**Omnia de Communi Conf.**Pontif. p. xlix, præter sequent.**Mutatur tertius versus.**Oratio, Da quæsumus, p. 1.***IN I NOCTURNO.***Lect. de Script. occurr.***IN II NOCTURNO.****LECTIO IV.**

DIONYSIUS ex monacho, post beatum Xystum Secundum, Romanæ Ecclesiæ Episcopus est constitutus. Is contra Sabellianos scripsit; et adversus eos, qui Filium Dei opus aut creaturam asseverabant, plura volumina edidit. Dionysii Alexandrini Episcopi apud se accusati, quasi qui Filium Dei factum, et non substantialem Patri diceret, in Romanâ Synodo causam discussit, ad quem ejusdem Synodi id indigne ferentis sententiam perscripsit. Sed cum Alexandrinus Antistes, iterum atque iterum missis Romam suis scriptis, se purgasset atque defendisset, maturò demum consilio est absolutus. Presbyteris Ecclesiæ in Urbe Dionysius distribuit. Cœmetéria, Parochias, atque Diocèses divisit. Denique multis pro Ecclesiâ perfunctus laboribus, ac fidei documentis clarus, Aureliano Imperatore, migravit ad Dominum, sepultusque est in Cœmetério Callisti via Appia, sexto Kalendas Januarii.

Habuit mense Decembri Ordinationes duas, quibus creavit Presbyteros duodecim, Diaconos sex, Episcopos per diversa loca septem. Sedit annos undecim, menses tres, dies quatuordecim.

Sermo S. Joannis Chrysostomi.*In Ep. ad Rom. cap. 15.**serm. 29. circa finem.***LECTIO V.**

CHRISTUM diligens, et gregem illius utique diligit: et Moysen tum primum super populum Judæorum posuit, quando, qua esset in illum benevolentia, re ipsa jam declaraverat. David quoque simili modo regno inauguratus est, posteaquam apparuerat quam amico esset in populum affectu: ita quippe juvenis adhuc populi causa doluit ac zelavit, ut et animam suam exponeret, cum videlicet barbarum illum e medio tolleret. Quod vero dicebat: Quid dabitur ei, qui alienigenam hunc interfecerit? non ideo dicebat, quod mercedem exigeret, sed quo sibi crederetur, et in pugnam cum illo committeretur: nam cum, adempta jam victoria, ad regem esset ingressus, nihil de mercede meminuit.

LECTIO VI.

ET Samuel quoque benignus erat, et amator populi: ut et dicebat: Absit autem hoc a me peccatum, ut cessem pro vobis orare Dominum. Ita et Paulus, imò non ita, sed multo plus omnibus ardebat erga subditos. Unde et discipulos ita

erga se animávit, ut diceret : Si possibile fuisset , óculos vestros cruissétis, mihique dissétis. Et Christus, cum Pastóris régulam proferehs, dixit : Bonus Pastor ánimam suam pónit pro óvibus : sunt enim Sanctórum ánimæ vehementer mites , et hóminum amántes, non solum erga domésticos, sed aliénos, ita ut hanc suam mansuetúdinem étiam ad animántia bruta exténdant. Propterea etsapiens quispiam dixit : Justus miseretur animárum jumentórum suórum : si jumentórum, multo magis hóminum.

IN III NOCTURNO.

Lect. de Homil. super Evang.
Homo peregere, de Communi,
primo loco, p. lvij.

Lectio ix S. Blasii, ut in
Breviario, p. 509, et de eo fit
Commemo. in Laudibus.

DIE VI.

S. HYACINTHÆ

DE MARISCOTIS, VIRGINIS.

Duplex, p. cclxxxv.

DIE IX FEBRUARIE

S. ZOZIMI, PAPÆ CONF.

Duplex.

Omnia de Communi. Cont.
Pontif. p. xlix, præter que
Mutatur tertius versus.

Oratio, Da quæsumus, p. i.

IN I NOCTURNO.

Lect. de Script. occurr.

In Quadragesima, Fidélis
Sermo, de Communi, p. lij.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

Zozimus Græcus Abrahæmi
filius, post sanctum Inno-

centium Romænæ Ecclesiæ
Episcopátum suscepit. Is Africanórum Conciliórum decretis
adversus Pelagiánam hæresim
sententiæ suæ robur adnexuit,
et ad impiórum excidium gládio Petri dexteras ómnium
armávit Antistitum : iis namque ab ipso probátis, per totum mundum hæresis Pelagiána damnata est. Damnávit et Pelágium ipsum unacum Cœléstio, datis hac de re litteris ad univérsam Ecclesiám.

LECTIO.

ECCLESIASTICÆ disciplinæ tenacissimus fuit, complúribus ad eam ubique sive servándam, sive restituéndam, destinátis grávis Epistolis. Definíit juxta probátum Ecclesiæ morem, ut si quis ab infántia Ecclesiásticis ministéris nomen dedisset, inter Lectóres usque ad vigésimum ætátis annum, continuata observatióne duraret. Si vero major jam, et grandævus post Baptismum, sive inter Lectóres, sive inter Exorcistas, quinquénio teneretur, et inde Acólýthus, vel Subdiáconus quátuor annis, et sic ad Diaconátum (si mereretur) accederet, in quo Ordine quinque annis hærére debéret, et inde, suffragántibus votis, Sacerdotium promeréri posset.

LECTIO VI.

SANCIVIT, ut Diaconi lævas linóstimis pallis tégerent, potestatemque fecit, ut per Paróchias Paschális Cæreus benediceretur. Cavít præterea,

ne C
rétur
in fid
Cleric
sime
unum
septen
pultu
sancti
Tibur
Januá
sio Ju
Ordina
creávi
Diacon
diversa

I
Lect
Homo
mo
drag.
Di
In M
S. AN

Omn
Martyr
Oratio,
F
Lect.
In Q
Comm
IN

ANTHÉ
patr
ctum Po
natus es
Mátyrum
conquisi
côndidit.
a Máxim
coronátu
nuarii, se

Ecclésiæ
t. Is Afri-
a decretis
hæresim
adnexuit,
dium glâ-
omnium
is nam-
tis, per
resis Pe-
Damna-
um una
hac de
sam Ec-

olina te-
pluribus
vândam,
destinatis
niit juxta
rem, ut
clesiasti-
dedisset,
ad vigé-
a, conti-
râret. Si
andævus
ve inter
orefstas,
ur, et
Subdiâ-
, et sic
rerétur).
Ordine
debéret,
s votis,
posset.

i lævas
gerent,
ut per
Cæreus
etærea,

ne Clérico poculum propina-
rétur in público, præterquam
in fidélium cellis, et máxime
Clericórum. Qui cum sanctis-
sime rexisset Ecclésiám annum
unum, menses quátuor; dies
septem, quíevit in pace, se-
pultúsque est juxta corpus
sancti Lauréntii Mártiris, via
Tiburtina, séptimo Kalédas
Januáril, Honório et Theodó-
sio Junióre imperántibus. Una
Ordinátione, mense Decémbri,
creávit Presbyteros decem;
Diaconos tres, Episcopos per
diversa loca octo.

IN III NOCTURNO.

Lect. de Homilia in Evang.
Homo peregre, de Communi,
tmo loco, p. lvij. et in Qua-
drag. II Llectio Feriæ occur.

DIE XI FEBRUARII.

In Martyrol. 3 Januarii.
S. ANTHERI, PAPÆ MART.
Duplex.

Omnia de Communi unius
Martyris, p. xx, præter seq.
Oratio, Infirmi-tatem, p. xx.

IN I NOCTURNO.

Lect. de Script. occur.

In Quadrag. A Miléto, de
Communi, p. xxij.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

ANTHERUS, natione Græcus,
patre Rómulo, post san-
ctum Pontianum Romæ ordi-
natus est Episcopus. Is gesta
Martyrum diligenter a Notariis
conquisivit, ac in Ecclésiâ re-
condidit. Propter eam causam
a Máximo Præfectoro martyrio
coronatus est tertio Nonas Ja-
nuarii, sepultusque in Cœmeté-

rio Callisti via Appia, Maximino
Príncipe. Unica Ordinatione
mense Decémbri ordinávit Epi-
scopum Fundanæ civitatis in
Campánia. Sedit in Pontificatu
mensem unum, dies duódecim.
Sermo S. Augustini Episcopi.

De verbis Domini. 50.

LECTIO V.

PASTOR bonus Christus. Quid
Petrus? Nonne bonus Pa-
stor? Nonne et ipse animam
suam pro óvibus posuit? Quid
Paulus? Quid ceteri Apóstoli?
Quid eorum tempora conse-
quentes beati Episcopi Már-
tyres? Quid etiam iste sanctus
(Antherus?) Nonne omnes Pa-
stóres boni, non mercenarii, de
quibus dicitur: Amen dico vo-
bis, perciperunt mercédem
suam? Omnes ergo illi Pastó-
res boni, non solum quia sân-
guinem fuderunt, sed quia pro
óvibus fuderunt. Non enim fu-
derunt elatione sed charitate.

LECTIO VI.

NAM et apud hæreticos, qui
propter iniquitates et er-
rores suos aliquid molestiarum
perpessi fuerunt, nómine mar-
tyrii se jactant; ut hoc pállio
dealbati facilius furéntur, quia
lupi sunt. Si autem vultis scire,
in quo número habendi sunt,
Pastórem bonum Paulum Apó-
stolum audite: quóniam non
omnes, qui corpora sua in
passione etiam ignibus tradunt,
æstimandi sunt sanguinem fu-
disse pro óvibus, sed potius
contra oves. Si distribúero, in-
quit, omnia mea pauperibus,
et tradidero corpus meum, ut

ardeam. Jam ipsi sunt. Sed vide quid sequitur : Charitatem autem non habeam, nihil mihi prodest. Ecce venit ad passionem, ecce venit et ad sanguinis effusionem, venit et ad corporum incensionem, et tamen nihil prodest, quia charitas deest. Adde charitatem, prosunt omnia : detrahe charitatem, nihil prosunt cetera.

IN III NOCTURNO.

Lect. de Hom. in Evang. Si quis venit, primo loco, p. xxviiij, et in Quadrages. Lectio IX de Homilia feriae.

Vesp. a Capitulo de sequenti.

DIE XII FEBRUARII.

In Martyrol. 5 Januarii.

S. TELESOPHORI, PAPÆ MART.

Duplex.

Omnia de Communi unius Mart. p. xx, præter sequentia.

Oratio, Deus qui nos, p. xx.

Commem. S. Antheri.

IN I NOCTURNO.

Lect. de Script. occur.

In Quadrag. A Miléto, de Communi, p. xxij.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

TELESPHORUS, natione Græcus, Patria Thuriensis in magna Græcia, ex Presbytero Romanæ Ecclesiæ (cujus dignum ministrum egerat) Pontifex Máximus creatus est. Hoc supremum munus ita obiit, ut eximius Petri Successor lectus esse videretur. In ejus Cathedra sedit sub Imperatore Antonino Pio, fervente persecutionis æstu. Qui tamen non obstitit, ne sedulam operam

regendæ Christi Ecclesiæ sollicitus navarit.

LECTIO V.

HINC novis decretis multum illum egrégie sancivisse legimus, quæ ad fidélium mores, Ecclesiasticorum libertatem, et sacros ritus attinebant : scilicet Quadragesimale jejúnium, jam olim ab Apóstolis traditum, novo edicto restaurasse ; ac mandasse ut in Natáli Dómini sanctum Missæ Sacrificium celebraretur, média nocte, il-lucescente auróra, hora demum tertia post solis ortum ; et constituisse ut sacræ Liturgiæ Hymnus Angélicus, Glória in excelsis Deo, adderetur.

LECTIO IV.

EDIXISSE quoque, ne Sacerdotes a pópulo arguerentur, ut sublimis Ordinis dignitati consuleret. Ordinatione quadruplici, mense Decembri, creavit Presbyteros duodecim, Diaconos octo, Episcopos tredecim per diversa loca. Cum autem in propaganda fide ardentissimus esset, ac proinde idolórum sacerdotibus in visus, captus tandem, capitis abscissione martyrium consummavit Nonis Januarii, et ejus corpus in Vaticáno sepultum est.

IN III NOCTURNO.

Lect. de Homilia in Evang. Si quis vult, de Communi, secundo loco, p. xxxij, et in Quadrag. IX Lectio de Homilia feriae occur.

Vespera a Capitulo de sequenti.

S.

O.

Pon.

O.

C.

L.

In.

de C.

G.

c.

patre

septi

to, n

puli

Eccle

tum c

divin

teranc

ti Sé

vixera

tum S

Mox B

dita.

Ordin

Urben

Papæ C

ibi ab

capitil

sacrâ

mus e

rerum

fensor,

sponsio

URBIS

bar

qua ex

Basilica

collapsa

tis multa
ncivisse lé-
um mores,
bertatém,
ht: scilicet
nium, jam
tráditum,
rásse; ac
ili Dómini
ficium ter
nocte, il-
hora de-
ortum; et
e Liturgiæ
Glória in
ur.

ne Sacer-
o argue-
s Ordinis
Ordina-
ense De-
esbyteros
octo, Epi-
diversa lo-
opaganda
esset, ac
erdóti-
m, capitis
um. con-
uárii, et
no sepúl-

NO.

n Evang.
nuni, se-
lj, et in
e Homil.

lo de se-

DIE XIII FEBR. S. GREGORII II.

cccix

DIE XIII FEBRUARII.

S. GREGORII II. PAPÆ CONF.

Duplex.

*Omnia de Communi Confess.**Pontif. p. xlix, præter sequent.**Oratio, Da quæsumus, p. l.**Commem. S. Telesphori.*

IN I NOCTURNO.

*Lect. de Script. occur.**In Quadrag. Fidélis sermo,
de Communi, p. liij.*

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

GREGORIUS hujus nóminis Se-
cúndus, nátióne Románu-
s, patre Marcélló, anno Christi
septingentésimo décimo quar-
to, mirábili totius Cleri et pó-
puli concórdia, ad suprénum
Ecclesiæ Cathólicæ Pontificá-
tum evéctus est. Hic a pueritia
divino cúltoi addictus in La-
teranénsi Patriarchio, sub beá-
ti Sérgii óculis et disciplina
vixérat, Subdiáconi primum,
tum Sacellárii múnere functus.
Mox Bibliothécæ eúra illi cré-
dita. Ad Diaconátus tandem
Ordinem promótus, in régiam
Urbem, una cum sanctíssimo
Papá Constantino profectus est.
Ibi ab Imperátore de nonnullis
capítibus interrogátus, cum
sacrárum litterárum peritíssi-
mus esset, et constantissimus
rerum Ecclesiasticárum de-
fensor, óptima et cathólica re-
sponsióne Príncipe satisfécit.

LECTIO V.

URBIS mœnia contra Longo-
bardorum excursiões, ali-
qua ex parte reparávit. Aliquot
Basilicas témporum injúria
collápsas restituit. Urbána Mo-

nastéria fere desérta, et Móna-
chos in pristinam formam, et
disciplinam redégit. Imo post
mortem Honéstæ matris, pá-
térnam domum in Ecclesiám
et Monastérium commutávit,
quod multis prædiis instructum
reliquit. Corbiniánum et Bo-
nisfácium viros Apostólico spí-
ritu plenos, in Germániam
misit, ad prædicándum Gentí-
libus Christi Evangélium, eos-
que sacris Episcopátus ínfulis
decorávit, postquam innúme-
ram Paganórum multitúdinem
ab iis ad Christi fidem convér-
sam fuisse accepisset. Ut omnes
óptimi Pastóris partes impléret,
óptimis légibus Ecclesiásticam
disciplinam, et Christianórum
mores instrúxit. Géminam Sy-
nodum Romæ hábuit, álteram
adversus ilícita conjúgia, ál-
teram adversus Iconoclástas.

LECTIO VI.

LEONEM Isáurum sacrárum
Imáginum destructórem vá-
riis Epistolis ab illa hæresi re-
movére, ómnique illum offi-
ciórum génere sibi demeréri
stúduit; cum tamen hic ad scé-
leris cúmulum, óptimum Pon-
tificem neci trádere ferro sé-
xies, semel áuro et munéri-
bus corrumpere, quamvis fru-
stra, tentáset. Luitprándo,
cum Exárchó ad excidium Ur-
bis properánti, sanctíssimus
Póntifex, Dei fretus præsidio,
ad prata Nerónis occúrrit, et
plis mónitis Regis ánimum ita
mollivit, ut non jam hostis,
sed pius adorátor ense et
corónam Príncipe Apostolórum

obtulerit. Cum autem Imperator destructionem machinaretur, eundem diro anathemate percussit, et inito cum Francis federe ab impio molimine deterruit. Rebus demum præclare gestis, quibus maximis quibusque Prædecessorum suorum æquiparatur, pie obiit in Domino, sexto Pontificatus anno, et in Basilica Vaticana conditus est.

IN III NOCTURNO.

Lect. de Homil. in Evangel. Homo peregre, de Communi, primo loco, p. lvij.

In Quadragesima Lect. IX de Homilia Feriæ occur.

Vesp. a Capitulo de sequenti.

DIE XIV FEBRUARII.

In Martyrol. 10 Januarii.

S. AGATHONIS,

PAPÆ ET CONFESSORIS.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pont. p. xlix, præter sequent. Mutatur tertius versus.

Oratio, Da quæsumus, p. l. Commem. S. Gregorii, Oratio, Exaudi, p. l. Postea S. Valentinus, Martyris in Breviario, p. 523.

IN I NOCTURNO.

Lect. de Script. occur.

In Quadrag. Fidelis sermo, de Communi, p. lij.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

AGATHO, natione Siculus, ex doctissimo ac sanctissimo monacho Romanus Pontifex creatus est, anno Christi sexcentésimo septuagésimo octavo. Vir summa humanitate, eximio animi candore, singu-

lari morum suavitate et comitate præditus, cunctorum amans, cunctis amabilissimus. Ita demum a natura et gratia comparatus, ut ad supremam illam dignitatem gerendam natus, seu factus esse videretur.

LECTIO V.

ACCEPTIS a Constantino Pontifici litteris ad Donum Prædecessorem scriptis, pro convocando Concilio Oecumenico, ad diuturnum schisma tollendum, quo laborabat Ecclesia, et definiendas fidei controversias, quæ toto fere Oriente maximas tempestates, atque ruinas excitabant. Provinciales Synodos in Occidente haberi curavit, in quibus Monothelitarum causa discenteretur, et damnarentur errores.

LECTIO VI.

His præmissis, Legatos suos et Concilii Romani, misit Constantinopolim cum binis litteris ad Imperatorem, in quibus prædicta hæresi docte, fuse, ac solide refutata, damnatisque primariis illius sectatoribus, Sergio scilicet, Cyro, Paulo, Pyrrho, Petro, et aliis, Antecessores suos ab omni erroris labi immunes hucusque fuisse, expressis verbis declaravit. Agathonis igitur auctoritate, sexta Synodus universalis congregata est, in qua iidem errores, iidemque errantes damnati fuerunt. Demum cum tres annos, et quinque circiter menses sedisset, pie obiit in Domino, et in Ba-

silica sepul-

Lect.

Homon

primo

S. Vo

cujus

In

Homil

Vesp

tina V

S. M.

Dup

nuarii

In I

cti Ago

stini et

p. 523

Lect

Laud.

In Qua

Homilia

Vesp.

DIE

S. GRE

Omnia

Pontif.,

DIES,

beat

atque Pe

lo, et ap

casti: ej

sione co

titatis n

ta suscipi

strum.

Comme

IN

Lect. d

In Qua

silica Principis Apostolorum sepulturæ mandatus est.

IN III NOCTURNO.

Lect. de Homilia in Evangel.
Homo peregre, de Communi,
primo loco, p. lviij. *Lectio IX de*
S. Valentino, Mart., p. 523,
cujus Commem. in Laudibus.

In Quadrages. IX Lectio de
Homilia Feriæ occur.

Vesp. a Capitulo de S. Mar-
tina Virg. Mart.

DIE XV.

S. MARTINÆ, VIRG. MART.

Duplex. In Breviario, 30 Ja-
nuarii, p. 496.

In I Vesperis Commem. san-
cti Agathonis, postea SS. Fau-
stini et Jovitæ, in Breviario,
p. 524.

Lectio IX, et Commem. in
Laud. SS. Faustini et Jovitæ.
In Quadrag. vero Lectio IX de
Homilia Feriæ occur.

Vesp. a Capitulo de sequenti.

DIE XVI FEBRUARII.

S. GREGORII X, PAPÆ CONF.

Duplex.

Omnia de Communi Confes.
Pontif., p. xlix, præter seq.

ORATIO.

Deus, qui Ecclesiam tuam,
beati Gregorii Confessoris
atque Pontificis Religionis ze-
lo, et apostolicis curis amplifi-
casti: ejus meritis, et interces-
sione concede; ut fidei et san-
ctitatis nova semper incremen-
ta suscipiat. Per Dominum no-
strum.

Commem. S. Martinæ.

IN I NOCTURNO.

Lect. de script. occur.

In Quadrag. Laudemus vi-

ros gloriosos, de Communi,
secundo loco, p. lxi.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

GREGORIUS Decimus, Théaldus
seu Theobaldus antea nun-
cupatus, Placentiæ ad Æmiliæ
fines nobili Vicecomitum gé-
nere natus est. Adolensens Ec-
clesiasticæ militiæ adscriptus,
singulâri nituit honestate mo-
rum vitæque munditiâ, nulla
umquam, ut creditur, criminis
contagione polluta. In Galliam
cum Jacobo Cardinali Pecora-
rio Gregorii Noni Legato pro-
fectus, Archidiaconus Leodiën-
sis renunciatus est. Eo in Itâ-
liam redeunte, Theologiæ Pa-
risiis operam dedit; ac Magi-
stri munus adeptus, verbo, et
exemplo fideles, ac Principes
ad Terræ Sanctæ recuperati-
onem vehementer accendit. In
Syriam deinde peregrinatus,
dum ibi sacram expeditionem
urgeret, Cardinalibus, Vitér-
bii Pontificis electionem in an-
num ferè tertium protrahenti-
bus, in Petri Sedem evectus
est, anno millésimo ducentési-
mo septuagésimo primo.

LECTIO V.

ACCEPTO Ptolemæide electi-
onis decreto, in Italiâ na-
vigavit, ac Viterbium se con-
tulit, deinde Romam, ubi an-
no insequentis sollemniter inau-
guratus est. Ab ipso Pontificâ-
tus exordio ad generalis Con-
cilio celebrationem curas et co-
gitationes omnes adjecit: Eo
Legationum Galliarum iudicio,
Michaelem Palæologum Græ-

córum Imperatórem, tum álios Christiános Príncipes, et Græcæ Latinæque Ecclesiæ Præsules litteris amantissimis invitávit, accersitis étiam eximíis doctrína et sanctitaté viris, uti sancto Thoma Aquináte in ipso itinere vita functo, sancto Bonaventúra, sancto Philíppo Benítio, beáto Albérto Magno, Petro de Tarantásia Ordinis Prædicatórum, qui eídem in Pontificátu succéssit. Igitur OEcuménicam Synodum Patrum número ómnium frequentíssimam cui præfuit Póntifex ipse, Græcis, ejurato schismate, ad Ecclesiæ unitátem recéptis, decretis pro sacra expeditióne subsidiis, editisque plúribus sanctíssimis legibus, triméstri spátio feliciter celebrávit.

LECTIO VI.

DE pace in Ecclesiá firmánda cum primis sollicitus, prælatórum dissidia, Regum inimicitias, Provinciárum ódia, populórum factiões compósuit, dirémit, extinxit. Ecclesiæ jura, étiam advérsus Reges et Príncipes, sevère ac fórtiter vindicávit, nullam esse prædicans solidiórem Regnórum basim, quam tutélam Ecclesiásticæ libertátis. Páuperum amantíssimus, primus ómnium in Apostólico Palátio piárum in illos largitiónum Præsidem constituit, iisque propriis má nibus pedes quotidie abluébat. In Italiám a Concilio redux, dum profectiónem in Palestínám meditátur, plúraque ália

Christiánæ Reipublicæ bono molirétur, Arétii in Etrúria morte intercéptus est, quarto ab electióne sua anno, mense quarto, die décima. Fuit vir ánimi plane invicti et apostólici, terrenórum contemptu, cultus divíni stúdio, fidei zelo, disciplinæ, et morum restauratióne, rerum gerendárum prudéntia, fortitúdone, magnanimitáte, aliisque virtútibus prorsus eximjus. Miráculis post mortem claruísse Ecclesiæ Aretinæ monuménta testántur.

IN III NOCTURNO.

Lect. de Homilia in Evang.
Homo peregri, de Communi, primo loco, p. lvij.

In Quadrag. Lectio ix de Homil. Feriæ occur.

Vesp. a Capitulo de sequenti.

DIE XVII. FEBRUARII.

In Martyrol. 11 Januarii.

S. HYGINI, PAPÆ MART.

Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris, p. xx, præter seq.

Oratio, Infirmitatem, p. xx.

Commem. S. Gregorii.

IN I NOCTURNO.

Lect. de Script. occur.

In Quadrag. A Miléto, de Communi, p. xxij.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

HYGINUS Atheniénsis, Philósopho patre, cum jam Románæ Ecclesiæ Præsbyter esset, Cleri suffrágiis, Telésphoro sufféctus est. Sedit in sancta Petrí Sede, Imperátore Antonino Pio Augústo, annos tres, menses undecim, dies viginti

octo,
nunc
dines
ac fec
Titul
Minis
jécti
cum
nistrá

INSTI
cele
vel Or
crarén
scopo,
vel jar
tur, e
illum
náta, i
terétur
Patrin
de sacr
ne qui
nis dar
provin
causá
Cuncta
mine s
dinatió
cémbri
Episcop
quinde

CUM au
clar
Christi
logiam
ad Imp
Pium A
persecu
Christian
dem om
público
perátum

octo, Ubi primum Póntifex renunciátus est, Clericórum Ordines in suos gradus distinxit, ac fecit ut, in iis Ecclésiis quas Titulos vocant, tum primárii Ministri, tum álí eisdem subjeéti adéssent, qui fidélibus, cum res postuláret, sacra ministrárent.

LECTIO V.

INSTITUIT étiam, ne absque celebratióne Missæ Tempa, vel Oratória sacro ritu consecrárentur; ne inconsúlto Episcopo, vel nova construeréntur, vel jam constrúcta destrueréntur, et ne matéries ad sacrum illum usum congesta et destináta, in profános usus converterétur. Edixit præterea, ut Patrini Baptismo adéssent, qui de sacro fonte infántes levárent; ne quis Episcopus reus criminis damnarétur, nisi a Comprovinciálibus Episcopis ejus causá probe discússa fuisset. Cuncta hæc ejus título ac nómine sancita extant. Tres Ordinatiónes hábuit mense Decémbrí, in quibus creávit Episcopos sex, Presbyteros quindecim, Diáconos quinque.

LECTIO VI.

CUM autem paulo ante Justinus claríssimus Philósophus et Christi Martyr scripsisset Apologíam pro Religióné Christiána ad Imperátorem Antoninum Pium Augústum, obtinuit, ut persecútió desæviret. Hinc a Christianórum cæde, non quídem omnino, plúrimum tamen, público Principis edicto, temperátum est. Sanctíssimo tamen

Pastóri, cujus cura dominico gregi consúltum fúerat, párcitum non fuit; nempe hic glorióso mártýrio, ne Antecessóribus dissimilis esset, innocéntissimam vitam terminávit, die undécima Januárii, et sepúltus est in Vaticáno.

IN III NOCTURNO.

Lect. de Homilia in Eváng. Si quis venit, primo loco, p. xxviiij.

In Quadrages, ix Lectio de Homilia Feriæ occur.

In Vesp. Commem. sequentis, postea S. Simeonis Episc. et Mart. Ant. Iste sanctus, f. Gloria, Oratio, Deus qui nos, p. xx.

DIE XVIII.

S. RAYMUNDI DE PENNAFORT CONFESS.

Semiduplex, In Brevariario, 23 Januarii, p. 478.

Mutatur tertius versus.

Lectio ix^a de S. Simeone Episc. et Mart., p. 524. In Quadrage. Lect. ix de Homilia Feriæ occur.

In Laud. Commem. sancti Simeonis, Ant. Qui odit, f. Justus, Orat. Infirmítatem, p. xxx.

DIE XXIV, vel XXV.

In II Vesp. S. Mathie, Apost. fit Commem. sequentis.

DIE XXV FEBRUARIJ,

vel XXVI, in anno bissextili.

S. FELICIS III, PAPÆ CONF.

Duplex.

Omnia de Comuni Conf. Pontif. p. xlii, præter seq.

Oratio, Da quæsumus, p. i.

IN I NOCTURNO.

Lect. de Script. occur.

In Quadrage. Fidélis sermo, de Comuni, p. liij.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

FELIX Tértius pátria Romá-
nus, natus ex nobilissima
domo Anicia, et divi Gregórii
Magni átavus, post Simplicium
Pápm ad summi Pontificátus
ápícem est evéctus. Hic mira
ánimicóntántia, tamétsi Roma
sub Hérulis Ariánis propémo-
dum captiva viderétur, aliqúe
Patriarchæ conciliatiónem Ze-
nónis Imperatóris approbás-
sent, solus illi non communi-
cávit. Ejúsdem de fide edíctum
promulgántis, audáciam fórti-
ter représsit; Petrum Fullónem
Patriarchátu Antiochéno dejé-
cit. Acácium Constantinopolí-
tánum Episcopum Romam ve-
nire coégit, ut contra eum
obéctis in Apostólicæ Sedis ju-
dicio respónderet, ac in eúm-
dem senténtia excommunicá-
tiónis animadvértit.

LECTIO V.

CONSTITUIT, ut Ecclesiæ non-
nisi ab Episcopis consecra-
rentur; semel baptizátos íte-
rum rebaptizári sub grávis
pœnis prohibuít. Basilicam
sancti Agapíti constrúxit. Anno
ejus Pontificátus tertio, sanctus
Bárnabas Apóstolus, cum san-
cti Matthæi Evangélio, in Cypro
Anthémio Episcopo Salaminæ
appáruit; sicque prævia trina
revelatiónem, corpus sancti Bár-
nabæ cum Evangélio supra-
dicto est invéntum. Dnas fecit
Ordinatiónes mense Decémbri,
quibus creávit Romæ Presby-
teros viginti novem, Diaconos
quinque, Episcopos per diversá

loca trigínta. Quinto Kaléndas
Mártii e terris excédens ad Sú-
peros evolávit.

Sermo Sancti Gregórii Papæ.

Ex Hom. 38. in Evang.

LECTIO VI.

QUIA nonnunquam mentes
audiéntium plus exémplo
fidélium, quam docéntium ver-
ba convértunt, volo vobis áli-
quid de próxímo dicere, quod
corda vestra tanto formidolósi-
us audiant, quanto eis hoc de
propinquo sonat. Neque enim
res longe ante gestas dicimus;
sed eas, de quibus testes exi-
stunt, eisqúe interfuisse se ré-
ferunt, memorámus. Tres pater
meus soróres hábuit, quæ
cunctæ tres sacræ Virgines
fuérunt; quarum una Tarsilla,
ália Gordiána, ália Æmiliána
dicebátur. Quadam vero nocte
huic Tarsillæ (quæ inter soró-
res suas virtúte continuæ ora-
tiónis, afflictiónis stúdio, absti-
néntiæ singuláris, gravitaté
vitæ venerábilis, in honóre et
cúlminesanctitátis excreverat),
sicut ipsa narrávit, pervisióne
átavus meus Felix hujus Ro-
mánæ Ecclesiæ Antistes appá-
ruit, eique mansiónem perpé-
tuæ claritátis osténdit, dicens:
Veni, quia in hac te lucis man-
sione suscipio. Quæ subsequénti
mox febre corrépta ad diem
pervénit extrémum, et sicut
nobilibus féminis virisque mo-
riéntibus multi convéniant,
qui eórum próximos consolén-
tur, eadém hora ejus éxitus
multi viri ac féminæ ejus lé-
tulum circumsteterunt, inter

quas
cum
sum
magn
circum
cens
venit.
deret
illa á
tantá
ri odó
quoqu
deret,
veniss

Lect
mo pé
loco, p
In
Homili
In V
garitæ
DIE X

CORT
Semi

S.

Omn
Pontific
Orati

IN
Lect.
In Qu
de Comm
IN

SIMPLICI
tre C
sanctum
clésiæ Pr
difficillim
magna ex

quas mater mea quoque adfuit; eum sursum illa respiciens Jesum venientem vidit, et cum magna animadversione cœpit circumstantibus clamare, dicens: Recedite, recedite, Jesus venit. Cumque in eum intenderet quem videbat, sancta illa anima a carne soluta est: tantâque subito fragrantia miri odoris aspersa est, ut ipsa quoque suavitas cunctis ostenderet, illuc auctorem suavitatis venisse.

IN III NOCTURNO.

Lect. de Hom. in Evang. Homo peregre, de Comm. primo loco, p. lvij.

In Quadrag. IX Lectio de Homilia Ferie occur.

In Vesp. Commem. S. Margaritæ Cortonensis.

DIE XXVI, In biss. XXVII.

S. MARGARITÆ

CORTONENSIS, POENITENTIS.

Semiduplex; p. cclxxxviii.

FESTA MARTII.

DIE II MARTII.

S. SIMPLICII, PAPÆ.

Duplex:

Omnia de Communi Confes. Pontificis, p. xlix, præter seq.

Oratio, Da quæsumus, p. l.

IN I NOCTURNO.

Lect. de Script. occur.

In Quadrag. Fidelis Sermo, de Communi, p. lij.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

SIMPLICIUS Tiburtinus, pater Castorio, proxime post sanctum Hilarum Romanæ Ecclesiæ Principatum suscepit, ac difficillimis temporibus (cum magna ex parte Christiani or-

bis Catholica fides, ob cunctos fere Principes hæresi infectos, nutaret) summa vigilância gubernavit. Leoni Imperatori petenti, ut rata haberentur concessa ab Episcopis Synodi Chalcedonensis Ecclesiæ Constantinopolitanæ privilegia, vehementius restitit, misso etiam eam ob causam Constantinopolim suo Legato. Eadem pastorali sollicitudine plurimum laboravit, Timotheus Aelurus Alexandrinæ Ecclesiæ invasor, qui Constantinopoli libere degens, adnibatur quam maxime propagare hæresim, novumque Zenonis Imperatoris opera cogi Concilium, pelleretur in exilium, sicque integritati suæ Alexandrina redderetur Ecclesia. Reliquorum item perduellium pro nova Synodo indiçenda conatibus fortiter obstitit, asserens nova Concilia non facile convocanda, nisi cum aliquid in pravis sensibus novum, aut in assertionem dogmatum emersisset ambiguum.

LECTIO V.

DAMNAVIT iterum Petrum Moggum, alterum Alexandrinæ Sedis invasorem, curavitque ut ex urbe pelleretur, ne aliquos modicæ fidei inficeret, et ad perversitatis suæ factionem pertraheret. Timotheo Solofaciolo, legitimo ejusdem Ecclesiæ Antistiti, juxta pristinum institutum, per suos Legatos erroris sui condonationem expetenti, idcirco quod timore perterritus

Dióscorum ad altáre nominásset, véniam impértiit. Antiochéni Episcopi electionem ad seditiões vitándas Constantínopoli in Concilii Nicæni præjudiciū peráctam, ea lege ratam hábuit, ut deinceps, secúndum Patrum definitiões, Orientáli Comprovinciálum Episcopórum Synodo, creatio Antiochéni Pontificis reservárétur. Oblatiões Ecclesiæ ita partiéndas esse præcépit, ut una dumtaxat portio Episcopo, una itidem Clero, duæ vero in Ecclesiæ fábricam, et peregrinos ac páuperes erogaréntur. Zenónem Episcopum Hispalénssem vicária Sedis Apostólicæ auctoritaté fulcévit, ne Apostólicæ institutiõis decreta, et sanctorum términos Patrum in Hispaniis transcénderé permitteret.

LECTIO VI.

STATUIT in urbe hebdomadas, **S**ut, propter baptismum et pœniténtiam peténtes, Presbyteri quidem de regiõe prima apud Sanctum Paulum, de tertiã apud Sanctum Laurentium, et de séptima apud Sanctum Petrum manérant. Dedicávit Basilicas Sancti Stephani in Cœlio Monte, Sancti Andréæ Apóstoli juxta Sanctam Mariam, item áliam Sancti Stephani juxta Sanctum Laurentium, ac postrémo Sanctæ Bibianæ Martyris áliam intra Urbem juxta Palátium Liciniánũ; itémque vasa complúrãtum argéntea, tum áurea Románæ contulit Ecclesiæ. Demum Zenóne Imperátore, et

Odoácre Italiæ Rege, migrávit ad Dóminum. Hábit Ordinatiões tres mense Decémbri, quibus creávit Presbyteros quinquaginta octo, Diáconos undecim, Episcopos per diversa loca triginta sex. Sacerdotiũ administrávit annos quíndecim, menses quínque, et dies decem.

IN III NOCTURNO.

Lect. de Homilia in Evang. Homo peregre, de Communi, primo loco, p. lvij.

In Quadrag. ix Lectio de Homilia Feriæ occur.

DIE IV MARTII.

S. LUCII, PAPÆ MART.

Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris, p. xx.

Oratio, Deus qui nos, p. xx.

IN I NOCTURNO.

Lect. de Script. occur.

In Quadrag. vero, A Miléto, de Communi, p. xxij.

IN I NOCTURNO.

LECTIO IV.

LUCIUS Románus, patre Porphyrio, post sancti Cornélii consummatiõem, Románæ Ecclesiæ Episcopátum tenuit. Sanxit, ut duo Presbyteri, ac tres Diáconi, Ecclesiástici causa testimoniũ, quovis loco Episcopum non desérerent. Pacem lapsis dandam, et pœniténtia acta, communicatiõis fructum negándum non esse, Spiritu Dei plenus (ut sanctus Cypriánus scripsit) litteris suis significávit. Ob Christi fidem exilio relegátus, et postmodum ad Ecclesiã suam incólumis redire permissus, tandem omni

Eccle
no su
cápit
Nona
siáno
Ordin
quibu
Episc
septe
prime
Xystu
sepúl
pa in
una
Soció
tum,
cátum
De E
sco
gár
ciu

NUP
Ncha
cum
Eccles
Confe
dótem
tio. S
tibi,
univers
mur,
et lau
vos de
pigna
ctio;
stor, e
bernát
Rector
ret rel
divinit
ut Episc
sus Ecc
Ecclesi

Ecclesiæ facultate Archidiacono suo Stéphano prius tradita, capite truncatus est quarto Nonas Martii, Gallo et Volusiano Principibus. Duas habuit Ordinationes mense Decembri, quibus Presbyteros quatuor, Episcopos per diversa loca septem creavit. Ejus corpus primo via Appia ad Sanctum Xystum, in Cemetério Callisti sepultum, inde a Paschali Papa in Sanctæ Cæcilie Titulum, una cum ejusdem Virginis et Sociorum corporibus translatum, ibi sub sancto altari collocatum fuit.

De Epistola S. Cypriani Episcopi, et Martyris, et Collegarum ejus ad Sanctum Lucium Papam, et Martyrem.

LECTIO V.

NUPER quidem tibi, Frater Ncharissime, gratulatus sumus, cum te honore geminato, in Ecclesiæ suæ administratione Confessorem pariter et Sacerdotem constituit divina dignatio. Sed et nunc non minus tibi, et comitibus tuis, atque universæ fraternitati gratulamur, quod, cum eadem gloria et laudibus vestris, reduces vos denuo ad suos fecerit benigna Domini, et larga protectio; ut pascendo gregi Pastor, et gubernandæ navi Gubernator, et plebi regendæ Rector redderetur; et appareret relegationem vestram sic divinitus esse dispositam, non ut Episcopus relegatus et pulsus Ecclesiæ decederet, sed ut ad Ecclesiam major rediret. Ne-

que enim in tribus pueris minor fuit martyrii dignitas, quia, morte frustrata, de camino ignis incolumes exierunt; aut non consummatus Daniel extitit in suis laudibus, quia, qui leonibus missus fuerat ad prædam, protectus a Domino vixit ad gloriam. In Confessoribus Christi dilata martyria non merita confessionis minuunt, sed magnalia divinæ protectionis ostendunt.

LECTIO VI.

REPRESENTATUM videmus in vobis, quod apud Regem fortes atque illustres pueri prædicaverunt, ipsos quidem paratos esse ardere flammis, ne diis ejus servirent, aut imaginem quam fecerat adorarent; Deum tamen, quem colebant, quemque et nos colimus, potentem esse, ut eos de camino ignis eximeret, et de Regis manibus ac de poenis præsentibus liberaret; quod invenimus in confessionis vestræ fide, et in Domini circa vos protectione nunc gestum: ut cum vos parati fueritis, et prompti omne subire supplicium, Dominus tamen vos poenæ subtraheret, et Ecclesiæ reservaret. Regredientibus vobis, breviate non est in Episcopo confessionis suæ dignitas, sed magis crevit Sacerdotalis auctoritas, ut altari Dei assistat Antistes, qui ad confessionis arma sumenda, et faciendæ martyria, non verbis plebem, sed factis cohortetur, et imminente antichristo, pa-

cccxviii

ret ad prælum milites, non
solum sermonis et vocis inci-
tamento, sed fidei et virtutis
exemplo.

IN III NOCTURNO.

Lect. de Homilia in Evang.,
Si quis vult, *de Comuni,*
secundo loco, p. xxxij.

In Quadragesima, 1^a Lectio
de Homilia Feriæ occurrit.

In Vesperis, Commemorat.
S. Casimiri, Confes.

DIE V.

S. CASIMIRI, CONFESS.

Semiduplex. *Heri in Bre-*
viario, p. 532.

KALENDARIVM

CLERO ROMANO PROPRIUM.

FESTA MOBILIA.

Feria III post Domini. Septuag. Orationis D. N. J. C.,
dupl. maj.

Feria III post Domini. Sexages. Comm. Passionis D. N. J. C.,
dupl. maj.

Feria VI post Cincres. Spineæ Coronæ D. N. J. C., dupl.
maj.

cccj

cccviij

cccxxvj

NOVEMBER.

28 S. Gregorii III, Papæ Conf., duplex.

29 S. Gelasii I, dupl. Comm. Vigil. et S. Saturnini, M.

30 S. ANDRÆ, Apost. dupl. 2 classis.

cccxvii

cccviij

401

DECEMBER.

1 S. Dicaci, Conf. (13 Novembris), semid.

2 S. Bibianæ Virg. Mart., semid.

3 S. Francisci Xaverii, Conf., dupl.

4 S. Petri Chrysologi, Ep. Conf. Doct., dupl. Comm. S. Bar-
baræ, V. M.

5 S. Nicolai I, Papæ Conf. (13 Nov.), dupl. Comm. S. Sab-
bæ, Abb.

6 S. Nicolai Ep. Conf., dupl.

7 S. Ambrosii, Ep. Conf. Doct., dupl.

8 IMMAC. CONCEPTIONIS B. M. V., dupl. 2 classis.

9 S. Eutychiani, P. Mart. (heri), dupl. Comm. Octavæ.

10 Translationis almæ Domus Lauretanæ, dupl. maj.

11 S. Damasi, Papæ Conf., dupl. Comm. Octavæ

12 S. Melchiadis, P. Mart., dupl. (10 hujus). Comm. Oc-
tavæ.

3 S. Lucie; Virg. Mart., dupl. Comm. Octavæ.

4 Die 7 infra Octav., semid.

Autum.

408

410

413

cccxcix

416

418

cccl

ccc

ccclx

429

cccj

433

ccclxix

5 Die
16 S.
18 Ex
21 S.
24 Vig
25 NA
26 S.
17 S.
28 SS.
29 S.
30 De
31 S.

1 Ciro
2 Dies
3 Dies
4 Dies
5 Virg
6 EPI
7 Die
8 Die
9 Die
10 Die
11 Die
12 Infra
13 Dies
Dom
14 S. H
15 S. P
AB
16 S. M
17 S. A
18 Cath
et
19 S. Ca
et
20 SS. F
21 S. Ag
22 SS. V
23 Desp
et
24 S. Ti
25 Conv
26 S. Po
27 S. Vi
28 S. Jo
S.
Hic

IX Lectio
curr.
memorat.

FESS.
in Bre-

5 Dies Octava Imm. Conceptionis B. M. V., <i>dupl.</i>	cccix
16 S. Eusebii, Ep. Mart., <i>semid.</i>	clxxj
18 Expectatio Partus B. M. V., <i>dupl. maj.</i>	440
21 S. Thomæ, Apost., <i>dupl. 2 classis.</i>	ccclxxiij
24 Vigilia Nativitatis D. N. J. C.	442
25 NATIVITAS D. N. J. C., <i>dupl. 1 classis.</i>	203
26 S. STEPHANI, Protomart., <i>dupl. 2 class. Comm. Octavæ.</i>	206
17 S. JOANNIS, Apost et Evang. <i>dupl. 2 class. Comm.</i>	223
2 Octav.	
28 SS. INNOCENTII, Mart., <i>dupl. 2 class. Comm. 3 Octav.</i>	220
29 S. Thomæ, Cantuar. Ep. Mart., <i>duplex. Comm. 4 Octav.</i>	235
30 De Dom. infra Oct. Nativitatis, seu de Octava, <i>semid.</i>	242
Comm. aliarum Octav.	
31 S. Silvestri I, Papæ Conf., <i>dupl. Comm. 4 Octav.</i>	245
	253

JANUARIUS.

1 CIRCUMCISIO D. N. J. C., <i>dupl. 2 classis.</i>	255
2 Dies Octava S. Stephani, <i>dupl. Comm. 2 Octav.</i>	267
3 Dies Octava S. Joannis, <i>dupl. Comm. Octav. SS. Innoc.</i>	271
4 Dies Octava SS. Innocentium, <i>dupl.</i>	275
5 Vigilia Epiphaniæ, <i>semiduplex.</i>	278
6 EPIPHANIA D. N. J. C., <i>dupl. 1 classis.</i>	284
7 Die 2 infra Octavam, seu de Dominica, <i>semid.</i>	297
8 Die 3 infra Octav., <i>semid.</i>	300
9 Die 4 infra Octav., <i>semid.</i>	303
10 Die 5 infra Octav., <i>semid.</i>	306
11 Die 6 infra Octav., <i>semid.</i>	309
12 Infra Octav., <i>semid.</i>	297
13 Dies Octava Epiphaniæ, <i>duplex.</i>	318
14 Domin. II post Epiph. SS. NOMINIS JESU, <i>dupl. 2 classis.</i>	
Comm. Dominicæ.	
15 S. Hilarii, Ep. Conf., <i>semid. Comm. S. Felicis, Mart.</i>	445
16 S. Pauli primi Eremitæ, Conf., <i>dupl. Comm. S. Mauri, Abbatis.</i>	452
17 S. Marcelli I, Papæ, Mart., <i>duplex.</i>	455
18 S. Antonii, Abbatis, <i>duplex.</i>	459
19 Cathedræ S. Petri Romæ, <i>dupl. maj. Comm. S. Pauli, et S. Priscæ Virg. Mart.</i>	460
20 S. Canuti, Regis, Mart., <i>semid. ad lib. Comm. SS. Marti et Soc. Martyrum.</i>	462
21 SS. Fabiani, Papæ, et Sebastiani, Mart., <i>duplex.</i>	467
22 S. Agnetis, Virg. Mart., <i>duplex.</i>	470
23 SS. Vincentii et Anastasii, Mart., <i>duplex.</i>	471
24 Desponsatio B. M. V., <i>dupl. maj. Comm. S. Joseph, et S. Emerentianæ, Virg. Mart.</i>	477
25 S. Timothæi Ep. Mart., <i>semid.</i>	ccclxx
26 Conversio S. Pauli, Ap., <i>dupl. maj. Comm. S. Petri.</i>	481
27 S. Polycarpi, Ep. Mart., <i>duplex.</i>	482
28 S. Vitaliani, Papæ Conf., <i>duplex.</i>	488
29 S. Joannis Chrysost., Ep. C. Doct., <i>dupl. maj. Comm. S. Agnetis secundo.</i>	cccij
Hiemalis.	491

ccxj

ccxviij

ccxxvj

ccxxvij

ccxxvij

401

Autum.

408

410

ar-

413

ab-

ccxcix

416

418

cccl

ccc

ccclx

429

cccj

433

ccclxix

ccccx

29 S. Francisci Salesii, Ep. Conf., <i>duplex</i> .	495
30 S. Felicis IV, Papæ, Conf., <i>duplex</i> .	ccccij
31 S. Petri Nolasci, Conf., <i>duplex</i> .	499

FEBRUARIUS.

1 S. Ignatii, Episc. Mart., <i>duplex</i> .	500
2 PURIFICATIO B. M. V., <i>duplex 2 classis</i> .	503
3 S. Dionysii Papæ Conf. (26 Decemb.), <i>dupl. Comm.</i>	
S. Blasii, E. M.	ccccv
4 S. Andreae Corsini, Ep. Conf., <i>dupl.</i>	509
5 S. Agathæ, Virg. Mart., <i>dupl.</i>	511
6 S. Hyacinthæ de Mariscot., <i>dupl. Comm.</i> S. Dorotheæ, V. M.	ccclxxxv
7 S. Romualdi, Abb., <i>dupl.</i>	517
8 S. Joannis de Matha, Conf., <i>dupl.</i>	518
9 S. Zosimi, Papæ Conf. (26 Decem.), <i>dupl. Comm.</i> S. Apolloniae, V. Mart.	ccccj
10 S. Scholasticæ, Virg., <i>dupl.</i>	521
11 S. Antheri, Papæ Mart. (3 Januar.), <i>dupl.</i>	ccccij
12 S. Telesphori, Papæ Mart. (5 Januar.), <i>dupl.</i>	ccccij
13 S. Gregorii II, Papæ Conf., <i>dupl.</i>	ccccx
14 S. Agathonis, Papæ Conf. (10 Januar.), <i>dupl. Comm.</i>	
Valentini, Mart.	ccccx
15 S. Martinæ, Virg. Mart. (30 Januarii), <i>dupl. Comm.</i>	
16 S. Faustini et Jovitæ, Mart.	496
17 S. Gregorii X, Papæ Conf., <i>dupl.</i>	ccccxj
18 S. Hygini, Papæ Mart. (11 Januarii), <i>dupl.</i>	ccccxij
19 S. Raymundi de Pennafort, Conf. (23 Januar.), <i>semiduplex.</i>	
Comm. S. Simeonis, Ep. Mart.	478
22 Cathedra S. Petri, Antiochiæ, <i>dupl. maj. Comm.</i> S. Pauli.	525
23 S. Petri Damiani, Ep. Conf. Doct., <i>dupl. Comm. Vigiliæ.</i>	527
24 in biss. 25. S. MATHIÆ, Apost., <i>dupl. 2 classis.</i>	530
25 in biss. 26. S. Felicis III, Papæ Conf. <i>dupl.</i>	ccccxij
26 in biss. 27. S. Margaritæ Corton. Pœnit. <i>semid.</i>	ccclxxxvij

MARTIUS.

2 S. Simplicii, Papæ Conf., <i>dupl.</i>	ccccv
4 S. Lucii I, Papæ Mart., <i>dupl.</i>	ccccvj
5 S. Casimiri, Conf. (<i>Heri</i>), <i>semid.</i>	532
7 S. Thomæ Aquinatis, Conf. Doct., <i>dupl. Comm.</i> SS. Perpetuæ et Felicitatis, Mart.	533
8 S. Joannis de Deo, Conf. <i>dupl.</i>	536
9 S. S. Franciscæ, Romanæ Viduæ, <i>dupl.</i>	538
10 SS. Quadraginta Martyrum, <i>semid.</i>	540
12 S. Gregorii I, Papæ, Conf. Doct., <i>dupl.</i>	Verna.

495
cccij
499

500
503

cccv
509
511
I. cclxxxv
517
518

cccvj
521
cccvij
cccvij
ccciX

cccx

496
cccxj
cccxij

x.
478
525
527
530

cccxij
clxxxvij

cccXV
cccxvj
532

533
536
538
540

Verna.

